ANUL XLIV, Nr. 1 *IANUARIE, 1932*

31169
IUL 1970

REVISTA PĂDURILOR

1966

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Anul forestier 1931 . . . . *Gh. I. Ionescu*

Studii-referate:
Ienuperul. Rolul lui în păduri și pășuni . . *I. Dumitrescu*

Probleme administrative:
Problema impunerilor forestiere în România *Otto Mathias*

Documentări — Comentarii:
Experiențe în pepiniere asupra acoperirii solului cu carton gudronat . . . . . . *V. V. Vasiliu*
Cercul de studii forestiere . . . . *G. N. B.*
Dare de seamă sumară asupra activității C. d. S. F. pe anul 1930—31 . . . . . *Gh. Nicolau-Bârlad*

Jurisprudență:
Asupra impozitului agricol . . . . C. D.

Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni

Pagini mercuriale: Bursa lemnului în luna Ianuarie 1932

Publicațiuni: Decizii ministeriale

INSTITUTUL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 1 Janvier, 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 1, Januar 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

S O M M A I R E :

L'année forestière . . . . Gh. I. Ionescu

Etudes-Comptes-rendus

Le genévrier et son rôle dans la forêt et dans les pâturages . . . . . . I. Dumitrescu

Problèmes-administratifs:

Le problème des impôts forestiers en Roumanie . . *Otto Mathias*

Documentations-Commentaires

Recherches en pépinière sur le recouvrement du sol avec du carton goudronné . *V. V. Vasiliu*

Compte-rendu sur l'activité de l'Association des étudiants forestiers roumains pendant l'année 1930—31. *G. Nicolau-Bârlad*

Jurisprudence. Récensions. Revue des revues. Informations

Pages mercuriales.

Publications. Décisions ministérielle.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

I N H A L T :

Das Forstwirtschaftsjahr 1931 *Gh. I. Ionescu*

Abhandlungen:

Der Wacholderstrauch und seine Rolle im Walde und auf der Weide . . . . . . I. Dumitrescu

Verwaltungsfragen:

Das Problem der forstlichen Besteuerung in Rumänien . *Otto Mathias*

Mitteilungen:

Versuche im Forstgarten über die Bedeckung des Bodens mit geteerter Pappe *V. V. Vasiliu*

Vereinigung zum Studium forstlicher Probleme der rumänischen forstlichen Studentenschaft . . . . *G. Nicolau-Bârlad*

Jurisprudenz. Rezensionen. Die Zeitschriften. Nachrichten

Holzmarkt.

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU № 31
BUKAREST

ANUL FORESTIER 1931

de GH. I. IONESCU

In linia tradiţiei de peste patru decenii, Societatea „Progresul Silvic" a depus în anul 1931 o activitate dintre cele mai rodnice, fiind totdeauna prezentă acolo unde interesele gospodăriei pădurilor româneşti sau ale corpului silvic erau în joc.

Congresul anual al societăţii — ţinut la Bucureşti, în zilele de 14, 15 şi 16 Iunie 1931 — s'a bucurat de o remarcabilă colaborare a membrilor societăţii. Problemele puse — expresiune reală a timpului ce străbatem — au fost competinte discutate de participanţi.

In slujba ideii forestiere pe care o propagă neostenit, „Progresul Silvic" a găsit un bun şi nepreţuit colaborator în „Marea Legiune a Cercetaşilor din România". Adunarea care a sigilat această întovărăşire pentru cultul frumosului şi al naturei a fost onorată cu prezenţa A. S. R. Principele Nicolae, comandantul suprem al Marei Legiuni. Alteţa Sa Regală a ţinut să-şi exprime, cu acest prilej, dragostea mare ce nutreşte pădurii.

Exponentă a corpului silvic, societatea „Progresul Silvic" a reacţionat prompt şi energic, atunci, când printr'un proiect de lege — întocmit în grabă şi sub influenţa atmosferei ostile creiată în jurul „Regilor Autonome" — se năruia toate principiile ce stau la baza silviculturii noastre şi cari sunt chezăşia şi condiţia progresului. Prin memoriul întocmit — după adunarea extraordinară din 27 Septembrie 1931 — s'a arătat guvernului punctul de vedere al societăţii, reuşindu-se să se obţină retragerea proiectului depus în Iulie, la Senat.

Interesele profesionale ale corpului silvic au fost apărate, deasemeni, de către societatea „Progresul Silvic", delegaţi împuterniciţi ai consiliului de administraţie luând activ parte la demersurile intreprinse de diverse asociaţii profesionale in scop de a se ameliora situaţia funcţionarilor publici.

Cu prilejul intocmirii proiectului de lege referitor la armonizarea salariilor, reprezentanţii „Progresului Silvic" au reuşit să obţină satisfacerea doleanţelor legitime ale corpului silvic.

In alt plan de activitate, notăm terminarea şi inzestrarea palatului dela Govora destinat a servi ca loc de recreare pentru membrii societăţii.

Casa de Economie a Corpului Silvic, infiinţată din iniţiativa conducerii societăţii „Progresul Silvic", a fost de un real ajutor nu numai pentru membrii societăţii, ci şi pentru funcţionarii administrativi cari se găsesc in serviciul C. A. P. S. şi Regimului Silvic.

Al doilea an de aplicare a „Legei pentru administrarea pădurilor Statului" din 1930, poate fi socotit — după părerea noastră — ca o nouă dovadă că actuala formă de valorificare a domeniului forestier a Statului — cu uşoare retuşări şi adaptări — este cea mai corespunzătoare vremurilor actuale.

Deşi in anul 1931 toate intreprinderile forestiere, de Stat sau particulare, au inregistrat mari deficite, Administraţia Pădurilor de Stat din România (C. A. P. S.) — judecată obiectiv şi după rezultate — a reuşit să realizeze exploatarea posibilităţilor curente, in cea mai mare parte pe cale de regie, şi să răspundă — în afară de cheltuelile de administraţie, exploatare, etc. — şi obligaţiilor financiare ce-i reveneau faţă de tezaurul public. In plus, printr'o politică prudentă şi inţelegătoare a nevoilor obşteşti, a început construcţia unor căi ferate de natură a deservi atât interesele sale comerciale, cât şi interese de ordin mai general.

Pe această cale, conducerea C. A. P. S. a colaborat in largă măsură la combaterea şomajului ce bântuie tocmai regiunile de munte, unde locuitorii avizaţi numai la lucrul in pădure se văd fără posibilităţi de câştig in urma sistării activităţii multor intreprinderi particulare.

Criticile aduse că, prin activitatea desfăşurată, noua formă de valorificare a acestui domeniu public ar dăuna intereselor industriei şi comerţului privat, n'au nicio consistenţă, fiindcă din toate acţiunile întreprinse se vede grija interesului general şi o deplină inţelegere a nevoilor industriei private care, in mod firesc, rămâne şi mai departe clientul principal al lemnului de lucru recoltat din pădurile Statului.

Greutățile cu care luptă economia forestieră nu pornesc din presupusa concurență ce s'ar face de C. A. P. S., ci își au obârșia în marasmul economic general care flagelează nimicitor toate ramurile de producție indigenă și din afară.

Străduințele neostenite ale Administrației Pădurilor Statului de a produce și alimenta piața în aceste vremuri critice, se cer a fi înțelese și dintr'un punct de vedere mai general: menținerea nivelului normal de consum al lemnului în rândurile populației și în industrii, spre a evita substituirea lui cu alte materii prime.

Trebuie, apoi, relevat faptul că Administrația Pădurilor Statului a lucrat activ la refacerea domeniului său forestier, prin împăduriri artificiale — acolo unde a fost nevoie — și prin operațiuni culturale. C. A. P. S. a dus o susținută campanie pentru formarea unei conștiinți forestiere, organizând prin serviciile sale exterioare peste 500 serbări pentru „sădirea arborelui", care an de an prinde tot mai temeinic rădăcini în poporul nostru.

Prin puieții cedați gratuit sau vânduți cu preț redus din pepinierile Statului, C. A. P. S. a colaborat, astfel, la refacerea pădurilor particulare și a încurajat inițiativa privată, ajutând-o totdeauna cu sfatul și asistența personalului său.

Direcția Regimului Silvic, al doilea organ creiat prin legea din 17 Aprilie 1930, a căutat prin efortul neprecupețit al conducerii și personalului său technic să armonizeze interesul general cu interesul particular pe baza legiuirilor silvice care stabilesc politica forestieră a Statului român.

Realizările acestei administrații în ce privește „poliția silvică" și „ameliorarea terenurilor degradate" sunt dintre cele mai lăudabile și face tot mai evidentă necesitatea separațiunii dintre organul care conduce și exploatează domeniul forestier al Statului și organul căruia îi revine să formuleze și să aplice politica forestieră generală.

Notăm tot ca o manifestare ce purcede din legea amintită mai sus și prima adunare a „Consiliului Superior Silvic" din luna Ianuarie 1931. Discuțiile urmate au îmbrățișat larg nevoile gospodăriei noastre pădurărești raportate la economia generală a țării, bucurându-se de participarea celor mai autorizate competințe silvice și economice.

Interesul superior al României reclamă adunarea regulată a acestui mare „colegiu al padurilor", chemat să elaboreze liniile generale ale politicei forestiere naţionale.

Consiliul technic silvic — organ creiat prin legea din 1930 — a vegheat la aplicarea politicei forestiere a Statului, stăruind ca legiuirile silvice să fie respectate de toate categoriile de proprietari de pădure.

*

Literatura silvică românească, atât de modestă ca întindere şi conţinut, a inregistrat în anul precedent lucrările de mai jos ce apreciem că merită a le reaminti:

I. G. Dumitrescu: Criza din industria şi exploatările forestiere din România;

V. Harnagea şi Zotta: Codul legislaţiei silvice;

At. Haralamb: Le reboisement dans les Alpes françaises (teză de doctorat);

Cezar Cristea: Luminişuri de pădure;

N. Paşcovici: Dicţionar technic silvic german-român.

Găsim prilejul să reamintim progresele continue ce inregistrează „Revista Pădurilor", prin studiile şi materialul documentar şi informativ ce publică, precum şi prin grija şi munca de migală ce se pune in redactarea ei. „Revista Pădurilor" se situiază azi, fără exagerare, printre cele mai bune reviste de specialitate din Europa.

*

Alături de celelalte ramuri de activitate, economia forestieră europeană a înregistrat in anul 1931 pierderi foarte grele de natură a sdruncina industria şi comerţul lemnului din multe ţări.

Cauzele acestei stări de lucruri trebuesc căutate, în primul rând, în situaţia generală şi în tulburările economice întâmplate în decursul anului trecut.

Fenomenul subconsumaţiei — ca efect al scăderei puterei de cumpărare a popoarelor — a influenţat defavorabil volumul transacţiilor forestiere. Capacitatea de absorbţie a statelor importatoare fiind sub cea normală, firmele exportatoare, dornice de a lichida stocurile transmise din anii 1929 şi 1930 la cari se adăugau şi cele curente, au fost nevoite să consimtă la reduceri de preţ şi să accepte condiţiile de plată şi de sortare a materialelor impuse de cumpărători.

Măsurile vamale prohibitive luate de diverse state, sub diverse forme, in scop de a proteja producţia indigenă.

și de a asigura echilibrul balanței lor comerciale, au lovit grav interesele statelor exportatoare de lemn, lipsind pe multe tocmai de debușeurile lor principale.

Prin îngrădirea circulației devizelor, la care s'a recurs de statele din Europa Centrală, pentru susținerea valutei naționale, s'au creiat comerțului forestier noui dificultăți, recuperarea valorii materialelor vândute devenind anevoioasă și, în multe cazuri, imposibilă.

Deprecierea lirei sterline a avut, deasemeni, importante repercusiuni, prin faptul că lira engleză servind ca monedă de bază în comerțul internațional forestier, prin suspendarea convertibilității, casele exportatoare cu angajamente în curs de executare au suferit pagube considerabile, rezultate din diferența de curs dintre lira-convertibilă și lira-hârtie.

Tot căderea lirei a provocat retragerea capitalurilor engleze investite in Cehoslovacia și Polonia, mărind prin aceasta greutățile cu care lupta economia forestieră a acestor două state.

Eforturile depuse de Rusia Sovietică de a-și relua locul ce-l deținea în comerțul de lemn înaintea răsboiului, au constituit o nouă sursă de pierderi, mai ales pentru statele nordice, a căror producție lemnoasă — desvoltată pe ruinele industriei forestire rusești — depășise producția lor normală. Apariția lemnului sovietic, tocmai în momentul când isbucnea criza actuală, a făcut ca cercurile forestiere să considere concurența rusească drept cauză unică a greutăților ce încearcă economia forestieră. Astăzi, „dumpingul forestier rusesc" este redus la justele lui dimensiuni, iar îndreptarea stărilor prezente trebuește încercată în alte direcțiuni.

In această ordine de idei, notăm manifestările de mai jos întâmplate în 1931 în scopul de a pune economia forestieră în situația de a rezista vântului devastator ce sguduie însăși bazele așezării economice și politice a societății contimporane.

Pentru examinarea situației economice forestiere internaționale a avut loc la Paris, în luna Iulie, un congres la care au participat delegați ai tuturor statelor din Europa. O conferință similară, cu caracter mai redus, s'a ținut la 25, 26 și 27 Iunie, la Varșovia, între delegații imputerniciți ai Rusiei, Poloniei, Suediei, Letoniei și Estoniei.

Trebuesc, apoi, amintite desele consfătuiri ale firmelor forestiere din Cehoslovacia, Jugoslavia, Polonia, Austria, ale căror rezultate au fost sindicatele de export fondate în acest țări, cari au reușit să dea pieței o stabilitate relativă, iar producției o organizare adecuată circumstanțelor internaționale.

Economia forestieră a României a avut să sufere in anul trecut, sub influența depresiunei generale și a unor cauze de ordin intern, numeroase dificultăți care s'au tradus prin pierderi însemnate pentru venitul național și prin ruina multora din intreprinderile forestiere.

La export, produsele românești au întâmpinat tot felul de greutăți din partea statelor importatoare. In Ungaria, lemnul românesc a fost lovit de taxe vamale și de transport care îl puneau în situația de a nu putea rezista concurenței produselor similare ale altor state. Întâietatea covârșitoare ce deținem cu toate acestea in 1931 pe piața ungurească se explică prin răsboiul vamal dintre Ungaria și Cehoslovacia care a înlăturat produsele lemnoase slovace de pe acest debușeu.

Ridicarea frachtului căilor ferate poloneze pentru mărfurile in tranzit, a însemnat o nouă piedică în calea exportului nostru de cherestea în Germania. La fel, contingentarea importului în Franța și Algeria a lovit interesele noastre ce avem — in ce privește lemnăria — pe aceste piețe.

In Grecia și Orient — care reprezintă cele mai de seamă debușeuri pentru cheresteaua românească — exportul nostru a suferit însemnate pierderi, atât prin reducerea cuantumului total de lemnărie ce normal importau aceste țări, cât și prin concurența mărfurilor jugoslave și sovietice. In special, poziția noastră pe piața Egiptului este serios compromisă, din cauza cherestelei ce s'a plasat de Ruși, in 1931.

In ce privește piața internă a lemnului, situația a fost deasemeni slabă.

Deprecierea cerealelor a redus posibilitățile de cumpărare ale păturii țărănești și a făcut imposibilă orice construcție rurală. Campania de construcții, observată la orașe în vara trecută, in urma retragerilor dela bănci, a fost mult inferioară față de construcțiile ce se ridicau în toată țara, în vremuri prospere.

Greutățile bugetare au impus Statului suspendarea oricăror investiții — inclusiv și a construcțiilor — și, astfel, industria forestieră a fost lipsită de un alt mare client.

Fiscalismul excesiv ce stă la baza politicei tarifare a C. F. R. a contribuit în largă măsură la inrăutățirea situației comerțului forestier. Din cauza taxelor de transport, mărfurile ajungând prea scumpe in piețele de desfacere, consumatorul s'a văzut nevoit să renunțe sau să-și comprime trebuințele. Efectele scăderii consumului se resimt chiar la incasările C. F. R., deoarece în anul 1931 tonajul lemnăriei transportate pe calea ferată abia se ridică la 500 mii vagoane, pe când în anii precedenți trecea de 700 mii vagoane.

Criza de credit, din ce în ce mai accentuată și în România, a afectat multe din firmele industriale și comerciale interesate în producția și comerțul lemnului și ne dă cheia explicativă a încetării activității unor întreprinderi vechi, socotite ca foarte solide.

* * *

Față de circumstanțele externe și interne atât de grave, și de situația dezastruoasă a industriei forestiere indigene in care sunt investite mari capitaluri și interesate sute de mii de brațe, guvernul român a căutat în cursul anului 1931 să adopte o politică cât mai proprie timpului și intereselor țării.

Pentru a da posibilitate de concurență lemnăriei românești, guvernul a modificat tariful vamal, suprimând sau reducând la minimum taxele care prohibeau exportul anumitelor sortimente.

Tariful de transport pe C. F. R. a suferit serioase modificări, în ce privește lemnăria destinată exportului.

In scopul consolidării debușeurilor principale ale lemnăriei, România a încheiat convenții comerciale cu Ungaria și Grecia. Datorită avantajelor obținute, relațiile noastre cu aceste țări s'au intensificat, reușind să deținem o situație privelegiată la importul lor.

Pentru organizarea exportului, Statul român a încurajat înființarea sindicatului româno-jugoslav („Union-Bois") și a autorizat înființarea „Sindicatului Exportatorilor de Lemn de foc în Ungaria" — Sel-ul.

Pe acest tărâm mai este mult de lucrat. Se impun — față de conjunctura actuală tot mai gravă — următoarele măsuri: revizuirea politicei tarifare C. F. R., organizarea exportului de cherestea şi degrevarea economiei forestiere de impozite.

Casei Autonome a Pădurilor Statului îi revine datoria de a fi în fruntea acţiunei ce trebuie neintârziat pornită.

L'année forestière 1931.

D'abord, en quelques mots, des considérations sur l'activité de la société „Progresul Silvic" qui, exposant le point de vue du corp forestier roumain, a collaboré à toutes les manifestations, dont le principal but a été la sauvegarde des intérêts de l'économie forestière.

Quant à la situation forestière générale, l'auteur nous dit que c'est à grandes pertes et présentant un commencement de désorganisation dans l'industrie forestière de quelques États, comme Autriche et Slovakie, que l'économie forestière clôt le bilan pour 1931.

Les principales causes résident dans la crise générale dont la production forestière n'a pu se soustraire. Les syndicats régionaux et internationaux, établis dans les divers États exportateurs, ont eu un effet tout à fait réduit, parceque la crise a produit de nouvelles perturbation qui ont surpris et ont désarmé toute tentative pour l'amélioration de la situation.

L'industrie et le commerce du bois de la Roumanie ont eu à souffrir non seulement les effets de la dépression générale, mais aussi les conséquences des diverses difficultés intimement liées aux circonstances intérieures de notre pays : les taxes excessivement grandes pour le transport sur la voie ferrée, la dépréciation des prix des céréales, etc.

La politique générale de l'État roumain, pour l'année passée, est caractérisée par de nombreux efforts ayant comme but la protection de la production forestière. En effet, on peut remarquer: le changement du tarif concernant les taxes de douane, les conventions de commerce, les organisation pour l'exportation du bois, etc.

Das Forstwirtschaftsjahr 1931

In wenigen Worten, zuerst ein kurzer Ueberblick auf das gesellschaftliches Leben des „Progresul Silvic", Verein der Forstingenieure. Dieser Verein, als Vertreter der forstlichen Landesinteressen, hat an allen Benützungen teilgenommen, welche die Förderung der Forstwirtschaft zum Zweck hatten.

Die Forstwirtschaft selbst schliesst ihre Jahresbilanz für 1931 mit grossen Verlusten. In einigen Länder (Oesterreich, Tchecho-Slowakei) sind Anzeichen einer Desorganisation der Holzindustrie nicht zu verkennen.

Die vornehmlichen Ursachen dieses Umstandes sind in der Weltkrisis zu suchen, welcher die Forstwirtschaft sich nicht hat entziehen können. Der regionale und internationale Zusammenschluss der Ausfuhrländer hatte nur teilweise Er-

folg, weil die Krisis immer neue Storungen auslösste, welche neue Ueberraschungen brachten und jeder Versuch zur Besserung der Notlage lahmlegte.

Die Holzindustrie und der Holzhandel Rumaeniens litten nicht nur unter den Einfluss der allgemeinen wirtschaftlichen Depression, sondern auch unter den Folgen innerer Schwierigkeiten, wie z. B. unverhaltnissmässige Eisenbahnfrachtsatze, Fallen der Kornpreise, u. s. w.

Was die allgemeinen politische Massnahmen in vergangenen Jahre anbetrifft, so hat der Staat des ofteren versucht und erstrebt der Forstwirtschaft zu Hilfe zu kommen. So z. B. wurde der Zoll-Tarif einer Revision unterzogen, Handelsverträge abgeschlossen, die Holzausfuhr genossenschaftlich organisiert, u. s. w.

STUDII — REFERATE

IENUPERUL

ROLUL LUI IN PĂDURI ŞI PAŞUNI

de I. DUMITRESCU
Ing. şef silvic

Juniperus communis, Iniper, Ienupăr, Enibahar, Cetină.

Ienuperul este răspândit în toată Europa, nordul Asiei şi America. In Europa se găseşte mai mult în Austria, Germania, Ceho-Slovacia şi România.

La noi se găseşte în regiunea muntoasă şi ocupă mai ales suprafeţe mari in poienile şi păşunile de munte, iar in timpul din urmă, s'a răspândit şi in păşunile şi pădurile de dealuri.

In nordul Asiei se ridică până la 5000 m. altitudine, iar la noi până unde se termină zona de vegetaţie a molidului. Se coboară însă până la altitudini de 300—400 m. tot în zona răşinoaselor.

Incepând a se instala sub masivele de stejar şi gorun, unde s'au aplicat primele tăieri succesive, s'a întins şi a ocupat parchete întregi (mai ales cele păşunate în mod abuziv).

S'a răspândit uşor în pădurile şi păşunile de fag, trecând in parchetele de molid tăiate ras, precum şi in golurile de munte.

Este o esenţă sociabilă, cu tendinţe de a forma arborete întinse.

In Franţa s'a crezut că împreună cu alunul, ocupând terenurile necultivate, înlesneşte introducerea esenţelor de valoare.

Ienuperul este un arbust şi arbore răşinos, căci cu toate că în majoritatea suprafeţelor ce ocupă, el se prezintă ca un arbust, care variază între 1—3 m. înălţime, totuşi el poate ajunge până la 15 m. Inălţimea este condiţionată de consistenţa masivului in care creşte, având inălţimi pronunţate în masivele strânse unde trăeşte cu mesteacănul, fagul şi stejarul, cu care are de luptat până ce aceştia il domină. Din contra, in goluri sau cu cel mult 0,2—0,4 mesteacăn, el creşte greu in inălţime, intinzându-se cu crăcile in lături, formând tufe, ce ocupă suprafeţe mari (o singură tufă poate ocupa circa 13 m²). Tendinţa aceasta, de a-şi intinde crăcile inlături sau târâte pe sol, se manifestă mai mult in golurile cu solul puţin profund sau stâncos, dar mai ales în păşunile curate.

Inălţimile găsite de noi, in pădurile din judeţul Făgăraş, variază dela 1—9 m. (cele de 9 m. au vârsta de 40—44 ani).

* * *

Forma şi creşterile lui, cât şi ale trunchiului, sunt in legătură strânsă cu bonitatea şi profunzimea solului, precum şi consistenţa arboretului in care creşte.

Creşterea, în deosebi in tinereţe, este foarte inceată.

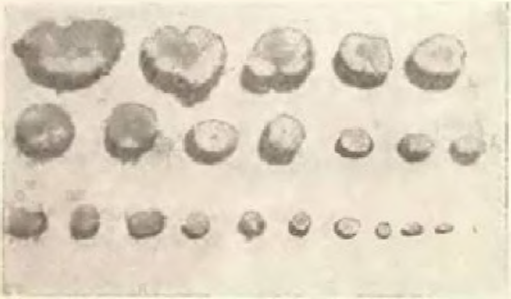

Fig. 1. — Secţiuni transversale în lemn de ienuper. Petele din duramen la cele mai mari este putregaiu

In primii 4—5 ani, arbuştii sunt foarte mici, cu creştere redusă, lăsând să se desvolte dela colet crăci lacome.

Dacă se află în grupuri, buchete, etc., chiar în amestec cu alte esenţe, începe să-şi definească un trunchiu drept, cu crăci, care îi dă o formă piramidală, având dela 10—12 ani creşteri anuale în înălţime, care variază dela 12—35 cm.

Corect, am putea spune că nu are trunchiu, deoarece crăcile se desvoltă dela 20—40 cm. dela sol, chiar la cei mai bătrâni.

Nu am găsit nici un trunchiu, care să fi fost elagat de crăci, căci nu se instalează unde este consistenţa mare.

In golurile unde instalarea lui s'a făcut treptat, majoritatea indivizilor nu şi-au format un trunchiu principal decât în primii ani, ca după aceea să-şi constitue o coroană, în formă de tufă, în care trunchiul îşi pierde caracterul de axă, şi împreună cu celelalte crăci cam de aceiaşi grosime, se întind înlături până la aproape 2 m., cu vârfurile încovoiate în sus.

Aspectul acestui arbust, după cum vedem, poate fi de două feluri :

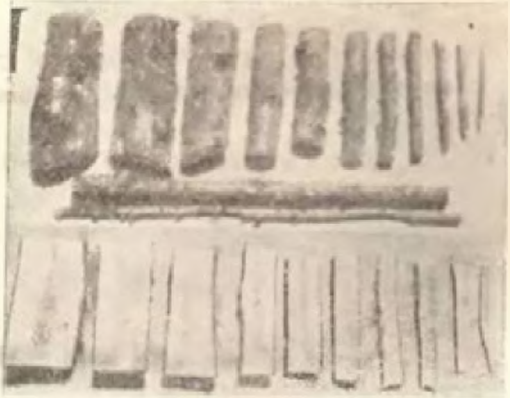

Fig. 2. — Secţiuni longitudinale în lemnul de ienuper la diferite vârste. Sus, segmente cu coajă.

a) când, mai înaintat în vârstă, are un trunchiu definit până la vârf şi poate ajunge la înălţimi de aproape 9 m., înălţimi deci de arbore.

b) când formează o tufă întinsă pe suprafaţa solului şi care n'are un trunchiu definit, cu înălţimi reduse, până la 1,5—2 m.

La indivizii din prima categorie, se observă că vârful este curbat într'o parte şi anume, către partea unde este mai mult spaţiu liber, iar tot coronamentul este îndreptat în această parte. Forma sub care se prezintă, este piramidală cu baza sprijinită pe sol.

Trunchiurile au forma conică şi curăţate de crăci, prezintă acea încovoiere, ce se poate îndrepta dacă se lucrează.

Pot ajunge dimensiuni până la 14 cm. diametru la 1,30 m. dela sol.

Prezintă caneluri lin ondulate, ce se pierd uşor către vârf.

în jurul coletului, trunchiul prezintă o umflătură, datorită rădăcinelor viguroase.

Coaja, de culoare brună-roșiatică la început, este netedă.

Pe ramurile tinere, coaja are mici tăieturi longitudinale, neregulat așezate, unde foi subțiri, puțin sucite, apar proieminente, datorite unor umflători ale coajei, care se curăță în straturi fine. Umflarea coajei se poate observa în partea dela vârful ramurilor, mult mai clar, — care se prezintă sub formă de dungi eșite în relief. Cu timpul, această descojire naturală și treptată, apare pe trunchiu și pe crăci, sub formă de fibre și foi lungi, desprinse pe margini, dar care se rup anevoie. Tot pe ramuri se observă cicatrice mici.

Culoarea scoarței devine mai brună cu cât trunchiul și crăcile sunt mai groase și cu cât arbustul trăiește mai la umbră.

La arbuștii tineri, scoarța este foarte subțire, având în mijlociu un milimetru, iar la arbuștii mari 3—4 mm.

Scoarța, cu cât este mai groasă, cu atât este mai puțin densă, crăpând ușor în direcție longitudinală.

* * *

Fructificația este foarte abundentă, mai ales în anii cu ploi multe în primăvară. Numărând la 8 arbuști de 10—15 ani, cu fructificație abundentă, — am găsit o medie de peste 4200 fructe de anul al doilea, fiecare cu trei semințe, face circa 12.000 semințe din care numai 1,4% nedesvoltate sau goale.

Răspândirea fructelor se face de păsări (sturzii), de vite (cu picioarele), de apele ce curg în pantă, etc...

Ienuperul are o înrădăcinare pivotantă-fasciculată. Rădăcina principală este puternică și ajutată de rădăcini secundare, fixează suficient arbustul în sol. Rădăcinile se desvoltă destul de bine și în solurile puțin profunde sau chiar stâncoase, unde acest arbust își face loc și se fixează, ori cât de mare ar fi panta.

* * *

Ienuperul fiind un arbust și numai rareori cu caracter de arbore, nu a format o preocupare pentru silvicultorul studios. De sigur că dacă ar fi fost cu dimensiuni mai mari, producând un lemn cu întrebuințări speciale, ar fi fost cultivat și ocrotit, și populat pe suprafețe mai mari.

Am constatat că lemnul are alburnul îngust, de culoare gălbue, având dimensiuni între 1,2—3 mm.

Duramentul este de culoare galbenă brună, fără canale rezinifere. In luna Mai culoarea este roz-deschis.

Inelele anuale sunt definite, printr'o linie foarte îngustă, reprezentând lemnul de toamnă, ce se distinge foarte clar.

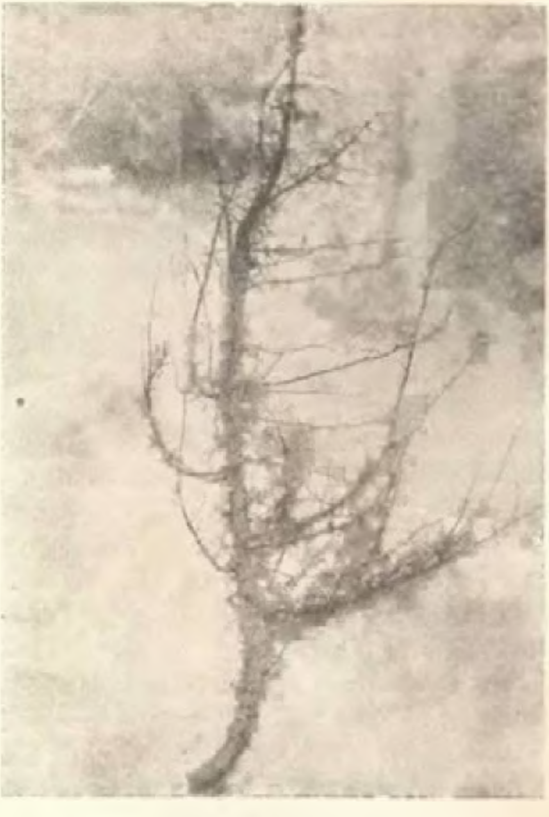

Fig. 3. — Ienuper uscat, atacat de cancer.
Unicul exemplu găsit

Făcând probe la mai multe exemplare, de diferite vârste, crescute în locuri variate, am găsit că creşterile medii anuale, variază în grosime dela 2—2,5 mm.

Din cauza canelurei trunchiului, creşterea la acelaş inel variază mult, manifestată şi mai mult la exemplarele cu inelele excentrice, pe care le intâlnim foarte des. Către vârf, creşterile se normalizează, atât ca formă, cât şi grosime. Numărarea inelelor anuale se face foarte uşor.

Razele medulare sunt fine, foarte numeroase şi greu de observat cu ochiul liber.

Lemnul este destul de compact şi cu puţin luciu, care e mai pronunţat când lemnul este uscat. Lemnul are un miros puternic aromatic. Este potrivit de greu, având greutate medie de 1,07 verde şi 0,62 uscat la aer. Are lemnul puţin dens, moale, se despică greu şi mai totdeauna cu tăietură sucită.

Fig. 4. — Un ienuper încărcat de fructe

Lemnul este trainic, dacă putregaiul nu a început să-şi facă loc.

Ienuperul are o longevitate mică. Din probele făcute la 50 arbori trecuţi de 30 ani, cu dimensiuni medii de 10—12 cm., la 1.30 m. dela sol, am găsit 37 exemplare cu putregaiu pronunţat la mijloc, adică 74%. Putregaiul ocupa aproape jumătate din volumul lemnului, până la înălţimea de 1 m., iar înspre vârf dispărea încetul cu încetul.

Sub 30 ani, lemnele sunt aproape toate sănătoase.

Nu am avut posibilitatea să controlez longevitatea ienuperului în alte regiuni.

După tăiere, dacă stă 1—2 zile sub acţiunea razelor solare, coaja şi lemnul crapă longitudinal până la mijlocul lemnului, neregulat şi cu aţe multe. Tot aşa de uşor crapă şi capetele secţiunilor.

Din cauză că elagajul natural nu se produce, lemnul este plin de noduri (cepuri), care în multe cazuri apar în corpul lemnului până aproape de măduvă, de culoare negricioasă pronunţată. Se lucrează greu, căci lemnul este aţos.

⁂

Ienuperul având dimensiuni reduse, nu poate avea multe întrebuinţări. Se lucrează atât în strungărie, cât şi tâmplărie, pentru piese mici, însă foarte rar, căci nu este un lemn la îndemâna oricui.

Se întrebuinţează mai mult pentru bastoane şi cozi de biciu, exploatat mai mult de ţigani prin delicte.

Este bun combustibil, folosit de populaţia rurală pentru încălzit cuptoarele de pâine (când se fac curăţire în păduri), arzând cu uşurinţă.

Boabele se folosesc pentru extragerea unor substanţe aromatice, iar în medicină pentru obţinerea unor preparate sudorifice şi diuretice. In unele ţări (Cehoslovacia, Polonia) prin destilaţiunea boabelor se obţine o băutură alcoolică foarte căutată. In Bucovina se face rachiu din boabe, aşa cum se face şi în Ungaria. Boabele sunt foarte căutate deasemeni de sturzi.

⁂

Observând solurile pe care se instalează această esenţă, am găsit că singura preferinţă o are pentru solurile care conţin calcar.

Subsolul munţilor Făgăraşului, cât şi a catenelor mai principale: Munţii Sebeşului, Perşani dintre Holbav şi Şinca-Nouă, precum şi dealurile din dreapta şi stânga Oltului, dela Cohalm la Avrig, este format, pe lângă alte roci, de calcare cristaline, calcare cu silicaţi, calcare micacee şi magneziene, etc...

Solul se prezintă la suprafaţă cu un strat nisipo-argilos, cu puţin humus, strat ce variază dela 6—25 cm. grosime, după care urmează un strat de pietriş, amestecat cu argilă şi nisip, la care se adaugă mult calcar. Acest strat poate ajunge şi la 1 m. grosime.

Pe locurile plane, pietrişul e bine legat, uneori chiar cimentat, aşa că desvoltarea rădăcinilor întâmpină rezistenţă.

Pe pante, acest pietriş este uşor surpabil, din care cauză desţelenirea provoacă formarea râpelor şi rupturilor de apă.

Nu arare ori, stânca apare la suprafaţă, goală sau acoperită cu un strat vegetal subţire.

Pentru desvoltarea Ienuperului, aceste soluri sunt foarte nimerite, căci singura preferinţă, de a avea calcar, este satisfăcută.

Fig. 5. — Ienuperi crescuţi în masiv, cu înălţimi de 6—8 m. şi 10—12 cm. diametru la 1.30 m. de la sol, din pădurea Vâlcele

Il găsim însă tot atât de răspândit şi pe nisipurile secetoase (uscate), cât şi pe terenurile mlăştinoase.

In solurile profunde, lehmoase şi calcaroase, se desvoltă uneori ca un arbore, până la 8—9 m., cu formă piramidală puţin încovoiată şi coronamentul curbat pe spate.

⁂

Ienuperul este o esenţă foarte puţin exigentă faţă de căldură. Ploile multe influenţează asupra inelului anual, ca la orice esențe forestiere. Ienuperul are temperament robust, lumina il desvoltă bine și-l face să fructifice abundent. Rezistă insă 4—5 ani sub adăpost și dacă primește lumină își revine din creșterea lui înceată. Merge destul de bine sub acoperișul ce rămâne în parchetele de fag sau gorun, după primele tăieri succesive. In pădurile cu consistența peste 0,8 nu mai poate pătrunde și dacă se instalează, piere repede. Preferă expoziția estică și mai ales sudică.

* * *

In nici un arboret n'am găsit arbuști de ienuper atacați de insecte. Afară de aceia atinși de putregaiu, n'am găsit decât un singur exemplar uscat, care prezintă câteva umflături (noduri), aproape de două ori mai groase decât lemnul, atât pe trunchiu, cât și pe crăci. L'am examinat și n'am putut constata decât că: in partea dinspre nord a arbustului, umflătura avea coaja distrusă, iar pe o adâncime de 1 cm. și cât ține zona umflăturii, lemnul este spongios, distrus, cu pete inegrite, sfărâmându-se la prima atingere. Toate ramurile din zona umflăturei sunt în aceiași stare. Acele și toate ramurile sunt uscate complect și la prima atingere, acele s'au scuturat.

La noi în țară cresc indigen Juniperus communis și încă vre-o două varietăți, unele numai foarte rar, iar altele ca plante ornamentale cum sunt:

iperus nan, Juniperus phoenicea, Juniperus sabina și Juniperus virginiana.

In celelalte țări și continente se găsesc încă multe varietăți derivând dela fiecare 5—10 hibrizi, care pentru noi nu prezintă nici un interes.

ROLUL IENUPERULUI IN PAȘUNI ȘI PADURI

Ori câtă indiferență am arăta noi silvicultorii față de arbustul acesta, care până mai deunăzi, când vegetația era mai puțin intreruptă și când golurile de munte nu formase suprafețe așa de intinse (contra cărora ducem atâta răsboiu) ni se impune datoria de a lua din timp măsurile cuvenite, contra oricărui pericol ce amenință rentabilitatea acestor goluri ca pășune, pentru a nu fi siliți să creem altele tot din domeniul forestier.

Acum când silvicultura a inceput a-și avea directive precise în alegerea esenţelor şi locurilor destinate pădurii, când în urma aplicărei reformei agrare, suprafaţa păduroasă a fost determinată ca inegal repartizată procentual faţă de solul agricol, acum numai putem îngădui ca sub ochii noştri (care am defrişat pădurile pentru păşuni), păşunile obţinute prin defrişare şi toată suprafaţa păşunabilă, datorită unei esenţe capricioase care vrea să sălăşluiască nestingherită de nimeni, să înăbuşe iarba, să reducă păşunea, să împiedece regenerarea, să silească vitele lipsite de păşuni să intre în pădurile de protecţie şi raport.

Acest Ienuper apare la prima vedere ca o esenţă străină în pădurile şi golurile de munte, ocupând la început locuri părăsite sau lipsite de vegetaţie forestieră, dând o satisfacţie momentană când il vedem instalat pe soluri stâncoase, pe coaste repezi, fără a părea a fi un arbust ameninţător.

Sămânţa dusă de o pasăre, de piciorul intinat al unei vite sau cărată de şivoaie, este aruncată în aceste locuri, încolţeşte, sfredeleşte puternic solul, se înalţă şi se desvoltă, greoiu la început, pentru ca peste 10—15 ani să împrăştie intr'un miez de iarnă, sub acţiunea puternică a viscolului, cele câteva mii de boabe, iar peste un deceniu toată suprafaţa să fie acoperită numai de Ienuper.

A. Ienuperul în terenurile descoperite.

O tufă de Ienuper, trăind izolat, nestingherită de alte esenţe, îşi desvoltă crăcile înlături, transformându-şi chiar trunchiul intr'o cracă mai viguroasă, şi pune stăpânire pe o suprafaţă de 2—3 ori mai mare decât înălţimea lui, fiindcă produce mii de rămurele şi ace şi mii de fructe.

Instalarea lui în locurile deschise se face foarte uşor, neîmpiedecată de nimic, având şi lumină şi sol bun şi putere de creştere.

Acest arbust, îndărătnic în creştere, nu se instalează pe malurile surpăturilor, ci lasă să se macine solul, pierind el însuşi odată cu surparea malurilor. Incetul cu încetul solul se degradează. Inrădăcinarea Ienuperului joacă un rol slab, trebuie să intervenim tot noi spre a înţeleni şi corecta terenul degradat.

In păşunile de munte şi pe dealurile în dreapta Oltului, în judeţul Făgăraş, este caracteristică această situaţie, unde păşunile sunt acoperite cu Ienuper şi unde râpile brăzdează coastele, mărind astfel suprafaţa terenurilor degradate.

Imediat ce am făcut gărduleţe şi executat plantaţii cu alte esenţe, Ienuperul s'a şi înfiinţat pe părţile mai puţin expuse surpării şi viiturilor de apă, unde primeşte mai multă lumină.

In pădurile de deal de odinioară din care au fost create aceste păşuni, acum 30—40 ani sau chiar mai puţin, n'a existat Ienuper, după cum se constată din descrierea parcelară în amenajamentele maghiare şi chiar din declaraţia locuitorilor bătrâni.

Instalarea lui se datoreşte defrişărei şi aducerei vitelor dela munte, unde Ienuperul exista de mult.

Fiind o esenţă ce iubeşte lumina, s'a întins treptat cu defrişarea pădurii, luându-i locul. Incercările proprietarilor (80% sunt comune) de a elimina Ienuperul prin tăiere, n'au putut reuşi, căci seminţele încolţeau după 2 ani, reinstalându-l din nou.

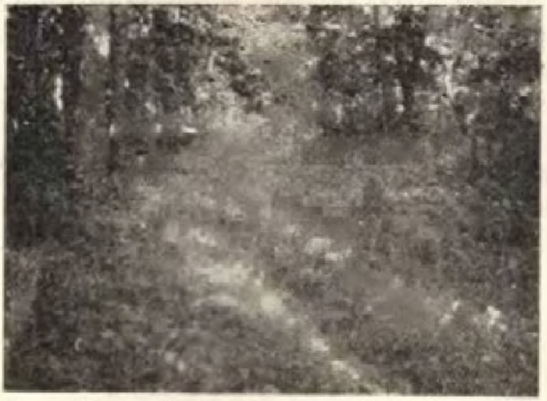

Fig. 6. — In dreapta, parchet de gorun, după prima tăiere unde s'a instalat ienupăr. In stânga, restul pădurei cu consistenţa 0.9, unde nu este ienuper.
Padurea Ticuş

In aceste păşuni, invadate de Ienuper, singur mesteacănul creşte la un loc cu Ienuperul, deoarece acoperişul lui nu-i împiedecă. Ici colea se mai iveşte câte un fag sau stejar şi la un loc cu mesteacănul, contribue la formarea trunchiurilor drepte de Ienuper, dar şi la reducerea, aproape complectă, a păşunii.

Chiar acolo unde Ienuperul acopere numai o parte din suprafaţă, se observă că sub coronamentul arbustului, iarba creşte foarte rară, iar vitele nu o pot mânca din cauza acelor înţepătoare.

La munte, unde păşunatul nu se practică decât in golurile şi poienile existente, instalarea lui nu se face cu atâta intensitate, din cauză că locuitorii, care apreciază mai mult valoarea păşunilor, le curăţă aproape in fiecare an. Totuşi, in luminişuri şi marginile poenilor, se desvoltă, fructifică abundent şi alimentează cu seminţe tot locul din jur. Dacă nu s'a extins atât de mult la munte, se mai datoreşte şi faptului, că aci solul este acoperit aproape în intregime cu păduri ce au consistenţă peste 0.8 (fag, molid), care nu ingădue instalarea lui sub un astfel de adăpost.

Transformări de păduri in păşune s'au făcut şi la munte, reducându-se consistenţa până la 0.4, aşa că, Ienuperul s'a instalat şi aci, tot atât de uşor, ca şi in locurile descoperite.

Vedem aşa dar o tendinţă accentuată de invadare a Ienuperului pe terenurile descoperite sau numai rar acoperite, unde lumina acţionează direct asupra lui. De aici o mare diminuare a rentei solului de păşune.

Problema invaziei Ienuperului, chiar dacă nu ar părea atât de ingrijitoare, ea trebuie privită din 2 puncte de vedere forestiere:

1. Scopul urmărit in silvicultură de a se creia arborete de valoare şi de a se menţine cele existente.

In cazul de faţă, păşunatul neputându-se practica din cauza invadărei Ienuperului, ar urma să se introducă o esenţă mai valoroasă, căci aşa păşunea nu este asigurată, iar solul stă acoperit in mod inutil cu o vegetaţie forestieră.

2. Când s'au luat din domeniul forestier, destinându-se pentru păşune curată sau impădurită, suprafeţe intinse, atunci, prin acest sacrificiu se urmărea satisfacerea unei nevoi justificate de interes superior economic şi o rentă mai mare pentru sol, dar şi un control din partea noastră.

In cazul de faţă, nici una din aceste laturi nu este atinsă, ba mai mult, in timp foarte scurt, vor fi necesare sacrificii mari băneşti pentru inlăturarea Ienuperului.

Un exemplu lămuritor, pentru judeţul Făgăraş arată:

Pentru păşunatul a 3 vite (se socotesc 3 vite la hectar) se plăteşte anual, numai pentru păşune 900 lei. Scăzându-se cheltuelile cu impozitele, gestiune şi întreţinere 120 lei la hectar, rămân 780 lei venit, pe care nici pădurea nu-l poate da, oricare ar fi esenţa şi solul. Ori dacă la fiecare hectar, Ienuperul acopere cel puţin jumătate din suprafaţă, inseamnă că se pierde circa 400 lei la hectarul de păşune. Numai în judeţul Făgăraş sunt peste 6000 hectare goluri şi păşuni acoperite, cel puţin pe jumătate, cu Ienuper, adică, o pierdere anuală de peste 2.400.000 lei. Această situaţie se răsfrânge păgubitor asupra pădurilor, căci vitele introduse la păşune pe aceste locuri sunt obligate a trece in pădure.

Mijloace de indreptare

Anual, comunele (80% sunt proprietăţi comunale) să fie obligate, prin dispoziţiunile luate în amenajamentele silvico-pastorale şi planurile de exploatare anuale ale păşunilor, să-şi curețe de 2 ori pe an păşunile şi pădurile, în care este instalat Ienuperul, indiferent de cantitatea şi etatea lui.

Prima curăţire să se facă la sfârşitul lui Iunie, după ce vitele au păscut iarba. Să se taie cu atenţie, dela suprafaţa solului, foarte atent, spre a nu rămâne nici o cracă, în care caz se desvoltă foarte viguros şi repede, formând o nouă tufă. Toţi arbuştii se vor aduna în grămezi mici, se vor arde (mai recomandabil), sau se vor arde ca combustibil, iar în cazuri extreme se vor umplea cu ei surpăturile şi răpile.

A doua curăţire se va face imediat ce se va usca iarba, fiindcă atunci se văd şi arbuştii mici, iar cei cu seminţe, dacă mai sunt nu vor mai putea să-şi imprştie seminţele în iarnă. Aceste curăţiri se vor face în 3 ani consecutivi (sămânţa incolţeşte in anul al 2-lea, fructele se coc in 2 ani).

Această operaţiune nu va avea efect, dacă proprietarii nu vor proceda toţi şi concomitent la aceleaşi curăţiri. Ştim că totdeauna avem efecte sigure, când se iau măsuri generale în acelaş timp.

Dacă ne-am întreba, ce rost mai avem noi să ne îngrijim de aceste terenuri defrişate, căci ele nu mai sunt sub conducerea şi supravegherea noastră ? Răspunsul e logic şi îndreptăţit.

Cu timpul, proprietarii vor vedea că nu au nici un venit dela aceste păşuni, că numărul de vite din sat nu este mai mare decât înainte, cu toate că suprafaţa de păşune s'a dublat sau triplat, că locuitorii sunt obligaţi a plăti taxe pentru o păşune nefolosibilă, că terenul s'a degradat în multe puncte (aci păşunatul se va opri), că sunt datori a executa şi intreţine lucrări de corectarea terenului degradat. Din această cauză noui suprafeţe de pădure vor fi cerute pentru transformare în păşuni.

B. Ienuperul în păduri.

E natural ca din punct de vedere cultural forestier, acţiunea ienuperului asupra desvoltării celorlanţi arbori cu care creşte împreună, să difere mult după rolul şi caracterele lui speciale :

a) Ienuperul este mai mult un arbust, foarte rar arbore, care ajunge în mijlociu 8 m. Chiar cu aceste înălţimi, nu formează masive unde să aibă rolul de etaj dominant. In cazul special, că domină, este numai ca arbust.

b) Durata de acţiune este scurtă, în care timp esenţele cu care trăeşte, au cedat sau îl domină şi-l elimină definitiv.

c) Forma sa este piramidală, pornind cu baza chiar dela suprafaţa solului. Are deci o formă cu totul deosebită decât a celorlalţi arbori cu care trăeşte.

d) Instalarea lui s'a făcut înainte sau după apariţia celorlalte esenţe.

e) Influenţează în bine asupra calităţilor fizice, chimice ale solului.

Il întâlnim în pădurile dela munte împreună cu fagul, gorunul şi molidul. Din informaţiuni, am aflat, că ar fi instalat şi în unele păduri de pin. In judeţul Făgăraş nu s'a introdus în pâlcurile de Pinus austriaca plantat în terenurile degradate, cu toate că se găseşte de jur împrejurul lor. Probabil că nu le permite consistenţa de peste 0,8 a arboretului de pin.

Mult mai răspândit însă îl găsim în pădurile de pe dealurile din dreapta Oltului. Aci se prezintă în amestec cu mesteacănul (tânăr) şi cu stejarul (are tendinţă de luminare) sau gorunul.

La munte, unde regenerarea pădurilor de fag se face repede, complect şi viguros, pe cale naturală, unde arboretele de fag se închid repede, cu consistenţă de 1,0, Ienuperul rămâne neputincios şi din primii ani cedează şi piere.

Perzistă în parchetele tăiate ras, dar în momentul când arboretul a trecut în stare de nueliş, Ienuperul este pe cale de a dispare, rămânând doar ici colea, câte un exemplar mai răsărit.

Chiar cele rămase vor dispare, imediat ce arboretul trece în stare de prăjiniş.

In pădurile de molid, apare foarte rar, căci parchetele se plantează repede. In cazul când s'a întârziat cu plantarea lui, urmează neapărat o curăţire radicală a parchetului înaintea plantării.

In pădurile de gorun, care mai totdeauna sunt în amestec cu fagul, Ienuperul rămâne învins, căci în cazul când gorunul nu se regenerează la timp, desigur că fagul îl înlocuiește imediat.

In pădurile de pe dealurile din dreapta Oltului, populate cu arborete de gorun, pedunculat și mesteacăn, unde altitudinea nu ajunge decât 500 m., condițiunile de instalare, sunt foarte avantajoase pentru el.

Pădurile, deja transformate în pășuni, sub regimul maghiar, și cele ce s'au transformat în urma aplicării reformei agrare, găsindu-se vecine sau în mijlocul celor de raport, sunt invadate de Ienuper și devin un pericol pentru parchete.

Aci, aplicându-se codru regulat cu tăieri succesive, după prima sau primele tăieri, observăm cum Ienuperul se întinde ca o pecingine, iar în 7—8 ani, peste 50% din sol, este acoperit, deoarece el există în bună parte instalat, dar nu se desvoltase, din cauza lipsei de lumină.

Chiar dacă în acest timp ar fi o fructificație abundentă, semințișul nu se poate ridica, decât printre acești arbuști.

Lumina favorizează și pe unii și pe alții, iar dacă o parte din semințiș răzbește până la nivelul tufelor de Ienuper, începe o luptă aprigă între ei. Semințișul își va lungi trunchiurile cât mai mult, cu concursul luminei, acestea se vor subția și dacă omul nu intervine, lupta continuă, până ce, din starea de nueliș arboretul trece în stare de prăjiniș mic. Indivizii de gorun și stejar au trunchiul foarte subțire, rar, având numai coronamentul mai desvoltat și disproporționat față de trunchiu. O parte din ienuperi, cei mai strânși, încep a se elaga, lemnul capătă putregaiu și în câțiva ani, piere. Ienuperul ce mai rămâne, fiind crescut drept, este tăiat de locuitori, în bună parte, iar celalalt va disparte odată cu creșterea arboretului. Esențele de valoare au avut însă mult de luptat, consistența rămâne mică, iar trunchiurile relativ subțiri față de vârstă.

Dacă se aplică însă din primii ani ai semințișului o curățire bine executată, în care cei mai mici ienuperi se fie tăiați, va mai trebui, poate, încă o curățire peste 5 ani.

Materialul obținut din aceste curățiri, va trebui depozitat pe linii sau luminișuri și ars.

Dacă cumva s'a aplicat în aceste păduri, codru regulat cu tăieri rase, ienuperul, care tânjea sub dominajul arboretului de stejar, începe a se desvolta, viguros. Orice întârziere cu plantația este o muncă în plus, o cheltuială mai mult pentru curățirea parchetului. (Intr'un parchet tăiat de 3 ani s'au întrebuinţat pentru curăţirea unui hectar, 11 lucrători). Aceste cheltueli măresc pe cele de plantare cu stejar, cu peste 20%.

Parchetele neplantate în timpul războiului şi după el vreo 4—5 ani, care au rămas neîngrijite, astăzi se prezintă cu un aspect mizerabil. Peste 50% este ienuper, de diferite înălţimi (dela tufa întinsă pe sol, până la trunchiuri de 4—5 m.), 30—40% mesteacăn şi numai 10—20% stejar. Mesteacănul îl găsim destul de răspândit în aceste arborete, însă de dimensiuni mici, probabil furat în delicte, cel gros.

Operaţiuni de ameliorare nu s'au practicat, iar acum, încercând a scoate ienuperul, stejarul a rămas firav, înalt şi nu se poate susţine, căci mulţi din ei sunt proveniţi din lăstari. Curăţirea perfectă a parchetului, pentru plantare cu pueţi de stejar sau gorun, este o lucrare foarte costisitoare şi ar reduce simţitor veniturile pădurei. In asemenea caz, plantaţiile costă foarte mult, ceiace sperie pe proprietari, cari caută a scăpa de executarea lor.

Proprietarii, văzând că în aceste parchete nu este speranţă să se facă pădure, lasă vitele să intre în ele, din care cauză au şi aspectul mizerabil în care sunt.

E greu să stabilesc cifra exactă de hectare a acestor parchete neregenerate şi invadate de ienuper şi mesteacăn, însă o apreciere din ochi îmi permite să afirm, că în judeţul Făgăraş sunt peste 1000 hectare, în care regenerarea ne va da mult de lucru.

Această suprafaţă este suportată în calculul rentabilităţii pădurii, de restul arboretelor, de peste 15 ani.

* * *

Privind acum rolul ienuperului, în toate cazurile expuse mai sus, putem face următoarele observaţiuni:

a) Fiind un arbust, al cărui lemn nu ne preocupă în silvicultură, decât doar prin prezenţa lui, ca un musafir nepoftit, nu poate fi considerat ca o esenţă de amestec, atâta timp cât urmărim excluderea lui din arborete.

b) Prin forma lui piramidală, cu baza la sol, el ocupă o suprafaţă mult mai mare jos decât la vârf, acţionând direct asupra primilor fire de sămânţă de alte neamuri, primind în acelaş timp lumină suficientă din toate părţile, pentru o mai bună desvoltare şi fructificare.

c) Durata lui, în traiul comun cu celelalte esenţe, este relativ scurtă şi în funcţie directă de desvoltarea lor.

Aceasta poate fi de două feluri:

1. Când ienuperul este deja instalat, când ia fiinţă seminţişul şi atunci ori majoritatea lor piere şi ienuperul rămâne nestingherit, desvoltându-se mai departe şi inghesuind pe ceilalţi ce au mai rămas şi

2. Când ienuperul se instalează odată cu seminţişul sau ulterior şi în timp de 10—12 ani lupta pentru existenţă se dă inverşunat, iar din cauză că şi ienuperul are o creştere inceată la început, stejarul sau gorunul înving, ca apoi ienuperul, să dispară treptat cu desvoltarea arboretului.

Aceste sunt cazurile dela parchetele unde s'au practicat primele tăieri succesive.

Durata lui este foarte scurtă în cazul când parchetele tăiate ras, se plantează şi deci trebuie curăţate de această vegetaţie.

Ienuperul nu este indicat a fi folosit ca mijloc de întreţinere a solului până la plantare cu esenţe de valoare, deoarece nu impiedică mult înţelenirea şi se elimină apoi foarte greu.

d) Ştim că la ienuper durata acelor este de 4 ani, aşa că anual depune pe sol ¼ din frunzişul bogat, însă din cauza micimii àcelor, pătura moartă nu joacă un rol important asupra imbogăţirii solului.

Având preferinţă pentru solul bogat in calcar, evident că nu-l poate epuiza, atâta timp cât subsolul este de natură calcaroasă.

* * *

Din descrierea acestui arbust, precum si din observaţiile şi constatările făcute, nu trebuie să rămânem cu impresia că există un pericol al ienuperului, că o campanie puternică trebuie pornită din partea organelor silvice, contra lui, însă pe lângă multele neajunsuri ale silviculturii, care reduc rentabilitatea pădurilor, trebuie considerat şi ienuperul.

Ienuperul a început să coboare din zona muntoasă (in cărţile vechi de silvicultură, era trecut numai arbust de mune, — Silvicultura de Christof Liebich 1854) in zona dealurilor şi chiar de câmpie, invadând suprafeţe mari. Aceasta m'a făcut să mă întreb, dacă nu cumva, este arbustul emigrant din zona unde n'a putut prospera prea mult şi a plecat spre cuceriri de terenuri neingrijite de nimeni. Aceste întrebări m'au determinat să ajung la concluzia că acum trebuie să luăm măsurile culturale necesare, după ce prin mijloacele oficiale se va alcătui o statistică de extinderea Ienuperului la noi în țară, pe zone, în ce anume arborete se instalează mai ușor, dacă poate fi folosit pentru fixarea terenurilor degradate și care ar fi mijloacele cele mai practice de eliminare.

Până când se va putea înjgheba statistica amintită, propunem:

1. Să se alcătuiască de comun acord cu serviciul agronomic, instrucțiuni necesare eliminărei ienuperului din pășuni și păduri.

2. Să se aplice de serviciul silvic, imediat, operațiuni de ameliorare, în toate parchetele invadate de ienuper.

3. Să se lămurească proprietarii de păduri și pășuni, cât și populația rurală, de răul produs de invadarea ienuperului prin mijloacele de propaganda posibilă, și

4. Să se încurajeze proprietarii cari vor executa operațiuni de eliminarea ienuperului din parchete și pășuni.

Le genévrier et son rôle dans la forêt et dans les pâturages

On fait d'abord, une monographie forestière du genévrier, pour qu'on arrive — en nous montrant son rôle néfaste sur les terrains découverts et en forêt — à la conclusion que le genévrier doit être considéré comme un mauvais arbre forestier, et contre lequel il faut prendre toutes les mesures d'extirpation.

Comme jusqu'aujourd'hui, le genévrier n'a pas préoccupé les forestiers, l'auteur propose:

1) d'établir une statistique sur l'aire de végétation du genévrier en Roumanie, par zones et par peuplements (où il s'installe).

2) d'expérimenter son utilisation dans la fixation des terrains degradés.

Jusqu'à a la réalisation de ces désiderata, il serait intéressant:

1) d'accord avec les services agricoles, — d'établir les instructions nécessaires en vue de son extirpation dans les pâturages et en forêt.

2) que l'administration forestière entreprend des opérations de nettoyage et d'amélioration dans les parcelles envahies par le genévrier.

3) qu'on renseigne les propriétaires de forêts et de pâturages, la population des villages, etc... sur le danger de l'envahissement de ce mauvais arbre.

4) qu'on stimule les propriétaires qui désireraint exécuter les opérations d'extirpation du genévrier dans les parcelles boisées et dans les pâturages.

Der Wacholderstrauch und seine Rolle im Walde und auf der Weide

Eine forstliche monographie des Wacholderstrauches, aus welcher namentlich die Rolle hervorgeht, welche er in offenen Gelände sowie im Wirtschaftswalde spielt.

Die Schlussfolgerung ist dass der Wacholderstrauch im Sinne des Forstschutzes als forstliches Unkraut anzusehen ist, gegen welchen Bekämpfungsmassregeln zu nehmen sind.

Weil nun bis heute der W. die Forstleute nicht sonderlich beschäftigt hat, schlägt Verfasser Folgendes vor:

1) Statistiche Erfassung der Ausdehnung des W. nach geographischen Zonnen und Bestandesarten.

2) Untersuchungen über die etwaige Bedeutung desselben als Bindungsmittel herabgekommenen Geländer.

Vorläufig und bis zur Lösung der vorgestellten Aufgaben wäre wünscheswert:

1) Ausarbeitung im Einverständniss mit den Ackerbau-Dienste von Instruktionen für die Ausmerzung des W. aus Weiden und Waldbestände.

2) Reinigungshiebe in Schlägen, in welchen sich der W. breit macht.

3) Aufklärung der Wald- und Weidenbesitzer sowie der ländlichen Bevölkerung über den Schaden, welchen der W. bedingt.

4) Belohnung derjenigen Besitzer, welche Bekämpfungsarbeiten gegen den W. ausführen.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

PROBLEMA IMPUNERILOR FORESTIERE IN ROMÂNIA

de OTTO MATHIAŞ

Se ştie că actualmente situaţia industriei lemnoase în special in ţara noastră este foarte rea.

Nu este de nici un folos pentru noi de a şti întrucât această situaţie este datorită crizei economice mondiale, ori dumpingului sovietic, deoarece şi aşa n'am putea schimba nimic. Pe noi ne interesează mai mult acele măsuri care s'ar putea lua în ţara noastră pentru a uşura criza, cel puţin întru atât întrucât stă în posibilitatea forurilor noastre competinte. Aceste măsuri ar fi următoarele: reducerea tarifelor de transport pentru produsele lemnoase pe căile ferate, reducerea tarifelor vamale, sindicalizări, punerea la dispoziţie de credite, înfiinţare de cartele, etc. Precum au publicat ziarele de curând, proprietarii industriilor lemnului au hotărît de a interveni la guvern în această privinţă.

Este curios că se citeşte întotdeauna numai că industria şi comerţul lemnului suferă de criză: niciodată însă că situaţia producătorului propriu zis, — proprietarul pădurii, silvicultorul — este tot atât de rea dacă nu mai rea decât acea a industriei şi comerţului lemnului. Situaţia producătorului este mai rea deoarece restrângerea exploatării unei gospodării silvice în multe privinţe este mai dificilă decât la industria lemnului. O reducere a personalului este mai grea, deoarece ocolul silvic întins trebue să fie supraveghiat şi îngrijit, chiar dacă nu se exploatează (abstracţie făcând de faptul că cunoaşterea condiţiunilor pădurii cere şi o anumită continuitate a personalului mai mult decât la vreo altă intreprindere). Afară de aceasta, regenerarea arboretelor pe cale artificială, întreţinerea drumurilor şi a altor instalaţii de transport trebuesc continuate fără a ţine seamă de veniturile din gospodărie.

Sarcina cea mai apăsătoare pentru gospodăria silvică însă, chiar distrugătoare a ei am putea spune, este impunerea pădurii aşa cum este prescrisă în ţara noastră. Fiecare va zice, dacă citeşte la repezeală legea pentru unificarea contribuţiunilor directe: Cum este posibil? Art. 6 sună doar: „Pădurile din care nu se trage nici un folos nu se impun decât atunci când sunt date în tăere". Poate să fie o lege mai umană decât aceasta? Nu! Din nenorocire însă în alineatele următoare ale aceluiaş articol este o dispoziţiune nefavorabilă pentru proprietari de pădure şi anume: „Cele puse în exploatare prin tăere se impun potrivit procedurii prevăzute de art. 95 din momentul când sunt dat... în tăere... cu cota de 10%". (Această cotă se măreşte prin cota adiţională şi prin sporiri prevăzute de legi ulterioare până la cca 19% ½).

Şi din aceasta încă nu se poate vedea cât de grav sunt loviţi proprietarii pădurilor prin această dispoziţiune. Plătesc doar şi alte întreprinderi impozite tot atât de mari. Insemnătatea acestor puţine cuvinte reesă însă abia dacă citim cap. IV al aceleiaş legi, care se referă la impunerea întreprinderilor comerciale şi industriale şi prevede că aceste întreprinderi să fie impuse după venitul net. In art. 31 este prevăzut care scăderi să se facă din venitul brut pentru a obţine venitul net impus. Aceste scăderi sunt următoarele:

1) chiria sau arenda imobilelor care servesc întreprinderilor sau care sunt destinate exploatării,

2) dobânzile capitalurilor împrumutate întreprinderii...

3) salariile, retribuţiunile, indemnizările şi remizele plătite agenţilor, lucrătorilor, funcţionarilor întreprinderii, fie în bani, fie în natură,

4) amortismentul de cel mult 5% pe an din costul imobilelor ce aparţin întreprinderii... până la amortizarea lor completă,

5) alocaţiile la Casele de pensiuni şi asistenţa funcţionarilor...

6) cheltuelile diverse sau generale privind strict întreprinderea, între care intră şi cele de întreţinere şi asigurare...

La impunerea pădurii nu este vorbă de toate aceste scăzăminte, cu toate că aceste cheltueli se fac la fel şi în gospodăria silvică şi au cea mai mare influenţă asupra mărimii venitului net. Prin urmare, impunerea pădurii este o impunere a venitului brut şi acesta este faptul ce ruinează economia forestieră.

Sistemul nostru de impunere este calculat după păduri seculare, care până la data exploatării nu necesită nici o cheltuială, de oarece numai inventarierea lemnului doborît reclamă cheltueli, dacă nu se vinde lemnul chiar după suprafaţă sau în bloc. Legea contribuţiilor isnă nu vrea să ştie că în prezent există numai puţine păduri seculare care nu reclamă cheltueli de regie, că din contra, împăduririle artificiale, salariile personalului, construirea şi intreţinerea instalaţiilor de transport şi a locuinţelor personalului, amenajarea şi alte cheltueli de exploatare consumă cea mai mare parte a venitului brut.

Cu ce mentalitate se aplică legea din partea funcţionarilor fiscali reiese dintr'un răspuns ce mi-a dat un controlor fiscal, când l-am rugat să scadă cel puţin cheltuelile pentru reimpăduririle artificiale la care sunt obligat prin lege. Răspunsul a fost următorul: „Parcelaţi şi vindeţi suprafaţa defrişată!" Pe această cale a înţeles d-sa să compensăm cheltuelile de reimpăduriri artificiale.

Cine n'are de a face direct cu aceste chestiuni şi nu suferă din cauza lor, nu poate să-şi inchipue cât de mare este proporţia impozitelor din venitul brut al unei gospodării silvice şi că impozitul poate chiar să consume venitul total al unei gospodării. Şi aceasta numai din cauză că impunerea se calculează după venitul brut.

Pentru a edifica şi pe aceia cari sunt scutiţi de aceste neplăceri vreau să tratez un exemplu concret şi anume:

O pădure din regiunea munţilor mici cu o suprafaţă de 6.000 ha şi cu o revoluţie de 100 ani dă o posibilitate anuală a produselor principale de 24.000 m. c. şi a produselor intermediare de 2.000 m. c. La aceste volume participă răşinoasele cu 40%, fagul cu 60%. Veniturile din desfacerea produselor lemnoase (după preţurile actuale, dacă se pot vinde) sunt următoarele:

Produse principale:	10.00 m. c. molid şi brad a 125 lei valorează . .	lei 1.250.000
	14.00 m. c. fag a lei 30	„ 420.000
Produse intermediare:	800 m. c. molid, brad a lei 100 valorează . .	„ 80.000
	1.200 m. c. fag a lei 20 valorează	„ 24.000

Suma totală a veniturilor brute . . . . . lei 1.774.000

Cheltuelile anuale de administrație sunt următoarele:

1) La 6.000 ha, suprafața anuală de împădurit este de 60 ha. din care se complectează 20 ha pe suprafața fost populată cu molid și brad cu câte 2.000 pueți de molid la ha, iar 40 ha fost populată cu fag cu câte 3.000 pueți de molid ($^1/_3$ din suprafață rămâne pentru regenerarea naturală cu fag). Cheltuelile de împădurire inclusiv lucrările cari urmează degajarea pueților prin secerarea buruenilor, curățiri, etc. insemnează in mediu cel puțin 1.500 lei de ha, deci în total . . . . lei 90.000

Cumpărarea semințelor, drenări, măsuri, pentru protecția păduri . . . . „ 20.000

Suma cheltuelilor de regenerarea arboretelor . . lei 110.000

2) Amenajarea pădurii, revizuirea ei din 10 în 10 ani, a lei 20 la ha, face 120.000 lei, deci anual . . lei 12.000

Ridicări in plan mici, asigurarea hotarelor, hărți, etc. „ 5.000

Amenajarea pădurii în total . . . . lei 17.000

3) Unelte necesare pentru gospodărie. . . . lei 5.000

4) Salariile personalului silvic:

1 inginer silvic anual . . . lei 144.000
4 brigadieri silvici . . . . . „ 168.000
8 pădurari . . . . „ 115000
350 m. st. lemn de foc cuvenit gata fasonat și stivuit. . . „ 35.000
56 ha teren de hrană . . . . „ 33.000

Suma salariilor . . . . lei 495.000

5) Remunerații, sumele plătite în cazuri de moarte „ 5.000

6) Construcția și întreținerea locuințelor pentru personal. . . . . „ 40.000

7) Construcția și întreținerea drumurilor . . . . „ 40.000

8) Asigurarea malurilor păraelor, împrejmuiri cu garduri a unor părți de pădure . . . . „ 15.000

9) Vânatul, indemnizări pentru pagube cauzate de vânat, sare, premii pentru împușcarea vânatului răpitor, etc. . . . . „ 20.000

10) Rechizite de birou, incălzire, cărți, reviste, călătorii în interesul serviciului, etc. . . . . „ 15.000

11) Abonament la telefon, întreţinerea liniei particulare de telefon	„	10.000
12) Advocat şi cheltueli de judecată	„	10.000
13) Medic şi farmacie pentru personal	„	15.000
14) Asigurări pentru clădiri	„	6.000
Suma cheltuelilor de administraţie şi pentru regenerarea arboretelor	lei	803.000

Impunerea, în sensul art. 6 al Legii de contribuţiuni după venit brut, deci după suma de lei 1.774.000 se calculează în modul următor:

Impozit agricol pentru exploatări de păduri 18%+10%	lei 361200	
Drumuri 5.5%	„ 97.600	
Camera agricolă 1.5%	„ 26.600	lei 485.400
Global din suma de lei 1.290.00		„ 174.000
Suma impozitelor anuale		lei 659.400

Această sumă adogată la cheltuelile de administraţie şi pentru regenerarea arboretelor de lei 803.000 dă o sumă de lei 1.462.000 astfel, că proprietarului de pădure *rămâne un venit net* lei 312.000.

Ce ne spun aceste cifre?

1) Cheltuelile de administraţie şi pentru regenerarea arboretelor fac 45% din venitul brut.

2) Impozitele fac 37% din venitul brut.

3) Proprietarului îi rămân numai 18% din venitul brut, pe când

4) Impozitele face 210% din *venitul net*, sau cu alte cuvinte: *Fiscul ia mai mult decât de două ori pe atâta cât îi rămâne proprietarului.*

Este de accentuat că la venituri mai mari cota impozitelor se ridică disproporţionat, impozitul global fiind un impozit progresiv.

Toate acestea — bine înţeles — dacă starea pădurii este normală, adică dacă se pot exploata anual de fapt 60 ha şi dacă pădurea are o creştere medie anuală de 4 m. c. la ha, ceeace s'a presupus în exemplul nostru ar fi egal cu 24.000 m. c. posibilitatea anuală. Cu toate că am presupus cazul cel mai favorabil, adică o stare aproape normală a pădurii, totuşi rămâne numai un venit net mic de 312.000 lei.

Ce s'ar întâmpla însă dacă starea pădurii n'ar fi normală adică dacă arboretele ar avea o consistență prea mică sau dacă ar fi prea tinere ca să dee un raport susținut anual de 24.000 m. c.? Sau dacă proporția între rășinoase și fag ar fi mai nefavorabilă, dacă bunăoară rășinoasele ar participa numai cu 25% la amestecul esențelor?

In acest caz se micșorează atât venitul brut în urma prețului mai mic care se obține în împrejurări normale pentru fag în raport cu rășinoase, precum și se urcă cheltuelile pentru reîmpădurirea, deoarece proprietarul pădurii, care nu poate să intenționeze de a crea arborete aproape pure de fag, trebue să introducă cu cheltueli mari pe cale de plantațiuni rășinoase în locul arboretelor exploatate de fag.

Prin urmare, putem constata că în acest caz nu poate să fie vorbă de o rentă a pădurii, ci din contra, că economia trebue să devină negativă.

In exemplul de mai sus am presupus condițiuni normale pentru desfacerea produselor, adică, proprietarul este în stare de a obține prețul pentru împrejurările actuale destul de urcat de 125 lei la tulpină pentru un m. c. de rășinoase și că poate valorifica și fagul.

Din nenorocire însă, împrejurările de azi nu sunt normale, căci pe de o parte cei mai mulți cumpărători de lemne luptă cu dificultăți în urma crizei economice generale, iar proprietarul pădurii are și datoria de a sprijini pe comercianții, cari i-au desfăcut produsele sale lemnoase timp de decenii, în timpurile acestea cele pentru multe regiuni, când din primăvara 1930 până în prezent prețul unui vagon lemn de foc loco gara a scăzut dela 5.000 la 2.500

Dacă proprietarul respectiv mai are și nenorocul ca proprietatea sa să fie situată pe teritoriul unei comune cadastrale unde registrele funciare au fost distruse în timpul războiului, așa că trebue să plătească 100 lei de ha prevăzute pentru reînființarea registrelor funciare [1]), adică în cazul nostru 600.000 lei, în acest caz și un profan poate să-și facă o imagine de rentabilitatea unei proprietăți de pădure.

Ce face proprietarul pădurii pentru a achita impozitele prevăzute de fisc?

---

1) Situație care se găsesc în Bucovina

El se duce la banca sa, dacă mai are un cont din timpurile mai bune, de altfel împrumută banii şi plăteşte impozitele va să zică debitează proprietatea sa fără să aibă perspectiva de a o descărca vreodată de datorii, căci proprietarul de pădure poate să împrumute bani pentru a face investiţiuni productive, nu însă pentru a plăti impozite pentru venituri pe care nu le are.

Fiecare va recunoaşte că această situaţie nu este sănătoasă şi nu se poate menţine mult timp. Urmările unei astfel de politici fiscale sunt şi mai grele în altă privinţă. Il silesc pe proprietarul pădurii de a ataca capitalul lemnos, adică de a distruge pădurile, nu numai în detrimentul său ci şi în detrimentul patriei noastre ale cărei păduri sunt una din bogăţiile sale cele mai mari.

Conform cuvintelor M. S. Regelui nostru din Mesaj, una din primele lucrări ale parlamentului nou va fi introducerea unui nou sistem de impunere. Ar fi de dorit, ca să se găsească în acest parlament oameni cari sunt atât de pricepuţi de a cunoaşte că acea politică fiscală este mai bună, care il menţine pe contribuabil în stare de solvabilitate, nu însă acea care il ruinează în timpul cel mai scurt. Căci aceasta va fi soarta pădurilor, dacă nu se va schimba radical impunerea în acest sens ca în locul venitului brut să fie impus venitul net aşa ca la întreprinderi comerciale şi industriale.

Proprietarii pădurilor însă trebue să-şi strângă rândurile şi să lupte împreună în acest scop, căci astăzi sunt poate numai puţini, cari sunt ameninţaţi în existenţa lor de politica fiscală, mâine poate vor fi mulţi în această situaţie.

Le problème des impôts forestiers en Roumanie

En partant de la constatation que l'impôt sur la forêt est un impôt sur le revenu brut, l'auteur, — à l'aide d'un exemple concret — nous montre combien lourde est la charge fiscale pour la proprieté et pour la production forestière, même dans les situations les plus favorables.

Dans son exposé, il s'efforce à démontrer que le fisc perçoit plus que le moitié du revenu net du propriétaire.

En conclusion, l'auteur propose que les propriétaires de forêts — à l'occasion de la réforme fiscale qui se préconise — cherchent d'obtenir un impôt sur le revenu net, comme, d'ailleurs celui-ci se présente pour toute autre entreprise industrielle ou de commerce.

Das Problem der forstlichen Besteuerung in Rumänien

Ausgehend von der Tatsache„ dass die heutige Waldbesteuerung den Bruttoertrag trifft, zeigt Verfasser an einem konkreten Beispiel, wie drückend, selbst im bestem Falle, die übertriebene Fiskalität für Besitz und für Produktion sei.

Verfasser bemüht sich nachzuweisen, dass der Fiskus mehr als das Doppelte des Reingewinnes des Besitzers einkassiere.

Als Schlussfolgerung verlangt er, dass die Waldbesitzer gelegentlich der geplanten Fiskal-Reform darauf dringen sollen, die Besteuerung des Reingewinnes, sowie das für industrielle und komerzielle Unternehmungen üblich ist, für sich zu erringen.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

EXPERIENŢE IN PEPINIERE, ASUPRA ACOPERIRII SOLULUI CU CARTON GUDRONAT

de V. V. VASILIU

In primăvara anului curent, după ce am ales in pepiniera centrală a Ocolului silvic Râmnicul-Vâlcea o suprafaţă de 100 m. p., al cărui sol mi s'a părut uniform din toate punctele de vedere, am semănat în ziua de 1 Mai sământa de salcâm forţată.

La o margine a tablei alese, semănătura am făcut-o între făşii de carton gudronat, late de 33 cm., aşternute pe sol la intervale de 10 cm. şi fixate prin cârlige de lemn (Vezi fig. 1).

Am căutat ca atât preparatul solului, preparatul seminţei, semănatul şi acoperirea seminţei să se facă în cele mai bune condiţiuni şi in perfectă uniformitate pentru intreaga suprafaţă.

Am instalat sub acoperişuri câte un termometru de maximă şi minimă, pe sol, atât intre cartoane, cât şi pe suprafaţa liberă şi am făcut observaţii zilnice tot timpul duratei vegetaţiei, constatând că temperatura maximă a fost tot timpul mai ridicată cu 1 grad Celsius la termometrul aşezat între cartoane, iar diferenţele intre maximum şi minimum a fost cu puţin mai mici la aceasta, faţă de termometrul aşezat pe solul descoperit.

Sământa a germinat după şeapte zile dela semănătură (aceia dintre cartoane) şi cu o intârziere de 2 zile acea semănată în teren liber.

După o lună, diferenţa intre pueţi era apreciabilă, în favoarea pueţilor dintre făşiile de carton, diferenţă care a mers sporind până în încheerea epocei de vegetaţie (vezi fotografiile 3 şi 4).

Tot timpul verii, in timp ce pentru semănătura in sol descoperit a fost nevoe de trei plivituri, utilizând de fiecare dată (raportat la 100 m. p.) câte trei zile, adică în total 9 zile de lucru, pentru semănătura dintre cartoane n'a fost nevoe decât (tot raportat la 100 m. p.) de 0.11 zile de lucru de fiecare dată, sau în total, în tot cursul verii de 0.33 zile de lucru.

Toamna, după încheerea verii de vegetaţie, cartonul s'a strâns, depositându-se şi va mai putea servi încă cel puţin doi ani.

Cunoscând că la 100 m. p. merg 77 m. p. carton gudronat, că acesta se poate cumpăra cu 6 lei m. p., că astfel ar reveni valoarea cartonului 462 lei, la care adăogând valoarea unei zile de lucru (20 lei), pentru plivitul în trei ani, toate cheltuelile s'ar ridica

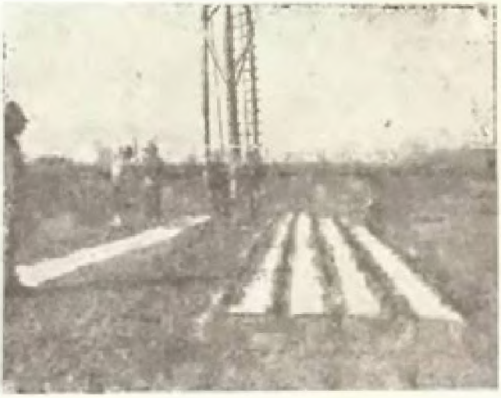

Fig. 1. — Aşezarea cartoanelor şi facutul rigolelor pentru semănat.

la 482 lei; rentabilitatea sistemului este deci evidentă, având în vedere că fără acoperire cu carton gudronat, pentru plivitul a 100 m. p., în curs de 3 ani (de câte trei ori pe an şi socotind numai câte 3 zile de fiecare dată) se întrebuinţează cel puţin 27 zile, pentru care s'ar plăti (a 20 lei ziua) 540 lei.

Examinând puieţii astfel crescuţi, în toamnă am constatat (vezi fig. 3).

pentru puieţii crescuţi în sol descoperit (b şi c): înălţimea tulpinei până la 85 cm.; la 75% vegetaţiune anemică, sistem radicilar redus.

pentru puieţii crescuţi în sol acoperit (a şi d): înălţimea tulpinii, până la 1.50 m., vegetaţie viguroasă, sistem radicilar, bine desvoltat, cu multe radicele împrăştiate aproape de suprafaţa solului.

Rezultatele acestor experienţe de acoperirea solului cu carton gudronat ne arată că prin aplicarea acestui sistem:

1. Se înlătură nefasta acţiune mecanică a apei de ploaie asupra solului.

2. Se înlesneşte scurgerea întregei cantităţi de ape de ploaie la rădăcina pueţilor, determinând desvoltarea rădăcinelor trasante.

3. Se înlătură evaporaţia apei din sol.

4. Se evită înburuenarea şi astfel:

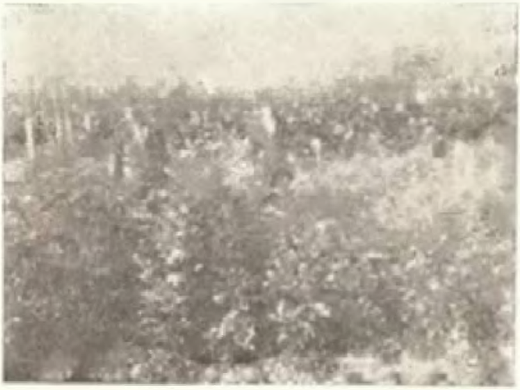

Fig. 2. — Diferenţa între pueţi după 3 luni de vegetaţie.

a) Se dă posibilitatea pueţilor de a absorbi din sol fără concurenţă din partea buruenilor o cantitate mai mare de apă şi hrană.

b) Se reduce considerabila cheltuială a plivitului.

5. Se obţin plante mai bine desvoltate şi prin urmare mai apte pentru plantat.

6. După scoaterea pueţilor, solul se mobilizează mult mai uşor.

Sistemul acesta e aplicat cu multă reuşită în străinătate, în special pentru culturile de legume şi flori: el prezintă mare interes pentru pepinierile silvice şi este rentabil mai ales pentru pepinierile de câmp, unde mâna de lucru este scumpă şi rară, obţinându-se anevoios şi cu mari sacrificii, mai ales în timpul muncilor agricole de vară, care absorb toţi muncitorii şi care coincid în timp cu cele din pepinieră.

Rentabilitatea apare şi pentru pepinierele instalate în soluri buruenoase şi binefacerile sunt apreciabile în regiuni secetoase

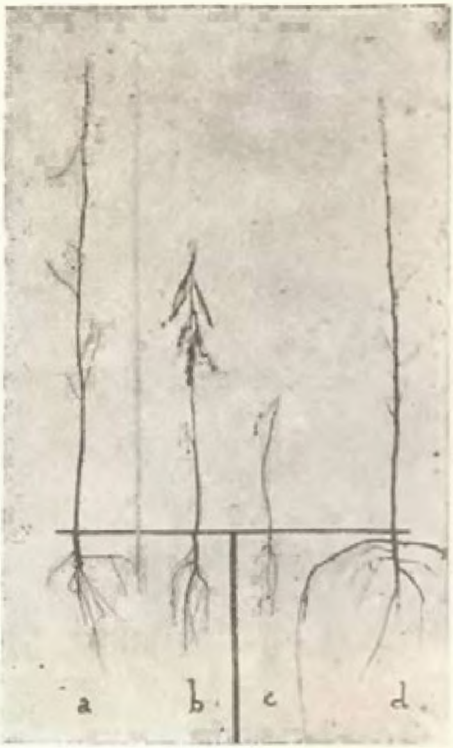

Fig. 3. — a şi d puieţi crescuţi între cartoane: b şi c puieţi crescuţi în teren descoperit.

unde trebue captată şi reţinută orice picătură de apă ce cade pe sol.

Recomand colegilor să înceapă experienţe în mic, având siguranţa că rezultatele ce vor obţine îi vor face să adopte sistemul

Recherches en pépinières sur le recouvrement du sol avec du carton goudronné.

On expose les résultats d'une série de recherches sur le recouvrement du sol dans les pépinières forestières avec du carton goudronné. Pour cela on a

comparé les surfaces couvertes et non couvertes et on a constaté une influence favorable de ce recouvrement sur le développement des plants. En même temps, on a remarqué que le sol n'est plus envahi par les mauvaises herbes : par conséquent les travaux de sarclage dans les pépinières devienent moins nécessaires.

L'auteur recomande l'application de ce système dans les pépinières forestières qui — à son avis — n'est pas cher et assure un développement vigoureux des plants.

Versuche im Forstgarten über die Bedeckung des Bodens mit geteerter Pappe.

Verfasser stellt die Ergebnisse einer Versuchsreihe dar, welche die Bodenbedeckung im Forstgarten mit geteerter Pappe zu Gegenstand hatte.

Aus der Vergleichung der gedeckten und ungedeckten Flächen ergibt sich ein günstiger Einfluss der Deckung auf die Entwickelung der Pflänzlinge infolge der Vermeidung der Verunkrautung des Bodens und weiterhin die Überflüssigkeit der Unkrautbekämpfung.

Verfasser empfiehlt den Versuch des angegebenen Mittels, welches er für sehr rentabel erklärt und welches eine kräftige Entwickelung der Pflänzlinge sichert.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

de G. N. B.

Evoluţia ştiinţei pădurilor — specifică ţării româneşti — marchează progrese ; cel de al III-lea deceniu al sec. XX a înregistrat realizări temeinice. Pleiada de profesori ai învăţământului superior silvic a reuşit, pe deoparte, cu clarviziunea, experienţa, tenacitatea caracteristică oamenilor devotaţi şi cu pregătire apuseană, să câştige pe tărâmul politic şi pe acela al marei opinii publice (atât de refractară şi uneori chiar superficial), atenţiunea necesară pentru problemele noastre forestiere; iar pe de altă parte, dascălii noştri, cu puterea lor pedagogică, cu multiplele lor cunoştinţe şi cu sufletul lor, au reuşit să pregătească şi să creieze din generaţia tinerilor silvicultori ce ies de pe băncile şcolii politechnice, un mănunchiu de ingineri bine instruiţi pentru viaţa de mâine, buni gospodari, cari pot fi tot atât de abili în chestiunile de practică, cât şi în cele de doctrină economică şi technică.

Pregătirea sănătoasă, spirituală a generaţiei tinere s'a făcut imediat simţită: Studenţii silvici se organizează serios, şi după mari mişcări şi grele obstacole de învins, din 1920 până în 1927, ajung să aibă în Şcoala Politechnică cea mai bine organizată societate, faţă de societăţile celorlalte patru secţiuni şi cu mult faţă de alte organizaţiuni studenţeşti bucureştene.

Anul 1930 vine să realizeze într'o formă nouă încercările din 1926—27 ; alături de societate, se organizează un Cerc de Studii Forestiere, în entuziasmul inepuizabil — caracteristic generaţiei tinere — entuziasm care nu s'a risipit în faţa obstacolelor; anul 1931 trasează o linie de conduită bine definită a acestui organism spiritual.

Scopul acestui C. d. S. F.: 1) desăvârşirea cunoştinţelor studenţilor, alături de cele învăţate în şcoală în materie de cultură, technică şi economie forestieră, precum şi posibilitatea de a fi puşi în curent cu mişcarea spirituală de tot momentul din lumea silvică. 2) obişnuinţa de a se ataca metodic problemele ce s'ar ivi ; 3) câştigarea sistemei de argumentare în discuţii.

Metoda: ţinerea şedinţelor publice — săptămânale, — unde profesori, conferenţiari, asistenţi, ingineri şi studenţi să treacă pe la tribună, şi să analizeze metodic, cu date şi diagrame, projecţiuni, etc. subiecte foarte variate din ansamblul ideologiei silvice.

Specificul: Discuţii în contradictoriu, la sfârşitul fiecărei şedinţe, discuţii ce vin să pună faţă în faţă, afirmaţiile şi principiile vorbitorului, cu acelea ale auditorului și din a căror ciocnire să reiasă adevărul.

Realizări: C. de S. F. a depus o rodnică activitate marcând progrese frumoase.

Anul de activitate 1930—31 a inceput la 6. XI. 1930, ținându-se ședințe săptămânale până la sfârșitul lui Martie 1931; ciclul de conferințe a fost inaugurat de d-l Dr. C. Georgescu; s'au desvoltat și analizat in cursul acestui an 21 de conferințe și comunicări.

Anul următor de activitate, inaugurat la 13 Noembrie 1931 cu conferința d-lui Prof. Dr. C. Georgescu, C. de S. F. își reia activitatea cu mai multă tenacitate; : in prima parte a Ciclului de Conferințe, au onorat tribuna acestui Cerc, d-nii D-ri Georgescu, C. Chiriță, A. Haralamb și colaborarea prețioasă a d-lor: Ing. Insp. M. Petcuț, Asist. M. Rădulescu, Pache Protopopescu, D. Sburlan; Ionescu-Bârlad, Dr. Eliescu, V. Lazăr, V. Frățilă, T. Bălănică, Konrad, R. Munteanu, S. Pașcowski, N. Rucăreanu, C. Amzărescu, Popescu-Zeletin, I. Demetrescu, D. Ciolacu, etc.

In această primă parte a Ciclului de conferințe, s'au ținut șase ședințe, cu care ocazie s'au desbătut subiecte de botanică forestieră, pedologie, corecțiuni de torenți, construcțiuni forestiere, economie forestieră, etc.

Dela 22 Ianuarie 1932 se incepe partea a II-a a ciclului de conferințe care numără 12 ședințe.

Spiritul larg de colaborare și indrumare al profesorilor noștri și al inginerilor din Administrația Centrală a C. A. P. S.-ului, face să privim cu incredere in viitor [1].

On expose le caractère de l'Association des etudiants forestiers roumains et on publie le compte-rendu sur son activité pendant l'année 1930/31.

Vereinigung zum Studium forstlicher Probleme des rumänischen forstlichen Studentenschaft. Der Charakter dieser forstlichen Studiengemeinschaft wird dargelegt und dessen Arbeit im Jahre 1930/31 beschrieben.

---

[1] Pentru ca meritul studențimii noastre silvice să apară in plină recunoaștere și pentru ca, pe de altă parte, să se cinstească in mod drept și cuvenit [illegible] cea intâistoare a prezentului, precizăm că avem cunoștință de existența cercului de studii forestiere al studenților noștri încă înainte de 1930 și că epoca de încercări, orientări și definire a acestui cerc a fost in 1926—27. Ultimii doi ani denotă o perseverență demnă de toată lauda, in slujba frumoaselor idei ce stau la temelia acestei asociații.

Red.

DAREA DE SEAMA SUMARA

Asupra activităţii C. de S. F. pe anul 1930—31

GH. NICOLAU-BARLAD

Elevii Secţiei silvice au fost de mult organizaţi în Societate studenţească, societate care a fost şi este intermediară între Oficialităţile conducătoare şi nevoile şi aspiraţiunile studenţilor. Această societate are o mare importanţă şi-i revine un real rol social.

Alături de această societate, s'a văzut necesitatea găsirii unei formule, care să cuprindă ambianţa mai degajată dintre profesor şi elev, dintre viitorul inginer şi experimentatul inginer, dintre aspectul vieţii teoretice şi acel al vieţii practice, — o formulă care să lege: bagaj de cunoştinţe şi sistemă de argumentare, doctrină ştiinţifică şi pedagogie, ansamblu şi orientare.

Asemenea formule le impune timpul: Anul 1930 a văzut înfiinţându-se la Sc. Politechnică un Cerc de Studii Forestiere, — cu toate avantajele deocamdată pentru studenţi, un organism în plină desvoltare. Anul 1927 dăduse semnalul: anul 1930 aduce o rodnică activitate. Anul 1930/31 numără 13 şedinţe săptămanale publice: vom încerca a schiţa ansamblul fiecărei şedinţe.

Şedinţa I-a. Obiectul ei: Conferinţa **„Staţiunile de experimentaţie şi importanţa lor în cultura şi technica forestieră"**. D-l Conf. Dr. Georgescu stabileşte dela început patru etape în desvoltarea subiectului propus: 1) Importanţa s. d. e. în general şi în economia forestieră în special; 2) Un scurt istoric al desvoltării în trecut a s. d. e. în ţările apusene; 3) Situaţia actuală a s. d. e. în apus, analizând în mod deosebit situaţia din Franţa, Germania şi Cehoslovacia; 4) Situaţia de fapt şi necesitatea creării s. d. e. în ţara noastră; dă sugestii de felul cum s'ar putea organiza la noi o s. d. e. şi natura obiectelor de cercetare; în mai bine de oră. D-sa analizează şi elucidează până la evidenţă chestiunea pusă.

Urmează comunicarea: **„Produsele lemnoase pe piaţa Europei"**, de Nicolau B. În mod documentat, cu date şi tablouri sinoptice, D-sa analizează piaţa Europei şi comerţul lemnului, expunând succesiv: 1) ţările importatoare şi exportatoare de lemn; 2) De ce depinde ca o ţară să fie importatoare sau exportatoare de lemn; 3) în ce raport stau ţările importatoare şi cele exportatoare, cantităţi exportate pe ani şi ţări; 4) pieţile de desfacere ale produselor lemnoase, etc. În contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Dr. Georgescu, M. Rădulescu, A. Constantinescu, etc. (Rezumatul acestei comunicări se găseşte publicat în Rev. Ştiinţifică „V. Adamachi", Septembrie 1931).

Şedinţa II-a. Obiectul ei: Conferinţa **„Polonia forestieră"** de I. Ceauşescu. Într'o expunere lapidară, vorbitorul îşi desfăşoară subiectul, făcând o largă digresiune asupra legăturilor de amiciţie româno-polonă. În contradictoriu iau cuvântul D-nii: Dr. Georgescu, M. Rădulescu, I. Rătan şi Popescu-Zeletin, aducând complectări expunerii făcute.

Urmează comunicarea: **„Procedee rapide de uscarea lemnului"** de D-l V. Nicolescu; într'o expunere documentată, D-sa analizează procedeele de uscare a lemnului, schiţând 3 din cele mai însemnate, cu diagrame şi schiţe explicative. În contradictoriu, iau cuvântul D-nii M. Rădulescu şi I. Rătan.

Ședința III-a. Conferința: **„Pădurile Jugoslaviei"**. Intr'o studiată expunere, Domnul Gh. Predescu face o descriere a pădurilor Jugoslaviei și concomitent un studiu comparativ cu situația dela noi. In mod deosebit analizează masivul de Slavonia; cu date precise și diagrame, vorbitorul reușește să expună auditorului aspectul pădurilor țării amice. In contradictoriu, D-nii: M. Rădulescu, C. Georgescu, N. Rucăreanu, I. Rătan, Popescu-Zeletin, Nicolau-Bârlad, C. Amzărescu, etc. complectează chestiuni de detalii. Urmează comunicarea: **„Analiza prețurilor"**, subiect din Estimația Forestieră, expus de D-l M. Livada.

Ședința IV-a. Conferința: **„Modalități de tratament în pădurile de munte"**, subiect susținut de D-l I. Rătan. D-sa începe prin a arăta felul cum sunt tratate pădurile noastre de munte și expune apoi sistematic care sunt tratamentele ce s'ar putea aplica pădurilor noastre și care sunt inconvenientele lor; lapidar și documentat, D-sa reușește să reliefeze importanța acestui subiect. In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Nicolau-Bârlad, P. Zohana, R. Rucăreanu, C. Amzărescu, Gh. Bădescu, Gh. Predescu, Popescu-Zeletin, etc., cerând explicațiuni sau făcând precizări.

Ședința V-a. Conferința: **„Mica proprietate forestieră în Stiria"**; subiect analizat de D-l Gr. Vasilescu; din cele văzute și auzite cu ocazia excursiei de studii în Jugoslavia, D-sa încearcă să facă mai mult o expunere asupra modului cum sunt organizate astfel de proprietăți. In contradictoriu, luând cuvântul D-nii: Asist. M. Rădulescu, Dr. C. Georgescu, I. Rătan, N. Rucăreanu, A. Costăchel, C. Manolescu, Popescu-Zeletin, etc., remarcă ușurința cu care vorbitorul a trecut asupra chestiunilor importante și nesesizarea oportunității de a arunca o privire comparativă asupra proprietăților de acest gen la noi.

Urmează comunicarea: **„Beneficiul în Estimația forestieră"**, susținută de D-l M. Livada; succint și cu formule matematice, D-sa încearcă să definească beneficiul și să arate cum se aplică la noi.

Ședința VI-a. Conferința: **„Cercetările forestiere în Cehoslovacia și Domeniul Adamov"**, a D-lui C. Amzărescu; Intr'o expunere atrăgătoare, D-sa analizează evoluția și importanța Institutelor de cercetări forestiere în Cehoslovacia, rolul institutului dela Brno, atașat pe lângă Facultatea de Agronomie, precum și Domeniul Adamov. La critică, se înscriu D-nii: Nicolau-Bârlad, N. Rucăreanu, I. Rătan, Popescu-Zeletin, Gh. Bădescu, etc., cerând lămuriri sau [illegible] chestiuni de detaliu.

Urmează comunicarea: **„Comerțul extern de lemn al Cehoslovaciei"** a D-lui Nicolau-Bârlad; D-sa începe prin a stabili un raport de legătură dintre comerțul extern și venitul național corespunzător unei țări, analizează interferența sferelor acestor noțiuni, definește cadrul fiecăreia din ele și insistă asupra însemnătății celei dintâi în favoarea celei de a doua; face o scurtă privire asupra posibilității anuale a pădurilor Cehoslovaciei, asupra consumului intern și în concluzie arată: ce categorii de produse exportă și în ce cantități; care sunt țările furnizate și încheie prin a semnala că exportul de lemn vine cu un procent de 60% din exportul general ceh. In contradictoriu, ia cuvântul D-l A. Costăchel.

Ședința VII-a. Conferința: **„Contribuțiuni la studiul technologic al porilor de [illegible]"**, a D-lui Popescu-Zeletin. D-sa începe prin a arăta evoluția literaturei în acest sens: vorbeşte de technica instalării p. d. t.; esenţele proprii; solul ca factor destructiv: pari neimpregnaţi şi pari impregnaţi; studiu comparativ asupra diferitelor uzanţe în Franţa, Elveţia, Germania, Belgia, Cehoslovacia şi Polonia; analizează efectul agenţilor destructivi (vânt, ploaie, căldură şi microorganisme); expune diferite procedee de conservarea parilor: (carbonizare, ungere cu gudron, impregnare cu sulfat de Cu, cu biclorură de Hg., cu clorură de Zn.; procedeul dublu; procedeul Rumping şi închee arătând situaţia dela noi.

In contradictoriu ia cuvântul D-l Asistent M. Rădulescu, făcând unele complectări. Urmează comunicarea: **„Dumpingul sovietic"** a D-lui Nicolau-Bârlad. D-sa începe prin a analiza criza economică din ultimii ani, caracteristica acestei crize (subconsum şi supraproducţie) şi apariţia politicei Sovietelor, care agravează situaţiile; încearcă a preciza noţiunea de „dumping"; analizează natura d. s. şi descrie aspectul efectului acestui d. pentru Europa în domeniul industriei, a agriculturei şi a economiei forestiere; se opreşte asupra celui din urmă domeniu, unde în prealabil vorbeşte de rezervele de lemn din Rusia, de posibilităţile de a le valorifica în cadrul planului de 5 ani şi apoi arată efectul dumpingului pentru ţara noastră şi pentru ţările nordice; expune apoi cauzele acestui dumping: 1) situaţia financiară deficitară şi lipsa de credit pe pieţele străine; 2) politica lor tendenţioasă; 3) neremunerarea factorilor de producţie (munca şi capital). In contradictoriu, iar cuvântul D-nii: Asistent M. Rădulescu, N. Celak, Gh. Bădescu, Popescu-Zeletin, A. Constantinescu, etc., dând diferite interpretări chestiunilor ridicate.

Şedinţa VIII-a. Conferinţa: **„Nisipurile zburătoare din regiunea Sadova"** a D-lui I. Pavelescu. Vorbitorul face un scurt istoric asupra regiunei, o sumară descriere ca relief, climă, hidrografie şi intrând în subiect arată încercările de plantaţiuni din trecut şi situaţia plantaţiunilor actuale; încheie arătând rolul împăduririlor cu salcâm în regiunile nisipoase. In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Dr. C. Georgescu, M. Rădulescu, C. Amzărescu, V. Niculescu, Popescu-Zeletin, V. Baranovski, etc.

Urmează comunicarea: **„Procentul Forestier"** a D-lui A. Costăchel. Intr'o bine studiată lucrare, D-sa arată relaţia dintre procentul forestier şi celelalte procente; modul cum a variat procentul forestier şi celelalte procente; dece procentul f. e mai mic şi ce influenţă are în evaluarea bunurilor forestiere, dacă un procent f. este greşit interpretat; cu diagrame şi exemple studiate, D-sa reuşeşte să elucideze importanţa procentului forestier.

Şedinţa IX-a. Conferinţa: **„Studiul lemnelor de foc"** a D-lui Zaharia. D-sa remarcă dela început lipsa unei literaturi în acest sens; intrând în subiect, D-sa analizează pe rând: calităţile şi defectele lemnelor de foc; speciile proprii lemnului de foc; tratamentul propriu arboretelor lemnului de foc; puterea calorifică a lemnelor de foc; variaţia preţului pe localităţi; transportul lemnelor de foc şi încheie prin a arăta sumar consumul de lemne de foc la noi. In contradictoriu complectează D-l Asistent M. Rădulescu şi D-l Popescu-Zeletin.

Şedinţa X-a. Conferinţa: **„Cooperaţia forestieră"** a D-lui I. Scarlat. Vorbitorul începe prin a se întreba dacă într'adevăr există o cooperaţie forestieră la noi, face o incursiune în mişcarea economică numită la noi „Coo-

Cooperaţie română", argumentează cu date statistice din cele mai recente, cum că „Cooperaţia română" nu este o mişcare cooperatistă în sensul just al cuvântului, ci este o mişcare capitalistă deghizată. Intrând în subiect, d-sa dă o importanţă mai mare expunerii evoluţiei mişcării cooperatiste la noi, şi în particular arată legile şi principiile ce au călăuzit coop. forestieră; schiţează importanţa economică, socială şi culturală a mişcării cooperatiste şi încheie spunând că noi abia am intrat în viaţa capitalismului modern. La critică, ia cuvântul D-l Dr. C. Chiriţă, analizând expunerea făcută de conferenţiar şi relevând lipsa unei documentări mai detailate asupra doctrinei şi principiile ce stau la baza cooperaţiei forestiere.

Urmează comunicarea: **„Domeniul forestier Bialoweza"** a d-lui Baranowski. Cu date precise, D-sa descrie acest domeniu forestier din punct de vedere al condiţiilor de orografie şi vegetaţie: face o descriere sumară asupra masivului, climei şi solului forestier, o descriere a arboretelor, a caracterelor diferitelor tipuri, servindu-se de terminologia silviculturei ruse: încearcă a stabili relaţii între diversele tipuri de arborete şi solul şi subsolul regiunei; arată rolul apei freatice în vegetaţia forestieră. În contradictoriu, D-l Dr. C. Chiriţă arată importanţa acestei comunicări, accentuează asupra părţilor importante, şi dă ample explicaţii asupra rolului apei freatice la vegetaţia forestieră, precum şi necesitatea cercetării solurilor în determinarea tipurilor de arboret.

Şedinţa XI-a. Conferinţa: **„Problema transportului forestier în România"** a D-lui Nicolau-Bârlad. Conferinţa D-sale este rezumatul unei lucrări detailat analizată, ce cuprinde următoarele părţi: 1) Importanţa economiei forestiere în economia naţională şi importanţa rezolvării problemei căilor de transport forestiere în desvoltarea gospodăriei silvice. 2) Natura căilor de transport, unde încearcă a face o clasificare a lor; 3) Starea actuală a c. d. t. f. la noi, încercând cu tablouri şi diagrame să descrie căile de transport de apă şi de uscat pe provincii şi în ansamblu; 4) Problema căilor de transport forestiere şi latura sa economică: analizează greutăţile de rezolvare ale problemei; face un studiu asupra diferitelor tarife, asupra tarifului C. F. R. şi asupra necesităţii acomodării lui; avantajele şi dezavantajele diferitelor căi, preţ de cost a tonei pe km. pe diferitele căi, capital de creiare al unui km. l, etc.

Distinge în problema proiectării unei căi două laturi bine distincte: latura economică şi cea technică şi cu sugestii şi exemple studiate, subliniază importanţa ce trebuie dată în primul rând laturei economice. Făcând un studiu comparativ asupra c. f. f. şi şoselelor f. la noi, se îndreaptă deocamdată asupra celei din urmă, întru cât cer un capital mai mic de creiare, utilizează energia animală, la noi suficient reprezentată şi analizând situaţia şoselelor din Silezia cehă şi Bohemia, care utilizează tracţiunea mecanică, crede că introducând acolo unde e posibil tracţiunea mecanică, ar putea rivaliza chiar cu c. f. f. etc.

În contradictoriu, iau cuvântul D-nii Asistent M. Rădulescu, Ing. V. Lazăr, Petrescu-Zeletin, A. Constantinescu, etc. ridicând chestiuni de detalii şi accentuând asupra părţilor mai importante.

Şedinţa XII-a. Conferinţa: **„Problema traverselor în România"**, a D-lui V. Nicolescu. Conferinţa D-sale este rezumatul unei lucrări detailat analizate:

începe prin a arăta rolul şi necesitatea traverselor de lemn în progresul technic al omenirei, analizează încercări de confecţionarea surogatelor: desfăşoară consumul mondial de traverse, insistând cu cifre statistice asupra unor ţări (Franţa, Germania, etc.); arată consumul de traverse la noi, şi încearcă să clasifice speciile foarte proprii traverselor; importanţa traverselor de fag la noi: creşterea capecităţii de confecţionare a acestor traverse în ultimul timp; continuă prin a expune modul de debitare a traverselor şi enumără diferite tipuri de traverse. Analizează procedeele curente de impregnarea traverselor şi încheie vorbind despre pădurile noastre şi consumul de traverse la noi. In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Ing. V. Fraţilă, Asist. M. Rădulescu şi Popescu-Zeletin, făcând precizări şi aducând interesante contribuţiuni de practică.

Şedinţa XIII-a. Conferinţa: „Căile de transport forestier în Cehoslovacia", a D-lui Nicolau-Bârlad. D-sa începe prin a arunca o privire de ansamblu asupra reliefului şi pădurilor ţării amice, asupra felului cum sunt distribuite şi administrate aceste păduri: intră apoi în subiect, analizând statistic şi descriptiv căile de transport în Cehoslovacia. D-sa desfăşoară evoluţia c. d. t. f., stabilind în prealabil categoriile de căi existente; expune natura căilor pe provincii, cu date statistice şi diagrame; face un studiu comparativ cu procentul de căi de diferite categorii ale Cehoslovaciei şi României; un studiu comparativ cu alte ţări, etc.

In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Dr. C. Georgescu, Ing. V. Lazar şi Popescu-Zeletin, făcând preţioase remarce.

Cu aceasta se închide ciclul de Conferinţe pentru anul 1930—31, al C. d. S. F.

Acest Cerc se conduce după un Regulament special, având un Comitet de Direcţie format din 5 D-ni ingineri: pentru acest an societar, Comitetul de Direcţie a fost constituit din D-nii Ing. D-ri: C. Georgescu, M. Rădulescu, D. Sburlan, C. Chiriţă şi Gr. Eliescu.

Societatea studenţilor oferă anual 3 premii a celor mai bine studiate lucrări prezentate de elevi; referatele lucrărilor pentru premiere se dau de către Comitetul de Direcţie: pentru anul expirat asemenea referate au fost date de D-l Dr. Georgescu, au fost premiate: cu pr. I. lucrarea: „Problema transportului forestier în România" şi cu pr. III, lucrarea: „Modalităţi de tratament la pădurile munte".

Comitetul executiv al C. de S. F. format din 7 Studenţi, delegaţi de an — din care doi sunt aleşi pe doi ani (şi fac parte din precedentul comitet), lucrează alături de comitetul Soc. El. Ing. Silvici şi de comun acord cu vederile societăţii.

JURISPRUDENŢA

ASUPRA IMPOZITULUI AGRICOL

Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie S. III Decizia Nr. 1112

de C. D.

La 19 Iunie 1931.

S'a luat în cercetare recursul făcut de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor în contra sentinţei Trib. Botoşani No. 237/928 în procesul cu Soc. Coop. „Copăcelul".

S'a prezentat recurenta prin D-l Avocat Porumbeanu, iar intimata prin D-l Avocat Prunescu.

S'a citit raportul D-lui Consilier Florescu.

S'a ascultat raportul D-lui Avocat Porumbeanu în desvoltarea motivelor de casare, iar D-l Avocat Prunescu în combaterea lor.

Curtea,

Având nevoe de timp pentru a delibera a amânat pronunţarea Deciziei pentru ziua de 26 Iunie a. c., când

Deliberând.

Asupra primului motiv de casare astfel formulat:

Greşită interpretare a art. 3 din legea pentru unificarea contribuţiunilor directe;

In adevăr, Trib. Botoşani prin sentinţa ce atacăm spune că **impozitul agricol prevăzut de art. 3 are a fi plătit de Stat, pentru pădurile sale date în exploatare la alţii**.

In afară de împrejurarea că este un non sens ca Statul să-şi plătească [illegible] impozite, dar mai adăugăm că aşa zisele impozite obiective se aşează asupra bunului însă se plătesc de persoane, în patrimoniul căruia s'a trecut bunul; în speţă fiind vorba de exploatarea unei păduri acel ce urmează a plăti impozitul este exploatatorul, care e titularul, dreptul de folosinţă cum se exprimă art. 3 din lege.

Având în vedere că din sentinţa atacată cu recurs se constată că intimata a fost nevoită să plătească pentru timpul exploatării impozitul agricol în sumă de lei 38.016, că intimata socotind ulterior că un atare impozit cade în sarcina proprietarului şi că deci nu trebuit plătit de ea, a chemat în judecată pe recurent spre a fi obligat la restituirea sumii de mai sus; că Judecătoria rurală

Bucecca pe baza lipsei la interogator a recurentului a admis acţiunea, iar Tribunalul ca instanţă de Apel a confirmat cartea de judecată motivând că potrivit dispoziţiunilor art. 3 şi 4 din legea de unificare a contribuţiunilor directe, impozitul agricol trebue plătit de către proprietar.

Având în vedere că art. 3 din zisa lege pune principiul general că veniturile proprietăţilor funciare agricole sau cele asimilate lor, sunt supuse unui impozit de 12%, pe numele proprietarilor, uzufructuarilor sau titularilor oricărui alt drept real de folosinţă, iar art. 4 asimilă pădurile cu proprietăţile funciare agricole.

Având în vedere că art. 8 din aceiaşi lege prevede că numai imobilele Statului care se exploatează în regie sunt scutite de acest impozit, că dar imobilele Statului cari sunt exploatate în alt mod decât de regie sunt supuse acestui impozit; că de aceia instrucţiunile oficiale de sub acest articol date potrivit art. 132 şi care are putere de regulament, lămurind dispoziţiunile legii fără a le contrazice, prevăd că pădurile Statului exploatate altfel decât în regie vor fi supuse în ce priveşte impozitul agricol pe numele Statului prin exploatări.

Având în vedere că din analiza zisului text de lege şi a instrucţiunilor oficiale a Ministerului de Finanţe, reese că legiuitorul a înţeles că impozitul agricol asupra venitului proprietăţilor agricole pe cari Statul le exploatează în arendă sau în alt mod decât în regie, să fie puse în sarcina arendaşului; că a interpreta aceste dispoziţiuni că acest impozit priveşte pe proprietar (Stat) ar fi un non sens căci ar urma ca Statul să-şi plătească sie-şi impozitele.

Că Tribunalul obligând pe recurent a plăti impozitul de mai sus, a făcut o greşită interpretare a textelor invocate în motivul de casare astfel că devine fondat, iar recursul fără a mai analiza şi celălalt motiv de casare care devine fără înţeles urmează a fi admis, iar sentinţa casată.

Pentru aceste motive,

Curtea

In numele legii

Admite recursul făcut de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor în contra sentinţei Trib. Botoşani No. 237/928 şi dispune trimiterea dosarului aceluiaş Tribunal spre o nouă judecare.

Dată şi cetită în şedinţă publică azi 26 Iunie 1931.

(Urmează semnăturile D-lor Consilieri).

Magistrat asistent (ss) Indescifrabil.

RECENZII

GR. ANTIPA

L'occupation ennemie de la Roumanie et ses conséquences économiques et sociales.

(Ocupaţia streină in România şi consecinţele sale economice şi sociale).

(Publications de la Dotation Carnegie pour la Paix internationale. Les Presses Universitaires de France. Paris. 1929).

Fundaţiunea Carnegie — instituţiune consacrată cauzei păcii internaţionale — s'a propus, încă dela declanşarea războiului mondial, să adapteze programul său cercetării problemelor noui ridicate de războiu, sau mai exact, problemelor noui pe cari războiul urma să le transforme.

Trebuia deci, ca printr'o vastă anchetă ştiinţifică, să evalueze costul economic al războiului şi perturbaţiunilor cauzate civilizaţiei în drumul său.

Dificultăţi puternice au determinat Fundaţiunea să se mărginească, în prealabil, la stabilirea unor monografii. Acestea apăreau posibile „graţie amintirilor şi impresiunilor, sprijinite şi pe documente demne de crezut — atât cât puteau fi accesibile persoanelor însărcinate cu scrierea lor". Nu este deci vorba de memorii personale, dar nici de rapoarte oficiale. Aceste monografii se clasează între acestea două.

Pentru monografia de faţă, Fundaţiunea s'a adresat d-lui Gr. Antipa, ca unuia „care, — însărcinat de guvernul său să rămână în teritoriul ocupat, pentru a gira interesele populaţiunii, în faţa autorităţilor ocupante — a putut privi de aproape şi cunoaşte metodele acestei ocupaţiuni şi efectele pe cari le-a produs asupra vieţei populaţiei".

Autorul declară că unul din motivele care l-a determinat să primească să facă această lucrare, este faptul că: Germanii nu au administrat teritoriul ocupat din România, potrivit principiilor de drept internaţional. Ei au aplicat, aici, un „sistem" de administraţie şi exploatare ce a avut ca efect „ruina completă a ţării şi a locuitorilor, distrugerea avutului public şi privat şi a instituţiunilor de cultură".

In lucrarea de faţă, d. Antipa are ca ţintă să dea numai o privire generală asupra scopului, metodei şi rezultatelor ocupaţiunei germane în România, ocupaţie care constitue una din cele mai penibile pe cari le-a cunoscut vreodată Istoria Modernă.

Această ocupaţiune streină în România se poate împărţi în două perioade, deosebindu-se, una de alta, prin metodele de administraţie şi de exploatare folosite de ocupant, precum şi din punct de vedere al consecinţelor lor.

Prima perioadă cuprinde timpul dela

invaziunea inamică și până la introducerea sistemului regulat de administrație militară. Se caracterizează prin devastare și furt.

A doua perioadă, este aceea a Administrației Militare. Sistemul de administrație aplicat a avut ca țintă: exploatarea cea mai intensivă posibilă și utilizarea cât mai completă a bogățiilor țării, singurele în care — Germania — își pusese ultimile speranțe.

Pentru aceasta, Administrația militară s'a folosit de un organ special creat: **Wirtschaftstab.** Principiile călăuzitoare ale acestui organism erau: „Exploatarea economică cea mai completă și exportarea, cât mai repede posibil, a tot ce poate servi răsboiului și aprovizionării țărilor aliate". Cu această țintă, eforturile depuse de această organizație au fost de a lua „fără plată", în tot timpul cât a durat această ocupație.

Cât privește protecțiunea populației și a instituțiunilor ei de cultură, aceasta nu s'a făcut simțită decât atunci când și-au dat seama că va fi imposibil să constitue această exploatare, fără a avea oarecare atențiune față de ea; dar și atunci, „numai în măsura posibilului". Cu această preocupare, au însărcinat un organism special numit: **Verwaltungstab.** — Cu tot regimul sever, acest nou organism, a isbutit să calmeze populațiunea; activitatea lui rămâne însă subordonată Wirtschaftstab-ului.

Acest **Wirtschaftstab** — incarnațiunea scopurilor urmărite de regimul militar în România — a fost un aparat de infiltrațiune, perfect organizat și desvoltat la toate sursele de producțiune ale țării. El a funcționat, fără greșală, de la început și până la sfârșit: 108 secțiuni și subsecțiuni, cari s'au înmulțit, pe măsură ce-și intensificau activitatea.

Iată și atribuțiunile precise ale Wirtschaftstab-ului.

1. Toate proviziunile României trebuiau să fie transportat în țările Centrale, repede și fără nicio rezervă.

2. Să garanteze o nouă recoltă printr'o cultură cât mai completă, lucrând prin toate mijloacele pentru ca România să rămână grânarul Puterilor Centrale.

3. Să încurajeze și la nevoie, să forțeze la lucru populația pentru a putea exploata toate posibilitățile de producțiune ale țării și să organizeze lucrul în consecință.

4. Să percheziționeze în toată țara, să rechiziționeze și să expedieze toate produsele, sau materiile prime utilizabile pentru răsboiu sau aprovizionare.

5. Să transforme atelierele și fabricile existente, în așa fel ca să le facă să servească necesităților răsboiului sau aprovizionării.

6. Să aprovizioneze trupele depe frontul român și trupele de ocupațiune.

7. Să creeze o hârtie-monedă pentru a împiedica deprecierea monezilor Puterilor Centrale pentru ca să facă posibilă obținerea, fără plată, a produselor țării.

8. Să expedieze și să repartizeze produsele, între diferitele țări aliate, conform unui teorem de repartiție.

9. Să găsească mijlocul de a lua tot ceeace ar avea o valoare reală, mai ales aurul, metalele prețioase, cumpărându-le cu noua monedă sau schimbându-le contra produselor indispensabile vieței ca: zaharul, petrolul, etc.

10. Să „raționeze" alimentele populației, „după posibilități".

Pentru a ajunge la strângerea și expedierea acestui „surplus", — care în esență înseamnă toate proviziunile țării, cu excepțiunea acelora ce erau necesare trupelor și populației „în măsura posibilităților" —, s'au folosit de o serie de mijloace ca: a) Restrângerea consumației populației printr'o raționare severă și prin interzicerea consumației unor produse alimentare; s'au introdus cartelele.

b) Inruşirea, rechiziţionarea, rechiziţionări la domiciliu, obligarea populaţiei de a livra şi vinde produsele „prin bună învoială".

c) Contractele de concesionarea produselor sechestrate.

d) Regimul monopolurilor şi al concesiunilor.

e) Coruptiunea.

Ca să poată da, acestei organizaţiuni, posibilitatea de a lucra, trebuia să aibă dreptul de a dispune de tot ceeace avea ţara. Deaceea, au dat noţiunei de proprietate particulară un înţeles, mai mult sau mai puţin asemănător cu acela adoptat azi, de Rusia Sovietică. Astfel, orice bogăţie rămânea particulară atâta vreme cât proprietarul înţelegea să lucreze conform ordinelor ocupantului şi de a-şi da produsul contra unui certificat de rechiziţie, cu preţul fixat de ocupant. In cazul când proprietarul refuza, atunci proprietatea trecea în administraţia ocupante.

Afară de aceasta, ocupantul şi-a arogat dreptul de a dispune de munca omului, obligându-l la lucrări forţate, oriunde avea nevoie şi oricând. Teritoriul ţării forma un tot, ocupantul rezervându-şi dreptul de a-l exploata după un plan prescris de el, având şi dreptul de a folosi produsele.

Pornind dela aceste principii, ţara este transformată într'o enormă uzină de război — cea mai mare de care dispuneau Puterile Centrale.

Astfel, au ştiut să se folosească de agricultură, industrie, petrol, vin, fructe, legume, etc.

Pentru acoperirea nevoilor în **lemn** ale armatei şi pentru a răspunde necesităţilor Puterilor Centrale, s'a creiat la început o singură secţie, pentru utilizarea lemnului. Această secţiune avea ca scop să ia imediat toate produsele lemnoase şi să facă să funcţioneze toate fabricele de cherestea şi toate industriile de lemn.

Când s'a observat însă că stocurile de lemn tăiate nu răspundeau aşteptării şi nu puteau fi suficiente necesităţilor, se creiază o secţiune specială **a pădurilor**, care să administreze „energic" şi să exploateze „după un plan unitar".

Nici la păduri nu s'a ţinut seama de proprietate: toate pădurile formau un tot. Lemnul exploatat trebuia să răspundă la necesităţi din cale afară de mari. In afară de consumul intern trebuia să se mai „exporte" mari cantităţi în ţările aliate, pe frontul macedonian, traverse pentru căile ferate ungare. Speciile rare şi de preţ ale pădurilor ţării au fost exploatate, una după alta şi trimise în Germania şi Austria. După o dare de seamă germană, s'ar fi „exportat" până la 31.III.1917, cam 10.000 m.c. lemn de nuc şi de frasin, a căror valoare, reprezintă în Germania, 5—6 milioane de mărci. Aceasta, numai până'n Martie 1917! Dar pe urmă?! Celelalte secţiuni (pentru cherestea, etc.), lucrau, la rându-le, fără nici-o jenă.

In încheere, autorul aruncă o privire generală asupra stării în care a fost lăsată ţara, în urma ocupaţiunei streine şi arată consecinţele cari i-au urmat: „ocuparea României, cu caracterul său distrugător, reprezintă, în consecinţă, nu numai istoria pe scurt a suferinţelor unui popor, timp de 2 ani dureroşi, ci deasemenea în mare parte: ruina economică şi financiară a ţării, supra îndatorarea statului, comerţului, industriei şi diferitelor ramuri ale producţiunii naturale; deprecierea monedei şi a tuturor capitalurilor plasate în efecte publice; ruina populaţiei cu consecinţele sale sociale; încetarea activităţii şi desvoltării culturale a poporului".

AT. HARALAMB

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 10, Octombrie 1931.

Duplaquet.

Une mission forestière aux Etats-Unis (fin).

O misiune forestieră in Statele-Unite (sfârşit).

Autorul continuă şi sfârşeşte darea de seamă asupra misiunii forestiere ce-a avut in Statele-Unite, cu care ocazie a făcut interesante excursii de studii, conchizând, că unele esenţe forestiere americane, pe cari le-a văzut şi studiat, ar putea fi introduse în Franţa mediteraneană şi in Africa de Nord, unde ar aduce reale servicii operei de împădurire. Aceasta mai ales pe terenurile şi sub climatele, unde speciile deja încercate ţi-au dat rezultatele aşteptate.

Evident nu se pot prevedea cu preciziune rezultatele, dar este sigur, că chiar in regiunile cele mai dezmoştenite ale Europei, aceste esenţe americane vor găsi condiţiuni de vegetaţie mai bune decât in America, unde — în afară de excesele de temperatură şi de uscăciune — arboretele au de suferit din cauza vi-telor, trăsnetului şi incendiilor.

Intre esenţele de încercat autorul indică: Cupressus arizonica, Pinus ponderosa, Pinus contorta, Abies arizonica, Pseudotsuga taxifolia (deja încercat in Europa).

Cu această ocazie, autorul mai atrage atenţia asupra bogăţiei florei forestiere din America. Aşa de ex., pe când in Europa s'au determinat numai 9 specii de pin, in Statele-Unite sunt socotite oficial 38. De asemenea sunt acolo peste 60 specii de quercus.

M. Nègre.

Forêts et reboisements dans le département du Gard.

E vorba de străduinţele, pe cari le fac de ani de zile forestierii din această regiune, de a ameliora pădurile de q. ilex, castan şi fag, de a reda pădurii sterilele, landele şi tufărişurile.

R. Potel.

Réflexions à propos de science forestière, silviculture et politique forestière.

Reflexiuni in legătură cu ştiinţa forestieră, silvicultura şi politica forestieră.

In numărul de Martie 1931, din Revue d. E.e. F. D-l Joubert a scris un articol intitulat: „Ştiinţă forestieră şi silvicultură", in care căuta să demonstreze, că în rezolvirea problemei forestiere, o confuzie de forţă [illegible]ază degajarea adevărului. Lipsa unei doctrine ştiinţifice reale: că silvicultura nu e decât o tehnică şi nu e acelaş lucru cu ştiinţa forestieră, care trebue să comande silvicultura. D-sa crede, că toate chestiunile discutabile la infinit, cărora silvicultura nu le-a dat până acum o soluţie adevărată, s'ar clarifica în contact cu adevăratele principii ştiinţifice.

D-l Potel, cunoscut nouă din polemica cu Danezul Möller, polemizează şi aici cu D-l Joubert. D-sa defineşte la rându-i, ce este ştiinţa pură şi arată, că n'ar exista acea confuzie între silvicultură şi ştiinţă forestieră şi că în cuvântul silvicultură se poate îngloba şi înţelesul de ştiinţă forestieră. Technica forestieră şi ştiinţa forestieră fac parte din silvicultură, observaţia unită cu simţul forestier fiind la baza studiului metodelor silvice.

In concluzie, autorul crede, că în aşteptarea rezolvării problemelor silvice prin ştiinţa forestieră, nu 'nseamnează să nu mai facem nimic. Nu 'nseamnează să nu mai facem împăduriri la câmpie până ce forestierii (luaţi în sensul de savanţi) nu vor ajunge la demonstraţia ştiinţifică a rolului pădurii şi acţiunilor sale, până ce nu vor stabili în această privinţă principii ştiinţifice veritabile, absolute, ceia ce nu se va întâmpla poate niciodată. Silvicultorii trebue să facă ei să progreseze ştiinţa forestieră, sprijinindu-se pe observaţia faptelor vechi şi noui şi având încredere în binefacerile pădurii şi 'n importanţa rolului ce-l joacă printre forţele naturii.

G. de Gonneville.

A propos d'un fichier parcellaire.

Despre fişierul parcelar.

In No. de Mai, D-l C. G. Aubert a scris un articol în această privinţă. Autorul de faţă semnalează, că încă de 10 ani în urmă a întrebuinţat un asemenea fişier în Alsacia şi Lorena, anume: „carnet de amenajament". Se explică în ce constă, dându-se şi formulare.

R. Hickel.

L'adaptabilité des races de pin silvestre.

Adaptabilitatea raselor (genurilor) de pin silvestru.

Autorul se crede obligat să combată pe D-l Huffel, în ce priveşte concepţia sa referitoare la rasele pinului, spre a nu lăsa să se acrediteze o părere inexactă, dată fiind autoritatea D-lui Huffel.

Astfel D-l H. susţinea încă dela 1912, că toate caracterele rasei, datorite influenţelor climatice, se şterg repede cu vârsta.

Autorul demonstrează dimpotrivă, că o rasă de elită, nobilă, îşi va păstra intacte caracterele sale pretutindeni, oricari ar fi nouile condiţii de sol. Speciile au o adaptabilitate foarte variabilă. Unele prosperă în condiţiile cele mai variate de climat, sol, altitudine, etc., altele din contră, depeizate, nu s'adaptează şi adesea este imposibil de stabilit, cărui factor se datoreşte aceasta. Sunt imponderabile în ce priveşte factorii de ordin meteorologic.

Paul Buffault.

Les sens chez les poissons.

Simţurile la peşti.

Autorul extrage câteva părţi esenţiale din lucrarea D-lui Dr. L. Roule: „Peştii şi lumea vie a apelor", care a pus la punct chestiunea simţurilor la peşti. In rezumat: Peştele nu vede decât obiectele suficient apropiate de el şi atunci indistinct, vaporos. El percepe destul de rău sunetele, dar este foarte sensibil la vibrații, fie că-i sunt transmise prin apă sau prin intermediul pământului. Peștele e complect lipsit de simțul pipăitului și al mirosului, dar are foarte dezvoltat simțul gustului.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

Autorul constată, că din vara 1931, nona (Lymantria monacha L) și-a făcut apariția și'n Franța, invadând cu o violență extremă — deocamdată — 10 km. in păd. Beaufort din Savoia, un masiv pur, tânăr, de molid, în amestec cu câțiva brazi. N'a mai rămas pe arbori nici o singură frunză: mase de omizi au acoperit trunchiurile, or s'au îngrămădit la rădăcina arborilor, murind de foame in centrul unei pete de atac; excrementele cădeau de sus cu sgomotul unei ploi. La finele lui August ultimii fluturi au dispărut. Mulți au fost prinși pe panouri unse cu clei, luminate seara cu lămpi puternice de acetilină. S'au distrus apoi ouăle și s'a tăiat ras toată suprafața atacată. Combatere radicală. Cum atacul odată apărut în Franța, e de temut, că se va repeta, autorul se ocupă de biologia insectei și de literatura scrisă asupra ei.

Cronica mai tratează apoi despre un hemipter, apărut în pepinierele de rășinoase din Statul New-York, **Adelger abietis** și despre **Ips cembrae**, un coleopter, care a invadat masivele și plantațiile de larice spontane și de origină artificială, din Austria, Germania meridională, Elveția și Cehoslovacia.

N. N. CAR.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.

Nr. 1 Martie 1931.

⁂

Le dumping sur les bois.

Dumpingul lemnului.

In Apus gravele repercusiuni, pe cari le-a avut dumpingul rusesc asupra comerțului lemnului — dumping contestat de unii autori — n'au fost privite cu resemnare și brațe încrucișate de lumea silvică.

Comitetul de păduri din Franța, sub președenția Marchizului de Nicolay, a luat inițiativa studierii acestei chestiuni și la 13 Oct. 1930 a avut loc prima reuniune, la care au luat parte înalte personalități, reprezentând comerțul și industria lemnului, cum și pe proprietarii de păduri. Intre aceste personalități se găseau și: **Contele Goblet d'Alviella**, președintele Societății Centrale Forestiere din Belgia și d. **Gonet**, directorul Asociației Forestiere din Vaud (Elveția), care a fost trimis special în Germania și în Finlanda până la hotarele Rusiei, ca să studieze cauzele scăderii prețului pe piața lemnului. D-sa a expus Comitetului interesantele sale observațiuni, din cari spicuim: Germania trecea printr'o gravă criză, de producție, consumație și politică. In Germania de Sud cursul lemnului a scăzut cu 45%. Exploatările se fac în perdere, turburând economia forestieră germană, a cărei criză se repercutează asupra piețelor europene. Șomajul agravează criza. Incurajat de faptul, că un someur primește 10 mărci fără să lucreze, pe când dacă lucrează primește numai 12. La acestea se adaugă dumpingul rusesc, care aci nu se mărginește numai la lemn, ci se întinde până și în piața păsărilor.

Trecând în Finlanda, d-l Gonet, din informațiile culese la frontieră și în special dela un Francez, care stătuse mai bine de 6 luni în Rusia, a putut constata, cum se duce viața la Soviete și cum s'a realizat dumpingul. Aci numai lucrătorii au dreptul să mănânce. Ei pri-

primesc bonuri, cu cari se prezintă de 3 ori pe zi la o cooperativă, unde li se servește cartofi și o supă de sfecle.

In fiecare oraș Guvernul a organizat o expoziție, în care se arată poporului lui ce va avea la dispoziție, când bolșevismul va fi cucerit Europa: obiecte de lux, vin, tutun, etc. Adăugând la acestea mentalitatea tinerei generații, care nu cunoaște viața dinnaintea bolșevismului, se deduce ușor, cum s'a ajuns la dumping. Rusia posedă imense bogății forestiere, păduri, cari actualmente sunt exploatate prin echipe de prizonieri politici, hrăniți numai atât, cât să poată lucra: iar când nu mai pot lucra sunt lăsați să piară ca și câinii.

Din păduri se extrage 10% și anume materialul de prima calitate, care se transportă la Arkanghel, unde s'a instalat o fabrică de cherestea cu 44 gatere, putând debita 200.000 m. c. anual pentru început.

Scopul Rușilor este de a turbura economia țărilor din Occident, pentru ca prin starea de nemulțumire creată, să pregătească terenul bolșevismului.

Un exemplu: In Sept 1930, 3 vagoane de scânduri de prima calitate venind din Siberia s'au vândut la Zürich cu 80 fr. m. c., când în Elveția prețul era de 140 fr. când numai cheltuelile de transport dela Rusia în Elveția se ridicau la 110 fr. de m.c. Marile ziare din Elveția, cari luptă contra dumpingului rusesc, se tipăresc pe hârtie făcută din lemn sovietic.

După dl Gonet, Contele d'Al[illegible]lla arată, ce primejdie decurge pentru păduri din dumpingul rusesc. Dacă prețurile lemnului vor scădea până acolo, că nu se va mai putea asigura un venit capitalului lemnos, proprietarul forestier se va dezinteresa de domeniul lui și nu va mai face niciun efort pentru a-l reconstitui. O înțelegere este deci indispensabilă între țările amenințate, pentru a putea rezista nu numai împotriva dumpingului rusesc, ci chiar a celui german, d-sa propune ca remediu: a) Limitatrea importului, fixat la un maximum, după un an normal dinnaintea dumpingului; b) A se obliga Statul, comunele și întreprinderile de lucrări publice să dea totdeauna preferință produselor naționale; c) Statul să fixeze taxe vamale, spre a se împiedica scăderea prețului interior; d) Intre Statele interesate, ca Franța, Belgia și Elveția să se desființezez barierele vamale în această privință.

Mai vorbesc și alții, între cari d-nul Collin, prezidentul Grupului Industriei și Comerțului Lemnului, care arată că Anglia, Germania și Italia nu s'au asociat la efortul împotriva dumpingului.

In sfârșit Adunarea exprimă dorința, ca măsurile luate de Franța să se aplice și'n țările vecine.

Bourguet.

Formules pour le cubage des arbores sur pied.

Formule pentru cubajul arborilor în picioare.

Autorul dă câteva formule, prin a căror întrebuințare — atât la foioase, cât și la rășinoase — se poate găsi repede, fără ajutorul tarifului, volumul unui arbore și la nevoe se poate construi un tarif special pentru un arboret dat. Aceste formule sunt pentru trunchiuri până la 10 m. și peste 10 m., în funcție de circomferință și în funcție de diametru.

Până la 10 m. p. **foioase** în funcție de circ. $V = \left(\frac{C}{4}\right)^2 \times h + \frac{1}{30}\left[\left(\frac{C}{4}\right)^2 \times h\right]$

Până la 10 m. p. foioase în funcție de diam $V = 6\ D^2\ \frac{h}{10} + \frac{1}{30}\ \left(6\ D^2\ \frac{h}{10}\right)$

Peste 10 m. **p. foioase** în funcție de circ. $V = 5\ C^2\ \frac{h}{100} + \frac{2}{30}\ \left(5\ C^2\ \frac{h}{100}\right)$

Peste 10 m. p. foioase în funcţie de diam. $V = 5 D^2 \frac{h}{10} + \frac{2}{30} \left(5 D^2 \frac{h}{10} \right)$

Pentru răşinoase, formula generală aplicabilă la toate dimensiunile ar fi: $V = 2D (2D \pm 0,1) \frac{h}{10}$ (plus sau minus 0,1, după cum descreşterea mijlocie a trunchiurilor este de 0,80 sau 0,70.

* * *

Les eclaircies d'après une opinion allemande.

Rărituirile după o părere germană.

E vorba de părerea d-lui Iulius Lent, din lucrarea sa „Rărituirile în teorie şi în practică". Sunt de altfel chestiuni îndeajuns cunoscute. Autorul distinge într'un arboret două clase şi anume:

A) Clasa dominantă, cuprinzând: 1) Arbori cu coronament normal şi formă frumoasă şi 2) Arbori cu coronament anormal şi formă urâtă.

B) Clasa dominată: 1) Arbori întârziaţi, dar cu coroana încă liberă, 2) Arbori înăbuşiţi, capabili încă de a trăi. 3) Arbori deperisanţi sau morţi.

In răritura „pe jos", se operează în clasa dominantă B_1, $_2$ şi $_3$, eliminându-se indivizii ajunşi la limita posibilităţii de creştere. In răritura „pe sus", silvicultorul se se ocupă mai ales de categoria A_1 şi se concentrează toate grijile asupra tulpinilor de elită.

In concluzie — nu fără puţină ironie — se adaugă, că savanţii n'au sfârşit încă studiul dacă rărituirile intense sunt de natură a mări producţia lemnului; dar aşteptând rezultatul lucrărilor lor, putem afirma, că rărituirile nu micşorează producţia şi că favorizează arborii de formă avantajoasă şi de esenţă preţioasă, ceia ce este mult.

*

La rubrica „Bibliographie", găsim o mică dare de seamă asupra broşurei d-lui Daniel Clain, Insp. general pensionar, „Asupra originilor unităţii române", broşură trimisă Societăţii Franche-Comté şi al cărei cuprins s'a analizat de d-l Insp. general D. Drâmbă.

Se insistă în special asupra influenţei ce-au avut în Principate marii oameni de Stat ai Franţei: Lamartine, baronul Banquency, contele de Walewsky, baronul Talleyrand; cum şi asupra împrejurării, în care s'a alcătuit tricolorul nostru de studenţii români din Paris, cari la 1848 trebuiau să salute Guvernul Provizoriu al celei de a II-a Republici.

No. 2. Iunie 1931.

A. Jolyet.

Le Dry-Farming et le reboisement des friches dans la Haute-Saône.

Dry-Farmingul şi împădurirea sterilelor în Haute-Saône.

Majoritatea terenurilor, a căror împădurire se impune în Haute-Saône sunt sterile cu subsol calcar; sunt staţiuni aride, căci deşi argila roşie a platourilor este higroscopică şi posedă o valoare chimică destul de mare, ea are două mari defecte: vara se transformă într'o crustă tare cum e cărămida, brăzdată de crăpături şi apoi este excesiv de subţire, adesea sub 8 cm. Stând pe o rocă de calcar, tăiată de fisuri, apa se infiltrează repede până la un nivel, unde e pierdută pentru vegetaţie.

Din această pricină încercările de împădurire au ratat, ceiace a făcut pe ilustrul autor al Tratatului de Silvicultură să reflecteze la remedii pentru a nu se descuraja reîmpăduritorii.

D-sa a consultat lucrarea lui John

[illegible] Widtsoe „The Dry-Farming", [illegible] care a încercat să extragă ceva u[illegible]. E vorba aci de metodele speciale de [illegible] științifice studiate și perfecționate mai ales de agronomii americani, [illegible] căror ansamblu formează dry-farmingul și a căror aplicație este as[illegible] curentă, pentru obținerea de recolte [illegible] în ținuturile uscate din Nordul [illegible] și Centrul Americei.

D. Jolyet este obligat însă dela început să recunoască anume, că nu se pot copia procedeurile dry-farmingului, de oarece sunt condiții cu totul diferite. Dry-farmingul nu e posibil, decât în terenuri foarte profunde și foarte omogene — adânci de mai mulți metri și constituite în întregime dintr'un strat de argilă sau de nisip, fără nicio zonă pietroasă sau stâncoasă, a căror ariditate provine numai din cauza climatului uscat (25—40 cm. ploaie anual).

Or ariditatea sterilelor din Franța provine din faptul, că solul lor este de natură foarte diferită, fiind tot odată [illegible] superficial și foarte eterogen.

In aceste condiții este cu neputință a se aplica procedeurile dry-farmingului. Totuși d. Jolyet rezumă principiile acestui sistem, chiar dacă n'ar ajuta aceasta decât la găsirea explicației utilității unor practici bine cunoscute de împăduritori.

Tot secretul dry-farmingului constă în următoarele 3 principii, pe cari autorul le analizează pe larg și cu competință în acest articol:

a) a ușura pătrunderea apei în sol; b) a înmagazina această apă în straturile de pământ și c) a reduce la minim toate pierderile de apă prin evaporație.

Roger Ducamp.

Un album sur les Parcs Nationaux (Centenaire de l'Algérie).

Un album asupra parcurilor naționale. — Centenarul Algeriei.

Articolul are ca motto dictonul lui Wilhelm Taciturnul: „Nu e necesar să speri pentru a întreprinde, nici să reușești pentru a persevera".

E vorba de un album, redijat de Serv. Forestier al Guvernului din Algeria, cu ocazia Centenarului acestei provincii. Încă din 1921, Guvernul Algeriei a dispus alcătuirea Statutului Parcurilor Naționale, al cărui scop era: „Crearea de rezerve teritoriale de mare întindere, pentru a se lăsa liberă evoluarea faunei și florei".

Albumul marchează rezultatele frumoase, la cari a ajuns Serviciul forestier algerian în timp de 10 ani. El dă cu ajutorul unei hărți, pe care sunt indicate toate parcurile, notițe descriptive detaliate pentru fiecare parc, cu fotografii foarte frumoase.

Autorul constată cu amărăciune, că Metropola (Franța) nu este logică cu ea însăși, neîndrăznind să facă lucruri ce se realizează în Colonii. Franța nu are păduri rezervate.

Louis Viellard.

Aperçus sur les questions forestières.

Scurte considerațiuni asupra chestiunilor forestiere.

Autorul schițează un program vast, care — spune d-sa — necesită o organizație completă a serviciilor forestiere, pentru ca sumele angajate să nu fie zadarnic cheltuite, compromițând astfel viitorul generațiilor următoare.

(Gazette de Voss).

L'économie forestière en Allemagne.

Economia forestieră în Germania.

Se insistă asupra faptului, că silvicultura germană, după tristele experiențe, făcute cu arborete artificial de esență unică, așa de expuse la atacurile de insecte, și cu tăerile rase, atât de dăunătoare calităților solului, au revenit la arboretele amestecate, cu esențe variate.

Viața pădurii se petrece în straturile superioare ale solului. Bacteriile solului și ciupercile joacă un rol important, pregătind formarea humusului. Întreagă această viață așa de variată dela suprafața solului este distrusă, dacă se fac despăduriri prea mari. Economia forestieră comptează pe zeci și sute de ani și trebue durata unei generații pentruca rezultatele să fie vizibile. Un vechi adevăr s'a confirmat din nou. În marea familie a naturii, orice lucru are importanță lui și viața este cea mai complectă acolo, unde omul n'a apărut.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 10. 1931.

Eg. Rosseels.

La baisse des prix et la gestion des forêts particulières.

Scăderea prețurilor și gestiunea pădurilor particulare.

Criza pieței lemnului atinge grav proprietatea particulară forestieră. Exploatată intensiv, la revoluții scurte și cu regenerare artificială, pădurea nu mai rentează; din cauza aceasta, pădurea este amenințată în existența ei.

Pentru a remedia răul, se preconizează două categorii de măsuri:

1) De ordin fiscal: să se aplice un regim succesoral și de mutațiuni, care să favorizeze menținerea stării împădurite;

2) De ordin cultural: Substituirea regenerării naturale, celei artificiale, operațiune care-ar antrena și o anumită schimbare de esențe. Prelungirea revoluțiunilor și conversiunile în codru.

R. Misson.

L'incinération des souches comme moyen de destruction de l'hylobe.

Arderea buturugilor ca mijloc de distrugerea insectei Hilobius.

Hilobius apare ca un mare inamic al plantațiunilor de rășinoase. Pentru a evita atacul acestei insecte, se recomandă arderea buturugilor, în a doua primăvară după exploatarea rasă. Autorul o indică drept o operațiune radicală, urmată de multe avantagii și de prea puține dezavantagii.

Nr. 11. 1931.

Assurances contre les incendies forestiers. Rapport d'une commission spéciale.

Asigurări contra incendiilor din păduri. (Raportul unei comisiuni speciale).

Se studiază trei forme de asigurare contra incendiilor în pădure:

a) asigurarea mutuală,
b) „ primului foc
c) „ cu primă, acoperind integritatea riscului.

Se arată avantagiile și dezavantagiile fiecăreia din ele.

H. et L. D.

Une excursion dans le Namurois.

O excursiune în regiunea Namur.

Un grup de membrii, ai Societății forestiere belgiene, au făcut o excursiune, mai mult de agrement, în regiunea Namur. Se publică câteva note, de mică importanță, luate cu acea ocaziune.

O. Richir.

Les chênes namurois et famennien.

Stejarii din regiunea Namur și Famenne.

Autorul a observat că stejarul din regiunea Namur diferă, din punct de vedere al formei și al calității lemnului, de cel din regiunea Famenne. Se pare că aceste deosebiri nu ar proveni din cauza diferențelor de stațiune. Totuși, nu i se găsește, încă, o explicație.

Le comte Goblet d'Aviella.

La défense du bois.

Apărarea pădurii.

Se publică măsurile luate de guvernul francez, în vederea protejării producțiunii forestiere naționale.

Franța a renunțat la principiul măririi taxelor de vamă, dar recurge la mijloace mai eficace: se limitează cantitatea de lemn ce urmează să se importe, stabilindu-se contingente, pentru diferitele categorii de lemn.

Se arată deasemenea că guvernele Olandez și Italian, studiază problema, în vederea aceluiaș scop: protejarea producției forestiere naționale.

Toate acestea cu scopul de a determina guvernul belgian să ia măsuri asemănătoare pentru lemnul din Belgia.

A. H.

SILVA Noembrie.

Dr. Eberhardt Barth (Karlsruhe).

Nr. 45. Leistungsermittlung durch Statistik oder Zeitstudie?

Cum poate fi mai exact stabilit randamentul de muncă: prin anchete statistice sau prin studiul factorului timp (necesitat pentru efectuarea muncii)?

Aut. dă preferință procedeului din urmă.

Nr. 46.

Forstgeometer und Markscheider H. Schmiedeke (Gotha).

Grundwasserbewegung, Wünschelrute und Dränage.

Mișcarea apelor freatice, bagheta magică și drenarea (așezare de drene).

Nr. 47/48.

Dr. K. M. Müller, Heideck.

Neue Wege der Holzverwertung? Synthetisches Nutzholz.

Căi noui de valorificarea lemnului? Lemn de lucru sintetic.

Calitatea cea mare de deșeuri cari sub diferite forme se grămădesc necontenit pe lângă herestrae și fabrici de cherestea și cari ambarasează pe proprietarii acelor uzini, ba le pricinuesc chiar cheltueli pentru îndepărtarea și nimicirea lor, au îndemnat spirite inventive a găsi mijloace de valorificarea lor. Mai de mult, profesorul Bergius a imaginat un procedeu de punere în valoare a diverselor rămășițe pe cale hidrolitică. Zahăr din lemn, nutreț pentru vite eftin și de mare valoare a fost resultatul obținut. Aplicațiunea acestui procedeu a fost însă posibilă numai acolo unde materia primă (deșeuri) se găsește în cantități abundente, în țările unde exploatarea urmează în stil mare. Cestiunea a stârnit mare interes mai ales în Rusia, pe o scară mai restrânsă în Cehoslovacia.

Astăzi, aut. articolului discută o nouă metodă de folosirea materialului în cestiune, care deschide perspective mult mai largi. E vorba de procedeul unui american — St. Mason — care a dat resultate surprinzătoare și care se practică de multă vreme și în stil mare în America. E vorba de nici mai mult și de nici mai puţin, decât a face din surcele, vreascuri, rumegătură de ferestrău, etc., scânduri de calitate superioară. Mason a găsit mijlocul — încălzirea sub presiune—de a desface lemnul în fibrele sale componente şi aceasta aşa de complect încât substanţa care rămâne are aspectul unei mase de muşchiu. Această masă plastică o expune apoi presiunei hidraulice iar ca resultat final obţine plăci (scânduri) de calitate superioară. Surprinzător este iuţeala procedeului, mărunţirea materialului prim se obţine în timp de câteva secunde: 50 de minute după introducerea în retorte puternice a deşeurilor scândura este gata unele sortimente chiar mai de vreme. Perspective noui şi pentru fabricarea celulosei pe cale chimică şi mecanică! E de notat că nu este vorba de un proiect teoretic. În America noul produs a intrat în us general: se întrebuinţează la construcţiuni de case, în tâmplărie, la caroserie, în industria de mobile, ca material excelent de isolare, etc. Masonita — aşa a fost botezat noul produs — a început să fie exportată, iar societatea care exploatează ideea lui Mason a întemeiat o uzină şi în Suedia, unde condiţiunile de întreprindere sunt asemănătoare cu cele din America. Nu pot reproduce toate amănuntele extrem de interesante ale articolului. Citez numai, pentru a termina, următorul pasaj, care resumă proprietăţile principale ale plăcilor (scândurilor) de masonită.

Ele sunt omogene (în opoziţie cu lemnul natural) şi astfel, din punctul de vedere al valorii tehnice, absolut identice; ele sunt lipsite de fibre, vânjoase (zähe), fără a fi casante (spröde), flexibile unitare ca grosime, uşoare, trainice şi uşor de lucrat. Ele îşi păstrează forma (nu se scofâlcesc nu se umflă, nu se strâng, nu crapă), nu suferă prin agenţi atmosferici şi nu sunt atacate prin microorganisme vegetale şi vieţuitoare de tot felul. Orice placă (scândură) din masonită poate fi manipulată întocmai ca lemnul natural: ele pot fi tăiate cu ferăstrăul pot fi lucrate cu burghiul şi cu rândeaua, pot fi netezite, etc.; ele pot fi prinse în cuie şi şuruburi, fără a crăpa, pot fi încleiate şi primesc orice lucrare decorative ca aplicaţiuni de culori, lacuri,

⁂

FORSTARCHIV

Heft 21. 1 Nov. 1931.

Eilhard Wiedemann.

Die forstlichen Düngungsversuche Schwappach's.

Cercetările lui Schwappach asupra îngrăşământului forestier.

Autorul expune cercetările făcute de Schwappach în privinţa îngrăşământului forestier, în ţinutul de Vest şi în terenurile nisipoase din Estul Germaniei. În felul dispunerilor cercetărilor, Schwappach a urmat două idei: adaptarea îngrăşământului la factorii minimali ai staţiunei şi lărgirea cercetărilor dela procurarea materiilor nutritive artificiale la cele organice şi anorganice prin ajutorul plantelor.

Karl Eckstein.

Zur Untersuchung von Puppen auf ihren Parasitenbefall.

Consideraţiuni asupra examinării „pupelor" privitor la atacul lor de paraziţi.

Autorul enunţă o metodă simplă: Se striveşte conţinutul a 10 pupe pe o placă de sticlă (4 mm. grosime, 5 cm. lăţime, 30 cm. lungime), se aplică altă placă de sticlă, se strânge bine una de alta şi se priveşte cu lupa în spre lumină.

[illegible] Pogovitz.

Ein neues kleines handliches und [illegible] Universal-Bussolen.

Un nou instrument „busolă universală" mic, ușor de manipulat și rezistent intemperiilor.

Avantagiile noului instrument constă [illegible] ușurință la vizare, la citirea unghiurilor orizontale și verticale cum și obținerea nivelelor, operațiuni cari se pot face deodată în acelaș loc; ușurință la transportul instrumentului din stație în stație (Katalog B 70 Werkstätten für [illegible]mechanick Gebrüder Miller G. m. b. H. Innsbruck).

[illegible] 22. 15 Nov. 1931.

[illegible] *Aber:*

Kameralistische oder doppelte Buchhaltung?

Comptabilitate simplă sau dublă?

([illegible] referat al articolelor autorului publicate în „Allg. Forst u. Jagdzt" din Aug. și Sept. 1931).

Tratând comparativ avantagiile și desavantagiile ambelor metode de comptabilitate ajunge la concluzia că o decizie generală valabilă pentru toate cazurile nu se poate da. In cazul asociației mai multor ramuri de producție forestieră, apare mai avantagioasă compt. dublă pentru a se putea evidenția separat rentabilitatea fiecăreia. Proprietatea forestieră mare și mijlocie poate folosi de asemenea compt. dublă. In administrația forestieră de Stat dificultatea o prezintă personalul și încadrarea în compt. generală a Statului. Unde adm. forestieră își poate câștiga independența față de mecanismul general al bugetului Statului, drumul spre comptabilitatea dublă este deschis.

Tr. I.-H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 15, 1 August 1931.

Ing. Güde.

Aus der Forsteinrichtung bei den österr. Bundesforsten.

Als Einführung zur Tagung des deutschen Forstvereins in Wien.

Amenajarea pădurilor Austriei. — Introducere la congresul asociației forestiere germane în Viena.

Autorul caută să dea o privire generală asupra metodelor de amenajement care au fost și sunt aplicate acum în Austria.

Și în această țară, începuturile amenajării a avut la bază frica de o viitoare lipsă a lemnului.

Primele ridicări și amenajări au fost făcute între 1794 și 1804 — dar primele încercări au fost încă dela 1548.

Intre 1837 și 1855 a urmat amenajarea pădurilor regiunii Salzkammergut.

Pentru tăerile parchetelor de codru se aplică posibilitatea pe volum, iar pentru codru grădinărit procentul de utilizare. O deosebită atenție s'a dat pădurilor din jurul Vienei, încă dela 1719.

Un punct important în istoria amenajărilor austriace îl joacă reorganizarea serviciului forestier din 1873. Până atunci nu era ordonată nici metoda, nici aplicarea de amenajament. Deabia în 1878 au fost redactate „Instrucțiunile pentru hotărnicirea, ridicarea în plan și amenajarea pădurilor statului și fondurilor". Ediția III-a a ei (1901) este și astăzi în părțile esențiale aplicată.

In prezent, e în proect o nouă instrucțiune întocmită de noua administrație a pădurilor (legea 1926).

In prima ediție (1878) se prevedea împărțirea în perioade după metoda afectațiilor permanente iar calculul posibilităţii după metoda serviciului cameral. Dela 1885 a fost aplicată cu diferite modificări metoda claselor de vârstă.

Se arată modificările suferite în aplicare în privinţa produselor realizate şi o amplă discuţie a metodei preconizată de autor: metoda suprafeţelor egale.

Koller, Dr. Ing.

Der Gatter-Indikator.

Indicatorul gaterului.

Autorul arată că cea mai mare parte a materialului tăiat în pădure ia calea fabricilor, unde este debitat în gatere.

Acestea sunt de obiceiu prevăzute cu regulatoare pentru înaintarea automată a materialului. Aranjarea lor necesită cunoaşterea felului de funcţionare a gaterului. Felul de funcţionare se poate deduce din construirea unei diagrame a drumului cadrului sau a aparatelor de înaintare în funcţie de timp, sau printr'un aparat numit „Indicator", care e un aparat de măsură şi control.

Se arată modul de construire a unei diagrame şi se discută curba rezultată. Se discută şi curba trasată de instrumentul amintit. Se constată că rezultatele sunt identice. Se dă în a II-a parte a articolului descrierea indicatorului construit de fabrica Maihak, Hamburg.

Se arată aplicaţiunile aparatului la construirea de noi gatere, (care după construire uneori pot să aibă alte proprietăţi decât cele care se aşteptau prin calcule) şi la control, care e principala utilizare. Se arată apoi o tabelă pentru utilizarea instrumentului în diferite poziţii ale gaterului şi modul ei de alcătuire.

Podhorsky, I.

Ersatz-bezw. Adventiv-Wurzelbildung bei der Fichte.

Rădăcini adventive la molift.

Autorul constată că oridecâteori un molift este acoperit la baza tulpinei cu un material ce nu permite aerisirea şi pătrunderea umidităţii, moare. Din contră, trăeşte, dacă există o aerisire sau umiditate.

Se dau 2 exemple, în care care moliftii, deşi înconjuraţi până la 1 m. de pământul adus de un torent, au dat rădăcini adventive de 1—2 m. Acestea sunt ieşite pe tulpină, contrariu de ceiace a obţinut Nägeli prin experimentări, din vechile rădăcini.

Recenzii.

Das Berufsverbandswesen in der deutschen Forstwirtschaft - von I. Stassen. — Das Bayerische Forstgesetz - von W. Mantel.

No. 16. 15 August 1931.
Sinner Philipp.
Die Not des deutschen Waldes.
Criza pădurii germane.

In prima parte a articolului, autorul studiază desvoltarea comerţului Germaniei de sud în special în Bavaria, dela stabilizarea mărcii în anul 1923 până astăzi.

Se arată prin diagrame preţurile câtorva sortimente, pentru a se putea vedea variaţia preţurilor. Se constată o creştere bruscă în anii următori stabilizării, datorită speculaţiunilor şi o altă creştere dela 1926—1927 provenită dintr'o supraestimare a calculelor comerciale. Urmează apoi o continuă scădere a preţului.

Autorul face o amplă discuţie a preţurilor pentru a se vedea proporţiile catastrofale ale crizei. Se constată că 28% din pământul german nu mai rentează. 46.3% din lucrătorii industriei forestiere sunt someuri, iar 13.6% lucrează numai pe timp scurt.

In a II-a parte a articolului autorul arată cauzele crizei. Ele nu sunt atât de [illegible] ca ale celorlalte crize: 1860, 1878, [illegible] 1908. Se trece peste cauzele ex[illegible] universale, care sunt în general [illegible] a cultură mulțumitoare și econo[illegible] a Germaniei și politica guverne[illegible] în direcția salariilor, locuințelor, etc.

(In continuare).

Eschenlohr, Dr. H.

Verjüngung heidekranker Fohrenbestände auf oberem Keupersand.

Regenerarea arboretelor de pin de pe solurile nisipoase de Keuper.

Pădurile de pin depe terenurile nisipoase din Keuper, sterile fără coloizi și [illegible], fără rezerve de apă, în regiunile cu precipitațiuni sub 700 mm., sufăr din cauza instalării ierbei negre și a diferitelor maladii cauzate de ciuperci. In articolul de față, se arată rezultatele cercetărilor relative la găsirea unei metode de cultură mulțumitoare și economică a acestor terenuri.

Se arată proprietățile solurilor acestora, se discută metoda de regenerare și se constată, că singura care poate fi aplicată e tăierea rasă însă complectată cu prelucrarea solului și adăogire de Ca pentru formarea humusului normal.

Se arată: care sunt expozițiile, cât de mari sunt suprafețele tăiate, cum trebuesc făcute operațiunile de defrișare și îndepărtarea ierbii negre, cât calciu trebue adăugat, ce aparate sunt mai bune pentru prelucrare și rezultatele obținute.

(In continuare).

Recenzii.

Unsere heimischen Vögel und ihr Schutz — von Dr. K. Haenel.

Tropischer Waldbau — von Dr. Fie[illegible].

No. 17, 1 Septembrie 1931.

Eschenlohr, Dr. H.

Verjüngung heidekranker Fohrenbestände auf oberem Keupersand.

Regenerarea arboretelor de pin de pe solurile nisipoase de Keuper.

In continuare, autorul arată procedeele de cultură. A fost aleasă plantația, ca fiind mai sigură. Se arată pe larg experiența câștigată cu plantațiile pinului, pinului strob, laricelui, molidului, meareacănului, a culturii intermediare, (în special a lupinului). Deasemenea, rezultatele și felul combaterii ierbei negre. Pentru toate operațiunile se arată și costul.

Sinner Philipp.

Die Not des deutschen Waldes.

Criza pădurii germane.

Economia forestieră germană e lovită în afară de greutățile arătate în articolul precedent și de alte două pericole: 1) înlocuirea lemnului în construcții, mobile, sau întrebuințarea lemnului străin, și 2) concurența statelor străine (Cehoslovacia, Polonia și Rusia).

Se arată pe larg în ce constă concurența Rusiei și se demonstrează că e un adevărat dumping.

In ultima parte a articolului, privind asupra cauzelor crizei, autorul găsește că acestea sunt de 2 feluri: unele ce sunt în legătură cu conjuncturile caracteristice crizelor economice și altele care par a fi permanente, în legătură cu noutile poziții ale popoarelor, industriilor private în noua formațiune a economiei universale. Autorul caută să arate ce măsuri se pot lua în legătură cu aceste din urmă cauze ale crizei.

(In continuare).

Recenzii.

Pflanzenschutz — Praktikum v. D. Riehm. Mitteilungen aus Forstwirtschaft und Forstwissenschaft. 1931, Heft. 1.

· Der Zins in der Landwirtschaft — v. Prof. Dr. R. Krzymowski.

No. 18. 15 Septembrie 1931.

Bauer Dr.

Die Umstellung der Wirtschaft in den Auewaldungen des Badischen Rheintales.

Conversiunea în masivul păduros Aue din valea Rinului (Baden).

Pădurea Aue prezintă foarte mari variațiuni în tipurile arboretelor, din cauza diferitelor regiuni inundabile ale ei. De-aceea nu i se poate aplica un sistem economic unitar.

Această regiune reprezintă o arie naturală de răspândire a celor mai prețioase foioase și deci va fi chemată să joace prin intensivitatea culturii un rol foarte important. Autorul arată discuțiunile urmate pentru stabilirea regimului codru sau crâng compus și concluzia că masivul Aue prezintă condițiuni favorabile aplicării codrului. Se discută apoi care din modalitățile codrului (grădinărit sau tăieri succesive) ar fi mai bună. Se constată că numai ultima convine.

(In continuare).

Sinner, Philipp.

Die Not des deutschen Waldes.

Crisa pădurii germane.

Adevăratul ajutor trebue să fie găsit în stăruința poporului german: lucrătorii să fie economi, lucrările silvice făcute cu economie, să se utilizeze lemnul german, să se construiască case în lemn, canale, poduri. Preconizează formarea de carteluri ale proprietarilor și discută avantajele lor.

Recenzii.

Waldbau, von Iulius Oelkers.

Ertrags-zuwachs-u. Massentafeln für freistehende Robinien-Einzelstämme und Alleebäume, von Zoltan Fekete.

Handbuch der Bodenlehre, IV Band v. Blauck.

Einführung in die analytische Praxis der Agrikulturchemie, von Prof. Kof.

GR. E.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 10, Octombrie 1931.

Forstingenieur Karl Koneczni.

Riesbaden, Anlagen für die Holzbringung über steile Gebirgslehnen.

In continuarea art. „Jilipuri, instalațiuni pentru transportul lemnului pe versanți cu pante repezi" tratează în numărul de față:

a) Lucrările de pământ și de lemn.

b) Încercarea și exploatarea jilipului.

c) Cheltuelile de construcție și rentabilitatea.

d) Jilipul „Schwarzbaden".

Concluziuni.

In primul capitol autorul descrie în cele mai mici detalii cum se execută în practică lucrările de pământ și așezarea pieselor de lemn;

cum și de unde se începe lucrarea, cum se organizează munca, câți lucrători și ce proporție de lemnari — față de cei ce lucrează la pământ — trebuesc, etc.

Capitolul al II-lea se ocupă de:

Transportul de probă pe jilip, pe care trebue să-l facă constructorul înainte de punerea lui definitivă în funcțiune, spre a examina și corecta lipsurile și defectele lucrării. Cu această ocazie se cercetează rezistența la frecare și se stabilește care sunt condițiunile optime — vreme umedă sau uscată — pentru transportul lemnelor.

Capitolul al III-lea este consacrat cheltuelilor de construcția și rentabilitatea acestui mijloc de transport. Autorul după ce indică sumar câteva norme pentru stabilirea cheltuelilor de construcție, dă [illegible] medii pe metru liniar pentru diferite situaţii.

Ocupându-se de rentabilitatea jilipurilor, Ing. Komeczni le recomandă pentru terenurile cu pante mari sau stâncoase, în care nu sunt sau nu se pot face drumuri de scoatere.

Capitolul al IV-lea se ocupă special de jilipurile din pădurea „Schwarzbaden" proprietatea oraşului Linz. In concluzie, autorul conchide, că jilipul este un mijloc de transport de primul ordin, capabil în orice împrejurare să ţină seamă de condiţiile variate de teren în regiunea de munte.

Neuerlicher Beitrag zur Aufstellung des Nutzungsplanes unter Berücksichtigung der Wertungskosten.

Noi contribuţiuni la alcătuirea unui plan de exploatare cu considerarea cheltuelilor de exploatare.

Autorul, provocat de articolul „Beitrag zur Aufstellung des Nutzungsplanes unter Berücksichtigung der Wertungskosten", publicat în No. 4 al revistei C. B. F. d. G. F. W. semnat de Ing. Dr. Fritz Hudeczek, explică cuprinsul şi sensul celor 3 capitole din lucrarea sa „Ueber den forstlichen Wirtschaftsplan und seine Grundlagen" — Despre planul de exploatare şi principiile care stau la baza lui — şi răspunde obiecţiunilor ce i se aduc în articolul sus citat.

M. P.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Heft 7.

Prof. C. Möller.

Starke Durchforstung in dänischer Beleuchtung.

Punctul de vedere danez asupra rărîturilor forte.

Din literatura germană se deduce că metoda rărîturilor forte nu aduce cu sine o sporire a rentabilităţei şi producţiunii masivelor. In Danemarca se lucrează cu această metodă aplicându-se însă rărîturile la intervale foarte scurte la perioade de un an sau doi. Asemenea rărituri dau putinţa coronamentelor arborilor să fie scăldate încontinuu de razele soarelui şi prin izolarea imediată să împiedice atingerea reciprocă a coronamentelor; care aduce, după autor, numeroase prejudicii. In acest mod, coronamentul capătă o formă proprie alungită şi solul este în aşa măsură luminat, încât activitatea favorabilă a bacteriilor este favorizată.

Experienţele au dovedit că în acest mod se aduce o sporire a suprafeţei asimilatorii, prin formarea unui număr mare de frunze, ceeace aduce cu sine desigur şi o sporire a creşterii.

Mühlhausen.

Forstgeschichtliches aus der Luneburger Heide.

Date istorice asupra câmpiilor din Luneburg.

Formaţiunea cunoscută sub numele de „Heide" este în genere lipsită de păduri; pe întinsul câmpiilor cu vegetaţiune ierboasă şi de plante perene caracteristice (Calluna vulgaris, etc.) se găsesc indivizi izolaţi de arbuşti. In anumite părţi ale celei mai întinse „Heide" din Germania s'au făcut încercări de împăduriri.

Astfel, s'au creat arborete în amestec de molid şi brad cari s'au menţinut în decurs de două generaţiuni în acelaş clasă de vârstă I—II. Bune rezultate au dat şi culturile cu molid pur.

Cele mai vechi încercări sunt cu pin, care astăzi ne prezintă arborete bune în a treia generaţiune; rezultate slabe se realizează în schimb cu foioasele (stejar şi mesteacăn).

Nachtigall.
Die Eichenbestände zwischen Harz und Solling.

Arboretele de stejar dintre Harz şi Solling.

Ţinutul arătat este în regiunea dealurilor joase şi cu o rocă fundamentală de gresie vărgată secundară. In acest ţinut culturile de stejar dau rezultate bune atât când sunt practicate sub masivele de fag, cât şi în terenurile descoperite.

Dr. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH

Nr. 6, Iunie 1931.

Prof. Dr. Busse, Tharandt.
Zweistufige Kiefernbestockung.
Introducerea pinului în arboret de pin.

Alfred Moller a desvoltat cândva ideia introducerii cu succes a pinului în subetaj de pin. Möller a avut şi mulţi adepţi între care şi pe Wiebecke care a exemplificat succesul cu rezultatele obţinute în staţiunea dela Eberswalde.

Profesorul Busse se ridică în contra acestei susţineri şi bazat pe rezultatele obţinute în staţiunea de experienţă dela Biesenthal, dovedeşte tocmai contrariul şi anume că prin regenerarea pinului prin însămânţare sau plantaţiuni în arboretul de pin se aduc prejudicii arboretului dominant şi nici plantaţiunile sau însămânţările nu vegetează în bune condiţiuni şi prejudiciază şi solului. In solurile sărace împăduririle sunt aproape condamnate ceiace face pe autor să nu recomande acest fel de împădurire care altădată era socotit cel mai indicat pentru perpetuarea pădurii; arboretul de pin dublu etajat trebue abandonat.

Inspector silvic *R. Cauzler.*
Bestandes und Bodenpflege im Reviere Mittelhöhe.
Ingrijirea arboretului şi solului în ocolul Mittelhöhe.

Articolul este un rezumat al studiului intitulat „Monografia ocolului silvic Mittelhöhe până la sfârşitul anului 1927 şi situaţia actuală".

Autorul face un tablou al exploatării într'o pădure a statului din Saxonia şi expune evoluţia ideilor în ceiace priveşte îngrijirea arboretului şi solului.

Mişcarea preţului lemnului în anul 1930 la pădurile statului din Saxonia.

Lucrarea este o expunere grafică pregătită de Serviciul amenajerilor din Dresda prin care se dau rezultatele obţinute în anul 1930 la vânzarea prin licitaţie publică a trunchiului de molid şi pin. Din tablourile şi diagramele publicate se poate vedea cât de mult s'a redus cererea de lemn şi cât au coborît de mult preţurile. Ca exemplu în Ianuarie 1930 s'a oferit pentru un metru cub molid clasa I dela 15—19 cm. 29.24 R.M. iar în Decembrie 1930 s'a oferit numai 18,87 R.M.

Recenzii.

Ulbrich, Johannes, Die Bisamratte. Felul de viaţă a acestor animale, mersul întinderii lor în Europa, are importanţă economică şi combaterea lor.

Nr. 7. Iulie 1931.
Ing. Dr. L. Hufnagl.

Economia şi politica forestieră în republica cehoslovacă.

La începutul articolului, autorul dă informaţiuni asupra proprietăţii forestiere şi agricole, date statistice importante din care se poate vedea care este întinderea [illegible] a pădurii, procentul de împădu[illegible] care deține cea mai mare parte din [illegible], etc.

Politica forestieră a republicei ve[illegible] a fost decisă prin legile de [illegible] 12 Decembrie 1918 și cea din 28 [illegible] 1928. Aci autorul face o critică severă asupra reformei agrare să[illegible] care a adus o modificare totală [illegible] antebelice fără ca să fi dat [illegible] rezultatele așteptate. Din contră, a [illegible] în sărăcirea unui mare număr de [illegible] cari altădată erau cei mai buni [illegible], cei cari suportau sarcinile [illegible] și formau clasa consumatoare a [illegible] industriale.

Referendar silvic Friedrich Bermann.

Întocmirea unei hărți forestiere staționale a unui ocol din Silezia inferioară.

În revista **Selva** profesorul Krauss și referendarul Schanz sub titlul „Con[illegible] la întocmirea hărților staționale forestiere" a expus principiile care trebuesc observate la întocmirea unor asemenea hărți. Friedrich Bermann expune [illegible] se întocmesc în mod practic hărțile [illegible] dă ca exemplu harta stațională a un[illegible] silvice Muskau din Silezia inferioară.

În regiunea menționată cu sol nisipos, [illegible] decide deosebirile staționale este [illegible]tatea solului, care la rândul ei [illegible] de formațiunea terenului. S'au [illegible] 5 categorii staționale principale [illegible] 4 categorii intermediare. Autorul de[illegible] aceste categorii staționale, ca [illegible] staționi de aceeași valoare biologică forestieră, deci sub acțiunea tuturor [illegible]rilor staționali, adică influența [illegible] chemică și biologică a solului. [illegible] precumpănitor însă este cantitatea de apă. cele 8 categorii sunt: sec, [illegible] uscat, uscat, puțin umed, umed, [illegible] stagnantă, parte uscat, parte reavăn, reavăn în parte umed. Aceste categorii stabilite pe o hartă topografică și colorate vizibil dau o hartă stațională în felul acelera pe care autorul o prezintă. Aceste hărți sunt de mare folos pentru economia forestieră.

A. Taraschkiewitsch.

Noua metodă pentru găsirea creșterii în volum la arborii doborîți.

Această metodă se bazează pe metoda lui Plonsky a secțiunii normale publicată în ziarul „Sylvan" No. 2 din 1930.

Noua metodă, care este întrucâtva asemănătoare procedeului coeficientului de formă, urmărește să stabilească creșterea curentă în volum cu ajutorul unui cerc de creștere luat la un anumit loc al trunchiului. Cere însă prea mult timp pentru lucrări în pădure și de aceia s'a căutat o altă metodă care să înlăture acest inconvenient.

Autorul expune metoda care a fost aplicată cu rezultate satisfăcătoare la buștenii de molid dela stațiunea de cercetări forestiere dela Lysinsky și care înlătură inconvenientele primei metode.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Heft 11. November 1931.

1. *Jahresversammlung des Schweizerischen Forstvereins im Wallis vom 27-30 September 1931.*

Adunarea anuală a reuniunii forestiere elvețiene în Wallis dela 27—30 Septembrie 1931.

Adunarea anuală a uniunii forestiere elvețiene din 1931 s'a ținut în orașul Sitten din Cantonul Wallis.

Cu acest prilej s'au vizitat: pădurea

Pahier cu regenerări naturale de molift şi larice făcute cu ajutorul mobilizării solului şi deschiderea masivului în ochiuri —; o pădure de larice în vârstă de 400 ani de pe muntele Mayens de Sion şi pădurile de Pinus cembra dela 2200—2380 m. altitudine de pe muntele Gornergrat cu gheţarii din apropiere.

2. *Protokoll der Jahresversammlung des Schweizerischen Forstvereins vom 27 und 28 September 1931 im Kasino Sitten.*

Procesul-verbal al adunării Uniunii forestiere elveţiene dela 27 şi 28 Septembrie 1931 în Casino Sitten.

Intr'o dare de seamă s'a arătat mersul Societăţii pe 1931, după care s'a cetit referatul inspectorului silvic Erlach cu privire la organizarea serviciului silvic superior la stat şi comune. S'au primit apoi membri noui şi s'a arătat activitatea desfăşurată de cei dispăruţi.

3. *Jahresbericht des Ständigen Komitees des Schweizerischen Forstvereins pro 1930/931.*

Raportul anual al Comitetului permanent al Societăţii forestiere elveţiene pe 1930—1931.

Se arată mersul încasărilor din publicaţiuni şi lucrările de propagandă pentru cunoaşterea pădurei în limba italiană şi romanică, lucrare existentă în limbile germană şi franceză.

4. *Fragen der Organisation des höheren Forstdienstes des Staates und der Gemeiden.*

Problema Organizărei Serviciului Silvic Superior la stat şi comune.

In Elveţia ca şi în alte părţi economia forestieră a fost dominată la început de grija lipsei de lemn.

In secolul al XIV-lea pădurile se pun sub paza autorităţilor publice, când se fac încercări să se reglementeze şi tăerile. In 1713 se crează un serviciu silvic, care emite ordonanţe asupra plantaţiilor, tăerilor şi întrebuinţării lemnului. In 1775 se numeşte un silvicultor de Canton, în 1806 doi, în 1814 patru. In 1882 în loc de un silvicultor conducător de canton se numeşte un colegiu de trei.

In cultura pădurilor dela tăeri rase pe suprafeţe mari, se ajunge la regenerări naturale cu arborete amestecate. In exploatarea pădurilor se pune deosebită grijă pentru scoaterea şi sortarea materialului, iar în amenajament dela determinarea materialului exploatabil se ajunge la măsurarea întregului capital lemnos de exploatare până la dimensiuni mici. Odată cu sporirea lucrărilor de pădure sporesc şi cele de birou. Intreaga răspundere şi iniţiativă în lucrări revine şefului de ocol. Personalul subaltern rămâne cu executarea credincioasă a dispoziţiunilor date de şeful de ocol.

Se analizează apoi amănunţit compoziţia şi felul gospodăriei dintr'un ocol de stat şi unul comunal.

La comune se recomandă gruparea mai multora, pentru ţinerea unui şef de ocol. Cheltuelile făcute astfel sunt restituite larg prin sporirea puterii de producţiune a pădurilor atât pentru comună cât şi pentru ţară.

M. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena. Noembrie 1931.

Nr. 134. Deutscher Holzmarkt und Weltmarktlage.

Piața germană a lemnului în situația pieței mondiale.

Se reproduce un raport trimestrial al Camerei de Comerț din München, tratând subiectul enunțat mai sus.

Holzexportverfall der Tschechoslovakei.

Scăderea exportului forestier al Cehoslovaciei.

Din comparația cifrelor statistice referitoare la exportul pe primele nouă luni din anul 1931, cu media perioadei 1925—28, rezultă că exportul a scăzut la [illegible].

În special exportul în Ungaria a înregistrat o catastrofală cădere, reprezentând abia 3,2% din cantitatea medie exportată — tot pe primele nouă luni — în anii 1925—1928.

Nr. 136/137.

Stürmische Gründungsversammlung eines rumänischen Brennholzexportsyndikates.

Furtunoasa adunare de fondare a unui sindicat românesc pentru exportul lemnului de foc.

O corespondență in care se comentează defavorabil întrunirea ținută la 1 Noembrie, la Oradea-Mare, in scop de a înființa „Sindicatul exportatorilor de lemn de foc in Ungaria".

Nr. 139.

Die Holzversorgung Deutschlands.

Alimentarea Germaniei cu lemn.

Un foarte interesant articol, care rezumă o lucrare a d-lui dr. K. Rosemann. Se găsesc date asupra consumului, importului și producției de lemn a Germaniei.

Nr. 140.

Rumänischer Holzmarkt.

Piața românească a lemnului.

Se reproduce după „Buletinul C. A. P. S.", cronica asupra pieței interne a lemnului.

Statutenentwurf für eine lettländische Holzexportorganisation.

Proiect de statute pentru o organizație letonă de export a lemnului.

Nr. 141.

Otto Nenhut.

Der moderne Kaufmann in der Wirtschaftskrise.

Comerciantul modern în criza economică.

Oesterreichs Holzwirtschaft in Zahlen.

Economia forestieră a Austriei în cifre.

Un articol concentrat cuprinzând cifre asupra bogăției forestiere, producției, industriei și comerțului de lemn al Austriei.

142. Ungarischer Holzaussenhandel in den ersten drei Quartalen 1931.

Comerțul forestier unguresc extern în primele trei trimestre 1931.

Se publică, după un raport oficial, exportul și importul de lemn al Ungariei pe primele nouă luni ale anului 1931.

G. I. I.

EMPIRE FORESTRY JOURNAL

vol. 10, Nr. 2, 1931 London.

Buletinul asociației forestiere britanice, apărut în Decembrie 1931, are următorul conținut:

Editorial și miscellanea, cuprinzând o cronică a principalelor evenimente petrecute în viața forestieră a Regatului-Unit, a numeroaselor sale colonii și a străinătății.

V. R. Robinson publică un intesant articol cu privire la criza mondială și modul cum silvicultorii au luptat în contra efectelor catastrofale ale acesteia.

H. L. Wright dă o descriere a pădurilor din Kașmir, frumoasa provincie indiană, dela picioarele Himalaya. Pădurile sunt populate cu rășinoase ca: Abies Pindrow, Cedrus Deodara, Pinus longifolia, Picea Smithiana, etc. și foioase ca: Betula utilis, Dendrocalamus strictus, etc. Pădurile acestei provincii sunt printre cele mai frumoase ale coloniilor engleze.

J. H. Osborn: Selecția semințelor de salcâm negru (Acacia mollissima), cu expunerea rezultatelor obținute din semințe de diverse clase și proveniențe. Specia aceasta populează pădurile Africei de Sud.

Alex. Rodger dă o descriere a silviculturii engleze în ultima sută de ani, în Anglia și Colonii.

Prof. J. W. Munro: Controlul biologic al insectelor forestiere.

James Kay: Cedrul galben (Cupressus Nootkatensis), faimosul cedru de pe coasta pacifică a Canadei.

A. H. Unwin: Pădurile Cyprului și ad-ția forestieră a insulei. O interesantă descriere a stării pădurilor în 1878, când insula a fost ocupată de englezi, cu ravagiile provocate de capre și incendii și cu măsurile de apărare și reglementare a tăierilor, luate sub dominația britanică. Interesant de observat, e că insula e împădurită în bună parte cu Troodos Pine (Pinus nigra, var. Pallasiana), care după cum se știe, apare și la noi în Valea Cernei (Banat).

Al. S. Watt: Silvicultura engleză și filozofia muncii.

James Macdonald: Metodele parcelor (locurilor) de încercare în Marea Britanie. O descriere a metoadelor de cubaj utilizate în această țară, lucrare făcută în scopul unificării procedeelor de lucru, preconizată de Uniunea St. de experimentație.

L. Chalk: Note asupra congresului internațional de silvicultură și de lemne din Paris 1931

Volumul mai conține note și comunicări cu caracter botanic, silvic și technologic, recenzii de reviste și cărți, etc.

D. A. S.

JOURNAL OF FORESTRY.

Editorial.

Tax delinquent lands and forestry.

Pământurile sustrase dela plătirea impozitelor — și silvicultura.

In Statele-Unite din America, pământurile agricole părăsite și parchetele neregenerate, care după tăiere asemenea se părăsesc de către exploatatori pentru a scăpa dela plătirea impozitelor, ocupă o suprafață imensă, din zi în zi crescândă. Datoria silvicultorilor va fi deslegarea acestei probleme. Mr. Fritz recomandă, ca să nu se insiste asupra împăduririi necondiționate a a tuturor pământurilor părăsite, fără luarea în considerare a speselor și a rentabilității.

G. A. Pearson.

Recovery of western yelow pine seedlings from injury by grazing animals.

Restabilirea pueților pinului vestic din vătămările cauzate de animalele care pășunează.

Autorul comunică rezultatul experiențelor sale din ultimii 17 ani, prezentând și o serie de fotografii izbitoare, care dovedesc că puieții pinului vestic (Pinus ponderosa) cu o putere uimitoare se restabilesc din vătămările cauzate de pășunatul vitelor.

G. R. Johnstone and T. S. Clare.

Hastening the germination of western pine seeds.

Accelerarea germinațiunii semințelor câtorva pini vestici.

La cinci specii ale pinului vestic din California, s'a stabilit pe cale experi-

[illegible] că semințele lor au germinat mai [illegible] și într'o proporție mai ridicată, [illegible] [illegible] semănării, în stare umedă [illegible] de 25—60 zile — după specii — [illegible] expuse la temperatura corespunzătoare [illegible] topirii gheței.

P. T. Coolidge and W. C. Wheeler.

Growth of pulpwood in Maine.

Creșterea lemnului de celuloză în statul Maine.

[illegible] aceeaș suprafață, într'un interval de [illegible] ani, s'a stabilit de două ori, prin [illegible] de experiență, creșterea curentă a [illegible] masiv tânăr. Resultatele au dovedit că estimarea creșterii unui masiv [illegible] date foarte exacte și detaliate în [illegible] de experiență.

G. S. Wehrwein.

A social and economic program for the submarginal areas of the Lake States.

Un program social și economic pentru teritoriile submarginale ale Statelor situate lângă Lacuri.

Statele Minnesota și Wisconsin stau [illegible] un exemplu isbitor pentru devastarea vandală a pădurilor, având [illegible] rezultat că suprafața impozabilă [illegible] din ce în ce mai mică. In resolvarea acestei probleme, silvicultorii vor [illegible] un rol însemnat.

E. H. Overmann.

Effects of taxation on holding forest property.

Efectul impozitelor asupra menținerii proprietăților forestiere.

In statul Florida, incertitudinea impozitelor viitoare și inegalitatea celor actuale îndeamnă pe proprietari la devastările vandale ale pădurilor. Ei accelerează exploatările ca să-și lichideze stocurile [illegible] de a fi inaccesibile impozitelor, [illegible] gându-se astfel de obligațiunea plății acelora. De aceea e nevoie de un sistem modern de impunere, care ar încuraja pe proprietari la un tact mai moderat de exploatare și la menținerea proprietăților forestiere exploatate pentru creșterea arborilor și în viitor.

S. A. Ferguson.

Can idle land be converted into continuous granzing areas?

E posibilă conversiunea pământurilor agricole părăsite în pășuni permanente?

După autor, ar fi dăunător a generaliza principiul că toate terenurile agricole părăsite trebuesc împădurite. Sunt multe, care ar fi foarte bine folosite ca pășuni, la o investiție mai mică, producând un venit mai mare și mai timpuriu, decât pădurea plantată. Firește, în perioada de tranziție, ar trebui sprijiniți proprietarii din punctul de vedere al impozitelor, cum a făcut-o Statul Pennsylvania, impunând terenurile împădurite artificial numai cu un dolar pro acre, rămânând că la exploatare 1/10 parte a valoarei masivului exploatat se va plăti drept impozit retroactiv.

Aldo Leopold.

Game range.

Creșterea vânatului.

Un teritoriu destinat pentru creșterea vânatului trebue să asigure animalelor locuri potrivite de hrană, de adăpost, de odihnă, de dormit, de goana, de fătare și de creșterea puilor. Prin repartizarea nimerită acestor locuri, productivitatea unui ocol de vânat se va mări simțitor.

Emanuel Fritz.

The role of fire in the redwood region.

Rolul incendiilor în regiunea speciilor Sequoia.

In țara speciilor gigantice de Sequoia, la țărmurile Oceanului Pacific, între locultori s'a inrădăcinat opinia greşită, că focul nu e păgubitor pentru acest mândru soiu de arbore. Se găsesc chiar şi silvicultori cari aprobă faptul, că regiunea aceasta s'a scos legislativ de sub vigoarea anumitelor părţi ale legii generale pentru incendii. Autorul combate opinia greşită şi dăunătoare a publicului, luând dearindul pagubele pe care le cauzează focul masivului bătrân, generaţiei viitoare, fertilităţii solului şi chiar şi intereselor generale ale locuitorilor prin micşorarea influenţei străinilor.

Frank H. Lamb,

American forestry-fad, subsidy or business?

Silvicultura americană e distracţie, subvenţionare sau afacere?

Autorul — cunoscut exploatator de păduri şi fabricant din Nordvestamerica, preşedintele Camerei de Comerţ al Statului Washington, — critică din punctul de vedere al antreprenorului particular, starea actuală şi posibilităţile viitoare de desvoltare ale silviculturii americane. Părerea lui este, că mişcarea propagată de preşedintele Roosevelt pentru conservarea pădurilor şi consecinţa ei, politica adunării rezervelor, sunt nişte doctrine extrem de destructive. Aceasta a dat naştere opiniei publice greşite despre istovirea inevitabilă a pădurilor; aceasta a pricinuit răspândirea materialelor ce inlocuesc lemnul; aceasta a provocat invaziunea lemnelor străine pe piaţa U. S. A. Proprietarii particulari au fost şicanaţi la fiecare pas, ca să le treacă pofta de exploatarea pădurilor. In sfârşit, pădurile au servit numai scopurilor sentimentale şi scenice.

Legea Clarke-Mc Nary din 1924 a recunoscut greşala principiului şi a dat drum activităţii forestiere subvenţionate a statului, a cărei resultat însă era foarte neinsemnat. In pădurile statelor Washington şi Oregon de exemplu, faţă de 38 milioane dolari cheltuiţi, s'au incasat, dela 1905 până la 1927, numai 12,5 milioane venituri. In 1927, in pădurile de stat, din cele 2 milioane acres prevăzute spre impădurire, de fapt s'au impădurit numai 12.600 acres. (1 acre = 0.4 ha) atunci, când in New-Zeeland s'au impădurit artificial 78.000 acres (din care 43.000 acres de către particulari) iar in Japonia anual se impăduresc 200.000—400.000 acres. In urma sistemului greşit al impunerilor, din zi in zi se măreşte suprafaţa terenurilor părăsite de proprietari. Anual se importă in S. U. A. celuloza de lemn şi lemn de celuloză, corespunzător volumului lemnos de 10.500.000 cords, (1 cord = 3.624 m³) şi valoarei de 265.000.000 dolari.

Autorul reclamă introducerea vămilor prohibitive contra lemnelor străine şi pretinde cale liberă pentru intreprinderile particulare, cari urmăresc să aibă câştig, profit, dividende din păduri şi care singure vor fi in stare să rezolve problemele mari ale silviculturii americane, cum este intre altele şi impădurirea celor 81 milioane acres de teren gol, neroditor.

F. Páll.

L'ALPE,

Mai, 1931.

G. di Tella.

Rimboschimenti ed opere murarie nelle restaurazione dei bacini montani.

Impăduriri şi lucrări de zidărie in corectarea păraelor de munte.

Cu câteva fotografii excelente ca technică şi ca valoare demonstrativă, autorul arată câtă cheltuială inutilă se face uneori cu lucrări edilitare pretenţioase, pe când cu plantaţii forestiere, mai ieftine se ajunge la rezultate mai bune şi definitive, în materie de corecțiunea unor cursuri de apă de munte cu caracter mai torențial.

Angelini ing. Giulio.
L'alpicoltura in provincia di Brescia.

Cultura alpină în provincia Brescia.

25 din suprafața acestei provincii de munte e destinată creșterii vitelor și alta 25 culturei forestire. Se dau amănunte și cifre asupra lucrărilor făcute pentru îmbunătățirea pomilor. Începând dela 1902: curățiri de tufe, mărăcini, pietre, lucrare de drumuri, adăpători, fânețe, grajduri, etc.

Guido Koch.
Il consorzio delle comunanze agrarie del comune di Arquata del Tronto.

Consorțiul comunității agrare din comuna Arquata.

Se relatează eforturile lăudabile făcute de conducerea comunității agrare în cauză de a introduce îmbunătățiri în pășunile sale de pe Apenini.

Franco Carullo.
Piccole industrie forestali Silane.

Mici industrii forestiere în ținutul Sila.

O regiune întinsă la poalele munților, în provincia Catanzaro se întreține larma din mica industrie care prelucrează lemn de fag, de pin laricio și mai puțin de brad. Articolul dă o mulțime de date practice asupra materiei necesare, timpului de fabricație, deșeuri, prețuri, technica lucrului și debitării, etc. în vederea prelucrării de scaune, coșuri, îmbrăcăminte de damigene, ambalaje postale, lăzi de împachetat fructe.

Vincenzo Cavallaro.
I noccioleti Siciliani.

Aluneturile Siciliane.

Se descriu cele vre-o 10.000 ha. de păduri de alune din preajma orașului Palermo, cari aduc economiei italiene un venit de 40 milioane lire. E vorba de Corylus avellana ale căru fructe fac obiect de mare export, în special în America.

Notițe, etc.

Sub formă de notiță, prof. A. Pavari rezumă statistica forestieră română, după broșura colegului nostru V. Sabău.

Iunie.

I. Senni.
Le conifere mediterranee in Italia.

Un articol de prezentare generală, în care aspectul pădurii de conifere e poetizat.

A. Merendi.
Il pino domestico.

Pinus Pinea L.

E o plantă de remarcabilă frumusețe, foarte răspândit pe ținuturile litorale, mult încurajat de silvicultura italiană care favorizează lucrările de plantare: pinul acesta are multe întrebuințări: fixator de dune, adăpost contra vânturilor pe litoral, iar în ce privește folosința directă, el dă lemn de mine, piloți, în oarecare măsură lemn de cherestea, rășină (din care se scoate terebentina) și fructe foarte mult căutate în comerț. Articolul precizează cum se crează un arboret de Pinus pinea, cum se tratează, cum se ameliorează și cum se regenerează și termină cu o scurtă privire asupra inimicilor. E o specie de mare valoare în Lauretum, productivă și sobră.

G. di Tella.
Il pino marittimo o pinastro.
Pinul maritim.

In jurul Mediteranei, din marea grupă a pinilor găsim ca reprezentanţi de multă importanţă pinul maritim, pinul domestic (umbrela) şi pinul de Alep. Nu se depărtează mult de mare: trăeşte pe nisipurile maritime, pe dunele mişcătoare şi e apt a ameliora terenurile neproductive. Răşina e produsul lor principal. Se asociază cu alte specii spre a face posibil regimul codrului; fiindcă în stare naturală pădure curată de pin maritim nu există. Dar şi sub raportul producţiei de lemn, acest pin are meritele sale.

G. di Tella.
Il pino d'Aleppo.
Pinul d'Alep (halepensis Mill).

E pinul cel mai sobru, trăeşte în soluri aride, calcare, cu o mare arie de distribuţie, care-l duce până în munţii Taurus. Se detaliază caracterele botanice, silvice şi tratamentul ce trebue să i se aplice: tăeri rase, plantaţiuni artificiale cu întreţinerea vegetaţii ierbacee, cu alte specii. Lemnul mai puţin valoros decât cel de larice şi de pin maritim.

Adr. Fiori.
Il pino brutio.
Pinus brutia Ten

Se întâlneşte, nu prea mult, în Italia şi e foarte apropiat botaniceşte de pinul d'Alep. Mai mult arbore de ornament.

Aldo Pavari.
Il cipresso.
Chiparosul.

Un arbore de mare importanţă pentru peisagiul italian. Vine din Asia. „Cu foliole amare ca durerea" e arborele funerar. Varietăţi: horizontalis sive expansa şi piramidalis. Cere căldură şi rabdă uscăciunea: trăeşte pe soluri argiloase compacte ca şi pe cele marnoase şi calcare superficiale, graţie sistemului radicitar. Foarte longeviv, e folosit de silvicultura italiană pentru împădurirea terenurilor superficiale. Creşte iute, în prima tinereţe; apoi curând vigoarea de creştere scade: un arboret de 60—70 ani cubează maximum 190 m. c. la ha.

Adr. Fiori.
Il ginepro rosso od appeggi.
Ienuperul roşu (Juniperus oxicedrus L.)

Un arbust asemănător cu ienuperul comun, cu producţie lemnoasă mică, cu fructe utilizate exclusiv pentru scopuri medicale.

Adr. Fiori.
Il ginepro coccolone.
Juniperus macrocarpa. S. et. S.

Se pretează la consolidări de dune. E rezistent dar creşte încet.

Adr. Fiori.
Il cedro licio o sabina marittima.
Juniperus Phoenicea L.

Aparţine subgenului „sabina". Au formă piramidală şi ajung uşor 10 m. înălţime. Creşte pe litoral, are un lemn cu duramen roşu, mirositor, bun de sculptură şi producând un mangal bun.

V. N. S.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini Forestiere).
Caetul IX.
Cronică.

1. Schimbare de guvern

2. O mică statistică.

Import-Export.

3. Din nou chestiunea vânătoarei.

Polemică în jurul conducerii chestiunilor vânătoreşti de către inginerii silvici ai Statului.

Jul. Roth.

Răspuns la observaţiunile primite în legătură cu articolul meu despre „Regenerările naturale".

Discuţiuni în continuare.

Dr. P. Fazekas.

Norme ungureşti şi ale Statelor din centrul Europei în comerţul lemnelor.

Articole în încheiere.

Instrument pentru săparea gropilor şi transplantarea puieţilor. Brevetat de P. Matuşovici, consilier ministerial.

Aparatul are forma unei piramide triunghiulare, cu vârful îndreptat în jos. Două dintre laturile piramidei sunt fixe şi servesc pentru înfigerea aparatului în pământ. A treia este mobilă, iar după apăsarea ei în pământ, aparatul întreg se poate ridica. Înălţimea aparatului este de 45—60 cm. Randamentul aparatului:

300—400 gropi pe zi

300—400 transplantări (puieţi de 1-2 ani.

Comunicări.

Contul X.

Cronică.

1. Provizoratul Cehoslovac.

2. Restabilirea ţării şi economia forestieră.

Z. Biro.

O mică excursie în pepinierele de experienţă ale Dr. I. Tuzson.

D. Feher.

Câteva observaţiuni de complectare la articolul meu „Efectul regenerărilor naturale şi artificiale asupra biologiei solurilor".

Susţine necesitatea reorganizării Institutului de Cercetări Forestiere, având ca bază ştiinţele naturale exacte.

Precizează din nou că regenerarea naturală sau artificială nu este în strânsă legătură cu problema biologiei solurilor, ci este o chestiune de silvicultură.

Pentru rezolvirea tuturor problemelor silvice propune convocarea consiliului specialiştilor, constituit încă în anul 1923.

G. Redó.

Gospodăria la domeniile din Diósgyőr.

Continuarea discuţiunilor în legătură cu articolul D-lui J. Roth asupra codrului grădinărit.

Comunicări.

I. K.

LESNICKA PRACE.

Nr. 9. 1931.

Ing. B. Maran.

Studii asupra proprietăţilor fizice ale solului în ocolul silvic Zelená Bouda.

Se expun rezultatele cercetărilor asupra proprietăţilor fizice ale solului forestier de pe două suprafeţe: una cu arboret de pin, de 65 ani şi alta rămasă descoperită mai mulţi ani. Ceeace autorul aplică interesant, este principiul studiului proprietăţilor pe întreg profilul, până la roca mumă.

Concluziile cercetărilor nu aduc nimic nou demn de remarcat. Unele din concluzii sunt foarte discutabile.

Autorul comite imprudenţa de a trece la concluziuni generale bazat numai pe studiul a două profile, ceeace este absolut insuficient.

Red.

INFORMAŢIUNI

Prin decizia Direcţiei Generale C. A. P. S. No. 690 din 11 Ianuarie 1932, d-l inginer inspector silvic Nicolae Nedelcovici, reintors din Franţa, unde a avut concendiu de studii, se repartizează la Direcţia Technică din Centrala C. A. P. S.

Prin Decizia Ministerială dela Jur. No. 25801/931, se rectifică vechimea în grad, considerându-se avansaţi onorifici următori ingineri silvici, la datele următoare:

D. ing. insp. general silvic Gh. Teodoreanu, pe ziua de 1 Septembrie 1927 în loc de 1 Martie 1930.

D-nii ingineri inspectori silvici I. S. Ionescu, C. Ivanovici şi A. Athanasescu, primul pe ziua de 1 Febr. 1928, în loc de 1 Ian. 1930, al doilea pe ziua de 1 Ianuarie 1929 în loc de 1 Ianuarie 1930 şi al treilea pe ziua de 1 Ianuarie 1929 în loc de 1 Aprilie 1929.

D-l inginer şef silvic D. Sburlan, pe ziua de 1 Ianuarie 1929 în loc de 1 Ianuarie 1930.

Prin Decizia Ministerială dela Jur. No. 1103/932, următorii ingineri silvici stagiari au fost avansaţi în mod onorific la gradul de ingineri silvici pe ziua arătată în dreptul fiecăruia.

1. Rotaru Cornel pe ziua de 1 Aprilie 1931.

2. Hagi Marcel pe ziua de 1 Mai 1931.

3. Pană Vasile pe ziua de 1 Iulie 1931.

4. Ionescu Dumitru pe ziua de 1 Iulie 1931.

5. Ceacâreanu Gh., pe ziua de 1 Iulie 1931.

6. Murgu Gh., pe ziua de 1 Iulie 1931.

Prin Dec. Min. No. 17894 din 1931, din 1931, s'a oprit vânătoarea epurilor şi potârnichilor până la 15 Ianuarie 1934, pe terenul comunei Silvaşul de câmpie, judeţul Cluj.

Prin Dec. Min. No. 177894 din 1931, se opreşte vânătoarea epurilor, până la 15 Ianuarie 1933 pe terenul comunei Semlac, judeţul Arad.

Prin Dec. Min. No. 17730/931 s'a oprit vânătoarea epurilor şi potârnichilor, până la 15 Ianuarie 1934, pe teritoriul comunei Dumeni, judeţul Dorohoi.

Prin Deciziunea Ministerială No. 18015 din 1931, privind interpretarea art. 39 din Legea Vânatului, s'au dispus următoarele:

1) Vânarea din ordinul stăpânului a vânatului util, să se facă numai în baza ordinului scris, precizându-se data, felul vânatului şi numărul pieselor. Acest ordin nu este valabil, decât în primele 2

[illegible] data permisului, inclusiv ziua [illegible] se poate da numai paznicului [illegible] de Minister și numai pentru [illegible] pe care-și exercită paza.

[illegible] de vânătoare nu vor putea [illegible] vânătoarea din ordin,

[illegible] recunoscute de Ministerul [illegible] scopul societății este de a [illegible] membrilor vânătoarea, iar nu de [illegible] vânat.

[illegible]lor, cari vor da astfel de autorizații [illegible] nu li se va mai aproba arendarea [illegible] de terenuri.

[illegible] Ordinele de vânat, cu caracter per[illegible] nu pot fi considerate ca intrând [illegible] dispozițiunile art. 39 din lege, excep[illegible] făcând numai vânătoarea anima[illegible] stricătoare și răpitoare.

[illegible] Toate societățile să fie obligate a [illegible] paznici cu leafă, neputân[illegible] permite sub nici un motiv a se [illegible] ca paznici ai terenurilor societății [illegible] societății sau persoanele străine [illegible], — sub clauza învoirei aces[illegible] a vâna, în mod gratuit, pe te[illegible] societății.

[illegible] La cererile de recunoaștere a paz[illegible] privați, pentru terenuri de vânat, [illegible] și o copie certificată, după [illegible] angajament al paznicului, fără [illegible] se va face recunoașterea.

[illegible] conformitate cu prevederile legei [illegible]ărei portului și vânzărei arme[illegible] vânătoare, cap. III și legei pro[illegible] vânatului, — eliberarea permisului [illegible] armă pentru acest fel de arme [illegible] condiționată de viza inspectorului de vânătoare județean, care nu eliberează această viză de cât acelora care exercită în mod vânătoresc și legal vânătoarea.

Dacă posesorul unui astfel de permis nu mai exercită legal vânătoarea (nu-și scoate permis anual de vânătoare), valabilitatea acestui permis cade, întrucât și viza inspectorului cade.

In spiritul celor de mai sus și în conformitate cu ordinul Ministerului de Interne No. 11379 A. din 22 Decembrie 1931, comunicat Prefecturilor prin ordin circular, se vor revoca toate permisele de port armă de vânătoare acelora care până la data de 1 Aprilie al fiecărui an nu-și scot permisele de vânătoare.

Compasul forestier, al cărui memoriu descriptiv a făcut obiectul unui articol din numărul precedent al revistei, a fost brevetat sub No. 20318 și publicat în M. O. No. 11 din 14 Ianuarie 932, pag. 196.

Semnalăm cititorilor noștri apariția următoarelor lucrări:

— Codul legislației silvice adnotat și comentat de I. V. Harnagea, ing. șef silvic, și Const. Gr. Zotta, jud. de instr. la Trib. R.-Sărat. Tip. Națională R.-Sărat. 1931, pag. 760.

— Luminișuri de pădure, probleme inginerești și agr. silvice, de ing. Cezar Cristea.

— Dicționar silvic german-român de ing. N. Pașcovici. Ed. E. Schledt, Rădăuți, 1931, pag. 87.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „C E A C S" sunt convocaţi în Adunarea Generală ordinară, pentru ziua de 27 Martie 1932, orele 10 dimineaţa în localul Soc. „Progresul Silvic" din Bucureşti, B-dul Take Ionescu Nr. 31.

Ordinea de zi.

1. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii anului 1931.

2. Raportul cenzorilor.

3. Discutarea şi aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere precum şi repartizarea beneficiului.

4. Aprobarea bugetului pe anul 1932 şi a jetonului de prezenţă.

5. Intrebuinţarea fondului de rezervă.

6. Ratificarea D-lui Rodoteanu cooptat în Consiliul de Administraţie în locul D-lui Vasiliu demisionat.

7. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administraţie în locul D-lor: P. Ioan, Gh. Constantinescu şi Sava Goiu, eşiţi la sorţi.

8. Alegerea a trei cenzori în locul D-lor: M. Drăcea, I. Dumitrescu şi A. Ionescu a căror mandat a expirat precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi.

Membrii eşiţi la sorţi precum şi cenzorii pot fi realeşi.

Membrii Consiliului trebue să posede 30 acţiuni iar cenzorii 20.

Votarea se va face în conformitate cu art. 83 şi 84 din statut.

Potrivit art. 78 din statute dacă în ziua de 27 Martie nu se va întruni numărul de acţionari cerut de statute Adunarea se amână pentru ziua de 3 Aprilie în acelaş local şi la aceeaşi oră fără nici o altă convocare sau publicaţie.

Consiliul de Administraţie

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— Luna Ianuarie 1932 —

I. *Piața internă.*

București.

Prețul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă

	B.M.	Est	Sud
Fag	7000	7200	7300
Cer	7400	7500	7500

Lemnele de foc, tăiate, despicate, transportate la domiciliu, mia kg.:

Fag uscat	Lei	900— 950
Cer uscat	Lei	1000—1100

Prețul lemnului de foc, pe vagonul de 10 t., ab statia de încărcare. în lei:

Chișinău	6.000	—
Bacău	4.600	—
Slobozia	8.000	—
Pitești	5.200	5.200
Mihăești	4.000	—
Cluj	5.300	—
B. Herculane	3.200	3.200
Brasov	4.500	—

II. *Piața externă.*

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 13 Ianuarie 1932.
Baza 24 mm., prețurile în pengoe pe m. c. la granița ungară:

Molid tâmplărie fără B. W.	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	110—120
Brad cl. IV românească	65— 72
Molid cl. IV românească	75— 80
Molid B. W. (construcţie)	105—115
Material de geluit	95—100
Leţuri şi căpriori	60— 65

Şipci:

Şipci scurte de 1 m. 26, 1,25 m. 29; 1,50 m. 33; 2 m. 38; 2,50 m. 34; 3 m. 50; 3.50 m. 44 pengoe.

Molid cl. IV român lată	65— 75
Brad cl. V român lată	56— 50
Jaluzele	43— 46
Cioplitură	38— 45

Manele de 7—8 cm. 24—26 fileri; de 9—11 cm. 33—36 fileri bucata.

Tombant scurt 3—3,50 m. 80—90.

Marfă îngustă mai ieftină cu aprox. 15 P., la m. c.

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengoe.

Lemnul de foc, la graniţa ungurească pro vagon, în pengoe:

Nyirábrány	185—195
Bihagereszles Kottegyán	195—210
Battonya	200—210
Lökösháza	200—215
Cărbuni de lemn cl. I — vagonul	540—580

(După „Magyar Fakereskedő").

Viena, 13 Ianuarie 1932.

Preţul pe m. c. în schillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare:

Trunchi (Langholz) 25—35 cm.	18—22
Buşteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm.	15—17

Cherestea de molid şi brad, ab Viena:

Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	106
Dulgherie (Bauware) 26 mm.: 18—32 cm. 4—6 m.	48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm. 16 cm. 49/49	
Scânduri de lăzi (Kistenware)	41
Grinzi (Kantholz) 4—6 m., 10/13—15/15	52
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10. 4—6	53
Leţuri (Latten) 4—6 m., 220/50 mm.	

Lemn de foc per vagon, în schillingi, ab Viena:

Lemn de răşinoase ,uscat I cojit	390
Fag despicat, I, 10% rotund	265
Brac (Spreisselholz), 100 kgr	3,50
Brac (Bundholz), 100 kgr.	5,00

(După „Int. Holzmarkt").

Praga, 11 Ianuarie 1932.

Notări în coroane cehe, pe m. c., la bursa de lemn din Praga.

Pari de mină (Grubenstempel) 15—19 cm., 110—120; Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid, brad 20—24 cm. 120—130; Sc. şi dulapi, cl. I, tivite, 26 mm., 18—24 cm. 550—580; Sc. şi dulapi, cl. I, tivite, 26 mm., 25—32 cm. 600—640; Leţuri 320—350; Sc. de pardoseală 26—33 mm., 46 m., 12—18 cm., geluite pe o faţă cu lambă şi uluc de molid cu 10% brad 470—540; Sc. de lăzi şi dulgherie 26 şi 20 mm., 3—6 m. 10—17 cm. 190—220; 18—32 cm. 220—240.

(După „Carpathia").

Paris, 30 Decembrie 1931.

Preţurile în franci francezi, pe m. c., ab vagon gara Paris, în partizi de minimum un vagon.

Brad.

Dulapi, frize de 3—7 m., 300; căpriori 3—6 m., 290; debitări la comandă 360; scânduri de dulgherie 9 fr. m. p.; sc. de lăzi 14/15 mm., 4 fr. m. p.

Stejar de codru, din Franţa Centrală.

Sc. dela 27 mm. în sus: calitatea dulgherie 850—890; calitatea tâmplărie fină (ébénisterie) 1.150—1.200.

(După „La Mercuriale des Bois").

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/930,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Sauaieu**, pendinte de comuna Sauaieu judeţul Bihor, proprietatea comunei Sauaieu, în suprafaţa de 112 ha. 5900 mp. din care 190 ha. mp. pădure. Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 pentru elementul rezervă. Exploatarea în 40 ani cu continuitate şi raport susţinut în tăierile principale. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar şi două mii de fiecare ha. pentru arboretele mai bătrâne ca 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Seciul Mare** judeţul Vâlcea, proprietatea D-lui V. St. Burădescu şi alţii, în suprafaţă de 7 ha. 6800 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normala 30 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dealul Oltului** judeţul Vâlcea, proprietatea D-lui Gh. M. Grigorescu, în suprafaţă de 6 ha. 2900 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Valea Dracului**, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-lui Toma M. Chivulescu, în suprafaţă de 50 ha. 4542 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitiv, situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Ianuarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 4778.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Boghiceni** Seria XVI-a pendinte de comunele Boghiceni şi Paşcani, judeţul Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 858 ha. 7800 mp. din care 827 ha. 9400 mp. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii **Mireşti**, seria XV-a, pendinte de comuna Şapte Bani, judeţul Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţa de 943 ha. 3100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii **Tărnauca**, pendinte de comuna Tărnauca, judeţul [illegible], proprietatea Statului, în suprafaţă de 2152 ha. 1900 mp. din care 2060 ha. împădurită. Regimul codru cu trei tăieri succesive la 8 ani interval. Revoluţia normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii **Vadul lui Vodă** seria XIII, pendinte de comuna Vadul lui Vodă, judeţul Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 532 ha. [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

Dată astăzi 13 Ianuarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 4782.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Holosina**, judeţul Rădăuţi, proprietatea D-lui P. Petric, în suprafaţă de 3 ha. 5100 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ciobanu**, **Fruntea** şi **Rotunda**, judeţul Mureş, proprietatea Doamnei Vladimir Zichy, în suprafaţă de 155 ha. 100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, începând din anul 1935-1936, dată, până la care se vor face extracţiuni de *rezerve* şi lucrări culturale. Garanţia de împădurire şase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia cel consfinţită de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Ianuarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 9209.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Deva**, Judeţul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafaţă de 6278 ha.

Secţia A cu două serii I-a 620,61 ha.
II-a 362,24 „

Regim: Codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani.

Secţia B cu două serii III-a 181,19 ha.
IV-a 178,61 „

Regim: Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Secţia C o singură serie V-a 4650,53 ha.

Regim Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, cu 5 perioade de exploatare.

Secţia D o singură serie VI-a 62,31 ha. Pădure de protecţie.

Tăerile sunt continue în toate secţiile.

Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Acest amenajament se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia constatată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament referitor la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Ianuarie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 9203.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Saroşul**, pendinte de comuna Saroşul, Judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Saroşul, în suprafaţă de 748 ha. 6700 mp. Seria A: 715,16 ha. Codru cu 2 tăieri succesive la 5 ani interval. Revoluţia 80 ani. Seria B: 29,25 ha. Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Seria C: 4,26 ha. Crâng simplu Revoluţia 3 ani. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar în seria A şi câte trei sute de fiecare hectar în seriile B şi C. În seria A proprietarul e obligat a introduce gorunul în proporţie de cel puţin 30 la sută. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurei **Cenadul Mare**, pendinte de comuna Cenadul Mare, Judeţul Timiş Torontal, proprietatea comunei Cenadul Mare, în suprafaţă de 203 ha. 7300 mp. păduroasă. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani, cu continuitate în exploatări principale. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurei **Tatghea**, pendinte de comuna Sânmartin, Judeţul Ciuc, proprietatea Compossessoratului Sânmartin, în suprafaţă de 128 ha. 4300 mp.

din care 1264 ha. [illegible] mp. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani pentru seria de raport și Codru cu exploatabilitate fizică pentru seria de protecție. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art 2. — Aceste amenajamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentele se vor reviziui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și actul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Ianuarie 1932, în Cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 9301.

Art. 1. — Se aprobă de azi:

a) Amenajamentul pădurii Composesoratului din comuna **Mureni** județul Odorhei, proprietatea Composesoratului Mureni, în suprafață de 34 ha. 2225 mp. din care seria I de 25 ha. 6700 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve cu revoluția de 40 ani. Iar seria II Codru, pădure de protecție nefăcându-se exploatări. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar și 600 sute lei conform amenajamentului. Composesoratul este obligat a regenera pădurea și împăduri golurile pe cale artificială sau prin plantațiuni.

b) Amenajamentul pădurii **Valea Viezeli**, pendinte de comuna Jib[illegible] județul Târnava Mare, proprietatea Sc. de Arte și Meserii din Com. **Rupea**, în suprafață de 15 ha. 2500 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală [illegible] ani. Exploatarea periodică din 10 în zece ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pădurii **Agârbiciu**, pendinte de comuna Agârbiciu, județul Târnava Mare, proprietatea Bisericii Greco Catolice, în suprafață de 37 ha. [illegible] mp. Regimul crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar cu obligațiunea introducerei pe cale artificială a cel puțin 50 la sută gorun.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va reviziui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și actul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5. — Amenajamentul Pădurei Storojineț-Maidan proprietatea D-lor [illegible] și Neagoe Flondor din județul Storojineț aprobat cu Decizia Ministerială și publicată în Monitorul Oficial Nr. 271/929 se anulează.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 26132/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Rachitiș**, pendinte de comuna Chinea-Făget județul Ciuc, proprietatea comunei Mercurea Ciuc, în suprafață de 1208 ha. 4700 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, cu regenerarea simultană a 2 afectații în prima revoluție. Garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar.

b) **Cioltul-Mare** pentru exploatare al pădurii **Cioltul Mare**, pendinte de comuna Aiton, județul Turda, proprietatea Doamnei Sandor Béla, în suprafață de 92 ha. 4900 mp. Regimul crâng simplu cu tăieri grădinărite. Revoluția normală 30 ani, realizându-se posibilitatea anuală din 2 parchete prin tăierea în fiecare an a jumătate din arboretul existent. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii **Piatra Cerbului**, pendinte de comuna Cernatul de sus, județul Trei Scaune, proprietatea comunei Cernatul de sus, în suprafață de 31 ha. 9400 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani, posibilitate pe suprafață și periodica la 10 ani interval. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va reviza imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăței etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 26136/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi regulamentele de Exploatare al pădurilor de mai jos tratate în crâng simplu:

a) **Coleasca Bananal**, județul Argeș, proprietatea Ion Nuța, în suprafață de 10,400 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în doi ani.

b) **Harza**, județul Gorj, proprietatea St. Borcan, în suprafață de 0,2400 ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

c) **Stanjan**, județul Argeș, proprietatea Dumitru Epure, în suprafață de 0,8000 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) **Motoc**, județul Argeș, proprietatea Anatol Alboteanu, în suprafață de 0,6000 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

e) **Negomir**, județul Gorj, proprietatea Ion Fălcoianu în suprafață de 0,1060 ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Garanția de împădurire se fixează la lei 300 de fiecare hectar iar Revizuirea se va face după zece ani.

b) „Bulamacu", județul Dâmbovița, proprietatea Gh. N. Vâlcea, în suprafață de 6.4400ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an, Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) „Valea lui Marinică", județul Muscel, proprietatea Gh. D. Enache. În suprafață de 6.1290 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) „Broasca", județul Muscel, proprietatea Const. Nicolaescu, în suprafață de 1.7510 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un față de 5.1000 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

e) „Pribeci", județul Ialomița, proprietatea Anica Iapas Iliescu, în supra an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) „Gura văi, Rădărani și Olteni", județul Argeș, proprietatea Gh. I. Mihulescu în suprafață de 2.9815 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în trei ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

g) „Sloara Ciocănești", județul Buzău, proprietatea Dionisie Grigorescu, în suprafață de 4.2.80 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

h) „Dealul Orica", județul Gorj, proprietatea Elisabeta Oprescu, în suprafață de 9,2322 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

i) „Dealul Serazei", județul Gorj, proprietatea Elisabeta Popescu, în suprafață de 2.6.00 ha. Regimul codru. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor Regulamente se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Ianuarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 16043.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Roșloara**, pendinte de comuna Valea Dosului județul Alba, proprietatea Statului, în suprafață de 1111 ha. 1800 mp. din care 1153 ha. 7300 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 100 ani, lăsându-se în prima perioadă regenerarea simultană a primei și ultimei afectații. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii **Valea — Feneșului — Voltori"**, pendinte de ocolul silvic Zlatna, județul Alba, proprietatea Statului, în suprafață de 2221 ha. [illegible] mp. din care 2220 ha. 3000 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive în seria de raport A. IV. Revoluția normală 100 ani și codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică în seria de protecție B. VI. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii **Jigorel**, pendinte de comuna Pietros și Pietroșani, județul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 985 ha. 9600 mp. din care 56 ha. 2000 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea afectației I-a conform planului special din amenajament. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii **Firiza de Jos**, pendinte de comuna Baia Mare județul Satu Mare, proprietatea Statului, în suprafață de 9202 ha. 2000 mp. din care 2098 ha. 8900 mp. Trei serii de Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Seriile s'au devizat în 5 afectații corespunzătoare la 5 perioade a câte 20 ani. Seria IV de protecție nu conține exploatări ci se extrag anual numai arborii uscați, rupți și doborâți. Revizuirea după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 26129/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor:

a) „Zincura", județul Mehedinți, proprietatea Ecaterina Bogoescu, în suprafață de 24,00 ha. Regimul Crâng simplu, Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Aceste amenajamente, se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Ianuarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

No. 16047.

p. conformitate, Nedescifrabil.

DIRECTORATUL MOLDOVEI

Secția Regimului silvic Iași

No. 3, 1931 Martie 16

DECIZIUNE

Noi, Director Ministerial al directoratului Moldovei, asupra raportului D-lui Șef al secției regimului silvic;

Având în vedere art. 4 din codul silvic;

Având în vedere art. 7 din legea modificatoare a codului silvic, publicată în „Monitorul Oficial" Nr. 131/920,

DECIDEM.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Bucșești pendinte de comuna Bucșești județul Bacău proprietatea locuitorului Vasile V. Olariu în suprafață de 2 ha. 2152 mp. Regimul crâng simplu.

Revoluția normală 20 ani. Exploatarea într'un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Holovanu pendinte de comuna Ardeoani județul Bacău proprietatea D-lui Niculai Zavati în suprafață de 4 ha. 64. Regimul crângului simplu. Revoluția normală 20 ani, cea tranzitorie de 1 an. Garanția de împădurire se fixează la 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Negrești lotul 3 b. pendinte de comuna Negrești jud. Neamț proprietatea D-nei Maria G. Stati în suprafață de 61 ha 86. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală de 55 ani. Perioada [illegible] 1 an, pentru trupul Gabia și 2 ani pentru trupul Horaita. Garanția [illegible] lei de fiecare hectar. Revizuirea peste 20 ani.

[illegible] Regulamentul de exploatare al pădurei Negrești lot. 3 c. pendinte de comuna Negrești jud. Neamț proprietatea D-lui Oscar State în suprafață de 20 [illegible] Regimul Codrului cu tăieri rase. Revoluția normală de 55 ani. Termen de regenerare un an.

Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar.

Revizuirea după 20 ani.

[illegible] lotul 3 b de sub c) cât și lotul 3 c de sub d) având cât 2 trupuri de pădure cu arboretele de etăți distanțate, exploatarea arboretului la revoluția de [illegible] prezintă avantajul că normalizează pe viitor masivul de rășinoase cu care proprietarul se oblig ăsă [illegible] actualul arboret.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legei pentru Reforma Agrară.

Constatându-se însă în urma arătărilor din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurei la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei Agrare sau ori ce alte cauze, regulamentele se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra [illegible] suprafeței etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și [illegible] adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Martie 1931 în cabinetul nostru.

Director Ministerial, (ss) **Indescifrabil**

P. conformitate, Nedescifrabil.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă. Imprumuturi la membrii în contul salariului, împrumuturi pe gaj de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen în condiţiuni avantajoase.

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M.	Rădulescu M.
Ioan P.	Sburlan D.

Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu C. P.
Vice-Președinți: Drăcea M.
Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N.
Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.	Lazăr H.
Antonescu P.	Năstăsescu Gh.
Atanasescu A.	Nedelcovici Ath.
Caragea N. N.	Popovici Gh. N.
Ciurileanu D.	Rodoteatu St.
Eliescu A.	Sburlan D.
Emanoil C. C.	Stănescu Stan
Florescu M. P.	Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanți: Florescu L., Fonoy I., Petcuț M.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300	lei
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75	„
Numărul	25	„

„BUCOVINA"

INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon no. 210/43

I. E. TOROUŢIU

BUCUREŞTI 4
Str. Gr. Alexandrescu No. 4

ANUL XLIV, Nr. 2—3 FEBRUARIE — MARTIE, 1932

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Pădurea şi problema irigaţiei aeriene în agricultura . . . . *Prof. M. Chiriţescu-Arva*

Probleme administrative:

Discuţiune asupra mijloacelor de realizare a raportului susţinut . . . . *G. Agapie*

Documentări — Comentarii:

Rentabilitatea de astăzi a industriei forestiere. *Horia Manole*
Observaţiuni asupra articolului „Cubajul arboretelor după metoda lui Zetzsche" . *L. Nagy Gardony*
Importanţa înzestrării pădurilor cu o reţea de drumuri împietruite şi mijloacele prin care s'ar putea înfăptui . . . . . . *N. Nedelcovici*

Recenzii. — Revista revistelor. — Necrolog: Ioan Timoc.

Informaţiuni. — Pagini mercuriale. — Soc. „Progresul Silvic".

Publicaţiuni.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREŞTI

XLIV-e Anne. No. 2—3 Février-Mars 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 2-3 Februar-März 19

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus:

Le rôle des plantations des bandes boisées dans la lutte contre la sécheresse . . . **M. Prof. Chiriţescu-Arva**

Problèmes-administratifs:

Discussion sur le rapport soutenu . . . . *G. Agapie*

Documentations-Commentaires:

Le rendement actuel de l'industrie forestière . . . . *Horia Manole*

Le cubaje des peuplements d'après Zetzsche . . . . . *L. Nagy-Gárdony*

L'importance d'un réseau complet de chaussées forestières . . . . *Nic. Nedelcovici*

Recensions. Revue des revues. Nécrologe.

Informations. Pages mercuriales.

Soc. „Progresul Silvic".

Publications. Décisions ministerielles

INHALT:

Abhandlungen:

Ueber die Bedeutung der Pflanzung von Waldstreifen im Kampfe gegen die Dürre **Prof. M. Chiriţescu-Arva**

Verwaltungsfragen:

Erörterung über Massnahme zwecks Verwircklichung der Nachhaltigkeit . . . . *G. Agapie*

Mitteilungen:

Die Rentabilität von heute in der Forstwirtschaft . . . *Horia Manole*

Betrachtungen über den Aufsatz „Bestandesaufnahme nach der Methode von Zetzsche" . . . . *L. Nagy-Gárdony*

Die Bedeutung eines zweckmässigen Netzes von forstlichen Steinstrassen . . . *Nic. Nedelcovici*

Rezensionen. Die Zeitschriften. Nekrolog.

Nachrichten.

Holzmarkt. „Progresul silvic". Vereinsangelegenheiten

Amtliche Veröffentlichungen.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

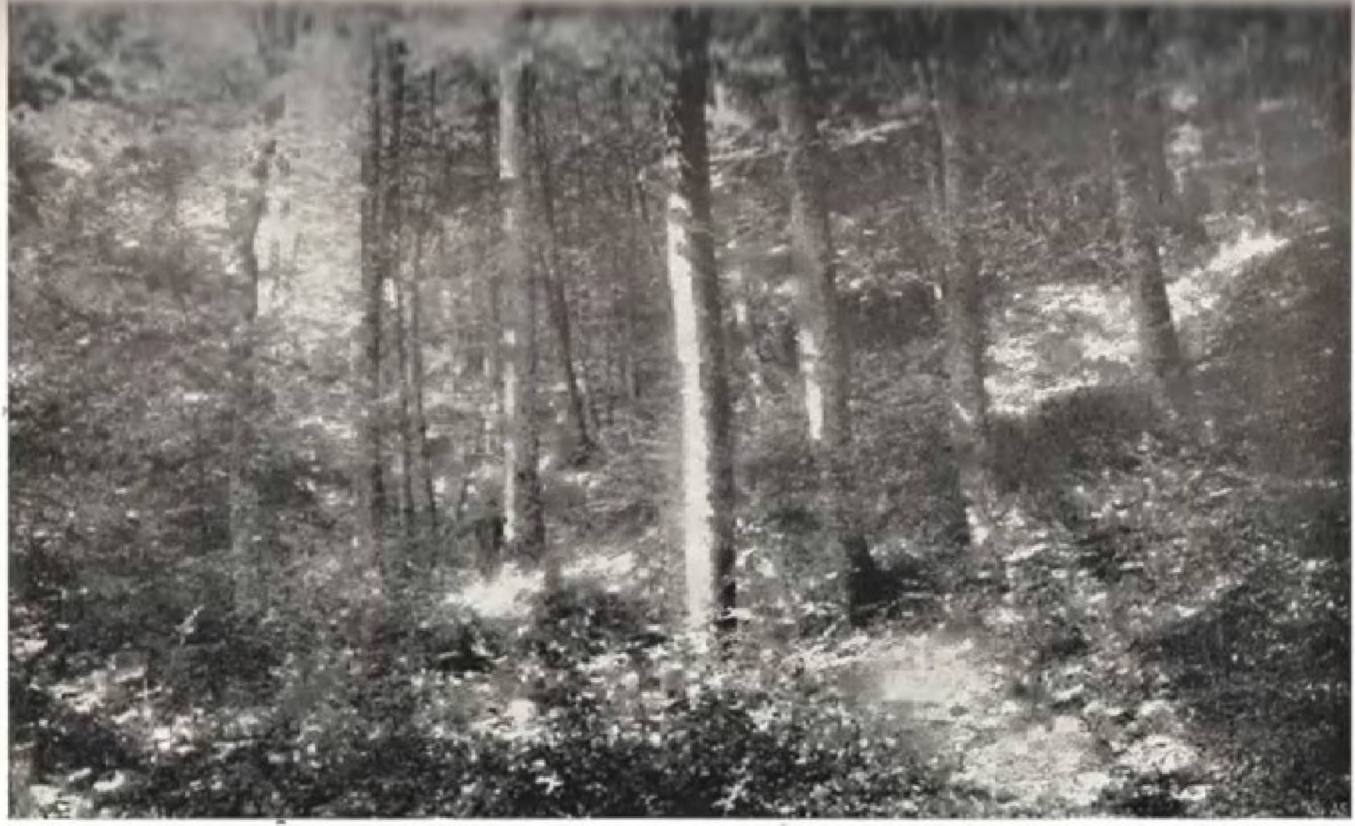

Codru de fag, parcurs cu prima tăere de regenerare în anul 1923—24 (păd. Cotmeana).
Futaie pleine de hêtre après la première coupe de régénération (faite en 1923—24). Forêt de Cotmeana.
Buchenwald in Dunkelschlagstellung seit 1923—24 (Cotmeana).

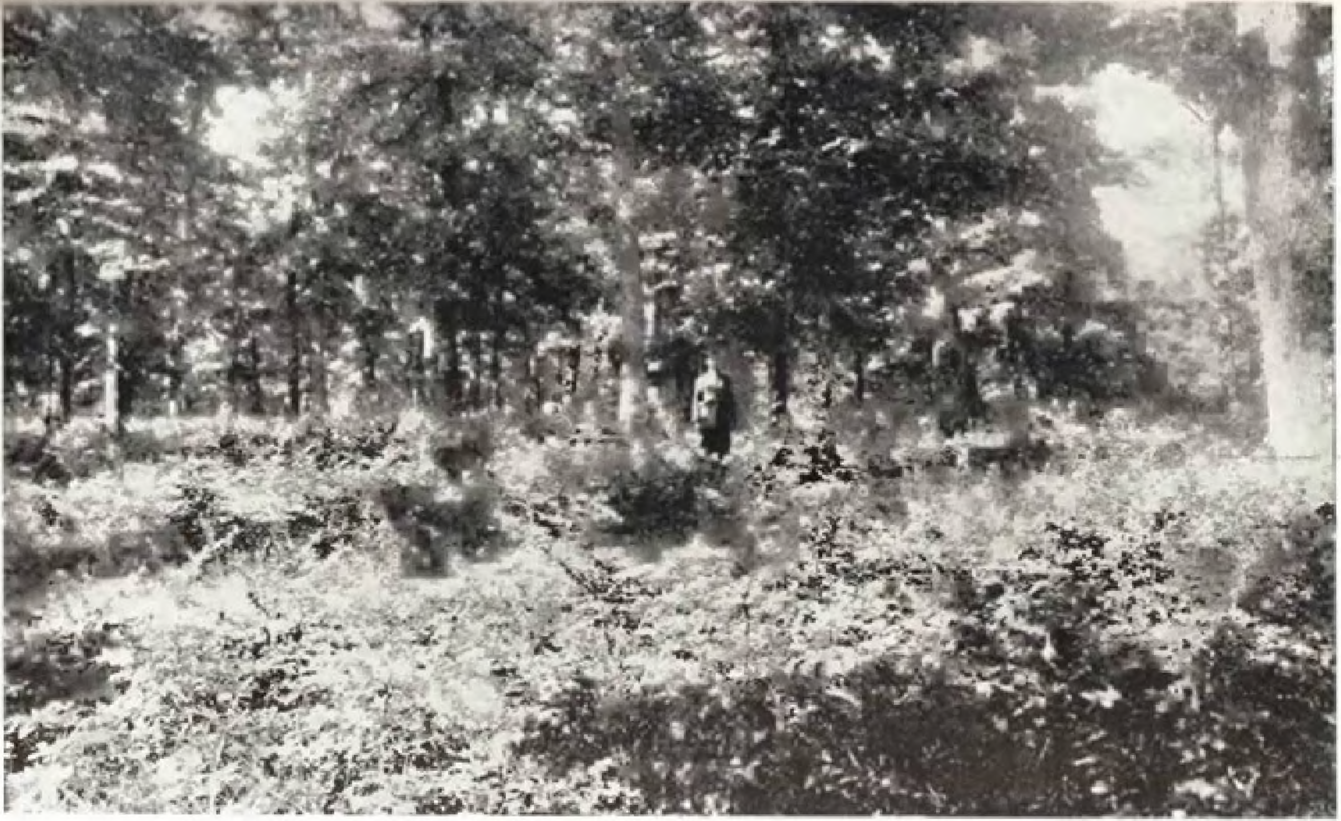

Arboret de gorun şi fag, parcurs cu tăerea de însămânţare şi prima tăere secundară.
Regenerarea ajutorată artificial prin însămânţări cu ghindă în toamna anului 1924. (Păd. Cotmeana).
Peuplement mélangé de chêne rouvre et de hêtre après les deux premières coupes de régénération.
Régénération aidée artificiellement par un ensemencement partiel des glandes 1924. Forêt de Cotmeana.
Gemischter Bestand von Traubeneiche und Buche nach Stellung des Dunkelschlages und des ersten Lichtungschlages.
Künstliche Nachhilfe der Verjüngung durch Eichelsaat (Cotmeana).

STUDII — REFERATE

PADUREA ŞI PROBLEMA IRIGAŢIEI AERIENE IN AGRICULTURA

Cercetările intreprinse de Prof. G. M. Tumin, in Rusia, relativ la influenţa benzilor de pădure asupra solului de stepă.

de M. CHIRIŢESCU-ARVA
Profesor la Academia de Inalte studii
agronomice din Bucureşti

Cu ocazia şedinţii anuale, a consiliului general silvic, din 1931, in rândul câtorva probleme de interes silvic şi agricol, pe cari le-am atins, am semnalat deosebita importanţă pe care o are, pentru agricultură in special, politica de conservare a masivelor naturale păduroase, susţinută în mod atât de conştient şi de lăudabil de către corpul nostru ingineresc silvic. M'am referit cu acel prilej la unele experienţe, de un covârşitor interes pentru noi, începute in Rusia, de peste treizeci de ani, de către marele pedolog Glinka, decedat acum cinci ani, şi conduse de către Prof. G. M. Tumin, de la Academia de agricultură din Voronej, în stepa învecinată de la Camenaia, cu perdele de pădure, cu scopul de a urmări schimbările produse asupra mediului in general şi caracterelor solului şi capacităţei lor de producţie în special.

Semnalam aceste extrem de interesante cercetări, cu scopul de a aduce o slabă contribuţie la sforţările pe cari trebuie să le facem, pentru a stăvili mai curând greşelile cari se săvârşesc cu distrugerea masivelor păduroase, şi ca o dovadă că agricultura, intinzându-se la suprafaţă în dauna pădurii, luptă contra propriilor sale interese, distrugând cadrul natural favorabil al producţiei, care este garantat de pădure. Mai mult încă, spuneam că, pe lângă toate mijloacele cari i se recomandă, dintre cari unele mai eficace altele mai puțin eficace, unele mai accesibile iar altele mai puțin, agricultura trebuie să apeleze la ajutorul pădurii, pentru a-și reface și lărgi cadrul natural de producție.

Pentru a documenta mai bine această idee, găsesc necesar să redau aci în mod fidel, pentru silvicultori și agronomi și pentru toți cei cari pot avea un cuvânt în soarta pădurilor, interesantele cercetări conduse în Rusia de către Prof. G. M. Tumin.

⁂

Acțiunea benzilor de pădure, plantate de către om, asupra solului din stepă, constitue o problemă pe cât de complexă pe atât de importantă din punct de vedere științific și economic. Plantațiile arborescente, în general, constituesc un obstacol în calea curenților aerieni, micșorează puterea vânturilor și preîntâmpină sau reduc acțiunea dăunătoare pe care ele o au, fie asupra degradării solurilor cât și asupra vegetației. In unele regiuni din Rusia Europeană, cum ar fi acelea din ținutul Voronejului, unde au fost întreprinse aceste interesante experiențe, acțiunea de degradare a solurilor, pe care o exercită vânturile puternice — ridicând din loc cantități însemnate de pământ din solul arabil, descoperind sământa, desrădăcinând semănăturile — este de multe ori catastrofală. Acțiunea vântului a fost dezastruoasă în special în anul 1928, când, în regiunea Caucazului de nord, multe semănături au trebuit să fie întoarse cu plugul și semănate din nou. Populația din aceste regiuni își dă seama de pagubele pe cari le suferă din pricina acțiunii stricătoare a vânturilor, încât privește cu simpatie ideia organizării de benzi de protecție. Această acțiune stricătoare a vânturilor se exercită în anotimpurile calde ale anului.

In alte regiuni însă, tot cu caracter de stepă, acțiunea stricătoare a vântului se manifestă în timpul iernei prin spulberarea zăpezii, depunerea ei în locurile adăpostite, împiedicând astfel formarea stratului gros de zăpadă, atât de folositor pentru sporirea apei din pământ și desvoltarea plantelor cultivate. In astfel de regiuni, în cari zăpada este spulberată de vânturi, apa, care se infiltrează în stratul dela suprafața pământului din ploile de toamnă, nu are timpul să se coboare și să se răspândească uniform în stratu-

[illegible] mai adânci, din pricină că pământul îngheață. In astfel de regiuni, acțiunea gerului, din această pricină, este mult mai dăunătoare asupra plantelor cultivate. In cazul când, prin vreun mijloc oarecare, zăpada ar putea fi oprită pe loc, pe lângă acțiunea de protecție față de ger, pe care ar exercita-o pentru plantele cultivate, prin topirea ea ar spori rezerva de apă a pământului și ar adânci zona de pământ umed mult mai jos, asigurând în acest fel desvoltarea plantelor cultivate și rezistența lor față de perioadele de secetă, cari intervin mai târziu. Aceste rezultate binefăcătoare pot fi realizate prin ajutorul plantațiilor de benzi de pădure în stepă.

In afară de acțiunea binefăcătoare exercitată de astfel de plantații, in conservarea solului și inlesnirea depozitării zăpezii, benzile de pădure au o acțiune puternică asupra schimbării mediului înconjurător in întregime, cum ar fi privitor la temperatură și umiditate, vegetație, etc. Ca o consecință a acestor schimbări, pământul insuși, într'un timp relativ destul de scurt, își schimbă unele din caracterele lui esențiale, dobândite in mod natural în timp mult mai îndelungat. Pentru a scoate în evidență acest fapt, prof. G. Tumin urmărește în mod comparativ caracterele pe cari le prezintă solul sub plantațiile de benzi de pădure și în interiorul lor, după treizeci de ani de zile de la plantare, comparativ cu caracterele solurilor din stepa deschisă, fără plantații din imprejurimi. In stepa din regiunea Camenaia, solul, foarte uniform ca formație, este un cernoziom obicinuit, de natură argiloasă. In porțiunile de teren din stepă, cu orizontul plan, cernoziomul obicinuit ocupă 100%. In microdepresiuni, pe lângă cernoziomul obicinuit, care se află reprezentat în proporție de 27%, se găsește cernoziomul de tranziție, reprezentat în proporție de 57,6% și cernoziomul spălat, cu 15,4%. Prezența cernoziomului spălat și a cernoziomului de tranziție, intr'o proporție mai mare decât cernoziomul obicinuit, se explică, desigur, prin acțiunea pe care o exercită apa, strânsă în cantitate mai mare din ploi și zăpadă, in microdepresiuni.

Cercetând solurile de sub benzile de pădure, situate pe un teren plan și cu aceiași altitudine, ca în stepa învecinată lipsită de plantații, autorul găsește că cernoziomul obicinuit, care în stepa deschisă ocupă 100%, s'a transformat în parte în cernoziom spălat, iar în parte în cernoziom de tranziţie, după cum se arată în tabloul No. 1.

Tabloul No. 1. — Frecvenţa principalelor tipuri de soluri, în stepa deschisă şi sub benzile de pădure.

Stepa deschisă	Frecvenţa %			
	Cernoziom obicinuit	Cernoziom de trecere	Cernoziom spălat	Cernoziom de trecere şi spălat
1. Locuri netede	100	—	—	—
2. Microdepresiuni	27	57,6	15,4	73
Sub benzile de pădure				
1. Locuri netede	28,3	23,2	48,5	71,7

In adevăr, sub benzile de pădure, plantate cu 30 ani înainte, autorul găseşte cernoziomul obicinuit numai în proporţie de 28.3%, iar solurile recente, adică cernoziomul de tranziţie, în proporţie de 23,2% şi cernoziomul spălat în proporţie de 48,5%, amândouă împreună ocupând deci 71,7%. Proporţia pe care o au aceste două tipuri noi de soluri, sub benzile de pădure (71,7%), este aproape tot aşa de mare ca şi în microdepresiunile din stepa deschisă şi se datoreşte, desigur, regimului nou al umidităţii, provenită din zăpadă, pe care îl creiază plantaţiile de păduri. Mai mult chiar, caracterele cernoziomurilor de tranziţie şi spălate, apărute sub benzile de pădure, sunt mult mai pronunţate decât caracterele aceloraşi soluri din microdepresiunile stepei libere.

Dovada privitoare la acţiunea pe care o exercită benzile de plantaţii ,asupra schimbării solului, mai reese şi din faptul că intensitatea acestei acţiuni este în strânsă legătură cu lăţimea pe care au avut-o benzile de pădure. Sau experimentat în stepa de la Camenaia benzi inguste, de 10,7—21,3 m., benzi de lăţime mijlocie de 42,7—64,0 m. şi benzi late de 106,7 m. Acţiunea acestor benzi de lăţime diferită, reese din datele cuprinse în tabloul No. 2, din cum se vede că în benzile inguste cernoziomul obicinuit a rămas în proporție de 15.5% iar în cele late de 35.2%. Cernoziomurile de tranziție și cele spălate, împreună, au fost în proporție de 84.5% în benzile inguste, iar în celelalte de 64.8%. Ar fi fost poate de așteptat, judecând simplist, ca fenomenul să se fi produs invers, adică, sub fâșiile inguste de pădure să găsim cernoziomul obicinuit— care este tipul inițial de sol, al regiunii — reprezentat într'un procent mai mare decât sub fâșiile late de pădure. Privitor la acest fapt, autorul dă următoarele explicații :

Tabloul No. 2. — Frecvența comparativă a principalelor tipuri de soluri sub benzile de pădure de diferite lățimi.

Lățimea benzilor de pădure	Frecvența în procente				
	Cernoziom obișnuit	Cernoziom de tranziție	Cernoziom spălat	Cernoziomurile de tranziție și spălat	Numărul secțiunilor
Benzi inguste (10,7—21,3 m) . . .	15,5	22.3	62,2	84,5	45
Benzi mijlocii (42,7—64,0 m) . .	31,8	19,8	48,4	68,2	91
Benzi late (106,7 m)	35,2	32,4	32,4	64,8	37
Benzi de lățimi diferite	28,3	23,2	48,5	71,7	173

„După 30 de ani de influență a benzilor de pădure, a rezultat că sub benzile late s'a menținut mai mult cernoziomul obicinuit, decât sub cele inguste și s'au format mai puține soluri noi. S'ar părea că ar fi trebuit să se producă fenomenul invers, adică sub benzile late să se formeze mai mult soluri noi, din cauza spălării mai accentuate și a unei vegetații mai masive. Așa s'ar fi întâmplat de fapt dacă cernoziomurile de tranziție și cele spălate s'ar forma sub influența vegetației păduroase (crăci, frunze, scoarță, etc.). De fapt, aceste solurile se formează nu numai pe contul acestei vegetații, dar și sub acțiunea regimului nou de umiditate, care ia naștere sub această vegetație păduroasă. Benzile de pădure formează sub ele un nou regim de viață a solului, cu o înclinare spre o umiditate și spălare mai mare, deoarece în aceste benzi se acumulează mai multă zăpadă și din pricină că apa, care se infiltrează în adâncime, este în cantitate mai mare. In benzile de lățime variată măsura spălării solului este în raport cu acumularea zăpezii și infiltrarea apei. Dacă în benzile de pădure de lățimi diferite, acești factori se combină la fel, atunci și acțiunea lor de spălare va fi apropiată. Dacă acțiunea factorilor este diferită, atunci și acțiunea de spălare va fi diferită. Nu dispunem de date directe, asupra cantităților de apă care se infiltrează în adâncime, sub benzile de lățimi diferite, avem însă observațiuni asupra acumulării zăpezii".

In adevăr, s'a observat că sub benzile de pădure, în linii generale, zăpada se oprește în cantitate mult mai mare, decât în stepa deschisă, din împrejurimi, și că grosimea stratului de zăpadă, de la o margine la alta a benzii de pădure, variază, după cum se vede din schema grafică No. 1. Din această schemă grafică, se observă

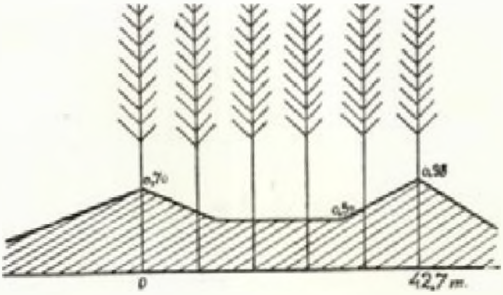

Fig. No. 1. — Forma și grosimea stratului de zăpadă, format sub benzile de pădure

că, în părțile laterale ale benzii de pădure, stratul de zăpadă are înălțimea maximă și că, spre interiorul benzii, grosimea lui se micșorează. Având în vedere această așezare a zăpezii, rezultă deci că, în benzile înguste de pădure, zonele cu straturi groase de zăpadă, de pe cele două laturi, ocupă, comparativ cu suprafața întreag a benzii, o suprafață mai mare decât în benzile mai late. Aceasta înseamnă că, în benzile înguste, se depune o cantitate mai mare de zăpadă pe unitatea de suprafață, decât în benzile late și că din această zăpadă va rezulta o cantitate mai mare de apă, care va exercita o acțiune mai puternică de spălare asupra solului. In adevăr, studiindu-se de aproape felul cum se schimbă natura solului în interiorul benzilor late și mijlocii, s'a observat că procesul de degradare a solului variază în intensitate, de la marginile laterale ale benzilor în spre centru, după cum se vede din datele tabloului No. 3.

Tabloul No. 3. — Frecvenţa principalelor tipuri de soluri în diferitele zone ale benzilor mijlocii.

Lăţimea benzilor de pădure		Frecvenţa în %				
		Cernoziom obicinuit	Cernoziom de trecere	Cernoziom spălat	Cernoziomuri de trecere şi spălat	Numărul secţiunilor
Benzi înguste		15,5	22,3	62,2	84,5	45
Benzi mijlocii şi late	Lat	28,0	24,0	48,0	72,0	75
	Mijlocul bandei	39,7	22,6	37,7	60,3	53

Se observă din aceste date că terenul, din zonele laterale ale benzilor, a fost mult mai puternic spălat şi schimbat decât terenul din centrul benzilor. Benzile mijlocii şi late au prezentat pe laturile lor, cernoziomuri de tranziţie în proporţie de 72.0%, faţă de 84.5, cât s'a găsit sub benzile înguste. Pe mijlocul benzilor mijlocii şi late, cele două tipuri noi de soluri au reprezentat o proporţie de numai 60.3%.

Din punct de privire morfologic, avem de a face deci cu 3 tipuri de soluri, cari întrunesc caractere distincte de deosebire între ele. In mod schematic, profilurile acestor trei tipuri de soluri se prezintă după cum arată schema grafică No. 2. La cernoziomul obicinuit, începând de la suprafaţă, distingem orizontul superior A, care este de o culoare închisă pronunţată, după el urmează orizontul B_1, de culoare cenuşie închisă, apoi orizontul B_2 de culoare brună şi în fine, mai departe, orizontul C, care este roca mumă. Efervescenţa are loc în orizontul B_2. La cernoziomul degradat deosebim aceleaşi orizonturi, ca şi la cernoziomul obicinuit, sunt însă de culoare mai deschisă iar orizontul B_2 are o culoare roşie brună şi nu face efervescenţă. La cernoziomul de tranziţie deosebim ace-

Ieași orizonturi principale, de culoare mai deschisă decât orizonturile cernoziomului obicinuit și cu o deosebire în plus că orizontul B_2 se împarte în două părți, și anume treimea superioară de culoare brun roșcată, care prin spălare și-a pierdut facultatea de a face efervescență și cele două treimi inferioare, de culoare brună, cari fac efervescență, ca și în cernoziomul obicinuit.

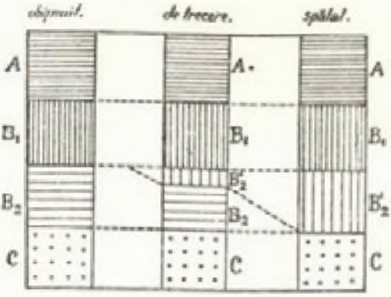

Fig. No. 2. — Profilurile schematice ale celor trei tipuri de cernoziom de sub benzile de pădure.

Un caracter genetic principal, pe baza căruia profesorul G. Tumin a făcut studiul solurilor din stepa Camenaia, este grosimea pe care o au orizonturile $A+B_1$ împreună. Aceste orizonturi au o grosime care oscilează între 35 și 80 cm. In interiorul acestor limite, destul de largi, profesorul G. Tumin stabilește cinci genuri deosebite de soluri de cernoziom obicinuit, cari corespund genurilor al IV—VIII-lea, dintr'o clasificație amănunțită a solurilor de stepă, făcută într'o altă lucrare.

Genurile de cernoziom obicinuit, identificate în stepa Camenaia, au fost următoarele:

Genul al	4.	orizonturile	A+B	grosime	=	30—40	cm.
„	5	„	„	„	=	40—50	„
„	6	„	„	„	=	50—60	„
„	7	„	„	„	=	60—70	„
„	8	„	„	„	=	70—80	„

Fiecare gen, mai departe, este despărțit în câte două subgenuri sau varietăți, tot după grosimea pe care o au împreună orizonturile $A+B_1$. De exemplu, genul al 4-lea se subîmparte în va-

varietatea 4', cu orizontul A+B, de o grosime de 50—54 cm., şi varietatea 4'', cu orizontul A+B, de o grosime de 55—59 cm.

In studiul repartizării diferitelor genuri şi varietăţi de soluri pe zone, suprafaţa întreagă a stepei este împărţită în zone uniforme, din punctul de privire al altitudinei, după cum urmează:

Zona I cu altitudinea mai mare decât 195.2 m.
„ II „ „ „ „ 188,8—195.2 m.
„ III „ „ „ „ 182,4—188.8 m.
„ IV „ „ „ „ 176,0—182.4 m.
„ V „ „ „ „ 169,6—176.0 m.

Din punctul de vedere al repartizării, zona I-a formează regiunea dominantă a stepei, iar următoarele se desfăşură, una după alta, în spre apus. In interiorul acestor zone, stabilite în funcţie de altitudine, genurile de cernoziom obicinuit variază în mod regulat în repartizarea lor, după cum se poate vedea din tabloul No. 4.

Tabloul No. 4. — Genurile şi varietăţile de sol cu frecvenţa lor în stepa deschisă

Altitudinea în metri	8''	8'	7''	7'	6''	6'	5''	5'	4''	Nr-ul secţiunilor
	Genurile cernoziomului obicinuit şi grosimea A+B, în cm.									
	79—75	74—70	69—65	64—60	59—55	54—50	49—45	44—40	39—35	
	Frecvenţa %%									
Zona I 195.2	—	7,9	38,2	34,3	18,6	1,0	—	—	—	102
„ II 188,8—195.2 . .	—	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—	—	—	73
„ III 182,4 — 188,8 . .	—	—	2,5	39,5	43,2	13,6	1,2	—	—	81
„ IV 176.0 — 182,4 . .	—	—	1,4	13,0	50,0	24,2	10,0	—	1,4	70
„ V 169,6 — 176,0 . .	—	—	—	1,9	34,0	32,6	22,6	1,9	—	53

Din aceste date rezultă că, în interiorul fiecărei zone, se găsesc reprezentate mai multe genuri şi varietăţi de cernoziom obicinuit şi că, în general, cu cât trecem în spre zonele cu altitudine mai mică, genurile şi varietăţile de cernoziom obicinuit, cari apar, sunt mai numeroase.

Mai reese, din studiul repartizării genurilor și subgenurilor, că, în zonele cu altitudine mare, predomină solurile din genul 7 și 8 de unde mai departe ele scad treptat în zonele următoare, cu o altitudine din ce în ce mai mică, după cum se vede din tabloul No. 5.

Tabloul No. 5. — Frecvența genurilor 8 și 7 în diferite zone

Zonele	Frecvența %	
	genul 8	genul 7
I	7,9	72,5
II	1,0	70,0
III	—	42,0
IV	—	14,4
V	—	1,9

Genurile și varietățile următoare de sol, cu orizonturile $A+B_1$ de o grosime mai mică, cum sunt de exemplu genurile 6 și 5, sunt repartizate în sens invers decât genurile 8 și 7, după cum se vede din acelaşi tablou. In zona I genul al 6-lea a fost găsit reprezentat în proporție de 19,6%, de unde mai departe, la zonele următoare II—V, treptat cu descreșterea altitudinei, el se găsește reprezentat în procente din ce în ce mai mari. Genul No. 5, cu cele două straturi de la suprafață mai subțiri, lipsește chiar complect în primele două zone, apare într'o proporție redusă în zona III-a și crește mai departe, până la 24.5%, în zona V.

Aceiași repartizare logică se poate urmări și privitor la varietățile cari compun diferitele genuri de cernoziom obicinuit, după cum se poate vedea din tabloul No. 6.

Dacă se socotește că creșterea în grosime a celor două orizonturi $A+B_1$ constitue un carcter genetic pozitiv, și descreșterea în grosime a acelorași straturi constitue un caracter genetic negativ, rezultă că creșterea altitudinei influențează în sens pozitiv caracterele genetice ale cernoziomurilor obicinuite, iar scăderea altitudinei le influențează în sens negativ.

Mai departe, în interiorul fiecărei zone, se găsesc suprafețe de teren cari au o înclinație ușoară și cari predomină prin întinderea lor, după cum se găsesc și suprafețe de teren cu o înclinație mai mare, iar altele cu o așezare aproape plană. In funcție de aceste variațiuni ale terenului, în interiorul celor cinci zone, din punctul de privire al așezării, genurile și varietățile de cernoziom obicinuit, stabilite de autor, sunt repartizate deasemenea în mod diferit, după cum se poate vedea din tabloul No. 7.

Tab. No. 6. — Frecvența varietăților de cernoziom obicinuit în diferitele zone.

Zonele	Frecvența %			
	7''	7'	6''	6'
I	38,2	34,3	—	—
II	—	59,0	26,0	—
III	—	39,5	43,2	—
IV	—	—	50,0	24,2
V	—	—	34,0	39,6

Tab. No. 7. — Frecvența varietăților de cernoziom obicinuit, în legătură cu reliefful solului.

Zonele		Frecvența în % %						Numărul secțiunilor
		8''	8'	7''	7'	6''	6'	
I	Relieful obicinuit	—	7,9	38,2	34,3	18,6	1,0	102
	Relieful plan	2,5	12,5	43,7	18,8	2,5	—	80
II	Relieful obicinuit	—	1,0	11	59,0	26,0	3,0	73
	Relieful plan	—	20,0	60,0	20,0	—	—	30

Din aceste date se vede că, atât în zona I cât și în zona II-a, pe porțiunile de teren cu suprafața ușor înclinată, predomină solurile de cernoziom obicinuit, din genurile şi varietăţile cu orizonturile $A+B_1$ de o grosime mai mică, pe câtă vreme, pe porţiunile de teren cu suprafaţa plană, din aceleaşi zone, predomină genurile şi varietăţile de cernoziom obicinuit, cu orizonturile $A+B_1$ de o grosime mai mare. Din această repartizare rezultă că, din punct de vedere al imprimării caracterelor genetice, reliefurile plane, la fel ca şi altitudinea locului, au o acţiune pozitivă, pe câtă vreme reliefurile înclinate, la fel cu descreşterea în altitudine a locului, au o acţiune negativă asupra caracterelor genetice ale solurilor.

In legătură cu acest fapt, rezultă deci că în locurile plane din zona a II. diferitele genuri şi varietăţi de soluri sunt reprezentate în aceiaşi proporţie ca în zona I-a în general. Ţinând seama de acest fapt, în studiul repartizării diferitelor genuri şi varietăţi de soluri, cari au rezultat sub acţiunea benzilor de pădure, s'a pornit întotdeauna de la profiluri de soluri ridicate din interiorul aceloraşi zone şi anume din zona a II-a.

Repartizarea tipurilor de soluri de cernoziom obicinuit, de diferite genuri şi varietăţi, cari au luat naştere sub acţiunea benzilor de pădure de lăţimi diferite, a variat după cum se vede din tabloul No. 8.

Tabloul No. 8. — Frecvenţa genurilor şi varietăţilor de sol din stepa de sub benzile din pădure

Zona II-a	Frecvenţa în % %							Numărul secţiunilor
	8''	8'	7''	7'	6''	6'	5''	
Stepa deschisă	--	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—	73
Benzi înguste	–	2,2	22,2	53,4	20,0	2,2	—	45
Benzi mijlocii	—	2,2	27,5	46,1	18,7	4,4	1,1	91
Benzi late	—	10,8	43,3	45,9	—	—	—	37
Sub benzile de lăţimi diferite	—	4,2	29,4	48,0	14,9	3,0	0,5	173

Din aceste date rezultă că grosimea celor două orizonturi de la suprafaţă, $A+B_1$, sub benzile de pădure este mai mare decât în solurile din stepa deschisă. Acest fapt este o consecinţă a cantităţii mai mari de umiditate, care a contribuit la evoluţia solurilor de sub benzile de pădure. Umiditatea este deci un factor care influenţează în sens pozitiv caracterele genetice ale solului. Acţiunea pe care o exercită umiditatea sub benzile de pădure, asupra creşterii în grosime a orizonturilor $A+B_1$, este însă mai mică decât acţiunea pe care o exercită relieful plan faţă de relieful obicinuit, în interiorul unei zone din stepa deschisă, după cum se vede din datele tabloului No. 9.

Tabloul No. 9. — Comparaţie între frecvenţa varietăţilor de sol, cari apar sub influenţa reliefului şi a benzilor de pădure.

Zona II-a		Frecvenţa în %%						
		8''	8'	7''	7'	6''	6'	5''
Stepa deschisă	Relief obicinuit	—	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—
	Relief plan .	—	20,0	60,0	20,0	—	—	—
Benzile de pădure de lăţimi variate		—	4,2	29,4	48,0	14,9	3,0	0,5

Acest fapt este în strânsă legătură tot cu acţiunea pe care o exercită apa, asupra caracterelor genetice ale solului. În adevăr, sub benzile de pădure, am văzut mai înainte că apar două tipuri noi de soluri, cernoziomurile spălate şi cele de tranziţie, cu caractere genetice tipice, datorite acţiunii puternice a apei. Aceste tipuri de soluri lipsesc în relieful plan al stepei deschise, pe câtă vreme sub benzile de pădure ele ocupă 71,7% din suprafaţă. Sub benzile de pădure acţiunea pe care o exercită apa, fiind deci mai puternică decât în stepa deschisă, în loc de a da naştere la genuri şi varietăţi de cernoziom profund, după cum se întâmplă în stepa deschisă, provoacă formarea de tipuri noi de sol, cum sunt cernoziomurile spălate şi cele de tranziţie.

Sub benzile de pădure de lăţime diferită, schimbările de ordin genetic, cari rezultă sub acţiunea apei, sunt deasemenea distinct diferite. Sub benzile înguste de pădure, unde acţiunea de spălare a apei este mai puternică şi datorită căreia am văzut că apar tipuri noi de soluri în proporţie mare, schimbările caracterelor genetice în interiorul grupei cernoziomurilor obicinuite sunt mai mici. Sub benzile mijlocii, în cari acţiunea de spălare a apei este mai redusă, grosimea orizonturilor A+B, creşte în mod considerabil, faţă de benzile înguste, schimbarea caracterului genetic este puternică. In benzile late, în cari acţiunea de spălare a apei este şi mai redusă, cele două orizonturi cresc şi mai mult în grosime, acest caracter genetic devine deci mai pronunţat. In fine, pe suprafeţele de teren cuprinse în interiorul benzilor de pădure, unde acţiunea de spălare a apei este şi mai redusă decât în interiorul benzilor late de pădure, cernoziomurile spălate şi de tranziţie lipsesc cu desăvârşire.

Dacă se face o comparaţie între stepa deschisă, neplantată, şi stepa cuprinsă în interiorul benzilor de pădure, se constată că diferitele genuri şi varietăţi de cernoziom obicinuit sunt reprezentate după cum se arată în tabloul No. 10.

Tabloul No. 10. — Frecvenţa varietăţilor de cernoziom obicinuit în stepa deschisă şi cea dintre plantaţii

Zona II-a	Frecvenţa în %							No. secţiunilor
	8''	8'	7''	7'	6''	6'	5'	
Stepa deschisă	—	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—	73
Stepa dintre benzi	—	34,9	47,2	13,8	3,4	0,7	—	140

Din acest tablou rezultă că în stepa, cuprinsă între benzile de plantaţie, orizonturile de la suprafaţă ale cernoziomului obicinuit, cari constituesc prin desvoltarea lor caracterul genetic urmărit, au crescut în grosime în mod considerabil. Pentru a găsi în stepa deschisă soluri cu cele două orizonturi A+B, de aceiaşi grosime, şi reprezentate în aceiaşi proporţie ca în stepa dintre benzile de pădure, trebue să ne urcăm cu trei zone mai sus, din punctul de privire al altitudinii, adică acolo unde — după cum am văzut mai înainte — predomină genurile superioare de cernoziom obicinuit.

In rezumat, din cele arătate până aci, referitor la apariţia şi repartizarea diferitelor genuri și varietăți de cernoziom obicinuit. și în legătură cu schimbările de ordin genetic, cari au avut loc în timp, sub acțiunea factorilor externi, rezultă că în terenul din stepa dintre fâșiile de pădure s'a exercitat cea mai puternică influență asupra imprimării caracterelor genetice. Factorii cari provoacă creșterea caracterului genetic, adică desvoltarea în grosime a orizonturilor $A+B_1$, au o activitate crescândă, trecând de la terenurile cu relief obicinuit la cele cu relief plan din stepa deschisă, de aci mai departe la terenurile din stepa cuprinsă între benzile de pădure, unde ajunge maximă, de unde mai departe descrește treptat, la benzile de pădure late și înguste, după cum se poate vedea din tabloul No. 11.

Tabloul No. 11. — Frecvența principalelor varietăți de cernoziom obicinuit, in diferite condițiuni de mediu.

Zona II-a		Frecvența în %						
		8''	8'	7''	7'	6''	6'	5''
Stepa deschisă	Relief obicinuit	—	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—
	Relief plan .	—	2,0	60,0	20,0	—	—	—
Stepa dintre benzi . . .		—	34,9	47,2	13,8	3,4	0,7	—
Benzi late		—	10,8	43,3	45,9	—	—	—
Benzi înguste		—	2,2	22,2	53,4	20,0	2,2	—

Acest fenomen reese mai clar din tabloul No. 12, in care sunt cuprinse cifrele cari arată frecvența numai a patru varietăți superioare de sol, în cazul celor cinci condițiuni diferite de acțiune a factorilor genetici.

In fine, desvoltarea în grosime a orizonturilor $A+B_1$ — intensitatea de acțiune a factorilor genetici — se poate foarte bine reprezenta în mod grafic, după cum se arată în figura No. 3. Aceastä curbă ne reprezintă intensitatea schimbărilor constatate în soluri, în cele cinci cazuri deosebite, sau, mai bine zis, mersul rezultantei de acțiune a factorilor de ordin genetic. Dacă am judeca cele cinci condițiuni de mediu, deosebite, din punctul de privire al cantității de umiditate care s'a infiltrat în pământ și deci al acțiunii ei exercitată asupra solului, ar trebui să spunem că, pornind din stepa deschisă, de la terenurile cu relief obicinuit și străbătând terenurile cu relief plan, stepa dintre benzi, benzile late și benzile

Tabloul No. 12. — Frecvența a patru varietăți principale de cernoziom obișnuit în diferitele condițiuni de mediu.

Zona II		Frecvența în %						
		8''	8'	7''	7'	6''	6'	5''
Stepa deschisă	Relief obicinuit	—	—	—	59,0	26,0	—	—
	Relief plan .	—	—	60	20	—	—	—
Stepa dintre benzi		—	34,9	47,2	—	—	—	—
Benzi late		—	—	43,3	45,9	—	—	—
Benzi înguste		—	—	22,2	53,4	—	—	—

înguste, umiditatea crește în mod treptat. Rezultanta acțiunii factorilor genetici, cari au provocat adâncirea orizonturilor tipice de la suprafață, nu are însă un mers paralel cu acela al umidității. De la

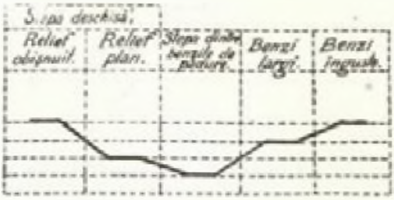

Fig. No. 3. — Reprezentarea schematică a variațiunei în adâncime a orizonturilor genetice (A+B₁) în diferitele condițiuni de mediu

stepa dintre benzi, înainte, spre terenurile cuprinse sub benzile late și în fine la terenurile cuprinse sub benzile înguste, umiditatea, fiind în cantitate mai mare, are o acțiune mai puternică de spălare a solului, datorită căreia apar cele două tipuri noi de soluri. Caractului genetic principal pe care îl urmărim, grosimea celor două orizonturi de culoare închisă de la suprafață, se mărește treptat cu creșterea umidității, însă numai până când umiditatea ajunge să atingă o valoare optimă — în stepa cuprinsă între benzile de pădure — de acolo mai departe, umiditatea depășind limita optimă, efectul genetic dispare și treptat cu diminuarea lui se desvoltă tot mai mult cele două tipuri noi de soluri, cernoziomurile spălate și cernoziomurile nordice. Acest fenomen, care are loc într'un cadru relativ restrâns, sub influența condițiunilor diferite de umiditate, create în mod artificial prin organizarea benzilor de pădure, este în deplină concordanță cu felul cum se formează în mod natural și cum sunt repartizate din punct de vedere geografic, principalele tipuri de cernoziom, așezate sub formă de zone, mai mult sau mai puțin paralele, începând din regiunile sudice spre cele nordice. In adevăr, începând de la cernoziomul sudic, care ocupă zona sudică din marea regiune a pământurilor negre, și ridicându-ne în spre nord, până la zona de cernoziom nordic, care se învecinează cu pământurile de pădure, așezate imediat deasupra, desvoltarea orizonturilor genetice caracteristice are loc, după cum se arată în mod schematic în figura No. 4. Grosimea celor două orizonturi genetice tipice $(A+B_1)$ este mică la cernoziomul sudic, se adâncește la cernoziomul obicinuit, devine maximă la cernoziomul tipic de unde mai departe scade treptat spre cernoziomul nordic. Pornind tot de la cernoziomul sudic, umiditatea însă sporește în mod treptat și continuu, dealungul celor cinci zone de cernoziom și ajunge maximă la cernoziomul nordic. Din felul cum variază umidi-

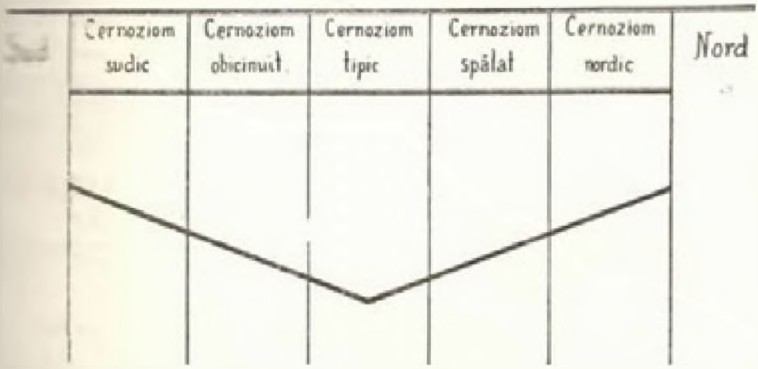

Fig. No. 4. — Reprezentarea schematică a variațiunei în adâncime a orizonturilor genetice $(A+B_1)$ la diferitele tipuri zonale de cernoziom tatea şi cum se produce efectul genetic asupra solurilor, rezultă că umiditatea crescândă influenţează în sens pozitiv caracterele genetice ale solurilor — adâncirea orizonturilor de culoare închisă — în regiunile cu climă secetoasă. Indată ce clima însăşi capătă un caracter din ce în ce mai umed, în regiunile nordice ale zonei de cernoziom, creşterea umidităţii, depăşind limita optimă, are o influenţă negativă asupra formaţiunii caracterelor genetice ale solurilor. De aci înainte se formează cernoziomuri degradate şi cernoziomuri nordice, sub acţiunea pronunţată de spălare, pe care o exercită apa. In acelaş fel, cum am văzut mai sus, se petrece acest fenomen şi în stepa plantată cu benzi de pădure.

In fine, încă o dovadă privitoare la intensitatea acţiunii factorilor genetici, în stepa cuprinsă între benzile de pădure, o constitue şi faptul că, în aceste condiţiuni noi, apar şi sunt mai frecvente, genuri de cernoziom superioare celor din stepa deschisă, după cum reese din datele tabloului No. 13.

Tabloul No. 13. — Frecvenţa genurilor de sol în stepa deschisă şi în stepa dintre benzi

Stepa deschisă. Frecvenţa %	Genul	Stepa dintre benzi Frecvenţa %
1.0	8'	34,9
11.0	7''	47,2
59.0	7'	13,8
26.0	6''	3,4
3.0	6'	0,7

In adevăr, din aceste date, se vede că, de unde în stepa deschisă predomină, prin frecvenţa lor, varietăţile de cernoziom obicinuit, din grupele 7′ şi 6″, în stepa dintre benzile de pădure predomină varietăţile din grupele 8′ şi 7″.

Un alt caracter, care arată intensitatea de acţiune a factorilor genetici, este conţinutul în humus, al principalelor orizonturi caracteristice ale solurilor. Făcându-se dozarea humusului, la diferite adâncimi, în varietăţile de soluri, cari au predominat în stepa dintre benzile de pădure şi stepa deschisă, s'au găsit datele cari sunt cuprinse în tabloul No. 14.

Tabloul No. 14. — Conţinutul in humus al solului în cele două tipuri de stepă

Adâncimea in cm.	Cernoziom obicinuit					
	Stepa deschisă		Stepă dintre benzi			
	7'	6"	8'	7"	7'	6"
1—5	9,81	9,84	11,45	10,61	11,13	10,48
20—25	8,13	8,06	10,28	9,44	9,21	8,14
40—45	5,73	5,86	6,94	6,70	6,44	5,48
60—65	3,78	2,64	4,52	4,35	3,91	3,06
80—85	1,60	1,52	2,28	2,28	1,90	1,46
100—105	1,09	0.94	1,47	1,33	1,23	0,96
Humus în grosimea 1—85 cm.	5,81	5,58	7,09	6,67	6,51	5,72
No. secţiunilor	4	5	12	18	6	2

Din aceste date, se vede că, în stepa dintre benzile de pădure, procentul în humus al pământului este mai ridicat decât al pământului din stepa deschisă şi că, în acelaş timp, este răspândit într'un procent mai mare până în orizonturile inferioare. O comparaţie mai uşoară, privitoare la felul cum variază procentul de humus, în cele două cazuri, se poate face cu ajutorul datelor medii cuprinse în tabloul No. 15.

Tabloul No. 15. — Comparaţie, relativ la conţinutul în humus, în solurile din cele două stepe

	Genurile de sol			
	7'		6"	
	Orizont superficial 1—5 c.m.	Adâncime 1—85 c. m.	Orizont superficial 1—5 c.m.	Adâncime 1—85 c.m.
Stepa deschisă	9,81	5,81	9,84	5,58
Stepa dintre benzi	11,13	6,51	10,48	5,72

Din aceste date reese că, aceleaşi varietăţi de soluri au mai mult humus în stepa dintre benzile de pădure, decât în stepa deschisă. Varietăţile 7′ şi 6″, privitoare la cari se referă datele din tablou, sunt dominante — cu o frecvenţă de 85% — in stepa deschisă, pe câtă vreme, în stepa dintre benzile de pădure, ele ocupă numai 17,2%, totuşi procentul lor în humus este mai ridicat şi răspândit mai adânc în stepa dintre benzile de pădure.

Dacă facem însă comparaţia privitoare la procentul de humus, referindu-ne la datele fiecărei varietăţi respective de sol, cari predomină în cele două categorii de stepe, ca în tabloul No. 16.

Tabloul No. 16. — Procentele de humus ale solurile predominante în cele două tipuri de stepă.

	gen	Humus		gen	Humus	
		Orizont superfic.	Adâncime 1—85 c.m.		Orizont superfic.	Adâncime 1—85 c.m.
Stepa deschisă	7′	9,81	5,81	6″	9,84	5,58
Stepa dintre benzi	8′	11,45	7,09	7″	10,61	6,67

atunci deosebirile, privitoare la procentul de humus şi la repartizarea lui în adâncime, sunt şi mai pronunţate.

Formarea humusului şi răspândirea lui, în diferitele orizonturi ale pământului, este în strânsă legătură cu cantitatea de rădăcini, cari se desvoltă în orizonturile respective, în strânsă legătură cu condiţiunile de umiditate. La pământurile de cernoziom, stabilirea principalelor orizonturi caracteristice, ale unui profil, se face în strânsă legătură cu prezenţa şi cantitatea rădăcinilor. In adevăr, orizontul A cuprinde stratul de pământ care conţine cantitatea cea mai mare de rădăcini, orizontul B, stratul cu o cantitate însemnată de rădăcini, orizontul B_2 stratul cu o cantitate potrivită de rădăcini şi în fine, orizontul C, stratul cu o cantitate mică de rădăcini. Creşterea procentului de humus, în diferitele orizonturi şi adâncirea lor, este o consecinţă a înmulţirii rădăcinilor, diferitelor plante şi trecerea unui sol, dela tipul de cernoziom obicinuit la acela de cernoziom tipic, este un indiciu că rădăcinile s'au înmulţit, au ocupat un volum mai mare din pământ, s'au coborît mai jos şi prin descompunerea lor au dat naştere unei cantităţi mai mari de humus. In rezumat, acest fenomen poate avea loc datorită unei schimbări adaptare de mediu, în urma căreia plantele s'au putut desvolta mai bine, s'au înmulţit, au format un sistem radicular mai puternic, [illegible] un volum mai mare de pământ. Ca o consecinţă imediată a acestor posibilităţi, plantele cultivate pot găsi şi absorbi o cantitate mai mare de apă şi de substanţe nutritive din pământ şi pot produce o recoltă mai bogată. Din punct de vedere agricol deci, creşterea în grosime a stratului A+B, şi sporirea procentului de humus, constituesc factori cari asigură recolte mai mari.

Condiţiunile de umiditate, creiate prin aranjarea benzilor de pădure în stepă, nu se mărginesc numai asupra schimbărilor importante, pe cari le produc asupra caracteristicilor genetice ale solurilor amintite până acum. După înregistrările făcute într'o serie îndelungată de ani, s'a putut observa o schimbare însemnată în regimul ploilor şi al cantităţii de apă pierdută prin evaporaţie. Din tabloul No. 17, se vede că, după datele mijlocii culese timp de 7 ani, cantitatea de apă, căzută în fiecare din cele patru anotimpuri, a fost simţitor mai mare în stepa dintre benzi decât în stepa deschisă, iar mijlocia anuală, la stepa dintre benzi este de 439,6, faţă de 385,1 cât a fost în stepa deschisă, cu un spor deci de 54,5 mm. anual. Privitor la evaporaţie, socotită în milimetri, se observă diferenţe foarte mari în favoarea stepei dintre benzi, în toate anotimpurile anului. În timpul verei, evaporaţia a fost redusă cu 30% în stepa dintre

Tabloul No. 17. — Precipitaţiunile atmosferice căzute şi evaporaţia în cele două stepe

	Iarna	Primăvara	Vara	Toamna	Anual
Stepa deschisă	36,2	67,3	171,2	110,4	385,1
Stepa dintre benzi . . .	61,7	83,5	166,7	127,7	439,6
Evaporaţia în mm.					
Stepa deschisă	11,5	244,4	400,2	169,7	—
Stepa dintre benzi . . .	9,5	173,6	276,4	116,4	—
Diferenţe . . .	2,0	70,8	123,8	53,3	—

benzi, față de evaporația din stepa deschisă. Această evaporație scăzută, este desigur o consecință a înfrânării vitezei vânturilor și a reducerii frecvenței lor, cum și a ridicării gradului de umiditate relativă a aerului atmosferic. In adevăr, în timpul principalelor luni ale anului, cari interesează mai mult viața plantelor, umiditatea relativă a aerului atmosferic, după cum se vede din datele tabloului No. 18, a fost simțitor mai ridicată în atmosfera stepei dintre benzi, decât în atmosfera stepei deschisă. In timpul verei, umiditatea relativă din aerul dintre benzi a fost cu 3—4% mai ridicată decât în stepa liberă.

Tabloul No. 18. — Umiditatea relativă a aerului în $^0/_0$

	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septemb.
Stepa deschisă	71	59	66	68	62	68
Stepa dintre benzi . .	72	60	66	71	66	70

Limitele minime ale umidității relative, pe de altă parte, după cum se vede din tabloul No. 19 au fost mai ridicate în stepa dintre benzile de pădure, fapt care a avut, desigur, urmări binefăcătoare incontestabile, asupra desvoltării plantelor cultivate.

Tabloul No. 19. — Umiditatea relativă minimă a aerului în $^0/_0$

	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Sept.
Stepa deschisă	12	13	6	20	14	11
Stepa dintre benzi . . .	20	19	14	26	20	15

In fine, profesorul G. Tumin a mai făcut și observația, de un deosebit interes practic agricol, că, în timpul iernei, pământul dintre benzile de pădure nu îngheaţă atât de adânc, şi zăpada nu este mişcată din loc şi suplberată, ca în stepa deschisă.

„Grâul de toamnă — spune prof. Tumin — nu suferă de îngheţ în stepa dintre benzi. In iarna, excepţional de grea, din anul 1928—1929, când tot grâul din stepa deschisă a degerat, cel din porţiunile de teren cuprinse între benzi n'a suferit".

Aceasta constitue încă o observaţie, de o covârşitoare importanţă pentru regiunile agricole de stepă, unde gerurile din timpul iernei provoacă adevărate dezastre.

In fine, pentru a da un indiciu sumar asupra interesului de ordin agricol, pe care il prezintă plantaţiile de benzi de pădure în stepă, prof. G. Tumin, care a urmărit această problemă mai mult din punct de vedere pedologic, dă şi următoarele date — tabloul No. 20 —

Tabloul No. 20. — Recoltele obţinute în cele două stepe. Kgr. la Ha.

	secară		ovăz	
	boabe	paie	boabe	paie
	Kgr.	Kgr.	Kgr.	Kgr.
Stepa deschisă	270	680	500	780
Stepa dintre benzi	1040	1920	1250	1970
Diferenţa	770	1240	750	1190

referitoare la recolta de secară şi ovăz, obţinută în anul secetos 1921. Din aceste date se vede că recoltele, date de aceste două plante, în stepa deschisă, au fost foarte reduse, pe când cele din stepa dintre benzile de pădure au fost de două-trei ori mai mari. Privitor la recoltele obţinute, în timpul diferiţilor ani, profesorul Tumin spune:

„In anii secetoşi, recolta din stepa dintre benzi este două-trei ori mai mare decât în stepa deschisă. In anii mijlocii, recolta este mai mare cu 20—30%, iar în anii umezi diferenţele sunt mici. Toate acestea dovedesc că mediul, în stepa dintre benzi, s'a schimbat în sens favorabil, din punct de vedere agricol".

Conţinutul în humus al pământului, a sporit în mod simţitor sub acțiunea benzilor de pădure, după cum se poate vedea din tabloul No. 21.

Tabloul No. 21. — Conținutul în humus % și repartizarea lui în adâncime, în cele două tipuri de stepă

Adâncimea în cm.	Stepa deschisă			Stepa de sub benzi		
	Cernoziom obicinuit			Cernoziom spălat		
	7"	7'	6'	7"	7'	6"
1—5	10,94	11,27	10,91	12,69	12,88	13,16
20—25	9,86	8,76	8,23	9,54	9,70	9,28
40—45	6,43	5,94	5,65	6,64	6,25	6,30
60—65	3,71	3,44	2,98	3,80	3,60	2,88
80—85	1,62	1,91	1,67	1,85	1,84	150
100—105	1,20	1,20	1,16	1,27	1,10	1,11
Adâncimea 1—85	6,51	6,26	5,89	6,90	6,85	6,62
Numărul secțiunilor	4	7	5	12	6	5

Sunt cuprinse în acest tablou genurile de sol, împreună cu varietățile lor, cari predomină în stepa deschisă și în stepa dintre benzi, adică cernoziomul obicinuit în primul caz și cernoziomul spălat în al doilea. Comparând aceste două genuri de soluri, se observă că cernoziomul spălat, apărut în stepa de sub benzi, conține un procent mai ridicat de humus, în toate cele trei varietăți ale lui, decât cernoziomul obicinuit. Rezultă deci că, în decurs de 30 ani, benzile de pădure, plantate în stepă, au mărit procentul de humus în pământ. Acest rezultat, s'ar părea că este în contradicție cu o veche teorie, că vegetația arborescentă, când se substitue vegetației ierboase, în regiunile de cernoziom, degradează solurile. Aceasta nu este cazul întotdeauna și în toate condițiunile geografice. Procesele de degradare a solului, pe cari desigur le exercită pădurea, au fost studiate în regiunile nordice ale cernoziomului, unde condițiunile de umiditate sunt cu totul altele decât în stepa sudică. Afară de aceasta, s'a crezut că scăderea procentului de humus, în solurile degradate sub pădure, este o consecință directă a acțiunii pe care o exercită vegetația arborescentă, când de fapt acest fenomen se petrece datorită influenței exercitată de condițiunile noi, complexe, creiate în viața solurilor, de către vegetația lemnoasă. Generalizându-se fenomenele constatate în stepa nordică, s'a crezut că acțiunea pădurii asupra solurilor, in stepa sudică, va fi aceiași, ceiace nu este cazul. In regiunile sudice, pământurile sunt atinse puțin de procesul de spălare, exercitat de către apa care se infiltrează în cantități mici. In astfel de regiuni, sporirea umidității solului și umidității aerului, sunt factori cari stimulează descompunerea resturilor organice, lăsate de către vegetația ierboasă și arborescentă, având ca urmare o îmbogățire a pământului in humus. In regiunile nordice, solurile sunt însă spălate puternic, de apa care se infiltrează in cantități mari și sunt lipsite în substanțe nutritive și de aerisire suficientă. In regiunile nordice ale stepei, sporirea umidității aerului și solului mărește deci procesul de spălare al solului și îngreuiază și mai mult aerisirea. Ca o consecință a acestui fenomen, condițiunile de desvoltare ale plantelor se inrăutățesc, resturile organice vegetale, cari se adaogă pământului scad și humusul, care rezultă, este in cantitate mai mică.

In legătură cu această acțiune diferită a umidității, se constată de asemenea, că in regiunile sudice ale stepei, cu cât porțiunile de teren, cari sunt studiate, au o altitudine mai mare, cu cât se trece dela terenuri cu un relief obicinuit la cele cu relief plan și în fine la terenuri din microdepresiuni, cantitatea humusului crește. In regiunile nordice însă ale stepei, acest proces se petrece în mod exact contrar. Benzile de pădure, fie că sunt plantate in regiunile sudice sau în regiunile nordice, exercită aceiași acțiune asupra condițiunilor de mediu, impiedicând spulberarea zăpezii, înfrânând puterea vânturilor, reducând evaporația, sporind în fine condițiunile de umiditate ale mediului. In regiunile sudice ale stepei însă, umiditatea este un factor pozitiv pentru desvoltarea plantelor, pe câtă vreme, în regiunile nordice ale stepei, ea este un factor negativ. Benzile de pădure deci, îmbunătățesc condițiunile de mediu, în regiunile sudice ale stepei și le inrăutățesc în regiunile nordice.

Paralel cu influența exercitată de condițiunile creiate de benzile de pădure, asupra principalelor caractere genetice ale solurilor, s'a putut urmări și o însemnată schimbare în proprietățile fizice ale lor. Deși această problemă nu a fost încă studiată în mod temeinic, totuși, s'a putut observa o tendință de schimbare în bine a structurii solurilor, în straturile lor dela suprafaţă. Acest proces a crescut treptat, trecând dela stepa deschisă la stepa dintre benzi şi în fine la stepa de sub benzi. In stepa deschisă, terenul, in stratul lui dela suprafaţă, pe o adâncime de 15—20 cm., este de natură compactă, fără a prezenta vre-o structură caracteristică. Sub benzile de pădure s'a observat că terenul capătă o natură grăunţoasă, mai puţin consistentă, care, prin sfărâmare, se desface cu uşurinţă, arătând o structură nuciformă, grăunţoasă.

Ca o consecinţă a condiţiunilor noi de umiditate, creiate de către benzile de pădure în stepă, şi datorită procesului de spălare, efervescenţa diferitelor orizonturi ale solurilor, s'a schimbat într'o măsură însemnată. In stepa deschisă, efervescenţa are loc, de obiceiu, mai la suprafaţă, cu tendinţa de a se stabiliza in regiunea unde se întâlnesc orizonturile B_1 şi B_2, cu deviaţiuni de 5—10 cm. în sus şi în jos, după cum se poate vedea din datele tabloului No. 22.

Tabloul No. 22. — Adâncimea efervescenţei la genurile de sol din stepa deschisă din zona II-a

Genul	Grosimea $A+B_1$	Oscilaţiile in adâncimea efervescenţei	Adâncimea medie a efervescenţei
7"	65 — 69	66 — 68	67
7'	60 — 64	60 — 72	63
6"	55 — 59	56 — 60	57
6'	50 — 54	45 — 52	49

Rezultă deci, în linii generale, că adâncimea efervescenţei se limitează la graniţa inferioară a orizontului B_1, iar adâncimea ei depinde de grosimea orizonturilor $A+B_1$ şi de natura solului. Cu cât aceste două orizonturi se îngroaşe, cu atât şi efervescenţa se adânceşte, treptat cu mărirea altitudinii locului şi efervescenţa se scoboară mai jos, după cum, dacă trecem, dela solurile cu relief obicinuit, la cele cu relief plan, odată cu ingroşarea orizonturilor $A+B_1$, efervescenţa se coboară mai jos. Rezultă deci că efervescenţa, la principalele genuri şi varietăţi de soluri, o vom găsi la adâncimi din ce în ce mai mari, pornind dela stepa deschisă, la stepa dintre benzi şi apoi la stepa de sub benzi, în strânsă legătură cu grosimea orizonturilor $A+B_1$. In legătură cu grosimea, pe care o au cele două orizonturi, la diferitele genuri şi varietăţi de cernoziom obicinuit, adâncimea, la care are loc efervescenţa, va varia, în cele trei condiţiuni principale de mediu, după cum se vede din tabloul No. 23.

Tabloul No. 23. — Adâncimea efervescenţei in cele trei tipuri de stepă.

Grosimea $A+B_1$ in cm.	Genurile	Cernoziom obicinuit		
		Stepa deschisă	Stepa dintre benzi	Sub benzile de pădure
70 — 74	8'	74 c. m.	72 c. m.	70 c. m.
65 — 69	7''	67 „ „	66,5 „ „	66 „ „
60 — 64	7'	63 „ „	61,4 „ „	63 „ „
55 — 59	6''	57 „ „	59 „ „	59 „ „
50 — 54	6'	49 „ „	— „ „	— „ „

In stepa deschisă, pornind dela varietatea 6', până la varietatea 8' de cernozion obicinuit, efervescenţa se coboară dela 49 cm. la 74 cm. adâncime, treptat cu îngroşarea celor două orizonturi caracteristice. Din acelaş tablou se mai observă însă că, la aceiaşi varietate de sol, în toate cele trei condiţiuni de stepă, reacţiunea are loc aproape la aceiaşi adâncime, cu mici oscilaţiuni. In stepa deschisă însă predomină varietăţile 6'' şi 7', pe câtă vreme în stepa dintre benzile de pădure predomină varietăţile 7'' şi 8' de cernoziom obicinuit. In legătură cu varietăţile dominante de soluri, rezultă deci că în stepa deschisă, adâncimea dominantă a efervescenţei este la 57—63 cm., pe câtă vreme în stepa dintre benzi, ea s'a adâncit şi o găsim la 66,5—72 cm., ca o consecinţă a creşterii în grosime a orizonturilor $A+B_1$.

In afară de cernoziomul obicinuit, cu genurile şi varietăţile lui, am văzut că, în stepa de sub benzile de sub pădure, apare într'un procent mare de frecvenţă (71,7%) cernoziomul spălat şi de tranziţie. Aceste tipuri de soluri nu produc efervescenţă la limita inferioară a orizontului B_1, ci mai adânc şi anume la locul de tranziţie al orizontului brun roşcat B_2 către cel inferior. Dintre aceste două tipuri noi de soluri, la cernoziomul spălat orizontul brun roşcat este mai gros, decât la cernoziomul de trecere, din care pricină efervescenţa are loc mai adânc. In acest fel, la cele trei tipuri principale de soluri, în strânsă legătură cu procesul de spălare exercitat de către apă, efervescenţa o găsim la adâncimi din ce în ce mai mari, plecând dela cernoziomul obicinuit şi trecând la cernoziomul de tranziţie şi în fine la cel spălat, după cum se vede din datele tabloului No. 24.

Tabloul No. 24. — Adâncimea reacţiunii la genurile şi varietăţile celor trei tipuri de cernoziom.

Grosimea $A+B_1$ c. m.	Genuri şi varietăţi	Cernoziom obicinuit	Cernoziom de tranziţie	Cernoziom spălat
70 — 74	8'	70 c. m.	82,5 c.m.	96 c. m.
65 — 69	7''	66 „ „	76,4 „ „	94 „ „
60 — 64	7'	63 „ „	73 „ „	92 „ „
55 — 59	6''	59 „ „	70 „ „	88 „ „
50 — 54	6'	—	66 „ „	—
45 — 49	5''	45 „ „	—	—

In legătură însă cu măsura, în care sunt reprezentate cele trei tipuri principale de soluri, în cele trei condiţiuni diferite de stepă, variază şi repartizarea comparativă a solurilor cu reacţiune diferită, în strânsă legătură cu genurile şi varietăţile dominante cărora aparţin, după cum se vede din tabloul No. 25, din care rezultă, mai clar, că adâncimea efervescenţei se coboară, dela stepa deschisă spre solurile de sub benzile de pădure, în strânsă legătură cu frecvenţa genurilor dominante de soluri.

Dintre cele trei condiţiuni diferite de mediu: stepa deschisă, stepa dintre benzi şi stepa de sub benzi, rezultă că, în stepa deschisă, predomină, prin întinderea lor, solurile a căror efervescenţă este la 57—63 cm., la stepa dintre benzi, suprafaţa cea mai mare (82,1%) o ocupă solurile cari au efervescenţa la o adâncime de 63—74 cm, şi in fine, la stepa de sub benzile de pădure, cea mai mare parte din suprafață (65,9) o ocupă solurile a căror efervescență este la o adâncime de 73—96 cm.

Urmărind felul cum variază orizonturile, în cari are loc efervescența, rezultă deci, încă odată, că acțiunea exercitată de către condițiunile noi de umiditate, create de către benzile de pădure, este puternică și diferită. Adâncimea la care are loc efervescența, dovedește că apa, care se infiltrează în adâncime, este în cantitate

Tabelul No. 25.—Adâncimea efervescentei la genurile dominante

	Genurile dominante	Suprafata genurilor in %	Adâncimea efervescenței in cm.	Clasa solului
Stepa deschisă . . .	6''—7'	85,5	57—63	cernoziom obicinu
Stepa dintre benzi . .	7''—8'	82,1	66,5—72	„
Benzi de pădure de lățimi variate . .	7'—7''	77,4	63—94	cernoziomul obicinuit de trecere și spălat

mai mare în stepa dintre benzile de pădure, decât în stepa deschisă și că deci regimul de umiditate al solului, în această stepă, este mai ridicat decât în stepa deschisă.

Acțiunea exercitată de către benzile de pădure, asupra condițiunilor de mediu, este diferită. Profesorul G. Tumin, după îndelungatele observații făcute în stepa dela Camenaia, spune că acțiunea acestor oaze în stepă — cum le numește el — depinde de suprafața totală a oazei, pe care au fost organizate benzile de pădure, de așezarea benzilor de pădure între ele, de forma benzilor, etc.

In general, Profesorul G. Tumin a observat că, cu cât oaza în care se organizează benzile de pădure va fi mai mare, cu atât influența exercitată de către benzi, asupra condițiunilor de mediu, va fi mai puternică și mai stabilă.

„Schimbarea condițiunilor din sol și a solului însuși — spune Prof. G. M. Tumin — nu se poate face decât schimbând regimul hidrotermic al mediului. Aceasta este foarte greu de realizat, deoarece avem în față mediul exterior imens, care caută să anihileze acțiunea benzilor. De aceea, cu cât suprafața prevăzută cu benzi va fi mai mare, cu atât vom schimba mai ușor regimul hidrotermic".

In stepa dela Camenaia, s'au organizat plantații de benzi de pădure pe o suprafață de 600 ha., prin cari, după cum s'a arătat în acest extrem de interesant studiu al prof. Tumin, s'au realizat schimbări importante în condițiunile de mediu și asupra solurilor.

„Experiențele cu benzi de pădure — spune mai departe prof. Tumin — trebuesc executate nu pe sute, ci pe mii de ha. și chiar pe zeci de mii de ha. Oaza de 500—1000 ha. se consideră ca mică, oaza de câteva mii de ha. ca mijlocie și aceea de zeci de mii de ha. ca mare. Pe suprafețe mici se poate realiza un efect mai mare, numai din plantarea unui procent mare din suprafață cu benzi de pădure. Pe suprafețe mari, acelaș efect se poate realiza cu un procent mic din suprafață ocupată cu benzi. In stepa Camenaia, benzile ocupă 20% din suprafață (din cauza benzilor late și a frecvenței lor). Acest procent este excesiv, chiar pentru suprafețe mici de stepă, noi însă am avut nevoe de ele spre a realiza schimbările solului, despre care am vorbit până acum, într'un timp cât mai scurt. Așezarea reciprocă a benzilor are și ea influență în schimbarea regimului hidrotermic. Benzile așezate în două direcții cari se întretae, produc o activitate mai puternică și mai stabilă, decât benzile așezate paralel. Benzile trebuesc în așa fel așezate încât să formeze un obstacol mai puternic contra acțiunii de anihilare a stepei. In această privință, au importanță, subbenzile de pe marginile benzilor, cari impedică stepa deschisă de a folosi spațiul de sub coroana arborilor, pentru a micșora regimul hidro-termic. In tendința de a menține regimul hidro-termic în spațiul dintre benzi, nu trebue să se piardă din vedere premenirea aerului. Pentru aceasta trebuesc lăsate, la intervale de cel puțin 500 m., porți în benzi sau ventilatoare, iar benzile perpendiculare să nu se întâlnească complect. Ventilatoarele trebuesc astfel calculate, încât vântul, care pătrunde prin ele, să-și piardă repede din intensitate și să se umezească, datorită regimului hidro-termic din oază.

In ce privește lățimea benzilor și intervalele dintre ele, acestea trebuesc puse în legătură cu suprafața oazei, așezarea reciprocă a benzilor și cu procentul din suprafață ocupat de benzi. Nu e nevoe de a face benzi mai late de 32 m., chiar pe oaze mici ca aceia din stepa Camenaia. Intervalurile dintre benzi, în stepa Camenaia, sunt foarte variate. Pătratele cele mai largi au în lungime 640 m. și în lățime 213 m., altele au 300 m. lățime și 426 lungime şi în fine altele 512 m. lungime şi 426 lăţime. De către noi au fost studiate pătratele cele mai mari şi datele expuse în această lucrare se referă tocmai la ele. Deci nu avem motive de a micşora pătratele ci le-am putea chiar mări adăogându-le în lungime.

Problema procentului din suprafaţa oazei, ocupat de benzi, nu a fost încă studiat de noi. Suntem însă înclinaţi, de pe acum chiar, a-i da o importanţă deosebită. Credem că de acest procent depinde caracterul influenţei benzilor de pădure, ceilalţi factori rămânând neschimbaţi, rezultând în esenţă că: sau benzile au un rol numai de protecţie sau au şi un rol activ, după cum s'a spus la începutul acestei lucrări. In al doilea caz ele se pot numi benzi amelioratoare, şi sunt capabile să schimbe solurile şi să mărească umiditatea aerului, ceeace nu putem cere dela benzile cari au numai un rol protector. Rolul de apărare se poate obţine prin ocuparea de către benzi a unei suprafeţe nu mai mare de 3—4% din întinderea oazei. La un efect ameliorator ne putem aştepta însă numai când suprafaţa de sub benzi este cu mult mai mare. Probabil că, în acest scop, ar fi suficient, pentru oazele mici 10—12%, pentru cele mijlocii 8—10%, iar pentru cele mari circa 6,8%.

Sistemul ameliorator este mai eficace în lupta contra vânturilor uscate şi îngheţului, decât sistemul benzilor de protecţie. In regiunea cernoziomului obicinuit şi sudic (stepă uscată), se poate forma atât sistemul protector cât şi cel ameliorator. In regiunea cernoziomurilor puternice şi spălate, importanţa capitală o are sistemul benzilor protectoare. Trebue să adăogăm însă că întinderea oazei pentru sistemul protector nu are aceiaşi importanţă pe care o are pentru sistemul ameliorator".

⁂

Problema secetei în agricultură, şi a mijloacelor de a o combate — în scopul asigurării şi sporirii recoltelor — în regiunile cu clima aridă, este de o importanţă capitală, care cere o grabnică soluţionare.

Importanţa acestei probleme este capitală, fiindcă de rezolvarea ei atârnă ridicarea nivelului producţiunii, în mare parte din regiunile noastre agricole principale.

Cauza lipsei de rentabilitate a agriculturii, din multe din regiunile noastre, se datoreşte, în mare parte, producţiunii reduse.

care se obține, din pricina secetelor frecvente și a technicei rudimentare.

Problema aceasta a căpătat, în fine, un caracter acut, din lipsa de pricepere, de prevedere și de patriotism, cu care s'au rezolvat, în perioada tumultuoasă de după răsboi, problemele cari interesează economia națională. Pe lângă graba mioapă, pe care am pus-o, în desmembrarea marilor unități de producție, în parcele incapabile să producă în mod economic — mai ales în urma prefacerilor cari au avut loc în ultimul timp în ce privește procesul de producție — pădurile s'au bucurat de un tratament nu numai vitreg, dar de multe ori sălbatic. In silvicultură, ca și în agricultură, urmările tratamentului aplicat pădurilor, nu au întârziat să se producă. La munte și în regiunea colinelor, desbrăcarea coastelor de vegetația lor firească se răsbună asupra agricultorului, setos de pământ, prin împotmolirea văilor și puținelor terenuri agricole.

La câmpie și în stepă în special, asaltul dat asupra petecelor de pădure rămase, a deschis drum larg vânturilor, cari împrăștie vapori de apă din atmosferă și usucă pământul, deschizând drum larg secetelor, cari reduc la neputință toate sforțările agricultorilor dezarmați.

Dacă aceste urmări sunt adevărate dezastre, cauzele, din cari decurg, nu se mai pot numi greșeli ci adevărate crime.

In cadrul unei concepții strict technice și încurajați de unele descoperiri recente ale științei, am fi înclinați, poate, să spunem că agricultorul poate să-și prefacă pământul — ca mediu pentru desvoltarea plantelor cultivate — după voe, înfruntând uneori înfăptuirele și legile naturei. Și totuși, cât sunt de modeste cele mai îndrăznețe realizări ale omului, față de mărețele opere ale naturii! Afară de aceasta, cele mai modeste născociri ale minții omenești, pentru a fi realizate, trebuie să-și găsească mijloacele materiale necesare, și o justificare prealabilă a rentabilității și folosul lor, în ansamblul economic în care se încadrează.

In ce privește combaterea secetei în agricultură, organizarea irigațiilor, pentru puține regiuni privilegiate dela noi, în cari s'ar găsi apa necesară, este și va rămâne, pentru multă vreme, un deziderat îndepărtat, din lipsa capitalului necesar. Pentru multe regiuni însă, în cari caracterul secetos este mult mai pronunțat, și dezastrele cauzate agriculturii mai mari și mai frecvente, această nădejde nu poate fi nici întrezărită, lipsind debitul necesar de apă.

Varietățile noi de plante, create de selecționator, ori câte însușiri vor poseda, pentru a lupta cu condițiunile vitrege create de secetă, nu vor putea depăși — prin producția lor — posibilitățile îngăduite de climă.

Technica rațională a lucrărilor pământului, chiar dacă-i zicem „Dry Farming" și chiar când dispunem de mașinele și instrumentele cele mai eficace și mai accesibile din punct de vedere economic, prin sporirea producției pe care o provoacă, nu poate totuși depăși cadrul fixat de condițiunile naturale. Tocmai acest cadru, asigurat și lărgit la câmpie, pentru folosul agriculturii, prin prezența și tovărășia pădurii a fost scăpat din vedere, în miopia noastră și sub preocuparea intereselor false ale momentului.

Ințeleptul rege Carol I, referindu-se la legătura dintre pădure și agricultură, a spus o vorbă profetică, adresată însă mai ales agricultorilor. Agricultura, în răsboi cu pădurea, înseamnă că luptă contra propriilor ei interese.

In lupta pentru combaterea secetei și sporirea recoltelor la câmpie, trebuie să înlănțuim mijloacele la cari putem recurge, într'o ordine care să ne asigure maximum de rezultat. Procedând în acest fel trebuie să refacem și să lărgim mai întâi cadrul firesc al condițiunilor naturale de producție, cu ajutorul pădurii.

Dacă irigația terestră nu este posibilă în unele regiuni, din lipsă de capital, iar în multe din lipsă de apă, irigația aeriană, cu ajutorul benzilor de pădure plantate în stepă, este posibil de realizat, fiindcă cere numai muncă de brațe omenești, capital de care dispunem cu prisosință, fără a-l prețui și folosi în deajuns.

Dacă în timpul exproprierii, absorbiți de aspectul momentan al problemei, și încântați de recordul pe care l-am bătut în rândul celorlalte state, înbucătățind cel mai mult pământ în timpul cel mai scurt, această problemă nu s'a pus, ea trebuie pusă negreșit cu ocazia legii comasării, care nu mai poate întârzia. Această operă, de mare interes imediat, și de înaltă prevedere economică pentru viitor, va avea darul să astupe prăpastia deschisă între agricultură și pădure și să înfrățească, pe terenul constructiv, doi specialiști, pe a căror pricepere trebuie să se sprijine destinele economice ale acestei țări, agronomul și silvicultorul.

Le rôle des plantations de bandes boisées dans la lutte contre la sécheresse.

Le rôle que la forêt a dans l'adoucissement des caractères du climat et dans l'élargissement du cadre de production d'une région, a été depuis longtemps signalé, mais il n'était pas encore démontré expérimentalement.

Les expériences avec des bandes boisées de différentes largeurs qui ont commencé il y a plus de 30 ans, dans la steppe, à Camenaia, près de Voronej, en Russie, ont démontré d'une façon évidente l'importance et l'efficacité de cette nouvelle voie d'irrigation aérienne dans la steppe.

Le professeur *G. M. Tumin* de l'Académie Agricole de Voronej, qui conduit actuellement ces expériences, dans son travail publié en langue russe, que nous venons de résumer ici, prouve en base de certaines données très précises, que les bandes boisées occupant 6—20% de la superficie du terrain, changent fondamentalement les conditions hydrothermiques du médium.

Les bandes boisées ayant la possibilité de ralentir la vitesse du vent, permettent à la neige de se déposer pendant l'hiver, diminuent l'évaporation, élèvent le degré d'humidité de l'atmosphère, règlent la température et influencent une forte transformation des caractères morphologiques des sols. Dans les portions de terrain qui se trouvent sous les bandes boisées, le sol forme de tchernosiom ordinaire, comme il en était avant, s'est transformé, en majeure partie, en tchernosiom de transition et en tchernosiom lavé, avec un pourcentage bien plus élevé de humus, ayant une couche végétale plus profonde et montrant l'effervescence avec les acides. Les récoltes fournies par les terrains se trouvant entre les bandes boisées, ont été pendant les années sèches, deux et même trois fois plus grandes que celles fournies par les terrains de la steppe non plantés. Ces résultats ne sont pas seulement persuadants en ce qui concerne le rôle des plantations dans le changement des conditions hydrothermiques du médium, mais ils offrent aussi de nouvelles perspectives dans la rude lutte contre la sécheresse, dans l'agriculture.

Dans le dernier siècle, la forêt a été chez nous défrichée de plus en plus, jusqu'à ce qu'elle est disparue presque complètement dans certaines régions de la plaine. Si ce phénomène est, en partie, le résultat de la lutte continuelle entre la steppe et la forêt, il n'est pas moins vrai, qu'il est dû aussi à la lutte entre l'agriculture et la forêt. Le bénéfice réalisé facilement par les loueurs de fermes, et les propriétaires imprévoyants, surtout dans les temps quand il n'existait pas des mesures légales pour la conservation des forêts, ainsi que les conditions favorables de la vente des céréales, ont été peut-être des causes bien plus fortes que le phénomène naturel de la lutte entre la steppe et la forêt, qui ont contribué à la disparition de la forêt et à l'extension de l'agriculture.

Les lois de réforme agraire, promulguées dans les deux dizaines d'années, préoccupées seulement de l'intérêt social-politique momentané, sans prévoyance nécessaire pour l'avenir, ont démembré d'une part les grandes unités de production agricole, dans une infinité de toutes petites parcelles incapables de produire économiquement — surtout dans les conditions de nouveaux raports de concurrence des dernières années et de s'approprier les moyens modernes pour le travail rationnel et pour l'augmentation de la production. D'une autre part, ces lois ont [illegible] des immenses superficies de forêts ,en les défrichant, aggravant pis encore la situation déficitaire dans laquelle nous étions du point de vue du rapport équilibré qui doit exister entre les terrains agricoles et la forêt, diminuant ainsi dans le détriment de l'agriculture le cadre de production des conditions naturelles.

En outre des mesures momentanées, aux quelles nous recourons aujourd'hui, au milieu de la crise par laquelle nous passons, au point de vue de l'agriculture, nous devons résoudre aussi le problème de l'élargissement du cadre naturel de production de notre agriculture des régions de la plaine, en organisant des bandes boisées. Relaisant et relevant le cadre naturel de production des regions de steppe, tous les autres moyens: technique agricole rationnelle et plantes xérophytes — donneront un résultat plus efficace.

Le problème de l'organisation des plantations des bandes boisées dans les régions de la plaine demande une prompte solution, qui devra être prise à l'occasion de la prochaine loi pour le regroupement des terrains agricoles, chose qui ne peut plus être mise en retard.

Ueber die Bedeutung der Pflanzung von Waldstreifen im Kample gegen die Dürre

Die Rolle, welche dem Wald bezüglich der Temperierung des Klimas und der Erweiterung der Produktionsmöglichkeiten zukommt, wurde schon seit längerer Zeit bekannt gegeben, experimentell indess, noch nicht bewiesen.

Die Versuche mit bewaldeten Streifen verschiedener Breite, welche vor mehr als 30 Jahre im Steppengebiete von Camenaia bei Voronej in Russland angelegt wurden, haben ganz augenfällig die Bedeutung und Wirksamkeit dieser [illegible] Methode der „Luftbewässerung" in Steppengelände bewiesen.

In seiner, in russischen Sprache veröffentlichten Arbeit, über die wir einen kurzen Auszug gegeben haben, weist G. M. Tumin, Profesor an der landwirtschaftlichen Akademie von Voronej, welcher diese Versuche gegenwärtig leitet, auf Grund von genauen Daten nach, dass Waldstreifen, welche ungefähr 6—20% der gegebenen Fläche ausmachen, die hydrothermische Beschaffenheit des Standortes ändern.

Da die bewaldeten Streifen die Windgeschwindigkeit mindern, so ermöglichen sie im Laufe des Winters die Ablagerung der Schneemassen; des weiteren setzen sie die Verdungstung herab, erhöhen den Feuchtigkeitsgehalt der Luft, gleichen die Temperatur aus und üben einen mächtigen Einfluss auf die Umgestaltung der morphologischen Bodeneigenschaften. In denjenigen Teilen des Geländes nämlich, welche mit Waldstreifen bedeckt sind, verwandelt sich der Boden — vorher gewöhnliche Schwarzerde — grossenteils in eine Uebergangsform derselben, mit höherem Humusgehalt, mit reicherer vegetabilischer Decke, und — in den tieferen Schichten — mit Reaktion auf Säuren. Das Ernteergebnis auf dem von Waldstreifen durchzogenen Terrain war, während der Dürrejahre, das Doppelte und Dreifache von dem der offenen Steppe.

Diese Ergebnisse sind nicht nur überzeugend bezüglich der Rolle, welche die Bewaldung im Wandel der hydrothermischen Standortsbeschaffenheit spielt.

sondern eröffnen auch neue Aussichten im schweren Kampf der Landwirtschaft gegen die Dürre.

Im vergangenen Jahrhundert hat die Rodung unserer Wälder immer weiter um sich gegriffen, und zwar derart, dass aus manchen Gegenden des Tieflandes der Wald fast ganz verschwunden ist. Wenn dieses Faktum einesteils das Ergebniss des dauernden Kampfes zwischen Steppe und Wald ist, so ist andererseits auch der Kampf zwischen Land- und Forstwirtschaft daran Schuld. Sowohl die Möglichkeit leichter Bereicherung der Gutspächter, gepaart mit der Kurzsichtigkeit des Grundbesitzes, zu einer Zeit namentlich als gesetzliche Waldschutz-Bestimmungen nicht bestanden, als auch die günstige Konjunktur für den Getreidehandel waren vielleicht mächtiger wirkende Ursachen als das natürliche Moment des Kampfes zwischen Steppe und Wald, welche zum Schwinden des Waldes und zur Ausdehnung der Landwirtschaft geführt haben.

Die Agrar-Reform, wie sie in der letzten zwanzig Jahren eingeleitet und grösstenteils auch durchgeführt wurde, einzig und allein vom social-politischen Interesse des Augenblicks inspiriert, ohne die notige Rücksicht auf Zukunfts belange, hat die grossen landwirtschaftlichen Produktionseinheiten in eine Menge kleinster Parzellen zerstückelt, unfähig — namentlich unter den neuen Konkurenzbedingungen der letzten Jahre — wirtschaftlich zu produzieren, unfähig auch sich die modernen Mittel rationeller Arbeit und Produktionsmehrung anzueignen.

Andererseits lieferten die Agrar-Gesetze ungeheuere Flächen Waldes der Rodung aus. Dadurch wurde das Verhältniss, welches normaler Weise zwischen Wald und Feld bestehen soll und welches ohne dies schon vor der Reform nicht günstig war, noch mehr herabgedrückt und gleichzeitig die natürlichen Produktionsfähigkeit zum Schaden der Landwirtschaft verschlechtert.

Ausser den augenblickliche Massnahmen zu denen wir heute, im Kampfe mit der wirtschaftlichen Krisis unsere Zuflucht nehmen, müssen wir, vom Standpunkt der Landwirtschaft aus, auch das Problem der natürlichen Produktionsmehrung der Ackerbau-Flächen zu lösen versuchen. Das kann durch die Adoptierung der Waldstreifen-Kultur geschehen.

Durch Wiederherstellung und Erweiterung der Produktionsmöglichkeiten der Steppenregion werden alle die anderen Mittel, technischer und rationeller Natur, sowie die Auslese xeromorpher Pflanzen bessere Resultate zeitigen.

Die Lösung des Problems der landwirtschaftlichen Waldstreifen-Kultur in der Region des Tieflandes ist dringend.

Dieselbe ist aber möglich gelegentlich des in Aussicht gestellten Gesetzes bettreffs Umgruppierung des landwirtschaftlichen Besitzes, welche auch keinen Aufschub leidet.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

DISCUŢIUNE ASUPRA MIJLOACELOR DE REALIZARE A RAPORTULUI SUSŢINUT.

de G. AGAPIE

A realiza raportul susţinut intr'o pădure, luată ca unitate economică, insemnează a face ca ea să cuprindă, in ultimă analiză, pe suprafeţe egale, toate vârstele de arborete dela un an până la vârsta exploatabilităţii: iar arboretul exploatabil, fie că este la un loc, fie că este răspândit in grupe sau numai in arbori izolaţi, să reprezinte in volum creşterea anuală a pădurii.

Această stare de lucruri însemnează pentru proprietar venituri constante, iar pentru industrie, agricultură şi comerţ, aprovizionarea continuă cu volume constante — aproximativ constante — de material lemnos; apoi, pentru economia generală a ţării inseamnă inlăturarea perioadelor de împuţinarea acestui articol de primă necesitate, precum şi a celor de supraproducţie, ambele incompatibile in bună stare şi prosperitatea Societăţii.

In afară de aceste argumente, destul de temeinice ca ele singure să aşeze problema raportului susţinut în programul politicei forestiere a unei ţări la loc de frunte, se mai adaogă încă unul de o tărie excepţională, anume: că lemnul este un produs, ce nu se poate improviza, un produs al timpului intr'o covârşitoare proporţie, din care cauză refacerea capitalului forestier, care produce acea constantă, la care se limitează o gospodărie înţeleaptă, nu este posibilă de cât în timp, intrucât omul cu ingeniozitatea şi capitalurile sale nu poate accelera producţiunea şi completa capitalul forestier productiv.

A lăsa deci proprietarului pădurii libertatea de a regula cum vrea folosința unui bun, a cărui producțiune nu depinde de om, ci de o cauză, pe care n'o poate influența, este a lăsa să domnească haosul în posibilitățile de desvoltare a industriei și agriculturii precum și în posibilitățile de existență a fiecărui ins, de oarece oricare dintre noi, oricare ar fi ocupația și situația noastră socială, avem nevoe de lemn sub una cel puțin din vastele și variatele forme, sub care el se folosește zilnic.

Societatea, adică Statul, este nu numai în drept, dar ca reprezentant al interesului colectivității este obligat să rezolve această problemă în mod echitabil.

Prin „echitabil" înțeleg să găsească formula, care să armonizeze interesul proprietarului de pădure cu interesul colectivității, primul — proprietarul — pretinzând în mod legitim să fie lăsat a-și exercita dreptul său de proprietate in felul cel mai rentabil, iar secundul — colectivitatea — având și ea dreptul de a influența producțiunea prin măsuri de ordin general și nevexatorii pentru dreptul de proprietate, așa fel ca societatea să fie asigurată, că va fi aprovizionată incontinu cu cantități constante sau quasiconstante de material lemnos, articol de primă și imediată necesitate.

Primul drept este mai puțin necontestat decât cel de al doilea. Totuși, in condițiunile în care interesul individului și cel colectiv nu sunt in antiteză, doctrina intervenționismului de Stat este unanim admisă.

Este oare cazul acesta în privința impunerii raportului susținut? Răspunsul este în mod cert, nu, în multe cazuri!

In adevăr, dacă proprietatea forestieră este de mică întindere sau dacă este relativ mare, dar situată în poziții greu accesibile și lipsite de mijloace de transport, a pretinde să se exploateze anual o suprafață mică, este a cere proprietarului să renunțe nu numai la rentabilitatea afacerii, dar să și consimtă a pierde o parte mai mare sau mai mică din capitalurile investite în mijloace de transport.

Acest fapt explică cauza, pentru care legiuitorul nostru silvic n'a atacat până azi problema raportului susținut și s'a limitat la rezolvarea problemei regenerării pădurii.

Ultima problemă cere proprietarului eforturi relativ foarte mici și este în mod prea vădit în interesul intreprinderii sale, al cărui viitor îl asigură.

Neexistând lege, care să oblige aplicarea raportului susținut, ează, că nu un organ oarecare al Statului nu-l poate impune. orice obligaţiune care nu se intemeiază ori nu decurge din lege se chiamă arbitrar şi arbitrarul n'are viaţă într'o ţară în care normele de conducere emană numai dela naţiune şi iau expresie şi viaţă numai prin lege.

Şi totuşi s'a putut. S'a putut să se respingă „de plano" toate amenajamentele, cari prevedeau revoluţiuni tranzitorii „*spre a se întocmai amenajamentul cu aplicarea raportului susţinut, singurul sistem, care asigură şi generaţiilor viitoare patrimoniul, la care au dreptul şi de care, nu fără periclitarea existenţei lor ar putea fi lipsite*" după cum spunea Consiliul Technic al pădurilor in darea de seamă pe anul 1930.

In faţa unei asemenea hotăriri ne-am putea gândi, că Onor Consiliul Technic vede sau interpretează cel puţin în vre-un text de lege obligativitatea raportului susţinut. Suntem insă aduşi la realitate tot de C. T. de oarece in concluzie se exprimă astfel: „*Consiliul propune, ca texte de lege, precise şi severe, de îndată să pună capăt acestui acestui sistem de colonială lichidare a pădurilor particulare din ţara noastră, urmând ca şi exploatarea acestor păduri să se reguleze pe bază de continuitate anuală sau periodică...*".

Se recunoaşte deci, că nu există lege pentru aplicarea raportului susţinut. Ne găsim, aşa dar, în faţa unui exces de zel depus în afară de cadre legale pentru o cauză de interes obştesc.

Cu tot focul sacru al ideii, C. T. nu înţelege să rămână pe terenul de arbitrar, pe care se află şi cere înfiinţarea unei legi, care să rezolve problema.

Dar in ce fel să se rezolve, nu se spune. La cari păduri ar fi să se impună raportul susţinut şi la cari o stare vecină cu acest raport şi cât de aproape de el, aceste indicaţiuni în linii largi ar fi fost de mare importanţă.

Se poate spune fără teamă insă, că raportul susţinut ca atare nu poate fi realizat atâta vreme cât obiectul amenajării este pădurea, una singură, luată ca unitate de gospodărit. Şi tot atât de sigur se poate afirma, că o lege, care ar cere aplicarea raportului susţinut, fără să ţină seama de rentabilitatea exploatărilor, este o lege de silnicie, fără viaţă şi deci fără durată.

Trebue o reflecţie atentă asupra soluţiilor posibile şi o prealabilă discuţie largă asupra acestei chestiuni.

Din cauza greutăţii de rezolvare a acestei probleme sunt personalităţi în ştiinţele silvice, cari au renunţat de a mai considera raportul susţinut ca scop, care să intre în obiceiul amenajării. Astfel D-l Profesor P. A. Grunau se exprimă: *„In fond şi în teză generală, amenajarea pădurilor vrea să asigure proprietarilor folosinţa cea mai convenabilă. Numai în cazul special al pădurilor de protecţie — ale acelora, cari prin existenţa lor garantează interesele generale ale Societăţii — teza aceasta poate şi trebue modulată în interesul Societăţei"*.

S'ar părea, că în acest mod de a vedea se face o confuzie între două ţeluri diferite, distincte, care trebuesc avute în vedere de Societate şi pentru care ea are drept să intervină: unul este necesitatea existenţei pădurilor în anumit scop şi altul necesitatea reglementării folosinţei materialului lemnos. In discuţie era la locul citat cel de al doilea scop, care este deopotrivă bine de urmărit, fie la pădurile de protecţie, fie chiar la cele de raport.

Ori tocmai acest al doilea scop nu poate să figureze în definiţia — dealtfel admirabilă, privită printr'o altă prismă după cum vom vedea — a D-lui Profesor Grunau, căci obligativitatea raportului susţinut, după cele arătate mai sus, nu asigură proprietarului folosinţa cea mai convenabilă. Din contră, în cazul pădurilor anormal constituite, caz care la noi este ca să zic astfel normal, precum şi în cazul pădurilor de întindere mică ori şi relativ mare dar, situate în regiuni greu accesibile, obligativitatea raportului susţinut nu numai că dăunează pe proprietar, dar îl pune în situaţie de a nu putea folosi proprietatea sa din cauza mărimii inevitabile a daunelor.

Se vede, aşa dar, că de fapt nu e confuzie între două idei, ci mai curând că nu este vorba decât de o idee: obligativitatea regenerării vrednice de luat în seamă la întocmirea amenajamentului, după părerea D-lui Profesor Grunau.

Dealtfel printr'o frază expusă mai în urmă, D-sa lămureşte chestiunea raportului susţinut în sensul că nu este de domeniul public: „în fond ceeace interesează societatea este conservarea stării împădurite... *continuarea, ca să zic aşa, a producţiunii este o chestiune, care ţine de domeniul particular"*.

Părerea raportului susţinut în folosirea unui bun de primă necesitate şi care nu se lasă a fi produs de cât de factorul timp, n'ar fi o chestiune, care să intereseze societatea şi s'o determine să intervie cu măsuri de reglementare, nu poate fi împărtășită de mulți.

Și totuși, privită sub altă prismă, această frază exprimă o idee care, după cum vom vedea, nu se poate contesta.

* * *

Cine vede, că raportul susținut în materie de producțiune forestieră este de un interes obștesc vital; cine vede, că realizarea acestei stări este o imposibilitate în concepția actuală a amenajamentului; cine privește cauza și reflectează asupra mijloacelor, prin care ar putea fi înlăturată, nu se poate să nu se gândească: „dar dacă se ia ca unitate de gospodărit, nu pădurea, ci mai multe păduri, cari laolaltă să aibă o întindere suficient de mare, ca să constitue o serie de exploatare cu o posibilitate normală rentabilă în raport cu greutățile de exploatare?".

Apoi: „ce interes ar avea societatea, ca raportul susținut să fie realizat pe fiecare pădure, când scopul urmărit de ea: înlăturarea perioadelor de lipsă ori de supraproducțiune a lemnului pe piață este asigurat prin aplicarea sistemului de amenajare colectivă?".

A face aceste întrebări este a și răspunde și a și constata în acelaș timp, că această concepție de amenajament împacă interesul individual cu cel public și face să dispară aproape orice urmă de antagonism între ele.

Fiecare pădure din serie se găsește în cazul revoluțiunilor tranzitorii perpetue, deci în perioade de așteptare, dar toate laolaltă prin efectul constituirii lor în serie realizează raportul susținut, pe care îl voește societatea.

Dar nu cumva sunt piedici de netrecut în calea realizării amenajărilor pe mai multe păduri?

Piedici de natură technică nu sunt, după cum am putut arăta în alt articol.

Sunt greutăți juridice, cari să nu poată fi rezolvate?

Nu sunt. Am demonstrat în acelaș articol.

Greutăți financiare? Nici de acestea. Se prea poate chiar, ca sacrificiile în bani, ce se fac azi pentru un elaborat, care la urma urmelor este întocmit în contra intereselor legitime ale celui, care suportă cheltuelile, să fie mai mici decât acelea, cari se vor face, când se va aplica noua concepție de concordie.

In cadrul concepției amenajamentului colectiv părerile exprimate de D-l Profesor Grunau capătă ințelesuri, cari nu se pot contesta.

Căci „*In fond și in teză generală amenajamentul trebue să asigure proprietarilor folosința cea mai convenabilă*". Și o asigură fără să cauzeze cel mai mic prejudiciu pentru individ sau societate.

Apoi: „*contigentarea producției este o chestiune, care ține de domeniul particular*" la care putem adăuga: fără ca interesul obștesc să sufere, dacă Societatea știe să coordoneze această contingentare într'un tot unitar și cu rezultantă constantă.

Dificultățile semnalate nu sunt totuși fără nici-o importanță. Nu este exclus să mai fie și altele, poate chiar insurmonabile. Vorbim pe ce vedem...

Cum e și natural, ideia amenajărilor colective trebue experimentată mai intâi in mic și înaintea oricăror legiferări.

Astfel, aș concepe să se aleagă un ocol în regiunea de deal sau de munte, in care proprietățile forestiere, cărora nu li se poate aplica raportul susținut, sunt numeroase și prin Șeful de ocol respectiv s'ar putea culege elementele necesare pentru întocmirea seriilor de exploatare pe mai multe păduri.

In acest scop sunt necesare următoarele date:

1) Suprafața fiecărei păduri luată după planul de proprietate, harta statului major, etc.

2) Esențele din cari se compune pădurea și limitele vârstelor lor.

3) Regimul aplicat în trecut și revoluția adoptată.

4) Regimul ce dorește a aplica proprietarul și numărul anilor, in care ințelege a exploata pădurea sa.

Cu acest material se poate întocmi seriile de exploatare aducând bineințeles oarecare modificări intervalelor de exploatarea produselor principale, indicate de proprietari, spre a face posibilă lucrarea de ansamblu.

Ceeace trebue avut in vedere la întocmirea serilor de exploaçare este, ca posibilitatea normală proectată să fie cel puțin atât de mare cât s'a stabilit in localitate de proprietari, că este necesară întinderea anuală de exploatat, așa ca întreprinderea să fie rentabilă.

Seriile de exploatat astfel proectate urmează a fi supuse aprobării Consiliului Technic, după care să se aducă la cunoștința proprietarilor în mod oficial intervalele de timp rezervate pentru exploatarea în parte a fiecărei păduri, cu recomandarea ca fiecare proprietar să aibă grija a întocmi din timp amenajament pentru pădurea sau pădurile sale adoptând obligatoriu revoluția și perioada de așteptare aprobată.

Un asemenea proect este gata de aplicat aproape pretutindeni și din aplicarea în timp de câțiva ani se poate deduce lipsurile, ce are, precum și mai ales, dacă este sau nu aplicabil, după care se poate trece la legiferare de măsuri, cari să facă real obligatorii colectarea datelor și aplicarea seriilor proectate.

După cum vedem, sistemul preconizat rezolvă problema raportului susținut prin întocmirea seriilor de exploatare pe mai multe păduri, iar problema regenerării o rezolvă prin întocmirea amenajamentelor parțiale, cari au de obiect pădurea sau pădurile aparținând unui singur proprietar.

Evident, nu trebue să se gândească cineva, că raportul susținut poate fi realizat în toate cazurile chiar prin întocmirea primului proect al seriei de exploatare, căci de fapt ne aflăm întocmai în cazul când se alcătuește seria de exploatare la o singură pădure, dar de mare întindere, pădure, care dacă este anormal constituită nu permite aplicarea dintr'odată a continuității exploatărilor.

Dar tocmai ca și în acest ultim caz știm că prin două sau mai multe revoluții tranzitorii ajungem la starea normală, pe câtăvreme în pădurile mici și în sistemul actual de amenajare știm, că nu putem restabili niciodată această stare.

Discussion sur le rapport soutenu.

La politique forestière d'un pays est souvent appelée à résoudre des problèmes dans lesquels l'intervention de l'état est nécessaire. La solution doit toujours envisager non seulement les intérêts de la société; elle est obligée à tenir compte des intérêts des propriétaires aussi.

Un de ces problèmes est celui du rapport soutenu dans la récolte du produit forestier. Sans l'intervention de l'état les propriétaires particuliers ne le réalisent pas que bien rarement. Mais l'auteur remarque que la loi contient pas de dispositions dans cette matière et il ne croit pas que les avis du conseil technique des forêts puissent les suppléer.

Du reste il nous démontre qu'il n'y a aucun intérêt que toute propriété forestière réalise, pour sa part, le rapport soutenu et que l'idée fondamentale poursuivie est suffisamment réalisée par les „aménagements collectifs", là où une propriété est trop pulvérisée.

Pour y arriver M. Agapie ne voit pas des difficultés, ni d'ordre technique, ni de nature financière ou juridique.

De quelques détails qu'on nous donne on comprend que l'auteur voit „l'aménagement collectif" dans une forme spéciale, qui a encore besoin d'être analysée.

Erörterung über Massnahme zwecks Verwircklichung der Nachhaltigkeit

Es wird ausgeführt, dass die Forstpolitik des Landes dahin bestrebt sein müsse, das Problem der staatlichen Bevormundung des Waldbesitzes einer billigen Lösung zuzuführen. Denn, wenn einerseits die Interessen der Gemeinschaft vor Schädigungen bewahrt werden müssen, so dürfen andererseits, soweit das möglich ist, die berechtigten Forderungen des Waldbesitzes nicht übersehen werden.

Jedenfalls verlangt Verfasser, die Staatsintervention nicht auf Gutachten des technischen Rates, sondern auf gesetzliche Bestimmungen zu gründen.

Des weiteren wird ausgeführt, dass ein Interesse der strikten Durchführung des Nachhaltigkeitsgedankens für jedweden Waldbesitz überhaupt nicht bestehe, und dass dort, wo der Forstbesitz extrem parcelliert sei, die Nachhaltigkeit der Nutzungen durch kollektive Einrichtungsarbeiten genügend gesichert werden könne.

Verfasser ist der Meinung, dass sich der Ausführung dieses Vorschlages Bedenken technischer, finanzieller oder rechtlicher Natur nicht entgegenstellen.

Aus einigen Beispielen, die er anführt, geht hervor, dass seine Auffassung über solche Einrichtungsarbeiten spezieller Natur sind und eine weitere Analyse und eingehendes Studium voraussetzen.

DOCUMENTARI - COMENTARII

RENTABILITATEA DE ASTAZI A INDUSTRIEI FORESTIERE

de HORIA MANOLE

In n-rul 12 al R. P. din 1931 este publicat un articol, aparţinând d-lui Inginer Ştefan Dumitrescu-Gârbovi. Articolul l-am citit cu atenţiune, desprinzând din el o precizie de date şi de calcule, cari atrag lauda autorului, fiind „à la page" tot ce se găseşte publicat în acel număr de revistă.

Dintr'un punct de vedere mai general, chestiunea rentabilităţii industriei forestiere în general — şi a cherestelii în deosebi — preocupă pe toţi câţi sunt în legătură, cu această sferă de interese.

Despre rezultate pozitive, în această industrie, nu poate fi vorba azi, căci beneficiile nu există, decât în imaginaţia fiscului neiertător.

Stokurile de cherestea, rămase în urma bruscelor scăderi de preţuri, apasă şi azi — ca un greu balast — pe toţi fabricanţii, cari au rămas să le vândă la preţuri de ½ faţă de 1929.

Aceste mărfuri, depreciate ca preţ şi calitate, înseamnă — evident — o pagubă. Cum urmează a fi amortizată ea?

Nu există decât două soluţii: ori repartizându-se pe cubajele ce se vor fabrica în viitor (şi acest sistem îl socotesc periculos, căci nu se poate nimic prevedea ce va fi într'o lună, dar peste 2—3 ani), ori prin amputarea capitalului, dacă fonduri de rezervă nu s'au constituit, în decursul anilor.

Acest din urmă procedeu este cel mai eficace şi în acord cu spiritul vremilor, cari doresc moartea capitalurilor!

Aşa dar, despre beneficii nu este cazul să'şi mai facă cineva iluzii — cel puţin pentru 1932.

Sunt articole technice, necesare în fabricaţiunea cherestelii, cari n'au cedat — din preţ — nimic, sau aproape nimic.

Uleiurile, in loc să scadă, s'au scumpit, articolele de fontă şi fier, necesare pentru vagoane şi locomotive, ca şi pentru căile ferate forestiere n'au scăzut, decât în proporţie de maximum 15%, in raport cu situaţia din 1929.

Sunt posturi de contabilitate, in cari se remarcă scăderi de 50% şi anume: personalul, lucrătorii şi valoarea la tulpină a lemnului (care se cumpără acum, căci pentru pădurile cumpărate înainte de criză, orice discuţie s'ar face n'ar reprezenta, decât pierdere de timp, acolo paguba fiind imposibil de evitat).

Când preţul de vânzarea cherestelii este exact jumătate, faţă de cel existent acum 3 ani, şi când numai o parte din cheltuielile de producţie sunt in acelaş raport, celelalte — după cum am arătat — necedând mai nimic, uşor se poate vedea, sub ce fel de auspicii lucrează — acum — fabricanţii de cherestea.

Dar, nu e numai atât: sortarea care se face azi depăşeşte orice bunăvoinţă de răbdare, aşa că lemnul trecut cu 2 clase mai jos îşi va găsi preţul corespunzător de-acum, ceeace produce o marcare şi mai mică a mediei preţului de vânzare şi ceeace — bine înţeles — denotă o altă pagubă, care se va stabili abia la bilanţul viitor, în mod precis.

In ceeace priveşte renta pădurii, chestiunea ar comporta o discuţie neîncăpătoare, intr'un articol obicinuit.

Dacă se obţin trei lei aur, pro m. c. de molift, în picioare, nu ne găsim la paritatea imediat antebelică, ci la paritatea de-acum 30 ani, care în nici un caz nu poate reprezenta o bază de comparare.

In 1910—12 (acest interval se poate considera, ca stare antebelică de comparaţiune) se vindea metrul cub de molift, pe tulpină, şi dela 30 cm. diametru în sus, cam cu 4.50 până la 5 lei aur, ceeace înseamnă azi circa 150 lei, cari nu se pot realiza în nici o parte a ţării, cu toate că lemnul s'a împuţinat, (şi aceasta este concluzia stranie a consideraţiunilor de mai sus), în mod simţitor.

Deşi complexele forestiere s'au rărit, deşi accesibilitatea la pădurile rămase a devenit şi va fi în viitor şi mai anevoioasă, totuşi preţul lemnului brut a scăzut intr'o proporţie uluitoare, ceeace dă de gândit tuturor administraţiilor particulare serioase.

Situaţia este anormală — evident — derivând din complexe de împrejurări, cu totul independente de voinţa unui cerc limitat de oameni. Barierele vamale ale diverselor ţări, precum şi oficiile de devize, înfiinţate aiurea, au repercutat consecinţele pe cari le enunţiam mai sus.

In fine, ca o ilustrare a stării actuale a lucrurilor, e destul să amintesc că sunt proprietari, cari vând stejarul la tulpină cu 250 lei m. c. ceeace întrece capacitatea de concepţie a specialistului.

Acesta din urmă ştie că se vindea stejarul cu 15 lei aur, în picioare, înainte de război (dimensiuni peste 30 cm. diametru), ceeace ar face cam 500 lei de-acum. Or, stejarul are înţelesul lui politic-forestier cu totul aparte de restul esenţelor. Stejarul în nici un caz nu poate — şi mai ales nu trebue — să sufere curba descendentă a preţurilor. Traversele de stejar categ. I-a oferite la C. F. R., cu 120 lei bucata este o sfidare adusă politicii stejarului, în România.

Este mult mai preferabilă o totală abţinere dela vânzări, cu suferinţele inerente ale proprietarilor şi personalului respectiv, decât a se arunca pe piaţă cel mai nobil produs forestier, plătit — şi azi — în streinătate cu o plus valută, faţă de preţurile din trecut.

Evident, că în asemenea condiţiuni renta pădurilor va fi în permanentă scădere, iar atunci când singurul material negociabil — stejarul — va fi căutat, nimeni nu va putea să îl ofere, din cauza dispariţiei lui, adică aşa cum se petrec lucrurile azi, pentru cererile de stejar, dela 40 cm. în sus şi care a devenit „rara avis".

Singura soluţie care s'ar putea flutura, azi mai mult decât oricând — în vederea restabilirii unei stări normale — ar fi cartelarea producătorilor. Aceştia legându-se să nu vândă, sub preţul dinainte hotărît, ar putea repune ordine în vânzări, dat fiind că streinătatea profită, în chip nebănuit, de preţurile derizorii ale comerţului din ţara noastră.

Comparaţia pe care oricine o poate face, între preţurile aceleaşi calităţi şi sortiment, din diferitele ţări, va avea ca rezultat numai nejustificatele noastre pretenţiuni, foarte mici şi de-aceea sunt nejustificate, în raport cu calităţile cerute de cumpărători.

O iniţiativă, în direcţia cartelării trebue luată, şi cu cât mai de vreme cu atât mai bine, nemai fiind mult timp până la reînceperea navigaţiunii şi a tranzacţiilor de primăvară.

Le rendement actuel de l'industrie forestière

Il s'agit des résultats financiers. L'auteur discute la crise actuelle dans l'industrie forestière et cherche la solution de rétablir un état normal. Il réclame un cartel des producteurs qui seul peut imposer des prix de vente convenables.

Die Rentabilität von heute in der Forstwirtschaft.

Der Verfasser ergeht sich in Erörterungen über die heutige Forstwirtschafts-Krisis und kommt zu dem Schluss, dass zwecks Wiederherstellung des normalen Standes von früher, die einzig erfolgreiche Lösung die Kartellierung der Holzproduzenten sei. Es müsse dahin gestrebt werden, den Verkauf des Holzes nach vorher bestimmten Preisen zu regeln.

BSERVAŢIUNI ASUPRA ARTICOLULUI „CUBAJUL RBORETELOR DUPĂ METODA LUI ZETZSCHE"

de L. NAGY GÁRDONY
Ing. şef silvic

Recunosc sincer, că până la apariţia, in Revista Pădurilor, a colului d-lui Ioan Moldovanu, n'am ştiut că metoda de „Cubaj ieţe de incercare cercuale" cunoscută din practică incă dela corespunde celeia „Zetzsche". Din acest motiv, să-mi fie per- a face câteva observaţiuni pentru intregirea articolului sus- it,

In afară de avantajele — enumărate in articolul citat — faţă etoda pieţelor de cubaj cu forme dreptunghiulare, metoda lui zsche are incă o mare calitate şi anume: prin aplicarea acestei de putem stabili distribuţia cercurilor de cubaj prin raportul tre suprafeţele cercurilor şi aceea a parcelei de estimat, acope- d suprafaţa arboretului, al cărui volum se va determina, cu o ea, unde grosimea, respectiv lăţimea şi lungimea ochilor le vom ge conform preciziunei dorite, precum şi în conformitate cu ce- le arboretului. (Situaţia parcelei, compoziţia, vârsta arbore- etc., etc.).

De exemplu, suprafaţa arboretului să fie 200 jugh. cad. Pre- nea dorită 5%. In acest caz suprafaţa locurilor de încercare fi: 200×0,05=10 jugh. cad.

1) In cazul, că suprafaţa s'a exprimat in jug. cad şi nu hectare, se recomandă adoptarea cercurilor cu o rază de 605 în care caz suprafaţa unui cerc = 0,02 jugh. cad., adică 50 curi vor face 1,0 jugh. cad. De obiceiu se va folosi această rază după imprejurări putem opera şi cu alte raze şi anume:

Raza de 741 cm. ne dă o suprafaţă de 0.03 jugh. cad.
„ „ 856 „ „ „ „ „ „ 0.04 „ „
„ „ 957 „ „ „ „ „ „ 0.05 „ „
„ „ 1048 „ „ „ „ „ „ 0.06 „ „
„ „ 1133 „ „ „ „ „ „ 0.07 „ „
„ „ 1210 „ „ „ „ „ „ 0.08 „ „
„ „ 1284 „ „ „ „ „ „ 0.09 „ „
„ „ 1354 „ „ „ „ „ „ 1.00 „ „

In cazul de mai sus unde suprafaţa totală a cercurilor de încercare este de 10.0 jugh. cad. à 0.02 jugh. cad., trebuesc determinate 500 locuri cercuale.

Sunt de aşezat 500 cercuri pe 200.0 jugh. cad. In consecinţă, ajunge la fiecare cerc 0.4 jugh. cad. In 1.0 jugh. cad. se cuprind 5755 m^2., aşa că la 0.4 jugh. cad. corespund 2302 m^2.

Acceptând o reţea împărţită în pătrate, distanţa şirurilor şi centrelor cercurilor va fi: $\sqrt{2302\ m^2} = 48$ m. sau 65 paşi de 0.75 m.

Putem forma reţea şi din paralelograme cu diferite laturi, de ex.:

Dist. şirurilor: 60 m. (80 paşi)—dist. centrelor cerc. 38.3 m. (51 p.)
„ „ 50 „ 66 „ „ „ „ 46.0 „ 61 p.

2) Cazul când suprafaţa s'a determinat în hectare.

Suprafaţa parcelei: 200 Ha. Preciziunea dorită 4%. In acest caz suprafaţa totală a cercurilor: 8 Ha. Aplicând cercuri cu raza de 798 cm. (suprafaţa unui cerc = 200 m^2) avem de lucrat cu 400 cercuri, adică la 1 cerc revin: 200 Ha. : 400 cercuri = 0.5 Ha. = 5000 m^2.

In cazul că distanţa şirurilor şi aceea a centrelor cercurilor este egală, — dinstanţa se cifrează: $\sqrt{500\ m^2} = 70.7$ m. = 94 paşi.

Luând o distanţă mai mică între şiruri, va creşte distanţa între centrele cercurilor. De ex.:

Dist. şirurilor: 60 m. (80 paşi)—dist. centrelor cerc. 83.3 m. (= 111 paşi).

In fine, să-mi fie permis a menţiona, că executarea acestor operaţiuni pe teren este incomparabil mai uşoară, decât descrierea amănunţită a metodei.

Din punct de vedere al preciziunei putem admite determinarea distanţelor între şiruri şi între centrele cercurilor în paşi (socotit un pas = 0.75 m.). După terminarea cercului pe teren, îl vom fixa cu bastonul nostru până când arborii de pe suprafaţa cercurilor sunt însemnaţi în carnet. Pentru delimitarea circumferinţei cercurilor ne vom folosi de panglica de măsurat iar nu de prăjini. In puţin timp însă, vom căpăta o deprindere aşa de mare, că şi panglica de măsurat o vom consulta numai în cazuri excepţionale.

Determinarea distanţelor în paşi n'are influenţă asupra exactităţii rezultatului, întrucât eventualele diferenţe, ce s'ar ivi din inexactitatea şi din inegalitatea paşilor, se vor manifesta exclusiv în numărul mai mare ori mai mic al locurilor de încercare. In schimb, ne accelerează și ușurează executarea procedeului in mod considerabil.

Din punct de vedere al preciziunii, metoda lui Zetzsche e una dintre cele mai precise.

Le cubage des peuplements d'après Zetzsche

Se rapportant à un article publié dans un numéro précédent de la revue, l'auteur ajoute quelques précisions en soulignant l'importance de cette méthode de cubage.

Betrachtungen über den Aufsatz „Bestandesaufnahme nach der Methode von Zetsche".

Bezugnehmend auf einen Aufsatz, welcher in einer früheren Nummer der Rundschau veröffentlicht wurde, geht Verfasser auf einige Punkte desselben des näheren ein und betont die Bedeutung der angeführten Methode.

IMPORTANȚA INZESTRĂRII PĂDURILOR CU O REȚEA DE DRUMURI IMPIETRUITE ȘI MIJLOACELE PRIN CARI S'AR PUTEA INFĂPTUI

de NICOLAE NEDELCOVICI

Pădurea, pentru a putea fi exploatată rentabil, trebue să dispună de posibilități de transport, care să-i asigure o scurgere regulată a produselor sale. Cea mai frumoasă pădure de molid, brad, fag, stejar, nu poate fi exploatată rentabil și cultivată intens dacă nu este deservită de căi de comunicație, cari să reducă prețul transportului.

In alte țări din Apus, pădurile sunt prevăzute cu o rețea completă de drumuri, cari au înlocuit mijloacele primitive de scoatere: prăvălirea și târîrea.

Prin darea pe coastă a trunchiurilor se prejudiciază materialul lemnos, solul și regenerările. Este o devastare. Se poate afirma că viitorul silviculturii depinde de construirea rețelei de drumuri.

Nici în țările din Apusul Europei, la începutul lucrărilor, nu a fost rar cazul, când construirea rețelei de drumuri era considerată ca o investiție iluzorie.

Azi însă rețeaua drumurilor este admirată, prețuită și socotită ca indispensabilă exploatării raționale a pădurilor.

Beneficiile realizate prin micșorarea cheltuelilor de transport au permis amortizarea cheltuelilor de construire. Un drum este un plasament ce fructifică rentabil și care a făcut accesibilă pădurea în tot timpul anului.

Pe el se poate transporta în afară de produsele principale și materialele rezultate din operațiuni culturale. El deschide pădurea pentru desvoltarea turismului.

La noi, lucrări de construiri de drumuri în păduri s'au făcut în mod sporadic, totuși întocmirea unui program de lucru bine studiat, urmat de o activitate intensă în această direcțiune este necesar și trebuie imediat trecut la realizarea lui.

In practică, problema s'ar putea rezolva în modul următor:

Pentru fiecare pădure, de către un inginer silvic, care la pădurile statului ar fi șeful ocolului, s'ar studia rețeaua generală a drumurilor necesare, pe planuri topografice sau hărțile Marelui

Stat Major, verificându-se apoi cu terenul și s'ar întocmi anteproecte, pentru a avea o idee sumară de numărul kilometrilor, lucrările de artă, carierelor ce se vor deschide, etc., precum și costul lor.

Odată fixată situația generală, s'ar întocmi programul viitor de lucru, iar aplicațiunea s'ar face anual eșalonat, pe bază de proecte definitive.

Mijloacele materiale s'ar procura din fondurile ce proprietarul poate aloca sau dintr'o cotă a veniturilor pădurii respective.

Sumele date pentru construirea drumurilor ar creia continuu sporuri de noui valori, prin o mai bună valorificare a materialelor din pădure și prin permiterea unei culturi silvice și turistice mai intense. Aceste sporuri vor servi la amortizarea sumelor cheltuite cu construirea.

A venit timpul ca excedentul exploatărilor pădurilor să nu mai fie cheltuit aiurea, ci în lucrări cari să mărească valoarea pădurii și pătrunderea civilizației.

Este o greutate ca să se lupte cu inerția în această materie, dar proprietarii de păduri și inginerii silvici vor avea destule forțe — sperăm — ca s'o învingă.

L'importance d'un réseau complet de chaussées forestières.

Die Bedeutung eines zweckmässigen Netzes von forstlichen Steinstrassen.

— RECENZII —

Albert Fron

„Exploitation des Bois" 294 pag.

(Preface de M. L. Pardé, Libraire J.-B. Baillière Paris, 1931).

Din pădurile Franţei, cari ocupă 18.7% din suprafaţa intregului teritoriu, 67.9% se găsesc in stăpânirea proprietarilor particulari. Această repartiţie a proprietăţii forestiere a dat de gândit şi de lucru autorităţilor superioare şi silvicultorilor celor mai autorizaţi, de a creia şi organiza, pe deoparte un invăţământ silvic, care să fie la indemâna şi proprietarilor de păduri ce vor să se instruiască, iar pe de alta, de a răspândi pe calea publicităţii cunoştinţele, sub imperiul cărora se poate obţine o bună cultură şi o bună gestiune forestieră.

In cadrul acestor preocupări, A. Fron a fost silvicutorul care a realizat cel mai mult, dând publicităţii trei lucrări, ce singure pot forma o enciclopedie silvică de mult interes practic. Aceste lucrări, in ordinea apariţiei sunt: „Silviculture" — 1923; „Aménagement des Bois" — 1928 şi „Exploitation des Bois" — 1931.

Ultima lucrare se consideră a fi complementul lucrării precedente şi conţine trei părţi:

Partea I-a.

Domeniul Păduros.

Cap. I. Autorul incepe lucrarea sa prin a demonstra cu multă bogăţie de argumente avantajele şi comoditatea intreprinderilor forestiere; enumără apoi „condiţiunile unei bune gestiuni" subliniind că spiritul de observaţie şi bunul simţ nu pot da, singure, rezultate şi că acestora trebuiesc să li se adauge pe lângă cunoştinţele generale şi cunoştinţe speciale arătând calea prin care un autodidact hotărit şi-le poate insuşi.

Cap. II cuprinde invăţăminte practice, arătând in mod amănunţit felul cum trebue să se comporte şi să rezolve proprietarul forestier problemele ce-i se pun in gestiunea sa, privind alegerea şi cumpărarea unui domeniu păduros din punct de veder e al solului, arboretului şi situaţiei economice.

Cap. III. Trecând la „Modul de Exploatare", din cauza uşurinţei cu care se poate confunda capitalul regenerator cu simplul produs, autorul se declară in contra sistemului arendăşiei şi al uzufructului, rămânând adept hotărit al sistemului „faire valoir direct" in care proprietarul singur are in mâna sa administrarea domeniului sau al „regiei" unde aceasta e incredinţată unui administrator inteligent şi cinstit plătit cu salariu fix. Atrage atenţia asupra greşelei ce se comite ades prin vânzarea lemnului in picioare negustorului de lemne şi insărcinarea acestuia cu regenerarea pădurii, care e tot una cu a organiza, de plăcere, un conflict intre cinste şi interes. Expune o amănunţită organizare a pazei în pădure şi recomandă a se profita de avantajele legei din 1913 prin care se permite organizaţiei forestiere de stat a se angaja în total sau în parte cu administrarea şi gestiunea pădurilor particulare.

Justifică şi enumără cazurile în cari o pădure poate fi decretată ca „pădure de protecţie" urmând a fi supusă regimului special, instaurat prin legea din 28.IV. 1922 în care legiuitorul recunoscând că aplicarea acesteia privează pe proprietar de o parte din veniturile sale din trecut, autorizează statul de a achiziţiona, prin cumpărături, pădurile astfel clasate.

Cap. IV. „Intrarea în posesia unui domeniu forestier". A intra în posesia unui domeniu, zice *Fron*, „e a începe a-l administra şi a-i dirija exploatările" lucru ce presupune o justă înţelegere a elementelor pădurii. După ce indică modul practic prin care se ajunge la cunoaşterea acestor elemente, arată felul în care gestionarul pădurii poate acţiona asupra lor, modificându-le în interesul său, expunând într'o formă amplă: regimele, modalităţile de tratament, exploatabilităţile, etc., cărora poate fi supusă pădurea, ilustrând diversele momente ale exploatării şi regenerării acesteia prin numeroase scheme şi fotografii tot atât de clare ca şi textul.

Partea II-a.

Cap. I. Cu acelaş minuţiositate care-l caracterizează întreaga lucrare, Fron descrie operaţiunile de efectuat în pădure cu ocazia exploatării, analizându-le, din punct de vedere practic, pe fiecare în parte.

Cap. II e un rezumat al technologiei şi technicei forestiere. Incepând cu doborîrea arborilor, autorul tratează despre timpul şi modul în care această operaţie se poate efectuă, adăugând că în ce priveşte „doborîtul mecanic al arborilor" chestiunea e încă în perioada de studiu şi demonstraţie, căutându-se a se realiza o maşină care să întrunească, pe lângă forţă şi robusteţă, uşurinţa de manipulare. Se ocupă, în special, despre fasonatul arborilor în legătură cu produsele lemnoase; problema „lemnului de foc" face obiectul unei deosebite atenţiuni: părtaş al sistemului de valorificare a lemnului de foc prin transformarea lui în cărbuni cu ajutorul cuptoarelor metalice închise instalate loco parchet, acolo unde mijloacele de transport sunt mai restrânse, nu recomandă recuperarea produselor de distilare — materii pyrolignoase — cari necesită mari cantităţi de apă, de multe ori greu de găsit în pădure dar, mai ales, a căror manipulare — susţine Fron — ar absorbi beneficiile întregei valorificări *).

Arată cum greutăţile de aprovizionare a Franţei, în timpul războiului, cu derivatele petrolifere au silit pe cercetători a găsi un carburant care să le înlocuiască; luând fiinţă gazogenele (utilizând lemnul sau cărbunele de lemn) cari s'au desvoltat aplicându-se la tracţiunea automobilă şi cari, pe lângă că răspund unor interese naţionale, formează şi un mijloc foarte remunerator de a pune în valoare produsele lemnoase mărunte ale pădurii (obicinuit, deşeurile).

Indică, până în cele mai mici detalii, comercializarea tuturor produselor lemnoase în legătură cu speciile şi calităţile lemnului, descriind toate sortimentele posibile, menţionând la fiecare modalitatea prin care s'ar putea obţine printr'o cultură mai raţională şi intensivă o sporire a calităţilor technologice ale acestora.

---

*) Am văzut în Polonia, la dom. Arhiducelui Carol de Austria că numai valoarea cărbunilor rezultaţi din distilare, cari formau un produs secundar, remunera sumele necesare întregei manipulări ca şi amortismentele capitalului de investiţie.

Partea III-a.

Aci, autorul se ocupă foarte succint de estimaţia în materie şi în bani a produselor lemnoase, terminând cu aceasta lucrarea ce ne aduce o însemnată contribuţie în practica forestieră, iar lui „un merit postum".

George Bădescu

Fr. Krzysik:

Dalszy rozwój szköd...

Asupra efectului gerului din 1929 în arboretele de fag. (Extras din „Sylvan", 1931).

Autorul descrie observaţiunile făcute în cursul anului 1931 în arboretele de fag prejudiciate de ger. Primăvara, s'a observat un atac f. intens de Xyloterus domesticus şi X.striatus pe arborii lâncezi şi pe lemnul doborît ori prelucrat.

Arborii atinşi de ger au marcat o rărire a frunzişului în primăvară şi o cădere prematură a frunzelor toamna; mulţi din ei, uneori arborete întregi, s'au uscat în cursul verii. S'au uscat atât arbori bătrâni, cât şi tineri; alţii au suferit deformaţiuni sau au fructificat prematur, ca o ultimă încercare de salvare a speţei. S'au observat adese ori scurgeri de răsină şi intense atacuri de Polyporus fomentarius, P. igniarius, specii de Stereum şi Agaricus.

Autorul crede că în cursul anului 1932 ne putem aştepta la o deperizare şi mai accentuată a arboretelor de fag atinse de ger.

E regretabil că această chestiune nu a putut interesa pe nici un silvicultor român. Efectul gerului din 1929 trebuie să fie f. simţit în regiunile din N. ţării noastre.

D. A. S.

Robert Charles Gut.

L'outillage des bûcherons en Suisse

Unelte folosite de tăetorii de lemne în Elveţia.

Rezultatele unei anchete făcută în numele Comisiunii technice a Asociaţiunii Elveţiene de economie forestiră, de Robert Charles Gut, inginer silvic la Oficiul forestier central elveţian; (de vânzare la „Office forestier central suisse à Soleure". Preţul 3 franci elveţieni).

In această lucrare, de 60 pag., se dau rezultatele anchetei făcută, timp de un an, asupra organizării muncii şi uneltelor întrebuinţate de către tăetorii de lemne în Elveţia, cum şi măsurile ce le crede necesar a se lua, pentru o selecţionare a uneltelor, a raţionalizării întrebuinţării lor şi a muncii desfăşurate.

Broşura tratează despre: beschii, ferăstrae, topoare, echipa de lucrători şi uneltele ce-i sunt necesare.

Beschiile. Ele sunt cumpărate din Suedia, Germania, Franţa şi Statele-Unite şi sunt procurate de diverse firme, în număr de 36. Dinţii beschiilor, au următoarele forme, ce sunt folosite în diferite procente; astfel:

Triunghiulară	54.5%
informă de M	8.5%
Americană	30.5%
dinte de rindea	6.5%

Lungimea lor variază dela 90—200 cm. Lungimea normală pentru Elveţia, este de 150—160 cm. Lăţimea lamelor variază între 6—15 cm.; cea mai obişnuită este 15 cm. Lamele înguste, servesc la doborîre; cele late, la secţionarea trunchiurilor. Grosimea lamei variază dela 1.5 mm. la 2 mm. Greutatea variază dela 1,5 kg. la 2,5 kg., cele de 2 kg., sunt cele obişnuite.

Mânerile pot fi demontate sau fixe. Durata practică o fixează la 3 ani. Calitatea pânzei trebue să fie una singură: cea mai bună. Preţul mediu, pe ultimii trei ani, al beschiei, este de 18 franci elveţieni. Intreţinerea consistă în ascuţire şi ceprăzuire, cari se realizează cu pila, un întorcător, placă metalică prevăzută cu găuri pentru făcut ceaprazul şi un aparat de măsurat ceaprazul. Pentru menţinerea formei primitive a dinţilor, fabricantul sau cumpărătorul trebue să prevadă fiecare lamă cu o copie exactă a naturii, astfel ca după ascuţire, trebue să obţină dantura copiei.

Ferăstraele. — Ele au dantură triunghiulară, întreruptă sau nu. Lăţimea pânzei este de 60—140 mm. lungimea 80—100 cm. greutatea 1—2 kgr.

Topoarele. — Se arată: provenienţa, întrebuinţarea, dimensiunile şi forma; greutatea, calitatea şi preţul; lungimea cozei şi lemnul întrebuinţat; durata şi întreţinerea.

Echipa de lucrători şi uneltele sale

Echipa normală este de 3 lucrători. Tăetorii de lemne pot fi permanenţi sau sezonişti. Darea în exploatare se face pe unităţi fasonate. Uneltele echipei sunt: beschii, topor, pene, mai, metru scaunul pentru fixat lama în timpul ascuţitului genunchere, umeri, etc. Mai dispun şi de un lanţ zis de strangulaţie, care serveşte a comprima puternic baza arborelui ce se doboară, împiedecând astfel despicarea trunchiului. Se poate folosi orice fel de lanţ.

Se remarcă deasemenea existenţa a numeroase colibe permanente pentru lucrători.

Autorul vorbeşte de asemenea de ajutoarele date de proprietarii de păduri, lucrătorilor, pentru cumpăratul uneltelor, precum şi despre ajutoarele sociale acordate tăetorilor de lemne.

Rob. Ch. Gut.

Ing. forestier, adjoint de l'office forestier central Suisse.

Guide pour l'affûtage des scies passe-partout.

Ghid pentru ascuţitul beschiilor. (De vânzare la „Ofice forestier central à Soleure Suisse).

Broşura cuprinde 24 pagini şi tratează următoarele subiecte:

I. Regula generală pentru cumpărarea beschiilor: dinţii triunghiulari întrerupţi sau cu dinte rindea, în cazul posibilităţii unei ascuţiri. Lungimea 150—160 cm.

II. Condiţiunile pentru a ascuţi bine: o bună fixare a lamei; o bună luminare, posedarea tiparului danturei primitive ce trebueşte menţinută după fiecare ascuţire (tiparul se poate face cu un carton sau metal).

III. Intreţinerea danturii triunghiulare: egalizarea înălţimii dinţilor, adâncirea gâtului, ascuţirea dinţilor. Intrebuinţarea unei plăci zăbreluite, pentru a da ascuţişului un unghi constant de tăere (foioase 75° şi 60° răşinoase), pilă plată cu margini rotunde, şi cu care se poate conserva mai mult metal către vârf.

IV. Ceprăzuirea.

V. Unelte ce servesc la ascuţirea danturii triunghiulare: placă zăbreluită, pila cu margini rotunde şi mâner.

Pila plată pentru egalizarea înălţimei dinţilor, index de măsurat ceprăzuirea, întorcător. Perie metalică pentru curăţirea pilelor. Intreţinerea beschiei cu dinte de rindea. Conservarea ferăstraelor, organizarea modului de ascuţire.

Nic. Nedelcovici

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS

Nr. 11, Nov. 1931.

P. de Gardel-Thoron.

L'effort forestier depuis la guerre dans le Cantal, le Puy-de-Dôme et la Haute-Loire.

Sforţarea forestieră făcută de la războiu în Cantal, Puy-de-Dome şi H. Loire.

Se dau date statistice generale asupra: I) suprafeţei împădurite, a procentului de împădurire şi a repartiţiei suprafeţei împădurite în cele 3 departamente; II) asupra încurajărilor şi ajutorului dat de Stat, prin subvenţiuni acordate comunelor şi particularilor, prin acţiunea exterioară de învăţământ şi propagandă şi prin achiziţionarea de către Stat a unor păduri ruinate şi terenuri bune de împădurit pentru interesul general: III) asupra încurajărilor date de Asociaţiunile de particulari; IV) asupra împăduririlor făcute de comune şi particulari şi V) asupra rezultatelor obţinute, conchizându-se: a) că efortul forestier este posibil, căci a dat rezultate f. importante; b) că acest efort trebue intendificat oriunde există, şi trebue provocat, acolo unde nu există şi c) că efectul forestier trebue să ţintească nu numai sporirea patrimoniului împădurit, dar şi conservarea integrităţii lui.

M. Nègre.

Forêts et reboisements dans le Gard.

Păduri şi reîmpăduriri în departamentul Gard.

Se continuă articolul din No. precedent, dându-se relaţii şi date asupra: ameliorării pădurilor existente, reîmpăduririlor în departam. Gard, metodelor de împădurire, plantaţiilor. Cu acest prilej se remarcă faptul interesant, că un brigadier se încăpăţâna să facă plantaţii în plină iarnă. El nu s'a speriat de ameninţări, dar după 2 ani arăta foarte frumoase plantaţii de pin de Alep într'o pădure cu totul aridă.

Paul Buffault.

Note sur les méthodes d'aménagement.

Aupra metodei de amenajament.

Autorul se referă la articolul D-lui Pardé: „In favoarea unei vechi şi bune metode de amenajament", declarând că şi D-sa este partizanul metodei **afectaţiunilor permanente**, care prezintă marele avantaj, că fixează ideile agentului de execuţie, trasându-i un program, ale cărui linii mari sunt bine determinate. — mai bine decât în orice altă metodă —

şi asigură ordinea în exploatări, fără a lăsa nimic hazardului.

In metoda afectaţiei unice agenţii silvici n'au nici o indicaţie precisă asupra felului, cum să conducă operaţiile în arboretele, pe cari amenajamentul le-a lăsat în afara acestei afectaţii, de aci atâtea feluri de procedeuri, câte persoane se perindă la aplicarea amenajamentului.

Cam acelaşi lucru se întâmplă şi la metoda afectaţiunilor revocabile.

Se poate, ca în metoda afectaţiunilor permanente — pe măsura aplicării amenajamentului — să se simtă nevoia de unele modificări cerute de necesităţi culturale, dar ele se vor face într'un cadru cunoscut.

In ce priveşte transferturile, fie că se fac cu titlu provizoriu, fie că se modifică compoziţia afectaţiunilor, este numai o dispoziţie de detaliu, care nu aduce cu sine o transformare esenţială a prescripţiunilor generale ale amenajamentului.

Autorul se ridică însă împotriva propunerii D-lui Pardé, de a se fixa dinainte în amenajamentele pădurilor comunale, volumul de realizat anual prin tăerile de ameliorare. — Taxa (posibilitatea) tăerilor de ameliorare, ce trebuesc executate în afectaţiile în afară de rând ar constitui o metodă foarte periculoasă, volumul de realizat prin operaţiuni de felul acesta, depinzând numai de condiţiunile culturale, în cari se găsesc arboretele.

G. Huffel.

Deux menus — produits forestiers: La Myrtille — Le Crin végétal.

Două produse accesorii forestiere: Afinul. Părul vegetal.

Afinul e o plantă eminamente forestieră, silicicolă. Este un fidel tovarăş al pinului silvestru, sub care formează tufişuri continue şi dese. Se propagă prin sămânţă, pe care pasările o transportă la mari depărtări.

Din bacele de afin se scoate o culoare roşie, cu care — pe vremea Romanilor — se vopseau hainele sclavilor. Azi se întrebuinţează la colorarea vinurilor artificiale.

Din bace se mai scoate un suc care e baza unui sirop contra dizenteriei. Supuse la fermentaţiei, boabele de afin dau un fel de vin puţin alcoolic, care distilat uneori dă un rachiu cu gust destul de plăcut. Dar principala întrebuinţare a boabelor de afin rezultă din calităţile alimentare. Se pot consuma crude cu smântână sau zahăr, sau preparate compot şi dulceaţă, de unde au devenit un obiect de comerţ important. Se exportă în Elveţia, Olanda şi Anglia, iar la Strasburg au fost fabrici întregi, cari în timpul războiului au pregătit dulceţuri şi compoturi pentru armată.

Cu recoltarea se ocupă — de ex. numai în pădurea Hagenau — până la 200 culegători, aducând până la 500.000 Kgr. şi realizând un venit până la 1.500.000 lei anual.

Părul vegetal (Carex brizoides) e o plantă forestieră de terenuri silicioase umede căutată pentru aşternut de vite. El formează în exploatările rase un covor continu, care perzistă mai mulţi ani.

In anii de lipsă se'ntrebuinţează chiar ca furaj de vite. Se recoltează mai ales în Würtemberg, în Pădurea Neagră din Baden, în Suabia. Silvicultorii germani detestă ridicarea acestei ierbi, care ar fi de folos solului.

Recoltarea lui se face în Iunie.

Şi'n unele păduri din Franţa se recoltează, vânzându-se tapiţerilor pentru confecţionarea de saltele şi perne.

•

La rubrica „Les Livres", D-l V. H.

face — în termeni foarte elogioşi — recenzia lucrării de doctorat a colegului nostru Ath. Haralamb: *„Le reboisement dans les Alpes françaises"*, prezentată la Facultatea din Grenoble.

Iată câteva spicuiri din recenzie: „...Nimeni (dintre vizitatorii Alpilor) n'a avut timpul să parcurgă toţi Alpii noştri şi apoi curajul şi răbdarea de a strânge notele şi observaţiile, pentru a face o lucare bogată şi savantă, ca această lucrare de doctorat, primită cu menţiunea „foarte onorabil". ...cu cele 211 pagini, lucrarea este foarte compactă, împărţirea ei foarte logică şi clară... — „Ne place şi va place tuturor camarazilor francezi să audă pe D-l Haralamb exprimându-se într'o franţuzească, pe care o mânueşte cu atâta dibăcie şi supleţă, ca şi cum ar scri în limba sa maternă".

Împărtăşim sincer toată bucuria colegului Haralamb de a-şi vedea apreciate elogios străduinţele sale şi-l felicităm.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE—COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.

No. 3, Septembrie 1931.

Darea de seamă asupra congresului anual al Societăţii, ţinut în zilele de 17—20 Iunie 1931, la Luxeuil.

D-l Deroye a făcut un expozeu asupra regimului fiscal în materie forestieră, problemă veciníc arzătoare şi la ordinea zilei în Franţa, iar D-nul Schaeffer a conferenţiat despre „La futaie claire".

La méthode d'assurance des bois sur pied par la mutualité agricole.

Metoda de asigurarea pădurilor în picioare prin mutualitatea agricolă.

In rezumat, despăgubirile pentru o pădure incendiată se regulează astfel de Mutualitatea agricolă:

1. Când arborii au atins sau depăşit vârsta, dela care sunt susceptibili de un randement comercial, pierderea este diferenţa între valoarea comercială dinainte şi după incendiu.

2. Când nu s'au angajat cheltueli pentru constituirea arboretului, sau când proprietarul socoteşte, că arborii săi au o vârstă suficientă pentru a fi garantaţi prin formula valorii de viitor, formula următoare dă valoarea pierderii: $V = \frac{C\,[(1+i)^{n'} - 1]}{(1+i)^{n} - 1}$

3. Când arboretele sunt prea tinere, şi s'au angajat cheltueli pentru costituirea lor, perderea se calculează după formula valorii de capitalizare: $A = S\,[(1+i)^{n'} - 1] + P\,(1+i)$ S = valoarea solului, P = cheltueli de plantaţie, n' = vârsta arb. sinistraţi, C = valoarea negociabilă.

A. Joubert.

Sur un essai de classification des groupements végétaux.

Asupra unei încercări de clasificare a grupurilor vegetale.

Autorul ocupându-se de memoriul D-lui Emberger asupra clasificării grupurilor vegetale, crede, că geobotanica va fi un sprijin preţios pentru forestieri, dar pentru aceştia primează biologia speciilor şi apoi biologia asociaţiilor vegetale, lucrare de evoluţie.

P. Dutilloy.

Révision des évaluations foncières.

Revizuirea evaluărilor funciare.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 12/931.

A. B.
Le prix des bois en 1931.
Prețul lemnelor în 1931.

Cauzele multiple cari au contribuit la scăderea prețurilor în 1930, perzistă și în 1931, dar cu tendințe agravante.

Pentru lemnele de mine și cherestea de rășinoase, scăderea atinge 50—60% sub prețurile anului 1929; 40—50% pentru [illegible] 35—50% pentru fag. Prețurile lemnelor de stejar și frasin scad și ele, cu 30—40%. Pe scurt, orizontul este întunecat pentru producător, aceasta pentru motivul că cheltuelile de exploatare și de transport sunt staționare; scăderea prețurilor se raportează numai la valoarea lemnului în picioare.

Se examinează în detaliu prețurile diferitelor esențe din exploatările făcute în pădurile Domeniale.

G. *Lunes.*
Recherches récentes sur les racines des arbres forestiers.
Cercetări recente asupra rădăcinelor arborilor forestieri.

Studiile de silvicultură țind de multă vreme să țină seama de exigențele fiziologice ale rădăcinelor arborilor.

Cercetările recente dovedesc că diversitatea aparatului radicelar al unei esențe oarecare, în soluri diferite, este adesea mult mai mare decât aceea a diferitelor esențe într'un sol identic. Desvoltarea favorabilă sau defavorabilă a rădăcinilor nu depinde într'atât de esență, cât de compoziția solului și a subsolului în substanțe alimentare, de porozitate, de abondența sau lipsa de apă și numai la urmă intervine specia.

Din punct de vedere practic, azi, cea mai mare importanță se atribue observațiunilor care se raportă la:

1) concurența între rădăcini.

2) posibilitățile rădăcinilor de a se conforma schimbărilor de circumstanțe, schimbărilor ce se produc în timpul vieții arborilor.

Se dau în această privință rezultatele la cari au ajuns cercetările până azi.

* * *

Le poids sec du bois.
Greutatea lemnului uscat.
(Traducere din Revista Forestry — Iunie 1931).

Metodele, folosite pentru determinarea cantității de apă conținută de un lemn oarecare, sunt numeroase, diferind însă cu puțin unele de altele.

Experiențele făcute de R. A. G. Knight, pun în evidență variațiunile cari se produc în greutatea lemnului uscat, când se tratează în condițiuni diferite.

Se indică procedeurile folosite în situații diferite, precum și rezultatele obținute. Totuși, din punct de vedere practic, aplicarea formulei:

$$\text{apa \%} = \frac{\text{gr. lemn. verde} - \text{gr. lemn. uscat}}{\text{gr. lemn. uscat}} \times 100$$

rămâne și pentru mai departe, bună.

A. H.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1. — 1932.

J. Francey.
La Grande Chartreuse.

Este vorba de un masiv muntos, care se află în Prealpii francezi. Fiind bine situat, din punct de vedere al pluviozității, acest masiv este în mare parte acoperit cu pădure (5572 ha). Arboretele sunt constituite din brad (40%), molid

(30%) şi fag (30%). Tratamentul ce i se aplică este codrul grădinărit. A fost proprietatea mânăstirii cu acelaş nume: Dela revoluţia din 1789 a devenit proprietatea statului francez.

M. Moreillon.

Pluviosité et taux de boisement du Plateau Suisse.

Pluviozitatea şi procentul de împădurire din platoul elveţian.

Pădurile măresc precipitaţiunile atmosferice şi fac climatul mai umid, sau ele nu sunt decât un efect al ploilor frecvente?

Pentru a contribui la stabilirea relaţiunii ce ar putea exista între pluviozitate şi procentul de împădurire, autorul publică câteva din rezultatele obţinute, după 20 ani de observaţiuni, în platoul elveţian.

Cu acest scop, s'au ales 28 staţiuni pluviometrice, cari s'au instalat la altitudini variind între 400 m. şi 900 m. Pentru fiecare din ele, s'a calculat suprafaţa pădurilor, lacurilor şi altor terenuri, situate într'un cerc, având o rază de 5 m.; — staţiunea ocupa centrul cercului.

Cunoscând altitudinea, procentul de împădurire, cantitatea de apă, strânsă, numărul de zile de ploaie cu mai mult de 1 m. m., şi precipitaţiunile mijlocii căzute în fiecare din aceste staţiuni, — s'a căutat să se stabilească interdependenţa acestor factori şi dacă, la o mărire a procentului de împădurire, corespunde deasemenea o mărire a pluviozităţii.

Concluziile autorului sunt următoarele:

1) Pluviozitatea creşte cu altitudinea, iar nu cu procentul de împădurire.

2) Procentul de împădurire depinde de diferiţi factori din cari principalii sunt de ordin climatic, orografic, geologic şi economic.

A. H.

SILVA Decembrie 1931.

No. 49.

Dr. Fehér,

Die zeitlichen Veränderungen des Humusgehaltes des Waldbodens. — Mitteilungen des botanischen Institutes der Königlich-ungarischen Hochschule für Forstingenieure in Sopron.

Variaţiunile temporare ale cantităţii de humus cuprins în solurile forestiere.

Autorul comunică şi explică resultatele cercetărilor sale asupra variaţiunei cantitative a humusului din solurile forestiere: maximum Septembrie, apoi scădere până în luna Mai, când se atinge minimum urmat de o nouă urcare până în Septembrie.

No. 49.

Dipl. Forstwirt Dr. V. Butovitsch. Asistent am zoologischen Institut der Forstlichen Hochschule Eberswalde.

Die Bekämpfung des grossen braunen Rüsselkäfers. Mit 1 Skizze.

Combaterea lui Hylobius abietis.

Un răspuns la critica profesorului Dr Schmidt în această chestiune (vezi R. P. No. 12/31. pag. 1035).

No. 50.

Oberförster Alberg in Chorin.

Trockenästung der Kiefer.

Elagajul pinului.

Pentru a produce, în arborete de pin, material de calitate superioară, autorul crede că, faţă de modalităţile de întemeere şi de conducere a arboretelor de pin obicinuite azi, se impune elagarea. El discută rentabilitatea operaţiunii, înălţimea până la care să se elagheze, epoca inter-

[illegible], numărul arborilor supuşi tratamentului. In fine, alegerea arboretelor.

No. 51/52.

Oberförster Stassen Idstein i. Ts.

Zur Frage der Anwendbarkeit des Schirmkeilschlags in reinen Buchenbeständen.

In chestiunea posibilităţii aplicării tăerilor în formă de pană în arboretele curate de fag.

Modalitatea clasică a tratamentului „codru regulat", deşi în teorie cât se pare de logică, în practică a fost şi este adesea ori prilejul unor mari decepţiuni. Faptul acesta de curând a fost pus din nou în lumină de către C. Vanselow. In cartea lui „Regenerarea naturală în pădurile de raport" spune că condiţiunile prealabile pentru reuşita regenerării naturale, urmărită, prin aplicarea metodei clasice, prea adesea ori nu sunt îndeplinite, că reuşita desăvârşită — destul de rară de altfel — este în funcţie de întâmplări fericite, că de regulă nu ne sunt hărăzite decât succese parţiale, în fine insuccesele ar fi mai numeroase. Vanselow oglindeşte o părere mult răspândită a teoreticienilor şi practicienilor din Germania.

In adevăr, încă d'acum câteva decenii, unii şi alţii se trudesc a găsi modalităţi noui de aplicarea ideii regenerării naturale. Geyer, Wagner, Eberhard, v. Kalitsch, Philipp, diverse administraţiuni forestiere publice, etc. au căutat să formuleze noui metode pentru realisarea mai perfectă şi totodată mai practică a idealului de a renaşte o nouă generaţie din cea bătrână care dispare.

Autorul acestui articol examinează posibilitatea înscăunării tratamentului aşa zis al tăerilor în pană (Eberhard) în pădurile curate de fag, tratate până acuma după metoda clasică şi situate în regiuni cari din punctul de vedere staţional (ecologic) se găsesc poate în alte condiţiuni decât acele în care a lucrat Eberhard. O lucrare obiectivă, şi care, cu toată simpatia ce are autorul pentru metoda lui Eberhard, se fereşte de generalisări nepotrivite.

No. 51/52.

Forstmeister Dr. Martin Reinhold.

Die Forsten Thüringens nach den Ergebnissen der forstwirtschaftlichen Erhebung im Jahre 1927.

Pădurile Turingiei după resultatele statisticei forestiere din anul 1927.

* * *

FORSTARCHIV.

Heft 23. 1 Dec. 1931.

v. Butovitsch.

Neue Wege zur Bekämpfung des grossen braunen Rüsselkäfers.

Noui căi de combatere a lui „Hilobius abietis".

După o expunere comparativă a mijloacelor de combatere şi a rezultatului cercetărilor biologice întreprinse, arată a fi fost coresponzător combaterii, următoarele 3 operaţiuni: 1) Fiecare nouă tăere să se înconjoare — în primăvară cel mai târziu până la începutul lui Aprilie — cu un şanţ-cursă (Fanggraben) pentru a se prinde insectele ce vin spre tăere spre depunerea ouălor. In Iulie, anul următor, şanţul să se reînoiască spre a se prinde generaţia insectelor ce au ajuns în sbor la tăere, în anul trecut.

2) Fiecare tăere precedentă, la începutul lui Iulie, să se izoleze cu şanţuri-cursă, spre a se prinde insectele ce pornesc spre iernare. Aceste şanţuri să se înnoiască în primăvară spre a se prinde cele ce eventual au rămas aci pentru ier-

nat. 3) Pe suprafeţele plantate să se dispună diferite mijloace = cursă spre atrage insectele şi a evita distrugerea plantaţiei.

Heft 24. 15 Dec. 1931.
H. H. Hilf.
Rundholzbewertung bei zestörten Märkten.
Valorificarea lemnului rotund la pieţele critice.

Sub prisma preţurilor lemnului de pin din regiunea Berlinului, arată cum se comportă materialul fabricat faţă de cel rotund. Prezintă 1 schemă şi 3 tablouri.

G. Brünn.
Die Gütesortierung des Fichtenholzes im Sägewerk.
Sortarea lemnului de molid la ferăstrău.

In urma cercetărilor făcute la întreprinderile „Waldholz G. m. b. H." în Ullersdorf-Breslau, ajunge la concluzia că pentru lemnul rotund de molid singurul indiciu exterior pentru clasificarea lemnului rămâne numai urma crăcilor vizibile în exterior (nodurile).

W. Baak.
Kistenholz.
Lemnul pentru lăzi.

O nouă sortare este aceea a lemnului pentru lăzi, care revenea înainte categoriei lemnului pentru galerie. Ca specii mai căutate sunt molidul şi pinul, în cazuri de nevoe: fag, anin şi plop. Lemnul pentru lăzi poate fi noduros, strâmb, lemn inferior de construcţie şi chiar lemne de foc.

E. G. Strehlke,
Arbeitswissenschaft und Wirtschaftskrise.
Ştiinţa muncii şi criza economică.

Autorul face un raport sumar asupra ultimelor lucrări privitoare la problemele organizării muncii. In linii generale arată că poziţia contra raţionalizării a început să cedeze, că ştiinţa muncii în economia forestieră nu este o copie a americanismului, ci vrea din contră să creeze: plăcerea la lucru, înţelegerea firească pentru lucrări în pădure, cultul simţului şi al voinţei pentru muncă, reliefarea personalităţii conducătorului, sentimentul armoniei, etc. O nouă formă de muncă pe lângă colaborarea (Arbeitsgemeinschaft) muncitorilor înăuntrul aceleiaşi unităţi îşi face din ce în ce mai mult loc cooperarea (Gemeinschaftsarbeit) unităţilor între ele pentru progresul diverselor ramuri de ştiinţă şi technică.

H. Gläser.
Neue Arbeitsmittel im Hauungsbetrieb.
Noui unelte în lucrările de tăiere.

Descrie un baston de măsurat, o unealtă de cojit trunchiul în vederea luărei diametrului fără coajă şi alte unelte pentru menţinerea în bună stare (de tăiere) a ferăstrăului.

Tr. I. H.

FORSTWISSENSCHAFTICHES CENTRALBLATT.

No. 19. 1 Oct. 1931.

Escherich K.

Wissenschaftliche und praktische Arbeit anlässlich der letzten bayerischen Kieferneulen-Kalamität.

Lucrările ştiinţifice şi practice cu prilejul ultimei calamităţi de Panolis griseovariegata din Bavaria.

Autorul arată că deşi calamităţile provocate de insecte în păduri sunt întru totul asemănătoare epidemiilor provocate de diferiţi microbi societăţii omeneşti, totuşi, pentru găsirea cauzelor lor nu se pune tot atâta stăruinţă aşa cum de obicei are loc în cazul epidemiilor. Cu ocazia calamităţii de Panolis griseovariegata în Bavaria, pentru prima oară se face o adâncă cercetare a cauzelor. Au luat parte la cercetări: Institutul de zoologie aplicată, cel de botanică aplicată, cel de meteorologie şi climatologie, cel de creşterea albinelor, şi în fine Administraţia forestieră.

Autorul arată lucrările ieşite din diferitele institute în legătură cu această chestiune.

Se expun întâi lucrările Dr. Zwölfer — asupra expresiunei matematice a populaţiunei de insecte. Zwölfer, plecând dela presupunerea că există un echilibru organic între cele 2 forţe: cea de creiare a organismelor şi cea de rezistenţă a mediului, ajunge la concluzia că într'un anumit moment pentru fiecare specie există o anumită desime a indivizilor. Epidemiile fiind cauzate de numărul mare al indivizilor, ele sunt o urmare a schimbării factorilor echilibrului. Zwölfer dă relaţiunea care leagă cei doi factori, deasemenea şi relaţiunea cu care calculează rezistenţa mediului, fiind cunoscute desimea populaţiunei la începutul şi sfârşitul unei gradaţiuni şi rezistenţa mediului pentru menţinerea echilibrului. Aplicând aceasta la un caz concret de Bupalus piniarius, constată că maximul desimei populaţiunii nu e în anul de erupţie a calamităţii ci în anii preparatorii —, apoi pentru a se forma erupţiunea calamităţii e nevoe de mai multe generaţiuni în care rezistenţa mediului să fie mai mică decât cea de echilibru.

După arătarea acestor elemente pur teoretice se arată lucrările lui Zwölfer în legătură cu Panolis griseovariegata, producţia în ouă ieşirea fluturilor, durata lor, optimul vital al speciei, aceasta în lumina temperaturii şi umidităţii.

Brauer, Dr.

Die Umstellung der Wirtschaft in den Auewaldungen des badischen Rheintales.

Conversiunea în pădurile de luncă din Baden, pe valea Rinului.

În continuare, autorul examinează pe rând diferitele tipuri de arborete şi discută pe baza observaţiunilor făcute până în momentul conversiunei, felul culturii ce se potriveşte fiecărui tip. În partea a 4-a, se cercetează condiţiunile în care sunt conduse arboretele.

Mauschke, R.

Gewinnung von Terpen-Erzeugnisse aus Kiefernholzabfällen.

Extragerea produselor terpenice din deşeurile lemnului de pin.

Autorul arată, după o conferinţă ţinută la congresul inginerilor chimişti industriali din Anglia, produsele şi metoda de a le obţine din deşeuri.

Recenzii: Geochemie von W. I. Bernadsky.

No. 20. 15 Oct. 1931.

Geiger, R. şi Amann, H.

Forstmeteorologische Messungen in einem Eichenbestand.

Cercetări meteorologice într'un arboret de stejar.

Autorii arată, în continuare, cercetările făcute în privinţa luminii; felul de acoperire al solului în cele 2 arborete, metoda, instrumentele utilizate. Rezultatele arată că în arboretele neînfrunzite cantitatea de lumină e jumătate din cea căzută la suprafaţa arboretului. Când înfrunzesc însă, cantitatea scade puternic. Important e că arboretul de stejar primeşte de trei ori lumină mai multă decât atunci când are un subarboret.

In privinţa temperaturii pădurilor din apropierea pământului se constată că e cu atât mai uniformă cu cât cerul e mai acoperit şi când arboretele au un subarboret. Se arată apoi rezultatele măsurării temperaturii în sol în arboretul fără subarboret.

Escherich, K.

Wissenschaftliche und praktische Arbeit anlässlich der letzten bayerischen Kieferneulen-Kalamität.

Lucrări ştiinţifice şi practice cu prilejul ultimei calamităţi de Panolis griseovariegata, din Bavaria.

Autorul continuă expunerea lucrărilor făcute în diferitele institute în legătură cu menţionata calamitate.

Cercetările de laborator ale lui Zwölfer au fost întregite de cercetările pe teren ale lui Meyer.

Se arată rezultatele obţinute în privinţa numărului pupelor în diferite arborete cu pătură ierbacee mai mult sau mai puţin abundentă şi în legătură cu temperatura şi umiditatea. Deasemenea zborul fluturilor starea de sănătate a omizilor, mortalitatea omizilor tinere, hrănirea omizilor.

Se expun rezultatele de laborator ale lui Berwig în privinţa hrănirii insectelor şi a otrăvirii cu arsenic. Deasemenea cercetările făcute de Weiss cu diferite preparate chimice şi subliniază admirabilul efect al otrăvii de contact: Forestit.

In a 2-a parte a articolului, se arată lucrările Institutului de botanică aplicată. Din lucrările lui Tubeuf se vede că pinii, cărora nu le mai rămân ace, se usucă. Apariţia în toamnă a rozetelor în verticil arată că orice speranţă de regenerare a arboretului e pierdută.

In a 3-a parte, se arată lucrarea consilierului silvic Sindersberger care a organizat combaterea cu atât de bune rezultate.

Bauer, Dr.

Die Umstellung der Wirtschaft in den Auewaldungen des badischen Rheintales.

Conversiunea în pădurile de luncă din Baden, pe valea Rinului.

Autorul continuă expunerea condiţiunilor în care sunt amenajate arboretele.

Recenzii: Wald und Holz, von Dr. ing. Wappes.

Gr. E.

Noembrie 1931.
Heft 21.

G. Brunn şi F. Schwerdtfeger.

Die Bestäubung der Nonne in der preussischen Staatsoberförsterei Fuhrberg.

Prăfuirea nonei în ocolul silvic de stat prusian Fuhrberg.

Apariţia nonei în unele ţinuturi ale Germaniei a adus în discuţie din nou chestiunea întrebuinţării arsenicului pentru combatere.

In anul 1928 s'a combătut pe 1000 ha nona, în Blum şi Oreigam prin întrebuinţarea arsenicului de calciu. Răspândirea arsenicului s'a făcut din avion prin pulverizare. Combaterea s'a început când insectele erau în stare de larvă.

După diagramele excrementelor stabilite de Brunn reese că rezultatele au fost foarte bune şi că timpul cel mai bun pentru combatere este când insecta este la prima năpârlire.

D. Puster.

Abstands — oder Englische Durchforstung?

Răritura spaţială sau răritura englezească?

Pornind dela articolul apărut in Forstliche Wochenschrift Silva, al şefului de ocol Weinkauff, „Mărirea rentei pădurii prin cultură", autorul face critica sistemului de răritură propusă in acest scop de Weinkauff.

Acest fel de răritură se aseamănă foarte mult cu răritura englezească conchide autorul.

Heft 22.

Blum.

Das bayerische Berggesetz und der Wald.

Legea minelor in Bavaria şi pădurea.

Autorul se ocupă de despăgubirile ce se cuvin proprietarului de păduri in cazul unei exploatări a subsolului şi de modul cum aceste despăgubiri să cuprindă toate stricăciunile cauzate. In special se ocupă mult de schimbările ce le cauzează climei şi păturei de apă din sol.

B. Stefanoff.

Studien über den Zustand und die Schwankungen des Wassergehaltes in den Blättern und Zweigen einiger Holzpflanzen.

Studii asupra stării şi variaţiunii conţinutului de apă în frunze şi ramuri la câteva plante lemnoase.

După o metodă de lucru care este descrisă la începutul articolului, s'a cercetat în timpul sezonului de vegetaţie cantitatea de apă aflată în frunze şi ramuri la următoarele specii: Picea excelsa, Carpinus betulus, Pseudotsuga Douglasii, Pinus strobus, Fagus silvatica, Betula verrucosa, Quercus robur, Acer platanoidis şi Acer campestris.

Măsurătorile s'au făcut dimineaţa la ora 7,30 şi la 14.30.

S'a stabilit cantitatea de apă la saturaţie aflată, şi cantitatea de apă conţinută. Diferenţa între aceste cifre se numeşte deficitul de apă.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft. 11, November 1931.

Priv. Doz. Dr. Ing. Erwin Schimitscek.

Beobachtungen bei dem Auftreten und der Bekämpfung der Kieferneule, Panolis flammea Schiff., in Niederösterreich 1930 und 1931.

Observaţiuni cu privire la apariţia şi la combaterea insectei Panolis flammea Schiff. în Austria de jos, din anii 1930 şi 1931.

In 1930 se anunţa un atac puternic al insectei Panolis flammea, în Ocolul Karlslust regiunea Niedler-Flandnitz din masivul Moravo-Boemian.

Regiunea în care s'a pronunţat atacul este un platou înalt de 400—500 m. cu mici ridicături neregulat orientate, alcătuită din roci granitice şi şisturi granitoide. Solurile sunt sărace în calcar.

Apa freatică este foarte adâncă din care cauză influenţa ei nu intră în discuţie în vreme de secetă.

Atacul este pronunţat, la arb. uniforme de pin.

Clima regiunii este foarte proprie desvoltării acestei insecte. Zilele ploioase din timpul verii nu trec peste 10—12; iar precipitaţiile sunt mai mici de

No = 70 a 75

500 mm. Temperatura medie anuală este 9°.3.

In lipsa unei stațiuni meteorologice locale care să-i procure date în legătură cu clima arboretului, autorul stabilește variația elementelor climatice din cuprinsul arboretelor atacate, pentru anii 1927—1931, folosindu-se de datele climatice ale regiunei.

In capitolul 3, autorul se ocupă de rezultatele observațiunilor făcute în toamna anului 1932 asupra atacului insectei, pe care le judecă în raport cu variația factorilor climatici.

Capitolul 4 este consacrat lucrărilor de combatere.

Renunțându-se la combaterea prin adunarea păturei moarte, combaterea se face prin pulverizarea cu preparatul cu arsenic Hercynia — 50 Kgr. la hectar.

— urmare. —

Ing. Friedrich Worschitz. Stațiunea de cercetări din Sopron.

Angaben zur Röntgenographischen Qualitätsprüfung des Holzes.

Date asupra încercării calităților lemnului cu razele Röntgen.

Ing. Worschitz aplică razele Röntgen, care n'au găsit până acum întrebuințări technice la metode și pentru cercetarea calităților lemnului.

El se folosește de un coeficient de absorbție al razelor, stabilit pentru cele 3 grupe de materiale lemnoase: tari, moi și rășinoase și face cercetări în legătură cu structura spre a stabili compunerea, neomogenitatea și discontinuitatea lemnului iar prin cercetarea desimii substanței lemnoase, respectiv a greutății specifice a lemnului, stabilește resistența lemnelor.

— urmare —

Dr. Herbert Schmied.

Ein Buchenlichtungsversuch im Wienerwalde.

Incercări în legătură cu tăerile de punere în lumină în arboretele de fag din Wienerwald.

Spre a se stabili influența tăerilor de punere în lumină asupra creșterilor, se stabilise în anul 1888 în arboretele de fag cu condițiuni identice din pădurea Wienerwald, 4 suprafețe de experiență.

In 1889 se face în toate suprafețele o răritură tare. S'au luat dominații și complect acoperiții lăsându-se predominanții, dominanții, și codominanții.

In 1893, în suprafața I care corespunde cu suprafața de comparație, se face răritură tare, în suprafața II arboretul rămas are 0.8 din suprafața terieră a arb. plin din suprafața I; în III, arboretul e redus la 0.65 și în IV la 0.50 față de I.

Tăerile se repetă, cu oare care întrerupere, la intervale mai mult sau mai puțin egale, până în 1931, stabilindu-se la fiecare dată înainte de tăeri diametrele suprafețelor tăiete, înălțimile, creșterea în valoare, etc.

Toate aceste date sunt concretizate în totaluri speciale pentru fiecare etapă.

Analizând rezultatele acestor cercetări după 43 de ani și urmărite tot atâta timp, autorul ajunge la următoarele concluziuni principale:

1. Creșterea în diametru este cu atât mai mare cu cât deschiderea arborilor a fost mai puternică.

2. Grosimea diametrului mediu în suprafața IV față de aceia a arborelui mediu din suprafața I, este cu 50% mai mare.

3. Inălțimea arboretelor luminate — suprafața II, III și IV — este mai mică decât aceia a arboretelor închise — Suprafața I —.

100 8— 20 7

140 80

4. Cea mai avantajoasă formă a arborilor — cu trunchiurile cele mai frumoase — se obține în suprafețele de mijloc: cu cât rărirea e mai puternică cu atât [illegible] de conicitate e mai proeminentă.

5. Suprafața terieră absolută crește direct proporțional cu gradul de lumină.

6. Cea mai mare creștere în volum — trunchi, crăci și ramuri — se realizează în suprafața II — adică unde suprafața terieră rămasă după fiecare tăiere de punere în lumină este 0.8 din aceea a arboretului plin.

7. Creșterea în valoare este mai mare în arboretele rărite de cât în acel închis: cea mai mare creștere în valoare s'a realizat în suprafața III — în care suprafața terieră rămasă după fiecare tăiere a fost 0.65 din acea a arboretului închis.

Ing. Erich Stenzel.

Raupenschlepper als Zugmotor von Schienenfahrzeuge.

Eine Neue Forstliche Verwendungsart.

Automobilele omide ca motor tractor la vehiculele pe drum șinuit. O nouă întrebuințare forestieră.

Articolul începe cu principiul după care s'a construit automobilul omidă.

In capitolul al 2. autorul se ocupă de întrebuințarea automobilului în gospodăria forestieră și de publicațiile apărute între 1924—1931 în legătură cu această mașină nouă în exploatările de păduri.

Capitolul 3 este consacrat automobilului omidă în drumuri șinuite iar cap. 4 și 5 se ocupă de trasarea drumurilor pentru aceste mașini și de critica acestui mijloc de transport.

M. P.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

August 1931, No. 8.

Dr. Iahn.

Der Frostkern der Rotbuche.

Duramenul fals produs de ger la fag.

Cu ocazia unei uscări în massă a fagului din Westfalia, s'a observat o formațiune de duramen fals cauzată de ger; acest fel de duramen se deosebește de duramenul fals propriu zis prin aceea că este mai deschis la culoare, mai cenușiu și are o zonă de limită bine demarcată închisă. La început, după tăere, se deosebește greu de alburn; la aer lăsă, după puțin timp, capătă o culoare specifică. El pare că se formează dinspre centrul tulpinei spre margine.

Gerul cauzează acest fenomen datorită rănilor deschise în cilindrul lemnos de crăcile netăiate, etc. care permit să pătrundă aci aerul rece, extern. Acțiunea gerului aduce răni, care apoi se transmit pe cale de excitațiune în interiorul lemnului. In asemenea răni se desvoltă o floră mycologică și bacteriologică bogată, din care cele mai important reprezentante sub drojdiile, ce cauzează aci fermentațiuni.

Rudolf Müller.

Ziele, Verfahren, und Ergebnisse der Forsteinrichtung in den Gemeindewaldungen des Kreises Wetzlar.

Amenajamentele pădurii comunale din Wetzlar: scopul, metoda și rezultatele aplicării lui.

Pădurile din Wetzlare sunt formate din fag; regiunea aparține dealurilor joase (150—500 m.). La începutul aplicării amenajamentului, masivul era de vârsta uniformă, aprox. de 60 ani, iar exploatarea se făcea prin o extracție neregulată grădinărită.

Prin amenajement s'a căutat:

să se obțină o vârstă medie convenabilă. Să se oprească aplicarea crângului simplu. In masiv să se sporească proporția stejarului și rășinoaselor.

Să se stabilească un raport între producție și datoriile cari apasă asupra proprietății.

Să se pună stavilă cerințelor de materiale ale comunelor, iar în ceace privește nevoia în lemn a populațiunii să se satisfacă din lucrările de rărituri.

Die wichtigsten Ergebnisse und Methoden der schwedischen Reichswaldabschätzung.

Metoda de estimație a pădurilor de Stat suedeze și rezultatele principale.

Pădurile Suediei au fost inventariate acum câțiva ani cu care ocazie s'a stabilit: suprafața lor, creșterea anuală, bonitatea solului și cantitatea materialului aflat în picioare. Lucrarea a început în 1924 sub direcțiunea unei comisiuni condusă de prof. Hesselman, șeful Stațiunii de experimentație din Suedia.

In acest scop s'a aplicat metoda de estimație după linii de taxațiune în lățime de 10 m., cari merg paralel și au o anumită direcție după provincia păduroasă. Aceste linii se întind dela o margine a regatului până la cealaltă margine; distanța dintre ele e diferită. In Nord liniile sunt la 10—20 Km. distanță; în Sud. 1—5 Km. Deobicei liniile merg perpendicular pe liniile principale topografice (coama munților, etc.).

Fiecare echipă e formată din 10—20 oameni sub conducerea unui inginer șef. Totalul liniilor au lungimea egală cu 1¾ a ecuatorului pământesc.

In vederea cercetării exactității lucrării se fac inspecții inopinate, cari recontrolează anumite părți de linie făcută în zilele dinaintea inspecției.

Lucrul în birou a fost executat cu un personal numeros și având la dispoziție tot ce technica modernă furnizează în acest scop: la aceste lucrări, controlul cifrelor are o importanță deosebită.

Nr. 9, Septembre 1931.

Georg. John.

Bodenreaktion und Wachstum der blauen perennierenden Lupine. (Lupinus polyphyllus).

Reacțiunea solului și creșterea lupinului peren.

Lupinus polyphyllus are un optimum de creștere la un pH de 5—6: acest optimum de creștere se menține pentru un inerval de valori ale pH cuprinse între 4—7. Rezultatele optime depind nu numai de aciditatea solului, ci și de proprietățile fizice ale solurilor. Solurile prea acide își mențin neschimbate compacitatea lor, în timp ce acelea mai slab acide se afânează mai ales prin activitatea viermilor de pământ.

Steinrück.

Das Verfahren der Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes im Dienste der Forsteinrichtung.

Metoda pentru măsurarea producțiunii economice a pădurii în serviciul amenajamentului.

Se face un studiu critic al metodei prof. Dr. Krieger, care măsoară producțiunea economică continuă din valoarea actuală a producțiunii, cum se prezintă în pădure și din creșterea în vederea unui anumit scop economic.

Guderian, Oberforster. Altenplathow.

Versuche mit der Kiefernnaturverjüngung.

Experienţe cu regenerările naturale ale pinului.

In linii generale se stabileşte că regenerările naturale în Germania de Nord nu sunt economice; din care motiv se revine la exploatările rase cu regenerări naturale.

Dr. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Caetul 8. August, 1931.

Profesor Dr. Ing. Franz Heske, Tharandt.

Probleme der Walderhaltung im Hymalaya.

Problema menţinerii pădurii în Himalaya.

Problema care s'a pus în ţările civilizate din Europa încă de mult, se pune astăzi în India, la poalele munţilor Himalaya. Codrii virgini din India sunt atacaţi din ce în ce mai adânc fără nici o regulă, fără nici un gând pentru generaţiile viitoare, fără nici o grije pentru siguranţa căminurilor situate în regiunea colinelor sau chiar la câmpie.

Autorul arată dificultăţile în care se găsesc puţinii forestieri din acele regiuni în lupta lor cu indigenii cari păşunează pretutindeni unde găsesc hrana pentru vitele lor, strâng litiera din pădure şi tae pădurea fără niciun gând de reîmpădurire. Aci, pădurile sunt în majoritate constituite din Quercus incana şi Pinus longifolia. Regiuni întinse se găsesc pustiite prin păşunat abuziv. Infiinţarea pădurilor de protecţiune şi pazirea lor se face cu foarte multe dificultăţi din cauza indigenilor cari nu au înţelegerea lucrurilor. Şi răul se întinde cu înmulţirea populaţiei şi din cauza agriculturii, care rămâne încă la metode primitive extensive.

Professor Dr. Busse, Tharandt.

Ein Kiefern-Fichte-Mischbestand in Sachsen.

Un arboret în amestec de pin şi molid în Saxonia.

In Saxonia, pădurile sunt formate în majoritate de arborete pure de molid. Tendinţa aceasta de a constitui pădurile din arborete pure a fost de mult criticată şi cu drept cuvânt, pentrucă experienţa a arătat că ele sunt de condamnat. In această privinţă Profesorul Busse dă exemplul pădurii seria 43 din ocolul Markersloch. Rezultatul cercetărilor făcute în această pădure, arată că din toate punctele de vedere arboretele amestecate sunt recomandabile.

Inspector silvic Dr. E. Brückner.

Übersichtsskizze der Holzartenverteilung in Thüringen.

Privire sumară asupra distribuirii esenţelor în Turingia.

In Turingia, ca în multe părţi în Germania, distribuţia naturală a esenţelor a fost înlocuită de intervenţia omului şi acolo unde pădurea altă dată era constituită din esenţe foioase sau amestec intim de răşinoase cu foioase, astăzi se găsesc arborete pure de răşinoase. Cea mai mare parte din păduri este constitutuită din molid şi pin şi numai foarte puţin stejar şi brad; acesta din urmă este pe cale de dispariţie. Articolul este însoţit de o hartă pe care sunt însemnate esenţele menţionate.

Recenzii.

I. Stassen, Inspector silvic.

Asociaţia profesională în economia forestieră germană.

Ernest Kluge, Inspector silvic.

Vânatul mic, lucrarea lui Diezel.

F. Mallner. Maladiile pieilor de animale, prevenirea lor şi tratamentul medical.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Decembrie 1931, No. 12.

I. Isenegger, Kreisoberförster, Schüpfheim.

Über die Nachzucht der Alpenerle im Forstgarten.

Creşterea liliacului de munte (Alnus viridis) în pepinieră.

Liliacul de munte îşi găseşte o largă întrebuinţare în Alpii Elveţiei pentru fixarea coastelor de la limita vegetaţiei. Până acum masivele create au 20—25 ani. Din cercetările lui Burger reese că pe lângă fixarea solului, liliacul de munte îi ameliorează şi calităţile fizice, prin mărirea puterii de absorbţie pentru apă şi aer.

Cultura liliacului în pepinieră e foarte grea însă. Incepând din 1924 se fac cercetări serioase în această privinţă. Azi s'a ajuns să se producă până la 90.000 puieţi anual, buni de plantat.

Din experienţele culese până acum, sămânţa aninului de munte se culege de la 15 Septembrie la 1 Decembrie, după ce a căpătat o culoare brună. Dacă se întârzie momentul favorabil, se scutură. Sămânţa culeasă se pune pe o podea, se dă la lopată de 2—3 ori pe săptămână timp de o lună, după care se scoate din conuri.

Se seamănă prin împrăştiere toamna sau primăvara. Inainte de semănat, sămânţa se udă cu apă ca să se lipească de sol.

Nu se acoperă cu pământ. E suficient să se treacă pe strat cu un cilindru. Creşte încet. In primul an abia atinge 1—5 cm. înălţime şi 1—3 cm. în adâncime. In al doilea an atinge înălţimea de 5—40 cm. Mulţi puieţi rămân în urmă. E bine ca cei desvoltaţi să fie plantaţi la locul definitiv, iar cei mici să se repice.

Puieţii de anin de munte suferă de arşiţă şi de uscăciune. De aceia vara se acoperă cu crengi de brad şi se stropesc regulat seara şi dimineaţa. Contra cluperilor care le aduc stricăciuni mari, se stropesc cu un preparat „Kukaka".

Suferă şi de deşosare. In acest caz se acoperă cu pământ fin de pădure şi se presează cu un cilindru de lemn. După 2—3 zile puieţii îşi revin.

Dr. Ing. Rud. Iugovix, Bruck. a. M. (Steiermark).

Aufforstungen unter Anwendung von „Setzlingen mit umschlossenem Ballen".

Impădurirea cu puieţi având pământul la rădăcină învelit.

Pentru considerentul, că la limita vegetaţiei se împădureşte în condiţiuni extrem de grele, silvicultorul Albert Wellik din Steiermark s'a gândit acum 50 de ani să planteze cu puieţi având pământul la rădăcină acoperit. De aceea a repicat puieţii de molift şi Pinus cembra în glastre de carton gudronat pe care le-a transportat apoi la locul definitiv. Transportul puieţilor în glastre s'a făcut în lăzi speciale. Când terenul a fost greu accesibil, repicarea puieţilor în glastre s'a făcut într'o pepinieră volantă din apropiece. De aci, pueții au putut fi transportați apoi la locul definitiv.

Plantațiunile cu pueți în glastre au avantagii numeroase: se fac repede, nu sunt expuse uscăciunii, sau rănilor, pueții nu suferă de deșosare, dau un procent foarte mare la prindere, economisesc sămânță și oferă siguranța în selecția speciilor.

Au și desavantagii: cu oricâtă grijă s'ar proceda, rădăcinile ce ies prin găurile glastrelor se rănesc; rădăcinile nu cresc natural, în glastre (în special molidul): sunt scumpe.

In cuprinsul lucrării se dau explicații amănunțite cu privire la constituirea glastrelor, repicajul pueților, transportul lor în lăzi și plantatul la locul definitiv.

Lucrarea prezintă o importanță deosebită pentru cultura pinului Cembra atât de puțin răspândit în munții noștrii.

H. Knuchel, Zürich.

Über Leistungen und Kosten bei Bestandesaufnahmen.

In țările cu silvicultură înaintată, inventarierea masivelor pe întreaga suprafață se face la intervale destul de mici, pentru cunoașterea creșterilor și fixarea posibilităților.

Datele existente asupra capacității de lucru și costul lucrărilor în această privință nu sunt însă concludente. De aceea, în Elveția s'a găsit necesar să se facă cercetări amănunțite în această privință.

Din rezultatele obținute, reese că echipa cu două compase e bună de întrebuințat la câmpie, iar cea cu trei compase, la munte. Altfel, se produc încurcături la strigarea datelor și se pierde timp.

Cu introducerea „rotunjirei" din 4 în 4 cm. la luarea diametrelor s'a putut evita și acest inconvenient.

Inălțimile în întreaga Elveție se iau cu dendrometrul lui Cristen. Acum au început să se ia din „tarife".

Lucrarea prezintă date numeroase asupra numărului de arbori inventariați și a costului inventarierei în cele trei regiuni caracteristice: munte, coline și câmpie.

M. Rad.

ALLGEMEINE FORST — UND JAGD — ZEITUNG.

Noembrie 1931.

Dr. Karl Abetz, Braunschweig.

Zur Theorie und Praxis des forstlichen Erfolgsausweises unter besonderer Berücksichtigung des Erfolgsrechnungsverfahrens der Braunschweigischen Staatsverwaltung.

Despre teoria și practica bilanțului forestier cu considerații asupra metodei întrebuințată de administrația forestieră din Braunschweig.

Pornind dela analiza metodelor actuale aplicate, metode cari în nici o altă ramură economică n'au rămas atât de în urmă, în celace privește alcătuirea bilanțului forestier, autorul stabilește unele lipsuri pe cari le putem formula astfel:

1. Variațiile în valoare a materialului lemnos aflat în depozite nu se iau în considerație la facerea bilanțului.

2. Idem schimbările în materie.

3. Cele două părți ale bugetului — ordinar și extraordinar — nu sunt în concordanță în celace privește veniturile și cheltuielile. Adică veniturile ordinare nu acoperă perfect cheltuielile ordinare.

4. Lipsesc precizările necesare.

In a doua parte sunt date soluționările lipsurilor găsite, cu excepția variațiilor rezervei de capital lemnos căruia îi este închinat un capitol aparte, unde din analiza tuturor sistemelor practicate și în special din comparația metodelor lui Ostwald-Krieger și a celor: Eberbach-Spiegel-Abetz care au fost aplicate în Braunschweig (cu ilustrarea originală a practicării), autorul precizează căile de urmat și avantajele pe care acestea le prezintă față de celelalte. A. face în acelaș timp și câteva propuneri noui.

Decembrie, 1931.

Gayer, Oberforstrat.

Nadelholzwirtschaft in Buntsandsteinhochlagen des südlichen Schwarzwaldes.

Cultura coniferelor în regiunile înalte nisipoase.

Subiectul acestei conferințe este: greutățile cu care are de luptat economia forestieră a pădurilor așezate în regiuni înalte (700—900 m.), pe soluri nisipoase și pietroase, în special cele din Schwarzwald, (având-se în vedere condițiile climaterice adică: diferențele de temp., vânturile la care sunt expuse, abundența de umiditate care împiedică procesul de formare al humusului și pericolul „morului").

Autorul vede realizarea unui progres numai îndeplinindu-se riguros următoarele :

1. alegerea pricepută a speciilor, și modul cum acestea sunt plantate. (Brad, molid, pin).
2. apărarea în contra furtunilor.
3. înlesnirea regenerării naturale.
4. îngrijirea rațională a solului.

Karl Fischer, Giessen.

Die tierischen Stützen des biologischen Gleichgewichts.

Animalele ca factori regulatori ai echilibrului biologic.

Armonia dintre factorii biocenetici, privită în unități de timp scurte, poate fi turburată de climă, de intervenția omului (prin limitarea și intensificarea unor specii), etc.

Aceste desechilibrări pot avea efecte catastrofale.

Autorul spune că Entomologia modernă pornește dela următorul principiu: numărul indivizilor unei specii este în raport direct cu indicile de înmulțire al hranei, iar prevenirea și combaterea nu se poate face decât prin menținerea echilibrului.

Dă o serie de exemple unde parazitele și unele insecte sunt întrebuințate de Entomologie ca factori regulatori. Progresul nădăjduit este ca intervenția acestor factori regulatori să se facă cu un efect cât mai repede.

Heidenreich, Forstmeister.

Die Waldgenossenschaft nach hessischem Recht und ihre Bedeutung für den privaten Kleinwaldbesitz.

Asociația forestieră după dreptul din Hessa și importanța ei pentru proprietatea mică particulară.

Autorul demonstrează necesitatea asocierii micilor proprietari de păduri și arată că în faza economică de astăzi mai mult decât oricând, asocierea poate fi de mai mare folos. Tema are două părți. In prima se fac câteva considerații asupra factorilor de proprietate și economie precum și a căilor cari trebuiesc urmate în vederea constituirii asociațiilor.

In partea doua încadrează normele de conducere ale acestora în legile și dreptul silvic.

Din punct de vedere silvic, scopul ar fi ca micii proprietari să se bucure de avantajele marilor proprietăți (plantare, exploatare, vânzare).

Dr. Heil.

Steigerung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes. Rundfunkvortrag.

Ridicarea productivității pădurii. (Conferință la radio).

Consumul forestier din Germania nu poate fi acoperit de producția proprie. Pădurea trebuie protejată și mărită producția internă.

Prin măsurile politico-vamale speciale în cel mai bun caz se poate ajunge la o stabilitate a prețurilor, rămânând totuși ca Germania să dea mai departe jumătate de miliard mărci pe lemnul străin.

Remediul, după autor, ar fi luarea tuturor măsurilor pentru ridicarea productivității pădurii. Cel mai bun exemplu îl oferă Danemarka, care a obținut rezultate admirabile, practicând forțarea creșterii prin rărituri timpurii și des repetate (așa numita „răritură daneză").

După concluziile lui Gehrhardt, metoda se poate aplica și în Germania, factorii determinanți fiind aproape aceiași. Fapt că ideia este împărtășită de mulți teoreticieni și practicieni germani este înființarea asociațiilor: „Arbeitsgemeinschaft für Zuwachsförderung" și „Schnellwuchsbetrieb" de către corpul administrativ silvic.

Th. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT

Viena, Decembrie 1931.

Nr. 146.

Betrachtungen von tschechoslowakischen Holzmarkt.

Considerațiuni asupra pieței cehoslovace a lemnului.

După o analiză a comerțului și industriei forestiere din Cehoslovacia descriind cauzele și aspectele actuale, corespondentul ziarului face mai multe propuneri de natură a mări consumul intern de lemn.

Apreciază, deasemenea, ca necesară și o propagandă în favoarea economiei forestiere cehoslovace, sub auspiciile statului.

Die polnische Holzausfuhr nach Deutschland.

Exportul forestier polonez în Germania.

Se dau cifre procentuale asupra volumului lemnos exportat în Germania, raportat la volumul total al exportului polonez în această țară, în anii 1927—1930, resp. 25%, 23.5%, 17.1%, 14.3% și 12.5% în 1931, primele trei trimestre.

Conflictul economic dintre aceste două state s'a repercutat puternic și asupra comerțului de lemn, fapt care a îngreuiat situația producției și industriei poloneze.

Nr. 147.

Prof. dr. R. Strigl.

Die Analyse der gegenwärtigen Wirtschaftskrise mit besonderer Berücksichtigung des Holzmarktes.

Analiza crizei economice actuale cu specială considerare a pieței lemnului.

Nr. 150.

M. Lachaussé.

Umwandlung von Mittelwald in Hochwald.

Conversiunea crângului compus în codru.

Se publică referatul citit de autor la congresul internațional ținut la Paris, în Iulie 1931.

Nr. 153/5 conține un număr de articole asupra crizei actuale — număr special de Crăciun.

Nr. 156/157/1, cu oarecare caracter de număr festiv, cuprinde interesante articole semnate de specialişti reputaţi, asupra pieţelor de lemn din Franţa, Anglia, Jugoslavia, Polonia, etc.

Gh. I. I.

L'ALPE.

Iunie.

C. Inghilleri.

I rimboschimenti in Sardegna. Semine o plantagioni?

Reîmpăduriri în Sardinia. Semănături sau plantaţiuni.

Pe suprafeţe întinse, achiziţionate de stat prin cumpărări şi exproprieri, începând de la 1900 s'au făcut mari lucrări de plantare, cu rezultate însă, nemulţumitoare. S'a constatat că tocmai în terenurile mai mult lucrate, mai desfundate şi mai mobilizate, reuşita era mediocră.

Autorul discută pe larg cauzele: apa ploilor puţin abundentă se infiltrează prea repede, rădăcinile se desvoltă prea superficial în sezonul rece şi le distruge apoi uşor căldura verii. In concluzie: să nu se planteze ci să se semene pe teren compact.

A. Merendi.

Boschi e pascoli della provincia di Lucca.

Păduri şi păşuni în provincia Lucca.

Se relatează sforţările depuse de această provincie pentru împăduriri şi amenajări pastorale, încurajând cu premii iniţiativele particulare.

G. Friedmann.

Qualche considerazione sull'alpicoltura dell'Appennino centrale.

Câte-va consideraţiuni asupra culturii alpine din Apeninii centrali.

Un program de lucru pentru ameliorarea păşunilor: cele de munte — în măsura în care lucrurile sunt rentabile— să se înzestreze cu adăposturi, stâne, ţarcuri, să se curețe de pietre, etc.; cele de lângă sat să se transforme în culturi de plante furajere.

Francesco Carulo.

Note sul trattamento e rinnovazione dei boschi di pino silano.

Note asupra tratamentului şi regenerării pădurilor de pinus laricio calabrica.

Fiindcă se regenerează bine pe cale naturală dar nu sub adăpost se recomandă tăerea cu lăsare de seminceri, tăerea rasă în bande alterne sau tăerea în fâşii înguste.

Ettore Parente.

La ricostituzione delle fustaie degradate di rovere.

Reconstituirea codrilor degradaţi de gorun.

După o descriere a aspectului lor, se recomandă receparea tulpinelor, în urma cărei operaţiuni se obţine un crâng: de la acesta, prin lăsare de 250 rezerve se trece la crângul compus apoi la codru. Se mai recomandă amestecul şi al altor esenţe: cerul, stejarul, ulmul, pinul, etc.

V. N. S.

ERDESZETI LAPOK.

Caetul XI.

Cronică.

1. Criza exploatării lemnului de lucru
2. Chestiunea materialului de foc.

Iul. Roth.

Regenerarea naturală şi altele.

Se continuă discuţiunea în jurul regenerărilor naturale şi artificiale, autorul mărginindu-se numai la apărarea lui în contra atacurilor primite, cari vizează atât persoana cât şi competinţa sa. (Dr. Ing. Roth este conducătorul staţiunii de experienţă).

Dr. D. Fehér.

Problema împăduririi „sărăturilor" în legătură cu biologia solului.

Cercetările îndelungate de laborator au dus la următoarele concluziuni:

1. Desvoltarea pivotului rădăcinilor depinde în primul rând de natura solului şi apoi de specie.

2. Speciile cu înrădăcinare pivotantă nu din cauza pivotului lung suportă influenţele defavorabile ale solului (uscăciune, concentraţie de săruri) ci au o înrădăcinare pivotantă din cauză, că au fost mai rezistente şi s'au luptat cu succes în contra influenţelor.

3. Intr'o climă uscată, hotărâtor este numai, dacă rădăcinile pot să pătrundă până la apa freatică sau nu.

4. Chestiunea împăduririi sărăturilor este deci o chestiune de înrădăcinare. Problema este: să găsim specii a căror rădăcini verticale pot să străbată stratul [illegible].

Cu ajutorul varului se poate dubla numărul bacteriilor din sol; asemenea prin îngrăşarea cu bălegar. Menţinerea umidităţii solului într'o stare optimă, are o influenţă hotărâtoare asupra desvoltării cantitative şi calitative a microflorei.

Articolul în continuare.

Dr. Fr. Fazekas.

Contestaţia, expertiza şi arbitrajul în Economia forestieră şi comerţul lemnului.

Articol în continuare.

I. Kon.

LESNICKA PRACE.

No. 11, 12, 1931.

Ing. J. Czimra.

Contraventions aux règlements de la police forestière.

Contravenţiuni la regulamentele de poliţie forestieră.

In vederea alcătuirii nouei legi silvice care se pregăteşte în Republica Cehoslovacă, autorul — pornind dela principiul conservării pădurilor, principiu izvorît din marele rol social pe care-l au pădurile în viaţa popoarelor — exprimă o serie de deziderate ce trebuesc avute în vedere la alcătuirea legii.

Iulius Barták.

Problème de la ségrégation de l'économie forestière de l'exploitation des mines en Slovaquie centrale en 1781.

Problema separaţiei economiei forestiere de exploatarea minelor în Slovacia centrală în 1781.

Ing. C. G. Veselsky.

La forêt vierge de Bialowiesa.

Pădurea virgină Bialowiesa.

Suprafaţa acestei păduri este de 140 mii ha. Exploatarea ei s'a început de către Germani în timpul marelui războiu.

Mai înainte pădurea era rezervată numai pentru vânătoare, curţii imperiale.

Dr. Ing. V. Weingartl.

Aus der forstlichen Studienreise in Deutschland.

Dintr'o excursie de studii forestiere în Germania.

SYLWAN.

Decembrie 1931.

Ing. Kazimierz Pilat.

Cours de la croissance du hêtre et du charme dans l'economie forestière de Suchodol (Opole) basé sur la structure du peuplement.

Mersul creşterii fagului şi carpenului în economia forestieră dela Suchodol, bazată pe structura arboretului.

Obiectul acestui studiu este determinarea diferenţelor caracteristice, din punct de vedere al creşterii în înălţime, diametru şi volum, între carpen şi fag.

Concluziile, trase din analiza exactă a 48 arbori tipi, extraşi după trei suprafeţe a 1 ha. fiecare, sunt:

In aceleaş condiţiuni climatice, în prima tinereţe, creşterea în înălţime a carpenului este mai mare decât a fagului.

La 80—100 ani carpenul atinge 23 m. înălţime şi 50 cm. în diametru; fagul 34 m. înălţine şi 77 cm. diametru (aceste dimensiuni pentru cl. II fertilitate).

Arboretul de fag, la vârsta de 30 ani, atinge o înălţime medie de 10 m.; în arboretul amestecat înălţimea scade la 7 m.

In arboretele de fag, cei mai mulţi arbori intră în categoria de diametre 26-30 cm.; în arboretele amestecate, cei mai mulţi arbori intră în clasa 45—50 cm.

Concluzia: tarifele de cubaj streine nu se pot aplica pădurilor din Polonia.

Franciszek Krzysik.

Über die weitere Entwicklung der Frostschäden in Rotbuchenbeständen.

Asupra efectului gerului din 1929 în arboretele de fag (vezi recenzia D. A. S.).

V. L.

SUMARSKI LIST.

No. 1, 1931.

Prof. Henry Perrin (Nancy).

La Sylviculture de la France.

Silvicultura Franţei.

Autorul face un scurt studiu statistic asupra pădurilor Franţei, arătând: repartizarea proprietăţii forestiere pe categorii de proprietari, specii, regime şi tratamente; procentul păduros pe regiuni; creşterea anuală, export, import, etc. Trece apoi la aplicarea codului silvic şi a legilor speciale.

Prof. Dr. Nenadić Duro (Zagreb).

Notre terminologie forestière.

Terminologia noastră forestieră.

Propune adoptarea unei terminologii silvice unice, care să se bazeze pe terminologia uzitată de mai bine de 50 ani în regiunile de Vest ale ţării.

Ing. Teodor Spanović.

Sur la culture du saule.

Asupra culturii salciei.

(va urma)

V. L.

NECROLOG

† Ioan Timoc

Ioan Timoc născut în anul 1865 în comuna Feldru din Jud. Năsăud, după ce şi-a terminat studiile secundare în liceul din Năsăud luând bacalaureatul cu bun succes a urmat studiile de silvicultură la Academia Minieră şi Silvică din Schemnitz terminând în anul 1887, — obţinând în anul 1891 diploma de inginer silvic în Budapesta.

După absolvirea studiilor a fost primit imediat în serviciul statului, la început ca diurnist technic apoi până în anul 1918 a parcurs toate gradele ierarhice până la cel mai înalt de prim Consilier silvic — la care a putut ajunge un şef de regiune distins.

A fost angajat în serviciul Regimului silvic al Ministerului Agriculturei şi Domeniilor Maghiar la început ca şef de ocol silvic în Rahău, Vişeul de sus şi Sighet iar în anul 1916 i s'a dat conducerea Regiunei silvice din Beregszasz, azi în Ceho-Slovacia.

In 1918 împins de dragostea lui de neam a rupt cordonul bolşevic care-l împărţea de Ardeal, — prezentându-se la Sibiu şi s'a angajat în serviciul silvic al Consiliului Dirigent, care dela 1922, data unificării Codului silvic, a devenit una cu Administraţia Casei Pădurilor, unde a stat până la pensionare, în anul 1929.

S'a retras cu gradul cel mai înalt în corp, — de Consilier silvic.

Ca şef de ocol a administrat pădurile composesorale, urbaniale, comunale, etc., din Maramureş, unde dreptul proprietăţei era cel mai nesigur din întreaga Ungarie, şi deci pretindea munca cea mai desăvârşită, cunoştinţe largi şi un tact de prevedere cu care a fost larg înzestrat.

Numirea sa de şef de regiune la Beregszasz este nota adevărată că s'a achitat demn de însărcinările primite. A ajuns apreciat, avansat în grad şi funcţiune, datorită numai meritelor personale. Român bun, ce a fost, şi fiu de grănicer, nu s'a putut sprijini decât pe munca lui neobosită, pe mintea lui clară, pe cunoştinţele vaste şi nobleţea sufletească în tot ce priveşte serviciul şi demnitatea în apărarea intereselor corpului.

Consiliul Dirigent l-a însărcinat cu conducerea serviciului silvic, mai târziu ca Director al Regimului silvic, — iar după unificare, — a intrat în cadrul controlului general silvic şi i s'a dat delegaţia specială din partea d-lui Ministru. de a verifica şi aproba avizele silvice în chestiuni de Reformă Agrară.

In viaţa oficială lungă de peste 40 ani, a fost omul datoriei, nimic nu l-a putut devia de la calea dreaptă pe care a apucat ca mic elev, datorită caracterului plămădit din firea înăscută şi educaţia primită, de a şti şi a voi, fără de cari nu s'ar fi putut impune într'o ţară, ca minoritar. A fost distins cu ordinele cuvenite pentru munca sa desăvârşită atât în statul Maghiar cât şi după unificare.

A fost membru în Consiliul de Administraţie al Progresului Silvic, membru în comitetul de redactare a Revistei Pădurilor, — prezent la toate congresele şi activ în viaţa culturală silvică.

Cel mai bun cunoscător al chestiunilor composesorale şi pădurilor comunale — colaborator activ la legiuirile silvice.

Moartea l-a răpit în depline puteri fizice şi mintale, când abia începuse a culege roadele muncei sale adevărate. Familia sa restrânsă şi în sensul mai larg, Corpului silvic, îi deplânge perderea.

IOAN FONAI.

INFORMAȚIUNI

Prin Decizia Ministerială No. 15.700/1931, se oprește vânătoarea epurilor și căprioarelor pe timp de 5 ani, pe terenurile Comunelor Bălășești, Jupânești, Goizești, Luncani, Tomești și Românești, din Județul Severin.

Prin Decizia Ministerială No. 12834/1931, se oprește vânătoarea epurilor și țapilor roșii, pe timp de un an, pe terenurile comunelor: Bogdana, Buciumi, Bodia, Meses-Sânjeorj, Răstolț, Răstolțul-Deșert, Păușa, Bozna, Treznea, Ciumârna, Stâna, Unguraș, Chichișa, Vașcapău, Gâlpâia, Ortelec, Moigrad, Berbi și Năpradea din Județul Sălaj.

Dat fiind seriozitatea pericolului ce prezintă pentru reproducerea păsărilor de baltă, acțiunea ilicită a strângerei ouălor păsărilor de baltă, și în vederea apropiatei epoci de depuneri și incubații, Ministerul reamintește pe această cale dispozițiunile art. 22 și 23 din Legea Vânatului, — în virtutea cărora sunt oprite orice ridicare de ouă de păsări sălbatice, transport sau vânzare fără autorizația specială a Ministerului de Domenii.

Contravenienții se vor pedepsi cu amendă dela 1—3000 lei în conformitate cu art. 79 din Legea Vânatului.

Prin Decizia Ministerială No. 123/1932 s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat, pentru doi ani, pe teritoriul Comunei Slobozia-Clinceni, Județul Ialomița.

Prin Decizia Ministerială dela No. 3771 din 9 Februarie 1932, se aprobă transferarea d-lui Ing. Pamfil Popescu, șef de Ocol in Direcțiunea Regimului silvic, în Administrația C. A. P. S.

In locul său trece d-l Ing. A. Cimoca.

Se numesc membrii în Consiliul de Disciplină al Corpului Silvic depe lângă Inspectoratul Regimului Silvic Sighișoara, pe un period de 3 ani, D-nii: Ingineri Otto Witting și N. Comănescu.

Cu decizia Ministerială dela Jr. 25.799 din 1931, se avansează în mod onorific, pe ziua de 1 Ianuarie 1932, la gradul de ing. șef silvic, următorii ingineri:

La alegere:

Stănei Ioan
Dan Theodor
Ardeleanu Ion
Constantin St. Ion
Chirvăsută Ion
Negulescu Emil
Tomescu Constantin
Diordiță Gheorghe
Domusci N. Gh.
Ivănescu Alex.
Haralambie M. At.
Popescu St. Mircea
Dan Mihai

La vechime:

Constantinescu I.
Cerschi Titus
Dumitrescu T. C.
Constantinescu I.
Iacozi Samoil
Pettó Ioan
Bârsan Dumitru
Galbenu N. D.
Mărăsescu At.
Tocusel Anghel

La gradul de inginer inspector, la vechime, d-l ing. subinspector Georgescu M.

La gradul de inginer consilier silvic, d-l ing. inspector general Popescu Alecsandru.

Autorul articolului **„Ienuperul"**, din Nr. 1/932, ne roagă să arătăm că se numeşte I. Dimitrescu şi nu I. Dumitrescu, cum din eroare s'a tipărit. Facem cuvenita rectificare.

S'a depus spre vânzare la Soc. „Progresul Silvic" lucrarea:

COMERŢUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI DIN ROMÂNIA

de

H. Brauner

Cartea conţine 248 pagini text, format 24×31 cm., cu numeroase ilustraţiuni şi este legată în pânză.

Preţul pentru membrii Societăţii este de 380 lei redus dela 600 lei.

Se expediază la cerere trimiţându-se costul anticipat prin mandat poştal pe adresa Soc. „Progresul Silvic", Bd. Tache Ionescu 31, Bucureşti III.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— Luna Februarie, 1932 —

I. *Piaţa internă.*

Bucureşti

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.000	6.200	6.400
Stejar	7.000	7.200	7.400

*

Lemne de foc, tăiate, despicate, transportate la domiciliu, mia Kg.:

Fag uscat	Lei 900
Stejar uscat	„ 1000
Diverse	„ 700

*

Preţul lemnului de foc în ţară, pe vagon, ab staţia de încărcare, în lei:

	Fag	Stejar	Div. tari
Botoşani	—	—	3.500
Vaslui	4.500	—	3.200
Huşi	—	5.000	—
Slobozia	8.500	—	—
R. de Vede	5.000	—	—
Piteşti	5.200	5.200	—
C. de Argeş	3.000	3.000	—
R. Negru	3.200	3.200	—
Craiova	5.600	5.600	4.800

Lugoj	3.100	—	—
Timişoara	4.500	—	—
Braşov	3.500	—	—
Arad	—	4.100	—

*

Preţul lemnului de lucru — brut şi fasonat, în lei pe m. c.

Miercurea Ciuc

Răşinoase, cherestea.

Tombant, 4—5 m., 20—30 cm., 12—48 mm.	1.500
Cl. III şi IV, 4—5 m., 18—20 cm., 13—30 mm.	1.050
Cl. V idem	650

Sibiu

Buşteni stejar, 30—80 cm.	400
Molid, cioplitură	525

Cluj

Cioplitură, molid	500
Cherestea, molid, diverse	830

(După «Buletinul C. A. P. S.» Nr. 3—4/1932).

II. *Piaţa externă.*

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 10 Februarie 1932. Baza 24 mm., preţurile în pengoe [1]) pe m. c. la graniţa ungară.

Molid tâmplărie fără B. W.	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	110—120
Brad cl. IV românească	58— 62
Molid cl. IV românească	74— 78
Molid B. W. (construcţie)	105—115
Material de geluit	95—100
Leţuri şi căpriori	50— 55

Şipci.

Şipci scurte de 1 m. 26; 1,25 m. 29; 1.50 m. 33; 2 m. 38; 2.50 m. 34; 3 m. 50; 3.50 m. 44 pengö.

Molid cl. IV român lată	60— 65
Brad cl. V român lată	45— 50
Jaluzele	34— 38
Cioplitură	38— 45

---

[1]) 1 pengoe = 29.40 lei (curs oficial).

Mancle de 7—8 cm. 26—27 fileri: de 9—11 cm. 31—34 fileri bucata.

Tombant scurt 3—3,50 m. 80—90.

Marfă îngustă mai ieftină cu aprox. 15 P., la m. c.

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengoe.

Lemnul de foc, la granița ungurească pro vagon, inp engoe.

Nyirábrány	185—195
Bihakeresztes Köttegyán	195—210
Battonya	200—210
Lökösháza	200—215

Cărbuni de lemn cl. I — vagonul 540—580.

(După „Magyar Fakereskedö").

Viena, 13 Februarie 1932.

Prețul pe m. c. în schillingi [2]), pariate ab vagon stația de încărcare.

Trunchi (Langholz) 25—35 cm.	18—22
Busteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm.	15—17

Cherestea de molid și brad, ab Viena.

Molid de tâmplărie, (Tischerware), 13 mm.	104
Dulgherie (Bauware) 26 mm.: 18-32 cm. 4-6 m.	48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm., 16 cm.	49
Scânduri de lăzi (Kistenware)	41
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	52
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	53
Lețuri (Latten) 4—6 m., 20/50 mm.	53

Lemn de foc, per vagon, în schillingi, ab Viena.

Lemn de rășinoase, uscat 1 cojit	390
Fag despicat. I, 10% rotund	265
Brac (Spreisselholz), 100 kgr.	3.50
Brac (Brundholz), 100 kgr.	4.80

(După „Int. Holzmarkt").

Praga, 6 Februarie 1932.

Notări în coroane cehe, pe m. c., la bursa de lemn din Praga.

Pari de mină (Grubenstempel) 15—19 cm., 110—120; Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid, brad 20—24 cm. 120—130; Sc. și dulapi, cl. I. tivite, 26 mm., 18—24 cm. 550—580; Sc. și dulapi, cl. 1, tivite, 26 mm., 25—32 cm. 600—640; Lețuri 320—350; Lemn rotund p. construcție, 4 m. în sus, cu 8 cm. la vârf, 110—125 ab Praga:

Sc. de pardoseală 26—33 mm., 46 m., 12—18 cm., geluite p o față cu lambă și uluc de molid cu 10% brad 470—540; Sc. de lăzi și dulgherie 26 și 20 mm., 3—6 m. 10—17 cm. 190—220; 18—32 cm. 220—240.

(După „Carpathia").

---

2) 1 schilling = 23.70 lei (curs oficial).

Buşteni de export 700—850; buşteni I/II 400—500; bulzi I/II 1200—1500; cherestea netivită I/II 1100—1200; mercantilă 1000—1150; tivită I/II 1300—1400; frize 750—1000.

Fag.

Buşteni de furnir 400—500; I/II 150—250. Cherestea: neaburită, netivită cl. I 600—700; aburită, tivită, dela 2 m. în sus 700—800. Frise I, de 4—5 cm. 350—450; I de 8—13 cm. 450—550.

Frasin.

Buşteni I/II 450—550; bulzi I/II 1000—1100; scânduri netivite I/II 900—1000.

(După „Int. Holzmarkt").

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

PROCES-VERBAL Nr. 1.

Ședința de la 13 Ianuarie 1932.

Ședința se deschide la orele 21, sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: P. Antonescu, Gh. Agapie, N. N. Caragea, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D .Grozescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. [illegible], St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, D. Sburlan și Stan [illegible].

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. Se ia în discuțiune alegerea biroului pe 1932.

D-l Aurel Eliescu propune să se aleagă vechiul birou. Intervin în discuțiune D-nii: M. Suhățeanu și P. Antonescu cari cer ca alegerea să se facă prin vot secret.

Se suspendă ședința și se procedează la alegerea prin vot secret. La despuierea scrutinului se constată că s'au ales:

Vice-președinți, D-nii: M. Drăcea și V. N. Stinghe.

Secretar General: D-l P. Ioan.

Casier: D-l D. Grozescu.

Secretari, D-nii: A. Ionescu și N. N. Caragea.

2. Se trece la discuțiunea asupra Legii pentru administrarea pădurilor.

D-l Secretar General P. Ioan dă explicații asupra proectului întocmit de [illegible] Societății. După discuțiuni la cari iau parte D-nii: M. Suhățeanu, V. N. Stinghe, M. Drăcea, A. Ionescu, D. Grozescu, s'a amânat discuțiunea pentru ședința viitoare.

3. D-l P. Ioan dă lămuriri Consiliului asupra Codului Agriculturii care cuprinde 7 legi din care o parte interesează și Soc. noastră, având legătură cu pădurile și crede că ar fi nimerit ca Societatea să ia măsuri ca aceste legi să fie în concordanță cu vederile ei.

4. In privința Consiliului Sup. Silvic, D-l P. Ioan crede că se va amâna convocarea lui, totuși trebuesc de pe acum făcute propuneri pentru discuție. Au luat cuvântul D-nii: Andrei Ionescu, P. Antonescu, M. Drăcea, D. Grozescu.

5. D-l P. Ioan propune să se alcătuiască o comisiune care să elaboreze programul Adunării generale din acest an a Societății. D-l Stinghe e de părere

că problemele la Adunarea Generală să se fixeze după discuţiunile ce vor fi la Cons. Sup. Silvic.

6. D-l Andrei Ionescu propune un ciclu de conferinţe la Societate despre: Criza forestieră. Se deleagă o comisie compusă din D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, Andrei Ionescu şi D. Sburlan care să fixeze subiectele conferinţelor şi programul.

7. Consiliul hotărăşte ca Luni 18 Ianuarie ct., să se convoace o şedinţă specială pentru discutarea chestiunilor pendinte ce priveşte Vila de la Govora.

8. Consiliul aprobă D-lui D. Drâmbă suma de Lei 3.000 pentru clişeele necesare lucrării ce tipăreşte în Franţa.

Şedinţa se ridică la orele 23.30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 2.

Şedinţa de la 20 Ianuarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: P. Antonescu, Gh. Agapie D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăteanu, D. Sburlan, Stan Stănescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. Se începe discuţia bugetului pe 1932.

D-l *D. Grozescu* dă citire proectului de buget care însumează Lei: 3.400.000.— la Venituri şi Lei: 3.400.000.— la Cheltuieli ordinare în plus Lei: 2.195.000 cheltuieli extraordinare, sumă care se va acoperi printr'un împrumut.

Consiliul aprobă proectul de buget astfel alcătuit, hotărînd în acelaş timp reducerea salariilor funcţionarilor Societăţii pe anul 1932 cu 5% salariile, până la 4000 lei şi 8% salariile peste 4000 lei.

Consiliul pune la dispoziţia Marei Legiuni a Cercetaşilor suma de 5000 lei din bugetul pe 1932 pentru propagandă.

Cererea Şcoalei de la Brăneşti de a ajuta elevii săraci, se amână spre a se rezolvi după disponibilităţile bugetare.

Consiliul aprobă suma de 1.200 lei spre a se distribui ca ajutor de sărbători lucrătorilor de la Revistă, factorilor poştali, portari, etc.

2. Se ia în discuţiune modificarea Legii pentru administrarea pădurilor. După discuţiuni s'a hotărît să se convoace Consiliul într'o şedinţă specială Vineri 22 Ianuarie ct., spre a se continua discuţiunea.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

p. SecretarGeneral, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL Nr. 3

Şedinţa de la 22 Ianarie 1932.

Prezenţi, D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea, Andrei Ionescu, Stere Rodoteatu şi N. Caragea.

La ordinea zilei, proectul de modificarea Legii pentru administrarea pădurilor.

Consiliul nefiind în număr, nu poate lua în desbatere chestiunea, amânând-o pentru Şedinţa din 27 Ianuarie 1932.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

p. Secretar General, (ss) *N. N. Caragea*

PROCES-VERBAL Nr. 4.

Şedinţa de la 27 Ianuarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia d-lui V. N. Stinghe, vice preşedinte, prezenţi fiind d-nii: P. Antonescu, Gh. Agapie, N. N. Caragea, D. Cimileanu, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, Stan Stănescu.

Secretar de şedinţă d-l Andrei Ionescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute, care pus la vot se aprobă în întregime.

D-l M. Drăcea, cerând intervertirea ordinei de zi, supune aprobărei Consiliului cererea Cohortei I-a Cercetaşi de a i se pune gratuit la dispoziţie pentru un bal în seara de 6 Februarie — sala de festivităţi a Soc.

Consiliul aprobă gratuit, plătindu-se numai curăţenia şi lumina 1000 lei.

D-l Secretar prezintă Consiliului, spre aprobare, următoarele cereri pentru sală:

1. Casele Naţionale, pentru un bal în seara de 5 Martie 1932.

Consiliul aprobă cu taxa redusă dela 5000 lei la 4000 lei.

2. Cercul Studenţesc Prahovean pentru mai multe matineuri, solicită reducerea taxei de 3000 lei ce i s'a fixat într'o şedinţă anterioară.

Consiliul aprobă cu 2500 lei de matineu, dacă se dau mai multe.

Se intră în discuţiunea *proectului de modificări la legea pentru administrarea pădurilor.*

D-l *Gh. Agapie*, prezintă în scris observaţiunile d-sale însoţite de o schemă grafică de organizarea Administraţiei pădurilor.

Nu găseşte oportun ca în capul Administraţiei pădurilor să fie un subsecretar de Stat, care fiind un om politic s'ar putea lăsa mai degrabă înclinat către a cere continuu noui şi mari sacrificii pădurilor pentru acoperirea nevoilor finanţelor tezaurului public, decât spre o raţională exploatare a lor bazată pe raportul susţinut. Propune menţinerea Consilierului Ministerial, care poate fi şi un economist, în fruntea Administraţiei, care va fi împărţită în 5 direcţiuni.

D-l *P. Antonescu*, discutând asupra proectului prezentat de biuroul Consiliului de Administraţie, e de părere că n'ar fi bine ca în fruntea unei Administraţii eminamente technică şi conservatoare, să fie un politician, ci un Administrator al pădurilor, de specialitate. Consiliul Technic să i se lărgească cadrele, să nu fie format numai din funcţionari şi să fie ca şi până în prezent un organ de avizare pe lângă Ministru.

D-l *M. Drăcea* e de părere că aceea ce construim să fie cât mai stabil. Actualmente trecem printr'o stare de dezechilibrare şi trebuie să intrăm într'o stare de echilibru pentru o perioadă cât mai îndelungată. Nu trebuie să ne difuzăm puterile şi să ne decapităm. Aceluia ce va fi în capul Administraţiei silvice trebue să i se asigure o permanenţă oarecare pentru aducerea la îndeplinire a unui program. In administraţia pădurilor se cere mai multă continuitate decât oriunde şi nu prin Subsecretarul de Stat, om politic, se poate ajunge aci.

D-l *D. Grozescu* arată că proectul, aşa cum s'a prezentat, satisface dezideratele adunării generale extraordinare din 1931. Această vastă Administraţie nu poate fi înglobată la Ministerul Agriculturii ca o simplă direcţie.

Subsecretariatul nu micşorează administraţia de astăzi, dându-se posibilitatea desvoltării mai departe, a organelor competente, şi formează o unitate administrativă corespunzătoare importanţei ce o au pădurile în economia generală a ţării, de care trebuie să se ocupe mai deaproape organele de guvernământ.

Infiinţarea acestui Subsecretariat de Stat îşi are importanţa şi din punct de vedere al încadrării funcţionarilor, în legătură cu armonizarea salariilor.

D-l *Andrei Ionescu* arată că printr'o regrupare a întregei administraţii forestiere într'un Subsecretariat de Stat se poate păstra contactul strâns şi permanent între politica pădurilor şi politica generală a ţării. Astăzi, pe măsură ce ne ridicăm în erarhia oricărei administraţii, economicul, politicul şi socialul, covârşeşte technicul. Un Subsecretar de stat înţelegător, ce s'ar putea pune la diapazon cu nevoile pădurilor, făcând parte din guvern, ar putea mai uşor realiza dezideratele mari ale politicei forestiere naţionale. Arbitrarul Ministerial care e de temut va fi înfrânat de legi, amenajamente şi consiliile cari funcţionează pe lângă Minister.

D-l *M. Drăcea* se raliază la propunerea făcută în proect a se înfiinţa un Subsecretariat al Pădurilor însă conduse de un Administrator general peste capul căruia să fie un Subsecretar de Stat.

D-l *D. Ciurileanu* ar dori înfiinţarea unui Subsecretariat, dar crede că este imposibilitate să existe un Subsecretar de Stat al pădurilor, peste un director general; ar aduce, pe lângă aceasta, un surplus de cheltueli.

D-l *V. Stinghe*, rezumând cele spuse de antevorbitori, arată că din discuţiuni reese părerea Consiliului de a se menţine propunerea înfiinţării unui Subsecretariat de Stat al Pădurilor, rămânând ca în discuţiunile viitoare să se precizeze şi modalitatea de conducere a acestui Subsecretariat.

Se fixează viitoarea şedinţă Luni 1 Februarie, ora 16.30.

p. Preşedinte, (ss) *V. Stinghe*

p. Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL Nr. 5.

Şedinţa de la 1 Februarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 17 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: Gh. Agapie, N. N. Caragea, D. Ciurileanu, P. Ioan, Adrei Ionescu, H. Lazăr, M. Drăcea, D. Grozescu, St. Rodoteanu, D. Sburlan.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

In continuare discuţiunii asupra modificării legii pentru administrarea pădurilor, la cuvântul D-l Horia Lazăr, care susţine că înfiinţarea Subsecretaria-

[illegible] pădurilor este necesară. Numai cu un Subsecretariat vom atrage de partea [illegible] oamenii politicii care să susţină interesele pădurilor.

Administratorul general are desavantajul că este unul singur care con-[illegible] întreaga administraţie a pădurilor, pe când dacă ar fi divizată această ad-[illegible] pe specialităţi, ar fi puşi la contribuţie şi alţi colegi meritoşi.

Alt incovenient este că dacă administratorul general nu este agreat de Mi-[illegible], sau se desfiinţează Legea, sau este boicotat şi nu mai poate lucra.

Deci este preferabil ca fiecare din specialităţi să fie condusă de un Di-[illegible] echivalent cu Directorul General din Minister, care să lucreze direct cu [illegible].

Ocoalele silvice să fie unificate, şefului dându-i-se ajutoare după cazuri.

Numai astfel inginerii silvici vor putea îndeplini şi rolul de îndrumători [illegible] pădurilor particulare, nu numai pe acela de poliţie.

D-l Agapie citeşte părerile sale în compectarea celor spuse în şedinţa tre-[illegible], conchizând că administratorul pădurilor nu trebue să aibă aceleaşi atribuţii [illegible] Subsecretarul de Stat, el fiind numai organ de execuţie.

D-l Preşedinte combate ideia, găsind că Administratorul general poate [illegible] delegaţie de la Ministru să aibă competinţa unui Subsecretar.

D-l Agapie mai cere să se stabilească până unde merge puterea Admini-[illegible] general în ce priveşte respectarea raportului susţinut, care trebue re-[illegible].

D-l Preşedinte răspunde că această chestiune nu-şi are locul aci. Ea se [illegible] discuta la modificarea Codului silvic.

In altă ordine de idei d-sa susţine că sunt două chestiuni: *a)* politica ge-[illegible] a pădurilor ţării şi *b)* administrarea pădurilor Statului.

Chiar dacă unificăm aceste două ramuri, nu trebue în nici un caz să per-[illegible] ceva din prestigiul Corpului. Deci de la un Consilier Ministerial să trecem [illegible] Subsecretariat de Stat, nu să coborim. Să vorbim tare căci vom câştiga. [illegible] fim umiliţi. In viaţa partidelor de azi va lua loc şi chestiunea pădurilor.

Trebuia să dovedim că existăm. Chiar dacă deocamdată nu va fi un Silvi-[illegible] Subsecretariat de Stat, odată tot se va ajunge aci. D-l Preşedinte este [illegible] un Subsecretariat de stat cu 3—4 Direcţiuni.

D-l D. Grozescu arată că în şedinţa trecută s'a stabilit că e necesară [illegible] instituţiei Sbusecretariatului de stat al pădurilor. Urma ca se stabilească [illegible] conducerea ei în detalii.

D-l Agapie a înţeles ca administratorul general să i se dea puterea ca şi [illegible] Subsecretar, dar nimeni să nu se mai interpună între el şi Ministru.

D-l C. P. Georgescu părăsind şedinţa, ia preşedinţia desbaterilor D-l *Horia* [illegible].

D-l Rodoteanu: s'a stabilit să nu dăm înapoi, dar s'a intrat în detalii [illegible] cari se pierde ideia principală.

D-l P. Ioan. Proectul trebue pregătit ca să nu fim surprinşi. El trebue să [illegible]pundă doleanţelor noastre şi chiar ale Ministrului. Dacă nici Societatea nu [illegible] presentaMinistrului un proect, atunci el va fi liber să-l ceară cui va crede. [illegible] explică rostul înfiinţării Direcţiei pădurilor administrative de stat şi al a-[illegible].

Consiliul admite înfiinţarea celor 4 Direcţii din proect.

D-l A. Nedelcovici propune ca la Direcţia administrativă să se ataşeze Institutul de cercetări forestiere.

Consiliul admite să se introducă în lege un articol prin care să se înfiinţeze Institutul de cercetări forestiere.

Consiliul admite ca unificarea serviciilor să se facă până la Ocol.

Şedinţa se ridică la orele 19,30, urmând a se continua discuţia în şedinţa viitoare.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 6.

Şedinţa de la 3 Februarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: M. Drăcea, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, D. Sburlan, Stan Stănescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

In continuarea discuţiunii asupra modificării legii pentru administrarea pădurilor, D-nii M. Drăcea şi V. Stinghe sunt de părere exprimată în şedinţa precedentă.

D-nii C. P. Georgescu, H. Lazăr şi P. Ioan susţin teza contrarie.

D-l M. P. Florescu crede că prin creiarea unui Subsecretariat de stat corpul se divizează, deoarece mulţi ingineri superiori vor face politică, spre a ajunge la situaţia de Subsecretar. Nu e bine să divizăm Corpul în partide politice.

D-l A. Nedelcovici face o paralelă între situaţia actuală şi aceia când s'a trecut vechea Şcoală de silvicultură la Politechnică. D-sa crede că prin punerea în fruntea pădurilor a unui Subsecretar de Stat, nu se periclitează interesele pădurilor.

D-l C. P. Georgescu. Noi nu ne putem abate de la punctul de vedere exprimat de Adunarea generală.

D-l M. Suhăţeanu, în chestia Subsecretariatului, crede că ideia unui subsecretar de stat la moravurile politice actuale, nu este potrivită. Totdeauna a fost la Ministerul de Domenii câte un subsecretar care a lucrat la păduri şi nu am fost mulţumiţi de el.

D-sa este împotriva Subsecretariatului; crede că e mai bine un Administrator general, care va păstra toate atribuţiunile.

Consiliul hotărăşte să se ţină o şedinţă specială Vineri 5 Februarie, în care să se discute Legea actuală pe articole.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *Petre Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 7.

Ședința de la 5 Februarie 1932.

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: M. Drăcea, A. Eliescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu.

In continuare, se ia în discuțiune proectul de modificarea Legii pentru administrarea pădurilor.

D-l *P. Ioan* dă citire expunerii de motive la proectul de lege depus în Senat în sesiunea extraordinară din Iunie 1931.

Se începe discuția pe articole a proectului prezentat de birou.

D-l Președinte C. P. Georgescu e de părere că Direcția Pădurilor Statului trebue să fie o Direcție generală cu toate serviciile, având caracterul unei instituțiuni aparte de sine stătătoare.

D-l Andrei Ionescu susține că Consiliul Technic să rămână ca și până în prezent, organ de avizare pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

D-l M. Drăcea e de părere că în viitor la întocmirea proectelor ce au atingere cu problemele forestiere să se ceară și avizul Subsecretarului de Stat, [illegible] de oganele sale.

Se discută competința Direcției administrative, rămânând să se dea o altă redacțiune articolului respectiv din care să reiasă că învățământul silvic se leagă cu Direcția ad-tivă numai în ceiace privește chestiunile de ordin ad-trativ.

La art. 16, D-l Andrei Ionescu e de părere că nu prin lege se poate [illegible] prin ce Direcțiuni se vor trimite lucrările Consiliului Technic, aceasta fiind chestie de regulament. In lege e suficient să se prevadă că lucrările se supun spre avizare de Ministru.

D-l A. Nedelcovici e de părere că membrii Consiliului Technic să fie numiți fără temen.

Ședința se ridică la orele 23.30, discuțiunea amânându-se pentru ședința viitoare.

Președinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 8.

Ședința de la 10 Februarie 1932.

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, [illegible] P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. Stinghe, D. A. Sburlan.

Se citesc procesele verbale ale ședințelor din 3 și 5 Februarie. D-l M. Drăcea își menține părerea ca administrația silvică să fie condusă de un cap permanent.

Cu această adăogire procesele verbale se aprobă.

Se citește adresa Consiliului Sup. Silvic prin care solicită Soc. Progresul Silvic colaborarea în vederea sesiunii ce urmează.

D-l *P. Ioan* depune mandatul ce a avut ca delegat al Societăţii în Consiliul Sup. silvic, spre a fi delegat în locul său D-l C. P. Georgescu.

D-l *Drăcea* cere ca pentru chestiunile ce se vor discuta la Cons. Sup. silvic să se propună şi chestiunea vânătoarei.

D-l *C. P. Georgescu* propune Consiliului unele modificări ce trebuesc aduse proectului de buget al Societăţii pe 1932, pe cari le explică D-l Grozescu.

D-l *V. Stinghe* afirmă că acum se vede că construcţia de la Govora reprezintă anihilarea scopurilor Societăţii.

D-l *N. Caragea* întreabă dacă chestiunea Govorei este legată de bugetul Societăţii sau invers. Propune în tot cazul multă prudenţă la angajarea Societăţii pe viitor. Mai propune că ar fi bine să nu mai contractăm împrumutări pentru înzestrarea Vilei de la Govora, ci anul acesta să o exploatăm aşa cum se găseşte.

D-l *C. P. Georgescu* arată că sunt membri cari locuesc la Cămin împotriva dispoziţiunilor Regulamentului şi nici nu achită la curent taxa pentru cămin.

Consiliul aprobă să se aplice Regulamentul.

Se aprobă sala Societăţii pentru o serată ce va da Federaţia Cercurilor studenţeşti Basarabene cu preţul de 2500 lei, în ziua de 21 Februarie ct.

Deasemenea, se aprobă sala, Soc. Nădejdea, a funcţionarilor din Ministerul Domeniii, cu 3000 lei, pentru o serată.

Asupra întâmpinării D-lui Ing. P. Otin care propune să introducă în conversiune şi datoriile forestiere, D-l V. Stinghe arată că în ultima formă a proectului de conversiune sunt trecute şi datoriile forestiere.

Se începe — în continuare — discuţia Legii pentru administrarea pădurilor.

Urmează discuţia asupra Consiliului de Administraţie.

D-nii M. Drăcea şi V. Stinghe propun ca să se dea Consiliului de Ad-ţie puterea de a decide, nu de a aviza.

D-l C. P. Georgescu susţine că trebue să i se dea competinţă Consiliului de Ad-ţie, nu numai să dea avize.

D-l D. Grozescu arată că în hotărîrea Adunării generale s'a prevăzut că Consiliul de Ad-ţie e organ consultativ.

D-l Andrei Ionescu înţelege ca de fapt Ministrul sau Directorul General să nu poată lua anumite hotărîri, decât cu avizul Consiliului de Ad-ţie.

Rămâne să se precizeze în şedinţele viitoare:

1. Cum se va numi administraţia;
2. Cine va fi capul administraţiei;
3. Dacă Consiliul de Administraţie va fi organ de decizie sau consultativ.

Şedinţa se ridică la orele 23.30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 9.

Şedinţa de la 17 Februarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: N. N. Caragea, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Stan Stănescu.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

Se intră în discuțiunea proectului de lege pentru modificarea legii pentru administrarea pădurilor. Iau cuvântul D-nii: M. Drăcea, C. P. Georgescu, Aurel Eliescu, P. Ioan, D. Grozescu, Andrei Ionescu, după care D-l P. Ioan cere Consiliului să se pronunțe asupra celor trei puncte din proect rămase nediscutate și anume:

1. Cum se va numi administrația;

2. Cum va intitula capul administrației;

3. Dacă Consiliul de Ad-ție va fi organ de decizie sau consultativ.

D-l *St. Rodoteatu* arată că întrucât Ministerul de Finanțe a încadrat administrația pădurilor în bugetul Ministerului de Domenii pe 1932, nu mai poate fi vorba de autonomie.

In ce privește viitoarea administrație a pădurilor părerea Ministerului de Finanțe este ca ea să fie organizată în: Direcția Generală, Direcții principale și Direcții.

D-l *M. P. Florescu* spune că un subsecretar de stat silvicultor, va împărți Corpul în partide politice.

D-l V. N. Stinghe cere să se noteze că e un pericol, un pas înapoi, creiarea la conducerea administrației a unui subsecretariat. E un pericol și pentru Corp și pentru silvicultură.

D-l Președinte *C. P. Georgescu* arată că sunt trei ipoteze: Subsecretar de Stat, Direcția Generală și statu quo. N'ar fi de dorit ca administrația C. A. P. S. să decadă la Direcție generală.

Intrucât această chestiune s'a tratat pe larg în ședințele precedente, D-l președinte propune suspendarea discuțiunii și punerea ei la vot.

Se pun la vot cele trei soluții.

Rezultatul votului: Se admite cu majoritate creiarea unui Subsecretariat de Stat al pădurilor.

S'a hotărît deasemenea ca, Consiliul de Administrație să fie organ de deciziune, nu organ consultativ.

Ședința se ridică la orele 23.30.

Președinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 10.

Ședința de la 24 Februarie 1932

Ședința se deschide la orele 221 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: P. Antonescu, G. Agapie, D. Ciurileanu, A. Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, D. Sburlan, Stan Stănescu.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă cu rectificarea cerută de D-l Stinghe la cuvântarea d-sale.

Se intră în discuțiunea Proectului pentru modificarea Legii pentru administrarea pădurilor.

D-l *A. Eliescu* crede că ar fi bine să se închee discuțiile.

D-l *Andrei Ionescu* propune ca in chestiunile in cari nu toți membrii sunt de aceiași părere, să se consemneze separat opinia fiecăruia. De exemplu în privința Consiliului Technic crede că nu e bine ca el să fie inglobat in administrația generală, ci să fie ținut spre a apăra ideea forestieră de arbitrarul Ministrului.

D-l *Agapie* se raliază la părerea D-lui A. Ionescu.

D-l *M. Suhățeanu*. Poziția Consiliului Technic este fixată prin Legea silvică din 1910. Nu e un organ de administrație ci de consultație al Ministerului. Este de părere să-și păstreze actualul caracter: consultativ.

D-l *M. P. Florescu* este de părere ca acest Consiliu să rămână așa cum e, să nu-l mai degradăm.

D-l *A. Eliescu*: dela Consiliul deține destulă putere. Am putea cere cel mult ca avizul să fie conform.

D-l *P. Ioan* arată că proectul prevede organizarea pădurilor intr'o administrație integrală cu conducere unică. Cele 3 direcții au fiecare câte un consiliu pe lângă care lucrează.

D-l *St. Rodotcatu* e de aceiași părere cu D-l P. Ioan.

D-l *C. P. Georgescu* in decursul timpului s'a simțit nevoia să se complecteze atribuțiile acestui Consiliu. Consiliul Technic să rămână așa cum este.

D-l *V. N. Stinghe* dacă avizele sunt numai consultative, Consiliul e mai liber, nu are rezerve; pe când dacă e conform, poate să ezite. Deci e de părere ca avizele să fie consultative.

D-l *P. Antonescu* e de părere ca in Consiliul Technic să intre și membri străini, — profesori — nu numai funcționari. Avizele sale în acest caz ar prezenta și mai multă greutate.

De aceiași părere este și D-l A. Eliescu.

D-l *P. Ioan* arată stadiul actual al legii depusă la Senat. Societatea trebue să fie gata cu proectul.

D-l *C. P. Georgescu* crede că poate Guvernul nu cerea de la noi atâtea renunțări câte s'au dat. Cere să se citească proectul propus de d-sa când s'a pus prima dată problema modificării Legii din 1930.

D-l P. Ioan citește proectul D-lui C. P. Georgescu.

D-l *Andrei Ionescu*: cadrul modificărilor impuse de Minister au fost discutate de Adunarea generală și trebue să ne conformăm lor.

D-l *M. Suhățeanu* este de părere să se admită propunerea D-lui Președinte C. P. Georgescu, care aduce cele mai puține schimbări.

D-l *P. Antonescu*: vechea lege era intr'adevăr foarte bună. Dacă nu se cer modificări prea mari, atunci să se redacteze un text care să aducă cele mai mici schimbări.

D-l *A. Eliescu* crede că Ministrul a făcut apel numai din abilitate ca să aibă mai multă tărie in Parlament. Crede că ar fi cazul să se expună numai principii: să nu se fracționeze ad-ția, să se păstreze deosebirea intre Regimul silvic și Administrația pădurilor statului.

eȘdința se ridică la orele 24, urmând ca intr'o ședință specială care se va până Vineri 26 Febr. ct., să se închidă discuţiunea şi să se concretizeze dezideratele Societăţii.

p. Preşedinte, (ss) *V. N. Stinghe*

p. Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL Nr. 11.

Şedinţa de la 26 Februarie 1932.

Prezenţi D-nii: C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu.

Neîntrunindu-se numărul necesar de membri, nu s'a putut ţine şedinţa.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Directia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având in vedere art. 2 din codul silvic;

Având in vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată in Monitorul Oficial Nr. 121/920.

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Dosul şi Dealurile**, pendinte de comuna Hidişelul de sus, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Hidişelul de sus, in suprafaţă de 90 ha. 9.100 mp. Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Exploatarea in 40 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulament pentru exploatare al pădurii composesoratului **Văleni**, pendinte de comuna Văleni, judeţul Târnava Mare, proprietatea Composesoratului Văleni, in suprafaţă de 5 ha. 4100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea periodică din 2 in 2 ani a posibilităţilor normale. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Partea Caldă**, judeţul Braşov, proprietatea Beldi Maria Emma, in suprafaţă de 9.600 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia dormală 40 ani. Exploatarea in un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Partea Caldă**, pendinte de comuna Teliu, judeţul Braşov, proprietatea D-lui Francisc, in suprafaţă de 9,6800 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea in un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Regulamntul pentru exploatare al pădurii **Partea Caldă**, pendinte de comuna Teliu, judeţul Braşov, proprietatea D-nei Beldi Ilona, in suprafaţă de 9,6800 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea in un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 20487.

Art. 1. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare al pădurilor:

a) Ibănescu, Coasta Născurelor, Dealul Fraurului și Eliza depe Valea Gorgului, județul Tutova, proprietatea Doamnei Virginia Dimopol, în suprafață de 71,1645 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

b) „Cioc", județul Teleorman, proprietatea D-lui Ioan N. Anastasescu, în suprafață de 16,7716 ha. Regimul crângul simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

c) „Drăghiciu", județul Muscel, proprietatea D-lui Ion Iliuca Tuță în suprafață de 0,4200 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare ha.

d) „Dealul Țigăi", județul Argeș, proprietatea D-lui Dumitru S. Busuioc în suprafață de 0,300 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) „Dealul Țigăi", județul Argeș, proprietatea D-lui Ilie Voicu, în suprafață de 0,300 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor Regulamente se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 20489/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Hatna**, pendinte de comunele Carapciu pe Siret și Iordănești, județul Storojineț, proprietatea Doamnelor Maria Grigorcea, Modesta Aritonovici, Elena Flondor și a minorilor Nic. Grigorcea în suprafață de 692 ha. 3500 mp. din care 675,9506 ha. pădure curată. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 60 ani. Exploatarea conform planului general întocmit pentru întreaga durată a revoluției pentru produse principale și secundare. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare și împădurire al pădurii **Poraneasca** pendinte de comuna Manga, județul Dâmbovița, proprietatea Primăriei Caracal în suprafață de 98 ha. 9000 mp. din care 54 ha. de împădurit. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar pentru parchetele de exploatat și patru sute lei de fiecare hectar pentru parchetele de împădurit cu plantațiuni de salcâm. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **De la Ibănescu Coasta Mascarelor, Roșcanii, Dealul Ursarului și Iliia**, județul Tutova, proprietatea D-nei Marioara D. P. Ioaniciu, în suprafață de 5.3050 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Lupoaia**, județul R. Sărat, proprietatea D-lui Iordache Mânzală, în suprafață de 4.1000 ha. Regimul crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 3—4 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Moloc**, județul Argeș, proprietatea D-lui Const. Marin, în suprafață de 2.3000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Februarie 1922 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 20191.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Botta**, pendinte de comuna **Sita Buzăului**, județul Trei Scaune, proprietatea Compossessoratului fost militar **Botta** din comuna Zagon, în suprafață de 1009 ha. 0400 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 56 ani. Exploatarea în 11 ani, urmată de regenerarea artificială cu puieți de molid. Garanția de împădurire două mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Ploaca**, județul Rădăuți, proprietatea Varvara Rubanc, în suprafață de 4.9500 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani, extrăgându-se câte 2.50 mc. anual urmată de regenerare artificială. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Crucea Mică**, județul Târnava Mare, proprietatea Sc. Ortodoxe din comuna Dopca, în suprafață de 6.5600 ha. Regimul Crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea periodică din 10 în 10 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kantz Dominic, județul Mureș, proprietatea Kantz Dominic, în suprafață de 4.7000 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Muncelu**, județul Hunedoara, proprietatea Tic Partenie, în suprafață de 0.6300 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 30992/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Baracu şi Zăvoiul Turbata**, vecinate de comuna **Drăgăneşti**, judeţul **Prahova**, proprietatea D-nei Nina Haitas, în suprafaţă de 280 ha. 6000 mp. din care 279 ha. împădurită. Regimul crâng în ambele serii. Revoluţia normală 12 ani în seria I-a **Baracu** şi exploatarea în 6 ani şi revoluţia normală 6 ani şi exploatarea în 2 ani în seria II-a. **Zăvoiul Turbata**. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulament pentru exploatare al pădurii **Sotanca Fetineaia**, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-nei Alexandra Micescu, în suprafaţă de 17 ha. 4000 mp. Regimul crângul simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Măluroasa**, judeţul Gorj, proprietatea Const. N. Ruşet, în suprafaţă de 0,7900 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Cireşeanca**, judeţul Buzău, proprietatea Const. Gh. Zănescu, în suprafaţă de 0,7518 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în şase ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Cireşeanca**, judeţul Buzău, proprietatea Săndulache Zănescu, în suprafaţă de 0,7518 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în şase ani. Garanţia de împădurire trei

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi

sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 30996/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi: Regulamentele pentru exploatarea pădurilor mai jos menţionate tratate în crâng simplu.

a) Gura Aninoasa, judeţul Buzău, proprietatea Gheorghe Stoian, în suprafaţă de 4880 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

b) Găneeni-Ghighiu, judeţul Prahova, proprietatea Ştefan I. Constantin, în suprafaţă de 1,0103 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani.

c) Gageni-Ghighiu, judeţul Prahova, proprietatea Petre A. Stan, în suprafaţă de 1,5109 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea 12 ani.

d) Aninoasa-Vladoi, judeţul Muscel, proprietatea Eugenia Popa, în suprafaţă de 7.200 mp. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

e) Rotunda-Baraceşti, judeţul Prahova, proprietatea Aurelia Stănescu, în suprafaţă de 6,4000 ha. Revoluţia normală 20 ani. exploatarea în un an.

f) Pantelimonul, judeţul Buzău, proprietatea Petre Săndatu, în suprafaţă de 2206 mp. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 4 ani.

g) Dosul Nenciului, Pişlei şi Corbului, judeţul Buzău, proprietatea Vasile Păsiaru, în suprafaţă de 7850 mp. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea periodică conform regulamentului.

h) Pantelimonul, judeţul Buzău, proprietatea Dobre Ene, în suprafaţă de [illegible] mp. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 4 ani.

i) Pantelimonul, județul Buzău, proprietatea Avram Scarlat, în suprafață de 1253 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani.

j) Pantelimonul, județul Buzău, proprietatea Sanda Lăudatu, în suprafață de 2506 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 4 ani.

k) Ciochina-Lunca, județul Ialomița, proprietatea Elena Colonel Pocnaru, în suprafață de 6.2101 ha. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — La Regulamentele de mai sus garanția de regenerare s'a fixat la lei trei sute de fiecare hectar, iar revizuirea se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 27181.

Art. 1. — Se aprobă de noi: Regulamentele pentru exploatarea pădurilor mai jos menționate.

a) Cereniv, județul Storojineț, proprietatea Tomiuc Mihai, în suprafață de 1,67 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 80 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

b) Rovinar, județul Gorj, proprietatea Dumitru D. Vintilescu, în suprafață de 5901 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Oabana, județul Argeș, proprietatea Gh. Constantinescu, în suprafață de 1248 mp. Regimul Crâng cu 20 rezerve la hectar. Revoluția normală 26 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

d) Cernatu, județul Gorj, proprietatea Preot Toma Bălan, în suprafață de 1 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Dealul Goldii, județul Brașov, proprietatea Nicolae Rusu, în suprafață de 4.5700 ha. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea conform Regulamentului. Garanția de împădurire 1200 lei de fiecare hectar.

f) Pârâul scurt, județul Brașov, proprietatea Gh. Stroe și frații, în suprafață de 10,60 ha. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1200 lei de fiecare hectar.

g) Dealul Goldii, județul Brașov, proprietatea Ioan Marisi și alții, în suprafață de 5,17 ha. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1200 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Regulamentele de mai sus se vor revizui după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 27177/932

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Feteşti Lot Bercu**, pendinte de comuna Siminicea, judeţul Botoşani, proprietatea D-lui Herşcovici Bercu, în suprafaţă de 282 ha. 5653 mp. din care 261 ha. 5300 mp. împădurită. Regimul Codru în seria I-a de 34 ha. 2450 mp. constituită din arborete de răşinoase neexploatabile. Crâng simplu în seria II-a de 215 ha. 3.200 mp. Revoluţia normală 35 ani şi tra[illegible] 5 ani pentru arboretele exploatabile cu suprafaţa de 77 ha. 2500 mp. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar pentru arboretele cu vârsta mai mare de 40 ani şi lei cinci sute de fiecare hectar pentru arboretele sub 40 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Poiana Ţiganului**, pendinte de comuna Cârliga, judeţul R. Sărat, proprietatea D-lui N. Dragomirescu în suprafaţă de 234 ha. 4151 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Sfoara Popeşti**, judeţul Buzău, proprietatea Ion M. Popescu în suprafaţă de 5 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Podul Fraleştilor**, judeţul Argeş, proprietatea Ion Gălşeanu, în suprafaţă de 1000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Coasta Ivanei**, judeţul Argeş, proprietatea Dumitru Mureşeanu, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.
No. 27.185/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Grănicereşti Administrate cumulativ de ocolul silvic **Izvorul Someşului**, pendinte de Direcţia silvică Bistriţa pe teritoriul comunelor **Sant şi Rodna** jud. Năsăud şi Cosna judeţul C. Lung, în suprafaţă totală de 26726 ha. 8576 mp. Secţia A suprafaţa 6668 ha. 7103 mp. împărţită în 5 serii de codru de răşinoase cu tăiere rasă. Secţia B, 5773 ha. 1767 mp. pădure de protecţie Codru răşinoase cu tratament grădinărit, 5 serii. Secţia C, 9377 ha. 7778 mp. Codru de răşinoase cu tăiere rasă 5 serii. Seria D, 4907 ha. 1928 mp. Pădure de protecţie. Codru cu tratament grădinărit. Revoluţia normală 120 ani. Pentru toate secţiile. Posibilitatea pe suprafaţă pentru secţiile A şi C, pe volum şi Nr. de arbori pentru secţiile B şi D. Planul special nu poate fi modificat în decursul primilor 10 ani. Păşunatul caprelor este oprit. Revizuirea după 10 ani cu obligaţia replantărei porţiunilor exploatate în hectar cu minimum 4500 puieţi răşinoase repicaţi.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Boboci**, judeţul Muscel, proprietatea Maria Manolescu, în suprafaţă de 4.400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Gageni-Ghighiu**, judeţul Prahova, proprietatea Anghel Constantin, în suprafaţă de 1.2201 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 13 ani. Garanţia de împădurire [illegible] lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Călinescu**, judeţul Buzău proprietatea Polixenia Fințescu, în suprafață de 5000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Răstoaca, județul Dâmbovița, proprietatea comunei Crețulești, în suprafață de 0.3500 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 8 ani. Exploatarea în 8 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Februarie 1922, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 42046.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Ațel**, pendinte de comuna Ațel, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Ațel, în suprafață de 487 ha. 6800 mp. Seria I-a 466 ha. 0300 mp. Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Seria II-a 21 ha. 5800 mp. Crâng revoluția 15 ani, posibilitate normală. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar în seria de Codru și lei trei sute în seria de crâng. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Parjolita**, pendinte de comuna Feldioara, județul Cluj, proprietatea D-lui Paul Kemeny, în suprafață de 51 ha. 5500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 25 ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Hodoș**, pendinte de comuna Hodoș, județul Bihor, proprietatea Compossoratului Hodoș, în suprafață de 15 ha. 4700 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Tarina, Copeia,** etc. pendinte de comuna Filiaș, județul Odorheiu, proprietatea Compossoratului Filiaș, în suprafață de 41 ha. 2376 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani, Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Capat**, pendinte de comuna Capat, județul Timiș-Torontal, proprietatea Comunei Capat, în suprafață de 53 ha. 4100 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar completările masivului făcându-se tot cu stejar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Dumbrava**, jud. Hunedoara, proprietatea Școalei Nădăștia, în suprafață de 6 ha. 1900 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii **Valea Besenceului**, pendinte de comuna **Dalnic**, județul Trei Scaune, proprietatea Comunei Dalnic, în suprafață de 75 ha. 2300 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, posibilitatea periodică din 2 în 2 ani. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 42050.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Dobra**, pendinte de plasa Ilia, județul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 3036 ha. 1408 mp. Trei secții: A cu două serii I-a 1132,46 ha. Regim: Codru cu tăeri succesive. Revoluția 120 ani. II-a 598.06 ha. Regim: Codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. B cu o singură serie 2010.23 ha. Regim codru cu tăeri rase cu revoluția 100 ani. C cu o singură serie. Pădure de protecție 173.11 ha. Revizuirea după 10 ani dela aplicare.

b) Amenajamentul pădurii **Gotul**, pendinte de comuna Cugir, județul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață totală de 12065 ha. 9100 mp. din care 9977 ha. 7800 mp. pădure curată. Pădurea s'a împărțit în 3 Secții: Secția A formând 3 serii de Codru cu tăierii rase. Secția B și Secția C păduri de protecție tratate în Codru grădinărit. Revizuirea după prima semiperioadă de 10 ani dela aplicare.

c) Amenajamentul pădurii **Firizana-Alibec-Dărnova**, pendinte de plasa Moldova Nouă, județul Caraș, proprietatea Statului, în suprafață de 615 ha. Regimul Codru grădinărit, bazat pe exploatabilitatea fizică fiind adoptată o revoluție normală de 100 ani posibilitatea realizându-se din arbori uscați și doborîți de vânt. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 42042.

Casa de Credit, Economie și Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREȘTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operațiunile de bancă. Imprumuturi la membrii in contul salariului, imprumuturi pe gaj de efecte, pe ipoteci etc.

Primește spre fructificare la vedere și pe termen in condițiuni avantajoase.

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M.
Ioan P.
Rădulescu M.
Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1670 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu C. P.
Vice-Președinți: Drăcea M.
Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N.
Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Eliescu A.
Emanoil C. C.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popovici Gh. N.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Stănescu Stan
Ștefănescu-Subățeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanți: Florescu I., Fonay I., Petcuț M.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății . . .	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

«BUCOVINA»

INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43

I. E. TOROUŢIU

BUCUREŞTI, III
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4

ANUL XLIV, Nr. 4 APRILIE, 1932

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

S U M A R U L :

Studii-referate:

Contribuțiuni la cunoașterea florei pădurilor din regiunea văii Cernei . . . . . . *P. Cretzoiu*
Comparație între tariful local de cubaj pentru stejarul din pădurea Căscioarele și tabelele generale ale lui Schwappach pentru aceeaș specie . . . . *Petre F. Radu*

Probleme administrative:

O părere asupra celor discutate în adunarea generală a societății „Progresul Silvic", din anul 1931 . . . . *Daniel Clain*

Documentări — Comentarii.

Arnaldo Mussolini . . . . *N. N. Caragea*
Clasarea buștenilor de rășinoase . . . . . . *I. Guran*
In chestiunea uscării ulmului . . . . *Ant. V. Rădulescu*

Cronică:

Presa despre serbarea sădirii arborelui . . *Vasile Lazăr*

Recenzii. — Revista revistelor. — Necrolog: I. Diaconescu. „*C. E. A. C. S.". — Informațiuni. — Pagini mercuriale. Soc. „Progresul Silvic". — Publicațiuni.*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31

XLIVme Année, No. 4 Avril, 1932

XLIV. Jahrgang, Nr. 4 April, 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus:

Contributions à la connaissance de la flore des forêts dans la région de la vallée de „Cerna". . . . . . . *P. Cretzoiu*

Comparaison entre le tarif de cubage pour le chêne de la forêt de „Cascioarele" et les tarifs généraux Schwappach pour la même essence, *Petre F. Radu*

Problèmes administratifs:

Opinion sur les discussions de l'assemblée générale de 1931 de la soc. „Progresul Silvic". . . . . *Daniel Clain*

Documentations-Commentaires:

Arnaldo Mussolini . . . *N. N. Caragea*

Le classement des billes de résineux . . . . *I. Guran*

À propos du dépérissement de l'orme . . . . . . *Ant. V. Rad.*

Chronique. Recensions. Revues des revues. Informations. Pages Mercuriales. Nécrologe. „C. E. A. C. S." Soc. „Progresul Silvic". Publications. Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der forstlichen Flora im Gebiete des Cerna-thales . . . . *P. Cretzoiu*

Vergleich zwischen der Massentafel für Eiche, berechnet für Bestände im Walde „Cascioarele", und der allgemeinen Massentafel für die gleiche Holzart von Schwappach . . . . *Petre F. Radu*

Verwaltungsfragen:

Ein Wort über die in der General-versammlung des Vereines „Progresul-Silvic" im Jahre 1931 zur Debatte gestellten Fragen . . . . . *Daniel Clain*

Mitteilungen:

Arnaldo Mussolini . . . *N. N. Caragea*

Die Sortierung von Nadelholzblocken . . . . *I. Guran*

Über Ulmenabsterben . . *Ant. V. Radules*

Chronik. Rezensionen. Die Zeitschriften. Nachrichten. Holzmarkt. Nekrolog. C. E. A. C. S. Soc. „Progresul Silvic" Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

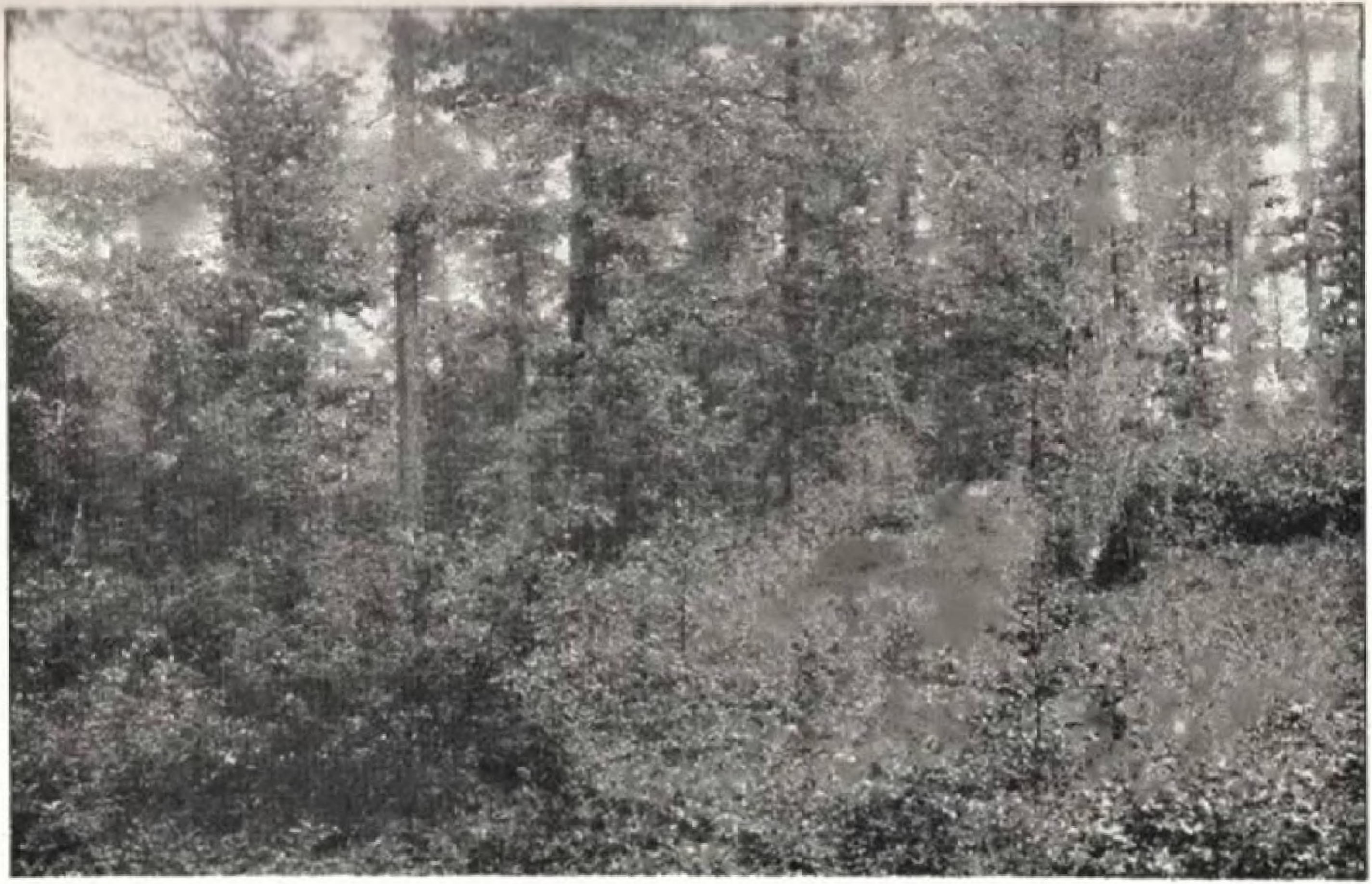

Arboret de gorun cu puțin fag în subetaj, parcurs cu tăierea de însămânțare și prima tăiere secundară. (Pădurea Cotmeana).
Peuplement de chêne rouvre, conenant du hêtre en sousétage, où on a effectué la coupe d'ensemencement et la première coupe secondaire. — (Forêt de Cotmeana).
Bestand von Traubeneiche und etwas Buche als Unterbestand, nach Dunkelschlag und ersten Lichtungshieb. (Wald Cotmeana).

Plantaţie de salcâm făcută în primăvara anului 1925 şi 1926 cu elevii şcoalelor primare, cu prilejul serbării sădirii arborelui, pe coastele surpătoare ale pârâului Năstase. (Pădurea Cotmeana).

Plantation de robinier executée en 1925 et 1926, par les élèves des écoles primaires, à l'occasion de la fête de l'abre, sur les berges de la rivière Năstase. (Forêt de Cotmeana).

STUDII — REFERATE

CONTRIBUŢIUNI LA CUNOAŞTEREA FLOREI PADURILOR DIN REGIUNEA VAII CERNEI

de P. CRETZOIU

Cu ocaziunea unei excursiuni botanice făcută în luna Iulie [illegible], de D-l Dr. C. C. Georgescu în regiunea văii Cernei, s'a strâns şi o colecţiune de plante, ce se află intercalată în herbarul laboratorului de Botanică al Şcoalei Politechnice.

Cercetând acest material şi găsind in el multe piese interesante, ca: speciile de Sorbus, şi varietăţile de Tilia, precum şi o specie lemnoasă nouă pentru flora acestei regiuni, anume Cotoneaster tomentosa Ldl., cred că este de interes a publica aci lista plantelor colectate.

Fam. Polypodiaceae.

Asplenium ruta-Muraria L. — In crăpăturile de stânci, în defileul „Jelărău".

Asplenium trichomanes L. — Defileul „Jelărău".

Asplenium viride Huds. — Băile Herculane, păduri.

Scolopendrium offinale Sm. — Impreună cu precedenta.

Polypodium vulgare L. — Domugled.

Ceterah officinarum Sm. — Locuri umede, umbroase din defileul „Jelărău".

Polystichum setiferum Wogn. var. angulare Kit. — In defileul „Jelărău".

*

Fam. Gramineae.

Brachypodium sylvaticum Roem. et Schult. f. dumosum Beck. — Domugled, în pădure amestecată (stejar, teiu, cărpiniţă).

Sesleria rigida Heuff. — Domugled, aproape de vârf; această plantă este un element balcanic.

Fam. Liliaceae.

Allium fuscum W. et Kit. — Băile Herculane.

Allium flavum L. — Domugled, în vârf.

Ruscus aculeatus L. — In Valea Cernei, la „Grota cu aburi". Este un element sudic, oriental.

Fam. Fagaceae.

Fagus sylvatica L. — Băile Herculane, Domugled.

Quercus cerris L. — Domugled, păduri împreună cu Carpinus duinensis şi Tilia.

Fam. Urticaceae.

Parietaria officinalis L. — Defileul „Jelărău".

Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus giganteus D'Urv. — Domugled, spre vârf. Se mai găseşte in Transilvania şi Dobrogea.

Fam. Ranunculaceae.

Clematis vitalba L. var. banatica Wierzb. — Comună în toată valea Cernei.

Fam. Crassulaceae.

Sempervivum Heuffelii Schott. — Domugled, în vârf; este o specie sudest-europeană.

Fam. Saxifragaceae.

Saxifraga rotundifolia L. subsp. repanda Willd. — In defileul „Jelărău". In România, subspecia aceasta este cunoscută numai de aci.

Fam. Rosaceae.

Cotoneaster tomentosa Lindl. — Pe Domugled, cu Pinus Pallasiana DC. la „Crucea albă"; este un element mediteran-montan. Prodan, în Flora, vol. I, p. 549 o citează ca dubie, numai în Jud. Muscel, Mt. Sturu. Grecescu nu o citează de loc. In Bulgaria (Velenowsky, Fl Bulg. I, p. 168) este cunoscută din mai multe puncte din M-ți Balcani. După Hegi, Ill. Fl. v. Mittel-Eur. IV, 2 p. 286, area sa de întindere este: Spania de Nord, Franța de Sud, Alpi, Jura, Germania sudvestică, Italia mijlocie și de Nord, peninsula Balcanică, regiunea Dunăreană (incl. Austria inferioară, conf. Beck, Fl. v. Nied. — Oesterr., II, 1, p. 705).

Cotoneaster integerrima Med. — Domugled, în vârf: asociație saxicolă cu Viburnum lantana, Sorbus banatica, Syringa vulgaris.

Spiraea ulmifolia Scop. — Domugled, spre vârf, împreună cu Corylus colurna.

Sorbus aria Crantz. — Băile Herculane.

Sorbus aucuparia L. var. lanuginoasa Kit. — Domugled, cu Pinus Pallasiana.

Sorbus torminalis Crantz. — Băile Herculane în pădure de Carpinus Duinensis.

Sorbus aucuparia l. var. lanuginoasa Kit. — Domugled, cu Pinus Pallasiana.

Fam. Papilionaceae.

Trifolium pallidum W. et Kit. — Domugled.

Fam. Papilionaceae

Acer campestre L. — Băile Herculane.
Acer platanoides L. — Băile Herculane.

Fam. Ampelidaceae.

Vitis sylvestris Gmel. — Băile Herculane și Domugled în zona Fagului.

Fam. Tiliaceae.

Tilia tomentosa Moench. var. a. typica Beck., f. calvescens V. Engl. (Monogr. d. Gatt. Tilia, p. 119; syn. f. virescens Spach.) — Frunzele pe partea inferioară sur-verzui; dinții obtuzi (nu mucronați); perii stelați pe fața superioară și inferioară a frunzei, atât de rari, încât nu se ating între ei. — Domugled.

Tilia tomentosa Moench. var. b. petiolaris Borb. — Băile Herculane.

Tilia platiphyllos Scop. var. b. obliqua V. Engl. — Cornereva.

Tilia platiphyllos Scop. f. praecox Host. — Cornereva.

Tilia cordata Mill. var. b. asymmetra Borb. — La Cornereva, — împreună cu var. a major V. Engl.

Tilia rubra DC. — Domugled.

Fam. Hypericaceae.

Hypericum veronense Schk. — Băile Herculane.

Fam. Thymelaeaceae.

Daphne mezereum L. — Defileul „Jelărău".

Fam. Oenotheraceae.

Circaea lutetiana L. — Băile Herculane, comună în locuri umede.

Fam. Umbelliferae.

Bupleurum Gerardi Jacq. — Cu Pinus Pallasiana, pe Domugled, la „Crucea Albă".

Pimpinella saxifraga L. — Cu Pinus Pallasiana, pe Domugled, la „Crucea Albă".

Seseli gracile W. et Kit. — Domugled, cu Pinus Pallasiana. In România cunoscut numai din Valea Cernei și Transilvania. Element sudest-european.

Fam. Oleaceae.

Syringa vulgaris L. — Formațiuni saxicole pe Domugled, în vârf.

Fraxinus Ornus L. — Băile Herculane, în pădure de amestec.

Fam. Convolvulaceae

Calystegia saepium R. Br. — Băile Herculane, comun în păduri de amestec.

Fam. Labiatae.

Mentha pulegium L. — Cornereva, pășuni.

Thymus montanus W. et Kit. — Conereva.

Stachys germanica L. — Domugled, în formațiuni de Corylus colurna.

Fam. Scrophulariaceae.

Melampyrum nemorosum L. — Băile Herculane, comun.

Fam. Rubiaceae.

Galium Shulthesii Vest. — Băile Herculane, în păduri de Carpiniță.

Galium rubioides L. — Domuglede.

Fam. Caprifoliaceae.

Viburnum lantana L. — Domugled, spre vârf, în formațiuni saxicole, cu Syringa vulgaris, Cotoneaster integerrima, Sorbus banatica, etc.

Fam. Dipsaceae.

Scabiosa canescens W. et Kit. — Domugled, la „Crucea Albă". Element sudest-european.

Cephalaria laevigata Schrad. — Domugled, în vârf. In România se găsește numai în Banat și Oltenia.

Fam. Campanulaceae.

Campanula glommerata L. var. farinosa Roch. — Pe Domugled, spre vârf.

Fam. Composaceae.

Centaurea stenolepis A. Kern. — Băile Herculane.

Centaurea pseudophyrygia C. A. M. — Cornereva, păşuni.

Centaurea rhenana Bor. — Domugled, la poale.

Echinops sphaerochephalus L. — Băile Herculane.

Inula conyza DC. (Inula squarrosa L. et. Aut.). — Băile Herculane, în pădure de amestec.

Cirsium acaule All. — Cornereva.

Solidago virga-aurea L. var. vulgaris Beck. — La Băile Herculane, în pădure de amestec.

Carlina vulgaris L. — Cornereva, păşuni.

Contributions à la connaissance de la flore des forêts dans la région de la vallée de „Cerna".

L'auteur publie la liste des plantes recueillies, dans la région mentionnée, et qui n'ont pas été suffisamment étudiées jusqu' aujourd'hui en Roumanie.

Beiträge zur Kenntniss der forstlichen Flora im Gebiete des Cerna-thales.

Aus dem im Gebiete des Cerna-Thales gesammelten Material giebt Verfasser eine Liste von Pflanzen welche in der Forstflora des Landes wenig beachtet sind.

COMPARAŢIE INTRE TARIFUL LOCAL DE CUBAJ PENTRU STEJARUL DIN PĂDUREA CASCIOARELE ŞI TABLELE GENERALE ALE LUI SCHWAPPACH PENTRU ACEIAŞI SPECIE

de Ing. PETRE F. RADU

Pădurea Căscioarele, pentru care s'a intocmit tariful local de cubaj care face obiectul acestui referat, este situată in partea centrală a Câmpiei Române, la limita ostică a subdiviziunii acesteia, numită după prof. Vâlsan: Găvanul şi Burdea, in partea de Nord Vest a jud. Ilfov şi cea de Nord Est a jud. Vlaşca. Din cauza bunei fertilităţi a solului, a umidităţii relative favorabile, datorită râului Argeş, care formează s'ar putea zice hotarul nord vestic, nordic şi estic al pădurii, aceasta are condiţii optime de vegetaţie pentru arboretele de şleau care o populează şi in a căror compoziţie stejarul intră cu un total de 51%.

Arboretele in care s'au doborit arborii necesari intocmirii tarifului local de cubaj, sunt arboretele tratate şi in trecut în codru şi in compoziţia cărora stejarul intră cu un total de 60—65%. Arboretele actuale sunt provenite in marea lor majoritate din sământă şi parte din lăstar, in urma unor tăeri rase (dearândul) aplicate asupra unor arborete bătrâne, constituite din stejar şi cer. Dacă stejarul a reuşit să se menţină intr'o proporţie atât de impunătoare, acest fapt trebue atribuit condiţiilor excelente de vegetaţie şi abundentului seminţiş preexistent ce trebue să fi existat la exploatare. In aceste arborete, in ultima revoluţie, în afară de extracţiunile de arbori uscaţi şi deperisanţi, şi care au fost mai intense numai in timpul războiului, in unele părţi ale pădurii, lucrări propriu zise de exploatare nu s'au făcut. Arboretele de codru, in general toate exploatabile, sunt formate dintr'un singur etaj, cu o foarte mică varietate de vârste şi grad de desvoltare. Date precise asupra operaţiunilor ce s'au executat in trecutul mai depărtat în aceste arborete, nu se cunosc. Dat fiind insă, că pădurea este situată intr'o regiune puţin impădurită şi despopulată, cu centre de desfacere apropiate

(București-Giurgiu) este greu de admis să nu se fi extras din această pădure sub o formă oarecare, material lemnos.

Arboretele actuale de codru sunt arborete susceptibile pentru tăeri de regenerare, fără subetaj propriu zis, cu o consistență variind între 0,7—0,9.

Primul amenajament al acestei păduri s'a întocmit în anul 1891 de către silvicultorii Cezar Georgescu, Mihail G. Ionescu și D. R. Rusescu. In părțile referitoare la seriile de codru, acest amenajament nu s'a aplicat din cauza răsboiului.

Dată fiind importanța acestui masiv păduros, care poate fi socotit drept unul din cele mai frumoase din țara noastră, Direcțiunea V-a Regională C. A. P. S., încă în toamna anului 1930 a dispus amenajarea acestei păduri, dându-mi delegație și instrucțiuni în vederea felului de întocmire, respectiv de procedare la culegerea datelor pe teren.

S'a stabilit principial dela început, ca pentru a asigura o intervenție la timp și de câte ori va fi nevoe în favoarea stejarului, posibilitatea anuală în cadrul perioadei de regenerare, să se facă pe volum. De aci necesitatea executării a unui mare număr de locuri de încercare (în proporție de 5% din suprafață), pentru stabilirea cât mai reală a volumului actual.

Pentru a simplifica lucrările de teren, arborii au fost inventariați cu diametre rotunjite din 5 în 5 cm., iar pentru executarea lucrărilor și calculelor de cubaj, tot pentru simplificare, s'au întocmit tarife locale de cubaj, cu arbori din 5 în 5 cm. diametru, pentru toate speciile principale până la dimensiunea maximă care s'a găsit în pădurea Căscioarele.

Primele lucrări de biurou au fost cele referitoare la cubaj, deci și cea a întocmirii tarifelor locale pentru diferitele specii. Datele obținute au condus la o constatare de mare importanță, care face obiectul principal al acestei expuneri: comparația rezultatelor obținute de noi pentru stejarul pedunculat (asupra celorlalte specii n- insistăm aci) cu cele aflate pentru diametrele și înălțimile corespunzătoare în tabele generale de cubaj ale lui Grundner și Schwappach și cele bavareze, a pus în evidență marea apropiere dintre datele stabilite de noi, și cele din tablele menționate.

Tariful local de cubaj, de care ne preocupăm, urmând a se aplica numai în pădurea Căscioarele, a fost întocmit cu o singură intrare.

Procedeul întrebuinţat a fost cel obţinut în asemenea lucrări. Arborii s'au doborît cu ocaziunea parcurgerii pădurii cu locuri de încercare. Arborele ce urma să se doboare se alegea din categoria diametrelor dominante in locul considerat.

Diametrul la 1,30 m. s'a luat exact. In cazul când trunchiul nu era perfect cilindric, se luau 2 sau mai multe diametre şi se făcea media lor. In alegerea arborelui de doborît, am căutat totdeauna ca acesta să poarte un caracter mediu (şi din punct de vedere al formei) pentru arboretul respectiv. Tăetura s'a făcut foarte aproape de sol (la 20—30 cm.). Trunchiul princiapl şi in general, lemnul plin (până la 7 cm.), s'a cubat exact, după formula lui Huber:

$$V = \frac{\pi}{4} \delta^2 l = \gamma l$$

in care δ şi γ sunt diametrul şi suprafaţa la ½ — a lungimei l a secţiunii de trunchiu— care în cazul nostru a fost de 2 metri. Secţiunile s'au luat dela suprafaţa tăeturii spre vârf. Diametrele s'au luat deci la 1, 3, 5, etc. metri, dela tăetură sau punctul de inserţiune la trunchiu, a ramurei mai groase de 7 cm. Diametrele au fost luate cu coajă şi măsurate cu compase metalice. Inălţimea totală a fost considerată dela suprafaţa de tăere la mugurele terminal al trunchiului principal (cel mai inalt). Pentru fiecare diametru din 5 în 5, s'a doborît în general un număr de 10—12 arbori. (Datele referitoare la volumele cilindrice, au fost luate din tabelele inserate în Agenda forestieră întocmită de Prof. V. N. Stinghe şi D. A. Sburlan). Datele astfel găsite pentru fiecare arbore de diametru din 5 în 5 cm., s'au inscris intr'un tablou totalizator şi la urmă s'a făcut media volumului pe sortimente (lemn plin considerat până la 15 cm., rotund dela 14—7 cm., lemn plin de lucru, de foc şi crăci).

Tabelele Grundner şi Schwappach dând volumul lemnului până la 7 cm. grosime, volumele calculate până la această grosime le dăm sub formă de tablou comparativ, cuprinzând atât datele găsite pentru pădurea Căscioarele, cât şi cele date de tablele amintite. Pentru a evidenţia şi mai mult gradul de apropiere dintre aceste date, volumele corespunzătoare diferitelor diametre şi înălţimi respective, din pădurea Căscioarele şi tablele Grundner şi Schwappach, s'au reprezentat grafic în funcţiune de diametru terier.

TABLOUL COMPARATIV

al volumului până la inclusiv 7 c. m. grosime pentru stejarul din pădurea „Căscioarele"

Arbori doborîţi şi cubaţi						Volumul mediu corespunzător				Diferenţe		Observaţiuni
Diam. terier	Nr. arb. doborîţi de fiecare diametru	Înălţimi medii		Vârste medii		Din tariful „Căscioarele"		Din tablele		Faţă din volumul din tablele		
		reale	compens.	reale	compens.	real	compens.	Grundner şi Schwappach	Bavareze	Grundner şi Schwappach	Bavareze	
cm.		metri		ani		metri cubi						
10	3	13	13	41	41	0.056	0.056	0.042	0.050—(3%=0.004) 0.046	+0.014	+0.010	Datele pentru vârste s'au arătat mai ales pentru a justifica scăderea procentuală a volumului dat de tablele bavareze, cari sunt întocmite pentru arbori de vârste peste 150 ani.
15	4	17	16	45	45	0.145	0.145	0.136	0.151—(7%=0.011) 0.140	+0.009	+0.005	
20	6	17	18	57	57	0.274	0.290	0.284	0.305—(6%=0.018) 0.287	+0.006	+0.003	
25	9	20	20	77	77	0.511	0.511	0.504	0.533—(5%=0.027) 0.506	+0.017	+0.005	
30	12	21	22	90	90	0.830	0.830	0.803	0.840—(4%=0.034) 0.806	+0.027	+0.024	Arborii de diametre mari şi mici fiind puţin numeroşi în pădurea Căscioarele No. arborilor doborîţi şi cubaţi din aceste categorii de diametre a fost mic.
35	10	23	23	102	99	1.206	1.153	1.153	1.200—(3%=0.036) 1.164	+0.053	+0.042	
40	10	23	24	93	105	1.614	1.586	1.586	1.635—(3%=0.049) 1.586	+0.028	+0.028	
45	9	25	25	112	108	2.137	2.093	2.039	2.157—(3%=0.064) 2.093	+0.033	+0.044	
50	6	26	26	112	111	2.903	2.710	2.710	2.757—(2%=0.055) 2.702	+0.033	+0.101	
55	2	27	27	107	112	3.435	3.432	3.432	3.443—(2%=0.068) 3.375	+0.003	+0.057	

TABLOU COMPARATIV

al volumului total pentru stejar din pădurea „Căscioarele"

Diam. brut	Inălţimi compens.	Volumul mediul total corespunzător			Diferenţe faţă de volumul din Tablele Grundner şi Schwappach	Observaţiuni
		Din tariful Căscioarele		Din tablele Grundner şi Schwappach		
		real	compens.			
cm.	m.	metri cubi				
10	13	0.063	Aceleaşi valori	0,060	+ 0.003	
15	16	0.157		0.163	— 0.006	
20	18	0.287		0.326	— 0.039	
25	20	0.529		0.567	— 0.036	
30	22	0.853		0.894	— 0.041	
35	23	1.249		1.270	— 0.021	
40	24	1.678		1.735	— 0.057	
45	25	2.207		2.306	— 0.099	
50	26	2.893		2.960	— 0.067	
55	27	3.582		3.734	— 0.152	

Am făcut aceste reprezentări grafice pentru tarifele din pădurea Căscioarele, chiar dela început, cu scopul de a compensa curba obţinută, atât pentru volumul lemnului plin, cât şi pentru volumul total. La ambele curbe (cu excepţia curbei volumului lemnului plin la 20 cm. diam., care a trebuit rectificată dela 0.270 m. c. la 0 m. c.), n'a fost cazul a se aplica vre-o compensare a rezultatelor obţinute direct, curbele obţinute fiind de o continuitate perfectă.

In ceiace priveşte înălţimile, pentru a putea compara rezultatele obţinute cu cele date în tabelele lui Grundner şi Schwappach (tarifele locale întocmite sunt cu o singură intrare, dând volumul numai în funcţie de diametru terier), am făcut compensarea înălţimilor pentru toate diametrele arborilor luaţi: astfel înălţimile din tabelele Grundner şi Schwappach s'au comparat cu înălţimile aflate pe curba de compensare, pentru diferitele diametre.

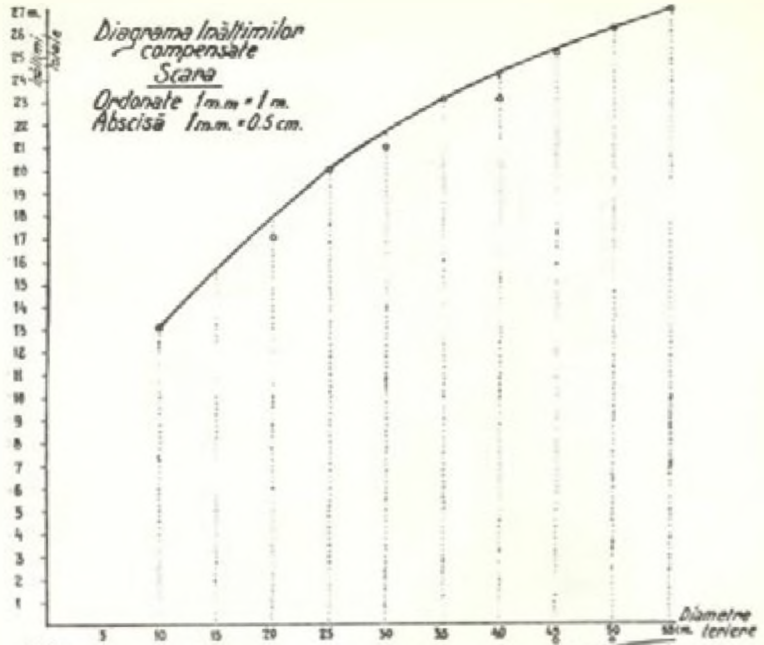
Diagrama înălţimilor compensate
Scara
Ordonate 1 m.m = 1 m.
Abscisă 1 m.m. = 0.5 cm.
Înălţimi totale
27 m.
26
25
24
23
22
21
20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55 cm.
Diametre teriere

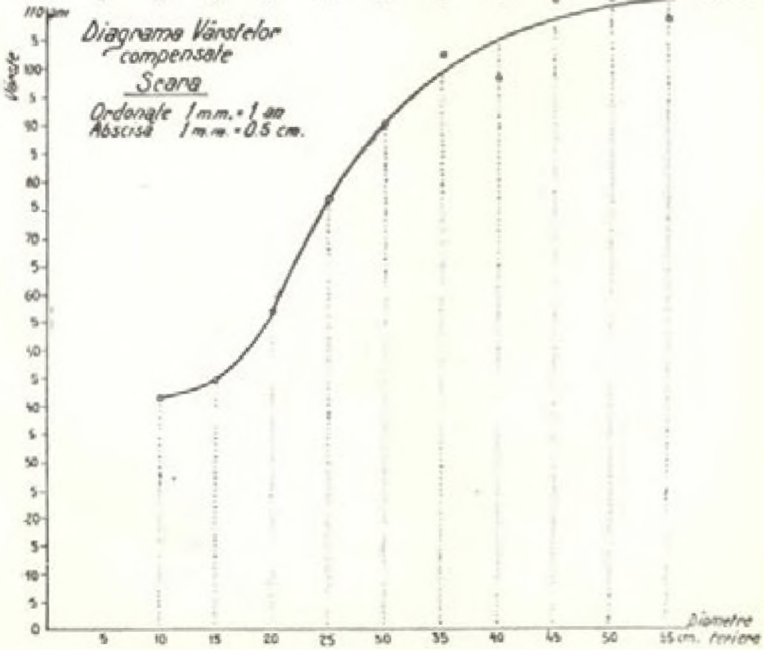
Diagrama Vârstelor compensate
Scara
Ordonate 1 m.m. = 1 an
Abscisă 1 m.m. = 0.5 cm.
Vârste
110 ani
5
100
5
90
5
80
5
70
5
60
5
50
5
40
5
30
5
20
5
10
5
0
5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55 cm.
Diametre teriere

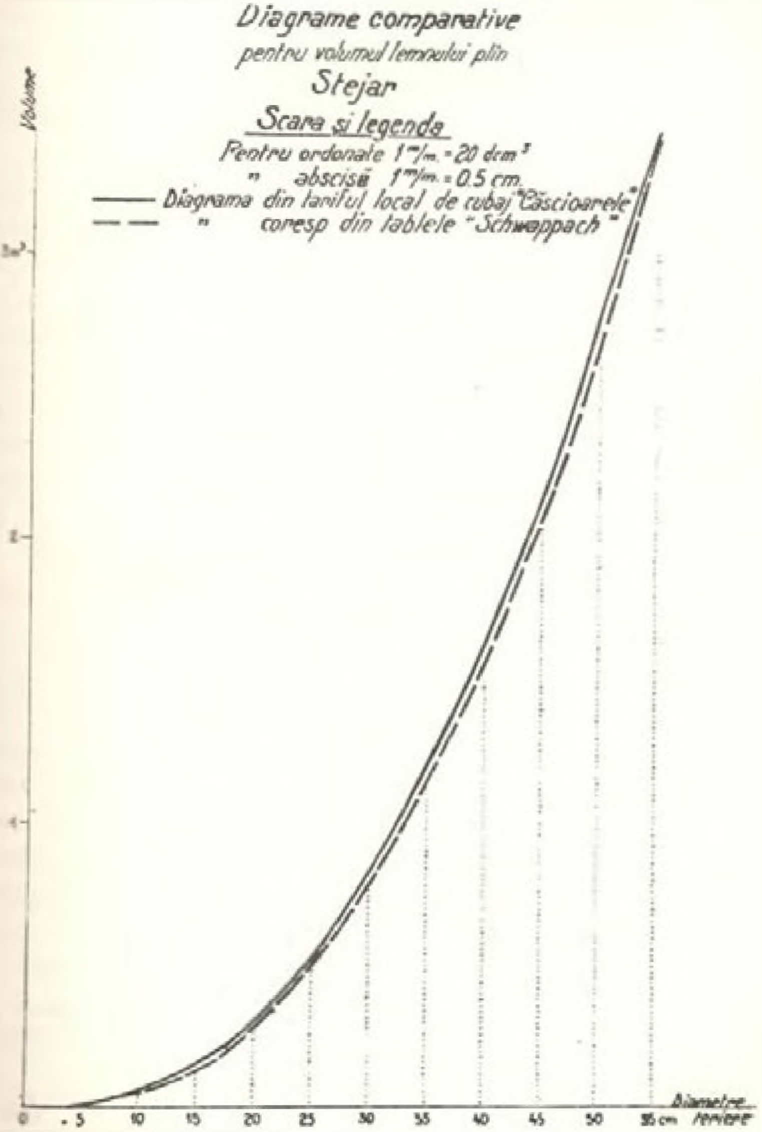
Diagrame comparative
pentru volumul lemnului plin
Stejar
Scara şi legenda
Pentru ordonale 1 m/m = 20 dcm³
" abscisă 1 m/m = 0.5 cm.
—— Diagrama din tariful local de cubaj "Căscioarele"
— — " coresp din tablele "Schwappach"
Volume
3m³
2
1
0
5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55 cm
Diametre

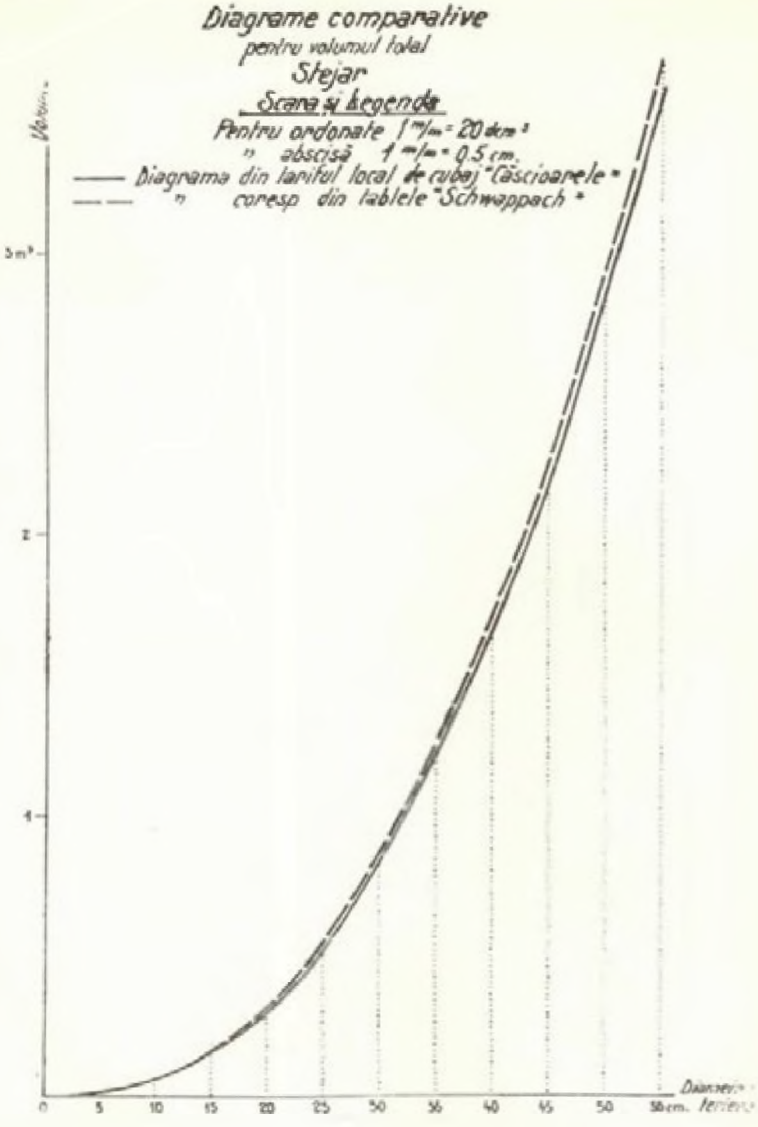

Diagramele comparative ale volumelor, curbele înălţimilor şi ale vârstelor compensate, tablourile comparative ale volumelor lemnului plin şi total, anexate, sunt destul de concludente în privința rezultatelor obţinute.

Examinând datele referitoare la volumul lemnului plin, vedem că aproape peste tot avem volume mai mari, dar apropiate, în unele cazuri foarte aproape de cele date în tabelele Schwappach. Pentru diametrele mai mari, această diferenţă în plus este mai sensibilă. Indicaţia evidentă este deci, că în cazul pădurii Căscioarele, ne găsim în condiţii mai bune de fertilitate faţă de condiţiile generale ale arboretelor care au servit de bază la întocmirea tabelelor lui Schwappach.

In afară de datele referitoare la volumul lemnului plin, (date calculate cu suficientă precizie pentru lucrări de amenajament), am cules date şi pentru calculul volumului lemnului mărunt (crăci). Rezultatele obţinute astfel pentru volumul total sunt date deasemeni sub formă de tablou şi diagramă. Fie din cauza procedeului cu totul aproximativ: numărarea crăcilor şi luarea diametrului la mijloc a crăcii de lungime medie apreciată, — fie că în adevăr, din cauza consistenţei bune a arboretului, ne găsim de fapt în deficit cu acest material, curba volumelor totale se găseşte sub curba volumelor totale corespunzătoare din tabelele Grundner şi Schwappach.

Date fiind mijloacele cu care s'au apreciat volumele lemnului mărunt, suntem mai puţin concludenţi în această privinţă.

In Agenda forestieră având date luate din tabelele bavareze, date care se referă la volumul lemnului plin până la 7 cm. grosime, iar cu vârste peste 150 ani, după reducerea cu 1% pentru fiecare 15 ani a volumului referitor la anumit diametru şi înălţime dată pentru acest diametru în tariful local Căscioarele, am făcut comparaţia rezultatelor obţinute şi faţă de aceste tabele. Datele astfel reduse sunt ceva mai apropiate de tariful local de cubaj din pădurea Căscioarele, pentru arbori până la 100 ani. Dela 100 ani în sus, diferenţele în minus faţă de tabelele Grundner şi Schwappach şi tariful local pentru pădurea Căscioarele — sunt ceva mai mari.

Modul expeditiv în care s'au executat determinările noastre şi numărul relativ mic de arbori întrebuinţaţi, ne îndreptăţesc să considerăm rezultatele noastre numai ca o primă indicaţie pe care cercetări ulterioare, mai sistematice, ar putea-o verifica şi ar putea aduce concluzii definitive în acest sens.

Prin asemenea cercetări, s'ar putea deslega probleme de mare însemnătate pentru practica silvică: dacă şi în ce măsură tabelele de cubaj Grundner şi Schwappach, Bavareze, etc. sunt aplicabile în pădurile noastre şi în caz afirmativ, care este coeficientul cu care trebuesc afectate diferitele date din aceste tabele.

Comparaison entre le tarif de cubage pour le chêne de la forêt de „Căscioarele" et les tarifs généraux Schwappach pour la même essence.

Les données obtenues à la suite des cubages effectués en vue de l'établissement de l'aménagement de la forêt de Căscioarele, ont conduit à la constatation suivante: Les volumes calculés pour le chêne pédonculé de la forêt de Căscioarele en comparaison à ceux qui se trouvent inscrits (pour les mêmes diamètres et hauteurs) dans les tarifs généraux de cubage de Schwappach et Grundner, ont mis en évidence une grande ressemblance.

Pour une meilleure présentation de ces constatations, l'auteur a établi les graphiques du texte, qui mettent en évidence le parallélisme mentionné.

Mais la manière simplifiée dont on a effectué les déterminations et le nombre réduit d'arbres mesurés ont conduit l'auteur à considérer les résultats obtenus, seulement comme une première indication; les recherches ultérieures, plus systématiques, pourront les vérifier et établir des conclusions définitives.

Vergleich zwischen der Massentafel für Eiche, berechnet für Bestände im Walde „Căscioarele", und der allgemeinen Massentafel für die gleiche Holzart von Schwappach.

Die Ergebnisse der Bestandesaufnahme, welche gelegentlich der Einrichtungsarbeiten des Waldes „Căscioarele" unternommen wurden, haben folgende interessante Tatsache gezeitigt: der Vergleich zwischen den daselbst für Stieleiche errechneten Resultaten mit den entsprechenden Ziffern der Massentafeln von Schwappach und Grundner lasst eine grosse Annäherung der betreffenden Zahlen erkennen.

Um diese Tatsache besser zu beleuchten, hat Verfasser auch die graphische Darstellung gewählt, welche den erwähnten Parallelismus klar zum Ausdruck bringt. Indess die vereinfachte Art der Berechnungen, sowie die geringe Zahl der analysierten Stämme, bestimmen den Verfasser, diese Ergebnisse nur als vorläufige Indikation anzusehen, welche nur durch weitere systematische Aufnahmen bestetigt und zu endgültigen Schlussfolgerungen gebraucht werden könnten.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

O PĂRERE ASUPRA CHESTIUNILOR DISCUTATE IN ADUNAREA GENERALĂ A SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC" DIN ANUL 1931

de DANIEL CLAIN
Inspector general silvic, pensionar
Piatra Neamţ

Am citit cu o deosebită atenţie cele discutate in şedinţele Societăţii de la 14—16 Iunie 1931. Nu găsesc cuvinte de laudă şi de felicitare pentru modul cum au pus chestiunile şi indicat soluţiile colegii referenţi.

Fiindcă doresc să se înfăptuiască soluţiile propuse, voi arăta aci mea părere rămânând ca cei în drept să reflecteze dacă cele expuse de mine pot folosi cauzei ce se urmăreşte prin discuţiile de la 14—16 Iunie 1931.

In privinţa chestiunii relativ la conservarea şi ameliorarea terenurilor din regiunea muntoasă spun că nu e suficient ca să se discute această chestiune de către membrii Societăţii şi să se publice apoi discuţiile urmate in revista Societăţii; e nevoe ca cele discutate şi soluţiile propuse să fie cunoscute nu numai de membrii Societăţii dar şi de marele public, de masa poporului, de ţărănime îndeosebi căci conservarea şi ameliorarea terenurilor din regiunea muntoasă priveşte îndeosebi pe ţărani.

Pentru realizarea acestui scop este nevoe de o propagandă intensă care după părerea mea se poate face în modul următor:

a) Prin conferinţe ţinute la sate. Casa pădurilor şi Societatea „Progresul silvic" ar putea însărcina câţiva specialişti care să cutreere ţara vorbind sătenilor şi explicându-le cele discutate la Societate. Mi se va obiecta că lipsesc fonduri şi s'ar zice că cheltuielele necesitate de transportul conferenţiarilor ar fi nişte sinecure. Răspund că aceste conferinţe ar putea fi ţinute de inginerii silvici de la direcţiile regionale când se deplasează la ocoale pentru lucrări sau chiar de însăşi şefii de ocoale. Eu am atins aceată chestiune în conferinţele ce s'au ţinut în 1902 la regiunea silvică de Bacău şi în 1915 la adunarea generală a Societăţii „Progresul silvic" când am vorbit de rolul şi misiunea agenţilor silvici în mijlocul populaţiei rurale. Cred că inginerii silvici—mai ales cei tineri—sunt convinşi de faptul că titlul de inginer silvic impune persoanei care poartă acest titlul, sarcina de a fi şi un apostol propagator al principiilor economiei silvice.

În cuvântarea ce am ţinut la adunarea generală din 1899 am spus între altele că chemarea inginerilor silvici din România este de a apăra, păstra şi îmbunătăţi pădurile Ţării. Lucrul acesta nu se poate realiza numai prin discuţii academice sau articole scrise prin revistele de specialitate.

Trebuie luminată opinia publică şi mai ales massa poporului. Numai astfel cauzele mari au triumfat: dau ca exemplu modul cum s'a făcut unirea ţărilor surori dela 1859.

b) Prin broşuri şi mici cărţi scrise pe înţesul tuturor, în care să se arate cum se pot conserva şi ameliora terenurile din regiunea muntoasă. Aceste broşuri ar trebui tipărite de băncile populare cari au fonduri culturale, de camerile agricole, de ministerele domeniilor şi instrucţii publice. Dacă se cheltuiesc zeci de milioane din bugetul Statului (fondurile secrete) în scop de propagandă electorală, de ce nu s'ar cheltui câte-va milioane pentru luminarea poporului ca să ştie ţăranul cum să îmbunătăţească muntele care-l hrăneşte? Aceste cărţi să se împartă de preoţii şi învăţători satelor cu ocaz'a difer.telor serbări sau întruniri ale cercurilor culturale.

c) Să se intervină la Ministerul Instrucţiunii publice să oblige pe autorii cărţilor de cetire pentru şcoalele primare — în deosebi clasele V, VI, VII, (învăţământul comalimentar) — să introducă în acele cărţi chestiuni relative la economia silvică şi ameliorările pastorale, spre ex. importanţa şi folosul pădurilor, dezastrul provenit din cauza despăduririlor, foloasele impăduririlor, îmbunătăţiea păşunelor, noţiuni de cultură silvo-pastorală, etc. Cercetând o carte de cetire pentru clasele primare am găsit acolo vorbindu-se de trestia de zahăr care nu creşte în România şi de geyser, izvorul cald din Islanda. S'ar fi putut descrie spre ex. foloasele aduse Ţării prin impăduririle nisipurilor sburătoare la Ciuperceni.

d) Prin filme şi proecţiuni luminoase. S'ar putea ca la fiecare direcţie silvică să se afle un mic cinematograf portativ care să fie trimis pe la ocoale. Şefii de ocoale cu asemenea aparat ar putea să facă felurite proecţiuni luminoase explicând ţăranilor ce reprezintă acele proecţii. Asemenea colecţii de proecţiuni luminoase se pot găsi: a) la colecţia muzeului pedagogic — serviciul proecţiilor luminoase 41 rue Gay-Lussac, Paris. b) Colecţiile domnilor Madiguet şi Massiot (seriile forestiere) 15 Boulevard des Filles du Calvaire Paris; c) Seriile Touring club de France 65 avenue de la Grande armée Paris şi seriile Societăţii naţionale de conferinţe populare 4 rue Rameau Paris. Cerându-se cataloage şi informaţii la adresele arătate mai sus s'ar putea alege proecţiile ce se trebuiesc pentru Ţara noastră.

Mi aduc aminte că după război d. Dr. Marin Drăcea a vorbit la o adunare generală a Societăţii despre formarea conştiinţei forestiere. Azi d. Dr. M. Drăcea ca director genaral al C. A. P. S. şi Vice preşedinte al Societăţii are putinţa de a aviza la mijloacele necesare pentru formarea conştiinţei forestiere.

Să se ştie că fără o conştiinţă forestieră, legile, regulamentele, conferinţele Societăţii „Progresul silvic", articolele scrise in revista acelei Societăţi rămân literă moartă şi fără nici un rezultat practic.

Intru cât priveşte cele discutate şi propuse relativ la chestiunile No. 2 şi 3 din programul adunării generale, reamintesc:

Eminentul profesor Broillard, care în 1884 a vizitat Ţara noastră, in raportul său către ministerul Domeniilor spune: „pentru a înlesni comerţul, exploatarea cu profit şi pentru a asigura concurenţa trebuie neapărat ca Statul să facă pădurile accesibile. La fiecare pădure trebuie o cale principală care s'a pună in comunicaţie cu căile mari şi cu pieţele de desfacere. Nimeni altul decât proprietarul nu va construi cum trebuie o asemenea cale aşa ca să fie spre folosul tuturor și in bune condiții de construcție și durată. O Societate sau un adjudecător s'ar mărgini a face pentru sine singur trecători vremelnice, ferindu-se de cheltueli care nu ar fi în propriul său folos; ar întrebuința mii de metri cubi dacă i s'ar da gratuit pentru construcții efemere și, pădurea împuținată astfel masivul ei ar rămâne și pe viitor inaccesibil cum a fost în trecut".

D. Huffel in studiul său din 1889 spune că trebuie să se renunțe la exploatarea pădurilor dacă nu sunt drumuri și mijloace de transport.

Răposatul nostru coleg Em. Demetrescu, autorul amenajamentului din 1888 al pădurii Tarcău se inspiră de ideile lui Broillard și propune în acel amenajament că „Statul trebuie să construiască in pădurile sale căi de comunicație permanente, dacă voim a avea o **exploatare rațională** a acelor păduri".

Răposatul Mihail Tănăsescu în lucrarea sa asupra pădurilor Statutului austriac spune: „amenajamentele și mijloacele de transport sunt foarte strâns legate între ele și numai împreună ne pot da cele mai reale resultate. Am putea zice că la munte fără mijloace de transport, lemnele n'au nici o valoare".

D-nul Petre Antonescu in lucrarea sa asupra economiei forestiere din Austria spune că „acolo s'a dat o mare atenție încă de mult drumurilor forestiere care au contribuit la ridicarea valorii pădurilor și desfacerii produselor lemnoase".

In adunarea generală a Societății „Progresul silvic" din Mai 1916, subsemnatul a vorbit atunci despre necesitatea creării mijloacelor de transport la pădurile Țării supuse regimului silvic.

Am spus atunci că „pentru a avea o exploatare rațională a pădurilor Țării e necesar creiarea mijloacelor de transport. In pădurile Statului aceste căi vor fi construite de Stat prin specialiștii săi.

Deoarece supunerea la regimul silvic a pădurilor particulare situate pe coline și munți și a celor zise de protecție prevăzute la art. 1 al. f. cod silvic implică un anumit regim și tratament de exploatare, — ceeace constitue o restricție a dreptului de proprietate — e drept ca să se dea o compensație și o înlesnire proprietarilor acelor păduri pentru ca să poată exploata pădurile în conformitate cu acele amenajamente sau regulamente de exploatare. Statul care reprezintă Societatea ce benficiază după urma supunerii la regimul silvic a acestor păduri particulare va acorda o subvenţie pentru construirea căilor de transport necesare pentru o exploatare raţională a acestor păduri după cum acordă o subvenţie căilor ferate din iniţiativa particulară. Pentru ca să se poată construi mai cu înlesnire căi de transport necesare pentru exploatareea pădurilor supuse regimului silvic. — Ministerul de Domenii va lua iniţiativa înfiinţării unei Societăţi — s'o numim creditul forestier — care sub controlul specialiştilor Statului va construi acele căi de transport. Statul va participa la subscrierea capitalului acelei societăţi. Pentru amortizarea capitalului Societăţii se vor percepe taxe stabilite de Stat pe tonă şi Kilometru şi materialelor transportate pe căile construite de Societate. Toate căile, care servesc la transportul materialelor lemnoase, de orice natură ar fi acele căi, vor fi declarate de utilitate publică pentru ca ele să poată beneficia de dispoziţiile constituţionale ale exproprierii şi pentru ca toţi proprietarii pe unde vor trece acele căi să fie obligaţi conf. legii exproprierii să dea terenul necesar şi eventual materialele necesare construcţii acelor căi".

Ideea infiinţării unui credit forestier este însuşită de D-l Cudalbu care in calitate de administrator al Casei pădurilor propune spre aprobarea D-lui ministru de Domenii I. Duca referatul No. 293 din 11 Fev. 1919 prin care cere printre alte măsuri „Infiinţarea unui credit forestier pentru a veni în ajutorul proprietarilor de păduri cari voesc a face lucrări de punere in valoare şi exploatarea pădurilor".

Azi când avem un credit industrial de ce n'am avea şi un credit forestier ?

Din cele arătate mai sus se desprinde faptul că aproape jumătate de secol specialişti străini şi români au indicat celor cari au condus Ministerul Domeniilor şi Casa pădurilor ce trebuie să se facă pentru punerea in valoare şi exploatarea pădurilor Ţării.

Poveţele acestor specialişti n'au fost ascultate.

S'au făcut legi cari n'au fost aplicate.

Este timpul ca corpul inginerilor silvici şi oricine ţine la propăşirea economică a acestei Ţări să lupte pentru a păstra şi însănătăţi puţinele păduri cari ne au mai rămas.

Inginerii silvici sunt datori să lumineze opinia publică asupra pericolului care ne aşteaptă dacă nu se vor lua măsuri ca să se facă exploatări raţionale în pădurile Ţării.

Repet că nu prin memorii, conferinţe sau articole scrise în revista Societăţii se poate ajunge la un rezultat practic, ci trebuie o propagandă intensă în tot cuprinsul Ţării.

Numai astfel inginerii silvici vor putea fi la adăpostul unor eventuale răspunderi atunci când dezastrul va fi iremediabil.

Opinion sur les discussions de l'assemblé générale de 1931 de la Soc. „Progresul Silvic".

Parmi les questions posées à l'Assemblée générale de la Soc. „Progresul Silvic" on s'est arrêté aussi sur: „La conservation et l'amélioration des terrains en monagne" et sur „La nécessité de la création des moyens de transport dans les forêts de la Roumanie".

A propos de ces problèmes, l'auteur propose une activité plus intense des forestiers et une propagande assidue dans tout le pays, pour en obtenir des résultats pratiques vraiment appréciables.

Ein Wort über die in der General-Versammlung des Vereines „Progresul Silvic" im Jahre 1931 zur Debatte gestellten Fragen.

Unter den Problemen über welche von der Generalversammlung des Vereines „Progresul Silvic" im Jahre 1931 debattiert wurde, waren auch folgenden: „Konsolidierung und Melioration des Geländes im Gebirge" und „Schaffung von Transportmitteln in den Waldungen des Landes".

Um wirklich praktische Resultate in beiden Fragen zu erzielen, verlangt Verfasser ein energischeres Vorgehen der Forstingenieure und eine intensive Propagande im ganzen Lande.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

ARNALDO MUSSOLINI.

de N. N. CARAGEA

S'a vorbit puţin la noi de moartea lui Arnaldo Mussolini şi totuşi el a fost nu numai fratele Ducelui, ci una din figurile cele mai impunătoare ale fascismului şi adevăratul organizator al acestui regim.

Urmând fratelui său la conducerea ziarului „Popolo d'Italia", el a menţinut aci flacăra sfântă a fascismului.

Modest, cu toată vasta lui cultură, cu tot talentul şi marea lui putere de pătrundere a lucrurilor, Arnaldo Mussolini nu s'a lăsat ispitit de situaţia excepţională de a fi fratele genialului Dictator, n'a râvnit la situaţii şi onoruri ci a rămas soldatul credincios al fascismului, legionarul cel mai supus şi mai devotat al fratelui său.

Ca şi Ducele, Arnaldo Mussolini a fost prin excelenţă un om de acţiune, de neobosită acţiune pentru educaţia naţională şi pentru creiarea Italiei ca Stat economic independent. Aşa, el a încurajat agricultura naţională — marea bătălie a grâului — şi silvicultura, fiind Preşedintele Comitetului Naţional Forestier şi cel mai vajnic susţinător al ideii de împădurire a Apeninilor.

In 1930, când toată lumea a sărbătorit bimilenarul naşterii poetului Virgiliu, Arnaldo Mussolini, în calitatea sa de Preşedinte al Comitetului Forestier Naţional şi-a luat asupră-şi sarcina acestei comemorări.

El s'a gândit şi ca fascist şi ca ţăran, că această celebrare trebue făcută cu o deosebită originalitate, strângând într'un singur loc toată flora şi esenţele forestiere, ce i-au fost atât de dragi, tot ce a cântat poetul. Şi această ideie, pe cât de originală, pe atât de frumoasă, a găsit ecou până'n America, Australia şi Noua Zelandă. Locul s'a găsit la Migliareta lângă Mantua, unde pe o suprafaţa de 10 ha., s'a creiat „parcul sfânt virgilian" — lucus virgilianus — sub îngrijirea lui Arn. Mussolini şi chiar cu sprijinul său bănesc.

In aranjarea parcului s'a luat de model pădurile de agrement cari — pe vremea imperiului roman — se găseau în jurul tuturor marilor oraşe şi la bogaţii patricieni.

Flora parcului conţine aproape toate speciile lemnoase şi ierbacee menţionate în Georgicelele lui Virgiliu.

In cuvântarea ţinută cu prilejul comemorării, chiar lângă bustul lui Virgiliu, aşezat în mijlocul parcului, Primarul oraşului Mantua a adus elogii lui Arnaldo Mussolini, comparând voinţa sa neînfrântă cu a lui Napoleon.

Soarta a voit, ca tocmai Arn. Mussolini să lipsească dela această istorică celebrare, trebuind să-şi ducă la locul de veci pe fiul său Sandro Mussolini, de 20 ani, nenorocire, ce i-a sdruncinat sănătatea şi i-a scurtat viaţa.

In parcul lui Virgiliu s'au plantat, chiar în ziua aceia, un cedru, un stejar şi-un dafin pentru vecinicirea memoriei tânărului Sandro Mussolini.

Revista Touring-Clubului Italian, L'Alpe, face în prima pagină a numărului de pe Ianuarie evocarea marilor calităţi şi servicii aduse Italiei de Arn. Mussolini, a cărui moarte neaşteptată şi prematură o socoteşte ca perdere foarte mare nu numai pentru naţie şi fascism, dar încă pentru marea familie a silvicultorilor italieni, cari aveau în el un pasionat şi aprig propagator al ideii, şi al operii.

El a văzut intuitiv linia fundamentală a problemei forestiere italiene şi într'un discurs memorabil ţinut la Asiago a schiţat ideia directrice a politicii forestiere fasciste, aşa cum o voia şi Ducele.

Dar destinul, prea crud cu sufletele de elită, n'a îngăduit ca el să ducă la bun sfârşit o operă începută cu atâta pasionată dragoste. Cu toate acestea, rezultatele la care ajunsese deja sunt suficiente pentru a lăsa o urmă profundă şi durabilă. Italia, care a iubit atât pe Arnaldo Mussolini va respecta testamentul său spiritual. Sufletul său va veghea din cealaltă lume asupra continuării operii sale şi asupra contribuţiei adusă de Fascism în renaşterea nouei Italii.

CLASAREA BUTUCILOR DE RAŞINOASE

de I. GURAN
Ing. şef silvic

C. A. P. S. nu este numai producătorul de lemn ci, în noua formaţie, işi asumă rolul important de vânzător, astfel că implicit se impune o deosebită atenţiune sortării lemnului de răşinoase şi modului de formulare a analizei de preţuri.

Fosta „Casa Pădurilor" işi intocmise formulare anuale tip — din 1924/25 — cari s'au dovedit iraţionale, căci nu se adoptau cu uşurinţă variaţiunilor preţurilor din comerţ, iar sortarea era contrară uzanţelor ţării.

Aruncând pe piaţa comercială peste 1 milion m^3, n'a dat nici o atenţiune tarifelor, concentrându-şi activitatea în alte direcţiuni cu puţine şanse de reuşită, intrucât nu dispunea de fonduri suficiente realizate din o vânzare reală a materialului.

Preţul de vânzare a răşinoaselor depinde între altele, de o exactă sortare adecvată normelor comerciale, iar această sortare este în funcţiune de fixarea criteriilor de: lungime, diametre medii, calitate şi specie.

Formarea claselor de lungime.

In comerţul extern al răşinoaselor este notoriu că lungimea cea mai preferată este lungimea de 4 m., deoarece ţările din bazinul Mediteranei preferă numai lungimea de 4 m.

In ţările din occidentul Europei se exportă în lungimile: 3,80-4-5-6-8 m. însă fiecare ţară preferă o anumită lungime.

Ungaria preferă lungimea de 5 m. (admite 3.80—6 m.) iar Germania lungimea de 6 m. (admite 4—6 m.).

In toate ţările, cheresteaua cu lungimea multiplu lungimei preferate (tip) nu se admite în uzanţele lor şi ca atare nici majorări de preţuri pe unitatea convenită.

Lungimea peste 6 m., se formează numai la comenzi speciale şi când există se raportă la o cantitate extrem de mică.

Cum însă prin exploatare şi sortare rezultă şi alte dimensiuni — în mod accidental — care se apreciază în mediu la 20%, cheresteaua cu aceste dimensiuni reduse este destinată comerţului intern, cu un preţ mai redus, din cauza cererilor reduse asupra acestui material pe care industria îl doreşte în cantitate cât mai mică (20% din răşinoase se plasează în ţară, destul de greu).

Interese de economie de material, manoperă, transport, etc., contribuesc ca butucii să se fasoneze de preferinţă în multipli lungimei-tip admisă, iar lemnul subţire în lungimi cât mai mari posibile.

Formarea în lungimi cât mai mari prezintă avantajul pentru cumpărător ca plata către proprietar şi a manoperelor, a diferenţei de volum evaluat în lungimea tip şi lungimea multiplă — evaluată la 3—6% — nu se plăteşte.

Numai pentru acest motiv, C. A. P. S. la lungimi mari ar trebui să pretindă un spor de 4% în mediu, însă faţă de preţul pro m³ picior sporul este neinsemnat, exceptând vânzări de partide mari când trebuesc luate în consideraţie dispoziţiuni speciale de cubaj.

Tariful fostei Adm. a C. Păd. [1]) adoptase 3 clase de lungimi şi anume:

Clasa I cuprindea lungimi până la 4 m.
„ II „ „ între 4—8 m.
„ III „ „ peste 8 m.

Cheresteaua de răşinoase de 3 m. lungime să aibă o valoare egală cu aceia de 4 m.?

Se prescria că pentru butuci mai mari decât 4 m. să se adauge 10% din preţul butucilor de 4 m. şi 20% pentru butuci cu lungimi peste 8 m.

In lungimi de peste 8 m. se fasonează aproape numai arbori subţiri în special pentru economie de transport şi din aceşti butuci rezultă un procent de folosire redus şi o calitate mai inferioară de cherestea.

Practica a arătat că niciodată la vânzările de partide lemn brut preţurile nu se orientează după lungimi şi probabil aceasta a şi fost criteriul C. A. P. S-ului când prin hotărârea Cons. de Ad-ţie No. 78/930 s'a decis vânzarea butucilor pro m³, abstracţie făcându-se de criteriul de lungime.

---

[1]) Formularul No. 1.

Interesându-ne cum se repartizează clasele de lungimi în o exploatare principală, in codru mijlociu, găsim indicat a preciza că la o exploatare în regie a 10160 mc. brad în Jud. Neamț s'au înregistrat prin fasonare:

900 m³ brad în lungime de 4 m.

6915 m³ brad in lungimi între 4,50—8 m. din care lungimea de 8 m. (2×4) reprezintă un procent de 74%.

2345 m³ brad in lungimi peste 8.

Din orice lungime s'a sortat lungimea de 4 m.; restul afectându-se pentru marfa de țară, care are un preț inferior mărfei de export.

Din acest exemplu, reese precis că nu am fost niciodată îndreptățiți a forma clasele de lungimi, iar dacă uzanțele streine și în special „uzanțele Vieneze" le formează, aceasta se datorește unor cauze ce le voiu arăta mai jos.

Formarea claselor de diametre medii (fără coajă).

Cel mai important criteriu de prețuirea materialului de lucru este diametrul mediu al lungimei utile, căci diametrul mediu ne dă posibilitatea de a obține lățimi și calități.

Intre lățimi și preț există un raport direct.

Formularul in vigoare până la 1924 prescria 6 clase de diametre plus a 7-a clasa denumită „clasa lemnului de draniță", iar formularul din 1924/25 le-a redus la 5 clase de diametre, specificate în tabloul de mai jos.

Clasa	În vigoare până la 1923 inclusiv	În vigoare de la 1924/25	Observațiuni
	Diametre cm.	Diametre cm.	
I	—10	—20	N'a existat o motivare scrisă a reducerii claselor de diametre dela 7 la 5.
II	11—20	21—30	
III	21—30	31—40	
IV	31—40	41—50	
V	41—50	peste 50	
VI	peste 50	—	
VII	lemn de draniță	—	

Din punct de vedere al produselor pădurii quasi-virgine din Carpaţi şi al uzanţelor comerciale româneşti, diferenţierea de mai sus în 5—7 clase apare ca irealǎ şi nejustificată. A fost pur şi simplu introdusă din unele manuale streine şi impusă comerţului nostru care n'a adoptat-o şi n'o poate adopta, decât numai când vom începe exploatările în regenerările artificiale.

Literatura silvică — recentă — ne arată următoarele clase de diametre din centrul Europei:

In funcţiune de diametrul capătului subţire şi lungime:

In Elveţia şi Germania [1]) găsim sortarea „Heilbrauner" cu 6 clase de diametre. E din ce în ce mai puţin întrebuinţată preferindu-se numai clasificarea în funcţiune de diametru mediu.

Astfel in Elveţia[2]) se fac 3 clase:

Clasa I cuprinde diametre medii peste 35 cm.
,, II ,, ,, ,, intre 25—35 cm.
,, III ,, ,, ,, până la 24 cm.

In Germania se fac 6 clase:

Clasa I cuprinde butuci cu diam. medii de peste 40 cm.
,, II ,, ,, ,, ,, ,, intre 35—40 cm.
,, III ,, ,, ,, ,, ,, ,, 30—40 cm.
,, IV ,, ,, ,, ,, ,, ,, 25—29 cm.
,, V ,, ,, ,, ,, ,, ,, 20—25 cm.
,, VI ,, ,, ,, ,, ,, ,, sub 20. In această clasă se deosebesc adeseaori 2—3 sorturi.

În Cehoslovacia [3]) există 3 clase pentru lemnul de plute:

Clasa I cuprinde butuci cu diam. mediu peste 35 cm. şi lungimi peste 20 m.

Clasa II cuprinde butuci cu diam. mediu între 25—34 şi lungimi între 8—20 m.

Clasa III cuprinde butuci cu diam. mediu până la 24 şi lungimi sub 8 m.

Uzanţele Vieneze [4]) deosibesc 2 sortimente:

A) Trunchiuri lungi formând 3 clase de lungimi: 8—12 m.; 12—18 m. peste 18 m.

---

[1] Dr. U. Müller: Holzmesskunde 1923, Pag. 408.

[2] R. Febber: Schweizerischen Forstkalender 1930.

[3] I. Dumitrescu: Rev. Păd. No.

[4] G. Hempel's: Taschen Kalender 1925. capitol scris de Prof. J. Marchet

La fiecare clasă de lungime se fac 5 clase de diametre medii: până la 20 cm., 20—26 cm., 27—33, 34—43, peste 44 cm.

B) Butuci mijlocii formând 2 clase de lungimi:

a) cei cu lungimi de la 3—6 m. se subdivid în clase de diam. medii cu un anumit diam. la capătul subţire:

diam. mediu: 20—25, 26—31, peste 32.
diam. capătului subţire minim: 18 , 23 , 29.

b) cei cu lungimi de la 6—8 m. se subdivid în 3 clase de diametre medii 20—30, 31—40, peste 40 cm.

Această sortare este cea mai extinsă din câte cunoaştem.

In ţara noastră pe valea Bistriţei — Moldovei şi a Mureşului — mari bazine de colectarea răşinoaşelor — comerţul deosibeşte 2 clase de diam:

Clasa I cuprinde butuci cu diametrul mediu peste 25 cm. lungimea fiind = 4 m.

Clasa II cuprinde butuci cu diametrul mediu sub 25 cm. lungimea fiind = 4 m.

Această clasificare o găsim şi în tariful vamal.

Lungimile nu sunt indiferente ci trebues să fie — intr'o proporţie hotăritoare — în multipli lungimei-tip.

Când lemnul se poate industrializa pentru hârtie sau celuloză, din clasa II se deosebesc alte 2 subclase:

I-a lemn de fabrică cu diametrul mediu între 18—24 cm.

II-a „celuloză (hârtie) cu diametrul mediu între 10—18 cm.

In situaţia formării a doua clase de diametre, la fixarea preţului clasei I, se ţine seamă de volumul diametrelor groase cari dau un procent de folosire mai mare şi calitate superioară, prin vizitarea parchetului sau depozitului de butuci, astfel că implicit se formează a III-a clasă de diametre; ştiut fiind că butucii cu diam. mediu peste 35 cm. sunt cei mai preferaţi.

In cazul concret al exploatării a 10160 m³, butucii s'au repartizat astfel:

butuci cu diam. mediu între 10—20 = 200 m³
„ „ „ „ „ 21—30 = 1908 „
„ „ „ „ „ 31—40 = 3482 „
„ „ „ „ „ 41—50 = 3040 „
„ „ „ „ „ peste 50 = 1530 „

sau repartizaţi pe diam. mediu:

până la 18 cm. = 75 m^3 sau 0.7% | pot forma o singură
între 18—24 cm. = 608 m^3 sau 6% | clasă.
între 25—35 cm. = 2460 m^3 sau 24%
peste 35 cm. = 7017 m^3 sau 69.3%

După cum reese din cele de mai sus, uzanţele româneşti nu formează 5 clase de diametre medii şi aceasta din cauza preţului de vânzare pe picior foarte redus în comparaţie cu preţurile din ţările sus citate, precum şi din cauză că exploatările în regenerările artificiale produc sorturi numeroase, cu numeroase caracteristici, pe când în Carpaţii noştrii, exploatările virgine şi quasi-virgine produc butuci cu caracteristici foarte puţin deosebite şi cu un covârşitor procent de butuci cu diametrul mediu peste 35 cm.; restrângându-se astfel No. claselor în mod natural.

În Elveţia, în cantonul Vaud [1]), în 1930 s'a realizat pe m^3 în picioare 1020 lei pe când pe valea Bistriţei media a fost de 100 lei m^3.

Preţul de vânzare pe picior se deduce numai prin considerarea preţului sortimentului pe piaţa comercială, or în comerţ nu există delimitate preţurile celor 5 clase de diametre şi ca atare diferenţierea preţului sortimentelor celor 5 clase devine foarte arbitrară.

Diferenţierea preţului dintre clasa cu diametrele medii între 24—35 cm. pe deoparte şi peste 35 cm. pe de altă parte, se poate face uşor prin diferenţa de procent de folosire şi calitate şi trebuie să se facă, căci — din exemplul citat — este ireal să vindem 7017 m^3 brad cu preţul din comerţ, pe care îl putem sigur determina, a celor 2460 m^3.

Formarea claselor de calitate.

E un puternic criteriu de preţuire care până în 1923 nu-l găsim în tarifele noastre.

Din 1924/25 s'au introdus 4 calităţi şi anume: specială, primă, mijlocie şi inferioară.

Sub calitate specială s'a înţeles întotdeauna butuci de molid de rezonanţă cu diam. mediu peste 45 cm. Localizaţi în anumite şi mare centre păduroase, vânzarea lor este condiţionată de trebuinţele speciale ale M. Armatei şi estimarea lor trebue făcută cu deosebite prevederi. Numirea o găsim improprie şi deaceea ar fi mai indicată să fie denumită „calitate excepţională".

---

[1] Journal forestier Suisse No. 2/931.

Lemnul de draniţă nu poate intra în această calitate.

Este absolut necesar să se menţină calitatea primă (mai indicat ar fi calificativul de „normală") şi mijlocie, însă nu poate fi admisă calitatea inferioară astfel cum s'a denumit în formularul No. I deoarece această „calitate" nu este niciodată utilizată de industrie.

In orice depozit de butuci în mod obişnuit se sortează 2 clase de calităţi.

In calitatea II se cuprinde tot ceiace este exclus de I-a, afară de anumite defecte ce declară lemnul de „nevalorificat" pentru industrie. Când există posibilitatea, lemnul de „nevalorificat' se valorifică pentru gospodăriile săteşti cu preţuri foarte mici.

Clasarea speciilor.

Una însă din erorile în care se stărue, în contradicţie cu uzanţele comerciale, este nedeosebirea bradului de molid, adică formarea unei singure clase „a răşinoaselor".

Dacă statistica nu este pretenţioasă, în schimb comerţul face o mare deosebire între brad şi molid.

In export se refuză deseori partizi pure de brad s'au se cer cote fixe (sub 50%) iar la vânzări interne de butuci există diferenţe foarte mari de preţuri.

In Jud. Neamţ, diferenţa de preţ pro m^3 este de 30—60 lei în favoarea molidului.

Concluziunile ce se desprind din cele de mai sus, nu se aplică numai butucilor fasonaţi în regie ci şi arborilor, întrucât prin metode de cubaj se pot determina clasele de diametre medii, calitatea şi specia iar ele se pot rezuma în următorul tablou:

Specia	Calitatea	Diametre medii (fără coaje)				Diverse instrucțiuni practice:
		până la 18 cm.	18—24	25—35	peste 36	
		lungimi de la 4 m. în sus				
		clasa I	clasa II	clasa III	clasa IV	
Brad	mijlocie	aplicabilă numai în regiuni industriale	—	—	—	
	normală		—	—	—	
Molid	mijlocie		—	—	—	
	normală		—	—	—	
	excepțională	aplicabilă numai pentru butuci cu diam. peste 45 cm.				

La classement des billes de résineux.

Une attention toute particulière s'impose à toute administration forestière en ce qui concerne le classement des résineux et l'analyse des prix.

L'auteur, en partant de cette prémisse, présente comparativement le critérium dont ont doit tenir compte dans la constitution des classes de longueur, de diamètres moyens (sans écorce), par rapport aux diverses essences. Puis, en discutant la manière dont a été solutionné ce problème jusqu'ici, il propose celle qui doit être adoptée dorénavant.

Die Sortierung von Nadelholzblöcken.

Jede Forstverwaltung muss sich einer besonderen Aufmerksamkeit gelegentlich der Nadelholzsortierung und der Ausführung von Preisanalysen befleissigen.

Von diesem Gedanke ausgehend legt Verfasser die Kriterium dar, welche sowohl im In- als im Auslande bestimmend sind bei der Formierung von Längen- und Durchmesserklassen (ohne Rinde) und jener von Güte- und Holzartenklassen.

Des weiteren wird erörtet, wie dieses Problem von der früheren Verwaltung gelöst wurde und wie die jetzige sich zu demselben zustellen hat.

IN CHESTIUNEA USCARII ULMULUI

de ANTON V. RADULESCU

In cel mai răspândit ziar din sudul Germaniei „Münchner Neueste Nachrichten" cu data de 21 Decembrie 1931, a apărut articolul „2000 ulmi mor in Nürnberg" semnat de d-l Dr. W. Schweisheimer, în care se aduce la cunoştinţa marelui public, importanta chestiune a dispariţiei ulmului.

Fiincă această calamitate s'a observat de câţi-va ani şi'n România găsesc că poate fi interesant să dau în rezumat ideile expuse de d-l Schweisheimer.

Uscarea ulmului spune d-l Schweisheimer a început în Olanda, de unde abia în anul 1922 se observă puţin prima oară şi în Germania, la Nürnberg. Cum multe oraşe ale Germaniei au nenumărate alei de ulm: numai Hamburgul are peste 10.000 de exemplare, chestiunea a început să atragă atenţia, şi mai târziu chiar să îngrijoreze pe specialişti.

Primele cercetări au fost făcute de „Institutul de cercetări agricole şi forestiere al Reich-ului" din Berlin-Dohlem, ajungând la concluzia că uscarea ulmului e datorită ciupercei Graphium ulmi Schwartz.

Alţi cercetători stabilesc că nu este cauza o ciupercă ci insecta: Scolytus multistriatus. Insă cum insecta s'a găsit şi pe exemplare sănătoase, se crede că nu este ea cauza uscării.

Admiţându-se drept cauză şi una şi alta, s'a pornit combaterea, făcându-se uz de mijloacele cari se recomandă în asemenea cazuri.

Rezultatele însă, spre regretul cercetătorilor au fost negative, căci exemplare sănătoase până atunci, au fost găsite uscate după combatere.

Două explicaţiuni se pot da acestui eşec: sau că n'a fost bine făcută combaterea, neluându-se toate măsurile pentru o cât mai eficace aplicare, sau că diagnoza nu este bună.

Urmează ca cercetările să fie făcute cu mai multă scrupuloziate, pentru a se stabili cât mai repede adevărata cauză a uscării ulmului, deoarece calamitatea este în plină evoluţie.

Uscarea ulmului la noi în România are un caracter mai grav, căci pe când Germania are ulmul numai în alei şi foarte puţin în arborete, la noi intră într'un procent apreciabil în compoziţia arboretelor de şleau în afară de ulmul de munte care-l găsim disemnat în pădurile de fag şi brad.

À propos du dépérissement de l'orme.

Über Ulmenabsterben.

CRONICĂ

PRESA DESPRE SADIREA ARBORILOR

de VASILE LAZAR

Nu e mult de când problemele silvice constituiau preocuparea unui cerc restrâns de intelectuali. Timpul însă a demonstrat importanța covârșitoare a rolului pădurii în economia națională, iar problema ei a început să depășească vechile granițe.

Comerțul și industria lemnului sunt dintre elementele determinante în balanța economică a țării noastre. Ce înseamnă lemnul în traficul intern, ce înseamnă lemnul în exportul nostru, sunt lucruri cunoscute de toată lumea.

Pădurea, în producție și exploatare, angajează capitaluri și brațe de muncă enorme. Nu mai vorbim despre influența pădurii asupra climatului, despre pădure ca obstacol șuvoaielor de apă cu efecte atât de distrugătoare.

Iată o serie de fapte cari pledează pentru „pădurea perpetuă".

Ce se face și mai ales ce s'a făcut la noi!

Defrișarea pădurilor, înainte și după războiu, a mers în mod progresiv. Statisticile din ultimul timp evidențiază acest fapt. Glasul silvicultorilor, îngroziți de prăpastia ce ne așteaptă, deși neauzit a rămas însă continuu acelaș: trebue să ia naștere o reacțiune.

Se pare că, în vremea din urmă, suntem pe calea cea bună. Serbarea sădirii arborilor capătă din ce în ce mai mulți adepți, iar încrederea celor ce se [illegible] cu organizarea acestor serbări sporește. Lumea din afara specialiștilor începe să se intereseze de soarta pădurilor.

Presa, seismograf al manifestărilor opiniei publice și-a deschis larg coloanele, pentru a arăta rostul sădirii arborilor. Niciodată mai mult ca în acest an această serbare nu a avut un ecou mai puternic; niciodată opinia publică nu a manifestat o mai largă înțelegere în această direcțiune.

D-l prof. M. Drăcea, în conferința ținută la Școala Politechnică despre „sădirea arborilor" deschide discuția acestei mari și vitale probleme. Ziarele „Universul" și „Dimineața" din 16 IV. a. c. au rezumat pe scurt ideile desvoltate de d-sa în această conferință.

„Pădurea este rezultatul unei lupte uriașe pentru stabilirea unui echilibru între forțele care tind la nivelarea asperităților pământului". Prin distrugerea pădurii, echilibru se strică, procesul de nivelare al scoarței pământului se grăbește, munții se surpă, torenții mătură tot ce întâlnesc în cale, apele ies afară din albia lor.

Mijloacele de reacțiune sunt două: conservarea pădurilor și sădirea arborilor, deci replantarea lor.

Serbarea sădirii arborilor trebue să pătrundă în sufletul generației tinere, ca o reacțiune în contra distrugerii".

„Curentul" din 22. IV. a. c. publică articolul „Sensul serbării sădirii arborilor", sub semnătura distinsului ing. silvic, dr. Const. Chiriță. După ce arată care este în general atitudinea mulțimii față de păduri, după ce schițează câteva aspecte politice dela noi, în materie de păduri, d-l ing. Chiriță amintește concepția poporului german, față de acest bun prețios, pădurea. Urmând pilda popoarelor cu o tradiție silvică de veacuri, trebue să începem a ne organiza. Și mediul cel mai potrivit e acela care a rămas neatins de focul distrugerii. E marea massă a tineretului. In sufletul său trebue să prindă rădăcini iubirea și cultul arborilor. Serbarea sădirii arborilor se adresează în special tineretului. El trebue să invețe să crească și să iubească pădurea, spre binele întregei nații.

Urmând linia trecutului „Soc. Elevilor Ingineri Silvici" dela Școala Politechnică este la a 8a serbare pentru sădirea arborilor, organizată în mod deosebit de impunător. Această manifestare, prin importanța scopului ce se urmărește, constitue un punct de program al Societății.

Duminecă 17 Aprilie, vagoane speciale, atașate trenului de Constanța, au transportat la Brănești un număr impunător de studenți și studente, pentru a cinsti sărbătoarea arborilor, plantând fiecare un număr de pueți. Ziarele „Cuvântul" și „Universul" au vorbit la timp despre succesul moral al serbării dela Brănești.

Asemenea serbări au fost organizate de ocoalele silvice din întreaga țară. Dispozițiunea Ministerului Instrucțiunii Publice, ca toate școlile primare să ia parte la serbările organizate de organele silvice, a contribuit în mare măsură la succesul sădirii arborilor, în întreaga țară.

Și acum un fapt deosebit de îmbucurător. „Dimineața" din 28 Aprilie închină o întreagă pagină sărbătoririi arborilor.

Articole semnate de d-nii: Emanoil Bucuța, G. d. G., Aureliu Eliescu, Ghimpe de Glădiță, ing. A. Atanasescu, Ap. D. Culea, tălmăcesc pe larg importanța arborilor și sensul moral al serbării lor. E o pagină care umple de bucurie sufletul acelora ce sacrifică totul, pentru triumful ideilor frumoase.

Silvicutorii, vechi animatori ai acestei mișcări, începând să culeagă astăzi roadele unei lungi și trudnice activități, vor continua și în viitor, cu mai multă încredere, lupta pentru izbânda arborilor; iar presei îi solicită și mai departe acelaș larg și neprețuit sprijin.

— R E C E N Z I I —

Karl Vanselow.

Natürlicher Verjüngung im Wirtschaftswald. Mit 121 Abbildungen.

Regenerarea naturală în pădurile de raport.

Anul trecut, literatura forestieră germană a fost îmbogățită cu o lucrare prețioasă atât pentru studențime cât și pentru cei din viața practică cari nu totdeauna pot păstra și adânci contactul cu știința. Nu că lucrarea lui Vanselow ar aduce lucruri noui și inedite, dar felul, claritatea expunerii, orânduirea sistematică a cestiunilor ce se pun și ce trebuesc motivate cu ocasiunea regenerării pădurilor, fac ca să fie citită cu mare folos de toți acei cari vor să se inițieze în tainele refacerii pădurilor pe cale naturală, sau cari au sarcina delicată a îndeplini reîmprospătarea stării împădurite după această metodă. În special pentru cei mulți dintre noi, în România, cari adeseori suntem informați despre mișcarea forestieră din străinătate numai prin resumate după articole tot resumative, expunerea integrală și sistematică a tot ce are înrâurire asupra resolvării judicioase a problemei de regenerarea naturală în păduri este nu numai interesantă, dar va fi mai ales extrem de folositoare.

Cartea lui V., profesor de silvicultură la Giessen este, după declarația autorului, editarea mai largă a cursului semestrului al doilea (din trei consacrate silviculturii în sens restrâns al cuvântului). Titlul mai complect este: Teoria și Practica regenerării naturale în pădurile de raport. Trebue remarcat că este vorba numai de regenerarea în codru.

Potrivit titlului, lucrarea se împarte în două părți bine distincte: În prima parte, după stabilirea noțiunilor fundamentale — regenerarea, suprafața de regenerat, regenerarea naturală și artificială, termen de regenerare — se studiază în mod prealabil condițiunile ecologice ale regenerării naturale, cestiune căreia i se dă cea mai mare importanță în tot cursul expunerii tezei alese. În primul rînd este vorba de factorul de migrațiune, adică de condițiunile determinante pentru producțiunea semințelor, de posibilitatea migrațiunei lor pe sol și de înrâurirea ce poate exercita silvicultorul asupra îndeplinirii acestor condițiuni și asupra realisării acestor posibilități. Urmează apoi studiul agenților staționali de ordinul eli, materic (lumină, temperatură, mișcarea aerului), edaphic (agenți chimici, aciditate, proprietăți fizice ale solului, humus, relief) și în sfârșit acel al agenților biotici (micro-fito-zoo și antropobiotici).

Citez din această parte a cărții, ca exemplificare, următoarele: pag. 16, este evident că nereușita regenerării naturale mai arareori este datorită lipsei de sămânță, decât, și în prima linie, faptului că starea solului și alte condițiuni împiedică încolțirea și desvoltarea mai departe a puieților.

Pag. 22. In condițiuni normale — deci făcând abstracție de soluri extrem de ude — producțiunea (cantitatea) depinde foarte mult de factorul apă care de regulă — pe lângă factorul lumină — este hotărîtor pentru reușita sau nereușita regenerării naturale. Aceasta pentru cuvântul că tot el condiționează descompunerea humusului, adică starea fizica prielnică a solului.

Pag. 32. In general, calitatea solului din punctul de vedere climatic și geologic, precum și din punctul de vedere al înrâuririlor mutuale existente între sol și plantă, este invariabilă și nu poate fi schimbată prin mijloacele tecnice forestiere. Tratamentul însă al arboretului-mumă stă în puterea noastră și prin alegerea și aplicarea potrivită a lui putem să modificăm intens proprietățile solului și implicit condițiunile pentru reușita generațiunii viitoare. Operațiuni greșite în arboretul-mumă, rărituri insuficiente mai ales în etajul de jos, tăieri imprudente în urma cărora, după natura solului și după situațiunea geografică, accesul vântului în arborete sau e facilitat sau îngreunat, împrejurare care poate exercita înrâuriri dăunătoare asupra condițiunilor de umiditate, de căldură...... în general toate intervențiunile subite... pot să preschimbe un sol, care de altfel din punct de vedere fizic, chimic și biotic se găsește în condițiuni excelente, în așa fel încât germinațiunea și desvoltarea în urmă a semințișului să fie imposibile.

Am crezult aceste citațiuni utile, pentru a pune în lumină extrema delicateță a tratamentului în codru regulat, ori de câte ori aplicarea lui se efectuează în mod rațional, delicateță adeseori ignorată sau, în tot cazul, nu îndeajuns apreciată.

După ce astfel condițiunile ecologice, favorabile sau defavorabile regenerării naturale, au fost examinate, se expun într'un alt capitol mijloacele de corectarea lor, prin muncirea și amenajarea solului. Aceasta este un prilej pentru autor a trece în revistă și a ilustra o serie de instrumente speciale despre care s'a vorbit mult în timpul din urmă în literatura forestieră.

Abordând în sfârșit cestiunea propriu zisă a regenerării naturale, autorul propune o sistematisare a cestiunei pentru care caută și găsește tezele în procedeele naturii în pădurile virgine. Precum în pădurea virgină regenerarea se produce fie sub adăpostul arborilor ce se găsesc diseminați pe teren, fie pe porțiuni desgolite din cauza catastrofelor ca incendii sau vijelii așa stabilește Vanselow și pentru regenerarea naturală în păduri de raport 2 categorii mari, după cum ea este urmarea răririi treptate a arboretului-mumă, sau consecința dispariţiunii dintr'o dată și completă a generațiunei bătrâne, a desgolirii desăvârșite a terenului.

In afară de aceste două categorii, Vanselow mai admite o a treia — pe care o semnalează ca factor potențial dar nu esențial și în pădurile virgine — anume acea la care regenerarea este urmarea tăerilor în marginea de masiv.

Aceste 3 categorii principale se subîmpart în altele de ordin secundar, după cum operațiunile ce au de scop regenerarea se întind asupra arboretului întreg sau numai asupra unor părți (zone, fâșii) din ele, după cum consistă în tăeri cuprinzând în mod uniform întreaga porțiune supusă regenerării sau sunt limitate la grupe de pe acea porțiune. Tipurile și subtipurile pot fi aplicate pur sau în mod combinat (aditiv sau substitutiv), dând naștere astfel unei varietăți uneori de procedee de regenerare cari însă totuși pot fi grupate în una din categoriile principale sau secundare.

Vanselow, ca resultat al acestor reflexiuni, a construit un sistem al metodelor de regenerare (pag. 148 şi urm.) care are marele merit a precisa în mod clar diversele procedee şi totdeodată a se lămuri — prin paralelismul care se stabileşte — asupra nomenclaturii foarte variate, creiată de diverşii autori de metode şi întrebuinţată ca literatură, fără a circumscri în deajuns caracterele fiecăreia în parte.

In cadrul sistemului său, V. studiază apoi formele principale şi cele combinate. Acestea din urmă le subdivide în aditive şi substitutive, după cum resultă din combinaţiuni simultane a două sau mai multor forme sau din substituiri succesive a unora prin altele.

Deşi V. declară (pag. 81) că regenerarea naturală în fond este un problem ecologic, totuşi are grije a adăoga că soluţionarea lui trebue încadrată în întregul proces economic al producţiunii forestiere din care ea constitue numai o parte. Şi astfel fiind, a conceput o metodă de expunere care constitue o inovaţiune şi un mare merit al lui.

In adevăr, toate formele de regenerare sunt studiate nu numai din punct de vedere al particularităţilor ecologice pe cari le presintă, ci şi din punct de vedere al cerinţelor ce formează faţă de ele protecţia pădurilor, technica silvică în sens restrâns al cuvântului (specii, compoziţia arboretelor, forma lor), exploatarea pădurilor (doborîtul şi scosul lemnelor), gestiunea în genere, preocupări de natură economică şi în fine technica tăerilor.

Expunerea în aşa fel a chestiunei aş zice integrală, ne înfăţişează metoda regenerării naturale ca o problemă extrem de delicată a căreia soluţionare fericită depinde de observarea clară şi de aprecierea justă a unei multitudini de factori.

In ultimele trei capitole ale părţii teoretice, V. abordează desvoltarea istorică a metodelor de regenerare naturală şi ne arată în linii mari, cum s'au succedat formele de regenerare, începând cu grădinăritul primilor şi sfârşind cu procedeele combinate aplicate azi în Germania.

In altă ordine de idei se ocupă cu însemnătatea mare ce presintă regenerarea naturală pentru cultura pădurilor şi cu limitele aplicării acestei metode. Dacă e recunoscută ca excelentă şi impusă deadreptul în multe casuri, totuşi îşi dă seamă că este condiţionată de multe împrejurări cari nu totdeauna sunt îndeplinite.

In sfârşit, se discută chestiunea completării regenerării naturale prin cea artificială, căci, ori cât de priceput şi conştiincios ar fi operatorul, rare ori vor fi cazurile când regenerarea naturală nu ar avea nevoe de cea artificială, pentru a garanta utilisarea integrală a solului.

V., resumând el însuşi cuprinsul părţii întâi, spune că acolo s'au cercetat condiţiunile generale şi premisele speciale ale regenerării naturale şi s'au expus, în mod abstract, formele positive prin aplicarea cărora regenerarea naturală poate fi înfăptuită în pădurile de raport.

In partea a doua îşi propune a demonstra căile pe cari practica forestieră în realitatea concretă le urmează, cu alte cuvinte vrea să expue formele regenerării naturale cari de fapt se aplică.

In urmărirea acestei idei arată mai întâiu care este distribuirea geografică a diverselor forme, în special în ţinuturile germanice, dar şi în celelalte ţări din Europa în cari i se dă technicei silvice importanţa cuvenită.

Apoi, în aceiaşi ordine în care în prima parte posibilităţile abstracte au fost desvoltate, se expune aplicarea practică mai întâiu a metodelor fundamentale şi apoi a celor combinate.

Această orânduire a lucrurilor implică reveniri repetate asupra chestiunilor tratate în partea I-a, fapt care pentru studenţi poate că prezintă mai de grabă un avantaj decât un inconvenient, dar care pentru cititorul mai versat în materie are ceva obositor.

In total se analizează şeaptesprezece procedee, începând cu metoda clasică care se diferenţiază după cum e vorba de fag, pin sau de stejar şi termină cu formele subtile cum au fost adoptate în timpurile din urmă în unele ţinuturi din Germania. Se explică caracterul esenţial al fiecărei metode, studiind-o din punctul de vedere al regiunei unde e aplicabilă, al ţelului urmărit, al tehnicei specifice, în fine al însemnătăţii ce a avut şi are în aplicarea ei. Nuanţele ale diverselor metode adesea ori sunt aşa de subtile încât este greu a'şi da seama cineva de punctele prin cari se deosebesc între ele. V. relevă acest fapt el însuşi acolo unde vorbeşte de „Schirmkeilschlag" (Eberhard) în opoziţie cu Keilschirmschlag (Philipp). Nedumeririle cititorului de sigur nu se vor opri numai la aceste două casuri.

In sfârşit merită o menţiune cu totul onorabilă figurile, în cele mai multe casuri schematice, cari contribue mult la înţelesul textului.

Cine va fi parcurs cele 280 pagini consacrate desvoltării problemei alese, va închide cartea de sigur ca mine cu impresia că este vorba de o operă excelentă, de mare folos, atât pentru acei cari se pregătesc pentru cariera de silvicultor cât şi pentru acei cari stau în viaţa practică.

Gr.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 12 Decembrie 1931.

G. Géneau.

M. Léon Dabat.

Se face elogiul dispărului, fost director general al apelor și pădurilor în Franța, înaintea D-lui Carrier. Reținem câteva cuvinte, cari caracterizează pe fostul director general:

M. Dabat avea în materie administrativă, în sensul cel mai bun al cuvântului, geniul invențiunii. Extrem de atent la noutile nevoi, născute din progresul social, el excela în introducerea în servicii a îmbunătățirilor, menite să satisfacă aceste nevoi. Dușman al stagnării și al rutinei, el căpăta din observația faptelor și din aprofundarea lor o bogăție spirituală așa de mare, încât s'a zis, că el avea pe fiecare zi o ideie nouă. Și, la arta de a descoperi ideile, el adăuga talentul de a le aplica. Execuția era dibăcia sa supremă; cu ochiul deschis asupra tuturor posibilităților, ce se ofereau, el profita de toate contigențele, menaja concursurile eficace, știind — dacă trebuia — să dea înapoi sau să aștepte, dar gata hotărît să prindă momentul fulgerător, care aduce cu el succesul.

Această dublă facultate, de imaginație creatoare și de siguranță în realizare nu este oare caracteristica (semnul) marilor administratori?

Paul Buffault.

Les parcs nationaux.

Parcurile naționale.

Un articol de interesantă documentare pentru cine urmărește această chestiune, care la noi este destul de nouă.

Și totuși prima ideie de stabilire a unei rezerve, se datorește unui vânător american — Coulter, — care ar fi descoperit acum aproape 130 de ani, o regiune minunată, țară de ghiață și de apă și de smoală fierbinte, de fum rostogolitor, ținut de care nu îndrăzneau să se apropie pieile roșii, care îl credeau al diavolului. Povestirile vânătorului n'au fost curând crezute și abia la 1872, s'a decretat acest ținut — Yellowstone — de circa 700.000 ha ca „parc public sau grădină de agrement pentru folosul națiunii".

Exemplul a fost apoi urmat în Europa, cu toată greutatea de a se găsi aci suprafețe de așa mare întindere.

Autorul indică anume, câte parcuri naționale are fiecare țară și cari sunt cele mai de seamă. Fruntea o țin însă tot Statele-Unite, cari au 19 parcuri naționale cu suprafețe vaste și în situațiile cele mai grandioase, cum și 140 monumente naționale, pentru protecția frumuseților naturale și 120 rezerve forestiere.

Cu această ocazie se defineste cu precizie, ce ete un parc naţional şi o rezervă: — Parcurile naţionale sunt teritorii de o suprafaţă destul de mare, aparţinând Statului sau administrate de el, în care nu se îngădue practicarea nici unui act de cultură sau exploatare, unde natura, lăsată în voiea ei, lucrează fără intervenţia omului. (In America principiul neintervenţiei nu se aplică întotdeauna).

Rezervele sunt de suprafeţe mai mici. Afară de aceasta, ele se referă adesea la protecţia unei categorii speciale: animale, plante, bogăţii minerale, monumente, protecţia unor păduri, etc.

In Statele-Unite suprafaţa rezervelor se cifrează la 75 milioane ha!

Autorul se ocupă apoi în mod special de parcul francez dela Pelvoux.

G. Huffel.

Le règlement des coupes d'éclaircies dans les aménagements de futaie pleine.

Reglementarea tăerilor de rărituri în amenajamentele de codru plin.

Autorul, eminentul şi eruditul silvicultor francez, demonstrează din când în când, că silvicutura germană — oricât de înaintată pare astăzi — a făcut erori mari şi a trebuit în cele din urmă să adopte principii fundamentale de silvicultură, cari în Franţa s'au aplicat cu o sută de ani mai înainte.

Ne reamintim, cum acum câtva timp D-l Huffel a scris despre falimentul teoriei rentei financiare şi despre insuccesul teoriei regenerării naturale a lui Christof Wagner.

De data aceasta e vorba de aplicarea tăerilor de rărituri.

In Franţa, de când există un învăţământ forestier, s'a profesat neîncetat, că în amenajamentele de codru plin, nu se poate determina (stabili) posibilitatea tăerilor de rărituri. Se poate indica prin regulamentele de exploatare numai aşezarea lor (unde trebue să se facă), dar nu şi cuantumul lor.

Acest lucru l-a spus dela catedră Lorentz acum mai bine de un secol.

In Germania însă se determina dinainte — pe 20 ani de ex. — volumul de realizat al tăerilor intermediare şi mai apoi s'a adăugat la vol. produselor principale, spre a se stabili o posibilitate globală.

Abia spre mijlocul secolului trecut a început în Germania o reacţiune contra sistemului urmat până atunci în reglementarea tăerilor de rărituri, prin contactul cu silvicultura franceză şi daneză. In Bavaria — pentru prima dată răritura a început să fie considerată ca o tăere de ameliorare şi deci să nu se limiteze cuantumul tăerilor intermediare. S'au dat instrucţiuni în acest sens la 1869 în Bavaria şi 1875 în Prusia. In 1925 şi 1929 aceste instrucţiuni au precizat, că posibilitatea pe volum să se calculeze numai pentru prod. principale, iar pentru cele intermediare să se indice numai aşezarea tăerilor.

Şi autorul termină: „Iată deci instrucţiunile oficiale prusiene actuale în concordanţă cu ceia ce se învăţa la şcoala forestieră franceză acum 110 ani. Nu e nevoe să spun, că textele germane nu pomenesc nimic de felul cum se lucrează în Franţa.

Un amic devotat al pădurilor, de orice parte a frontierei, nu poate decât să se bucure, văzând, că se adoptează de vecinii noştri un sistem, care şi-a făcut dovada valorii lui la noi încă de acum un secol. Mai bine mai târziu...

Rămâne să urăm administraţiei germane să reuşească a impune noile sale vederi partizanilor interesaţi ai vechilor rutine".

M. Nègre.

Forêts et reboisements dans le département du Gard.

Se continuă şi sfârşeşte articolul

L. Pardé.

Quelques arbres exotiques remarquables dela région du sud-ouest dela France.

Aut. citează câteva exemplare de exotice remarcabile, găsite în anul 1931 în Franţa, cu ocazia unei excursii de fine de an.

•

La „Cronică" D-l Huffel scrie câteva amintiri despre M. A. Oppermann, fost director al staţiunii de cercetări forestiere daneze, mort la 15 Noembrie 1931.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 1. — 1932.

Comte Goblet d'Alviella.

Plantation du pin sylvestre en motte.

Plantarea pinului silvestru cu pământ la rădăcină.

Metodă indicată şi în acelaş timp indispensabilă, pentru locurile unde vânatul cu păr: epurele şi în special epurele de casă, se găsesc în număr mare, făcând imposibilă plantarea sau replantarea unui teren, dacă nu-i împrejmuit. Plantând însă puieţi viguroşi, de 4 ani (repicaţi la un an) cu pământ la rădăcină — fără ca să mai necesite împrejmuirea locului — se ajunge la rezultate satisfăcătoare, sigure, şi cu preţuri mai acceptabile, decât în cazul când trebue să se împrejmuinsecă terenul de plantat. Pentru a se putea planta însă puieţii cu pământ la rădăcină, se cere înfiinţarea de pepiniere volante, în mijlocul terenului de plantat sau în apropierea lui.

— . t . —.

Observations en matière forestière, en 1930.

Observaţiuni făcute în materie silvică în anul 1930 contează printre anii cei mai ploioşi din Belgia.

Influenţele climatice au favorizat vegetaţiunea aceasta datorită temperaturei şi precipitaţiunilor abundente, din tot timpul perioadei de vegetaţie.

Din cauza gerurilor târzii, fructificaţia esenţelor a fost nulă.

Se mai fac observaţiuni asupra atacurilor de insecte, rozătoarelor şi maladiilor criptogamice.

A. B.

Influence de l'époque d'abatage sur les qualités du bois de sapin et d'épicéa. (Expériences suisses).

Influenţa epocii doborîrii asupra calităţilor lemnului de brad şi molid. (Experienţe elveţiene).

După experienţele făcute de Stalders, industriaş de lemn din Zofingen, rezultă:

Greutatea specifică a molidului şi bradului, doborît în diferite epoci ale anului, alburn şi duramen, verde sau uscat la aer, n'a marcat nici-o diferenţă. La fel, în ce priveşte cantitatea de apă a lemnului uscat la aer.

Contragerea, datorită uscării, este mai puternică pentru lemnele doborîte vara. Există o diferenţă foarte mare pentru lemnele de iarnă (6—8 luni, în loc de 1—2, pentru a ajunge la greutatea lemnului uscat la aer) chiar în timpul sezonului cald, în timp ce lemnul doborît mai târziu atinge, mai iute decât el, greutatea uscată la aer.

Nici-o diferenţă în ce priveşte puterea calorifică.

Durabilitatea este influenţată de epoca doborârii. Această influenţă se observă, în mod deosebit, după utilizările technice ale lemnului.

Din punct de vedere al practicei exploatărilor, lemnele tăiate toamna şi laînceputul iernei sunt cele mai bune, din toate punctele de vedere.

In general, bradul se arată mai rezistent decât molidul.

B. J. Rendle (Forest products research laboratory, princes Risborough, England).

La place de l'anatomie du bois dans l'étude des produits forestiers.

Locul anatomiei lemnului în studiul produselor forestiere.

Statele din Apusul Europei și ale Americei de Nord, sunt obligate pentru satisfacerea nevoilor lor de lemn — să facă apel la lemnul strein și în special la cel colonial. Pentru regiunea tropicelor, unde diferitele specii sunt așă de numeroase și de variate ca însușiri, se pune chestiunea alegerii acelor specii cari se pot adopta mai bine diferitelor întrebuințări.

Studiul anatomiei lemnului — înlocuind o experiență lungă — poate să aducă în această privință mari servicii.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2. 1932.

I. Francey.

La grande Chartreuse.

Masivul forestier „La Grande Chartreuse" din Alpii francezi.

In continuare, despre amenajamentul acestui mare masiv, care însumează 6600 ha.

E. F.

Une rareté dendrologique: le „sapin vergé".

O raritate dendrologică: le „Sapin vergé" (abies pectinata D. C. lusus virgata. Casp.).

Descrierea unuia din puținele exemplare, existente în Elveția, din această varietate de brad.

P. El. Farron.

Un épicéa — fuseau remarquable.

Un molid (în formă de fus) remarcabil.

Descrierea unei interesante varietăți botanice de molid, crescut în marginea unui buchet de arbori dintr'o pășune împădurită.

H. Burger.

Constructions modernes et emploi du bois.

Construcțiunile moderne și folosirea lemnului.

Lemnul tinde a nu mai fi un material de construcție, ci un mijloc. Construcțiunile moderne —cele în beton armat— utilizează mult mai mult lemn decât cele făcute jumătate din lemn, jumătate din piatră; dar, lemnul folosit acum este din cel de mici dimensiuni și de o utilizare temporară.

H. Badoux.

Notice de la station de recherches forestières.

Quelques observations faites au cours d'un voyage d'études forestières dans le sud de l'Angleterre.

Câteva observațiuni făcute în cursul unei călătorii de studii forestiere în sudul Angliei.

In Anglia chestiunile silvice, dela războiu, au câștigat mult în importanță. Guvernul acordă sume mari de bani.

Una din caracteristicile silviculturii engleze de azi, este că are de a face cu creiarea de păduri noui. Unul din scopul ei principal, este să convertească în pădure: terenurile supuse până azi pășunatului, terenurile mocirloase, sau cele improprii culturii agricole.

Chestiunea producerii puieților este deci pe primul plan. Statul a creiat până azi, 250 ha. pepiniere.

Dar, Anglia este săracă în rășinoase

indigene: pinul silvestru și jenuperul sunt aproape singurele. In consecință, s'a făcut apel la esențe rășinoase neindigene, provenite din Europa centrală și America de Nord.

Multe exotice au dat rezultate satisfăcătoare, dar mai ales cele ce cresc pe coasta Pacificului (Statele-Unite și Canada). Aceste esențe găsesc pe coastele și câmpiile engleze condițiuni climatice, orografice și pedologice asemănătoare cu cele ce caracterizează țara lor de origină.

A. Har.

SILVA Ianuarie.

No. 1.

V. Dietrich.

Die forstwirtschaftliche Bedeutung der vierten deutschen Not Verordnung.

Insemnătatea pentru economia forestieră a celei d'a patra ordonanță excepțională germană.

Germania trăește sub regimul ordonanțelor excepționale. Cea d'a patra are drept obiect protejarea economiei și finanțelor țării. Autorul examinează înrâurirea ce va exercita asupra economiei forestiere.

Christin, bayr. Oberforstmeister, Denklingen (Schwaben).

Einiges über Zeitstudien.

Câteva cuvinte asupra factorului timp (necesitat pentru efectuarea muncii).

Aut. se referă la un art. (semnalat în Rev. Păd. Ian. 1932 pag. 61) despre randamentul muncii care poate fi stabilit fie prin anchete statistice, fie prin studiul factorului timp necesar pentru desăvârșirea unei munci determinate. Aprobând concluziunile articolului, insistă totuși asupra dificultăților ce întâmpină cercetătorul factorului timp.

No. 2.

Bindseil, Oberförster in Bieder (Spessart).

Gedanken und Beobachtungen über die Lärche und ihre waldbauliche Behandlung.

Reflexiuni și observațiuni asupra laricelui și tratamentului ce îi convine.

Faptul că cultura laricelui adesea ori dă loc la decepțiuni este prilej pentru autor a-și desvolta ideile asupra tratamentului rațional al acestei specii prețioase.

No. 3 4.

Dr. Ing. E. Schaiter,

Chemiker an der bodenkundlichen Abteilung der Württ. Forstl. Versuchsanstalt. Mit 3 Bildern und 17 Tabellen.

Untersuchungen über Viskositäts — und Penetrationserscheinungen an forstlichen Bodenproben.

Cercetări asupra fenomenelor de viscositate și penetrațiune ce pot fi observate la probe de soluri forestiere.

No. 5.

Dr. Köstler, Regierungsforstrat.

Forstpolitische Tagesfragen in Finnland.

Mit 2 Abbildungen.

Chestiuni de politică forestieră la ordinea zilei în Finlanda.

Ca rezultat al unei călătorii în Finlanda autorul anunță un studiu despre diverse chestiuni de politică forestieră finlandeză. In primul art. — cel de față — vorbește de condițiunile și de posibilitățile de producțiune în pădurile din Finlanda.

Din întinderea totală a țării (388000 km²) pe care se găsesc 3.5 Mill. locuitori, cam 60% sau 250000 km^2 sunt păduri. Se poate zice că 3/4 din populaţiunea ţării — vremelnic — sau permanent are contact cu pădurea şi producţiunea ei. Capitalul lemnos — socotit ca medie pe toată ţara — presintă 6[illegible] m^3 pe ha (în care sumă intră şi coaja).

Precum în genere din toate cercetările de orice natură, asupra Finlandei, resultă mari diferenţe între partea de Nord şi cea de Sud a ţării — (d'asupra şi dedesubtul latitudinei de 64^0), aşa şi în privinţa capitalului lemnos investit în păduri. Cifrele corespunzătoare ar fi 48.6 şi 78.4. Extremele oscilează între 19.4 m^3 (N.) şi 1600 m^3 (!) (S.). Capitalul lemnos în totalitatea lui însumează 1620 Mill m^3. Speciile principale sunt: Pin, Molid şi Mesteacăn. Dacă volumul pe hectar este foarte mic în comparaţie cu pădurile din Europa centrală şi occidentală, apoi aceiaşi disproporţie se constată pentru grosimile arborilor. In sudul ţării (1025 Mill. ha) numai 10% din arbori au diametre mai mari de 30 cm. Creşterea anuală, socotită şi ea ca medie a întregului teritoriu forestier, se calculează la 1.77 m^3 pe hectar (0.78 la Nord, iar 2.66 la Sud), cam jumătatea din cea ce se admite pentru pădurile din centrul Europei.

Consumul este enorm. Pe cap de locuitor se calculează, atât ca consum intern cât şi ca export, 14 m^3. Această sumă se repartizează în părţi egale pe amândouă compturi. Consumul de lemn de foc este considerabil. La ţară proprietarul înstărit al unei case de 7 încăperi consumă pe an 100—120 steri. Dar şi ca material de lucru, lemnul are cantitativ întrebuinţări necunoscute şi nebănuite în restul Europei.

Dacă se compară creşterile cu consumul ţării, atunci se constată că actualmente consumul în sudul ţării întrece creşterile, pe când în nordul ţării — rămâne dedesubtul lor. Această constatare deschide cestiunea raportului susţinut. Aut. face următoarea declaraţie: Finlanda nu va putea să sporească exportul faţă de situaţiunea din 1927, dacă nu vrea să periclitеze continuitatea producţiunei forestiere.

In sfârşit, aut. discută cestiunea equilibrării bilanţului prin 1) sporirea creşterilor (rărituri, cultura speciilor productive, cultivarea turbierelor), 2) prin ameliorarea condiţiunilor de consum (utilizarea mai economică a lemnului de foc şi de lucru, folosirea apelor ca forţă motrice, modalităţi mai îngrijite de recoltă).

* * *

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRABIATT.

1 Decembrie 1931, Heft 23.

Rudolf Geiger şi Hans Amann.

Forstmeteorologische Messungen in einem Eichenbestand.

Măsurători silvico-meteorologice într'un arboret de stejar.

In continuarea de faţă se descriu principiile măsurătorilor termo-electrice, arătându-se şi avantajele instrumentelor bazate pe acest principiu. Cu aceste aparate s'au făcut măsurătorile ale căror rezultate s'au dat în precedentele articole.

Pentru folosirea lor în cercetările forestiere, au trebuit făcute mici modificări de adaptare.

Un exemplu de modul cum se face o măsurătoarea termo-electrică închee articolul.

Ing. Hans Schwartz.

Die klimatischen Bedingungen des besten Gedeihens der Küstendouglasie im nordwestlichen Nordamerika als Anbauweiser für Europa: eine vergleichende Studie der klimatischen Standortbedingungen.

Condiţiunile climatice cele

mai favorabile douglasului în partea de nord-west a Americei de Nord, cu privire la cultivarea lui în Europa; un studiu comparativ al condițiunilor climatice staționale.

După datele climatice stabilite în America de Nord cari îi sunt cele mai priincioase creșterii douglasului s'a căutat a se stabili în ce parte a Europei se găsesc aceleași caracteristici. S'a stabilit că Sudul Angliei, Nordul Franței și partea de west a Germaniei au aproape aceleași condițiuni. In consecință cultura douglasului a și fost mai răspândită în aceste părți.

B. Stefanoff.

Studien über den Zustand und die Schwankungen des Wassergehaltes in den Blättern und Zweigen einer Holzpflanzen (Sfârșit).

Studii asupra stării și variațiunii apei în frunzele și rămurelele câtorva plante lemnoase.

In această a doua parte a articolului început în numărul precedent autorul se ocupă de deficitul de apă din frunze și rămurele, arătând că variațiunile găsite în urma cercetărilor făcute la unele specii lemnoase, sunt cuprinse între 10%-16,37%. Se arată deasemenea cum variază în timpul anului și al zilei acest deficit de apă.

15 Decembrie 1931.

Heft 24.

Georg Prichäuser.

Fichte und Tanne auf reinem Humusboden.

Molift și brad pe sol curat de humus.

Asupra unui arboret de molift și brad în vârstă de 70 ani situat pe un sol curat de humus, din Ocolul Silvic. Zwiesel-West făcându-se cercetări s'a dedus următoarele:

1. Moliftul se poate hrăni din litieră fără să atingă solul mineral, cu ajutorul micorizei.

2. Bradul din contră, se poate hrăni numai din humus.

3. Ambele specii pe un sol de humus nu au rădăcinile în concurență.

Jr. Ch. Coster.

Gefühl, Zahl und Konservatismus in der Forstwiessenschaft.

Sentiment, număr și conservatism în silvicultură.

După ce trece pe scurt în revistă evoluția sistemelor de gândire din secolul al 17-lea până azi, autorul se întreabă, ce fel de știință este silvicultura? Ca răspuns spune că este o știință de sinteză bazată pe cercetare. In cercetările sale trebue să existe un raport strâns între rațiune și sentiment și pe cât se poate a nu se introduce mode, cari sunt așa de păgubitoare.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 12.

Schimitschek (Priv. Doz. Dr. E.).

Beobachtungen bei dem Auftreten und der Bekämpfung der Kieferneule, Panolis flammea Schiff. in Nieder-Oesterreich 1930 und 1931.

Observațiuni cu privire la apariția și combaterea insectei Panolis flammea Schiff. în Austria de jos, în anii 1930 și 1931.

(Continuare)

Nr. 12 al organului de publicitate al stațiunii de experimentare forestieră dela Mariabrun și al Sc. Sup. de Silvicultură din Viena, cuprinde în ultimele trei capitole (5, 6 și 7) continuarea articolului început în numărul trecut, cu privire la atacul și combaterea insectei Panolis flammea în Austria de jos.

Capitolul 5 se ocupă de cele două tipuri de motoare „Hercynia", 95 şi 110 cm. ecartement, cu care a pulverizat preparatul de arsenic pentru combatere, conchizând că cel mai practic în pădure este tipul 95 cm., care se poate încărca cu 50 Kg de arseniat.

Acelaş capitol se ocupă şi de mersul pulverizării în raport cu starea atmosferică, în special cu curenţii de aer, din timpul operaţiunii.

In capitolul 6 autorul se ocupă de controlul asupra atacului respectiv şi asupra efectului pe care l-a avut combaterea. Intre mijloacele de control găseşte, ca cel mai practic, adunarea excrementelor pe bucăţi de organtin (tifon scrobit) de câte 1 m. p. aşezate la 1 m. înălţime dela pământ, în număr de 1 până la 6 pentru un arboret uniform — ca vârstă, consistenţă, specii, etc. — după întinderea pe care o are.

Ultimul capitol este consacrat paraziţilor pe care îi are insecta şi rolului pe care îl are fiecare în special, şi toţi în general, în combatere, cât şi aşa numiţilor „hoţi" ai insectei între cari autorul citează pe Calosoma sycophanta şi Formica rufa.

Hudeczek (Dr. Ing. Fritz).

Nochmals: Beitrag zur Aufstellung des Nutzungsplanes, u. s. w.

Incă odată: Contribuţiuni la stabilirea planului de exploatare, etc.

Articolul este continuarea unei polemici între Dr. Woderas şi autor.

M. P.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

Heft. 10. 931.

Dr. Hesmer.

Untersuchungen zur Waldentwicklung in Pommern unter besonderer Berücksichtigung der Frage des natürlichen Fichtenvorkommens.

Cercetări asupra desvoltării pădurii în Pomerania, cu specială privire asupra provenienţei molidului.

In Pomerania la o distanţă de 240 km. spre N. de arealul său de răspândire din Germania se găseşte o insulă de molid (Geiglitz) a cărei provenienţă este necunoscută.

Prin metoda analizei polenului se stabileşte că molidul este aci introdus prin cultură. Culturile de molid au o vechime de aproape 300 ani aşa încât molidul în acest interval şi-a putut lua o formă de răspândire proprie naturală.

Steinrück.

Das Verfahren der Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes im Dienste der Forsteinrichtung. (urmare).

Metoda măsurării producţiunii din punct de vedere economic a pădurii în slujba amenajamentului.

Baza acestui sistem este introducerea în calculul valorii materialului lemnos a unui coeficient denumit Taxrubel. Acest coeficient se raportează la un anumit sortiment căruia i se dă valoare=10; celelalte sortimente sunt calculate în valoare faţă de această cifră. In vederea acestui calcul se lucrează cu 7 clase de formă, care pot da randament dela 0% până la 90%.

Această metodă are în vedere că la variaţiunile de preţuri ale pieţei, diferitele sortimente sunt astfel alese încât îşi păstrează aceleaşi raporturi de preţ.

In acest mod se pune o bază ştiinţifică de calcul pentru stabilirea preţului materialului după valoarea lor de folosinţă.

Economistul are la îndemână apoi un procedeu după care poate judeca în mod obiectiv valoarea arboretelor, nu în funcţiune numai de masă ci şi în funcţie de venit, creştere în calitate, etc.

In lucrarea prezentată se aplică acest sistem unui caz concret, din care se vede marele său avantaj pentru amenajament.

Dr. H. Martin.

Anwendung der geschichtlichen Methode auf die Forstwirtschaft.

Intrebuinţarea metodei istorice în disciplina ştiinţelor silvice.

Această metodă se aplică problemei calculului posibilităţei. Cea mai veche metodă are în vedere posibilitatea pe suprafaţă care se aplică de prin sec. 15-lea şi a fost prescrisă chiar mai înainte cu vreo 200 ani.

Aplicarea acestei metode a adus desigur multe prejudicii economiei forestiere, ea însă a avut şi marele avantaj că a pus bazele ordinei în pădure înlocuind pădurile vechi exploatate cu un grădinărit neregulat prin arborete regulate şi de cele mai multe ori uniforme şi situate pe suprafeţe limitate. Pentru codru plin a fost însă nevoe să se mai imagineze şi altă metodă; înaintea metoadelor actuale primii silvicultori s'au ocupat cu normalizarea grădinăritului.

In prima perioadă a Silviculturii în marile teritorii păduroase oricare ar fi fost metodele aplicate, ea nu a făcut pădurea să-şi piardă caracterul de permanenţă. Abia mai târziu prin intensificarea culturii forestiere s'au ivit neajunsuri, cari au trebuit fi înlăturate; diferitele metode aplicate în această a doua perioadă şi până astăzi au ca scop să menţină pădurea permanentă oricât de intensivă cultură s'ar aplica în gospodăria silvică.

Din o asemenea nevoe s'a născut Fachwerkul, tocmai după ce în sec. 17 şi 18 pădurea scăzuse simţitor şi începe să ameninţe lipsa de lemn.

Paralel cu Fachwerkul s'a desvoltat [illegible] sub influenţa lui G. Hartig şi regenerarea naturală, care are în vedere să se menţină masivul încheiat cât mai mult timp în vederea menţinerei proprietăţilor favorabile ale solului şi indivizilor arboretului.

Fachwerk a dispărut din cauze multiple, din cari se menţionează că această metodă nu stă în concordanţă în totdeauna cu măsurile culturale, pe care dorim a le executa în arborete; deasemenea sunt foart discutabile avantajele sale în ceeace priveşte menţinerea raportului susţinut şi unei ordine ideale de tăere, nu pune în adevărata lumină elementele fundamentale economice: creşterea şi rezerva, nu ne dă o bază sigură pentru calculul venitului în perioadele următoare, şi în fine o deosebire tranşantă între produsele principale şi accesorii.

DR. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Caetul Nr. 9, Septembrie 1931.

E. Ostwald, Riga.

Zur Kritik der Kriegerschen Messziffer der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes.

Asupra criticei indicelui capacităţii de producţie economică a pădurii propus de Krieger.

Profesorul Krieger a publicat în 1929 o lucrare intitulată: „Die Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes". Evaluarea capacităţii de producţie economică a pădurii. In această carte, între altele, autorul caută să corecteze înţelesul expresiunii „Renta pădurii" astfel cum a fost definită de Ostwald. Acesta afirmă că indicele lui Kriger nu poate să însemne nici capacitatea de producţie economică estimată a pădurii şi nici producţia economică concretă a pădurii; ea este numai o sumă brută fără a putea servi scopului urmărit, căci este numai renta lemnului şi nu renta pădurii. Tot articolul caută să dovedească cele de mai sus şi este o contribuţie preţioasă la limpezirea noţiunei de rentă în economia forestieră.

Profesor Dr. I. Busse, Tharandt.

Saat oder Pflanzung.

Insămânţare sau plantaţie. Comunicare dela Institutul de cercetări forestiere al Saxoniei.

La 1919 s'a pus întrebarea care trebue să fie mijlocul de împădurire mai recomandabil, însămânţările sau plantaţiile. Inspectorul silvic Dr. M. Kienitz s'a arătat favorabil plantaţiunilor.

Profesorul Busse reia întrebarea şi pe baza experienţelor făcute în pădurile statului din ocolul Okrila, situat la 20 Km. la Nord de oraşul Dresda, se declară favorabil însămânţărilor. Arboretul în care a experimentat Busse este situat în condiţiuni aproape identice cu cel în care a experimentat Kienitz şi populat în cea mai mare parte cu pin.

Profesor Dr. Franz von Mammen, Brandstein.

Die staatliche Waldbrandversicherung in Bayern.

Asigurarea de către stat contra incendiilor de păduri în Bavaria.

Printre factorii cari pun în pericol existenţa pădurii şi deci şi valoarea materialului lemnos ce ar rezulta, se poate enumera focul, vântul, zăpada, gerurile timpurii sau târzii, etc.

Cel care a atras însă atenţia mai mult atât organelor de stat cât şi particularilor a fost focul.

Pentru a se pune la adăpost contra pagubelor pe cari le-ar cauza incendierea pădurilor, s'au creiat asociaţii de asigurare contra incendiilor, fie din iniţiativa statului, fie din iniţiativa particulară. Profesorul Mammen, cunoscător al chestiunei, expune evoluţia şi sistemul asigurărilor contra incendierii pădurilor în Bavaria.

Aci iniţiativa a avut-o statul, care după ce a înfiinţat asigurările pentru pădurile agricole a extins-o şi la pădure. Datează dela 1920 şi a fost complectată la 1926. Printr'o administrare unică a asigurărilor agricole şi silvice, cheltuelile de administraţie s'au redus şi deci şi prima de asigurare pe care proprietarii sunt obligaţi să o plătească. Asociaţia de asigurare funcţionează independent, primeşte o subvenţie anuală dela stat şi se găseşte sub controlul Ministerului de Interne ca orice stabiliment de utilitate publică. Rezultatul funcţionării acestei asociaţii de la înfiinţare şi până în prezent este satisfăcător şi la sfârşitul anului 1921 suprafaţa de pădure asigurată era de 52920 ha. cu tendinţa de majorare.

Datorită acestui rezultat s'a emis părerea de a se asigura pădurea şi contra celorlalţi duşmani ca: vântul, gerurile, atacurile de insecte, zăpadă. In acest chip însă, primele de asigurare ar fi prea mari şi nu se ştie ce ar mai rămâne ca excedent după ce din venitul brut s'ar scădea toate cheltuelile. Astăzi însă entuziasmul pentru asigurări a scăzut foarte mult din cauza reducerii consumului de lemn şi deci şi a preţului.

Ing. Hans Schwarz, Wien.

Die für Mitteleuropa anbauwürdigen ostamerikanischen Eschenarten.

Speciile de frasin din America răsăriteană cari se pot cultiva în Europa Centrală.

In Europa, speciile de frasin sunt puţine. Cercetată această esenţă pe restul globului pământesc s'au găsit peste 60 de specii din cari unele s'au constatat capabile culturii forestiere. In America de răsărit, speciile cu importanţă economică sunt: Fraxinus americana, biltmoreana, caroliniana, nigra, pauciflora, pensylvanica, profunda, quandrangulata, texensis şi pensylvanica varietas lanceolata.

Dintre acestea Fraxinus nigra, americana şi quandrangulata sunt de mare importanţă pentru Europa Centrală şi nordică, pentrucă pot fi introduse cu succes şi lemnul lor poate avea multe întrebuinţări.

Autorul expune sumar exigenţele staţionale ale acestor specii şi întrebuinţarea ce li se poate da.

Recenzii.

Escherich. Insectele forestiere din Europa centrală. Volumul III, partea specială.

K. Haenel.

Unsere heimischen Vögel und ihr Schutz, III.

Păsările noastre indigene şi protecţia lor.

Cetul 10 Octombrie 1931.

Profesor Dr. Krieger, Weimar.

Die Thüringische Forstordnung vom 17 Septembrie 1930.

Regulamentul silvic al Thuringiei decretat la 17 Septembrie 1930.

Dispoziţiile principale ale acestui regulament sunt cuprinse în paragraful 6 aliniatele 1 şi 2. Se spune anume că pădurea trebue exploatată cu îngrijire, capacitatea ei de producţie trebue menţinută si pe cât va fi cu putinţă sporită. La exploatarea pădurilor statului, comunelor şi altor instituţii publice ca şi ale composesoratelor, se va respecta principiul raportului susţinut. In general defrişarea pădurilor este interzisă; când însă se va constata că pământul se poate utiliza mai cu folos altfel, serviciul silvic va da încuviinţarea de defrişare, luând în acelaş timp şi avizul Camerei regionale de agricultură. Orice exploatare trebue să fie urmată de împădurire, iar exploatarea rasă pe o întindere mai mare de ½ ha. nu se poate face decât cu încuviinţarea serviciului silvic, chiar dacă are aprobarea Ministerului de Finanţe, sau este prevăzută în amenajament. Se prevede obligaţia de a împăduri poenile şi golurile. Infiinţarea servituţilor este absolut interzisă, iar cele actuale se vor reglementa şi pe cât va fi cu putinţă se vor despăgubi îndreptăţiţii pentru a renunţa la ele.

Pădurile composesorale nu toate sunt supuse regimului silvic şi în această privinţă autorul demonstrează cu cifre că cele supuse regimului silvic sunt mai rentabile. Cheltuelile de ad-ţie pe cari composesoratele sunt obligate a le plăti pe baza acestui regulament, sunt prea ridicate şi vor fi cu atât mai resimţite astăzi când criza din industria lemnului apare tot mai evidentă.

Scopul urmărit de acest regulament este unificarea dispoziţiilor privitoare la exploatarea pădurilor din Thuringia care se deosibeau la fiecare comună. Rămâne însă nerezolvată chestiunea pădurilor ţărăneşti, de mici întinderi, cari exploatate izolate, dau rezultate nemulţumitoare atât din punct de vedere silvic cât şi economic.

Inspector Dr. Ing. Kurt Fritzsche Tharandt.

Reiseeindrücke aus Rumänien.

Impresii de călătorie din România.

In vara anului 1931 autorul a făcut o călătorie de studii în România şi cu această ocazie a făcut oarecari observaţii. Aceste observaţii poartă asupra preţului lemnului şi cheltueli de cultură, păşunatului în pădure şi vânătoarei.

Preţul lemnului în pădure nu îl socoteşte prea coborît, având în vedere tendinţa de a se exploata în general în regie şi care influenţează simţitor preţul lemnului în picioare.

Cheltuelile de împădurire sunt însă foarte mari. Rentabilitatea însă ar putea fi mai mare dacă transportul s'ar putea face mai eftin. Din cauza dificultăţilor de transport, instalaţiile necesare sunt scumpe şi exploatarea nu rentează decât dacă se face pe suprafeţe întinse şi aceasta explică tăerile rase care a impresionat mult atât prin întinderea lor cât și felul cum se practică.

Personalul silvic care a întovărășit pe silvicultorul german i-a făcut impresia că este format mai mult din ingineri și comercianți decât din silvicultori.

Inginerii noștri l-au primit în haine de stradă și în pantofi. Și noi ne amintim de altfel de un forestier din Bavaria care ne-a întovărășit în pădurile Bavariei tot în haine de stradă, în pantofi și cu umbrela.

Vânatul nu mai este tot atât de numeros ca altădată și la reducerea lui a contribuit braconajul și animalele vătămătoare. In general observațiile sunt juste și obiective.

Recenzii.

Profesor Ludwig Döderlein. Manual pentru determinarea animalelor de ape dulci și uscat.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 1 Ianuar 1932.

Conrad Roth, Forstingenieur.

1. *Beobachtungen und Aufnahmen in Buchen- Urwäldern der Wald- Karpathen.*

Observațiuni și inventarieri în pădurile virgine de fag din Carpații păduroși.

Greșelile mari făcute în silvicultură prin aplicarea de tăieri rase pe suprafețe întinse și cultura lor prin plantațiuni cu specii în afara zonelor naturale de vegetație, fac pe silvicultorii din centrul Europei să cerceteze cât mai amănunțit condițiunile, în care cresc și se regenerează pădurile virgine.

In centrul Europei asemenea păduri au dispărut de mult și de aceia își îndreaptă privirea către acelea din sudestul Continentului nostru.

Lucrarea de față face parte din cadrul acestor preocupări. A fost întocmită în urma unei expertize într'o pădure virgină de fag de circa 7000 ha din basinul superior al Tisei, pe valea Borsava, în Cehoslovacia.

Până în prezent pădurea servise proprietarului său — un conte unguresc — pentru vânat.

E formată din fag 98%. Restul de 2% e compus din paltin de munte, (p. creț) frasin, ulm și anin alb. O parte din frasini și paltini au fost extrași în timpul din urmă pentru vânzare.

Din examinarea pădurii, autorul ajunge la concluzia că arboretele își schimbă aci la fiecare pas aspectul, factorul determinant în această schimbare fiind stațiunea.

Comparată cu pădurea cultivată, pădurea virgină se aseamănă în mare parte cu pădurea tratată în codru grădinărit. Arborete uniforme nu se întâlnesc decât pe suprafețe foarte mici. Deși e constituită numai din fag, totuși nu se observă o *„oboseală" a solului* față de această specie, după cum se susține în timpul din urmă în Germania.

Humus acid se găsește, însă cu toate acestea, la cea mai mică deschidere a masivului, regenerarea urmează imediat.

In urma locurilor de încercare făcute s'a constatat că numărul cel mai mare de arbori se găsește sub 24 cm. diametru la 1,30 dela sol și anume pe la 16 cm.

Semințișurile n'au putut fi cercetate. Mai târziu numărul arborilor scade.

Arborii ating însă 24—45 m. înălțime, 1 m—1.2 m. diametru la 1.30 m. dela sol și 2 m^3 în volum: cu mult deci peste datele aflate în tabele.

Volumul la ha e coprins între 350—580 m^3. Se găsesc însă arborete și cu 700—800 m^3 la ha.

Cel mai puțin material se găsește pe versantul sud, iar cel mai mult pe versantul nord. Cel mai mult material îl dau ar-

[illegible] coprinse între 400 și 800 m altitudine.

Sager.

1. *Holz und Eisen in Brandfall.*

Lemnul și fierul în caz de incendiu.

Construcțiunilor moderne, pe lângă alte condițiuni li se cere înainte de toate să fie cât mai rezistente la foc.

Din această cauză, lemnul socotit ca materie ușor inflamabilă, e înlocuit pe scară din ce în ce mai întinsă în construcții cu fierul.

Măsura luată însă e nedreaptă, căci în urma cercetării clădirilor arse de curând și a experiențelor făcute la Viena de Uniunea Constructorilor s'a dovedit că fierul nu rezistă la foc mai bine decât lemnul, căci prin căldură se îndoaie după scurtă durată și grăbește prin aceasta prăbușirea întregei clădiri.

Lemnul în schimb arde numai la suprafață. Dacă are și dimensiuni mari, sau e acoperit cu substanțe neinflamabile, rezistența sa la foc e mai mare decât se bănuește.

Pentru aceste considerente se recomandă arhitecților și constructorilor să reexamineze întrebuințarea lemnului în construcțiuni.

Lucrarea este însoțită de date și de fotografii.

Otto *Winkler.* Kantonaler Forstadjunkt.

1. *Forstliches aus dem Bregenzerwald.*

Din economia forestieră a pădurii Bregenz.

Pădurea Bregenz, situată la granița de est a Elveției, în Austria, se întinde pe circa 600 km² între 400 și 2500 m altitudine. Azi are circa 16.000 ha. Primește anual 1576—2095 mm. umiditate din precipitațiuni. În cea mai mare parte aparține micilor proprietari (țărani). A fost „deschisă" în 1902 prin construcția unei căi ferate forestiere de 40 km.

În trecut transportul lemnului se făcea pe apă.

E construită din trei grupe de arborete.

1) Arborete de brad.
2) Arborete de brad, molift și fag.
3) Arborete de molift.

E tratată în codru grădinărit. Are 437—708 m³ la ha cu o creștere anuală de 9—12 m³.

Din 1928 s'au construit noui opusturi pentru scosul lemnului pe apă. Autorul crede că acest mod de scoatere, deși e foarte eftin, va rămâne în domeniul istoriei.

M. RAD.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Ianuarie 1932.

Dr. Reinhard Trendelenburg.

Über die Eigenschaften des Rot - oder Druckholzes der Nadelhölzer.

Despre proprietățile lemnului roșu sau lemnului de presiune la conifere.

După confruntarea literaturii publicate în legătură cu această problemă și a experiențelor conduse de el, autorul ajunge la următoarele concluzii pe care le dăm pe scurt.

Lemnul roșu este un țesut de întărire contra presiunilor exterioare și se formează prin creșterea excentrică a trunchiului iar la crăci prin hypotrofie.

Este de culoare foarte închisă și puțin deosebit de lemnul de toamnă. Procentul de lignină, greutatea specifică și tăria sunt mai mari decât la lemnul normal.

Anatomic, prezintă tracheide rotunde cu peretele foarte gros, iar caracteristic sunt spațiile intercelulare.

Micșorarea volmului în secțiune transversală după uscare este foarte mică, în lungime însă scade anormal de mult.

pentru care motiv valoarea lui industrială este mică.

Maior, D. Kolshorn, Stuttgart.

Leicht verlegbare Hängebahn für Waldwirtschaft.

Funicular uşor instalabil pentru transporturi forestiere.

Pentru înlesnirea transportului lemnelor destinate pentru foc sau hârtie, adică cele scurtate, autorul propune un sistem de funicular care va avea, în locul sârmii funicularului obişnuit, o şină de fier susţinută din loc în loc de pari sau copaci de care sunt fixate suporturi speciale.

Transportul se face cu ajutorul unei rotiţe care va merge pe şină şi de a cărei axă sunt încurupate cârlige laterale de care va fi atârnat lemnul.

Metoda, după părerea noastră, are multe puncte neclare.

Max Lorey.

Die Vermögenswerte der Forstwirtschaft.

Valoarea bunurilor din economia forestieră.

După răsboiu s'a ivit problema stabilirii, cât mai exact posibil, a capacităţii economice în întreprinderea forestieră. Literatura forestieră şi economică, s'a îmbogăţit astfel cu numeroase „păreri" asupra valorii bunurilor existente în domeniul silvic. Din cauza lipsei unei terminologii proprii şi general recunoscute, toate încercările sunt influenţate de termenii limbajului forestier curent şi deci criticabile.

Bazele teoretice pentru gândirea economică nu sunt încă precis stabilite în materia noastră, zice autorul. După cum [illegible] sistem economic nu poate fi arbitrar construit, ci numai în conformitate cu stări [illegible] economice, la fel trebue bazată teoria economică forestieră.

A. discută factorii de producţie şi clasifică bunurile forestiere definindu-le economic. Critică opinia celor cari introduc, ca specific silviculturii, un al 4-lea factor de producţie: timpul, şi argumentează împotriva părerii: rezerva lemnoasă este un capital. Pentru el rezerva lemnoasă şi solul (Holzvorrat u. Boden) nu sunt decât două aspecte aparent deosebite, ale aceleiaşi materii şi anume a capitalului fix.

Articolul e îndrăzneţ scris şi, fără a realiza ceeace autorul îşi propune, aduce lucruri interesante în discuţie.

Th. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 7. Noemvrie 1931.

Editorial.

Forestry for Country Gentlemen and Foresters.

Silvicultura pentru boerii şi silvicultorii din provincie.

Editorul-şef recomandă marilor proprietari de păduri, ca analog cu moşiile-model agricole, în multe cazuri nu prea rentabile, pentru desvoltarea ştiinţelor agronomice însă foarte folositoare, să-şi instaleze păduri-model din care, pe lângă distracţia proprietarului, s'ar naşte mare folos şi pentru ştiinţele silvice.

F. C. Craighead, Y. M. Miller, J. C. Evenden and F. P. Keen.

Control work against bark beetles in western forests and an appraisal of its results.

Campania în contra carilor şi aprecierea rezultatului în pădurile vestice.

In U. S. A. pentru combaterea atacurilor de cari s'au cheltuit aproximativ un milion dolari. Autorii încearcă să [illegible]teze, că aceste imense spese s'au [illegible] prin valoarea arborilor salvați și [illegible]garea experiențelor folositoare [illegible] lucrări viitoare.

T. W. Norcross and R. F. Grefe.

Transportation planning to meet hour-control requirements.

Proiectarea mijloacelor de transport pentru cât mai [illegible] combatere a incendiilor.

Una din cele mai grave probleme ale [illegible] silvice din U. S. A. este [illegible] incendiilor. Pentru acest scop [illegible] fonduri stau azi la dispoziție. Autorul explică modul cel mai potrivit de a [illegible] cele trei elemente fundamentale: [illegible], drumurile și potecile, astfel, în cât capitalul investit să aducă dobânzi cât mai mari prin reușita apărării contra incendiilor.

E. H. Macdaniels.

Forest fire damage appraisal.

Evaluarea pagubelor cauzate de incendii silvice.

In masive bătrâne, aceasta nu reprezintă nici o greutate, pentru acele tinere însă nu s'a găsit încă o metodă potrivită pentru evaluarea daunelor. Autorul descrie metoda evaluării aplicată în Statele Oregon și Washington.

[illegible] S. Bacon.

A bad fire a good salvage job.

Un incendiu rău — o afacere bună de salvare.

In vara secetoasă a anului 1929 în regiunea nordestică a Statului California, unde rășinoasele predomină (Pinus ponderosa, bradul și cedrul) a izbucnit un incendiu, care sprijinit de un vânt [illegible], în curând a prins și coronamentul și parcurgând un drum de 7 mile, a distrus 75% a coronamentului și întregul subarboret. Numai în a doua zi s'a [illegible] focul, care, din cele 457.000 m³ lemn de lucru, proiectate a se exploata în 20 ani, a distrus și vătămat circa 146.000 m³. Ferestrăul, situat în mijlocul trupului de pădure, cu mare efort a putut fi salvat.

Problema s'a prezentat de la sine: a salva cât mai mult material din pădurea arsă; iar resolvarea problemei s'a făptuit cu o iuțeală și energie tipic americană. Două zile după localizarea focului s'au îmbarcat deja uneltele și rechizitele noui de exploatare. Masivul lemnos s'a estimat imediat din nou de către organele silvice de stat și s'a încheiat un contract nou de exploatare. Inginerii silvici ai întreprinderii au organizat un schimb dublu, prin care prestațiunea zilnică a ferestrăului s'a mărit la 380 m³. Astfel Societatea exploatătoare și-a salvat 85.000 m³ lemn de cherestea.

In primăvara următoare s'au ivit pete vinete la bușteni; cu ajutorul oficiului de patologie forestieră al biroului phytotechnic s'a constatat însă că aceste pete la cheresteaua potrivit depozitată, nu s'au mărit. După 13 luni, s'au terminat lucrările de salvare. Petele vinete pe atunci s'au prezentat într'o măsură mai mare, însă n'au atins cifra de 5%.

După terminarea exploatării, Serviciul entomologic a fixat mai multe piețe de experiență pentru determinarea stricăciunilor cauzate de atacurile insectelor. Aci observările sunt încă în curs.

In 1930 s'a împădurit deja artificial cu Pinus Ponderosa și P. Jeffreyi 50 ha.

Parchetele anuale, în raport cu suprafața terenurilor arse, s'au micșorat.

S'a salvat 59% din materialul lemnos de peste 30 cm. diam. in p. Afară de aceasta, o mare consolare prezintă și faptul că suprafața arsă de 3200 ha. oferă un excelent laboratoriu în liber pentru experimentare cu plantare pe teren ars și pentru cercetarea atacurilor de insecte și a petelor vinete ale rășinoaselor.

G. H. Lentz.

The forest survey in the bottomland hardwoods of the Mississippi delta.

Statistica pădurilor cu specii de esenţă tare din şesul deltei Mississippi.

U. S. A. nu posedă date statistice autentice asupra pădurilor sale. Acuma după exemplul statelor scandinave, s'au început lucrările de inventariere în regiunea Douglas-ului din statele vestice. Va urma complexul cu o extindere de circa 10 milioane ha al pădurilor foioase din şesul deltei Mississippi, despre care de loc nu există date statistice relativ la volum lemnos, creştere, etc. Aci se proiectează a se culege datele necesare prin inventarierea detailată a arborilor aflători în raza pieţelor de încercare de câte 1/10 ha. aşezate în rânduri paralele la o distanţă de 200-400 m. una de alta. Autorul descrie proiectul lucrărilor, iar în comentariile urmând acest studiu, Mr. J. A. Putnam, din experienţele proprii completează observaţiunile şi constatările autorului.

L. L. Bishop.

A national forest as a local economic factor.

Pădurea de Stat ca un factor economic local.

Autorul constată că cumpărarea unui trup de pădure de către Stat şi punerea lui sub administraţie proprie, are un efect prielnic asupra condiţiunilor economice ale unei regiuni, prin urmare recomandă a urma şi mai departe politica forestieră a Statului prin noui cumpărări de păduri.

F. Z. Caverhill.

Forestry and lumbering in British Columbia.

Pădurile din Columbia Britanică şi exploatarea lor.

Autorul descrie pădurile şi problemele silvice ale acestei provincii din Canada situate pe ţărmurile Oceanului Pacific. Întinderea totală a pădurilor este circa 40 milioane ha. din care ¼ parte e exploatabilă.

P. Pall.

L'APLE.

Iulie.

C. *Inghilleri.*

I rimboschimenti in Sardegna: Semine o piantagioni?

Impăduririle în Sardinia Semănături sau plantaţiuni?

Un scurt istoric asupra creierii proprietăţii forestiere a statului care s'a făcut prin exproprieri de terenuri degradate şi împăduriri. Rezultatele la început au fost slabe pentru că nu se studiaseră destul de bine condiţiunile. În urmă s'a stabilit că: în terenurile compacte şi impermeabile trebuesc făcute semănături directe, în cele permeabile, plantaţiuni; plantaţiunile să se facă cu specii cu foi caduce şi să nu se reteze pivotul; plantaţiile să se facă după încetarea complectă a vegetaţiei.

A. Merendi.

Boschi e pascoli della provincia di Luca.

Păduri şi păşuni în provincia Luca.

O mică descriere monografică.

G. Friedmann.

Qualche considerazione sull' alpicoltura dell'Appennino centrale.

Câteva consideraţiuni asupra alpiculturii Apenilor centrali.

O pledoarie contra marilor turme, contra transhumanţei, contra tendinţei de a face cultură agrară alături de cea pastorală, unde ar trebui făcută cultura forestieră: îndemn la ameliorări: ţarcuri permanente pentru oi, stâne îngrijite, etc., cu precizări asupra aspectului acestor lucrări în păşunile joase de sat.

Francesco Carullo.

Note sul trattamento e rinnovazione dei boschi di Pino silano.

Note asupra tratamentului şi regenerării pădurilor de Pinus laricio.

Pinul laricio, varietatea calabrică, se regenerează natural şi anume aplicând tăieri în bande alterne, tăieri în ochiuri şi tăieri în culise (fâşii înguste).

Ettore Parente.

La ricostituzione delle fustaie degradate di rovere.

Refacerea pădurilor degradate de gorun.

Motive de preocupare pentru refacere. Technica: asociare temporară cu alte esenţe: pedunculatul, cerul, ulmul, pinul, cupresul, etc.; apoi lucrări de ameliorare: curăţiri, rărituri.

Emiliani Luigi.

L'esca al fosfuro di zinco per preservare i vivai forestali dai danni delle grillotalpe.

Cursa cu fosfură de zinc pentru apărarea pepinierelor contra pagubelor cauzate de grilotalpe.

Un amestec de răşină 100 părţi, apă 25 părţi (greutate) şi fosfura de zinc 5 părţi. Trebuesc circa 50 lire (400 lei) la ha pentru 2 tratamente (aproape 40 kgr. răşină, 2 kgr. de fosfură). Rezultate mulţumitoare.

Note, însemnări. Intre altele, publică premiile acordate pentru încurajarea plantaţiunilor şi regulamentul după care se acordă.

V. N. S.

ERDÉSZETI LAPOK.

(Pagini forestiere).

Caetul XII.

Cronică.

I. Ordinul Ministerului de Agricultură în privinţa funcţionării S. A. Unită de Import şi a controlului ce se exercita asupra ei.

II. Importul de lemne dela 1 Ian. — 30 Sept. 1931.

III. Chestiunea cărbunelui de lemne.

Desimea plantaţiunilor de salcâm.

O serie de constatări şi păreri în ceeace priveşte numărul de puieţi de salcâm ce trebuesc plantaţi pe diferitele soluri.

Dr. D. Fehér.

Problemele biologiei solurilor în legătură cu împădurirea sărăturilor.

Datele relative la respiraţia solurilor sărate, coincid în general cu acele ale solurilor normale cultivate agricol.

După constatările făcute, puterea de nitrificare a sărăturilor se măreşte de:

15—16 ori prin îngrăşare cu var,

10—12 ori prin îngrăşare cu bălegar,

6 ori prin prelucrare mecanică a solului.

Amonificarea nu este activată prin simpla prelucrare a solului. In acele sărături în cari conţinutul în sodă este 0, iar cantitatea de sare este sub 0.30% amonificarea se face în condiţiuni foarte bune.

In cazul unei ameliorări se va avea în vedere în primul rând prelucrarea anterioară a solului şi regularea bine chibzuită a apei freatice din sol.

In acelaşi timp, cu ocazia primelor lucrări de ameliorare se va adauga bălegar într'o cantitate potrivită.

Concluzie: Se vor examina minuţios solurile, înainte de a se investi vreun capital, în vederea împăduririi lor.

Dr. F. Fazekas.

Pretextul şi arbitrajul în economia forestieră şi comerţul lemnelor.

Articol în continuare.

F. Krizmanits.

Reorganizarea producţiei.

În legătură cu anumite fenomene economice din Ungaria, autorul accentuează necesitatea împăduririlor.

Comunicări.

I. K.

N E C R O L O G

† Ioan Diaconescu

Acela care a fost inginerul şef silvic Ioan Diaconescu şi-a dat obştescul [illegible] în spitalul public dela Sibiu.

Plecat dela Cotmeana în ziua de 27 Februarie, plin de încredere într'o vindecare pentru care medicii din Sibiu îi dăduseră multe speranţe, a fost supus Miercuri 2 Martie unei operaţii îndrăsneţe şi în urma căreia, după o oră a

Incetat din viață in plină tinerețe, element de o excepțională valoare a corpului silvic românesc.

Cu privirile înfocate de vizionar, sfredelind cu putere viitorul, neîmpovărat de ani și nici gârbovit de bătrânețe, și-a trăit fără bucurii viața scurtă, fiind chinuit de o lungă suferință, așa că n'a cunoscut nici amintirea unui trecut cu clipe fericite, nici consolarea unui sfârșit senin.

Născut in 1886, la Berevoești-Muscel, a știut să învețe carte fiind un elev sârguitor al liceului din Pitești și un student meritos al Școalei de Silvicultură din Brănești, pe care a absolvit-o cu succes in 1910.

Intrat la 6. XII. 910 ca silvicultor asistent în Serviciul „Ridicărilor in plan" al casei Pădurilor, părăsește după o lună serviciul, pentru a intra la Eforia Spitalelor Civile, unde funcționează ca asistent la exploatările în regie și apoi ca șef al circumscripției silvice Mizil, până la 1. VI. 915 când întrerupe serviciul din motive de sănătate.

După 4 ani de odihnă in comuna sa natală, reintră la 8. VII. 919 in serviciul statului, ca șef al ocolului Tătăruși, de unde trece la ocolul Domnești și apoi la ocolul Cotmeana pe care cu o întrerupere de un an (1928—1929 când a funcționat ca șef de serviciu în Centrul Direcției Pitești) l'a condus dela 1. VII. 922 până la sfârșitul lunii Februarie 1932.

Model de silință, cumințenie și modestie in școalele prin cari a trecut, nu a avut decât prieteni între colegi, fiind bine apreciat și simpatizat de profesori.

Ca cetățean luminat și distins cărturar, simțea o datorie să activeze pentru ridicarea păturii țărănești, ținând conferințe și luând inițiativa construirii și reparării școalelor și locașurilor Domnului, scriind articole în diverse reviste locale și citind mult, tot timpul, lucrări serioase de pedagogie și filosofie în afară de lucrările de Silvicultură și entomologie, cari-l pasionau și făcea aceasta, furându-și singur timpul necesar odihnei, în dorința de a fi folositor păturii sociale din care eșise și în mijlocul căreia trăia.

Ca funcționar și silvicultor, și misionar romanțios al științei, a fost călăuzit de cel mai curat idealism: să-și facă constiincios datoria, să apere și să îngrijească pădurea și să desvolte o conștiință forestieră în populația rurală, care înțelege tâlcul sfaturilor, atunci când cel ce i le servește dă cel dintâi pilda unei purtări curate și conformă propovăduirilor sale.

Silvicultorul Diaconescu, atașându-se cu trup și suflet ocolului Cotmeana din a cărui bună și îndelungă gospodărire își făcuse un ideal, lasă după o conducere de peste 8 ani frumoase regenerări naturale și artificiale în acest renumit masiv, unde chestiunea alegerii succesorului său este o problemă foarte serioasă. Lasă de asemenea lucrări reușite de corectarea ravenelor și plantarea terenurilor surpătoare, unele lucrări fiind executate, drept exemplu, chiar și pe terenurile sătenilor.

Elanul activității sale destul de rodnică, a fost, totuși, zăgăzuit de starea tot timpul precară a sănătății sale.

Serbările organizate de el în pădure, cu program cultural și de propagandă forestieră bine studiat și executat, la cari-și avea totdeauna asigurat concursul întreg al tineretului din ocol (elevi și studenți), al învățătorilor, preoților și tuturor oamenilor de bine, la cari venea popor din toate clasele sociale dela zeci de Km. în jur și pentru cari Diaconescu făcea de obiceiu însemnate sacrificii memoriale, vor rămâne multă vreme ca o pildă de putinţa de înfăptuire a unui idealist şi luminat cărturar şi silvicultor.

Iubitor pasionat al pădurii, conservator îndărătnic al ei, orice porţiune expropriată şi orice arbore tăiat erau răni dureroase pentru sufletul său de silvicultor-poet, care nu se putea deloc împăca cu demagogia şi mercantilismul societăţii contimporane.

A scris numeroase şi interesante articole de specialitate în revistele „Pădurea" şi „revista pădurilor" precum şi un remarcabil articol de popularizare „Pădurile în cadrul economiei naţionale şi al prevederii sociale" în revista „Viaţa Românească" (No. 7—8 din Iulie—August 1929) iar în revista Solidaritatea (No. 1—2 din Ianuarie şi Februarie 1929) un „apel pentru înfiinţarea unei societăţi culturale-economice".

In notiţele rămase dela el, deasemenea, se găsesc, în concept, diverse articole şi material pentru conferinţe.

Diaconescu, ori unde s'a aflat, a fost în primele rânduri, ca un element distins şi o mândrie şi un ajutor pentru părinţi şi rude, dar pentru el însuşi ce-a fost?

A fost un om chinuit de o boală nemiloasă, condamnat să ducă o viaţă aspră lipsit de mângâerea unei soţii, lipsit de veselia argintie a unor urmaşi, destinat a se stinge printre streini într'un sanatoriu, fără nici o fiinţă cunoscută care să vegheze în ceasul din urmă la căpătâiul său.

Era un resemnat, care, simţind că nu era destinat a culege bucurii în calea vieţii şi nici alinare, căuta cu toată pasiunea să dea tuturora aceea ce el nu putuse primi în aceeaşi măsură.

Deaceea durerea ne covârşeşte, plângând omul care s'a stins şi soarta tristă ce i-a fost dat să îndure.

* * *

Rămăşiţele sale pământeşti au fost aduse de familie în satul său natal Berevoeşti-Muscel, unde, în ziua de 6 Martie, îndureraţii lui părinţi şi rude nemângâiate, împreună cu prieteni şi camarazi din cuprinsul direcţiei silvice Piteşti, în care făcea serviciul, cu pădurari, brigadieri, cunoscuţi şi mare mulţime de săteni şi sătence, l'au condus la locul de veci, lângă alţi doi fraţi cari au fost distinsul locotenent aviator şi regretatul învăţător Diaconescu, pierduţi în floarea vârstei.

După prohodirea din biserica satului, în jalea nesfârşită a tuturora, în numele Casei Pădurilor, a societăţii Progresul silvic şi al direcţiunii Piteşti, D-l Ing. Insp. G. Condrea directorul regional, a rostit o foarte simţită cuvântare de omagiu, arătând meritele defunctului şi alinând pe părinţii şi rudele lui prin cuvinte calde şi adânc simţite, iar D-l Inginer Subinspector O. D. Rădescu, cu o emoţie greu stăpânită, a adus un ultim salut şi cuvânt de elogiu din partea camarazilor.

După alţi îndureraţi vorbitori, pădurarul I. Florea Ciuciu dela Cotmeana în formă simplă, dar simţită, a arătat durerea ce simt pădurarii cari cu tot sufletul se ataşaseră şefului lor, iar brigadierul Vasile R. Gheorghe dela Cotmeana, a depus pe sicriu o năframă cu pământ din pădurea Cotmeana, spunând simplu dar profund emoţionat:

„D-le şef, din codrii dragi ai Cotmenei, deacolo unde cu atâta dragoste ai crescut şi plantat puişori de stejar, îţi aduc o mână de pământ, ca să te întovărăşească şi dincolo de viaţă".

Şi, în amurgul mohorit de iarnă, în sunetul trist, sfâşietor de trist al buciumelor pădurarilor, dispărea sub pământ încă o speranţă, trupul celui ce-a fost silvicultorul Ioan Diaconescu.

Noi camarazii care l'am iubit şi apreciat, ne închinăm cu smerenie în faţa mormântului său.

Fie-i odihna liniştită şi uşoară!

M. F. şi O. D. R.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, C. E. A. C. S.

DOMNILOR MEMBRI,

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corp. Silvic — C.E.A.C.S. — organ al dorinţei noastre febrile de a participa cât mai intens la ameliorarea nevoilor colegiale, s'a înfiinţat la finele anului 1929.

Aşa cum a fost îndrumată şi administrată în decursul celor 2½ ani de viaţă, intrând încă dela început în luptă cu toate greutăţile inerente unei crize îndelungate şi adânc simţite în toate domeniile, dar mai cu seamă în domeniul financiar, Ceacs-ul şi-a făcut dovada deplină nu numai a trecerii unui examen serios de rezistenţă ci şi de propăşire reală.

Este adevărat şi trebue s'o recunoaştem şi noi, fără nici o pretenţie de protecţie, că nouri grei de incertitudine şi de teamă nelămurită, apasă asupra vieţii noastre de toate zilele, cari nu ne iau totuşi nădejdea, că începutul unor vremuri mai bune să ne găsească în situaţia prosperă.

Examinatorii puţin profunzi ar putea, proectând consecinţele crizei actuale bancare şi asupra instituţiunilor similare celei a noastre să introducă în mentalitatea noastră o notă de pesimism — şi aprecieri de acest fel cu caracter izolat — n'au lipsit; s'au lovit însă hotărât de încrederea noastră şi de optimismul nostru robust, întemeiat pe rezultatele funcţionării timp de 2½ ani.

Această situaţiune grea de luptă ce încă trebue să susţinem faţă cu dificultăţile unei crize ce nu cedează, ne obligă pe toţi la o examinare profundă, la o repunere sinceră şi amănunţită, pe care să putem baza o atitudine hotărâtă, pentru ca orice presupuneri sau încercări să nu mai poată atinge fiinţa şi prestigiul instituţiei.

CAP. I

Cel puţin odată pe an, cu ocazia Adunărilor Generale, trebue să ne aducem bine aminte de scopurile urmărite de instituţia noastră şi să repetăm la ele activitatea desfăşurată.

Cum reese lămurit din denumirea ei, Cassa noastră are 3 ţeluri perfect definite: A. Creditul; B. Economia; C. Ajutorul.

Să analizăm ce s'a realizat în fiecare din ele.

A. CREDITUL

I. *Acțiuni.*

Capitalul primei emisiuni de 4.000.000 lei, trebuia să se acopere din cota aparte vărsată de inginerii silvici la construcția imobilului Soc. Prog. Silvic, în suma de lei 3.569.505, 25 plus dobânda lor.

Câteva glasuri disparate dela constituire, unele interesate să li se restitue depunerile, altele neînțelegătoare al rolului important ce Casa de Credit, Economie și Ajutor avea și are încă să joace în ameliorarea nevoilor Corpului Silvic, au influențat *schimbarea* vărsării sumei disponibilă la Progresul Silvic, dintr'o *obligație statutară*, într'o depunere benevolă.

Rezultatul:

a) In loc să se acopere din primul moment cele 8.000 acțiuni cu 4.000.000 lei, s'au atribuit numai 6402 acțiuni cu 3.201.000 lei, deci o diferență de aproximativ 800.000 lei.

b) Printre cei dintâi însă care au solicitat împrumuturi la Casă au fost și cei cari au desfășurat mare opunere la constituire. Totuși li s'au acordat împrumuturi și negreșit că aceștia sunt și acum printre împrumutații Casei.

Accentuăm acest fapt, nu pentru sancționarea lor morală, ci pentru a atrage luarea aminte tuturora să se călăuzească în viitor de apărarea intereselor generale, profesionale, îndrumând fiecare interesele sale (profesionale) personale în cadrul intereselor de Corp.

Evoluția acoperirii celor 8.000 acțiuni

Data		Membrii acționari	Sporul anual de membri	Acțiuni atribuite	Val. nominală Lei
La înființare					
Noemb.	1929	468	65	6402	3.201.000
Finele	1930	533	17	7156	3.578.000
,,	1931	550	82	7938	3.969.000

Acum în Aprilie 1932 — toate aceste acțiuni sunt complet acoperite, numărul membrilor acționari, fiind strict limitat — inginerii silvici activi și pensionari (art. 6) când efectivul bugetar total, atât la CAPS, cât și la Regimul Silvic, este de numai 575 ingineri, se face dovadă că s'a arătat suficient interes Casei de Credit, Economie și Ajutor, dacă sunt înscriși la finele 1931, un număr de 350 de membrii acționari, cu o creștere de 82 membri față de începutul 1930.

In orice caz este de remarcat că în cursul a 2 ani s'a completat acoperirea celor 8.000 acțiuni, adică s'a atins completarea capitalului subscris.

Nu putem să ignorăm și mai ales să nu mărturisim și greutățile cu cari s'au făcut ultimile acoperiri de acțiuni.

Din proprie pornire, nu prea se găsesc ingineri cari să subscrie la acțiuni.

Noui înscriși se prind cu ocazia contractării împrumuturilor, dat fiindcă nu se pot împrumuta decât membrii acționari.

Dacă accentuăm acest fapt, este ca să privim în mod lămurit asupra perspectivelor de viitor şi satisfacerea nevoilor noastre din ce în ce mai mari.

Conform art. 8 din statue, capitalul Casei de Credit a Corp. Silvic este fixat în suma de 10.000.000 lei, împărţit în 20.000 acţiuni, adunarea generală ar fi avut de hotărît asupra unei alte emisiuni.

In luarea unei asemenea hotărîri trebue să ţinem seamă de următoarele consideraţiuni:

Conform statutului membrii acţionari nu pot fi decât ingineri silvici, cari a admite putinţa unei noui acoperiri de subscrieri, este a presupune sau că numărul membrilor se înmulţesc, sau că membrii actuali vor acoperi noua emisiune.

Pepiniera noastră de noui membri acţionari este secţia Silv. a şcoalei Politehnice, care dă anual circa 20 ingineri silvici absolvenţi.

Presupunând că toţi se vor înscrie membri şi la CAPS, cu numărul minim de 5 acţiuni, reprezintă un spor de 100 acţiuni anual în suma de 50.000 lei, deci foarte puţini.

Printre membrii actuali, puţini s'ar mai găsi cari să subscrie la o nouă emisiune.

Prin urmare cel puţin pentru o epocă nedefinită de timp, dar în orice caz legată de soluţionarea crizei actuale, despre o nouă emisiune nu poate fi vorba şi în această direcţie, posibilitatea măririi capitalului este înlăturată.

Bazat pe aceste considerente, Cons. de Ad-ţie, nu a socotit necesar, deşi toate acţiunile primei emisiuni au fost acoperite, să facă o nouă emisiune.

Posibilitatea însă de înscriere de noui membri există numai prin transferul de acţiuni al celor cari şi până acum le-au pus la dispoziţia Cons. de Ad-ţie, pentru ca conform art. 15 să facă transmiterea, dar de cari Consiliul nu s'a putut ocupa, având grija să plaseze întâi stocul disponibil.

Prin urmare Casa de Credti ar fi obligată — dacă nu recurge la alte mijloace de mărire a capitalului — să lucreze pentru o perioadă nedeterminată de timp, în limita sumei subscrise de 4.000.000 lei.

In afară de capitalul acţionari, Casa de Credit a mai folosit în operaţiunile sale şi următoarele trei categorii de sume:

Depuneri

D a t a		No. Depunătorilor	Capit. membr. dep.	Fructificari	Depoz. libere	Total general	Total cap. şi fructif.
[illegible]	930	124	181.285	236.663	513.800	931.745	417.948
„	931	169	200.721	441.259.	17.787	659.767	641.980

a) *Capitalul membrilor depunători* înregistrează faţă de 1930, un spor de [illegible]436 lei.

Cunoscut fiind modul cum se formează acest capital — prin subscrierea obligatorie cu ocazia împrumuturilor şi cadrul restrâns din care au fost recrutaţi — numai funcţionari ad-tivi CAPS — rezultă, că acest fel de capital nu se alimentează decât de cei interesaţi la împrumuturi.

Marea masă a Corpului Silvic, mediu şi inferior, ce intră în această categorie n'a fost încă posibil a se organiza pentru înscriere la depuneri și deci pentru a putea da o mai mare desvoltare activității Casei.

Mărirea Capitalului deci rămâne un important punct al programului de viitor.

d) Depunerile spre fructificare sporite pe 1931 la 441.256, față de 236.663 pe 1930, constituesc pentru casă pe lângă dovada de încredere a membrilor săi, și noui posibilități de mărirea capitalului de rulment.

Probabil că numai starea continuă de lipsă, reducerile repetate din salarii, cari de regulă se repercutează mai mult asupra acestui fel de operațiuni, au dezechilibrat bugetul funcționarilor-membri și din această cauză nu s'au putut înregistra sporuri și mai mari.

e) Depozite libere — sume depuse spre păstrare, fără dobânzi — provenite în general tot dela Instituțiile creiatoare — CAPS sau Regim Silvic. — deși în cursul anului au fost mult mai mari, atingând la un moment dat suma de 1.000.000 la încheerea bilanțului s'a redus la 17.787 lei.

Totalul acestor 3 sume, este pe 1931, de 659.767 lei față de 1.931.745 pe 1930.

Cum pe capitalul depozitelor libere, Casa nu poate compta la împrumuturi, întrucât trebue să fie disponibile la vedere, concluziunile se pot trage numai din celelalte 2 capitole, cari deși marchează un progres față de anul trecut, totuși reprezintă 12 și 16% față de capitalul acționar al anului respectiv.

Rezultă și în această cerință tăria și siguranța Casei noastre de Credit — că dela început — nădejdea de formare și mărirea capitalului ne-a fost la subscrierea de acțiuni și că aceasta până la înscrierea tuturor camarazilor ingineri, — va rămâne principala bază de acțiune a unei normale funcționări a instituției noastre.

Operațiuni.

Intreg capitalul acționar (3.969.000) și depunători (659.767) care înumează pe 1931 lei 4.628.767, a fost continuă plasat, înregistrează la 31 Decembrie 1931, un fond de rulment de lei 4.684.659 care s'a manipulat astfel:

Imprumuturi

Data	Fond de rulment	Rulaj	No. împrumutaților			Suma împrumutată			
			Buc.	Prov.	Total	Polițe	Ipoteci	Cont.	Crte
Finele 930 .	3.500.000	11.804.970	136	58	194	4.235.406	—	430.400	+99.20
„ 931 .	4.684.659	16.951.035	168	115	283	4.087.590	329.000	242.000	—

care s'a rulat pe 1930, în limita sumei de 16.951.035.

In acest mod Consiliul de Ad-ție fără să înlăture sau să nu satisfacă în general toate cererile, a ținut în tot cursul anului capitalul întreg plasat la 283 de debitori.

Dar pentru a putea satisface toate cererile, Consiliul de Ad-ție s'a văzut nevoit să reducă treptat limita maximă de împrumut. De unde conform Statutului, La început — când erau fonduri disponibile — au putut acorda până la de 8 ori salariul, în urma înmulțirii cererilor a redus succesiv aprobările până la de 4 ori salariul, iar în cele din urmă numai la de două ori salariul.

Dacă la înființare Consiliul de Ad-ție nu a avut nici un motiv să refuze împrumutul oricăror dintre camarazi, cu regret trebue să spunem că în timpul din urmă — unii membri forțați poate de criza actuală — dar în mai mare măsură desconsiderând interesele instituțiunei și avantajiile pe care aceasta le oferă membrilor săi — s'a văzut silit de a lua măsuri legale de constrângere după ce mai întâi epuizase toate celelalte încercări de angajamente onorabile.

Printre măsurile luate putem anunța:

1. Protestarea polițelor celor mai răi platnici.
2. Asigurarea împrumutului în ipoteci și
3. Inscrierea cazier al Cassei al celor ce vor fi înlăturați pe viitor dela din împrumuturi.

N'am socotit necesar a aplica măsura protestului la toți cei rămași în restanță deoarece pe baza declarațiunilor date la contractarea împrumutului s'a intervenit la serviciile respective și li s'au reținut cote din salariu.

Cu satisfacțiune putem remarca faptul că cu puțină sforțare din partea Consiliului, cu puțină bună voință din partea debitorilor și cu concursul conducătorilor organelor centrale și exterioare, aproape întreg portofoliul restant a fost adus la curent cu scadența, obținându-se și unele restituiri din capital.

Am ținut să subliniem acest fapt.

In ceeace privește dobânda ce s'a perceput, Consiliul a aplicat dispozițiile hotărîrii adunării generale adică 10% și 0,5% comision trimestrial pentru debitorii ce-și aranjau situația la zi.

Față de situația crizei financiare de astăzi, Consiliul găsește că se mai poate reduce în care scop va face propuneri la capitolul următor.

Celelalte postulate ale Statutului — Economia și ajutorul, — tot atât de importante ca și „Creditul" n'au putut fi realizate decât într'o mică măsură.

B. ECONOMIA

Depunerile în scopul unei economii, după cum am arătat la capitolul a., au fost de două feluri:

a) Depunerile membrilor depunători, care de fapt n'au avut caracterul de „economie" ci mai mult de subscriere forțată ca să se poată contracta împrumutul.

b) Depuneri spre fructificare, care se pot considera ca economii propriu zise în anul 1931, s'au ridicat la suma de 441.219 lei, ceeace față de capitalul social, reprezintă un procent abia de 11% și ca atare prea puțin s'au făcut productive.

C. AJUTORUL

Și la acest capitol prea puțin s'a putut înfăptui din obligațiunile statutare, C.E.A.C.S.-ul nedispunând decât de suma de lei 17.844 provenită din beneficiile anilor 1930 și 1931 satisfăcându-se astfel în parte dispozițiunile al. a. din acest articol.

Celelalte dispozițiuni dela al. b. al art. 5 referitor, nu s'au putut aplica, pedeoparte din lipsă de capital disponibil, pedealtă parte din restrânsa organizare a serviciului Cassei de Credit, pentru a se evita cât mai mult cheltuelile de Ad-ție, care ar fi grevat mult asupra capitalului acționar.

In prezent se studiază și se duc tratative cu diferite Societăți pentru a se înlesni membrilor contractarea de asigurare pe viață sau înzestrarea copiilor, etc.

CAP. II

Propuneri

Caracterul Instituțiunii noastre fiind în primul rând acela de „Cassă de Credit, Economie și Ajutor" deci nu numai o bancă pe credit, se impune ca în viitor directivele de desvoltare ce trebuesc să i se dea să corespundă și mai mult scopului ce l-a determinat înființarea, prin organizarea și desvoltarea operațiunilor relative la „Economie și Ajutor".

CEACS. în limitele dispozițiunilor statutare de azi a funcționat normal s'a plasat capitalul, iar membrii în general și-au îndeplinit obligațiunile.

Perspectivele pentru viitor nu sunt decât că va funcționa bine oricari ar fi fazele pe care le va creia criza actuală.

Acestea ne îndreptățesc să facem un pas înainte.

Practica și experiența celor doi ani de funcționare evidențiază necesitatea de mărirea capitalului în mod automat precum și înlesnirea unei mari părți din operațiunile cassei prin ajutorul instituțiunilor din care fac parte membrii Cassei de Credit ,Economie și Ajutor.

Toate acestea însă necesită o serie de modificări, ce trebuesc aduse Statutului în vigoare, având ca puncte principale următoarele:

1. Depunerile și reținerile sumelor ce datorează membrii să se facă automat iar efectuarea lor să aibă loc prin statele lunare în mod obligatoriu de către cassieriile diferitelor servicii.

2. Capitolul „Economie" să se realizeze.

a) prin depuneri fixe sau proporționale cu leafa.

b) Obligatoriu pe un anumit termen și în urmă benevol.

3. Capitolul „Ajutorul"; deasemenea trebue să i se dea posibilitatea unei desvoltări mai mari pentru ca în mod real scopul acestui capitol să fie atins.

Aceasta s'ar putea realiza:

a) prin cotizații lunare,

b) din beneficiul anual,

c) din donațiuni, etc.

4. In operațiunile Casei de Credit, la acordarea de împrumuturi să se țină seama și de situația membrilor cari pot fi:

Funcționari definitivi,
„ provizorii,
„ pensionari.

5. Imprumuturi: O simplificare a modalității de împrumut s'ar impune stabilindu-se condițiuni în raport cu situația membrilor ca funcționari dar și cu contribuția ce aduc.

6. Pentru ca noile statute să fie aplicabile cu aceste modificări, trebue să fie legiferate, recunoscându-se Cassa de Credit, Economie și Ajutor a

Corpului Silvic ca persoană morală de utilitate publică, după cum există astăzi Societatea Func. Ministerului de Lucrări Publice, a Corpului didactic, a P. T. T., Magistraților, etc.

Cum în fixarea normelor tuturor acestor chestiuni, avem nevoe de concursul fiecăruia din membri, urmând ca discuțiile să aibă loc într'o adunare generală extra-ordinară care în principiu s'ar putea fixa într'una din zilele când se va ține adunarea generală a Progresului silvic, rugăm să se ia notă de cele expuse mai sus spre a fi preparate și discutate cu competință de cei ce doresc să colaboreze pentru progresul societății noastre.

CAP. III
BILANȚUL

Domnilor Membri,

Situația financiară a Cassei de Credit, Economie și Ajutor, se arată în bilanțul și contul de gestiune pe anul 1931, pe cari aci anexat le supunem Dv.

Mișcarea acțiunilor

Din totalul de acțiuni în număr de 8000 au mai rămas de repartizat la 31 Decembrie 1931, 62 buc.

Capitalul social al Băncii

Potrivit actului de constituire, capitalul social format din prima emisiune este de 4.000.000 din care s'a vărsat până la 31 Decembrie 1931, 3.909.675 lei, iar restul de 90.325 este format din 62 acțiuni nerepartizate în valoare de lei 32.860 și din resturi de achitat la acțiunile repartizate lei 57.465.

Fondul de rezervă

Conform art. 97 modificat din Statut, fondul de rezervă se compune din suma de 10% din beneficiul net însumează . . . . . . 39.750 lei
care se va mări cu cota cuvenită din beneficiul anului 1931 . . . 31.369 „

ceeace face în total . . . . 71.119 lei

DIVERSE FONDURI
1. *Fondul de amortizare*

Pentru amortizarea cheltuelilor de mobilier în sumă totală de lei 41.550 s'a repartizat suma de lei 2050 care împreună cu sumele repartizate în anul trecut însumează . . . . 4.100 lei

2. Potrivit hotărîrii adunării generale din anul trecut, din beneficiul realizat s'a destinat pentru:

a) Fondul de ajutor . . . . 17.844 „
b) Fondul pentru dubioși . . . . 53.663 „

In total . . . . 75.607 lei

Mişcarea Cassei

Sold dela 1 Ianuarie 1931	217.687	„
Incasări în cursul anului 1931	10.567.156	„
Plăţi în cursul anului 19331	10.640.617	„
De unde un sold la 31 Decembrie 1931	144.226	„
La această sumă se adaugă disponibilul la Banca Poporului în sumă de lei	99.200	„
Total disponibil	243.426	„

Efecte de primit

Soldul la 1. I. 1931	4.235.400	lei
In cursul anului au intrat efecte în valoare de	12.715.635	„
şi au eşit	12.863.445	„
rămânând astfel un sold în portofoliu de	4.087.590	„

Diverşi debitori

A) Societatea Progresul Silvic căreia i s'a deschis un cont curent.	242.000	lei
B) *Diverşi:* Efecte în restanţă (Dob.)	59.062	„
Sume creditoare rămase la preschimbări	7.812	„
de unde un sold debitor la 31 Decembrie 1931	51.220	„

Diverse Efecte protestate

Efecte protestate la 31 Decembrie 1931	26.700	„
Speze de protest datorate	4.481	„
Total	31.181	lei

Conturi Creditoare

a) Dividend pe 1930, în sumă de	26.301	lei
rest care urmează să se achite odată cu distribuţia acţiunilor		
b) Depuneri spre fructificare		
Sold la 31 Decembrie 1930	236.663	„
Intrări până la 31 Decembrie 1931	1.040.853	„
S'au plătit	846.257	„
rămânând un sold la 31 Decembrie 1931 de	441.259	lei
c) Depuneri membri:		
Sold 31 Decembrie 1930	181.261	„
Intrări până la 31 Decembrie 1931	64.207	„
Plăţi până la 31 Decembrie 1931	44.771	„
Sold 31 Decembrie 1931	200.721	lei
d) Depuneri libere		
Sold 31 Decembrie 1930	513.800	„
Intrări până la 31 Decembrie 1931	2.345.854	„
Plăţi până la 31 Decembrie 1931	2.841.867	„
Sold 31 Decembrie 1931	17.787	lei

Diverse Conturi

a) Conturi curente garantate cu ipotecă pe imobile și pe polițe . . . . 329.000 lei

b) Cont tranzitoriu provenit dintr'o diferență de impozit asupra dividendului pe 1930, plătită în plus care se va reține din dividendul plătibil pe 1931 . . . . 2.918 „

S'a mai prevăzut la pasiv suma de . . . . . . 4.316 „

reprezentând impozitele reținute asupra dobânzilor la depuneri, impozite ce s'au vărsat la Administrația Financiară în 1931.

c) Conturi de ordine în valoare de . . . . . . 219.500 „

reprezentând valoarea nominală a titlurilor în gaj pentru garantarea împrumuturilor pe cambii fără giranți.

Cont de Profit și Pierdere

Din examinarea contului de profit și pierderi se constată că la 31 Decembrie 1931 s'a realizat un beneficiu brut de . . 855.433 „

din care se scad

a) cheltueli generale . . . . 262.863 „

cu 174.600 lei salarii și restul cheltueli Ad-tive.

b) cota de 30 lei la acțiune fixată de adunarea Generală din 1929, ca cheltueli de constituire neflind suficientă pentru tipărirea acțiunilor etc s'a acoperit din veniturile cassei suma de . 66.578 „

c) dobânzi la sumele depuse . . . . 36.069 „

d) impozite:

Primul bilanț al Cassei de Credit, Economie și Ajutor fiind întocmit la 31 Decembrie 1930, cota impozitelor nu s'a putut stabili decât în cursul anului 1931, și s'a fixat la suma de lei 87.202 care s'a achitat atât pe anul 1930, cât și pe 1931, potrivit dispozițiunilor fiscului adică în total . . . . 174.404 „

e) Amortizări

Pentru amortizarea sumei de 41.550 lei, valoarea mobilierului s'a prevăzut o cotă de . . . . 2.050 „

In total cheltueli (a). — (e) se ridică la suma de . . 541.964 „

Scăzând aceste cheltueli din venitul brut de . . . 855.433 „

rămâne un beneficiu net de . . . . 313.469 „

Asupra acestui beneficiu sunt de observat următoarele:

Deși operațiunile cassei au fost mai active ca în anul trecut totuș quantumul beneficiului este mai mic.

Aceasta se datorește pe deoparte cheltuelilor dela punctul b) ca speze de constituire care au depășit prevederile și care trebuiau suportate de acționari pe deoparte, iar pe de alta că din veniturile brute pe acest an s'au plătit impozitele pe doi ani 1930 și 1931.

Fără aceste cheltueli excepționale pentru anul 1931, beneficiul net ar fi fost lei 466.740.

Beneficiul net în suma de lei 313.469 lei conform dispozițiunilor art. 97 modificat din Statut urmează a se repartiza astfel:

1. 10% fond de rezervă	31.369 lei
2. Se alocă 5% ca prin dividend din valoarea acțiunilor plasate 3.969.000	198.450 „
3. Se alocă 5% Consiliului de Administrație . . .	14.105 „
4. Se alocă 2% funcționarilor	5.642 „
5. Se alocă 2% ad-torilor delegați	5.642 „
6. Se alocă 1% Cenzorilor	2.821 „
7. Se alocă 1% al doilea dividend la acțiuni . . .	39.690 „
8. Restul beneficiului se repartizează fondului pentru dubioși	15.750 „
Total	313.469 lei

Din repartizarea de mai sus, rezultă că dividendul curent la acțiuni este de 6% din care urmează să se achită impozitele legale.

Membrii din Consiliul de Ad-ție, Ad-torii delegați și Cenzorii, parte au declarat că renunță la cotele ce li se cuvin ,urmând a se distribui la fondul de ajutor sau dubioși iar alții și-au rezervat dreptul de a hotărî ulterior scopul pentru care va destina cota ce li se cuvine.

CAP. IV

PROECT DE BUGET PE 1932

Pentru anul în curs s'a întocmit anexatul proect de buget potrivit dispozițiunilor art. 49, al. J. din Statut, care însumează la venituri 660.000 lei și tot atât la cheltueli și pe care îl supunem aprobării Dv.

Operațiunile Cassei de Credit, Economie și Ajutor, menținându-se și în anul 1931, în acelaș cadru ca și în trecut, nu s'au putut conta ca venituri decât cele provenite din dobânzile și comisioanele ce se realizează prin operațiunile de împrumut.

La întocmirea bugetului ce vă prezentăm s'a ținut seamă de această situațiune precum și de realizările din anul trecut față de prevederi.

a) *Veniturile*

După cum se poate constata din anexatul proect de buget toate prevederile dela diferite art. s'au realizat, depășindu-se chiar aceste prevederi cu suma de lei 28.433.

Față de criza ctuală și tendința unei micșorări a dobânzilor, operațiunile cassei se vor resimți în intensitatea lor și în consecință la prevederile bugetare pe anul curent s'a prevăzut o seri de reduceri la venituri după cum se specifică în proect.

S'a prevăzut la art. 4 suma de lei 135.500, ca speze, avize, cheltueli rambursabile .etc. majorată față de anul trecut, întrucât numărul efectelor utilizabile au sporit și sporesc din ce în ce eșalonările lunare ale împrumuturilor.

Cheltueli.

Deși operațiunile cassei în curs ale acestui an, nu vor fi mai restrânse [illegible] în trecut și este nevoe de același personal, totuși s'au restrâns cheltuelile [illegible] strictul necesar, avânduse în vedere și sumele cheltuite în anul trecut. Astfel:

Art. 1. a) statul personalului s'a redus la suma de lei 171.000.

b) cheltuelile de ad-ție s'au majorat la suma de 70.000 lei inerente desvol-[illegible] operațiunilor ce se măresc din ce în ce mai mult.

c) s'a prevăzut suma de 3000 lei pentru completarea și repararea mobi-[illegible] necesar păstrărei scriptelor, etc.

e) pentru amortizarea mobilierului s'a prevăzut suma de 4000 lei.

Art. 2. S'a prevăzut suma de lei 32.000 socotindu-se că depunerile spre [illegible]ctificare se vor ridica la suma de lei 500.000.

Art. 3. S'a prevăzut o cheltuială nouă de 10.000 lei față de anul trecut, [illegible] anume chiria pentru camera unde CEACS. își are sediul.

Art. 4. Impozite, s'a prevăzut cota de 65.000 care s'a stabilit având în [illegible] operațiunile din anul trecut.

Toate aceste cheltueli însumează în total suma de lei 363.000 față cu suma [illegible]0.000 lei prevăzută la venituri: rezultă un beneficiu de lei 297.000.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

CASA DE CREDIT, ECONOMIE
ȘI
AJUTOR A CORPULUI SILVIC

BILANȚUL GENERAL

la 31 Decembrie 1931

ACTIV

Acționari	90.325 —	
Inventar (mobilier)	41.550 —	
Cassa	144.226 —	
Banca Poporului	99.200 —	
Progresul Silvic	242.000 —	
Efecte de primit	4.087.590 —	
Diverși	51.220 —	
Diverși efecte protestate	31.181 —	
Conturi curente	329.000 —	
Cont transitoriu	2.918 —	
		5.119.210 —
Conturi de ordine		
Titluri de gaj		219.500 —
		5.338.710 —

PASIV

Capital	4.000.000 —	
Fond de rezervă	39.750 —	4.039.750 —
Fond amortizări	4.100 —	
Fond pentru Dubioși	53.663 —	
Fond ajutor	17.844 —	75.607 —
Dividende pe 1930		26.301 —
Depuneri spre fructificare	441.259 —	
Depuneri membri	200.721 —	
Depuneri libere	17.787 —	659.767 —
Impozit de plată		4.316 —
		4.805.741 —
Beneficiu net		313.469 —
		5.119.210 —
Conturi de ordine		
Deponenți titluri în gaj		219.500 —
		5.338.710 —

Președintele Consiliului de Administrație,
C. P. Georgescu

Membrii: *C. Sava-Goiu, Horia Lazăr, V. N. Stinghe, St. Rodoteatu, D. Tomuță, A. Nedelcovici, D. Grozescu, V. Priboianu, P. Ioan, M. St. Subășeanu, Gh. Constantinescu*

Contabil: *Eugen Rodoteatu*

Cenzori: *M. Drăcea, A. Ionescu, I. Dumitrescu.*

CASA DE CREDIT, ECONOMIE
ȘI
AJUTOR A CORPULUI SILVIC

CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE
PE ANUL 1931

DEBIT				CREDIT	
Cheltueli Generale	262.863 —			Dobânzi, comis. speze	855.433 —
Speze constituire	66.578 —				
Dob. plătite la Depuneri	36.069 —				
Impozite plăt. pe 1930 și 1931	174.404 —				
Amortizări	2.050 —	541.964 —			
Beneficiu net		313.469 —			
			855.433 =		855.433 —

Președintele Consiliului de Administrație,
C. P. Georgescu

Contabil, *Eugen Rodoteatu*

Membrii: *C. Sava-Goiu, Horia Lazăr, V. N. Stinghe, St. Rodoteatu, D. Tomuță, A. Nedelcovici, D. Grozescu, V. Priboianu, P. Ioan, M. St. Suhățeanu, Gh. Constantinescu*

Cenzori: *M. Dracea, A. Ionescu, I. Dumitrescu*

CASA DE CREDIT, ECONOMIE
și
AJUTOR A CORPULUI SILVIC

BUGETUL PE 1932

VENITURI

	Propuneri 1931	Realizări 1931	Propuneri 1932
Dobânzi & Comis.			
1. as. cap. 4.000.000	600.000 —	628.433 —	400.000 —
2. „ depuneri	75.000 —	75.000 —	50.000 —
3. „ Dep. Libere	50.000 —	50 000 —	24.500 —
4. „ Spese avize, chel. ramb. și comis.	102.000 —	102.000 —	135.500 —
5. „ neprevăzute			50.000 —
	827.000 —	855.433 —	660 000 —

CHELTUELI

	Propuneri 1931	Efectuate 1931	Propuneri 1932
1. Cheltueli Generale			
a. Salarii	210.000 —	176.600 —	174.000 —
b. Administrație	54.000 —	83.263 —	70.000 —
c. Compl. și repar. mobilierului	18.000 —	2.050 —	3.000 —
d. neprevăzute	3.000 —	3.000 —	5.000
e. Amortismente			4.000 —
2. Dob. la Depuneri	35.000 —	36.069 —	32 000 —
3. Chirii			10.000 —
4. Impozite	40.000 —	174.404 —	65.000 —
5. Speze Constituire			
Cheltuit în plus peste cata prevăzută		66.578 —	
Beneficiu net	467.000 —	313.469 —	297.000 —
	827.000 —	855.443 —	660.000 —

Președintele Consiliului de Administrație,
C. P. Georgescu

Director Delegat, *D. Grozescu*

INFORMAȚIUNI

Promoția XXIII (Ionescu-Sburlan) împlinește în acest an un deceniu dela absolvirea Școalei Superioare de Silvicultură.

Un grup de colegi din această promoție dorește să serbeze aniversarea cu prilejul congresului Soc. «Progresul Silvic» din acest an.

Adeziunile se vor trimite d-lui Gh. I. Ionescu, — C. A. P. S.

Prin Decizia Ministerială No. 71360/932 s'a aprobat transferarea, pe ziua de 15 Aprilie a. c., a d-lui ing. șef silvic Vasile Șuteu din Ad-ția Centrală CAPS, la Direcția regională silvică Bistrița, ca șef al Ocolului silvic Năsăud.

In locul d-sale, trece d-l ing. șef silvic Francisc Nagy, care se repartizează direcției regionale silvice Cluj.

Prin Decizia Ministerială No. 2396/932. s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat până la 15 Decembrie 1932, pe terenurile comunelor: Fântânele, Cârleni și Mărgineni din județul Bacău.

Prin Decizia Ministerială No. 3250/932. s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 15 Mai 1934, pe terenurile comunelor: Săvădisla, Vlaha, Finișel, Stolna și Luna de Sus, din jud. Cluj.

Prin Decizia Ministerială No. 2800/932. s'a oprit vânătoarea tuturor specilor de vânat util, până la 15 Mai 1934 pe terenurile com. Darabani din județul Constanța.

Prin Decizia Ministerială No. 1863/932. s'a interzis vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Ianuarie 1933, pe terenurile comunei Tomnatec, din județul Timiș.

Prin Decizia Ministerială No. 932/1932. se oprește vânătoarea epurilor și potârnichilor cu începere dela 1 Septembrie 1932 — până la 1 Septembrie 1934 — pe terenurile comunelor:

Păunești Domnești, Pufești, Ciorani, Pădureni, Mărășești, Făurei, Vulturul, Călieni și Nănești din județul Putna.

A. In complectarea Deciziei Ministeriale No. 9129/930 privind vânarea cerbilor, caprelor negre, căprioarelor și urșilor, vă comunicăm Decizia Jurn. No. 4668 din 30. III. 932 care stabilește:

1. Pentru cerbi, urși capră neagră și capră roșie arendașii și proprietarii de terenuri, vor înainta la timp cerere Inspectoratului județean respectiv, care în termen de 10 zile cel mult își va da avizul, înaintându-ne în original cu acest aviz Serviciului Vânătoarei.

Pe baza acestui aviz și a informațiilor ce acest serviciu ar avea, va elibera autorizațiile valabile pe 1932 fără a mai supune consiliului fiecare caz în parte.

2. Incepând din Ianuarie 1932, asemenea cereri vor fi făcute Inspectoratului înainte de luna Ianuarie a fiecărui an. Inspectoratul le va centraliza și cu avizul său sub un singur raport, le va înainta Serviciului Vânătoarei, neapărat în cursul lunei Ianuarie. Acest serviciu va elibera autorizațiile ca mai sus pentru întregul an.

3. Pentru autorizațiile de a se împușca ciute și capre bătrâne și sterpe se va proceda în acelaș fel.

4. Ursul se va putea împușca numai dela 2 ani în sus. Ursoaica cu pui mai mici de un an, nu se va putea împușca.

5. Cerbul se va împușca numai dela 12 ramuri inclusiv în sus sau degenerați, sau reveniți din cauza vârstei.

In consecință vă veți conforma întocmai dispozițiunilor de mai sus, pentru anul în curs veți înainta cererile pe măsura prezentărei lor, urmând ca în vederea aplicărei dispozițiunilor punctului 2 să luați măsuri din timp.

B. In vederea precizărei condițiunilor de eliberarea permiselor anuale de vânat, prin Decizia dela Jurn. No. 4475 din 24 Martie 1932, dată asupra avizului Consiliului permanent, se dă următoarea interpretare art. 1, 2, 3, 36 și 37 din legea pentru protecția vânatului.

1. Permisele de vânat să se elibereze numai acelor solicitatori cari fac dovada că au terenuri de vânat proprietate sau arendă (în spiritul art. 3 al. a și 2); sau sunt înscriși cu cotizația la curent într'o societate de vânătoare recunoscută de Ministerul Domeniilor și care are terenuri de vânătoare în arendă cu contracte în regulă.

2. Concedările dreptului de a vâna, vor fi luate în considerare și deci se vor elibera permisele în baza lor, numai dacă îndeplinesc condițiunile de a fi date cu act de cesiune în regulă, autentificat de judecătoria respectivă și valabil fără drept de revocare pentru anul pentru care se cere permisul și cu avizul conform al Inspectoratului Județean.

C. Ca urmare deciziei interpretative a art. 39 din Legea pentru protecția vânatului, privind vânătoarea din ordine, comunicată Dv. cu ordinul circular No. 15058 din 27. 1. 932 prin Decizia Jurn. No. 4474 din 24 Martie 1932, se fixează un contract tip ce vi-l anexăm, — urmând a fi impus tuturor proprietarilor, arendașilor, societăților, etc. cari cer recunoașterea de paznici publici. Fără acest act tip de angajament și avizul Dv. nu se va lua în considerare nici o cerere de recunoaștere pentru paznici privați.

Notăm că paznicii nu pot nici într'un caz fi și membrii la societățile unde sunt angajați.

D. Sesizați de către organele noastre asupra faptului că o mare parte din vânători nu și-au putut scoate permisele legale de vânătoare pe a. c. până la 1 Aprilie a. c. și dată fiind criza acută generală, se aprobă o prelungire a termenului de scoaterea permisului de una lună, adică până la 1 Mai 1932.

Până la această dată toți vânătorii proprietari sau arendași de terenuri de vânat cum și membrii societăților de vânătoare sunt obligați să-și scoată permisele de vânătoare pe anul 1932.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— Luna Martie, 1932 —

1. *Piața Internă.*

București

Prețul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.500	6.200	6.400
Stejar	7.000	7.200	7.400

Lemne de foc tăiate, despicate, transportate la domiciliu mia kgr.:

Fag uscat	Lei 850
Stejar uscat	Lei 950

*

Prețul lemnului de foc în țară, pe vagon, ab stația de încărcare în lei:

	Fag	Stejar	Div. tari
Craiova	5.500	—	4.000
Corabia	5.500	—	—
T.-Severin, ab domiciliu	—	4.500	—
Sibiu	3.500	—	—
Alba-Iulia	4.000	—	—
Armeniș, cl. I	2.800	—	—
Timișoara	3.100	3.100	2.400
Pitești, lemn uscat	5.000	5.000	—
Mihăilești	4.000	—	—
Tulcea	—	—	4.000
Ismail	—	—	7.500
Comănești	2.400	—	—
Bârlad	—	—	4.100
Tecuci	5.000	—	—

(După Buletinul „C.A.P.S." Nr. 5—6/932)

II. *Piaţa externă.*

Budapesta.

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 15 Martie 1932 Baza 24 mm., preţurile în pengoe, la graniţa ungară.

Molid tâmplărie fără B W	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	58— 62
Molid cl. IV românească	74— 78
Molid B. W. (construcţie)	98—100
Material de geluit	90— 95
Leţuri şi căpriori	50— 54

Şipci

Şipci scurte de 1 m. 26, 1.25 m. 29; 1.50 m. 33; 2 m. 38; 2.50 m. 34; 3 m. 50; 3.50 m. 44 pengő.

Molid cl. IV român lată	60—65
Brad cl. V român lată	43—46
Jaluzele	32—35
Cioplitură	34—42
Manele de 7—8 cm. 22—24 filleri; de 9—11 cm. fileri bucata	28—30
Tombant scurt 3—3.50 m.	89—90

Marfa îngustă mai ieftină cu aprox. 15 P. la m. c. Marfa la cântar lată — pro vagon — 506, 660, 770 pengő.

Lemnul de foc, în raport cu taxa de transport pe calea ferată ungurească, pe vag. de 10 tone.

26 p. taxă	270
51 p. taxă	280
76 p. tax.	290
10 p. taxă	305
Cărbuni de lemn, cl. I	540—580

(După *„Magyar Fakereskedő"*)

Viena, 15.III.932.

Preţul pe m. c. în schilingi, paritate ab vagon staţia de încărcare.

Trunchi (Langholz) 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz) 4—6 m. dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, ab Viena	
Molid de tâmplărie, (Tischlerware). 13 mm.	104
Molid de tâmplărie, (Tischlerware). 16 mm.	96
Dulgherie (Bauware) 26 mm.: 18—32 cm. 4—6 m.	48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm. 16 cm.	49
Scanduri de lăzi (Kistenware)	41
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	52
Rigle (Staffeln) 8/8—10 10, 4—6	53
Leţuri (Latten) 4—6 m., 20/50 mm.	53

Lemn de foc, per vagon, in schillingi ab Viena

Lemn de rășinoase, uscat I cojit	370
Fag despicat, I, 10% rotund	265
Brac (Spreisselholz), 100 kgr.	
Brac (Bundholz), 100 kgr.	

(După *„Int. Holzmarkt")*.

Praga, 14 Martie 1932.

Notări in coroane cehe, pe m. c., la bursa de lemn din Praga.

Pari de mină (Grubenstempe) 15—19 cm., 100—110: Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid, brad 20—24 cm. 112—125; Sc. și dulapi, cl. I, tivite mm., 18—24 cm. 550—580; Sc. și dulapi, cl. I, tivite, 26 mm., 25—32 cm. —640; Lețuri 230—350. Lemn rotund p. construcție, 4 m. in sus, cu 8 cm. la vârf 110—125 ab Praga; Sc. de pardoseală 26—33 mm., 46 m., 12—18 cm., geluite pe o față cu lambă și uluc de molid cu 10% brad 470—540; Sc. de lăzi și dulgherie 26 și 20 mm., 3—6 m. 10—17 cm. 190—210; 18—32 cm. 210—230.

(După *„Carpathia")*

Zagreb, Martie 1932.

Prețul in dinari pe m. c., ab stația de incărcare.

Stejar.

Bușteni de export 700—800; bușteni I/II 350—500; bulzi I/II 1.200—1.300; cherestea netivită I/II 1.100—1.200; mercantilă 950—1.100; tivită I/II 1.300—1.400; frize 700—950.

Fag.

Bușteni de furnir 400—500; I/II 150—250. Cherestea; neaburită, netivită cl. I 600—700; aburită, tivită, dela 2 m. in sus 600—750; Frise I. de 4—7 cm. 350—450; I de 8—13 cm. 450—550.

Frasin.

Bușteni I/II 450—550; bulzi I/II 1.000—1.000; scânduri netivite I/II [illegible]—1.000.

(După *„Int. Holzmark")*.

Franța, Martie 1932.

Prețul in franci fr., pe m. c. stația de incărcare pe marele rețele.

Fag de Alsacia, Doube, Haute-Saone: Marfă dela 27 mm. in sus, 300—325 fr.

Stejar de Burgogne: Marfă netivită dela 27—54 mm. 650; dela 60 mm. 675. Marfă tivită, cl. I și II; 27—54 mm., 800. Frise, I și II sertare, 12—24 fr. m².

Brad de Isère: madriers și bastings dela 3—7 m., 210; căpriori de 3—6 m., 205; scânduri 27 mm. calit. construcție, 6 fr. m²; sc. de lăzi, 1—4 m., 2,20—3 fr. m².

Frasin de cărnțărie, 24—26 fr. 100 kg.

Nuc de Isère: scânduri de 27 mm., 1.200 fr.

(După *„La Mercuriale des Bois")*

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

Domnule Președinte,

Consiliul nostru de administrație, de 4 luni, discută un proect de organizare al Casei Pădurilor. Deși câte odată foarte aprinsă, această discuțiune n'a dat nici un rezultat; și era firesc să fie așa.

Modul cum a venit în discuție acest proect, și scopul la care tinde, a făcut să se nască păreri distincte și chiar contradictorii.

Actualul guvern, nemulțumit de roadele produse în genere prin autonomia și comercializarea aplicată la diverse instituții de Stat, a decis suprimarea lor în genere.

Și în acest scop a întocmit un proect standard, și după el a vrut să legifereze peste tot. Urmând indicațiile date de proectul standard, a depus la Senat un proect de organizare al Casei Pădurilor.

Proectul depus de guvern însă, înseamnă un mare regres față de proectul actual.

Și din mai multe puncte de vedere.

Guvernul, cu drept cuvânt, era nemulțumit de prea marile cheltueli care s'au făcut la unele comercializări; și mai ales de abuzul care s'a făcut cu autonomia acordată, când unii din șefii de administrațiuni, s'au crezut absolut stăpâni, și au refuzat orice drept de control și directivă al ministrului.

Era drept să se înlăture aceste lipsuri; dar să vii cu un proect care răstoarnă întreaga economie a unui proect bun, aceasta „Progresul silvic" n'o poate concepe.

Actualul proect, operă a „Progresului Silvic", pus în aplicare numai de 2 ani, a dat rezultate bune și a făcut admirația tuturor specialiștilor, nu numai dela noi dar și din alte țări. Desigur, ca orice operă omenească, era susceptibil de perfecționare; dar modificarea lui, nu trebuia să-i schimbe bazele, trebuia să modifice numai lipsurile constatate prin aplicațiune.

Prin proectul azi în vigoare s'a lămurit bine distincția dintre administrarea pădurilor proprietate particulară a Statului și aplicarea regulilor generale edictate de Stat pentru menținerea și îmbunătățirea fondului păduresc. Pe de altă parte comercializarea prin fondul de rulment, prin dubla comptabilitate și prin înlăturarea măsurilor greoaie din legea de comptabilitate a Statului, a asigurat un control mai sever în exploatarea pădurilor în genere și a permis administra-

[illegible] Pădurilor Statului o mai mare elasticitate; ceeace a produs o mai mare rentabilitate a regiilor de Stat.

Cu toate aceste progrese constatate, s'a cerut „Progresului Silvic", ca având în față proectul depus la Senat să-i indice îmbunătățiri, dar să nu i se atingă structura generală.

„Progresul Silvic" n'a găsit nici o soluție.

Fiindcă actualul proect, operă a lui, și care marchează un progres însemnat în gospodăria silvică, nu poate fi modificat decât menținându-se câștigurile realizate și anume: separațiunea administrației Casei Pădurilor de regimul silvic, fondul de rulment, dubla comptabilitate, și înlăturarea formelor prea împovărătoare prevăzute în legea de comptabilitate a Statului.

Dar vrea D-l Ministru să-și mărească autoritatea și să asigure un control mai larg: are drept și este bine. Dar sub pretext de a aduce aceste îmbunătățiri să se înlăture câștigurile realizate prin actuala lege, la aceasta „Progresul Silvic" nu se poate preta.

Gospodăria silvică în genere trece printr'o criză foarte acută nu numai din cauza împrejurărilor excepționale prin care trecem, nu numai din cauza intereselor particulare cu care vine în conflict, dar mai ales din cauza unor teorii de azi foarte primejdioase care caută să distrugă temeliurile pe care s'a rezemat organizarea socială până azi. Proprietatea tinde să devie o funcțiune socială; necesitatea momentană, dreptul suprem înaintea căruia trebue să se încline toate [illegible] pe care au fost stabilite civilizația. Și în acest asalt general în contra Pădurilor, Corpul Silvic n'are altă armă de apărare decât solidaritatea lui. Pentru a se menține această solidaritate, actualul proect creease un organ, un consilier silvic, care în contact direct cu Ministrul asigura și unitatea și dreptul de control al Ministrului.

Acest organ trebue păstrat cu orice preț.

Domnule Președinte, pentru ce această cerere scrisă?

Acum câțiva ani, fostul președinte al nostru, Alexandru Constantinescu mă invită la congresul dela Cernăuți. I-am răspuns în scris că nu pot să viu. D-ta [illegible] eu în esență, ești mare om politic, și vei găsi, poate, argumente ca să răspunzi când vei fi întrebat la congres: cum se face că dezideratele societății nu sunt traduse în practică, deși Ministrul este și președintele societății. Eu vice-președinte, dar om politic mititel, nu găsesc răspuns, mi-e rușine, și de aceea nu pot să viu.

Președintele, mult regretatul nostru președinte, s'a cam supărat: dar cum a venit la București s'a adresat „Progresului Silvic" și împreună am făcut toate aceste legi pe care le reclamase congresele.

Membru fondator și de onoare al Societății, absolut independent, și neavând altă ambiție decât „Progresul Silvic", în ambele înțelesuri și ca societate și ca propășire a pădurilor, mi-am permis aceste observații cu gândul că poate cei ce au puterea, înainte de a dărâma, se vor gândi și la adevăratul interes al pădurilor.

Cu deosebită stimă,
AURELIU M. ELIESCU
membru în Consiliul de Administrație

PROCES-VERBAL Nr. 12

al ședinței de la 2 Martie 1932

Ședința se deschide la orele 21,30 sub președenția D-lui *V. N. Stinghe*, Vice-președinte, prezenți fiind D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, D. Sburlan.*

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

D-l *V. N. Stinghe* dă relațiuni anticipate asupra Procesului Verbal al Comitetului de Redacție al Revistei Pădurilor din 28 Ianuarie 1932 și anume crede necesar să se facă o publicație cu caracter de propagandă în popor cu subiecte forestiere tratate pe înțelesul tuturor.

Se citește procesul verbal în chestiune.

In urma discuțiunilor la cari au luat parte D-nii: P. Antonescu, M. Drăcea, V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. P. Florescu, St. Rodoteatu, *Consiliul* aprobă propunerile din acest proces verbal al Comitetului de Redacție.

Se pune în discuțiune demisiunea din Consiliul de Administrație al Societății a D-lui A. Atanasescu.

Consiliul acceptă cu regret demisiunea.

D-l *Andrei Ionescu* propune o serie de măsuri pentru o cât mai bună folosire a Bibliotecii. Consiliul ia act, urmând a le aplica pe măsura posibilității.

Se citește cererea Societății Progresul Silvic pentru un împrumut de 300.000 lei dela C. E. A. C. S.

D-l *D. Grozescu* dă relațiuni cu privire la nevoile imediate ale Societății, având de plată o serie de furnituri pentru Govora.

Consiliul aprobă împrumutul.

D-nii *D. Sburlan* și *Andrei Ionescu* cer ca să se facă dări de seamă mai dese asupra situației financiare a Societății.

D-l *D. Grozescu* citește oferta Băncii „Vulturul" pentru un împrumut de 2.000.000 lei cu dobânda de 8—9%.

Consiliul deleagă pe D-l D. Grozescu să înceapă tratativele în vederea realizărei acestui împrumut.

Consiliul aprobă cesiunea către C. E. A. C. S. în contul datoriei, a sumei de Lei: 97.120 cu dobânzile până la data realizărei acestei creanțe ce are Societatea la Banca Poporului din București.

Se pune în discuțiune chestiunea subiectelor pentru Consiliul Sup. silvic din 1932.

D-l *D. Grozescu* arată că subiectele tratate în anul trecut și asupra cărora nu s'a luat nici o măsură, trebuesc repuse în discuție. Asemenea, chestiunea asupra căreia nu s'a luat nici o măsură este aceia a impozitelor forestiere cari au rămas aceleași.

Se cere ca să se repună în ordinea de zi a ședinței viitoare chestiunea subiectelor pentru Consiliul Superior Silvic.

Ședința se ridică la orele 24.

p. Președinte, *V. N. Stinghe.*

p. Secretar General, *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 13

al ședinței de la 9 Martie 1932

Ședința se deschide la orele 21.30 sub președinția D-lui *M. Drăcea*, vice-președinte, prezenți fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Carageа, M. P. Florescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, St. Ezoloteatu, V. N. Stinghe* și *M. Suhățeanu*.

Se citește scrisoarea D-lui Aurel Eliescu referitoare la modificarea Legii pădurilor și se ia act.

Se citește procesul verbal al ședinței trecute și se aprobă.

1. — Se ia în discuțiune — în continuare — modificarea Legii pentru administrarea pădurilor.

D-l *P. Ioan* prezintă Proectul Guvernului cu modificările aduse și crede că chestiunea trebue pusă mereu la ordinea de zi la ședințele Consiliului de Administrație al Societății.

D-l *N. N. Caragea* spune că este inutil să mai discutăm fără nici un rezultat practic.

După ce iau cuvântul în această chestiune D-nii: M. Suhățeanu, V. N. Stinghe, P. Antonescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, *Consiliul* acceptă propunerea D-lui M. Suhățeanu de a se discuta modificările articol cu articol, în raport cu legea actuală.

2. — Consiliul fixează subiectele de tratat la Consiliul Sup. Silvic.

3. — D-l *Secretar General* arată că prin acceptarea demisiunei D-lui A. [illegible]escu din Consiliu a devenit vacant un loc și propune Consiliului să se coopteze în acest loc D-l V. N. Priboianu.

Se amână cooptarea pentru o ședință viitoare.

4. — D-l *P. Ioan* arată Consiliului că la o interpelare în Senat făcută de D-l Senator M. Orleanu privitoare la administrația pădurilor, a răspuns D-l Senator A. Lascarovo-Mklovanu luând apărarea Corpului silvic.

Consiliul hotărăște să se aducă mulțumiri D-lui senator A. Lascarov-Moldovanu.

5. — D-l *P. Ioan* dă explicații asupra Legii Monumentelor Naturii pe baza căreia s'au luat zeci de mii de hectare de pădure, cari se administrează fără nici un silvicultor, precum și asupra Proectului de lege depus în Parlament pentru înființarea Oficiului Național de Turism, ce va ființa pe lângă Ministerul de Comunicații. Și aci silvicultorii sunt înstrăinați dela conducere.

In legătură cu acest proect D-l *M. Drăcea* reamintește discuția cu silvicultorul american Richards care a vizitat țara anul trecut și care și-a sintetizat impresiile într'o scrisoare în care arată că:

a) Pădurile noastre sunt așezate pe cele mai fertile terenuri și de aceia vor fi veșnic râvnite de agricultură.

b) Prin proectul de lege pentru reglementarea pășunatului în pădure, agronomii tind să ne înlăture din pădure.

c) In pădurile noastre sunt rezerve uriașe de vânat, de aci atacul vânătorilor să ne înlăture.

d) Pădurile noastre constitue rezerve mărețe de frumuseți naturale. De aci [illegible] asupra acestor frumuseți ale stațiunilor climaterice.

Rămân pentru noi lemnul unde nu se știe cât va dura independența.

Deci să ne ridicăm la înălţimea acestor probleme.

D-l *P. Antonescu* crede că trebuesc publicate aceste impresii şi altele de acest fel cu vederile noastre ca să luminăm şi publicul de afară.

D-l *M. Suhăţeanu* informează Consiliul asupra unui atentat ce se plănueşte contra legii de organizare a Corpului Silvic.

Consiliul roagă pe D-l Suhăţeanu să ţină la curent Consiliul de Administraţie în această chestiune.

6. — D-l *M. Drăcea* vorbeşte despre proectul pentru înzestrarea învăţământului silvic cu păduri. Se citeşte proectul.

Orele fiind înaintate, se ridică şedinţa, rămânând a se continua discuţia în şedinţele viitoare.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 14
al şedinţei de la 16 Martie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *Gh. Agapie, N. N. Caraşca, D. Ciurileanu, M. Drăcea, A. Eliescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, P. Ioan, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. St. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă cu modificări.

D-l *Preşedinte* aduce la cunoştinţa Consiliului încetarea din viaţă a colegului Ion Diaconescu, în memoria căruia propune un minut de reculegere.

Deasemenea D-l Preşedinte aduce la cunoştinţa Consiliului şi elogiază pe D-l D. Ciurileanu care a fost numit Director General al Cadastrului.

D-l *M. Drăcea* face istoricul muncii depusă de D-l Ciurileanu, datorită căreia a ajuns la postul ce i s'a încredinţat. Cu această ocazie D-l Drăcea aminteşte despre regretatul fost profesor Miclescu care a pus o piatră fundamentală topografiei în România.

D-l *D. Ciurileanu* mulţumeşte pentru frumoasele cuvinte ce i-au fost adresate, în numele Corpului silvic.

D-l *P. Ioan* aduce la cunoştinţa Consiliului că D-l Director General al C. A. P. S. Prof. M. Drăcea a fost primit în audienţă de către *M. S. Regele* şi D-l Drăcea, rugat fiind de Consiliu, face o expunere a felului cum a decurs audienţa.

Se intră în ordinea de zi:

1. In chestiunea modificării legii pentru administrarea pădurilor, s'a hotărît ţinerea ei mereu la ordinea zilei, întrucât nu se ştie când va trece prin parlament.

2. In chestiunea Legii pentru administrarea păşunilor se dă delegaţie D-lor P. Ioan şi D. Grozescu să prezinte observaţiuni în legătură cu interesele Societăţii noastre.

3. Privitor la subiectele pentru Consiliul Sup. Silvic D-l Andrei Ionescu propune să se admită şi „Rolul Corpului silvic în apărarea naţională".

Se hotărăşte să se facă cunoscut Ministerului Domeniilor subiectele pe cari Consiliul le propune pentru discuţie şi anume:

1) Pădurile şi rolul Corpului Silvic în apărarea naţională.

2) Administrarea vânatului şi organizarea vânătoarei.

3) Funcţiunile sociale ale pădurii.

4) Impozitele forestiere.

5) Problema creditului în exploatările forestiere.

6) Industria şi comerţul forestier faţă de depresiunea economică generală.

4. Se propun următoarele subiecte pentru Adunarea Generală din anul acesta:

1) Studiul comercial şi technic al lemnului românesc.

2) Regulamentul pentru apărarea intereselor profesionale ale membrilor Corpului silvic.

3) Solidaritatea de corp.

4) Noui orientări în învăţământul silvic de toate gradele.

5) Contribuţia silvicultorilor în Cadastru.

6) O parte din chestiunile cari se tratează şi în Consiliul superior silvic şi cari vor rămâne nerezolvate.

5. *Consiliul* cooptează cu unanimitate pe D-l V. N. Priboianu în Consiliul de Administraţie în locul vacant.

6. In urma denunţării contractului de închiriere întreSoc. Progresul Silvic, şi C. A. P. S., Consiliul roagă pe D-l Preşedinte C. P. Georgescu să trateze cu C. A. P. S. pentru fixarea noului preţ de închiriere.

7. Se admite reducerea de preţ pentru închiriere sălei solicitată de Casele Naţionale de la 4000 la 2000 lei.

8. Cererea de ajutor a D-nei E. Sassebeşiu nu se poate satisface din lipsă de fonduri.

9. Se aproba restituirea sumelor subscrise la construirea căminului: Moşt. Ing. I. Ghimicescu, Văd. Ing. Sigismund Haszler şi văd. Ing. I. Vasilescu.

10. Se admite înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lor: Ing. Mircea Băncilă şi Ing. E. Haldenwang, şi se acceptă demisia din Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lui Ing. Rudolf Damsberg.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 15

al şedinţei de la 23 Martie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Radoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

Ca răspuns la Moţiunile Adunărilor generale din Iunie şi Septembrie 1931, D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor trimite Societăţii, prin D-l Director General C. A. P. S. M. Drăcea, următoarele proecte de legi spre examinare:

1) Proectul de Lege pentru modificarea Legei pentru administrarea pădurilor.

2) Proectul de lege pentru înzestrarea învăţământului silvic cu păduri.

3) Proectul de lege pentru realizarea institutului de cercetări forestiere.

I. — Se ia în discuţiune proectul de lege pentru înzestrarea învăţământului silvic cu păduri. Iau cuvântul D-nii: C. P. Georgescu, M. P. Florescu, V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. Drăcea, A. Nedelcovici, P. Antonescu, A. Eliescu, M. Ştef. Suhăţeanu.

Consiliul examinând proectul găseşte că el răspunde unei vechi dorinţe a Corpului silvic şi hotărăşte să se aducă mulţumiri D-lui G. Ionescu-Siseşti, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor.

Deasemenea Consiliul îşi exprimă dorinţa ca pădurile destinate învăţământului silvic superior să folosească şi pentru lucrări practice învăţământului mediu şi inferior.

II. — D-l *M. Drăcea* prezintă Consiliului Proectul de lege pentru înfiinţarea Institutului de studii, cercetări şi experimentaţie forestieră al României.

Şedinţa se ridică la orele 24, discuţia amânându-se pentru şedinţa viitoare de Vineri 25 Martie 1932.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 16
al şedinţei de la 25 Martie 1932

Şedinţa se deschide la orele 11 dim. sub preşedinţia d-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *Gh. Agapie, D. I. Ciurileanu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă, precizându-se că din veniturile pădurilor afectate Secţiei silvice a Şcoalei Politechnice, să se pună la dispoziţia şcolilor medii şi inferioare sumele trebuitoare pentru înlesnirea lucrărilor practice ale elevilor acelor şcoli.

Consiliul urmând a discuta proectul pentru înfiinţarea Institutului de cercetări forestiere, constată că acest proect nu s'a depus biroului şi nici nu s'a distribuit membrilor, după cum se hotărîse în şedinţa precedentă.

Şedinţa se ridică la orele 12 dim.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 17
al şedinţei de la 30 Martie 1932

Şedinţa sedeschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, A. Eliescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu* şi *Stan Stănescu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. — Se hotărăşte ca Proectul pentru înfiinţarea Institutului de cercetări forestiere să fie distribuit membrilor din Consiliu spre examinare.

2. — Se ia în discuţiune Proectul de lege pentru organizarea protecţia şi încurajarea producţiei agricole, la care iau cuvântul D-nii: P. Antonescu, D.

[illegible], C. Emanoil, V. Pribolanu, V. Stinghe, şi după ample discuţiuni, Consiliul hotărăşte să se înainteze Ministerului Domeniilor un memoriu cu următoarele modificări propuse de Soc. „Progresul Silvic" în legătură cu interesele păşunilor:

La art. 51. a) Planul economic anual să se întocmească în cadrul dispoziţiunilor din amenajamentul pastoral sau silvico-pastoral aprobat. In caz când amenajamentul silvico-pastoral nu este încă întocmit, folosinţa şi exploatarea păşunilor împădurite să se facă aşa ca starea porţiunilor împădurite să rămână neschimbată.

b) Amenajamentele silvico-pastorale sunt obligatorii pentru toate păşunile din regiunile de coline şi de munte.

c) Amenajamentele silvico-pastorale se aprobă de Ministerul de Domenii, numai după ce au fost supuse spre avizare Consiliului Technic al Pădurilor.

La art. 59. In caz de aplicarea dispoziţiunilor acestui articol, amenajamentele silvico-pastorale în vigoare se vor revizui în scop de a se adapta la noua situaţie.

La art. 63. Prin buna întreţinere a păşunilor să se înţeleagă şi menţinerea stării împădurite pe anumite porţiuni, cât şi crearea acestei stări prin împădurire pe coaste prea repezi sau în alunecare conform amenajamentului silvico-pastoral, sau când păşunea s'ar degrada printr'o folosinţă abuzivă. Ca atare se vor da zile de prestaţie şi pentru executarea împăduririlor ce vor fi necesare.

La art. 70. In nici un caz să nu se considere ca păşuni în devălmăşie pe baza acordului dintre proprietarii de păduri sau porţiuni de păduri, cuprinse în interiorul perimetrelor (limitele exterioare) ce se stăpânesc cu caracter de devălmăşie. Nu se vor admite excepţii decât cu avizul Consiliului Technic al Pădurilor aprobat de Ministerul de Agricultură şi Domenii.

La art. 71 alin. a. Să se adauge: că atunci când păşunea împădurită nu mai poate fi folosită ca atare din cauza că s'a degradat şi deci intră în prevederile legii pentru ameliorarea terenurilor degradate. In aceste cazuri să nu mai fie obligatoriu consimţământul a 2/3 din numărul coproprietarilor ci numai cu aprobarea Ministerului de Domenii după propunerea organelor silvice şi cu avizul Consiliului Technic al Pădurilor.

La art. 91. — Să se scoată din text „toate pădurile păşunabile" ca absolut primejdioasă şi în contradicţie absolută cu dispoziţiunile Codului silvic, pădurile nepulând în nici un caz socotite ca păşuni de rezervă.

La art. 193. — Codul silvic opreşte defrişarea tuturor pădurilor iar pe cele ce le supune regimului silvic le reglementează şi exploatarea. Ca atare să nu se considere ca bunuri agricole *„pădurile nesupuse regimului silvic"*, căci pădurile chiar dacă nu sunt supuse regimului silvic, ele totuşi rămân sub controlul şi sancţiunile codului silvic şi nu pot fi nici într'un caz bunuri agricole.

La art. 254. — Pentru coordonarea intereselor generale agricole cu cele silvice, fără de care nu va fi armonie şi nici un progres real este necesar ca între membrii Consiliului Superior al Agriculturii să intre neapărat şi un delegat al Societăţii „Progresul Silvic", Directorul Regimului silvic şi Directorul General al C. A. P. S.

La art. 292 alin. 4. — Să se adauge că pentru contravenţiile silvice, să se aplice — după cazuri — dispoziţiunile codului silvic şi cele din legea pentru ameliorarea terenurilor degradate.

La partea IV. — „Administrarea și exploatarea pășunilor" să se introducă un articol în care să se prevadă că toate pășunile degradate, cari nu vor mai putea corespunde scopului, să cadă în prevederile legii pentru ameliorarea terenurilor degradate.

D-l *P. Antonescu* ține să precizeze următoarele:

La art. 52. — D-sa e de părere ca amendamentele de ameliorațiuni pastorale și silvico-pastorale să se facă și sa se supravegheze executarea lor numai de inginerii silvici când e vorba de pășunile alpine sau cele din golurile de munți, după cum se procedează și în Franța.

Una din condițiunile esențiale pentru îmbunătățirea pășunilor alpine este creiarea de pâlcuri cari apără pășunea în contra vânturilor violente și prin umiditatea datorită transpirațiunii frunzelor arborilor, se sporește producțiunea ierbii în timpurile chiar cele mai secetoase. Așa fiind, rolul silvicultorului în chestiuni de ameliorațiuni pastorale în regiunea alpină, este de la sine indicat.

La art. 57. — D-sa e de părere ca să se poată face drumuri cu pante potrivite trecând prin pădurile sau terenurile diferitelor soiuri de proprietari spre a se putea conduce în mod lesnicios vitele și produsele la munte, ba chiar să poată favoriza turismul pentru care în timpul din urmă s'au evidențiat inițiative lăudabile.

La art. 269. — D-sa cere să se prevadă în lege ca și silvicultorii să fie organe de execuție.

Ar fi fost de dorit ca atunci când Ministerul a întocmit o lege în chestiune de care se leagă și interese esențiale silvice, să fi consultat și reprezentanți ai corpului technic silvic.

1. D-l *St. Rodoteatu* depune un proect de lege pentru cumpărarea de păduri.

După observația D-lui M. Suhățeanu asupra anuității de plată, *Consiliul* aprobă proectul.

3. Se citește referatul D-lui *P. Ioan* privitor la constituirea „Consiliului Economiei Naționale" și a membrilor cari îl compun. Se cere ca între cei 23 reprezentanți ai ramurilor de producție ale țării să fie și 1—2 reprezentanți ai silviculturii.

Consiliul hotărăște să se facă un memoriu în acest sens care să se trimită Ministerului de Domenii și cel de Finanțe.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar General, P. IOAN

PROCES-VERBAL No. 18

al ședinței de la 6 Aprilie 1932

Ședința se deschide la orele 21 sub președenția D-lui *C. P. Georgescu*, președinte, prezenți fiind D-nii: *P. Antonescu, Gh. Agapie, D. Ciurileanu, N. N. Caragea, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, M. Suhățeanu, St. Stănescu.*

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. — D-l *M. Drăcea* informează Consiliul asupra stadiului Proectelor de [illegible] a) pentru creiarea institutului de cercetări forestiere şi b) pentru inzestrarea pământului silvic cu păduri.

Relevă activitatea şi stăruinţa lăudabilă a d-lui senator C. Alimănişteanu.

Intrucât proectul pentru creiarea Institutului de cercetări forestiere, după informaţiunile d-lui M. Drăcea, se amână pentru sesiunea parlamentului din toamna 1932, se scoate dela ordinea de zi a Consiliului.

2. — Se ia in discuţiune aranjarea şi exploatarea Vilei de la Govora. Se citesc ofertele primite pentru a fi concesionată exploatarea.

D-nii M. Suhăţeanu, A. Ebescu, P. Antonescu vorbesc pentru concesiune.

D-nii P. Ioan, V. N. Pribolanu şi Andrei Ionescu şi N. P. Florescu sunt pentru exploatarea in regie.

D-l preşedinte *C. P. Georgescu* rezumând discuţiunile, arată că pentru consolidarea clădirei este neapărată nevoe să se facă drenajul, iar pentru exploatare să se mobileze şi restul rămas nemobilat de anul trecut şi să se înceapă aranjarea parcului.

In acest scop se dă delegaţie comisiei instituită anul trecut complectată cu D-l Preşedinte, D-nii Andrei Ionescu şi M. Suhăţeanu, adică comisiunea formată din D-nii: C. P. Georgescu, V. N. Stinghe, D. Grozescu, V. N. Pribolanu, M. Suhăţeanu şi Andrei Ionescu.

Se autoriză Comitetul de Direcţie să contracteze un imprumut de 2.000.000 lei pentru nevoile Vilei dela Govora, ipotecând vila.

Până la contractarea acestui imprumut, pentru nevoile urgente se autoriză un imprumut de 500.000 lei la C.E.A.C.S.

3. D-l *D. Ciurileanu* propune şi Consiliul aprobă să se pună la dispoziţia D-lui Gh. Agapie sala de festivităţi a Societăţii într'o zi pentru a explica aparatul inventat de d-sa pentru obţinerea directă a coordonatelor absolute.

D-l Ciurileanu propune şi un ciclu de conferinţe în legatură cu cadastrul.

4. — Se aprobă inscrierea in Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lor ingineri: Gh. Oprişan, Th. Grigoraş şi Carol Jauernig.

5. — Se aprobă sala cerută de Asociaţia Prietenii Poloniei pentru un ma-[illegible]u la 10 Aprilie 1932 cu preţul de 2500 lei.

6. — Se aprobă reducerea preţului dela 1000 lei la 500 pentru folosirea sălii de către Asociaţia Topometrilor în ziua de 27 Martie 1932.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar General, P. IOAN

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131 din 920,

DECIDEM:

Art. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos menţionate tratate în crâng:

a) Chilianu, pendinte de comuna Gura Foi, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nic. Petre, în suprafaţă de 34 ha. 3900 mp. din care 32 ha. 2300 mp. împădurită. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în doi ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

b) Pauleasca, jud. Argeş, proprietatea Stan N. Popescu, în suprafaţă de 1.500 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Ceratu, jud. Gorj, proprietatea I. Vlădulescu, în suprafaţă de 1.800 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

d) Smura, jud. Argeş, proprietatea Ion Călugărescu, în suprafaţă de 7536 mp. Revoluţia normală 16 ani. Explotarea în doi ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Valea Lungă, jud. Gorj, proprietatea I. A. Dănciuloiu, în suprafaţă de 8535 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea acestor Regulamente de Exploatare se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Al. Radian

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Cărășău, pendinte de comuna Cărășău, jud. [illegible], proprietatea comunei Cărășău, în suprafață de 214 ha. 5800 mp. din care 198 ha. [illegible] mp. pădure curată. Regimul Crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluția normală [illegible] ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar pentru arborete cu vârsta mai mică de 40 ani și două mii lei de fiecare ha. pentru cele cu vârsta peste 40 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Chelmac, pendinte de comuna Chelmac, jud. [illegible], proprietatea Dr. Ștefan Cicio Pop, în suprafață de 542 ha. 6600 mp. din care [illegible] ha. 5400 mp. pădure curată. Regimul Crâng. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar lăsându-se în parcela B și C, câte 60 rezerve la ha. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tabla Tarsoi, pendinte de comuna Solona, jud. Sălaj, proprietatea parohiei Gr. Cat. Solona, în suprafață de 14 ha. 7300 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 35 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar regenerarea pe cale artificială prin însămânțare și plantațiuni cu puieți de stejar. [illegible]ar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piscul Comorilor, pendinte de comuna Grid, jud. Făgăraș, proprietatea Compossesoratului Familiei Urdea în suprafață de 11 ha. 1700 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 40 ani, și transitorie de 5 ani. Garanția de împădurire patru sute lei de fiecare hectar. Revizuirea la anul 1936.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sălacea, jud. Sălaj, proprietatea Comunei Sălacea, în suprafață de 102 ha. 9500 mp. din care 101 ha. 6000 mp. împădurită. Regimul Crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Tautelec, pendinte de comuna Tautelec, jud. Bihor, proprietatea comunei Tămașeu, în suprafață de 104 ha. 1400 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani pentru element crâng și 80 ani pentru element rezervă. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 49366.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, Al. Radian

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos notate tratate în crâng simplu.

a) Valea Seacă, pendinte de comuna Ceptura, Județul Prahova, proprietatea Olga Corbescu și Julieta Ștefănescu, în suprafață de 9 9ha. 6900 mp. Regimul crâng simplu în ambele serii. Revoluția normală 12 ani și exploatarea în 12 ani la seria I-a; revoluția normală 7 ani și exploatarea în 4 ani în seria II-a. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar în ambele serii. Cu obligația de a împăduri 16 ha 1600 mp. [illegible] prin plantațiuni de salcâm. Revizuirea după 12 ani.

b) Sfoara Popești, județul Buzău, proprietatea Ion V. Mănăilă, în suprafață de 2600 mp. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Pantelimonul, județul Buzău, proprietatea Stroe P. Alexandru, în suprafață de 5060 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Valea cu apă, județul Vâlcea, proprietatea Petre I. V. Obadă, în suprafață de 8960 mp. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar.

e) In Islaz, județul Muscel, proprietatea D-lui Gh. A. Dinu și alții, în suprafață de 5060 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Tulbureni Aninoasa, județul Muscel, proprietatea Ana Bărbulescu și alții în suprafață de un hectar. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Piscu Fântâni, Dedu și Coada Dealului, județul Muscel, proprietatea Marin Alex. Mărgescu, în suprafață de 4774 mp. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) Valea Teiușului, județul Muscel, proprietatea Marin Simionescu, în suprafață de 5230 mp. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Gura Argeșelului, județul Muscel, proprietatea Ion I. Robea, în suprafață de 1.2650 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 350 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de sub alin. b—i inclusiv se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie 1932, în cabinetul nostru.

No. 52457.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, Al. Radian

Art. I. — Se aprobă de noi regulamentele de exploatare mai jos menționate tratate în Crâng:

a) Epurești, județul Buzău, proprietatea D-ru D. G. Rusu, în suprafața de 4,0176 ha. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an.

b) Crivina Bradul, județul Buzău, proprietatea Mihalache V. Tulcan, în suprafață de 2,0360 ha. Revoluția normală 16 ani. Exploatarea în cinci ani.

d) Valea lui Dragomir, județul Buzău, proprietatea Nic. T. Alexandru, în suprafață de 2.0400 ha. Revoluția normală 22 ani. Exploatarea în 8 ani.

e) Valea Alunișului, județul Muscel, proprietatea Nic. Tănăsescu, în suprafață de 1.1400 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Valea Itului, județul Muscel, proprietatea Bucur Uleia, în suprafață de 1.0664 ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

g) Mărculeasca fundul Catnei, județul Buzău, proprietatea Nic. Tomescu, în suprafață de 8624 mp. Revoluția normală 16 ani. Exploatarea în 6 ani.

h) Cireșeanca, județul Buzău, proprietatea Diogene Mirică, în suprafață de 1 ha. Revoluția normală 16 ani. Exploatarea în zece ani.

i) Fața Văiei Ialei-Salbatu, județul Muscel, proprietatea Ion Stănculescu, în suprafață de 5508 mp. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

f) Valea Vitanului, județul Buzău, proprietatea Nic. R. Enescu, în suprafață de 4770 mp. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în doi ani.

Art. II. — Garanţia de impădurire pentru Regulamentele de mai sus va fi de lei trei sute de fiecare hectar, in revizuirea lor se va face după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau în acest timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va reviza imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi actul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 51917 din 1932.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) A. Radian

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Tincova-Jdioara, pendinte de comunele Tincova şi Jdioara, judeţul Severin, proprietatea Municipiului Timişoara, în suprafaţă de 703 ha. 9100 mp. din care 693 ha. 0100 mp. împădurită. Revoluţia normală 80 ani, împărţită în 4 perioade de câte 20 ani. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Urbarala, pendinte de comuna Târnava-Mare judeţul Târnava Mare, proprietatea Compos. Urbarial Târnava Mare, în suprafaţă de 709 ha. 2500 mp. pădure curată. Regimul: în seria I-a Crâng simplu revoluţia normală 20 ani. Seria II-a Crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Seria III Codru cu tăieri rase şi cu 50 seminceri la ha. Garanţia de împădurire 200 lei Seria I-a, 500 lei în seria II-a, 3000 lei în seria III-a de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Tomas, pendinte de comuna Ghinda, judeţul Năsăud, proprietatea Bis. luterană din Ghinda, în suprafaţă de 37 ha. [illegible] mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Segmezu, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Ermieni, în suprafaţă de 7 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Regenerarea pe cale naturală şi prin plantaţiuni cu puieţi de gorun re[illegible]ţi. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pârâul Palungu, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Laslăul Mic, în suprafaţă de 120 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi actul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 51915 din 1932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Al. Radian

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor menţionate mai jos tratate în crâng simplu:

a) Caramaşul, pendinte de comuna Brejoara, judeţul Ilfov, proprietatea Arhitect Dobrescu, în suprafaţă de 111 ha. 4640 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 12 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

b) Alexeni, pendinte de comuna Zăbriceni, jud. Bălţi, proprietatea a 150 săteni din satul Alexeni, în suprafaţă de 125 ha. 6400 mp. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha. de specie stejar. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 10 ani conform planurilor speciale. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Pol Ruhotin şi Pericauţi, pendinte de comuna Prajavinţi, jud. Hotin, propr. Mihail Sandiuc, în suprafaţă de 57 ha. 3400 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. de esenţă stejar sau în lipsă fag. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea conform planului special. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

d) Breazu, pendinte de comuna Copou, jud. Iaşi, propr. Dan Al. Bădărău, în suprafaţă de 28 ha. 4800 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Valea Dadului, jud. Muscel, proprietatea Gh. Gâman şi D. Copan, în suprafaţă de 2.000 ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Sfoara Badeanu, judeţul Buzău, proprietatea Nicolae Alexandru, în suprafaţă de 1.8400 ha. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 3 ani, cu 2 perioade de aşteptare. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

g) Cireşeanca, jud. Buzău proprietatea Apostol Gr. Zainescu, în suprafaţă de 1.0024 ha. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) Vâlceaua Mare şi Ghenei jud. Argeş, proprietatea Ion D. C. Olteanu, în suprafaţă de 8005 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Costila, judeţul Argeş, proprietatea Ion Dumitru Gheorghe, în suprafaţă de 2250 mp. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea acestor Regulamente se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 6682 din 1932.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor (ss) G. I. Siseşti

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare ale pădurilor mai jos menţionate tratate în crâng:

a) Vârtejul Nefliu, judeţul Ilfov, proprietatea Moştenitori D. M. Bragadiru, în suprafaţă de 235 ha. Revoluţia normală 30 ani, pentru seria I-a şi 6 ani pentru seria II-a zăvoi. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani în ambele serii.

b) Dealul Rancaciovului, judeţul Muscel, proprietatea Iordache Gh. Ene, în suprafaţă de 8.0293 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar.

c) Goleasca lot 6, judeţul Argeş, proprietatea Vasile Rădulescu, în suprafaţă de 6 ha. Revoluţia normală 20 ani. Expxloatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

d) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Ştefan Basarab, în suprafaţă de 6400 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

e) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Eftimie Bârleac, în suprafaţă de 900 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

f) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Const. Lăsac, în suprafaţă de 1.2000 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

g) Pol Ruhotin,, judeţul Hotin, proprietatea Fodor Reabol, în su[illegible] de 600 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Coasta Stupinei şi Piscu Blidaru, judeţul Argeş, pro[illegible] Ilie T. Nicula şi Ilie Gh. Florea, în suprafaţă de 4423 mp. Revoluţia [illegible] 20 ani. Exploatarea în un an.

i) Boudrea, judeţul Buzău, proprietatea Mirică Arghiroiu, în su[illegible] de 8500 mp. Revoluţia normala 20 ani, Exploatarea în 5 ani. Garanţia de [illegible]zire 500 lei de fiecare hectar.

j) Piscu Blidaru, judeţul Argeş, proprietatea Const. M. Simigiu, [illegible] suprafaţă de 3,1600 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

k) Zăvoiul Săveşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Aşezămintelor [illegible]eneşti, în suprafaţă de 2.9500 ha. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea [illegible] an. Revizuirea în 1935.

l) Sfoara Bădeni, judeţul Buzău, proprietatea Tache N. Alexandru, [illegible]prafaţa 1 ha. Revoluţia 20 ani. Exploatarea în doi ani.

m) Faţa Buneştilor, judeţul Someş, proprietatea Pop Teodor, su[illegible] 9.6900 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 20 ani.

Art. II. — Garanţia de împădurire lei 300 de fiecare hectar pentru regu[illegible]le de sub aliniatele d, e, f, g, h, j, k, l, m; iar revizuirea tuturor regula[illegible]r cu excepţia celui dela punctul k, se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi [illegible]ul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat [illegible] executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932, în cabinetul nostru.

No. 66866 din 1932.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor (ss) G. I. Siseşti

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Nebuna Ivănescu, Seria XII a, jud. Dolj, [illegible]prietatea Statului, în suprafaţa de 1562 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia [illegible]ală 25 ani. Exploatarea în 25 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Verbila, pendinte de comuna Bucov, judeţul [illegible]va, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2251 ha. 4000 mp. Regimul Codru cu [illegible] tăieri succesive la 7 ani interval. Revoluţia normală 105 ani, divizată în 5 [illegible]de a câte 21 ani. Revizuirea după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi [illegible]ul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu [illegible]tarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 66860 din 1932.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor (ss) G. I. Siseşti

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul ocolului silvic Caransebeş, proprietatea comunităţii [illegible] avere a fostului Regiment confiniar Româno-Bănăţean, constituind 17 serii, în [illegible]prafaţă de 7488 ha. Regimul codrul cu 2 tăieri succesive în secţia A şi codru cu [illegible] tăieri succesive în secţia A şi 120 ani în secţia B. Exploatările în secţia B, se vor [illegible] conform modificărilor introduse prin avizul Consiliului Technic 1173 din 1931 [illegible] face parte integrantă din amenajament. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Hotarul de Sus şi Faţa Cornilor, ju[illegible] Târnava Mare, proprietatea Bisericei Ortodoxe Române, în suprafaţă de 15 [illegible] 500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 [illegible] Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul ocolului silvic Ohababistra, proprietatea comuni[illegible] de avere a fostului Regiment Confiniar Româno-Bănăţean, constituind 1[illegible] serii, în suprafață de 6310 ha. Regimul Codrul cu 2 tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea Dal, pendinte de comuna Jinborul Mare județul Cluj, proprietatea Szeredan Iuliana, în suprafață de 36 ha. 6450 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii Luta și Groapa Cristoaiei, pendinte de comuna Morin, județul Cluj, proprietatea Doamnei Gaal Emma, în suprafață de 10 ha. 8900 mp. Regimul crâng cu 15 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

f) Regulament pentru exploatare al pădurii Dosul Corbului, județul Hunedoara, proprietatea Aritina și Carolina Birău, în suprafață de 6 ha. Regimul Codru cu tăieri rase cu 5 rezerve la ha. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 66868/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Composesoratului, pendinte de comuna Ditrău județul Ciuc, proprietatea Composesoratului Ditrău, în suprafață de 2392 ha. 1200 mp. Regimul codrul cu tăieri rase lăsându-se și câte 30 rezerve la ha. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani urmată de regenerare artificială prin plantațiuni. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar.

b) Amenajamentul pădurii Hotarul de Sus și Fața Cornilor, Ju-Agadici, Maidan, Ciudanovița, Ciclova Montană și Oravița, județul Caraș, proprietatea Soc. Anonime Uzinele de Fer și Domeniile din Reșița, în suprafață de 5881 ha. 8500 mp. din care 5378 ha. 34 împădurită, constituind 4 serii de Exploatare. Regimul codrul cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani cu recomandațiunile din avizul Consiliului Technic al pădurilor cu Nr. 1189 din 23 Decembrie 1931 care face parte integrantă din amenajament.

c) Amenajamentul pădurii Dognecea, pendinte de comunele Ocna de fer, Bocșa Montana, județul Caraș, proprietatea Societății Uzinele de fer și Domeniile din Reșița, în suprafață de 7193 ha. 3800 mp. constituind 4 serii de exploatare. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 1000 ani. Exploatarea în 100 ani, cu recomandațiunile din avizul Consiliului Technic al pădurilor Nr. 1190 din 23 Decembrie 1931.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Moara Dracului, pendinte de comuna Râșnov, județul Brașov, proprietatea Comunei Râșnov, în suprafață de 65 ha. 3895 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea suprafeței de 30 ha. 2300 mp. în 2 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tarina Strâmtă, pen-

[illegible] de comuna Rugănești, județul Odorhei, proprietatea Comunei Rugănești, în suprafață de 17 ha. 5374 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatându-se câte 0,5852 ha. anual. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar.

f) Amenajamentul pădurii Dealul Silaș, Ladi și Sf. Benedec, pendinte de comuna Budiul mic, județul Mureș, proprietatea Domnului Taviat Irina, în suprafață de 14 ha. 1700 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani, posibilitatea anuală fiind 70 ari. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

g) Amenajamentul pădurii Ușuneri, pendinte de comuna Sântimana, județul Ciuc, proprietatea Obștei de cumpărare, în suprafață de 101 ha. 2535 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor sau Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă la urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

Art. 1. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare de mai jos, pădurile fiind tratate în crâng simplu revoluția normală 20 ani și exploatarea făcându-se în un an. Garanția de regenerare s'a fixat la trei sute lei de fiecare hectar; iar revizuirea Regulamentelor se va face după zece ani.

a) Pol Rohotin, județul Hotin, propr. D-lui Petre Serigule, în suprafață de 25 ari.

b) Pol Rohotin, jud. Hotin, proprietatea D-lui Afanase Basarab, în suprafață de 1,0500 ha.

c) Pol Rohotin, jud. Hotin, proprietatea D-lui Levizor Svet, în suprafață de 50 ari.

d) Pol Rohotin, jud. Hotin, proprietatea Doamnei Anastasia Jitarac, în suprafață de 1,3800 ha.

e) Pol Rohotin, jud. Hotin, proprietatea D-lui Mihai Nichitiuc, în suprafață de 25 ari.

f) Pol Rohotin, jud. Hotin, proprietatea D-lui Stefan Bozovic, în suprafață de 82 ari.

g) Pol Rohotin, jud. Hotin, proprietatea Doamnei Eufrosina Cușnir, în suprafață de 53 ari.

h) Pol Rohotin, proprietatea Doamnei Maria Tenci, în suprafață de 1,0400 ha.

i) Pol Rohotin, jud. Hotin, prop. Teodor Basarab, în supr. de 65 ari.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare mai jos menționate privind păduri din județul Rădăuți, tratate în Codru grădinărit cu revoluția de 90 ani extrăgându-se numai o pătrime din volumul arborilor considerați exploatabili; iar în a 2 tăiere se va face numai după trecerea de 12 ani și numai după ce în prealabil se va stabili volumul materialului existent, creșterea normală și numărul arborilor ce se pot extrage la hectar. Garanția de regenerare lei una mie la ha. Revizuirea s'a fixat la 12 ani dela aplicare.

a) Vileanca-Schiovata, proprietatea D-lor Semen şi Maria Maţcan în suprafaţă de 5.8200 ha.

b) Dauba, proprietatea D-lor Dumitru Zaciz, Sleaiuc Saveta şi Popiuc Vasile, în suprafaţă de 6.3600 ha.

c) Polobeniţa, proprietatea D-lui Hafia Ghevera, în suprafaţă de 1.8800 ha. Exploatarea se va face prin extragerea arb. mai groşi de 30 cm. diam. şi numai 1/4 din volumul total al arboretului.

Art. 3. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare mai jos menţionate privind păduri din Jud. Rădăuţi, tratate în Codru grădinărit cu Revoluţia de 90 ani. Garanţia de regenerare lei 800 la ha. Revizuirea la 5 ani.

a) Polobeniţa, proprietatea Feodora lui Semen Berzan, în suprafaţă de 4.4600 ha. Exploatarea în 3 ani.

b) Chitlerinca, proprietatea Doamnei Calena Macoveiciuc, în suprafaţă de 6.2100 ha. Exploatarea în 2 ani câte 50 mc. anual.

c) Hliboca, proprietatea D-lui Dumitru şi Nicolae Raicalo, o suprafaţă de 1.7000 ha. exploatarea în un an.

Art. 4. — Se aprobă de noi Regulamentul de exploatare al pădurei Horăşeuti tăieri succesive, Revoluţia normală 80 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fie- situată în Jud. Cernăuţi, proprietatea Doamnei Aurora Vlaicu. Regimul Codru cu care hectar. Revizuirea în 1941.

Art. 5. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Siseşti

No. 77027/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi regulamentele pentru exploatare al pădurilor mai jos menţionate tratate în crâng:

a) Cotul Moreni, judeţul Iaşi, proprietatea Ion Irimescu, în suprafaţă de 32.0450 ha. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 5 ani rezervându-se esenţele tari, stejar, crâng. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Măleşti, judeţul Neamţ proprietatea E. Iuraşcu, în suprafaţă de 15 hectare. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani; Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

c) Galmeia, judeţul Buzău, proprietatea Gh. Nedelcu, în suprafaţă de 1.3900 hectare. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Ciroşanca, judeţul Buzău, proprietatea Mihalache Frăţilă, în suprafaţă de 2.1325 hectare. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Zăvoiul Floreşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Maria Ilie Marin, în suprafaţă de 6000 mp. Revoluţia normală 5 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Valea Dadului, judeţul Muscel, proprietatea Nicolae Chivereanu, în suprafaţă de 1.2800 ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Valea Dadului, jud. Muscel, proprietatea Gh. D. Popescu, în suprafaţă de 1.0200 ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) Valea Cârstei, jud. Vâlcea, proprietatea Nicolae P. Truică, în suprafaţă de 2.3600 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

i) Seliştea, judeţul Gorj, proprietatea Aurica Burolin, în suprafaţă de 3300 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor regulamente de exploatare se va face după [illegible] ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și [illegible] adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat [illegible]tarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

No. 77639/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stănești Chirculești, [illegible] de comuna Stănești-Chirculești, județul Vlasca, proprietatea D-lui Alex. [illegible]letreanu, în suprafață de 33 ha. 9907 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția [illegible] 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare [illegible].

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Miceasca, pendinte de co-[illegible] Micești, județul Muscel, proprietatea Marin și Nicolae Năstăseanu, în supra-[illegible] de 19.7600 ha. pădure, 5.3200 ha. poeni, 0.6000 ha. rariște. Regimul crâng simplu. [illegible]ția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 300 lei de [illegible] hectar cu obligația a completa la plin densitatea pădurei după exploatare.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundurile, județul Pra-[illegible], proprietatea Const. Petrescu, în suprafață de 3 ha. Regimul codru cu tăieri [illegible]. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire [illegible] lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ursu, Poiana lui Ivan [illegible] Motoc, județul Argeș, proprietatea Gheorghe St. Bărbulescu, în suprafața de [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 [illegible]. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Badala, județul Muscel, [illegible]rietatea Oprea D. Iorgulescu, în suprafață de 3.2000 ha. Regimul crâng simplu. [illegible]luția normală 20 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tia, județul Teleorman, [illegible]rietatea Iorgu Sindile, în suprafață de 2.5[illegible] ha. Regimul crâng simplu. Revo-[illegible] normală 12 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de [illegible] hectar.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și arti-[illegible] adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu [illegible]tarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 77635/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Runcu, pendinte de comuna [illegible]peni, județul Ilfov, proprietatea C. Basarab Brâncoveanu, în suprafața de 1[illegible] ha. [illegible]400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 16 ani. Exploatarea în 7 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după [illegible] ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Curtești, pendinte de comuna Curtești, județul Botoșani, proprietatea Solomon și Saul Lustgarten în suprafață de 224 ha. 7600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în zece ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 14 ani.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare ale pădurilor de mai jos, situate în Judeţul Buzău tratate în crâng simplu. Garanţia s'a fixat la lei 300 de fiecare hectar; iar revizuirea se va face la finele Revoluţiei.

a) Pădurea **Scoarţa**, proprietatea Ghiţă Th. Simionescu, în suprafaţă de 14,7064 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 10 ani.

b) **Nenciuleşti**, proprietatea Ştefan Borcan, în suprafaţă de 1156 mp. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 3 ani.

c) **Piroşceanca-Poporul Mirceşti**, proprietatea Alex. A. Popa, în suprafaţă de 2795 mp. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 4 ani.

d) **Cireşeanca**, proprietatea Mihaiu Crachină, în suprafaţă de un ha. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 6 ani.

e) **Cireşeanca**, proprietatea Ion V. Nicu, în suprafaţă de un ha. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 6 ani.

f) **Scoarţa**, proprietatea Smaranda I. Mihai, în suprafaţă de 5800 mp. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în un an.

g) **Cireşeanca**, proprietatea Elena Al. V. Nicu, în suprafaţă de 7500 mp. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 6 ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Sişeşti

No. 77619/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Stejeriş** şi **Copaci**, pendinte de comuna Covasna, jud. Trei Scaune, proprietatea Bisericei reformate din Covasna în suprafaţă de 100 hectare 4800 mp.

Regimul crâng compus cu revoluţia normală de 40 ani în seria I-a şi codru cu tăeri rase urmate de plantaţiuni de răşinoase şi stejar. Revoluţia normală de 60 ani.

Garanţia de împădurire cinci sute de lei de fiecare hectar în seria I-a crâng şi lei trei sute de fiecare hectar în seria II-a.

Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii **Tăuşoara**, pendinte de comuna Negreşti, Judeţul Satu Mare, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din comuna Negreşti, în suprafaţă de 23 ha. 1500 mp.

Regimul codru cu tăere rasă.

Revoluţia normală 80 ani cu posibilitatea periodică din 2 în 2 ani.

Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hectar.

Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dealul Mare**, Judeţul Mureş, proprietatea Telegdi Ştefan în suprafaţă de 8,6900 ha.

Regimul crâng compus.

Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 5 ani.

Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Glont**, Judeţul Sibiu, proprietatea comunei Boz în suprafaţă de 3,6800 hectare.

Regimul crâng simplu.

Revoluţia normală 30 ani, exploatarea conform planului special.

Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Se aprobă de noi anularea amenajamentul pădurilor composesoratului Ciumani Judeţul Ciuc ce a fost aprobat prin Deciziunea No. 47632/928 publicată în Monitorul Oficial No. 225 p. II, 1928.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Siseşti

No. 77033/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi următoarele regulamente de exploatare:

1. Dosul Urechii Babii, din Com. Cândeşti, Jud. Muscel, proprietatea Petra Brătulescu, cu suprafaţa de 0,2500 ha., regimul crâng, revoluţia normală 25 ani, exploatarea un an, garanţia de împădurire 1000 lei de ha, revizuirea după 10 ani.

2. Valea lui Dragomir, din com. Pleşcoi Jud. Buzău, proprietatea [illegible] şi E. Eputan, cu suprafaţa de 1,40 ha., regimul crâng, revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani, garanţia de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

3. Faţa Văii Pomilor, din com. Vultureşti, Jud. Muscel, proprietatea Alexandru N. Georgescu, cu suprafaţa de 0,30 ha., regimul crâng, revoluţia normală 20 ani, exploatarea un an, garanţia de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

4. Ograda, din comuna Ograda, Jud. Ialomiţa, proprietatea General Gh. [illegible], cu suprafaţa de 15,100 ha., regimul crâng, revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 2 ani, garanţia de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

5. Gomolasa, din comuna Costeşti, Jud. Buzău, proprietatea D-nei Florica Dan, cu suprafaţa de 29 ha. 3477 mp., regimul crâng, revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani, garanţia de împădurire 300 lei de ha., revizuirea după 20 ani.

6. Gârla Zapuselului, din comuna Calvini, Jud. Buzău, proprietatea Costache Chirinoiu, cu suprafaţa de 9 ha. 7991 mp., regimul crâng, revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 4 ani, garanţia de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

7. Parcul Elena Monteoru, din comuna Monteoru, Jud. Buzău, proprietatea Elena Lascar Catargi, cu suprafaţa de 56 ha. 1475 mp., regimul crâng, revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 3 ani, garanţia de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 3 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 şi ultimul. — Domnul Şef al Inspectoratului Regim Silvic Bucureşti este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Siseşti

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, pendinte de comuna Berchieş, judeţul Cluj, proprietatea Gh. şi Eugen Popescu, în suprafaţă de 81 ha. [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

b) Amenajamentul pădurii Lalo Dealul Silas şi Sft. Benedec, pendinte de comuna Budiul Mic, judeţul Mureş, proprietatea Tovici Iuliu, în su prafață de 14 ha. 2500 mp. Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare ha.

Art. 2. — Se aprobă de noi regulamentele pentru exploatare ale pădurilor de mai jos:

a) Boița, Județul Alba, proprietatea Ioan Trif, în suprafață de 3.2900 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

b) Calaslău, Județul Trei Scaune, proprietatea Fengo Alexandru și Koșa Elena, în suprafață de 2,0000 ha. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

c) Dichtorea, Județul Rădăuți, proprietatea Maria și Alexa Michleiuc, în suprafață de 6,9200 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea până la 1934. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

d) Frasinul, Județul Argeș, proprietatea Marin Ștefănescu, în suprafață de 2500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Dosul Măciucei, Județul Prahova, proprietatea St. Frânu, în suprafață de 8140 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

f) Colinești, Județul Buzău, proprietatea Andrei I. Tugui, în suprafață de 6880 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

g) Dealul Negrenilor, Județul Gorj, proprietatea Ecaterina Dobromir, în suprafață de 3.6535 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

h) Coasta Săliștei, Județul Argeș, proprietatea Elena P. Eftinie, în suprafață de 2,3000 ha. Regimul codru cu tăieri rase și 20 seminceri la ha. Revoluția normală 120 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

Art. 3. — Revizuirea acestor amenajamente și regulamente se va face după zece ani.

Art. 4. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 5. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 21 Aprilie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 88931.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. Rădulescu M.
Ioan P. Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu C. P.
Vice-Președinți: Drăcea M.
Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N.
Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Atanasescu A.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Eliescu A.
Emanoil C. C.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popovici Gh. N.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Stănescu Stan
Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanți: Florescu I., Fonay I., Petcuț M.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății . . .	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

«BUCOVINA»

INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43

I. E. TOROUŢIU

BUCUREŞTI, III
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4

ANUL XLIV, Nr. 5—6 MAI — IUNIE, 1932

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Date noi cu privire la răspândirea genului Pinus și Picea în Transilvania . . . *Dr. Emil Pop*

Probleme administrative:

Situația forestieră a României pe anul 1930. *Petre Antonescu și D. Grozescu*

Documentări — Comentarii:

Aspecte forestiere din Canada . . . . *A. M. Comșia*
Transportul puieților la munte . . . . *V. V. Vasiliu*
Terminologie dendrometrică . . . . *I. Guran*
Situația dificilă a pădurilor . . . . *Horia Manole*

Jurisprudență:

Jurisprudența la legislația silvică . . . . . *C. D.*

Cronică:

Sărbătorirea unui veteran camarad . . . . *Th. Păiș*
Săditea arborilor la Iași . . . . *C. Cristea*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni. — Pagini mercuriale.
Soc. „Progresul Silvic". — Publicațiuni.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 5—6, Mai-Juin 1932

XLIV. Jahrgang. Nr. 5—6, Mai-Juni 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus:

Nouvelles indications sur la distribution géographique des genres Pinus et Picea en Transylvanie . . . . . *Dr. E. Pop*

Problèmes administratifs:

La situation forestière roumaine pendant l'année 1930. *P. Antonescu et D. Grozescu*

Documentations Commentaires:

Aspects forestiers de Canada . . . . *A. M. Comșia*
Le transport des jeunes plantes dans les régions accidentées. . . . . *V. V. Vasiliu*
Terminologie dendrométrique . . . . *I. Guran*
La situation difficile des forêts en Roumanie . . . *Horia Manole*

Chronique. Récensions. Revue des revues. Informations. Pages mercuriales. Soc. „Progresul Silvic". Publications. Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

INHALT:

Abhandlungen:

Neue Daten über die Verbreitung der Gattungen Pinus und Picea in Siebenbürgen. . . . . *Dr. E. Pop*

Verwaltungsfragen:

Die forstliche Lage rumäniens während des Jahres 1930. . . . . *P. Antonescu und D. Gro*

Mitteilungen:

Forstliches aus Kanada . *A. M. Comșia*
Pflanzentransport im Gebirge . . . . *V. V. Vasiliu*
Terminologie der Holzmesskunde . . . . *I. Guran*
Die Notlage der rumänischen Forstwirtschaft . . . *Horia Manole*

Chronik. Rezensionen. Die Zeitschriften. Nachrichten. Holzmarkt. Soc. „Progresul Silvic". Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

Foto C. D. Ch.

Plantaţiuni de 30 ani
Plantations âgées de 30 ans
30—jährige Pflanzungen

Salcâm pe nisip humos (Ciurumela)
Robinier faux-acacia, sur un sol de sable-humeux
(Forêt Ciurumela)

Stejar pedunculat pe sol lehmos provenind din loess
(Ţigăneşti)
Chêne pédonculé sur un lehme provenant du loess
(Forêt Ţigăneşti)

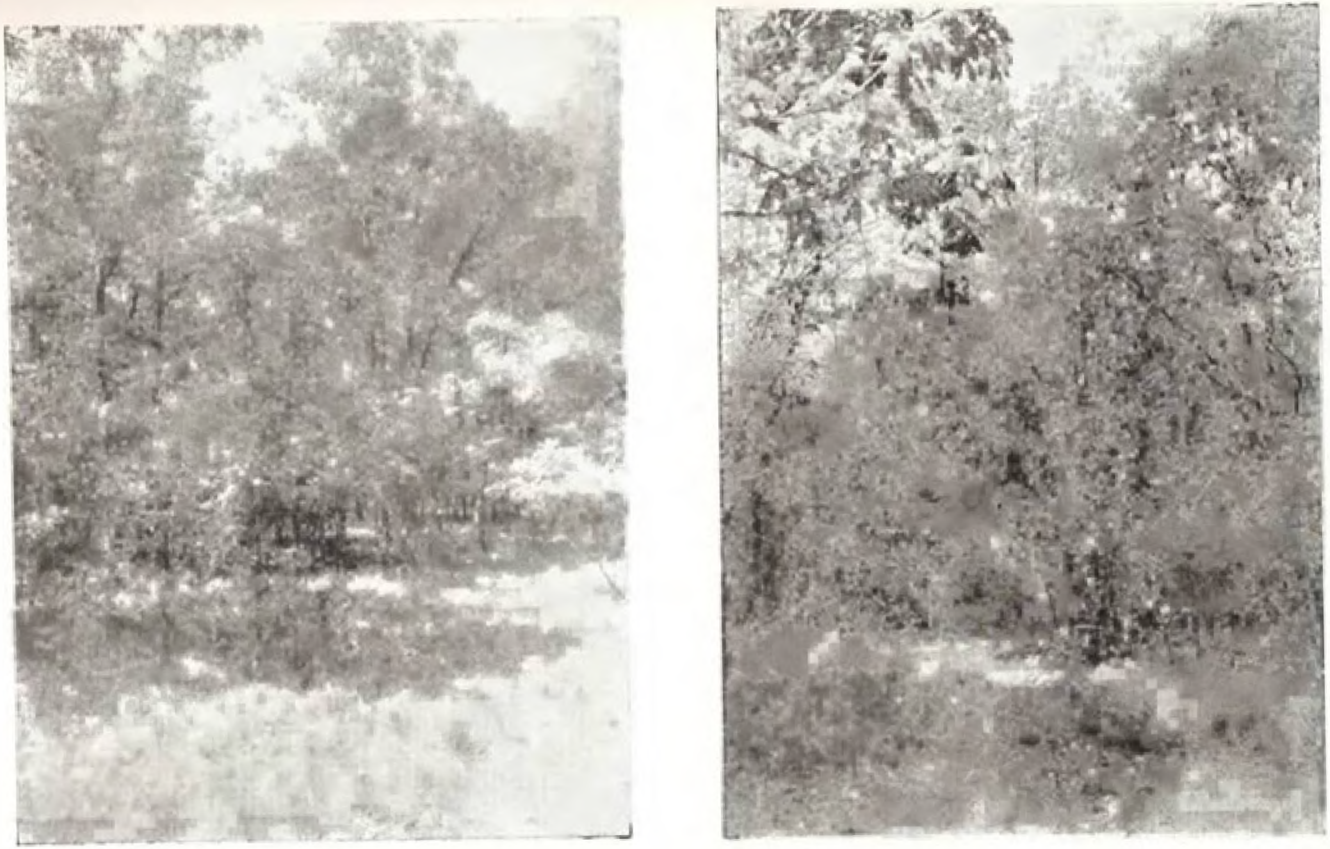

Foto C. D. Ch.

Aspecte de pădure de antistepă Cer cu subetaj de păducel
(Cernica)

Aspects de forêt d'antesteppe Quercus cerris avec un
sous étage de Crataegus (Frêt Cernica)

Walsbilder aus der rumänischen Versteppe. Quercus cerris

STUDII — REFERATE

DATE NOI CU PRIVIRE LA RASPÂNDIREA GENULUI PINUS ŞI PICEA IN TRANSILVANIA

de Dr. EMIL POP
dela Institutul de botanică sistematică, Cluj

In comunicarea de faţă fac cunoscute câteva localităţi interesante şi necunoscute pân'acum de Pinus silvestris, P. montana şi Picea excelsa. Aceste câteva date noi au eşit la iveală in cursul studiului floristic şi stratigrafic al mlaştinilor de turbă dela noi, care l-am început in 1926.

Pinus silvestris L.

Acest arbore, atât de puţin pretenţios faţă de sol, are astăzi în România o răspândire insulară pe mlaştini de Sphagnum („tinoave", „mlăci", „molhaşuri") şi pe stâncării, deci in staţiuni aspre, cu totul dificile pentru alţi copaci. Chiar această pulverizare a ariei lui la noi — ca şi consultarea ariei lui generale — ne arată că Pinus silvestris se comportă la noi ca un relict in plin declin, exilat de concurenţa celorlalţi arbori in locuri puţin accesibile pentru ei.

Acest fenomen istoric, dedus prin consideraţii fitogeografice actuale — reluat şi pus la punct in ultimul timp de Guşuleac[1])

---

[1]) Guşuleac M., Consideraţiuni geobotanice asupra Pinului silvestru din Bucovina. Buletinul Facultăţii de Ştiinţe din Cernăuţi. IV. fasc. 2, 1930 p. 310—375.

— a fost confirmat prin documente stratigrafice incontestabile, parte publicate, parte în curs de publicare. (Pop, 1928, 1929) [1]).

E interesant că in Carpații Bucovinei pinul are mai mult stațiuni de turbă, decât de stânci. E foarte remarcabilă apoi prezența lui în mlaștinile de pe Harghita, in interiorul arcului carpatic. In restul Carpaților noștri orientali il găsim insă din ce in ce mai rar pe turbă și din ce in ce mai des pe stânci. In munții Brețcului este din nou frecvent pe sfagnete, dar acestea au in general intinderi foarte reduse in acest sector al Carpaților. Din Carpații sudici și din Munții Apuseni nu e citat decât de pe stâncării [2]), deși la poalele Munților Făgărașului, dar mai ales în Munții Apuseni pe platoul Oaș-Gutâiu intre Tisa și Someș există intinse mlaștini de Sphagnum.

Cu atât mai interesantă e prezența lui pe mlaștina turboasă dela Rășca, în Munții Gilăului, jud. Cluj. Mlaștina se numește „Mohuș”, sau „Molhașul dela Rășca”; Ungurii din satul Vălcău ii zic „Lágyas”, nume sub care o pomenește geologul László [3]) (p. 110) fără a se ocupă de vegetația ei. Se găsește la 40°44′20″ long. e. (Ferro) și 46°43′ latit., la o înălțime de 1020 m. peste nivelul mării.

Vegetația molhașului se compune inainte de toate dintr'un covor des de Sphagnum, intrerupt pe ici pe colo de Polytrichum. Alte elemente, in ordinea gradului lor de frecvență sunt: Eriophorum vaginatum, Calluna vulgaris (in porțiunile mai uscate ale molhașului alcătuește chiar populații aproape pure). Empetrum nigrum, Vaccinium vitis idaea, V. oxycoccos, V. myrtillus, Drosera rotundifolia, Potentilla silvestris, etc. La marginea ei, petecele de Polytrichum sunt tot mai compacte, alternând cu pajiști de Nardus stricta.

---

1) Pop E., Analize de polen în turba Carpaților orientali (Dorna-Lucina).. Buletinul Grădinii bot. și al Muzeului bot. dela Univ. din Cluj, IX. 1929. Nr. 3—4, p. 81—210.

Pop E., Spectrul polinic al turbei dela Colăcel (Bucovina). I. Congres al Naturaliștilor din România. Cluj, 1928. Dare de seamă și Comunicări, p. 357-363.

2) Fekete L., — Blattny T., Az erdészeti jelentőségü fák és cserjék elterjedése a magyar állam területén. I-II. 1913.

3) Laszlo G., A tőzeglápok és előfordulásuk Magyarországon. — A. M. K. Földtani Intézet kiadványai, 1915.

In stratul arborescent foarte sărăcăcios şi de tot rar, exemplarele cele mai bine desvoltate sunt cele de Pinus silvestris. Se mai găsesc Betula verrucosa, Picea excelsa, Betula pubescens, Populus tremula.

Pinus silvestris ajunge la marginea molhaşului la înălţime de 8—1 m. şi atinge vârsta de 80—100 ani (Fig. 1). Din

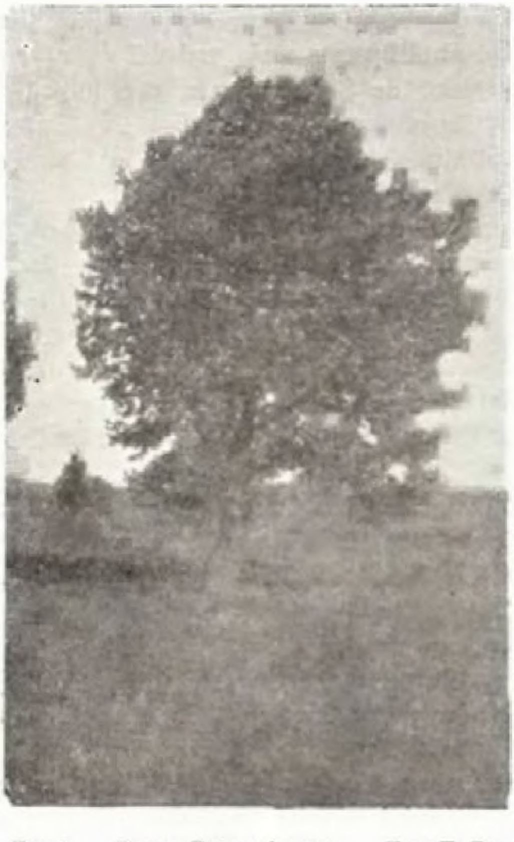

Fig. 1. — Râşca. Pinus silvestris. — Foto E. Pop

punct de vedere morfologic este asemănător cu cel din regiunea Dornelor (Bucovina), cu frunze mai scurte şi inţepăcioase. Cei dela margine cu aspect normal cu conuri tipice [1]), iar cei câţiva din interior sunt mai piperniciţi şi au conurile mai mult sau mai puţin asimetrice din cauza apofizelor prelungite ale solzilor întorşi spre lumină.

---

[1]) Moţii din jur numesc conurile de pin „porci".

Atât pinii cât şi mestecenii din mlaştină sunt tăiaţi fără milă de localnici. In privinţa aceasta de la an la altul se pot vedea progrese înspăimântătoare. Pinul este cu atât mai condamnat cu cât nu se regenerează, mesteacănul însă da.

In jurul imediat se mai găsesc 2 molhaşuri, dintre cari unul foarte mare la Călăţele, cam la aceeaşi altitudine şi cu aceeaşi vegetaţie. Totuşi pinul lipseşte acolo probabil din cauza creşterii exuberante a perinilor de Sphagnum, cari îneacă pinii, fenomen foarte obişnuit în regiunea Dornei (d. e. „Pe Putredu", v. Pop. l. c. 1929). Stratul de Sphagnum are la Călăţele aprox. 5 m., la Râşca maximum 2.5 m.

In marele Molhaş „Mluha" din munţii situaţi la dreapta Arieşului (l. satul Ponor, alt. 1200 m.) nu se găsesc pini. Grupul întins de molhaşuri de pe Dealul Mare-Căpăţâna (izvoarele Someşului rece) fiind la altitudinea medie de 1600 m., este mai ridicat decât graniţa, la care Pinus silvestris populează turbării. Până acum prin urmare numai de molhaşul nostru dela Râşca ştim, că poartă pin silvestru în întreg complexul Munţilor Apuseni[1]).

O altă staţiune de mlaştină a pinului de pădure comunicată mie de d-l E. I. Nyárády se găseşte în Harghita. Graţie rocei sale vulcanice şi relieful său (spete late şi înalte, cratere) massivul Harghitei adăposteşte foarte numeroase mlaştini de Sphagnum, cercetate în ultimul timp de Nyárády[2])

Cele mai întinse din acestea, ca „Mohos" lângă Tuşnad şi „Lucs" lângă satul Sâncrăieni-Ciuc, sunt acoperite de Pinus silvestris, la o altitudine de peste 1000 m.

Cele mai vestice mlaştini cu pin semnalate până acum se găsesc la dreapta Oltului, pe cumpăna apelor, la „Lucs" şi „Odorfenyö dülö" (aceasta din urmă în hotarul comunei Mereşti-Odorhei). Ele sunt menţionate şi de Fekete-Blattny (l. ci.,

---

[1]) De altfel în Munţii Apuseni P. silvestris este în general foarte rar: Fekete-Blattny enumără 7 localităţi (p. 544), dintre cari 3 originale, adăugând bănuiala, că alte localităţi probabil nici nu mai există în aceşti munţi.

[2]) Nyárády E. I., A vizek és vizben bövelkedo talajok növényzeteröl a Hargitában. (Emlékkönyv a székely nemzeti muzeum 50 éves jubileumára. 1929, p. 557—615).

p. 378) fără a le trece însă pe harta de răspândire a pinului silvestru. Altitudinea lor e 1080—1090 m.

Staţiunea inedită, pe care o public aci din insemnările d-lui Nyárády, se găseşte mult mai la vest, în regiunea plană de tuf andezitic a Harghitei, în judeţul Odorhei. Situaţia ei este cu totul izolată de alte mlaştini cu pin.

Ea se numeşte „Verespatak feje" şi e situată la 6.5 km. linie aeriană, la N. E. de Băile Corund. (56° 30′ 20″ lat. şi 42° 55′ 30″ long. e. Ferro). Altitudinea 955 m. Sfagnetul e ingust, dar are o lungime de ½ km. Din el porneşte valea „Verespatak", care se varsă apoi în Târnava-Mare.

Condiţiile de vegetaţie sunt tipice. In covorul de Sphagnum şi Polytrichum se mai găseşte Vaccinium oxycoccos, V. vitis idaea, V. myrtillus, Empetrum nigrum, Andromeda polifolia, Carex stellulata Drosera rotundifolia. Stratul arborescent e alcătuit din Pinetum silvestris des. Pe marginea mlaştinii şi nu de mult chiar in intreg jurul apropiat cresc sau au crescut molizi.

Această mlaştină cu pini are după cum am spus o situaţie extremă şi izolată în Harghita. Nu departe, mai la vest, se schimbă temeinic relieful, clima şi pădurea.

Pinus montana Mill. şi Picea excelsa (Lam. et DC.) Lk.

Pinus montana este semnalat până acum dintr'o singură mlaştină a noastră de către Fekete şi Blattny (l. c., p. 544); voi reveni la sfârşit la această staţiune, care fiind amintită în treacăt, a rămas necercetată şi chiar neinregistrată de botanişti

Aici trebue să reamintesc o serie de greşeli, publicate în legătură cu pinul din tinoavele Bucovinei. In cele mai multe cazuri acest pin a fost considerat ca Pinus uncinata Rahm., P. uliginosa Neum., P. rotundata Lk. sau P. obliqua Sant, cari toate fac parte din cercul morfologic al lui P. montana. In realitate pinetele din tinoavele Bucovinei sunt alcătuite din Pinus silvestris L. Intreaga controversă istorică, precum şi preciziuni sistematice asupra acestui pin, vezi la Pop (1929) şi Guşuleac (1930).

După cât ştiu, în ţara noastră n'a fost semnalat nicăiri altundeva Pinus montana pe turbării ,deşi în restul Carpaţilor asemenea staţiuni sunt cunoscute în număr destul de mare.

In 13 Iul. 1929 am descoperit o frumoasă mlaştină cu Pinus montana, căreia îi atribui o deosebită importanţă fitogeografică. Ea se găseşte pe platoul Oaş-Gutâi la 41° 22′ 40″ long. e (Ferro) şi 47° 50′ 25″ lat. n. Locul aparţine comunei Giuleşti-Maramureş şi se numeşte Poiana Brazilor. Altitudinea aproximativ 1000 m.

Inainte de a vorbi de staţiunea insăşi, cred, că e necesară o scurtă caracterizare a regiunii, foarte interesantă şi foarte puţin cunoscută de botanişti şi chiar de pădurari.

Intre Muntele Gutâiu şi depresiunea Satului Mare, intre cursul superior al Tisei şi Valea Săsari (Baia Mare) se întinde regiunea muntoasă Oaş-Gutâiu, reprezentând un bloc de andezite cu intercalaţiuni de tufuri andezitice. Culmea cea mai înaltă este Gutâiul (1441 m.) aşezat la colţul sudestic al regiunii; urmează Ignişul (1307) mai la vest. La nordvest de Gutâiu şi la nord de Igniş se revarsă un podiş neregulat (800—1200 m.), alcătuind porţiunea centrală şi nordică a regiunii.

Acest podiş e acoperit inainte de toate de făgete străbune, compacte, alternând pe alocuri cu poieni foarte întinse sau cu mlaştini de turbă.

Podişul având o intindere enormă şi fiind lipsit de aşezări omeneşti este şi foarte puţin umblat. Mai intervine şi faptul, că graniţa judeţelor Maramureş şi Satu-Mare traversează podişul aşezându-l şi administrativ la periferie. Sunt rari Maramurăşenii sau „Băimărenii" din cele mai apropiate sate, chiar pădurari sau ciobani, cari să-şi asume răspunderea unei călăuziri. Aşa se face cred, că intreagă regiunea de care vorbesc e considerată în toate tratatele şi hărţile silvice, ca un mare şi unitar massiv de fag. Fekete şi Blattny consideră Gutâiul ca punctul vestic extrem din aria regională a molidului (l. c., p. 44 şi 267); pe intreg podişul citat indică fag şi nici măcar vre-o apariţie insulară de Picea sau Pinus. Peste graniţa fagului urmează după aceşti autori „goluri alpine".

a) Picea excelsa. In realitate molidul există pe aci şi existenţa lui, după cum o să vedem, are o semnificaţie ştiinţifică lămurită.

Mai ales găsim molidul în nordul regiunii, unde începe panta ă spre Valea Tisei. In văile inalte şi răcoroase se amestecă mai mult prin făget alcătuind in cele din urmă pe alocuri massive rale, ca d. e. la incrucişarea Văii Runcului cu a Colibilor, alt. —900 m.[1]). Se repetă aci cazul numeroaselor inversiuni de zone din Carpaţii orientali, căci deasupra molidului, pe relieful deschis al podişului urmează din nou făgete primitive. Regăsim însă

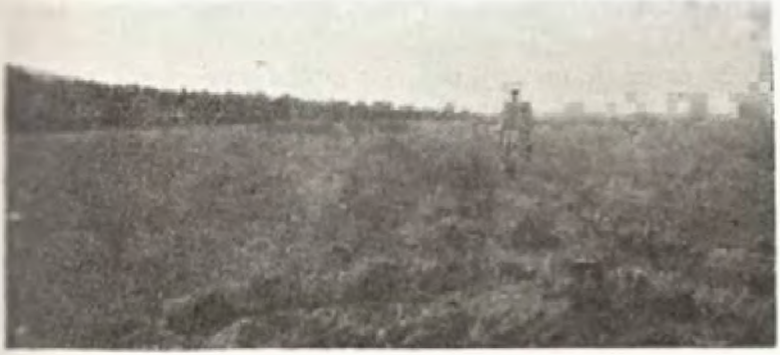

Fig. 2. — Molidiş lângă „Sezerul lui Dumitru" (1200 m.). Fichtenwald bei „Iezerul lui Dumitru", Oaşer Platou. — Foto E. Pop.

şi aci molidul insular pe mlaştini, apoi sub formă de păduri ceva mai întinse pe graniţa puţin umblată intre Maramureş şi jud. Satu Mare (Fig. 2). Aci se poate uşor dovedi, că domeniul molidului a fost redus prin exploatarea unilaterală a pădurii[2]). D. e. la mlaştina numită „Tăul lui Dumitru" graniţa separă net făgetul Maramureşenilor de molidişul „Băimărenilor". Cei dintâi au exploatat molidul până la graniţă, lăsând fagul să-i ocupe locul: cei din urmă nu l-au tăiat.

---

[1]) **Fekete** şi **Blattny** (l. c. 49) au primit rapoarte despre existenţa sporadică a bradului alb pe această pantă. Eu nu l-am regăsit.

[2]) Pentru a pune capăt dela inceput unei neînţelegeri ţin să atrag atenţia asupra unui pasaj din lucrarea: G. P. **Antonescu**, **Contribuţiuni la studiul distribuţiunii geografice a Coniferelor din România**. Bucureşti 1926, p. 51, pasaj din care s'ar putea deduce că autorul ei ştia de prezenţa molidului în podişul Oăşean. Cauza acestei aparenţe este titlul nepotrivit al pasajului: „Munţii Oaşului, Pleaşca şi Gutinul". D-l Antonescu consideră aceşti 3 munţi ca un singur massiv şi ne comunică relaţii asupra molidului din acest massiv. Datele sunt luate în întregime din **Fekete** şi **Blattny** şi nu privesc absolut de loc nici podişul Oăşean, nici Pleaşca mare. Ele privesc staţiuni din Munţii Lăpuşului şi anume dela **Hudin** (comuna Groşi, Someş). Molidul de pe platoul Oăşean şi versantul lui spre Tisa nu l'a semnalat încă nimeni.

Numirile Poiana Brazilor, Vârful Brazilor, La Brazi arată asemenea că odinioară molidul, căruia îi zic brad, a fost mai răspândit.

Acest lucru ni-l confirmă şi analiza polinică din mlaştini, după cum o să vedem. Prezenţa lui Pinus montana in regiune este o dovadă indirectă pentru o participare mai largă altă dată a molidului la pădurile platoului.

Clima foarte umedă, roca silicioasă şi conformaţia terenului au pricinuit formarea foarte multor mlaştini de Sphagnum, numite pe aci mlăci. Acestea s'au înfiripat mai ales în locuri de lărgire a văilor (Poiana Brazilor, Còlibi etc.) sau in cratere vechi, în care caz sunt de regulă foarte adânci (Iezerul Mare, Iezerul lui Dumitru, Vârful Brazilor)[1].

Aceste mlaştini, foarte numeroase, se deosebesc in câteva amănunte floristice de cele din Bucovina şi Munţii Apuseni. Intre altele, aci ne interesează lipsa în general a copacilor de pe ele şi în special lipsa complectă a oricărui soi de mesteacăn. Abia pe două din ele se găseşte molid şi pe una Pinus montana.

b) Pinus montana. Aceasta din urmă este Poiana Brazilor năpădită de jepi şi mai puţin de molid. Mlaca se găseşte sub Vârful Brazilor pe care găsim fagi, nu molid, după cum ar spune numele.

La periferia sa zăcământul de turbă poartă o vegetaţie obişnuită de Sphagnum cu Eriophorum vaginatum, Vaccinium oxycoccos, V. vitis idaea, Lycopodium inundatum, Drosera rotundifolia, Callitriche verna, Polytrichum strictum, etc. Pe aci turba nu întrece 2,5 m. grosime.

Partea centrală a mlaştinii se ridică însă net printr'un prag circular, dela care incepe asociaţia de Pinus montana (fig. 4), numit de localnici durdzăi. Desişul de jepi are o întindere mai bine de 1 ha. şi e alcătuit din exemplare cu portul obişnuit, cu crengi elastice şi repente, ridicate apoi la maximum 2.5 m. Aci vegetaţia din stratul inferior se schimbă. Apare şi abundă Vaccinium myrtillus pe socoteala celorlalte elemente, asemenea se înmulţeşte Polytrichum commune pe socoteala Sphagnumului, care rămâne totuşi elementul principal. Pe ici pe colo [illegible] Sphagneto-Eriophoretum, producând minuscule poeni, în pinetul prin care abia poţi străbate. Pe alocuri se amestecă prin pinet câte un molid închircit; jur împrejur însă mlaca are o tivitură de molidiş destul de remarcabilă (fig. 3).

---

[1] Trebue să notez, că unele din aceste mlaştini mai apropiate de Baia Mare au fost văzute de botanistul Jávorka (v. Botanikai Közlemenyek, Budapest, XIII, 1914, p. 27—28) citând din ele unele plante mai interesante. Mlaştina cu jap şi cu molid nu a văzut-o.

Sistematica jepului este foarte controversată şi azi încă destul de tulbure. Subspeciile P. mughus Scop. şi P. pumilio Hänke sunt menţinute de unii şi chiar considerate ca deosebite şi geograficeşte. In ce priveşte jepul din Carpaţii orientali, unii (Simonkai, Pax, Raciborski etc.) cred că domină Pumilio; alţii (Brândza, Niezabitowski etc.) dau întâietate dimpotrivă lui Mughus.

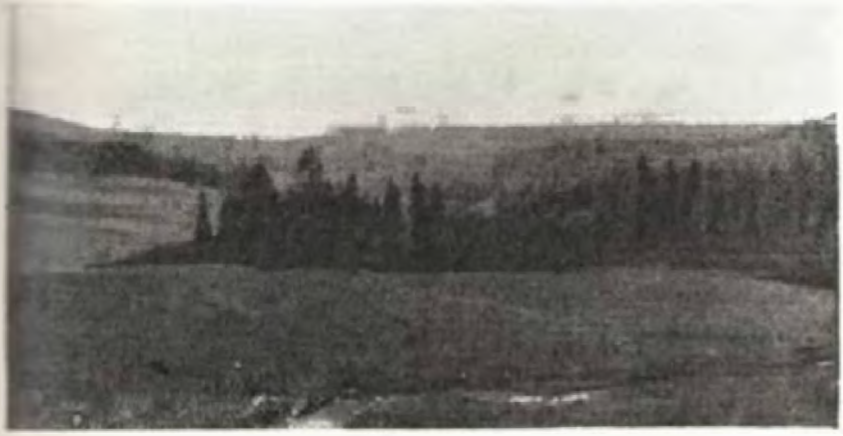

Fig. 3. — *Poiana Brazilor*. Mlaştina cu *Pinus montana* şi *Picea excelsa*. Pe culmi făget. Hochmoor mit *Pinus montana* und *Picea excelsa*. Auf den Höhen Buchenwald. — Foto E. Pop.

In ultimul timp a încercat botanistul Sulma de la Kraków să clarifice această chestiune încurcată [1]. Din cele 301 conuri de Pinus montana adunate din Munţii Gorgany ai Carpaţilor polonezi, nu departe de Carpaţii Maramureşeni găseşte că 239 corespund exact diagnozei de Mughus, iar 62 se apropie de caracterele lui Pumilio. Materialul e adunat din 29 diferite locuri ale Gorganylor şi asta il face pe Sulma să considere jepul din Gorgany drept Mughus. Jepul colectat de I. Grinţescu şi G. P. Antonescu de pe Ceahlău a fost determinat de Schröter, un specialist şi în această problemă, ca Pinus montana Mill. subsp. Mughus (Scop) Willk[1]).

---

[1] Sulma T., Kosodzewina i jej zespoly w Gorganach (Die Legföhre und ihre Assoziationen in den Gorganen). Acta Societatis Botanicorum Poloniae, VI, 1929, Nr. 2, p. 105—137.

Aceste date noi susţin prin urmare părerea, că în Carpaţii orientali domină Mughus.

Am încercat şi eu să determin mai aproape jepul dela Poiana Brazilor în sensul actualei sistematici a lui Pinus montana, fără ca să pot lămuri vre-una din vederile diferite. Din 100 conuri cercetate abià vre-o 3 mai tinere au arătat o slabă asimetrie, cu o uşoară uncinaţie a apofizelor. Nu poate fi vorba deci de P. pseudopumilio Willk, semnalat pe mlaştinele Carpaţilor nordici, la o altitudine mult mai mică (600 m.) în zona molidului[2]). Asemenea n'am găsit motive suficiente pentru a decide dacă e vorba de P. mughus Scop. sau P. pumilio Hänke, cărora li se atribue în parte areale diferite. Pe unul şi acelaş individ se găsesc apofize centrice de Mughus şi pe alte conuri apofize excentrice de Pumilio. Majoritatea sunt, ce-i drept, Mughus. Această flagrantă neopotrivire cu diagnozele — destul de contestate în general — ne facem să bănuim, că problema Mughus-Pumilio este pe o pistă greşită. Apofizele conurilor sunt foarte polimorfe; după cum am văzut şi la P. silvestris ele pot fi modelate chiar de condiţiile de vegetaţie şi poate că ereditatea este mai puţin responsabilă de plasticitatea lor[3]). Valoarea lor diagnostică mi se pare astfel exagerată de unii sistematicieni, cari consideră variaţiunile apofizelor drept proprietăţi specifice.

Prezenţa acestui pinet ne apare cu totul excepţională. El se găseşte în general cu 50—70 km. — în linie aeriană! — mai la apus de graniţa apuseană a lui Pinus montana, care în acest sector al Carpaţilor imită direcţia N. V.—S. E. a culmilor mari vezi harta). Cea mai apropiată stațiune a jepului este la Hu[illegible]u în Munții Lăpușului, la 44 km. linie aeriană spre sudest de Poiana Brazilor. — Insula dela Poiana Brazilor ne pare și mai curioasă dacă cercetăm altitudinea pinetelor dela granița lor vestică. Cele mai apropiate stațiuni sunt peste 1400 m. și toate în apropierea piscurilor alpine sau subalpine. La Muntele Șerban, unde granița inferioară a jepului compact este la 1591 m., s'au găsit, ce-i drept, indivizi răsleți și la 1259 m. (Fekete-Blattny, l. c.). Minimul la care a fost semnalat jepul în această regiune a Carpaților este 1190 m., însă adânc în massivul muntos, la Dosul Măcărlăului, cam la 80 km. în linie aeriană de „durdzăii" noștri!

---

[1]) Buletinul de Informaţii al Grădinii bot. şi al Muzeului bot. dela Univ. din Cluj, IV, 1924, p. 44.

[2]) Degen A., în Magyar Botanikai Lapok, VI, 1907, p. 122—123.

[3]) Wimmer E., Beiträge zur Biologie der Kiefer. Forstwissenschaftliches Centralblatt. — V. şi Pop, 1929.

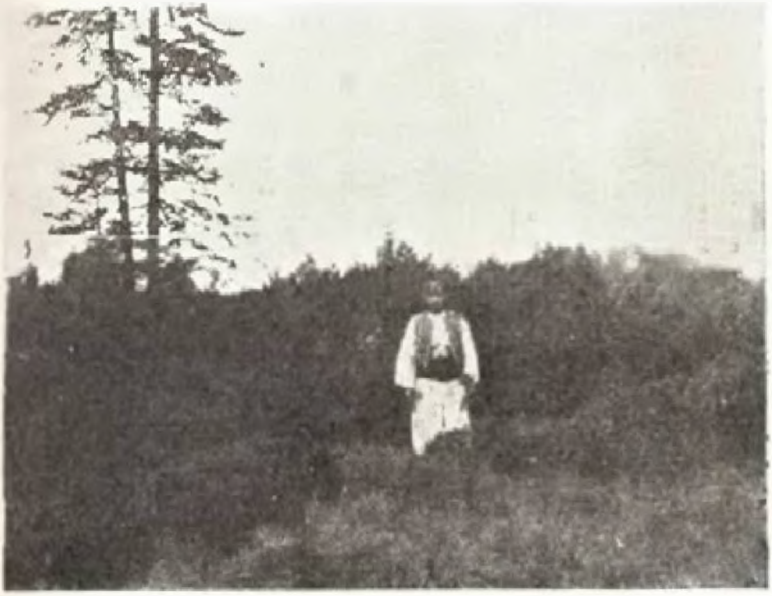

Fig. 4. — *Poiana Brazilor*. O parte din jepi. Legföhrenbestand. — Foto E. Pop.

Poiana Brazilor este abia la 1000 m. alt., iar în regiunea întreagă nu găsim nici un pisc subalpin; dimpotrivă ea se găsește abia la 36 km. linie aeriană de șesul călduros al Satului Mare. Această abatere atât de neobișnuită pe orizontală și pe verticală dela norma de vegetație a jepului se datorește înainte de

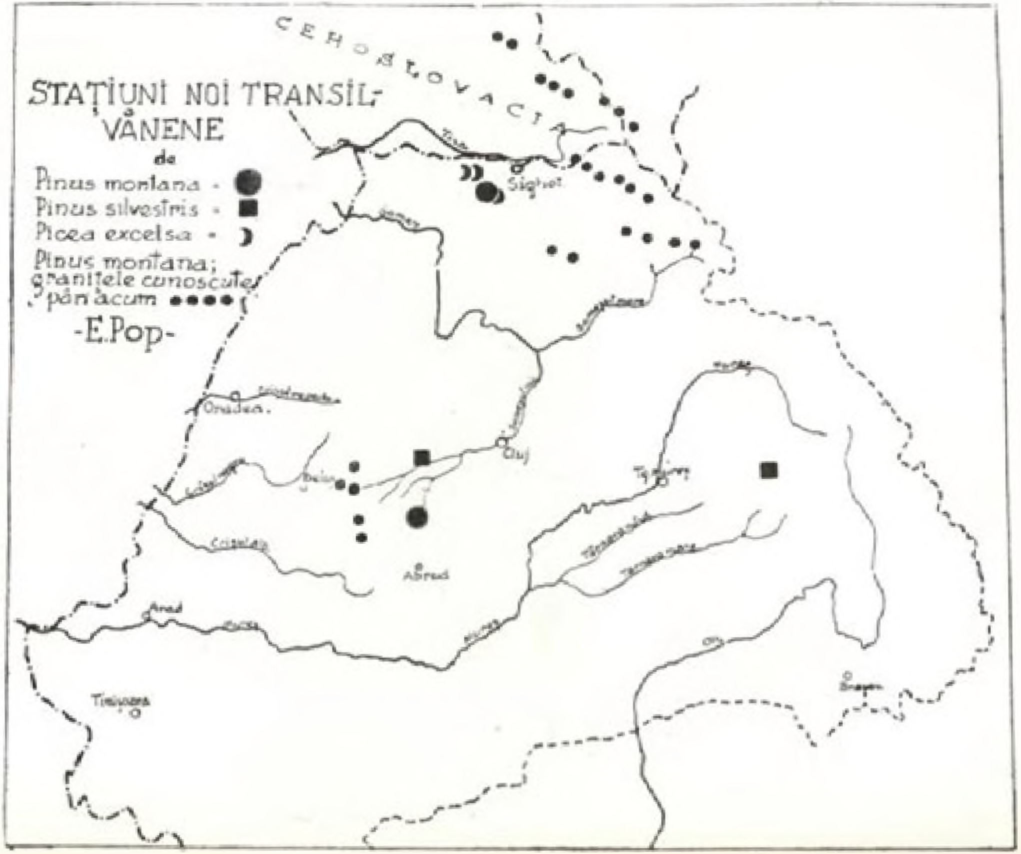
STAŢIUNI NOI TRANSIL-VĂNENE
de
Pinus montana - ●
Pinus silvestris - ■
Picea excelsa - ☽
Pinus montana; granitele cunoscute până acum ●●●●
-E. Pop-
CEHOSLOVACIA
Tisa
Sighet
Oradea.
Cluj
Abrud
Arad
Mureş
Târnava mică
Târnava mare
Olt
Braşov
Timişoara

ate solului turbos, rece și sărac, care permite o izolare atât de itoare a lui Pinus montana.

Tot stațiunea de mlacă este și motivul ecologic pentru care aci găsim pe o rază de 112 km. o răsturnare unică și complectă a 3 zone: zona jepului reprezentată în centrul mlaștinii, zona molidului care încalecă mlaștina la periferii și zona fagului, care urmează mai sus pe culmile apropiate și peste întreg platoul oașan-maramurășan. (v. fig. 3).

Pinetul de care vorbim și curioasele lui raporturi fitogeografice trebuesc explicate însă prin determinante istorice și în privința aceasta Poiana Brazilor are o frumoasă semnificație genetică. In întreg arcul carpatic Pinus montana se găsește peste zona sau în zona molidului. Chiar când el coboară la altitudini de 600 m. ca de ex. pe tinoavele din Carpații centrali, niciodată nu dezertează în jos peste granița molidișelor. Și invers, când granița superioară a pădurii o formează fagul, nu molidul, deasupra etajului forestier nu găsim jep, ci goluri de munte. (Fekete-Blattny). Jepul și făgetul n'au contact în Carpați.

Singura excepție ce o cunosc până acum, ar fi tocmai Poiana Brazilor, unde jepul nu e numai prizonierul unui făget autohton și extraordinar de întins, ci chiar se găsește cu 200 m. mai jos de nivelul unde făgetul e încă în plină vigoare.

Excepția aceasta este ultima verigă a unui lanț de fenomene, care în întregimea lui nu contrazice totuș regula, că jepul nu coboară sub zona molidului.

Am văzut că molidul există în regiune, ba cazurile evidente de exploatare desechilibrată dovedește că mai înainte alcătuia asociații întinse. Deci chiar numai din fenomene actuale putem deduce, că pinetul nostru, ce ne apare ca o anomalie sub raport social, este un relict de pe vremea când molidul era mai răspândit aci, și când jepul făcea parte întregitoare — pe sol turbos — din zona molidului.

Analiza polinică a zăcământul turbos, pe care am s'o public într'o altă lucrare, confirmă și întregește această judecată.

Ea ne arată că molidul a fost chiar în trecutul mai apropiat mult mai abundent în regiune, patronând, am putea spune, pinul.

Ambii sunt la fel cutropiţi de o puternică şi foarte veche invazie a fagului. Inaintea acestei invazii, stăpânea dimpotrivă pinul şi molidul avea o existenţă, deşi mai îmbelşugată ca azi, totuşi inferioară pinului. Molidul probabil n'a dominat niciodată regiunea, deşi se găsia de după glaciaţiune pe platou. Intâi a dominat-o pinul, apoi fagul, iar în stadiul de trecere era un amestec de pin şi molid, cu participări de stejeriş, alun [1]), etc.

Deci molidul şi pinul sunt elementele cele mai vechi ale pădurilor de aci. In afară de climă şi factori biotici molidul piere sub ochii noştri şi din cauza omului. Jepul a fost expulsat de foarte de mult de climă, iar insulele relicte ale lui s'au redus la una singură din procesul recent de exterminare artificială a molidului.

A doua staţiune de Pinus montana pe mlaştinile noastre, comunicate de Fekete Blattny (l. ci., p. 544) se găseşte în Munţii Apuseni, pe coasta nordvestică a muntelui Balomireasa (1633 m.), long. e. 40° 46′ (Ferro), lat. 46° 28′ 20″. Alt. aproximativ 1600 m. Locul se numeşte „La Chini" („La Tine" pe harta militară austriacă) sau „Podul Molivişului" (este un pod peste prelungirea mlaştinii). Roca e granitică.

Am avut prilejul să cercetez de 2 ori locul în 1926 şi 1929. „Molhaşul" cu pini e înconjurat de un vast molidiş şi e încuibat la graniţa superioară a acestuia, pe o întindere de 1,5 ha.

Vegetaţia pinilor e asemănătoare aceleia dela Poiana Brazilor. Se asociază cu Picea pe margini (fig. 5), iar în centru cu Sphagnum, Polytrichum, Vaccinium myrtillus, V. vitis idaea, V. uliginosum, etc. Ramurile se ridică pe ici pe colo la 2,5 m. înălţime.

Studiul conurilor ne arată o oarecare deosebire faţă de Pinus montana din Poiana Brazilor. In general corespund mai mult diagnozei pumilio. Unele conuri mai tinere sunt uşor asimetrice, amintind puţin pe var. uncinata Willk.

Ca fenomen fitogeografic, jepul de aci nu mai e atât de interesant, ca cel din Maramureş. Totuşi el este foarte izolat [2]).

P. montana este în general foarte rar în Munţii Apuseni.

---

[1]) Alunul se găseşte şi azi chiar la înălţimi de 1100 m. în regiune.

[2]) Pe harta alăturată Staţiunea „La chini" e notată cu semnul staţiunilor noi, pentru a o face mai evidentă şi pentrucă e pentru prima dată descrisă aci.

E cunoscut abia de pe câteva culmi înşirate pe o linie de direcţia aproximativă N-S dela Vlădeasa la Biharia. Linia aceasta e cu 32—45 km. la vest de Balomireasa, care este prin urmare o staţiune cu totul singuratică (v. harta). In jurul acestui punct pe massivul Balomireasa-Căpăţâna şi Muntele Mare se găsesc multe „molhaşuri" (mlaştini cu Sphagnum) de mare altitudine. Pe nici una nu ştiu să se găsească P. montana.

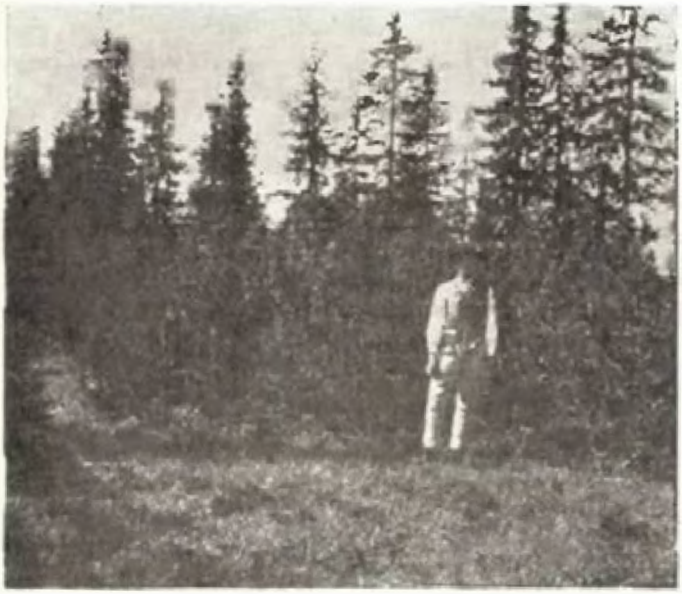

Fig. 5. — *„La chini"*, pe Balomireasa. Jepi la marginea molhaşului.
Legföhre am Rande des Hochmoores. — Foto E. Pop

Altitudinea pinetului dela Balomireasa este cu totul normală; este mai mare, decât minimele indicate pentru jep în Munţii Apuseni.

Jepii din cele 2 mlaştini prezentate aci, au fost adunaţi pentru „Flora Romaniae Exsiccata" şi au fost publicaţi sub Nr. 916 c (Buletinul Grădinii bot. şi al Muzeului bot. dela Univ. din Cluj, IX, 1931, p. 5).

Aceste sunt cele 2 staţiuni de mlaştină ale jepului la noi. Mai amintesc sub rezervă o a 3-a, care s'ar găsi afirmativ intr'un sfagnet din Carpaţii noştri aproape de graniţa poloneză (informaţie particulară, necontrolată).

Din acestea, în special Poiana Brazilor va trebui pusă sub scutul protector al autorităţilor, pentruca să scăpăm de peire un document viu şi unic al unui proces fitogeografic aproape de stingere.

Nouvelles indications sur la distribution géographique des genres Pinus et Picea en Transylvanie.

Les contributions qui suivent ont été précisées à l'occasion d'une étude sur les tourbières de Roumanie, faite par l'auteur.

Pinus sylvestris L. En Transylvanie sa présence en bouquets sur les tourbières a été signalée seulement dans les Carpathes orientales et dans Harghita, tandis que dans les Carpathes méridionales et dans les monts de Bihor on l'a trouvé toujours sur des rochers.

L'auteur l'a rencontré absolument isolé sur une tourbière „Mohuş" dans les montagnes de Bihor, à 1020 m. altitude.

Un second endroit, où sa présence a été communiquée par le conservateur Nyarady, est situé sur le plateau ouestique dans les montagnes Harghita sur une tourbière d'une formation typique.

Picea excelsa. Jusqu'à présent on ne l'a pas signalé sur le plateau de „Oaş" qui fait partie des Carpathes orientales (entre le mont Gutâiu, la plaine de Setu-Mare, la région supérieure de Tisa et la dépression de Baia Mare); on le croyaient peuplé seulement par le hêtre.

Mais l'auteur a pu préciser que l'épicea se trouve ici sur des tourbières et qu'il peut former même des peuplements. On a pu démontrer, en outre, une existence antérieure plus étendue des forêts d'épicea qui ont été détruites par les exploitations. Les analyses de pollen ont confirmé ces affirmations.

Pinus montana a été signalé seulement sur une tourbière dans les montagnes de Bihor.

L'auteur le trouve à „Poiana Brazilor" dans les Carpathes orientales, sur une tourbière située à 1000 m. altitude, dans le plateau de „Oaş-Gutâiu", où il forme une fourée d'un hectar, environnée d'epicea, qui monte plus haut.

On a voulu établir, mais sans résultat positif, s'il s'agit de la forme Mughus ou Pumilio; les difficultés qu'on a eu — on a trouvé sur le même individu tous les deux formes des cones — ont conduit Mr. Pop à exprimer des doutes sur la veracité de la question Mughus-Pumilio.

D'autre part la presence de Pinus M. dans la „Poiano Brazilor" suscite un grand intérêt au point de vue phytogéographique, vu qu'il s'est instalé 50-70 km. loin de sa limite occidentale et parceque la hauteur de 1000 m. est de beaucoup plus basse que l'altitude indiquée jusqu'à présent comme limite inférieure de son aire de distribution; on a ici la seule exception connue où le Pinus M. pénètre dans la zone de végétation du hêtre.

C'est un type de végétation presque disparu dans les Carpathes: mais il est sûr que dans les temps pas trop éloignés le Pinus M. était plus répandu et accompagnait l'épicéa même à des altitudes plus basses. Mr. Pop estime que „Poiana Brazilor" devrait être déclarée comme monument naturel.

Un deuxième endroit où P. M. végète sur une tourbière se trouve dans les montagnes de Bihor; mais celui ci n'a pas été étudié en détail.

Neue Daten über die Verbreitung der Gattungen Pinus und Picea in Siebenbürgen.

(Mitteilung aus dem Institut für Pflanzensystematik. Cluj).

Die nachstehenden Beiträge ergaben sich im Anschluss an die Untersuchungen der rumänischen Torfmoore des Autors.

Pinus sylvestris L. findet sich in Rumänien auf Hochmooren und Felsen inselweise verbreitet. Hochmoorfundorte waren bisher nur in den Ostkarpathen und Harghita bekannt (s. Fekete--Blattny, 1914 und Guşuleac, 1931). In den Südkarpathen und im Bihor-Gebirge wurden nur Felsenfundorte angeführt. Ich fand nun die Waldkiefer gänzlich isoliert auf einem Hochmoor im Bihor-Gebirge. Dieses Moor „Mohuş" genannt (= Molhaşul dela Răşcu, Lágyas) befindet sich bei der Gemeinde Răşca, 40° 44', 20" ö. L. (Ferro) und 46° 43' n. Br. in einer Höhe von 1020 m. (s. Karte).

Ein anderer, neuer Fundort, wurde mir von Herrn Conservator E. I. Nyarady mitgeteilt: auf dem westlichen Platou von andesitischem Tuffe des Harghita-Gebirges bei „Verespatakfeje" 955 m. H. (46° 30' 20" n. Br., 42° 55' 30" ö. L. (Ferro). Es ist ein typisches Hochmoor, auf dem sie vorkommt umgeben von Resten von Fichtenwäldern. Etwas weiter westwärts ändern sich Bodengestaltung, Klima und Wald vollkommen.

Picea excelsa. Das Plateau Oaş in der Ostkarpathen, welches vom Berge Gutâiu (Gutin) und der Ebene von Satu Mare, vom oberen Lande der Theiss und der Senkung Baia Mare begrenzt wird, wurde noch nicht als Fundort der Fichte angeführt. Das ganze Plateau glaubte man von einheitlichem Buchenwalde bedeckt.

Tatsächlich konnte ich feststellen, dass die Fichte hier auf Hochmooren vorkommt und ausserhalb derselben geradezu Wälder bildet (Fig. 2). Es konnten Beweise erbracht werden, dass die Fichte in letzter Zeit abgeholzt wurde und an ihrer Stelle Buche trat. Auch die örtlichen Bezeichnungen weisen auf eine grössere Verbreitung der Fichte in der jüngsten Vergangenheit hin. Die Pollenanalysen bestätigen übrigens diese Voraussetzungen.

Pinus montana ist sehr verbreitet in der Krummholzregion der Karpathen und in geringer Menge auch im Bihor-Gebirge. Dagegen wurde sie auf unseren Mooren nur an einer Stelle von Fekete--Blattny (1913, S. 544) beobachtet.

Im Juli 1929 fand ich einen neuen Fundort von P. m. auf einem Hochmoor, dem ich grosse phytographische Bedeutung beimesse. Der Ort findet sich auf demselben Platou Oaş Gutâiu der Ostkarpathen, (41° 22' 40" ö. L. — Ferro und 47° 50' 25". N. Br.) in einer Höhe von ungefähr 1000 m und heisst Poiana Brazilor.

Die Kiefer bildet im Zentrum des Hochmoores einen Dickicht von zirka 1 ha und ist von Fichten umgeben. Ich versuchte sie mit Hilfe der Diagnosen für Mughus und Pumilio zu bestimmen, doch ohne wesentliches Ergebnis. In den näher liegenden Gebirgen scheint die Bergföhre Mughus zu sein (s. Sulma, l. c. samt dem historischen Sammelreferat; und auch Buletinul Grădinii bot., Cluj, IV. 1924. S. 44). Ich untersuchte 100 Zapfen und fand ringsum bei einem und demselben Individuum Zapfen von Mughus und solche von Pumilio. Die Mehrzahl der Zapfen ist von Mughus; ein Drittel ungefähr aber entspricht der Pumilio.

Diese Unstimmigkeit, die man hier schon auf einem einzigen ha Föhrenwald feststellen kann, lässt mich an der Richtigkeit des Mughus-Pumilio-Problems zweifeln. Es ist bekannt, dass die Form der Apophysen bei Pinus silvestris von ökologischen Bedingungen beeinflusst werden kann. (S. Wimmer, 1924, und auch Pop, 1929). Es ist nicht ausgeschlossen, dass sie auch bei P. montana in einem gewissen Masse von äusseren Bedingungen abhängt. In diesem sehr wahrscheinlichen Falle kann die Morphologie der Apophysen nicht als diagnostiches Unterscheidungsmerkmal dienen, dass für sich allein zu Arten, oder Unterarten berechtigt.

Der Föhrenwald der Poiana Brazilor zeigt ganz ungewöhnliche, für die Karpathen in mancher Hinsicht geradezu einzig dastehende phytogeographische Verhältnisse. Er findet sich 50-70 km Luftlinie westlich von der Westgrenze von P. montana, die diesem Karpathenabschnitt der N. W.— S. O. — Richtung der Berggipfel folgt (s. Karte).

Seine Höhenlage (1000 m) ist um vieles niedriger als die bisher angegebenen Minima. Ich erwähne noch, dass sich in der Nähe weder ein alpiner noch subalpiner Berggipfel befindet; im Gegenteil, schon 30 km. westwärts beginnt die Ebene von Satu Mare. Das Moor sowie seine Umgebung stellt eine volkommene Umkehrung der üblichen Stufenfolge dar: zutiefst in einem Talkessel steht Pinus montana, ringsherum, sich an dem Hang hinanziehend die Fichte, und ganz oben auf umliegenden Berg-Gipfel und auf dem Platou der Buchenwald. (Fig. 3). Soviel ich weiss, berühren sich Pinus montana, und Buchenbestände in den Karpathen nirgends. Die Bergföhre geht nie unterhalb der Fichtenzone und an die Buche, selbst wenn sie die obere Waldgranze bildet, schliesst sich nie Pinus montana an (Fekete-Blattny). Die Verhältnisse von Poiana Brazilor sind daher eine Ausnahme.

Diese auffallenden sozialen und ökologischen Abweichungen unseres Föhrenwaldes sind nicht bloss durch den Hochmoorstandort, sondern auch durch die besondere Vegetationsentwicklung auf dem Oaşer Plateau bedingt. Die Untersuchung der heutigen Vegetation, sowie die Pollenanalyse beweisen, dass in der jüngsten Vergangenheit die Fichte viel häufiger war. Damals bildete die Legföhre eine gewöhnliche Begleiterscheinung der Fichtenzone auf den Hochmooren. Vor dem gewaltigen Verdringen der Buche dagegen herrschte die Föhre vor und war die Fichte Begleiter. Diese ältesten Waldelemente des Plateaus, Föhre und Fichte sind heute im Verschwinden. Pinus wurde vor allem vom Klima verdrängt und die Fichte leidet ausser durch natürliche Faktoren auch durch den Menschen. Die zurückgebliebenen Inseln von P. montana, die einstmals die

Föhrenzone begleiteten, sind bis auf eine einzige, infolge der spätere Ausrottung der Fichte zurückgegangen.

Der zweite Fundort von Pinus montana auf Hochmoor, der von Fekete-Blattny angeführt wird, ist aber von Niemandem untersucht worden. Auf der beiliegenden Karte ist er mit dem Zeichen für „neue Fundorte" eingetragen, damit er sich von den übrigen Fundorten des Bihor-Gebirges wo P. m. selten vorkommt, besser abhebt. Die geographischen und floristischen Verhältnisse sind im rumänischen Text weiter ausgeführt. Interessant ist übrigens, dass die Zapfen dieser Föhre sich mehr der Form Pumilio als derjenigen von Mughus nähern.

Pinus montana wurde vom Autor von diesen beiden Hochmoorstandorten für die „Flora Romaniae Exsiccata" gesammelt (S. Buletinul Grădinii Bot. Cluj XI. S. 5). Es wäre von grossem wissenschaftlichen Wert, dass diese beiden Standorte von P. m. und besonders das Hochmoor Polana Brazilor zu Naturschutzdenkmälern erklärt werden.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

SITUAŢIA FORESTIERA A ROMANIEI PE ANUL 1930 *)

de PETRE ANTONESCU şi D. GROZESCU
Experţi technici forestieri în C. R. E. D.

Delegaţia română, compusă din d-l ministru C. Contzescu şi din subsemnaţii, ca experţi forestieri, prin expozeul său din 1927 prezentat Comisiunei technice a regimului apelor Dunării în sesiunea a X-a ţinută la Bucureşti, a arătat că suprafaţa totală a pădurilor României, după statistica forestieră din anul 1922, este de 7.248.985 ha, inclusiv locurile goale (poeni), a căror întindere este de 724.240 ha.

In urma verificărei ulterioare şi a aplicării Legilor de Reformă Agrară, despre care se face menţiune prin raportul aceleiaşi delegaţiuni prezentat în 1925 la Merano (Italia), s'a constatat că suprafaţa domeniului forestier al României este de . . 7.134.200 ha. şi anume:

Pădurile propriu zise ocupă . 6.448.475 ha.
Poenile şi alte goluri „ . 685.725 „
Din această suprafaţă Statul
posedă . . . . 2.053.691 ha
compusă din:
Păduri . . . . 1.904.004 ha.
Poeni . . . . 149.687 „
De reportat . . . . 2.053.691 ha.

---

1) Raport prezintat Comisiunei technice a regimului apelor (C. R. E. D.) înfiinţată pe baza Tratatului dela Trianon, în sesiunea XIV-a ţinută în luna Septembrie, 1931, la Veneţia.

Report . . . . 2.053.691 ha.

Comunele, composesoratele,
ale căror păduri sunt adminis-
de Stat au o întindere de . . . . 1.921.530 ha.
care:

Păduri propriu zise . . . 1.786.882 ha.
Poeni . . . . 134.648 „

Total: 1.921.530 „

Diversele instituţiuni publice posedă . . . 217.880 ha.
şi anume:

Păduri . . . . 193.293 ha.
Poeni şi goluri . . . . . . 24.587 „

Iar proprietarii particulari . . . . 2.941.099 ha.
din care:

Păduri . . . . 2.564.296 ha.
Poeni . . . . 376.803 „

Total: 7.134.200 ha.

Dacă ne referim la provinciile în cari sun distribuite pădurile de mai sus constatăm că:

In Vechiul Regat se află . . . . 2.885.692 ha.
din care:

Păduri . . . . 2.517.205 ha.
Poeni . . . . 368.487 „

In Transilvania . . . . 3.534.621 ha.
şi anume:

Păduri . . . . 3.282.307 ha.
Poeni . . . . 252.314 „

De reportat . . . . 6.420.313 ha.

Report		6.420.313 ha.
In Bucovina		494.694 ha.
din care:		
Păduri	449.503 ha.	
Poeni	45.191 „	
In Basarabia		219.193 ha.
din care:		
Păduri	199.460 ha.	
Poeni	19.733 „	
	Total:	7.134.200 ha

Din cele 71 diviziuni administrative, numite judeţe, ce cuprinde România şi anume:

Vechiul Regat	34
Transilvania	23
Basarabia	9
Bucovina	5
Total	71

judeţul cel mai împădurit din Vechiul Regat este Neamţul cu 244.610 ha., după care urmează Gorjul cu 230.042 ha., Bacăul cu 217.433 ha. Muşcelul cu 195.787 ha., Baia cu 179.695 ha. Prahova cu 178.778 ha., cele mai sărace în păduri fiind judeţele Constanţa ,cu 17.593 ha., şi Brăila cu 12.121 ha.

In Transilvania, judeţul care are cea mai mare suprafaţă de pădure este Huniedoara cu 362.196 ha., după care urmează Severinul cu 299.589 ha., Ciucul cu 234.550 ha., Bihorul cu 233.403 ha., Trei-Scaune cu 230.909 ha., Năsăudul cu 212.758 ha., Caraşul cu 205.077 ha., cel mai despădurit fiind judeţul Timiş-Torontal cu 56.038 ha.

In Basarabia, cel mai bogat în păduri este judeţul Lăpuşna cu 65.013 ha., după care urmează Hotinul cu 43.923

ha., Orheiul cu 39.857 ha., cele mai despădurite județe fiind Ismailul cu 82 ha., și Cetatea-Albă cu 1239 ha.

In Bucovina, județul cu suprafața cea mai mare de pădure este Câmpulungul cu 224.378 ha., iar cel mai puțin împădurit, județul Cernăuți cu 29.231 ha.

Din cele 6.448.475 ha., păduri proprii zise ce posedă România, rășinoasele ocupă 1.614.719 ha., sau 25%, iar foioasele 4.833.756 ha., sau 75%. Suprafața cea mai mare ocupată cu specii rășinoase se află în Transilvania cu 828.828 ha., după care urmează Vechiul Regat cu 473.666 ha, și Bucovina cu 312.192 ha., și în fine Basarabia numai cu 33 ha. Cele mai multe foiase se află în Transilvania cu 2.453.479 ha., după care urmează Vechiul Regat cu 2.043.539 ha., cele mai puține fiind în Basarabia cu 199.427 ha. și Bucovina cu 137.311 ha.

Amenajamente și regulamente de exploatare etc., până la începutul anului 1930 s'au întocmit pentru 4.013.044 ha. și anume

pentru pădurile Statului	1.502.019 ha.
„ „ persoanelor morale	1.156.554 „
„ „ particularilor	1.354.471 „

pentru restul până la complectarea suprafeței totale de 7.134.200 ha., — în care intră și locurile goale, — rest în întindere de 3.121.156

din care:	551.672 ha. aparținând	Statului
	982.856 „ „	persoanelor morale
	1.586.628 „ „	particularilor
Total	3.121.156 ha.	

nu s'au întocmit încă amenajamente sau regulamente de exploatare. S'au luat însă serioase măsuri, ca în termen de cel mult 5 ani toate pădurile Statului, ale comunelor, composesoratelor, precum și cele ale celorlalte instituții publice să fie amenajate, excepțiune făcându-se, bine înțeles, de cele situate în locuri inaccesibile, a căror exploatare, din cauza necesității unor investițiuni costisitoare la început, actualmente este nerentabilă. Acelaș lucru se poate spune și despre pădurile proprietarilor particulari, cele mai multe aflătoare în regiunea muntoasă.

Cât pentru pădurile din regiunea de câmpie a Țării a acestor din urmă proprietari, în conformitate cu legea din 7 Iulie 1930 pentru complectarea și modificarea art. 1 și 40 din Codul Silvic din 1910, au fost toate supuse regimului silvic, astfel că exploatarea lor în viitor nu se va putea face, decât pe baza unui amenajament sau unui regulament de exploatare.

Din cele 4.013.044 ha. de păduri menţionate mai sus s'a aplicat regimul codrului la o suprafaţă de 2.551.394 ha., crângul simplu la 1.122.443 ha., iar regimul crângul compus la 339.207 ha.

Primelor 2.551.394 ha., s'a admis:

a) Codrul plin cu tăeri de regenerare progresive la . . . . 1.215.167 ha.
din care: 582.144 ha. aparţinând Statului
390.210 „ „ persoanelor morale
242.813 „ „ particularilor

b) Codrul plin cu tăeri rase . . . . 1.105.801 „
din care: 349.568 ha aparţinând Statului
421.438 „ „ persoanelor morale
334.795 „ „ particularilor

c) Codrul grădinărit la . . . . . . 230.426 „
şi anume: 95.680 ha. aparţinând Statului
69.210 „ „ persoanelor morale
65.536 „ „ particularilor

Total . . . 2.551.394 ha.

Posibilitatea pădurilor, cărora li s'a aplicat regimul codru, exprimată în suprafaţă, a fost în anul expirat de 34.013 ha., din care:

In pădurile Statului . . . . 16.678 ha.
şi anume:
în cele tratate în codru plin cu tăeri progresive . . . . 11.736 ha.
în cele tratate în codru plin cu tăeri rase . . . . 4.086 „
în cele tratate în codru grădinărit . . . 856 „
16.678 ha.

In pădurile persoanelor morale a fost de . . 6.936 „
şi anume: în codru plin cu tăeri progresive 1.547 ha.
„ „ „ „ „ rase . . . 4.747 „
„ „ grădinărit . . . . . . 642 „
6.936 ha.

De reportat . . . . 23.614 „

Report . . . . 23.614 ha.
In pădurile particulare posibilitatea a fost de . 10.399 „
și anume: în codru plin cu tăeri progresive 5.842 ha.
„ „ „ „ „ rase . . 3.847 „
„ „ grădinărit . . . . . . 710 „
10.399 ha. 34.013 ha.

Posibilitatea anuală a pădurilor, cărora li s'a aplicat regimele crângul simplu și compus, a fost de . . . . 46.125 ha.
din care: In pădurile Statului . . . . . 12.891 ha.
și anume:
în cele tratate în crâng simplu 11.168 ha.
„ „ „ „ „ compus 1.723 „
12.891 ha.

In pădurile aparținând persoanelor morale a fost de . . . . 9.688 ha.
și anume:
în cele tratate în crâng simplu 8.530 ha.
„ „ „ „ „ compus 1.158 „
9.688 ha.

In pădurile particulare a fost de . 23.546 ha.
din care:
în cele tratate în crâng simplu 20.721 ha.
„ „ „ „ „ compus 2.825 „
23.546 ha. 46.125 ha.

Cantitatea de material lemnos realizat în pădurile Statului în anul 1929, numai pentru cari posedăm date statistice a fost de 5.528.000 m³ și anume: lemn de lucru . . . . 1.636.000 m³
lemn de foc . . . . 3.892.000 m³
Total . . . 5.528.000 m³
ceeace, dat fiind suprafața acestor păduri cari fără goluri este de 1.904.004 ha., corespunde la o producțiune lemnoasă de 2,9 m³ pe an și hectar.

Tendința administrației noastre forestiere, pentru care a luat toate măsurile necesare, este ca să nu se mai trateze în crâng simplu decât pădurile Statului de salcie și plop din ostroavele Dunării, precum și de a se restaura, în timpul cel mai scurt posibil, pădurile cari au suferit din cauza evenimentelor răsboiului. Cu modul acesta producțiunea efectivă a masivelor forestiere se va spori în mod însemnat, cunoscută fiind fertilitatea terenurilor din România.

Exploatarea pădurilor din cauza crizei mondiale s'a redus în anul 1930 aproape la jumătate. In acest an s'au amenajat și întocmit regulamente de exploatare, etc. pentru o suprafață de 90.925 ha., astfel că întinderea totală a pădurilor amenajate sau prevăzute cu regulamente de exploatare este astăzi de 4.103.969 ha., iar a celor neamenajate de 3.030.231 ha.

LUCRĂRI FORESTIERE EXECUTATE IN 1930

A. In întreaga Țară.

a) Regenerări și complectări.

Pentru asigurarea regenerării porțiunelor exploatate în mod regulat s'a plantat sub formă de repopulări artificiale și complectări în pădurile Statului o suprafață de . . .	9.816 ha.
și s'a însămânțat cu ghindă etc.	1.408 „
	11.224 ha.
Iar în pădurile administrate de Stat	5.318 ha.
Total . .	16.542 ha.

Cu acest prilej s'a cheltuit 23.928.064 lei, in care sumă intră și costul pueților, ceeace revine la 1.446 lei hectarul.

b) Terenuri degradate.

Intinderea terenurilor degradate, cari s'au restaurat în anul despre care vorbim, întrebuințându-se pueți de rășinoase sau de foioase după condițiunile staționale respective, a fost de 1.985 ha. care au costat 4.240.340 lei, exclusiv valoarea pueților, adică 2.197.9 lei unitatea de suprafață, ceeace nu este prea mult, dacă ținem socoteală că plantațiunile în chestiune au fost făcute pe terenuri accidentate, râpoase, etc.

In expozeul nostru referitor la anul 1929 vorbind despre economia legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, am arătat că prin votarea acestei legi „o perspectivă favorabilă se deschide activității Ministerului nostru de Agricultură și Domenii".

In adevăr, deși Statul și-a impus obligațiunea de a suporta el însuși cheltuelile necesare punerii în valoare a terenurilor în cheziune, totuşi proprietarii respectivi, ţăranii mai cu seamă, cer cu insistenţă de a li se restaura cât mai neintârziat terenurile lor ajunse unele aproape de neproductivitate, oferindu-se în schimb de a presta munca lor în natură cu ocaziunea lucrărilor de împădurire, de corecţiuni de torenţi, etc.

Acest fapt este îmbucurător, pentru că prin atari oferte pornite din propria iniţiativă a locuitorilor rurali se înlesneşte mult săvârşirea unor atari opere de amelioraţiuni fonciare, a căror însemnătate din punctul de vedere al interesului general astăzi nimeni nu o mai contestă.

c) Pepiniere. Pentru producerea pueţilor necesari efectuărei lucrărilor de împădurire, administraţia noastră forestieră dispune actualmente de 558.34 ha. pepiniere distribuite pe tot cuprinsul ţării.

Cele destinate pentru pădurile Statului au o suprafaţa de .	436	ha.
„ „ „ „ administrate de Stat .	84	„
„ „ „ împădurirea terenurilor degradate .	18,34	„
iar cele înfiinţate de Camerile de Agricultură	20	„
Total . . .	558.34	ha.

Intinderea cultivată din aceste pepiniere este de . .	503.86	ha.
iar cea necultivată (drumuri, poteci, etc.) „ „ . .	54.48	„
Total . . .	558.34	ha.

Comparând această suprafaţă cu a pepinierilor existente în 1929, constatăm o diferenţă în minus de 17.4 ha. (575.7250—558,34=17 ha. 3850) dacă însă ne referim numai la partea lor cultivată, observăm o diferenţă în plus de 60 ha. (503.86 ha.—443.9 ha.=58.96 ha.), ceeace se explică prin micşorarea dimensiunilor drumurilor şi potecilor din pepinierele anului 1930.

Costul lucrărilor în pepinieră, desfundat, semănat, repicat, îngrăşat, cumpărări de instrumente, a celor de întreţinere, udatul pueţilor, împrejmuiri etc., a fost de 14.535.572 lei.

Iar numărul puieţilor aflători în pepiniere la 31 Decembrie 1930 s'a cifrat la 228.073.020 din cari :

Proprii de a fi plantaţi în campania de lucru a anului 1931	87.010.100 pueţi
Proprii de a fi plantaţi în anii următorii 1932—1933	141.062.920 „

In cursul anului 1930 s'a cedat gratuit:

Particularilor	78.055 pueţi
Diverselor instituţiuni publice . . .	1.044.325 „
Total . . .	1.122.380 pueţi

Pe preţul de cost s'a eliberat:

Particularilor şi instituţiunilor un număr de 1.210.000 pueţi în valoare de 850.900 lei.

d) Recoltarea de seminţe forestiere:

Pentru procurarea seminţelor necesare pepinierilor Statului s'a recoltat o cantitate de	38.818 kg	şi 4140 hl
Pentru cele din pădurile Ad-trate de Stat	11.297 „	„ 366 „
Pentru pepinierile destinate exclusiv terenurilor degradate	4.327 „	„ 8 „
Total . . .	54.442 kg	şi 4514 hl
Din această cantitate pentru pepinierile din pădurile Statului s'a întrebuinţat . . .	35.711 kg	şi 945 hl
Pentru cele din pădurile Ad-trate de Stat	10.032 „	„ 201 „
Iar pentru pepinierile destinate terenurilor degradate	2.901 „	
Total . . .	48.644 kg	şi 1146 hl

Din această cantitate s'a distribuit Camerilor de agricultură sămânţa trebuitoare pentru 19 ha. de pepiniere.

Pentru recoltarea de seminţe s'a cheltuit suma de 2.697.496 lei.

Proprietarilor particulari s'a cedat în mod gratuit . . .	113 kg în valoare de	4.970 lei
iar diferitelor instituţii publice	1946 „ „ „ „	130.748 „
Total . . .	2059 kg în valoare de	135.718 lei

Pe preţul de cost s'a vândut:

Particularilor	1.418 kg seminţe în valoare de	120.541 lei
Instituţiunilor publice . .	3.012 „ „ „ „ „	226.590 „
Total . . .	4.430 kg seminţe în valoare de	347.131 lei

e) Lucrări de artă.

In terenurile degradate s'au executat:

Baraje de zidărie uscată	3.320	m^3
Cleionaje	4.086	m. l.
Fascinaje	42.390	„
Gărdulețe pentru consolidarea coastelor	112.523	„
Imprejmuiri cu sârmă ghimpată	18.181	„

Cari au costat in total suma de 4.432.210 lei.

f) Ridicarea in plan a terenurilor degradate.

In campania de lucru a anului 1930 s'a ridicat in plan o suprafață de 2905 hectare, care în mare parte s'a și impădurit.

Recapitulare.

a) Impădurirea a 16.542 hectare a costat . . .	23.928.064	lei
b) Impădurirea a 1.985 ha. terenuri degradate	4.240.340	„
c) Lucrările de pepiniere	14.535.572	„
d) Recoltarea de semințe forestiere	2.697.496	„
e) Lucrările de artă	4.432.210	„
Total . . .	49.833.682	lei
In intreaga țară, anul trecut (1929) s'a cheltuit . .	36.338.522	„
De unde o diferență în plus pentru anul (1930) de	13.495.160	„

B. Lucrări efectuate numai în teritoriul vizat de Tratatul dela Trianon.

a) In porțiunele exploatate din pădurile Statului s'au plantat . .	3.623 ha. costând	5.054.956 lei
In porțiunele exploatate din pădurile administrate de Stat s'au repopulat	3.798 „ „	5.603.414 „
Total . . .	7.421 ha. costând	10.658.370 lei

S'a impădurit, deci, o suprafață mai mare cu 1171 ha. ca în 1929 cheltuindu-se în plus cu . . . . 2.256.869 lei (10.658.370—8.401.501 = 2.256.869).

b) Terenuri degradate.

După cum se vede din harta şi tabloul ce prezintăm Comisiunii, în care se indică localităţile, unde în anul 1930 s'a efectuat lucrări de consolidarea terenurilor degradate prin plantaţiuni şi ce anume suprafaţă, fie că ele au aparţinut aceloraşi comune ca în 1929 — sau altora, s'a împădurit total o întindere de 1911.79 ha. astfel:

În Directoratul ministerial Timişoara	801,46 ha.
,, ,, ,, Cluj.	1110.33 ,,
Total . . .	1911,79 ha.

care a costat 4.044.440 lei.

Dacă comparăm această supraafţă cu cea din anul precedent, care a fost de 1156 ha., constatăm că în anul la care se referă acest expozeu s'a împădurit o suprafaţă mai mare cu 755 ha. ca în 1929. costând cu 2.114.103 lei mai mult ca în acest din urmă an (4.044.440—1.930.337=2.114.103).

Dacă ţinem de asemenea socoteală, că pe întregul teritoriu al României s'a împădurit o întindere de 1.985.38 ha. terenuri degradate adică numai cu 73,59 ha. mai mult ca în teritoriul convenţional, reese în mod evident, că o mare parte din activitatea organelor noastre silvice şi din mijloacele financiare cari li s'a pus la dispoziţie, au fost aproape exclusiv întrebuinţate pentru restaurarea terenurilor vizate de Tratatul dela Trianon.

c) Pepiniere. — Pentru procurarea pueţilor necesari împăduririlor din menţionatele două Directorate ministeriale există pepiniere permanente ori temporare în suprafaţă totală de 103.48 ha.

şi anume:

Pentru pădurile Statului	38,10 ha.
Pentru pădurile administrate de Stat . . .	32 ,,
Pentru plantarea de terenuri degradate . .	26.07 ,,
Pepiniere înfiinţate de Camerile Agr. . .	7,31 ,,
Total . . .	103.48 ha.

Suprafaţa cultivată din aceste pepiniere este de . . . 93.13 ha.
iar cea necultivată (poteci, drumuri etc). . . . . . . 10.35 ,,
Lucrările în pepinieră au ocazionat o cheltuială de 6.882.360 lei

d) Recoltarea de seminţe.

Pentru corecţiuni de ravene şi torenţi, pentru fixarea coastelor expuse surpărilor, etc. s'au construit :

Baraje de zidărie uscată cu un volum de	3.320	m³
Cleionaje	4.085	ml.
Fascinaje	34.585	„
Gărduleţe	103.890	„
Împrejmuiri cu sârmă ghimpată	9.506	„

cari au costat 3.466.139 lei, adică cu 2.588.251 lei mai mult ca în 1929, când s'a cheltuit numai 877.888 lei.

Recapitulare.

a) Împădurirea a 7421 ha. a costat	10.658.370	lei
b) Plantarea a 1912 ha. terenuri degradate	4.044.440	„
c) lucrările din pepiniere	6.882.360	„
d) Recoltarea de seminţe	1.112.865	„
e) Lucrări de artă, corecţiuni de torenţi, etc. . . .	3.466.139	„
Total . . .	26.164.174	lei

reprezentând faţă cu cheltuelile făcute în întreaga Ţară, cari s'au urcat la 49.833.682 lei un procent de 52,4%. In 1929 atari lucrări au costat numai 20.787.864 lei.

Serbarea sădirii arborilor.

După cum reese din precedentele noastre rapoarte asupra situaţiunei forestiere a României, serbarea arborilor a avut ca efect de a se stimula iniţiativa particulară pentru împăduriri şi de a se întări convingerea despre utilitatea arborilor şi a pădurilor.

Experienţa a dovedit, în adevăr, că prin atari festivităţi se combate în mod eficace ostilitatea ce o parte din populaţiunea rurală are faţă cu vegetaţiunea arborescentă şi dacă această pornire a încetat cu desăvârşire, se semnalează însă din ce în ce mai rar răul obicei ce au copii ba chiar şi oamenii mai mari, de a rupe vârfurile tinerilor pueţi plantaţi pe marginea şoselelor, de a-i tăia, descoji, etc., împiedicându-i astfel de a deveni adevărate ornamente dealungul căilor de comunicaţie sub umbra cărora drumeţul se poate odihni câteva momente în timpul căldurilor caniculare ale verii, iar iarna, în timpul troienilor mari de zăpadă, deveniţi arbori, servesc ca excelente puncte de reper.

Acţiunea de propagandă inaugurată de Administraţia noastră forestieră se continuă deci şi rezultatele ei sunt din cele mai bune. Dovadă despre aceasta este numărul participanţilor la serbarea sădirii arborilor care se măreşte dela un an la altul.

In adevăr, la 677 serbări cari au avut loc în anul 1928 au participat 97.469 persoane, la cele 951 de asemeni festivităţi din anul 1929, au luat parte 126.795 locuitori, iar în 1930, când în întreaga ţară au fost organizate un număr de 1073 serbări, au participa nu mai puţin de 146.000 bărbaţi, femei, copii, reprezentanţi ai autorităţilor civile şi militare etc., cari au plantat în total 1.754.000 pueţi.

In urmă, ei vizitează şi privesc multă vreme cu drag plantaţiunele, la care au luat parte şi sunt foarte bucuroşi de reuşita pueţilor răsădiţi cu prilejul serbării arborilor, care se face primăvara, Duminicele sau în alte zile de sărbătoare, când locuitorii stau de obiceiu pe la casele lor.

Lucrări proectate a se executa în 1931.

Faţă cu greutăţile financiare cu cari luptă toate Statele şi prin urmare şi România, guvernul nostru a fost nevoit să facă cu ocaziunea alcătuirei bugetului pe 1931, care a fost rectificat şi el de altfel pe ziua de 1 Iulie 1931, însemnate reduceri atât în material cât şi în personal.

In bugetul Casei Autonome a Pădurilor Statului s'a prevăzut totuşi:

Pentru plantaţiuni pepiniere, recoltări de seminţe forestiere etc., suma de	15.000.000 lei
Iar în bugetul Direcţiunei Reg. Silvic. pentru ameliorarea terenurilor degradate	9.000.000 „
Total	24.000.000 lei

De reportat . . . . 24.000.000 lei

Report . . . . 24.000.000 lei

Observăm că pentru intensificarea din ce în ce mai mult a lucrărilor de restaurarea acestor din urmă terenuri, s'a sporit cu 2.200.000 lei suma trecută în bugetul anului trecut (1929), care era numai de 6.800.000 lei.

In acelaş timp s'a luat măsuri ca în pădurile Statului şi cele administrate de Stat să se dea din ce în ce mai multă precădere **regenerărilor naturale** în locul celor artificiale.

In bugetul pădurilor administrate de Stat s'a prevăzut, afară de aceasta . . . . 20.223.830 lei
Iar în cel al Camerilor de Agricultură . . 353.000 „

Total 44.576.830 lei

Cu aceste sume se vor executa:

In pădurile Statului: Lucrări în pepiniere în valoare de . . . 3.040.083 lei
Se va împăduri o suprafaţă de 7201 ha, care, conform devizelor aprobate va costa . . . 12.259.289 „
Se va recolta 6847 kg şi 3200 hl seminţe forestiere, cu care se va cheltui . . . . 801.835 „

Total 16.101.207 lei

adică cu 1.101.207 lei mai mult decât suma din bugetul Casei Autonome a pădurilor Statului, acest plus reprezentând valoarea muncii în natură prestată de locuitori.

In pădurile administrate de Stat:
Lucrările în pepiniere vor costa 2.441.080 lei
Impădurirea a 7.290 ha. . . . 7.617.092 „
Recoltarea a 2778 kg şi 3480 hl seminţe . . . . 441.670 „

Total 10.499.842 lei

De reportat . . . . 26.601.049 lei

Report . . . . 26.601.049 lei

Terenuri Degradate

a) Lucrări în pepiniere. Pentru procurarea pueţilor necesari plantării terenurilor degradate se va cheltui, conform devizelor întocmite, suma de	2.665.036 lei
b) Se vor împăduri: 1322 ha. care vor costa	3.336.707 „
ceeace revine la 2.524 lei ha. (fără valoarea pueţilor).	
c) Lucrări de artă: (corecţiuni de ravene şi torenţi consolidarea coastelor, etc.). Pentru atari lucrări s'a prevăzut	3.503.914 „
din care:	
2.049.114 lei reprezentând din fondurile bugetare ale Statului, iar	
1.454.800 „ reprezentând munca în natură a proprietarilor terenurilor degradate.	
Total	9.505.657 lei
Total general	36.106.706 lei

In cursul anului 1931 se va continua cu activitate lucrările, având de scop determinarea perimetrelor terenurilor degradate în vederea viitoarelor lucrări de restauraţiune în conformitate cu legea pentru ameliorarea terenurilor degradate din 1930.

Concluziuni

Din prezenta expunere rezultă în mod neîndoios, că Administraţia noastră forestieră îşi dă toată silinţa ca prin lucrări technice adequate să se îmbunătăţească, din ce în ce mai mult, starea actuală a pădurilor din cuprinsul Țării, dar mai cu seamă a celor aflătoare în regiunile vizate de Tratatul dela Trianon și să se pună în valoare prin împăduriri terenurile, cari au fost degradate dintr'o cauză oarecare.

Dovadă despre aceasta este și faptul, că fondurile bugetare, ce i s'a pus la dispoziție în anul 1930, au fost întrebuințate aproape în întregime pentru restaurarea terenurilor degradate din aceste regiuni.

Anexe.

La acest expozeu s'a anexat, ca și anul trecut, o hartă pe scara 1 : 900.000, în care s'a indicat prin cercuri colorate locurile unde în campania anului 1930 s'au efectuat lucrări de împădurirea terenurilor degradate, precum și un tablou unde se specifică suprafețele împădurite din comunele, județele, ocoalele silvice și Direcțiunile regionale, unde s'au executat atari lucrări.

S'a anexat asemenea harta pedologică a României întocmit(de Institutul nostru geologic la scara 1 : 400.000 unde prin semne convenționale am arătat modul cum sunt distribuite diferitele specii forestiere ce compun pădurile aflătoare în teritoriul vizat de Tratatul dela Trianon, după natura terenurilor respective.

Résumé de l'exposé sur la situation forestière de la Roumanie au cours de l'année 1930, présenté par les experts techniques roumains à la commission du régime du Danube, dans sa XIV-ième session, tenue en Septembre 1931 à Venise (Italie).

La première partie de cet exposé contient des données statistiques sur l'étendue des forêts des territoires de la Roumanie, qui par suite de l'application de la réforme agraire se présente comme suit:

Leur surface totale est de . . . . 6.448.475 ha
dont l'État possède . . . . 1.904.004 ha

qui sont peuplées des essences suivantes: 25% résineux et 75% feuillues.

De 6.448.475 ha, 4.013.044 ha forêts on été aménajées jusqu'en 1930. On indique de même, la manière de la répartition des essences dans les différentes provinces de la Grande-Roumanie, les régimes et les traitements appliqués, la possibilité ou la quantité du matériel ligneux qu'on réalise annuellement.

Dans la seconde partie de l'exposé on indique les travaux forestiers exécutés dans tout le pays, c'est à dire:

a) repeuplements dans les forêts de l'Etat et celles administrées par l'Etat sur une surface de . . . . 16.542 ha

b) boisement sur des terrains non-cultivés (dégradés) . . 1.985 ha

Pour ces travaux de boisement inclusivement la création et l'entretien des pépinières, les travaux de corrections des torrents, etc. ont été dépensé 49.833.682 Lei (1.557.303 fr. suisses), y compris les travaux exécutés dans le territoire visé par le traité de Trianon, à savoir:

a) les boisements des surfaces exploitées des forêts de l'Etat ou de celles administrées par l'Etat . . . . 7.421 ha

b) les plantations sur les terrains stériles, dégradés . . . 1.912 ha qui ont coûté . . . . 26.164.174 Lei (817.630 fr. suisses), somme comprennant des dépens pour les pépinières et les corrections de ravins et des torrents.

En 1930, à l'occasion de la fête de l'arbre ont été planté 1.754.000 jeunes plantes.

Cet exposé est complété par le programme des travaux qui auraient du être exécutés en 1931.

De la situation forestière en question se détache l'intérêt déposé par l'Etat roumain pour la conservation et l'amélioration du domaine forestier du pays et spécialement pour la mise en valeur des terrains dégradés dans la région visée par le traité de Trianon.

Auszug aus dem Exposé über die forstlichen Verhältnisse Rumaeniens im Laufe des Jahres 1930, welches der Kommission für das Régime der Donaugewässer gelegentlich ihrer 14-ten Versammlung im September 1931 in Venedig von seiten der rumänischen Sachverständigen vorgelegt worden ist.

Der erste Teil dieser Darlegung enthält statistische Daten über Rumaeniens Waldfläche. Dieselbe beträgt heute, nach Beendigung der Agrarreform, im Ganzen 6.448.475 ha. Davon stehen im Besitze des Staates 1.904.004 ha, also rund 30%.

Was die Holzarten anbelangt, so nehmen an der Bestockung Teil 25% Nadelholz und 75% Laubholz. Von der Gesamtfläche wurden bis zum Jahre 1930, 4.013.044 ha eingerichtet. Auch die Verteilung der Holzarten in den verschiedenen Provinzen Gross-Rumaeniens wird behandelt, ebenso die angewandten Betriebsarten, der normale Etat und die tatsächlich jährlich geschlagenen Mengen.

Der zweite Teil beschäftigt sich mit den forstlichen Arbeiten, welche im Laufe des Jahres ausgeführt wurden und zwar:

a) Aufforstungen im Staatswald und den beförsterten Waldungen . 16.542 ha,
b) Aufforstungen von Oedländereien . . . . 1.985 ha

Die Ausgaben für diese Arbeiten, in welchen auch jene für Anlage und Unterhaltung von Forstgärten, für Wildbachverbauungen begriffen sind, betragen 49.833.682 Lei (1.557.303 Frs Schweizer Währung). Hier sind auch jene Ausgaben verrechnet, welche für Arbeiten in dem vom Trianoner Vertrag vorgesehen Landesteilen ausgeführt wurden, nämlich:

a) Wiederaufforstungen in abgestockten Waldteilen des Staatsbesitzes und der beförsterten Waldungen . . . . 7.421 ha

b) Aufforstungen von Oedländereien . . . . 1.921 ha

Die für diese Arbeiten (inbegriffen Forstgärten und Wildbachverbauung) benötigten Summen betrugen 26.164.174 Lei (817.630 Frs Schweizer Währung).

Gelegentlich der Feier der Baumpflanzung wurden im Jahre 1930, 1.754.000 Pflänzlinge ausgesetzt.

Des weiteren folgt eine Darlegung der für das Jahr 1931 geplanten Arbeiten. Aus den angeführten Daten lässt sich ersehen, mit welchem Interesse der rumänische Staat die Wahrung und Meliorierung der Landesforsten und besonders des vom Trianoner Vertrag vorgesehen Geländes wahrnimmt.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

ASPECTE FORESTIERE DIN CANADA

de Ing. A. M. COMȘIA
Montreal, Canada

Partea nordică a continentului american, cunoscută sub numele de Canada, face parte din imperiul britanic, având o extensiune aproape cât Europa, deși populațiunea ei nu întrece cifra de 10 milioane. O țară în formație, în rapid progres și cu posibilități incalculabile.

Pe omul din Europa îl prinde un fel de frig la pronunțarea numelui acestei țări, crezând desigur că aici nu există altceva decât zăpadă și păduri. Greșit. E vorba de un petec de pământ, a cărui bună parte are un sol de o fertilitate superioară, care, spre pildă, produce nu numai cantitativ, dar chiar și calitativ o importantă parte a grâului mondial. Soarele, temperatura violentă din timpul verii și alți factori fac ca grâul să fie gata pentru secerat în timp de 90 de zile. Varietatea faunei, a florei, precum și bogăția în minerale determină rolul important al Canadei în lume.

In modesta mea descriere voi încerca a schiță în linii generale situația acestei țări din punct de vedere forestier. Pentru a nu abuza de spațiul revistei, voi fi cât se poate de scurt.

Suprafața forestieră a Canadei — conform evaluărilor mai recente și numai aproximative — este de 2.878.633 Km. pătrați, din care 500.000 Km. p. pădure matură, așa numita „merchantable timber", 250.000 Km. p. pădure aproape de maturitate, dar totuși comerciabilă (întrucât este situată astfel, că poate fi exploatată prin mijloacele de comunicație presente, iar 1.300.000 Km. p. pădure tânără, care va fi scutită în decursul timpului de incendii sau alte pagube· va fi eventual în stare de-a produce lemn comerciabil. Toate aceste suprafețe sunt astfel situate, încât după împrejurările de astăzi pot fi exploatate. Restul de cca. 828.622 Km. p. e considerat încă de drept inaccesibil. Noțiunea inaccessibilității fiind ceva relativ, este de prevăzut că mai curând sau mai târziu va sosi timpul chiar și acestor păduri. Perfecționarea în exploatare, extinderea colonizării, facilitarea transportului, cererea pieței mondiale, etc., sunt tot atâția factori cari vor aduce cu sine utilizarea ultimului petec de pădure.

Doresc a menționa tot aici suprafața totală a Canadei, care este de 9.324.162 Km. p. din care 8.855.122 Km. p. uscat, iar restul ape. Drept suprafață propice agriculturii se poate lua cifra de 1.400.000 Km. p. din care actualmente deabia a ¼-a parte este cultivată.

6,6% din suprafața păduroasă este destinată așa numitelor „Reserve Forestiere", cari așteaptă de a fi puse mai târziu sub amenajament. In această cifră se cuprind și parcurile naționale, ce sunt distribuite pe diferite provincii și a căror extensiune totală azi este 190,122 Km. p.

Se poate zice că 90% din suprafața forestieră e proprietatea statului, care la un moment dat va fi supusă amenajamentului silvic. In ce privește lemnul, sunt aici aproximativ 160 specii de conifere și peste 30 specii de foioase. 80% din masivul forestier la Canadei se compune din conifere, din ale căror specii numai jumătate ating dimensiunile pentru cherestea. De fapt numai a șaptea parte a speciilor conifere este în present utilizată în industrie. In ce privește foiasele, acelea joacă un rol secundar — pentru industria lemnului.

Masivul țării este evaluat la cca. 7051 milioane metri cubi, dintre cari 5714 milioane m. c. de conifere, iar 1337 milioane m. c. lemn de foioase. Intre anii 1922 și 1926 consumația medie anuală de conifere a fost 53 milioane m. c. și 22.8 milioane m. c. de foioase. Pierderea anuală în urma incendiilor este evaluată la 20.9 milioane m. c. lemn de conifere și 4.8 milioane m. c. lemn de foioase. A se mai adăuga aici pierderile anuale în urma insectelor, fungiilor, vânturilor, etc.

Dintre industriile consumatoare de lemn cele mai însemnate sunt fabricele de cherestea, de celuloză, de hârtie și distileriile. Toate acestea în mare parte sunt situate în centre păduroase· sau cel puțin dealungul comunicațiilor potrivite. Drept mijloc de transport al lemnului nefasonat servesc în mare parte apele curgătoare, sau chiar şi lacurile. Cu sau fără forţă motrice lemnul e transportat din pădure până la gura fabricii, unde apoi îşi continuă drumul mai departe pe bandă.

Adeseori distanţele de la pădure până la fabrică sunt respectabile. Cunosc unele cazuri unde lemnul pluteşte pe o distanţă de 1000 Km. pe apă, plutirea durând mai multe luni de zile. Exploatarea lemnului din pădure se face cu cele mai raţionalizate instalaţiuni, unde rolul principal îl are maşina. După doborîrea şi curăţirea buşteanului, acesta e tras de tancuri până la locul de magazinaj, unde e luat în primire apoi de elevatoare mobile. Astfel, manopera în exploatare este redusă la minimum; aşi putea zice că se lucrează cu cel puţin 40% mai puţine braţe decât în Europa. Tot în aceeaşi proporţie e raţionalizată administraţia industriei. De loc nu sufere de complicaţie, ca în Europa, cu toate că are personal incomparabil mai puţin.

Instalaţiunile fabricelor cari deservesc industria lemnului, sunt în mare parte la perfecta înălţime, unde noţiunea „raţionalizare" îşi spune ultimul său cuvânt. Totul merge pe banda infinită, astfel că nu poţi fi surprins, dacă vei vedea într'o fabrică de mare capacitate deabia vre-o câţiva zeci de lucrători.

Muncitorii de pădure se compun în majoritate din oameni de origine europeană; în speţă: slavi, germani, scandinavieni, maghiari, etc. Cei mai buni muncitori de pădure sunt scandinavienii, al căror randement întrece cu mult pe al celorlalţi.

Cea mai importantă regiune a fabricelor de cherestea este partea apuseană a Canadei, în provincia numită British Columbia. Debuşeul acestei regiuni e deservit în mare parte prin Canalul Panama. Industria celulozei, hârtiei, precum şi a distileriilor îşi are reşedinţa mai mult în răsăritul Canadei; în speţă, în provinciile: New Brunswich, Nova Skotia, Quebec şi Ontario. Forţa hydroelectrică e bine desvoltată în numitele provincii, astfel că aproape întreaga industrie se serveşte de ea.

Cea mai mare parte a cherestelei canadiene este exportată nu numai în diferitele părţi ale imperiului britanic, dar şi în Statele Unite, Japonia, China, Mexico, etc. Statele Unite înseamnă cel mai mare consumator al cherestelei canadiene.

In ceeace priveşte industria celulozei şi hârtiei, ea e cea mai importantă dintre toate industriile acestei ţări. Ea deţine azi cel mai mare capital investit, plătind cele mai mari lefuri angajaților. Valoarea produselor in celuloză și hârtie, pe anul 1928 a fost total $ 233.535.326. Valoarea netă a lemnului confecționat, precum și a chemicalelor, pe anul 1928, este evaluată la $ 145.000.000. Numărul fabricelor de celuloză și hârtie din Canada întrece azi cifra de 110. Cantitatea produselor de hârtie ale acestei țări este mai mare decât a restului lumei. Cel mai însemnat client sunt Statele Unite, cari în 1928 au importat din Canada produse de hârtie — în speță hârtie pentru presă — în nu mai mică valoare decât de $ 141.103.527, din totala valoare a intregului export de $ 147.156,792. Exportul materialelor de hârtie ocupă, după grâu, al doilea loc în exportul general al țării.

Capitalul învestit numai în partea de confecționare a acestei industrii (adică numai în fabrici), arată pe anul 1928 cifra de $ 682.687,459. Numărul total al salariaților acestor fabrici a fost in 1928 nu mai puțin decât 33.614, cu o totalitate de salarii de $ 47.322,648.

Este interesant de știut, că producția Canadei în hârtie pentru presă înainte de răsboiu, a fost cu mult mai mică decât a Statelor Unite, cari pe timpul acela produceau aproximativ de trei ori mai mult. Transmutarea centrului de producție din Statele Unite în Canada a avut loc în anul 1926, de la care an U. S. A. slăbește in mod continuu. La aceasta contribue și faptul, că multe societăți pentru industria celulozei și a hârtiei din America, sistează vechile instalațiuni, clădind noui în Canada.

Confecționarea hârtiei de ziare a crescut în mod enorm în ultimii ani, consumatorul principal fiind Statele Unite. Noui fabrici, cu capacitate enormă și-au făcut apariția, cari desigur ar fi dus la o supraproducție și în consecință la o reducere în prețuri. Tratativele dintre guvernele provinciilor și producători au avut drept resultat stabilirea cotei de producție și a prețurilor. In decursul crizei economice recente multe fabrici au închis porțile, iar altele au redus producția. Cu toate acestea însă, producția Canadei în materie de hârtie pentru tipar se afla în 1929 încă în creștere, cu o producție dublă față de America. Azi rezultatul crizei economice se manifestă în împiedicarea expansiunii acestei industrii. Cererea pentru lemn de eluloză și pentru celuloză este în declin. Totuși, se înregistrează o creștere a cererii pentru celuloza de calitate mai bună și pentru anumite grade și calități de hârtie.

In 1929 s'a inaugurat in Montreal (Canada) „Institutul pentru celuloză şi hârtie", care işi datoreşte existenţa Serviciului Federal Forestier. Universităţii din Montreal. precum şi Uniunei Producătorilor de hârtie. Acest institut desigur contribue mult la ridicarea nivelului acestei industrii.

Afară de cherestea, celuloză şi hârtie ar mai fi de amintit următoarele produse forestiere: lemn pentru foc, a cărui producţie anuală atinge valoarea de $ 41.000.000. traverse pentru căi ferate in valoare de $ 5.000.000. pari de telegraf in valoare de $ 4.000.000 şi diferite traverse în valoare de $ 3.000.000.

Cu toate că codrul acestei ţări pare a fi inepuizabil, chestia se prezintă altfel. In afară de exploatările industriale. adeseori fără scrupule. mai sunt şi alţi factori cari îşi dau tributul la distrugerea acestor bogăţii şi a căror anihilare formează obiectivul silviculturii prezente.

Oricărui călător. care traversează această uriaşă ţară. îi sunt bătătoare la ochi vastele suprafeţe păduroase bântuite de incendii mai mult sau mai puţin proaspete. Aş putea zice fără să exagerez că sunt puţine petece de loc in Canada, unde să nu fi trecut cel puţin odată focul in ultimii 50 sau 100 de ani. Chiar şi în părţile cele mai nordice, am putut constata vechile urme ale incendiilor.

Dat fiind faptul că pădurile formează una dintre cele mai însemnate bogăţii ale ţării, este de inţeles că incendiile forestiere formează un capitol aparte în comptabilitatea acestui stat, iar combaterea lor este piatra fundamentală a silviculturii canadiene. Pentru a da o pildă, vreau să spun, că în decursul ultimilor 10 ani au fost distruse de foc numai în 2 mici provincii atâtea păduri, cât ar fi corespuns tăierii pentru 29 ani pe întreaga ţară. Pagubele incendiilor forestiere sunt evaluate la cca. $ 14.500.000 pe an. Consecinţele nu se manifestă numai in mod direct, adică în paguba cauzată prin pierderea lemnului. ci la fel în mod indirect. prin stingherirea şi aducerea industriei, în şomaj, în denudarea terenurilor. etc., etc. Pierderea în păduri. cari sunt potenţialul economic al unei ţări. înseamnă mai mult decât pierderea contravalorii în bancnote.

E dovedit că 90% din incendiile forestiere sunt datorite oamenilor, deci pot fi prevenite. Conform statisticei, reiese următoarea repartizare a cauzelor:

căile ferate:	26%;
coloniştii:	15%;
fulger:	7%;
industria Forestieră:	6%;
cauze neidentificate:	30%;
drumeţii:	16%.

Căile Ferate, a căror extensiune lineară întrece distanţa de 60.000 Km. au o organizare specială pentru combaterea incendiilor. Această organizaţie stă sub controlul Comisiunei Căilor Ferate Canadiene. Legea obligă căile ferate de a stinge orice incendiu apărut în raza de 100 m. de la traseu.

Drumeţii, indienii şi vânătorii cauzează, datorită neglijenţei lor, o însemnată cotă a incendiilor. Coloniştii, cari vor să-şi mărească suprafaţa terenului agricol, sau a păşunei, adeseori uzează de foc, pe care apoi nu-l mai pot opri. Punerea focului în mod intenţionat e rar, însă se întâmplă.

Controlul suprem în organizaţia în contra incendiilor îl deţine aşa numitul ‚Dominion Forestry Service". Organizaţia pe ţară este în această privinţă cu mult mai avansată decât în oricare alt stat din lume. Santinelele („Fire Rangers"), sunt plasate pe districte. In lunile de vară, când sezonul incendiilor e în plin, aeroplane de observare patrulează regulat districtele mai însemnate, iar în caz de foc, oamenii şi materialul necesar se transportă nu numai cu trenuri şi automobile la faţa locului, dar chiar şi cu aeroplane.

Combaterea incendiilor forestiere nu se mărgineşte numai la o strajnică organizaţie technică, ci mai mult: îşi are obârşia pe băncile şcoalei, la educaţia masselor prin cărţi, prin presă, prin diferite reclame, etc. Nimic nu se cruţă în această privinţă. Unde te uiţi, în case publice, în şcoli, în terenuri, în prăvălii, în pădure, poţi vedea tăbliţe cu inscripţii potrivite şi cu diferite desemnuri caracterizând dezastrul cauzat de foc. Astfel, nu e de mirare că ideea intră în sânge şi oase, constatându-se în această direcţie un progres pozitiv.

Alţi factori cari contribuesc la distrugerea parţială a pădurilor, sunt insectele şi fungii. Speciile lor sunt cam tot acelea ca şi în Europa (o parte din ele sunt importate), iar combaterea lor se face — în mod modest — conform sistemelor cunoscute. Pentru combaterea insectelor, vreau să spun, se experimentează actualmente cu o compoziţie chimică, împrăştiată cu ajutorul aeroplanelor. Deşi s'a înregistrat un succes oarecare, costul întrece deocamdată profitul, astfel că problema a rămas deocamdată şi pe mai departe în stadiul experimentării.

O altă pierdere, destul de însemnată, se manifestă în exploatarea superficială a lemnului, din care adeseori 25% rămâne la faţa locului, devenind prada diferitelor elemente. Fasonarea, resp. fabricarea, înregistrează o altă pierdere de cca. 30—40%.

Regenerarea pădurilor devastate de foc este lăsată aproape în totalitate naturii, iar cât de încet se poate reface o pădure mai cu seamă pe un teren pârjolit de foc, asta o ştim prea bine. Reîmpădurirea artificială a suprafeţelor exploatate, se face în unele cazuri isolate, însă pe o scară mai modestă. Unele societăţii din industria forestieră au început a proceda la reîmpădurire în mod sistematic. Pentru încurajarea regenerării artificiale a pădurilor statul a înfinţat, sub conducerea silvicultorilor, în diferitele părţi ale ţării, aşa numitele „Forest nursery" (Pepiniere), de unde plantele sunt apoi distribuite conform necesităţii.

Învăţământul silvic pe acest continent este încă în faşe. Prima şcoală forestieră şi-a făcut apariţia în anul 1898, ataşată fiind universităţii Cornwell, din Statele Unite. De atunci şi până în prezent numărul şcolilor a crescut în Statele Unite la 26, cu cca. 2000 de absolvenţi pe an, dintre cari 80% sunt plasaţi în servicii particulare. Însăşi Canada dispune azi de 4 şcoli forestiere. Materialul de studiu e cam acela ca şi în Europa. La începutul secolului present silvicultura de aici s'a folosit exclusiv de resursele literare europene; în speţă cele germane şi franceze. Mai târziu văzându-se necesitatea ca silvicultura americană să stea în definitiv pe picioarele proprii şi să se bazeze pe studiile critice ale condiţiilor locale, s'a procedat la o literatură specific americană. Azi găsim aici cărţi, buletine şi reviste de specialitate, în mare abundenţă. Foarte mult interes se pune în creiarea „Staţiunilor pentru Experimentări Forestiere", din cari numai Statele Unite dispun azi de opt, iar Canada de una.

Din situaţia expusă mai sus, uşor se poate conchide la activitatea silvicultorului din Canada, care activitate în present se mărgineşte mai mult sau mai puţin la protecţia pădurii contra devastării în diferitele ei forme. Silvicultura metodică, în sens european, e încă în faşe, deasemenea problema planurilor de amenajament. Lemnul fiind încă abundent şi eftin, o investiţie de capital pentru refacerea unui masiv nu poate aduce procentul corespunzător. Aceste împrejurări însă nu vor mai dura timp îndelungat, dat fiind faptul că pădurile bune se depărtează din zi ce merge de la centrele locuite, ceeace aduce cu sine punerea sub amenajament a terenurilor prin excelenţă forestiere. situate in regiunile locuite. Canada e cea mai importantă sursă de lemn în comerţul interbritanic. Dacă în vastul teren forestier s'ar face planuri de amenajamente în formă cât de rudimentară ,cantitatea exploatabilă s'ar ridica uşor la triplu. Ar fi riscat să se spună că codrul acestei ţări ar fi inepuisabil. Dacă se continuă exploatările în formele prezente, în decurs de 60-100 de ani, lemnul canadian desigur ar fi epuisat. Cel mai evident exemplu il dau, in această privinţă, Statele Unite, cari încă în decursul secolului trecut au dispus de păduri uriaşe, iar azi sunt nevoite de a importa cea mai mare parte a produselor forestiere. Pentru a nu ajunge în o atare tristă situaţie, guvernul britanic depune serioase sforţări pentru înjghebarea silviculturii în toate coloniile, resp. dominioanele sale. În Canada — în afară de Serviciul Forestier Canadian — există şi aşa numita Comisie pentru Conservare, a cărei menire este de a veghea asupra tuturor resurselor naturale ale ţării şi ţine în curent guvernul cu toate chestiile. Pentru întreg imperiul britanic apoi există aşa numita „Empire Forestry Association", cu sediul în Londra, care — în mod periodic — ţine congrese în diferitele părţi ale imperiului, studiind necesităţile silvice locale şi procedând la satisfacerea lor.

Aceasta este în mod sumar situaţia silvică în acest colţ al continentului american.

Aspects forestiers de Canada.

L'étendue bolsée, les industries forestières, les exploitations, les problèmes de la protection des forêts, l'enseignement sylvicole, sont les questions que l'auteur passe en revue, pour nous présenter le cadre plein d'intérêt dans lequel est appelé à activer le forestier canadien.

Forstliches aus Kanada.

Verfasser giebt eine Übersicht über Waldfläche, forstliche Industrie, Waldausstockung, Forstschutzprobleme und Forstunterrichsfragen in Kanada und zeigt damit, in welchem Rahmen sich die Tätigkeit des Forstmanns daselbst bewegen kann.

TRANSPORTUL PUEŢILOR LA MUNTE

de VASILE V. VASILIU
Ing. şef silvic

O primă condiţiune pentru reuşita unei plantaţiuni, este ca puetul să ajungă fără să sufere la locul de plantat, operaţiune foarte delicată mai ales la munte, unde locurile de plantat sunt mult depărtate de pepiniere.

Transportul pueţilor prin locuri accidentate, pe târgi, pe lângă că e dificil, scutură tot pământul depe rădăcini şi puetul ajunge sdruncinat şi cu rădăcinile uscate. La fel de puţin recomandabil este transportul în desagi sau în raniţe, în cari pueţii se mototolesc, ca şi acela mult mai greoi, în hârdae şi găleţi.

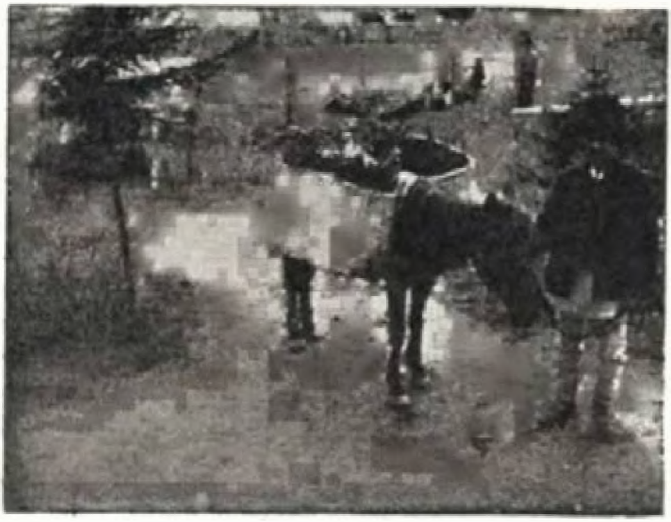

Un mijloc practic însă pentru transportul pueţilor, este acela pe cai, în coşuri de alun special construite. de forma celor din figura alăturată (fig. 1).

Fundul coşului e căptuşit în interior cu o foae de pânză impermeabilă care să păstreze mocirla în care stau rădăcinile pueţilor.

Un coş de dimensiunile 30×45×32 cm. costă 80—85 lei, astfel că perechea ajunge la 160—170 lei, la care adăogându-se pânza 40—50 lei ,ajungem la 200—220 lei costul unei perechi de coşuri.

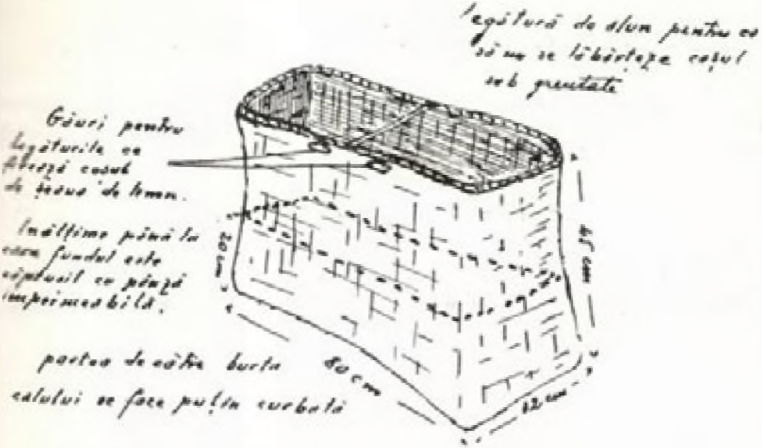
legătură de alun pentru ca să nu se lăbărţeze coşul sub greutate
Găuri pentru legăturile ce fixează coşul de şeaua de lemn.
Înălţime până la care fundul este căptuşit cu pânză impermeabilă.
partea de către burta calului se face puţin curbată
80 cm
12 cm

Intr'un coş pot intra 300—400 puieţi de molid de 3 ani, aşa că intr'un transport cu calul se pot duce din pepinieră la locul de plantare în cele mai bune condiţiuni până la 800 puieţi.

Sistemul imaginat de D-l Insp. Silvic Nistor Văleanu a fost cu succes aplicat anul acesta, atât în lucrările Soc. Carpatina, cât şi în acele ale Ocolului Silvic R.-Vâlcea.

Le transport des jeunes plantes dans les régions accidentées.

L'auteur présente un système pratique pour le transport des jeunes plantes dans les régions accidentées, appliqué cette année avec succès dans les travaux de plantations dans les montagnes de Lotru.

Der Pflanzentransport im Gebirge.

Verfasser beschreibt ein praktisches Verfahren für den Pflanzentransport in gebirgigen Gegend, so wie es während des laufenden Jahres bei Aufforstungsarbeiten im Lotrugebiete gehandhabt wurde.

TERMINOLOGIE DENDROMETRICA

de I. GURAN

Baza fundamentală a metodei de evaluarea volumului arboretului constă din determinarea unei suprafeţe parţiale şi cubarea ei exactă, dela care prin multiplicarea cu raportul dintre suprafaţa totală şi cea parţială, se ajunge la stabilirea cubajului arboretului.

Aceste suprafeţe alese — ce servesc numai la cubaj — sunt denumite: locuri de încercare, pieţe de cubaj, places d'essai, Probeflächen.

In urmărirea problemelor silvice ştiinţifice, se aleg pe teren anumite suprafeţe delimitate vizibil şi durabil, în scopul de a se studia — în general — legile creşterilor. Denumirea acestor suprafeţe sunt: pieţe de experienţă, places d'essai, Versuchsflächen.

Noi avem deci pentru prima categorie de suprafeţe 2 termeni [1].

Spre deosebire de ţările în care s'au creat termeni, cari nu exprimă exact realitatea.

Se ştie că dendrometria deosibeşte 2 mari clase de metode:
metode bazate pe măsurători directe şi
metode bazate pe evaluări.

In prima clasă, cubajul se face prin determinarea reprezentanţilor categoriilor sau claselor de diametre, reprezentanţi numiţi: arbori de probă, tiges d'essai, Probestämme, recomandaţi şi uzitaţi în Germania, nu şi în Franţa. Termenul orginal „Probestämme" se află bine denumit la noi, atât în practică cât şi în ştiinţă.

In a doua clasă de metode se determină acele suprafeţe arătate mai sus sub denumirea de „locuri de încercare". Metoda prin locurile de încercare nu se aplică în Franţa, este foarte sumar tratată de francezi — fiind o creaţie germană — însă mult uzitată la noi.

Suprafaţa parţială e denumită de Germani „Probefläche", de francezi „place d'essai" — deşi mai are un alt sens — în mod cu totul liber, iar de noi „loc de încercare" deşi „place" are o altă accepţiune.

---

[1] Adeseori 3 „vezi Instrucţiunile oficiale de amenajarea păd. Statului form. No. 2.

Prin faptul că metoda e de origină germană, că în general termenii technici trebuesc cercetaţi în literatura originală şi că există o mare analogie între „Probestämme" şi „Probeflächen" (reprezentanţi ai unui grup) credem că termenul technic cel mai indicat la noi ar fi „Suprafaţa de probă" iar nu de „loc de încercare".

Analizând a doua categorie de suprafeţe parţiale, observăm că urmărirea probelor silvice ştiinţifice — în timp — este încredinţată unor organizaţiuni speciale denumite din 1900 „Staţiuni de cercetări forestiere"[1]) iar mai de mult „de experimentaţie forestieră"; din care cauză şi acele suprafeţe vizibile şi durabil delimitate s'au numit când-va „de experienţă".

Pe aceste suprafeţe nu se fac experienţe, ci cercetări (o mare deosebire); motiv pentru care trebue să se fi schimbat titulatura organizaţiunilor.

Germanii le denumesc prin termenul „Versuchsflächen" şi dacă Francezii n'au un termen deosebit — păstrează pe „places d'essai" ;— aceasta e explicabil prin inexistenţa în practică şi teorie a suprafeţelor de probă.

Nu se poate cunoaşte — de noi personal — dacă în Franţa s'a întrebuinţat termenul „piaţa de experienţă"[2]) acum circa 40 ani când s'a introdus la noi, însă actualmente nu mai poate fi menţinut şi aplicat, deoarece „piaţa" presupune un teren gol şi amenajat, iar în arborete nu se fac experienţe, ci cercetări.

Deaceia credem că cele mai indicate termene de adoptat ar fi :

Suprafaţă de probă şi suprafaţă de cercetare[3]).

Terminologie dendrométrique.

On analyse les dénominations techniques roumains actuelles correspondantes aux dénominations allemandes: „Probeflächen" et „Versuchsflächen" et à celle française „place d'essai" et on propose à leur place des expressions plus propres.

Terminologie der Holzmesskunde.

Die jetzt üblichen rumänischen Fachausdrücke für die deutsche „Probefläche und Versuchsfläche", für die französiche „Place d'essai" werden einer Prüfung unterzogen und dafür andere, passendere vorgeschlagen.

---

[1]) Les stations de recherches forestières sau die forstlichen Versuchsanstalten....

[2]) S'au întrebuinţat expresia „arbori de experienţă" pe la 1889.

[3]) Propunerea, justificarea şi întrebuinţarea termenului de „suprafaţă de cercetări" se găsesc deasemenea şi în Rev. Pădurilor Nr. 9, 1931, pag. 746 şi următoarea.

SITUAŢIA DIFICILA A PADURILOR

de HORIA MANOLE

In urma diferitelor calcule, cari s'au intocmit şi publicat, în ultimii doi ani, s'a ajuns ca producţiunea agricolă să fie unanim compătimită, ca fiind lipsită total de rentabilitate.

Lucrurile au mers atât de departe, incât a fost nevoe de legiferări speciale, care să salveze producţia agricolă.

In timp ce discuţiunile se prelungiau, nici o voce nu s'a ridicat, pentru a demonstra, că o altă categorie de proprietari — şi aceştia tot rurali — având în patrimoniul lor pădurile, merg spre ruină sigură. Ruina lor atrage mizeria întregei populaţiuni muntoase, care nu posedă pământ şi al cărei crez de viaţă constă — aproape exclusiv — în preocupările forestiere.

Şi — pentrucă documentările se fac cu cifre, mai ales — vom face şi noi analiza cifrelor, spre a vedea dacă producţia forestieră, care angajează milioane de hectare anual, are — sau nu — dreptul să-şi strige păsurile.

Majoritatea pădurilor româneşti — se ştie — sunt constituite din fag, care se întrebuinţează intr'o proporţie de 95%, drept combustibil.

Să luăm cazul unui proprietar de pădure de fag (căci bradul şi stejarul pe lângă că se găsesc intr'o proporţie mai mică, dar nici nu se pot vinde, azi).

In ipoteza că proprietarul işi exploatează singur pădurea (căci în cazul antreprenorilor, situaţie este — sub raportul rentabilităţii — complet nenorocită), pentru lemne de foc, iată preţurile medii de cost:

fasonatul unui metru ster,	Lei	20
transportul la gară	„	50
stivuitul	„	5
încărcat în vagon	„	5
speze (scrisoare trăsură, timbre, etc.)	„	5
impozite	„	12
cheltuieli de Ad-ţie	„	20
replantarea pădurii	„	10
dobinzi (pe 6 luni)	„	6
diverse	„	3
Total	Lei	136

Socotind 22 metri la vagonul de 10 tone, avem costul propriu zis, pentru un vagon de foc despicate, de fag, Lei 2992, sau — rotund — 3000 lei.

Ținând seama, de prețul mediu de vânzare, care este 3300 lei vagonul, ii revine proprietarului diferența de 300 lei de vagon.

Să presupunem că pădurea s'a exploatat ras, sau — mai bine — că s'a exploatat dela un diametru de 20 c. m.

Rezultă, atunci, în mediu, 10 vagoane de lemne de foc, depe urma unui hectar, astfel exploatat, adică 220 metri steri, (recoltați din exploatarea arborilor dela 20 c. m. diametru, in sus).

In acest caz, proprietarul respectiv, va avea un venit de lei 3000, depe urma unui hectar (căci 10 vagoane à 300 lei, fac 3000).

Considerând acum că exploatarea pădurii a avut loc după 60 ani, lesne se poate stabili *renta unui hectar*, care — in cazul nostru — este de *50 lei pe an*.

Datele pe cari le analizăm, le-am luat în felul arătat, pentru a simplifica calculele și a stabili — mai ușor — rentabilitatea unității de suprafață aleasă, făcând abstracție de alte considerațiuni.

Să facem acum și socoteala unui hectar de teren agricol, semănat cu grâu, procedând tot ca mai sus, și având in vedere prețurile obicinuite astăzi.

ogorul și aratul, pentru un hectar	Lei	600
semănatul cu grâu	,,	100
sământa (90 kgr. à 3.30 lei) rotund	,,	300
seceratul și transportul la mașină	,,	500
treeratul și transportul grâului la magazie	,,	300
fonciera	,,	220
dobinzi (pe un an) de hectar	,,	252
cheltuieli de Ad-ție de hectar	,,	400
transport grâu gară și încărcat vagon	,,	100
diverse	,,	100
Total	Lei	2872

Așa dar, cheltuiala unui hectar cultivat cu grâu reprezintă lei 2872.

Să luăm ca bază de producție medie 16 hectolitri, la hectar, a 75 kgr. și vom avea 1200 kgr. de producție, a 3.30 lei kgr., adică 3690 lei.

(Nu socotim valoarea paielor, cari rămân să acopere eventualele diferențe de preț al unor munci).

Vom avea, prin diferență:

3960—2872=1088 lei rentabilitate, la hectar.

Prin comparație stabilim, deci, că în cazul exploatării forestiere, renta unui hectar este de 50 lei, pe când în cultura hectarului de grâu, se obține o rentă de 1088 lei, sau de peste douăzeci de ori mai mult.

Este foarte posibil, ca în analizele de prețuri arătate mai sus, să fie diferențe de prețuri. Este explicabil. Prețurile variază dela o regiune la alta, în plus ori in minus. Media, pe care noi ne-am bazat, nu se depărtează mult de ralitate și aceasta e faptul care interesează.

Or, când cifrele vorbesc singure, cum este admisibil să se oprime o întreagă categorie de producători, cari au nenorocul să se numiască „forestieri", în loc de „agricoli"?

Din datele exprese, se desprinde nedreptatea, pe care o face fiscul, ca unul ce încasează (în cazul proprietarului forestier) lei 2200, pentru hectarul de pădure în exploatare și lei 220, adică numai a 10-a parte, pentru hectarul de pământ agricol.

In asemenea condițiuni nu este greu de stabilit unele concluziuni, și anume:

1°. Sau proprietatea agricolă plătește un impozit prea mic statului, isvorând de-aici lipsuri budgetare.

2°. Sau proprietatea forestieră este peste măsură de împovărată, ceeace produce o totală dezinteresare pentru exploatări, iar — drept corolar — o lipsă de încasări, din partea budgetului.

3°. Problema economică a țării este unilateral îmbrățișată, creind avantaje — numai în parte justificate — unei singure categorii de producători.

4°. In timp ce proprietarul forestier este supus restricțiilor prevăzute de o întreagă legislație (asigurări sociale; regim silvic, etc.) mai este grevat și de impozite înzecite față de proprietarul agricol.

Acesta din urmă este liber să dispună, după bunul plac, de moșia pe care o are, neavând altă îndatorire, față de colectivitate, decât plata celor 220 lei pe an, de hectar, la percepție!

In asemenea condiții nu poate fi vorba de propășire.

Dacă majoritatea populației o constitue pătura agricolă a țării, este ilogic ca tocmai ea să fie întreținută, de o minoritate, complet lipsită de resurse.

Mersese aşa de departe grija pentru agricultură, încât era aproape gata să se uite pădurile, in redactarea legii conversiunii.

Vitregia arătată pădurilor, in toate ocaziunile, este de necontestat — mai cu seamă acum, — în plină tragedie forestieră.

La situation difficile des forêts en Roumanie.

Die Notlage der rumänischen Forstwirtschaft.

JURISPRUDENȚĂ

JURISPRUDENȚA LA LEGISLAȚIA SILVICĂ

C. D.

Delicte silvice.

Flagrant delict silvic. Proces verbal. Martorii asistenți semnați prin punere de deget. Valabilitate. Art. 78 și 81 cod silvic.

In fapt: Cu ocazia judecării procesului se ridică de către inculpat excepțiunea de nulitate a procesului verbal de flagrant silvic, dresat de pădurar, pe motiv că cei doi martori asistenți prevăzuți de art. 78 c. silvic, cer ca procesul verbal care constată un flagrant delict să fie semnat și de doi martori, cum să fie aceste semnături nu distinge textul. Deaceia neprevăzându-se în mod expres nulitatea procesului verbal dresat în atari condițiuni, se respinge incidentul condamnându-se delicventul conform actului de estimație.

Judecătoria ocolului Strehaia, cartea de judecată penală 593 din 20 Aprilie 1932. Președinte L. Bărzotescu jude ajutor.

Notă:

Intr'adevăr din stipulațiunea art. 78 al. II cod silvic, rezultă că procesele verbale prin care se constată un flagrant delict silvic trebue a fi semnate și de 2 martori asistenți. Dece a edictat legiuitorul această dispozițiune? Ceeace l-a preocupat în prim ordin a fost nu semnătura în sine a procesului verbal de către martori știutori de carte, ceiace ar fi spus-o expres, ci prezența martorilor la operațiunile de constatare ale delictului, prezența care contribue a da acestor procese verbale forța probantă de a fi crezute până la inscrierea în fals.

Or, in speță, această prezență a martorilor e atestată de funcționarul silvic instrumentativ și s'a decis de doctrină și jurisprudență că această aserțiune relativă la prezența martorilor fiind făcută de un ofițer public competent, dă semnăturii lor prin punere de deget un caracter de autenticitate. (Vezi Planiol et Ripert, Traité élément. ed. X vol. II, pag. 33 No. 81).

In afară de aceasta art. 78 al. II cere semnarea a doi martori asistenți fără a distinge dacă trebuesc a fi știutori de carte sau analfabeți.

A opri pe martorii neștiutori de carte a semna prin punere de deget un proces verbal de flagrant delict silvic ale cărui elemente le-au constatat poate proprii sensibus, ar fi a creia o incapacitate pe care textul nu o prevede; apoi agentul intrumentator în mediul analfabet al populației rurale dela 1910 când s'a confecționat codul silvic. I-ar fi fost destul de greu a găsi știutori de carte și legiuitorul dela 1910 a știut acest lucru și desigur că prin edictarea art. 96 al. II nu a voit să treacă cu vederea rezultatele practice ale dispozițiunilor sale.

S'a decis ca dresarea unui proces verbal de flagrant delict silvic fără semnătura martorilor asistenți sau in absența lor nu atrage nulitatea lui de drept, ci numai il face a-și pierde forța probantă, putând fi combatută prin proba contrarie. Vezi in acest sens: I. Tanoviceanu. Notă C. judiciar 56/912 C. St. Bosie. Notă curierul judiciar 55/912 C. Botez. Legiuiri silvice No. 157 pag. 124 Jud. ocol. Voinești Iași din Jurisprudența generală speța 877/929 cu nota critica a D-lui Tr. R. Scriban, vezi și jurisprudența generală 1932 speța No. 546 cu notele V. Dongoroz și Tr. Scriban. De aceia a fortiori am decis ca procesul verbal de flagrant delict silvic semnat de martori asistenți prin punere de deget, e perfect valabil.

L. BARZOTESCU

Jurisprudența generală No. 21 Iunie 1932.

C R O N I C Ă

SARBATORIREA UNUI VETERAN CAMARAD ŞI OBSERVAŢIUNI ASUPRA PRIMELOR SALE LUCRARI CULTURALE

Domnul Inginer Inspector general silvic pensionar Daniil Clain, prin scrisoarea din 22 Mai 1932 adresată Domnului C. M. Bunescu Directorul Regionalei III silvice Bacău, l'a rugat să întrunească camarazii în ziua de 5 Iunie a. c. la pădurea Racova-Runcu din ocolul Fântânele, situată la 4 Km. de Gara Bahuş şi anume în parchetele No. 20, 21 şi 22, unde acum 45 ani când D-sa era Şef al ocolului No. 10 Bacău, a executat o tăere de însămânţare şi secundară.

Această dorinţă a veneratului nostru coleg, care în acelaş timp împlinea şi vârsta de 70 ani a fost satisfăcută, şi ea desigur a fost determinată pe deoparte, de marea dragoste ce a avut-o şi o are de pădure, pentru a cărei conservare şi prosperare a luptat în îndelungata sa carieră silvică, iar pe de alta şi de scopul instructiv practic, în special pentru generaţiile de azi, de a vedea efectul unor asemenea lucrări de ordin cultural silvic după o trecere de 45 ani, sub raportul, în special al regenerării pe cale naturală prin sămânţă, care pe acea vreme în ţara noastră era numai de esenţă teoretică, practica generală fiind a crângurilor sau crângurilor compuse.

La 1889 G. Huffel a văzut aceste lucrări şi le-a propus la Bucureşti spre a fi date ca model la expoziţia universală dela Paris din 1900, fapt ce s'a şi întâmplat şi Domnul Clain are un document în această privinţă.

După trecere de 15 ani dela efectuarea acestei lucrări, la 28 Mai 1902, camarazii din fosta Regiune II silvică Bacău şi anume: Gh. Isopescu Şeful Regiunei, D-l Clain silvicultor şef la aceiaşi Regiune, V. Beraru şeful ocolului Lucăceşti, D-l Insp. General pensionar D. Borş, pe atunci Şeful ocolului Traian, P. Pirnog Şeful ocolului M-rea Caşin şi Domnul C. N. Budu Inginer Insp. silvic pensionar, pe atunci Şeful ocolului silvic Valea Rea, s'au întrunit pe teren în aceleaşi parchete, desigur în scop instructiv, şi cu această ocaziune au dresat un proces verbal asupra constatărilor făcute şi învăţămintelor trase.

Extrag din acel proces verbal partea esenţială, din care se constată că deşi pe acea vreme ştiinţa silvică era la începutul aplicaţiunii ei, totuşi generaţiunile trecute urmăreau cu multă ardoare asemenea lucrări şi ştiau să tragă învăţăminte practice pentru viitor.

„A. In pădurea Racova am văzut: 1) Tăerea de însămânţare din parchetul

No. 20, precum și tăerile secundare din parchetele următoare, toate din cantonul „Pârâul Racova", executate în 1887 și anii următori de Domnul D. C. Clain, Șeful ocolului silvic Bacău, de atunci.

Ambele tăeri au reușit atât de bine, încât regenerarea fagului, care compunea masivul, s'a făcut complet pe toată întinderea, și tânărul subarboret nu așteaptă decât tăerile secundare și definitive, pentru a crește și mai viguros. Când s'a făcut lucrările de punere în exploatare, s'a ținut seama de experiențele funeste din parchetele precedente, în care din cauza unei tăeri prea deschise, a avut de rezultat inundarea suprafeței exploatate cu esențele fără valoare, ca plopul, salcia și mesteacănul, contra cărora astăzi se lucrează prin tăeri de ameliorare, cu multă anevoe, în scopul de a salva semințișul care există pe ici și colo.

Această reușită a tăerei de însămânțare executată de Domnul Șef de ocol din acel timp, de Domnul D. C. Clain, s'a luat ca tip de tăere de însămânțare reușită, pentru expoziția franceză din 1900".

La dorința de a ne întruni pe teren, a veneratului nostru camarad, a ținut în primul rând să ia parte Domnul Inginer Inspector General silvic, Coman Marinescu, care deși prea ocupat cu lucrările de delegație ce le avea în cuprinsul acestei Direcțiuni, a înțeles să și le întrerupă atât ca respect și dragoste față de fostul său șef, dar și pentru scopul instructiv al adunărei noastre, Domnul Director C. M. Bunescu, Subsemnatul, Inginer Tarhon Șeful ocolului Lucăcești, Inginerii Ghervasie și Makay din centrul Direcțiunei, cum și Inginerul silvic I. Simionescu Șeful ocolului silvic Fântânele în al cărui ocol cade pădurea ce a făcut obiectul observațiunei noastre.

Pentru noi, care am văzut efectul lucrărilor executate de Domnul Clain după 45 de ani, observațiunile au fost instructive, atât în efecte bune cât și în efecte rele, și acestea din urmă datorită împrejurărei că nu s'au urmat mai târziu și la timp cu programul ce-l începuse Domnul Clain.

Intr'adevăr, dacă am văzut o regenerare naturală din sămânță în fag, ca urmare a tăerei de însămânțare și secundară, cu excluderea esențelor mici, ce camarazii noștri în 1902 constatau că invadase suprafețele exploatate în trecut, n'am văzut însă un arboret bine desvoltat, în starea de prăjiniș spre stâlpiș, ce ar fi trebuit s'o aibă, și aceasta datorită faptului că următorii D-sale n'au intervenit la timp să degajeze acest nou element de regenerare, de etajul dominant ce constituia arboretul bătrân al codrului și care urma a fi tăiat în ultima tăere definitivă, fapt ce a avut loc mai târziu în epoca războiului, pentru ca la timp să-i fi dat posibilitatea de desvoltare mai prielnică.

Intrunirea noastră, încheiată la o masă comună, la adăpostul codrului din pădurea Racova Runcu a fost animată de sufletul cald, entusiast și încă tânăr al bătrânului nostru camarad care ne-a transportat în trecut, la vicisitudinile cu care a avut de luptat corpul silvic al statului pentru a cărei organizare Domnul Clain a fost un aprig, curagios și statornic luptător, recitindu-se ceiace D-sa a vorbit și a scris în „Revista Pădurilor" din 1891 și 1899 cu ocazia congreselor anuale ale silvicultorilor, arătându-se satisfăcut că a putut vedea înfăptuite doleanțele corpului silvic, atât pentru o mai bună administrare a pădurilor, prin legiuirile actuale, cât și pentru soarta corpului silvic, prin legea de organizare de azi, punându-l în situațiunea, ca cu mai multă siguranță să-și facă datoria, stăruind cu emoțiune vădită ca activitatea noastră să nu fie animată decât de înalta discipână, pentru conservarea și prosperarea patrimoniului forestier, spre binele economiei generale a țării.

Domnul Inspector general silvic Coman Marinescu, ca cel mai în vârstă și mai mare dintre noi. răspunzând Domnului Klein, l'a asigurat că generațiunile de azi au înțeles lupta generațiunilor trecute, și că noi la adăpostul unei legi pentru administrarea pădurilor și de organizarea corpului silvic, suntem pătrunși de importanța și necesitatea pădurilor și vom ști să fim la înălțimea misiunei noastre, încheind urări la adresa D-sale.

Cu învățămintele trase și înălțați sufletește ne-am despărțit, mulțumind Domnului Clain că ne-a dat această ocaziune și ar fi de dorit ca și în alte părți ale țării. unde experiența trecutului poate oferi învățăminte pe viitor, căci în general știința silvică s'a clădit pe observațiuni, camarazii să se întrunească și să se instruiască, cu care prilej se încheagă și mai mult spiritul de camaraderie ce este necesar mai ales corpului nostru, a căror membri sunt sortiți să lucreze în mijlocul naturii și despărțiți unul de altul.

TH. PAIȘ
Inginer Inspector silvic

10 Iunie 1932, Bacău.

„SADIREA ARBORILOR" LA IAȘI

Din inițiativa Direcțiunii II Regională Silvică, s'a lansat un apel către toate autoritățile și amicii naturii, dintre cari, majoritatea au participat la consfătuirea din 2.IV., în care s'a fixat principial: programul lucrărilor și serbărilor, termenul în care să se efectueze, iar ca teren s'a designat, în primul rând: Dealul Mânăstirei Cetățuia, ca fiind cel mai potrivit scopului: înfrumusețarea Iașului prin replantarea dealurilor învecinate și locurilor sale virane, — consolidând totodată terenul surpător al dealului Mânăstirei prin continuarea plantațiilor anterioare, — neisbutite, — și cu acelaș prilej — să aibă loc tot aici și „Serbarea pomilor".

I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei a dat nu numai încuviințarea, oferind terenul proprietatea Mânăstirei pentru acest scop, ci și arhiereasca binecuvântare asupra acțiunei întreprinsă de Corpul Silvic, care vrea formarea unei „Conștiințe forestiere" și o nouă mentalitate înțelegătoare a utilului și frumosului pădurilor, iar Sărbătoarea zilei arborilor fiind și prilej de: solidaritate socială, a tuturor profesiunilor și nației lucrând laolaltă, și o minunată lecție educativă — practică tineretului școlar, legat de glie prin rodul sădit de el și cuminecat cu harul naturii divine.

Domnul Comandant al Corpului IV Armată, General Todicescu, conform și cu ordinul Ministerului Armatei No. 3717/932, a dat ordin trupelor garnizoanei, punând la dispoziție și două echipe lucrătoare cu unelte, din soldați ai Regimentului 13 Infanterie și I. C. F. R.

Inspectoratul Regional Școlar, împreună cu Consiliul Interșcolar, au luat măsuri ca toate școlile să participe la serbare, iar unele societăți studențești, au dat concurs efectiv chiar la lucrări.

In intervalul dela 15—20 l. c. s'au efectuat lucrările de pichetaj, pregătirea terenului, gropile, precum și plantarea pe versantul Sud-Vest a circa 6000 pueți dela ocolul Ciurea, — de speciile: pin, stejar și salcâm majoritate, precum și: paltin, frasin, sophora; operațiuni săvârșite de serviciul silvic și armată, sub conducerea fostului și actualului șef al ocolului silvic Ciurea, Inginerii: A. Ivanov și V. Palade, dirijați personal de Directorul Regionalei II Silvice Inginer Inspector N. Gh. Teodorescu. S'au rezervat vre-o 700 gropi și pueții necesari pentru plantația demonstrativă cu școlile, ceeace s'a săvârșit astăzi.

Au participat:

Liceul Internat, Liceul Național, Liceul M. Cogălniceanu, Seminarul Veniamin, Seminarul Pedagogic, Școala Normală de Fete, Școala Comercială Superioară și cea Superioară de Arte și Meserii; Gimnaziile: Alexandru Cel Bun și Ștefan Cel Mare și singura școală primară „V. Conta". Deasemenea delegați

Societăților Studențești: „Prietenii Naturii" și „Moldova Intregită", majoritatea veniți in o splendidă procesiune, incolonați din Piața Unirei — până la Mânăstirea Cetățuia, in sunetul fanfarei Liceului „Internat".

Oficialitatea reprezentată prin: P. S. Vicar Grigore Leu, D-l Colonel C. Ionescu — reprezentat al D-lui General Comandant, D-nii: I. Axinte Prefectul Județului, Georgescu și Horga din partea Municipiului, Ingineri Inspectori silvici: N. Gh. Teodorescu și Gh. Lupașcu din partea Direcției Regionale și a Inspectoratului Regimului Silvic, impreună cu tot Corpul Ingineresc.

La ora 10 a. m. a inceput Serviciul religios, un Sobor de Preoți, sub conducerea Protosinghelului Teodosie Starețul M-rei și Părintele Prof. Negoiță Directorul Seminarului Teologic, al cărui cor a dat răspunsurile.

Seria cuvântărilor ocazionale, a deschis-o Prea Sfințitul Vicar al Mitropoliei, explicând minunat: sensul spiritual, moral și practic al serbării de astăzi ce este a „Văzutelor și celor nevăzute" inspirate de Părintele ceresc și inchinate Lui", mulțumește apoi organelor silvice și binecuvântând plantația o incredințează grijei și bunei administrări a părintelui Stareț.

Din partea Serviciului Silvic, subsemnatul, șeful Serviciului propagandei răspunde scoțând in relief următoarele:

Geneza acestei sărbări la noi și la alte popoare: deasemeni cultul florilor și arborilor pe care deși le-au avut străbunii, astăzi agonisează, asistând la tragedia mută a codrilor noștri.

Corpul Silvic și puținii ce mai sunt prieteni adevărați ai naturii intreprind o nouă cruciadă pentru reinvierea acestui cult și a frumoaselor tradiții, adresându-se in deosebi școlărimei pe care o vrea indrumată spre altă creștere: trăind liber mai mult in natură, fortificându-se, apoi dornică de ducă spre a cunoaște și iubi țara atât de frumoasă și bogată dar neprețuită in deajuns.

Explică succint foloasele materiale adică cele „văzute" și imateriale sau „nevăzute" (cum s'a exprimat Prea Sfințitul) ale pădurilor: regulator al debitului și regimului apelor, al echilibrului climatic, necesitând procentul de 25% al impădurirei din suprafața unei țări și o repartiție cât mai uniformă, apoi ca filtru atmosferic în higiena marelor centre industriale şi culturale, precum şi în urbanistică rostul pădurilor de agrement, al grădinilor, etc.: pădurile sunt fixătoare a dunelor şi terenurilor surpătoare, joacă un important rol chiar strategic şi naţional ele fiind păstrătoare ale fiinţei etnice a neamului şi în fine ca scut al agriculturei, — care este încă specificul ţării noastre, existând o singură problemă vitală: agro-silvică, glia fertilă fiind legată de munte şi pădure. In acest sens trebue făcută educaţia mulţimei de jos precum şi a conducătorilor de sus, ce ignorează voit şi conştient sau nu, problema forestieră şi rolul pădurilor în economia generală.

Din partea Studenţimei, a vorbit lapidar D-l M. Băcescu, preşedintele Societăţii „Prietenii Naturii".

S'au format apoi echipele şcolilor sub conducerea D-lor Ingineri şi a pădurarilor ocolului Ciurea trecând la sădirea pueţilor ce li s'au încredinţat: deasemeni Capii Autorităţilor au dat exemplu sădindu-şi fiecare arborele său.

Muzica Liceului „Internat" a delectat asistenţa tot timpul serbărei care a luat sfârşit la ora $12^{1}/_{2}$ întro atmosferă de promiţător entuziasm.

In arhondaricul M-rei s'a servit apoi oaspeţilor de către părintele Stareţ o gustare, Sf. sa mulţumind organelor silvice pentru Ofranda făcută mănăstirei şi autorităţilor pentru concursul dat.

Aici au toastat D-nii: Prefect Axinte, Colonel C. Ionescu, Inginerii: Cezar Cristea şi Târnăuceanu, studenţii: Băcescu, Huţanu, P. Andriescu şi alţii.

Astfel s'a sfârşit sărbătorirea „Zilei arborilor" în care s'a închinat un Imn naturii, muncii şi primăverei, săvârşindu-se pe Dealul pleşuv al Cetăţuiei superbe, o operă frumoasă şi utilă pe care o va aprecia viitorimea.

ING. CEZAR CRISTEA

— RECENZII —

V. Hulin.

La culture pastorale: Les régions pastorales françaises.

(Annales de l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts de Nancy. — Tome IV. Fasc. 1. — 1931) 1).

Impr. Berger Levrault — Nancy — 1931.

In lupta pentru păstrarea în bună stare a terenurilor la munte, regazonarea ocupă un loc de frunte, alăturea de împădurire.

In adevăr, împădurirea nu este întotdeauna posibilă. Mai întâiu, pădurea are o limită superioară de vegetaţie peste care nu se poate trece. Pe de altă parte, nevoile populaţiei, care trăeşte la munte, au făcut ca, pentru hrana vitelor lor, să se defrişeze şi din zona ocupată în mod natural de pădure. Astfel, o bună parte din suprafaţa munţilor scapă protecţiunii sigure a pădurii. In acest caz, singură vegetaţia erboasă mai poate proteja solul, împotriva agenţilor atmosferici distrugători.

Dar pătura erbacee, printr'o iraţională folosinţă, a început să se degradeze, necesitând intervenţia omului, în vederea conservării ei.

Vremurile de azi ne cer să facem o exploatare intensivă; dar, în acelaş timp, această exploatare trebue să fie şi ameliorantă. Să îndreptăm deci metodele de exploatare, să selecţionăm rasele de animale, să amenajăm păşunile :iată programul unei culturi pastorale, conform atât cu nevoia conservării munţilor, cât şi cu aceia a populaţiei ce locueşte acolo.

In cadrul amenajamentului, ameliorațiunile pastorale ocupă un loc important, căutând să facă cultura pastorală mai raţională, mai fructuoasă, mai conservatoare.

Ameliorarea păşunilor mai este cerută şi de nevoia păstrării pădurilor. Pentru ca să apărăm pădurea trebue să dăm posibilitate vitelor să se hrănească din abundenţă pe păşunile ce le-au fost afectate 1).

---

1) În acelaş fascicol se mai publică:

a) Léon Schaeffer: Sur les trois modes de calcul de la possibilité des futaies jardinées. (Compte rendu des essais poursuivis en forêt des Ban d'Etival, depuis 1886, par la Stat. de Rech. de Nancy).

b) J. Camprédon et R. Rol: Recherches sur les bois bakélisés: Propriétés physiques et mécaniques. Etude microscopique.

c) — * —: Bulletin de la Comission d'étude des ennemis des arbres, des bois abattus et des bois mis en oeuvre. No.

---

1) Un studiu detailat asupra Ameliorațiunilor pastorale, datorit d-lui V. Hulin, a fost deja publicat în: Annales de l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts de Nancy. Tome III. Fasc. e. — 1930.

Pentru a inţelege mai bine necesitatea acestor amelioraţiuni şi pentru a ne călăuzi pe drumul ce trebue urmat, — in studiul de faţă, d-l V. H., ne arată că, inainte de toate, trebue să cunoaştem caracterele naturale ale regiunei unde se lucrează, adică: **solul, clima, flora.**

Autorul incepe prin a ne arăta cari sunt regiunile pastorale franceze:

Mai intâiu, intreg etajul alpin este pastoral. Aceasta-i o zonă botanică bine definită, regiune unde condiţiunile climatice obligă pădurea să lase locul asociaţiunilor erboase.

In al doilea rând, terenuri cu vocaţiune pastorală — foarte variate ca natură şi provenienţă — găsim şi in zona pădurii. Omul, pentru nevoia de hrană a vitelor sale, a fost silit să defrişeze anumite părţi din zona păduroasă. Ele au fost deci inlăturate dela vocaţiunea lor naturală, dânduli-se o destinaţiune economică.

In ceeace le priveşte, atâta vreme cât nu există un pericol de eroziune, şi cât timp işi indeplinesc pe deplin rolul lor, ele trebuesc păstrate, mai departe, ca atare.

Solul păşunilor rezultă din dezagregarea rocilor cari constituesc munţii respectivi. Relieful este in funcţie de soliditatea rocilor şi de dispoziţiunea lor tectonică iar bogăţia solului depinde de natura lor (granit, marne, calcare, bazalte, etc.).

„Cele mai bune soluri pastorale sunt formate pe rocile cu stratificaţie calmă şi puţin inclinată, descompunându-se uşor, pentru a da reliefuri dulci şi terenuri profunde". Vom găsi deci, cele mai bune păşuni, in regiunile torenţiale.

Pentru a ne da seama de valoarea păşunilor trebue să studiem geologia locului. In rezumat, etajele geologice cari conţin calcare (tari sau moi) şi marne, cu stratificaţie orizontală sau puţin frământată, dau păşuni excelente. Graniturile şi gnaisurile, sunt in general acoperite cu o floră sărăcăcioasă şi puţin variată.

Climatul. Ceeace interesează mai mult pentru creşterea ierbei, nu este atât cantitatea totală de apă ce cade in timpul anului, cât repartizarea ei sezonieră. Un exemplu edificator ne prezintă Alpii francezi. Fragment nord-sud din marele lanţ european, Alpii francezi ne oferă acea originalitate de a se afla instalaţi, la limita dintre climatul continental tip atlantic — relativ rece, cu precipitaţiuni copioase, de care dispune mai tot timpul anului — şi climatul mediteranian, cu ierni dulci, veri calde şi secetoase, cu precipitaţiuni rare şi brutale.

Ca urmare a acestei aşezări, peisajul Alpilor de Nord şi al celor de Sud ne oferă, contraste sezizante, impuse de unul sau de celălalt din aceste două climate. Nordul cu o vegetaţie viguroasă, deasă, şi invadatoare, cu posibilităţi agricole foarte variate, are o viaţă pastorală consacrată, mai ales, creşterii vacilor. Sudul — unde seceta are, asupra vegetaţiei, o influenţă redutabilă — prezintă o vegetaţie sărăcăcioasă, diseminată in smocuri; aici viaţa pastorală se mărgineşte la creşterea oilor.

Această influenţă generală a climatului este modificată, in bine sau in rău, după regiuni, de expoziţiune. Expoziţiunile sudice exagerează uscăciunea in regiunile cu climat cald; cele nordice o moderează. Efectele celor dintâiu sunt binefăcătoare in climatul umed şi vătămătoare celor dela Nord, sub acelaş climat.

Infine, uscăciunea provocată de climatul general poate fi atenuată, pe măsură ce se urcă in altitudine.

Flora. Poate fi studiată din două puncte de vedere: **botanic**, ca inventar al situaţiei actuale a stării asociaţiunilor erboase, şi **utilitar**, cu indicaţiuni de ceeace ar trebui să fie, pentru a asigura existenţa animalelor destinate a fi hrănite intr'un anumit loc.

Botanic. Flora actuală este rezultanta factorilor climatici (altitudine, pluviozitate, stare higrometrică, expozițiune), acțiunii solului și mai ales acțiunii omului și a animalelor (factori biotici).

Studierea factorilor biotici este de mare importanță. Ea ne indică remediile ce urmează să aducem pentru refacerea pășunilor degradate.

Nu mai puțin importantă este cunoașterea acțiunii solului, altitudinei, apei, îngrășămintelor, asupra constituirii asociațiunilor erbacee.

Utilitar. Din acest punct de vedere plantele se pot clasa în: a) furajere — căutate mult de animale; b) indiferente dar ancombrante. Acestea sunt mâncate numai atunci când nu există altele mai bune.

c) Veninoase. Sunt acelea ce nu sunt mâncate și cari ar putea face rău.

d) Parazitare, cari trăesc în detrimentul altora.

Cele furajere trebuesc îngrijite și propagate; celelalte trebuesc extirpate, pe cât posibil.

Printre plantele furajere se mai poate face o distincțiune: cele ce se găsesc în orice etaj de vegetație — ubiquiste — ușor de menținut; altele, din contră, au exigențe precise din punct de vedere altitudinal, deaceea trebuesc cunoscute.

Studiul se termină cu o listă de aceste diferite plante dimpreună cu aptitudinile și exigențele lor.

Indicând astfel liniile mari ale unui studiu de o așa de mare amploare, autorul își arată dorința ca, în acest cadru, să vie să se plaseze monografiile locale, cât mai numeroase și mai detaliate, de care se simte mare nevoie.

A. Haralamb

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 1, Ianuarie 1932.

Ph. Guinier.

L'enseignement forestier colonial en France.

Invăţământul forestier colonial în Franţa.

Franţa şi-a constituit un corp forestier colonial. Membrii acestui corp trebue să aibă o pregătire tehnică specială.

Autorul îşi proupne să arate, în ce constă această pregătire şi pentru a rezolva chestiunea, explică mai întâi, ce este pădurea, care este rolul forestierului, indicând apoi ce cunoştinţe trebue să posedă el, pentru a şi îndeplini sarcina.

Silvicultorul-colonial are un rol mai greu, decât cel obişnuit. El este pus în faţa unor păduri nestudiate încă bine, în care identitatea speciilor este nesigură, ecologia esenţelor necunoscută, etc., etc., aşa că silvicultorul colonial nu are a continua sau perfecţiona cele făcute de predecesori, ci trebue să studieze pădurea şi să creieze metode.

Meseria de silvicultor în colonii nu e chestie de rutină şi improvizaţie. Ea cere o solidă pregătire generală şi profesională, spirit de observaţie, deducţie şi metodă.

L. Pardé.

La Pinatelle.

Pădurea Pinatelle.

Aut. a făcut în vara anului 1931, o excursie în departamentul Cantal, cu elevii anului I din şcoala dela Barres. O zi au consacrat pădurii Pinatelle — numită aşa, fiind populată cu pin, ocupându-se aci pe larg de descrierea ei.

Roger Ducamp.

L'ordre dans la nature.

Ordinea în natură.

Plecând dela afirmaţia următoare a D-lui Guinier, dintr'o cronică din Revue des Eaux et Forêts: „Avem imperioasa datorie de a produce în cantitate o materie preţioasă de lemn", autorul face consideraţii generale.

Pierre Buffault.

Les dunes de la nouvelle-Zélande.

Dunele din Noua-Zelandă.

Un studiu foarte interesant, cuprinzând 6 capitole: 1) Generalităţi 2) Repartiţia geografică a dunelor, 3) Caracteristicele dunelor, 4) Condiţiuni de vegetaţie, 5) Flora şi 6) Fixarea dunelor.

Serviciul forestier al Statului a studiat problema, înfiinţând în 1921 un câmp de experienţe, pe o porţiune de litoral, constituind un tip de dune neozelandeze. Duna litorală este neregulată, formată din nenumărate mici ridicături, despărţite prin depresiuni sau escavaţiuni făcute de vânt.

S'a creiat aci şi o staţiune meteorologică, pentru a se studia legile mişcării dunelor şi condiţiile vegetaţiei.

Din experiențele făcute a rezultat, că primul lucru de intreprins pentru fixarea dunelor este plantarea cu „Ammophila arenaria" — o graminee, — apoi vine introducerea vegetalelor forestiere: Pinus densiflora, P. Thunbergii, Pseud. Douglasii, P. ponderosa și P. maritima, care s'a comportat bine. Promite și P. insignis.

Pentru construirea dunei litorale artificiale sau a cordoanelor de apărare s'au încercat diverse tipuri de fascinaje.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Cronica entomologica.

Un mijloc simplu de combaterea bostrihizilor: pulverizații de emulsiuni de carbolineum de 5—8%.

Experiențe de distrugerea coccideielor cu larve de Coccinele.

Megastigmus spermotrophus, un himenopter, ce atacă semințele de Pseudotsuga Douglasii.

Dificultățiі ale metodei biologice (combat. prin paraziți).

No. 2 Februarie 1932.

Paul Buffault.

La Loire, fleuve inutile.

Loire, fluviu nefolositor.

Loire, c'un parcurs de 1025 Km., este cel mai mare fluviu al Franței. Primind precipitații abundente pe munții, cari formează centura meridională a bazinului său, Loire ar trebui să fie unul din cele mai frumoase fluvii din lume și să aducă mari servicii navigației. Și totuși Loire este inutilizabil pentru transporturi de apă și-și merită calificația de „fluviu inutil".

Bazine superioare cu reliefuri accentuate, constituite din terenuri impermeabile, mereu degradate, cari produc mari cantități de sfărâmături, bazine situate la înălțimi considerabile, unde zăpezile se acumulează în timpul iernei și unde ploile sunt abundente, cu pante rapide și ecarturi excesive între debitul etiajului și debitul marilor vituri de apă, iată caracteristicele regimului superior al Loirei și pricina atâtor inundații teribile și nenorociri, ce a provocat.

Autorul arată, care este procentul păduros în bazinul Loirei și găsește, că instabilitatea constatată în regimul acestui fluviu s'ar atribui defrișărilor făcute fără normă într'o epocă, ce nu s'a putut încă determina și că remediul pentru regularizarea regimului Loirei și reluarea navigației nu stă, decât în reîmpădurirea bazinelor superioare ale fluviului.

A. Barbey.

Le mélèze, essence de grand rendement... en plaine.

Laricele, esență de mare randament... la câmpie.

Contrar părerilor obicinuite, laricele — conifer tipic de munte — poate nu numai să vegeteze la câmpie, dar chiar să prospere.

Trebue să fie instalat în condițiile pedologice și climatice, cari-i convin, știindu-se, că laricele nu merge în terenuri prea compacte și că nu-i priește o umiditate atmosferică excesivă, desvoltându-se mai bine în stațiuni bătute de soare și aerate. Laricele prezintă un real avantaj în sensul, că uscarea ramurilor inferioare se face mai repede, ca la celelalte conifere europene, de unde un lemn de debitat cu minimum de noduri și o mulțime de întrebuințări ale lui în tâmplărie, mobile etc.

Autorul dă câteva date asupra unei păduri de larice, situată pe versantul nordic al Alpilor la 680 m. altitudine, plantată parte pe un câmp părăsit și parte întrun crâng de stejar și exploatată la 45 ani — deci prematur, — producând totuși o rentă anuală netă la hectar de 416 fr., adică peste 2700 lei.

In concluzie, autorul este pentru formula forestieră: „laricele în asociaţie cu fagul în subarboret, în unele situaţii propice din câmpie şi pentru ameliorarea crângurilor".

G. Géneau.

Les ventes de coupes de bois en 1931.

Vânzările de parchete în 1931.

Cumpărătorii s'au ţinut în cea mai mare rezervă, iar preţurile au marcat o mare scădere chiar faţă de anul 1930, când deja scăderea era apreciabilă.

Pricinele acestei scăderi, multiple în aparenţă, nu sunt decât aspecte diverse ale unei singure cauze — criza economică. Printre cauzele secundare se poate menţiona restrângerea creditelor deschise de bănci, reducţia considerabilă a cumpărăturilor făcute de societăţile miniere, marele stoc de materiale, cumpărate pe preţuri mari şi cari se desfac greu, etc., etc. La toate acestea se adaugă un factor psihologic, cel mai important dintre toate: „Incertitudinea viitorului".

Această criză de încredere a adus o abţinere în marele comerţ. In generalitatea cazurilor s'a observat lipsa cumpărătorilor streini de localitate, ceia ce a încurajat micul comerţ local. Loturile mari s'au vândut mai puţin, de unde concluzia, că vânzătorul trebue să-şi aranjeze împărţirea în loturi după starea pieţii şi dispoziţiile clientelei.

In ce priveşte lemnul de foc, scăderea preţului a fost mai mică, neavând a suferi concurenţa lemnului de import şi răspunzând la nevoi de consum simţitor constante.

M. de la Serre.

Coupes temporaires de taillis composé dans un peuplement en conversion.

Tăeri temporare de crâng compus într'un arboret de conversiune.

Autorul porneşte dela articolul D-lui Pardé asupra conversiuni crângului compus în codru plin şi-şi propune să lămurească mai bine chestiunea modului de a realiza în afectaţiile supuse tăerilor temporare de cr. compus — un No. de rezerve cu atât mai mare cu cât epoca regenerării este mai apropiată. D-sa e de părere, că pentru a se găsi — în momentul ultimei tăeri de crâng o rezervă bogată în elemente tinere, trebue să se înceapă — în cursul revoluţiei precedente — prin împuţinarea rezervelor existente. Aceste rezerve trebuesc îndepărtate încă dela primele rărituri preparatorii, înainte, ca ele să-şi ia avânt în desvoltare, să strice arborii vecini şi să lase prin dispariţia lor un gol prea greu de acoperit.

In acest mod se evită faza foarte neplăcută din punct de vedere al formei arboretului, a izolării brusce după tăerea crângului. Rezerva foarte bogată, constituită printr'o singură operaţie se va compune din arbori, ce nu vor avea a suferi consecinţele izolării şi vor lua pe nesimţite forma necesară unor bune elemente de codru. Pe lângă aceste avantaje, înlocuirea tăerilor temporare de cr. compus prin rărituri, mai are şi pe acela al menţinerii stării de masiv, factor important al reuşitei conversiunii.

M. Oudin.

Un nouveau mode de gemmage. Cave circulaire — Système Bellini.

Un nou mod de extragerea răşinei — sistem Bellini.

A. Joubert.

Le problème du papier.

Problema hârtiei.

Autorul dă relaţii foarte interesante asupra utilizării paelor în producţia pastei de hârtie, privind chestiunea atât din punct de vedere general, cât şi din punct de vedere technic.

G. Huffel.

Le mouvement forestier à l'étranger.

Mişcarea forestieră în străinătate.

Din Danemarca, cercetări forestiere asupra fagului.

Din Elveţia, diverse.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIERE DE FRANCHE-COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.

No. 4, Decembrie 1931.

Din şedinţa comitetului executiv, din 10 Noembrie 1931.

În 1913, Soc. Franche-Comté a ridicat la Nancy un monument în memoria lui Charles Broillard, fost profesor la Şcoala forestieră dela Nancy şi autor bine cunoscut. Cum terenul, pe care s'a clădit monumentul, aparţinea mai multor proprietari, Societatea a făcut demersuri şi obţinut, ca toţi proprietarii să renunţe la drepturile lor în favoarea şcoalei dela Nancy, căreia i-a rămas întreaga sarcină de întreţinere a monumentului fostului profesor.

Chute de prix des bois sur pied.

Scăderea preţului lemnului în picioare

Vânzările din toamna trecută au încercat o scădere de preţ de 25—50% şi chiar mai mult. Cauza principală e socotită năvala lemnului străin pe piaţa internă. În consecinţă, Comitetul propune:

1) Taxele vamale să fie mărite până la de 7 ori faţă de cele dinainte de răsboiului.

2) Contingentarea, decretată în Octombrie trecut să se prelungiască şi să fie aplicată pe trimestru. Principal este, ca acest contingent să fie cât se poate de redus; iar idealul ar fi să se închidă frontiera până ce nevoia de lemn strein s'ar resimţi din nou.

3) Să se dea instrucţiuni precise administraţiilor, serviciilor publice şi mai ales Companiilor de drum de fer să nu utilizeze decât lemn exclusiv francez.

Lachaussée.

Conversion de taillis sous-futaie du premier plateau de Jura en futaie-mélangée de Sapin pectiné et hêtre.

Conversiune de cr. compus în codru amestecat de brad şi fag.

Pe primul platou din Jura sunt importante păduri tratate în cr. compus cu o producţie în lemn de lucru numai de 0,5 m^3 pe an şi ha. Aceste cr. compuse aşezate într'o situaţie favorabilă bradului sunt susceptibile de a fi convertite în codru amestecat de brad şi foioase. Se aplică actualmente o metodă experimentată timp de 45 ani în păd. Statului Faye de Montrond şi care consistă în parcurgerea crângurilor compuse în vârstă de 30—40 ani cu tăeri de transformare sau de adăpost, urmate de tăeri de ameliorare cu o rotaţie de 10—15 ani.

Tăerea de transformare e destinată a pune arboretul în starea cea mai favorabilă pentru introducerea artificială a bradului şi anume: acoperiş ridicat prin curăţirea crângului, lăsându-se numai 1500 fire grifate; reducerea stricăciunilor ulterioare prin extracţia elementelor de codru cele mai jenante, în limita unui procent de 30% din vol. iniţial al codrului. Bradul este introdus artificial imediat după scoaterea materialului rezultat din tăerea de transformare. Scopul fiind un codru amestecat de 5/10 brad şi 5/10 fag şi diverse, se înrăşinează progresiv, fără a se căuta un arboret complect şi pur de brad. Tăerile de ameliorare urmează progresele înrăşinării, desclzând treptat acoperişul. Lucrările de înrăşinare sunt foarte puţin costisitoare, au metodă simplă reducând la minimum sacrificiile inerente oricărei conversiuni de crâng în codru, prin durata scurtă a perioadei de conversiune.

Metoda pare susceptibilă de a fi aplicată cu succes în cr. compuse dela munte, adesea foarte sărace şi situate într'o staţiune favorabilă bradului.

J. Sornay.

Note sur quelques futaies particulières du depart. de Loire.

Observaţii asupra câtorva păduri de codru particulare, dep. Loire.

Roger Ducamp.

Apropos d'incendies en terrains boisés.

In legătură cu incediile în păduri.

C. Laparra.

Engrais chimiques dans les pâturages des montagnes.

Ingrăşăminte chimice în păşunile de munte.

R. Potel.

Conversion des taillis - composés en futaie feuillue.

Observaţii asupra metodei preconizate în congresul forestier din Luxeuil (1931).

Poskin.

Le jardinage du chêne.

Grădinăritul stejarului.

La congresul internaţional de silvicultură, ţinut la Paris în Iulie 1931, D-l Poskin, profesor la Institutul agronomic din Gembloux, a emis propunerea (moţiune), ca tratamentul stejarului prin grădinărit să fie supus unui studiu aprofundat în centrele unde tratamentul codrului regulat nu-i prieşte.

Printr'o curioasă coincidenţă, congresul Soc. Franche-Comté dela Luxeuil avea în acel moment aceiaş preocupare, care formează obiectul articolului precedent al D-lui Potel.

Se publică raportul D-lui Poskin, din care extragem:

Stejarul este un lemn indispensabil activităţii economice. El a suferit mai puţin de scăderea preţului în cursul crizei actuale. Stejarul de mari dimensiuni s'a rărit însă şi trebue produs.

Trebue făcută o distincţie netă între cultura stejarului pedunculat şi a gorunului, ale căror exigenţe, temperament, repartiţie şi tratament sunt diferite.

Tratamentul, care convine cerinţelor stejarului este codrul regulat, dar nu e practicabil în Belgia (şi la noi în România), din cauza climatului aspru, pericolelor gerurilor mari de primăvară, anilor de ghindă rari şi neabundenţi şi a uşurinţii cu care solul se acoperă de o pătură vie.

S'a căutat deci a se obţine regenerarea stejarului lent şi progresiv. Codrul grădinărit al stejarului nu există încă bine stabilit ca un sistem, bazat pe o lungă experienţă. Grădinăritul stejarului, esenţă de lumină se practică altfel decât la speciile umbră. Este un grădinărit pe grupe. Fiecare din aceste grupe este un mic arboret equien, careia i se aplică cele 3 tăeri de regenerare clasice şi îngrijiri cultural (degajări şi rărituri).

Tăerile se fac la o revoluţie (rotaţie) de 20—25 de ani. Tăerile în elementele de codru se fac ca la rezerva de cr. compus, adică au o alură jardinatorie; iar crângul este exploatat periodic. Se rezervă însă în afară de elementele de stejar şi specii preţioase şi toţi indivizii (din sămânţă sau lăstar) de fag.

Aceste elemente formează un etaj dominant permanent.

Grădinăritul — propriu zis, sau prin tăeri progresive cu caracter jardinatoriu — este recomandabil şi realizabil în arboretele de vârste multiple de gorun.

când există în amestec şi în oarecare proporţie fagul.

Grădinăritul prezintă oarecari şanse de reuşită şi în arboretele de stejar pedunculat. In orice caz este sistemul cel mai conform cu indicaţiile naturii şi merită să fie studiat.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIETÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 2. 1932.

G. Delevoy.

Les bois à l'exposition de Vincennes et au Hâvre.

Lemnul la expoziţia dela Vincennes şi la Hâvre.

Lemnul — colonial sau nu — a fost expus la expoziţia internaţională colonială de la Paris (1931), în pavilioane cu totul speciale, precum şi în diferite alte pavilioane reprezentând coloniile franceze şi streine.

Se face descrierea acestor pavilioane şi se enumără diferitele eşantioane şi produse lemnoase, expuse de numeroase firme de import şi export.

Vizita la Hâvre a avut ca obiect să arate, în acelaş timp, frumoasele instalaţiuni cu care este înzestrat portul şi importanţa acestuia în traficul lemnelor coloniale. Hâvre este al doilea port al Franţei (după Marsilia) şi al 7-a port european (după Londra, Anvers, Hamburg, Roterdam, Gand şi Marsilia), în ordinea importanţei, în traficul general, disputând cu Hamburg prioritatea în ce priveşte importanţa lemnuli exotic şi în special al lemnului din colonii.

D. Rifon.

La production de plants d'épicéa dans la région de Malvény.

Producerea pueţilor de molid în regiunea Malvény.

Se arată operaţiunile de cultură folosite în pepinierele din regiunea respectivă pentru producerea unui număr mare de pueţi viguroşi.

M. G.

De l'emploi des scories basiques comme entrave au „Damping off." (Fusarium sp.).

Despre folosirea zgurelor bazice ca piedică împotriva bolii provocate de Fusarium sp.

Această maladie, propagată de ciuperea Fusarium sp., cauzează mari ravagii în pepinierele din Belgia — în special pe timpuri umede — provocând dispariţia pueţilor în primul lor stadiu de desvoltare.

Folosirea zgurelor bazice — ca îngrăşământ — pare să aibă ca efect reducerea atacului acestei ciuperci.

Le comte Goblet d'Alviella.

La crise du marché du bois.

Criza târgului de lemne.

Proprietarii de păduri din Belgia, faţă de reducerea consumaţiei şi de concurenţa „neloaială" a ţărilor streine (se vizează Rusia), nu mai găsesc cumpărători.

In acest timp legile fiscale, în vigoare, sunt zdrobitoare pentru proprietatea forestieră.

Aceşti proprietari au cerut guvernului: reducerea taxelor fiscale, reducerea tarifelor pe calea ferată pentru lemnul indigen şi sporirea lor pentru cel strein, în fine, contingentarea importului lemnului.

Paralel cu această acţiune, importatorii de lemn, la rându-le, au protestat împotriva ideii de contingentare, împotriva licenţelor obligatorii de import şi în general, contra protecţionismului. Au arătat că Belgia are o producţie insuficientă de lemn de mine — contitativ şi calitativ, — că producţia de lemn de construcţie este neînsemnată şi că industria construcţiunilor nu poate folosi lemnul belgian, întrucât acesta este de rea calitate. Acelaş lucru susţin şi despre lemnul de ambalaj. Infine, se mai afirmă că Belgia trebue să importe totalitatea lemnelor de cherestea de care are nevoie pentru consumul său.

E. R.

La loi de protection des forêts particulières (1931).

Legea de protecţiune a pădurilor particulare.

Codul silvic Belgian, din 1854, nu a stabilit nicio restricţiune la dreptul particularilor proprietari de păduri.

Abia în 1931 s'a votat o lege cu scopul protecţiunei pădurilor particulare.

Pe baza ei, ministerul de Agricultură, are dreptul să se opună la ori ce tăiere anormală sau excesivă, în pădurile aparţinând particularilor şi a căror conservare vizează interesul general.

Interdicţiunea trebue să fie justificată de interesul general şi de necesitatea de a se menţine pământul pe coaste pentru apărarea solului contra eroziunilor şi invaziunilor apelor, pentru fixarea dunelor, pentru asigurarea surselor, salubrităţii publice şi apărării naţionale.

Legea nu-i de protecţiunea absolută. Legiuitorul voind să nu aducă o prea mare atingere dreptului de proprietate, permite exploatarea pădurilor, cari ar intra în prevederile acestei legi, cu condiţia — pentru codrul de foioase şi crângurile compuse — să se lase în picioare un anumit procent de arbori.

Legea nu se aplică pădurilor de foioase cu o întindere mai mică de 10 ha şi nici celor de răşinoase unde exploatările anuale nu depăşesc 25 ha. pe acelaş domeniu.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 3. 1932.

Sam. Aubert.

Pluviosité et boisement à la vallée de Joux.

Pluviozitatea şi împădurirea în valea Joux.

Autorul face câteva reflecţiuni asupra studiului d-lui M. Moreillon: Pluviozitatea şi procentul de împădurire în platoul Elveţian, publicat în numărul pe Ianuarie al acestei reviste. Crede că chestiunea pusă de d. Moreillon nu poate fi rezolvată decât pe cale de experimentare.

In ceeace priveşte valea Joux şi alte regiuni, autorul crede că proba influenţei pădurii asupra precipitaţiunii, nu s'ar putea obţine decât cu mijlocul pluviometrelor totalizatoare, plasate în localităţi potrivite.

M. Moreillon.

Accroissement du matériel initial et passage à la futaie.

Creşterea materialului iniţial şi trecerea la codru.

In aplicarea metodei de amenajament zisă a controlului, autorul vrea să arate necesitatea calculării separat a creşterii „materialului iniţial" adică creşterea în volum a arborilor inventariaţi la începutul perioadei şi „trecerea la codru" adică volumul arborilor cari în cursul perioadei au trecut la starea de codru. Arată cum s'ar putea calcula cât mai exact posibil volumul arborilor trecuţi la starea de codru, în timpul perioadei care s'a scurs.

H. By.

Remarques sur l'étude ci-dessus de M. Moreillon.

Observaţiuni asupra studiului de mai sus al d. M. Moreillon.

Autorul afirmă că, ceace vrea d-l Moreillon, este regulă însăşi a metodei Condului, căci in calculul creșterii după Gurnaud, distincțiunea dintre creșterea materialului inițial și trecerea la codru se face automat.

H. Badoux.

Un cas intéressant des travaux de défences entrepris autrefois contre l'avalanche.

(Fort de Dranzine, à la Comballaz. Vaud).

Un caz interesant de lucrări de apărare întreprinse altădată contra avalanșelor.

In lupta contra avalanșelor, din Alpii elvețieni, primele lucrări de apărare au fost făcute cu scopul, ca să divizeze masa de zăpadă în alunecare, să-i devieze cursul făcând-o să alunece în altă parte decât locul unde se află așezările oamenilor. Ele nu căutau deci să suprime cauza, împiedicând formarea lor. Era o luptă pasivă.

Primele lucrări de apărare de acest fel au fost șanțurile, zidurile de deviație, terasamentele numite „forturi".

Acestea din urmă, așezate în amonte de locul de apărat, sunt niște terasamente, îngrămădiri de pietre sau ziduri. In general de formă triunghiulară, destinate să taie, să divizeze o avalanșă.

In statistica, din 1910 asupra avalanșelor, se semnalează asemenea „forturi" în toate Cantoanele din regiunea alpestră, afară de districtul Fribourg și Vaud.

Autorul acestui articol, semnalează că asemenea forturi se găsesc și în regiunea Vaud. Dă descrierea unuia din ele

P. Henchoz.

L'économie forestière dans le passé.

Economia forestieră în trecut.

Nr. 4. — 1932.

Enric Badoux.

Quelques aspects de l'Ecosse forestière.

Scoția, ținut cuprins între 54° 40 și 60° 50 latitudine nordică, are un climat condiționat mult mai mult de vânturile ce vin de la S. W. și de curentul marin Gulfstream, decât de latitudinea sa. Ea prezintă un tip perfect de climat maritim, de ținut umed și brumos.

Procentul său păduros de 5,6% și reprezintă 9,1 arii de cap de locuitor. Esențele ce constituesc pădurile Scoției sunt pinul Silvestru și Mesteacănul. Melezul este introdus, dar reprezintă cea mai strălucită achiziție pentru silvicultura Scoțiană. Stejarul și fagul n'au o importanță reală decât în sudul țării.

Toate pădurile sunt în mâinile particularilor. Abia din 1919 Statul a început să achiziționeze terenuri inculte: posedă azi în 65 centre, o suprafață de 111.200 ha., din cari 2000 ha. dune maritime. Fixarea acestor dune se face cu ajutorul unei graminee: Psamma arenaria: iar ca esență de împădurire se folosește pinul silvestru care reușește foarte bine.

Autorul dă descrierea câtorva masive forestiere vizitate și face anumite reflecțiuni asupra lor.

F. Oppliger.

Le pic en forêt.

Ciocănitoarea în pădure.

Această pasăre (Dendrocopus major L.) caută pentru hrana sa — între altele — și larvele insectelor Saperda carcharis și Zeuzera pyrina sau Cossus aesculi, cari fac galeriile, prima în lemnul plopilor tremurători, iar a doua în cel al frasinilor, ambele în regiunea coletului.

Ciocănitoarea a format obiectul multor discuțiuni contradictorii, asupra utilității ei din punct de vedere forestier.

După ce dă descrierea și biologia celor 2 insecte și arată cum procedează această pasăre în căutarea insectelor mai sus amintite, autorul — revenind asupra câtorva etape, din cele mai importante, din această discuțiune — conchide că Dendrocopus major nu trebue considerat ca o pasăre stricătoare în pădure.

H. Burger.

Influence du pâturage sur l'écoulement des eaux et l'érosion.

Influenţa păşunatului asupra scurgerii apelor şi eroziunea. (Comunicarea Staţiunei federale de cercetări silvice).

In regiunile unde împădurirea nu este posibilă, suprimarea păşunatului, sau reglementarea lui, permite să micşoreze cu mult pagubele provocate de apele mari şi de eroziune.

Studiile pedologice ale profesorului Engler şi Hans Burger au confirmat aceasta. In adevăr, cercetările lor ne arată că păşunatul vitelor micşorează, într'o măsură sensibilă, permeabilitatea solurilor şi ca urmare, măreşte acţiunea apelor mari şi eroziunea. Aceste condiţiuni devin cu totul defavorabile când, în urma unui păşunat intensiv, s'a slăbit pătura vegetală şi când acest păşunat a frământat, mai mult decât erau, părţile lipsite de vegetaţie. După Engler, un sol forestier are o permeabilitate de 50 ori mai mare decât solul păşunat.

Constatările şi cercetările făcute, în anii din urmă, în America (W. R. Chapline; Duley şi Miller) vor să întărească aceste afirmaţiuni.

După C. L. Forsling (alt cercetător American) pătura vegetală erbacee nu ar avea prea mare influenţă asupra scurgerii superficiale a apelor, pentru motivul că, solul, ca urmare a desvoltării vegetaţiei erbacee, nu devine mai mobil; eroziunea însă este foarte mult redusă, prin progresarea proporţiei covorului vegetal.

Cercetările americane ne dovedesc deci că o reglementare, numai a păşunatului poate diminua cu mult eroziunea.

A. Har.

SILVA. *Februarie.*

No. 6.

Oberforstmeister Richter.

Dillingen a. D.

Ueber Pappelsaaten.

Despre cultura plopului din sămânţă.

Aut. expune condiţiunile speciale ce trebuesc îndeplinite şi dificultăţile ce trebuesc învinse, când ne propunem a cultiva diferite feluri ale genului populus nu din butaşi, cum este obiceiul, ci din sămânţă. Resultatele obţinute pentru Populus tremula, argentea şi canadensis complectează articolul.

No. 7, 8, 9.

V. Dietrich.

Grundfragen der Waldwertschätzung.

Chestiuni fundamentale în materie de estimaţiuni forestiere.

Punctul său de vedere D. îl formulează, declarând că problema estimaţiunii forestiere nu trebue considerată în prima linie ca o problemă de technică calculatorie, ci ca o problemă de natură economică. Astfel fiind, baza estimaţiunii pentru el nu constă în formule matematice, mai ales când operează cu valori împrumutate pădurii ideale — celei normale — sau când alătură venituri şi cheltueli cari nu sunt realizate sau efectuate la aceiaşi epocă, ci consideraţiuni din cari să resulte natura reală specifică a obiectului ce urmează a fi evaluat.

In special se declară în contra aplicării mecanice a formulei care ne dă aşa zisa valoare de viitor, de oare ce determinante pentru cumpărători de multe ori nu sunt consideraţiuni de productivitate mai mare sau mai mică, ci reflecţiuni de altă natură — foarte variată. Mai departe, autorul insistă asupra incertitudinei metodelor pur calculatorii, o curmare a alegerei dificile a factorului de capitalisare, adică a taxei de dobândă. Preferabil pare lui D. aflarea valorii de schimb care, dacă presintă adeseori mari dificultăţi, nu e totdeauna imposibilă, mai ales când nu este vorba de proprietăţi întregi, şi în special de proprietăţi mari. Faţă de gingăşia problemei, D. emite părerea că, pentru evaluarea unui obiect, nu este recomandabil a se servi de un singur procedeu, ci — după împrejurări — de mai multe care să se complecteze şi să se controleze între ele. Din diversitatea de procedee cunoscute şi aplicate vrea să escludă însă calculul valorii în funcţiune de cheltuelile făcute. In sfârşit, supune unei critici severe formula care serveşte de obicei pentru aflarea valorii solului.

No. 10 Martie.

Dr. Heck. Oberforstmeister i. R. in Stuttgart-Degerloch.

Zur Ertragssteigerung durch Erziehung.

In chestiunea „sporirii valorii producţiunii prin măsuri de conducere".

Heck care s'a ocupat mult cu chestiunea răriturilor şi care a imaginat el însuşi un sistem, polemizează cu autorul unui articol cu acelaş titlu (vezi R. P. No. 10-11, 1931) prin care toate procedeele — deci şi acel al lui Heck — preconizate până acum pentru efectuarea cât mai raţională a operaţiunilor în chestiune, sunt supuse unei critici severe.

No. 11.

Dr. Hans Weck. Forstreferendar.

Wissenschaftliche Fehlerrechnung angewandt auf die Holzmassenschätzung.

Calculul ştiinţific al erorilor aplicat la evaluarea volumului lemnos.

No. 12—13 şi 16—17 (Aprilie).

Arthur Freiherr von Kruedener.

Ueber waldbiologische Forschungen, Wege und Ziele.

Despre cercetări de ordin silvico-biologic. Căi şi ţeluri.

Aut. începe prin a da definiţiunea pădurii. Pădurea nu trebue confundată cu arboretul forestier, ci trebue privită ca o simbiosă vegetală şi animală a cărei existenţă stă sub înrâurirea atmosferei şi a solului. Biologia silvică este deci ştiinţa care are drept obiect viaţa pădurii în cadrul climei, al solului, al macro — şi microfaunei şi în fine a florei. Ţelul pe care silvicultorul îl urmăreşte este cunoaşterea pădurii, pentru a putea resolva cât mai bine problemele pe cari este chemat a le deslega: conservarea, valorizarea şi — de e posibil — sporirea producţiunei forestiere, atât din punctul de vedere al tehnicei silvice cât şi din punctul de vedere al economiei generale şi celei special forestiere. In ultima instanţă atingerea congruenţei între puterea productivă potenţială şi cea actuală.

In desvoltarea programului său Kruedener expune în liniile mari căile ce trebuesc urmate pentru atingerea ţelului stabilit şi pentru realizarea scopului urmărit.

Aşa dar studiază pe rând înrâurirea ce exercită asupra producţiunei forestiere atmosfera, solul, arboretul în sensul larg al cuvântului, şi acţiunea omului.

Ca pedolog ce este, dă o mare extensiune chestiunilor din specialitatea sa, insistând mai ales asupra faptului că, la aprecierea solurilor şi calităţilor lor potenţiale, nu trebue să ne mărginim numai la studiul straturilor superioare, ci trebue să extindem examinarea lor până la adâncimi câteodată de câţiva metri.

De remarcat următorul pasaj.

Poate că nu există sol care prin măsuri greşite n'ar putea fi denaturat şi degradat, dar invers aproape nu există unul care, prin măsuri chibzuite, n'ar putea fi restaurat.

Aceasta este o chestiune de ştiinţă, de bani şi de timp.

⁂

FORSTARCHIV.

Heft 1—2, 15 Januar 1932.

K. Rubner, Tharandt.

Holzartenwechsel.

Schimbarea speciilor.

In silvicultură asociaţiunile naturale de specii formează majoritatea. Asociaţiunile create de om sunt puţine.

La asociaţiunile naturale trebue ştiut, dacă au ajuns în stare de echilibru (climax), ori sunt încă în stare de desvoltare. Cunoscând aceste lucruri ne putem da seama, dacă în urma intervenţiei omului pădurea a fost îndepărtată de tipul de vegetaţie al unei staţiuni date.

In urma celor de mai sus se deosebesc:

a) Tipuri de pădure naturale, curate sau amestecate în stare de climax, ori în curs de desvoltare.

b) Tipuri de pădure artificiale conforme cu cerinţele staţiunei sau în contra acestora.

Intre tipurile de pădure naturale curate în stare de climax găsim pădurea de fag, şi pădurea de molift în munţi şi pădurea de pin în nordul Germaniei, iar între cele amestecate pădurea de molift cu brad şi fag la munte şi pădurea de stejar cu carpen, ulm, frasin, tei etc. în câmpia Poloniei, Rusia de vest, etc.

Când starea de Climax a fost turburată (de om, foc, degradări de sol, etc) tipul de pădure ce se instalează evoluează spre starea de climax. La început se instalează specii cu fructificaţie abundentă, şi deasă, sământă şoară, creştere repede, resistente la ger târziu (salcia căprească, plopul şi mesteacănul la munte). După ele vin speciile cu fructificaţie mai rară, sământă grea, creştere mai înceată şi mai puţin resistente la geruri târzii (bradul, fagul, moliftul).

Când solul a fost degradat prin spălări de ape, dărâmări de coaste, etc., pe el se instalează la început specii puţin pretenţioase. Numai după ce solul evoluează se pot instala pe el şi specii mai pretenţioase.

Asociaţiile artificiale de specii făcute cu păstrarea cadrului acestor idei resistă, pe când celelalte pier.

K. Rudolph, Prag.

Die natürliche Holzartenverbreitung in Deutschland nach den bisherigen Ergebnissen der Pollenanalyse.

Distribuţia naturală a speciilor în Germania după cercetările de până acum ale polenului.

La metodele întrebuinţate până acum în determinarea ariei naturale de vegetaţie a speciilor se adaugă în timpul din urmă examinarea polenului din turbării.

După presenţa şi după cantitatea polenului, aflat între stratele de turbă fosilă, se poate şti dacă au existat într'un ţinut dat anumite specii şi cantitatea în care s'au găsit. Prin aceasta se aduce lumină acolo unde omul a schimbat composiţia arboretelor dintr'un anumit loc.

Din cercetările de până acum se poate stabili felul cum au fost repartizate speciile în trecut şi schimbările făcute de om în aria lor naturală de distribuţie.

Harta obţinută pe baza acestor cercetări corespunde cu cea stabilită pe bază de documente foarte vechi.

In cuprinsul articolului se dă o hartă a speciilor din Germania întocmită pe baza cercetării polenului din turbării, însoţită de lămuririle necesare.

Leo Tschermak, Wien.

Aus der Heimat der europäischen Lärche.

Din patria laricelui european.

Laricele se găsește răspândit in Alpii Austriei ca specie autohtonă, pe cca 2 milioane hectare. Crește in stare de amestec, formând un capital lemnos de circa 35.000.000 m³. Se găsește pe soluri granitice și calcaroase în climat continental. Se scoboară până la 250 m. altitudine, unde crește în amestec cu bradul, fagul și molidul, dând trunchiuri înalte, drepte și groase, cu lemn sănătos.

In ținutul Waldviertel (la nord de Dunăre) laricele a fost introdus prin cultură.

La stabilirea ariei de vegetație a laricelui în Austria, pe lângă cercetările întreprinse pe teren, s'au cercetat de aproape și documente vechi din secolele 16 și 17.

Articolul e însoțit de o hartă cu răspândirea laricelui în Austria.

(Urmează).

E. Aichinger, Rosenbach (Kärnten)

Hohenstufenumkehr der Vegetation durch Frostlöcher der montanen Stufe in der Karawanken.

Schimbarea repartiției speciilor față de altitudine în M-ții Karawanken din cauza găurilor de frig.

In M-ții Karawanken din Karintia, într'un climat favorabil creșterii fagului găsim o regiune de circa 100 ha, închisă, din care aerul rece nu se poate scurge. E o gaură de frig. Din acest motiv găsim instalat molidul jos, după care urmează fagul pe coaste în sus. Explicația ne-o dă numai lipsa de scurgere a aerului rece.

Această distribuție naturală de vegetație e însoțită de plantele caracteristice fiecărei specii în parte.

Autorul atrage atenția că în masivul de molift, din fundul acestei căldări nu poate fi introdus în amestec fagul. Cauza e aerul rece, care nu se poate scurge.

R. Tüxen, Hannover.

Ist die Buche die „Nährmutter des deutschen Waldes"?

Este fagul „doica" pădurii germane?

Pădurile de fag naturale, curate în Germania au atins unele starea de echilibru (climax), iar altele se mențin în asociație perpetuă grație condițiunilor favorabile de sol și climă.

Pentru primul caz nu se pune problema dacă fagul poate fi considerat doică pentru pădure.

In al doilea caz autorul în urma studiilor îndelungate întreprinse pe teren ajunge la concluzia că fagul amestecat în masive de stejar cu carpen contribue la podsolirea solului. Ca atare nu poate fi doica pădurii.

F. K. Hartmann, Harburg-Wilhelmsburg.

Aufbau, Verbreitung und Haushalt natürlicher Fichtenwaldgesellschaften.

Compoziția, repartiția și economia asociațiunilor naturale în pădurea de molift.

Ca să putem ști, ce măsuri trebuesc luate într'o pădure e necesar să-i cunoaștem amănunțit condițiunile naturale de vegetație.

După cercetările existente, pădurea de molift se împarte în două părți bine distincte: 1) Pădurea de molift din munți înalți, caracterizate prin Oxalis acetosella sau Vaccinium myrtillus, al cărei sol e puțin acid. In afară de Sorbus aucuparia și Acer pseudoplatanus nu se întâlnesc alte foioase în această zonă.

2) Pădurea de molift de amestec, în care molidul a fost introdus pe cale artificială. Solul de aci e podsolit. In a-

mestec trebuesc introduse foioasele. In cuprinsul lucrării se găsesc două tabele cu asociaţiunele vegetale caracteristice pădurii de molift.

H. Hesmer.

Nachweis des natürlichen Vorkommens der Fichte in der südlichen Lüneburger Heide.

Probe despre existenţa molliftului autohton în partea de Sud a ţinutului Lüneburger-Heide.

Ţinutul turbos Lüneburger-Heide a fost cercetat în mai multe rânduri cu privire la existenţa molidului autohton intr'însul. In timpul din urmă s'a stabilit atât din examinarea polenului din stratele de turbă cât şi din documente vechi că moliftul are existenţă naturală aci.

Heft 3. Februar 1932.

Leo Tschermak, Wien.

(Fortsetzung).

Aus der Heimat der europäischen Lärche.

Din patria laricelui european.

(Continuare).

Cancerul produs de Ciuperca Peziza Wilkommii pe trunchiurile de larice se crede că este strâns legat de laricele din Sudeţi. Faptul nu e dovedit însă cu precisiune.

Faţă cu altitudinea, laricele se găseşte răspândit de la 250 m. — până la 2100 m. Pe soluri umede, prea uscate, sau în masive curate nu-i convine.

Creşte foarte bine în masive amestecate cu fagul, bradul şi moliftul. Staţiunea cea mai potrivită e caracterisată de tipul Oxalis acetosella, Asperula odorata, Asarum eurapaeum, etc.

La altitudini trecând de 1500 m. creşte în amestec cu Pinus cembra.

Natural se regenerează uşor prin lăsarea de rezerve asupra tăerei definitive. Sămânţa se poate răspândi la depărtare de 5 lungimi de arbore. Poate suporta câtva timp un adăpost uşor al arborilor de larice bătrâni.

Artificial se poate introduce prin semănături în cuiburi mari, sau pe şenţuleţe dealungul curbelor de nivel, ori prin plantaţiuni cu puieţi nerepicaţi de 1 şi 2 ani.

Insăbierea trunchiului de larice este un defect comun şi altor specii, nu numai laricelui. E produs pe coaste de alunecările de zăpadă, alunecările de sol, loviturile de pietre, ori călcările de vite.

M. Răd.

Heft. 4. 15 Febr. 1932.

Wiedemann Eilhard.

Untersuchungen über die Rindenstärke der Kiefer.

Cercetări asupra grosimei coajei de pin.

Problema grosimei coajei în genere a căpătat în ultimii ani o importanţă foarte mare datorit trecerii dela calculul volumului lemnului cu coajă la lemnul fără coajă. Staţiunea de cercetări forestiere din Prusia, pe baza unui vechiu material strâns de Dr. Schwappach la care s'a adăogat nou material rezultat din cercetări asupra a peste 450 arborete, a ajuns la concluziile următoare:

1. Grosimea coajei la diam. terrier creşte în raport cu diametrul, variind între 2—6 cm. (se consideră coaja dublă). Ţinuturile cu climă mai uscată au în genere — la acelaşi diametru — coaja mai groasă decât ţinuturile muntoase şi cele cu climă oceanică.

2. In partea superioară a arborelui (la 20 m. H) coaja este în genere subţire — sub 1 cm. — La 10 m. H variază între ½ şi peste 2 cm. groasme.

3. Procentul volumului coajei variază la partea inferioară a trunchiului 13—18%, în cea sup. 5—8%.

4. Pentru Prusia s'ar putea considera în practică 10% cu un procent just.

Aceste cercetări dau numai un prim punct de plecare.

Hesmer H.

Waldentwicklungsgeschichtliche Untersuchungen in Norddeutschland.

Cercetări asupra desvoltării istorice a pădurii în nordul Germaniei.

Autorul face o sumară expunere a diverselor cercetări de analiza polenului în vederea stabilirei evoluției istorice a pădurii privitor la diversele provincii din nordul Germaniei. Indică și literatura necesară.

Heft 5. 1 Martie 1932.

Schwerdtfeger F.

Neuere Arbeiten aus dem zoologischen Institut der forstlichen Hochschule Hann.-Münden.

Lucrări noui ale Institutului Zoologic al Șc. Sup. din Hann.-Münden.

După cum titlul arată, autorul enumără într'un raport sumar 15 lucrări de entomologie forestieră publicate în diferite reviste de specialitate.

Fuchs.

Beobachtungen und Erfahrungen.

Observări și experiențe.

Pe curbele drumurilor din parchetele exploatate — cu teren în pantă — și anume pe partea dinspre povârniș se pot lăsa tulpinele mai mari spre a împiedica căderea trunchiurilor la transportul prin alunecare și spre a cruța arboretul și animalele de tracțiune.

Heft 6. 15 Martie 1932.

Kulturbetrieb 1932.

Împăduririle din 1932.

Sub acest titlu se dau mai multe răspunsuri obținute de către „Soc. pentru știința muncii forestiere" (Eberswalde) secția „pepiniere și împăduriri" în urma anchetei întreprinse de aceasta asupra temei: cum este posibilă o mai economică efectuare a împăduririlor în timpuri de criză?

Din răspunsuri se deduce că aceasta ar fi posibilă prin: Plan amănunțit și precis; efectuarea numai a lucrărilor necesare; suspendarea lucrărilor dela care nu se poate aștepta un venit; deosebită atenție regenerării naturale; necesitatea completărilor să se examineze riguros; venituri timpurii ușurează timpuri critice; eftenirea lucrărilor preliminare de curățirea locului pentru plantat; metode mai simple de lucru; repararea și buna întreținere a uneltelor; restrângerea cumpărării din comerț a puieților; lucrări de întreținere numai cele strict necesare; împrejmuiri mai eftine de lemn în locul celor de plasă de sârmă.

H. Gläser.

Geräte und Maschinen im Kulturbetrieb.

Unelte și mașini în lucrările de împădurire.

Se face o expunere sumară asupra a 2 pluguri (E. E. Neumann și Weismüller), asupra unei sapă-motor pentru mobilizarea terenului la care se poate adopta și un dispozitiv pentru facerea șanțurilor de repicajul puieților, idem asupra unei mașini de semănat și unei unelte de plantat.

C. Hampe.

Arbeitsverfahren und Leistungen im Kulturbetrieb.

Procedee de lucru și randamente în lucrările de împădurire.

Se expune — sistematizându-se în 4 tabele — timpul întrebuințat în diferitele procedee de lucru pentru lucrările de repicaj și de plantațiune.

H. Armbruster.

Normung des Kulturbetriebes.

Normalizarea lucrărilor de împădurire.

Este necesar ca pentru fiecare specie și regiune să se prelucreze anumite metode-tip pentru executarea lucrărilor și stabilirea cheltuelilor. Autorul stabilește asemenea norme pentru pinul din regiunea de Est a Germaniei și anume pentru 5 tipuri de sol.

Kroll.

Lärchensaat.

Semănătura de larice.

Este recomandabil a se face toamna. Să nu se acopere cu pământ. Contra soarelui și ploaei se protejă prin așternerea de crăci de molid. Se repică mai economic la 1 an decât la 2.

M. Seeger.

Die Bekämpfung des Engerlings in Pflanzenschulen mittels Acetylen.

Combaterea larvelor de Melolontha în pepinieră cu ajutorul acetilenei.

In găuri adânci de 30—45 cm. și distanțate la 15—20 cm. se pun bucăți de carbid de mărimea alunei cari gazifică solul cu acetilenă omorând în pământ larvele sau le forțează să iasă la suprafață căzând pradă păsărilor.

Nu vatămă puieții, acționează din contră ca un îngrășământ.

Tr. I. H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 1, Ianuarie 1932.

Dr. M. Endres.

Die Forstwirtschaft von heute und ihre Zukunft.

Economia silvică de azi și viitorul ei.

E vorba mai ales de economia silvică germană, care în timpul de față se află în mari greutăți. Printre cauze se găsește importul prea mare de lemn străin din Polonia, Rusia..., oferit cu prețuri mult inferioare celor de pe piața germană.

Pentru o înviorare se spune că nu este altceva de făcut de cât ridicarea vămei la import, ceeace s'a și făcut între timp (dela 1 Februarie) reducerea cheltuelilor de producere precum și reducerea tarifului pe c. f.

Richard Lang.

Der Standort der Lärche innerhalb und ausserhalb ihres natürlichen Verbreitungsgebiet.

Stațiunea laricelui în și înafara ariei sale naturale de vegetație.

Un studiu ecologic foarte documentat asupra laricelui. In Germania, cultura laricelui începută deja dela finele sec. 18 pare că să nu dea rezultate frumoase. In acest studiu se caută a se stabili în ce măsură factorii economici din noile stațiuni (cele artificiale) corespund celor din stațiunile naturale.

Cu date culese mai mult din stațiuni germane se stabilește că laricele cere: munți înalți, vânt. De mare importanță sunt pentru larice proprietățile fizice ale solului de care depind conținutul în apă și aer, aceasta indicând oarecum stațiunea cea mai bună. In ce privește apa din sol, laricele cere o umezeală permanentă. Această umezeală este și mai necesară cu cât arborele înaintează în vârstă. Autorul crede chiar că diminuarea în creștere a laricelui dela o vârstă oarecare se datorește tocmai acestei lipse de apă.

(Articolul va urma).

Heft 2 Ianuarie 1932.

Richard Lang.

Der Standort der Lärche innerhalb und ausserhalb ihres natürlichen Verbreitungsgebiet.

Stațiunea laricelui în și înafara ariei sale naturale de vegetație.

In continuarea studiului influenţelor fizice, se spune că apa prea multă este vătămătoare laricelui. Solul de asemenea să permită o aerisire cât mai mare.

Din câteva cercetări făcute în pădurea Neuburger lângă Passau se deduce că solul are o structură grosolană în acest ţinut în care laricelui îi merge foarte bine.

Din punctul de vedere chimic solul cel mai favorabil laricelui în locurile mai călduroase de cât cere el, este cel mai sărac.

(Articolul va urma).

Antonin Němec.

Untersuchungen über die Phosphorsäureernährung der Fichte in den Dauerkämpen.

Cercetări asupra puterii nutritive a acidului fosforic la molift în pepinierele permanente.

In mai multe pepiniere situate în Cehoslovacia, pe o porţiune anumită cultivată cu molift, s'au întrebuinţat diferite îngrăşăminte artificiale, printre cari şi acidul fosforic. După doi ani s'a văzut că numai puieţii de pe porţiunile îngrăşate cu acid fosforic prezentau o creştere mai deosebită. S'a urmărit stabilirea relaţiunilor între compoziţiunea chimică a solului, reţinerea de sol a îngrăşământului (acidul fosforic) şi intensitatea de rezorbţie a acidului fosforic de către acele de molift.

(Articolul va urma).

Rolf Weber.

Zählt das Ausasten bei der Zeitstudie zur Vorarbeit oder zur Hauptarbeit?

Se socoteşte tăerea crăcilor la studiul timpului la munca preliminară sau la cea principală?

După „Institutul de cercetări a muncei forestiere" se împarte munca necesară în exploatarea silvică în muncă preliminară şi principală. Tăerea crăcilor este clasată la munca preliminară ceeace spune autorul nu este just. ci trebuie trecută la cealaltă categorie.

Heft 3. Februarie 1932.

Richard Lang.

Der Standort der Lärche innerhalb und ausserhalb ihres natürlichen Verbreitungsgebietes (Continuare).

Staţiunea laricelui în şi înafara ariei sale naturale de vegetaţie.

Terminând cercetările asupra solului, din punct de vedere chimic, autorul sintetizează rezultatele în 15 puncte, cari cuprinde în mod lămurit cum trebuie să fie solul şi clima cea mai proprie prosperării laricelui. De mare importanţă sunt proprietăţile fizice ale solului, precum şi reacţiunea sa, spunând că în ţinuturi mai răcoroase preferă o reacţiune bazică, pe când în reg. mai calde una acidă.

Antonin Němec.

Untersuchungen über der Phosphorsäureernährung der Fichte in den Dauerkämpen.

Cercetări asupra puterei nutritive a acidului fosforic la molift în pepiniera permanentă (sfârşit).

In raport cu compoziţia chimică a solului s'a văzut că influenţa acidului fosforic asupra puieţilor de molift a fost mai evidentă la solurile cari erau mai bogate în calciu şi cu o reacţiune nu prea acidă.

In ce priveşte puterea de absorbţie a solului, se constată că diferă după cum solul este mai bogat sau nu în acid fosforic. Acele de molift absorb cu atât mai mult acid fosforic cu cât solul este mai bogat.

Heft 4 Februarie 1932.

Dr. Martin Reinhold.

Forstwirtschaft und Papierindustrie.

Economia silvică şi industria hârtiei.

Industria hârtiei şi celulozei consuma în ultimul timp (1929—1930) peste 8 milioane m. c. de lemn.

Din această sumă 3.5 milioane m. c. erau acoperiţi de lemnul indigen, restul se importa. S'a întâmplat însă ca pe baza unor convenţii comerciale (spre exemplu cea cu Rusia' să se importe ceva mai mult. Tot deodată s'a împuţinat şi exportul de hârtie şi celuloză, din cauză că multe din ţările importatoare şi-au instalat ele însile fabrici. Aceste cauze au făcut ca industria hârtiei şi acei ce procurau lemnul indigen să se găsească într'o situaţie foarte grea.

Ca remedii se amintesc:

1. Să se facă o convenţie între proprietarii de păduri, ca să se taie numai în măsura în care se cere.

2. Să se importe lemn numai cât este necesar, aproximativ numai 29% din totalul trebuincios.

3. Să se asigure desfacerea în străinătate a produselor fabricate, prin convenţii comerciale.

Prof. Dr. Jegel.

Der Reichswald als Stolz und Sorgenkind von Alt. Nürnberg.

Pădurea imperială a vechiului Nürnberg ca mândrie şi grijă.

Se face un istoric din timpurile îndepărtate (1200) a pădurilor Nürnbergului, amintindu-se fazele prin cari au trecut cum şi greutăţile ce au trebuit învinse pentru a fi menţinute.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft I, Januar, 1932.

Dr. Alfred Lohwasser, Novi Sad, Jugoslavia.

Der Waldrentierungswert.

Valoarea de rentare a pădurii.

Autorul discută formula:

$$V_t = \frac{Au + D_a - c - u.v}{0,0p}$$

ca expresie a valorii de rentare a pădurii. El ajunge la concluzia că aşa cum este dedusă şi cum este concepută utilizare ei, ea nu poate fi încadrată în teoria celei mai mari rente a solului.

Ing. Hans Schwartz, Wien.

Über die klimatischen Möglichkeiten des Anbaues der Küstendouglasie (Pseudotsuga taxifolia var. viridis) in Österreich.

Asupra posibilităţii climatice de a se cultiva Douglasul de coastă. (Pseudotsuga taxifolia var. viridis) în Austria.

Pornind dela precizările făcute de Cieslar, Zederbauer şi Schmied, că Pseudotsuga taxifolia var. viridis, în staţiuni potrivite din Austria, produce la aceeaş vârstă mai mult decât speciile indigene şi socotind că aşa fiind, este nu numai în interesul propr. particular dar şi o datorie pentru conducătorii gospodăriei pădurareşti de Stat de a introduce această specie, autorul îşi propune să determine regiunile proprii acestei specii.

In urmărirea acestui scop, autorul precizează: că după încercările făcute în Europa, dintre varietăţile duglasului numai duglasul de coastă (Pseudotsuga taxifolia var. viridis) e propriu aclimatizării în continentul nostru; că această specie în aria ei naturală de vegetaţie, în America, trăeşte între 53° şi 36° latitudine: că la limita nordică a ariei sale duglasul de coastă începe chiar la nivelul mării şi se ridică până la 800 m. altitudine, pe când în Sud ultimii pioni încep la 750 m. (Munţii S-ta Lucia) şi se ridică până la 2250 m.; că sub raportul climatic acceptă condiţiuni foarte variate — trăeşte bine în climatul oceanic dar suportă destul de bine şi pe cel continental; — că în ceeace priveşte temperatura la limita nordică a acestei specii, temperatura medie a lunei Ianuarie nu scoboară sub —3°, cu minimum absolut de —26° până la —30°, cu o temperatură medie a lunei Iulie care nu trece mult de 15° şi cu o medie anuală de 6°; că în ceeace priveşte umiditatea, în regiunile cele mai secetoase în care întâlnim duglasul de coastă, cad între 760—1020 mm., deci cu o medie de 890 mm., din care în perioada de vegetaţie numai 150-230 mm, restul căzând mai mult sub formă de zăpadă.

Umiditatea atmosferică coboară puţin sub 70%.

Sprijinit pe aceste date, autorul crede că specia ar vegeta bine pe înălţimile mici ale Alpilor — Voralpen — la graniţa către Elveţia, în Salzburg, Salzkammergut, etc.

Precizările pe care le dă Ing. Schwartz, ne interesează şi pe noi, în deaproape; ele dovedesc că şi în ţara noastră această specie şi ar găsi condiţiunile proprii de vegetaţie în regiunea bradului.

M. P.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST — UND JAGDWESEN.

No. 11, 1931.

Numărul acesta este închinat prof. A. Schwappach cu ocaziunea împlinirei a 80 de ani. Acest mare cercetător în domeniul ştiinţelor experimentale silvice a fost profesor mai multe decenii la Eberswalde.

El este iniţiatorul creărei staţiunilor de experimentaţie forestiere şi în cadrul cărora a creat lucrări, ce au trecut în literatură din cari cele mai importante sunt:

Prelucrarea tabelelor de cubaj pentru arborete pure şi uniforme atât pentru arboretul principal, cât şi pentru rezultatul răriturilor. Problema îngrăşămintelor forestiere. Rasele Pinului silvestris şi cultura exoticelor în Prusia. Cercetarea arboretelor amestecate şi cultura lor.

In numărul de faţă se dau de colaboratorii săi studii în legătură cu problemele, cari au format preocuparea maestrului lor.

Dr. E. Wiedemann.

Eichen — Buchen — Mischbestände.

Arboretele amestecate de stejar şi fag.

Schwappach s'a ocupat de viitorul arboretelor în amestec de fag şi stejar. El arată că până la 50 ani stejarul preponderează mai târziu însă fagul îl copleşeşte.

Cercetările lui Wiedemann arată în continuare:

Arboretele acestea se pot trata în diferitele moduri. Suprafeţele cele mai intensiv îngrijite păstrează 80—170 arbori de viitor pe ha, pe care îi marchează de timpuriu.

Şi are în vedere să scoată indivizii, care îi concurează, lăsând în masiv etajul mediu şi inferior. Această cultură intensivă scoboară suprafaţa terieră la ha cu 15% şi volumul lemnos cu 25%. Aceste suprafeţe livrează arbori de dimensiuni mari, ceeace aduce o sporire a rentabilităţei până la dublu valoarei arboretelor de comparaţie tratate obişnuit. Valoarea materialului sporeşte fiindcă în asemenea condiţiuni se obţine material excelent pentru cherestea şi furnir.

Modul de tratare a arboretelor în această cultură intensivă urmează indicaţiunile lui Schwappach, care ne învaţă să creştem stejarul cu fagul chiar în staţiuni unde fagul are o creştere în înălţime cu 2 m. mai mare decât stejarul.

Prof. I. Schubert.

Niederschlag und Kieferwachstum.

Precipitaţiunile şi creşterea pinului.

După observaţiuni lui Schwappach s'a făcut cunoscut influenţa precipitaţiunilor atmosferice asupra creşterei pinului.

Pe bază de cercetări noi aceste observaţiuni se verifică. In adevăr, micşorarea creşterei este o urmare a uscăciunei de vară (uscăciunea de vară cuprinde lunile cu mai puţin de 20 mm. precipitaţiuni atmosferice. Creşterea pinului în suprafaţă depinde numai ¼ din precipitaţiunile anuale.

Raporturile de legătură între precipitaţiunile atmosferice şi verile secetoase se pot arăta în o tabelă statistică.

Prof. A. Dengler.

Die heutigen Ergebnisse von zwei älteren Kiefernkulturversuchen.

Rezultatele actuale a două încercări mai vechi de cultura pinului.

Tot între problemele studiate în deosebi de Schwappach este şi influenţa diferitelor feluri de prelucrări a solului asupra culturei pinului. In general experienţele conduse cu acest scop de Schwappach nu au mulţumit pe cercetător, din cauza suprafeţelor mici alese şi imposibilităţei de a se delimita precis aceste suprafeţe.

In general nu se observă la cercetările mai noi în diferitele moduri de prelucrare nici o diferenţă la arboretele de 31 ani.

Prelucrarea solului poate influenţa aceste arborete în primii ani de desvoltare; dela un moment dat efectul acesteia încetează şi pentru viaţa arborilor rămâne de importanţă numai proprietăţile permanente ale vieţii solului şi pe cari o prelucrare cât de intensivă cel puţin pentru cerinţele speciilor lemnoase nu le poate schimba.

Prof. Dr. Albert.

Beitrag zur Kenntnis der Standortsansprüche der grünen Douglasie.

Contribuţiuni la studiul cerinţelor staţionale ale speciei Pseudotsuga mucronata Schwerin.

In urma cercetărilor lui Schwappach această varietate a lui Pseudotsuga poate fi pusă în primul rând al exoticelor, cari au dat rezultate bune în Europa.

Calităţile sale după autor sunt: slabele cerinţe staţionale în raport cu solul, creşterea rapidă, poate suporta umbrirea şi conservă bine proprietăţile solului.

Prof. Wittich.

Ergänzende Untersuchungen und Beobachtungen über die Wirkung hoher Hitzegrad auf die biologischen Vorgänge im Waldboden.

Cercetări asupra acţiunei temperaturilor înalte asupra fenomenelor biologice în pădure.

Se studiază în mod experimental influenţa insolaţiei asupra biologiei solurilor. Asemenea influenţe sunt de mare importanţă în solurile forestiere descoperite.

Karl Eckstein.

Bedeutung der forstzoologischen Forschung für die Begründung der Bestände.

Importanţa cercetărilor de zoologie forestieră pentru întemeerea masivelor.

Se studiază în mod statistic fauna solului unor arborete de pin. La întemeerea unui asemenea arboret trebue să se ţină seama în acelaş măsură ca şi de proprietăţile solului şi de aceea ale faunei: pentru pin sunt periculoase Pissodes notatus şi larvele de cărăbuş.

Dec. 1931.

Oberfst. Ramelow.

Kiefernkulturen auf Grasböden der Oberförsterei Colbitz.

Culturi de pin pe soluri înerbate în Ocolul silvic Colbitz.

Culturile de pin s'au executat în terenuri asemănătoare stepelor ierboase rezultate în urma unor tăeri rase executate pe suprafețe mari.

Pentru micșorarea cheltuielelor de plantațiuni s'au făcut toate lucrările în mod mecanic și s'a căutat ca prin aranjarea puieților pe teren să se înlesnească executarea lucrărilor de întreținere tot în mod mecanic.

Cu acastă ocaziune s'a făcut calculul cheltuielelor și procentelor lor, din care rezultă că pe solurile înțelenite numai în mod mecanic rentează să se facă orice lucrare.

Prof. H. Martin.

Anwendung der geschichtlichen Methode auf die Forstwirtschaft.

Intrebuințarea metodei istorice de cercetare în Silvicultura.

Se întrebuințează metode istorice pentru ca să se arate diferitele concepțiuni avute asupra creșterii.

Creșterea a fost întotdeauna baza și scopul economiei forestiere. Creșterea se poate distribui în aceea relativă la produse principale și la produse secundare. Pentru calculul creșterilor trebuesc avute în vedere suprafețe cât mai mari și în această privință au fost de importanță dispozițiile administrației de Stat bavareze care dispun ca:

„Să nu se aibă în vedere numai jumătate din suprafața afectației și numai pe un interval de 10 ani. Amenajistul are nevoie de un mai mare joc în alegerea tăerilor, pentru cari trebuesc avute în vedere anii de sământă, regenerare, etc.

După metoda „Fachwerck" se măsoară massa lemenoasă ce urmează a fi tăiată în prima perioadă prin luarea dimensiunilor fiecărui arbore din întregul arboret sau din locurile de încercare alese. Massa astfel găsită ne dă apoi posibilitatea să calculăm cresterea pe o perioadă de 20 ani.

Produsele secundare se calculează mai puțin după volum, ceeace interesează mai mult la recoltarea lor este suprafața, pe care se va lucra. S'a căutat să se arate pe perioade cantitatea de material în procente, care să se ia prin lucrările culturale sau de regenerare din volumul total lemnos, metod însă, care nu e de importanță. La calculul cantității produselor secundare trebue să se aibă în vedere în primul rând creșterea, astfel că prin asemenea lucrări să se păstreze proporția cuvenită între creșterea totală și masa lemnoasă rămasă.

In ultimul capitol se ocupă de rezerva lemnoasă.

Rezerva normală nu este dată de o cifră fixă. Ea depinde de stațiune, clasă de fertilitate, etc. precum și de factori importanți economici. Pentru un calcul cât mai perefect este de necesitate ca să se întrebuințeze metoda matematică.

Cu acest articol prof. Martin își termină seria de articole asupra istoriei critice a noțiunilor importante întrebuințate în știința silvică, pe care le scrie în revistă încă din 1924.

Dr. C. G.

Ianuar 1932.

Prof. Dengler.

Zum Gedächtnis an Max Kienitz.

In amintirea lui M. K.

Un necrolog de 16 pag. în care se arată meritele defunctului silvicultor german M. K. Decedatul prin activitatea sa laborioasă și legăturile sale întinse a fost în cercurile forestiere o persoană foarte binecunoscută și apreciată. In frumoasa sa carieră, a publicat 33 art. și studii din domeniul botanicei forestiere căreia i s'a consacrat din copilărie și apoi ca profesor.

Prof. Dr. Wittich.

Gegenwartsfragen aus dem Gebiet der Forsteinrichtung in ihrer Bedeutung für den norddeutschen Kiefernwald.

Idei actuale, din domeniul amenajamentului şi însemnătatea lor pentru pădurile de pin din Prusia.

Cunoscutul prof. C. Wagner în recentele sale lucrări (1929—30), a fixat câteva principii generale ce i se păreau lui a fi proprii la refacerea pădurilor germane. In esenţă, el cerea, ca în noile studii de amenaj. să se respecte o clară deosebire între: organizarea generală a gospodăriei; technica exploatărilor şi reglementarea posibilităţii. Wittich discută punct cu punct şi combate părerile lui Wagner. După dânsul cel puţin pentru moment nu se poa aplica păd. pr. regulele stabilite de Wagner.

Conchide, apoi că şi în materie de amenajament ca şi în alte domenii ale silviculturei prevalează condiţiunile localnice şi ele ne silesc să ne abatem dela regula generală.

Wagner va avea dreptate în fond, dar pădurilor prusiene nu li se poate aplica decât reţeta stabilită de cunoscătorii ei. Şi acest drept îl pretinde pentru silvicultorii prusieni deoarece numai aşa crede că se va ajunge la progres şi nu la regres cum ar fi în cazul aplicării principiilor Wagneriene.

Dar nici „metoda de control" concepută şi experimentată de Biolley nu se poate aplica pădurilor de pin din nordul Germaniei fiindcă sunt la îndemână alte metode mult mai proprii masivelor de pin. Wittich propune pentru a se ajunge la ameliorările operate, să se aplice o metodă combinată din cea a „claselor de vârste" şi a lui Judeich (Bestandeswirtschaft) aceasta din urmă puţin modificată. Pentru pădurile Statului însă va trebui peste tot introdusă metoda lui Judeich.

V. A. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Caetul 12, Decembrie 1931.

Professor Dr. ing. Franz Heske, Tharandt.

Probleme der Forstwirtschaft in unentwickelten Ländern als Lehr — und Forschungsgebiet.

Problemele economiei forestiere în ţările nedesvoltate, ca teren de studiu şi de cercetări.

Prin dispoziţia ministerului de instrucţie publică al Saxoniei, dela 10 Oct. 1931, s'a înfiinţat Institutul pentru economie forestieră străină şi colonială, ataşat şcoalei superioare de silvicultură din Tharandt.

Profesorul Heske, unul din conducătorii acestui institut, a ţinut prelegerea inaugurală cu titlul: „Problemele economiei forestiere în ţările nedesvoltate, ca teren de cercetări şi studiu".

Cu acest prilej, conferenţiarul desvoltă importanţa institutului, arătând legătura care există între exploatările forestiere de pretutindeni datorită pieţii internaţionale a lemnului consumat de marile industrii.

Institutul, prin cercetările întreprinse în toate ţările, va contribui mult la găsirea esenţelor lemnoase care să vegeteze în cele mai bune condiţiuni şi să răspundă şi calităţilor cerute de industriile consumatoare. Aci însă se vor pregăti şi silvicultorii germani cari nu mai pot fi plasaţi în Germania, putând astfel să continue opera începută în fostele colonii sau să introducă o economie forestieră ştiinţifică acolo unde nu a luat fiinţă.

Heinrich Zimmermann, Ing. dipl., Dresda.

Fichtensamenbeschaffung in Sachsen.

Procurarea de sămânţă de molid în Saxonia.

De mult s'a ajuns la concluzia că sămânţa de semănat trebue culeasă din arboretele din regiunea unde se intenţionează introducerea molidului, pentrucă astfel se obţin cele mai bune garanţii de creştere şi sănătate a viitorilor pueţi. Acest principiu însă, nu a fost totdeauna respectat în Saxonia, din mai multe consideraţiuni. S'a socotit că anii de sămânţă fiind foarte rari şi puţin abundenţi, nu ar da suficientă sămânţă pentru a satisface toată cererea.

Instalaţiile de pregătire a seminţelor fiind imperfecte, sămânţa obţinută ar costa prea mult. Şi în fine pentru că arboretele de rasă saxonă sunt prea reduse pentru a putea procura întreaga sămânţă necesară.

Autorul întreprinde studiul temeiniciei acestor consideraţiuni şi pe baza rezultatelor obţinute face propuneri asupra formei de procurare a seminţei de molid în Saxonia. Astfel, expune evoluţia procurării de sămânţă dela 1762 până astăzi, rezultatele obţinute de organele Statului în procurarea seminţelor de molid, originea seminţei de molid întrebuinţată până astăzi, relaţiuni între climă şi anii de sămânţă.

Prof. Dr. Rubner, Tharandt.

Karl Vanselow, Theorie und Praxis der natürlicher Verjüngung im Wirtschaftswald.

Karl Vanselow, Teoria şi practica regenerărilor naturale în pădurea amenajată.

Recenzie şi în acelaş timp contribuţie la sistematizarea formelor regenerării naturale. Profesorul Rubner discută lucrarea lui Vanselow comparând-o cu o publicaţie proprie cu acelaş conţinut.

Recunoaşte că ambele publicaţii îşi au origina într'o publicaţie mai veche a lui Ch. Wagner. O găseşte foarte interesantă şi o recomandă cu căldură tuturor forestierilor, întrucât este scrisă de un om competent, care a pus multă dragoste şi pasiune la alcătuirea ei.

Cartea răspunde unei nevoi, deoarece monografii asupra regenerărilor naturale sunt foarte puţine.

Recenzii.

Die Laubhölzer. Foioasele. Descrierea sumară a arborilor şi arbuştilor foioşi, care cresc în Europa centrală. Scrisă de prof. *Dr. F. W. Neger* şi revăzută de *Dr. E. Münch.*

Pareys Jagdt-Abreisskaender 1932. Calendarul vânătoresc al lui Parey.

Taschenkalender für den Forstwirt das Jahr 1932.

Calendarul de buzunar al exploatorului de păduri pe anul 1932.

E. Herrmann, Breslau.

Handbuch der Preussischen Staatsforstverwaltung.

Manual de administraţie forestieră de stat în Prusia.

Ing. Dr. Wappes. Director ministerial, primul preşedinte al Uniunii forestiere germane.

Wald und Holz.

Pădurea şi lemnul.

Zeert Rau.

Das Rehgehörn.

Coarnele de căprioară.

O monografie a coarnelor Cervideelor în general şi a căprioarelor în special.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 2. Februar 1932.

Prof. Dr. W. Schädelin, Zürich.

Impfung verdorbener Waldböden.

Inocularea solurilor forestiere degradate.

Solurile forestiere îşi pot pierde puterea de producţiune în chipuri diferite. Cel mai cunoscut e tăerea rasă. În urma acestei operaţiuni solul se tasează. Când e urmat şi de scoaterea tulpinilor şi de lucrarea lui agricolă rezultatele obţinute sunt şi mai rele. I se strică structura (arhitectura), la care natura a lucrat secole şi chiar mii de ani.

La fel se întâmplă după ridicarea litierei.

In măsură mai mică influenţează în rău asupra solului arboretele curate, răriturile rău făcute şi atacarea capitalului normal de exploatare în pădurile tratate în codru grădinărit.

Datoria noastră e să le refacem. Operaţiunea e grea şi durează decenii întregi.

In ţările Nordice ale Europei (Suedia, Finlanda şi Norvegia) humusul acid se înlătură prin arderea litierei. In Europa Centrală nu se poate aplica.

S'a încercat să se mobilizeze solul, după care să se amendeze cu CaO. Costă scump.

In această ordine de idei profesorul Schädelin din Zürich a încercat să amelioreze solul pădurii Schädelbach, constituită dintr'un arboret de molift, pin şi larice, născut prin semănătură. Intrucât era acoperit cu humus acid şi un strat gros de litieră şi afine.

In acest scop a ras solul de litieră şi afine. Materialul astfel obţinut, l-a aşezat în şiruri dealungul liniei de cea mai mare pantă. A mobilizat apoi solul în bande de 30 cm. lăţime, depărtate între ele la 80 cm. După acela s'a împrăştiat CaO. Pe solul astfel pregătit a plantat pueţi de fag şi brad la 60/80 cm.

Din loc în loc a îngropat cu îngrijire brazde de pământ bun de pădure, luate din vecinătate, pe care creşteau erburile: Oxalis acetosella şi Asperulla odorata.

Intenţia era ca bacteriile ce s'ar afla într'însul să înceapă să lucreze cât mai curând şi cât mai intens. Pe o altă tarlă, pământul bun de pădure s'a împrăştiat pe întreaga suprafaţă.

Rezultatele obţinute au fost următoare:

1. Până toamna, solul care până [illegible] ere galben, s'a închis la culoare ca şi când cineva i-ar fi adăugat humus neutru.

2. Acele moliftului s'au închis de asemenea la coloare.

3. Au apărut râmele.

4. Şirurile de litieră şi afine au scăzut foarte mult prin putrezire.

5. Pueţii de fag plantaţi şi-au pierdut frunzele cu 14 zile mai târziu, decât cei plantaţi pe acelaş sol în vecinătate, dar lăsat neamendat şi neinoculat.

Intrucât Elveţia are numeroase păduri cu solul degradat, autorul îndeamnă la aplicarea acestei metode.

Helen Grossmann.

Das Ulmensterben.

Moartea Ulmilor.

Un atac puternic asupra ulmilor a fost observat în Holanda în anul 1919. Mai târziu atacul s'a întins şi în restul ţărilor din Europa.

In general atacul se observă pe la mijlocul lunei Iunie, se evidenţiază prin decolorarea frunzelor. După decolorare, frunzele cad. Secţionând lemnul se observă o colorare în cuprinsul unui inel anual de la periferie. La microscop lemnul de ulm atacat are vasele astupate cu thyle şi gome.

Din cercetările făcute în Holanda şi Germania rezultă că atacul se datoreşte unei Ciuperci: Ceratostomella ulmi, în unire cu insectele Scolytus Scolytus şi Scolytus multistriatus.

Se indică mijloace pentru combatere. Cele mai eficace par să fie cojirea arborilor atacaţi şi arderea coajei. Arbori cursă.

Fritz Oppliger.

Stammbeschädigung durch Reisstriche.

Rănirea trunchiului prin grifare.

Se arată în ce măsură pot fi vătămate trunchiurile prin grifare și măsurile ce trebuesc luate spre a le preveni.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST — UND JAGD — ZEITUNG.

Febr. 1932.

Dr. Werner Schmidt, Eberswalde.

Die Entwicklung zum Objektivismus in der Forstwissenschaft.

Evoluția spre „obiectivism" în științele silvice.

Autorul tratează cu multă dibăcie tema evoluției și fazelor prin care a trecut silvicultura dela subiectivismul cu care a început până la obiectivismul de astăzi.

Subiectivismul pornește dela subiect pentru a ajunge tot la subiect adevărurile exterioare nefiindu-i motiv și țel gândirii.

După ce încadrează silvicultura ca disciplină care are la bază științele naturale-technice și economice și cari nu pot fi privite nici un moment deosebit ci numai în complex, autorul urmărește cronologic gândirea silvică din punct de vedere al obiectivității, pornind dela subiectivismul evului mediu.

Gândirea tipic obiectivă se comportă pozitiv față de obiect. In atitudinea pe care aceasta o ia se orientează după obiect, care aduce cu sine odată cu pluralul caracteristicilor sale, înmulțirea cunoștințelor și principiilor fără care obiectul nu poate fi înțeles. Prin adunarea de material, experiment și combinație obiectivismul are caracter pozitiv progresiv.

Mulțimea exemplelor și citatelor depășesc cu mult specialistul dând lucrării nu interes general.

Krug, Oberförster-Schwarzwald.

Der Thüringer Wald einst und jetzt.

Pădurea turingică odinioară și acum.

Articolul cuprinde istoria pădurilor din Turingia, care odinioară erau formate în întregime din foioase. Cu timpul însă, din necesitatea crescândă a cantităților de lemne cerute, acestea au devenit păduri de rășinoase.

Karl Fischer, Giessen.

Der gegenwärtige Stand der Krähenfrage in Deutschland.

Stadiul actual al problemii „Ciorilor" în Germania.

Articolele publicate în ultimii ani, asupra felului cum trebuiesc privite diferitele specii de ciori, — ca folositoare sau nu — în cea mai mare parte, spune autorul pledează pentru combaterea lor.

Intrebarea folosului pe care îl pot aduce ciorile se poate pune din punct de vedere agricol, silvic și vânătoresc.

După ce analizează aceste trei puncte autorul ajunge la concluzia că în adevăr sunt unele foloase (distrugerea unor insecte ca Melolontha vulgaris etc.) acestea însă sunt foarte reduse și incidentale pe când pagubele sunt cu mult mai mari.

In Prusia au fost date circulare de către ministerul de agricultură domenii și silvicultură în urma cercetărilor institutului biologic Berlin-Dahlem, pentru a se lua măsuri de combatere acolo unde prin înmulțire ciorile devin păgubitoare. Aceleași măsuri s'au luat și în Franța.

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 5. Decembrie 1931.

Editorial.

Forestry and the unemployed.

Silvicultura și șomerii.

Pentru cazul că în proxima ședință a Congresului se va desbate probabil și problema șomajului, trebuie să se pregătească şi silvicultorii de a prezenta propuneri raţionale. Editorul-şef nu recomandă un program de împăduriri în stil mare, ci mai bine ameliorarea pădurilor existente din punct de vedere silvicultural, precum şi organizarea combaterei mai eficace a incendiilor; — lucrări, care imediat se pot începe şi în ori ce moment se pot sista. Iar capitalul investit în mod indirect, va aduce dobânzi publicului.

Walter H. Meyer.

Effect of release upon the form and volume of western yellow pine.

Efectul degajării asupra formei şi volumului pinului galben din Vest.

Măsurile executate la 174 arbori au dovedit, că forma şi volumul arborilor din pădurile tratate în regimul codrului grădinărit, nu diferă mult de datele tabelelor de volum şi de formă compuse pentru păduri virgine.

Perley Spaulding and H. J. Mac Oloney.

A study of organic factors concerned in the decadence of birch on cutover lands in northern New-England.

Studiu asupra factorilor organici cauzând decăderea mesteacănului în parchetele din New-England de Nord.

Prin cercetări amănunţite, executate pe teren, autorii au constat, că principala cauză a decăderei mesteacănului în parchete, este deschiderea drastică a pădurii închise, prin care mesteacănul până atunci dominat, deodată ajunge intr'un mediu anormal. Gândacul Agrilus anxius şi ciuperca Armillaria mellea pe urmă grăbesc numai pieirea arborelui maladiv.

Philip C. Wakeley.

Some observations on southern pine seed.

Câteva observaţiuni asupra seminţelor pinilor sudici.

Luând în considerare faptul că după ultimele estimaţii, în regiunea pinilor sudici (Pinus palustris, caribaea, taeda şi echinata) sunt de împădurit artificial aproximativ 4—5 milioane hectare, necesitând-se în acest scop circa 1 milion kg. sământă, e de mare importanţă proveninţa seminţei, culegerea, examinarea puterei de germinaţie, depozitarea şi manipularea ei până la momentul semănării. Autorul comunică experienţele sale interesante în această privinţă.

T. Schantz-Hansen.

Preliminary observations on the use of clear cut strips in handling black spruce.

Observaţiuni preliminare asupra întrebuinţării tăierilor rase în bande înguste în păduri de molid negru.

După experienţele autorului, acest tratament se poate aplica cu succes la molidul negru, de obiceiu crescând pe soluri umede, mocirloase; mai cu seamă dacă solul se pregăteşte puţin pentru adăpostirea seminţei ce cade jos.

Eldred R. Martell.

The effect of pure coniferous stands on hardpan formation: a hypothesis.

Efectul masivelor pure răşinoase asupra formaţiunii de „ortstein": o ipoteză.

Cauza acestui fenomen este — după autor — apa, care strecurându-se prin solul acid al pădurilor pur răşinoase, disolvă conţinutul de fier şi aluminiu al lehm-ului, concentrându-l în straturile mai joase şi dând astfel naştere şistului tare.

În pădurile amestecate de răşinoase şi foioase, procedeul acesta nu se întâmplă.

C. F. Korstian and A. L. Mackinney.

Planting versus direct seeding of yellow poplar in the Southern Appalachian region.

Plantarea față de semănarea directă a speciei Liriodendron tulipifera în regiunea Southern Appalachian.

Autorii au constatat prin experimente, că față de semănătura directă pe teren, această esență prețioasă se poate regenera cu mai mare succes prin plantare de puieți crescuți în pepinieră.

H. H. Chapman.

Facts.

Fapte.

Un răspuns ascuțit la articolul „Miracles — Minuni" al lui Mr. Boyce din Nr. 3 al „Journal of Forestry" 1931, prin care autorul a atacat politica forestieră oficială a S. U. A.

Austin F. Hawes.

State Forests and the unemployment problem.

Pădurile Statului și problema șomajului.

Statul Connecticut a dat un exemplu demn de urmat prin angajarea șomeurilor la lucrări silvice. In acest scop s'au votat 110.000 dolari și s'au executat lucrări pentru combaterea focurilor, tăieri de ameliorare și de regenerare, împăduriri artificiale, etc. In luna Martie, 440 șomeuri au lucrat în păduri și 110 inși în parcurile Statului, plătindu-se 40 cent (60 lei) pe oră. Cu ajutorul șomeurilor s'a plantat cu 350 mii puieți mai mult decât a fost preliminat. In total s'au împădurit circa 330 hectare. Și — ce merită cea mai mare mirare — 91% din sumă s'au plătit pentru simbrii, 5% pentru echipamente, unelte și cheltueli medicale, și numai 4% pentru salariile și cheltuelile de deplasare ale organelor de supraveghere și control.

W. B. Osborne, Jr.

Fire protection equipment accomplishments and needs.

Neajunsurile echipamentelor de combatere a focurilor și perfecționarea lor.

Desvoltarea echipamentelor pentru combaterea incendiilor s'au început cu 20 ani înainte. De atunci s'au perfecționat mult, sunt însă departe de a fi satisfăcătoare. Indicând defectele, autorul crede necesar de a se organiza și unifica invențiile îndreptate spre perfecționarea lor.

Franklin V. Reed.

The United States Timber Conservation Board: its origin and organization its purpose and progress.

Colegiul pentru Conservarea Lemnului de construcție al S. U. A.: originea și organizațiunea, scopul și progresul lor.

Corporațiunea aceasta ocazională s'a constituit pe durata timpului dela 1 Ianuarie 1931 până la 30 Iunie 1932, având scopul de a culege date referitoare la dificultățile cari apasă industria silvică, căutând a găsi și mijloacele de salvare. Intre membri sunt și foarte mulți silvicultori, fapt care înseamnă că colaborarea lor e suficient de apreciată; aceasta însă le impune și responsabilitatea de a elabora proiecte raționale și realizabile pentru eliminarea greutăților.

F. Páll.

L'ALPE

August

9. di Tella.

Sui piani di assestamento dei boschi misti e puri di abete rosso.

Asupra planului de amenajament al pădurilor de molift curat sau amestecat.

Pentru cazul arboretelor amestecate,

mai ales cu brad şi fag, recomandă codrul grădinărit, cu o rotaţie de minimum 10 ani; şi posibilitatea se va fixa, dată fiind repartiţia claselor de diametre, de aşa natură în cât să se obţină, după un interval de timp, o distribuţie normală a acestor clase. Cupoane de 25—30 ha.

In arboretele de molift curat, de obicei la altitudini mai mari, singura soluţie acceptabilă e tăierea rasă pe bande înguste de cel mult 20 metri şi lungi de 250 m., dirijate după cea mai mare pantă. Bandele nu se vor tăia la rând: la 2 bande învecinate intervalul de timp pentru tăiere, nu va fi mai mic de 20—25 ani. Se dă o formulă pentru calculul suprafeţei bandei înguste.

Guido Kock.

Le foreste della magnifica comunità generale di Fiemme.

Pădurile din splendida comunitate de averi din Fiemme.

O scurtă monografie a pădurilor din valea Fiemme, afluent al Adigelui, proprietatea unei comunităţi de avere a 11 comune administrative.

Cesare Sibilia.

Una nuova malatia degli olmi segnalata in Italia.

O nouă maladie a ulmilor semnalată în Italia.

E vorba de Graphium ulmi Schw., o ciupercă imperfectă din Stilbacee, care şi la noi distruge ulmii şi pentru extirparea căreia, în alte ţări, sau şi luat deja măsuri legale. In fond boala e incurabilă şi măsurile sunt numai preventive. Articolul dă multe amănunte şi va fi citit cu folos de cei ce se interesează de chestiune.

Luigi Pucher Passavalli.

La tartuficoltura come ausiliaria del rimboschimento in Italia.

Cultura tufelor ca auxiliar al impăduririlor în Italia.

Un articol destul de detaliat pentru a scoate în evidenţă multiplele întrebuinţări ale trufelor, pentru a lămuri caracterele botanice şi felul culturei şi sprijinul pentru cultura artificială a trufelor pe care-l dă vegetaţia forestieră, care astfel devine şi ea lucrativă.

C. Minozzi.

Sull' utilità di proteggere due formiche dei boschi.

Asupra utilităţii de a protege două furnici din păduri.

E vorba de Formica rufa L. şi Formica pratensis Retz. care mănâncă larvele xilofagelor.

Insemnări, note practice.

ERDÉSZETI LAPOK.

(Pagini forestiere).

Caetul I. 1932.

(Pagini forestiere).

Cronică.

1. Şcoala superioară de silvicultură a fost ridicată la gradul de Universitate.

2. S'a prelungit termenul de transport cu tarif redus al lemnelor de foc pe căile ferate ungare.

3. Micşorarea numărului membrilor din Soc. Forestieră Ungară.

Videant consules... (Redacţia).

Se atrage atenţia organelor competinte asupra incovenientul schimbului prin care proprietarii particulari obţin permisiunea de defrişare a unei păduri în schimbul unui teren împădurit de curând.

A. Béky.

Tăerile rase şi regenerările naturale prin tăeri succesive.

Tăerile rase se pot aplica numai în acele regiuni în cari imburuenirea solului se face încet şi în timp mai lung. (In munţi cu climă rece şi precipitaţiuni multe). Acolo însă unde solul se inierbează uşor (climă uscată şi caldă, expoziţii sudice) numai regenerarea naturală dă rezultate bune. Deci modalitatea de tăiere şi regenerare trebue astfel aleasă încât îmburuenirea solului să fie împiedicată dela început. Nu este bine să se aştepte prea mult instalarea seminţişului sub masiv. Acolo unde regenerarea naturală s'a făcut numai parţial să se intervie imediat şi artificial.

Dr. D. Fehér.

Problema regenării şi staţiunea de experimentaţie.

In privinţa reorganizării staţiunii de experimentaţie forestieră autorul susţine (în opoziţie cu părerea prof. Eug. Roth) necesitatea înfiinţării unui cadru general şi mare, care cu timpul să fie complectat cu personalul şi materialul necesar.

Francis Modrovich.

O instalaţie modernă de jilip cu apă în pădurile din regiunea Mürz, Austria.

Dr. Fr. Fazekas.

Contestaţia şi expertiza în economia forestieră şi comerţul lemnelor.

Adalbert Tikos.

Probleme de împădurire în nisipurile din „Hortobagy".

In porţiunile de pădure tăiate şi cari au fost continuu păşunat şi sărăcite problema împăduririi cu stejar şi chiar cu salcâm este foarte greu de rezolvit. Se adaugă la aceasta: lipsă de precipitaţiuni şi atacuri de insecte.

Singura soluţie a fost: regenerare prin tăiere succesive, combinată cu extracţiuni individuale de arbori (codru grădinărit) şi regenerări în bande înguste.

Caetul II. 1932.

Cronică.

1. Propaganda forestieră.
2. Oferta de credit şi capitalul.
3. Un ordin al guvernului în privinţa importului unor articole.
4. Pagubele cauzate de vânat şi alte actualităţi.

Eug. Roth.

Răşinoasele pe şesul ungar (Alföld).

Se propun mai multe specii de răşinoase pentru a fi încercate la împădurirea Alföldului.

Fr. Modrovich.

O instalaţie de jilip cu apă în pădurile din regiunea Mürz, Austria.

Articol de încheiere.

R. Mezey.

Rezistenţa acoperişului de grinzi.

Un prim studiu în privinţa inerţiei şi stabilităţii grinzilor de lemn. Articol în continuare.

H. Rikly.

Silvicultura Polonă. (Excursie de Studii).

Comunicări.

I. Kon.

LESNICKA PRACE.

No. 1-2/1932.

La succession des plantes dans la sylviculture.

Succesiunea plantelor în silvicultură.

(Text în limba cehă, cu scurt rezumat în franţuzeşte).

Problema succesiunii plantelor, în silvicultură, constitue pentru regenerarea naturală a pădurilor, o temă care trebue bine cunoscută de orice silvicultor.

Autorul expune metodele de observare în studiul acestei probleme, dând exemple tipice cu privire la succesiunea plantelor forestiere.

Doc. Dr. Alfred Hilitzer.

Distribution géographique du pin sylvestre dans la chaîne de montagne de Sumava.

Distribuţia geografică a pinului silvestru în lanţul munţilor Sumava.

In munţii Sumava pinul silvestru nu are o zonă proprie de vegetaţie. El se găseşte răspândit la toate înălţimile unde condiţiunile edafice sunt favorabile.

Arboretele naturale de pin se găsesc mai ales între 650—850 m.

Ing. Koloman Lehotsky.

Les résultats de quelques observations sur les racines et les tubercules du Robinier.

Rezultatele câtorva observaţiuni asupra rădăcinilor şi tuberculelor de salcâm.

1.Inrădăcinare pivotanto-trasantă.

2. Tuberculele apar pe rădăcinile laterale.

3. Tuberculele trăesc 2-3 ni.

4. Cresc numai în stratul superior al solului.

5. Sunt prinse de rădăcină printr'o codiţă.

6. Tuberculele încep a se desvolta numai după apariţia primelor frunze.

Bohuslav Bakalar.

Semailles par „un peu" dans la pépinière.

Inz. V. Rosenfeld.

Wege und Ziele der Erziehung der Nutzung des Holzes.

Expune importanţa îmbunătăţirii calităţii materialului lemnos, prin îmbunătăţirea elagajului natural, consecinţă a intervenţiei mânei silvicultorului.

Jaroslav Ruzicka.

Neue Beobachtungen über das Erscheinen der None und der Tachinen in den Johren 1930—1931.

Noi observaţiuni asupra apariţiei Nonei şi Tachinelor în anii 1930—1931.

A. Nechleba.

Nos compatriotes en U. S. A. défandant et propageant avec succès la bonne rénommée de la sylviculture Tchécoslovaque.

Compatrioţii noştrii în U. S. A. apărând şi propagând cu succes buna reputaţie a silviculturii Cehoslovace.

Descrie activitatea pe care o desfăşoară în America, 3 absolvenţi ai Şc. Sup. de Ape şi Păduri din Praga.

V. L.

SUMARSKI LIST.

Februarie 1931.

Ing. V. Beltram.

Les principes et les méthodes de la sylviculture française (Prof. H. Perrin, Nancy).

Principiile şi metodele silviculturei frnceze.

Scurta descriere a principiilor de bază ce conduc actualmente silvicultura franceză: regenerare naturală: arborete amestecate (rezistenţa lor); metode de tratament; conversiuni; rărituri, etc.

Ing. Vladislav. Beltram.

Nécéssité d'une réorganisation forestière en Dalmatie.

Necesitatea unei reorganizaţiuni forestiere în Dalmaţia.

Pădurile comunale din Dalmaţia sunt în mare parte degradate. Intervenţia Statului, pentru restaurarea terenurilor desgolite, se impune.

Ing. Teodor Spanovic.

Sur la culture de saule.

Despre cultura sălciei.

Descrie condițiunile staționale din lunca inundabilă a Dunării. Autorul crede că, în această regiune, cultura sălciilor pentru industria diverselor împletituri este mai rentabilă decât cultura agricolă.

Dr. N. Neidhardt.
La sylviculture de la Suède.
Silvicultura Suediei.
(Urmează).

V. L.

INFORMAŢIUNI

Prin decizia Ministerială de la No. 22630/932, se fac următoarele rectificări de vechime in grade:

1. D-l Ing. Stelian B. Calotescu se consideră avansat, onorific, la gradul de insp. silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1930, In loc de 1 Ianuarie 1931.

2. D-l Ing. I. Stănescu se consideră avansat, onorific, la gradul de ing. sub. insp. silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1930, In loc de 1 Dec. 1930.

3. D-l Ing. Al. Ştefănescu se consideră avansat, onorific, la gradul de Ing. subinspector silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1928, in loc de 1 Ianuarie 1930.

4. D-l Ing. Ilie Constantinescu se consideră avansat, onorific, la gradul de ing. şef silvic pe ziua de 1 Decembrie 1930, In loc de 1 Ianuarie 1932.

5. D-l Ing. N. Vergescu se consideră avansat, onorific, la gradul de inginer silvic pe ziua de 1 Martie 1930, in loc de 1 Maiu 1930.

Prin decizia Ministerială dela 12.603. 1932, se fac următoarele înaintări onorifice în Corpul silvic, cadrul de Stat, pe zia de 1 Ianuarie 1932, la alegere:

a) La gradul de ingineri subinspectori silvici:

Dumitrescu Ion, Bujoreanu A., Georgescu C., Constantinescu Ion-Leu, Chercea Gh., Eliescu Gr., Osianu Mihai, Chiriţescu Al., Butoi Al., Caragea N., Ionescu Gh. şi Nicolescu Emil.

b) La gradul de Ingineri Inspectori silvici:

Schorscher I., Caraman St., Costea Gh., Iliescu Dem., Băleanu Ion, Sclivu Ion, Grigoraş Ion, Rodoteatu Stere.

c) La gradul de Ingineri Inspectori Generali silvici:

Bunescu C., Condrea Gh., Priboianu V., Atanasescu Anton.

d) La vechime la gradul de ing. şefi silvici, onorifici:

1. Grum Edmund pe ziua de 20 August 1931.

2. Spiridon Vasile pe ziua de 1 Aprilie 1931.

Societatea Elevilor Ingineri silvici dela Şcoala Politechnică „Regele Carol II" Bucureşti, şi-a constituit comitetul şi comisia de cenzori pentru anul societar 1932—1933, după cum urmează:

Presedinte, N. Ghelmeziu.

Vice Presedinte, V. Hirschel.

Secretar General, G. Marinescu.

Casier, E. Vintilă.

Contabil, I. Pelin.

Secretar de Şedinţă, S. Popovici.

Membri: N. Vintilescu, I. Todon, D. Ştefănescu.

Cenzori: I. Minea-Tomiţa, A Constantinescu, Al. Tebeica.

Prin Decizia dela No. 16972 din 26 Maiu a. c. d-l Inginer silvic Romeo Gheorghiu, din direcţiunea silvică Orşova, se transferă după cerere ca ajutor la Ocolul silvic Gărcina, din Direcţia Bacău.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— LUNA APRILIE, 1932 —

I. *Piața internă.*

București.

Prețul lemnului de foc, in lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.200	6.400	6.600

Lemne de foc — tăiate, despicate, transportate la domiciliu — mia kg.

Fag uscat	Lei 800
Cer uscat	Lei 900

Prețul lemnului de foc in țară, pe vagon, ab stația de incărcare.

	Fag	Stejar	Div.tari
Sibiu	4.300	3.400	—
Cugir	2.500	—	—
Sebeș	3.200	—	—
Sercaia	3.200	—	—
Tulcea	—	—	4.000
Caracal, gară	5.000	—	3.000
Bibești, gară	3.300	3.200	—
T. Severin, ab domiciliu	—	4.200	—

II. *Piața externă.*

Buda-Peata.

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 14 Aprilie 1932. Baza 24 mm, prețurile in pengöe, la granița ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	58— 62

Molid cl. IV românească	72—76
„ B. M. (construcție)	98—100
Material de gehuit	90—95
Lețuri și căpriori	50—54

Șipci.

Șipci scurte de 1 m, 26; 1.25 m. 29; 1.50 m, 32.2 m, 36; 2.50 m. 32; 3 m, 46; 3.50 m, 44 pengöe.

Molid cl. IV român. lată	58—62
Brad cl. român lată	42—44
Jaluzele	32—35
Cioplitură	34—42

Manele de 7—8 cm, 22—24 fileri; de 9—11 cm, 28—30 fileri bucata.

Tombant scurt 3—3,50 m.	80—90

Marfă îngustă mai eftină cu aprox. 15 P. la mc.

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengöe.

Lemnul de foc, în raport cu taxa de transport pe calea ferată ungurească, pe vagonul de 10 tone:

26 P. taxă	270 P.
51 P. taxă	280 P.
76 P. taxă	290 P.
101 P. taxă	300 P.
Budapesta	305 P.
Cărbuni de lemn cl. I	540—580 P.

(După *„Magyar Fakereskedö"*).

Viena.

13 Aprilie 1932.

Prețul pe mc în schillingi, paritate ab vagon stația de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz) 25—35 cm.	17—21
Bușteni (Blochholz) 4—6 m, dela 20 cm.	15—17

Cherestea de molid și brad, *ab Viena*:

Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	104
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	96
Dulgherie (Bauware), 26 mm; 18—32 cm, 4—6 m.	48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm, 16 cm.	39
Scânduri de lăzi (Kistenware)	40
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	52
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	53
Lețuri (Latten) 4—6 m. 20/50 mm.	53

Bușteni de foioase, etc., ab stația de încărcare:

Plop, dela 30 cm.	28—30
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m.	55
Frasin, dela 30 cm, 3—6 m.	70
Plop (Schwarzpappel) dela 25 cm.	21

(După *„Int. Holzmarkt"*).

Praga.

11 Aprilie 1932.

Prețul pe mc în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Bușteni de rășinoase p. construcții dela 4 m, cel puțin 8 cm la capătul subțire 110—125 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz) molid și brad, 10—14 și 15—19 cm. 100—110 Kc; 20—24, 112—125 Kc, ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad și pin, 10—14 și 15—19 cm. 105—115 Kc; 20—24 cm. 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifolz) molid, 10% brad, 1 m, dela 7 cm. 90—105 Kc, ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiți pe două fețe, 1,60—1,90 Kc. metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I. 26 mm, 18—24 cm. 550—580 Kc; 25—32 cm. 600—640 Kc ab Praga.

Cherestea de construcție (Bauware) 13 mm, 3—6 m, 8—14 cm. 180—200 Kc, ab Praga.

(După *„Carpathia"*).

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

DAREA DE SEAMA
A CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE PE ANUL 1931

Domnilor Membrii,

Societatea „Progresul Silvic" înjghebată și menținută în începuturile ei, în mod eroic, de un mănunchi de entuziaști, și-a păstrat multă vreme caracterul pur *științific*, cu care a apărut.

In ultimul timp, răspunzând cerințelor imperioase ale vremei, activitatea Societății s'a îndreptat cu aceiaș râvnă și susținere și pe tărâmul *profesional*.

Dar grija ei de totdeauna a fost să vegheze ca interesele generale ale pădurilor să fie susținute și cu demnitate apărate, iar cuvântul ei autoritar să-i fie în tot locul ascultat.

In această ordine de idei, Soc. „Progresul Silvic" se poate considera *garda permanentă a politicii forestiere* din țara românească.

Inlănțuirea acestor domenii de activitate, acțiunea lor concertată în scopul propășirei intereselor pădurilor și ale slujitorilor lor, au consacrat definitiv caracterul esențial al activității societății, așa cum însăși statutul il prevede: *politico-silvic*, *științific* și *profesional*.

Imprejurărilor și cerințelor vremei le-a revenit sarcina de a ne impune o activitate mai mult sau mai puțin intensă, într'un domeniu sau altul.

Cât de evidentă apare această accentuare în viața Societății noastre, o dovedește cu prisosință și activitatea anului 1931, al 46-lea an de existență și care formează obiectul acestei dări de seamă.

Activitatea de politică silvică

Societatea „Progresul Silvic" s'a preocupat în anul 1931 în deosebi de apărarea punctului său de vedere în ce priveşte modificarea legiuirilor silvice în vigoare.

Aflându-se în faţa unui proect modificator al legii pentru administrarea pădurilor, întocmit fără consultarea noastră şi în dezacord cu principiile ce călăuzesc paşii activităţii noastre, Consiliul de Administraţie al Societăţii s'a văzut nevoit ca printr'o consultare a adunării generale extraordinare să verifice încăodată comunitatea de vederi ce există între el şi membrii Societăţii şi cu puteri reînoite, în sentimentul împlinirii adevăratei datorii, a făcut tot ce a fost necesar ca să menţină legea şi prestigiul înălţat al Societăţii.

De asemeni am urmărit în de aproape toate legiuirile ce aveau contingenţe cu administraţia silvică de stat sau cu interesele forestiere naţionale şi am intervenit la timp, prezentând memorii întru apărarea acestor interese.

Dintr'o activitate în această direcţiune continuu agitată în cursul întregului an, Societatea a putut încăodată aprecia şi constata că „propăşirea silviculturei naţionale" care este lozinca noastră supremă, înmănunchind laolaltă scopurile statutare ale societăţei — nu poate fi urmărită şi realizată cu deplin succes decât atunci când totalitatea bunurilor de orice fel ale pădurei se găsesc sub supravegherea şi în administrarea organelor competente — a instituţiunilor forestiere. Orice imixtiune, orice ştirbire, directă sau deghizată constituie o piedică în calea progresului şi o primejdie pentru silvicultura naţională. Incercările de această natură au fost numeroase. Eşuarea lor, în timpul din urmă, nu înseamnă renunţare definitivă. Trebuie să ne încordăm atenţia şi la nevoie să fim pregătiţi a ne mobiliza forţele.

Avem de împiedecat nu numai încercările de felul celor făcute şi cari desigur se vor repeta, ca prin legiuiri diverse să se abroge neobservat diferite dispoziţiuni din legiuirile silvice de importanţă capitală; nu numai încercări de imixtiune sub forma acaparărei bunurilor de interes social-material, dar avem în plus datoria de a restabili drepturile silviculturei naţionale — ştirbite în trecut — aşa fel ca aceasta să fie condusă şi îndreptată pe calea progresului cu competinţa necesară — de slujitorii ei fireşti — silvicultorii.

Art. 4 din statut, în chiar primele lui 4 aliniate, ne obligă categoric la aceasta.

Prin diverse broşuri, articole şi publicaţiuni, semnalul a fost dat; dreptatea şi intresele silviculturei vor trebui să triumfe. Succesul însă nu trebuie să se lase aşteptat. Trebuie să ne organizăm special în această privinţă.

Bunurile pădurăreşti sunt ispititoare. Atrag şi în urmă deschid dorinţi din ce în ce mai mari. Dacă forţele noastre nu vor fi unite — dacă glasul nostru nu va răsuna ca unul singur, dacă nu vom face la sugestiile centrului fiecare în sfera noastră de acţiune intervenţiile şi propaganda de cari suntem capabili şi dacă nu vom face dovada forţei noastre morale şi intelectuale, nu vom putea rezista injoncţiunilor ce atât de uşor îşi găsesc drum în vremea de azi, şi vom încerca poate mari deziluzii.

Activitatea profesională

Epoca de prefaceri profunde şi de treceri succesive dela o formă de organizare la alta, inainte ca vreuna să-şi fi găsit aşezarea definitivă şi interesele profesionale ale corpului silvic, puse continuu în discuţiune, au încordat atenţiunea noastră făcând să menţinem permanent la ordinea zilei chestiunea încadrării personalului.

Pentru reuşita mai sigură a dezideratelor noastre, am păstrat legătură cu alte corpuri constituite ce au interese similare.

Restricţiunile de ordin financiar — consecinţa firească a vremurilor de criză general prin care trecem — nu a împiedecat Societatea de a-şi continua programul de activitate proectat in interesul ei moral şi material. Cu mijloacele ce vi se vor detalia prin bilanţ, construcţia Vilei „Sylva" dela Govora, proprietatea Societăţii, a fost complectată şi în parte mobilată. In condiţiuni avantajoase, pe cât ne-au permis mijloacele, membrii Societăţii cari au solicitat camere, au putut fi satisfăcuţi, iar restul vilei, neocupată de membrii, a fost inchiriată în condiţiuni mulţumitoare.

Sforţările noastre însă de a duce curând la bun rezultat construcţia vilei, nu au fost mici şi nici nu sunt la sfârşitul lor. Noui încordări sunt necesare. Le vom face cu toate dificultăţile ce intâmpinăm şi odată terminate, Societatea va avea posibilitatea de a oferi şi mai mari avantagii membrilor ei.

Casa de credit şi ajutor a Corpului silvic, se menţine deasemenea pe temeliile solide pe cari a fost înfăptuită şi a continuat a fi tot timpul organul de prim ajutor al membrilor ei. Bilanţul a fost deplin satisfăcător. Soliditatea ei e cazul să atragă din ce în ce mai mult interesul dvs. pentru această instituţie, pentru care proectăm o nouă organizare, pe bază de lege — când va putea fi fără nici un risc, de un şi mai mare sprijin membrilor ei.

Activitatea ştiinţifico-culturală

Deşi preocupările de ordin politico-silvic şi profesional — după cum am relevat la timp — ne-au menţinut într'o agitată şi neîntreruptă încordare, totuşi — activitatea ştiinţifico-culturală — şi-a urmat cursul ei normal şi în progres — aproape în toate felurile ei de manifestare.

a) Revista pădurilor — principalul mijloc de manifestare culturală a Societăţii este în tot mai bună formă. Ţinând pasul vremii, urmărind deaproape mersul evolutiv al ştiinţei silvice în toate ţările cu cultură silvică înaintată — este din ce în ce mai apreciată şi căutată.

Numărul colaboratorilor se măreşte treptat şi nu rare au fost situaţiunile, când sortarea articolelor a constituit obiect de discuţie — nu lipsa sau căutarea lor.

Este un progres ce trebuie relevat mai cu seamă că din lipsă de fonduri Societatea s'a văzut nevoită a renunţa — sperăm pentru scurt timp — la sistemul ce l'a şi aplicat în anul 1929 — de a stimulà prin premii anuale zelul colaboratorilor, convinsă fiind că numai în raport cu acest zel calitatea revistei va spori continuu şi odată cu ea şi numărul cititorilor.

In prezent avem:

65 ab. particulari cu plata integrală
97 „ „ „ preţ redus (studenţi, conductori, brigadieri).
225 „ ocoale silvice cu preţ redus — 200 lei.
100 schimburi de publicaţiuni şi gratuităţi.
833 abonamente la membrii.
1.320 total abonamente.

Biblioteca

Nimic nu a fost neglijat, cu toate greutăţile ce le cunoaştem pentru ca această adevărată comoară a Societăţii să fie la înălţimea chemării ei şi a sforţărilor din trecut.

I s'a menţinut toate abonamentele revistelor de specialitate anterioare, sporindu-se chiar numărul lor cu 18 periodice şi a fost îmbogăţită şi în acest an cu toate lucrările de seamă ce ştiinţa silvică a dat la iveală. Este astfel în măsură să satisfacă orice pretenţiuni. Este chiar mai presus de interesul ce-l deşteaptă din partea cercetătorilor. Numărul acestora deşi în vădită creştere, e totuşi mic faţă de eforturile făcute. Cunoaştem dificultăţile ce se interpun şi Societatea nu a renunţat la proectul relevat şi în trecut de a da aceiaşi posibilitate tuturor membrilor din provincie să beneficieze cu aceiaşi uşurinţă de o bibliotecă, fie mai sumar înjghebată; aşteptăm însă vremuri mai bune pentru realizarea acestui foarte dificil proect, care va trebui precedat de înfiinţarea cercurilor Regionale ale Societăţii.

In anul 1931 biblioteca şi-a sporit numărul volumelor prin cumpărarea a 144 cărţi noui diverse broşuri şi periodice.

Deosebit de aceasta, înregistrăm un însemnat număr de donaţiuni, de deosebită valoare, venite din partea celor ce-i specificăm mai jos şi cărora le exprimăm viile noastre mulţumiri:

D-l ing. cons. silvic I. Simionescu — 144 volume
D-l ing. şef silvic V. Negulescu — 14 „
D-l ing. A. Berian — 8 „
Alte donaţii mici — 7 „
Dela diverse instituţii — gratuit — 20 „

au intrat astfel în total 309 volume, cu cari numărul cărţilor, colecţiilor şi publicaţiilor bibliotecii se ridică la 3.250.

Activitatea membrilor societăţii pare că s'a resimţit — din cauza preocupărilor relevate în prima parte a expunerii — în ce priveşte manifestările prin propagandă şi conferinţe cu caracter silvic. Societatea nu a mai avut posibilitatea să organizeze un ciclu de conferinţe, încât acestea s'au produs numai la iniţiativa meritorie a celor ce au înţeles s'o facă sub alte auspicii; poate şi din această cauză numărul lor a fost mai restrâns.

Pe lângă conferinţele domnilor D. Ciurileanu şi A. Ivănceanu cu subiect în strânsă legătură cu silvicultura, relevăm în special conferinţa de adevărată propagandă silvică a domnului profesor V. Stinghe, ţinută la Radio.

Intre publicaţiunile de specialitate menţionăm ca mai importante:

1. „Pădurile din Ardeal şi Tratatul dela Trianon" a d-lui profesor P. Antonescu, lucrare care deosebit de valoarea ei ne desvăluie totodată munca nepreţuită desfăşurată de d-sa împreună cu d-l ing. D. Grozescu în „Comisiunea tehnică a Regimului apelor Dunării" creiate pe baza Tratatului dela Trianon — unde interesele foarte importante de această natură ale ţării sunt aşa de bine şi documentat susţinute.

2. „Le reboisement dans les Alpes françaises" a d-lui ing. At. Haralamb, lucrare elogios primită şi în Franţa unde d-sa a obţinut doctoratul cu mult succes.

3. „Codul legiuirilor silvice" a d-lui ing. şef V. Harnagea în colaborare cu d-l Zotta — lucrare complectă şi de multă, meticuloasă şi meritorie muncă.

4. „Luminişuri de pădure" a d-lui ing. şef C. Cristea, lucrare ce s'a bucurat de o primire căduroasă şi de numeroase recenzii elogioase.

Tot ca manifestare culturală se cade să menţionăm: excursiunea făcută în ţara noastră, în interes de cercetări geobotanice.

Reprezentanţi calificaţi şi cunoscuţi ai ştiinţei din diferite ţări au fost conduşi în vizita lor de reprezentanţi ai ştiinţei româneşti, între cari d-l prof. Dr. M. Drăcea, cu un grup de specialişti ingineri silvici.

O altă excursiune de proporţii mai mici au făcut în ţara noastră reprezentanţii silvici Jugoslavi conduşi de d-nii prof. M. Drăcea şi V. Stinghe.

In căutarea mijloacelor de propagandă forestieră, Societatea — datorită înţelegerei depline ce a găsit în sentimentele d-lui General I. Manolescu, Preşedintele Consiliului de Administraţie al C. A. P. S. şi totodată preşedinte activ al Marei legiuni de cercetaşi — am stabilit cu organele de conducere şi membrii cercetaşi, relaţiuni dătătoare de mari nădejdi pentru răspândirea în mase cât mai largi a cultului şi dragostei de arbore şi pădure.

Aceste preţioase relaţiuni, Societatea îşi propune să le întreţie, întrevăzând posibilitatea transformării lor într'o efectivă colaborare în domeniul silviculturii.

Domnilor Membrii,

In anul 1931 am avut în raport cu anii precedenţi un mai mic spor de membrii. Pe lângă că numărul inscrierilor a fost redus — numai 21 — am înregistrat şi 3 demisii — a d-lui L. Vasiliu, I. Förster şi I. Fekette — şi un mai mare număr de decese. Total 833.

Am avut durerea să ne despărţim pe veci în acest an de colegii:

Prof. N. Iacobescu, Dem. Robănescu, A. Mureşanu, Gh. Belinschi, V. Sassebeşiu, C. Mitan, C. Negulescu şi St. Guyaş.

In memoria lor să păstrăm un minut de reculegere.

Domnilor Membrii,

Pentrucă nu am mărginit mijloacele Dv. de informare numai la această dare de seamă, ci prin procesele-verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie publicate la vreme — precum şi din recenzia „anului forestier 1931" deasemeni publicat în Revista Pădurilor, Dv. aţi luat cunoştinţă, până în toate amănuntele, de desfăşurarea activităţii societăţii, prin această dare de seamă, am ţinut mai mult să accentuăm caracteristica activităţii ei şi să-i marcăm pe cât posibil tendinţele. Din toate acestea rezultă viaţa frământată şi agitată la care suntem supuşi aproape neîntrerupt.

La toată această acţiune a noastră — sunteţi şi Dvs. în aceiaşi măsură interesaţi. Succesele ca şi deziluziile le împărţim deopotrivă. Lupta ne revine în cea mai mare parte nouă, dar nu numai nouă. Trebue să ne uşuraţi sarcina ce avem şi să ne daţi satisfacţia că înţelegeţi şi susţineţi sforţările noastre cari ni se cer tot mai mari.

Aşa cum vă găsiţi împrăştiaţi în toată ţara, puteţi totuşi oricând constitui grupări mari, locale, regionale, cu activitate şi iniţiativă proprie în cadrul programului Societăţii. Aceasta ne-ar uşura considerabil activitatea noastră — şi a Societăţii în general, — a cărei acţiune nu se cere toată concentrată la Bucureşti, ci răspândită pe întreg cuprinsul ţărei.

Greutăţile zilelor ce parcurgem, pe cari atât de des am fost nevoiţ să le repetăm, îndârjeşte lupta, înteţeşte atacurile şi încercările la cari pădurile sunt supuse. Solidaritatea noastră trebuie păstrată intactă, cel puţin în faţa acestor greutăţi comune cari privesc pădurile ţărei, Corpul silvic şi deci pe noi înşine. Numai astfel, fără înregistrarea şi manifestarea vreunei acţiuni izolate, ci cu forţa şi greutatea unei solidarităţi hotărîte şi intacte, cuvântul nostru va fi ascultat şi succesul asigurat.

Cu convingerea că îndemnul nostru va afla înţelegere deplină şi răsunet în sufletul dvs., Consiliul vă mulţumeşte pentru încrederea ce i-aţi acordat şi vă roagă să-i daţi cuvenita descărcare.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

Domnilor Membrii.

Din bilanţul ce vă prezentăm se vede clar situaţiunea financiară a Societăţei noastre la 31 Decembrie 1931.

Examinând acest bilanţ constatăm:

A. ACTIVUL SOCIETĂŢII

La 31 Decembrie 1931 activul societăţii se compune din:

1. **Imobile:**

a) **Palatul din Bucureşti**, Bd. Tache Ionescu 31 în valoare de Lei 16.361.288,80, cu o majorare faţă de an. 1930 (16.356.748.80) de 5520 lei care reprezintă îmbunătăţirile aduse clădirei în cursul anului 1931.

b) **„Vila Sylva" de la Băile Govora** în valoare de lei 16.727.715.— cu o majorare faţă de anul trecut (13.086.516) de Lei 3.641.199 lei, care reprezintă investiţiile pentru terminarea construcţiei, instalaţiilor de apă, sanitare, electricitate şi amenajarea drumurilor pentru accesul la vilă.

In total imobile la 31 Dec. 1931 . . . . 33.089.003,80

2. **Mobilier.**

a) **Mobilierul din palatul din Bucureşti** care la 31 Dec. 1930 era in valoare de 422.078 s'a majorat în cursul anului 1931 cu 429.431 lei care reprezintă mobilierul achiziţionat pentru aranjarea Cercului Societăţii, **căminul şi birourile**; deci valoarea mobilierului din Bucureşti la 31 Dec. 1931 este de Lei 851.509

Transport . . 33.089.003,80

Report .		33.089.003,80
c) **Vila de la Govora** terminându-se la 1 Iulie 1931, spre a o putea folosi chiar în sezonul 1931, s'a procedat la mobilarea a o parte din camere, holluri şi restaurant. Pentru aceasta s'a achiziţionat mobilier, lingerie, covoare etc., în valoare totală de lei	1.770.550	
Deci valoarea totală a mobilierului la 31 Dec. 1931 este de lei	851.509+1.770.559	2.622.068,—
3. **Biblioteca**, valoarea cărţilor cumpărate se ridică la 31 Dec 1931 la Lei		773.416,85
Cu o majorare faţă de anul 1930 (607.495,85) de lei 165.691.		
4. **Efecte publice**. Fond social care la 31 Dec. 1930 aveau o valoare nominală de 215.600 lei au scăzut cu 40.000 lei valoarea titlurilor eşite la sorţi în cursul anului 1931.		
Deci valoarea nominală de 175.600 lei calculată cu aproximativ 58% ne dau o valoare reală la 31 Dec. 1931 de lei		101.600,—
5. **Debitori diverşi**; sume ce are de încasat Societatea şi anume:		
a) Din abonamente datorate la Revista Pădurilor de către abonaţi	145.210,—	
b) Din cotizaţii către Societate datorate de membri . . .	164.875,—	
c) Diverşi debitori în restanţă .	43.466,70	353.561,70
6. Sume disponibile la 31 Dec. 1931:		
a) în Cassa Societăţii numerar .	168.940,50	
b) în Depozit la Banca Poporului	108.980,15	277.920,65
Transport . .		37.217.571,—

Report . . 37.217.571.—

In soldul casei de 168.940,50 se cuprind şi veniturile capitalizate ale Fondurilor culturale M.Moşandrei, V.Golescu, C.Dissescu şi G. Crăciunescu, în sumă totală de lei 134.194, după cum se va vedea mai jos la examinarea pasivului, iar Fondurile în efecte publice ce se află în păstrarea Societăţii sunt înregistrate separat şi anume:

a) Fondul Moşandrei efecte publice V. N.	1.000.000	
b) Fondul V. A. Golescu efecte publice V. N.	5.000	
c) Fondul C. Dissescu efecte publice V. N.	1.000	1.006.000.—

Total general activ . . . 38.223.571.—

B. PASIVUL SOCIETĂŢII

La activul de 38.223.571 corespunde un pasiv de 38.223.571.

Examinând acest pasiv se constată următoarele:

a) **Pasiv neexigibil:**

1. Fondul social format din excedente şi donaţiuni, precum şi cotizaţiile şi taxele de înscriere conf. art. 13 alin. final din Statute cu care s'au clădit imobilele Societăţii se ridică la 31 Dec. 1931 la . . . . 33.696.569.—
faţă de 30.102.129,70 cât era la 31 Dec. 1930, deci o majorare de 3.594.439,30.
La pasivul neexigibil trebue să mai trecem şi cele 2 posturi: cotizaţii şi abonamente în restanţă, cari sunt trecute şi la activ cu aceiaşi sumă, iar pentru a nu încărca activul le-am considerat creanţe nenesigure . . . . 310.085.—

Transport . . 34.006.654.—

	Report . .		34.006.654.—
	Deci în total pasiv neexigibil care este trecut la pasivul Societății numai pentru balansarea conturilor, el fiind o avere a Societății . . . . Lei 34.006.654,—		
b)	**Pasiv exigibil :**		
	Pasivul exigibil, adică datoriile Societății se compune din :		
1.	Creditori pentru o sumă totală de. . . .		3.068.902.—
	și anume :		
a)	Datoria la Banca Românească garantată cu cesiune de chirii și accepte Lei	1.387.200	
b)	Membrii subscriitori la Cămin suma rămasă a se restitui . .	194.381	
c)	Casa de credit a Corpului Silvic datorie garantată cu contract de ct. curent	242.000	
d)	Datorie către furnizorii de mobilier pentru vila dela Govora	273.835	
e)	Datorie către antreprizele pentru terminarea construcției de la Govora, instalații de apă și electricitate	971.486	
	Total . . .	3.068.902	
2.	Veniturile Fondurilor culturale, cari contabilizându-se în activul societății (numerarul din cassă) s'au trecut și în pasiv ca să poată fi oricând libere să se întrebuințeze în scopurile prevăzute în actele de donație :		
a)	Venitul Fond Moșandrei . .	125.042	
b)	„ „ V. A. Golescu .	3.956	
c)	„ „ C. Dissescu . .	636	
d)	„ „ Crăciunescu .	612	
e)	Fondul Crăciunescu	3.948	
			134.194
	Transport . .		37.209.750.—

Report . .		37.209.750.—
3. Diverse conturi :		
a) Depozit liber I. Buzilă . . .	7.227	
b) Abon. şi cotizaţii pe 1932 încasate cu anticipaţie	594	7.821.—
Total pasiv . . .		37.217.571,—

La care, pentru ordine contabilă, se adaogă şi donaţiunile culturale trecute şi la activ şi anume :

a) M. Moşandrei	1.000.000	
b) V. A. Golescu	5.000	
c) Cornescu	1.000	1.006.000
Total general pasiv . .		38.223.571,—

CONTUL DE VENITURI ŞI CHELTUELI

După cum se vede specificat în acest cont veniturile Societăţii pe 1931, provenite din chiriile imobilului din Bucureşti şi vilei de la Govora, cotizaţiile membrilor, abonamente şi publicaţii la Revista Pădurilor, cupoanele efectelor publice, subscrieri pentru clădirea de la Govora, etc. se ridica la suma de Lei 3.558.647
iar cheltuelile ca: cheltuelile de administraţie şi întreţinerea palatului şi căminului, salarii, luminat, reparaţii imobil şi mobilier, imprimatul şi expediţia Revistei Pădurilor, ajutoare, propaganda forestieră, dobânzi la împrumuturile contractate, cheltueli de ad-ţie şi exploatare la vila de la Govora, asigurări, etc. se ridică la suma de lei: 1.697.569.50

Scăzându-se cheltuelile din venituri rezultă un excedent pe 1931 de 2.061.077.50
care s'a trecut la fondul social conf. art. 13 alin. e

din Statute şi intrebuinţat la mărirea averii Societăţii investindu-se în clădiri, mobilier la Cerc, biblioteca, etc.

Aceasta fiind situaţia Societăţii noastre la 31 Decembrie 1931, supunem spre aprobarea Dvs. Bilanţul şi contul de Gestiune.

Consiliul de Administraţie

BILAN

Societăţii „Progresul Silvic"

Activ

Imobile:				
a) Imobilul din Bucureşti, Bd. Take Ionescu, 31	16.361.288	80		
b) „ „ Băile Govora „Vila Sylva" . .	16.727.715	—	33.089.003	80
Mobilier:				
a) La imobilul din Bucureşti	851.509	—		
b) „ „ Băile Govora „Vila Sylva" . .	1.770.559	—	2.622.068	—
Biblioteca			773.416	85
Efecte publice:				
a) în portofoliu V. N. 142,200, V. R. 31 Dec. 931	65.500	—		
b) la Cassa de Dep. (evacuate Moscova) V. N.	36.000	—	101.600	—
			43.476	70
Debitori diverşi:				
Membrii Soc. „Progresul Silvic"	145.210	—		
Abonaţii Revistei Pădurilor	164.875	—	310.085	—
Disponibil:				
a) Cassa	168.940	50		
b) Banca Poporului din Bucureşti	108.980	15	277.920	65
Total . . .			37.217.571	—
Conturi de Ordine				
Efecte publice donate:				
a) M. Tănăsescu-Moşandrei V. N.	1.000.000	—		
b) V. A. Golescu V. N.	5.000	—		
c) C. Dissescu V. N.	1.000	—	1.006.000	—

***Preşedinte*, C. P. Georgescu**

***Cenzori*: X. K. Sculy**

ŢUL

ncheiat la 31 Decembrie 1931

Pasiv

Fondul social	33.153.833	—		
„ „ statutar	542.736	—	33.696.569	—
Fond cultural G. Crăciunescu			3.948	—
Veniturile Fondurilor culturale:				
a) M. Tănăsescu-Moşandrei	125.042	—		
b) V. A. Golescu	3.956	—		
c) C. Dissescu	636	—		
d) G. Crăciunescu	612	—	130.246	—
Creditori:				
a) Efecte de plată	1.387.200	—		
b) Membrii subscriitori cămin	194.361	—		
c) Casa de Credit a Corpului Silvic	242.000	—		
d) Furnizori mobilier Vila Sylva	273.835	—		
e) Antreprenori construcţie Vila Sylva	971.486	—	3.068.902	—
Cotizaţii restante	145.210	—		
Abonamente restante	164.875	—	310.085	—
Diverse conturi			7.821	—
Total . . .			37.217.571	—
Conturi de Ordine				
Donaţiuni culturale:				
a) M. Tănăsescu-Moşandrei	1.000.000	—		
b) V. A. Golescu	5.000	—		
c) C. Dissescu	1.000	—	1.006.000	—

Casier, **D. Grozescu** *Contabil,* **N. Paia**

I. Simionescu, Eug. Vălceanu

CONTUL DE VENI

al Societăţii „Progresul Silvic"

Venituri

Chirii:				
a) Imobilul din Bucureşti contract C.A.P.S. . .	2.000.000	—		
b) Sala festivităţi	40.500	—		
c) Cămin	92.555	—		
d) Bufet	31.200	—		
e) Vila Sylva din Băile Govora	224.295	—		
Abonamente restanţe			21.050	—
„ curente 1931			142.260	—
Publicaţiuni în Revista Pădurilor			50.600	—
Cupoane			9.080	—
Restanţe subscrieri Sanatoriul Govora			945.368	—
Diverse venituri			1.039	—
			3.558.647	—

Preşedinte, **C. P. Georgescu**

Cenzori: X. K. Sculy,

TURI ŞI CHELTUELI

încheiat la 31 Decembrie 1931

Cheltueli

Cheltueli generale				
a) Cheltueli de administraţie	54.538	—		
b) „ „ întreţinere local şi cămin . . .	79.441	50		
c) Reparaţii imobil	81.725	—		
d) „ mobilier	20.952	—		
e) Salarii	327.500	—		
f) Cheltueli neprevăzute	135.410	—	699.566	50
Revista Pădurilor (imprimarea şi expediţia) . . .			409.966	—
Ajutoare			28.000	—
Propaganda forestieră			130.428	—
Dobânzi			23.261	—
Cheltueli „Vila Sylva":				
a) Cheltueli de administraţie	87.568	—		
b) „ „ exploatare	103.343	—		
c) Asigurări: imobil şi mobilier	15.437	—	206.348	—
Total . . .			1.497.569	50
Excedent			2.061.077	50
			3.558.647	—

Casier, **D. Grozescu** *Contabil*, **N. Paia**

I. Simionescu, Eug. Vâlceanu

PROCES-VERBAL

Subsemnații cenzori, întrunindu-ne astăzi 31 Decembrie 1931, am procedat la verificarea și controlarea operațiunilor de incasări, plăți, restituiri, cheltueli, etc. pe care le-am găsit regulat justificate.

Verificând bilanțul și contul de venituri și cheltueli, le-am găsit întocmite real și exacte conform registrelor și actelor justificative.

Aceasta fiind situația reală a Societății noastre la 31 Decembrie 1931, cu onoare vă rugăm să binevoiți a da descărcare Consiliului de Administrație de gestiunea pe anul 1931.

Cenzori :
X. K. Sculy
I. Simionescu
Eugen Vâlceanu

Domnilor Membrii,

Potrivit art. 42 din Statute, am alcătuit Bugetul Societăţii pe anul 1932 şi-l depunem spre aprobarea Dvs.

In deosebire de anii precedenţi când bugetul se alcătuia având în vedere cadrul de activitate al Societăţii, cu cheltueli corespunzătoare veniturilor ordinare, anul acesta Societatea având în vedere sumele rămase neachitate, din anul trecut, pentru lucrările executate la vila Sylva;

având în vedere că unul din principalele venituri ale Societăţii — chiria imobilului din Bucureşti, — s'a micşorat;

cheltuelile ordinare, stabilite prin bugetele anuale, pentru înfăptuirea programului Societăţii, n'au mai putut fi acoperite prin veniturile ordinare, ceeace a determinat o reducere simţitoare la aproape toate articolele bugetare, unele chiar suprimându-se.

Pentru a nu stânjeni însă buna funcţionare a Societăţei, în cadrul de activitate de până aci, ţinând seamă şi de necesitatea terminărei lucrărilor de amenajarea vilei dela Govora, începute anul trecut, am alcătuit două bugete de cheltueli; unul cu cheltueli ordinare strict necesare care se acoperă din veniturile curente ale Societăţii şi altul cu cheltueli extraordinare, cari se vor acoperi din venituri extraordinare, între care un împrumut.

Cheltuelile extraordinare deşi sunt necesare pentru îndeplinirea scopurilor Societăţii, totuşi dacă ele nu s'ar putea face, se vor amâna pentru anul viitor, fără a se întrerupe bunul mers al Societăţii.

Venituri

Principalul venit al Societăţii îl formează chiriile localului din Bucureşti şi a vilei de la Govora.

Deşi în 1930 am încheiat un contract pe 5 ani cu C. A. P. S. pentru apartamentele ce i-am închiriat în urma dispoziţiunilor guvernului din anul acesta contractul a fost reziliat pe ziua de 23 Aprilie 1932, când am încheiat un nou contract pe 5 ani, dar cu reducerea chiriei la 1.800.000 de la 2.000.000 pe an, deci o diferenţă în minus de 200.000 pe an. Contractul fiind în vigoare până la 23 Aprilie crt. chiria pe anul curent după vechiul şi noul contract este de 1.861.000 lei.

Pentru anul 1932 am prevăzut deci la chirii următoarele:

I. De la imobilul din Bucureşti lei:		
1) C. A. P. S.	1.861.000	
2) Căminul	100.000	
3) Sala de festivităţi	30.000	
4) Bufetul	25.000	
5) C. E. A. C. S.	10.000	
Total	2.026.000	
II. 6) De la vila Sylva, Govora	400.000	2.426.000
7. Publicaţiuni şi reclame în Revista Pădurilor	50.000	
8. Abonamente la reviste rămase neîncasate din anii trecuţi	60.000	
9. Abonamente curente 1932	140.000	
10) Cupoanele ef. publice propriet. Societăţi	7.110	
11) Diverşi debitori	36.830	
12) Venituri diverse	15.416	309.356

Venituri alocate prin Statut la Fondul Social

13) Cotizaţii rămase neîncasate din anii trecuţi	60.000	
14) Cotizaţii curente 1932	140.000	
15) Taxe de înscriere	500	200.500
Transport . .		2.935.856

Report		2.935.856

Veniturile fondurilor culturale administrate de Societate

16) Cupoanele fondurilor:

M. Moşandrei	46.974	
V. A. Golescu	250	47.224

Numerar disponibil din Fondul Social

18) a) In cassă la 1 Ian. 1932	168.940	
b) la Banca Poporului din Buc.	108.980	277.920
Total general . .		3.261.000.—

Cheltueli

După cum am arătat mai sus, pentru o cât mai prudentă gospodărire a Societăţii am împărţit cheltuelile în **cheltueli ordinare**, — adică absolut necesare pentru funcţionarea Societăţii — precum şi plăţi de datorii exigibile şi **cheltueli extraordinare**, adică cheltueli cari sunt necesare a se face, — dacă vom avea disponibilităţi, — precum şi datorii neexigibile în acest an.

Astfel la cheltueli ordinare, pe lângă cheltuelile curente am trecut şi o parte însemnată din datoriile rămase de la construirea şi mobilarea vilei din Govora, şi anume 811.800 lei la antreprenori şi furnizori de mobilier şi 1.387.200 împrumutul contractat la Banca Românească tot pentru trebuinţele vilei de la Govora

In ce priveşte cheltuelile curente, ele au fost simţitor reduse faţă de anii trecuţi după cum se poate vedea în Bugetul publicat mai jos.

Analizând aceste cheltueli ele se compun astfel:

A. CHELTUELI ORDINARE

I.

Cheltueli generale

1. Cheltueli de administraţie şi cancelarie	50.000	
2. Cheltuelile de intreţinerea palatului şi căminului, luminat, incălzit	70.000	
3. Salariile funcţionarilor şi personalului administrativ	300.000	
4. Asigurarea imobilului	15.000	435.000

II.

Cheltueli culturale

5. Imprimarea Revistei Pădurilor şi expedierea ei	250.000	
6. Cheltueli cu Adunarea Generală	30.000	
7. Subvenţii culturale	5.000	
8. Conferinţe	5.000	290.000

III.

Creditori

Subscriitorilor p. clădire deşi avem de restituit 206.528 lei am prevăzut la restituiri obligatorii numai restul s'a prevăzut la bugetul extraordinar	20.000	
10. Efecte de plată (datoria la Banca Românească)	1.387.200	
11. Furnizori pentru mobila dela Sylva	273.800	
12. Antreprenori construcţie şi instalaţii	538.000	
13. Impozite, transporturi p. vila Sylva	12.000	
14. Dobânzi la datorii de mai sus	100.000	2.319.000
Transport. . .		3.044.000

Report. . .	3.044.000

IV.

15. Venitul fondurilor culturale administrate de Societate	188.128
16. Biblioteca	20.000
17. Neprevăzute	8.872
Total general . .	3.261.000

B. CHELTUELI EXTRAORDINARE

Analizând cheltuelile şi plăţile din bugetul extraordinar constatăm că în cea mai mare parte complectează pe cele de la bugetul ordinar spre a atinge sumele prevăzute în anii precedenţi, iar rambursările de datorii nu sunt exigibile anul acesta, rămânând, în caz de nu vom putea realiza veniturile extraordinare necesare, ca ele să fie trecute în bugetul anului următor.

Astfel s'a prevăzut :

I.

1. Mobilier p. complectări	30.000	
2) Biblioteca în plus de 20.000 lei prevăzut la chelt. ordinare	130.000	160.000

II.

3. Revista Pădurilor în plus de 250.000 lei prevăzut la chelt. ord.	130.000	
4. Conferinţe în plus de 5000 lei prevăzut la chelt. ord.	5.000	
5. Misiuni de studii în străinătate	20.000	
6. Excursiuni Progresul Silvic	20.000	
7. Premii p. lucrări	20.000	
8. Subvenţii culturale	5.000	160.000
Transport. . .		320.000

Report. . .		320.000

III.

9. Reparaţii de mobilier	20.000	
„ de imobil	20.000	40.000
Ajut. văduve şi orfani de silv.	25.000	35.000

IV.

10. Ajut. studenţilor silvici	10.000	

V

11. Datorii.

a) Subscrieri p. clădire diferenţa peste ce s'a prevăzut la chelt. ordinare	175.000	
b) Imprumutul la C. E. A. C. S.	242.000	
c) Dobânzi la C. E. A. C. S.	25.000	
d) Constructori şi furnizori Govora	124.000	566.000

VI

12. Cheltueli de ad-ţie la vila Sylva	20.000	
13. Salarii paznicul	20.000	
14. Asigurarea imobil şi mobilier	18.000	58.000

VII

Investiţii la vila Sylva

15. Mobilier pentru restul camerelor rămase nemobilate din trecut	800.000	
16. Lucrări drenaj, parc, drumuri	500.000	1.300.000
Total cheltueli extraordinare .		2.319.000

Din comparaţia cifrelor dela venituri şi cheltueli, rezultă o diferenţă de 2.319.000 lei in plus la cheltueli, care nu se putea acoperi, decât printr'un împrumut.

In acest scop Consiliul a făcut toate demersurile necesare pentru realizarea unui imprumut, în condiţiuni cât mai avantajoase.

In urma investigaţiilor ce s'au făcut in ziua de 2 Iunie 1932 s'a contractat un împrumut de 3.000.000 lei la Casa Generală de Economii cu o dobândă de 9% pe an.

Suma împrumutată se va ridica treptat cu nevoile societăţei, iar rambursarea ei către Casa Generală de Economii s'a eşalonat pe timp de trei ani.

Din suma imprumutată s'a achitat 834.600 lei Băncei Româneşti, degrevând veniturile din chiria imobilului din Bucureşti, pe deoparte, iar pe de alta s'au redus şi dobânzile ce plăteam Băncei Româneşti de 13% faţă de 9% Casei de Economii.

Prin imprumutul contractat Societatea are posibilitatea de a-şi realiza intreg programul de activitate din a. c., desăvârşindu-se şi lucrările de instalaţie a Vilei Sylva, pentru a fi exploatată in intregime chiar din anul acesta.

Astfel fiind alcătuit bugetul cu 3.261.000 la venituri şi 3.261.000 la cheltueli ordinare, iar la cheltuelile extraordinare cu 2.319.000, sumă ce se va acoperi din împrumutul contractat, avem onoare a-l supune onoratei adunări spre aprobare.

Consiliul de Administraţie

PROECT DE

VENITURI *al Societ*

No. ct.	Natura Veniturilor	1931 Prevederi	1931 Cheltuieli	1932 Prevederi	Total
	CAP. I				
	Imobilul din București				
1	Chiria conf. contract CAPS	2.000.000	2.000.000	1.861.000	
2	„ etaj VII cămin	100.000	92.555	100.000	
3	„ sala festivități	30.000	40.500	30.000	
4	„ bufet	30.000	31.200	25.000	
5	„ C. E. A. C. S. et. I			10.000	
	CAP. II				
6	Publicații în Rev. Pădurilor	50.000	50.600	50.000	
7	Abonamente: a) restanțe	40.000	21.950	60.000	
	b) curente	140.000	140.580	140.000	
	CAP. III				
8	Cotizații: a) restanțe	40.000	13.700	60.000	
	b) curente	140.000	102.860	140.000	
9	Taxa de înscriere	1.000	850	500	
	CAP. IV				
10	Debitori diverși			36.830	
	CAP. V				
11	Disponibil: a) Cassa			168.940	
	b) Banca Poporului			108.980	
	CAP. VI				
12	Cupoane Fond. culturale:				
	a) Fond Moșandrei	46.974	46.974	46.974	
	b) Fond V. A. Golescu	250	250	250	
	CAP. VII				
13	Cup. efect publ. proprii	12.000	9.080	7.110	
14	Venituri diverse			15.416	
	CAP. VIII				
15	Chiria Vilei dela Govora	100.000	122.000	400.000	3.261
	CAP. IX				
16	Venituri extraordinare (Imprumut)				2.319
	Total general				5.5

Președinte

(ss) C. P. Georgescu

BUGET PE 1932

„Progresul Silvic"

CHELTUELI

Natura Cheltuelilor	1931		1932	Total
	Prevederi	Cheltueli	Prevederi	
CAP. I				
Cheltueli de administraţie	55.000	54.538	50.000	
Cheltueli de întreţinere luminat	70.000	79.441	70.000	
Salarii, ajutoare personal	340.000	327.000	300.000	
Asigurarea imobilului	15.000		15.000	435.000
CAP II				
Imprimarea şi exped. Revistei	425.000	389.075	250.000	
Adunarea generală	30.000	30.000	30.000	
Subvenţii culturale	—		5.000	
Conferinţe	10.000	10.000	5.000	290.000
CAP. III				
Creditori:				
Subscriitori clădire	206.528	21.403	20.000	
Efecte de plată (Banca Rom.)			1.387.200	
Constructori şi furnizori				
Constructori şi furnizori mobilier Vila dela Govora			811.800	
Dobânzi de plată			100.000	2,319.000
CAP. IV				
Venitul Fond. cultur. sold 1931 şi venit 1932.				188.128
CAP. V				
Biblioteca, cump. cărţi				20.000
CAP. VI				
Neprevăzute				8.872
				3.261.000
CHELTUELI EXTRAORDINARE				
CAP. I				
Mobilier	100.000	443.441	30.000	
Biblioteca	170.000	165.920	130.000	
CAP. II				
Revista Pădurilor			100.000	
Conferinţe			5.000	
Misiuni de studii			10.000	
Excursiuni Progresul Silvic			20.000	
Premii pentru lucrări			20.000	
Subvenţii culturale			5.000	
CAP. III				
Reparaţiuni: a) mobilier	20.000	20.952	20.000	
b) imobil	50.000	81.725	20.000	
CAP. IV				
Ajutoare: a) studenţi silv.	10.000	10.000	10.000	
b) văduve şi orf.	30.000	28.000	25.000	
CAP. V				
Creditori: a) subscriitori clădire.			175.000	
b) C. E. A. C. S.			242.000	
c) Dobânzi C. E. A. C. S.			25.000	
d) Constructori şi furnizori Govora.			124.000	
CAP. VI				
Cheltueli Vila Sylva				
Cheltueli de administraţie			20.000	
Salarii			20.000	
Asigurare imobil şi mobilier			18.000	
CAP. VII				
Investiţii la Vila Sylva				
Mobilier			8 0.000	
Parc, drenaj, drumuri, etc.			500.000	2.319.000
Total general				5.580.000

Casier.

(ss) D. G

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/930,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Palanca Ourara, pendinte de comuna Slobozia Judeţul Botoşani, proprietatea locuitorilor lotaşi din comuna Copu şi al Cooperativei Stejarul, în suprafaţă de 460 ha. 5550 mp. din care 420 ha. 4600 mp. pădure curată. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 25 ani, cele zece mii rezerve din parcelele A. F. B. H şi I, extrăgându-se odată cu exploatarea parchetelor respective şi după ce se va fi asigurat completarea regenerărei pe cale artificială. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Nisipoasa, pendinte de comuna Bucur, judeţul Prahova, proprietatea Doamnei Victoria Becescu, în suprafaţă de 138 ha. 9900 mp. din care 128.6600 împădurită. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurea Cucoreni Zadurovici, din comuna Cucoreni, judeţul Botoşani proprietatea D-lui Iancu Zadurovici în suprafaţă de 19 ha. 6000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea suprafeţei de 4 ha. 6000 se va face într'un an urmând apoi o perioadă de aşteptare de 19 ani. Garanţia de împădurire de lei 200 de fiecare hectar.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos notate:

a) Scarlatonia, judeţul Muscel, proprietatea Ion C. Năstase, în suprafaţă de 3 ha. 8800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

b) Şipotele, Judeţul Muscel, proprietatea C. Frănculescu, în suprafaţă de 3 ha. 2500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

c) **Sipotele**, județul Muscel, proprietatea Gh. I. Frăncu, în suprafață de 1 ha. 5600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

d) **Poiana Bolovanului**, județul Muscel, proprietatea Nic. Manole Arsene în suprafață de 4722mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) **Valea Pomilor**, județul Muscel, proprietatea Ion C. Radu, în suprafață de 5600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) **Valea Pomilor**, județul Muscel, proprietatea Dumitru Mihalcea, în suprafața de 4875 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) **Moldoveni**, județul Buzău, proprietatea Haralambie Stoica în suprafață de 2 ha. 0632 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) **Dealul Mare și Glodul**, județul Gorj, proprietatea C. I. Negreanu, în suprafața de 3.9270 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) **Buda Aricești**, județul Prahova, proprietatea Costea Vintilă Olteanu, în suprafață de 5,5093 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

j) **Fântânele**, județul Argeș, proprietatea Ion S. Găvănescu și Ana Zamfirescu, în suprafață de 7500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare ha.

Art. 3. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Mai 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești

No. 103577.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Diboca** și alte 10 trupuri, pendinte de comuna Hadaș, județul Timiș Torontal, proprietatea Soc. Industria Lânei Temișoara, în suprafața de 271 ha. 7700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Bălteni**, pendinte de comuna Țigănași, județul Iași, proprietatea Doamnei Maria S. Mehedinți, în suprafața de 131 ha. 5400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 8 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Borsen.-Totoești**, din comuna Războeni și Talpa, județul Neamț, proprietatea Georgeta Ștefan Strâmbeanu în suprafață de 65 ha. 1673 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Bălteni**, pendinte de comuna Negoești, județul Dolj, proprietatea Doamnei Elena E. Stambuliuc, în suprafață de 148,4000 ha. din care 116 ha. 4000 mp. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani, Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Rgulamentul pentru exploatare al pădurii **Conacul Crisoveloni**, pendinte de comuna Viziru, județul Brăila, proprietatea Succesori Z. N. Crisoveloni, în suprafață de 56 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Fundurile**, județul Prabova, proprietatea D-lui Ion Petrescu, în suprafaţă de 2 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în anii 1931—1933 regenerarea făcându-se prin plantaţiuni cu răşinoase. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Sfântu Frunte, judeţul Trei Scaune, proprietatea D-lor Mate Iosif, Rosa, Gheorghe şi Vasile, în suprafaţă de 10 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 7 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sleiposa, judeţul Buzău, proprietatea Dumitru Gomoescu, în suprafaţă de 7 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Călugărului, judeţul Muscel, proprietatea Nicolae Manolescu, în suprafaţă de 5.100 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumeni, judeţul Hotin, proprietatea Teodor Raţă, în suprafaţă de 2.120 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumeni, judeţul Hotin, proprietatea Dumitru Moraru, în suprafaţă de 1.700 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va reviza imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Mai 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Siseşti

No. 103581.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Geraușa, pendinte de comuna Geraușa, judeţul Satu-Mare, proprietatea compossessoratului Geraușa, în suprafaţă de 62 ha. element crâng şi 80 ani pentru element rezerve, posibilitatea anuală suprafaţa 6500 mp. Regimul crâng cu 80—100 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru parchetului fiind 1,55 ha. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

b) Amenajamentul pădurii Peleşul, pendinte de comuna Tămăşeni, judeţul Satu Mare, proprietatea Bisericei Reformate din comuna Babeşti, în suprafaţa de 24 ha. 1300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pădurii Crângul, Seria I-a, pendinte de comuna Honoriei, judeţul Severin, proprietatea D-lui Dr. Eduard Bruck, în suprafaţă de 57 ha. 3900 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

d) Amenajamentul pădurii Sistira, pendinte de comuna Sistirea, judeţul [illegible] proprietatea Composesoratului Siatirea, în suprafață de 41 ha. 3200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Amenajamentul pădurii Stejeriș și Pădurea Roșie, pendinte de comuna Aldorf, jud. Năsăud, proprietatea comunei Aldorf, în suprafață de [illegible] ha. Pădurea Stejeriș Codru cu două tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Exploatarea 100 ani. Garanția 1000 lei la ha. Pădurea Roșie. Crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea 40 ani. Garanția de regenerare 500 lei la ha.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bonis, pendinte de comuna [illegible], județul Bihor, proprietatea D-lui E. Bonis și al Doamnei Margareta [illegible] Bonis, în suprafață de 133 ha. 10 mp. pădure curată. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Holoșina, pendinte de comuna [illegible]nița, județul Rădăuți, proprietatea D-lui Nicolai Lisea, în suprafață de 12 ha. 4300 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 50 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciebert, pendinte de comuna Turia, județul Trei Scaune, proprietatea D-lui Dr. Soci Mozes, în suprafață de [illegible] ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciebert, pendinte de comuna Turia, județul Trei Scaune, proprietatea D-lui Szocl Lorant, în suprafață de [illegible] ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente și regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația constatată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc. au fost [illegible] sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau [illegible] alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va reviza imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăței etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și [illegible] adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 106576/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Plantația și Zăvoiul Calafat, județul Dolj, proprietatea Fundației Sf. Ilie, în suprafața de 144 ha. 62 mp. iar Zăvoiul [illegible] ha. [illegible] mp. Regimul în ambele serii Crângul simplu. Revoluția normala 6 și 3 ani. Exploatarea în 6 ani pentru plantație și 3 ani pentru zăvoi. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Purcăinica, pendinte de comuna Tetcoi, județul Dâmbovița, proprietatea D-lor Gogu Dobrescu și Ion C. [illegible], în suprafața de 33 ha. 1652 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 6 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Regimul pentru exploatare al pădurii Valea Călugărească, județul Muscel, proprietatea Elisabeta Mateescu, în suprafața de 2.0400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normala 25 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Buja, judeţul Mehedinţi, proprietatea Haralambie Ionescu, în suprafaţă de 3,48 ha. Regimul crâng cu 50 arbori la ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bălăceşti, judeţul Gorj, proprietatea Ion Bălăceanu, în suprafaţă de 1,2050 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Părăul Macrişului, judeţul Gorj, proprietatea Gh. Apostolescu, în suprafaţă de 2,5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 106580/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul Saloş, pendinte de comuna Bădeşti, judeţul Cluj, proprietatea Banffy Francisc, în suprafaţă de 57 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare ha.

b) Amenajamentul pădurii Stejeriş, pendinte de comuna Lechinţa, judeţul   , proprietatea Bisericei luterane din comuna Lechinţa, în suprafaţă de 41,32 ha. Regimul crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Milie, pendinte de comuna Milie, judeţul Storojineţ, proprietatea Stanislau Bohosievici, în suprafaţa de 168 ha. 1600 mp. din care 155,53 ha. pădure curată. Regimul codru cu 2 tăieri succesive la 5 ani interval. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani, fără continuitate cu exploatarea produselor principale. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Teiuş, pendinte de comuna Jamul Mare, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Ladov Martin şi Ion Dudek, în suprafaţă de 54 ha. 2600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform planului special. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lujerdiu, judeţul Someş, proprietatea Iosif Dalbucai, în suprafaţa de 5,20 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Huluoca, judeţul Orhei, proprietatea Glicheria Harghel, în suprafaţă de 7,96 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Carpinia, judeţul Mureş, proprietatea Bis. Greco Catolice din comuna Şovata, în suprafaţă de 4,23 ha. Regimul crâng cu 220 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 116607.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cotul Arnăutului, pendinte de comuna Adâncata, judeţul Prahova, proprietatea D-lui Gheorghe Ghiorghiu, în suprafaţă de 25 ha. 7300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos notate:

a) Zăvoiul Misleanca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Maria Grigorovici, în suprafaţă de 1,45 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Valea Mare, judeţul Buzău, proprietatea Nela I. M. Dumitrescu, în suprafaţă de 2,02 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Poporul Mirleşti, Sfoara Conoraşca, judeţul Buzău, proprietatea Dumitru Gh. Manole, în suprafaţă de 1,9800 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Mărcoşul şi La Corn, judeţul Buzău, proprietatea Anchit şi Gh. D. Ionescu, în suprafaţă de 8,1539 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Cărbunele Aninoasa, judeţul Muscel, proprietatea Nic. Pavelescu în suprafaţă de 0,25 ha. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare ha.

f) Gura Văii Frasinului, proprietatea Gh. I. Bălan, în suprafaţă de 0,28 ha. Regimul crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Curteşti, Lot. VI sublot. 15, judeţul Botoşani, proprietatea Magdalena Flocea, în suprafaţă de 1,44 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

i) Valea Pişcu Crucii, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Tudor Grigore şi alţi doi, în suprafaţa de 2 hectare. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 3. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 116606.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Drăgănești, pendinte de comuna Drăgănești, județul Vlașca, proprietatea D-lor Ana Zănescu și Simona Lahovary, în suprafața de 246 ha. din care 241 ha. 1000 mp. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea a 103,60 ha. în doi ani urmând apoi perioada de așteptare până vin în rând de 137,50 ha. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Potcoava, pendinte de comuna Merii-Petchii, județul Ilfov, proprietatea D-nei Roxana D. Polizu-Micșunești, în suprafața de 41 ha. 9225 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Exploatarea în 5 ani cu începere din 1932. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele pădurilor de mai jos:

a) Zabarlana, județul Dâmbovița, proprietatea Simion St. Gheorghiu, în suprafață de 1,2500 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Guciasca Dosul și plaiul Baciului, județul Dâmbovița, proprietatea Ion I. Nițescu, în suprafață de 1,9103 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în doi ani (1932—1933). Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Fătuleasa Valea Larga-Turburea, județul Buzău, proprietatea Gh. D. Ionescu, în suprafață de 2,0475 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Dealul Găineștilor, județul Dâmbovița, proprietatea Ion Marinescu, în suprafață de 5,4300 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 100 lei de fiecare hectar.

e) Coțutcolu, județul Buzău, proprietatea Ghiță M. Popescu, în suprafață de 8,7000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Chilmistul și Valea Vaineului, județul Buzău, proprietatea Elisa Nae Păslaru, în suprafață de 1,4900 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Zăvoiul Baleni, județul Dâmbovița, proprietatea Barbu Catargi, în suprafață de 7,6400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în doi ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 3. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 116609.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Bei Orman, Seria IX-a Soiacli, pendinte de comuna Carageal, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 756 ha. 6215 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Balta Cuzu, pendinte de comuna Golebina, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Muleiova, pendinte de comuna Ion Corvin, satul Abrud, județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Coriadanul**, Seria V-a, pendinte de comuna Strehaia, judeţul Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 677 ha. 675 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Muhurouia**, Seria XIII, pendinte de comuna Viziru, judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţa de 577 ha. Regimul crâng cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Braniştea-Dideşti**, pendinte de comuna Cucueţi, judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 541 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Zarnicì Cuzu**, seria XXV, pendinte de comuna Zarnicì şi Cranova, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 440 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii **Caralez-Casapli**, seria IX-a, pendinte de comuna Prisecani, judeţul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă de 451 ha. 2300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii **Jianu**, Seria XXXVII, pendinte de comuna Silistra, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 136 ha. 600 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în 8 ani.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Hodian.

No. 121754/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Marul şi Râul şes**, pendinte de ocolul silvic Ohaba-Bistra, judeţul Severin, proprietatea Statului, în suprafaţa de 16011 ha. 1600 mp. din care 14731,01 ha. pădure. Trei serii: două (7527,36 ha. + 5013,15 ha.) de codru cu tăieri rase într'o revoluţie normală de 100 ani; a 3-a serie (2997,08 ha.) de protecţie, extrăgându-se numai arborii uscaţi şi deperisanţi.

b) Amenajamentul pădurii **Rusca Montana**, pendinte de comuna Rusca Montană, judeţul , proprietatea Statului, în suprafaţa de 12,689 din care 12554,83 ha. pădure curată. Trei serii: două (6012,25 ha. + 6441,82 ha.) de codru cu tăieri rase într'o revoluţie normală de 100 ani; a 3-a serie (100,76 ha.) pădure de protecţie.

c) Amenajamentul pădurii **Voloseni Tabla Başti Cârligaţi**, pendinte de comuna Stănileşti şi judeţul Fălciu, proprietatea Statului, în suprafaţă de 492 ha. 9400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Bei Orman**. Seria Avdula, pendinte de comuna Avdula, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 502 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) **Pădurea Ion Moga**, seria X-a Dautlar, pendinte de comuna Dautlar, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 439 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numel proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 121758/932.

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M.
Ioan P.
Rădulescu M.
Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu C. P.
Vice-Preşedinţi: Drăcea M.
Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N.
Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Eliescu A.
Emanoil C. C.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popovici Gh. N.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Stănescu Stan
Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Fonay I., Petcuţ M.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

„BUCOVINA"

INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43

I. E. TOROUŢIU

BUCUREŞTI, III
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4

ANUL XLIV, Nr. 7 *IULIE, 1932*

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Importanța ecologică a subarboretului în pădurile din câmpia română . . . . . . *C. D. Chirița și T. P. Bălănică*

Probleme administrative:

Probleme de reformă silvică . . . . *I. Fonai*

Documentări — Comentarii:

Asupra castanului din Oltenia . . . . . . *A. Haralamb*
Organizarea Comisiilor de ridicări în plan atașate direcțiilor silvice regionale . . . *Const. Fedorovici*

Cronică:

Adunarea generală a soc. „Progresul Silvic", din 1932 . . . . *Red.*
Cronica internațională a lemnului . . . . *Gh. I. Ionescu*
Al doilea congres de carbon-carburant . *N. Nedelcovici*

Recenzii. — *Revista revistelor.* — *Informațiuni.* — *Necroloage:* I. N. Iftodor, N. I. Ghiban. — *Pagini mercuriale:* Bursa lemnului în Mai 1932. — *Soc. «Progresul Silvic».* — *Publicațiuni:* decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 7 Juillet, 1932

XLIV. Jahrgang. Nr. 7 Juli, 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

SOMMAIRE

Études-Comptes-rendus:

L'importance écologique du sous-étage, dans les forêts de la plaine roumaine . . . *C. D. Chiriţă et T. P. Bălănică*

Problèmes administratifs:

Problèmes de réforme forestière . . . . *I. Fonai*

Documentations-Commentaires:

Au sujet du châtaignier de l'Olténie . . . . *A. Haralamb*
Au sujet de l'organisation des commissions de levées des plans . . . . *Const. Fedorovici*

Chronique.— Recensions.— Revue des revues.

Informations.

Necrologes: I. N. Ifodor, N. I. Ghiban

Soc. «Progresul Silvic».

Publications. — Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

INHALT:

Abhandlungen:

Die ökologische Bedeutung des Unterbestandes im Walde der rumänichen Tiefebene . . . . *C. D. Chiriţă und T. P. Bălănică*

Verwaltungsfragen:

Forstliche Reformprobleme *I. Fonai*

Mitteilungen:

Über die Kastanie in der «Oltenia» . . . . *A. Haralamb*
Über die Organisation der mit topographischen Aufnahmen betrauten Kommissionen . . . . *Const. Fedorovici*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften.

Nachrichten.

Nekrolog: I. N. Ifodor, N. I. Ghiban

Soc. «Progresul Silvic».

Holzmarkt. — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

Foto. C. D. Chiriţă

Aspect forestier din Delta Dunării. Plopi albi şi frasini uriaşi, în staţiune optimă.

Aspect forestier dans le Delta du Danube. Des gigantesques peupliers blancs et frênes, dans une station optimale.

Waldbild aus dem Donaudelta. Riesige Silberpappeln und Eschen auf bestem Standorte.

Foto. C. D. Chiriță

Pădurea Letea. — Forêt Letea. — Letea-Wald.
Plop alb, frasin și stejar, în stațiuni defavorabile.
Peuplier blanc, frêne et chêne, dans des stations défavorables.
Silberpappel, Esche und Eiche auf ungünstigen Standorte.

STUDII — REFERATE

IMPORTANȚA ECOLOGICA A SUBARBORETULUI IN PADURILE DIN CAMPIA ROMANA

ROLUL ARBUȘTILOR CA PIONIERI AI PADURILOR IN STEPA

(Din lucrările laboratorului de pedologie forestieră al C. A. P. S.).

de CONST. D. CHIRIȚA în colab. cu
T. P. BALANICA

In arboretele constituite din specii de lumină, se instalează în mod frecvent, pe cale naturală, un subarboret, la început anemic, format din specii (arbori, arbuști) de umbră, devenind mai târziu, paralel cu luminarea treptată a arboretului, tot mai viguros și îmbogățindu-se tot mai mult în specii de lumină.

Urmând indicațiile naturii, omul introduce, deseori, pe cale artificială, subarboretul în arboretele cu specii de lumină.

Istoria subarboretului in păduri este destul de veche. In Germania, noțiunea de subarboret (Unterbau) a fost introdusă pe la 1850, de către Heinrich Bruckhardt, cu referire la arboretele de stejar. Apoi, curentul pentru subarboret găsește adepți entuziaști, atât pentru arboretele de foioase, cât și pentru cele de rășinoase (pin, larice).

Literatura forestieră arată o abundență de lucrări privitoare la influența subarboretului asupra creșterilor și formei arborilor din etajul dominant și asupra proprietăților solului. De istoria subarboretului se leagă, spre a cită cită numai literatura germană, numele silvicultorilor: Bruckhardt (1850), Borggreve (1883), König (1884 și 1886), Michaelis (1884), Runnebaum (1885), Schott von Schottenstein (1882—88), Kast (1889), Schmidt-Meiningen (1890), Wimmenauer (1901), Biehler (1903), Wiedemann (1925), ș. a.

Din cercetările judicios conduse, se desprinde concluzia că subarboretul influenţează favorabil solul, dar, în cazul unei consistenţe strânse a acestuia, reduce creşterea arboretului.

Aceeaşi concluzie aduce şi cea mai nouă şi completă lucrare, cuprinzând şi întreg istoricul chestiunii, teza lui E. Kmonitzek 1) (Giessen) intitulată: „Influenţa subarboretului de fag şi de molid asupra stării solului şi asupra creşterilor, în arboretele de pin", care, pentru condiţiile de climat şi arboret la care se referă, stabileşte că subarboretul (e vorba şi aci de un subarboret des) a produs o ameliorare a structurii solului, o intensificare a activităţii sale biologice şi o scădere a umidităţii acestuia; şi, probabil ca o consecinţă a condiţiilor mai puţin favorabile de umiditate în sol, o scădere a creşterilor şi o degradare a formei arborilor din etajul dominant.

Pentru elucidarea problemei, ar fi fost de dorit ca această lucrare, demnă de considerat ca model în metodică, să studieze deasemenea arborete cu sol evident degradat sub influenţa unei îndelungi luminări, în comparaţie cu arborete al căror sol a fost ferit de degradare, prin protecţia subarboretului.

Fiindcă avem impresia că până acum s'a urmărit a se stabili numai dacă instalarea subarboretului pe soluri relativ bune, provoacă o ridicare a fertilităţii şi a producţiei. Ori, adevăratul rol al subarboretului trebue căutat pe solurile care incomplect acoperite, se degradează repede (se tasează, se îmburuenesc, işi pierd activitatea bateriană, se usucă, etc.).

Trebuià deci, în asemenea condiţiuni stabilit: care sunt creşterile în arborete cu subarboret şi în arborete lipsite de subarboret, cu solul degradat? Deci: nu în ce măsură subarboretul ridică fertilitatea, producţia, ci în ce măsură împiedecă degradarea solului şi scăderea creşterilor în arboretele luminate.

Din literatura franceză nu cunoaştem cercetări speciale asupra influenţei subarboretului asupra solului şi creşterilor arboretului. Nici tratatele de silvicultură nu se ocupă toate de această problemă practică de cultură.

Boppe şi Jolyet însă recunosc foarte deschis o însemnată influenţă favorabilă a subarboretului. Astfel ei arată că chiar pe so-

---

1) E. Komnitzek. Die Einwirkung eines Buchen-und Fichtenunterbaus auf den Bodenzustand und Zuwachsleistung in Kiefernbeständen. — Forstw. Centralblatt 1930.

[illegible] de luncă, stejarul pedunculat în arborete pure şi echiene, [illegible] în faza de prăjiniş inalt o stare mediocră de vegetaţie, pe [illegible] cu subarboret ar putea marca o vegetaţie perfectă. Tratatul [illegible] autori dă indicaţii precise asupra introducerii subarboretelor [illegible], în diferitele cazuri în care sunt indicate.

În România, problema subarboretului se pune serios mai ales [illegible] de câmpie, pentru arboretele de stejar şi cele de salcâm. [illegible] problema se pune interesant şi important, pentru zonele [illegible]epă şi de stepă, în care condiţiile staţionale devin defavo-[illegible] creşterii viguroase a pădurii: soluri grele, compacte, climat [illegible], cu deficit de umiditate, etc.

Atât pentru stejar, cât şi pentru salcâm (mai ales!), este ne-[illegible] să se stabilească:

Care sunt speciile ce pot trăi în subarboret, în diferite cazuri [illegible]enţă a arboretului — şi cum vegetează ele? (La salcâm [illegible] rând).

Este util subarboretului pentru desvoltarea arboretului? Şi [illegible] caz:

Care sunt speciile cu influenţă cea mai favorabilă, deci care [illegible] mai indicate pentru constituirea subarboretului?

Pădurile din câmpia română posedă în însemnată proporţie [illegible] instalat pe cale naturală, constituit din arbori şi [illegible] de umbră sau lumină, după speciile şi consistenţa arbore-[illegible]. Pe alocuri, vegetaţia de arbuşti formează singurul etaj de [illegible].

Pentru stabilirea influenţei diferitelor specii de arbori şi [illegible] asupra condiţiilor de sol şi arboret, trebue să avem arborete [illegible] instalate şi tratate, cu şi fără subarboret — constituite din [illegible] singură specie. Condiţiile acestea sunt greu de îndeplinit, [illegible] cât nu se instalează în mod expres suprafeţe de cercetări. [illegible] unor condiţii ideale, ne mulţumim cu o cercetare parţială [illegible], în măsura îngăduită de realizarea condiţiilor necesare [illegible] şi subarboret.

Cercetările intreprinse de laboratorul de pedologie forestieră [illegible] C. A. P. S., în vara anului 1931, se referă la arborete din câm-[illegible], din cuprinsul ocoalelor silvice: Brăneşti, Comana şi [illegible] Ţigăneşti, cu subarboret de Crataegus. Este vorba de arbo-[illegible] stejar (cer), cu consistenţa redusă, în care arbustul Crataegus s'a instalat atât ca subarboret, cât și ca mantie unică de acoperire a golurilor.

Pentru studiul complect al chestiunii, ar fi trebuit ca cercetările să se îndrepte și asupra unor arborete bine închise, constituite din specii de lumină și de umbră, fără un asemenea subarboret

Stejar izolat, sub care s'a instalat Crataegus.

Asemenea arborete de comparație ne-au lipsit însă.

In arboretele alese, cercetările s'au limitat la precizarea următoarele probleme:

Care sunt condițiile ecologice ce se realizează în aceste arborete, pe porțiunile cu asociație de Crataegus și pe cele neacoperite de Crataegus, cu sol înierbat cu graminee? Și anume:

Ce deosebiri există între solul acoperit de Crataegus și cel acoperit de graminee, din punct de vedere: al structurii, al compactității, al conținutului în humus și al condițiilor de umiditate în cursul perioadei de vegetație? Reiese din cercetări o evidentă ameliorare a condițiilor ecologice sub influența subarboretului de Crataegus sau o impiedecare a degradării lor în urma descoperirii solului?

In teză generală, noi, silvicultorii, admitem o impiedecare a degradării solului, sau chiar o ameliorare a acestuia, sub influența subarboretului. Așa că pentru cel ce se mulțumește cu o cunoaștere aproximativă și mai mult practică a problemei, cercetările de față ar părea superflue. S'ar putea probabil spune că voim să dovedim evidența. In fond însă, lucrurile nu stau deloc așa. Fiindcă de multe ori s'a dovedit că „axiomele" noastre sunt opinii false, fiindcă foarte frecvent se intâlnesc cazuri în care arbuștii bine veniți sunt exterminați în practică și fiindcă în privința acestei probleme in România, nu s'a stabilit de nimeni:

1. Dacă toate speciile de arbori și arbuști exercită, ca subarboret, aceeași influență asupra solului sau o influență diferită;

2. Care este ordinea — aproximativă cel puțin — in care se succedă speciile de subarboret, în privința influenței amelioratoare asupra solului?

3. In arboretele constituite din specii de lumină, subarboretul consumă sau economisește în mai mare măsură apa solului decât flora ierbacee ce se instalează în lipsa acestuia? Cum se prezintă problema în diferite condiții de specie, consistență și sol?

4. Cari sunt, dintre arbuști, pionierii utili ai pădurii, cari îmbrăcând golurile și inaintând în stepă, pregătesc în mai mare măsură solul pentru inaintarea pădurii?

O chestiune parțială în această problemă, dar de importanță generală, este: care este umiditatea solului în câmpia română, în cursul perioadei de vegetație, cu aplicație la arboretele de lumină cu sol bine acoperit — de subarboret — și cu sol insuficient acoperit, înierbat?

Scopul principal al acestor cercetări este de a forma din influența arbustului Crataegus, un standard, la care să raportăm mai târziu influențele altor specii, spre a putea stabili ordinea căutată.

Pentru precizarea condițiilor de vegetație in care am lucrat dăm aci o descriere sumară a arboretelor:

Pădurea Cernica, ocolul silvic Brăneşti. Aspect de pădure de antestepă. Arboret constituit aproape în întregime din cer, provenit din lăstari. Vârsta 35 de ani. Inălţimea medie 9 m. Foarte rare rezerve, numai pe linii mai dese, de gârniţă şi pedunculat.

Consistenţa variabilă, dela 0,8—0,5. Foarte frecvent se întâlnesc ochiuri cu consistenţa deasă (1—0,8), separate prin goluri, mici poeni înierbate aproape numai cu graminee (Festuca).

Aspecte din pădurea Cernica — (Porţiuni cu subarboret şi porţiuni înierbate).

Pe suprafeţe apreciabile s'a instalat Crataegus, vegetând ca asociaţie în subarboret şi întinzându-se mai viguros în goluri, unde formează boschete cu înălţimea de 2—3 m. şi aproximativ acelaş diametru.

Sub asociaţia de Crataegus, solul este bine acoperit de litieră. Flora ierbacee lipseşte sau este foarte anemic reprezentată. Sub litieră o pătură de mull (humus pământos) de câţiva centimetri (grosime variabilă), fin divizat, fresc, acoperă solul, dându-i expresia de sol afânat, uşor.

In arboret, asociaţia de Crataegus se prezintă mai uniform difuzată, şi cu un frunziş mai puţin abundent. Solul este şi pe aceste porţiuni lipsit de vegetaţie ierbacee, acoperit cu foi moarte şi cu mull, afânat.

Arboretul lipsit de Crataegus are solul aproape lipsit de litieră, este [illegible] [illegible]. Numai unde consistența este mai mare, apare litieră mai abundentă [illegible] flora devine mai slab reprezentată.

Arboretul din pădurea Pueni (Comana), care a servit pentru cercetări, este un lăstăriș de cer, provenit din exploatările din 1922. Înălțimea medie 5—6 m. Consistența 0.6, uniformă.

Subarboret de Crataegus, relativ uniform instalat, dar nu abundent reprezentat. Solul rămâne încă suficient descoperit, spre a se înierba pe însemnate suprafețe, cu graminee îndeosebi.

Aspecte din pădurea Cernica — (Porțiuni cu subarboret și porțiuni înierbate).

Arboretul Fântâna Hoților (Țigănești): lăstăriș de cer, provenit din tulpini bătrâne în urma unei tăieri rase din 1922. Înălțimi 4—6 m. Consistența 0.6. Crataegus și, mai puțin, alți arbuști, acoperă solul. Porțiuni înierbate rămân totuși. In ambele arborete de mai sus, solul se prezintă sub Crataegus întocmai ca în cazul Cernica.

O chestiune dubioasă, în cazul tuturor arboretelor de care ne ocupăm, este aceea a păşunatului. Pentru scopurile noastre, ar fi trebuit să avem arborete nepăşunate. Dar, cu învoiri sau în delict, în câmpia română arboretele se păşunează, mai ales s'au păşunat, mai mult sau mai puţin, după împrejurări.

Pe porţiunile înierbate din aceste arborete, solul este foarte probabil tasat prin păşunat, în mai mare măsură decât pe porţiunile acoperite de Crataegus. Deci, dacă pe porţiunile înierbate solul apare mai compact, mai tasat decât pe cele de sub Crataegus, aceasta se datoreşte în parte şi influenţei diferite a păşunatului.

Condiţii de structură.

S'a întrebuinţat metoda cilindrului. Determinările s'au limitat la stabilirea spaţiului lacunar total al solului. Probele de sub Crataegus s'au luat aproximativ dela jumătatea razei suprafeţei acoperite de boschetul de Crataegus. Din solul înierbat, probele s'au luat din spaţiile dintre smocurile de graminee. Valorile reprezintă medii din câte trei determinări şi exprimă procente volumetrice.

Arboretul	Cernica		Pueni		Fântâna Hoţilor	
Adâncimea	sub Crataegus	sol înierbat	sub Crataegus	sol înierbat	sub Crataegus	sol înierbat
0—10 cm.	59,7 °/o	54,0 °/o	58,2 °/o	52,7 °/o	59,3 °/o	53,7 °/o
10—20 „	50,6 „	48,8 „	49,0 „	48,1 „	51,3 „	44,5 „
30—40 „	47,5 „	46,6 „	46,4 „	45,4 „	46,9 „	43,3 „

Din valorile stabilite şi diagramele corespunzătoare, se constată o însemnată afânare a solului sub Crataegus, afânare care se manifestă mai intens în stratul superficial al solului (0—10 cm.) şi se continuă mai slab până la 40 cm., unde ne-am oprit cu determinările. Ameliorarea se traduce prin mărimea volumului spaţiului lacunar total cu max. 5,6% în stratul 0—10 cm. şi cu 1—2% în straturile următoare.

Ţinând seamă că ameliorarea constă în îmbogăţirea solului în spaţii lacunare largi, deci în ridicarea capacităţii pentru aer, care în solul înierbat este foarte mică, putem trage concluzia că sub Crataegus, în stratul superficial 0—10 cm. (cel puţin în acest strat) capacitatea pentru aer a solului devine cel puţin de 2—3 ori mai

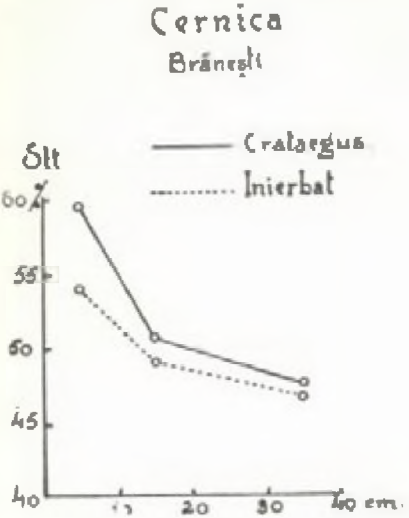

mare, ceeace înseamnează foarte mult pentru ameliorarea condiţiilor staţionale.

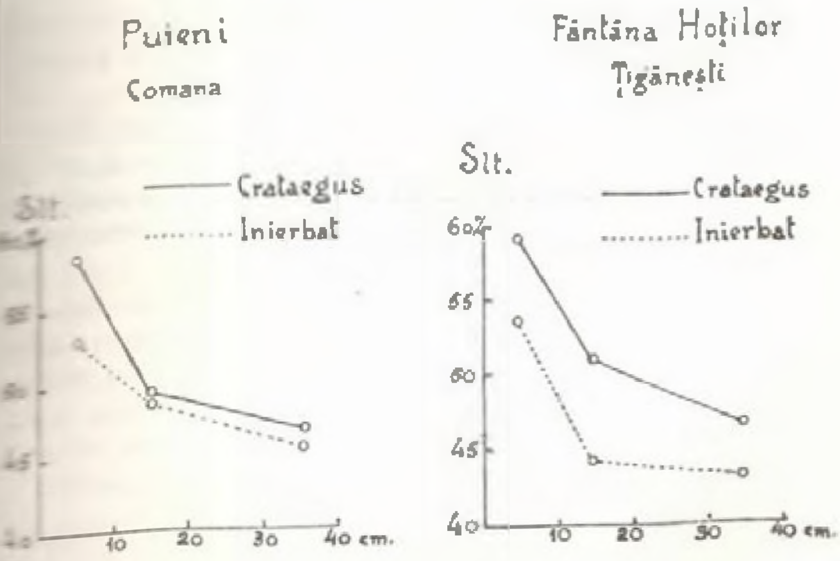

Spaţiul lacunar total al solului, exprimat în procente volumetrice.

Compacitatea solului.

Compacitatea solului, determinată de condiţiile de structură, de disperitate (raportul argilă-nisip) şi de umiditate, se poate studia uşor cu un instrument ingenios: sonda lui von Meyenburg.

Această sondă redă în mod grafic rezistenţa în kg., pe care solul o opune pătrunderii vârfului unei axe.

Asemenea determinări sunt de foarte mare valoare pentru caracterizarea unui sol ca substrat al vegetaţiei forestiere. Rezistenţa opusă de sol la pătrunderea unei axe (la această sondă vârful axei, ceva mai lat decât axa propriu zisă, are un diametru de 15 mm.) este analoagă cu rezistenţa opusă desvoltării rădăcinilor.

Proprietatea aceasta a solului, determinată de un complex de alte proprietăţi (structură, dispersitate, umiditate) este hotărâtoare pentru solul forestier, pentru solurile grele îndeosebi. (Evident, se exclude cazul anormal al unei saturări a solului cu apă, care modifică radical această proprietate). Mărimea compacităţii solului aflat în condiţii obişnuite de umiditate (sol reavăn) ne dă o preţioasă imagine asupra gradului de afânare a solului, asupra aerisirii, permeabilităţii, capilarităţii acestuia, asupra însuşirii lui de a îngădui rădăcinilor să se întindă uşor sau greu, etc. Compacitatea solurilor forestiere grele (cu multă argilă) este proprietatea rezultantă ale cărei variaţii merg paralel cu acelea ale forţei productive a acestor soluri.

Determinarea compacităţii solului cu ajutorul sondei Meyenburg se face foarte repede şi comod, până la o adâncime de 35—40 cm. Faţă de alte metode, aceasta ne oferă avantajul unei rapide execuţări, deci posibilitatea facerii unui mare număr de determinări, spre a se obţine valori medii.

Pentru ca indicaţiile obţinute asupra compacităţii solului să fie comparabile, trebue să se compare suprafeţe apropiate, cu soluri având aproape acelaş grad de umiditate. Când solurile ce se compară au dispersităţi şi umidităţi apropiate, datele obţinute pentru compacitate redau admirabil şi structura solurilor ce se compară, ceeace, pentru caracteristica solului forestier, este fundamental.

Dăm mai jos diagramele compacităţii solului de sub Crataegus şi a celui înierbat. Diagramele reprezintă rezistenţa în Kg. opusă de sol, până la 40 cm. adâncime, la pătrunderea vârfului unei axe [illegible] cu diametrul de 15 mm., și sunt rezultate fiecare din media a aproximativ 20 curbe compensate. Determinările s'au făcut în pădurea Cernica, în cursul lunei Mai 1932, in sol reavăn

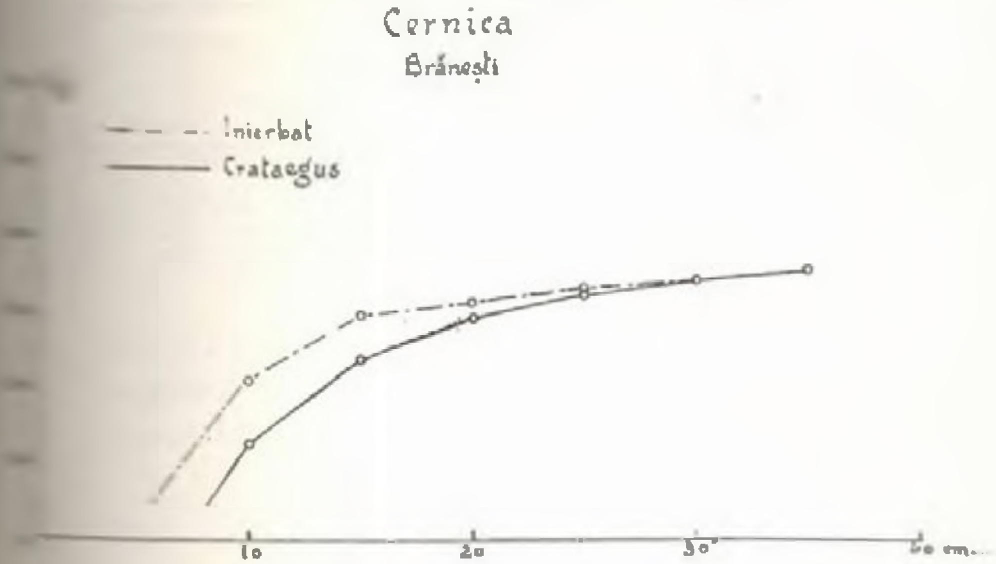

Din compararea diagramelor de mai sus, se constată că până la 30—35 cm., sub Crataegus, solul este mai puțin compact decât în [illegible] inierbate. Diferența este maximă până la 10 cm. apoi scade treptat, curbele confundându-se la 30—35 cm. adâncime.

La primul strat de 10 cm., diferența atinge un maximum de 9 Kg. (datele sunt: 5 kg. și 14 Kg. la 8 cm. adâncime), apoi scade cu adâncimea, devenind de 7 Kg. la 12,5 cm., de 6 Kg. la 15 cm., de [illegible] Kg. la 20 cm., etc. Desigur că diferențele indicate de această diagramă ar fi fost ceva mai mari, dacă nu ar fi intervenit umiditatea solului care, crescând cu adâncimea, reduce compacitatea, reducând întrucâtva diferențele. Oricum însă, tabloul este o icoană caracterizând admirabil solurile ce comparăm.

Conținutul solului în humus.

Humusul s'a determinat după metoda combustiunii umede, cu acid cromic (Knopp). Cifrele reprezintă procente din greutatea solului absolut uscat. La fiecare arboret, se dă — în coloana III — conținutul relativ în humus al solului sub Crataegus, luându-se egal cu 1. conţinutul în humus al solului înierbat, în stratele corespunzătoare.

Arboretul	Cernica			Pueni			Fântâna Hoţilor		
Adâncimea	sub Crat.	sol inierb.	sub Crat. valori relative	sub Crat.	sol inierb.	sub Crat. valori relative	sub Crat.	sol inierb.	sub Crat. valori relative
cm.	%			%			%		
0 — 10	6,43	3,32	1,94	7,76	3,56	2,18	8,10	2,62	3,09
10 — 20	3,37	2,17	1,55	3,77	1,78	2,12	2,98	2,44	1,22
30 — 40	2,06	1,33	1,55	1,42	1,05	1,35	1,57	1,88	1,05

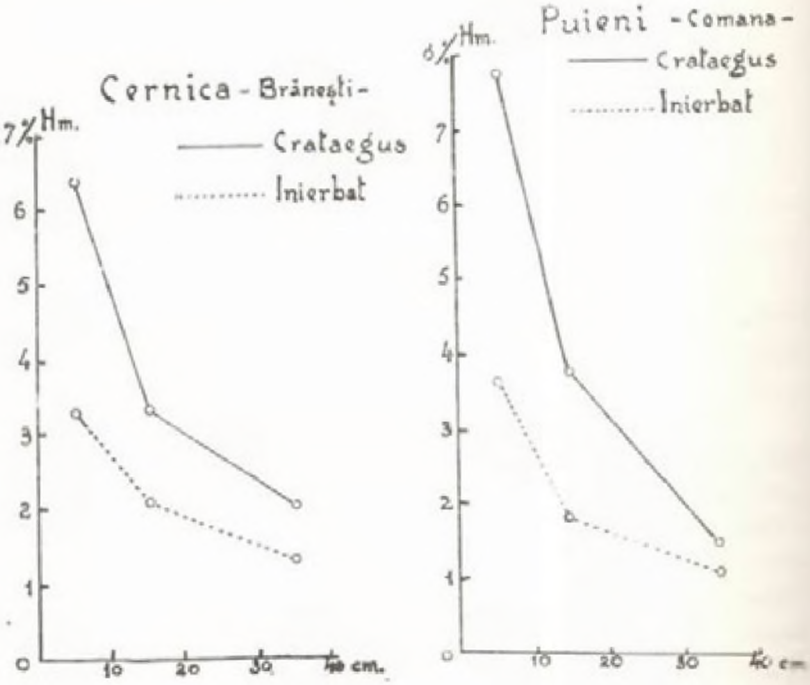

Conţinutul solului în humus, în procente din greutatea solului absolut uscat.

Din cifre şi diagrame rezultă:

Sub influenţa arbustului Crataegus, solul arată o impunătoare îmbogăţire în humus, îndeosebi în stratul superficial (0—10 cm.) în care, conţinutul în humus este de 2 şi de 3 ori mai mare decât în solul descoperit, înierbat. Îmbogățirea în humus se manifestă până la 40 cm., cu intensitate mai mică însă.

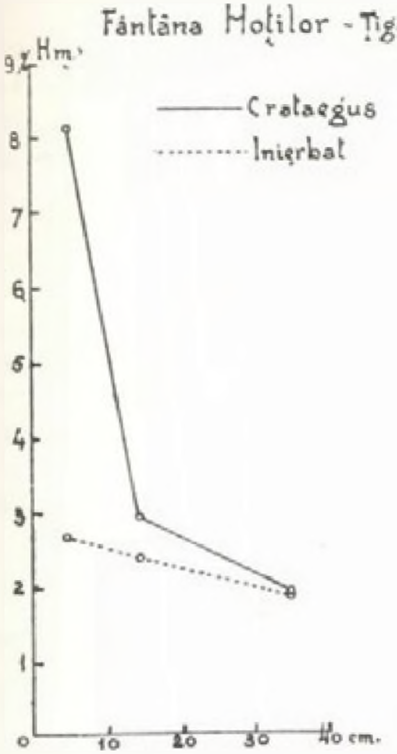

Conținutul solului în humus, în procente din greutatea solului absolut uscat.

Umiditatea solului.

Determinările de umitate a solului au o valoare indicatoare, când se întind pe o perioadă lungă de timp, de recomandat cel puțin pe o întreagă perioadă de vegetație.

Laboratorul nostru nefiind prevăzut cu minimum de personal decât din Iulie 1931, aceste determinări s'au executat numai pentru perioada Iulie—August—Septembrie, în pădurea Cernica.

S'a procedat astfel:

Probele s'au luat din stratele: 0—10 cm. și 10—20 cm., cu ajutorul unui cilindru înalt de 10 cm. Încercările de a lua probe dela adâncimi mai mari, cu ajutorul sondei „Standard", nu au reușit, din cauza marei compactități a solului în perioada de uscăciune (August). Metoda uzitată de alții[1]), de a face o groapă și de a lua continuu probe depe pereții de fiecare dată reîmprospătați, părându-ni-se defectuoasă, am renunțat de a lua probe sub 20 cm. Mai departe, s'a urmat metoda lui Krauss[2]). Probele s'au luat in pungi speciale de laborator, căptușite, de greutate mai înainte stabilită și notată; aceste probe s'au cântărit imediat, pe teren, s'au transportat într'o cameră uscată, până ce pământul a devenit uscat la aer. Apoi s'au cântărit (de două ori, la interval de două săptămâni) din nou.

Diferența între greutatea probelor la luarea lor și greutatea lor uscate la aer, reprezintă apa conținută în sol, peste apa de higroscopicitate, cantitate de importantă valoare indicatoare în privința apei pe care solul o poate ceda plantei.

In asemenea determinări de umiditate, nu ne interesează toată apa conținută de sol, ci în primul rând apa ce acesta poate ceda plantei. Credem că prin procedeul nostru ne-am apropiat de această cantitate. N'am atins-o, dar cel puțin putem spune că pentru toate probele ,rezultatele sunt paralel deplasate față de această limită. (Probele noastre au conținut, la ultima cântărire, mai puțină apă decât ar corespunde „coeficientului de veștejire", adică valorii reprezintând cantitatea de apă conținută de sol, la care planta trece în starea de veștejire continuă).

Dăm mai jos diagramele rezultatelor, reprezintând curba variației acestei umidități a solului, în intervalul Iulie-Septembrie, în pădurea Cernica.

Ca orientare, spre a vedea variația aproximativă a umidității solului în lunile Mai-Iunie, dăm în prima figură și curbele corespunzătoare acestei perioade, după determinări făcute în pădurea Pustnicul, în altă serie de cercetări.

Din diagrame constatăm: tot timpul, curba umidității solului sub Crataegus se menține deasupra curbei umidității solului înierbat. Diferența maximă este de aproximativ 3% sau, raportând la umiditatea solului înierbat, sub Crataegus solul poate conține până la 50% mai multă apă decât solul înierbat, ceeace înseamnează o enormă economisire a apei solului. Diferența minimă este neglijabilă.

Comparând așa dar sub acest raport solul acoperit de subarboret cu cel descoperit, găsim că subarboretul creiază condiții de sol

---

1) G. Kraus, W. Koehler und M. Ortloff. Bodenfrost- und Bodenfeuchtigkeitsmessungen 1929. Tharandter forstliches Jahrbuch 1930.

2) G. Krauss. Idem.

[illegible] în favoarea vegetației, mai ales în zona superficială, [illegible] activă a solului forestier.

Urmărind curbele umidității, ca indicație cantitativă, constatăm că în perioada de vegetație 1931, aci, maximul de umiditate în [illegible] a fost la începutul lunii Iulie, iar minimul la mijlocul lunii August.

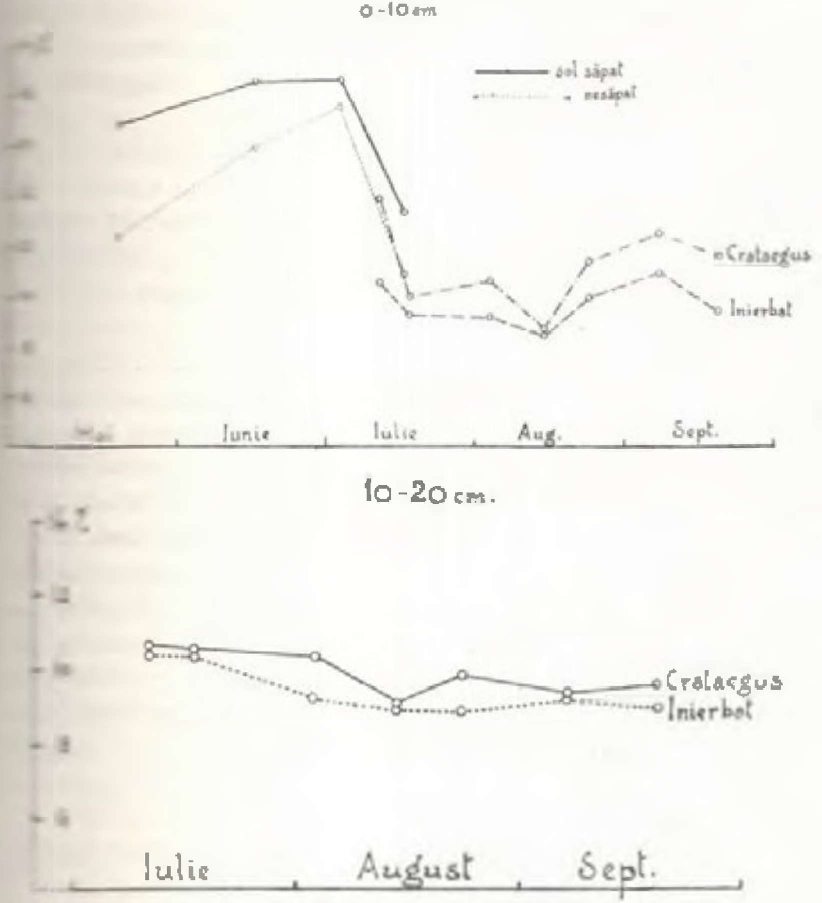

Diagramele umidității solului. — Procente gravimetrice, sol uscat la aer.

Pentru stratul 0—10 cm., datele sunt: maximum 18%, minimum 9%. Aceste date ar căpăta o deosebită însemnătate, dacă am cunoaşte exact coeficientul de veştejire al acestor soluri. Rămâne pentru viitor, această cercetare de mare însemnătate.

Rezultatele cercetărilor de față sunt valabile şi pentru a doua chestiune enunțată în titlul aceste lucrări: Rolul arbuștilor ca pionieri ai pădurilor în stepă.

La limita naturală a pădurii către stepă, vegetația forestieră întâlnește condiții staționale extreme, defavorabile unei desvoltări viguroase a arborilor.

Pădurea, săracă in specii, prezintă un aspect general de inchircire, cu înălțimi reduse, cu ramificații și forme lăbărțate. Limita către stepă a vegetației forestiere o formează o avantgardă de arbuști, îndeosebi un mărăcinet (Crataegus, Prunus spinosa, specii de Rosa, de Rubus, și, mai mult regional apărând, Paliurus aculeatus, Amygdalus nana, Cerasus chamaecerasus, etc.), constituit din câte una sau mai multe dintre aceste specii și capabil de suporta condițiile reduse de umiditate in atmosferă și în sol, compacitatea mare a solului și, în unele regiuni cel puțin, concentrația ridicată în săruri a acestuia.

Sub influența acestui mărăcinet, solul evoluează. In favoarea pădurii? Probabil nu in toate cazurile, sau, cel puțin, nu cu aceiași intensitate. Căci nu toate speciile de arbuști ameliorează în aceiași măsură solul, in vederea instalării pădurii. Mai mult, există arbuști cari, după aparență cel puțin, nu ameliorează deloc starea fizică a solului sau degradează chiar fizicește, un sol forestier bun.

A studia deci, cari dintre arbuștii pionieri ai pădurii ameliorează condițiile de sol și, in măsura posibilă, a stabili ordinea in care se succed in această privință, pregătind mai repede instalarea pădurii, înseamnă a răspunde unei reale necesități de clarificare. In privința arbustului Crataegus suntem documentați. Influența sa în pădurile intrerupte și împoienite de antestepă, expusă în paginile anterioare, este analoagă cu aceea a prezenței sale ca pionier al pădurii în stepă.

Mărăcinetul de Crataegus reprezintă în pădurile împoenite din câmpie (adică în insulele de stepă din pădurea degradată) și în zona limită către stepă, o admirabilă mantie de acoperire și pregătire a solului pentru instalarea pădurii. Cine a cercetat solul de sub Crataegus, s'a convins că excepționala stare fizică în care acesta se află (afânat la suprafață, reavăn, cu o pătură apreciabilă de mull — humus pământos — fin divizat) oferă un substrat optim pentru regenerarea naturală, deci pentru instalarea treptată a pădurii propriu zise.

la poienile pădurilor de câmpie şi în antestepă în genere, deci, mantia sau boschetele de Crataegus, acolo unde s'au instalat, trebuesc menţinute neapărat, atâta timp cât nu suntem siguri că le înlocuim cu altceva mai bun. Dacă regenerarea este într'un fel posibilă fără extragerea acestui arbust, (şi este, foarte frecvent), comitem o greşală lucrând altfel.

De mărăcinetul constituit din alţi arbuşti, urmează să ne ocupăm în viitor.

Concluzii.

Spre a se stabili influenţa asupra solului forestier a diferitelor specii de arbori şi arbuşti asociaţi în subarboret, în pădurile de câmpie, precum şi aceea a asociaţiilor de arbuşti pionieri ai pădurii în stepă, s'a început în lucrarea de faţă cercetarea acestei probleme, studiindu-se din acest punct de vedere, influenţa asociaţiei de Crataegus. S'au comparat solurile suprafeţelor acoperite cu Crataegus şi cele ale suprafeţelor înierbate, în arborete din câmpia română.

S'a stabilit că între solul acoperit de Crataegus şi cel descoperit, înierbat, există foarte mari diferenţe, în favoarea celui acoperit de acest arbust. Solul acoperit de Crataegus este mult mai afânat, mai bine aerisit, mai humos şi este mai umed decât cel înierbat cu graminee.

Valorile numerice stabilite vor constitui un standard de comparaţie în viitoarele cercetări asupra influenţei altor specii de arbori şi arbuşti.

Asupra importanţei practice a asociaţiei de Crataegus, se pot spune următoarele:

În arboretele constituite din specii de lumină (stejar, în câmpie), arbustul Crataegus apare ca asociaţie de subarboret a cărui abundenţă şi vigoare de desvoltare cresc cu luminarea treptată a arboretului. Asociaţia de Crataegus, atât ca subarboret, cât şi ca vegetaţie unică de acoperire a solului, reprezintă o protecţie naturală a solului, ferindu-l de tasare, uscare înaintată şi toate degradările rezultate din acestea. Deasemenea, păşunatul este în mare măsură împiedicat prin asociaţia de Crataegus: sub Crataegus nu este iarbă, iar accesul vitelor este ca şi imposibil.

Solul este menţinut într'o stare ideală pentru regenerarea naturală, pentru perpetuarea pădurii.

Sub Crataegus se poate chiar promova regenerarea naturală (a stejarului) prin însămânțări urmate de degajări în timp util.

Ca pionier al pădurii către stepă, arbustul Crataegus, în deosebi în asociație deasă, pregătește solul admirabil pentru înaintarea naturală a pădurii.

Pentru aceste considerații: acolo unde în mod natural s'a instalat o asociație de Crataegus, ea trebue menținută neatinsă, atât timp cât nu ne împiedecă în lucrările ce urmează a se executa pe suprafețele astfel acoperite. Trebue accentuat însă că dacă regenerarea este posibilă în bune condițiuni fără extragerea acestui arbust, extragere a lui constitue o greșală.

Dacă și în ce măsură este indicat să instalăm pe cale artificială arborete pure de stejar cu subarboret de Crataegus, rămâne să se stabilească. Fiindcă, din foarte multe puncte de vedere, pădurea de amestec, etajată, rămâne pe planul întâiu.

L'importance écologique du sous-étage dans les forêts de la plaine roumaine

(Resumé d'un travail effectué dans le laboratoire de pédologie forestière de l'Administration forestière de l'Etat).

Afin d'établir l'influence sur le sol forestier des différentes espèces d'arbres et d'arbustes associés en sous-étage dans les forêts de la plaine, de même que celle des associations d'arbustes pionniers de la forêt, dans la steppe, on a commencé dans le travail présent, la recherche de ce problème, en étudiant à ce point de vue, l'influence de l'association de Crataegus.

On a comparé les sols des surfaces couvertes avec Crataegus et ceux des surfaces couvertes de graminées dans des peuplements de la plaine roumaine.

On a fait des recherches sur la structure (le volume des pores) et la compacité du sol (étudiée avec la sonde Meyenburg), le contenu en humus et sur l'humidité au cours des mois Juillet-Août-Septembre.

Les résultats des recherches sont inscrits aux pages : 444, 445, 447—451.

On a établi qu'il existe une grande différence entre le sol couvert de Crataegus et le sol couvert de graminées, en faveur du premier.

Le sol couvert de Crataegus est moins tassé, mieux aéré, plus humide que celui couvert de graminées.

Les valeurs numériques établies constitueront un standard de comparaison dans les futures recherches sur l'influence des autres espèces d'arbres et d'arbustes.

Au sujet de l'importance pratique des associations de Crataegus on peut dire que: dans les peuplements constitués des espèces de lumière (dans la plaine le chêne), l'arbuste Crataegus se présente comme association de sous-étage dont l'abondance et la vigueur de développement auguementent avec l'éclaircissement progressif du peuplement. L'association de Crataegus comme sous-étage

[illegible] couverture unique de recouvrement du sol, représente une protection naturelle du sol, l'épargnant de l'entassement, d'un grand dessèchement et de toutes les dégradations qui en résultent.

En dehors de ça, le parcours du bétail devient impossible en grande partie par le fait que sous Crataegus l'herbe manque totalement et l'accès du bétail est presque impossible.

Le sol est maintenu dans un état idéal pour la régénération naturelle, pour la perpétuation de la forêt. Sous Crataegus peut être réalisée la régénération naturelle (du chêne) par ensemencements suivis de dégagements au moment [illegible].

Comme pionnier de la forêt dans la steppe, l'arbuste Crataegus, spécialement en association serrée, prépare admirablement le sol pour l'avancement naturel de la forêt.

De ces considérations: il faut maintenir intacte l'association de Crataegus aux endroits où elle se trouve installée d'une manière naturelle, tant qu'elle n'est pas gênante, et que nous ne sommes pas obligés de la remplacer avec d'autres essences forestières (par ex, une régénération naturelle du peuplement).

Il reste encore à établir dans quelle mesure et s'il est indiqué d'installer par voie artificielle des peuplements de chêne à sous-étage de Crataegus, car, pour différentes raisons, la forêt mélangée, étagée, reste au premier rang.

Die ökologische Bedeutung des Unterbestandes im Walde der rumänischen Tiefebene.

(Mitteilung aus dem bodenkundlichen Laboratorium der Staatlichen Forstverwaltung).

Um den Einfluss der verschiedenen Baum- und Strauchassociationen, wie sie sich in den Wäldern der Ebene als Unterbestand vorfinden, auf den Boden festzustellen sowie in Absicht, die Bedeutung zu erforschen, welche der Strauchvegetation als Kulturvorläufer in Steppenwäldern zukommt, wird in vorliegendem Aufsatz zunächst die Beeinflussung des Bodenzustandes durch einen Crataegus-Unterbestand untersucht. Zu diesem Zweck werden Böden, bestockt mit Crataegusarten und solche, welche nur begrast sind, untereinander verglichen. Untersuchungsziele waren: Bodenstruktur (Grösse des Hohlraumvolumes), Bodendichtigkeit (es wurde mit der Meyenburgerschen Sonde operiert), Humusgehalt, Bodenfeuchtigkeit in der Zeitspanne Juli-September. Die Forschungsergebnisse sind auf Seiten 444, 445, 447—451 zusammengestellt. Es konnte festgestellt werden, dass zwischen dem Bodenzustand unter Crataegus und jenem unter Grasnarbe grosse Unterschiede und zwar zu Gunsten der Strauchdecke bestehen. Im ersteren Falle ist der Boden viel lockerer, besser durchlüftet, humusreicher und feuchter.

Die gefundenen Zahlenwerte sind als Standard-Mass zukünftiger Forschungen über die Beeinflussung des Bodens durch andere Baum- oder Strauchvegetationen anzusehen.

Ueber die praktische Bedeutung eines Unterbestandes von Crataegus kann

Folgendes gesagt werden: in Lichtholzbeständen (in der Ebene, Eiche) vergesellschaftet sich Crataegus zum Unterbestand, der um so voller und ebensfroher ist, je mehr die Lichtung des Bestandes vorsichgeht.

Sowohl als Unterbestand, als auch als ausschliessliche Bodendecke stellt die Crataegus-Association den natürlichen Bodenschutz dar. Verdichtung, Austrocknung sowie alle daraus folgenden Entartungen werden ferngehalten. Des weiteren ist die Weide fast unmoglich gemacht, denn Grass wächst unter dem Dorn nicht, und ausserdem kann das Vieh an die etwa vorhandenen Grasbüschel nicht ankommen. — Der Verjungungszustand des Bodens unter Crataegus muss geradezu als ideal bezeichnet werden, und die natürliche Verjungung der Eiche ist als gesichert zu betrachten unter der Bedingung natürlich, dass zur Zeit Freihiebe eingelegt werden.

Als Pionier im Steppengelände bereitet Crataegus, namentlich wenn die einzelnen Individuen sich zu Beständen gruppieren, den Boden vorzüglich für die weitere Bewaldung.

Aus Vorstehendem folgt, dass dort wo Crataegus sich natürlich einfindet, derselbe solange nicht zu bekämpfen ist, als er nicht verdämmend wirkt, oder solange, als wir nicht imstande sind, ihn durch etwas Besseres zu ersetzen (etwa durch Verjungung des Bestandes).

Ob und in welchem Masse es angezeigt wäre, reine Eichenbestände mit Crataegus als Unterbestand künstlich zu begründen, ist eine Frage die zu erörtern bleibt; denn aus mancherlei Gründen indess wird der gemischte mehr hiebige Bestand uns immer als vorteilhafter erscheinen.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

PROBLEME DE REFORMA SILVICA

de I. FONAI

Pădurile reprezintă proprietatea foarte indicată pentru etatizare. Deasemeni păşunile alpine şi cele împădurite.

Legea de Reformă Agrară din România a însemnat un pas înainte în această direcţie, trecându-se pădurile dela diferite instituţiuni cu caracter public, juridic, anonim şi de persoane particulari la Stat.

A doua fază, a aplicării reformei agrare însă, adică împroprietărirea, aşa cum s'a făcut la noi, înseamnă o decădere.

S'a pus mai mult spirit de demagogie şi de pripeală, decât ştiinţă şi pricepere, de aceea a eşit altfel de cum trebuie. Comuna nici când nu poate fi chemată să colectiveze în proprietatea şi administraţia sa un bun eşit din cadrele individuale, cum e pădurea, care după natura ei, formează un tezaur naţional.

Reforma Agrară a avut scopul de a trece în folosinţa mulţimei agricole valorile naţionale, din care ea îşi asigură prin muncă proprie, pâinea de toate zilele. Aceasta, după concepţia generală în drept, nu s'a putut altfel, decât prin trecerea terenurilor în proprietatea particulară sau comunală.

In ceeace priveşte terenurile de cultură agricolă, mai merge: [illegible] le nivelează şi reduce vremea: lotaşii se asociază în cooperaţiuni, iar Statul îi sfătueşte, îi conduce şi ajută, nu pune piedici nici în vânzarea loturilor şi deci concentrarea lor în mână tare, producătoare.

Despre păduri nu se poate spune la fel. Exemple, pădurile particulare, cari dispar cu droaia, îndată ce au căutare; apoi pădurile diferitelor corporațiuni și comunale, cari sunt ale tuturor și ale nimănui, cu toată stricteța legei. Ele se fură, se tae, se distrug și nu se mai regenerează.

Reforma Agrară privitoare la păduri, așa cum s'a conceput și aplicat la noi, poate deveni un adevărat dezastru.

Ea n'a atins nici măcar ținta imediat socială pentru care s'a creiat adică: acoperirea nevoilor populației rurale in lemn și pășune, ci din contra, i-a pus sarcini de neinlăturat.

Comunele împroprietărite se plâng de multele cheltueli ce au de făcut pentru lemnărit și pășunat, ori in cele mai multe locuri până azi, nu li s'a cerut decât o taxă minimă de pășunat și pentru exploatare, în care nu s'au calculat prețul terenului, taxele de cadastru, amenajament și impozitele la comună, județ și Stat, nefiind încă proprietare. Unele renunță la pădure chiar așa fiind, găsind oneroasă proprietatea, căci își cumpără lemnul mai eftin dela Stat sau de pe piață. Altele se nutresc cu speranța că li se va aproba să vândă materialul lemnos din pădurea întreagă și atunci vor cere terenul pentru pășunat, sau vor renunța la el pentru Stat, ca să fie scutite de cheltuelile de regenerare.

In ce privește golurile de munte, comuna mărturisește că a avut pășune mai eftină în trecut, când avea golurile în arendă dela Stat sau altcineva, decât azi ca proprietară.

De fapt așa este.

Prețul de expropriere ce plătește comuna, este prea mare (400 lei de j. c.); la aceasta se adaogă cheltuelile de cadastru și punere în posesie (130 lei de j. c.), precum cele de amenajare (80 lei de j. c.); impozitele anuale (26% la prețul de expropriere) taxele de pază și administrare, etc., ce ating laolaltă suma de peste 200 lei de j. c. anual. Când dela Stat li s'a atribuit și se poate consimți și azi cu arendă de 30 lei de j. c. in care se cuprinde dobânda legală de 5% a prețului de expropriere (renta de împroprietărire) și 10 lei pentru pază și administrare.

Se pune întrebarea astfel, de ce s'a făcut împroprietărirea?

Răspunsul: fiindcă legea de R. A. nu cunoaște alt procedeu de urmat, pentru a îndruma pădurea, pășunea alpină, etc., în folosul obștei care beneficia de sute de ani și pentru a opri orice speculă pe chestia aceasta, care ar avea ca urmare, înăsprirea situației sociale.

Dar după cum rezultă din cele de mai sus, scopul nu s'a ajuns. Ţăranul, conservator din fire, vede bine la poalele munţilor dezastrul ce-l ameninţă.

A strigat să i se dea păşune. S'au dat păşuni comunale. Azi, deşteptat, ţăranul observă pericolul de moarte ce-l aşteaptă. Firma exploatatoare pleacă, iar el rămâne cu munţii goi, cu stâncă pretutindeni la suprafaţă, iar unde se găseşte sol, este regenerat cu esenţă fără valoare (mesteacăn, salcie, etc.): nu are de pe acum nici pădure nici păşune; cu ce se va alege în viitor? Vorbeşte de emigrare, colonisare sau o nouă revoluţie, pentru a se putea plasa în alte ţinuturi.

E ora a douăsprezecea; noi, silvicultorii, trebue să acţionăm: altfel se compromite grav regimul pădurilor şi se stinge şi poezia ciobanului dela munte, căci fără pădure nu există păşune alpină, — iar Moţul şi Pădureanul din Ardeal negăsind prilej de muncă, vor fi nevoiţi a părăsi munţii lor unde trăesc de mii de ani, consideraţi ca leagănul şi adăpostul românismului.

Nu trebuesc creiate noui legi, nici regulamente abstracte, lipsite de cunoaşterea realităţii.

Numai legea de R. A. urmează a fi aplicată altfel.

Problema este simplă: păşunea alpină şi cea împădurită, precum creşterea anuală a pădurilor atribuite comunelor, trebuesc asigurate pe seama populaţiei rurale — contra cost — Pentru aceasta nu-i nevoe să se facă proprietară comuna.

Ar urma să se convină printr'un acord cu comuna, să se menţină sau să se treacă din nou în proprietatea Statului, pădurea, păşunea împădurită şi păşunea alpină ce s'au atribuit comunei prin legea de Reformă Agrară, asigurând comunei prin contract de folosinţă şi arendare, numai folosul acestor bunuri. — Un fel de servitute veşnică, intabulată şi în cărţile funduare.

In acest caz, comuna ar fi scutită de plata preţului de expropriere şi atâtea alte cheltueli, cărora în nici un caz nu le poate face faţă.

Pe de altă parte, Statul ca proprietar, ar avea putinţa să îndrumeze îngrijirea păşunatului şi a pădurii în cadre raţionale de progres şi n'am avea teamă de ziua de mâine de pe urma defrişărilor făcute şi a pierderilor naţionale incalculabile ce vor urma.

Problèmes de réforme forestière.

En liaison avec l'application de la réforme agraire aux forêts, l'auteur fait la proposition suivante:

Que la forêt, le pâturage boisé, le pâturage alpin, qui ont été atribués à la commune par la loi de réforme agraire, passe de nouveau dans la propriété de l'État.

En echange, il faut assurer à la commune l'utilisation de ces biens, par contrat d'utilisation et d'affermage. Une espèce de servitude eternelle, inscrite dans les registres cadastraux. Par conséquant, la commune serrait epargnée d'un tas de dépenses et l'État pourrait dirriger le pâturage et la forêt dans les cadres rationnels de progrès .

Forstliche Reformprobleme.

Im Zusammenhang mit den den Wald betreffenden Bestimmungen der Agrarreform macht Verfasser folgenden Vorschlag:

Die durch Agrargesetze den Gemeinden zuerteilten Wälder, Wald -und Gebirgsweiden sollen wieder in's Staatseigentum zurückfallen. Als Gegenleistung soll den Gemeinden kontraktlich die Nutzniessung dieser Gründe gesichert werden: eine Art dauernder, in's Grundbuch eingetragenen Servitut. Den Gemeinden würden dadurch grosse Ausgaben erspart, der Staat andererseits könnte den Wald und die Viehweide im Rahmen einer rationellen Nutzung organisieren.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

ASUPRA CASTANULUI DIN OLTENIA

de Ing. A. HARALAMB

In jurul unui articol, publicat de d-l I. Conea, în Buletinul Soc. Regale Române de Geografie [1]).

Castanul este un arbore care caracterizează ţinuturile cu climat dulce.

Actuala sa arie naturală de vegetaţie ocupă regiuni cu totul diferite — mai mult sau mai puţin separate între ele — în Europa meridională şi centrală, America septentrională, Japonia şi China.

Aceste regiuni ar reprezenta însă numai fragmente din desvoltarea sa primitivă, care în era terţiară, unde se urcă din punctul de vedere al vechimii, ar fi fost incomparabil mai extinsă.

In adevăr, s'au descoperit frunze şi chiar castane, în terenurile terţiare din Franţa meridională, Croaţia, Siria, Ungaria, Transilvania, Apenini, Piemont, Toscana, etc., fapt care mai dovedeşte şi indigenatul său în Europa.

Locul de origină, de unde ar fi emigrat spre noi, nu este bine stabilit. Se înclină a crede că Asia ar fi locul de unde şi-a găsit uşor drumul de emigrare spre Europa, unde, împreună cu viţa de vie, s'a întins repede [2]).

In Europa, creşte mai ales pe malul mediteranean. Limita sa naturală septentrională — înăuntrul căreia poartă fructe, cari ajung la maturitate, — ar fi o linie cuprinsă între 48° și 50° latitudine boreală, linie care ar trece dela Cherbourg, prin Rouen, Reims, Francfurt pe Mein, Praga, Cracovia, Leopol, Chiev, Charcov și Camiscin. Prin cultură însă, a fost extins și mai în sus, găsindu-se azi în Anglia, Norvegia, Suedia.

---

[1]) I. Conea: Studiul geografic al castanului din Oltenia. Tomul L, 1931. (24 pagini).

[2]) Dott. Lodovico Picciotti: Monografia del Castagno (1922 Firenze Spinelli — 397 pag.).

Din punct de vedere altitudinal, urcă până la 800—1600 m. în Munții Spaniei de Sud și la 1300 m. în Sicilia. In Elveția, Tirol și Carintia se găsește dela șes, până la 900 m. altitudine, iar în Vosgi până la 600 m.

La noi în țară, castanul bun se întâlnește la Baia-Mare, Aiud, în Banat, aproape de Nadrag și în Oltenia — anume în Depresiunea Sub-Carpatică.

Puțini sunt însă cercetătorii cari să se fi ocupat în deajuns de castanul bun dela noi. In această privință, remarcăm o lucrare a camaradului nostru, d-l Ing. V. A. Ionescu [1]).

In studiul de care ne ocupăm în rândurile de mai jos, d-l Ion Conea, reia chestiunea, bazându-se, atât pe cercetările sale întreprinse la fața locului, cât și pe lucrarea d-lui V. A. Ionescu, pe care d-sa o prezintă ca „singurul studiu pe care-l cunoaștem ca privind direct această chestiune".

Autorul, exceptând dintr'un început puținii castani existenți la noi în localitățile amintite, arată că patria castanului în țara noastră poate fi considerată Oltenia sub-carpatică, iar aici, depresiunea de sub munte.

Se întinde și în afară de depresiune, dar, atât localitățile, cât și numărul exemplarelor sunt puțin numeroase. Se menționează în special, în partea de W a depresiunii, două nuclee mai importante: cel dela Obârșia Cloșani și cel dela Cloșanii de Motru: apoi, nucleele depe dealurile Sporești și Hobița. In partea de E a depresiunii, se constată că extensiunea castanului se confundă cu însăși depresiunea.

Cu alte cuvinte, prezența castanului în Oltenia este strâns legată de existența depresiunii sub-carpatice.

Dar și în cuprinsul acestei depresiuni, castanul se găsește mai ales „pe hotarul Nordic al ei și anume, pe fața abruptului prin cari munții cad deasupra acesteia".

---

[1]) V. Al. Ionescu. Condițiunile de vegetație ale Castanului bun la Tismana și împrejurimi. (Arhivele Olteniei . An. VIII. Nr. Sept.—Dec. 1929).

Cum se explică prezenţa Castanului în această depresiune?

Esenţă de climat dulce, temându-se mai ales de gerurile târzii, căutând adăpostul, a găsit în această depresiune condiţiuni prielnice de vegetaţie. Munţii Vulcanului şi Parângului „cari se ridică ca un zid, in marginea de Nord a Depresiunii Oltene” oferă Castanului o lungă fâşie de adăpost ideal. Clima este blândă, datorită mai ales faptului că depresiunea este ferită de furia vânturilor predominante dela Est şi N-Est, vânturi cari trec pe deasupra acestei regiuni.

Autorul ne prezintă castanul drept un arbore care iubeşte soarele puternic; deaceea s'ar găsi instalat pe versanţii sudici. In realitate însă, castanul are nevoie de mai puţină lumină decât stejarul, lucru care se constată şi din desimea frunzişului său. La expoziţiunile calde şi pe terenurile fertile el poate vegeta la umbra moderată a plantelor heliofile. Din acest punct de vedere, castanul este clasat între stejar şi fag.

Cât despre expoziţiune, nu este exigent, dar obişnuit, în optimum său climateric, vegetează mai bine pe versanţii N şi N-E. Numai în locurile mai reci caută expoziţiunile sudice, cu condiţia ca să fie protejat de vânt, cum se prezintă cazul la noi, în Oltenia.

Locurile unde vegetează bine castanul, sunt acelea unde pluviozitatea anuală ajunge la 1000 mm. In Oltenia, castanul se bucură şi de această situaţie favorabilă creşterii lui: la Tismana cantitatea totală anuală de precipitaţiuni este de 1000 mm.; bine repartizată în tot timpul anului.

In ce priveşte exigenţele lui faţă de sol, d-l Conea ne prezintă castanul drept un arbore care caută solurile calcare, cari ar fi o condiţiune indispensabilă pentru existenţa lui. D-sa afirmă: „în regiunile Mediteraneene, în Tirol, în pădurile din preajma Parisului şi în genere oriunde întâlnim păduri de castani, se observă că ele sunt crescute pe soluri calcaroase”. La noi, prezenţa lui, în număr mare, în partea de W a depresiunei, s'ar datori în parte şi faptului că „bordura Meridională a Munţilor Vulcani este cu mult mai bogată în calcar, decât aceeaş bordură a Munţilor Parângului, şi în genere, a Carpaţilor Olteni din Jiu şi până 'n Olt”.

Asupra acestei afirmaţiuni, atât de categoric enunţată, se cade să ne oprim şi să insistăm ceva mai mult.

Pentru a păşi — dela început — spre luminarea chestiunei extragem din lucrarea d-lui L. Piccioli: Monografia Castanului[1], pe care noi o socotim ca cea mai completă lucrare despre castan, apărută până azi — următoarele:

Castanul prosperă în aproape toate terenurile şi in special în cele fresce şi puţin umide, mobile, profunde şi destul de fertile.

Minunat de bine, îi merge pe acele terenuri cari provin din dezagregarea rocelor trachitice, leucitice, bazaltice, granitice, din acele porfire cari au un caracter moderat argilos şi sunt aproape totdeauna bogate in potasă, din sienite, şisturi cristaline, fonolite, gresii quarţoase şi feldspatice.

Se adaptează şi vegetează însă, pe terenurile sărace şi stâncoase, cu condiţia ca să poată să pătrundă cu rădăcinile prin crăpături.

Nu trăeşte bine pe solul exclusiv argilos sau compact şi nici pe cele mlăştinoase şi acide, sau conţinând o cantitate considerabilă de carbonat de calciu.

După ce remarcă că acest din urmă fapt a făcut obiectul multor discuţiuni contradictorii dintre botanişti, agronomi şi silvicultori, citând observaţiunile şi constatările unora din ei — d-l L. Piccioli arată că din cercetările sale, asupra acestui punct nevralgic al chestiunii, rezultă:

1) Castanul nu este o adevărată şi proprie specie care fuge de calciu, de care are nevoie în mică cantitate.

2) Creşte stingherit când calcarul este abundent şi piere repede dacă proporţia de calciu este superioară lui 1,8%.

3) Potasiul în sol face mai tolerabilă o mai mare cantitate de carbonat de calciu.

Această din urmă constatare, face pe L. P. să considere castanul drept un arbore de potasiu, constatare — dealtfel — dovedită şi de viguroasa lui creştere pe terenurile vulcanice, sau bogate în materii de origină plutonică.

Asupra castanului din depresiunea olteană, D-l Conea işi bazează o intreagă argumentare pe constatarea d-sale că acest arbore ar vegeta pe terenurile de natură calcaroasă. Realitatea insă este contrarie: Castanul dela noi nu se găseşte în terenurile calcaroase.

In sprijinul afirmaţiunii noastre, socotim că nu este inutil să

---

[1] Dott. Lodovico Piccili: Monografia del castagno. (1922 Firenze. Spinelli, 397 pag.).

[illegible] și constatările altora făcute asupra castanului de la noi, [illegible] încă se vorbește de el numai în treacăt. Astfel:

Grecescu, remarcând prezența castanului în Valea Castanilor în Nord de Comuna Orzești, Județul Mehedinți — localitate [illegible] și de d. I. Conea — ne arată că se află instalat pe un schelet format din dezagregarea șisturilor cristaline, adesea chiar pe stânca goală [1].

P. Enculescu, ni-l prezintă ca o esență prin excelență silicicolă, care „apare la noi și'n occident numai pe soluri cu subsoluri silicioase, ferindu-se de cele calcare" [2].

N. Iacobescu, după ce ni-l indică drept un arbore silicicol, scrie: „Suindu-ne pe munții din jurul Mănăstirii Tismana, vedem în mijlocul pădurii de fag și gorun, pâlcuri de castan. Observând natura pietrelor de jos, constatăm că acolo unde este castan, roca este silicioasă (gresie); îndată ce gresia dispare și încep calcarele, castanul dispare și el" [3].

In fine, silvicultorul G. C. Ionescu, voind să dovedească că acest arbore datează la noi încă din terțiar, afirmă: „Castanul, atât în pâlcuri pure, cât și în amestec cu celelalte specii, nu apare decât pe gresii", fapt care concordă perfect cu cerințele lui, fiind o esență silicicolă [4].

Să revenim la studiul d-lui I. C. Forma ariei de vegetație a castanului în Oltenia, este aceea a unui triunghiu cu baza în podișul Mehedințului și cu vârful în punctul Jiblea pe Olt, — aceeaș ca a depresiunii, de care este strâns legată prezența acestui arbore.

În cuprinsul acestei arii, optimum climateric al castanului ar fi realizat în partea de W a depresiunii: deaceea este mai răspândit la Apus, decât la Răsărit de Jiu.

Lărgirea ariei de vegetație „dincolo de limita de apus a depresiunii, în podișul Mehedinților", s'ar datora — după d. I. C. —

---

[1] Grecescu. Conspectul florii Romaniei (1898 București, pag. [illegible]–741).

[2] P. Enculescu. Zonele de vegetație lemnoasă din România în raport cu condițiunile oro-hidrografice, climaterice și de subsol. (1924. Buc. Cartea Românească pag. 119).

[3] N. Iacobescu. Elemente de botanică. (Cartea Românească pag. [illegible] și 260).

[4] G. C. Ionescu. Baia de Aramă și împrejurimile. (Revista Pădurilor, [illegible] pag. 413).

directei expuneri în bătaia soarelui a acestui podiş şi constituţiei lui calcaroase.

Iar, slaba reprezentare a castanului în partea de Est a depresiunei, s'ar datora nu numai faptului că depresiunea se îngustează în stânga Jiului, dar în acelaş timp se şi ridică. In adevăr, extremitatea ei Estică se află la o altitudine de 500 m., pe când la Tismana nu avem decât 200 m. De aici, rezultă un quantum anual de temperatură inferior celui din jumătatea de apus a depresiunii.

Afară de aceasta, jumătatea apuseană a depresiunii se mai bucură şi de alte avantagii, faţă de cea răsăriteană. Ea este mai adăpostită de crivăţ şi de vânturile aspre ce bat pe depresiune. La apus de Tismana, crivăţul ajunge cu totul atins; abia se simte iarna. Munţii, în această parte, mai înalţi, oferă un adăpost mai sigur, mai accentuat. „Căldarea jumătăţii de apus a depresiunii este mai „adâncă, mai închisă, mai adăpostită, mai depărtată de locurile „peste cari crivăţul poate încă sufla cu putere".

In fine, jumătatea depresiunii dela Sud cu dealuri discontinui şi mai puţin înalte ca la Est, fiind, „prin însăşi poziţia ei, mai expusă soarelui şi mai din plin bătută de razele acestuia", îmagazinează un quantum de căldură superior celui dela Est de Jiu.

In ce priveşte densitatea în răspândirea castanului, se dă, la sfârşitul studiului, un tablou cu toate localităţile unde se află.

După ce se face descrierea masivului de castani dela Tismana „cel mai puternic şi cel mai vechi din toate", autorul se ocupă de origina castanului în Oltenia.

Astfel, examinând fenomenul sub toate aspectele lui şi în toate locurile din Oltenia, autorul crede despre castanul din Oltenia că este adus, iar nici de cum că ar fi un relict terţiar. Unul din argumentele ce aduce în sprijinul afirmaţiei d-sale, este şi acela că toate locurile unde îl întâlnim se găsesc în jurul vechilor mănăstiri sau schituri oltene.

Au sujet du châtaignier de l'Olténie.

Discussion à propos d'une étude publiée dans le bulletin de la société royale de géographie, dans laquelle on explique la distribution du châtaignier dans l'Olténie, par ses exigences en ce qui concerne le sol et le climat, et surtout par la préférence pour les sols calcaires.

M. Haralamb, appuis sur la littérature publiée jusqu'aujourd'hui, démontre le contraire: le châtaignier est silicole.

Ueber die Kastanie in der „Oltenia".

Erwiderung betreffend eine Arbeit veröffentlicht im Organ der geographischen Gesellschaft.

Es wird dort angegeben dass die Verbreitung der Kastanie in Oltenia durch ihre standörtliche Ansprüche zu erklären wäre; sie soll besonders die kalkhaltigen Böden bevorziehen.

Herr Haralamb, unterstützt auf mehrere Veröffentlichungen. bestreit diese Behauptung und stellt fest dass die Kastanie auf Sandböden gedeiht.

ORGANIZAREA COMISIILOR DE RIDICĂRI IN PLAN ATAŞATE DIRECŢIILOR SILVICE REGIONALE

de Ing. CONST. FEDOROVICI

Având în vedere experienţele dobândite la direcţia Cadastrului român, la comisiile de ridicări în plan ale direcţiilor regionale silvice, de amenajări şi la calculul şi întocmirea planurilor, propun pentru uniformizarea lucrărilor comisiilor în plan, adoptarea următoarelor modificări şi complectări în legătură cu raţionalizarea şi uşurarea calculelor şi întocmirea planurilor la birou:

1. Semne convenţionale în topografie şi geodezie:

○ Semnal de triangulaţie.

⊗ Punct de intersecţie.

○ Potenot.

○ Staţie de ţăruş.

□ Staţie pe piatră de hotar.

○ Radiere pe ţăruş.

□ Radiere pe piatră de hotar.

2. Numărătoarea staţiilor.

Numărătoarea movilelor de hotar să se menţină, dându-li-se un număr curent, iar staţiilor de ajutor, adausuri alfabetice ca 1-a, 2-a, etc. Staţiile de busolă (la detalii, ca văi, culmi, drumuri, piscuri) să se numeroteze dela 500 sau 1000 în sus, ca să nu corespundă cu cele tachimetrice la hotar.

3. Operatorii.

Inaintea începerii măsurătorii, să verifice toate aparatele, să noteze cofecientul lunetei pentru firele stadimetrice.

In timpul lucrului să facă schiţe exacte, cu arătarea nordului şi să ridice în plan detaliile.

Activitatea zilnică a fiecărui membru al comisiei se trece în registrele speciale.

4. Carnetele de teren.

Toate carnetele de teren se numerotează; se numerotează şi filele din fiecare carnet.

Astfel, dacă se termină unul, se indică n-rul şi pagina carnetului următor, unde se continuă drumuirea.

5. **Formarea echipelor.**

a) Echipa cu **Tachimetrul** se compune din:

Operator şi

5 lucrători: 1 la aparat (scrie şi n-rul ţăruşilor), 1 cu jalonul mergând înainte (poartă şi cutia aparatului) face ţăruşi, 2 la lanţul de 50 m. şi 1 la jalonul înapoi (face movilele).

b) Echipa cu **Busola** se compune din:

Operator şi

3 lucrători: 1 la aparat, 1 la stadie şi 1 care face şi bate ţăruşii şi alege staţii.

6. **Aparatele necesare.**

a) Un tachimetru centesimal

b) 2—3 busole, indiferent sistemul

c) 2 jaloane

d) 4—6 stadii

e) un lanţ, neapărat de 50 m.

d) 20 fişe cu 2 legături

f) Eventual 1 umbrelă de soare, cu toate că nu o găsim necesară.

7. **Imprimate.**

1) Foi de observaţie pentru busolă.

2) Foi de observaţie pentru tachimetru.

3) Foi de observaţie pentru triangulaţie.

4) Foi de observaţie pentru calculul triangulaţiei.

5) Foi pentru calculul suprafeţelor.

Aceste imprimate se pot lesne confecţiona la şapirograf.

8. **Registre.**

Pentru raţionalizarea lucrărilor ţiu să introduc pentru aceste comisiuni următoarele 5 registre, afară de cel de intrare şi eşire.

A) **Registrul jurnal nr. 1, al ridicărilor zilnice:**

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

[illegible]	Operator: Inginer sau conducător	Data	Ridicări în plan efectuate								Aparatul întrebuinţat, coeficientul lunetei	
			Hotar		Pişcuri		Drumuri		Văi, Poeni			
			dela	la	dela	la	dela	la	dela	la	Tachimetru Nr.	Busolă Nr.
			○	○	○	○	○	○	○	○		

Acest registru dă relații imediat în ce stadiu se găsește lucrarea, cine a lucrat și ce, care stații, unde, aparatul întrebuințat, coeficientul lunetei.

B) Registrul no. 2, al transporturilor.

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

Nr. curent	D a t a	Transporturi de aparate			Transporturi de oameni			Distanțe	Costul transportului
		cu trenul	cu mașina	cu căruța	cu trenu	cu mașina	cu căruța		
		dela La	dela La	dela La	dela La	dela La	dela La	Km.	Lei

Indică ce transporturi s'au făcut, distanța, costul.

C) Registrul no. 3, al lucrătorilor.

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

No. curent	D a t a	Operatorul: inginer sau conductor	Porțiunea ridicată în plan	Totalul stațiilor efectuate într'o zi	Lucrători întrebuințați			Observațiuni
					pe 1 zi	pe $1/2$ zi	Totalul zilelor de om	

Arată câți lucrători s'au întrebuințat pe echipe, de fiecare operator, și porțiunea ridicată în plan

Prezintă totalul cheltuielilor pe păduri, pe articole, operatorul care a făcut-o, pentru care scop.

D) Registrul no. 4, al cheltuielilor.

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

No. curent	Operatorul: inginer sau conductor	D a t a	Specificarea cheltuielilor	Zile de om lucrătoare	Costul lucrătorilor		Materiale cumpărate		Costul cheltuielilor
					unitar	Total	La firma	Costul lor	
					Lei	Lei	Lei	Lei	Total lei

E) Registrul no. 5, al drumuirilor.

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

[illegible]	Operatorul	Poligon sau Drumuire	Trece prin punctele:			Nrul staţiilor Totale	Neinchiderea poligonului			
			Staţia ○	Carnetul Nr.	Fila Nr.		Y		X	
							m.	cm.	m.	cm.
							±		±	

Redă un tabloul al felului cum s'a organizat ridicarea in plan a unei păduri, staţiile prin care trece drumuirea s'au poligonul, in care carnet, cine a măsurat-o, totalul staţiilor dintr'o drumuire.

Calculatorul înscrie în acest registru erorile de neînchidere, lungimea drumuirei.

Toate registrele de mai sus sunt neapărat necesare pentru că in orice moment se pote controla activitatea şi gestiunea comisiei.

9. Hotărnicirea pădurilor Statului.

Ridicarea in plan se poate face combinat cu facerea hotărnicirei pădurilor in primul rând prin citarea din partea comisiei a părţilor, ca să asiste la măsurătoarea hotarelor, făcându-se procesele verbale cuvenit şi pe urmă prin afişara planului la primăria respectivă, in vederea unei eventuale contestaţii.

Iar pentru ca adresele (corespondenţa) comisiei să aibă un aspect oficial, necesar în asemenea imprejurări, propun ca arhiva comisiei să fie inzestrată cu următoarele ştampile şi o tuşieră.

1. Una ştampilă dreptunghiulară cu entêt-ul comisiei.
2. Una ştampilă pentru înregistrarea actelor intrate
3. Una ştampilă rotundă.
4. Una ştampilă pentru: Şeful comisiei
Inginer silvic.

10. Diverse materiale necesare comisiei.

Furnituri cu rechizite, cretă forestieră albastră sau neagră (cea care nu se şterge de ploaie) pentru numărătoarea ţăruşilor, hârtie milimetrică, de calc, un dublu sau triplu decimetru, una maşină de calcule, una tabelă pentru calculul tacheometric de „Sanfelici" şi una busolă de expediţie.

Calculul şi intocmirea planurilor.

Cele ce urmează se referă numai la chestiunile cele mai esenţiale.

De multe ori se intâmplă ca operatorul de teren n'are posibilitatea să calculez ce a măsurat şi din această cauză aplicarea registrului No. 5 „Situaţia poligoanelor" este de cel mai mare folos pentru calculator.

După consultarea acestui registru se poate perfect informa care este situaţia şi organizarea ridicărei în plan a pădurei respective, îi arată câte drumuiri sau poligoane are de calculat: numărul staţiilor dintr'o drumuire, în care carnet şi filă se găsesc, eventual coeficientul lunetei pentru radieri, şi indică numele inginerului operator care răspunde de exactitatea lucrării pe teren.

Drumuirile de hotar măsurate cu tachimetrul se calculează cel mai bine şi rapid cu tabelele „Sanfelici", trecându-se amândouă coordonatele relative al unui aliniament pentru adunat distanţa descompusă, în maşina de calcul.

Repartizarea erorilor azimutale şi coordonatelor relative se face exact, notându-se toate calculele efectuate în carnetul de teren.

Perimetrul pădurii calculat se raportează în plan pe hârtie milimetrică, fără a mai fi nevoie de coordinatograf — deoarece suprafaţa planului se calculează analitic cu maşina de calculul, luându-se datele coordonatelor absolute calculate din carnetele de teren iar suprafeţele astfel calculate au o aproximaţie de 0,50 până 1.00 metrii pătraţi.

Cea mai bună metodă pentru calcularea suprafeţelor este aceea a d-lui inginer Ciurileanu. Tot perimetrul pădurii se divide în poligoane cu câte 15 staţii şi fiecare poligon se calculează în parte după metoda de mai sus.

La detalii, ca văi, culmi, drumuri, etc., ridicate în plan cu busola, se calculează numai aliniamentele prin aplicarea coeficientului lunetei şi reducerea la orizont, iar raportarea în plan se face foarte expeditiv cu însuşi acul magnetic al busolei pe hârtie de calc care pe urmă se aplică pe planul original.

Pentru curbele de nivel se calculează cotele tuturor staţiilor luându-se ca bază de plecare o „cotă" a serviciului geografic al armatei (după harta M. St. Major).

Calculul cotelor relative și absolute, repartizarea erorilor se face ca la coordonate.

In plan se trec toate cotele absolute, corespunzătoare unei curbe de nivel cu echidistanța fixată de mai înainte.

Desenarea curbelor de nivel nu se face direct, ci pe hârtie de calc, care s'a pus peste planul original și prins cu pioneze.

Curbele de nivel se copiază definitiv pe plan cu ajutorul unor hârtii de indigo.

Au sujet de l'organisation des commissions de levées des plans.

On fait certaines propositions pour une organisation plus rationnelle des commissions de levées des plans attachées aux directions régionales forestières.

Ueber die Organisation der mit topographischen Aufnahmen betrauten Kommissionen.

Verfasser macht Vorschläge betreffend die rationelle Organisierung der mit topographischen Aufnahmen betrauten Kommissionen, welche den Aussen-Direktionen beigegeben sind.

C R O N I C Ă

ADUNAREA GENERALA A SOC. „PROGRESUL SILVIC" DIN 1932

In zilele de 16—19 Iulie a. c. a avut loc adunarea generala anuală a Soc. „Progresul Silvic".

In contra temerilor exprimate de o redusă participare la lucrări, adunarea s'a bucurat de o afluenţă încurajatoare. Lucrările adunării au decurs după programul stabilit, provocând vii discuţii. Ca şi în trecut, problemele puse au atins toate laturile de actualitate ale economiei noastre forestiere.

Preocupările de interes general dovedite şi de data aceasta de către Societatea noastră, şi-au găsit un admirabil ecou în presa românească.

Desbaterile adunării vor face obiectul unei publicaţii speciale ca şi în anii trecuţi.

Red.

CRONICA INTERNAŢIONALĂ A LEMNULUI

— Incercări de asanare. — Conferinţele dela Geneva şi Viena. — Perspective —

Restaurarea regiunilor devastate, mărirea consumului de lemn de celuloză, mobile şi construcţii de tot felul, au provocat imediat după răsboi o cerere crescândă de lemn. Fenomenul era natural şi reprezenta unul din aspectele vieţei economice postbelice atât de înfloritoare.

Ţările bogate în păduri au căutat să satisfacă această cerere considerabilă de lemn intensificând exploatările şi mărind numărul şi capacitatea de producţie a fabricilor ce posedau.

Nevoia de lemn a debuşeurilor din Apus corespundea de altfel nevoilor interne ale ţărilor producătoare, de oarece cele mai multe din ele, — Polonia, Cehoslovacia, Letonia, Estonia, Finlanda, — fiind state noui, organizarea lor reclama în primul rând capitaluri.

Exportul de lemn al statelor producătoare a mers crescând, depăşind cu mult producţia normală a pădurilor lor şi ca atare întrecând volumul ce exportau înaintea răsboiului când se stabilise un echilibru între cerere şi ofertă.

Starea înfloritoare a comerţului şi industriei forestiere a încetat brusc [illegible] anului 1929, moment in care a isbucnit criza economică ce continuă [illegible] toate ramurile de activitate.

Efectele depresiunei economice in câmpul activității forestiere s'au manifestat:

prin o comprimare a nevoilor în lemn a țărilor importatoare,

prin neputința statelor exportatoare de a-și plasa producția și ca atare, o acumulare de produse lemnoase brute și fabricate, și

prin [illegible] prețurilor, în multe părți sub costul de producție.

Reducerea consumului de lemn, dacă ținem seama de natura trebuințelor pe care acest material e chemat să le satisfacă, e posibilă fără să provoace suferințe sau perturbări economice.

Pe lângă aceasta — după părerea multor economiști — lemnul este amenințat să fie înlocuit în numeroase întrebuințări și activități industriale cu alte materii prime, mai ieftine și de calități technologice superioare. După o statistică publicată de „National Lumber Manufacturers Association" consumația lemnului în Statele-Unite a scăzut, în perioada 1900—1927, cu 20%, în timp ce pentru nevoile construcțiilor întrebuințarea materialelor înlocuitoare (cimentul, fierul și [illegible]) a crescut cu 200%.

Intrebuințarea placajelor și furnirurilor au contribuit și vor continua să [illegible] la diminuarea volumului lemnos consumat în diversele sale utilizări.

Perturbările financiare și monetare survenite în anul 1931 s'au repercutat [illegible] asupra economiei forestiere. Retragerea de credite ce a urmat prăbușirea lirei sterline, de ex., au afectat însăși baza de rezistență a industriilor forestiere din Polonia, Finlanda, Cehoslovacia, Letonia, iar îngrădirile valutare și politica de autarchie inaugurată de toate statele europene au agravat și mai mult situația industriei și comerțului de lemn.

In afară de efectele crizei generale, economia forestieră a fost influențată și de o serie de cauze specifice.

Prefacerile politice și economice din Rusia, țară care înaintea războiului [illegible] 20% din exportul mondial de lemn, au scos-o pentru câtăva vreme din rândul țărilor producătoare de lemn. Golul lăsat de Rusia a fost acoperit mai ales de produsele Finlandei, Suediei, Poloniei, care au făcut eforturi deosebite pentru organizarea și desvoltarea producției forestiere naționale.

Cu începere din 1929, Rusia începe să facă — pe baza unui plan de lucru bine studiat (planul quinquenal) — energice sforțări pentru recâștigarea poziției ce ocupa înainte de 1914 în comerțul internațional al lemnului. Coincidența apariției Rusiei pe piața lemnului european cu isbucnirea crizei a mărit și mai mult pierderile suferite de țările exportatoare care zi de zi vedeau micșorându-se atât cantitățile ce exportau cât și prețurile obținute. Răul era cu atât mai mare cu cât țările nordice în special, în investițiile ce făcuseră pentru super-desvoltarea producției forestiere, se pare că neglijaseră posibilitatea reapariției Rusiei, țară cu imense posibilități forestiere și dispusă a face toate sacrificiile pentru realizarea prevederilor planului quinquenal.

Apariția bruscă și puternică a lemnului sovietic în comerțul internațional a provocat deruta tuturora și a făcut să se considere U. R. S. S. drept cauză [illegible] a crizei producției forestiere.

Am asistat astfel, timp de 2 ani la interminabile discuțiuni în jurul așa zisului „dumping forestier sovietic".

Incepând din a doua jumătate a anului 1931, caracterul concurenţei sovietice a început să se precizeze tot mai mult, statele exportatoare mai lezate consimţind să recunoască în cele din urmă că ieşirea pe piaţa internaţională a U. R. S. S. era un fapt de aşteptat.

* * *

Consecinţele din ce în ce mai distrugătoare ale crizei economice au condus la concluzia că o asanare a situaţiunei nu poate porni decât printr'o cooperaţie internaţională. Pe această linie de conduită notăm conferinţele dintre diverse ţări ţinute la Paris, Varşovia, cartelul forestier dintre Jugoslavia şi România cunoscut sub numele de „Union-Bois".

Efectele circumscrise ale tentativelor anului 1931 şi starea tot mai disperată a economiei forestiere au determinat Societatea Naţiunilor (S. D. N.) să ia în studiu problema lemnului, convocând la Geneva pentru zilele de 25—27 Aprilie 1932 o consultare a statelor europene interesate în această ramură de activitate.

Soluţiile recomandate de experţii întruniţi la Geneva pentru îndreptarea situaţiei actuale, au fost:

a) comprimarea producţiunii, respectiv reducerea exploatărilor;

b) reducerea exportului, adică adaptarea producţiei la cerinţele consumului;

c) creiarea unui oficiu internaţional al lemnului destinat să înlesnească realizarea soluţiunilor dela punctele a şi b.

Ţinându-se seama de poziţia geografică a ţărilor exportatoare, s'a recomandat ca în caz când o înţelegere unanimă nu va fi posibilă să se urmărească înţelegeri pe grupe de ţări producătoare.

Din analiza situaţiei lor geografice, a debuşeurilor lor naturale, ţările producătoare de lemn formează două grupe distincte:

a) ţările din nordul Europei: Rusia, Finlanda, Suedia, Norvegia, Estonia, Letonia şi Lituania;

b) ţările din centrul şi sud-estul Europei: Polonia, România, Cehoslovacia, Jugoslavia şi Austria.

Intrucât la Geneva experţii ţărilor participante nu aveau plenipotenţa de a lua angajamente s'a hotărât convocarea unei noui conferinţe europene la Viena. Aceasta s'a întrunit la 9 Iunie 1932 şi s'a ocupat în mod special cu două din soluţiunile propuse la Geneva de comitetul experţilor forestieri:

reglementarea exportului şi

creiarea oficiului internaţional al lemnului.

Rezultatul practic al acestei conferinţe a fost semnarea unui acord parţial între şase state: Polonia, România, Cehoslovacia, Jugoslavia, Austria şi Letonia, care se obligă a proceda la reducerea exportului de lemn în limita unor cifre ce urmează a se fixa ulterior.

Tot la conferinţa dela Viena s'a recunoscut necesitatea fondării unor organe interne — sindicate — destinate a veghia ca exportul fiecărei ţări să se facă în limita contingentelor ce li se vor atribui.

O observaţie atentă a situaţiei economiei forestiere din fiecare ţară exportatoare de lemn ne arată că industriile respective au atins un stadiu de desvoltare care depășește cu mult nevoile consumului actual. O restabilire a situației din anii 1926—1928, nu o mai credem posibilă pentru motivele că consumul sporit de lemnărie de după răsboi a fost un fenomen trecător, iar volumul de lemn pe care U. R. S. S. va continua a-l desface pe piața internațională se va repercuta în detrimentul tuturor statelor exportatoare din Europa.

Ceeace credem însă, că s'ar putea obține — *printr'un acord, al tuturor statelor producătoare* — ar fi evitarea dezastrului total și definitiv al industriei lemnului, dezastru ce ar provoca incomensurabile prejudicii materiale, morale și sociale pentru statele în care pădurile se înscriu între primele avuții naționale. Un acord general ar mai da posibilitatea de adaptare, pe timpul crizei, a producției la consum, oferind în acelaș timp mijlocul de a opri concurența acerbă dintre țări și menținând un nivel acceptabil al prețurilor.

Asanarea completă a economiei forestiere nu poate veni decât atunci când criza economică actuală va lua sfârșit. Accentuăm că starea de echilibru se va produce la un nou nivel care va fi rezultanta unui consum normal și al puterii reale de export a țărilor producătoare.

Gh. I. Ionescu

AL DOILEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE CARBON-CARBURANT

Dela 1 la 7 Octombrie 1932, se va ține la Milan al doilea Congres Internațional de Carbon-Carburant. Primul Congres a avut loc la Paris, cu ocaziunea Expozițiunii Coloniale. La Congresul din Milan, se vor discuta toate chestiunile științifice, technice, economice, industriale și comerciale, ce se referă la producerea și utilizarea carbonului, drept carburant de înlocuire.

Carbonul-carburant, este în principiu cărbunele de origină vegetală sau minerală, care poate produce o energie termodynamică.

Lucrările Congresului vor fi împărțite în patru secțiuni:

I-a Secțiune. Studiu științific, technic și economic al Carbonului-Carburant.

A IIa Secțiune. Producția industrială a Carbonului-Carburant.

A III-a Secțiune. Utilizarea și distribuirea Carbonului-Carburant.

A IV-a Secțiune. Aplicările coloniale ale Carbonului-Carburant.

Comunicările se vor adresa Secretariatului General al Congresului la Touring Club Italian, Milan.

(Secrétariat général du Congrès International du Carbon-Carburant) Corso-Italia, 10. Ele trebuesc scrise în una din limbile următoare: italiana, franceza, engleza, germana.

Pentru a se putea permite tipărirea comunicărilor, ele trebuesc trimise Secretariatului General al Congresului, înainte de 15 August 1932.

Informațiunile, adeziunile, corespondența, trebuesc adresate Secretariatului General al Congresului.

Oricine poate fi membru al Congresului, participând la lucrările sale în următoarele condițiuni:

a) Se va înainta cererea de inscriere la Secretariatul Comitetului organizator, înainte de 1 Septembrie 1932, arătând odată cu numele și pronumele, domicilitul, naționalitatea, profesia și calitatea.

b) A doua condițiune este de a fi admis de Comitetul organizator.

Membrii inscriși după cererea lor, vor primi comunicările și rapoartele cu condițiunea de a vărsa, in acelaș timp cu cererea de inscriere suma de 25 lire italiene prin mandat poștal, internațional, adresat Touring Clubului Italian (Corso Italia 10 — Milan).

Congresul va ține ședințele sale dela 1 la 5 Octombrie 1932 în Palatul Touring Clubului Italian, iar dela 5—7 Octombrie, se vor face excursii. Regulamentul-Program, definitiv și detailat al Congresului, va fi comunicat înainte de 15 Septembrie 1932.

N. Nedelcovici

— RECENZII —

Société des Nations. Comité économique: *Le problème du bois*, ses aspects internationaux, 50 pag. Genève. 1932. (2 fr. elv.).

De câţiva ani, criza mondială, care bântuie toate ramurile de producţie, a lovit grav şi economia forestieră. Situaţia financiară precară a multor state europene, la încetarea ostilităţilor, în special a statelor noui create, le-a forţat să pună în exploatare într'un tempo grăbit resursele lor forestiere, astfel că în această vreme, s'a ajuns la o adevărată supraproducţie de lemne, depăşindu-se cu mult puterea de absorbiţie a ţărilor importatoare.

Lucrările de restaurare a regiunilor devastate de războiu, a industriilor, minelor provocaseră în adevăr o creştere a cerinţelor de lemn de construcţie; deasemenea consumaţia de hârtie celuloză şi mătase artificială se mărise considerabil, cerând din an în an tot mai mult ca materie primă. In fine deplasările de populaţie, ridicarea standardului de viaţă şi a cerinţelor de confort a necesitat mari cantităţi de lemn pentru ambalaj, noui construcţiuni, mobilier, etc.

Incepând din 1930 din contră s'a manifestat o restrângere puternică a consumului de lemn atât în ţările importatoare, cât şi în cele exportatoare: în Anglia importul a scăzut dela 9,1 mil. m^3 (1928) la 7.6 mil. în 1931; în Germania dela 15.8 mil. m.^{3} (1928) la 5.7 mil. (1931); în Italia dela 3,3 mil. m.^{3} în 1927 la 2.3 mil. în 1931.

Această scădere a consumului se explică atât prin reducerea puterii de cumpărare a consumatorilor, din cauza crizei generale, cât şi prin înlocuirea progresivă a lemnului în anumite utilizări, prin alte materiale (fer, ciment, ghips, etc.).

Odată cu declararea crizei şi înăsprirea concurenţei între statele producătoare, apare pe pieţele de consum şi lemnul rusesc. După războiu Rusia, care înainte de războiu era prima ţară producătoare de lemn din Europa, încetase aproape complect de a mai conta printre cele ce aprovizionau piaţa internaţională. Dispariţia acestui puternic concurent stimulase producţia celorlalte ţări cu bogate resurse forestiere, în special a Finlandei care atinsese în 1927 cifra maximă în export (1.3 mil. stds), a Suediei (1.2 mil. stds), a Poloniei 4.0 mil. m.^{3}, a Letoniei, României, Jugoslaviei, Austriei etc.

Incepând din 1927 exportul sovietic de lemne a crescut considerabil, ca urmare a aplicării planului quinquenal de desvoltare economică, ajungând în 1931 să reprezinte cu cei 955.000 std. cam 20 în sută din exportul european de lemne, adică aproape cât şi înainte de războiu.

Aceste cauze au făcut ca exportul celorlalte țări producătoare să scadă considerabil: al Finlandei la 780.000 stds. în 1931, al Suediei la 729.000 stds; al Poloniei la 2.000.000 m.^{3}, al României la 14 mil. tone.

Dar ceeace e mai grav e că reducerea cantităților exportate nu a împiedecat nici de cum scăderea continuă a prețurilor. Ele nu mai reprezintă azi decât jumătate, și poate și mai puțin, din ceea ce era cu 3—4 ani înainte. În multe cazuri, prețurile de desfacere a cherestelei nu mai acoperă nici costul de producție. Se înțelege că, în atari condițiuni, producția forestieră a pierdut orice rentabilitate și consecințele sunt grave atât pentru proprietarii de păduri, cât și pentru exploatatori, fabricanți, lucrători și comercianți. Dificultățile au fost încă agravate prin fluctuațiile monetare din unele țări producătoare, fiind știut că industria lemnului ține imobilizate valorile angajate în producție timp de peste un an.

Din expunerea de mai sus se vede ce gravitate prezintă azi problema producției forestiere și cât interes găsirea unor soluțiuni, pentru țările ce-și fondează prosperitatea pe resursele lemnoase.

De aceea majoritatea statelor producătoare și consumatoare au luat măsuri fie de a sprijini producția și exportul fie de a înfrâna importul spre a apăra producția internă de o scădere a prețurilor.

Criza în producția lemnului a încetat astfel de a fi o chestiune economică pur națională, pentru a deveni una internațională, iar remediile ei necesită imperios o cooperare internațională.

În general, criza producției forestiere poate fi atenuată prin măsuri apropiate de ordin interior: exploatarea pădurilor se bucură de o oarecare elasticitate, grație faptului că tăerile pot fi amânate; arborele rămas netăiat nu constitue nici o povară pentru nimeni, din contra continuă a crește în volum și în valoare. Pe de altă parte, în industria lemnului capitalurile investite nu sunt așa de mari ca în multe altele și pot rămâne câtva timp neutilizate, ceeace dă acestei ramuri de producție o oarecare capacitate de adaptare la nevoile vremii.

Dată fiind imposibilitatea de a se acționa asupra cererii, adică asupra nevoilor consumului, măsurile de remediere a efectelor crizei vor trebui să țintească în primul rând o reducere voluntară a ofertei.

Pentru a ajunge la acest rezultat e nevoie să se realizeze o conlucrare internațională, înțelegându-se nevoia unor sacrificii din partea tuturor.

Reducerea exportului la cerințele țărilor importatoare sau mai precis, echilibrarea ofertei și a cererii nu se poate obține decât prin reducerea exploatărilor. Această soluție este cu atât mai indicată, cu cât — după constatările economiștilor forestieri — aproape în toate țările din lume producția efectivă de lemn depășește într'o măsură mai mare sau mai mică posibilitatea normală a acestora.

În împrejurările actuale însă, o limitare concentrată a tăerilor nu pare aplicabilă practic, fiind foarte dificil a interveni în politica forestieră a diverselor țări, și de a exercita un control internațional al extensiunii ce se dau acestor tăeri.

Aceasta fiind situația economiei forestiere atinsă de criză, Societatea Națiunilor, solicitată de reprezentanții mai multor țări interesate, a decis să organizeze o consultare de experți pentru a se orienta asupra problemei lemnului. Experții delegați a 14 țări europene între cari și al României, și delegatul Canadei s'au întrunit la Geneva în zilele de 25, 26 și [illegible] a. c. schimbând între ei pă- [illegible] la mijloacele proprii [illegible] pentru atenuarea crizei ac- [illegible] țărilor participante au [illegible] singurul mijloc actualmente [illegible] a situației constă [illegible] exportului tuturor țărilor [illegible] la capacitatea de absorbție [illegible] importatoare, stabilindu-se pro- [illegible] participare și contingențe de [illegible] toate țările interesate.

[illegible] diverselor țări neavând împu- [illegible] de a lua angajamente în nu- [illegible] ce reprezentau, s'a decis [illegible] unei nouă conferințe la [illegible] Iunie a. c. (care a și avut [illegible] Delegația austriacă a fost însărci- [illegible] să pregătească materialul statistic [illegible] ca bază a discuțiilor. Conferința [illegible] avea să se ocupe special de chestiunea restrângerii exportului și de crearea unui oficiu internațional al lemnului, care să faciliteze colaborarea diverselor țări interesate și să organizeze aplicarea hotărîrilor ce s'ar lua.

Publicația Societății Națiunilor cuprinde, în afară de interesantul raport al delegației comitetului economic, din care am reprodus mai sus părțile principale, o serie de expozeuri, cu privire la situația economiei forestiere în câteva din țările participante și foarte interesante cifre statistice asupra comerțului de lemne înainte și după isbucnirea crizei.

Din partea României a fost delegat d. Ing. P. Ioan, Subdirectorul C.A.P.S. și d. Dyonis Anhauch. Documentatul raport al D-lui P. Ioan se găsește deasemenea publicat în lucrarea de față.

D. A. Sburlan.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 3 Martie 1932.

Paul Buffault.

La Loire, fleuve inutile (fin).

Loara, fluviu inutil. (sfârşit).

In continuarea articolului început în No. precedent, autorul îşi propune să examineze starea pădurilor din bazinul superior al Loirei, măsurile, cari s'au luat până acum în vederea împăduririi suprafeţelor degradate şi cele ce ar trebui să se mai ia pentru a se desăvârşi opera.

Cu această ocazie discută chestiunea inundaţiilor — chestiune, care la noi în anul acesta este pentru a doua oară actuală — în legătură cu despăduririle. Fără îndoială — spune autorul — omul nu poate să modifice complect circumstanţele climatologice şi topografice, cari determină inundaţiile sau turbură regimul apelor; el nu poate de asemenea să aducă schimbări apreciabile în natura geologică a solului. Nu este însă complect dezarmat în contra inundaţiilor şi poate să activeze cu folos, străduindu-se să restabilească echilibrul forţelor naturale, distrus prin neprevederea generaţiilor precedente.

Nu se poate nega influenţa favorabilă a pădurilor existente şi a reîmpăduririlor asupra alimentării izvoarelor şi debitului cursurilor de apă. Bineînţeles, că nu în orice condiţii şi împrejurări, împădurirea va aduce o atenuare în amplitudinea creşterilor de apă, mai ales, dacă ea nu se face pe suprafeţe întinse. Prea mulţi factori intervin, pentru ca să se poată ridica acest postulat la un adevăr absolut.

Ţinta, către care trebuesc să meargă eforturile silvicultorilor este să constitue pe terenurile degradate sau ameninţate de eroziune o armătură puternică, din asociaţii vegetale, a căror presenţă este justificată de condiţiile ecologice şi climatice.

M. Negre.

Aménagement du mont Lozère.

Amenajamentul muntelui Lozère.

Consideraţii generale şi consideraţii speciale cu privire la posibilitatea împăduririi muntelui Lozère. — Va urma.

E. Graber.

L'Ire et son bassin

Ire şi bazinul său.

Contribuţii la studiul influenţii pădurii asupra torenţialităţii şi regimului apelor, cu referire la râul Ire şi bazinul său.

H. de Brun

Coup d'oeil retrospectif sur nos forêts du Midi.

Scurtă privire asupra pădurilor din Sudul Franţei.

Diversele probleme, ridicate prin punerea în valoare a suprafeţelor puţin productive, dar imense, sunt — de câţiva ani — studiate cu atenţie crescândă, justificată de influenţa pe care poate s'o aibă asupra economiei regiunii restaurarea acestor terenuri printr'o mai bună împădurire.

A. Arnould.

Notions de botanique au début du XVIII-e siècle.

Noţiuni de botanică la începutul secolului al 17-lea.

Autorul articolului a descoperit o carte din 1633, intitulată: Adriani Spigelii philos ac medici Patavini Isagoges in rem herbariam. Este un tratat de botanică în limba latină împărţit în două părţi: I-a tratând despre forma plantelor şi II-a despre întrebuinţările şi proprietăţile lor.

Este o lucrare, ce rezumă cunoştinţele botanice dela începutul secolului al XVII-lea. Faţă de înălţimile, la care au ajuns cunoştinţele botanice azi după 300 de ani dela cartea lui Spigelius, citirea acesteia excită râsul prin primitivitatea ei.

Ştiinţa urmându-şi progresul în acelaş tempo ca şi până acum peste 300 de ani cunoştinţele noastre de azi ar trebue să apară şi ele ridicule.

Iată câteva spicuiri din rezumatul cărţii lui Spigelius:

Părţile plantei sunt simple sau compuse şi comune sau particulare, după cum se întâlnesc la toate sau numai la unele plante.

Părţile simple comune sunt: carnea, nervul sau fibra, vâna, pielea sau membrana, la care trebue să adăugăm umoarea. (Se dă apoi explicaţiile fiecărei părţi).

Părţile simple particulare sunt osul şi cartilajul. Osul este un element dur şi solid, care se găseşte în unele fructe (cireaşa, migdala, pruna) şi care conţine sămânţa. Cartilajul este un tegument mai subţire decât osul, mai tare decât pielea şi translucid ca aceasta.

Sunt 6 părţi compuse comune: rădăcina, tulpina, ramura, frunza, floarea şi sămânţa.

In ce priveşte fiziologia vegetală Spigelius să găsea în faţa unor enigme. El se întreabă: Ce este floarea şi frunza? Şi mărturiseşte, că n'a găsit un răspuns satisfăcător. Crede totuşi, că frunzele sunt necesare pentru protecţia florilor, fructelor şi tulpinei, dar nu pentru toate aceste părţi şi la toate plantele. Florile au rolul de a proteja fructele.

Imparte toate plantele în 4 clase: arbori, copaci, arbuşti şi ierburi.

Arborele este o plantă, care porneşte din rădăcină cu o singură tulpină, ce se divide apoi în crăci principale şi ramuri. El nu poate să fie distrus uşor.

Copăcelul (arbrisseau) este o plantă, care emite din rădăcină mai multe tulpini, care apoi se împart în numeroase ramuri (coacăzul).

Arbustul sau subarbuatul e o plantă lemnoasă cu tulpină unică, diferind de arbore prin înălţime, iar de iarbă prin durata existenţei.

Erburile sunt plante, cari mor cu totul după ce au produs sămânţa. Spigelius nu ştie însă, în ce clasă urmează să pună plantele cu bulbi (narcisul, zambila)? Dar ciupercile? Şi atunci a mai făcut o clasă (a 5-a) pentru ciuperci şi trufe.

Intre caracterele secundare ale plantelor pune: mirosul şi gustul. Diferenţa fructelor constitue genurile principale la arbori: glandifere, nucifere, conifere, pomifere şi bacifere.

Arbori cultivaţi se clasează după fructe, arborii sălbateci după fructe şi după alte părţi.

In partea II-a a cărţii, Spigelius tra-

Diversele probleme, ridicate prin punerea în valoare a suprafeţelor puţin productive, dar imense, sunt — de câţiva ani — studiate cu atenţie crescândă, justificată de influenţa pe care poate s'o aibă asupra economiei regiunii restaurarea acestor terenuri printr'o mai bună împădurire.

A. Arnould.

Notions de botanique au début du XVIII-e siècle.

Noţiuni de botanică la începutul secolului al 17-lea.

Autorul articolului a descoperit o carte din 1633, intitulată: Adriani Spigelii philos ac medici Pataurini Isagoges in rem herbariam. Este un tratat de botanică în limba latină împărţit în două părţi: I-a tratând despre forma plantelor şi II-a despre întrebuinţările şi proprietăţile lor.

Este o lucrare, ce rezumă cunoştinţele botanice dela începutul secolului al XVII-lea. Faţă de înălţimile, la care au ajuns cunoştinţele botanice azi după 300 de ani dela cartea lui Spigelius, citirea acesteia excită râsul prin primitivitatea ei.

Ştiinţa urmându-şi progresul în acelaş tempo ca şi până acum, peste 300 de ani cunoştinţele noastre de azi ar trebue să apară şi ele ridicule.

Iată câteva spicuiri din rezumatul cărţii lui Spigelius:

Parţile plantei sunt simple sau compuse şi comune sau particulare, după cum se întâlnesc la toate sau numai la unele plante.

Părţile simple comune sunt: carnea, nervul sau fibra, vâna, pielea sau membrana, la care trebue să adăugăm umoarea. (Se dă apoi explicaţiile fiecărei părţi).

Părţile simple particulare sunt osul şi cartilajul. Osul este un element dur şi solid, care se găseşte în unele fructe (cireaşa, migdala, pruna) şi care conţine sământa. Cartilajul este un tegument mai subţire decât osul, mai tare decât pielea şi translucid ca aceasta.

Sunt 6 părţi compuse comune: rădăcina, tulpina, ramura, frunza, floarea şi sămânţa.

In ce priveşte fiziologia vegetală Spigelius să găsea în faţa unor enigme. El se întreabă: Ce este floarea şi frunza? Şi mărturiseşte, că n'a găsit un răspuns satisfăcător. Crede totuşi, că frunzele sunt necesare pentru protecţia florilor, fructelor şi tulpinei, dar nu pentru toate aceste părţi şi la toate plantele. Florile au rolul de a proteja fructele.

Imparte toate plantele în 4 clase: arbori, copaci, arbuşti şi ierburi.

Arborele este o plantă, care porneşte din rădăcină cu o singură tulpină, ce se divide apoi în crăci principale şi ramuri. El nu poate să fie distrus uşor.

Copăcelul (arbrisseau) este o plantă, care emite din rădăcină mai multe tulpini, care apoi se împart în numeroase ramuri (coacăzul).

Arbustul sau subarbustul e o plantă lemnoasă cu tulpină unică, diferind de arbore prin înălţime, iar de iarbă prin durata existenţei.

Erburile sunt plante, cari mor cu totul după ce au produs sămânţa. Spigelius nu ştie însă, în ce clasă urmează să pună plantele cu bulbi (narcisul, zambila)? Dar ciupercile? Şi atunci a mai făcut o clasă (a 5-a) pentru ciuperci şi trufe.

Intre caracterele secundare ale plantelor pune: mirosul şi gustul. Diferenţa fructelor constitue genurile principale la arbori: glandifere, nucifere, conifere, pomifere şi bacifere.

Arbori cultivaţi se clasează după fructe, arborii sălbateci după fructe şi după alte părţi.

In partea II-a a cărţii, Spigelius tra-

[illegible]

[illegible] du bois.

[illegible] lemnului.

[illegible] forestieri pot contracta [illegible] ca vegetalele forestiere sau cu [illegible] un oarecare număr de boli [illegible] mai multe sau mai puţin cuno[illegible].

[illegible] o cercetare printre medicii în [illegible] şi revista Paris Me[illegible] o interesantă dare de [illegible].

[illegible] amintite s'ar împărţi în [illegible]:

[illegible] tăetorilor de lemne;

[illegible] silvestră.

[illegible] în cadrul banal al boalelor [illegible] de origine traumatică, chimică [illegible]. Erupţia care s'a numit [illegible] „râia lemnului" se locali[illegible] la mâini. Tratamentul [illegible] şi vindecarea uşoară, fără [illegible] să-şi întrerupă lucrul.

[illegible] privește sensibilizaţia [illegible], aceasta e un fenomen cu[illegible].

[illegible] în perfectă sănătate aparentă [illegible] ocupaţia în pădure mulţi ani [illegible] şi deodată — el prezintă [illegible] mâini, etc.

[illegible] câtva timp (scurt) totul reintră [illegible] dar individul rămâne sensi[illegible] şi oridecâte ori se va apropia [illegible] vor reapare aceleaşi simptome [illegible] cazuri de indivizi sensibili[illegible] nici nu s'au mai putut apropia [illegible] parchet în exploatare, fără a că[illegible] al feţei cu conjuctivită.

[illegible], că agentul iritant ar fi scoar[illegible] acidifiatea joacă un rol de pri[illegible].

[illegible] boale de această natură nu apar [illegible] decât la o singură specie fore[illegible].

[illegible] preventiv pare puţin efi[illegible] ar fi să se desensibilizeze [illegible] ceia ce e foarte greu.

Cunoştinţele actuale asupra acestor boli sunt imperfecte. Chestiunea este însă destul de interesantă, căci sunt unii sensibilizaţi, cari nu mai pot lucra lemn toată viaţa.

Roger Ducamp.

La culture pastorale dans les Cevennes en particulier.

Cultura pastorală, cu privire la Ceveni.

A. Barbey.

Y-a-t-il une question des Maures et de l'Esterel?

Este o chestiune a masivelor Maures şi Esterel?

Cinci incendii în timp de numai 15 ani au distrus în parte cele mai bogate păduri ale Provenţei.

Autorul crede, că nu trebue să se dezarmeze în faţa pericolului ce creşte mereu, ci să se perfecţioneze apărarea prin prevenire.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 3. 1932.

L. Colette.

Aménagement des futaies jardinées par la méthode du contrôle.

Amenajarea codrului grădinărit prin metoda controlului.

După ce se face istoricul şi se arată principiile cari stau la baza acestei metode de amenajament, se indică operaţiunile preliminarii, în vederea stabilirii amenajamentului.

Eg. Rosseels.

Excursion en 1931.

Se fac anumite consideraţiuni de ordin technic asupra pădurilor vizitate în vara anului 1931, de membrii Soc. forestiere belgiene.

G. Luncz.

La lumière et les forêts. (Etudes récentes).

Lumina şi pădurile (Studii recente).

Determinarea rolului luminei în viaţa plantelor, independent de alţi factori, ca umiditatea şi căldura, este o sarcină dificilă în cercetările ştiinţifice; dificilă pentrucă factorii amintiţi se prezintă totdeauna împreună iar rolurile lor în fiziologia plantelor sunt aşa de amestecate în cât ele se influenţează unele pe altele.

Totuşi cunoaşterea aprofundată a acestei probleme este cu atât mai importantă cu cât, dintre factorii fizici ai fiziologiei plantelor, silvicultorul nu poate avea o influenţă decât asupra efectului luminei.

Autorul acestui articol, strânge în 10 pagini observaţiunile şi constatările făcute, de acei cercetători cari au studiat această chestiune, din punctul de vedere al rolului frunzelor arborilor (frunze de lumină şi fr. de umbră); al răriturilor (felul cum trebuesc făcute, efectul lor, intervalele de timp), al cantităţii de lumină de care are nevoie planta; al manierii cum se comportă ierburile sub masivul păduros şi al modalităţilor folosite în vederea utilizării luminii pentru a putea produce trunchiuri frumoase şi sănătoase (ca subetajul, răriturile).

Loi relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers. Documents parlementaires.

Legea relativă la protecţia pădurilor aparţinând particularilor.

Desbaterile parlamentului.

A. HA

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 5. 1932.

Sam. Aubert.

Les lapiaz du Jura ont-ils été boisés

Locurile numite Lapiaz în Jura, au fost împădu

Există în aceşti munţi, anumite numite *Lapiaz*. Suprafaţa lor prezintă succesiune de vâlcele transversale acope rite cu o frumoasă vegetaţie şi de platouri calcare în formă de dale mult sau mai puţin profund şen crăpate.

Dalele stâncoase care constituesc deala acestor platouri, adesea goale, mai mulţi metri pătraţi, sunt ata o vegetaţie de gazon, de câţiva d pătraţi în suprafaţă.

Ici şi colo, se observă chiar o ve ţie arbustivă, iar altele prezintă şi molid cu o vegetaţie destul de activă. tr'un cuvânt, se prezintă aici toate succesive ale colonizării, dela primii nieri ai vegetaţiei şi până la pădure.

Intrebându-se dacă aceste lapiaz fost altădată împădurite, autorul răsp afirmativ aducând şi dovezi. Omul fi incendiat, pentru nevoia de Atunci, locul a devenit prada age eroziunii, aducându-le în situaţia ac de goliciune. Azi vegetaţia se for să pună din nou stăpânire pe sol.

S. Combe.

Pluviosité et boisement.

Pluviositate şi împădurire.

Referindu-se la articolele d-lor M lon şi Sam. Aubert publicate în jurnal, remarcă un viţiu, care-i pare turbură interpretarea rezultatelor ob

Nu se găseşte în articolele auto citaţi distincţiunea între cele două mene distincte: Condensaţiunile ocu precipitaţiunile.

Dacă nu poate exista ploaie fără densare, există însă condensare ploaie, sub formă de aburi, ceaţă etc.

Ploaia se poate măsura cu instrumente: Condensaţiunile nu acea

Admiţând că pădurea este fără

asupra precipitaţiunilor, ea are o mare influenţă asupra condensaţiunilor, ceeace nu este un factor de neglijat.

Eric Badoux.

Quelques aspects de l'Ecosse forestière. (Fr.).

Câteva aspecte din Scoţia forestieră.

Aproape 1.300.000 ha, adică 18% din ţara Scoţiei — sunt representate prin: *Deer-forest*. Este vorba de o landă cadrilată de mlaştini, unde apar ici şi colo locuri stâncoase, acoperite cu o vegetaţie compusă din pin sylvestru, mesteacăn şi stejar, care n'ar merita să poarte numele de pădure.

Este regiunea cea mai bogată în vânat.

Mare parte din această întindere nu-i capabilă de împădurire: aceasta din cauza latitudinei (limita superioară a vegetaţiei stă la 300-400 m. altit.), vânturilor violente şi a însuşirilor rele ale solului.

S'au făcut încercări de împădurire, însoţite de drenuri. Pinul sylvestru, esenţa indigenă, n'a dat rezultate bune; în schimb, molidul de Sitka şi apoi Duglasul verde, au dat cele mai bune rezultate.

Autorul remarcă numărul mare de exotice folosite, precum şi modalitatea folosită de a se planta la distanţe mari.

A. Har.

SILVA

No. 14.

Philipp Sieber, Forstmeister i. R.

Graswuchs in Plenterbeständen.

Năpădirea gramineelor în arborete parcurse prin tăieri jardinatorii.

Autorul constată că mulţi silvicultori cari, în ipoteza tăerilor rase, urmate de împăduriri, lasă suprafeţe întinse ani întregi prada gramineelor, se arată foarte impresionaţi de locurile rămase deocamdată neîmpădurite după tăeri jardinatorii. In primul rând contestă pretinsa improductivitate a unor asemenea ochiuri inerbate, căci — aşa susţine — rădăcinile arborilor, rămaşi în picioare, pun la contribuţie şi ştie să folosească facultăţile lor productive. Apoi, sprijinindu-se pe cercetări recente, relevă faptul că desvelirea solului nu e nici de cum identică cu degradarea lui.

Teama de care a fost vorba mai sus, autorul şi o explică prin tendinţele schimbate ale silviculturii (germane) de azi faţă de cele din secolul trecut. Altădată, preocuparea principală era regenerarea promptă — de aceea termene de regenerare scurte cu scop de a evita înierbarea locurilor desvelite. Astăzi, ceeace prevalează, este îngrijirea minuţioasă a elementelor adulte şi semi-adulte, pe când reîmpădurirea este considerată, nu ca indiferentă, dar mai în totdeauna, ca suficientă pentru reconstituirea arboretelor descomplectate prin tăeri jardinatorii. In adevăr, desvoltarea gramineelor cari ar putea să periciteze puieţimea merge descrescând, pe măsură ce seminţişul se împuterniceşte şi humusul crud (acid) se consumă. De altfel, înrâurirea favorabilă a gramineelor nu consistă numai în consumarea şi transformarea humusului crud în humus neutru, ci şi în ameliorarea fizică a solului şi în aerisirea lui (după putrezirea rădăcinilor). Gramineele ar avea apoi şi darul de a reduce extremele de temperatură. Pentru aceste cuvinte plivitul în timpul secetei este desigur o greşală.

Revenind în special la arborete jardinate, autorul ne spune că inerbarea solului nici odată nu este un fapt definitiv, ci este supusă unei continue schimbări. Această afirmaţiune se verifică prin rezultatele a 3 observaţiuni făcute în anii 1929, 30 şi 31: numărul gramineelor descreşte (Calamagrostis epigeios) sau rămâne staţionar (Aira flexuosa), pe când seminţişul (pin, molid, larice, mesteacăn, stejar, frasin şi acer) se înmulţeşte.

Deaceea opinează autorul că gramineele, dacă pot întârzia regenerarea, nu pot fi considerate ca o piedică desăvârșită a ei.

In sfârșit se discută utilitatea indirectă a gramineelor și a buruenilor în general: ele servesc vânatului ca hrană, îndepărtându-l mai mult ori mai puțin de acele specii cari sunt obiectul culturii forestiere. Vânatul mare de ex. preferă măceurișul față de frunzișul speciilor forestiere.

Articolul se termină cu cuvântul profund al lui Morozov: „In pădure nu există nimic vătămător".

No. 15.

Dr. iur. Zenker, Rechtsanwalt und Notar, Friedeberg.

Forstwirtschaft und Patentrecht.

Economia forestieră și dreptul brevetelor.

„Economia forestieră și dreptul brevetelor — o stranie acuplare", așa începe articolul, și cu drept cuvânt. Nu e tocmai banală comunicarea ce ni-o face autorul.

Se cunosc ravajele pe care curenții de aer vijelioși le fac câte odată în păduri. Se cunoaște sumedenia de propuneri și încercări cari au fost făcute, pentru a mări rezistența arboretelor contra aerului în mișcare. De curând un silvicultor — Stork — administratorul unui domeniu forestier particular în munții Iser (Silesia) a imaginat un nou procedeu pentru stabilirea unui brâu protector la marginea sau prin interiorul unui arboret — procedeu care până azi pare a fi singurul care a reușit să oprească doboriturile pricinuite de vijelii în arborete bătrâne de molift. Până aci nimic straniu, nimic surprinzător. Ceeace a stârnit însă nedumerirea unora, ba chiar supărarea altora este faptul că Stork a cerut autorității competinte să i se breveteze procedeul. Cererea lui a fost admisă, acordându-i-se brevetul imperiului german No. 435552. Mulți n'au vrut să crează, nu și-au putut închipui că produsele gândirei în domeniul silvic pot fi brevetate. Așa și administrația pădurilor Statului din Prusia, care a mers în recurs până la casație (Reichsgericht), dar care în fond (im wesentlichen) n'a putut să obție anularea brevetului, dându-se câștig de cauză intimatului.

In ce consistă procedeul brevetat? In elagarea și tunderea coronamentelor în așa fel încât în partea de unde bate vântul acestea în totalitatea lor să alcătuească un plan înclinat care nu opune rezistență vântului și care lasă să se scurgă undele de aer fără a produce vre-o vătămare.

Autorul, un jurist, prieten cu Stork, nu se mulțămește numai cu comunicarea faptului, de sigur interesant, dar și examinează cestiunea din punctul de vedere juridic și ajunge la concluziunea că invențiunea lui Stork întrunește toate elementele cerute de dreptul special, pentru a putea fi brevetată.

No. 20.

Ein Meinungsaustausch über Fragen der bodenkundlichen Forschung.

Un schimb de păreri asupra cestiunii privitoare la cercetări pedologice

Prof. L. G. Romell de la Universitatea Ithaca N. A. printr'un articol intitulat *„Despre înrâurirea tăerilor rase asupra mersului fenomenelor biologice și biochimice în solul forestier"* reamintește lucrările lui Feher (vezi Rev. Păd. No. 8 1931 pag. 714) în această cestiune și găsește că concluziunile formulate de acest cercetător nu sunt îndeajuns de justificate. Nu putem susține, declară autorul, că desvelirea solului (prin tăeri rase) ori unde și ori când ar avea înrâurire de înviorare asupra lui. Aceasta depinde de împrejurări multiple: trebue să [illegible] în localitate, trebue să observăm [illegible], citând pe P. E. Müller (Scandinavia şi Romell) care pe nedrept este [illegible]. În cursul expunerii sale Romell [illegible] şi ironizează mai ales pe profesorul Lang (München) şi pe Feher (Sopron). Amândoui răspund în acelaş număr al „Silvei", cel dintâi printr'un articol intitulat „*Tendinţi ale cercetărilor pedologice*", iar cel d'al doilea printr'un [illegible] asupra „*săcrilor rase şi a condiţiunilor microbiologice ale solului forestier*". Lang respinge alegaţiunea lui Romell [illegible] pedologii proprie „Europei [illegible]" şi afirmă că fiecare cercetător [illegible] personale şi nu se mulţumeşte numai cu deducţiuni speculative. [illegible] insistă mai ales asupra necesităţii [illegible] observaţiunilor exacte al căror rezultat nu se contestă, altele de aceiaşi [illegible], cum Romell nu a făcut şi desigur nu poate face. Observaţiunea [illegible], contemplarea naturei în ziua de [illegible] e desigură.

Feher de altfel îşi menţin absolut [illegible] şi-au exprimat cu altă ocaziune [illegible] datori lui Romell nici cu [illegible], nici cu ironiile.

* * *

FORSTARCHIV.

Heft 7, 1 April 1932.

[illegible] Stech.

Breitsaaten im Kamp.

Semănături pe suprafaţă în pepinieră.

În dezvoltarea temei „în ce chip anume se poate scoate din o cantitate de sămânţă cel mai mare număr de puieţi" autorul expune rezultatul experienţei sale, conchizând că semănătura pe suprafaţă este mai rentabilă decât cea în rigole, putând elimina lucrările de întreţinere când puieţii au acoperit terenul. Recomandă experienţa în acest sens.

[illegible] Hilf adaogă la finele articolului: că aceasta depinde mult de condiţiile locale. O semănătură cu maşina în rânduri dese ar folosi terenul mai economic.

H. Armbruster

Ergebnisse des Pflanzen - Lohnzucht - betriebes und des Verfahrens des Aufhöhens der Pfleugstreifen.

Rezultate privitoare la creşterea puieţilor în antrepriză şi la metoda plantaţiei în brazdă înălţată.

Comentând rezultatele experienţei sale din anii 1926—1932 conchide că cheltuelile de procurarea sămânţei, de semănare şi întreţinerea puieţilor au fost mai mici în lucrările de regie decât în cele de untrepriză; cheltuelile de completări invers. Cheltuelile de întreţinere la plantaţia în brazdă înnălţată au fost mai mici decât la plantaţéia obişnuită. În plus puieţii s'au desvoltat mai bine.

W. Baak.

Die Handklemmpflanzung im Stücklohnbetrieb.

Plantaţia prin plantator cu plata la bucată.

Descrie o unealtă de plantat (un plantator având la partea inf. o latură dreaptă şi alta rotundă iar mânerul la înnălţimea convenabilă, astfel că lucrătorul să-l apuce cu ambele mâini şi să nu stea aplecat) arătând că s'a ajuns la plantaţia a 193—229 pueţi pe oră, lucrătorul câştigând 0,54—0,63 RM (1 RM=40 lei) pe oră. Rezultatul plantaţiei: toţi puieţii prinşi şi bine crescuţi.

Heft. 8, 15 April 1932.

K. Abetz und C. Hampe.

Zur Frage der Bewertung des Pflanzenvorrates in der Kampbilanz.

Referitor la chestiunea estimaţiei rezervei de puieţi în bilanţul pepinierei.

Autorii arată în esenţă că în timpuri ne mare şi continuă oscilare a preţurilor se recomandă pentru o echilibrare a venitului pepinierei faţă de actuala situaţii a preţurilor, încheerea unei socoteli speciale sau estimarea rezervei de puieţi de la început şi sfârşit cu preţurile dela finele anului.

Mueller.

Rüsselkäferbekämpfung mit entsäuertem Baumteer.

Combaterea insectei „Hilobius abietis" cu gudron desacizat.

Autorul a făcut încercarea de a înlocui combaterea cu sistemul şanţurilor-cursă şi curselor de scoarţă — care părea prea scump, prin vopsirea (mânjirea) cu catran (gudron) desacizat a 38.000 puieţi de molid brad şi douglas de 3—4 ani. Costul la ha 10 R. M. (400 lei). Rezultatul a avut succes deplin. Recomandă lărgirea experienţei.

Pieper Willi.

Selbsthilfebauten für Waldarbeiter.

Locuinţe pentru lucrători construite de ei înşişi.

Autorul înfăţişează 2 tipuri de locuinţe pentru lucrători ce pot fi construite de ei înşişi din lemn rotund (bârne). Prezintă avantagii în cazul construcţiei unei case duble (pentru 2 familii). Acoperişul este de carton.

Tr. I.—H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 5, Martie 1932.

Prof. Dr. Jegel.

Der Reichswald als Stolz und Sorgenkind von Alt-Nürnberg.

Pădurea imperială a vechiului Nürnberg ca mândrie şi grijă.

Continuându-se istoricul pădurilor din jurul Nürnberg-ului, început în numărul trecut, se aminteşte lupta ce s'a dus ales cu dreptul de a creşte vânat. O mare cauză, care a dat mult de lucru a fost multele servituţi create în decur secolelor 18—19.

Dr. Fred. W. Freise.

Holzkohlen—und Nebenproduktengewinnung, sowie Harzgewinnung in der Brasilianischen Waldwirtschaft.

Fabricarea mangalului şi recoltarea produselor secundare, precum extragerea răşinei în economia silvică din Brazilia.

In linii foarte generale se descrie fabricarea mangalului; cum se aşează lemnele, cum se face şi cât durează arderea. La unele instalaţiuni se folosesc şi gazele din care se extrag: acid acetic, eter şi altele.

Extragerea răşinei este destul de răspândită în Brazilia din cauză că are în foarte multe întrebuinţări: la butoaie, oale, bărci... şi chiar în medicină.

Autorul accentuiază că regenerarea arboretelor din care se extrage răşina se face cu greu.

Dr. v. Pechmann.

Saatgutprovenienzfragen vor Jahre.

Problema provenienţei seminţei acum 160 ani.

Cu citate din rapoartele a mai m silvicultori din regiunea Salin, autorul arată că chestiunea provenienţei sem preocupa pe specialişti deja în anul 17

Heft 6 Martie 1932.

Prof. Dr. Gerhard Reinhold.

Folgerungen der forstlichen Betriebswirtschaftslehre und der Forstpolitik für die Forstwirtschaft der wichtigsten Besitzformen.

Consecinţele exploatării forestiere şi a politicei fo restiere pentru economia silvică în cele mai importante forme de proprietate.

Câteva consideraţiuni pe tema atât de actuală în Germania, a crizei forestiere. Cauzele acestei crize sunt mai mult de natură politică decât economică. (Relaţiunile comerciale cu Rusia).

S'a propus de unii ca statul să nu-şi mai exploateze, pentru moment pădurile sale, ci să lase pe proprietarul particular (care reprezintă 2/3 din totalul pădurilor) să acopere consumul intern. Pe de altă parte se crede că prin extinderea raţionalizărei în exploatări şi administraţie să se producă mai eftin, concurându-se astfel lemnul străin.

Fritz Lautenbach.
Probleme des Baumlebens.

Probleme din viaţa arborelui.

In urma a multor cercetări, autorul ajunge la concluzia că geotropismul şi heliotropismul pot fi considerate şi reduse la fenomene galvanotropiste.

Heft 7 Aprilie 1932.
H. Eidmann.
Die Forstentomologie in Canada, ihre Organisation und Probleme.

Entomologia forestieră în Canada, organizarea şi problemele sale.

Serviciul entomologic forestier în Canada se grupează în secţiunea entomologică din Ministerul Agriculturei.

Pentru facerea cercetărilor şi observaţiunilor necesare serviciul dispune de mai multe staţiuni de experimentaţie permanente şi unele volante care se instalează pentru scurt timp în punctele unde se iveşte un atac nou de insecte.

Intre insectele cari dau mult de lucru serviciului entomologic se găsesc în pădurile de conifere următoarele: Cacoecia fumiferana Clem., Sygae onematus erichsoni Hartig., Ellopia fiscellaria Guen., Bucculotrix canadensiscka Chamb.

Reinhard Strecker.
Goethes Denkmethode.

Cum gândia Goethe.

Goethe pe lângă că a fost unul din marii poeţi ai lumii a fost de asemenea şi un pasionat cercetător al naturei. Lucrările lui în domeniul morfologiei, al descendenţei fac dovada cum a înţeles el a cugeta, cugetare care se resfrânge în întreaga operă.

Dr. Barth.
Bemerkungen zu dem Aufsatz des Forstassesors Rolf Weber, Speyer: „Zählt das Ausarten bei der Zeitstudie zur Vorarbeit oder zur Hauptarbeit?"

Observaţiuni asupra articolului silvicultorului stagiar Rolf Weber, Speyer: Se socoteşte tăerea crăcilor în studiul timpului la munca preliminară sau la cea principală?"

Concluzia ce d. Weber a formulat într'un număr precedent al revistei, că tăierea crăcilor trebueşte trecută la munca principală este analizată arătându-se avantajele şi dezavantajele.

Reissig.
Zählt des Ausasten bei der Zeitstudie zur Vorarbeit oder zur Hauptarbeit?

Se socoteşte tăerea crăcilor în studiul timpului la munca preliminară sau la cea principală?

Referindu-se la propunerea d-lui Weber despre care se vorbeşte şi 'n articolul de mai sus autorul spune că ea este justă şi chiar practică.

Heft 8, Aprilie 1932.

Dr. phil. C. H. Bornebusch.

Das Tierleben des Waldbödens.

Animalele solurilor de pădure.

Cercetându-se animalele din solul a zece tipuri deosebite de pădure s'au găsit următoarele rezultate:

Un sol bun adăpostește o serie de animale mai mari, pe când un sol prost, un număr mare de animale, însă mici.

Fiecare tip de pădure își are forma sa specifică.

Între animalele cele mai importante cari aduc mari servicii solului, sunt râmele: Lumbricus terrestris, Allolobophora longa, Lumbricus rubelius, Lumbricus festivus. Acestea trebuiesc să fie cruțate și chiar favorizate.

Prof. M. Schädelin.

Über Bestandspflege.

Despre îngrijirea arboretelor.

O conferință de perfecționare a silvicultorilor din Hesa ținută la Giessen.

Scopul urmărit de silvicultor trebuie să fie producerea de lemn mult și valoros, deziderat ce se poate ajunge prin recomandațiile ce se fac la îngrijirea arboretelor. Cea mai eficace intervenție de ameliorare a arboretelor, autorul o crede când s'a ajuns starea de masiv, și 'n cea de prăjiniș, momente în care încep a se face diferențieri simțitoare între arbori. Această intervenție se recomandă a face în etajul superior, scoțându-se exemplarele slabe și fără valoare..

Anc. V. Răd.

„CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN".

Februar 1932, Heft 2.

Ing. Dr. B. Ramsauer.

Rauchschäden und Bodenuntersuchung.

Vătămările prin fum și cercetările asupra solului.

Criticând rezultatul cercetărilor lui Wieler, Ruanov, Stoklaser, etc. autorul conchide, că nu se poate stabili o relațiune directă între cantitatea de sulf cuprinsă în solul unei regiuni vătămate prin fum și aceea conținută în plantele de pe acest sol.

Combătând apoi procedeele vechi, în cari probele se luau în stratul superficial al solului, autorul recomandă să se ia probe din întregul profil al solului și să se țină seama de tipul și felul solului, de anotimp, etc. Cercetările astfel făcute duc la următoarele concluziuni: conținutul în SO_3 solubil în acizi în general e mai mare la solurile din apropierea furnalelor și deci expuse vătămării prin fum; acumularea lui SO_3 se produce în orizontul de trecere dela cel cu humus către subsol. Conținutul în SO_3 solubil în apă la solurile apropiate de furnal e aproape acelaș ca la cele depărtate, fapt care se explică prin reducerea procesului de formare a acestui SO_3, datorită spălării cationilor ce formează sărurile solubile în apă.

R. Hassenberger.

Schälstudien an Fichte und Tanne im Hochgebirge.

Studii asupra cojirii molidului și bradului în munții înalți.

Autorul prezintă rezultatul cercetărilor efectuate în regiunea forestieră Bad Ischl (Austria). Calculând timpul întrebuințat pentru cojirea și întoarcerea buștenilor, el stabilește că acest timp e funcțiune de specie, dimensiune, fertilitatea solului, grosimea coajei, etc.

Ocupându-se apoi de uneltele întrebuințate la cojit, autorul le clasifică în 3 tipuri și studiază fiecare tip în parte în legătură cu efortul depus de lucrător, timpul întrebuințat și munca prestată. Recomandă pentru bușteni subțiri unelte cu tăișul curbat și lat de circa 8 cm., întrucât dau randament maxim la cojit.

[illegible] [illegible] relaţiunilor între timpul [illegible] pentru cojit şi grosimea [illegible] şi consideraţiuni asupra muncii [illegible] de factorii atmosferici, ajungându-se la concluzia, că maximum de [illegible] e produs la temp. de 10° C.

[illegible] lucrări autorul se ocupă de [illegible] până la lemn a buştenilor destinaţi pentru [illegible] celulozei.

Ing. K. Schwarz.

Über die Möglichkeiten des Anbaues des amerikanischen Schwarznuss in Österreich.

„Asupra posibilităţilor de cultură a nucului american negru în Austria".

[illegible] îşi da seama de posibilitatea [illegible] unei specii noui exotice, silvicultorul recurge la metoda deductivă comparând condiţiunile staţiunii în cari [illegible] specia cu cele ale patriei ei. In ce priveşte nucul american negru (J. nigra, L.) condiţiunile staţionale din Austria [illegible] cu cele cuprinse între optimum şi limita nordică de vegetaţie a acestei specii în America de Nord.

[illegible] limita nordice de vegetaţie este [illegible] şi se caracterizează prin următoarele elemente climatologice: 7° C. [illegible] anuală, 17—18° mijlocia lunilor [illegible] de vegetaţie, 19—20° temp. [illegible] celor mai calde, maxim şi minim [illegible] de + 38° şi — 36°, 500—600 mm precipitaţiuni atmosferice şi 65-70% umiditate relativă mijlocie a aerului.

Conducându-se după aceste date, autorul deosebeşte 2 regiuni de vegetaţie a nucului negru în Austria: reg. de Nord şi reg. de Sud, separate prin contraforţii [illegible].

In ce priveşte solul, optimul pentru nucul american negru în America de Nord îl formează solurile inundabile tare, precum şi solul profund de pe poalele ver[illegible].

Dr. W. Ripper.

Ein neuer Kiefernschädling.

„Un nou duşman al pinului".

Cu ocaziunea lucrărilor asupra paraziţilor înfăşurătorilor de lujeri la pin, s'a cercetat şi o vătămare produsă în apropiere de Berndorf N.-Ö., caracterizată prin distrugerea mugurilor şi provocarea creşterii stufoase-încâlcite a ramurilor.

După Dr. Zerny dela Muzeul de Istorie Naturală din Wiena e vorba de Evetria pinicolana, Dbld., deosebită de Evetria buoliana în anul 1909.

Gh. Şa.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

März, 1923, Neummer 3,

Karl Alfons Mayer.

Forstliches bei Goethe.

Ideea forestieră la Goethe.

Această lucrare a fost scrisă cu prilejul centenarului lui Goethe. Autorul arată că Goethe fiind poet clasic, a găsit în pădure numai obiectul cercetărilor sale pentru cunoaşterea naturii.

In cercul naturaliştilor din Jena Goethe a făcut încercări numeroase împreună cu Eckmann pentru studierea lemnului de frasin necesar la confecţionarea arcurilor de vânătoare. A ajuns la concluzia că cel mai bun lemn e cel provenit de pe versanţii nordici sau din partea de nord a trunchiului, întrucât are inele regulate.

In acelaş cerc Goethe susţine că în natură nu e nimic frumos, dacă nu e natural. In cadrul acestor idei expune legătura, ce există între stejar şi solul pe care creşte. In „Wilhelm Tell" de Schiller, peisagiul e redat prin ochiul lui Goethe.

Dr. Philipp Flury.

Über Bildung von Stärkeklassen bei der Forsteinrichtung.

Constituirea claselor de

diametre la întocmirea amenajamentului.

In cantoanele Elveţiei, clasele de diametre se alcătuesc diferit dela un loc la altul cu prilejul întocmirei amenajamentului, motivat de faptul că din regiunea de munte nu se pot scoate decât numai unele sortimente.

In timpul din urmă construindu-se drumuri numeroase şi la munte, se pot scoate materiale, cari în trecut rămaneau nevalorificate.

Intensificându-se gospodăria forestieră acum se simte nevoia ca diametrele să se ia după norme unitare, pentruca rezultatele să poată fi comparabile cu privire la constituirea capitalului lemnos.

E greu însă ca s'o rupi cu trecutul şi să dai din nou de lucru la funcţionari. Pentru aceasta se propune ca această lucrare să se facă grafic: Diametrele să se treacă pe axa absciselor, iar volumele pe acea a ordonatelor, luând 10 m^3 = 1 mm. După aceia se trage curba volumelor.

Knuchel.

El Ahuehuete, die mexikanische Zypresse. (Taxodium mucronatum, Ten).

El Ahuehuete, chiparosul mexican.

El ahuehuete creşte pe o suprafaţă întinsă în Mexic pe terenuri umede în ţinuturi calde. Se aseamănă cu Taxodium distichum. Cel mai mare exemplar atinge 38.1 m înălţime şi 12 m diametru. Vârsta după unii e apreciată la 2000 ani, iar după alţii la 5000 ani.

In parcul Chapultepec se găseşte o plantaţie de Ahuehuete de 480 exemplare cu înălţimea de 30—40 m. şi diametrul până la 6 m cu vârsta de 2000 ani. Lemnul de ahuehuete se întrebuinţează la construcţie de mobile, traverse, lucrări hidraulice, extracte de medicină etc. E puţin cunoscut în comerţ.

M. Moreillon.

Zuwachs des Anfangsvorrats und „Passage à la futaie".

Creşterea capitalului lemnos iniţial şi „Passage à la futaie".

Se dau lămuriri cu privire la stabilirea capitalului lemnos iniţial în „Méthode du contrôle" de Biolley.

Knuchel.

Studentischer Hilfsdienst für die Gebirgsbevölkerung.

Serviciul studenţesc în ajutarea populaţiei de munte.

Pentru menţinerea populaţiei în munţi, Elveţia face sacrificii foarte mari construind drumuri, drenaje, irigaţiuni, corectând torenţii, etc. La această operă iau parte şi studenţii cu elevi de liceu.

Astfel, în 1931, studenţii ajutaţi de populaţia locală au construit 4.580 m. de drum de munte, din care lungimea de 1500 m revine numai studenţilor.

In cuprinsul lucrării sunt redate fotografii cu studenţii la lucru şi cu drumurile făcute.

Einfuhrbeschränkungen für Holz.

Ingreunarea importului pentru lemn.

Se arată măsurile luate pentru îngreunarea importului pentru lemn cari sunt: mărirea taxelor vamale şi contingentarea.

Betrachtungen eines französischen Forstmannes über Schweizerische Forstwirtschaft.

Reflexiunile unui silvicultor francez asupra silviculturii elveţiene.

Se atrage atenţia asupra articolului: „Reflexions d'un forestier français", apărut în „Journal forestier Suisse" de Roger Ducamp, fost director general silvic în Indochina, adu-

[illegible] în [illegible] timp mulţumiri pen- [illegible] ce poartă silviculturii el- [illegible].

[illegible] 1932. *Nummer 4.*
[illegible] Gergerz.
[illegible]bäder.
[illegible]versuch).

[illegible]entarea prin curbe.
([illegible] de a indica sensul).

[illegible] pentru precizarea anumilor [illegible] gospodăria forestieră se pre- [illegible] sub formă de tablouri. Me- [illegible] greoaie.

[illegible] s'a recurs la curbe. După [illegible] se înfăţişează curbele, putem [illegible] sensul pentru anumite [illegible] în raport cu starea ideală, [illegible] să tindem. — Se dau [illegible] cu privire la mersul creşterilor [illegible] la capitalul lemnos de [illegible] etc.

[illegible] sensul către care tind a- [illegible] aceasta suntem scutiţi de [illegible] anevoioase, scumpe şi obosi- [illegible].

[illegible] Studienreise *1932.*
[illegible] von der Eidgen. Inspek- [illegible] Forstwesen, Jagd und Fischerei.

[illegible] forestieră de stu- [illegible] 1932.
[illegible] de Inspectoratul federal [illegible] păduri, vânătoare şi pescuit.

[illegible] aprofundării cunoştinţelor [illegible] Inspectoratul federal pentru [illegible] vânătoare şi pescuit organizează [illegible] de două zile în pădurile cu [illegible] mai de seamă din regiunea de [illegible] a Europei.

[illegible] rând se urmăreşte visitarea [illegible] de cultură forestieră, care au [illegible] mărirea producţiei lemnoase [illegible] crângurilor în codru, regenerarea naturală cu masive amestecate, îngrijirea masivelor tinere, etc.

Aceiaşi importanţă se dă apoi sortării materialului lemnos, recoltării seminţelor, construcţiei de drumuri de scoatere, corecţiunea torenţilor, impregnarea traverselor, etc.

Pentruca visitarea pădurilor alese să se facă în condiţiuni cât mai bune, excursioniştii vor fi împărţiţi în două grupe. Fiecare grupă va visita în întregime lucrările propuse în program la interval de o săptămână una de alta.

Se descriu amănunţit lucrările, ce se propun să fie vizitate.

Dr. Philipp Flury.
Über Auftreten und Bekämpfung des Weisstannenkrebses.

Prezenţa şi combaterea cancerului la brad.

Masivele de brad presintă uneori cancere foarte numeroase, care le prejudiciază creşterile, resistenţa şi calitatea lemnului.

Date amănunţite cu privire la studiul cancerului la brad s'au dat în numerile acestei reviste din 1902.

În urma unor studii amănunţite şi de lungă durată (1908—1930) în mai multe masive de brad atacate de cancer, s'a ajuns la concluzia că procentul brazilor cu cancer scade până la dispariţie în urma aplicărei operaţiunilor culturale.

M. Rad.

ALLGEMEINE FORST — UND JAGD — ZEITUNG.
Martie, 1932.

Dr. M. Seeger, Emmendingen.
Joseph Friederich Enderlin, Badischer Forst-und Kammerrat.

Joseph Friedrich Enderlin

Consilier silvic și comercial.

Acest articol cuprinde câteva contribuții la biografia lui „Kammerat Enderlin" una din cele mai marcante personalități silvice dela sfârșitul secolului al 18-lea, care a contribuit într'o măsură deosebit de mare la progresul cultural și economic al regiunii Baden.

Hans Waldbauer, Karlsruhe.

Wo stehen wir?

Gedanken zum Thema: Forstwirtschaft und Kapitalismus.

Unde ne găsim?

Idei pe tema: Economie forestieră și capitalism. Criza actuală determină pe autor să analizeze legăturile dintre sistemul economic capitalist și economia forestieră scoțând în evidență factorii hotărîtori.

Dintr'o serie de considerațiuni asupra sistemului capitalist, autorul precizează cât de legată este economia forestieră de complexul acestui sistem.

Cauzele crizei în care este târîtă și economia forestieră sunt de căutat în afară de cât în ea însăși. Suferă din cauza crizei însă ea ca economie, este sănătoasă.

Măsurile de natură economico-politice pe care le cere spre îmbunătățirea situației nu sunt în sensul însănătoșirii interne ci mai mult obținerea unor avantaje față de celelalte ramuri economice. Situația economiei forestiere particulare este dacă nu deficitară, în cel mai bun caz veniturile acoperă cheltuelile. In aceste condiții, natural, economia forestieră își pierde orice sens ca economie particulară al cărei țel este rentabilitatea. Concluzii pentru viitor din stadiul actual nu se pot trage. La fel nu se pot prevedea efectele survenite printr'o eventuală schimbare a sistemului economic în general, asupra economiei forestiere.

Din toate aceste frământări cauzate de criza actuală, ceeace trebuie ținută mereu pe primul plan este pregătirea unei cât mai mari posibile și mai bune rezerve de lemne.

Dr. V. Butovitsch.

Der Larvenfrass von Brachyderes canus.

Atacul de omizi Brach deres incanus.

Institutul zoologic din Eberswalde a început un studiu de cercetare al solurilor.

Articolul acesta face parte dintr'o rie de articole ce s'au publicat și se vor mai publica în legătură cu rezulta cercetărilor în ceeace privește fauna lurilor forestiere.

Despre pagubele cauzate de larva Br. incanus care a dat naștere la controverse s'a putut stabili următoa într'un arboret bătrân a fost găsit mărul cel mai mare de larve, pe un tere după care fusese tăiată pădurea de un cu mult mai puține, iar într'un arbore tânăr n'au fost găsite de loc.

Th. Răd

INTERNATIONALER HOLZMARKT

Viena, Ianuarie 1932.

Nr. 2—3.

Die neuen französischen Holzei kontingente.

Noulile contingente la portul francez de lemn.

Pe baza hotărîrii consiliului de miștri francez din August 1931, se publi noulle contingente de lemnărie atri diverselor țări exportatoare de lem Franța.

Noulile contingente sunt cu 1/5 re față de baza de calcul (1925—192 se referă la primul trimestru al an 1932.

Contingentul atribuit Român este de 11.031 tone.

In acest număr se mai publică o

de articole asupra situației pieței lemnului în 1931, organizării vânzării în comun a marilor proprietari, etc.

Nr. 4. Se comentează contingentele fixate la importul forestier de Franța.

Nr. 7.

Lage am rumänischen Holzmarkt.

Situația pe piața românească a lemnului.

Un articol semnat de d-l K. Brumberg din Reghin asupra pieței diverselor sortimente de lemnărie, asupra efectelor îngrădirilor valutare, etc.

Cronica conține aprecieri elogioase asupra activității C. A. P. S.

Das österreichisch-italienische Clearingabkommen und die Holzwirtschaft.

Convenția de clearing austro-taliană și economia forestieră.

Nr. 13.

Rumänischer Holzmarkt.

Piața românească a lemnului.

Se publică în traducere germană „cronica lemnului" după „Buletinul C. A P. S.".

Arbeitsverhältnisse in der russischen Säge-industrie.

Raporturile de muncă în industria de cherestea rusească.

Articolul rezumă darea de seamă făcută de delegația soovietică asociației comercianților englezi de lemn (Timber Trade Federation) asupra condițiilor în care lucrează muncitorii în fabricile de cherestea din Leningrad, Dubrowka, Arhangelsk, etc., căutându-se a se dovedi că acuzația de „muncă forțată" nu este întemeiată.

Februarie, 1932.

Nr. 16.

Zur Lage der jugoslawischen Holzindustrie.

Despre situația industriei forestiere jugoslave.

Memorandum zur Gesundung der Bukowiner Forstwirtschaft.

Memoriu asupra asanării economiei forestiere a Bucovinei.

Se reproduce moțiunea adoptată de congresul inginerilor silvici aflați în serviciul Fondului Religionar din Bucovina.

Nr. 17.

Einfuhrbewilligungen für den schweizerischen Holzimport.

Permise de import la importul forestier elvețian.

Departamentul economic al Elveției, în scop de a ocroti producția indigenă, a fixat cantitățile de materiale lemnoase ce vor fi admise la import.

Importul pe viitor se va face pe baza unor permise eliberate de un serviciu special celor ce vor îndeplini anumite condițiuni.

Pentru cantitățile ce se vor importa fără autorizațiuni, se va perce taxe vamale speciale care sunt în mediu opt ori mai mare decât cele obișnuite.

Din cauza denunțării convenției comerciale cu Germania, produsele forestiere respective sunt supuse la intrare în Elveția unor taxe mult mai mari.

Nr. 20.

Oesterreichs Holzaussenhandel 1931.

Comerțul exterior de lemn al Austriei în 1931.

Cifrele ce se publică asupra exportului de lemn arată că în 1931 — față de 1930 — s'a exportat mai puțin: în volum cu 31,2%, iar în valoare cu 42,8%.

Nr. 21.

Vor dem neuen englisch-russischen Holzkontingent.

Inaintea noului contingent de lemn anglo-rus.

Se dau informaţiuni asupra noului trust englez format în vederea prelucrării unei cantităţi de 450.000 standards de cherestea sovietică destinată alimentării Angliei în 1932.

Articolul mai cuprinde, apoi, condiţiunile în care se tratează contractul între Rusia Sovietică şi noul trust.

Gh. I. I.

ERDESZETI LAPOK (Pagini forestiere)

Caetul III. 1932.

Alex. Horváth.

Gânduri în legătură cu împădurirea „Alföld"-ului.

Mişcarea apei în pământ poate fi: de sus în jos, de jos în sus şi laterală în orice direcţie. Experienţa a arătat, că un sol în care apa nu are şi o mişcare laterală nu este apt pentru cultură.

Se pun deci următoarele chestiuni:

1) Împăduriri în fâşii alternative de plante forestiere şi altele cu înrădăcinare adâncă, ambele cu direcţia N.-S., pentru a întrebuinţa cât mai mult umbra care în general are direcţia E.-V.

2) Stimularea mişcării laterale a apei din sol.

3) Apărarea solului de o încălzire prea mare prin udare şi acoperire.

4) Să se găsească cele mai bune metode de împădurire, pentru a realiza diferenţe de temperaturi atât în sol, cât şi pe suprafaţa lui, în vederea favorizării mişcării laterale a apei din sol şi a aerului deasupra pământului.

Fr. Krizmanits.

Întrebuinţarea speciilor moi (de foc) la maşini cari lucrează cu gaze absorbante.

Gazele degajate de speciile moi sunt întrebuinţate pentru punerea în mişcare a motoarelor. S'a stabilit că gazul degajat de salcâm nu este bun pentru asemenea scop. Cele mai potrivite specii sunt: fagul, carpinul, stejarul, cerul, la cari consumaţia pentru producerea a unui H. P./oră este de 1 kg. lemne. La plop este 1.5 kg. In unele locuri se întrebuinţează şi ulmul.

Gazul produs din lemne este mult mai curat decât cel produs din cărbune de lemne. In linii mari se realizează o economie de 50%. Cheltuelile de transformare a generatoarelor se amortizează de obiceiu chiar după primul an. Se cercetează pretutindeni.

Otto May.

Economia forestieră în regiunea „Nyirség".

Observaţiuni în legătură cu cultura salcâmului pe soluri cu nisip: Salcâmul creşte şi se desvoltă mai bine atunci când este forţat să concureze cu alte specii (stejar).

In regiuni unde zăpada nu persistă mult timp este bine ca plantaţiile să se facă primăvara devreme. Solul să fie arat de cu toamna, iar plantarea să se facă în despicătură. Nu este bine a se planta pe mocirlă.

Ca plante intermediare să se întrebuinţeze: cartof sau porumb căci cu pepeni nu s'a ajuns la un rezultat favorabil.

Plantarea să se facă la distanţă de 2 m./1.5 m. din două motive: se poate întreţine cel puţin 2 ani, iar cu ocazia primei rărituri, care se face la 3—4 ani, se poate scoate material deja întrebuinţabil.

[illegible]

[illegible] cinegetice.

[illegible] „gospoderii cinegetice" [illegible] „adevărată politică cine-[illegible] vânatul nu mai este un [illegible]" [illegible] formează obiectul unui [illegible] chestiuni sunt de rezolvat între care câteva de o importanţă capitală, ca: braconajul, despăgubirile, amenzile, arendările, cultura vânatului, opririle, etc....

Articol în continuare.

I. Kon.

INFORMAȚIUNI

A apărut „Memoratorul agentului Silvic" întocmit de Ing. Vasile Hamagea. IV + 424 pag. + 15 Anexe 1932, R.-Sărat — 100 lei.

Prin decizia ministerială Nr. 116.555 din 1932 se rectifică decizia Ministerială de la Jurnal Nr. 35.792/932 in sensul că D-l Inginer Petre Costinescu se avansează la gradul de inginer șef silvic onorific pe ziua de 1 Decembrie 1931 în loc de 1 Ianuarie 1932.

Prin decizia Ministerială Nr. 116.553 din 1932, D-l Inginer silvic stagiar Kurt Leutschaft se înaintează în corpul technic silvic cadrul particular pe ziua de 19 Februarie 1932, la gradul de inginer silvic.

Prin decizia Ministerială Nr. 123.858 din 1932 se rectifică data avansării D-lui inginer silvic Constantin T. Dumitrescu în sensul că se consideră avansat la vechime în mod onorific la gradul de inginer șef silvic pe ziua de 15 Februarie 1931 în loc de 1 Ianuarie 1932.

Prin decizia Ministerială Nr. 129434 din 1932 D. Inginer Subinspector silvic D. Constantinescu dela Direcția Regională Silvică Orșova a fost avansat în mod onorific, pe ziua de 1 Ianuarie 1932, la alegere, la gradul de Ing. Inspector Silvic.

Prin decizia Ministerială Nr. 136.709 din 1932 D. Inginer Aurelian Botez a fost primit în Corpul Technic Silvic, cadrul particular, pe ziua de 9 Martie 1932, cu gradul de Inginer Silvic Stagiar.

Prin decizia Ministerială pusă asupra avizului Consiliului Technic Nr. 1125 din 1932, D-l Inginer șef silvic Const. Rachieru șeful Ocolului Silvic Ghimpați este transferat în interes de serviciu dela Ocolul Ghimpați ca șef al Ocolului silvic Căiuți pe ziua de 1 Septembrie 1932.

Prin aceiași decizie D-l Inginer șef silvic D. Bărzan șeful ocolului silvic Tătărași este transferat în interes de serviciu pe ziua de 1 Sept. 1932 în centrul Direcției Pitești, iar în locul d-sale tot în interesul serviciului trece D. Ing. șef silvic Const. Dumitrescu actualul șef al Ocolului Scorțeni.

Tot prin aceiași decizie D-l Ing. șef silvic I. Paraschiv dela Ocolul Căiuți este transferat în interes de serviciu pe ziua de 1 Sept. a. c. ca șef al Ocolului Silvic Scorțeni.

Prin decizia Ministerială Nr. 116.[illegible] din 1932 D-l Conductor Silvic Felix Kellermann se primește în corpul conducătorilor pe ziua de 1 August 1928 cu gradul de conductor silvic ajutor socotindu-se la jumătate timpul de stagiu ca diurnist făcut la Stat de la 20 Martie 1929 până la 1 Ianuarie 1930.

NECROLOG

La 25 Mai 1932 firul vieţii inginerului silvic N. Iftodor s'a rupt. Născut în anul 1886 în satul Poiana, comuna Dobreni, judeţul Neamţ, a urmat şcoala primară No. 2 din Piatra Neamţ, distingându-se la învăţătură şi fiind premiat în toate clasele. Primele 4 clase din învăţământul secundar le-a făcut la liceul „Internat" din Iaşi, iar cursul superior l'a urmat la liceul „Petru Rareş" din Piatra N. Urmând vocaţia s'a înscris la Şcoala Superioară de silvicultură dela Brăneşti (Ilfov) pe care a absolvit-o ca diplomat în 1911. Intrat în serviciul silvic al statului ca diurnist la plantaţii, la 10 Aprilie 1912 a fost numit ca

şef al ocolului silvic Galu, din judeţul Neamţ, a cărui titular a rămas până la 1 Iulie 1923.

In vremea războiului a fost mobilizat şi datorită vremei aspre şi cumplite din iarna 1916—1917, a contractat un reumatism grav, care mai târziu s'a complicat, sdruncinând sănătatea şi vigoarea celui ce poseda o forţă de Hercule.

La 1 Iulie 1923 a fost trecut în serviciul central al Regiunei XI silvică Piatra N., unde a rămas până la 1 Ianuarie 1924. Boala cruntă care s'a încuibat în acest falnic brad, i-a ros încetul cu încetul viaţa şi l'a obligat să ducă o viaţă cumplit de grea, plină de amărăciuni şi neajunsuri până la 25 Mai 1932, când viaţa i s'a stins la Piatra N.

Inginerii silvici au pierdut pe Iftodor cel energic și inteligent, cu sclipiri și mânii de fulger, tumultos ca apele de munte din regiunea văii Bistrița, pe unde și-a trăit aproape întreaga lui existență, au pierdut pe energicul camarad, care pentru o cauză dreaptă era în stare să se războiască cu zeii Olimpului, au pierdut pe omul gata să-și dea ultimul franc, unuia mai necăjit decât el. Natura întrupase într'însul contrastele cele mai izbitoare: firea energică cu o inimă de aur.

Era milos și bun, nu numai cu ai lui, ci cu toți necăjiții, pe care vitregia soartei sau valurile vieții îi punea la grele încercări. Din mult-puținul ce avea, dădea cu bună inimă la orișicine-i cerea sprijinul său. Făcea binele și nu aștepta să aibă recunoștință.

Era îndatoritor și serviabil cu toți, când credea că își îndeplinește o îndatorire de om cinstit. Dar era și vehement, atunci când credea că o cauză dreaptă era călcată în picioare. Puțina viață ce a dus-o, nu i-a fost surâzătoare. A gustat puțină miere din paharul bucuriilor.

Noi cei care l'am cunoscut la muncă, în serviciul greu al carierei de pădurar, în marile lui dureri și în puținele lui bucurii, noi regretăm pierderea prea timpurie a acestui camarad că știm ce element de pricepere, de energie și mai ales de bunătate camaraderească am pierdut. In momentul când bulgării de pământ au acoperit restul ființei lui fizice, l-a plâns codrul cu cântăreții lui, l-a plâns codrul pe care el cu atâta dragoste l-a servit, l-a plâns plaiurile și apele de munte dela Galu, pe care el atât le-a colindat, l-au plâns munții cei cu fruntea în nori: Hălăuca, Razemul și Baicul.

Din partea prietenilor și colegilor săi ingineri ai C. A. P. S-ului și Direcției silvice Bacău cuvântul de adio l-a rostit subsemnatul, iar Domnul avocat Adrian Lazariu în numele camarazilor și prietenilor lui de liceu.

I. Pruteanu
Inginer S. Insp. silvic

† Ing. Nicolae Ghiban

Insp. G-ral cadastral

S'a stins din viață în vârstă de 32 de ani, în plină putere de muncă și afirmare a personalității.

Era născut la 3 Martie 1890, în comuna Băilești, jud. Dolj.

Absolvent al Liceului Sf. Sava, diplomat de școala superioară de silvicultură din Brănești, inginer în serviciul silvic la Domeniile Știrbey (pe valea Trotușului) până după războiu, când a trecut (1 Mai 1921) la Direcția Cadastrului unde a ajuns inspector general, Nicolae Ghiban era scânteetor de inteligență, vesel, ales între aleși. A trecut prin viață iubind-o, simpatizat de toți, făcând numai bine.

Avea curajul să spună tot ce gândește fără a se preocupa de consecințele ce ar fi putut urma. Curajul acesta în cele drepte l-a caracterizat totdeauna. In războiu, a avut însă nenorocul să cadă prizonier în nefasta luptă dela Tu [illegible] în Bulgaria a suferit calvarul de negrăit, care i-a zdruncinat profund [illegible]. Scăpat ca prin minune din captivitate, s'a reculeș repede și a rede[illegible] de totdeauna. După războiu, n'a mai activat însă ca silvicultor, [illegible] cadastrului, unde s'a impus repede prin spiritul lui de o uimitoare [illegible], gata să dea soluții celor mai grele probleme, ajutat de marea lui [illegible] în muncă și de mintea sa clară.

Pe cât era de glumeț în vorbirea de toată ziua, pe atât era de serios [illegible] era vorba de chestiuni importante. N'a fost problemă de interes general [illegible] să nu fi pus toată vigoarea inteligenței lui, pentru a se căpăta o [illegible] promptă și definitivă.

† ING. NICOLAE GHIBAN
Insp. G-ral cadastral

Era un ambițios în sensul bun al cuvântului, fiindcă nu se lăsa niciodată [illegible], fiind conștient de capacitatea lui. A fost un animator al ideiei cadastrale [illegible] slujit-o prin grai și prin scris. Prin dispariția lui se pierde încă un [illegible] luptător pe tărâmul înfăptuirei acestei idei.

Golul pe care îl lasă în lumea specialiștilor e simțitor, pentrucă Nicolae Ghiban a fost în adevăr o personalitate.

Și-a încheiat viața de muncă spornică și neobosită, ca un muncitor după [illegible] de rod.

Fie-i țărâna ușoară!

Red.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— LUNA MAI 1932 —

I. *Piaţa internă.*

Bucureşti.

Preţul lemnului de foc — în lei — pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	G. N.	Est	Sud
Fag, tăiere recentă	6.200	6.400	6.500
Fag, uscat	6.800	7.000	7.100

Preţul lemnului de foc în ţară, în lei, pe vagon de 10 tone, ab staţia de încărcare.

	Fag	Stejar	Diverse
Chişinău	—	—	6.400
Caracal	5.000	—	4.500
Corabia, gară	5.500	—	—
Filiaşi, rotund	—	2.400	—
Craiova	—	—	4.800
Mihăeşti	3.600	—	—
T. Măgurele	—	5.400	—
Căiuţ	2.700	3.000	—
Roznov	—	—	2.200
Comăneşti	2.400	—	—
Dorohoi, lemn uscat . . .	—	3.000	3.000
Botoşani, lemn verde	3.700	3.600	3.500
Fălticeni	3.100	—	—
Haţeg, cl. I	2.500	—	—
Deva, lemn verde	2.400	—	—
Sibiu	4.000	3.400	—

II. *Piața externă.*

Buda-Pesta.

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 12 Mai 1932. Baza 24 mm., [illegible] în pengöe, la granița ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ trambant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 54
Molid cl. IV românească	72— 76
„ B. W. (construcție)	95— 98
Material de geluit	90— 95
Lațuri și căpriori	50— 54

[illegible]

[illegible] scurte de 1 m., 26; 1,25 m., 29; 1,50 m., 32; 2 m., 36; 2,50 m., 37; 3 m., 40; 3,50 m., 44 pengöe.

Molid cl. IV român lată	56— 58
Brad cl. român lată	40— 42
[illegible]	30— 33
[illegible]	32— 38

[illegible] de 7—8 cm., 22—24 fileri; de 9—11 cm., 28—30 fileri bucata.

Trambant scurt 3—3,50 m.	80— 90

Marfă îngustă mai eftină, cu aprox. 10 P. la mc.

Marfă în cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770. pengöe.

Lemnul *de foc*, în raport cu taxa de transport pe calea ferată ungurească, pe vagonul de 10 tone:

26 P. taxă	270 P.
51 P. taxă	280 P.
76 P. taxă	290 P.
100 P. taxă	300 P.
Budapesta	305 P.
Cărbuni de lemn cl. I	540—580 P.

(După *„Magyar Fakereskedő"*).

Viena.

11 Mai 1932.

Prețul pe mc. în schillingi, paritate ab vagon stația de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz) 25—35 cm.	17— 21
Bușteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm.	15— 17

Cherestea de molid și brad *ab Viena*:

Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	104
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	96
Dulgherie (Bauware), 26 mm.: 18—32 cm. 4—6 m.	48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm., 16 cm.	39
Scânduri de lăzi (Kistenware)	40
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m., 10/13—15/15	52

Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	53
Leţuri (Latten) 4—6 m., 20/50 mm.	53
Buşteni de foioase, etc., ab staţia de încărcare:	
Plop, dela 30 cm.	—
Stejar dela 30 cm., 2—5 m.	55
Frasin dela 30 cm., 3—6 m.	70
Plop (Schwarzpappel) dela 25 cm.	21

(După *„Int. Holzmarkt"*).

Praga.

9 Mai 1932.

Preţul pe mc. in coroane cehe (Kc.), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m., cel puţin 8 cm. la capăt subţire 110—125 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz) molid şi brad, 10—14 şi15—19 cm., 100—110 Kc.; 20—24, 112—125 Kc.; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm., 105—115 Kc.; 20—24 cm., 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad, 1 m., dela 7 cm., 90—105 Kc., ab Ritbenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1.60—1,90 Kc. metrul lin

— Cherestea de molid cl. I, 26 mm., 18—24 cm., 550—580 Kc.; 25—32 cm., 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm., 3—6 m., 8—14 cm., 180—
Kc., ab Praga.

(După *„Carpathia"*).

Franţa.

Preţuri pe mc., în franci fr., în prima jumătate a lunii Mai 1932: par
în vagoane complete, staţia de încărcare pe reţeaua principală.

Brad din Vosges şi Ballon d'Alsace.

Dulapi şi frize, debitări curente, 3—7 m. 165—175; căpriori de 3 la 6 m., 160; cherestea de construcţie, marfă lungă, 190—190: Parchet cl. I. 16 fr. m²; cl. II, 13,50 fr. m²; cl. III, 11 fr. m².

Fag din Alsace, Doubs, Haute-Saône.

Scânduri (plots) dela 27 mm. 300 la 325 fr. m³.

Stejar din Bourgogne.

Sc. de bulzi (Plots) de 27 la 54 mm., 650; dela 60 mm. 675. Sc. tivite cl. I şi II, dela 27 la 54 mm., 800. — Frize cl. şi II, verde sau uscat: 12 la 14 fr. m².

Stejar din Alsace.

Sc. de bulzi, provenind din buşteni de 30—40 diam.: 550—575 fr. mc. — Idem provenind din buşteni dela 40 cm. diam.: 725—850 fr. m³.

Frasin.

Buşteni de căruţărie 24 la 26 fr. 100 kg.

Plop de Canada şi Italia.

Scânduri 300 fr.; sc. de cutii, de ambalaj 260 fr.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL No. 19

al şedinţei dela 13 Aprilie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, M. P. Florescu P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Ro*[illegible], *M. St. Suhăţeanu*.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

D-l *Suhăţeanu* semnalează succesul nostru prin delegarea D-lui *P. Ioan* la Conferinţa Internaţională a comerţului lemnului ce se ţine la Geneva sub auspiciile Soc. Naţiunilor.

Consiliul urează D-lui P. Ioan drum bun şi succes.

1. — D-l *P. Ioan* citeşte proectul pentru convocarea Adunării generale a Societăţii şi programul, şi propune ca să se pună în discuţiune la Adunarea generală toate subiectele dela Consiliul Superior silvic, afară de „Pădurile şi apărarea naţională".

Se fixează zilele de 9, 10, 11 şi 12 Iunie a. c. pentru adunarea generală.

D-l *Andrei Ionescu* propune să se discute la adunarea generală şi Legea pentru administrarea pădurilor, Legea pentru înfiinţarea Institutului de cercetări forestiere şi alte legiuiri în legătură cu silvicultura sub titlul „Legiuiri silvice, precum şi: Asociaţiile forestiere în valorificarea pădurilor", referent D-l *N. Nedelcovici*.

D-l Prof. *P. Antonescu* aduce la cunoştinţa Consiliului că un profesor ceh se informează dacă poate să facă o excursie cu studenţii anului III şi IV dela Brno la noi. Faţă de primirea foarte amicală şi fastuoasă ce au făcut Cehii studenţilor noştri anul trecut, propune Consiliului ca să se organizeze primirea cât mai amicală şi cu un program cât mai bine aranjat, a studenţilor cehi.

2. — D-l *Preşedinte* dă relaţii asupra proectului Arh. Pinard pentru amenajarea parkului dela Govora.

D-nii *V. Priboianu* şi *M. Suhăţeanu* sunt de părere să se mai ceară şi alte oferte.

D-l *Caragea N. N.* propune să se lase aranjarea parkului pe mai târziu: recomandată să se facă drenajul şi consolidarea terenului spre valea lui Gheorghe. Parkul este un lux şi noi nu putem face lux acum.

D-l *P. Antonescu* se raliază la părerea D-lui Caragea.

3. — Se ia act de adresa Ministerului de Domenii prin care ne face cunoscut că a ţinut seamă de sugestiile noastre privitor la proectul de lege pentru organizarea. încurajarea şi protecţia agriculturii.

4. — Se scuteşte de plata cotizaţiei şi abonamentului la Revistă D-l Ing. Terenţiu Buhescu, membru pensionar.

5. — Se aprobă raportul Comisiei cenzorilor pentru verificarea gestiunei Societăţii pe 1931.

6. — In chestiunea porţilor de grilaj dela scări, s'a hotărât să se facă ce către C.A.P.S.

Şedinţa se ridică la orele 11½ seara.

Preşedinte. *C. P. Georgescu*

p. Secretar General. *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 20

al şedinţei dela 11 Mai 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu. D. Ciuriloanu. A. Eliescu. D. Grozescu, Andrei Ionescu. H. Lazăr, V. N. Priboianu. D. Sburlan, Stan Stănescu, St. Rodoteanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. — Se ia în discuţiune chestiunea Vilei dela Govora.

D-l Preşedinte dă relaţiuni cu privire la intervenţiile de împrumut ale Societăţii făcute la Banca Românească şi Casa Generală de Economii. Se aşteaptă rezultatul intervenţiei făcută la Casa Generală de Economii.

2. — Asupra Adunării generale:

D-l Preşedinte propune amânarea Adunării generale pentru zilele de 16—19 Iunie 1932.

Consiliul aprobă şi rămâne să se facă publicarea în Monitorul Oficial pentru prima adunare la 8 Iunie şi a doua la 16 Iunie. Ordinea de zi rămâne aceiaşi din comunicarea făcută pentru 9—112 Iunie.

Se fixează în parte şi referenţii, rămânând ca să se complecteze definitiv lista referenţilor de Comitetul de Direcţie.

Diverse:

D-l P. Antonescu elogiază succesul obţinut de D-l Dr. D. Drâmbă la Facultatea de ştiinţe din Nancy cu ocazia obţinerii titlului de doctor. Deasemenea relielează activitatea d-sale din Franţa care face cinste Corpului. Societăţii şi ţării.

Se hotărăşte publicarea în revistă a acestor semnalări.

In continuare D-l Antonescu laudă activitatea mai mult decât insufleţită pe care o depune D-l D. Clain pentru Corp şi Societate, aceasta fiind ocaziunea de noua danie făcută Societăţii de D-l Clain constând din 5 tablouri cu momente din viaţa d-sale de silvicultor.

Consiliul aprobă reducerea pentru publicarea regulamentelor de exploatare în Revista Pădurilor după cum urmează:

50 lei	până la	5	ha.
100 lei	până la	10	ha.
150 lei	până la	100	ha.
200 lei	peste	100	ha.

Consiliul ia act de raspunsul negativ al Ministerului de Domenii la in[illegible] [illegible] privitoare la compunerea Consiliului Economic.

Se aprobă inscrierea in Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lui Ing. [illegible]

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, *C. P. Georgescu.*

p. Secretar General, *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 21
al ședinței dela 25 Mai 1932

Ședința se deschide la orele 21½ sub președinția D-lui *C. P. Georgescu*, președinte, prezenți fiind D-nii: *A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Ionescu, N. Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rotoveanu, M. St. Suhă*[illegible] [illegible] Stancu.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. — Se ia în discuțiune chestiunea Vilei Sylva dela Govora.

D-l *D. Grozescu* dă relațiuni asupra reducerilor făcute de Comisia de recepție la [illegible] prezentate de antreprenori față de măsurătorile exacte ale D-lui [illegible] N. Caragea.

S'a tranșat cu Corany și a rămas să se tranșeze și cu Brandolini.

Cu privire la mobilierul ce mai este necesar, se informează Consiliul asupra ofertei Fabricei de mobile Transylvania cu care a rămas să se tranșeze definitiv a doua zi de către comisia specială.

In privința restaurantului Vilei a rămas deasemenea să tranșeze Comisia specială cu ofertantul Vasile Constantinescu.

Consiliul aprobă tariful camerelor întocmit de comisiune și hotărăște ca membrilor Societății să se facă o reducere de 50% din tarif, pentru dânșii și familia lor compusă din soție și copii. La angajarea camerilor să achite un acont de 50%.

Nu se aprobă nici o altă reducere.

2. — *Consiliul* hotărăște ca la Adunarea generală să se invite foștii miniștri de agricultură.

Ședința se ridică la orele 23½

Președinte, *C. P. Georgescu.*

p. Secretar General *Andrei Ionescu*

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Direcția Regimului silvic

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920;

D E C I D E M:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Clăbucetul-Bușteni**, Coarnele Podeanu Lespezile, Clăbucetul-Muscel de pe teritoriul comunei Sălătruc, județul Argeș și Nucșoara din județul Muscel, proprietatea Eforiei Spitalelor civile din București, în suprafață de 3466 ha. 8600 mp. din care 3439 ha. 5000 mp. împădurită. Regimul codru cu tăiere rasă. O serie unită. Revoluția normală 80 ani. Exploatabilitate economică cu termenul exploatabilității 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Meteleu**, pendinte de comuna Meteleu, județul Buzău, proprietatea Bisericei Sft. Nicolae din Brașov, în suprafață de 103 ha. 200 mp. din care 93 ha. 3000 mp. pădure. Regimul crâng. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani pădurea regenerându-se artificial cu salcâm, stejar și ulm. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Podurile Piscul Călin, Manea și Fătăciunea**, pendinte de comunele Butoiu și Hulubești, județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Nicola St. Popescu, în suprafață de [illegible] ha. 4300 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea conform planului special modificat de consiliul technic. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

d) Amenajamentul pădurii **Dărmănești**, pendinte de comuna Dărmănești, județul Bacău, proprietatea Doamnei Elisabeta Gheorghe Știrbey, în suprafață de 6516 ha. Cinci serii de exploatare la care se aplică regimul Codrului cu modalitatea de tratament. Codru cu 3 tăieri succesive la seriile I—IV și Codru grădinărit la seria V-a. Revoluția 85 ani pentru seriile I—IV și 150 ani pentru seria V-a stejar.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare de mai jos:

[illegible] Ierigă, Județul Argeș, proprietatea Gh. I. Surdu, Filofteia [illegible] în suprafață de 5 ha. Regimul Codru cu o singură tăiere. Revoluția normală [illegible] ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 2000 lei de fiecare [illegible]

[illegible] Boului, Județul Buzău, proprietatea Andrei Tugui, în suprafață de [illegible] ha. Regimul crâng. Revoluția normală 14 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

[illegible] satul Tipirig, județul Dâmbovița, proprietatea Moștenitori Motoi [illegible] în suprafață de 2,0640 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

[illegible] Furniasca, Județul Dâmbovița, proprietatea Nic. I. Georgescu, în suprafață de [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea [illegible]. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

[illegible] Bălinescu, Județul Buzău, proprietatea Luca Grigorescu, în suprafață de [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea [illegible]. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

[illegible] Mare, județul Buzău, proprietatea Nae St. Popescu, în suprafață de [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în [illegible]. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

[illegible] Tâmpei, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. Gh. Badea, în suprafață de [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea [illegible]. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

[illegible] — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus se va [illegible] zece ani.

[illegible] — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și [illegible] adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

[illegible] și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu [illegible] prezentei Deciziuni.

[illegible] astăzi 4 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Al. Radian.

[illegible]/932.

[illegible] — Se aprobă de noi:

[illegible] Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piscul Calului, [illegible] pendinte de comuna Lerești, Județul Muscel, proprietatea G. I. Vișoiu [illegible], în suprafață de 242 ha. 8150 m. p. pădure curată. Regimul codru cu [illegible]. Revoluția normală 60 de ani, exploatarea suprafeței de 131,1150 ha. [illegible] regenerarea artificială cu puieți de molid repicați în vârstă [illegible] 2 ani. Garanția de împădurire una mie cinci sute lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Borșeni-Totești, [illegible] comuna Războeni, Județul Neamț, proprietatea D-lui Spiridon Sp. [illegible], în suprafața de 85 ha. 6475 m. p. din care 82,6973 ha. pădure curată. [illegible] crâng. Revoluția normală 35 de ani, exploatarea în 6 ani. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Poeni", pendinte de comuna [illegible], Județul Rădăuți, proprietatea D-lui Teofil Grecu în suprafața de 37 ha. [illegible] m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 d eani, exploatarea [illegible] ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Tânăseasca", Județul Dâmbovița, proprietatea Stan O. Miliță, în suprafața de 3,5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în un an. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coasta Seliștei și [illegible], Județul Argeș, proprietatea Ioana V. Florescu, în suprafață de 9,9400 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în un an. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Coloasca", județul

Muscel, proprietatea D-lui D-tru I. Vlădușel, în suprafață de 2.2500 ha. Re
crâng simplu. Revoluția normală 30 de ani, exploatarea în un an. Garanți
împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

Art. II). — Revizuirea acestor Regulamente de exploatare se va face
zece ani.

Art. III). — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile re
și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însă
cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss.) M. Gheluregeanu

No. 126526.

Art. I). — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale păd
mai jos menționate din Județul Buzău:

a) „Bădeanu", proprietatea Matei Stoian, în suprafață de
Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în 4 ani.

b) „Fântâna Hoților", proprietatea Gh. Zaharescu, în supr
de 1.50 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 24 ani, exploatarea în 2

c) „Vărzăria", proprietatea Gagiu Mihai, în suprafața de 5076
Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în un an.

d) „Moldoveni", proprietatea V. Gh. Crudu, în suprafața de 6500
Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în un an.

e) „Zegrești", proprietatea Nicu N. Costea, în suprafață de 6444
Regimul crâng simplu. — Revoluția normală 14 ani, exploatarea în trei ani

f) „La Fântânița", proprietatea Moise Gh. Lupoiu, în suprafa
2050 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 17 ani, exploatarea în un

g) „Podeacul", proprietatea D-tru P. Ioan, în suprafață de
Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în 2 ani a
prafeței exploatabile.

Art. II). — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale păd
mai jos menționate din Județul Muscel.

a) „Valea Dadului", proprietatea Gh. Gh. D. Barbu și alții, în
prafața de 1.7000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 de ani,
tarea în un an.

b) „Valea Dadului", proprietatea Const. N. Ion, în suprafa
1,1400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în

Art. III). — Garanția de împădurire s'a fixat pentru toate Regulam
de exploatare de mai sus, la trei sute lei de fiecare hectar, iar revizuirea lor
prevăzut a se face la zece ani.

Art. IV). — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile res
și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat
executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Gheluregeanu

No. 126530/932.

Art. I). — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Lunca, Sternina, Cârliora
Făget, pendinte de comuna Jibou, Județul Sălaj, proprietatea D-nei
Beldi născută Wesselony și soțul Coloman Beldi, în suprafață de 1217 ha. 6921
din care 1139 ha. 2707 m. p. pădure curată.

Seria I-a de Agrement, codru cu exploatabilitate fizică. Seriile II-a
III-a codru cu 2 tăeri succesive la 10 ani interval. Seria IV-a codru cu tăeri

[illegible] se va face conform planului special avizat de Consiliul Technic cu [illegible]. Garanția de împădurire de una mie lei de fiecare hectar pentru se[illegible] a III-a și cinci sute și două mii lei la hectar în seria IV-a.

[illegible] amenajamentul pădurilor composesoratului Urbarial Meteș, si[illegible] în hotarul comunei Meteș, plasa Ighiu, Jud. Alba, în suprafața de 561 ha. [illegible] curată. Regimul codru cu tăieri rase în seria I-a, codru gră[illegible] exploatabilitate fizică în seria II-a și crâng simplu în seria III-a. [illegible] conform planului special. Garanția de împădurire trei mii lei de fie[illegible] pentru seria de codru cu tăieri rase cinci sute pentru seria de pro[illegible] sute lei pentru seria crâng.

[illegible] amenajamentul pădurii „Stejeriș", pendinte de comuna Iod, ju[illegible] proprietatea Bisericii Luterane, în suprafață de 133 ha. 3790 m. p. [illegible] crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în 20 de ani. [illegible] împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

[illegible] Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hereț, pendinte de co[illegible] Județul Trei Scaune, proprietatea Kranga Ștefan și soții, în su[illegible] ha. 5000 m. p. Regimul: pe 59,14 ha. (57,99 ha. pădure curată) crâng [illegible] normală 30 de ani; pe 3,36 ha. codru grădinărit. Revoluția [illegible] 100 de ani, exploatarea conform planului special. Garanția de împă[illegible] sute lei de fiecare hectar.

[illegible] Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pădurea Mare, pen[illegible] comuna Coruloi, Județul Mureș, proprietatea D-nei A. Bornemiza, în [illegible] de 23 ha. 77 m. p. Regimul crâng simplu lăsându-se câte 35—40 bucăți [illegible] rezervă. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea conform avizului [illegible] Technic 353/930 exploatându-se 9,26 ha. în intervalul 1929/1930—1935/1936. [illegible] de împădurire șase sute lei de fiecare hectar.

[illegible] Regulamentul pentru exploatare al pădurii „La Turburea", Județul [illegible] proprietatea Gh. Ștefan Catrina, în suprafața de 0,4500 ha. Regimul crâng [illegible] Revoluția normală 20 ani, exploatarea în un an. Garanția de împădurire [illegible] lei de fiecare hectar.

[illegible] Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Popești", Județul Buzău, [illegible] Dumitru Minculescu, în suprafață de 2,0300 ha. Regimul crâng [illegible] Revoluția normală 15 ani, exploatarea parc. A. 1932 și 1933, parc. B în [illegible] C în 1941. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar.

[illegible] Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Cireșeanca", Jud. [illegible] proprietatea Alex. T. Petre, în suprafață de 5012 m. p. Regimul crâng [illegible] Revoluția normală 12 ani, exploatarea în doi ani. Garanția de împădu[illegible] sute lei de fiecare hectar.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare etc. se aprobă numai din [illegible] de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de [illegible] în aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au [illegible] sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, [illegible] cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat. [illegible] de vedere technic silvic fie asupra proprietăței din

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în deciziile respective [illegible] adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu [illegible] prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. [illegible]/932.

Art. II. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădu[illegible] din Județul Dâmbovița de mai jos:

[illegible] „Sârbeasca", proprietatea Gh. Gh. Sârbu, în suprafață de 4,5642 [illegible] Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 de ani exploatarea în un an.

b) „Băbeanca", proprietatea Gheorghe Gh. Mihăescu, în suprafaţă de 3312 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, explo în un an.

c) „Negoia şi Dosul lui Sfredel", proprietatea Stan Drăguţă, în suprafaţă de 1,6910 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală de ani, exploatarea în doi ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare

d) „Negoiasca", proprietatea Ion Gh. Mariţescu, în suprafaţă de m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în

e) „Popeasca Bumbeasca", proprietatea Maria I. C. Andre suprafaţă de 8125 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani ploatarea în un an.

f) „Gura Ciutei" proprietatea D-lui Nicolae Marin D-tru Stan, suprafaţă de 4800 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, ploatarea în un an.

g) „Piscu Ciutei", proprietatea Ion D. Grigore, în suprafaţa de m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

h) „Cremeneasca", proprietatea Ileana D. N. Hundă, în suprafaţă 4100 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normala 20 de ani, expl în un an.

i) „Cremeneasca", proprietatea Iosif I. Stănescu, în suprafaţă 1.2629 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, explo în un an.

j) „Aninoşanca" proprietatea Ioan N. Parnia, în suprafaţă de ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia 20 de ani exploatarea în un an.

k) „Sforile Vasimeşei Procasca", proprietatea Ion C. retaru, în suprafaţă de 9755 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală de ani, exploatarea în un an.

l) „Cotoranteasca", proprietatea Ioan Niculae Tudora, în supr de 7206 m. p. Regimul simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

Art. III. — Garanţia de împădurire cu excepţia regulamentelor dela tele c şi l se fixează la trei sute lei de fiecare hectar; iar revizuirea tuturor lamentelor de exploatare se va face după zece ani.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în regulamentele tive şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însăr cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată azi 14 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 126342.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pă mai jos menţionate din judeţul Râmnicul Sărat; tratate în crâng cu 200 stejar la hectar. Revoluţia normală 20 ani pentru elementul crâng şi 80 de elem. rezerve, exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de hectar. Revizuirea după zece ani:

a) Căpăţână în suprafaţă de 5000 m. p. proprietatea D-lui Mariţa.

b) Căpăţână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-lui Matache

c) Căpăţână în suprafaţă de 5000 m. p. proprietatea D-lui Gh. Matei.

d) Căpăţână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-nei Ghe Mănăilă.

e) Căpăţână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-lui Militaru [illegible] Căpățână în suprafață de 5000 m. p. proprietatea D-lui Nico-[illegible]

[illegible] Căpățână în suprafață de 2500 m. p. proprietatea D-lui Nicu Dibu.

[illegible] Căpățână în suprafață de 2500 m. p. proprietatea D-nei Sultana [illegible]

[illegible] Căpățână în suprafață de 2500 m. p. proprietatea D-lui P. Câmpeanu.

[illegible] Căpățână în suprafață de 2500 m. p. proprietatea D-lui Dumitru [illegible]

[illegible] Căpățână în suprafață de 2500 m. p. proprietatea D-lui Cristache [illegible]

[illegible] Balacea în suprafață de 1,5000 ha. proprietatea D-lui Petre Petroiu.

[illegible] Balacea în suprafață de 5000 m. p. proprietatea D-lui Ion P. Tătaru

[illegible] Balacea în suprafață de 5000 m. p. propritatea D-lui Gh Costache [illegible]

[illegible] II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și [illegible] anexat fiecăruia sunt executorii.

[illegible] III și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu [illegible] prezentei Deciziuni.

[illegible] azi 14 Iunie 1939 în Cabinetul nostru.

[illegible] Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 126546

[illegible] I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădu-[illegible] județul Râmnicul Sărat mai jos menționate:

[illegible] Căpățână, proprietatea Anton Voicu, în suprafață de 2500 m. p. Re-[illegible] crâng [illegible] 200 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 de ani, la crâng [illegible] exploatarea în 5 ani.

[illegible] Balacea lot. 15 și 17, proprietatea Iordache T. Trandafir, în supra-[illegible] ha. Regimul codru cu trei tăieri succesive. Revoluția normală [illegible] exploatarea în 20 de ani. Garanție de împădurire o mie lei de fiecare [illegible]

[illegible] Balacea, proprietatea Ion V. Caraiman, în suprafață de 5000 m. p. [illegible] crâng cu 200 rezerve stejar la hectar. Revoluția normală 20 de ani și 80 [illegible] rezerve, exploatarea în 5—10 ani.

[illegible] Căpățână, proprietatea Ioana N. Mănăilă, în suprafață de 2500 m. p. [illegible] crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 ani și 80 ani 80 [illegible] rezerve, exploatarea în 5 ani.

[illegible] Căpățână, proprietatea Ion C. Șerban, în suprafață de 2500 m. p. [illegible] crâng 200 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 ani și 80 ani pentru [illegible] exploatarea în 5 ani.

[illegible] Căpățână, proprietatea Mihai Bucureșteanu, în suprafață de 5000 [illegible] crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 de ani [illegible] pentru rezerve, exploatarea în 10 ani.

[illegible] Căpățână, proprietatea Const. B. Anghel, în suprafață de 1200 m. p. [illegible] crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 ani și 80 ani [illegible] rezerve, exploatarea în 2 ani.

[illegible] Balacea, proprietatea Ștefan Hoțescu, în suprafață de 5000 m. p. [illegible] crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 de ani și 80 [illegible] rezerve, exploatarea în 10 ani.

[illegible] Căpățână, proprietatea Stan I. Neacșu, în suprafață de 2500 m. p. [illegible] crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 de ani și 80 [illegible] rezerve, exploatarea în 5 ani.

[illegible] Căpățână, proprietatea Vasile D. Cucu, în suprafață de 2500 m. p. [illegible] crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 20 de ani și 80 ani [illegible] rezerve, exploatarea în 5 ani.

[illegible] Căpățână, proprietatea Bucur Bercaru, în suprafață de 2500 m. p.

Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 de ani şi 50 ani pentru rezerve, exploatarea în 5 ani.

Art. II. — Garanţia de împădurire cu excepţia pădurei de la alin. b s'a fixat la trei sute lei de fiecare hectar; iar revizuirea tuturor Regulamentelor de exploatare se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 129446.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor de mai jos:

a) Fancudi, Judeţul Rădăuţi, proprietatea Andrei Popiuc în suprafaţă de 6,4840 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 de ani, exploatarea prin realizarea a 50 m. c. anual. Garanţia de împădurire o mie lei de fiecare hectar.

b) Valea Toţii şi Tohanul, Judeţul Muscel, proprietatea Anica I. Vlaicu, în suprafaţă de 2500 m. p. Două serii de crâng, în cea de a II-a se vor lăsa 60 rezerve. Revoluţia normală 20 de ani, seria I-a şi 30 de ani seria II-a, exploatarea în un an la seria I-a şi doi ani la seria II-a. Garanţia de împădurire o mie lei de fiecare hectar.

c) Parnlasca, Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gheorghe Mateescu în suprafaţă de 7.4400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

d) Valceaua Popii Titata, Judeţul Argeş, proprietatea Costică I. Matei, în suprafaţă de 5000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia 20 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

e) Valea Dadului, Judeţul Muscel, proprietatea Nicolae B. Sandu, în suprafaţă de 8400 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

f) Valea Tâmpei, Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. A. Iordache şi alţii în suprafaţă de 3 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire lei 300 la hectar.

g) Plai, Judeţul Rădăuţi, proprietatea Feder Fedorcec, în suprafaţă de 2,7800 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 de ani, exploatându-se anual câte 5 m. c. la ha. din arborii mai groşi ca 20 cm. diametru la 1,30 m. dela sol. Garanţia de împădurire o mie lei de fiecare hectar.

h) „Triculeasa", Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elena Isbăşescu şi Veronica, în suprafaţă de 1.9369 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) „Sforile Negoiasca şi Brânzeasca", Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nicolae Gh. Ionescu, în suprafaţă de 6,2613 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 129450.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Mândra Seria IV-a, pendinte de comuna [illegible], Județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 450 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 de ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Duan Seria XXVIII-a, pendinte de comuna [illegible] Mică, Jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 480 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 2 0ani, exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani

c) Amenajamentul pădurii Carvan—Caracealâc, Seria Carvăn, pendinte de com. Carvan, jud. Durostor, proprietatea Statului în suprafață de [illegible] hectare din care 431,80 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală [illegible] ani, exploatarea în 2 0ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii „Casâmlar", Seria XVII-a, pendinte de com. [illegible], jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 400 ha. din care [illegible] ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii „Gura Băcului", pendinte de comuna [illegible], jud. Tighina, proprietatea Statului, în suprafață de 297,78 ha. din care [illegible] ha. împădurită. Regimul de serii crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, în seria XIV-a și revoluția normală 5 ani cu tăierea în scaun pentru seria XV-a de 49, 69 ha. Revizuirea după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii Zăvoalele Seria III-a, pendinte de comunele [illegible], B. Verde, Bucovăț și Breasta, Jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 401,89 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii „Saragea", Seria XXV-a, pendinte de comuna [illegible], jud. Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 618 ha. din care [illegible] ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece ani.

h) Amenajamentul pădurii Colu—Ruptura, pendinte de com. Ghidiceni, jud. [illegible], proprietatea Statului în suprafață de 153,46 ha. din care 58,70 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece ani.

i) Amenajamentul pădurii Lumașu—Pârșani Seria XII-a, pendinte de com. [illegible] de Jos și Pârșani, Județul Dolj, proprietatea Statului din care [illegible] ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în 20 de ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

No. 185463.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor din județul Buzău mai jos menționate:

a) „Floara Năeni", proprietatea Ioana Nicolae E. Albu, în suprafață de [illegible] ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în [illegible] ani.

b) „Pădeanul", proprietatea Gh. N. Săndulache în suprafață de 2.5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în un an.

c) „Cireșeanca" proprietatea Gh. Sârbul în suprafață de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în 6 ani.

d) „Negrești", proprietatea D-tru I. Manole, în suprafață de 6570 ha. Regimul crâng simplu, Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 2 ani.

f) „Nistorești", proprietatea Ion I. Manole, în suprafață de 6750 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în un an.

g) „Negrești" proprietatea Gh. St. Căpoiă în suprafață de 1,0920 ha. Regimul crâng simplu, Revoluția normală 15 ani, exploatarea în un an.

h) „Crivineni", proprietatea Gh. N. Ionescu, în suprafață de 5444 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în un an.

i) „Negrești", proprietatea Tănase Barbu, în suprafață de 2,3250 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în trei ani.

j) „Negrești", proprietatea Iancu Tănăsoiu, în suprafață de 6672 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în trei ani.

l) „Filiția Cheimoșiu", propritatea C. N. Calocecu, în suprafață de 11,8900 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

m) „Bădeanul", proprietatea Mihalache N. Apostol, în suprafață de 1,5640 ha. Două serii de crâng simplu. Revoluția normală 16 ani, exploatarea în un an în seria I-a și 25 ani cu exploatarea în 2 ani la Seria II-a.

n) „Bădeanul", proprietatea Nicolae I. Căpățînă, în suprafață de 6016 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în doi ani în seria I. Seria II-a fiind în perioadă de așteptare.

o) Sfoara Năeni, proprietatea Stanciu P. Stan, în suprafață de 5350 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 de ani, exploatarea în doi ani.

Art. II. — Garanția de împădurire s'a fixat la trei sute lei de fiecare hectar pentru pădurile de mai sus, iar revizuirea lor se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) V. Nițescu.

No. 182829.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Ianova, pendinte de comuna Ianova, Județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Ianova, în suprafață de 296 ha. 9400 m. p. din care 238,02 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 de ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire două mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Masloc, pendinte de com. Alioș, Județul Timiș-Torontal, proprietatea com. Masloc, în suprafață de 252,79 ha. din care 246,94 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 de ani, exploatarea în 20 de ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după cinci ani când se va studia modul de regenerare și se va face propunerile necesare unei bune culturi forestiere.

c) Amenajamentul pădurii Fiscut, pendinte de com. Alioș, Județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Fiscut, în suprafață de 710,45 ha. din care 200,63 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 de ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după cinci ani în 1935 spre a putea urmări rezultatul exploatărilor de salcâm.

d) Amenajamentul pădurii Herneacova, pendinte de comuna Iabova Județul Timiș-Torontal, proprietatea com Herneacova, în suprafață de 200,66 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 de ani, exploatarea în 40 de ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Bencecul de sus, pendinte de com. Ianova Județul Timiș-Torontal, proprietatea com. Bencecul de sus, în suprafață de 147,57 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 de ani, exploatarea în [illegible] Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea [illegible] ani.

[illegible] Regulament pentru exploatare al pădurii Fundul Văcăriei. Ju[illegible], proprietatea Nic. Rusu și frații, într'o suprafață de 6,62 ha. Regimul [illegible] Revoluția normală 80 ani, exploatarea în un an. Revizuirea [illegible] ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă [illegible] punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația co[illegible] de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

[illegible] însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amena[illegible] etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au [illegible] sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, [illegible] altă cauză, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie [illegible] de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și [illegible] adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat [illegible] prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) V. Nițescu.

No. 122837.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăilei, Seria Moara [illegible], pendinte de comuna Viziru, Județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de [illegible] ha. Regimul Crâng simplu cu tăierea în scaun. Revoluția normal 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Cioabla-Leonateni, pendinte de comuna [illegible], Județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 117 ha. 7100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Cinelu seria XIV-a, pendinte de comuna [illegible] Gârliciu), județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de [illegible] ha. din care 64,20 ha. poeni. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăila Seria IX-a Manghelul, pendinte de comuna Viziru, Județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de [illegible] ha. din care 411 ha. pădure curată. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăila Seria II-a Piscul [illegible], pendinte de comuna Nedelcu Chercea, Județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 464 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală 10 ani. Explonearea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Domeniul Stăn[illegible] Seria XXIII-a Zagna, pendinte de comuna Bertești, Județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 557 ha. din care 505 ha. pădure curată. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăila, Seria XVIII-a Măcin, pendinte de comuna Nedelcu-Chercea, Județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 503 ha., din care 474 ha. pădure curată. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și [illegible] adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.
No. 141848.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Muntele Petros, pendint de comuna Apaţa, Judeţul Braşov, proprietatea comunei Apaţa, în suprafaţă de 1481 ha. 2210 m. p. Patru serii de exploatare; 3 de codru cu tăieri succesive şi una de protecţie unde se adoptă exploatabilitatea fizică. Revoluţia 100 ani pentru o serie şi 80 ani pentru celelalte două serii. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chiseliţa, pendinte de comuna Seletin, Judeţul Rădăuţi, proprietatea Ion Chiseliţă, în suprafaţă de 13,80 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani conform avizului Consiliului Technic No. 931 din 10 Iunie 1932. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Prisacareşti, pendinte de comuna Prisăcareni, judeţul Storojineţ, proprietatea Radu Grigorcea, în suprafaţă de 775 ha. 9931 m. p. din care 765 ha. 7348 m. p. pădure curată. Regimul: Două serii de Codru cu tăieri succesive cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cionca, pendinte de comuna Mănăstireni, judeţul Cluj, proprietatea Paul Kemeny, în suprafaţă de 166 ha. 1277 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Sititelec, pendinte de comuna Sititelec, Judeţul Bihor, proprietatea comunei Sititelec, în suprafaţă de 288 ha. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi, 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.
No. 141882.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Tâncăbeşti—Ciolpani—Herasca, pendinte de comuna Coslog, Judeţul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 785 ha. 2900 m. p. din care 287 ha. 6300 m. p. pădure curată. Regimul: O serie de Crâng simplu cu revoluţia normală de 10 ani şi o serie de Codru cu tăieri progresive localitate în pâlcuri sau buchete prin 4 tăieri la 5 ani interval între ele. Revoluţia normală 120 ani divizată în 6 perioade. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Codrul Camarii Seria II-a Vida—Preguz, pendinte de comuna Dobreşti, Judeţul Bihor, proprietatea Statului, în su [illegible] numai de 2205,78 ha. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri rase pentru [illegible] exploatabil de 624 ha. Revoluţia normală 100 ani, exploatându-se anual câte [illegible] ari. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Plopul, pendinte de comuna Dărmăneşti, Judeţul [illegible], proprietatea Statului, în suprafaţă de 1368 ha. 51 arii din care 1344 ha. [illegible] m. p. pădure curată. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală [illegible] ani. Exploatarea în 96 ani cu indicaţiunile date prin avizul C. T. [illegible] şi cele introduse în text. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Crasani, pendinte de comuna Malu, Judeţul Ialomiţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de [illegible] ha. [illegible] m. p. Regimul Crâng. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în [illegible] ani pentru speciile moi, cu începere dela 1930, în care revoluţie speciile tari rămân neexploatate, fixându-le bazele de amenajare după zece ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi actul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 141856.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Cordăreni, pendinte de comuna Vorniceni, Judeţul Dorohoi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 125 ha. 7300 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Ciolăneşti, Seria I pendinte de comuna Ciolăneşti-Deal, Judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 593,86 ha. din care 350,65 ha. pădure curată. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Silistra Cumeşti, Secţia VII pendinte de comuna Siliştea Cumoşei, Judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă de [illegible] ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii Negoeşti, Seria VII-a, pendinte de comuna [illegible], Judeţul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 144 ha. din care 13 ha. [illegible] propusă a fi împădurită. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii Cioroiu, Seria XII-a, pendinte de comuna [illegible], Judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 267 ha. Regimul Crâng simplu cu tăierea în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii Guvanu—Petra, pendinte de comuna Stre[illegible], Judeţul Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 440 ha. 2150 m. p. Regimul Crâng simplu, regenerarea în porţiunile mai în vârstă făcându-se prin [illegible] cu stejar. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii **Fulga** Seria II-a, pendinte de comuna B[illegible]cura, Județul Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață de 918 ha. 2900 m. p. din care 861 ha. 6900 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Revizuirea după zece ani.

h) Amenajamentul pădurii **Babalecul** Seria VIII-a, pendinte de comuna Hârșova, Județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 309 ha. [illegible] m. p. din care 219 ha. 7000 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Dr. V. Nițescu.
No. 141874.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor de mai jos:

a) **Mihailesca**, Județul Dâmbovița, proprietatea Gh. Marinescu Georg[illegible] în suprafață de 33,47 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 6 ani.

b) **Obrajasca**, Județul Buzău, proprietatea Const. T. Falnicu, în suprafață de 2,2040 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în un an.

c) **Obrajasca**, Județul Buzău, proprietatea Gheorghe Gh. Simion[illegible] în suprafață de 9,85 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 2 ani.

d) **Zăvoiul Slătioara**, Județul Romanați, proprietatea Ni[illegible] Fulga, în suprafață de 0,5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în un an.

e) **Zăvoiul Slătioara**, Județul Romanați, proprietatea Const. [illegible] Marin, în suprafață de 6,25 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Exploatarea în un an. Revizuirea după cinci ani.

f) **Zăvoiul Slătioara**, Județul Romanați, proprietatea Radu [illegible] Dumitru, în suprafață de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în un an.

g) **Zăvoiul Slătioara**, Județul Romanați, proprietatea Gh. [illegible]rimbu, în suprafață de 8,82 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Exploatarea în un an. Revizuirea după cinci ani.

h) **Zăvoiul Slătioara**, Județul Romanați, proprietatea Zah[illegible] Ciocărlan, în suprafață de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în un an.

i) **Zăvoiul Slătioara**, Județul Romanați, proprietatea Ion [illegible] Andrei, în suprafață de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în un an.

j) **Zăvoiul Slătioara**, proprietatea I. Stănescu, în suprafață de 2,50 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea norm[illegible] în un an.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus cu excepția celor de[illegible] punctele e și g se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 141868.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Codru, pendinte de ocolul silvic Beliu judeţul [illegible], proprietatea Statului, în suprafaţă de [illegible] ha. 7452 m. p. din care 5219 ha. [illegible] m. p. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală [illegible] ani. Exploatarea în 60 ani urmată de regenerarea artificială strict obligatorie [illegible] anul următor exploatărei parchetelor. Păşunatul interzis. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Ciobănaş, pendinte de comuna [illegible] Gheorghe, judeţul Cluj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2180,93 ha. din care 1808,92 ha. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală [illegible] ani. Exploatarea în 100 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Balea Seria II-a, pendinte de comuna [illegible] [illegible], Judeţul Făgăraş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1253 ha. [illegible] m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în [illegible] ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia constatată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost făcute eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) D. V. Niţescu.

No. 141860.

DIRECTORATUL MOLDOVEI

Secţia Regimului silvic Iaşi

DECIZIUNEA No 7

Noi, Director Ministerial al Directoratului Moldovei,

Asupra avizului Comitetului Technic de lângă Secţia Regimului Silvic Iaşi,

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic

Având în vedere art 2 din Legea modificatoare a Codului Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 151 1920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Oancea, proprietatea d-lui [illegible] [illegible], suprafaţa de 41 ha. 5696 mp.

Regimul Crâng simplu.

Revoluţia normală 30 ani.

Exploatarea în ani.

Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare ha.

Revizuirea la 12 ani după începerea tăierei.

Art. 2. — Aceste regulament de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic-silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a Legei pentru Reforma Agrară. Constatându-se însă în urma arătărilor din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat în cauza reformei Agrare sau ori ce alte cauze, regulamentul se va revizuit imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiul respectiv şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Şef al Secţiei Regimului Silvic Iaşi este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Maiu 1931 în cabinetul nostru.

p. Director Ministerial, (ss) C. Răşcanu.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Huncea Corocăeşti, lot A pendinte de comuna Corocăeşti jud. Botoşani proprietatea D-lui Ion Orezeanu. Suprafaţa de 26 ha. 1497 mp.

Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de regenerare 600 lei de fiecare ha.

Revizuirea în anul 1935.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Cârligul Vechi, pendinte de comuna Copou jud. Iaşi, proprietatea d-lui D. Antonescu.

Suprafaţa de 2 ha. 56. Regimul crângului cu 80—100 arbori rezervă la ha. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea într'un singur an. Garanţia de regenerare de 600 lei de fiecare ha.

Revizuirea peste 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic-silvic, luându-se drept definitiva situaţie comunicată de organele de aplicare a legei pentru Reforma Agrară. Constatându-se însă în urmă arătărilor din aceste regulamente referitoare la suprafaţa pădurei la numele proprietarului etc., au fost date eronat din cauza reformei Agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei etc.

Art. 3. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiul respectiv şi art adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — D-l şef al Secţiei Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 29 Maiu în cabinetul nostru.

p. Director Ministerial, (ss) C. Răşcanu.

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M.
Ioan P.
Rădulescu M.
Sburlan D.

Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu C. P.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M.
Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N.
Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Eliescu A.
Emanoil C. C.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popovici Gh. N.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Stănescu Stan
Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Fonay I., Petcuţ M.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază

«BUCOVINA»
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4

ANUL XLIV, Nr. 8—9 AUGUST—SEPTEMBRIE 1932

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

† N. G. Popovici . . . . P. Ioan

Studii-referate:

Asupra stațiunilor de Pinus cembra din Carpații României . . . . *Dr. C. Georgescu* și *C. D. Ionescu-Bârlad*

Probleme administrative:

Cultura și exploatarea pădurilor în raport cu vânătoarea . . . . *Al Ștefănescu*

Politica, amnistierea delictelor silvice și militarizarea corpului silvic . . . . *Cezar Cristea*

Documentări — Comentarii:

Determinarea volumului arboretelor bazați pe diametrul minim al cioatei . . . . . *P. C. Ghervasa*

Cronică:

Fapte pentru cultul recunoștinței . . . . . *Tr. I.-H.*

Excursia profesorilor și studenților dela facultatea silvică din Brno . . . . . . *Dr. C. G.* și *A. I. I.*

Recenzii. — *Revista revistelor.* — *Informațiuni.* — *Necrolog:* Ernest Gheorghiu — *Pagini mercuriale:* Bursa lemnului în Septembrie 1932 Soc. «*Progresul Silvic*». — *Publicațiuni:* Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA • B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 8-9 Août-Septembre, 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 8-9 August-Septe

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

SOMMAIRE

† N. G. Popovici . . . *P. Ioan*

Etudes-Comptes-rendus:

Sur le Pinus cembra dans les Carpathes de Roumanie **Dr. C. Georgescu et C. D. Ionescu-Bârlad**

Problèmes administratifs:

La culture et l'exploitation des forêts par rapport à la chasse . . . . *Al. Ştefănescu*

Politique, amnistie des délits forestiers et la militarisation du corps des gardes des forêts . . . . . . *Cesar Cristea*

Documentations-Commentaires:

La détermination du volume des peuplements basé sur le diamètre minimum de la souche . . . . . . *P. C. Ghervasie*

Chronique.— Recensions.—Revue des revues.

Informations.

Nécrologe: Ernest Gheorghiu

Pages mercuriales. Soc. «Progresul Silvic». Publications. — Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 11
BUCAREST

Rumänische Zeitschrift für Forstwe

INHALT:

† N. G. Popovici . . . *P. Ioan*

Abhandlungen:

Der Standort der Zirbelkiefer in den rumänischen Karpathen . . . . **Dr. C. Georgescu un C. D. Ionescu-**

Verwaltungsfragen:

Forstwirtschaft und Jagd . *Al. Şte*

Politik, Amnestie der Forstvergehen und Militarisierung der Forstbeamten . *Cesar Cr*

Mitteilungen:

Massenberechnung mit Hilfe des kleinsten Stockdurchmessers . . . . *P. C. Ghe*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeit

Nachrichten.

Nekrolog: Ernest Gheorgh

Holzmarkt. „Progresul Silvic". Ve legenheiten. Amtliche Veröffen

REDAKTION UND VERW
B-DUL TAKE IONESCU N
BUKAREST

† N. G. POPOVICI

Tocmai când ne pregăteam să-l sărbătorim, cu cinstirea cuvenită, pentru 50 ani de activitate rodnică, ne-a surprins vestea morţii lui.

S'a stins în zorii zilei de Marţi, 25 Iulie 1932, cu conştiinţa [illegible] a omului ce şi-a făcut datoria întreagă pe acest pământ.

Viaţa nu prea lungă — *70* ani — dar intens trăită, o părăseşte cu simţământ de adâncă şi smerită recunoştinţă faţă de providenţa care dăruindu-i din belşug inteligenţă, talent, onoruri şi [illegible] calitate de a aprecia numai foloasele nemateriale, făcuse din el un răsfăţat al soartei.

N'a dorit să-l plângem şi nu comitem impietatea de a-i nesocoti voinţa.

Ceea ce a dorit el, ne-a lăsat scris în puţine rânduri, cu câteva zile înainte de moarte.

„Îţi încredinţez alăturatele pagini — testamentul meu moral — în care am scris, cât mai rezumat şirul şi rostul vieţii mele. Iar dacă după plecarea mea din mijlocul vostru, în lunga şi nesfârşita călătorie în care cu toţii suntem predestinaţi să plecăm, mai curând sau mai târziu, şi din care nimeni nu s'a înapoiat până acum, vei găsi în aceste rânduri ceva care să intereseze pe cei ce rămân [illegible] mea, dă-le la lumina zilei, fie prin viu grai, fie în scris".

Protestul tăcut, ce există în sufletul omenesc, împotriva sfârşitului vieţii, dincolo de care se întinde vasta şi eterna taină a necunoscutului, se manifestă la spirite de elită, între cari cu drept trebuie să numărăm şi pe N. G. Popovici, printr'o dorinţă de glorie şi împotrivire faţă de umbra uitării.

N. G. Popovici s'a trudit toată viaţa ca să trăiască apreciat şi stimat şi să aibă astfel dreptul să supravieţuiască în amintirea obştească.

Singur sau in colaborare cu alţii, oricât de grea ar fi sarcina de a scutura colbul vremurilor şi a ţine mereu trează amintirea personalităţii care a reuşit să imprime pecetea sa epocii ultimilor 50 de ani de viaţă silvică şi oricât de larg va fi cadrul ce ne va impune variata şi bogata sa activitate, ne vom face datoria, implinindu-i dorinţa.

Mai grea însă este sarcina de a face acum — intr'un cadru restrâns — adevăratul, marele şi definitivul portret al lui N. G. Popovici, ilustraţia rezumativă a jumătate secol de silvicultură românească.

Nici nu vom incercà s'o facem.

Vom relevà touşi câteva din trăsăturile mari cari au caracterizat omul şi opera.

* * *

„In tot timpul vieţii mele, fie publice, fie private, de aproape „50 de ani, şi încă din tinereţe, mi-am stabilit o viguroasă şi con„stantă linie de conduită, dela care, pe cât mi-a fost posibil, nu „m'am abătut" îşi incepe testamentul său moral.

Cu aşa nobilă misiune — pe care trebue s'o recunoaştem a ştiut s'o realizeze integral — fără urme de preocupări mărunte, ci numai splendidă abdicare pe altarul unei credinţe, a biruit şi ne-a lăsat o viaţă de cel mai frumos exemplu.

Inceputurile nebuloase ale silviculturii române au avut norocul devotamentului nelimitat al acestui titan.

Cu o energie care clocotea in el ca seva din arborii viguroşi, cu o indrăsneală bazată pe cultura generală şi specială, pe experienţă şi pe profundarea serioasă a chestiunilor, mergând — dela vârsta de 20 de ani de când a intrat in corpul silvic — din succes in succes, a infipt adânc toporul in scoarţa groasă a rutinei şi a prejudecăţii şi „a creiat" dând forme definitive pentru epoca respectivă, tuturor instituţiilor pe care le-a condus.

Seria resurselor ce intrebuinţà ca să reuşească, era nesfârşită, dar frumuseţea vorbei, fulgerarea pătrunderii şi seducţia expresiunii fisice şi spirituale erau elementele cari l-au sprijinit totdeauna iar o convorbire cu el constituia oricând prilej de adevărată desfătare sufletească.

Acum 50 de ani, el a infiinţat Soc. Progresul Silvic şi a avut fericirea să o vadă purtătoarea de cuvânt a politicii forestiere din ţara românească, aşa cum a proectat-o.

Cincizeci de serii de silvicultori — toți câți există in țara Românească — sunt crescuți la „școala lui".

„M'am silit mai ales să dau elevilor mei ceva din sufletul, din iubirea mea pentru pădure și să le insuflu dragostea pentru cariera silvică. Iar preocuparea mea de căpetenie in lunga-mi carieră a fost să las urmași, căci socotesc că pomul care nu dă roade, trebue tăiat și pus pe foc".

De acum 20 de ani și-a incheiat cariera de Director al Școlii de Silvicultură dela Brănești, pe care din 1901 tot el o ridicase la rang superior.

Acum 30 de ani ajunsese Șeful Serviciului silvic al pădurilor, ca să traseze liniile mari de ad-ție forestieră, pe cari le aplicăm și azi.

Element animator al epocii, foarte adesea factorul principal al problemei, indiferent niciodată, a avut darul să disece prezentul și să desprindă din neorânduiala actualității, chemările viitorului. A inceput cu impunătoare siguranță când alții nici nu credeau necesar să gândească.

Timpul ce era necesar să treacă, pentru ca opera lui să sporească in valoare in mintea supraviețuitorilor și urmașilor, din cauza forței crescânde cu care faptele se proectează asupra vremilor, s'a scurs încă de pe când era in viață, ca să-i dea suprema satisfacție de a vedea că a creiat durabil și că ne adăpăm cu toții la izvoarele devenite vecinice, ale operii lui.

Avansarea din Dec. 1909 la gradul de Ing. Inspector general silvic, a fost prilej de consacrare unanimă la comanda supremă a armatei silvice și de transformare a gradului in renume : Gheneralul.

Acesta este portretul in care ni se infățișează in toată splendoarea lui ; armonie perfectă de energie, prestanță, vioiciune, claritate, ordine, combativitate, tenacitate. .

Câmpul atât de larg al activității silvice, cu atât de complexele ei ramuri : școala, direcția, administrația pădurilor, corpul silvic, societatea Progresul Silvic, — din cari una singură ar fi fost de ajuns să consacre un om — a fost prea strâmt pentru puterea și voința de manifestare a spiritului lui N. G. Popovici.

Marile resurse ale energiei și inițiativei sale, rămase disponibile încă de acum 20 de ani, după ce trecuse la activul său imensa operă silvică, le-a îndreptat și utilizat cu o forță propulsivă in alte domenii.

Rar spectacol şi plin de duioşie — la despărţirea lui de cele lumeşti; — sute de ochi in lacrimi priveau cu gratitudine la o intrecere de revendicare a lui N. Gh. Popovici ca proeminent al atâtor ramuri de activitate: silvică, culturală, bisericească, administrativă, economică, politică.

Inginerii silvici, mai mişcaţi de cât toţi, au înţeles că dacă N. G. Popovici s'a ridicat menţinut şi impus tot timpul vieţii lui la un nivel malt mai inălţat decât al contimporanilor săi, toată strălucirea personală a revărsat-o cu dărnicie asupra corpului silvic.

Era apostolatul vieţii lui: „Am iubit corpul silvic şi invăţă„mântul forestier şi in toate imprejurările, prin ţinuta mea, prin cu„vântul mea şi prin faptea mea, am căutat să le inalţ prestigiul şi „să le ridic acolo unde sufletul meu voia şi crede că au dreptul să „fie ridicate, ca urmare a marilor foloase pe cari, prin activitatea „lor, le aduc economiei noastre naţionale".

Pregătirea răsboiului a găsit pe „profesorul de silvicultură" in ceata celor ce au indicat direcţia in care urmă să se implinească visul de aur al neamului românesc.

Pentru intâia oară in analele parlamentului român „Senatorul inginer silvic Popovici", ca raportor, in răspunsul Senatului la Mesaj, inscrie problema silvică alături de celelalte probleme ale economiei naţionale.

Iubea pădurile cu o adevărată pasiune şi le susţinea cu convingere fermă.

Ca profesor ne-a invăţat să ne iubim profesiunea; ca administrator să ne devotăm intereselor ce ne sunt incredinţate.

Urmaşilor, N. G. Popovici se va prezenta ca un uriaş ce a călcat cu paşi mari şi hotărîţi numai pe culmile cele mai inalte ale tuturor aşezămintelor ce constituesc complexa sa activitate.

Pentru cât bine a făcut N. G. Popovici pădurilor şi slujitorilor ei, corpul silvic i-a rămas dator in viaţă.

Ne descoperim inaintea mormântului de curând inchis, cu simţământul că N. G. Popovici va birui uitarea timpului şi se va putea transmite generaţiilor ce-l urmează, aureolat, ca cea d'intâi mare, curată şi eternă strălucire a silviculturii române.

P. IOAN

STUDII — REFERATE

ASUPRA STAȚIUNILOR DE PINUS CEMBRA DIN CARPAȚII ROMANIEI

de Dr. CONST. C. GEORGESCU
și CONST. D. IONESCU-BÂRLAD

Pinul cembra este un element altaic al florei noastre [1]. Centrul său principal de răspândire este in Nordul Asiei, de unde apoi aria sa de vegetație se intinde ca o prelungire in Nordul Europei; aici îl aflăm ca un arbore de câmpie, cât și de munte [2].

In Europa Centrală această specie are un alt centru de răspândire in Alpi și Carpați, unde formează cea mai ridicată treaptă a pădurilor de rășinoase in regiunea subalpină.

Stațiunile sale fie izolate, fie formând o zonă continuă deasupra pădurilor de molid sunt situate in centrele de ingrămădire a munților inalți și in locurile de altitudine inaltă, unde factorii locali li oferă solul și climatul favorabil.

In Alpi, pinul cembra este destul de răspândit. In Carpați, centrele sale de răspândire au o formă insulară. Cele mai importante stațiuni din Carpații României sunt in Munții Rodnei (Călimani), in Munții Retezat, Godeanu și Țarcu și cu o importanță secundară apoi centrul din Munții Cibinului și Sebeșului (între Olt și Jiu); aceste stațiuni se află tocmai in nucleele cele mai mari de munți inalți ai Carpaților noștri și cari mai au și o pozițiune specială in lanțul carpatic, care le oferă un adăpost dinspre Sud sau Est.

In aceste centre găsim arborete cu numeroase exemplare bine desvoltate şi cari se intind pe suprafeţe mari. Arboretele din Munţii Rodnei au fost devastate încă de multă vreme, după cele ce ne arată Pax[1]); din o comunicare recentă a D-lui ing. Chimiescu, şeful ocolului silvic Vişăul de Sus, acest fapt este confirmat. Astfel, în bazinul râului Vişău între Pietrosu şi Piatra Albă pe o făşie de aprox. 3 Km. lungime şi lăţime de 60—100 m. în altitudine se găsesc astăzi abia un număr de 50—60 exemplare bătrâne. Regiunea pinului cembra din acest masiv este însă cu mult mai mare şi se întinde pe o lungime de 25 Km. (Fekete); se poate deci întâmpla ca în locurile cele mai inaccesibile să fi rămas porţiuni cu arborete.

---

[1] F. Pax: Pflanzengeographie von Rumänien, Halle 1920.

[2] Wilkomm, Die forstliche Flora von Oesterreich-Ungarn.

In nici un caz însă nu suntem de părerea D-lui G. Antonescu[2]), care la pag. 91 afirmă că „nicăeri în Carpaţi pinul cembra nu se află în cantitate aşa mare şi cu o creştere aşa de frumoasă ca în munţii Rodnei la obârşia râurilor Vişău şi Bistriţa aurie".

Staţiunea cea mai importantă însă a pinului cembra din România este în masivul Retezat (cu culmile vecine Godeanu şi Ţarcu), unde îl aflăm formând păduri dela 1600 m. în sus, deasupra zonei molidului, pe o întindere de peste o mie de ha. Aceste arborete cu exemplare frumoase au fost cruţate şi astăzi constituesc unul din cele mai minunate monumente ale florei noastre. Este îmbucurător că în parcul naţional, care se va creia în acest masiv sunt cuprinse şi câteva arborete cu cembra şi deci ele se vor păstra mai departe[3]).

Pe şirurile de munţi înalţi incepând dela Munţii Bârsei şi până la Parâng, avem numeroase puncte, unde aflăm câte un număr redus de exemplare atât pe versanţi septentrionali, cât şi pe cei meridionali; în unele centre nu găsim decât chiar câte un singur individ (Munţii Dâmboviţei, Făgăraş, etc.). Şi în aceste locuri s'au petrecut devastări; aşa de ex. în bazinul superior al Ialomiţei după informaţiunile culese de d-l Haret[4]) s'au extras în secolul

---

[1]) F. Pax: op. cit.

[2]) G. Antonescu: Contribuţiuni la studiul distribuţiei geografice a coniferelor din România. Bucureşti 1926.

[3]) Desigur că este o eroare de tipar, când găsim în lucrarea D-lui Antonescu că formează aci asociaţii cu Pinus montana între 1800—1900 m. (pg. 92); în Fekete „Die Verbreitung de forstlich wichtigen Bäume und Sträucher in Oester-Ungarn", pe care D-sa a consultat-o (vezi Bibliografie) se află o listă completă cu staţiunile lui cembra din Retezat şi cari sunt cuprinse între 1600—1900 metri.

[4]) Haret. Călăuza în Munţii Bucegi. Touring Club.

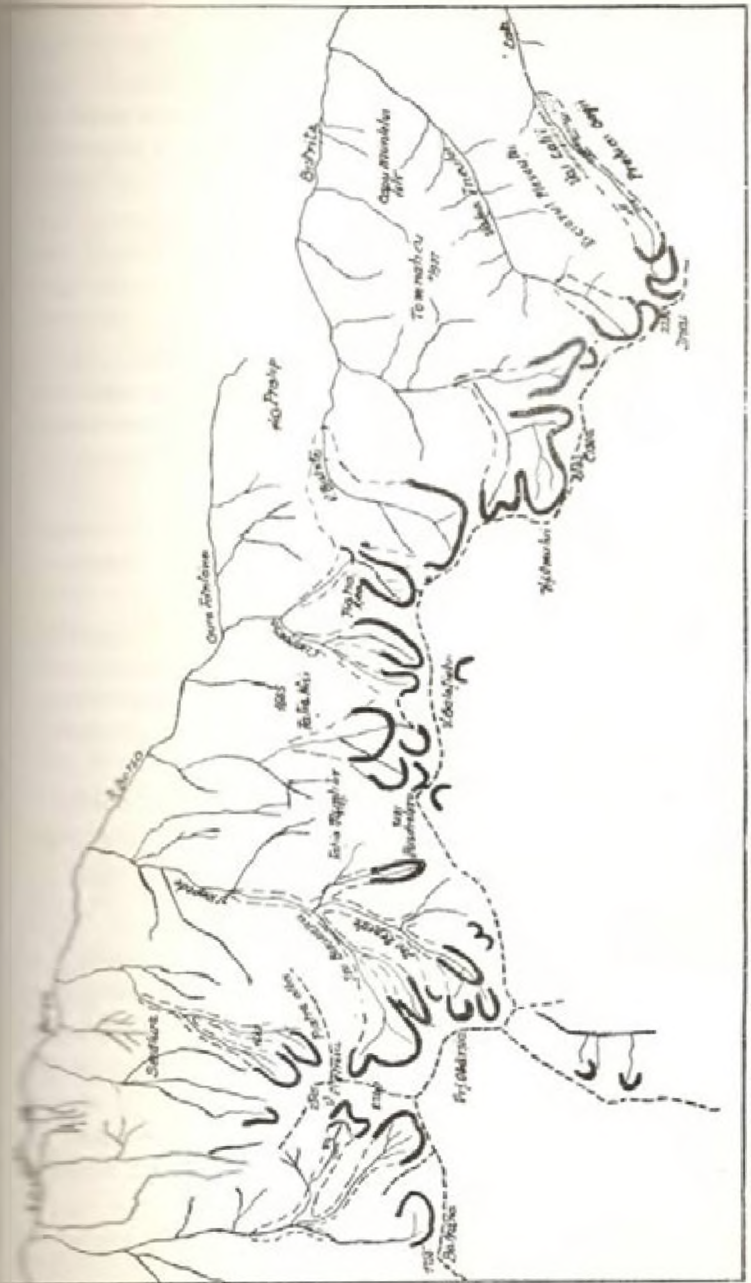

Fig. 1. Urmele glaciare din Munții Rodnei (după Kräutner), corespunzând în mare cu răspândirea P. cembra din acest masiv.

Stațiunile de P. cembra formează o zonă paralelă cu coama pe versantul Nordic, cuprinsă între 1600 — aprox. 1800 (lungă de 25 km.).

trecut numeroase exemplare, cari au fost debitate de ferăstrăul dela Peștera Ialomicioara (1600 m.). Dat fiind că ferăstrăul era instalat chiar in apropierea stațiunei lui, cembra a putut fi scos cu înlesnire, incât astăzi nu mai aflăm in bazinul amintit decât un număr extrem de redus de exemplare, cari se pot cifra la max. 10—15; Asemenea exemplare găsim pe munții Colței, Valea Horoanei, toți munții Obârșia, Cocora, Babele, Gaura. Alte stațiuni din Bucegi, indicate din Mak. (in Monografia Domeniului Regal Predeal) și apoi citate de Grecescu (Flora României) și Pax sunt pe Muntele Caraiman, pe Valea Jepilor, Valea Colței, etc. unde s'ar afla un arboret de 1½ ha. in amestec cu larice; aceste centre nu se cunosc in starea lor actuală, se pare însă că sunt mult micșorate sau chiar dispărute, întrucât în lucrările noui nu se mai citează iar de cercetători noi care au colindat regiunea nu au mai fost văzute.

Pe șirurile de munți aparținând Carpaților Sudici, cuprinși intre Munții Bârsei și Parâng, pinul cembra, din cauze neutre ca și datorită exploatărilor omenești, este in regresiune.

Este un fapt caracteristic, pe care primul autor al articolului îl semnalează și care se poate urmări mai ales în Carpații noștri, și pe care nu-l găsim semnalat încă, și anume, stațiunile pinului cembra coincid in majoritate cu locurile unde s'au manifestat pe o scară mai mare fenomenele glaciale.

In adevăr, cercetând lucrarea lui T. Kräutner [1]) aflăm că se găsesc urme de ghețari în Carpați noștri in munții Rodnei, Călimani, Bucegi, Făgăraș, Iezeru, Sebeș și Cibin, Parâng, Retezat, grupa Boerescu-Godeanu și grupa Țarcu, adică tocmai pe munții unde aflăm astăzi insulele cu Pinus cembra. O listă completă a stațiunilor cu P. cembra din munți o aflăm in lucrarea amintită a D-lui Antonescu; excepție o face numai culmea Iezerului (Muscel) unde până acum nu s'a semnalat cembra, deși e probabil că există.

Din cauza unei erori geografice, D-l Antonescu cuprinde între stațiunile lui cembra și Munții Cernei; stațiunile indicate de D-sa după Pax, Muntele Mătania, Baicu și Pârâul Negru, pe care

---

1) Die Spuren der Eiszeit in den Ost-und Süd-Karpathen, din Verband des Siebenbürg. Verein. für Naturw. zu Hermannstadt 1930.

le pune în Munţii Cernei, sunt localităţi din grupa Ţarcului. (vezi de altfel şi in Pax).

Această legătură dintre gheţari deluviani şi actualele puncte de distribuţie a pinului cembra ne lămureşte multe din anomaliile răspândirii sale generale (în Carpaţi) şi locale (în grupe de munţi vecini).

Munţii Rodnei.

In munţii Rodnei şi Călimani pinul cembra se găseşte pe versantul lor nordic sau pe versanţii văilor inguste spre Nord (Fekete pg. 406). După T. Kräutner, în Munţii Rodnei gheţarii au fost numai pe versanţi nordici (pg. 38 „So findet sich die Vergletscherung des Rodnaer Gebirge vornehmlich auf seinem Nordhang beschränkt").

Munţii Călimani.

In unul şi acelaş masiv, cum ar li Călimani, pinul cembra rămâne în apropiere circurilor glaciale. Din lucrarea lui Kräutner aflăm că in acest masiv avem foarte puţine urme glaciale: un circ foarte redus se află pe Muntele Negoiu unguresc, adică tocmai unde se găseşte şi una din cele două staţiuni de cembra din Călimani (Fekete 407). Din acest fapt se deduce că prezenţa P. cembra ar putea fi în anume cazuri un bun indiciu pentru identificarea de urme glaciare; ne putem deci aştepta ca asemenea urme glaciale să găsim şi in apropierea celeilalte staţiuni de cembra, fapt care merită să fie verificat. Puţina desvoltare pe care au avut-o gheţarii in aceşti munţi ne explică şi răspândirea sporadică a lui cembra numai in două puncte ale acestui masiv inalt. Dacă nu ar exista o legătură cauzală intre gheţari şi cembra, nu ar fi nici o cauză, care să-l impiedice să nu aibă aci o răspândire tot aşa de mare ca şi in Munţii Rodnei, cu cari Călimănii sunt legaţi.

Munţii Bucegi.

In Bucegi, gheţarii s'au format pe versanţii dinspre Ardeal, pe porţiunea din Caraiman şi Omul înspre Valea Prahovei şi in fine in bazinul superior al Ialomiţei; acest fapt aduce cu sine că pinul cembra nu a mai rămas legat de un singur versant (ca în Munţii Rodnei) şi il găsim tocmai în lungul zonelor cu urme glaciale dinspre Ardeal (Gaura Bătrâna), din bazinul Ialomiţei

(Obârșia, Colții și Doamnele, etc.) și în fine spre Valea Prahovei (Valea Iepei, Caraiman, etc.).

Munții Făgăraș.

Numărul mic de stațiuni identificate în Munții Făgăraș și puținele exemplare, pe cari le mai găsim în aceste stațiuni, nu ne pune în măsură a urmări aci raporturile de legătură amintite dintre cembra și urmele glaciale decât pe o scară foarte redusă. Regresiunea stațiunilor lui cembra în acești munți este în ultima fază, din cauze pe cari ne vom strădui a le explica mai departe. Stațiuni cu cembra aflăm în Făgăraș pe ambii versanți, după cum și urmele glaciare ni se prezintă deopotrivă de desvoltate pe versantul septentrional și cel meridional. Câteva stațiuni de cembra din Munții Făgăraș se găsesc reunite în bazinul Paltinului și Capra la Est de Negoi, unde avem unul din cel mai mare centru de urme glaciale.

Munții Cibinului, Sebeșului și Parâng.

Acești munți în epoca glacială s'au comportat cam în acelaș mod. Urmele glaciale sunt cu mici excepții grupate pe versantul septentrional în bazinele de recepție ale râurilor Lotoriței, Lotrului și Jiețu.

In Munții Cibinului și Sebeșului urme de ghețari sunt pe Cândrelu, Șurian și Ștefleștí. (Kräutner pg. 61... in diesen mächtigen Gebirgskomplex gerade nur an den höchsten Gipfel, Gletscherspuren vorfinden und zwar am Cândrelu, am Șurian und an den Șteflești). Pax, la pg. 124 (op. cit.) ne da ca pt. de răspândire a pinului cembra Cândrelu și Șteflești. (Pe Șurian lipsește cembra).

Studiind în deaproape stațiunile lui cembra din Fekete găsim că exemplarele din această specie se află pe Ieserul Mare și Ieserul Mic; Kräutner (la pg. 61) ne spune că .....An der Nordflanke Cândrelu finden wir 3 Kare (pe versantul nordic al Cândrelului găsim 3 circuri glaciale): Ieserul Mare, Ieserul Mic și Jiusbă.

Stațiunile date de D-l Antonescu dintre Ieserul Mare și Mic și de pe Muntele Gaura aparțin de fapt tot versantului septentrional, fiind deasemenea și cele de pe Ieserul Mare și Mic în bazinul de recepție al Jiului, care are în parta sa superioară o direcție nordică, — așa încât confirmă cele afirmate de noi mai sus.

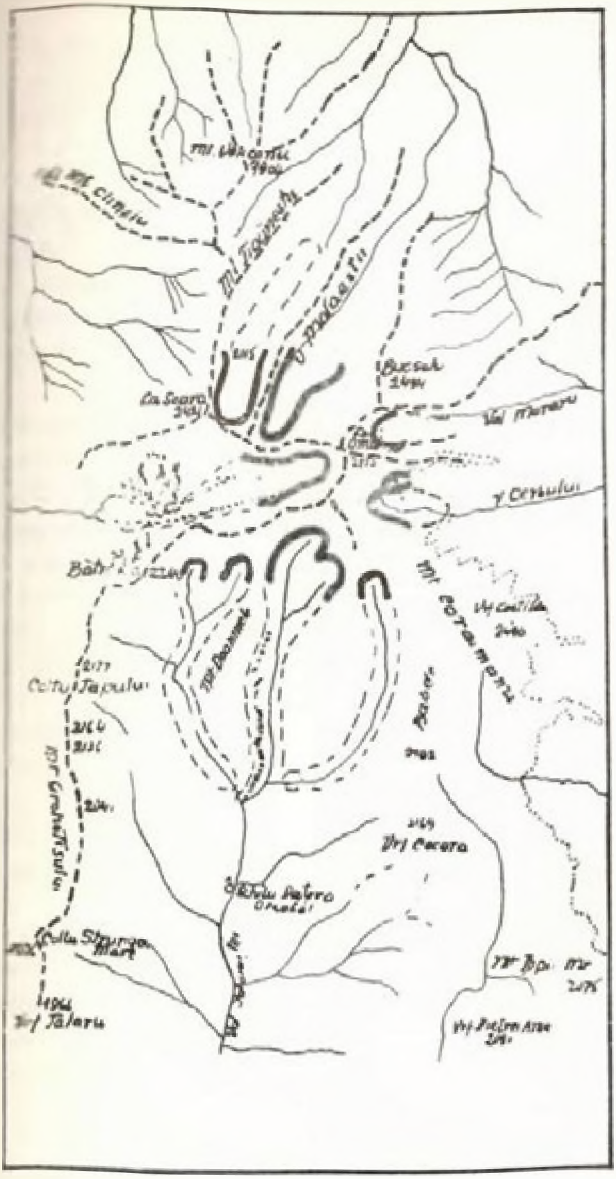
Ca Seaca
V. Cerbului
Bucșoiu
Val Mălăești
Colțu Țapului
2177
Vf Coștila
2490
Vf Cocora
Vf Tâlaru

Fig. 11. Urme glaciare în Bucegi pe bazinul Superior al Ialomiței, pe versantul Prahovei între Omul și Caraiman și spre Ardeal. Această distribuție a ghețarilor explică răspândirea P. cembra pe toți versanții Bucegilor la limita pădurii pe văile de scurgere ale acestor ghețari.

Stațiunea din Munții Parâng din Sudul Sclivei (la D-l G. Antonescu din o eroare de tipar este dată Slivei) se află tot spre versantul nordic unde găsim cu exclusivitate numeroase urme glaciale (Kräutner pg. 66: „die Vergletscherung im Süden war sehr schwache").

Munții Retezat.

Acești munți se află în mijlocul masivului Bănățean care este cea mai mare grupare de munți din Carpații sudici. Masivul Retezat este mărginit la Nord de câmpia inaltă a Hațegului, la Sud de munții Vulcan, spre West de inaltele coame ale Curmei Țarcului și spre SW se prelungește inspre Cerna cu masivul Godeanu-Boerescu.

In Kräutner găsim pg. 67 (Seine nach S durch andere Gebirgsstöcke verbarrikadierte Lage hatte eine ebenso starke Vergletscherung der Südseite wie des Nordabhanges zur Folge). „Pozițiunea sa baricadată spre Sud de alți munți a avut ca urmare o întindere a ghețarilor atât pe partea sudică, cât și pe cea Nordică".

Acest fapt se explică răspândirea pinului cembra în acest masiv pe toți versanții. In Fekete ni se dau toate punctele din Retezat cu cembra, cari formează o zonă aproape continuă de jur împrejurul coamei, situată la limita pădurii.

Asupra punctelor cu cembra din masivul Godeanu și Țarcu nu putem încă să ne pronunțăm întrucât datele din literatură sunt date în mod vag și nu se pot fixa pe hartă.

Numai pentru Muntele Baicu din masivul Țarc putem spune că stațiunile lui cembra sunt spre N. unde găsim pe acest munte și în nord exclusiv urme glaciale.

Retragerea pinului cembra tocmai în punctele, cari au avut ghețari trebue atribuită tocmai factorului, care a determinat apariția ghețarilor în Carpați și inegala lor repartiție pe diferiții versanți. De Martonne (citat după Kräutner) găsește că desvoltarea ghețarilor a avut cea mai mare întindere în direcția predominantă a vânturilor aducători de ploi. Pentru Carpații Sudici aceste vânturi au direcția ENE—WSW; urme de ghețari ca și cembra se află deci, în special, pe versantul nordic; în munții unde condițiunile orografice au expus versantul S vânturilor amintite, găsim cembra (și ghețari) și pe acest versant (Bucegi, Făgăraș); dintre ceilalți versanți cel estic este mai bogat în stațiuni, iar cel vestic cel mai sărac.

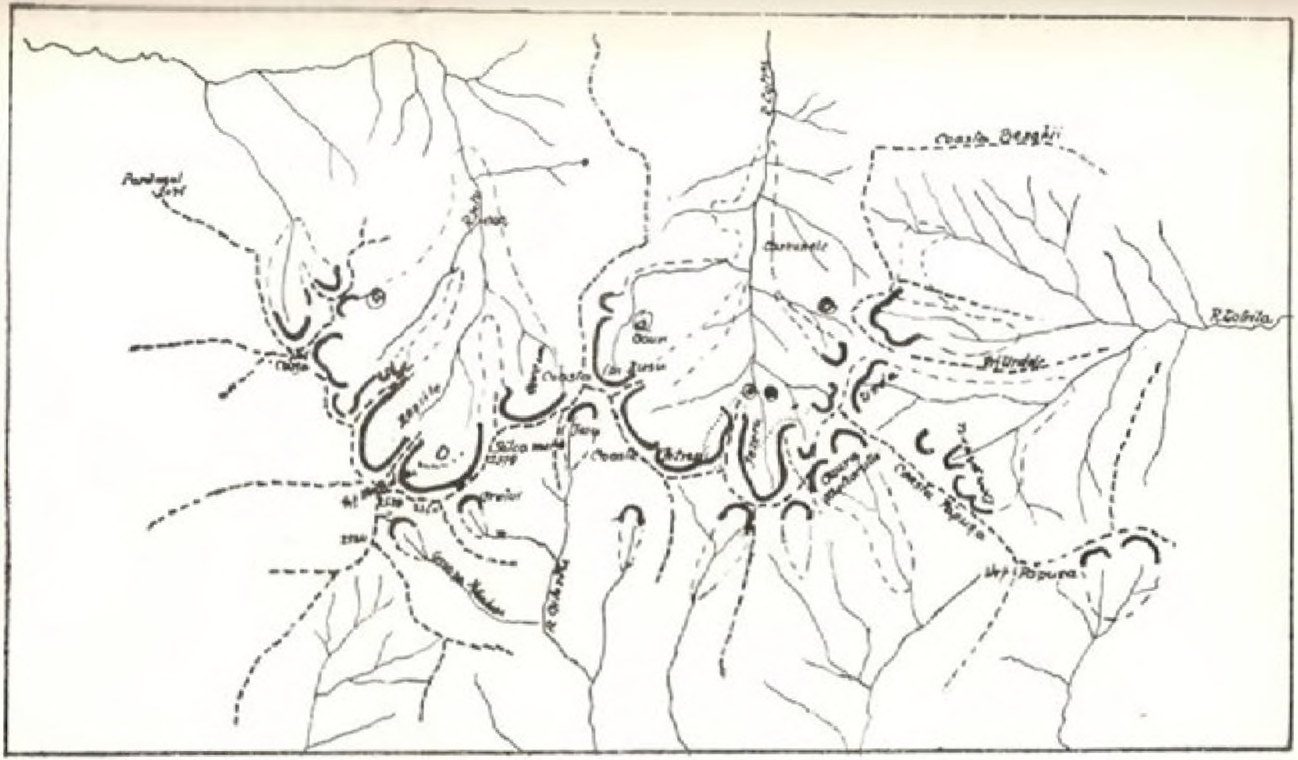

Fig. III. Masivul Munților Cibinului și Parângului cu stațiunile cunoscute de cembra (reprezentate prin 2 cercuri concentrice).

Stațiunile lui cembra se află pe versanții cu urme glaciale.

Deasemenea pentru Munţii Rodnei vânturile bogate în ploi dinspre N. permit menţinerea Pinului Cembra numai pe acest versant.

Acolo unde vin vânturile uscate, cum ar fi de ex. în Masivul Făgăraş, care primeşte curenţi de aer uscat vara dinspre câmpie, P. cembra este în regresiune şi aşa se explică cum în acest masiv nu mai găsim decât exemplare izolate la distanţe apreciabile unele de altele şi dispuse în regiunea cu urme glaciale în mod neregulat. Se pare că P. cembra în Făgăraş s'a menţinut pe versantul septentrional numai în exp. estice şi în partea de Est a masivului, unde aceasta stă în apărarea culmei Iezerului sau se prelungesc mult înspre câmpia cu culmi apărătoare.

In ceeace priveşte preferinţele sale staţionale locale, cembra este foarte pretenţios; punctele sale de răspândire corespund în tocmai cu locurile, unde curenţii locali aduc în zona lui de creştere un element rece în lunile de vegetaţiune. Astfel îl găsim în complexul văilor de scurgere a gheţarilor, fie pe fundul lor când ele sunt largi, fie pe pereţii lor stâncoşi, când ele sunt strâmte.

Pentru Alpi sunt caracteristice asociaţiile de P. cembra şi larice *), asociaţie, care, după Pax, se află pe Caraiman (versantul dinspre Valea Prahovei) şi la noi. In Retezat, in unele puncte (spre Lolaia) P. cembra se scoboară până în zona molidului, cu care formează pe soluri pietroase asociaţii rărite.

În ceeace priveşte altitudinea la care îl aflăm, avem date numeroase in Fekete. Pe versantul meridional al Carpaţilor Sudici, P. cembra nu se află sub 1700. D-l G. Antonescu ne dă un punct pe Valea Horoabei aproape de Schitul Ialomicioarei (Bucegi) la 1590 m. După cercetările noastre pe această vale el se află şi aci la o altitudine peste *1700* m.

Afară de staţiunile sale care sunt strâns legate de urmele glaciale P. cembra a putut fi răspândit şi în alte puncte.

Astfel, un asemenea centru de răspândire recent, necunosc in literatură, il aflăm la extremitatea superioară a Cheilor Dichiul pe Munţii Dichiu şi Zănoaga la aprox. 15 Km. distanţă pe Ialo în jos dela staţiunea sa din Bucegi.

Pe muntele Dichiu găsim pe stânci chiar deasupra defile Dichiului 10—12 exemplare, în etate până la 30 ani, aflate la o al-

---

*) Rübel: Pflanzengesellschaften der Erde.

[illegible] de aprox. 1400 m. In afara exemplarelor citate, s'a mai găsit [illegible] tăiat şi lăsat jos în grosime de 30 cm. şi lung de 12 m.

[illegible] de relevat că P. cembra se află aci în asociaţie cu următoarele plante lemnoase:

Spiraea ulmifolia Scop., Juniperus nana Wild, Lonicera nigra L. Rhododendron Kotschy Simk. Daphne mezereum L. Vaccinium vitis Idaea L., Vaccinium Myrtillus L., Salix caprea L., Acer pseudoplatanus L., Cotoneaster integerrima Medic., Betula pendula Roth. Sorbus aucuparia L.

După câte se vede avem de a face cu o asociaţie asemănătoare [illegible] formată în golurile pădurilor de răşinoase. Dela altitudini [illegible] odată cu cembra, mai a fost adus şi Rhododendron, iar jos [illegible] vale prin cheiu aflăm pe Alnus viridis.

In Cheiu, cembra pătrunde apoi până la 1110 m., unde găsim pe versantul opus un povârniş luminos câteva exemplare în o porţiune a Muntelui Zănoaga. Cercetând ramurele acestor exemplare [illegible] nu formează) constatăm că au o formă de creştere deosebită de a acelor dela staţiuni inalte. Acele sunt mai subţiri, mai lungi şi mai deschise la culoare, iar dungile de stomate apar mai evidente.

Desigur că aci P. cembra a fost adus prin intermediul păsărilor, iar menţinerea lui se datoreşte climatului local rece şi umed sub influenţa cheilor strâmte şi lungi (1.5 km.) ale Dichiului. [illegible] chei au fost până în anii aceştia inaccesibili, din care motiv staţiunea indicată de noi a rămas nesemnalată; de la înfiinţarea [illegible] dela Dobreşti s'a făcut pe aci o potecă, care conduce în lungul Ialomiţei şi dela care se pot atinge uşor exemplarele arătate.

Asemenea staţiuni noi trebue să se mai găsească şi în alte regiuni. D-l P. Cretzoiu ne-a semnalat un buchet de Pinus cembra cu indivizi tineri ce se pot vedea de pe poteca veche de graniţă între Predeal şi vârful muntelui Piatra Mare. Indivizi aceştia se află pe un teren stâncos într'un loc deschis între Muntele Susaiu şi Vârful Piatra Mare.

Desigur că asemenea răspândiri s'au petrecut şi în decursul vremurilor, aşa încât se recomandă o revizuire locală a staţiunilor de P. cembra pentru a se preciza care sunt centrele stabilite şi cele de răspândire. In ceeace priveşte centrele stabile am dovedit că ele arată o legătură indiscutabilă cu prezenţa în diluvial a gheţurilor eterne, a căror mişcare au urmat-o şi după dispariţia cărora au rămas în regiunile subalpine ca nişte relicve de mare importanţă *).

Sur le Pinus cembra dans les Carpathes de Roumanie.

Le pin cembro, élément altaic de la flore roumaine, représent dans les Carpathes la formation forestière la plus haut située, celle de la région sous-alpine. Soit qu'il se présent isolé, soit qu'il constitue une zone au dessus des forêts d'épicea, il se rencontre toujours sur les grands massifs rocheux, d'altitude élevée où les facteurs de végétation, sol et climat, lui sont favorables.

Si on compare les données de Krautner relatives à la distributon des glaciers dans les Carpathes de Roumanie (à l'époque glaciaire), avec la distribution des centres de végétation de P. c. (tels qu'ils sont indiqués par la littérature) on remarque la coïncidence de la présence de cette espèce forestière justement dans les endroits où les phénomènes glaciaires ont eu le plus d'intensité. C'est cette constatation qui nous explique, du reste, les anomalies dans la distribution générale du P. c. dans les Carpathes, aussi que dans la distribution locale dans les divers massifs montagneux.

En concluant, les auteurs sont d'avis que la question de la distribution de cette espèce forestière doit être reprise, afin d'établir d'une part les centres où la présence du P. c. marque une stabilité quelconque, d'autre part les centres où il est venu s'installer récemment.

En ce qui concerne les premiers, ils marquent une indiscutable dépendance avec la présence des glaciers dans le diluvium, dont les déplacements ont été suivis par le P. c. et après la disparition desquels, celui-ci est resté dans les régions sous-alpines comme une relique précieuse.

Der Standort der Zirbelkiefer in den rumänischen Karpathen.

Die Zirbelkiefer, ein altaisches Element der rumänischen Flora, bildet in den Karpathen die höchste Stufe der Nadelholzwälder der subalpinen Region.

Sowohl im Einzelstand als auch in Horsten und ganzen Beständen, immer findet sich die Z.-k. dort, wo mächtige Gebirgserhebungen sich drängen. Daselbst sprechen ihr Boden- und Klimazustand am besten zu.

Beim Vergleich der Daten, welche Krautner bezüglich der Verbreitung der Gletscher in den rumänischen Karpathen veröffentlich hat („Die Spuren der Eiszeit in den Ost- und Südkarpathen") mit denen über die Standorte der Z.-k., wie sie Verfasser feststellen konnte, sei es persönlich, sei es unter Benützung der

---

*) Schemele urmelor glaciare figurate sunt luate din lucrarea lui Kräutner. (citat).

[illegible] Litteratur („Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher" von Fekete und „Beitrag zum Studium der geographischen Verbreitung der Koniferen in Rumänien" von G. P. Antonescu) ist es augenfällig, dass der Z.-k. sich namentlich dort findet, wo vor Zeiten Gletscherbildungen im [illegible] Masstabe stattgefunden haben.

Das Zusammenfallen der früheren diluvialen Gletscher mit den heutigen [illegible] der Z.-k. erklärt manche Anomalien ihres allgemeine (Karpathen) und [illegible] (benachbarte Gebirgsgegenden) Vorkommens.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

CULTURA ŞI EXPLOATAREA PADURILOR IN RAPORT CU VANATOAREA.

de AL. ŞTEFĂNESCU
ing. subinsp. silvic

In urma experienţei dobândite cu prilejul executării diferitelor lucrări in pădure, unde, cu voie sau fără voie, am fost pus în dubla situaţie de silvicultor şi tot odată de vânător, voiu căuta să aduc aci unele contribuţii la importanta problemă „întrucât se pot armoniza interesele culturii şi exploatării intensive a pădurilor, cu acelea ale conservării şi ocrotirii vânatului".

I.

Este fapt dovedit că progresele technice şi în speţă progresele technice în exploatarea pădurilor — mecanizarea scoaterii şi transportului lemnelor, industrializarea pe loc în pădure a produselor, etc. stau în raport indirect cu înmulţirea şi adesea cu însăşi conservarea vânatului, în special a vânatului nobil şi preţios.

...Odată cu răsunetul peste văi şi culmi a primului şuer de locomotivă, ce artist ar putea reda instantaneul tabloului ce se petrece în arena codrului? Ce poet ar putea să zugrăvească în cuvinte măestre zarva produsă între locuitorii de baştină ai pădurilor?

Iar odată cu bocănitul topoarelor şi hârşâitul joagărelor nemiloase, câte cuiburi şi culcuşuri desfiinţate! Câte vieţuiri tich-

[illegible] amenințate în existența lor și forțate la exodul către unghere [illegible] și depărtate! Până când exploatatorul le ajunge din [illegible] împingându-le și mai departe.... Și tot așa mereu, în timp ce [illegible] slab cade victimă celui mai tare sau mai viclean, ma[illegible] puii, își pierd laptele, sau mai degrabă cad și ele victime devotamentului lor.

Atâta și încă n'ar fi nimic: Natura își are mijloacele ei de [illegible] numai prin simpla prezență a omului cu toporul sau joagărul nu se prăpădește neamul viețuitoarelor din pădure.

Dezastrul începe abia când acest om nu se limitează numai [illegible] cu toporul, ci mai ține ascuns sub haină instrumentul care [illegible] moartea în juru-i: pușca de vânătoare.

„Românul e născut braconier!?"

Vom face aci o mică rectificare.

O fi el românul născut braconier, poate și delicvent, după cum s'a născut poet; are însă o calitate caracteristică și incontestabilă: are suflet bun și fire modestă, aproape timidă. Atâta numai, [illegible] ca să fie corectat și să se facă dintr'ânsul om cuminte și ascultător.

Căci, cine credeți că sunt dintre „oamenii cu toporul și joagărul" adevărații distrugători ai vânatului din munți, ai acelui vânat nobil care tinde să dispară — cerbul, căprioara, capra neagră? Sunt funcționarii societăților și firmelor străine, indivizi de [illegible] interlopă.

Ei sunt eroii hecatombelor ce au loc cu deosebire în zilele de sărbătoare, în orice anotimp, în regiunile unde s'au sălășluit fabrici, [illegible], baraci și cantine sgomotoase. Ei sunt cei care posedă [illegible] cu repetiție, cu sau fără permise de vânătoare și port[illegible] și până la care legea protecției vânatului nu ajunge decât o[illegible] pe an: când jandarmul urcă la munte, decis ca să facă o straș[illegible] și se scoboară entuziasmat de excelenta aprovizionare a [illegible] de consum și de perfecta ospitalitate a „talienilor". .

. . . .

Care sunt mijloacele pentru remedierea acestei situațiuni?

În primul rând, bunul simț și buna credință de silvicultor, ne [illegible] să constatăm că despre mijloace radicale nu poate fi vorba.

Pădurile trebuesc exploatate: exploatările trebuesc perfecționate; tendința către silvicultura intensivă este isvorită din însăși [illegible] rentabilității pădurilor și în fond unul din idealurile unei bune politici forestiere. Capitalurile străine trebuesc atrase şi menajate; iar forţa creatoare şi spiritul intreprinzător al elementelor venite de aiurea nu pot fi desconsiderate: aşa i-a fost dat ţării noastre şi ii va fi dat şi în viitor vreme de un deceniu—două

Dar nici vânatul nu trebue desconsiderat; o pădure fără vânat e ca o casă nelocuită; iar existenţa vânatului nu înseamnă lipsă de civilizaţie creatoare în păduri. Dovadă, Germania.

Vânatul face parte integrantă din mistica şi poezia pădurilor: iar in ziua când nu va mai răsuna strigătul de viaţă, de veselie sau de amor al sălbătăciunilor, pădurea va fi pustie. Şi avem deja păduri aproape pustii: sunt codri intinşi de fag şi molid, unde după o zi intreagă rămâi surprins că n'ai dat de nici o urmă.

Problema se rezolvă mulţumitor, dacă:

1. In fiecare pădure sau complex de pădure se va lăsa prin amenajament o cotă de 10—25%, proporţională cu suprafaţa totală şi valoarea cinegetică a pădurii, pentru refugiul vânatului; o porţiune unde să nu se facă nici un fel de exploatări şi nici un fel de vânătoare. Lucrul e uşor fiindcă această porţiune se poate alege în regiunile inaccesibile, greu de exploatat, sau de protecţie, şi mai in toate pădurile de munte cum şi in bună parte in cele de deal se pot găsi asemenea porţiuni.

2. Să se pretindă societăţilor de vânătoare să facă o triere ingrijită inainte de a primi in mijlocul lor, persoane cărora prin natura ocupaţiei lor le stă prea la indemână vânatul. E cunoscută goana societăţilor după recrutarea de membrii de orice provenienţă şi calitate cu scopul nemărturisit de a-şi mări veniturile.

3. Arendarea vânatului din păduri să nu se mai facă oricărui individ care prin cine ştie ce concurs de imprejurări s'a iscat vânător, în calitatea lui de brutar, cârciumar, croitor sau simplă persoană cu mijloace materiale şi veleităţi născute din citirea unui roman cinegetic.

4. Exploatările la pădurile de câmp şi de deal să înceapă mai timpuriu, — la 1 Septembrie, nu la 15 Septembrie ca acum — şi să li se dea un curs mai rapid, astfel încât să se termine complect până la 1 Ianuarie.

[illegible], pentru motive care se vor vedea mai jos.

[illegible] câteva măsuri, la care desigur se mai pot adăoga şi altele [illegible] cu ajutorul cărora se poate ameliora mult şi ori când [illegible] de măsuri de ordin pur administrativ) situaţia cinegetică a pădurilor, în raport cu exploatarea.

II.

O altă faţă a chestiunei, este aceia privitoare la lucrările de cultură şi ameliorare a pădurilor, lucrări [illegible] formează una dintre cele mai interesante şi mai frumoase activităţi de silvicultor, în adevăratul înţeles.

In deosebi, mă refer la operaţiunile culturale — curăţiri şi rărituri — cari stau în raport strâns cu desvoltarea [illegible] şi adăpostirea vânatului.

[illegible] povesti aci o mică întâmplare din care se va vedea con[illegible] de interese care există între cultura pădurilor şi vânat.

In primăvara anului 1929 luam parte la o vânătoare de sitari în pădurea Gruiu din Ocolul silvic Mărgineni-Prahova, pădure [illegible] regiune de pasaj renumită, şi unde, în calitate de conducător al Ocolului cu un an-doi mai înainte, începusem executarea de curăţiri şi rărituri în arborete de 10—25 ani, lucrări de rezultate con[illegible] foarte concludente şi isbitoare pentru orice profan, nu numai pentru specialişti.

Lucrările erau în curs după planul special al amenajamentului.

Intre două „bătăi”, pe când ne aflam în porţiunea de pădure unde încă nu ajunsesem cu operaţiunile culturale, mă văd ţinta in[illegible] nu lipsite de o fină ironie a unuia dintre cei mai intelec[illegible] „tovarăşi”, cam în felul următor:

„In definitiv, care e rostul şi menirea D-voastră? Să tăiaţi [illegible] şi să măsuraţi lemnele? — D'alde d'astea ştie oricine şi [illegible] atâta lucru nu e nevoie să întreţie Statul şcoli academice...”.

Fiindcă bătaia începea, am promis amabilului tovarăş că-i [illegible] răspunde în pauza următoare.

Mă şi pregăteam pentru un răspuns cu incursiuni în politică [illegible], amenajament, împăduriri, când, observând că am ajuns în parcelele parcurse cu operaţiuni, m'am abţinut şi am tras cu [illegible] ochiului spre tovarăşul cu pricina.

Inchipuiţi-vă supărarea şi indignarea amicului nostru când a [illegible] că aci într'o porţiune unde mai înainte săreau sitarii cu duiumul. abia dacă se mai iscau două-trei bucăţi. Am prins bine înţelea momentul ca să-i explic una din laturile menirei noastre de silvicultori. Dar, în acelaşi timp, ca vânător am tras concluziunile necesare şi pe care apoi mai târziu, peste iarnă, la vânătoare de iepuri, le-am verificat.

Intr'adevăr, cu ocazia operaţiunilor făcute, cum şi în urma scoaterei materialelor, când locuitorii adună şi ultimele rămăşiţe — reaburi, surcele, vârfuri şi ramuri subţiri — rămase sub zăpadă, dispăruse orice posibilitate de culcuş, de aciolare pentru sărmanii iepuri...

....Ce ar fi de făcut aci?

Fireşte că nu se pot lăsa neîngrijite păduri întregi valoroase, cu creştere şi vegetaţia luxuriantă, de dragul vânatului. Iată ce propun:

1. Să se lase şi aci mici porţiuni, unde să nu se facă operaţiuni; fie sub formă de bande sau fâşii înguste, dispuse cu deosebire pe muchii de văi şi vâlcele, fie sub formă de buchete cu perimetru regulat, care buchete pot servi şi ca pieţe de experienţă, pentru stabilirea de date comparative între procentele de creştere ale masivului rărit şi nerărit; prin aceasta se contribuie în acelaş timp la progresul ştiinţific într'o materie care în ceeace priveşte pădurile din ţara noastră, se află în genere la litera întâi a alfabetului.

2. Răriturile să se facă în etajul dominant: ceea ce este şi în spiritul principiilor ştiinţifice recente, însă bineînţeles, cu discernământ şi cu bun simţ: fără a se merge până la crăparea etajului dominant, indiferent de starea fizică a indivizilor — complect, sau cu vârful uscat, rupţi, piperniciţi. De asemenea, să se menajeze rugii şi tot subarboretul mărunt, cu înălţime până la maximum un metru, indiferent de specie, care, după cum se ştie, constituie puncte prielnice pentru aciolarea vânatului mic.

3. Operaţiunile să se înceapă către sfârşitul verei — dela 1 August, sau cel mult dela 15 ale lunii — când se poate profita şi de perioada de repaus a muncilor agricole, între seceriş şi culesul porumbului şi al viilor şi astfel în cât până la 1 Noembrie să fie pe cât posibil terminate şi până la 15 Ianuarie să se şi poată vida terenul de materialele lemnoase.

Aceasta cadrează nu numai cu necesităţile de ordin [illegible]

[illegible] — operaţiuni la timpul cel mai oportun pentru anumite [illegible], ca de exemplu nuele, tăere nestânjinită de căderea zăpezii care adesea provoacă sistarea lucrărilor — cât şi cu necesităţile de ordin economic: putinţa de a aproviziona populaţia cu produse lemnoase în timp util, evitând furturile mărunte care ating maximum în lunile Decembrie şi Ianuarie, adică tocmai atunci când în regulă [illegible] lucrările sunt în plin curs, nerecepţionate şi încă departe de faza distribuţiei.

Totodată, această măsură favorizează şi desvoltarea paş[illegible] vânatului, ştiut fiind că în acest interval de timp (1 August-[illegible]) vânatul, fie că nu se refugiază încă în pădure, fie că în timpul când în genere, nu se află în exerciţiul reproducerii.

Măsura este aplicabilă la toate categoriile de păduri, şi după cum am arătat deja, este indicat ca şi tăerile principale să urmeze aceeaşi regulă; bineinţeles în măsura posibilităţilor faţă de regiunea geografică şi de împrejurările locale.

Cred că problema de faţă nu poate fi considerată printre cele [illegible] şi de rând.

Fiindcă, dacă multă vreme am văzut pădurile numai cu ochiul de silvicultor, acum când ne-am decis unanim să părăsim atitudinea de spectatori în materie cinegetică, ni se impune imperativul categoric ca, dela început, să procedăm la această armonizare a intereselor silvice cu cele cinegetice, păşind astfel dea[illegible] la o activitate forestieră mai desăvârşită şi care oferă pe lângă interesele unei cauze de actualitate un plus de frumuseţe, de artă şi poezie.

La culture et l'exploitation des forêts par rapport à la chasse.

À titre de contribution à la solution de l'importante question d'harmoniser les intérêts de la culture et de l'exploitation intensive des forêts avec celui de la conservation du gibier, l'auteur fait quelques propositions d'ordre [illegible], concernant l'extermination du braconnage d'une part, de l'autre part les mesures de culture et d'amélioration des forêts, en tant qu'elles ont une influence sur le développement et la multiplication des animaux de chasse.

1) Dans chaque forêt, en rapport avec son importance cynégétique, doit être réservée, par prescription d'aménagement, une portion (10—25% de la surface totale), où toute opération d'exploitation soit interdite et où on ne pourra jamais continuer la poursuite du gibier.

2) On doit prétendre aux sociétés des chasseurs qu'ils soumettent à un triage soigneux tous les membres, qui par leur occupation ont trop à la portée la possibilité de chasser.

3) On ne doit affermer les forêts pour la chasse qu'aux personnes d'une réputation bien établie.

4) L'exploitation des forêts de la plaine et de la colline doit commencer le 1-er Septembre et finir le 1-er Janvier.

5) Les opérations culturales doivent être faites vers la fin de l'été, au plus tard vers le 15-ème Août.

6) Les éclaircies seront pratiquées seulement dans l'étage dominant; le sous-étage doit être conservé.

En appliquant ces mesures dans les forêts qu'ils administrent, les sylviculteurs font l'épreuve de l'intérêt qu'ils portent pour la cause cynégétique qui donne à l'activité forestière plus de beauté, d'art et de poésie.

Forstwirtschaft und Jagd.

Verfasser will einen Beitrag liefern zur Lösung der wichtigen Frage wie die Interessen intensiver Forstwirtschaft mit den Bestrebungen pfleglicher Jagdausübung sich vereinen liessen. In dieser Absicht macht er folgende Vorschläge, welche einerseits der ungeregelten Ausubung der Jagd und der Wilddieberei ein Ziel setzen wollen, andererseits die Kulturarbeiten und pfleglichen Hiebe, welch letztere ja in engster Beziehung zu dem Gedeihen, der Vermehrung und den Schutz des Waldesstehen, zum Gegenstand haben.

1. Für jeden Forst oder Waldkomplex soll gelegentlich der Einrichtungsarbeiten und zwar im Verhältniss zur Gesammtausdehnung und zum jagdlichen Wert des Gebietes vorgesehen werden, dass auf einer Fläche von 10—25% des Gesammtausmasses weder forst- noch jagdliche Nutzungen zulässig seien.

2. Die Jagdgenossenschaften sollen dazu angehalten werden, vor der Aufnahme von Personen, deren Beschäftigung ihnen die Jagdausübung besonders erleichtert, sich über deren Eignung als Mitglieder zu unterrichten.

3. Die Verpachtung der Jagd soll nicht dem ersten „sogenannten" Jäger zugebilligt werden.

4. In der Ebene und im Hügelland sollen die Schlägearbeiten nur in dem Zeitraum zwischen 1 September und 1 Januar ausgeübt werden.

5. Die Durchforstungen und ähnlichen Hiebe sollen nicht früher als am ersten oder 15-ten August jeden Jahres vorgenommen werden.

6. Von denselben sollen aber ausgeschlossen bleiben kleinen Flächen, wie Horste oder Bänder, welche am besten auf Talmulden oder Bergrücken auszuscheiden wären.

7. Rationelle Hochdurchforstung soll empfohlen werden. Jedes Unterholz namentlich Brom- und Himbeeren soll geschont werden.

Wenn unsere Forstleute sich dieser Massnahmen befleissigen wollen, so bewiesen sie damit ihr Interesse für die Jagd, für schönere, künstlerische und poesiereichere Gestaltung ihrer Tätigkeit im Walde.

POLITICA, AMNISTIEREA DELICTELOR SILVICE ŞI MILITARIZAREA CORPULUI SILVIC

de CEZAR GR. CRISTEA
ing. şef silvic

D-l Ing. Insp. g-l Mişu P. Florescu a scris in „Curentul" un articol despre amnistieri şi in subsidiar punea problema militarizării Corpului silvic inferior.

D-sa începe prin a arăta: creşterea uimitoare a delictelor, faţă de: împuţinarea paznicilor pădurilor, şi de reducerea insăş a masivelor forestiere cu 1/6 — prin exproprieri pentru zisele păşuni şi islazuri comunale.

Spicuind din Darea de seamă publicată de Direcţia Regimului silvic pe anul 1931, D-sa, arată că numai in anul trecut s'au dresat 76502 procese delicte, ale căror amenzi cifrează 127 milioane lei, dintre cari însă nu s'au judecat decât 1/4 sau: 19640 procese, cu sentinţe condamnatoare de circa 4 milioane lei, iar prin transacţii s'au stins 380 procese, pe care s'au incasat 96000 lei.

Cifra e eloquentă prin sine insăşi, iar ridicolul, evident in tot tragicul său.

Prin amnistia din anul precedent, Statul a scutit de amenzi pe toţi cei condamnaţi definitiv până la 10000 lei amendă.

Noi silvicii, inţelegem mai bine decât oricine efectul dezastruos, nu numai materialmente, privând „Corpul şi Regimul silvic", — respectiv Ministerul Domeniilor — de o importantă sursă de venituri, — el trebuind şi despăgubit de pagubele suferite în patrimoniul pădurii, — dar mai ales efectul moral, — prin lipsa de sancţiuni, — aplicate imediat, — poporul ştiind şi de frică, dacă nu mai e în omenia şi tradiţia sa respectul de arbore şi al lucrului public.

Uman da!..., însă nu pe spinarea ţării, şi făcând o proastă educare celor ce nu inţeleg efectul iertării de o pedeapsă, năravindu-se în rele!

Imi amintesc de cele ce se spunea la un Congres al nostru:

— „Nu e admisibil să moară de foame vita şi omul, sub poala pădurii ! !..."

Frumos, logic şi moral. Politică social-economică înţeleaptă, trebuind racordate interesele şi evitat cuplul forţelor: individ, naţie, Stat, — sau prezent şi viitor, — ce nu poate fi nesocotit.

Nu din spirit de breaslă rău înţeles ori pătimaş, — pornesc gemetele paznicilor adevăraţi ai Codrului, care ştiu câtă „ură" concentrează asupră-le, atunci când stau deacurmezişul veleităţilor politicianiste şi ale democraţiei, când vor respectul legii şi păstrarea acestui bun ce aparţine atâtor generaţii, — adesea chiar cu preţul fiinţei lor.

Depinde fireşte de „tactul", — de care vor uza agenţii silvici, — incadraţi realităţii şi mediului lor, — fără a se abate dela singura politică pe care tradiţia, educaţia lor încă din şcoală şi conştiinţa profesională, — le cere să facă — acea „politică forestieră".

Dar!... vor înţelege oare „Oamenii Zilei" — ce inseamnă acest „imperativ categoric" al nostru?... va inceta oare „mezatul" promisiunilor făcute in dauna Statului şi viitorului ?

Sunt restanţe enorme, procese de delicte silvice nejudecate cu anii!... De ce? Instanţele judecătoreşti au cuvântul!...

Mi se pare straniu şi nepedagogic, sistemul părintelui care îşi bate, iar apoi sărută odraslele, taman contrarul de cum trebue!

„Codrul frate cu românul", ...e refrenul cântecului „a fost odată!" — Ţăranul de azi duşmăneşte aproape instictiv pădurea, in care vede un obstacol la calea ogorului sau păşunii lui, aşa înţelege mintea-i simplă şi aşa l-au cultivat, otrăvindu-l pretinşii prieteni de ocazie, oaspeţii satelor doar in zilele „alegerilor".

Aceasta e realitatea, şi foarte cu greu se va recuceri sufletul ţăranului, — in respectul de: floare, pom, pasere, — reinviind omenia şi cuminţenia de odinioară!

E opera trudnică zi de zi, — pe nesimţite, pe care trebue să o săvârşească toţi luminătorii naţiei şi mai in intim contact cu ea, — in deosebi agronomii şi silvicultorii — cari au a răs-

[illegible] tocmai nevoii de: pământ, lemn, ogor şi pădure. — în care se părea a fi obârşia atâtor conflicte regretabile!

Păşunatul, defrişerile, incendii şi furtul — delictele zilnice, — toate acestea opera conştientă sau nu, a [illegible] nostru, — adăugate exploatărilor vandalice ale streinilor şi românilor „cozi de topor", — insectelor, etc., iată duşmanii pădurilor şi cauzele dezastrului crescând.

— „Vedeţi voi codrii, păşunea, conacurile, [illegible] ori case de vânătoare; de colo?... Ale voastre fi-vor fraţilor!..., iată „obiceiul pământului" — [illegible] a politicei nefaste.

Cât despre „Militarizarea personalului silvic, asemeni jandarmeriei rurale" — cum o vede D-l M. [illegible], şi poate nu e singurul, — eu fac oarecari „rezerve" şi o leg firesc problema, de aceia a selecţionării, retribuirei acestui personal, — şi dacă e posibil mai mult, — al [illegible] de influenţa politicianismului, — tinzând la stabilitatea sa efectivă.

În interesul însăşi al bunei gospodării silvice, agentul silvic, dela simplul pădurar până la Şeful de ocol, şi mai sus, — e necesar a rămâne pe loc cât mai mulţi ani, aclimatizându-se complect şi urmărin continuitatea aplicării programului său de lucrări şi progres.

Şi aici, trebue mărturisit „microbul" politicianizării.

Indiferent, — chiar cele mai bune elemente, trebuie să-şi ia toiagul pribegiei, dacă culoarea ochilor săi nu place atotputernicilor zilei.

In atare condiţii, fiecare pretendent îşi aşteaptă „regimul" — fluxul şi refluxul, — şi date fiind şi condiţiile tot mai vitrege de traiu ale acestor pustnici, cu plată mică şi nici aia la timp, — după ce li s'au tot luat drepturile în natură fireşti la: lemne, teren de cultură şi păşune pentru vitele sale, locuinţă, etc. nemai tentând pe nimeni „pădurăria", în care să se poată face o selecţie şi stimulare.

Militarizare — da, în sensul disciplinei severe, practicând şi ei, întregul corp, o singură politică forestieră, constructivă, cu ochii spre Şeful ierarhic, — iar nu spre „clubul politic”; cu plată bună, lipsit de tentaţii şi stabil, bine înarmat spre a nu-şi risca viaţa, iată cum înţelegem militarizarea în sensul şi al „disciplinei raţionale”, iar nu „oarbe”! Povestea e tristă.. veche.. şi totuşi rămâne deapururea nouă!

Politique, amnistie des délits forestiers et la militarisation du corps des gardes des forêts.

L'auteur soumet à une sévère critique les moeurs politiques en rapport avec la forêt et atteint en même temps quelques questions d'actualité, énoncées dans le titre de l'article.

Politik, Amnestie der Forstvergehen und Militarisierung der Forstbeamten.

Verfasser kommentiert aktuelle forstliche Fragen im Lichte politischer Sitten.

DOCUMENTĂRI - COMENTĂRII

DETERMINAREA VOLUMULUI ARBORETELOR BAZAŢI PE DIAMETRUL MINIM AL CIOATEI

de P. C. GHERVASIA
ing. silvic

S'a pus această problemă a determinării volumului unui arboret după cioate şi a trece la estimaţiunea lui in bani, atunci când nu mai găsim pe porţiunea tăiată, de cât cioatele — rămase in urma exploatării.

E explicabilă o asemenea problemă, numai atunci când stăruie bănuiala, că s'ar fi tăiat arbori intr'o anumită regiune, cu rea credinţă, şi se cere stabilirea despăgubirilor cuvenite proprietarului daunat.

Unii, in faţa acestei probleme, de a şti câtă cantitate de material lemnos, bun de lucru, realmente, au purtat cioatele găsite pe o porţiune tăiată, au adoptat regula generală, măsurând două diametre pe cioată, maxim şi minim — apoi fac media lor, aşa numitul diametru mediu al cioatei.

Apoi, in funcţie de acest diametru mediu, işi injghebează un tarif de cubaj local, cu ajutorul a cât mai mulţi arbori de probă, după metodele obişnuite.

Rezultatului inventarierilor de cioate de pe teren, bazat in mod practic pe luarea unui singur diametru, socotit compensat, adică un mediu, prin aceia că echipele de lucrători, vor lua când un diametru maxim la o cioată, când diametrul minim la o altă cioată, clasat pe categorii de diametre din 2 in 2 sau din 5 in 5 cm., ii aplică volumul unitar din rubrica respectivă din tariful de cubaj local, şi determină mai departe volumul total al lemnului comercial.

Alţii, şi cei mai mulţi, renunţă definitiv la ideia că ar fi posibil, realmente, să se determine volumul unui arboret, după măsurarea diametrului pe cioată, pentru motivul că cioata nu are o figură regulată şi lăbărţările de creştere, arată diferite diametre, care conduc la rezultate eronate, şi în general exagerate cu mult în plus.

Incercăm a da o soluţiune nouă.

In special, pentru răşinoase, când este vorba să determinăm cantitatea de material lemnos apt pentru lucru (cherestea) deci unde lemnul de foc, provenit din vârfuri şi crăci e socotit fără valoare şi nu ne-ar mai interesa de loc, ne vom baza pe măsurarea numai a unui singur diametru şi anume a celui mai mic, ce se poate măsura pe cioată; căci acest diametru este singurul ce dă naştere bazei cilindrice a arborelui şi din acest cilindru se scoate mai târziu lemnul de lucru; iar restul îmbrăcămintelor ce le suportă acest cilindru, datorită vinelor lemnoase ce îngroaşe în mod neregulat baza arborelui, cad în deşeuri şi nu avem nevoie de ele pentru că nu putem să le socotim ca material de foc.

Principial, cu cât lăbărţările sunt mai mari, cu atât diametrul mediu al cioatei respective se măreşte faţă de diametrul minim al ei, şi faţă de diametrul mediu deja fixat al tarifului de cubaj, determinat cu ajutorul arborilor de probă, — ceia ce va da în rezultatul final plusuri de volum.

Să clarificăm lucrul cu un exemplu:

O cioată, din cauza lăbărţărilor, are diferite diametre, apropiate între ele. Vom luat în mod curent 2 diametre.

Fie:

Diametrul maxim = 66 cm.
Diametrul minim = 60 „
Diametrul mediu al lor = 63 „

Acest 63 cm. diametru mediu, este acela pe care apoi trebue să-l căutăm in tariful întocmit din cubarea a cât mai mulţi arbori de probă.

Dar:

a) Când echipele vin să măsoare, sub control oricât de sever, şi pun clupa pe cioată, la voia întâmplării, luând un singur diametru, lucrătorul are veşnic tendinţa de a aşeza clupa pe diametrul cel mai mare, maxim — şi de a striga astfel acest diametru, pentru ca la o eventuală verificare, să nu i se bănuie că a strigat mai puţin deci o cioată oarecare, ce ar trebui să intre în rubrica cioatelor de 63 diametru mediu, spre a se cuba prin acest procedeu, nu va trece sigur la rubrica 63, ci undeva între 63 şi 66 cm.

b) Chiar dacă s'ar lua câte două diametre pe cioată în momentul inventarierilor pe teren, pe lângă inconvenientul greşelilor de socoteli, ţinând seamă de enunţul principal că cu cât cioatele vor avea lăbărţări mai mari, (cioatele de pe coaste în general, foşti arbori expuşi la vânturi), etc. cu atât lucrătorii vor fugi de diametrul mediu al tarifului nostru de cubaj al rubricei în care ar trebui să intre, şi se vor plasa în categorii de diametre cu mult mai mari, de cât categoriilor diametrelor lor, reale, după care se determină volumul în metodele obişnuite.

Dacă în exemplul nostru de mai sus am întâlni o cioată cu diametrul maxim = 74 cm. şi cel minim = 60 cm., natural ea va intra atunci la rubrica de diametre medii ale tarifului nostru 67 cm.

Deci arborele clasat la o categorie cu 4 clase mai sus, va fi socotit cu un volum mult mai mare, deşi diametrul minim a rămas acelaş de 60 cm. iar cioata a purtat un arbore cu un volum egal cu cel cu diametru mediu 63 cm. sau mai probabil cu cel de diam. minim 60 cm.

Din exemplele de până aici se întrevede că din toate diametrele, numai cel minim rămâne constant, fie că în jurul lui sunt sau nu, lăbărţări mari, vine mai groase fiindcă nu variază în tot cazul, ca cel mediu, în funcţie de lăbărţările cioatei, respectiv după diametrul maxim.

Acest lucru atrage după sine mai multă stabilitate pentru coeficientul de descreştere $\left(\frac{\text{d. la } 1.30}{\text{D. minim la cioate}} = \delta\right)$ pe care-l vom utiliza cu folos în calcul, spre a ajunge la dimensiunile uzuale cunoscute din dendrometrie.

In calculele noastre, bazaţi pe principiul diametrului minim la cioată, vom lua tot diametrul minim şi la înălţimea pieptului, obţinând astfel volumul cilindric al arborelui, ce condiţionează la rândul său volumul lemnului de lucru comerciabil. Astfel se elimină lăbărţările dela 1,30 m. încât, sub acest raport, nu se poate să se obiecteze că suntem cu calculul volumului comerciabil în plus, faţă de estimaţiunea în lemn comerciabil.

Pentru aceste motive, urmează să se adopte in asemenea împrejurări calculul volumului lemnului de lucru, in special la rășinoase, bazat pe diametrul cel mai mic al cioatei, ce ne dă exactitate mai temeinică.

Acestui diametru minim, i se pot aplica toate procedeele tehnice cunoscute până acum și adoptate numai pentru diametrul la 1,30 dela sol, după metodele existente, practicate și exacte.

Distingem, ca punct de plecare următoarele operațiuni bine deosebite și de aceeași mare importanță:

1. Calculul tarifului de cubaj local, bazat pe diametrul minim al cioatei.

Presupunem că în apropierea suprafeței ce face obiectul expertizei noastre, vom putea găsi o pădure netăiată, care să ofere analogie perfect asemănătoare porțiunei de teren și arboretului exploatat.

Străbătând întreaga pădure, ne vom face o părere asupra arboretului și vom putea conchide, care ar fi arborii medii pentru diversele clase de diametre din întreaga pădure.

Grupăm materialul de rășinoase comerciabil într'o pădure de exploatat în cinci clase, după diametrul minim pe cioată:

15—30 cm., 31—45 cm., 46—60 cm., 61—75 cm., 76—90 cm., și vom tăia în general cam câte trei arbori — medii de fiecare clasă.

Acestor arbori le vom lua dimensiunile de cari ne slujim la determinarea volumului în mod general — în plus diametrul minim al cioatei, tot una cu diametrul minim al secțiunei de bază al arborelui doborit.

Volumul arborelui doborit se va cuba după una din metodele exacte.

Observăm, că nu putem măsura comod diametrul minim al cioatei dacă arborele este în picioare; măsurări ale diametrelor minime se vor face numai după ce arborii vor fi fost în prealabil doboriți în vederea determinării tarifului.

Un exemplu:

Presupunem că am tăiat câte 3 arbori pentru fiecare din clasele ce se diferențiază cu 15 cm.; fie ele:

clasele: I II III IV și V

cm: 15—30 31—45 46—60 61—75 76—90

Luăm arborii din clasa a doua asupra cărora s'au luat dimensiunile pe teren.

Fie:

	Diam. minim pe cioată	diam. la 1.30	diam. la 1/2	Lung.	Volumul
a) primul arbore	33	30	24	17	0,769
b) al doilea	44	38	30	20	1,414
c) al treilea	35	31	24	17	0,769

Diferența intre dimetre fiind mică, practic, putem admite că fiecare din acești 3 arbori are cam același coeficient de descreștere și calculul se poate face pe calea mediei aritmetice după cum urmează:

$$\delta = \frac{30 + 38 + 31}{33 + 44 + 35} = \frac{99}{112} = 0,8839$$

și atunci vom avea:

Diam. pe cioată = 30 32 34 . . . 46 cm.

d. la $1.30 = 30 \times \frac{99}{112} \quad 32 \times \frac{99}{112} \; . \; . \; . \; . \quad 46 \times \frac{99}{112}$

Cu acest procedeu am stabilit trecerile la diametrul 1.30 dela sol, ceiace era mai dificil și ceiace soluționează problema pusă.

2. Calculul volumului lemnului comerciabil.

Admitem pentru fiecare clasă de diametre, o singură înălțime dedusă din media înălțimilor celor 3 arbori de probă, a căror vârfuri se secționează intre 12 și 15 cm. diametru de bază pentru vârf.

In cazul nostru pentru înălțimi avem:

$$l_{medic} = \frac{17 + 20 + 17}{3} = 18 \text{ m}$$

In toată clasa de diametre avem trei volume distincte şi anume

$$V_{33}\ ;\ V_{44}\ ;\ V_{35}$$

Se ştie că în dendrometrie:

$$\frac{V_x}{V} = \frac{d_x^2}{d^2}$$

în care d şi d_x sunt diametrele la 1,30 a doi arbori diferiţi. Cunoscând şi volumul V al unuia din aceşti arbori, cu ajutorul formulei de mai sus se va putea calcula volumul V_x al celuilalt arbore.

Fiind însă vorba numai de procedee aproximative, rezultatele trebuesc să reprezinte media mai multor calcule.

Intr'adevăr, dacă luăm primul volum şi avem:

$$V_{33} = 0{,}769$$

$$V_{30} = \frac{V_{33} \times d_{30}^2}{d_{33}^2} = 0{,}644$$

$$V_{32} = 0{,}769 \times \frac{0{,}32^2}{0{,}33^2} = 0{,}723$$

$$V_{44} = 0{,}769 \times \frac{0{,}44^2}{0{,}33^2} = 1{,}366$$

$$V_{46} = 0{,}769 \times \frac{0{,}46^2}{0{,}33^2} = 1{,}493$$

dacă facem acelaş calcul pentru:

$$V_{44} = 1{,}414$$

$$V_{30} = 1{,}414 \times \frac{0{,}30^2}{0{,}44^2} = 0{,}657$$

$$V_{32} = 0{,}746$$

$$V_{44} = 1{,}215$$

$$V_{46} = 1.328$$

Idem pentru $V_{35} = 0.769$

$$V_{30} = \frac{V_{35} \times d_{30}^2}{d_{35}^2} = 0{,}565$$

$$V_{32} = 0{,}642$$

$$V_{44} = 1.215$$

$$V_{46} = 1{,}328$$

Observăm că pentru acelaşi arbore, de ex. cel cu d_{30} am obținut trei volume diferite după cum în calculul de proporționalitate am luat :

$$V_{30},\ V_{44} \text{ sau } V_{33}.$$

Spre a avea o valoare folosibilă, urmează să facem media celor 3 valori obținute pentru volumul corespunzător diverselor diametre ale arborilor cari urmează a fi inscrişi în tarif şi cari n'au fost măsurați direct : cei cu d_{32}, d_{46}, etc.

Făcând media acestor trei volume dăm peste volumul definitiv corespunzător diametrului cioatei, din tarif.

Astfel :

Diam. la cioată	Diametre la 1.30	Diametre la 1/2	Inălțimea în m.	Volume proporționale V_{30}	V_{44}	V_{33}	Volumul mediu
30	26.40	21,5	18	0.644	0.657	0.565	0.622
32	28.16	—	18	0.723	0.746	0.642	0.703
34	29.92						
36	31.68						
38	33.44						
40	35.20						
42	36.96						
44	38.72	30	18	1.366	1.414	1.215	1.332
46	40.48	—	18	1.493	1.545	1.328	1.455

La fel urmăm pentru restul claselor de diametre, care grupate apoi, dau tariful local, bazat pe diametrul minim al cioatei.

3. Inventarierea pe teren a cioatelor luând diametrul minim.

Va trebui pusă cea mai mare atențiune spre a nu se luat decât diametrul cel mai mic. Pentru aceasta se va ține clupa cu ambele mâini, prinzându-se cioata între vârful brațelor mobil şi fix, ce vor fi ținute perpendicular pe planul secțiunii tăiate a cioatei.

Clupele obişnuite sunt bune şi se pot utiliza. Ar fi mai practic însă dacă am putea construi clupe speciale, gradate din centimetru în centimetru, cu brațe mai scurte (cam jumătatea celor obişnuite). Ar fi mai comode, mai resistente şi mai exacte.

La détermination du volume des peuplements basé sur le diamètre minimum de la souche.

Dans les expertises judiciaires on rencontre ce problème, lorsque dans une forêt ont eu lieu des coupes défectueuses qui n'ont laissé que les souches.

En vue de l'appréciation des dommages-intérêts, les uns ont procédé en prenant le diamètre moyen de la souche en fonction duquel, par des procédés simples de calcul et à l'aide d'un tarif local de cubage, ils ont établi le volume des arbres coupés.

L'auteur donne une autre solution, spécialement pour les résineux. Vu que les déchets du débitage n'ont aucune valeur et que tout ce qui dépasse le diamètre minimum constitue des déchets, Mr. Ghervasia veut mesurer toujours seulement ce diamètre minimum.

Du reste, il se sert des tarifs locaux de cubage comme d'habitude.

Massenberechnung mit Hilfe des kleinsten Stockdurchmessers.

Die Massenberechnung mit Hilfe des Stockdurchmessers wird nötig, wenn es sich darum handelt die Entschädigung für deliktuose Nutzungen zu bestimmen.

Gewöhnlich stützt man solche Arbeiten auf die mittleren Stockdurchmesser, mit Hilfe deren Massentafeln konstruiert werden, welche die Berechnung der entsprechenden Nutzholzmasse vermitteln.

Verfasser wählt — und dieses namentlich für die Berechnung des Nadelnutzholzes — den kleinsten Stockdurchmesser und weist nach dass sein Verfahren das exaktere ist.

Des weiteren verbreitet sich Verfasser über die Aufstellung von Massentafeln nach seinem System sowie über die Aufnahme der Stöcke und über den Gebrauch der Kluppen.

CRONICĂ

FAPTE PENTRU CULTUL RECUNOȘTINȚEI

In câmpul grozav de îmburuenit și înțelenit al timpurilor în care trăim, [illegible] printr'un materialism și individualism fără seamăn, apar totuși — [illegible] ca o reacțiune în contra răului — florile idealismului și altruismului.

In ziua de 6 Iulie a. c. o asistență destul de numeroasă — printre cari [illegible] absolvenți ai secției silvice dela Șc. politechnică din București ce erau [illegible] sub conducerea dlui Prof. V. Stinghe, Directorul Regionalei VI, Pi-[illegible], D-l Gh. Condrea, Directorul Reg. V București, D-l At. Nedelcovici și alți [illegible] silvici — a putut respira parfumul îmbătător al acestor flori. Erau flo-[illegible] multă grijă cultivate de D-l Ing. Mircea Popescu, Mihăești, Muscel.

D-sa, ridicându-se la concepția superioară a valorilor morale, găsește cu [illegible] timp să se gândească și mai cu deosebire să acționeze în direcții mult [illegible] de interesele sale personale.

Zic „mai cu deosebire" să acționeze, pentrucă nu interesează totdeauna [illegible] care nu se evidențiază cu nimic; fapta, realizarea, este tot ceiace dă viață [illegible]. Glasul tainic al bătrânilor și încă viguroșilor stejari, martori de vea-[illegible] ai codrilor noștri, i-au evocat și sugerat probabil următoarele idei: Pădu-[illegible] paza istorică a neamului, pădurarii strejerii tradiționali ai pădurii. [illegible] lor și a tuturor celor ce îngrijesc acest bun natural și avut național [illegible] cinstită.

3. D-sa, fiind la conducerea unei gospodării a avutului public, ce este [illegible] trece dela idee la faptă și concretizează printr'o troiță, ridicată în mij-[illegible] arboretelor de toate speciile, din parcul Ocolului silvic Carol I, memoria [illegible] slujbași ai acestui ocol, morți pe câmpul de luptă, în războiul pentru [illegible] neamului, din 1916.918.

Fapta sa este de trei ori valoroasă:

1) că cinstește memoria eroilor ce și-au vărsat sângele pentru neam și [illegible], spre a ne da o Românie Mare, de care ne bucurăm noi astăzi, dovedind [illegible] aceasta un profund sentiment patriotic.

2) că se gândește la personalul subaltern, dovedind o adâncă înțelegere a [illegible] și dragostei, ce trebue să domnească între toți cei ce muncesc pe a-[illegible] teren de activitate, independent de ce grad ar avea ei,

3) şi în sfârşit că, prin cultul unor flori rare de recunoştinţă, se înnalţă pe sine şi instituţia din care face parte.

Noi, cei ce am asistat la sfinţirea troiţei, am plecat de două ori capul. În primul rând, în faţa memoriei eroilor căzuţi în luptă: brigadierul silvic Diaconescu Apostol; pădurarii: Dumitrescu Gh., Iordache Gh., Stancu Radu şi Zamfirescu Gh., ce şi-au jertfit sângele pentru patrie. În al doilea rând, în semn de admiraţie faţă de acţiunea D-lui Ing. Mircea Popescu, extinzând lauda noastră şi asupra colaboratorilor Dsale, D-l Ing. Fedorovici, V. Cord., Iosif Palmy ca şi asupra întregului personal ce l-a ajutat în realizarea ideii D-sale.

Fie ca fapta colegului dela Mihăeşti să găsească ecou în sufletele a cât mai mulţi, ca, prin cultul valorilor morale, să tindem către o atmosferă mai bună şi mai demnă a corpurilor profesionale şi implicit a Naţiunei din care facem parte.

Tr. I. H.

EXCURSIA PROFESORILOR ŞI STUDENŢILOR DELA FACULTATEA SILVICA DIN BRNO.

Intre 18—28 Iunie a. c. ţara noastră a fost vizitată de profesorii şi studenţii dela Academia de Cultura Solului, Facultatea forestieră, din Brno (Cehoslovacia), care au răspuns prin aceasta la vizita făcută în anul 1929 de studenţii Scoalei Politechnice din Bucureşti, sub conducerea D-lui prof. P. Antonescu, asistat de d-l Ing. C. Georgescu, asistent.

Excursiunea cehoslovacă s'a făcut după îndemnul şi cu conducerea profesorului Dr. ing. R. Haşa unul din eminenţii profesori şi amenajişti ai Republicei vecine şi amice. D-sa, în calitate de Decan al Secţiei silvice, a condus primirea noastră la Brno şi împrejurimi şi în tot timpul şederei noastre în acest oraş a fost faţă de oaspeţi de o impresionantă atenţiune, fapt pentru care a cucerit sufletele noastre.

Intre membrii excursiunei în număr de 27 mai avem de remarcat prezenţa prof. Dr. Beyer, titularul catedrei de Botanică forestieră, consilierul ministerial Riha, Şeful amenajărilor Direcţiei din Wittingen (Friedet), ingineri, funcţionari ai Domeniului silvic Adamov aparţinând Facultăţei forestiere şi 10 asistenţi de cursuri.

Pentru conducerea şi aranjarea programului excursiunei cehoslovace, Consiliul profesoral al Secţiei silvice a dat delegaţiune d-lui prof. P. Antonescu, care a depus o stăruinţă deosebită şi o muncă uimitoare pentru ca excursiunea să decurgă în cele mai bune condiţiuni, ceeace s'a şi realizat.

Excursiunea a avut următorul program:

Oaspeţii au venit cu vaporul prin Giurgiu, de unde au plecat imediat cu trenul spre Bucureşti.

La ora 9. Oaspeţii au sosit la Gara Filaret, unde profesorii Şcoalei Politechnice, membrii Corpului silvic aflători la Congres şi studenţii Şcoalei Politechnice le-au făcut o călduroasă primire.

D-l prof. P. Antonescu adresează oaspeţilor mişcătoare cuvinte de bun sosit.

După instalarea studenţilor într'un dormitor special amenajat în localul Şc. Politechnice şi a Asistenţilor la Căminul Progresului Silvic urmează pe rând: recepţiunea oaspeţilor de către membrii Soc. Progresul silvic aflaţi în Congres în sala de şedinţe, şi de Directorul General al C. A. P. S. prof. ing. dr. M. Dracea.

Profesorii şi elevii cehoslovaci vizitează Şcoala, unde se inaugurează noile laboratorii ale secţiei silvice create în ultimul timp.

Astfel se cercetează cabinetul, laboratorul şi Muzeul de Silvicultură şi Technologia lemnului, cabinetul profesorului de amenajament, laboratorul de Botanică, care constă dintr'un cabinet al profesorului, sala de lucrări pentru studenţi, muzeu, sala herbarului şi o cameră fotografică; în sala herbarului se arată herbarul Wolff achiziţionat de curând de Şcoala Politehnică cu ajutorul fondurilor puse la dispoziţie de Decanat; laboratorul de Zoologie şi Entomologie forestieră constând din un cabinet de lucru al profesorului, o sală de lucrări şi un muzeu.

Cu această ocaziune ţinem să relevăm stăruinţa depusă de d-l profesor Stinghe, care în calitate de prodecan a pus toată stăruinţa pentru obţinerea sălilor necesare acestor laboratorii şi a găsit fondurile pentru instalarea lor. Personal s'a îngrijit de modul de instalare a laboratoriilor, vizitând regulat lucrările executate, veghind ca în un interval de timp foarte scurt să se execute toate instalaţiunile permanente ale laboratoriilor.

In continuare se vizitează şi celelalte laboratorii ale Şcoalei.

La ora 1 profesorii şi inginerii participanţi sunt primiţi de Rectorul Şcoalei Politehnice, D-l Vasilescu Carpen, în prezenţa D-lor prof. P. Antonescu şi Stinghe; cu această ocaziune s'a discutat chestiunea pădurilor Şcoalei, arătându-se că Facultatea silvică din Brno este una din puţinele Şcoli silvice, care posedă un domeniu întins forestier în apropiere de Brno, în vederea aplicaţiunii cursurilor de specialitate forestieră.

După amiaza este rezervată vizitei la Mormântul Soldatului necunoscut, unde în prezența atașatului militar cehoslovac, repr. Legațiunei și al Muzeului militar are loc solemnitatea depunerii unei coroane de către studenții cehoslovaci. Apoi urmează vizitarea Muzeului militar, Muzeului silvic, Muzeului de Vânătoare și Muzeului industrial al Șc. Politehnice.

La ora 5 p. m. are loc o recepțiune la Legațiunea Cehoslovacă în prezența D-lui Ministru al Agriculturii, Reprezentanților Administrațiunii silvice, al Școalei Politehnice și al Soc. Progresul silvic.

La ora 7 p. m. excursioniștii pleacă din Gara de Nord spre Deltă.

20—23 Iunie. Se traversează cu căruțele, pornind dela Periprava, pădurea Letea. Traseul excursiunei urmează linia Hasmacului Mare, se trece apoi spre Grădina lui Omer și apoi către Hasmacul Crușenco.

Se cercetează flora pădurii și poenilor și se dau explicațiuni asupra caracteristicei acestei păduri. In apropiere de Ostrovul Crușenco se vizitează plantațiunile de frasin făcute în anul 1928 de brigadierul Larie și cele din anul 1930 și 31 făcute de D-l ing. Bărbulescu și pădurarul Larie.

Rezultatele obținute în plantațiunile de frasin din 1928 pe o suprafață de circa 4 ha. fac o impresiune deosebită. In urma explicațiunii asupra modului de lucru și după cercetarea condițiunilor de alegere a locului de plantare, prof. Hașa felicită călduros pe pădurarul Larie și îi adresează următoarele cuvinte:

„Am făcut multe excursii prin toate țările europene și tocmai la acest
„loc îmi reamintesc de o excursie în Elveția în anul 1925, unde am întrebat pe
„unul din cei mai mari învățători din Silvicultură, cum a ajuns la astfel de
„rezultate: el mi-a răspuns: am căpătat învățământul dela lucrători simpli și îl
„dau acum altora.

„Am avut și eu posibilitatea ca să învăț mult dela lucrători și tocmai aci,
„pe locul acesta văd tot așa un lucru executat de un simplu lucrător, fără
„școală specială de silvicultură, care a ajuns la rezultate numai din dragostea,
„ce are în inimă pentru bogăția naturii, pentru pădure. Sunt profund impre-
„sionat de fapta acestui muncitor pentru prosperarea pădurilor și trebue să
„luăm și noi exemplu dela dânsul.

„Vă exprim recunoștința mea cea mai adâncă și vă sărut.

Intr'o atmosferă de emoție generală profesorul Hașa sărută pe cei doi obraji pe umilul pădurar.

D-l prof. P. Antonescu adaugă următoarele:

„Vă mulțumesc foarte frumos și sunt mulțumit de ceeace a-ți făcut pen-
„tru pădurea Letea și cinstea Statului Român. Munca Dv. este recunoscută de un
„mare învățător silvic cehoslovac, D-l prof. ing. Dr. Hașa.

„Urmați mai departe încercările în direcția ce a-ți început și pe care
„le-am văzut noi astăzi".

Excursiunea se continuă prin plaur pe canale cu bărcile până la Sulina. Traversarea Deltei a fost făcută în condițiuni excepționale de confort grație organizărei impecabile a D-lui ing. St. Bărbulescu, Șeful Ocolului Tulcea.

Dela Sulina apoi se continuă drumul cu vaporul până la Isaccea, unde suntem așteptați de d-nii ing. C. Marinescu, Director silvic, ing. Ivancea, inspector silvic, d-nii ing. Petcu și Mihăescu.

După un dejun gospodăresc pregătit la M-rea Cocoș, se vizitează masivele de teiu din Ocolul silvic Niculițel, unde se discută în contradictoriu măsurile culturale necesare ameliorării lor.

Aceste masive noi pentru orce silvicultor al Europei Centrale au fost cercetate în deaproape de excursioniști. Timpul vizitării lor a fost cel mai propice, teiu fiind cu floare. Intr'o poiană se vizitează o stupărie model.

Apoi se pornește cu automobilele pe Valea Taiței, unde masivele bine încheiate impresionează și pentru vederea de ansamblu a cărora se dau explicațiuni și se fac diferite etape.

O pană neprevăzută de automobil face ca excursiunea să ajungă după ora 12 în Jurilofca, unde populația locală care așteptase în număr de peste 3000 oameni, până noaptea târziu, sosirea oaspeților, face o primire entuziastă.

Pregătirile făcute de d-l ing. Burculeț sunt uimitoare.

Cu concursul organelor P. A. R. 1. D.-ului și D-lui P. Gheorghiu mare comerciant local, a doua zi se face o demonstrație cu năvodul pe lacul Razelm.

Excursiunea urmează drumul prin stepă spre Mamaia, unde ies înainte reprezentanții autorităților locale și inginerii din Direcțiunea Silvică.

La Constanța, se vizitează silozurile și se face o mică preumblare pe mare cu vaporul.

Seara are loc un banchet dat de primăria locală, după care se face o plimbare pe cheiul mării. Excursioniștii au fost încuartierați în școala de marină.

Traectul Constanța-București se face ziua astfel ca excursioniști să vadă podul dela Cernavodă și să aibă priveliștea fugară a Bărăganului. Oaspeții sunt întâmpinați la gară de d-l prof. Stinghe, ing. Nedelcovici, etc.

In București, are loc la sosire, 23 Iunie 1932, ora 7 p. m., festivitatea acordării oaspeților insignele Soc. Studenților Șc. Politechnice, în localul Școalei, la sediul Societății. Intr'o atmosferă intimă și prietenească urmează salutările reciproce după un program bine alcătuit de d-l președinte Ghelmeziu.

Seara, Şcoala Politechnică oferă în cinstea excursioniştilor un banchet în sala festivă a Colonadelor, la care participă Rectorul Şcoalei, Vasilescu Carpen, prof. Suşilă, P. Antonescu, M. Drăcea, V. Stinghe, reprezentanţii Administraţiunei silvice: D-nii ing. D. Anastasescu, I. Comanici, Horia Lazăr, Petre Ioan, Andrei Ionescu, etc. reprezentanţii Invăţământului Superior, ai Legaţiunei Cehoslovace, etc.

La acest banchet iau cuvântul: D-l Rector ing. N. Vasilescu-Karpen, prof. Haşa, P. Antonescu şi prof. Bayer. Cuvântarea prof. Haşa, tradusă în româneşte imediat, impresionează adânc pe cei de faţă. Pentru sufletul şi frumuseţea cuvântărei o redăm mai jos în întregime:

DOMNILOR.

„Permiteţi-mi a vorbi în calitate de cetăţean cehoslovac, pe pământul naţiunii amice şi aliate, cu graiul meu, învăţat dela mamă.

Am avut nespusa plăcere de a vizita măreaţa Patrie a D-voastre: Romania Mare, care, sub înţeleapta conducere a Majestăţii Sale Regele Carol II-lea şi cu ajutorul naţionaliştilor în completă armonie cu naţiunea, încearcă astăzi, aşa cum a încercat şi ieri, şi o să încerce şi mâine, de a sta în lupta de întrecere economico-culturală atât interioară cât şi cea exterioară în primele rânduri, de a rămâne în marele chaos de astăzi, insulă a liniştei şi ordinei, precum şi a fericirii poporului Român.

Suntem pe deplin conştienţi, că soarta Patriei noastre Republicei Cehoslovace, e strâns legată cu soarta măreţului Regat al României Intregite....

Venim deci nu din consideraţiuni de ordin general, ci din interes personal şi vital, cu dorinţa sinceră în inimă pentru înflorirea deplină şi întărirea României Mari, şi fericirea Familiei Regale.

Să trăiască Majestatea Sa Regele!

Să dea Dumnezeu ca să înflorească toate forţele morale şi fizice ale nobilului Popor Român, spre fericirea şi înflorirea lui, spre bucuria amicilor şi invidia inamicilor.

Permiteţi-mi mai departe, ca să grăesc câteva cuvinte şi din punct de vedere al modestului silvicultor:

Suntem pe deplin conştienţi, că am plecat pe drum într'un timp nu prea potrivit. Dacă am întreprins totuşi acest drum, am fost călăuziţi de mai multe consideraţii: Aşa am ţinut în primul rând de cuviinţă să ne închinăm naţionalismului şi eroismului nobilului D-vstră popor la mormântul eroului necunoscut, simbol al dragostei faţă de patrie, care se duce până la sacrificiul de sânge, cum am şi ţinut ca să ne închinăm, ca reprezentanţi ai Politechnicei, sforţărilor pe care le faceţi pe toate tărâmurile atât teoretice cât şi practice şi aceasta fiind nu numai în serviciul Naţiunei Române ci şi spre binele celorlalte popoare.

Ca silvicultori am vrut să ne închinăm şi să mulţumim mai ales Secţiei Silvice a Politechnicei Române cu un mare trecut şi în orice caz şi viitor, strălucitului său Rector şi Vice Presedinte al Academiei Române, stimatului Consiliu Profesoral cât şi tineretului silvic.

Printr'aceasta am mai vrut să răspundem la vizita oficială din anul

1929, când am încercat să arătăm stimaţilor oaspeţi români, tineri şi mai în vârstă, cum ştim noi să preţuim pădurile ca cea mai frumoasă creaţiune a lui Dumnezeu, pe care am dori să le transformăm într'un rai, manifestându-ne printr'aceasta dragostea faţă de Dumnezeu şi de Naţiune. Pentru a înfăptui toate acestea e nevoe de cunoştinţe adânci. Tocmai din cauza aceasta am venit la D-voastră, să fim lămuriţi mai ales în domeniile necunoscute nouă, în care am dori să pătrundem cu ajutorul D-voastră.

Ne-a mai adus însă încă un motiv în sânul D-voastră, dorul inimei noastre. Am mai venit să ne închinăm nobilului savant şi nestor al silvicultorilor români, stimatului decan şi făuritor al facultăţii amice, care s'a înscris pe vecie în inimile noastre atât eri cât şi în zilele trecute, când cu adevărata grijă de părinte a pregătit şi condus excursia noastră de studii.

Prin persoana D-lui Profesor Antonescu ne închinăm cu stimă şi devotament generaţiei tinere şi celei mai în vârstă a silvicultorilor români, cari — am avut deja ocazie să cunoaştem, — cu greu însă mult suflet şi succes lucrează la înflorirea pădurilor şi a plaiurilor româneşti.

Au fost încă şi alte consideraţiuni a căror enumerare ar cere prea mult timp. Suntem ferficiţi, că am fost în stare să înfăptuim dorinţele noastre. Am rugat ca să ne primiţi tot atât de modest, cât de modest este poporul cehoslovac şi silvicultorul lui...

Ne-aţi primit ca fraţi şi ne-aţi deschis nu numai inimele D-voastre, ci şi comorile bogăţiilor D-voastre, neţinând seama de sacrificiile aduse.

Vă rog să primiţi asigurarea, că primirea D-voastre ospitalieră şi amicală, ne-a mişcat adânc, şi că vă rămânem pe veşnicie recunoscători.

Termin cu dorinţa vie:

Agriculturii şi Silviculturii române precum şi reprezentanţilor ei stimaţi, Politechnicei, Secţiei Silvice, Consiliului Profesoral, Asociaţiei Silvicultorilor, pădurilor şi plaiurilor româneşti, aducem salutul nostru cehoslovac: „Nazdar", care-l transmit în numele Politechnicei Cehoslovace şi a Secţiei Silvice, precum şi în numele excursioniştilor, plin de sinceritate şi recunoştinţă !".

21 Iunie. Excursioniştii vizitează sub conducerea d-lor ing. prof. P. Antonescu, A. Nedelcovici, Marin Rădulescu, Eftimie Petrescu, Şeful Ocolului, I. Pake Protopopescu, Gr. Ellescu şi C. Chiriţă, pădurile Ocolului Ţigăneşti. In aceste păduri se cercetează operaţiunile culturale, metoda regenerării în ochiuri a stejarului, etc. Pepiniera centrală a Ocolului cu un aspect occidental arată încercările cu exotice în regiunea de câmpie. D-nul Chiriţă dă explicaţiuni asupra solului, apoi D-nii Marin Rădulescu şi Eftimie Petrescu descriu măsurile culturale luate şi starea masivelor.

La ora 14 are loc în parcul Snagov una din grandioasele manifestări de cordialitate din partea corpului silvic în cinstea oaspeţilor.

Soc. Progresul Silvic oferă oaspeţilor un prânz pe marginea lacului, la care a avut fericita inspiraţie să invite pe toţi inginerii silvici din Capitală cu familiile lor.

Prânzul este onorat cu prezenţa ministrului Agriculturii D-l Dr. Voicu Niţescu; asistă deasemenea reprezentanţii legaţiei cehoslovace, ataşatul militar şi secretarii de legaţie, reprezentanţii Şcoalei Politechnice. Se toastează de către D-l Ministru al Agriculturii Voicu Niţescu, N. Nedelcovici, P. Antonescu, M, Drăcea, C. Georgescu şi se răspunde de către prof. Bayer din partea excursioniştilor.

După masă se face o plimbare pe lac, după care apoi excursioniştii vizitează, conduşi fiind de d-l M. Drăcea, operaţiunile de regenerare a stejarului din pădurea Snagov.

25 Iunie. Se pleacă la Sinaia, unde se vizitează castelul Peleş, excursioniştii rămânând profund impresionaţi de imensele bogăţii artistice păstrate în acest vestit tezaur al familiei noastre regale. Cu automobilele se porneşte la Azuga şi de aci cu trenul forestier se trece spre Retevoiu, unde se cercetează regenerările de molid de pe Domeniul Coroanei. La această parte a excursiunei s'au asociat d-l profesor Stinghe şi membrii Consiliului Technic al Pădurilor.

Oaspeţii au avut prin acest gest, încă o dovadă a modului cordial cum a înţeles corpul silvic să primească pe inginerii cehoslovaci la noi.

In această zi excursionişti au fost oaspeţii Domeniului Coroanei, care le-a oferit un prânz.

26 Iunie. Ascensiunea pe Bucegi. Urcuşul se face pe Piatra Arsă. La Muntele Cocora se cercetează pădurea virgină de molid de limită, al cărui aspect bizar a impresionat profund pe oaspeţi.

La ora 18, oaspeţii Cehoslovaci au fost primiţi la cabana Touring Club. D-l Ing. C. D. Ionescu, Şeful Ocolului Silvic Pucioasa, a rostit în limba germană oaspeţilor un cuvânt de bună venire, răspunzând în limba franceză D-l Prof. Bayer.

D-l Ing. C. Ionescu a distribuit fiecărui excursionist câte un exemplar din harta frumos litografiată a regiunei la scara de 1/100.000.

27 Iunie. Dimineaţa s'a vizitat peştera Ialomicioarei, şi schitul „Peştera", excursioniştii asistând aci la slujba religioasă.

După un drum pe jos, excursioniştii s'au îmbarcat în vagonete la punctul „Coteanu", văzându-se din drum plantaţiunile din muntele Blana şi frumoasele regenerări naturale din „Coteanu", „Tătaru" şi „Blana"; s'au vizitat apoi lucrările de împăduriri din Muntele Plaiul Mircii şi din muntele particular „Tătaru" ca din pepiniera „Tătaru" a D-lui Grigorescu.

La 10½—11 s'a vizitat căşeria d-lui Gr. Grigorescu, proprietarul muntelui „Tătaru" care a oferit excursioniştilor o gustare.

Aci, d-l ing. G. D. Ionescu a citit în limba cehă o dare de seamă — monografie a Ocolului Pucioasa pe care îl conduce, apreciată mult de excursionişti.

S'a continuat în vagonete drumul minunat „Cheile Tătarului" până la Bolboci unde s'a vizitat staţia funicularului şi locuinţa d-lui Mitschak, reprezentantul firmei „Schiel", împodobită cu frumoase şi variate ţesături naţionale şi bogate trofee de vânătoare.

Restul drumului s'a continuat pe jos, vizitându-se cele două pepiniere de la „Oboare", ale Ocolului, unde excursioniştii au văzut foarte reuşite semănături şi repicaje.

Mai departe s'au vizitat plantaţii bine executate de Ocol, precum şi pepinierile Bolboci" şi „Zănoaga" ale fabricei „Schiel".

In drum, la un moment dat excursioniştii au avut surpriza de a fi întâmpinați cu imnul ceh cântat de un cor de d-nii și d-ne printre cari se găseau și câțiva ingineri silvici.

La trecerea prin admirabilul defileu între munții Zănoaga și Dichiu, (Cheile mari ale Zănoagei) s'a arătat excursioniștilor exemplarele spontane din Pinus cembra ce se găsesc în această stațiune.

La „Lacul Scropoasa" așteptau d-nii prof. P. Antonescu și ing. C. Emanoil, Șeful Ocolului Silvic Sinaia, cari, cu o parte din excursioniști veniseră direct dela Sinaia, scurtând drumul pe jos.

La cabana de aci a D-lui I. Arzoiu s'a servit masa de prânz. Locurile de masă au fost marcate prin cărți de vizită cu fotografia D-lui Masaryk, Președintele Rep. Cehoslovace. Sala mesei era frumos decorată cu tablourile Președintelui Masaryk și a Regelui Carol II, cu vederi din Cehoslovacia și cu stegulețe cehoslovace și românești.

D-l Ing. Insp. Riha a vorbit în limba cehă, mulțumind pentru largul concurs dat pentru reușita excursiei. Răspunde d-l ing. O. D. Rădescu, aducând și salutul Direcției Silvice Pitești.

D-l Prof. Bayer în limba franceză, aduce laude silviculturii românești pentru lucrările văzute și își exprimă credința menținerii și întăririi legăturilor de prietenie dintre Cehoslovacia și România, mulțumind pentru primirea ce s'a făcut.

La urmă, d-l prof. P. Antonescu, neobositul conducător al excursiei, mulțumește excursioniștilor cehoslovaci pentru cinstea făcută silviculturii și corpului silvic român prin această vizită, mulțumește d-lor Mitschak și Grigorescu pentru contribuția d-lor la reușita primirii și elogiază pe d-l ing. șef C. D. Ionescu pentru modul admirabil în care a organizat primirea și excursia în Ocolul său.

Mergând mai departe pe jos, parte prin „gangul Scropoasei" (Cheile Orzei) și parte pe o potecă de munte ocolind cheile greu de trecut, s'a vizitat mărețul baraj de la Scropoasa. La Dobrești, d-l ing. Dorin Pavel a făcut o interesantă și mult apreciată dare de seamă asupra uzinei hidroelectrice de aci, după care s'a vizitat cu deamănuntul uzina, una din cele mai mari din Europa de acest fel, construită de Soc. „Ialomița" pentru luminatul Municipiului București.

După ce s'a servit o gustare, aducându-se din nou mulțumiri pentru așa de frumoasa primire făcută, excursioniștii s'au înapoiat la Sinaia.

Pe tot parcursul, prin îngrijirea inimosului organizator, d-l ing. G. D. Ionescu, au fost ridicate arcuri de triumf împodobite cu stegulețe românești și cehoslovace și cu diferite inscripțiuni de salut în limba cehă.

Aceste atențiuni, ca și corurile și vorbirile în limba cehă, harta imprimată anume pentru excursioniști, lucrările interesante și frumusețile naturale văzute, încununate de cea mai ospitalieră și însuflețită primire românească, au impresionat vădit pe oaspeții cehoslovaci, adăogându-se prin aceasta noi și tainice fire la legătura de amiciție dintre țara noastră și înfloritoarea Cehoslovacie.

In seara de 27 Iunie, oaspeții cehoslovaci iau trenul spre Halmei din gara Sinaia, unde au fost salutați de d-nii prof. P. Antonescu, A. Nedelcovici, M. Rădulescu, G. Georgescu și C. Emanoil.

Primirea făcută peste tot silvicultorilor cehoslovaci a fost la înălțime și pe această cale se aduce mulțumiri și laude tutulor, cari înțelegând importanța unor asemenea manifestări, au colaborat la această operă de propagandă silvică și națională.

Dr. C. G. și Ing. A. E. E.

— RECENZII —

Dr. Emil Melh.

Über die Anwendung nationalökonomischer Grundbegriffe, besonders von Wert und Preis, Kapital und Rente auf Probleme der Forstwirtschafts.

Editura: von Neumann - Neudamm. 1930. 96 pag. Preţ 5 M.

Despre aplicaţiunea noţiunilor fundamentale de economie politică. In deosebi despre valoare şi preţ, capital şi rentă. In problemele de economie forestieră.

Principiile de economie politică îşi au o vastă aplicaţiune în economia forestieră.

In nici una însă din economiile speciale şi aplicate cercetătorul-tehnician şi economist — nu are nevoe de o mai profundă cunoaştere a realităţilor, de o mai solidă cultură matematică, nu întâlneşte atâtea dificultăţi tehnice, atâtea probleme în care „şcolile" şi „controversele" să fie mai animate şi mai numeroase, decât în economia forestieră.

Lucrarea D-rului Emil Mehl, fără să aibă pretenţiunea unui studiu aprofundat în materie şi fără a utiliza mijloacele matematice cari, indiscutabil, constituesc metoda cea mai exactă în cercetarea unora din problemele cu caracter economic ale ştiinţei silvice, reuşeşte totuşi să repue într'o lumină clară câteva din problemele fundamentale ale economiei forestiere văzute prin prisma principiilor g-le de economie politică.

In cap. I: Caracteristica producţiunii forestiere, autorul defineşte ştiinţa forestieră (Forstwissenschaft): examinarea şi cercetarea ştiinţifică a gospodăriei forestiere, a acelei activităţi omeneşti îndreptată asupra producţiunii şi realizării produselor pădurii.

Ştiinţa forestieră e de domeniul ştiinţelor naturale, tehnice şi matematice în ceiace priveşte disciplinele ei parţiale: botanica, zoologia, pedologia forestieră, silvicultura, technologia, estimaţia, statica forestieră şi amenajamentul în parte; în ceiace priveşte însă determinarea scopului ei economic, ştiinţa forestieră e de domeniul ştiinţelor sociale ca şi economia politică.

După ce defineşte şi comentează legea minimului de efort în producţiunea forestieră, autorul demonstrează că cele două exploatabilităţi forestiere: acela care urmăreşte cea mai mare rentă a pădurii sau acela care urmăreşte cea mai mare rentă a solului, sunt unul şi acelaş lucru din punct de vedere al scopului economic în general, obţinerea celui mai mare venit net.

Economia forestieră iese din cadrul celor-alte ramuri de producţiune orientate dominant după principii capitaliste. Necesităţi sociale, etice şi economice au creiat pădurea de protecție în larga accepțiune a noțiunii. Economia forestieră nu este la unison cu actuala viață economică; problemele ei nu sunt de domeniul exclusiv al economiei private, ci capătă soluțiuni în asociație cu economia politică și prin prisma politicei sociale. Producțiunea forestieră în general, chiar în exploatările cele mai productive, este privită ca nerentabilă din punct de vedere al economiei private.

Cap. II, III și IV tratează despre: punctele de vedere fundamentale ale economiei politice și aspectul lor în economia forestieră: valoarea și prețul în producțiunea forestieră.

Problemele gospodăriei forestiere furnizează un bogat material de cercetare pentru pus bazele unei științe — sau doctrine — constituită pe baze național-economice, pe ideia economiei politice.

Autorul arată rolul predominant al factorului natură în producțiunea forestieră. Mai departe vorbește despre principiul „duratei" și „continuității" transpus din economia politică în economia forestieră și despre raportul susținut.

Extraordinara neuniformitate sub care se prezintă lemnul ca marfă pe piață face imposibilă orice încercare de a uniformiza sau tarifa într'o măsură mai mare sau mai mică prețurile lemnului. La o exactă și detaliată cercetare a acestor prețuri trebue să ținem seama de factorii fără număr, de cele mai multe ori fundamental deosebiți unul de altul, de cari depinde formarea prețurilor individuale. In acest imens și variat câmp economic găsim totuși factori și tendințe generale la a căror explicare putem și trebue chiar, să ne mărginim.

La lemn, speculațiunile în formarea prețurilor sunt mai rare decât la celelalte bunuri, așa că aci prețurile se bucură de o mai mare stabilitate.

Statul, ca mare proprietar de păduri, împreună cu celelalte administrații forestiere mai de seamă și cu asociațiile, sindicatele, cartelurile, etc. pot avea un rol hotăritor în formarea justului preț.

Autorul susține că în producțiunea forestieră costul de producțiune n'are o influență predominantă în formarea prețurilor.

Prețurile scad vertiginos atunci când intră în concurență țări cu exploatări ruinătoare Abbau sau Raubbau, unde nu contează decât costul transportului și costul de cumpărare.

După ce autorul face câteva considerațiuni generale asupra noțiunii de valoare, încearcă o expunere critică a teoriilor ce au la bază fie venitul net al pădurii sau renta pădurii, fie venitul net al solului sau renta solului. Ambele teorii sunt respinse de economiști bine cunoscuți, din cauză că nu țin seamă de noutle cercetări asupra valorii.

In cap. V autorul nu răspunde la chestiunea anunțată în titlul capitolului: Consecințele ce decurg din critica problemelor forestiere cu privire la valoare și preț, asupra câtorva chestiuni izolate de economie națională.

In acelaș capitol și sumar până la insuficiență științifică, autorul se ocupă și de mult discutatele teorii obiective sau subiective ale valorii și prețului.

Cap. VI tratează importanta problemă a capitalului în producțiunea forestieră. Sol și Capital-lemnos deși ambele aparțin la sfere economice diferite, constituesc totuși o unitate.

Este capitalul lemnos un bun mobiliar sau imobiliar? Autorul răspunde că nu este nici mobiliar nici imobiliar.

Cap. VII și VIII pune în discuțiune așa de mult desbătuta dar nerezolvata chestiune a rentabilității.

Rentabilitatea, oricum ar fi privită, are ca bază venitul. Venitul net este în deosebi de natura economiei private.

In economia forestieră holărăște atât punctul de vedere al economiei sociale cât și punctul de vedere al economiei private. Numai o judecată dela caz la caz ne poate arăta ce avantagii din punct de vedere al economiei sociale pot rezulta și căreia din cele două economii urmează să-i dăm întâietatea.

La produsul forestier sunt mai ales asociate sol și capital lemnos, ambele, în funcțiunile lor ca și în rezultatele căutate — venitul — neputând fi despărțite. Gospodăria forestieră cu nici un chip nu poate fi totdeauna și exclusiv îndreptată către cea mai mare posibilă rentabilitate în bani.

Productivitate sau rentabilitate?

Lemmel susține că tocmai cea mai mare rentabilitate înseamnă cea mai mică productivitate din punct de vedere al economiei politice. Ch. Wagner e de părere că rentabilitatea și productivitatea pot merge mână în mână. când capitalul în producția forestieră fructifică rău, se ajunge la o mai ridicată rentabilitate nu pe calea curat particularistă a micșorării capitalului lemnos, deci majorarea veniturilor nete în bani cu micșorarea sigură a productivității forestiere, ci prin măsuri tehnice și culturale cari ridică procentul de creștere micșorează costul de producție, etc. deci creiem o mai bună rentabilitate printr'o concomitentă ridicare a productivității.

Autorul susține că productivitatea și rentabilitatea sunt laolaltă; nu sunt deloc contrarii.

Concepția unei rentabilități pur private nu poate sta cu nici un preț la baza unei gospodării forestiere concepută economico-politic; o astfel de rentabilitate, cel puțin la exploatările de stat, stă într'o ireductibilă nepotrivire cu singur adevăratul principiu economic acela al productivității.

Andrei I. Ionescu

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS

Nr. 4. Aprilie 1932.

Ph. G.

M. Edmond Henry.

Nu este un necrolog obicinuit, ci un articol omagial pentru memoria ilustrului Ed. Henry, despre care puţini dintre noi au ştiut, că a decedat în Februarie anul acesta, la Nancy, în vârstă de 82 de ani.

Cu Henry — subdirector onorar al Şcoalei de Ape şi Păduri — dispare un maestru, care a lăsat o adâncă urmă la şcoala căreia i-a consacrat toată viaţa sa.

Ataşat pe lângă Grandeau, el începu abia ieşit din şcoală — cercetările sale chimice asupra vegetalelor forestiere, urmând în acelaş timp studii superioare la facultatea de ştiinţe din Nancy. După retragerea din învăţământ a lui Mathieu (în 1860), Henry fu însărcinat a face cursul de mineralogie, geologie şi zoologie, pregătind 33 de promoţii.

Partea cea mai principală şi mai originală din cursurile sale a fost studiul solurilor forestiere - pedologia — termen, introdus de el pentru prima oară în Franţa şi admis astăzi în toată lumea. El a instaurat la şcoală studiul patologiei vegetale aplicată la arbori şi s'a ţinut la curent cu descoperirile şi nouile nevoi în ce priveşte entomologia forestieră.

Inainte de toate el s'a ocupat însă cu chimia vegetală.

Urmând mişcarea produsă în Germania de cercetările lui Ramann şi Ebermayer, el întreprinse studiul raporturilor arborelui şi pădurii cu solul, aducând pentru prima oară în Franţa cifre precise, relative la exigenţele în materii minerale ale arborilor. Astfel, a întreprins studii asupra formării şi descompunerii păturii moarte, asupra proprietăţilor fizice ale solului forestier, asupra nutriţiei minerale a arborilor, asupra influenţei pădurii asupra apelor subterane, relaţiunile între cantitatea de apă din sol şi creşterea arborilor, etc. studii, pe cari în 1908 le-a rezumat în opera sa devenită clasică „Solurile forestiere".

A adus apoi la bun sfârşit o serie de cercetări relative la prezervarea lemnului de lucru contra alteraţiilor de insecte şi ciuperci, arătând necesitatea măririi durabilităţii lemnelor din construcţie prin spoitul lor cu diferite produse antiseptice.

Este cunoscută lucrarea sa, publicată în 1907 „Prezervarea lemnelor contra putrezirii".

In colaborare cu Gerschell, a publicat în 1891 traducerea lucrării lui R. Hartig „Tratat asupra maladiilor arborilor".

Legat cu toată fiinţa de meseria de

forestier, el a fost crunt lovit şi lipsit de cea mai mare dorinţă a sa, de a-şi lăsa continuator pe fiul său, mort glorios pe front la Artois.

Deşi nu căuta onorurile, i s'au dat totuşi cu prisosinţă, între altele fiind decorat de guvernele belgian şi român.

M. Nègre.

Aménagement du mont Lozère. (Urmare şi sfârşit).

Amenajamentul muntelui Lozère.

L. F. Tessier.

Les peupliers.

Plopii.

Autorul a făcut cu 20 de ani înainte încercări asupra rapidităţii creşterii diferitelor specii şi varietăţi de plopi, cum şi asupra gradului lor de rezistenţă la boala aşa zisă a lui Carolin. D-sa dă în lumină acest bagaj de însemnări, convins, că va fi util şi oportun pentru stabilirea cu metodă şi în condiţiile cele mai variate a unor culturi de încercare, pentru a se determina speciile cele mai recomandabile d. p. d. v. al: a) calităţilor lemnului b) aptitudinii de prindere a butaşilor c) rapidităţii de creştere şi a gradului de rezistenţă la boala ramurilor (boala lui Carolin), la cancer, etc.

A. Arnould.

Normalisation international du debit des bois.

Normalizarea internaţională a debitului lemnelor.

Intr'un raport asupra normalizării internaţionale a debitului lemnelor, prezentat congresului de lemn şi silvicultură, D-l Monnin, conservator de ape şi păduri, ataşat pe lângă Ministerul Aerului expune un sistem care respectând unităţile naţionale şi dimensiunile consacrate de uzajele locale, asigură o corespondenţă uşor de stabilit între diferitele dimensiuni şi tipuri de produse. Această corespondenţă având loc pentru dimensiuni lineare, suprafeţe şi volume, permite a se ţine seama de diferitele feluri de clasare şi vânzare a lemnului. Sistemul comportând aplicarea logaritmilor, calculele sunt foarte simplificate şi reduse de cele mai multe ori la adunări şi scăderi.

Sistemul are de bază principiile stabilite pentru standardizare de Serv. technic şi industrial al Aeronauticei.

Autorul face expunerea sistemului.

R. Potel.

Stratégie et Tactique.

Intrebuinţarea acestor două cuvinte în limbagiul forestier.

S'a făcut prea multă discuţie în jurul introducerii acestor cuvinte în terminologia silvică şi autorul — pe bună dreptate — vrea s'o curme, amintind, că în limbagiul forestier sunt deja prea mulţi termeni nelămuriţi bine, putând provoca chiar erori de principii. De ce să li se mărească numărul, când întrebuinţarea în silvicultură a termenilor de tactică şi strategie ar părea că corespunde ideii de militarizare a pădurii, ceia ce n'ar izvori de altfel dintr'o mentalitate franceză.

A. Granger.

La forêt de Montmorency.

Pădurea Montmorency.

O pădure de castani cu rezerve de stejar şi mesteacăn, având locuri pitoreşti şi amintiri istorice şi înainte de toate prezentând un mare interes d. p. d. v. al apărării Parisului.

Paul Buffault.

Le Parc National Suisse.

Parcul Naţional Elveţian

Et. Hubault

Chronique entomologique

Cronica entmologică.

Autorul se ocupă de o himenopteră. Perisclista lineolata — care atacă stejarul pedunculat gorunul şi q. rubra.

Face apoi o dare de seamă asupra recentei lucrări a lui Erdmann: „Zur Kenntnis der Periodizität der Insektenepidemien" in care se încearcă a se pune bazele previziunii atacurilor, pe un ansamblu de cercetări statistice, istorice şi meteorologice şi nu pentru a prevedea invazia uneia sau alteia din insectele forestiere, ci a indica numai perioadele în cursul cărora se pot prezenta pericole de atac.

D-l E. Hubault găseşte, că lucrării i se poate obiecta faptul, că s'a luat ca unitate a întregii argumentări din lucrare, provincia şi deci, atâtea provincii, în cari s'au produs atâtea atacuri, în atâţia ani, atâtea unităţi. Această metodă face completă abstracţie de intenzitatea şi întinderea invaziei, răpind astfel concluziilor lucrării o parte din valoarea lor.

*

La rubrica „Les livres", D-l V. H. face recenzia lucrării de doctorat a D-lui Insp. general D. Drâmbă: „Étude phisique et mécanique des bois de Roumanie", pentru care D-l Drâmbă a obţinut menţiunea de „Très honorable".

Asupra conţinutului acestei lucrări, D-l Drâmbă ne-a dat o ideie în comunicarea făcută la congresul nostru de anul acesta.

D-sa a mai prezentat la doctorat şi o altă lucrare, care nu s'a publicat, dar care i-a atras felicitările juriului. E vorba de utilizarea maşinei de calcul în diferite operaţiuni, pe care le face silvicultorul: divizarea parcelelor prin linii plecând dintr'un punct dat, paralele la o direcţie dată, calaculul suprafeţelor, etc.

Formulele analitice, cari nu se pretează uşor la întrebuinţarea maşinei au fost transformate într'un mod foarte ingenios.

D-l V. H. promite să se ocupe în mod special de acest studiu şi se bucură că într'un an, doi distinşi camarazi români şi-au luat doctoratul în Franţa.

No. 5, Mai 1932

Antonin Nemec.

Étude sur la teneur du sol en chlore et sur l'action des engrais potassiques sur la croissance du pin dans les pépinières forestières.

Studiu asupra conţinutului în clor şi asupra acţiunii îngrăşămintelor potasice asupra creşterii pinului în pepiniere.

O comunicare a Institutului Biochimic dela Institutele de Cercetări forestiere din Praga-Dejvice.

Din experienţele făcute rezultă, că e necesar să se examineze compoziţia chimică a solului, pentru a ajunge să obţinem o utilizare economică şi exactă a îngrăşămintelor chimice în pepiniere.

Pentru a se evita pagubele aduse pinului prin îngrăşăminte cu bază de săruri de potasă, pare stabilit, că e necesar să se determine cantitatea de clor conţinută în solurile, unde sunt aşezate pepinierele şi să nu se mai întrebuinţeze în solurile bogate în clor săruri de potasiu, care conţin clor.

Roger Ducamp.

Au pays des incendies.

În ţara incendiilor.

Autorul descrie impresii din excursia făcută de Comitetul pastoral şi forestier al T. C. F. în Provenţa preocupat de neîncetatul marş retrograd şi de sărăcirea pădurilor meridionale din cauza incendiilor.

Antidotul focului, este ca şi pentru torent: o pădure permanentă în bună stare, o pădure, care multă vreme nu va putea da nimic sau puţin. Legea nu ajunge totdeauna să facă totul în materie de incendii, din cauza diverselor interese, ce se ciocnesc.

G. Huffel.

Le mouvement forestier à l'étranger.

Mişcarea forestieră în străinătate.

In Elveţia.

Aut. se ocupă de studiul D-nului Flury, dela staţiunea de cercetări forestiere, asupra: „Grădinăritului crângurilor", un mod de tratament în regres şi aci, ca şi în Franţa, dar care şi-a păstrat o mare importanţă în cantonul Tessin, unde satisface nevoile consumaţiei locale, prezentând însemnatul avantaj, comun tuturor exploatărilor grădinărite, că nu întredeschide pădurea, care astfel îşi îndeplineşte din plin rolul său de protecţie la munte.

In România.

Aut. se ocupă de învăţământul silvic superior şi trecând apoi la administraţia silvică, reproduce câteva date statistice, din cari unele ar fi verificabile. Este de sigur o eroare, când se afirmă că cele 39% păduri din câmpie sunt de stejar şi fag (?)

Autorul reproduce de asemenea date statistice despre: Finlanda, Estonia, Letonia şi Lituania.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.

In şedinţa Comitetului executiv din 18 Aprilie 1932, se exprimă din nou regretul şi profunda durere pentru moartea distinsului secretar general al Societăţii André Schaeffer.

Noul secretar general este ales în persoana d-lui Sornay.

Se stabileşte programul pentru concursul de amelioraţiuni pastorale şi forestiere, pe care Societatea Munţilor Jura, o secţiune autonomă a Soc. Fr. Comté, îl ţine anual.

De asemeni se aprobă programul congresului pe 1932 al Societăţii, ţinut în Ceveni Meridionali.

D-nul J. S. face apologia dispărutului A. Schaeffer. — A fost un silvicultor de primul plan. El ştia să-şi expună şi să apere cu ardoare ideile sale şi metodele, ce-i erau scumpe în materie de amenajament. A făcut aceasta în aproape 150 de memorii şi studii apărute în diverse reviste forestiere, a căror importanţă s'a recunoscut de Academia de Agricultură, care i-a decernat în 1925 „grand prix Viellard".

Dar el n'a fost numai un teoretician, ci pretutindeni, pe unde a fost, a făcut operă practică şi utilă.

Mesures de protection contre l'invasion de bois étrangers.

Măsuri de protecţie contra invaziei lemnului străin.

Guvernul francez a luat două feluri de măsuri pentru protejjarea lemnului francez: 1) contingentarea şi 2) mărirea taxelor vamale.

In ce priveşte contingentarea, s'a fixat pentru fiecare ţară străină nr. de tone, ce-i va fi îngăduit să importe în Franţa pe al II-lea trimestru din 1932, faţă cu excedentul sau deficitul de import din primul trimestru.

Mărirea taxelor vamale s'a fixat de 5—7 ori faţă cu cele dinnaintea războiului.

Ambele măsuri par a fi satisfăcut dezideratele negustorilor şi proprietarilor de păduri.

Jurisprudence.

Jurisprudenţă.

Nici art. 117 din Cod. Silvic (francez) şi niciun alt text de lege nu opreşte pe proprietarul particular de a angaja o femeie pentru paza pădurilor. Prefectul sau subprefectul pot să accepte valabil ca paznic particular şi tribunalul civil trebue să primească jurământul femei paznic, nici o incapacitate legală neputând opri această prestare.

Se menţionează cazul D-nei Rinceut, devenită Alix, care a fost decorată, pentrucă timp de 14 ani a făcut exploatări în regie, angajând tăetori, cărbunari, fixând şi plătind salarii, aplicând inteligent prescripţiile asigurărilor sociale, vânzând produsele fasonate şi recuperându-şi preţul de vânzare, fără a fi avut vreodată o creanţă neacoperibilă. Un caz rar, ce merită recompensa oficială.

Roger Ducamp.

La vie de la Sylve.

Viaţa pădurii.

Aut. face consideraţiuni generale asupra factorului lumină, asupra grădinăritului şi artei forestiere şi conchide: Că în afară de tehnica meseriei, silvicultorul trebue să posede ştiinţa pădurii. Pentru aceasta trebue ca cei ce marchează în pădure să se aplice din vreme la studiul fitosociologiei, dacă nu al fitogeografiei.

El va trebui să fie fizionomist. Numai atunci, pătruns de ideia de mişcare, va fi în măsură să mânuească grifele şi ciocanele în ritmuri fiziologice corecte.

La preţiosul învăţământ, care recomandă amenajistului şi celui ce marchează, să studieze şi să analizeze masivul ridicând ochii în sus, pentru a putea alege arborii destinaţi securii, trebue să se adauge în mod expres, că trebue să se scruteze mai întâi felul de a fi al covorului vegetal, al solului şi păturii sale. Masivul, ca şi un popor, va rămâne sănătos şi robust, atâta timp, cât i se va acorda regimul, prin care vor fi întreţinute în permanenţă — virtuţile utile, cari vor face grandoarea şi prosperitatea sa.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 4. — 1932.

L. Colette:

Aménagement des futaies jardinées par la méthode du contrôle.

Amenajarea codrului grădinărit prin metoda controlului.

Continuarea şi sfârşitul expunerii asupra metodei controlului aplicată la amenajarea codrului grădinărit.

Eg. Rosseels.

Excursion forestière en 1931. Le Liesbosch. (Urmare).

⁂

Loi relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers. Discussions parlementaires.

Legea relativă la protecţiunea pădurilor aparţinând particularilor. Desbaterile parlamentare (Urmare).

Nr. 5. — 1932.

Goblet d'Alviella.

Plaidoyer en faveur de la régénération artificielle des peuplements.

Pledoarie în favoarea regenerării artificiale a arboretelor.

Enunţând „axioma fundamentală a oricărei silviculturi raţionale": maximum de randament (în bani), în minimum de timp, autorul, caută să pună în evidenţă avantagiile regenerării artificiale, în comparaţie cu multele dezavantagii ce ar prezenta regenerarea naturală.

Se declară partizanul regenerării artificiale, nu numai pentru pădurile aparţinând particularilor dar şi pentru cele de domeniu public şi comunale.

Eq. Rosseels:

Excursion forestière en 1932. Wounsche Plantage. (urmare).

A. Bolon:

Les bouleaux.

Mesteacănii.

O scurtă monografie a lor.

Loi relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers. Discussions parlementaires.

Legea relativă la protecţiunea pădurilor. Desbateri parlamentare. (Urmare).

A. Hur.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 6 — 1932.

Futaie régulière et méthode du contrôle.

Codrul regulat şi metoda controlului.

Autorul face să apară în evidenţă comparând două inventarieri succesive, anomaliile, mai mult aparente decât reale datorite modului de recrutare a arborilor din categoria celor subţiri. (Articolul va urma).

H. Badoux.

Quelques données sur l'importance des dégâts causés par le chermès du sapin.

Câteva date asupra importanţei pagubelor cauzate bradului de insecta Dreyfusia.

Dreyfusia Nusslini şi D. piceae sunt nişte păduchi de arbori cari apar adesea în pădurile de brad din Europa Centrală, atacând acele şi chiar scoarţa trunchiului.

Autorul indică o pădure tânără de brad, de mică întindere, din împrejurimile oraşului Olten, în care insecta amintită mai sus a făcut mari pagube.

E. Wilczek.

Survivance en Suisse d'un mode d'éclairage datant de la préhistoire.

Supravieţuirea unui sistem de luminat, în Elveţia, datând din epoca preistorică.

Este vorba de folosirea — încă din neolitic — a unor torţe făcute din coaja de mesteacăn.

A. H.

SILVA, Mai.

Nr. 19.

Dr. Köstlin.

Forstliche Tagesfragen in Finnland.

Chestiuni de politică forestieră la ordinea zilei în Finlanda.

(A se vedea Rev. Păd. Nr. 4. 1932. pag. 243).

In continuarea celor relatate într'un articol precedent, autorul examinează în articolul de faţă organisarea administraţiunei pădurilor Statului, a societăţilor pe acţiuni proprietare de păduri, în fine acea a domeniului privat.

Statul stăpâneşte 14.1 mill. hectare de pădure. Organizarea actuală datează din anul 1921 şi este de tip comercial. In direcţiunea generală — pe lângă alte multe diviziuni — există şi o diviziune comercială cu birouri pentru industria lemnoasă, de care resortează 2 herestrae și o fabrică de celulosă, pentru predări de lemne, și pentru vânzări de lemne și de păduri.

Dintre diviziunile mai importante autorul citează în special diviziunea amenajărilor și acea pentru drenarea turbăriilor.

O mare importanță se dă ridicărilor în plan cari, până acum, au fost efectuate pentru cam ¾ din întinderea totală a domeniului Statului. Pentru fiecare ocol se lucrează trei planuri: unul care evidențiază diversele tipuri de pădure, al doilea care arată repartizarea speciilor după clase de vârstă, iar al treilea care specifică arboretele în cari urmează a se face operațiuni technico-culturale în cursul deceniului viitor și chiar al deceniului al doilea. Autorul relevă ca ceva tipic pentru Finlanda concentrarea locală a lucrărilor decenale de orice natură. Și o găsește justificată mai ales din cauza distanțelor mari de parcurs, a condițiunilor de muncă și în fine a extensivității gospodărești.

Importanța diviziunei pentru drenarea turbăriilor resultate din următoarele cifre: dela 1917—27 din aproximativ 2 mill. hectare de turbării, cuprinse în domeniul forestier al Statului, au fost făcute studii pentru 134987 hect., au fost începute lucrările pe o întindere de 54048 hect. In fine au fost terminate lucrările (a fost desăvârșită drenarea) pentru 40011 hect. Cu această ocaziune au fost lucrate din nou sau reparate 3.436.060 m. liniari de șanțuri. In anul 1925 bugetul prevedea pentru aceste lucrări în valută românească 20 mill. lei.

In centrul însă a întregei organisațiuni se găsește administrațiunea forestieră propriu zisă cu 4 comptoare districtuale (deci diviziune teritorială) subdivizate (în exterior) în zece inspecțiuni cu 90 de ocoale. Ocoalele negreșit sunt foarte mari. In nordul țării ating cifra, aș zice neverosimile, — de 186.000 hectare. In spre sud au 15—64000 hectare. Șefii de ocoale sunt secondați de unul, câte odată de 2 conductori, iar paza este încredințată unui număr de numai 827 pădurari.

Cum am văzut mai sus, există în diviziunea comercială un birou pentru vânzări de păduri. Aci este vorbă de colonisare internă. De la 1899—1929 430000 hectare au fost vândute la 27000 coloni.

Ca pepinieră pentru conductori există 6 școli. Interesant este că elevii nu sunt nici bursieri, nici solvenți în sensul obicinuit al cuvintelor. Ei muncesc în pădure, iar cu banii ce câștig plătesc cheltuelile de întreținere (locuință, hrană, etc.).

Venitul net pe anul 1928 a fost de 760 mill valuta românească.

Partea a doua a articolului este consacrată societăților pe acțiuni proprietare de păduri. Ele joacă un rol însemnat în Finlanda. Până în anul 1927 au aquisiționat 2.6 Mill. hectare de pădure. Astăzi sunt federalisate. După afirmațiunile autorului, ele sunt un factor important în cultura forestieră a țarii. Pădurile cari le aparțin, comparate cu cele stăpânite de particulari (țărani), se găsesc într'o stare culturală incomparabil superioară.

Aceste societăți dispun de servicii technice și de pază bine organisate și nu se mărginesc la exploatări, ci fac cultură forestieră și încă cultură bună. Totuși, extensiunea crescândă a lor a fost socotită vătămătoare din punctul de vedere social și, așa fiind, ele au fost supuse unor anumite obligațiuni și mai ales restricțiuni în ce privește aquisiționarea de noui terenuri.

In ultima parte a articolului, autorul se ocupă cu proprietatea forestieră particulară. In anul 1928 s'a legiferat în privința ei.

Au fost constituite două „societăți forestiere centrale" cărora sunt subordonate 18 comisiuni regionale autonome, de obicei formate de 3 membri din care doi sunt numiţi de societatea centrală, iar unul este delegatul camerei agricole, cuprinsă in regiunea comisiunei. Pe lângă comisiuni se găseşte câte un inspector ajutat de 11 stagiari, cum am zice noi, şi de 100 de conductori. La 1917 au mai fost create comisiuni comunale. Aceste comisiuni au să vegheze la stricta aplicare a legii forestiere şi in special sunt chemate a se rosti in prealabil asupra oricărei operaţiuni intenţionate de proprietarii particulari. Aceştia din urmă sunt obligaţi a aduce la cunoştinţa comisiunei comunale tăerile ce-şi propun a face in pădurile lor. In caz de neinţelegere funcţionează ca a doua instanţă comisiunea regională, iar in ultima instanţă decid tribunalele ordinare. Dar aceste comisiuni au şi rol consultativ. In acest scop se ţin adunări, se fac cursuri şi excursiuni, se organizează expoziţiuni şi se patronează literatura forestieră populară. Elaborarea amenajamentelor şi a altor lucrări cade în sarcina lor; ele mijlocesc imprumuturi, cu un cuvânt fac tot ce ar putea să contribue la ridicarea nivelului culturii forestiere.

Proprietatea mare este puţin representată in Finlanda, dar unde există, stă în fruntea proprietarilor particulari din punctul de vedere cultural. De altfel, înţelegerea intereselor forestiere face din ce în ce progrese şi nu sunt rare casurile in cari proprietarii particulari se asociază — nesiliţi de nimeni — pentru a-şi angaja in comun un gerant specialist.

Nr. 20

Forstassessor G. Brunn.

Jahrringbreite und Ästigkeit der Fichte.

Mit 1 Zeichnung und 3 Tabellen.

Dimensiunile inelelor anuale şi desvoltarea crăcilor la molid.

A. crede a putea afirma că intre dimesiunile inelelor anuale ale primei perioade de creştere (0—20 de ani) şi numărul crăcilor exterior visibile pe de o parte şi între nodositatea lemnului există o anumită relaţiune care permite aprecierea calităţilor a tulpinelor după aspectul lor exterior.

Nr. 21.

Oberforstmeister a. D. Schreiner.

Gedanken zu K. Weinkauff's „Ertragssteigerung durch Erziehung".

Reflexiuni asupra articolului lui K. Weinkauff „Sporirea valorii producţiei prin măsuri de conducere". (A se vedea Rev. Păd. No. 10—11 1931 pag. 935).

O critică a speculaţiunilor prea meşteşugite ale lui Weinkauff.

Nr. 22.

Arthur Freiherr von Kruedener und Forstassessoren Schwarz und Syller.

Ist eine zahlenmässige Auswertung der von kruedenerschen Waldschlämmanalyse möglich?

Analisa expeditivă a solurilor după von Kruedener poate fi folosită pentru precisări numerice?

Autorii răspund la un articol cu acelaş titlu (vezi Rev. Păd. Nr. 12, 1931, pag. 1036) apărându'şi metoda pe care o declară destul de suficientă pentru nevoile practicei.

Nr. 23

Diplom-Forstingenieur Claus.

Die Weymouthskiefern - Laus Pineus strobi Hgt.

Mit 6 Abbildungen.

Păduchele de pe pinul strob, Pineus strobi Hgt.

O descriere amănunţită a acestui vrăjmaş al pinului strob. Felul cum se manifestă atacul lui. Mijloacele propuse de combatere.

A. W. Boback.
Haben die Raubvögel forstliche Bedeutung?

Pasările răpitoare au ele vr'o însemnătate forestieră?

Concluzia la care ajunge autorul este negativă. Aceasta mai ales în ce priveşte înrâurirea ce ar avea răpitoarele asupra intensificării calamităţilor de insecte. Cel mult, ele ar interesa prin faptul decimării şoarecilor: cele mai multe strigide, unele falconide, uliganul roşiu (Milvus regalis) şi şoarecari (Circus) în genere.

Nr. 24/25.
Richard Lang (München).
Entwickelungsrichtungen des Humus.

Căile de evoluţie ale humusului.

Faţă de complexitatea problemei humusului — o materie din punctul de vedere al compoziţiei chimice absolut de loc unitară — se impune, pentru înţelegerea cercetătorilor între dânşii, o terminologie bine stabilită. Deslegarea acestei chestiuni, odată cu studiul prefacerilor progresive ale humusului, formează obiectul acestui articol. Din nenorocire, termenii propuşi — cel puţin unii din ei — nu sunt traductibili în româneşte. Dacă „Humifizierung" se poate reda prin humificare şi „Fäulniss" prin putrezire, apoi cum să tălmăcim printr'un cuvânt „Vermoderung" şi „Vertorfung". Aceste patru cuvinte oglindesc principalele stări evolutive ale humusului: expresiunea însă care trebue înţeleasă ca „humificare" are mai de grabă un sens collectiv, generic, pe când celelalte cuvinte desemnează stări specifice. „Vermoderung" însemnează transformarea materii organice (a humusului) într'o stare intermediară între descompunere (Verwesung) şi putrezire, iar „Vertorfung" ar fi egal cu transformarea în turbă.

Articolul mai cuprinde un alt termen pentru care rămâne a se găsi un equivalent în limba românească: „Mullbildung" formare de „Mull" (a nu se confunda cu mâl), adică transformarea substanţei organice, caracterisată prin sporire de C şi N şi în parte prin alcătuiri noui de materie de natură microscopică.

Forstmeister Dr. Henze, Leutkirch.
Nonnenbekämpfung III.

(Im Anschluss an „Silva" 1929 Nr. 43, 44, 1931 Nr. 11 bis 13/14).

Combaterea „nonei" (Liparis monacha).

Articolul de faţă — al treilea de la anul 1929 încoace — se ocupă cu combaterea „nonei". In mod absolut, autorul preconizează, ca singurul mijloc practic de combatere, prinderea şi uciderea insectelor perfecte. Faptul că anul acesta calamitatea s'a stins atât în pădurile în cari s'a luptat în felul acesta în contra nonei, cât şi în acelea în cari nu s'a făcut nimic, ar putea să determine pe unii a crede că combaterea este de prisos. Contra unui asemenea raţionament autorul se ridică cu toată energia. El demonstrează că înmulţirea parasiţilor cari în anumite casuri pricinuesc prăbuşirea calamităţii — ca de ex. în anul 1931 — nu este un fapt pe care se poate compta întotdeauna şi cu siguranţă. Din contra, condiţiunile de existenţă pentru „nona" şi pentru parasiţii ei sunt foarte variabile, astfel încât, când „nona", când duşmanii ei sunt favorisaţi. De oare ce nu putem înrâuri aceste condiţiuni în interesul nostru, combaterea se impune. Precum s'a desvoltat în articolele precedente, succesul sigur nu poate fi garantat decât pdin prinderea sistematică a insectelor perfecte în timpul roitului. Fie amintit că prinderea preconizată urmăreşte a întârzia culminarea atacului până ca din faptul că din valoarea tuturor ce lumea parasitară sa înmulţit şi ea.

Nr. 26.

Regierungsforstrat Dr. Köstler.

Forstpolitische Tagesfragen in Finnland.

Chestiuni de actualitate în Politica forestieră a Finlandei.

In continuarea studiului asupra chestiunilor de politică forestieră din Finlanda (vezi R. P. Nr. 4/1932) articolul de faţă se ocupă cu industria forestieră fenică în general şi apoi cu situaţiunea economiei forestiere şi a industriei lemnoase în faţa crizei economice mondiale.

Importanţa industriei lemnoase resultă din faptul că din valoarea tuturor mărfurilor produse în întreprinderile societăţilor pe acţiuni aproape 50% revin industriei lemnului şi hârtiei.

Lemnul brut, prelucrat de către diversele industrii, presintă în anii cu conjunctură favorabilă 16—18 milioane m³.

Un mare rol în industria lemnoasă au căile de transport acvatice (râuri, canale, lacuri) care însumează un total de peste 97000 kilometri.

Dintre industriile lemnoase, herestraiele ocupă locul de frunte. Ele singure au consumat în anul 1927 14 Mill m³. In genere este vorba de întreprinderi mari, joaghere mici dispar aproape faţă de ele.

Potrivit cu înlesnirile pe care le oferă transportul pe apă până la malul mării, herăstraiele se găsesc în mare parte aşezate aci, mai ales că majoritatea producţiunei ia drumul străinătăţii. Surprinzător de mic este raportul între lemnul prelucrat şi cel rotund: cel dintâi cantitativ represintă de abia 30—35% din cel de al doilea. Lemnul rotund în general de dimensiuni relativ mici este crăcănos şi cu coajă aspră. Daca totuşi este apreciat în comerţ, aceasta se datoreşte creşterii lui uniforme şi lipsei de noduri mobile.

Locul al doilea îl ocupă fabricaţiunea celulozei. Ea consumă ca materie primă cam 3 milioane m³. Faţă de concurenţa Rusiei pe piaţa mondială a cherestelei, extensiunea fabricaţiunii celulozei pare a fi una din preocupările politicei de lemn a Finlandei. Semifabricatele de celulosă trec în fabricile de hârtie cari — ca şi fabricile de celuloză — în opoziţie cu herestraele sunt aşezate pe lângă râuri, unde forţa motrice a apelor poate fi utilizată.

In fine, în rândul al treilea sunt de menţionat fabricile de furnir (în anul 1929 existau 15 de felul acesta) cari consumă ca material prim cam 1 mili m³. de lemn de mesteacăn.

Alte industrii ca fabricaţiunea chibriturilor, a bastoanelor a mosoarelor pentru aţă, etc. joacă un rol cu totul subordonat.

Trecând la înrâurirea pe care criza mondială a avut-o asupra economiei forestiere şi a industriei lemnoase, autorul subliniază că, într'o ţară în care aceste ramuri de activitate predomină faţă de toate celelalte, reducţiunea preţurilor pentru lemn şi fabricatele lui pe piaţa mondială a avut repercusiuni puternice asupra economiei generale a ţării. Examinând producţiunea diverselor industrii lemnoase în anul 1932, ajunge la concluziunea că faţă de anul 1927, s'au tăiat în acel an 6.5 Millioane m³. mai puţin o cifră care negreşit mai ales într'o ţară ca Finlanda, nu este neglijabilă. Totuşi, faţă de standardul modest al vieţei, caracteristic pentru populaţiunea finlandeză, faţă de structura agricolă a ţării care permite populaţiunei a găs mijloace de existenţă la ţară când industriile şomează, autorul crede că în general criza mondială este mai uşor de suportat în Finlanda decât în statele mari, industriale, ale Europei.

* * *

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 9, Mai 1932.

Endres.

Wilhelm Borgmann †.

La 29 Iulie 1931 moare în vârstă de 63 ani profesorul de ştiinţele forestiere la Universitatea din Giessen, Willhelm Borgman. Înzestrat cu nepreţuite calităţi de organizator şi cu o clarviziune uimitoare îşi câştigă un loc de frunte printre slujitorii ştiinţelor silvice. Excelent orator şi profesor, luptă cu succes pentru menţinerea şi prosperitatea institutelor de cercetări forestiere în Germania.

Amănunte asupra activităţei ştiinţifice se găsesc în Allgemeine Forst-und Jagdzeitung numărul pe luna Noembrie 1931.

Dr. K. Haenel.

Nonne und Vogelwelt.

Nona (Liparis monacha L.) şi păsările.

Într'un ziar din provincia Francia a apărut un articol în care se spunea a nu fi adevărată părerea că păsările sunt un bun mijloc de combatere a nonei. Făcând cercetări cu mai multe specii de păsări autorul găseşte că afirmaţia din ziarul citat nu este adevărată. Sunt păsări ca Sitta caesia Wolf, care consumă mari cantităţi de ouă, ouă cari chiar dacă nu sunt digerate nu mai pot da naştere unui nou individ.

Trebueşte însă ca la timpul oportun aceste păsări să fie ajutate a se înmulţi, lucru ce se obţine foarte uşor prin construirea de cuiburi artificiale şi adăposturi.

K. Escherich.

Das Vorkommen forstschädlicher Insekten in Bayern. III Bericht: Das Jahr 1929.

Prezenţa şi răspândirea insectelor vătămătoare forestiere în Bavaria. Raportul al 3-lea, anul 1929.

În acest raport se arată cari au fost insectele ce s'au observat în anul 1929 în Bavaria, cauzând stricăciuni mai însemnate.

De interes general se prezintă ivirea lui Lyctus lineais un fel de car ce produce mari stricăciuni în locuinţe mâncând parchetul de stejar. Pentru combatere, mijloacele sunt reduse.

În ultimul timp se fabrică un nou preparat: Xylamon, care pentru conservarea lemnului se crede a fi de mare folos.

Heft 10, Mai 1932.

K. Escherich.

Das Vorkommen forstschädlicher Insekten in Bayern. III Bericht: Das Jahr 1929.

Prezenţa şi răspândirea insectelor vătămătoare forestiere în Bavaria. Raportul al 3-lea, anul 1929.

În continuare, pe lângă unele insecte de mică importanţă, se arată în ce puncte s'a ivit în acest an Panolis flammea Schiff. Se precizează două centre de atac în partea de nord a Bavariei: unul în jurul Nürnbergului, al doilea în regiunea Francia.

O apreciabilă înmulţire a arătat în acest an Lymantria monacha L. în pădurile de o parte şi de alta a Dunării.

Jul. Fröhlich.

Aus der Praxis der natürlichen und künstlichen Verjüngung der südosteuropäischen Naturwälder.

Din practica regenerării naturale şi artificiale a pă-

durilor naturale din sud-estul Europei.

Numele autorului este cunoscut cetitorilor „Revistei Pădurilor" din articolele ce-a publicat şi'n româneşte.

De data aceasta publică câteva observaţiuni şi deducţii relativ la chestiunea regenerării pădurilor din Transilvaniei.

După câteva consideraţiuni asupra regenării naturale, conchide că deşi în vestul Europei toată lumea se îndreaptă spre regenerări naturale, tăerea rasă cu plantaţiuni nu poate să fie părăsită încă în Transilvania.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft 3, Martie 1932.

Prof. Dr. L. Tschermak.

„Die natürliche Holzartenverbreitung (mit besonderer Berücksichtigung der Lärche) und die ökologischen Bedingungen im Waldviertel und Dunkelsteiner Wald in Niederösterreich".

„Răspândirea naturală a speciilor forestiere (cu considerarea deosebită a laricelui) şi condiţiunile ecologice în Waldviertel şi Dunkelsteiner Wald în Austria de Jos".

Lucrarea e prilejuită de cercetările autorului asupra răspândirii naturale a laricelui în Austria.

Metoda urmată de autor este aceea a studiului actelor vechi din arhivele locale, completată cu rezultatele cercetărilor analitice asupra polenului (pollenanalytische Untersuchungen).

La începutul lucrării se dă o descriere a condiţiunilor ecologice: orografia, formaţiunea geologică, clima, insistându-se asupra deosebirilor ce există sub acest raport între Waldviertel şi Dunkelsteiner Wald.

In legătură cu aceasta se arată şi speciile, ce populează cele două complexe forestiere, deosebindu-se 3 zone de vegetaţie:

a) zona inferioară—regiunea din vecinătăţile Dunării, cu o climă mai dulce — cuprinde vegetaţia panonică. Speciile ce o caracterizează sunt în special: Q. pubescens, Viburnum lantana, Prunus fructicosa.

b) zona mijlocie, cuprinde vegetaţia ce formează tranziţia dela flora panonică la flora baltică; astfel sunt: stejar pedunculat, carpen, jugastru, şi altele.

c) zona superioară — ocupând platoul central în Waldviertel şi în Dunkelsteiner Wald — cu flora baltică: fag, brad, molid.

Cercetând documentele vechi aflate în arhivele locale, autorul răscoleşte trecutul forestier al regiunii, reuşind să stabilească aria de răspândire naturală a speciilor aşa cum a fost în epoca premergătoare intervenţiei culturale a omului.

Se ocupă apoi de deosebirile ecologice, cari merg paralel cu deosebirile în răspândirea speciilor forestiere între Waldviertel de o parte şi Alpii austriaci cu poalele lor (Dunkelsteiner Wald) de altă parte, ajungând la următoarele concluziuni:

1) Speciile indigene din ambele complexe forestiere sunt şi autohtone, deşi pentru molift în arhivele din Dunkelsteiner Wald nu s'au găsit probe scrise. Laricele e autohton în Dunkelsteiner Wald, iar în Waldviertel e introdus artificial începând cu 150 ani în urmă.

2) Lipsa laricelui natural în Waldviertel şi prezenţa lui în Alpii austriaci se explică prin deosebirile climatice, ce există între aceste două regiuni: Waldviertel, în special în părţile sale înalte, e mai accesibil vânturilor oceanice vest-europene, decât văile Alpilor, fapt care face ca clima lui să fie mai oceanică c

deci mai favorabilă creșterii molifului și bradului. Concurența puternică a acestor două specii împiedică instalarea laricelui. Acest fapt îl confirmă și tablele de producție ale lui Guttenberg, cari arată pentru Waldviertel în aceleași clase de fertilități o creștere a molifului mult mai viguroasă decât în Alpi.

3) Principiul stabilit de R. Lang, că în regiuni calde ale Germaniei nu solurile chimicește mai bogate, ci cele mai sărace și deci mai acide sunt favorabile culturii laricelui, — nu se confirmă, deoarece laricele introdus pe soluri foarte fertile din Waldviertel a ajuns dimensiuni considerabile.

4) Cercetările analitice ale polenului (pollenanalitische Untersuchungen) nu clarifică nimic în chestiunea răspândirii naturale a laricelui, din cauză că polenul laricelui nu se păstrează decât în condițiuni deosebit de favorabile.

G. Ș.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN

Martie 1932.

Prof. Dr. Reinhard Stecker:

Goethes Stellung zur Natur.

Poziția lui Goethe față de natură.

Discurs ținut la Șc. Silv. din Eberswalde cu ocazia serbării de fondarea Reichului. G. a fost un pasionat iubitor al naturii, de unde și marele interes științific ce i-l purta. Ca interpret și convins cercetător al ei, în mijlocul căreia a preferat să lucreze, a reușit să redea icoane din natură cu un minunat talent și un neîntrecut și impresionat limbaj.

Chiar filozofia lui G. este așa numita „Naturphilosophie". Multilateral în domeniul șt. naturale, acest geniu al omenirii s'a ocupat cu o îndemânare și pricepere uimitoare de chestiuni botanice, fizice, geologice și agrare. Pădurea, ca vânător și sportiv ce era, i-a fost dragă.

Dr. F. Schwerdtfeger:

Die Bekämpfung der Forleule mit Calciumarsenit und Motorverstäuber in der preussischen Staatsoberförsterei Zwadarzki Oberschlesien.

Combaterea omizii „Noctua piniperda" cu Arsenit de calciu și pulverizatoare mecanice în pădurile statului prusian din Ocolul silvic „Zwadazki" Silezia de sus.

Se descrie procedeul întrebuințat, ce constă în a pulveriza deasupra coronamentelor arborilor cu ajutorul a niște pompe respiratoare ce se pot ridica și mișca din loc în loc cu dispozitiv mecanic, o soluție toxică numită „Silesia" adică As_2O_3 concentrată 20%. Metoda de altfel este preconizată de Escherich și Krieg. Pulverizarea se face de regulă dim. 4—8 și p. m. 5—8 ore și numai pe vânt favorabil, de oarece soluția este într'o măsură toxică și pentru oameni. Chiar și arborilor li se aduce vătămări, într'o măsură mai mică la rășinoase și mai mare la foioase. Pinul suferă mai puțin (roșesc acele) totuș soluția de 20% s'a dovedit a fi prea tare. Rezultatele obținute în afară de vătămarea frunzelor arborilor, au fost bune.

Oberforstm. Mertan

Der Fehlbetrag der preussischen Staatsforstverwaltung und die Bedürfnisse der Wirtschaft.

Deficitul administrației forestiere a statului prusian și necesitățile economice.

Se știe că bugetul Adm. forestiere a Prusiei în anul 1931 s'a soldat cu un deficit de 25 mil. mărci sau 880 mil. lei. Acest dezastru a dat mult de discutat specialiștilor. S'au criticat măsurile luate de Adm. și s'au făcut felurite propuneri de ameliorare. Aci se arată numai caucele deficitului din circumscripția Stade-Aurich cari se rezumă 1) puterea de cumpărare a lemnului din partea populației din jur, din cauza crizei economice, a scăzut 2) activitatea constructivă a incetat 3) Toate ferestraiele din jur nu mai lucrează din cauza greutăților de plată. Adică piața lemnului este distrusă. S'au luat pentru viitor — după autor — măsuri foarte radicale economice la cheltueli: scăderi de prețuri la materiale pe jumătate și desființări de cantoane de brigadieri. Artificiul de a face economii la cheltueli și reduceri de personal în materie de păduri sunt soluții foarte primejdioase, de oarece acesta dăunează economiei forestiere. A forța posibilitatea iarăși nu se poate fiindcă nu se vinde nici materialul rezultat din cea normală. Ar trebui a se găsi alte soluții pentru reinsănătoșirea vieții economice, ca micșorarea importului de lemn, mărirea consumului și scăderea prețului pe C. F.

C. *Bülow:*

Der „Kali" ein neuer Kulturpflug zum Schälen und Haufeln.

„Kali" un nou plug de prășit plantațiile.

Sunt cunoscute greutățile intâmpinate la mobilizarea în plantații a solului înțelenit de ierburi și străbătut de rădăcini. S'au intrebuințat diferite pluguri pentru această operațiune anevoioasă. Kali prezintă avantajii față de toate. Construit din oțel, cu piesele mobile și corpul foarte ingust, are o mare elasticitate permițând aratul printre cioate cât de dese. Față de prețul de 24 mii lei și costul a minimum 4000 lei de la prășit pentru noi nu este accesibil.

Silvicultura noastră extensivă nu poate adapta aceste metode moderne de îngrijirea tineretului. Numai silvicultura prusiană intensă și deficitară poate să-și permită acest lux.

April 1932.

Dr. K. H. Grausser

Ueber Standort und Ertragsleistung der Kiefer in Norddeutschland.

Asupra stațiunei și producțiunei în lemn a pinului în Germ. de Nord.

Instit. de Exp. Forest. a Prusiei a intreprins în anii 1929—31 o serie de cercetări asupra relațiilor dintre factorii staționali și producția pinului. Cu ajutorul unui intreg aparat de funcționari specialiști s'au cercetat pe teren tipurile de floră și stabilit apoi în laborator pe baza probelor luate tipurilor de sol. Metoda întrebuințată a fost descrierea amănunțită a factorilor staționali pe baza cărei au fost făcute apoi clasificările și caracterizarea fiecărei tip de sol și floră.

Dr. S. Schubert:

Die Witterung in Jahre 1931.

Vremea In anul 1931).

Câteva date asupra factorilor de climă din Prusia, după observațiunile Stațiunei Meteorologice din Eberswalde. Caracteristicele climei au fost:

1) Temp. med. an. 16° C. extremele 14.1° C și 31,6° C. 2) Precip. atmosf. med. anuale 634 mm. Maxim în Iunie și Sept. minimum în Nov. Variațiile dela o lună la alta 72 mm.

Mai 1932.

v. Bülow-Neustrelitz:

Peckateler Kieferndurchforstung und Lichtung mit Fichtenunterbau.

Răritura și tăerea de punere în lumină de la Peckatel combinată cu intemeeri, de arborete de molid sub masiv.

In prima tinerețe a arboretelor de pin și până pe la 35 ani se fac extracții puternice, scoțându-se toți arborii deperisanți, noduroși și cu creștere lâncedă, etc. Coronamentul este complect întrerupt iar în ochiurile formate se plantează în rânduri, sau se seamănă, molid. În acest subetaj, mai târziu se fac rărituri f. puternice și se introduce specia principală de cultură, pinul.

Această combinație de cultură a pinului și a molidului la vârste atât de deosebite ar fi f. rentabilă, molidul găsind în tinerețe mare plasament ca arbore de crăciun.

Dr. K. H. Graussen:

Ueber Standort und Ertragsleistung der Kiefer in Norddeutschland.

Asupra stațiunii și productivității pinului în Germania de Nord. Continuare din nr. trecut.

Se dau concluziile la cari s'a ajuns în urma cercetărilor întreprinse asupra relațiilor dintre factorii solului și productivitatea pinului. Astfel:

1) Prezența calcarului în sol stimulează întotdeauna creșteri frumoase de pin. Lipsa calcarului însă nu atrage de regulă și creșteri mici.

2) Creșterile la pin nu sunt în raport direct cu conținutul în humus al solului. Pe soluri aride humusul joacă însă rol important; pe cele calc. nu.

3) Solurile argiloase și lemnoase dulci precum și cele argilo-nisipoase și lemoase-nisipoase dau pinului o bună clasă de bonitate. Sub influența cond. geologice această bonitate se poate micșora. Nisipurile fine și apele freatice oferă cond. bune de vegetație pinului. Nu s'au putut stabili relații precise pe nisipurile cu bob mare și cele cu grăunte mijlociu precum și pe pietrișuri.

S'au verificat în parte concl. lui Hartmann.

4) Tipul de sol și productivitatea la pin stau în următorul raport:

a) pe solurile brune de pădure și pe cele cu un nivel favorabil al apelor freatice pinul are creșteri frumoase,

b) pe podzoluri nu se pot formula reguli precise între gradul de podzolire și bonitate.

5) În ce privește aciditatea solului, regulele stabilite sunt foarte vagi.

6) Contrar așteptărilor s'au stabilit relații precise între productivitatea pinului și tipurile de floră a solului. Și anume:

a) oferă bonitatea cl. I—III solul cu tipul de floră: Myrtillus-Ferigi și Myrtillus.

b) oferă bonitatea cl. mijlocie solul cu tipul de floră Oxalis-Ierburi, Oxalis-Rubus, Aira-Hypnum și Vaccinium.

c) oferă bonitatea cl. slabă solul cu tipul de floră Cladonia.

Tipurile de floră sunt fixate de Institut după Cajander.

V. A. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH

Caetul 1, 1932. Ianuarie.

Profesor Dr. E. Münch.

Schrägpflanzung.

Plantarea puieților în poziție înclinată.

Autorul pleacă dela constatarea că astăzi exploatarea pădurilor este pe punctul de a nu mai fi rentabilă din cauza scăderii prețului lemnului și menținerea ridicată a cheltuelilor de cost. De aceia trebuesc căutate mijloacele pentru înlăturarea răului care ar putea duce la apusul economiei forestiere. Gândindu-se la reducerea cheltuelilor de împădurire autorul propune o metodă de plantație care să dea un procent de reușită mai mare și lucrarea să coste mai puțin. Această metodă constă în așezarea puieților sub lama sapei după ce aceasta a fost ridicată puțin, pentru a face loc puetului. În urmă, fie cu lama sapei fie cu piciorul să îndeasă puțin pământul pentru a face să dispară orice spații între rădăcini și pământ.

Rezultatele obţinute cu pădurea unde această metodă s'a încercat sunt satisfăcătoare şi face pe autor să o recomande cu multă căldură.

Recenzii şi anunţuri.
Profesor Dr. I. Thiemmann
Vom Vogelzuge in Rossitten.
Despre grupările de păsări în Rossitten.
E. Philipp.
Forstliche Hilfstabellen.
Tablele forestiere ajutătoare.

Consilier Herrmann din Breslau.
Bericht über die Waldsamenernte 1131.
Raport asupra recoltei de sămânţă forestieră în anul 1931.

Caetul No. 2. Februarie 1932.
Profesor Dr. H. Prell, Tharandt.
Zur Epidemiologie von Mäuseplagen.
Asupra epidemiologiei calamităţei de şoareci.

In ultimii ani apariţia în număr excepţional de mare a şoarecilor a provocat pagube destul de însemnate atât în cultura agricolă cât şi în cultura silvică. Este deci de mare interes să se cunoască condiţiile care favorizează înmulţirea excepţională a şoarecilor şi ce trebue făcut pentruca numărul lor să fie redus.

Autorul tratează chestiunea privind şoarecele de câmp, Microtus arvalis, şi [illegible] la aceasta într'o oarecare măsură de studiul publicat în 1928 de Vásárhelyi în ungureşte.

Profesor Dr. Friederich Raab-Dresden.
Die Altersklassenentwicklung der Hochwaldes in Sachsen.
Desvoltarea claselor de vârstă în codrii Saxoniei.

Anul trecut profesorul Raab a publicat un studiu intitulat „economia forestieră germană astfel cum rezultă din statistică. Acest studiu nu ţinea seama de fiecare provincie în parte ci privea esenţele şi proprietatea pe întregul teritoriu german.

In acest număr autorul se ocupă numai de pădurile Saxoniei şi arată întinderea fiecărui fel de proprietate forestieră în anii 1900, 1913 şi 1927 pe clase de vârste de câte 20 ani şi nu mai pentru esenţele: stejar, fag, foioase cu totul, molid, pin, răşinoase în total şi suprafaţa în întregime. Concluzia la care se ajunge este că păduri cu vârstă de peste 100 ani la 1927 se găseau numai 2% din întreaga suprafaţă, cele de 80—100 ani sunt 5.97%, 60-80 ani 15.85%, 40-66 ani 20.72%, 20—40 ani 26.02% şi de 1-20 ani 26.74%. Deci repartizarea vârstelor nu e normală.

Profesor Dr. Rudolf Grimm Praga.
Über Dürchfärbung von Splinthölzern.
Asupra înpregnării alburnului.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Heft Nr. 5, Mai 1932.

Forstrat Iul. Fröhlich, Siebenbürgen.
Urwald und Plenterwald.
Pădurea virgină şi codrul grădinărit.

Literatura silvică după răsboi s'a ocupat pe larg de problemele din pădurea virgină şi codrul grădinărit.

In articolele apărute s'au strecurat însă erori. Ca să le elimine, d-l inspector silvic Iuliu Fröhlich, din Braşov, a cărui activitate s'a desfăşurat timp de 25 ani în mijlocul pădurilor virgine din Bosnia, Transilvania şi Anatolia, scrie articolul de faţă.

Astfel, arată că în pădurile virgine, pe lângă arborete amestecate, se întâlnesc şi masive curate (pădurile de molid la altitudini mari, păduri de fag în Carpaţi, păduri de brad în Anatolia).

Semintişuri se găsesc rar în pădurea virgină şi cu creştere înceată, spre deosebire de virgină şi codrul grădinărit.

Clasele de vârstă sunt reprezentate toate. Predomină însă cele bătrâne, care dau şi nota caracteristică în constituirea pădurii.

Regenerarea se face pe suprafeţe mici (în locul arborilor putrezi, atacată de insecte, etc.). Pe suprafeţe mari găsim semintişuri numai în urma doboriturilor de vânt şi incendiilor. Creşterea e înceată în pădurea virgină. Lemnul e însă de calitate superioară. (Lemn de rezonanţă).

Produce ca şi codrul grădinărit (400—600 m^3 la ha., din care 20—35% nu se poate valorifica).

In pădurea virgină, specia se schimbă continuu: bradul se regenerează sub fag, molidul sub fag şi brad, etc. Păstrează intactă puterea de producţie a solului. Nu se poate vorbi de oboseală din cauza fagului sau molidului.

Forstliche Studienreise 1932.

Veranstaltet von der Eidgen. Inspektion für Forstwesen Jagd und Fischerei.

Excursia forestieră de studii din 1932.

Organizată de Inspectoratul federal pentru păduri, vânătoare şi pescuit.

In continuarea expunerei programului din numărul precedent al revistei, se descriu lucrările visitate în zilele 3, 4 5 şi 6.

Intre acestea găsim:

1) **Corecţiunile** de torenţi din Teufimatt: în care împădurirea a fost precedată de drenaje pe 123.000 metri liniari.

2) Regenerările naturale din pădurea statului Bettloch, ocolul silvic Corenchen şi ocolul comunal Berna.

3) Impăduririle din Gurnigelkette.

4) Uscătoria de seminţe de la ocolul silvic Berna.

Hermann Knuchel

Die neue zürcherische Wirtschaftsplaninstruktion.

Noile instrucţiuni pentru întocmirea amenajamentelor în Cantonul Zürich.

Se descriu pe scurt normele, după care se vor întocmi în viitor amenajamentele în Cantonul Zürich în baza noilor instrucţiuni. Metoda întrebuinţată este a „controlului".

Se aminteşte faptul, că în urma acestor instrucţiuni metoda controlului se va aplica într'un canton german, ceeace denotă, că şi aci personalul silvic inferior e suficient de bine pregătit pentru aplicare de metode fine de gospodărie forestieră.

Autorul atrage atenţia asupra greşelilor strecurate la redactarea instrucţiunilor. I se răspunde de Th. Weber că la aplicarea metodei pe teren se vor lua măsuri de îndreptare.

M. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 1. Ianuarie 1932.

Editorial.

New York increases its lead in state forestry.

New York îşi măreşte rolul conducător în silvicultura de stat.

In acest stat se găsesc circa 1,6—2 milioane hectare de teren agricol părăsit, cifră care se majorează cu câte 100.000 ha. anual. Sub influenţa acestui fapt înfricoşător, corpul legiuitor al acestui stat a votat 19.000.000 dolari, circa 3 miliarde lei pentru răscumpărarea, reîmpădurirea şi amenajarea unui astfel de teritoriu părăsit, de o întindere de aprox. 400.000 ha. Programul stabilit se va executa in 11 ani. Prin aceasta, statul New York a arătat nu numai celorlalte state, ba chiar și întregei silviculturi federale ale U. S. A. un exemplu demn de urmat.

Benson H. Paul:

The relation of certain forest conditions to the quality and value of second-growth loblolly pine lumber.

Relațiunea între câteva anumite condițiuni forestiere și calitatea și valoarea lemnului de lucru din masivele tinere de Pinus taeda.

Autorul, examinând relațiunile reciproce între consistența pădurii, arberete mixte întinderea coronamentelor, etc. și diametru, creștere uniformă, cantitatea, calitatea și valoarea volumului lemnos, ajunge la concluzia, că creșterea repede de volum nu implică în mod necesar și creșterea de valoare a unui arboret. Amenajamentele ar trebui să țină seamă de acest fapt, îndreptându-se spre a ridica calitatea și valoarea arboretelor tinere.

Arthur C. Mc Intyre and C. D. Jeffries:

The effect of black locust on soil nitrogen and growth of Catalpa.

Efectul salcâmului asupra nitrogenului solului și creșterea speciei Catalpa.

Incercările autorilor au dovedit, că Catalpa plantată între sau lângă salcâmi, a arătat o creștere mai viguroasă.

C. Leslie Burton:

Variation in characteristics of black locust seeds from two regions.

Variațiuni în caracteristica semințelor de salcâm din 2 regiuni.

Autorul află straniu faptul, că semințele de salcâm din comerț, în multe cazuri sunt de origină europeană cu toate că această specie s'a răspândit din America în lumea întreagă. Atrage atenția că sămânța de salcâm din Europa germinează altfel decât cea din America.

H. J. Lutz:

Relation of forest site quality to number of plant individuals per unit area.

Relațiunea clasei de fertilitate la numărul indivizilor de plante crescute pe unitate de suprafață.

Pe un sol mai fertil, de regulă crește un număr mai mic de arbori, decât pe un sol sărac de aceiași suprafață, în schimb însă cresc mai mulți arbuști și plante herbacee. Autorul examinează cauzele acestui fenomen.

F. J. Righter:

A new principle in seed collecting for norway pine, a criticism.

Un principiu nou la culegerea seminței de pin norvegian: o critică.

Autorul află că încercările lui Bates în această chestie sunt incomplete, prin urmare și concluziile lui, publicate în N-rul Maiu 1931 al J. F. sunt greșite.

Roy B. Thomson:

Methods of determining increment over large areas.

Metode pentru determinarea creșterii pe suprafețe mari.

Comparând metoda tabelelor de producție cu cea a măsurărilor directe pe arbori, pentru eliminarea defectelor ambelor metode, autorul recomandă metoda întrebuințată în Statul North Carolina.

C. H. Tracy:

Forest fire protection in the southern portion of West Virginia.

Combatea incediilor silvice în porțiunea sudică din West Virginia.

Problema aceasta — una din cele mai grave ale silviculturii americane — s'a resolvat în mod desăvârșit, pe baza cooperativă între stat și individ, în statul West Virginia. Proprietarul de pădure își plătește cotizația de 1 cent/acre (=4 lei/ha); județul suportă cheltuielile ivite cu prilejul localizării incendiilor; statul contribue cu ¼ parte a veniturilor încasate pentru permise de vânat și pescuit; iar guvernul federal, în sensul legei Clarke — Mc Nary, dă o subvenție pecuniară. Statul — prin organele sale silvice — dă directivele și exercită controlul, însă totdeauna e în contact cu asociația proprietarilor de păduri.

R. S. Johnson:

Spruce-balsam forest yields in Nova Scotia on Cape Breton Island.

Producția pădurilor de molid și brad balsamic din Nova Scoția și Cape Breton Island.

Etatea uniformă de 60 ani a pădurilor acestei regiuni, își are originea probabil într'o imensă doborîtură de vânt din 1873, urmată de un atac de insecte. Autorul se ocupă cu chestiunea creșterii și publică o tabelă de producție.

Karl M. Stoller.

Timber types in the Kiamichi and Ozark regions.

Tipuri de păduri din regiunea Kiamichi și Ozark.

Descrierea scurtă a pădurilor din regiunea deluroasă a Statelor Oklahoma și Arkansas.

A. E. Holch:

Forest vegetation of southeastern Nebraska.

Vegetația forestieră a statului Nebraska, partea sud-estică.

Autorul descrie cele 3 tipuri de păduri, dominate de speciile Tilia americana, Quercus rubra și Quercus macrocarpa, precum și celelalte esențe lemnoase, arbuștii și plantele acățătoare care se găsesc în ele.

L. Williams.

Woods and forest botany at Field Museum of Natural History.

Pădurile și botanica forestieră la Museul de Istoria Naturală Field.

Acest museu s'a înființat în Chicago în anul 1893, prin fundația de 1 milion dolari a mareșalului Field, suma care prin testamentul fundatorului s'a majorat cu încă 8 milioane dolari și cu donațiile mai multor donatori generoși. În acest museu, mare atenție s'a consacrat secțiunei botanice. Colecțiunile demonstrative de toate speciile lemnoase americane și exotice se înmulțesc în continuu, reprezentând o valoare educativă apreciabilă pentru studenții în silvicultură. Fiecare specie își are vitrina separată, arătând o bucată de trunchiu cu scoarță, de circa 1 m. lungime, scânduri de diferite secțiuni, secțiune transversală a trunchiului, frunză și fruct, câte un clișeu mare, arătând aspectul de iarnă și cea de vară a arborelui, apoi harta phytogeografică a răspândirii și o descriere scurtă a speciei respective. Actualmente, muzeul are o colecție de studiu conținând circa 10 mii secțiuni mostre de lemne. Departamentul botanic posedă un herbariu cu 660.000 plante.

Helmuth Bay.

Forestry in the Museum of Science and Industry.

Silvicultura în Muzeul de Științe și Industrie.

În Chicago, se construește acuma un muzeu nou pentru științe naturale și industrie, în care şi silvicultura va primi un loc însemnat. Departamentul silvic va avea 6 secţiuni şi anume: silvicultură, exploatare silvică, ferestraie, technologia lemnului, silvicultură tropicală şi cea străină şi la urmă, produse silvice speciale.

F. Páll

L'ALPE.

Septembrie, 1931.

Giuseppe Tronco.

Appunti di pioppicultura.

Insemnări despre cultura plopului.

Unul din cele mai interesante articole din revistă. Pornind de la ideia că Italia trebue să ajungă a-şi cultiva singură lemnul de care are nevoe şi că plopul răspunde la cele mai multe întrebuinţări, autorul îndeamnă la cultura lui pe o scară întinsă.

Articolul aduce preţioase detalii asupra întinderii suprafeţei cultivate cu plop în Italia şi asupra necesităţilor ţării în materie de lemn. Apoi trece la indicaţiuni de ordin technic: speciile care trebuesc cultivate (nigra, canadensis şi angulata-carolinensis), cum se obţin puieţii în pepinieră din butaşi, îngrijirea puieţilor, technica plantării în locul definitiv (prepararea solului, adâncimea plantării, dispozitivul etc.). Are consideraţiuni speciale asupra reîntineririi masivelor bătrâne care se răresc, cum şi asupra îngrijirii care trebuesc date masivelor, cari au nevoe de frecvente curăţiri de crăci şi crăci lacome. In fine, articolul — care continuă în 2 numere — expune destul de amănunţit pericolele cari pândesc arboretele de plop şi mijloacele de combatere.

E un articol care dă indicaţii preţioase practicianului care ar voi să pue mâna să lucreze.

Francesco Caldart.

Sull' applicazione della legge No. 1766.

Asupra aplicării legei No. 1766.

Legea regulează dreptul de folosinţă a proprietăţilor comunale de către cetăţeni. Problema e arzătoare în Sudul Italiei unde această folosire e fără normă, anticulturală, abusivă. Legea e drastică. Desfiinţează toate servituţile, clasifică din nou terenurile agricole, pastorale şi forestiere şi îşi propune să introducă culturi raţionale. Legea datează din 1927, dar încă nu s'a aplicat. Sunt mari dificultăţi technice, juridice şi politice şi lipseşte personalul specialist.

Ulderico Tegani.

Il bosco della Coroncina e la tenuta delle Cottede.

Pădurea Coroncina şi moşia Cottède.

Autorul, profan în materie forestieră, descrie într'un stil colorat minunatele lucrări de împădurire şi corecţiune de torenţi de pe Muntele Coroncina în provincia Bologna, lucrări cari constituesc proprietatea Cottede. Are calde cuvinte de laudă pentru corpul forestier.

Mario Zucchini.

Rapporti fra l'ordinamento colturale e la selvicoltura nell' Appennino centrale.

Se examinează o problemă locală din provinciile Toscana şi Emilia. Cultura agricolă s'a extins prea mult: vitele nu găsesc furaj suficient şi totul se repercutează asupra pădurii care se paşte abusiv. Soluţia: să se amelioreze atât cultura cereală cât şi cea pastorală, să se producă furaj pe locurile de agricultură, etc.

Vincenzo Cavallaro.

La crisi della carruba.

Criza roşcovului.

Fructele roșcovului sunt puțin plătite. De aceia unii voesc să-l înlocuiască cu alte specii mai productive. Autorul arată că e o greșală. In ultimul timp s'a găsit mijlocul de a se extrage zahărul din fruct în condiții mai bune de cât din sfeclă; apoi se prepară manită, un alcool hexavalent mult întrebuințat în industria explozibilelor; în fine, s'a dovedit a fi un excelent aliment pentru vite.

Insemnări, note practice. Silvicultura străină, etc.

Octombrie.

Giuseppe Tronco.

Appunti di pioppicoltura.

Insemnări despre cultura plopului.

Se continuă interesantul articol al cărui rezumat l-am făcut în întregime, vorbind de cuprinsul numărului din Septembrie.

A. Merendi e A. Pavari.

Il congresso internazionale di selvicoltura di Parigi.

Congresul internațional de silvicultură din Paris.

Ca participanți la congres, cei 2 profesori italieni relatează, fiecare după specialitatea sa, cum au decurs lucrările și care au fost comunicările făcute la acest congres ținut în Iulie 1931.

A. Merendi.

Un nuovo sistema di resinazione dei pini.

Un nou sistem de rezinaj la pin.

Concurența pe care rezinajul american îl face celui francez din Lande, a condus pe industriașii francezi să caute perfecționări cari să ieftinească produsul. Bellini a brevetat un aparat care produce o tăetură rotundă, în care se poate introduce o cutie colectoare care oprește accesul murdăriilor și în special al aerului evitând oxidarea și evaporarea esenței. Brevetul se referă și la o substanță chimică cu bază de aldehidă formică, care menține în stare perfect lichidă rășina ce se scurge așa că poate fi ușor transversată.

M. Tegani.

La Limentra Bolognese.

Valea Limentra boloneza.

E vorba de corectarea unui periculos torent bolonez, corectare a cărui deplină reușită îndreptățește pe autor să vorbească de „bătăliile și victoriile miliției forestiere fasciste". Lucrarea a avut nu numai caracter de corecțiune ci și unul industrial întru cât s'au făcut și instalațiuni hidroelectrice. Se descriu în detaliu lucrările efectuate.

Adolfo Banti.

Una farfalla perniciosa.

Un fluture vătămător.

Semnalându-se în Italia atacuri violente de Thaumetopoea (Cnetocampa) processionea L. profesorul Banti dă ample lămuriri asupra acestei insecte și a felului de combatere.

Insemnări note practice.

Fabrică de cherestea plutitoare (pe Sena), rănile arborilor.

Silvicultura în străinătate. — Bibliografii. — Informați-i.

Noembrie.

Aldo Pavari.

Sulla vegetazione del Pino marittimo e del Pino domestico nei terreni calcarei.

Asupra vegetației de Pin maritim și Pin domestic pe terenuri calcaroase.

E un raport prezentat de autor congresului de la Paris. După ce face o bogată citare a literaturii franceze și spaecole care accentuează aproape în toate cazurile ca Pinul pinaster (maritim) o specie calcifugă, aduce totuși exemple de vegetație pe nisipuri calcare mediteranee și chiar pe soluri calcare cu reacțiune accentuat alcalină. Autorul încearcă să explice lucrul prin permeabilitatea mare a acestor din urmă soluri. Pinul domestic (pinea), din contra, e o specie care prosperă foarte bine pe calcare, dacă nu sunt în zonă aridă: el e un element prețios în silvicultura mediteraneană unde poate forma elementul de codru în crângurile compuse având pe Quercus ilex ca element de crâng.

Mario Bandini.

Produzioni e redditi di un bosco dell' alto Chianti.

Producțiunea și venitul unei păduri din Chianti de sus.

O regiune destul de împădurită deși e cunoscută pentru vinurile sale. Pădurile după autor produc anual net circa 70 lire la hectar (aprox. 620 lei) ceia ce nu e puțin. La aceste cifre ajunge autorul examinând contabilitatea unei păduri comunale din regiune.

Ulderico Tegani.

Le Limentre pistoiesi.

Limentra din Pistoia.

Scriitorul articolului continuă descrierile lucrărilor serviciului silvic, care constituesc, după el, „bătăliile și victoriile miliției forestiere". E vorba de corectarea unui torent cu un basin de 9800 ha. din care 7000 au avut nevoe de lucrări de fixare și împădurire.

A. Fiori e L. Senni.

Le questioni coloniali al congresso internazionale di selvicoltura di Parigi.

Chestiunile coloniale la congresul internațional de silvicultură din Paris.

Deși congresul — legat de expoziția colonială și deci având a se ocupa de silvicultura colonială în primul rând — a examinat mai ales cazul pădurilor de climă caldă umedă, cum sunt cele ecuatoriale, delegații italieni au desbătut și cazul pădurilor cu climă caldă uscată, cum se găsește în coloniile lor.

Lemnul coloniilor italiene e puțin valoros; pădurile se regenerează greu. Se studiază repopularea lor artificială cu specii de valoare: Okume, eucalipi, curmali, etc. Azi pădurile existente dau mai multe produse accesorii: gome, tămâie, fibre (boababul), etc.

Însemnări, note practice. Măsuri pentru cruțarea castanilor. (Legea 227 din Iunie 1931, cere autorizație specială a serv. forestier pentru tăierea orcărui castan, sub pedeapsa a 100 lire amendă de m^3 tăiat fără autorizație).

Silvicultura în străinătate — Bibliografie. — etc.

Decembrie.

Număr dedicat fagului și castanului.

G. Negri.

Distribuzione geografica del Castagno e del Faggio in Italia.

Distribuția geografică a castanului și a fagului în Italia este chestiunea cu care începe — cum era și natural, — acest număr. E interesantă discuțiunea dacă castanul e autochton în Italia. Se pare că e adus din Asia minoră și în tot cazul în partea de nord e răspândit de romani.

Aldo Pavari.

Le condizioni di vegetazione del Castagno e del Faggio in Italia.

Condițiunile de vegetație sunt determinate de sol și climă care la rândul său e

In legătură cu aspectul orografic al țării.

In ce privește exigențele față de sol se spun lucruri interesante. Castanul e calcifug în sensul că pe solurile calcare cu reacție alcalină nu trăește. Dacă totuși se vede adese ori în carsturi și pe stânci calcare, e că acolo calcarul e insolubil și rădăcina nu se întinde într'un mediu alcalin. In schimb caută fosforul și potasa; de aceia merge bine pe terenuri vulcanice, cum de altfel merge bine pe nisipurile granitice și pe cele provenite din șisturi cristaline. Fagul caută terenuri bogate în potasă cum sunt rocele granitice și feldspatice; pe calcare permeatice apoi — cari n'au accentuată reacție alcalină — și nu suportă aciditatea nisipurilor (nisipurile de climă umedă).

A. Merendi.

Il castagno e il faggio nella economia forestale italiana.

Italia are circa 600 mii ha. de castan, dar după o sistematizare a culturii nu-i rămâne decât 400 mii ha. Azi se produc circa 5 millioane chintale castane din care numai 6% se exportă (căci nu toate sunt de calitate superioară = maroane); exportul în 1930 a fost de 39,2 milioane lire (circa 338 milioane lei). Pentru o sumă de circa 300 milioane s'au exportat până în 1929 produse tanate pentru tăbăcărie; concurența a redus la 1% acest export în 1930.

Castanul — chiar tratat în crâng — dă și lemn de lucru: araci, pari de telefon, etc.

Fagul în Italia are o importanță mai mică de cât castanul, totuși însemnată. E interesant faptul că se citează între întrebuințări așa zisele „lizze" pe care se transportă marmura din munte în vale.

Adriano Fiori.

Cenni botanici sul Castagno e sul Faggio.

Notițe botanice asupra castanului și fagului.

Castanul are multe sinonime botanice. După fruct sunt 4 varietăți. Se cunosc încă 4 specii: crenata (japonez), dentata (american), prumila (american), mollissima (chinez).

In ce privește fagul, așa zisa specie „orientalis" e a se considera ca o rasă geografică a lui „silvatica".

Francesco Caldart.

I cedui di Castagno.

Crângurile de castan.

Castanul are o capacitate „indefinita" de lăstărire, mai ales în Italia cu clima c. caldă și cu sol adesea de natură vulcanică. Revoluția adeseori e de trei ani (pentru araci și cercuri de buți) de obicei 12 ani și merge uneori până la 18 ani (în Calabria). Un crâng de 12 ani dă 7—8000 lire rentă periodică la ha. Crângurile dau lemn de lucru mult: dau chiar și pari de telefon.

Andrea Giacobbe.

Coltivazione dei castagneti de frutto.

Cultivarea pădurilor de castani de fruct.

Sunt necesare pepiniere. Semănăturile se fac primăvara, dar sămânța se păstrează greu. Se repică la fiecare 2 ani. La 5—6 ani au 2 metri. Atunci se altoiesc, în pepinieră mai bine de cât după plantare. Se altoește în pană mai ales, dar și în ochi, în cerc, etc. Trebue aleasă varietatea în raport cu clima. Cele mai bune, maroanele, sunt foarte sensibile la ger. Variet. Pistoleză și Carpineză suportă frigul: prima e mai bună. Plantarea se face un an după aratoire în teren mobilizat și nivelat în terase dacă e prea înclinat. E nevoe de îngrășământ mult și curățiri de crăci. Se plantează

100 la ha. Se practică în Italia și un tratament de crâng: se tae castanul din fața pământului, se cultivă cu prășitoare 8—9 ani, apoi lăstarii se altoesc: 250—300 de plante la ha. au aceste crânguri.

Castanele au valoare nutritivă însemnată, în munții Italiei constitue hrana populației sărace. Se conservă în coaja lor verde, îngrămădite chiar pe loc în pădure. Sau se țin 3—4 săptămâni în apă și apoi se usucă în cuptoare.

Luigi Puecher Passavalli.

Le malattie del castagno.

Bolile castanului.

Rădăcina e atacată de ciuperci (patru la număr), trunchiul de Polyporus diverși, foile de Sphaerella, fructele de *Penicillium* și altele; apoi are o mulțime de paraziți animali.

Aldo Pavari.

I boschi di faggio in Italia.

Pădurile de fag din Italia se tratează, în marea lor majoritate în crâng. Codrii frumoși sunt puțini. O curiozitate: sunt crânguri în care pe aceiași tulpină sunt lăstari de diferite etăți distanțate de un număr egal de ani: 5 sau 6. Se lucrează la conversiunea în codru, care poate produce 300 m^3, la 120 ani.

Luigi Puecher Passavalli.

Le malattie del faggio.

Bolile fagului.

Andrea Giacobbe.

Le piccole industrie forestali.

Micile industrii forestiere.

Autorul le descrie după specialități: doage, vesci, cercuri, cutii etc. precum și după ținuturi: în Veneto și Dalmația se lucrează fagul: sulii pentru marină, furci, lopeți, ciuture, etc. în Piemont și Lombardia, în Toscana, doage, scânduri, în Abruzzi obiecte de casă, în Italia meridională unde se lucrează mai mult castanul ca doagă, obiecte de casă, etc.

V. N. S.

ERDÉSZETI LAPOK

(Pagini forestiere).

Caetul IV.

Cronică.

Influența pădurii asupra climei, pagubele produse de vânat, patriotism și afacere, comerțul extern în ultimii 4 ani.

Carol Schery.

„Sárvár".

Unele păduri din domeniul „Sárvár" au fost populate acum 40—50 ani cu stejar, cer, carpin, mesteacăn și altele, cu trunchiuri mici, strâmbe, acoperite cu crăci și serveau mai mult pentru pășune decât pentru pădure. Astăzi, aceste locuri sunt ocupate cu păduri frumoase de plop, frasin, nuc american și stejar.

Impădurirea s'a făcut prin plantații cu puieți bine desvoltați, cu butași îngrijit sortați, iar pășunatul a fost oprit cu desăvârșire.

Dealtfel azi, principiul călăuzitor este: crearea de masive amestecate.

Dacă este vorba de împădurirea unui teren gol, cu stejar, se întrebuințează cultura intermediară agricolă, iar după 2 ani de cultură, rândurile ocupate până acum cu plante prășitoare, se seamănă cu carpen sau mai rar cu fag. Apoi încep operațiunile culturale din 3 în 3 ani, mai târziu tăierile de răritură în așa fel încât trunchiurile speciilor de valoare să fie mereu umbrite.

Când masivul a ajuns la vârsta de 50—60 ani, se aleg exemplarele sau grupe întregi de exemplare cari merită să fie conduse la o vârstă mai mare. Se rărește în jurul lor arboretul pentru a forța o fructificație a carpenului.

La vârstă de 80 ani, când masivul urmează să fie exploatat, exemplarele alese sunt înconjurate de un huciș de carpen în vârstă de 30 ani.

Dacă un masiv curat de carpen urmează să fie transformat într'un masiv amestecat, atunci imediat după răr·rea lui se introduce ghindă sub masiv în cantitate mare (6—8 Hl.) iar semințișul instalat se degajează continuu.

Salcâmul nu formează masive curate (specie de tranziție).

May Otto.

Economia forestieră în „Nyirség" (continuare).

Stejarul a fost foarte puțin cultivat. Astăzi este ocrotit prin orice mijloace și introdus unde se poate.

Prin faptul că suferă prea mult din cauza secetei nu rezistă decât în locuri mai joase.

Mesteacănul se cultivă ca specie de amestec în masivele de stejar (nyir = mesteacăn).

Pe lângă Pinus silvestris, austriaca, specii de plop, frasin, mesteacăn, cer și stejar se va încerca în viitor: Sophora, Juglans nigra și Koelreuterea.

Împăduririle se fac primăvara din cauză că toamna timpul este de obicei fără zăpadă, și furtunos. Împăduririle din toamnă suferă de: îngheț uscat, vânt și vânat.

Nisipurile curate se împăduresc cu salcâm.

I. K.

BULETINUL SOC. POLITECHNICE

No. 4/932.

Interesanta publicație atât de consistentă ca material technic, organul Soc. Politehnice, în Nr. pe Aprilie a. c. are o serie de articole, ce trebuesc semnalate și camarazilor silvici.

Menționăm: 1) articolul d-lui D. A. Bunea, Dir. G-ral al Imprimeriei și Monitor Oficial, despre: **Inginerii în industria grafică.** Autorul examinează chestia noullor terenuri ce trebuesc cucerite spre a le oferi activității inginerilor (evitând astfel șomajul și inerția fabricilor de specialiști), subliniază rolul pozitiv al inginerului în industria grafică, unde se urmărește o raționalizare și standardizare perfectă a producției: acestea însă, nu se vor putea obține decât prin propagandă și pregătirea tehnicienilor sau inginerilor de specialitate.

Firește, realizarea e posibilă numai în țări cu tradiție technică, industrială și în care pregătirea profesională are un caracter atavic, iar nu ca la noi, — unde industria nu s'a moștenit, ci s'a creat și unde domnește: rutina, empirismul, și obesitatea „protecționistă", cari au frânat progresul industriei și a adevăratei arte a technice grafice.

2) Despre: „Însemnătatea construcției viitoarei linii C. Argeș—R. Vâlcea și rolul său economic" semnat de Ing. Insp. G-ral N. I. Peteulescu, — articol început numai, și care va urma.

3) „Aspecte din producerea și distribuția electricității în Europa" de Ing. I. Gh. Lăzărescu.

Cel mai important pentru silvicii, în ale căror preocupări intră și corecția torenților împreună cu consolidarea râurilor cu ajutorul vegetației lemnoase, este articolul eminentului coleg ieșean Ing. I. Andreescu-Cale, despre: O metodă expeditivă și economică pentru consolidarea râurilor cu curs leneș.

Vom spicui în liniamente generale următoarele:

Pentru împiedicarea fenomenului de eroziune asupra malurilor râului, trebue: sau sporirea consistenței terenului, sau micșorarea vitesei apei, ori mai eficace colaborarea ambelor procedee.

Sporirea consistenței terenului, se obține fie prin îmbrăcarea taluzului cu pereuri, brăzduiri sau împletituri de nuele, fie prin plantarea acestui taluz.

Micșorarea vitezei firelor lichide, se obține prin îndulcirea taluzului și prin îmbrăcarea lui cu plantații.

Cam în ce ar consta metoda preconizată de d-l Andreescu-Cale?

Îndulcirea talusului se face având în vedere natura terenului, coeziunea și rezistența sa la erosiunea apei. Dacă malul e format din material aluvionar, ca din nisip fin, se impune un taluz de ½ sau ⅓, care e cel mai economic.

Pe un asemenea taluz se prinde sigur, în mod natural, o vegetație puternică de hățiș și buruieni care-l vor proteja contra erosiunilor chiar din primul an.

Pentru a micșora viteza apei și a provoca depunerea materialelor aflate în suspensie, la piciorul talusului, se așează obstacole în formă de „epiuri înclinate", constând din copaci rămuroși, îmbrăcați cu mărăcini, alcătuind niște pămătufuri enorme; mărăcinii se fixează de crăcile arborilor prin sârme, copacii pironiți fiind de piloți groși de 15—20 cm., bătuți în pământ 2—2,50 m., aceștia fiind de lemn verde de salcie, anin, plop, care lăstărind dă loc la o vegetație arborescentă.

Copacii îmbrăcați și așezați în apă ca nuiele, se fixează prin suluri de nuiele umplute cu piatră de 90 cm. Unde profilul transversal al râului, este abrupt, se face mai întâi o taluzare a malului la ½ sau ⅔, pământul se aruncă la piciorul talusului și apoi se lansează copacii legați prin suluri.

Pentru a feri copacii și sulurile de fort de distrugere, se acopăr cu pământul rămas din taluzare.

În acest fel, piciorul talusului se mută progresiv mai spre apă, către vârful copacilor, iar pe taluzul mult îndulcit, se prinde o bogată vegetație de plop, anin, răchită ș. a., grație reținerii de semințe purtată de „pămătuful" arborilor. Această vegetație este singură suficientă a feri apoi, de erosiuni, malul.

În cazul viiturilor excepționale de ape, depășind orice prevedere și calcule: ce împotmolire și îmbrăcarea taluzelor cu vegetație, trecând mult și peste digurile șoselei, ca în anul curent, se impune complectarea lucrării cu diguri suficient de înalte, pentru a opri revărsarea peste mal și formarea de cascade îndrătul lucrării.

Costul unei lucrări de taluzare și consolidare prin copaci și suluri de fascine, — metoda foarte economică, — revine la 500 lei pe metrul liniar de mal consolidat; — firește, depinzând de scumpetea materialului aflat ori nu în preajma punctului lucrării, de mâna de lucru și timpul când se efectuiază, putând chiar depăși „dublul" (1100 lei m. liniar).

D-l Andreescu invocă experiența proprie și mărturia lucrărilor executate de d-sa la apărarea șoselelor: Iași-Sculeni-Bălți; sau: Iași-Țuțora-Ungheni, la Dămeșeni și Rășești (Fălciu) la Prut și la Siret lângă podul dela Scheia, ultimile însă, comportându-se mult mai puțin bine, din diverse cauze.

Din literatura consultată de d-sa, aflăm că atari lucrări s'au mai executat în India, pe Gange, în Ungaria pe Drava, Tisa și Dunăre, — numai cu copaci simpli ancorați de fascine sau blocuri de piatră ori de beton; în America la fluviul Missurri, iar în alte părți s'au utilizat în loc de copaci, plase de sârmă.

Ing. Péchy, la consolidările și corecțiile malului Tisei, a folosit copaci aproape în picioare, ancorați în suluri de fascine cu vârfurile plecate spre malul atacat.

O condițiune esențială însă este: ca atât copacii, cât și sulurile de nuele să nu rămână prea mult timp afară din apă sau neacoperite cu pământ.

Această metodă practică, foarte expeditivă și economică, este valabilă și se preconizează la râurile cu curs leneș, sau la ape mari, cu viteză, nedepășind 2 m pe sec., cum sunt râurile noastre: Prutul (e cel mai leneș, cu panta generală medie de 0.70‰ pe distanță de 410 km. între Ungheni și Reni), Jijia, Siretul, Ialomița, Buzăul în parte (curs infer.)".

Cam în acestea s'ar rezuma prețiosul studiu al camaradului nostru ieșean.

Când se cunosc, pedeoparte efectele catastrofale ale inundațiilor din primăvara și vara acestui an fatal, provenite din topirea bruscă a enormei cantități de zăpadă, iar ultimele fiind efectul ploilor continui timp de câteva săptămâni și unele adevărate ruperi de nori, cum au fost prin ținutul Vaslui, Tutova, Iași sau Basarabia, cauzând enorme pagube economiei private și celei a Statului, în deosebi căilor de comunicație (c. f. r.), iar pe de altă parte obligațiile impuse Țării noastre de Tratatul dela Trianon pentru basenul T și corecția torenților săi, pentru care s'au cerut studii serioase, hărți și o largă contribuție a corpului silvic, în frunte cu veneratului nostru Prof. P. Antonescu, chestiunea ridicată de d-l Ing. I. Andreescu-Cale, este veșnic de actualitate, meritând întreaga noastră atențiune, și în deosebi a secției „Regimului silvic" și corecției torenților.

În restul Buletinului, o bogată miscelanee și Revista Revistelor.

Tot cu acest prilej, semnalăm o extrem de interesantă carte apărută „Contribuție la studiul modernizării șoselelor noastre", pavajele bituminoase, de Ing. I. Andreescu-Cale.

Ing. Cesar Gr. Cristea.

INFORMAŢIUNI

Abonaţii Revistei Pădurilor sunt rugaţi să-şi anunţe din vreme schimbările de adresă.

Altfel, administraţia nu-şi ia nici o răspundere de neprimirea revistei.

Prin Decizia dela Jurn. No. 8813/932, luată asupra avizului Consiliului permanent, se aprobă deschiderea vânătoarei de: raţe, gâşte, becaţine şi alt vânat de baltă pe ziua de 1 August cor.

Prin decizia Ministerială dela No. 33298/932, d-nii: Roşca Tudor, Popescu D. Ioan şi Popescu Victor, absolvenţi ai şcoalei Politechnice, secţia silvică, Bucureşti, se primesc în corpul silvic al Statului, cu gradul de ingineri silvici stagiari, pe ziua de 1 August a. c.

Prin decizia dela No. 32.486/932, d-l Ing. silvic P. Ghervasia, din centrul Direcţiei silvice Bacău, se numeşte titular al ocolului silvic Roman.

D-l Ing. D. Hartia se numeşte ajutor la ocolul silvic Brăila, prin decizia dela No. 31.192/932.

Prin decizia dela No. 1261/932, d-l Ing. şef Gr. Marinescu, din centrul Direcţiei silvice Cluj, se transferă în interes de serviciu, ca şef al ocolului silvic Caracal.

D-l Ing. şef Th. Corbeanu, şeful ocolului silvic Comana, se transferă în interes de serviciu ca şef al ocolului silvic Orăştie; iar d-l Ing. Pamfil Popescu, dela ocolul silvic de Regim Ierbuş, trece la ocolul silvic Comana.

D-l Marin Iacob, ing. şef, fost şef al Centrului de Exploatare Sighet, se încadrează la serv. comercial, din direcţia silvică Constanţa, prin decizia No. 33.166 din 1932.

Prin decizia No. 28.470/932, d. ing. silvic Radu Petru din centrul Direcţiei Regionale silvice Bucureşti, se transferă după cerere ca şef al ocolului silvic Berleşti, din Direcţia Cluj.

Prin decizia dela No. 28.882/932, d-l Ing. silvic Silviu C. Georgescu din centrala C.A.P.S., se transferă după cerere ca şef al ocolului silvic Ghimpaţi, în locul d-lui Ing. şef C. Rachieru, care trece şef al ocolului silvic Căiuţi.

NECROLOG

† ERNEST C. GHEORGHIU

S'a stins din viaţă Inginerul Inspector Silvic, pensionar, Ernest C. Gheorghiu, un pasionat iubitor al pădurii, un prinţ al vânătoarei!

S'a născut în 1862 la Piatra-Neamţ, din părinţi neaoşi moldoveni, gospodari de frunte ai localităţii.

A absolvit cursul primar la Piatra, cursul liceal şi şcoala superioară de Agronomie la Cernăuţi, obţinând diploma „cu distincţie", fiind clasificat primul dela înfiinţarea acelui institut agricol din cele 32 de promoţii câte au trecut prin şcoală.

Setos de cultură şi cu sufletul său nobil, plin de vraja pădurii lângă care crescuse şi dela care primise sănătatea robustă trupească şi sufletească, se dedică profesiunei de silvicultor făcând şcoala superioară de Silvicultură din Bucureşti. Obţine apoi prin concurs bursa statului pentru Şcoala Naţională de Ape şi Păduri dela Nancy pe care o absolvi cu succes.

Venit în ţară, primeşte dela Ad-ţia silvică de stat în 1891 însărcinarea de a organiza serviciul silvic şi agricol al Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi.

Revenind la stat după terminarea misiunei la Spiridonie, este detaşat ca Inspector silvic al Aşezămintelor Brâncoveneşti unde organizează Serviciul Silvic şi agricol, amenajând toate pădurile Fundaţiunei, după care-şi reia serviciul la Stat unde funcţionează până la 1926 când a fost scos la pensie după 35 de ani neîntrerupţi de muncă cinstită şi plină de devotament pusă în slujba pădurilor Ţării.

Defunctul s'a distins şi pe teren ştiinţific fiind autorul următoarelor apreciate lucrări:

Dicţionarul Silvic şi al vânătoarei, în 4 limbi, lucrare premită de Regele Carol I, astăzi complet epuizată şi pe care nici biblioteca Soc. „Progresul Silvic" n'o mai posedă, fiindu-i dispărută în timpul războiului.

Studiu asupra pădurilor Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi.

Studiu asupra plantaţiei nisipurilor sburătoare ale Statului.

Vânătoarea în România, cea mai completă lucrare românească de acest gen apărută până în prezent, premiată de Academia Română, pe baza cărei lucrări a fost numit profesor onorific de Vânătoare la fosta şcoală superioară de Silvicultură dela Brăneşti.

Defunctul a mai scris diferite articole în revistele de specialitate fiind mult gustate şi apreciate „Amintirile" sale dela vânătorile de fiare mari la care luase parte ca organizator şi neîntrecut cineget.

Pentru activitatea sa cu suflet şi competenţă desfăşurată, a fost decorat cu „Bene Merenti" iar la expoziţia naţională din 1906 a primit cea mai înaltă distincţie: „Hors concours" pentru lucrările expuse (planuri de păduri, amenajamente, planuri economice, etc.).

Ca pensionar, Ernest Gheorghiu a înţeles să se apropie şi mai mult de Pădurea şi Natura lui dragă, închinându-le viaţa sa privată după cum le-a închinat viaţa sa publică şi de aceia s'a retras în vila sa dela Buşteni, pentrucă în linişte să poată privi şi admira până la sfârşitul vieţei sale majestoasa pădure a munţilor pe care i-a colindat şi iubit.

Cu Ernest Gheorghiu pădurea şi vânătoarea au pierdut un devotat prieten iar Corpul Inginerilor silvici un rar şi distins coleg.

Andrei I. Ionescu

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA SEPTEMBRIE 1932

I. *Piața internă*

București

Prețul lemnului de foc la 26 Septemvrie 1932 — în lei — pe vagonul de 10 tone, ab rampă:

	B. M.	Est	Sud
Fag, tăiere recentă	5.400	5.600	5.700
Fag uscat	6.000	6.200	6.300
Stejar despicat	6.200	6.500	6.600
Cer	7.100	7.300	7.400

Lemne de foc, tăiate, despicate, transportate la domiciliu, mia kg.:

Fag uscat	800 lei
Stejar uscat	900 „

Prețul lemnului de foc în țară, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab stația de încărcare, în luna Septemvrie 1932:

	Fag	Stejar	Diverse
Tecuci	5.000	—	—
Botoșani	3.700	3.600	3.500
Dorohoi	3.200	3.000	—
Cernăuți	3.600	—	—
R.-Sărat	3.000	—	—
Tulcea	—	—	4.000
Sulina	—	—	7.000
Craiova (ab domiciliu) . .	4.700	—	4.800
Calafat (salcâm)	—	—	2.800
Gara Făget	—	3.000	—
Sebeș	3.500	—	—
Petroșani	3.000	—	—

II. *Piața externă*

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 15 Septemvrie 1932. Baza 24 mm, prețurile în pengöe, la granița ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 52
Molid „ „ „	68— 70
„ B. W. (construcție)	90— 29
Material de geluit	78— 80
Lețuri și căpriori	50— 52

Șipci.

Șipci scurte de 1 m. 26; 1.25 m. 29; 1,50 m. 32; 2 m. 36; 2.50 m. 32; 3 m. 46; 2.50 m. 44 pengöe.

Molid cl. V român lată	50— 52
Brad „ „ „ „	40— 42
Jaluzele „	28— 30
Cioplitură	28— 32

Manele de 7—8 cm. 22—24 fileri; de 9—11 cm. 28—30 fileri bucata.

Tombant scurt 3—3.50 m.	—
Marfă îngustă	—

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la:

Bekéscsaba	311.60 P.
Csongrád	351.60 P.
Debrescn	286.60 P.
Lökösháza	321.60 P.
Makó	336.60 P.
Szeged	336.60 P.

(După „*Magyar Fakereskedö*").

Prețul actual al lemnului cehoslovac 1), la granița ungară, în coroane cehoslovace, pe m³.:

Molid, tombant	340—350
„ cl. III	230—240
Brad, marfă îngustă	150—160
„ „ lată	190—200
Lați, rigle	190—200
Șc. cu lambă și uluc	255—260
Lemn de mină, rășinoase	105—110

---

1) Prețurile sunt considerate cu 3—5 Pengöe mai mari decât ale sortimentelor similare românești.

Viena

14 Septemvrie 1932

Preţul pe mc in shillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz), 4—6 m., dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, *ab Viena:*	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	92
Dulgherie (Bauware), 26 mm.: 18—32 cm. 4—6 m.	47
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm. 16 cm.	48
Scânduri de lăzi (Kistenware)	39
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	50
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	51
Leţuri (Latten) 4—6 m. 20/50 mm.	50
Buşteni de foioase etc., ab staţia de încărcare:	
Plop dela 30 cm.	—
Stejar, dela 30 cm. 2—5 m.	—
Frasin, dela 30 cm. 3—6 m.	—
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm.	—

(După *„Int. Holzmarkt"*)

Praga

12 Septemvrie 1932

Preţul pe mc in coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m. cel puţin 8 cm. la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad, 10—14 şi 15—19 cm. 100—110 Kc; 20—24, 112—120 Kc.; ab minele din nordul Boemei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm, 105—115 Kc; 20—24 cm. 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad, 1 m. dela 7 cm. 90—105 Kc. ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferestruiţi pe două feţe, 1.60—1.90 Kc. metru liniar.

Cherestea de molid cl. I. 26 mm. 10—24 cm. 550—580 Kc.; 25—32 cm., 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm. 3—6 m. 8—14 cm. 180—200 Kc. ab Praga.

(După *„Carpathia"*).

Franţa

Preţuri pe mc., in franci fr., in prima jumătate a lunii Iulie 1932: partizi în vagoane complete, staţia de încărcare pe reţeaua principală:

Brad.

Proveniența: Ain:

Frize și dulapi, debitări obișnuite, 245—255; căpriori de 3—7 m. 236—245; cherestea de construcție, după comandă, lungă, 240—280; parchete 7.50 fr. m².

Proveniența: Isère:

Dulapi și frize, 260—270; căpriori 250—260; scânduri 27 mm. construcție 260—270.

Sc. de lăzi 250—260.

Fag, din Chartreuse:

Scânduri 350.

Stejar.

După calitate și gradul de uscare.

Sc. de bulzi: 10—18 mm. 1.180—1.300; 27—54 mm., 685; dela 60 mm. 780.

Sc. tivuite: cl. I și II, 27—54 mm. 980; frize cl. I și II, 1360—16.

Frasin.

Bușteni p. cărușărie, 24—26 fr. 100 kgr.

Molid, din Savoia:

Sc. 15, 18, 35 mm: cl. I, 550 fr.; cl. II 500 fr.

Sc. 27 mm.: cl. I și II 475 fr., cl. III 260 fr.

Marfă de cofrage 230/235.

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

PROCES-VERBAL No. 22

al şedinţei de la 1 Iunie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub presidenţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *M. Drăcea, A. Eliescu, P. Ioan, A. Ionescu, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe, Stan Stănescu* şi *M. P. Florescu*.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. — In chestiunea Vilei dela Govora, d-l C. P. Georgescu pune în curent Consiliul cu situaţia vilei privind mobilierul, restaurantul şi hotărîrea de a se exploata în regie.

2. — In chestiunea Adunării generale. Se aduce la cunoştinţa Consiliului că d-l Ministru n'a soluţionat încă intervenţia Societăţii cu privire la concediul de 6 zile necesar membrilor Societăţii, funcţionari la stat, spre a putea lua parte la Adunarea generală.

Se hotărăşte ca d-l M. Drăcea să prezinte din nou d-lui ministru, cererea.

3. — *Consiliul* aprobă d-lui Ing. Insp. G-ral pensionar Daniel Clain suma de 5.000 lei pentru acoperirea cheltuelilor necesitate de venirea d-sale la Adunarea generală, pentru care Societatea îi va face o invitaţie specială.

Şedinţa se ridică la orele 22½.

Preşedinte, C. P. Georgescu

p. Secretar General, *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 23

al şedinţei dela 7 Iunie 1932

Prezenţi, D-nii: *P. Antonescu, A. Eliescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu*.

Nefiind numărul statuar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine, amânându-se pentru 22 Iunie 1932.

Preşedinte, *C. P. Georgescu*.

Secretar General, *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 24

al şedinţei dela 22 Iunie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu*.

preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *Gh. Agapie, N. Caragea, D. I. Cardileanu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, M. St. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei din 1 Iunie crt. şi se aprobă.

1. — D-l preşedinte C. P. Georgescu dă lămuriri asupra aranjării Vilei dela Govora.

2. — Se citeşte întâmpinarea antreprenorului C. Brandolini şi procesul-verbal al Comisiei pentru recepţionarea lucrărilor executate la Vila Sylva în vara 1931.

Consiliul aprobă încheierea Comisiunii, adică să i se plătească d-lui Brandolini 296.944 lei cu condiţiunea să facă şi lucrările de reparaţii prevăzute în procesul-verbal al Comisiunii, precum şi cele constatate de d-l Arh. Lazărescu în procesul-verbal din 17 Decembrie 1931 şi cele ce se vor mai constata şi cari cad în sarcina antreprenorului. In care scop din suma de 296.944 lei i se va reţine 96.944 lei până la executarea acestor reparaţiuni.

3. — Se citeşte răspunsul d-lui Ing. I. P. Trofin relativ la drenajul ce urmează să se facă la construcţia dela Govora şi se admit propunerile făcute, anume, să se facă sondajii în timpul sezonului pentru studierea terenului, iar la toamnă să se execute drenajul, în care scop d-l Trofin va înainta un devis şi ofertă.

4. — Se admite înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a d-lor Ing. Zeno Spârchez şi I. Popescu-Zeletin.

5. — Consiliul respinge cererea de ajutor a d-nei Coloman, întrucât def. inginer Coloman nu a fost membru al Societăţii.

6. — Se aprobă d-lui avocat Const. Pribolanu un onorar de lei 4.000 (patru mii) şi 2.392 lei taxe de timbru pentru autentificarea contractului de cont curent cu C. E. A. C. S.

7. — Consiliul, din lipsă de fonduri, nu poate aproba cererea d-lui Ing. Gh. Ionescu de a i se acorda o sumă pentru tipărirea unor extrase din Revista Pădurilor; de asemenea nu poate aproba cererea d-lui Ing. Cezar Cristea pentru lucrarea d-sale: „Luminişuri de pădure", din aceleaşi motive.

8. — Se aprobă d-lui Ing. A. Haralamb suma de 210 fr. francezi cheltueli de transport dela Grenoble la Paris cu prilejul delegaţiei ce a avut la Congresul Internaţional de silvicultură dela Paris ţinut în 1931.

9. — Se aprobă câte 1500 lei d-lor Ing. Tr. Popp şi Cioltan pentru stenografierea desbaterilor adunării generale din 16—19 Iunie 1932.

10. — La întâmpinarea d-lui Ing. D. Clain, Consiliul hotărăşte să i se răspundă că moţiunea d-sale nu a fost înlăturată de d-l Andrei Ionescu care a fost secretar de şedinţă al adunării generale, ci chestiunea nefiind desbătută din lipsă de timp, nu s'a putut supune adunării generale.

11. — Consiliul hotărăşte să i se trimeată o scrisoare de mulţumire ziarului „Curentul", cu menţiune pentru d-l Cezar Petrescu.

12. — Se aprobă suma de 2.000 lei ziarului „Rampa" pentru reclama cu clişee şi notiţe în legătură cu Vila Sylva.

13. — În ce priveşte lucrarea „Terminologia silvică", a d-lui Ing. M. Ittu

Consiliul roagă Comisiunea instituită pentru examinarea acestei lucrări să-și depună referatul, după care Consiliul va hotărî.

14. — Consiliul ia act de propunerile d-lui Ing. N. Mateescu, referitoare la dezastrele produse prin exproprierile pentru izlazuri din păduri și se vor avea în vedere propunerile cu prilejul noulor legiuiri silvice.

15. — La propunerea d-lui G. Agapie, Consiliul numește o comisiune compusă din d-nii: Aurel Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu și M. St. Suhățeanu, care să soluționeze diferendul dintre colegii D. Ciurileanu, G. Ștefănescu-Gună și Al. Ivănceanu.

Deasemenea Consiliul ia act de propunerile d-lui Ing. A. Chibelean.

Ședința se ridică la orele 24½.

Președinte, *C. P. Georgescu*

p. Secretar General, *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 25
al ședinței din 30 Iunie 1932

Ședința se deschide la ora 21,30 sub presidenția D-lui *C. P. Georgescu*, președintele Societății, prezenți fiind Domnii: *P. Antonescu*, *N. N. Caragea*, *M. Drăcea*, *Aurel Eliescu*, *M. P. Florescu*, *D. Grozescu*, *P. Ioan*, *Andrei Ionescu*, *S. Rodoteatu*, *D. A. Sburlan* și *V. N. Priboianu*.

Se citește procesul-verbal al ședinței din 22 Iunie 1932.

1. — Consiliul, luând în considerare obiecțiunile d-lui N. N. Caragea și propunerea d-lui Secretar General P. Ioan, de a se mulțumi ziarului „Curentul", pentru că în diferite împrejurări a servit cauza forestieră, revine la hotărîrea din ședința trecută și dispune să se trimită o scrisoare de mulțumire ziarului „Curentul", cu mențiune specială pentru recentul articol al d-lui Cezar Petrescu, referitor la lucrările Congresului nostru din anul acesta.

2. — La propunerea d-lui Președinte, Consiliul hotărăște ca d-nii profesori Hașa și Bayr, cari au condus excursia studenților silvici dela Facultatea din Brno, să fie numiți membri de onoare ai Soc. „Progresul Silvic".

3. — Se intră apoi în discuția rezultatelor medistiei, încercată de Societate, în diferendul dintre d-l Ciurileanu, deoparte, și d-nii Al. Ivănceanu și Ștefănescu-Gună, dealtă parte.

D-l *D. Grozescu* dă explicații asupra demersurilor întreprinse de Comisia instituită de Consiliul de Administrație, și din care face parte și d-sa, împreună cu d-l Aurel Eliescu și M. Ștefănescu-Suhățeanu.

D-sa citește scrisoarea, pe care a trimis-o în numele Comisiei, d-lor Gună și Al. Ivănceanu, d-l Ciurileanu fiind încunoștiințat verbal, rugându-i să se întrunească la o anumită dată, spre a discuta împreună cu membrii Comisiei și a tranșa diferendul în mod camaraderesc, pentru păstrarea neștirbită a demnității Corpului Silvic.

Intervenția nu și-a atins scopul, căci n'a răspuns la apelul Comisiei, decât d-l Ștefănescu-Gună, care s'a arătat dispus să accepte arbitrajul, pe când d-l Al. Ivănceanu a considerat ca inadmisibil amestecul Societății, a adus scrisoarea la cunoştinţa Ministerului de Domenii şi şi-a înaintat demisia din Soc. „Progresul Silvic".

D-l *M. P. Florescu*, însărcinat de Societate să ia contact cu d-l Ivănceanu înainte de întrunirea Comisiei, arată, că nu a reuşit să-l determine pe aceasta la împăciuire; iar în ce priveşte demisia din Societate, d-l Ivănceanu s'ar fi arătat dispus să revină, dacă Societatea se va desesiza complet de această chestie, până la soluţionarea proceselor intentate în justiţie împotriva d-lui Ciurileanu, atât de d-sa, cât şi de d-l Gună.

D-l *Aurel Iliescu* lămureşte, că rostul Comisiei n'a fost acela de a se amesteca în chestiunea numirii Directorului General al Cadastrului, ci a determina camaradereşte pe adversari, să nu se angajjeze într'o luptă degradtoare, de natură a diminua prestigiul lor înşile şi prestigiul Corpului Silvic din care fac parte.

Faţă cu această iniţiativă demnă şi frumoasă a Societăţii, atitudinea d-lui Ivănceanu este în completă discordanţă,

Din faptul, că a procedat neloial, prezentând Ministrului o scrisoare cu caracter particular, pentru a denigra activitatea Societăţii, şi din faptul că şi-a înaintat demisia din Societate, d-l Aurel Eliescu deduce, că d-l Ivănceanu nu corespunde demnităţii înalte pe care o râvneşte, şi socoteşte, că demisia trebue să i se accepte şi apoi să fie chiar eliminat din Societate.

D-l *Petre Ioan* constată că, în definitiv, comisia nu a făcut nimic până acum şi că dela o chestiune Ciurileanu-Gună-Ivănceanu, s'a ajuns la o chestiune Ivănceanu-Societatea „Progresul Silvic".

In consecinţă întreabă, dacă respectiva comisie îşi mai poate continua sau nu misiunea.

Comisia, faţă cu refuzul de a participa al d-lui Ivănceanu şi de atitudinea intransigentă a d-sale, îşi depune mandatul.

D-l *Petre Ioan* e de părere să se accepte demisia d-lui Ivănceanu şi în nici un caz să nu se facă un nou demers pe lângă d-sa, Societatea trebuind să-şi ţină sus prestigiul şi autoritatea sa, iar nu să se plece în faţa atitudinelor rigide şi lipsite de condescendenţă a unora din membrii săi, oricine ar fi ei.

D-l *M. Dracea* crede, că la un gest precipitat al D-lui Ivănceanu, Societatea nu trebue să răspundă la fel, grăbindu-se la eliminări, ce-ar conduce la la rezultate negative.

D-l *M. Florescu* propune, ca să se menţină mandatul comisiei, completându-se cu D-l P. Antonescu.

D-l *Aurel Iliescu* crede, că orice măsură ar lua Societatea fără energia promptă necesară, ar însemna, că nu e conştientă de tăria ei şi că se clatină la orice ameninţare. E de părere aşa dar, să se sancţioneze cazul Ivănceanu, acceptându-i-se demisia,

D-l *V. Priboianu* crede, că înainte de a se primi demisia D-lui Ivănceanu, să se mai ia contact cu D-sa printr'un coleg, care să-l determine a-şi retrage demisia şi să accepte mediaţia.

D-l *P. Antonescu* e de părere, că Societatea nu câştigă nimic prin demisia D-lui Ivănceanu, ci mai util ar fi să poată împiedeca lupta dintre cei trei.

D-l *S. Rodoteanu* socoteşte de prisos orice nouă intervenţie pe lângă D-l

Ivănceanu, care a inteles intenţia Societăţii, dar s'a legat numai ca pretext de forma scrisoarei.

Şi apoi ne găsim în faţa unei demisii şi a unor condiţii ce se pun pentru revenire.

Ori, cum Societăţii nu i se pot impune condiţii, trebue neapărat să se primească demisia D-lui Ivănceanu.

D-l *M. Drăcea* de acord cu D-nii Antonescu şi Priboianu propune să se facă o nouă intervenţie pe lângă D-l Ivănceanu.

Pusă la vot propunerea cade.

D-l *D. Grozescu* crede, că ar fi mai bine să se amâne cu câteva zile chestia demisiei D-lui Ivănceanu.

Poate în acest timp D-sa va găsi singur soluţia retragerii demisiei, uşurând situaţia Societăţii.

D-l *Petre Ioan* crede că e nedemn pentru Societate să nu-şi impună cu tărie hotărîrile.

D-l *N. Caragea* socoteşte foarte bună propunerea D-lui Grozescu şi cere să fie pusă la vot, ceiace se face.

Consiliul în majoritate aprobă amânarea hotărîrii asupra demisiei Domnului Ivănceanu pentru şedinţa viitoare.

Şedinţa se închide la ora 24.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 26

al şedinţei dela 6 Iulie anul 1932

1) Se deschide şedinţa la ora 21.30 sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii membrii:

P. Antonescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, S. Rodoteatu şi *M. Ştefănescu-Suhăţeanu.*

2. Se trece la ordinea de zi, punându-se în discuţie chestiunea:

1. „Norme pentru trimiterea inginerilor silvici la studii în străinătate”.

D-l *Secretar General* citeşte memoriul D-lor Suhăţeanu şi A. Ionescu, în această chestiune.

D-l *P. Antonescu* crede, că până acum s'a făcut bine selecţionarea celor trimişi în stăinătate, fiind primii la clasificaţie.

D-l *Aurel Eliescu spune*, că chestiunea este importantă şi trebue bine aprofundată, pentru a găsi soluţiile cele mai bune. În consecinţă, e de părere să se amâne discuţia şi să se comunice în copie memoriul tuturor membrilor din Consiliu, pentru a-şi putea spune cuvântul fiecare în deplină cunoştinţă de cauză.

D-l *Antonescu* e de acord cu D-l Eliescu, cu atât mai mult, cu cât se pare că se aduce o jignire celor ce au fost în străinătate.

Societatea nu trebue să se amestece în atribuţiile Administraţiei. Poate însă interveni sub formă de sugestii într'o manieră delicată.

D-l *M. P. Florescu* crede, că autorii memoriului au oarecare dreptate. In afară e un ecou de nemulțumire împotriva sistemului de trimitere în străinătate a tinerilor ingineri silvici. Cei destinați a fi trimiși la studii, să vadă mai întâi terenul un an sau doi și apoi să li se indice studiile, ce se potrivesc cu înclinațiilor lor. D-l Drâmbă, care a trecut granița după ani de activitate pe teren, ne-a arătat la congres, ce-a studiat în străinătate, ceeace n'a făcut atâția dintre inginerii doctori.

Memoriul D-lor Suhățeanu și A. Ionescu a pornit din dorința de mai bine.

D-l *M. Suhățeanu* își susține memoriul, arătând că n'a vizat anume persoane printr'însul, ci a sugerat nevoia unui criteriu după care să se selecționeze elementele trimise în străinătate; citează cazul unui tânăr inginer, destinat a fi trimis și care nu știa ce are să studieze.

Forma memoriului îi aparține și declară că nu a intenționat să manifeste nici o pornire față de Consiliu sau de vre-un membru al lui. In ce privește amânarea discuției, n'ar mai fi cazul, memoriul fiind supus Consiliului încă din Octombrie 1931.

Că chestiunea nu aparține numai Administrației, e că s'a discutat și la Congres, votându-se o moțiune în acest sens.

Chiar dacă nu s'ar fi discutat, chestiunea cade în atribuțiile Societății, fiind vorba de promovarea intereselor silviculturii.

Elementele trimise în străinătate să studieze ceia ce ne trebue nouă pe două căi: a) studii la școală și b) studii și cercetări pentru anumite chestiuni speciale. Inginerul trimis la studii trebue să cunoască bine limba țării respective și să fi avut contact cu terenul cel puțin 2—3 ani.

Consiliul va găsi de bună seamă și alte norme. In orice caz trimiterea în străinătate fără niciun criteriu lasă loc prezumției de privilegii. Propunerea noastră de reglementare a normelor, după cari să se trimită inginerii la studii în străinătate nu poate să supere pe nimeni.

D-l *M. Drăcea* crede că memoriul îl vizează pe D-sa și ca atare cere să i se precizeze cazuri, când selecțiunea n'a fost bine făcută, cu atât mai mult cu cât D-sa e bine informat și bine intenționat.

D-l *Aurel Eliescu* afirmă din nou, că chestiunea merită atențiunea noastră. Norme absolute nu există. Concursurile nu sunt criterii desăvârșite, totuși trebuesc luate unele garanții. Crede că autorii memoriului nu s'au gândit la vreo jignire, ci în interesul promovării silviculturii. Chestiunea neavând caracter de urgență și fiind totuși de mare importanță, trebue amânată discuția, spre a se putea studia mai serios.

D-l *A. Ionescu* e de părere, ca chestiunea să fie dată în studiu D-lor Antonescu, Drăcea și Petre Ioan, cari să facă apoi propuneri concrete.

D-l Drăcea refuză să facă parte din comisie.

D-l *N. N. Caragea* arată, că ideia reglementării trimiterii în străinătate a inginerilor este destul de importantă și că mai curând sau mai târziu tot trebuia adusă în discuție. Să facem abstracție de cine și cum a pus chestiunea. Chiar dacă prin memoriul supus discuției s'ar fi vizat anumite persoane, să ne ridicăm deasupra acestor considerații mărunte și să privim chestiunea obiectiv potrivit importanței ce are. Aceasta și pentru a se înlătura pe viitor micile răutăți și prezumții de privilegii.

D-l Președinte C. P. Georgescu crede, că trebuesc trimiși în străinătate ingineri, cari să se specializeze în anumite direcții, iar nu să urmeze cursuri în altă limbă.

D-sa este de părere să se instituie o comisie, care să elaboreze un deziderat, pe care Societatea îl va discuta și îl va prezenta Administrației, ca să-l ia în considerație la întocmirea regulamentului respectiv. Consiliul însărcinează comisia propusă de D-l A. Ionescu, la care se mai adaugă D-l D. Drâmbă, deși nu face parte din Consiliu.

D-l *M. Drăcea* refuză din nou însărcinarea.

II. Se trece apoi la al II-lea punct din ordinea de zi: demisia D-lui Ivănceanu.

D-l *M. P. Florescu* arată, că a luat din nou contact cu D-l Ivănceanu, care a cerut să se amâne chestiunea demisiei sale, până ce va vorbi în această privință și cu D-l Antonescu.

D-l *Petre Ioan* crede, că revenindu-se asupra demisiei, Societatea s'ar găsi într'o situație delicată, din care ar ieși mai greu, decât acceptând demisia.

D-l *M. Suhăceanu* e de părere să se primească demisia D-lui Ivănceanu, răspunzându-i-se chiar în scris, așa ca să înțeleagă, că nu trebuia să trateze cum a tratat, pe niște colegi, cari i s'au adresat animați numai de spiritul de camaraderie.

D-l Ivănceanu ar fi trebuit de data aceasta să-și retragă demisia, iar nu să ceară amânarea pronunțării.

D-l *Aurel Eliescu* e de părere să i se primească demisia, ca fiind actul cel mai puțin agresiv al Societății.

D-l *S. Rodoteatu* susține, că nu mai e cazul de amânare.

D-l *Președinte* pune la vot demisia D-lui Ivănceanu, care se acceptă de Consiliu, urmând a i se comunica.

III. se trece la *diverse*.

a) La Jamboreea Cercetașilor dela Sibiu, Consiliul deleagă pe D-l Director Suciu să reprezinte Societatea.

b) Se citește propunerea mai multor silvicultori de marcă din străinătate, de a se reglementa congresele internaționale ale stațiunilor de cercetări forestiere.

Consiliul roagă pe D-l Dr. Drăcea să studieze propunerea și să dea referințe.

c) D-l *Grozescu* propune să se dea putere Comisiei de recepție dela Govora, ca să reducă prețul camerilor, fiind prea ridicate. Se aprobă.

Ședința se ridică la ora 24.

Președinte, C. P. Georgescu.

Secretar General, *P. Ioan*

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 121/929,

DECIDEM :

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Ronea-Țiganea-Tufanari seria XII-a, pendinte de comuna Surlari, Județul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafața de 204 ha. 1200 m. p. din care 185 ha. 6.000 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Completarea golurilor se va face cu puieți de valoare (stejar, frasin, ulm etc.). Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Fântânele seria III-a, pendinte de comuna Radovan, Județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 1117 ha. din care 1005 ha. 1500 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Borduşani seria XVII-a Balta, pendinte de comuna Borduşani, Județul Ialomița, proprietatea Statului în suprafață de 140 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii Plantația Crivina, pendinte de comuna Crivina, Județul Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafața de 1216 ha. 1500 m. p. din care 1139 ha. 3000 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii Bulamacei seria I-a de luncă, pendinte de comuna Greci, Județul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafață de 150 ha. 8000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 15 ani menținându-se în picioare rezervele de frasin şi stejar. Revizuirea după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii Seria IX-a Toader, pendinte de comuna Hârşova, Județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 293 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii Prundul Morii, pendinte de comuna Horia, județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 383 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

h) Amenajamentul pădurii Hasi-Chioseler, seria III, pendinte de comuna Hasi-Chioseler, județul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 831 ha. 9100 m. p. din care 664 ha. 1200 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

i) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Maftei Gălățeanu seria VIII-a pendinte de comuna Tătărusi, județul Baia, proprietatea Statului, în suprafață de 22,07 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Exploatarea în 5 ani. Revizuirea după cinci ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor (ss) V. Nițescu.

No. 191670.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Boureni, pendinte de comuna Boureni, județul Câmpulung, proprietatea Obștei Boureni, în suprafață de 132 ha. 3200 mp. pădure curată. Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire una mie (1000) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Lunca Streanga, pendinte de comuna Horbova, județul Dorohoi, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iași, în suprafață de 58 ha. 2700 mp. din care 18 ha. 4600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire una sută (100) lei de fiecare hectar. Revizuirea după trei ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Aninișului, pendinte de comuna Boteni, județul Muscel, proprietatea D-nei Elena I. Vlădescu, în suprafață de 34 ha. 6500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în șase ani. Garanția de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Maximet, județul Rădăuți, proprietatea Ștefan a Ion Petric, în suprafață de 9.6380 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în patru ani. Garanția de împădurire trei mii (3.000) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare ale următoarelor păduri tratate în crâng simplu:

a) Cerbu Lotu I, județul Putna, proprietatea moștenitorilor Tache Vrabie, în suprafață de 6,5190 ha. Revoluția normală 6 ani. Exploatarea în 6 ani.

b) Aninoasa Valea Crucei, județul Dâmbovița, proprietatea Elena Ion M. Safta, în suprafață de 5068 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 1932 și 1933.

c) Botea, județul Dâmbovița, proprietatea Ioniță M. Mocanu, în suprafață de 9317 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an cu 100 rezerve la hectar.

d) Pișcul Ursului, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. Gh. Sin. Gh. Popa, în suprafață de 8800 mp. Revoluția normală de 20 ani. Exploatarea în un an cu 50 rezerve la hectar.

e) Dealul Hulubei, județul Muscel, proprietatea C. I. Dinescu, în suprafață de 4368 mp. Revoluția normală de 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Zăvoiul Bazdăoanu, județul Muscel, proprietatea D. Gh. Rădulescu, în suprafață de 6525 mp. din care 432 5mp. poieni. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Goleasca, județul Muscel, proprietatea Ion T. Ciobea, în suprafață de 1 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Podul Puturoasei, județul Dâmbovița, proprietatea Ghiță Nicolae, în suprafață de 2280 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an cu 100 rezerve la hectar.

i) Goleasca, județul Muscel, proprietatea moștenitorilor Vasile M. Oțelea, în suprafață de 2,0740 mp. Revoluția normală de 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Valea lui Baj, județul Muscel, proprietatea Ion I. A. Ene și Constantin N. A. Ene, în suprafață de 5000 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an cu 100 rezerve la ha.

l) Goleasca, județul Muscel, proprietatea Badea Șerban, în suprafață de 1.2000 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Valea Coțofeni, județul Muscel, proprietatea Ioniță Iordache, în suprafața de 4259 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

n) Gruiu Lung, județul Muscel, proprietatea Grigore Gh. Sârbu și Gh. Tudoraș, în suprafață de 6 ha. Revoluția normală de 20 ani. Exploatarea în un an.

o) Pol Rubotin, județul Hotin, proprietatea Pentelie Bauari, în suprafața de 1 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

p) Gruiu Lung, județul Muscel, proprietatea Gheorghe D. Bica, în suprafață de 2,1500 ha. din care 1.500 mp. poeni. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

q) Coasta Dealului, județul Dâmbovița, proprietatea Stan Iosif Nalbea, în suprafață de 2860 mp. Revoluția 25 ani. Exploatarea în un an.

r) Piscu Băbeni, județul Dâmbovița, proprietatea Pr. N. Popescu, în suprafață de 4986 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

s) Ciobanuca-Valea Stânei, jud. Dâmbovița, proprietatea Dum. N. Cioabă, în suprafață de 3304 mp. Revoluția normală de 20 ani. Exploatarea în un an.

t) Sforile Vasiești, jud. Dâmbovița, proprietatea P. Diaconescu și alții în suprafață de 9996 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

u) Negrești, jud. Buzău, proprietatea Iancu R. Streza, în suprafață de 7410 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în doi ani.

v) Goleasca, jud. Muscel, proprietatea Gherghina Florea I. Gheorghe, în suprafață de 3 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

Art. III. — Garanția de împădurire se fixează la câte cinci sute (500) lei pentru pădurile de sub punctele II, e, f, n și t, la două sute (200) lei pentru pădurea dela punctul s și la câte trei sute (300) lei, pentru celelalte. Revizuirea regulamentului dela punctul s, se va face la finea revoluției, iar la toate celelalte regulamente după zece ani.

Art. IV. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va reviziui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. V. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. VI și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Iulie 1932, în cabinetul nostru.
No. 164667/932.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, Dr. V. Nițescu

Art. I. — Se aprobă de noi regulamentele de exploatare a pădurilor mai jos notate, tratate în crâng simplu, situate în județul Dâmbovița:

a) Coada Pietrișului-Botea, proprietatea Gheorghe N. Niță, în suprafața de 1,500 ha. Revoluția normală 20 ani.

b) Piscul Prodelei, proprietatea Ioan A. Cristina, în suprafața de 2,005 ha. Revoluția normală 20 ani.

c) Cremeneasca, proprietatea Ioan I. Nițescu, în suprafața de 2,000 hectare. Revoluția normală 25 ani.

d) Paraiasca, proprietatea Ion I. Georgescu, în suprafața de 800 mp. Revoluția normală 20 ani.

d) Dealul Luncii, proprietatea Maria I. Petrica, în suprafață de 2510 mp. Revoluția normală 20 ani.

f) Tâmpa, proprietatea Nicolae I. Petrică, în suprafața de 500 mp. Revoluția normală 20 ani.

Art. II. — Garanția de împădurire va fi pentru regulamentele de sub punctele a—d (incl.) de trei sute (300) lei, iar pentru cele de sub punctele e—f, de cinci sute (500) lei de fiecare hectar. Exploatarea se va face în un an iar revizuirea după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

No. 122640/932.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Coțofana, pendinte de comuna Beu, Jud. Mureș, proprietatea composesoratului de pădure din comuna Beu, în suprafața de 31 ha. 680 mp. din care 1000 mp. drumuri. Regimul crângului. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani recoltând și coaja de tăbăcit. Garanția de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Rugilor și Făget, pendinte de comunele Stenea și Vesend, Județul Târnava-Mare, proprietatea Societății Cooperative de Cumpărare din comuna Roși, județul Sibiu, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. pădure curată. Regimul crângul simplu cu 20 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Regenerarea naturală în caz că nu ar reuși se va completa prin plantațiuni cu puieți de gorun. Garanția de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Mulcel, pendinte de comuna Silea-Nirajului, Jud. Mureș, proprietatea Școalei rom. cat. din comuna Silea-Nirajului, în suprafața de 5 ha. 7500 mp. Regimul codrului cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani

d) Amenajamentul pădurii Dragoești, pendinte de comuna Capul, Județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Drăgoești, în suprafață de 101 ha. 5400 mp. din care 5 ha. 5600 mp. goluri și linii de parcelare. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 30 ani. Reîmpădurirea porțiunilor degradate ce se vor exploata în prima perioadă (parc. 6 și 8) precum și a golurilor existente se va face artificial cu puieți de salcâm iar parchetele din trecut neregenerate complect se vor completa cu puieți de stejar, carpen sau ulm. Garanția de împădurire una mie (1000) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii Groapa Hornștului, pendinte de comuna Antaș, Jud. Someș, proprietatea d-lui Mendelsohn Gersch, în suprafața de 57 ha. 7700 mp. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală

30 ani. Exploatarea în 29 ani în vederea recoltării cojei de tăbăcit. Garanția de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Mina, pendinte de comuna Sântimbru, județul Ciuc, proprietatea moștenitorilor Sandor Ștefan, în suprafață de 75 ha. 2100 mp. pădure curată. Regimul codrului cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în doi ani a parcelei Nr. 7 de 15,87. Garanția de împădurire una mie cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

No. 150414/932.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Florești, pendinte de comuna Florești, jud. Cluj, proprietatea d-lui Alexandru Mikeș, în suprafață de 236 ha. 1600 mp. din care 1 ha. 3000 mp. poeni. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 29 ani cu o pauză de un an în 1931/1932. Garanția de împădurire șase sute (600) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Cicereasca, pendinte de comuna Sighetul Silvaniei, jud. Sălaj, proprietatea composesoratului din Sighetul Silvaniei, în suprafață de 37 ha. 5482 mp. din care 7603 mp. poieni. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanția de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Lolcia, pendinte de comuna Petrila, jud. Hunedoara, proprietatea Maria Paraschiv a lui Dumitru, în suprafață de 9 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în un an tăindu-se cei patru sute arbori de 80 ani de pe 4 ha. Garanția de împădurire una mie (1000) lei de fiecare hectar. Revizuirea în 1938.

d) Amenajamentul pădurii urbariale Ilteu, pendinte de comuna Ilteu, jud. Arad, proprietatea composesoratului de pădure din Ilteu, în suprafață de [illegible] ha. 5700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 August 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, Dr. V. Nițescu

No. 102500/932.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Tirol, pendinte de comunele Tirol, Binis, Doclin, Dognecea, Forotic şi Bejon, judeţul Caraş, proprietatea Soc. Anonime Uzinele de Fer şi Domeniile din Reşiţa (U. D. R.), în suprafaţă de 3347 ha. 6200 mp. din care 3113 ha. pădure curată. Regimul codru cu tăieri succesive în cele 3 serii în care s'a împărţit pădurea. Revoluţia normală 100 ani. Exploatare în 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Platon şi Iso, pendinte de comunele Pădureni şi Glodeni, jud. Mureş, proprietatea Carol Teleky, în suprafaţă de 155 ha. 7200 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ilteu, pendinte de comuna Ilteu, judeţul Arad, proprietatea comunei Ilteu, în suprafaţă de 323 ha. 4300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Racoviţa, pendinte de comuna Căpât, jud. Timiş-Torontal, proprietatea comunei Racoviţa, în suprafaţă de 178 ha. 3600 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea conform avizului Comitetului Technic Cluj Nr. 57/931.

e) Amenajamentul pădurii Deasupra Pusunei şi pădurea dinspre Legii, jud. Cluj, proprietatea Molnar Petru şi soţii, în suprafaţa de 34 ha. 3100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 15 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pădireu, pendinte de comuna Caselu, jud. Someş, proprietatea Ioan Bartalis, în suprafaţă de 9 ha. 4000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în trei ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Legiu, jud. Cluj, proprietatea Molnar Petru şi soţii, în suprafaţa de 6100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform avizului Comitetului Technic Cluj, Nr. 1/932.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hamaş, jud. Trei Scaune, proprietatea Herszenyi Maria, în suprafaţa de 5 ha. 1900 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în doi ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hamaş, jud. Trei Scaune, proprietatea Herszenyi Ioan, în suprafaţă de 5 ha. 1900 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în doi ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Septembrie 1931, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Dr. V. Nitescu

No. 19008/932.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Andrăşeşti, pendinte de comuna Andrăşeşti, jud. Ialomiţa, proprietatea Constantin Cantacuzino, în suprafaţă de 351 ha. din care 262 ha. 9000 mp. pădure curată. Regimul 2 serii de crâng. Revoluţia normală 5 ani şi 15 ani pentru seria II-a. Exploatarea în 2 ani seria I şi 15 ani seria II-a. Revizuirea după anul 1937.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Teişani-Homoricia**, pendinte de comuna Teişani, jud. Prahova, proprietatea Leonida H. Stavride, Maria St. Radulescu şi alţi 5, în suprafaţă de 409 ha. 7000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform avizului Consiliului Technic Nr. 1035/932. Revizuirea după anul 1942.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Balaciul Crăsani**, jud. Ialomiţa, proprietatea Petre Popescu Balaciu, în suprafaţă de 30 ha. 6[illegible] mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Goleasca**, jud. Muscel, proprietatea Dumitra I. Valea, în suprafaţă de un ha. 2512 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Goleasca**, jud. Muscel, proprietatea Vasile I. Ana, în suprafaţă de 6000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Ulchi**, jud. Rădăuţi, proprietatea Ana Spoiko, în suprafaţă de 4 ha. 2960 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatându-se câte 58 mc. anual dintre arborii mai groşi ca 30 cm. diametru.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Goleasca**, jud. Muscel, proprietatea Elena I. Luca, în suprafaţă de 9756 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea Sultanului** jud. Prahova, proprietatea Ion Apostolescu şi Petre Şerban, în suprafaţă de 17 ha. 8925 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea Foii**, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nicolae I. Marcu, în suprafaţă de un ha. 2400 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în cel puţin cinci ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea cu ghinoci**, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ion M. E. Niţă şi alţi 3, în suprafaţă de 2 ha. 4000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea Plopilor**, jud. Muscel, proprietatea Ion Mărgineanu, în suprafaţă de un ha. 3052 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Sfoara Cândeasca**, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ion C. Popescu şi alţi 2, în suprafaţă de 3 ha. 4360 mp. Regimul crâng. Revoluţia 23 ani. Exploatarea în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Mihorteasca Valea Stânei**, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nicolae S. Preda şi Gh. T. Milescu, în suprafaţă de 1666 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea Baciului**, jud. Dâmboviţa, proprietatea N. Ivănescu, în suprafaţă de 6940 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Văliceu**, jud. Dâmboviţa, proprietatea Marin V. Savu, în suprafaţă de 1 ha. 6500 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Călugăreasca**, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nestor V. Popescu, Ion Diaconescu, Ionel N. Popescu din comuna Botesti, jud. Dâmboviţa, în suprafaţă de 42 ha. 8000 mp. Regim crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în 4 ani.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Lăpoiasca**, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ioan N. Gociu, în suprafaţă de 2 ha. 7775 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Septembrie 1932, în cabinetul nostru.

No. 190690/932.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Dr. Voicu Niţescu

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Hovoa, pendinte de comuna Sâncrai, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Sâncrai, în suprafaţă de 1629 ha. 6800 mp. Regimul în două serii de codru cu tăiere rasă. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 60 ani pentru seria II-a. Revoluţia de 80 ani va începe după o perioadă de aşteptare de 20 ani. Garanţia de împădurire 3000 (trei mii) lei de fiecare hectare.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Munte, pendinte de comuna Cozmeni, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Cozmeni, în suprafaţă de 851 ha. 6138 mp. din care 661 ha. 1360 mp. pădure curată. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 90 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pădurii Dobârca, pendinte de comuna Dobârca, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Dobârca, în suprafaţă de 421 ha. 2400 mp. din care 378 ha. 3000 pădure curată. Regimul. O serie de codru cu 2 tăieri succesive şi alta de crâng simplu. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani pentru seria I-a şi revoluţia normală 40 ani şi exploatarea în 40 ani pentru seria de crâng. Garanţia de împădurire 600 şi 500 lei de fiecare hectar.

d) Amenajamentul pădurii Piticua, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate din Eremieni, în suprafaţă de 6 ha. 3600 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Septembrie 1932, în cabinetul nostru.

No. 191341/932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi:

Anularea amenajamentului Seriei IV-a de crâng din pădurea Morunglavu, jud. Romanaţi, proprietatea Eforiei Spitalelor civile ce a fost aprobat cu Decizia Ministerială Nr. 25/929 şi publicată în Monitorul Oficial Nr. 10/929.

Art. II şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Septembrie 1932, în cabinetul nostru.

No. 191337/932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Desca, pendinte de comuna Desca, jud. Dolj, proprietatea d-nei Jenica Lt. Stoica, în suprafaţă de 467 ha. 4700 mp. din care 363 ha. 4800 mp. pădure propriu zisă. Regimul două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani, pentru seria I-a şi 15 ani cu exploatarea în 4 ani pentru seria II-a.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Stanca, pendinte de comuna Stanca, jud. Brăila, proprietatea d-nei Ana Maria I. Callimachi, în suprafaţă de 991 ha. din care 700 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani. Revizuirea posibilă după cinci ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Vârful Câmpului, pendinte de comuna Vârful Câmpului, jud. Dorohoi, proprietatea d-lui General Gh. Moruzzi, în suprafaţa de 170 ha. 4000 mp. din care 159 ha. 8400 mp. împădurită. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 8 ani cu întrerupere de 10 ani între parchetele 2 şi 3. La parchetul Livezile se vor rezerva în picioare fagii şi stejarii cu vârsta de 60—80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Călineşti, pendinte de de comuna Călineşti, jud. Mehedinţi, proprietatea d-lui D-tru Popescu, în suprafaţă de 120 ha. 8100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Maia, pendinte de comuna Fierbinţi, jud. Ilfov, proprietatea Institutului de fete Barbu Catargiu, în suprafaţă de 259 ha. 2900 mp. din care 243 ha. 8100 mp. pădure propriu zisă. Regimul 2 serii de crâng. Seria I-a, revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Seria II-a revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mănoiul, pendinte de comuna Mioreşti, jud. Tutova, proprietatea d-lui D-tru Gr. Carp, în suprafaţa de 17 ha. 6800 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 3 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Moţoc şi Valea Ursu, jud. Argeş, proprietatea Radu Ilie Gh. Paraschiv, în suprafaţă de 7500 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatare în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea cu Fagi, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nicolae Buzescu, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chilianu, jud. Dâmboviţa, proprietatea Vasile şi Nae Buzescu, în suprafaţă de 6 ha. 3540 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatându-se într'un an suprafaţa de 5 ha. 6770 mp.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mica, jud. Argeş, proprietatea D-tru M. Pătru, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în un an.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor menţionate mai sus, cu excepţia celui dela punctul b, se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Septembrie, în cabinetul nostru.

No. 193041/932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Casa de Credit, Economie și Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREȘTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operațiunile de bancă. Imprumuturi la membrii in contul salariului, imprumuturi pe gaj de efecte, pe ipoteci etc.

Primește spre fructificare la vedere și pe termen in condițiuni avantajoase.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M.
Rădulescu M.
Ioan P.
Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu C. P.
Vice-Președinți: Drăcea M., Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Eliescu A.
Emanoil C. C.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Popovici Gh. N.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Stănescu Stan
Ștefănescu-Subățeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vălceanu Eug.
Cenzori supleanți: Florescu I., Fonay I., Petcuț M.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
,, ,, ,, pentru membrii Societății	200 ,,
,, ,, ,, pentru conductori și brigadieri .	75 ,,
Numărul	25 ,,

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institutul de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

6

ANUL XLIV, Nr. 10—11 *OCTOMBRIE—NOEMBRIE, 1932*

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Problema subarboretului în arboretele de salcâm *Const. D. Chiriță și R. D. Munteanu*

Probleme administrative:

Darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931 . . . . *A. I. Ionescu*
Serviciul de cassă . . . . *P. A. Grunau*

Documentări — Comentarii:

Începuturile dreptului penal silvic în Transilvania . . . . *Otto Witting*
Curățirile . . . . *Horia Manole*

Cronica:

Conferința lemnului la Viena . . . . *Gh. I. Ionescu*
Al doilea congres internațional de carbon-carburant . . . . *N. Nedelcovici*
Excursia soc. „Prietenii naturii" a naturaliștilor ieșeni în Dobrogea . . . . *Red.*
Lemnul drept combustibil pentru camioane . *V. A. S.*

Recenzii. — *Revista revistelor.* — *Informațiuni.* — *Pagini mercuriale:* Bursa lemnului în luna Octombrie 1932
Publicațiuni: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIVme Année. No. 10-11, Octobre-Novembre, 1932
XLIV. Jahrgang, Nr. 10-11, October-November 19

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

SOMMAIRE

Études-Comptes-rendus:

Le problème de sous-étage dans les peuplements de robinier . . . . *C. D. Chiriță* et *R. D. Munteanu*

Problèmes administratifs:

Le rapport du conseil technique des forêts pour l'année 1931 . . . . *A. I. Ionesco*
Le service de caisse . . . *P. A. Grunau*

Documentations-Commentaires:

Les commencements du droit pénal forestier en Transylvanie . . . . *Otto Witting*
Les nettoiements . . . . . *Horia Manole*

Chronique.— Récensions.—Revue des revues.

Informations. — Pages mercuriales.

Publications: Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

INHALT:

Abhandlungen:

Das Problem des Unterholzes im Akazien-Bestand *C. D. Chiriță* und *R. D. Munteanu*

Verwaltungsfragen:

Bericht des technischen Forstrates für das Jahr 1931 . . . . *A. I. Ionescu*
Das Kassengebahren . . . *P. A. Grunau*

Mitteilungen:

Die Anfänge des forstlichen Strafrechtes im Transylvanien . . . . . . *Otto Witting*
Die Reinigungshiebe . . . *Horia Manole*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften.

Nachrichten. — Holzmarkt.

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

Foto C. D. Chiriţa

Codru de gorun în depresiunea subcarpatică (Rădeşti-Muscel)
Futaie de chêne rouvre dans la dépression sous carpathique
(Rădeşti-Muşcel)
Traubeneichen — Hochwald in rumänischem Hügelland (Rădeşti-Muscel)

Foto C. D. Chirița

Codru de gorun, după tăerea de însămânțare. Înălțimea medie, 32 m.
(Prislop-Muscel)
Futaie de chêne rouvre, après la coupe d'ensemencement.
Hauteur moyenne, 32 m. (Prislop-Muscel)
Traubeneichen — Hochwald nach dem Samenschlag.
Mittelhöhe 32 m. (Prislop-Muscel)

STUDII — REFERATE

PROBLEMA SUBARBORETULUI IN ARBORETELE DE SALCAM

SUBARBORETUL DE SOC

(Din lucrările laboratorului de pedologie forestieră al C. A. P. S.)

de CONST. D. CHIRIŢA in colab. cu
R. D. MUNTEANU

Salcâmul este pentru România specia forestieră destinată, desigur, în mod exagerat, să rezolve pe scară intinsă, foarte frecvente situaţii extreme: împăduriri în staţiuni limită (nisipuri, terenuri mobile, regiuni de stepă), acoperirea neintârziată şi expeditivă a intinselor suprafeţe goale din cuprinsul domeniului forestier al Statului în câmpie (în zona forestieră a acesteia chiar), etc.

Speranţele care s'au pus în salcâm şi increderea chiar, care i se acordă, au condus la cultura acestei specii în proporţii impresionante.

Evident, greşelile nu au lipsit, prin introducerea salcâmului chiar acolo unde erà contra-indicat.

Vom face aci abstracţie de aceste cazuri şi ne vom ocupa numai de acelea, în care cultura salcâmului este — deocamdată — indicată sau cel puţin admisibilă.

Deasemenea, vom exclude din consideraţiile noastre regiunile nisipoase, de care ne vom ocupa în studii speciale.

Principiul general admis este ca, în staţiuni bune, capabile de a întreţine vegetaţia viguroasă a stejarului şi a pădurii de foioase în amestec (soluri bogate în argilă şi substanţe nutritive, dar suficient levigate de săruri), cultura salcâmului, dictată de ritmul accelerat al împăduririlor în vederea acoperirii golurilor și a refacerii, trecătoare cel puțin, a pădurilor degradate, să fie numai provizorie; ulterior și progresiv s'ar trece la cultura forestieră convenabilă fiecărei stațiuni în parte.

Principiul acesta nu s'a născut din teama unei definitive extinderi și supremații a salcâmului in zonele de distribuție ale altor specii; simplitatea, comoditatea și, în f. multe cazuri, rentabilitatea actuală a culturii acestei specii, sunt motive care ar compensa în largă măsură inconvenientele extinderii salcâmului în dauna stejarului și a altor esențe prețioase.

Ci, acest provizorat — teoretic deocamdată — al culturii salcâmului, este bazat pe teama de degradare a stațiunii — mai precis, a solulului — sub influența acestei specii. Se crede că salcâmul, esență repede crescătoare, este un extenuant accelerat al solului și că cultura acestei specii, productivă și rentabilă în prima revoluție, devine mai puțin și chiar foarte puțin productivă în revoluțiile următoare, printr'o vegetație tot mai lâncedă a arboretului.

Această concepție despre rapida scădere a productivității arboretelor de salcâm, își găsește deplina confirmare în practică. Astfel, pentru condițiile limită (din punctul de vedere al vegetației salcâmului)din jud. Brăila (stepă uscată, sol greu, insuficient levigat) s'au stabilit următoarele date [1]), indicând producția la ha. a arboretelor de salcâm de diferite generații:

I-a revoluție (20 ani), 120—140 mc. din cari : 2/5 lemn de lucru și 3/5 lemn de foc, 35.000—40.000 lei.

II-a revoluție, 30—40 mc. din cari 1/10 lemn de lucru, 4/10 lemn de foc și 5/10 crăci, 6000—7000 lei.

III-a revoluție, 15—20 grămezi de crăci, 2500—3000 lei.

IV-a revoluție exclusă, regenerarea imposibilă.

Se constată că pentru această regiune, scăderea productivității culturii salcâmului este mai rapidă chiar, decât se crede în genere [2]).

---

[1]) După Ing. E. Răuță, șeful ocolului silvic Brăila.

[2]) Repetăm precizarea: Exemplul se referă la cazuri în cari cultura salcâmului este la limită admisibilă. In condițiuni staționale și mai grele (uscăciune și mai ridicată, sol și mai puțin levigat — cazul stepei dobrogene), cultura dă greș chiar la prima revoluție a arboretului. Asupra acestei probleme, vom avea ocazia să revenim cu studii speciale.

Dece însă această evoluţie progresivă şi accelerată, conducând neîntârziat la această îngrijitoare lipsă de productivitate a salcâmului?

Poate fi extenuarea solului, sărăcirea lui de substanţe nutritive, cauza principală?

Acestei probabilităţi i se acordă o mare doză de credinţă. In mod exagerat însă: în multe cazuri, chiar în mod greşit.

Problema secătuirii propriu-zise a solului se poate pune în mod neîndoielnic în cazul solurilor nisipoase, cu un conţinut redus în argilă şi humus. Deasemenea, în soluri intens levigate, spălate de baze (care însă, nu fac obiectul culturii de raport a salcâmului).

Solurile grele însă, din câmpiile ţării româneşti, cu multă argilă şi cu un ridicat conţinut în baze de schimb şi chiar în săruri, nu pot fi în aşa măsură sărăcite, încât să se poată vorbi de o extenuare a lor. Incercările cu îngrăşăminte, făcute la ocolul silvic Brăneşti, în pepiniera centrală, situată pe un cernoziom degradat — bănuit ca sărăcit în substanţe nutritive, nu au putut dovedi o ameliorare sensibilă a tinerelor plante forestiere — A. negundo, glădiţa, ş. a., în urma amendării solului cu un îngrăşământ organic, conţinând ca elemente principale: calciu, acid fosforic şi azot. Aceasta în pepinieră. In arborete cu atât mai puţin, — pe soluri de asemenea natură.

Din contra, se poate chiar vorbi de o concentraţie prea ridicată a solurilor de stepă în baze şi săruri, din punctul de vedere al culturii salcâmului.

Apoi, salcâmul însuşi, această specie considerată ca extenuantă, preferă soluri uşor levigate, slab acide, sărăcite deci — în oarecare măsură — de baze.

Problema este, cel puţin pentru solurile grele şi bogate ale câmpiilor noastre, de altă natură: îmbătrânirea tulpinilor şi a rădăcinilor, lipsa de operaţii cultuales, şi mai ales, degradarea fizică a solului în arboretele de salcâm.

Cu îmbătrânirea tulpinilor şi a rădăcinilor scade puterea de lăstărire şi mai ales vigoarea de creştere a lăstarilor.

Lipsa de operaţii culturale, lăsarea tuturor lăstarilor şi drajonilor să se concureze reciproc şi să încremenească în total, grăbesc şi mai mult efectul acestei evoluţii.

In sfârşit, evoluţia fizică a solului, acoperirea lui incompletă, înierbarea, tasarea şi uscarea lui, asigură arboretului condiţii tot mai grele de vegetaţie; sistematic apoi, fiindcă e iarbă, intervine şi păşunatul.

Şi dovada cea mai elocventă că acestea sunt cauzele, este faptul că defrişarea arboretelor îmbătrânite, de salcâm, şi instalarea de noui arborete, prin plantaţiuni cu cultură agricolă intermediară (deci: plante tinere, sol mobilizat), asigură o nouă cultură productivă a acestei specii.

Dacă în cultura salcâmului s'ar evita cele două inconveniente: concurenţa lăstarilor şi a drajonilor — prin operaţii culturale bine aplicate — şi degradarea fizică a solului — prin introducerea de esenţe de amestec sau prin creiarea unui subarboret indicat, — productivitatea salcâmului ar înregistra o curbă incomparabil mai favorabilă, în decursul succesiunii generaţiilor acestei specii pe acelaş sol.

In lucrarea de faţă, ne vom ocupa de problema subarboretului în arboretele de salcâm.

Un principiu fundamental al culturii forestiere este asigurarea producţiei lemnoase urmărite, cu condiţia menţinerii forţei productive a solului forestier.

Cultura salcâmului în arborete pure, pe soluri grele îndeosebi, păcătuieşte mult faţă de acest principiu, prin degradarea fizică a solului. Chiar când această cultură e numai de scurtă durată.

Asupra acestui fapt suntem astăzi atât de documentaţi, încât suntem scutiţi de obligaţia de a mai aduce aci exemple, probe, etc.

Spre a fi în spiritul acestui principiu sănătos, trebuie să tindem la a înlătura acest fundamental defect al culturii salcâmului.

Trebuie să avem constantă în preocupări, tendinţa de a pregăti solul pentru pădurea de amestec de foioase, la care va urma să trecem treptat, dela arboretele provizorii de salcâm.

S'au căutat în acest scop specii de amestec şi specii de subarboret,

Problemă pe cât de importantă, pe atât de variată în soluţii, aspectul ei depinzând fundamental de condiţiile staţionale.

In staţiuni favorabile vegetaţiei viguroase a salcâmului, speciile foioase de amestec (stejarul, frasinul, acerineele, etc.) sunt în genere eliminate. In staţiuni în care salcâmul, după scurt timp dela plantaţie începe a lâncezi, exercitând astfel în sol o concurenţă mult redusă, aceste esenţe se menţin, luând chiar înainte salcâmului. Intre aceste situaţii extreme, există situaţii intermediare, în care amestecul este posibil cu anumite condiţii de dispozitiv al plantaţiei, cu stăruinţă şi intervenţii oportune, etc.

Pentru a se evita degradarea fizică a solului arboretelor de salcâm şi a se ridica rentabilitatea culturii acestei specii, foarte bine venită ar fi soluţia culturii cu un subarboret indicat, bine proteguitor al solului: subarboret constituit deci dintr'o specie (sau din specii) care să suporte condiţiunile de lumină din arboretele de salcâm, concurenţa intensivă din sol şi să aibă un frunziş abundent, spre a acoperi bine solul.

Problema găsirii speciilor care să indeplinească aceste condiţiuni, este foarte interesantă şi oferă un larg câmp de observaţii şi cercetări.

Sunt constatări care arată că în anumite condiţii staţionale, există specii care se pot desvolta sub salcâm, unele numai diseminate, altele şi în asociaţie strânsă, pot suporta bine concurenţa acestuia şi, mai mult, unele pot chiar întrece concurenţa salcâmului, îl pot învinge în lupta pentru existenţă.

Observaţiile noastre în Oltenia arată că, pe soluri uşoare şi bogate (lehmuri nisipoase şi nisipuri lehmoase, humoase) salcâmul poate fi ţinut în loc, aproape nimicit chiar, de o vegetaţie bogată de: Rubus fructicosus (mur), Sambucus ebulus (boziu), Urtica dioica (urzica mare), etc., de îndată ce acestea au prins vigoare şi au luat desvoltare înainte ca salcâmul să fi realizat starea de masiv.

In urma exploatării arboretelor de crâng simplu, aceste plante — în deosebi Sambucus ebulus, aflat în asociaţie deasă — pot stânjeni în mod îngrijorător regenerarea. Se spune chiar că: „unde apare boziul, dispare salcâmul", afirmaţie cu un mare fond de adevăr.

Aceste observaţiuni trebuiesc continuate, verificate şi amplificate, spre a se şti, care trebuie să fie atitudinea noastră faţă de asemenea însoţitori ai salcâmului.

Există însă plante lemnoase, care — cel puţin în anumite condiţii staţionale — pot vegeta sub salcâm (în arborete), fără a suferi sensibil de concurenţa acestuia şi fără a exercita la rândul lor o concurenţă vătămătoare etajului dominant.

Una dintre aceste plante, asupra căreia, pentru condiţiile staţionale preferate, ne-am putut documenta, este Sambucus nigra (socul), specie care în mod natural și destul de frecvent se instalează în arboretele de salcâm, diseminat sau formând asociații mai mult sau mai puțin strânse, subarborete încheiate chiar.

Deasemenea, apare în mod natural, formând asociații dese sub unele arborete de salcâm, Ailanthus glandulosa (oțetarul). Diseminat, se instalează și arbustul binefăcător și binecuvântat, Crataegus. Mai puțin frecvent, se întâlnesc, tot în diseminație, Evonymus europaeus, E. verrucosus și Ligustrum vulgare.

⁂

Problema subarboretului în arboretele de salcâm pare să aibă două soluții. Anume :

Din observațiile noastre de până acum, în regiuni variate ale țării, suntem conduși să admitem că subarboretul de soc s'ar putea introduce și, mai ales, menține bine, în arboretele de salcâm situate în stațiuni a căror umiditate nu scade sub o anumită limită (care rămâne a se stabili).

In stațiuni aflate în mediu sub această limită de umiditate (în genere antestepa și stepa tipică), în care salcâmul vegetează mai puțin viguros și exercită în sol o concurență mult redusă, formând arborete în genere mai luminate, s'ar putea menține în asociație strânsă — ca subarboret — arbustul Crataegus, singur sau în amestec cu Evonymus și Ligustrum.

Așa încât, din punctul de vedere al problemei subarboretului, putem împărți arboretele de salcâm situate pe soluri capabile de a întreține vegetația stejarului și a altor foioase, în două mari categorii:

a) arborete de stațiuni tip umed-fresc, indicat subarboretul de soc,

b) arborete de stațiuni tip uscat, indicat subarboretul de Crataegus pur (de preferat) sau de Crataegus-Evonymus-Ligustrum.

Ne vom ocupa în lucrarea de față numai de subarboretul de soc în arboretele de salcâm.

⁂

Socul (Sambucus nigra), acest arbust de câmpie, deal și munte, este caracteristic pentru soluri fresce, umede chiar și humoase. Toate tratatele de botanică îl citează ca atare. Această preferință — marcând exigența accentuată față de umiditate și substanțe nutritive — se manifestă prin apariția și distribuția acestui arbust în deosebi în stațiuni umede: lunci, depresiuni, locuri umbrite sau situate în apropierea vreunui curs de apă, etc. Deasemenea, este citat ca formând subarborete în pădurile luminate.

In stațiuni restrânse, cu caracter de frescheță a solului, reprezentând accidente locale, îl găsim chiar în stepa propriu-zisă (în depresiuni, șanțuri, etc.); în satele din stepă îl găsim foarte frecvent în adăpostul oferind umbră și un sol fresc, al gardurilor.

Stațiunile cu sol fresc și umiditate atmosferică mai ridicată decât cea din stepa tipică, sunt însă numai preferate de soc, fără a fi stațiunile unice ale acestei specii. Nu rareori întâlnim socul în stațiuni destul de uscate: în arborete de salcâm sau de stejar situate în stepa propriu-zisă, în terenuri lipsite de depresiuni sau de orice alte împrejurări, care ar aduce o ridicare a umidității locale. Astfel îl găsim în arboretele de salcâm din preajma Brăilei (la „Monument" găsit de noi, la Lacul Sărat, găsit de d-l Ing. Răuță), de asemenea în pădurea de stejar Codreanca (după informațiile d-lui Ing. Codru), în pădurea de stejar dela Hanul Conachi, găsit de noi, etc. Am citat câteva numai, dintre multiplele cazuri.

Evident, în asemenea stațiuni relativ uscate, socul găsește numai o realizare parțială a exigențelor sale față de umiditate și crește mai puțin viguros decât în cele umede. De aceea, nici nu l-am putut găsi în asociații strânse. Interesant este însă de stabilit că, nu este o specie exclusiv de stațiuni umede și că, în mod natural, poate suporta concurența salcâmului și a altor specii, chiar în regiuni cu caracter de stepă. Rămâne, evident, de urmărit, cum se prezintă problema în diferite cazuri de consistență a arboretului și a subarboretului însuși. Mai ales.

Această constatare ne îndreptățește să admitem că acest arbust ar putea fi introdus pe cale artificială atât în arboretele de salcâm din stațiuni relativ umede (lunci, depresiuni, etc.), cât și cu titlu de încercare, în arborete situate în stațiuni prezintând, din punctul de vedere al umidității, caracterul mediu al zonei de șleau: în stațiuni tipice de ante-stepă și de stepă, posibilitatea de menținere a socului în asociație strânsă fiind problematică, este indicat să fie introdus numai cu titlu de încercare, pe scară f. redusă.

Interesant este de stabilit, cărui fapt se datorește proprietatea socului de a suporta concurența salcâmului în arboret. Se știe.

salcâmul are o inrădăcinare foarte viguroasă, cu bogate și lungi ramificații în stratul superficial al solului (în majoritatea cazurilor — excepție in unele soluri nisipoase — majoritatea rădăcinilor ocupă stratul 0—30 cm. sau 0—40 cm al solului). Din cauza acestui sistem de rădăcini extrem de ramificat in stratul superficial al solului, concurența acestei specii în sol este foarte mare.

Probabilitatea de a se putea găsi o specie cu inrădăcinare „pivotantă", sau „pivotantă-trasantă" — care, fiind avizată la straturile mai profunde ale solului, ar putea scăpa de concurența exterminantă a salcâmului — este foarte mică, dacă nu inexistentă. Fiindcă, propriu-zis, specii cu inrădăcinare tipică și în toate cazurile aceeași, pivotantă sau pivotantă-trasantă, nu există. Inrădăcinarea speciilor este un caracter foarte variabil: rădăcinile se acomodează condițiilor de sol. În câmpia română, in general, la toate speciile adică, și in majoritatea condițiilor de sol, majoritatea rădăcinilor se desvoltă în unul și același strat superficial al solului de 0—20 cm, 0—30 cm, sau 0—40 cm., după caracterul solului [1]).

Așa că, nu după profunzimea inrădăcinării trebuie să se caute specia care să reziste concurenței salcâmului, ci după abundența rădăcinilor in stratul superficial, cel mai activ al solului.

Din acest punct de vedere, înrădăcinarea socului este foarte bine dotată.

Fotografia de pe pag. următoare arată că socul posedă o înrădăcinare fasciculată, extrem de abundentă, cu ramificații ce se întind în stratul superficial (până la 30 cm. adâncime), mergând inlături până la 1.00—1.20 m. și mai mult. In fotografia dată rădăcinile sunt mult aplecate, fiind f. moi; rădăcinile notate cu a și b arată dispoziția normală a rădăcinilor în sol.

Pentru comparație, s'a așezat un baston gros de 8 mm., cu părți din lungimea lui de câte 10 cm. colorate alternativ, în alb și in negru.

Această inrădăcinare, reprezentând o reală abundență de căi de absorbție, asigură socului o capacitate de nutriție de neinvins de către salcâm.

Insfârșit, proprietatea acestui arbust de a lăstări puternic.

---

[1]) Vezi in acest sens: C. D. Chiriță „Studiul fizic al solurilor forestiere" Rev. Pădurilor Nr. 4 pag. 291/1931.

arată că se poate regenerà ușor pe această cale, ținând și din acest punct de vedere, piept salcâmului.

*

Poate constitui socul un subarboret util în arboretele de salcâm?

Adică, în asociație strânsă, poate acest arbust ajuta vegetației salcâmului? Poate feri solul de degradarea proprietăților lui ca factor vegetativ, sau îl poate chiar ameliora în sens fizic?

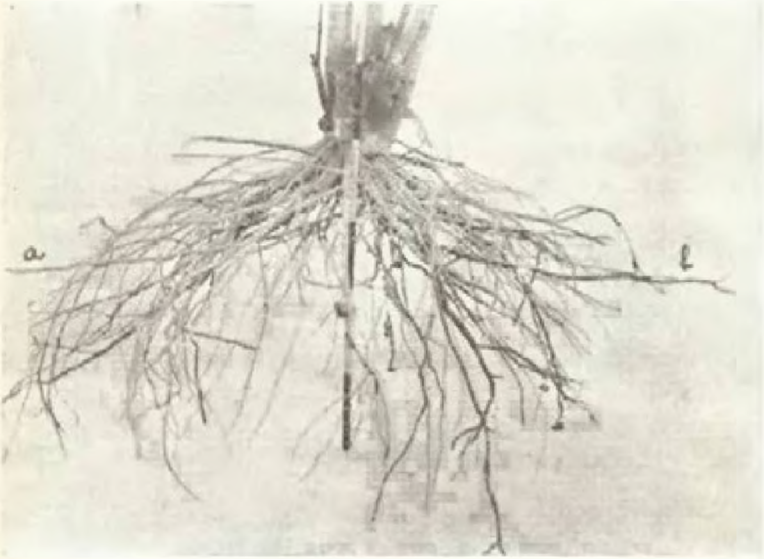

Rădăcinile socului. Rădăcinile a și b au înclinarea normală, din sol. Celelalte sunt mai plecate

Pentru a lămuri această problemă, am întreprins cercetări în două păduri cu arborete de salcâm prezentând subarborete de soc: în pădurea Cazota, jud. Buzău, proprietate a Eforiei Spitalelor Civile și în pădurea Hereasca, din ocolul silvic M-rea Țigănești, jud. Ilfov.

Pădurea Cazota este situată în condițiuni staționale de ușoară depresiune (apa freatică la 6—8 m.), cu sol (de tipul cernoziom degradat) cu caracter de lehm propriu-zis.

Arboretul de salcâm, care ne preocupă, are vârsta de 15 ani, înălțimea medie de 12,0 m., diametrul terier mediu de 11 cm.

Socul apare în formă de tufe izolate sau în asociații mai mari, cu înălțimea de 3—4 m., fără a constitui un subarboret continuu pe o porțiune mai însemnată a arboretului. Din această cauză și efectul

Subarboretul de soc din pădurea Cazota

acestui subarboret va fi aci mai redus decât în cazul unui subarboret continuu.

Pădurea Hereasca. Arboretul de salcâm este situat pe o terasă a râului Ialomiţa, la 6—7 m. deasupra cursului apei, pe un nisip lehmos la suprafaţă, trecând în lehm-nisipos sub 10 cm adâncime.

Pădurea Hereasca. Arboretul de salcâm, cu subarboretul de soc.

Arboretul este provenit din tulpini tinere de salcâm, care au fost recepate în 1919, din cauza tăierilor neregulate din timpul răsboiului, deci are vârsta de 13 ani. Înălţimea medie, în porţiunile cu subarboret de 14—15 m., consistenţa 0,7—1,0. Diametrul terier mediu de 12 cm. în porţiunile cu subarboret şi de 10 cm. în porţiunile înierbate.

Socul formează aci un subarboret aproape neîntrerupt, cu înălțimea de 1,5—4,0 m.

Din observarea acestui arboret se constată că, în toate porțiunile lipsite de subarboret, arborii au înălțimi mai mici cel puțin cu 1 m., față de porțiunile alăturate, cu subarboret de soc.

Noi nu putem admite, că pe porțiunile cu subarboret solul a fost înainte de instalarea socului mai bun sau mai umed decât pe porțiunile înierbate, fiindcă asemenea deosebiri nu pot avea frecvența și distribuția insulară de aci. Așa că, deosebirile constatate în creșterea salcâmului nu le putem atribui decât influenței favorabile a subarboretului de soc. Efectul intervine așa de sistematic și evident, încât influența favorabilă a subarboretului de soc își găsește aci o elocventă confirmare.

Influența subarboretului de soc asupra condițiilor de sol.

Dispersitatea solului.

Deoarece valorile ce caracterizează multe dintre proprietățile fizice ale solului (în special cele referitoare la structură, compacitate, etc.) sunt în însemnată măsură influențate de dispersitatea acestuia (mărimea grăunților), pentru o orientare aproximativă asupra solurilor ce comparăm, dăm mai jos rezultatul analizelor mecanice (executate numai asupra câte unei probe, dela nivelele indicate):

Cazota

	Adâncimea	> 0,05 mm.	0,05—0,02 mm.	0,02—0,01 mm.	< 0,01 mm.
Sol înierbat	0—10 cm.	20,44 %	35,50 %	16,24 %	27,82 %
Sol sub soc	0—10 „	22,10 „	36,70 „	15,80 „	25,40 „

Hercasca

Sol înierbat	0—10 „	64,05 „	20,50 „	6,56 „	8,89 „
	10—20 „	39,56 „	28,20 „	13,24 „	19,00 „
Sol sub soc	0—10 „	52,97 „	28,75 „	7,92 „	10,36 „
	10—26 „	45,53 „	26,90 „	10,70 „	16,87 „

Se constată că în cazul pădurii Cazota avem a face cu un lehm propriu-zis, iar în cazul pădurii Hereasca cu un nisip lehmos, trecând sub 10 cm. într'un lehm nisipos.

Structura solului.

Am arătat în mod repetat, în lucrările noastre anterioare, că pentru solurile forestiere (cu excepţia nisipurilor) structura este un factor determinant al tuturor proprietăţilor fundamentale ale solului [1]). Cu cât sunt mai afânate — deci cu cât au, pentru dipersităţi analoage, un volum total de spaţii lacunare mai mare şi o compacitate mai redusă, cu atât viaţa din sol este mai activă, cu atât vegetaţia forestieră are un substrat mai favorabil.

Este demn de accentuat că din punctul de vedere al structurii, între solurile apropiate ce se compară, deosebirile importante se observă numai în stratul superficial al solului (0—10 cm.) şi mult mai puţin în stratul imediat următor (10—20 cm.). Sub 20 cm. deosebirile sunt, în genere, mici şi nu este indicat să urmărim a le prinde cu metode meticuloase.

In spiritul acestei constatări, am acordat toată atenţiunea stratului superficial al solului, până la 10—15 cm. adâncime. Acest strat (în deosebi până la 10 cm.) a fost cercetat din punct de vedere al structurii, după metoda cilindrului şi cu sonda Meyenburg.

Cu metoda cilindrului s'au găsit următoarele valori pentru volumul spaţiului lacunar total al solului, pentru stratul superficial 0—10 cm.:

Cazota:

0 — 10 cm.	sub soc	sol inierbat	diferenţe	
			absolute	relative
valori medii . .	54,05%	50,40%	3,65%	7,25%
valori extreme .	62,35 „	49,35 „	13,00 „	26,34 „

Se constată deci în mediu o diferenţă de 3,65%, respectiv

---

[1]) Vezi îndeosebi: C. D. Chiriţă. Studiul fizic al solurilor forestiere Rev. Păd. No. 2 şi 4/1931.

7,25% [1]) în favoarea solului cu subarboret de soc. Între porţiunile cu solul cel mai afânat de sub soc şi cele înierbate, cu solul cel mai tasat, diferenţa absolută este de 13,00%, iar cea relativă de 26,34%.

Hereasca:

0 — 10 cm.	sub soc	sol înierbat	diferenţe	
			absolute	relative
valori medii . .	57,50%	52,30%	5,20%	9,95%
valori extreme .	63,60 „	49,80 „	13,80 „	27,70 „

Deci, sub soc, spaţiul lacunar total al solului este în mediu cu 5,2% — respectiv 9,95% — mai mare decât în solul înierbat. Între porţiunile cu solul cel mai afânat de sub soc şi cele cu solul cel mai tasat (porţiunile înierbate) diferenţa este de 13,8%, respectiv de 27,7%.

Ameliorarea solului, datorită subarboretului de soc, este deci evidentă.

Compacitatea solului am studiat-o cu sonda de rezistenţă a lui von Meyenburg [2]).

Pentru a urmări mai deaproape stratul superficial (0—10—15 cm.) am utilizat arcul cel mai sensibil al sondei, cel de 20 kg. Pentru acest strat s'au obţinut curbe foarte variate, totuşi caracteristice pentru structura solului. Curbele pentru stratul sperficial, în solul de sub soc, fiind foarte deosebite, nu vom da aci curbele medii — imposibil de stabilit — ci, câte o serie dintre cele mai caracteristice obţinute.

Din observarea curbelor se constată că, în solul înierbat, compacitatea este destul de uniformă, putându-se chiar trasă o curbă medie.

Curbele de compacitate ale solului înierbat stau pe tot parcursul (cu mici excepţii, explicabile prin accidentele inevitabile din sol)

---

1) Diferenţele absolute se referă la volumul total al solului şi se obţin prin scăderea coloanei II-a din I-a: sunt mai puţin expresive decât diferenţele relative, care se raportează numai la spaţiul lacunar, arătând cu cât % acesta s'a mărit sau s'a redus, în mod real. Diferenţele relative exprimă mai credincios proporţiile schimbărilor intervenite.

2) Vezi amănunte asupra acestei sonde în studiul: C. D. Chiriţă şi T. P. Bălănică: „Influenţa ecologică a subarboretului în pădurile din câmpia română". Rev. Păd. Nr. 7/1932.

deasupra celor corespunzătoare solului de sub soc. Solul înierbat este deci evident mai compact decât cel de sub soc.

Urmărind curbele pentru solul de sub soc, observăm o neregularitate dusă foarte departe. Mai întâi, pe când curbele pentru solul înierbat arată că solul începe să aibă o rezistenţă determinabilă, în mediu dela 1 cm. adâncime, cele pentru solul de sub soc arată că rezistenţa acestui sol începe a se evidenţia dela adâncimi foarte diferite: dela 1.5 cm.; dela 2, 3, 7, 8, 11 cm., etc.; iar mersul curbelor este foarte neregulat.

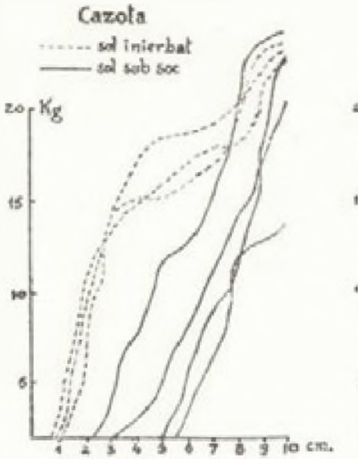

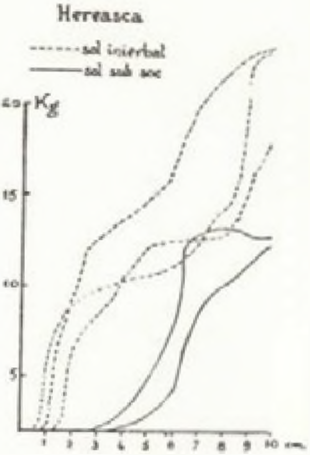

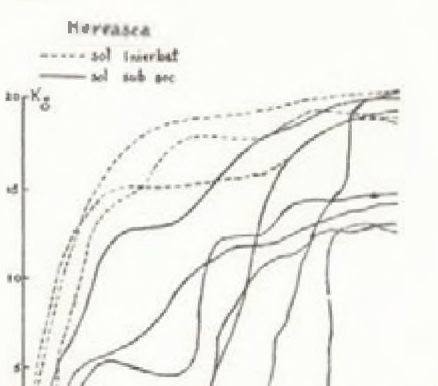

Această neregularitate a curbelor de rezistenţă redă în mod foarte credincios stările în care se află solul sub subarboretul de soc (şi, în genere, sub orice subarboret cu efecte bune asupra solului).

Anume, aceste curbe arată că solul se află în stări de ameliorare diferit înaintate. Sunt unele curbe care, mergând foarte aproape de cele ale solului înierbat, arată că solul în punctul caracterizat de curbă abia începe a se ameliora.

Cu cât curbele încep mai spre dreapta şi cu cât se ridică mai puţin, cu atât solul se află într'o stare mai înaintată de ameliorare.

Prin aceste curbe avem în faţă imaginea unui sol activ — adică a unui sol acoperit cu un strat de grosime variabilă de litieră, de humus pământos (mull) şi de pământ humos foarte afânat — cu un strat, în genere, foarte frământat şi neregulat străbătut de fauna abundentă a solului. Grosimea maximă a acestui strat foarte afânat, fără o compacitate înregistrabilă, a fost găsită de 5.5 cm. la Cazota şi de 11 cm. la Hereasca.

Imediat sub stratul acesta foarte afânat şi foarte neregulat ca grosime (variind deci între 1,5 cm. şi 10—11 cm.) solul are o rezistenţă de asemenea foarte variabilă, atingând la 10 cm., 12—20 kgr., sub soc rezistenţa (compacitatea deci) rămânând inferioară celeia din solul înierbat.

Pentru stratul mai profund al solului s'a lucrat cu rezistenţa de 60 kg. şi s'au obţinut curbe, ale căror medii au dat diagramele de mai jos.

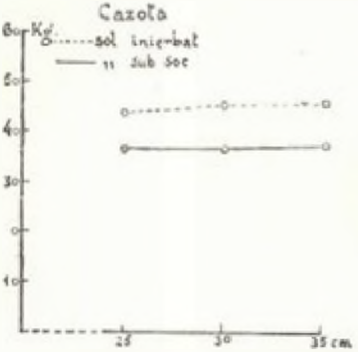

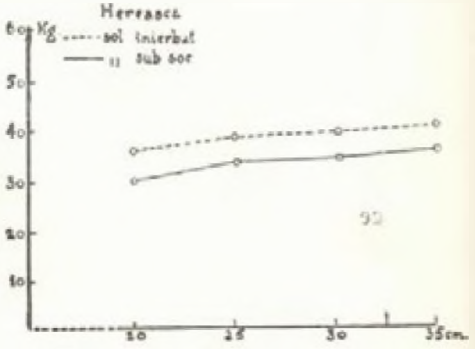

Aceste diagrame arată că sub soc solul rămâne chiar până la 35 cm. mai afânat (cu aprox. 7—9 kg. rezistenţă la Cazota şi aprox. 5 kg. la Hereasca) decât în porţiunile înierbate, fără subarboret. Rezistenţa mai mare a solului dela Cazota se datoreşte şi dispersităţii mai înaintate a acestui sol (conţinutului mai ridicat în argilă).

Determinările de spaţii lacunare şi cele de compacitate arată astfel foarte clar, că subarboretul de soc oferă solului un admirabil adăpost, asigurându-i o stare de afânare sensibil mai favorabilă decât în cazul lipsei acestui subarboret şi înierbării cu graminee.

Conţinutul în humus.

Şi la aceste determinări ne-am preocupat îndeosebi de stratul superficial, 0—10 cm., singurul cu diferenţe remarcabile.

Humusul s'a determinat prin calcinarea umedă, după Knopp.

S'au obţinut următoarele date: (cifrele exprimă procente din greutatea solului absolut uscat).

Pădurea	Nivelul	sub soc	înierbat	Diferenţe	
				absolute	relative
Carola	0—10 cm.	4,95 %	3,64 %	1,31 %	36,00 %
Hereasca . . .	0—10 cm.	4,50 „	3,39 „	1,11 „	32,40 „

Ultima coloană arată că sub soc humusul din sol creşte cu 36% — respectiv 32,4% —.

Determinările prin calcinare (care redau toate substanţele organice aflate în sol, plus apa de constituţie a substanţelor din sol şi, dacă există, CO_2 al carbonaţilor) au dat următoarele valori:

Pădurea	Nivelul	sub soc	înierbat	Diferenţe	
				absolute	relative
Carota	0—10 cm.	10,93 %	9,92 %	1,01 %	10,17 %
Hereasca . . .	0—10 cm.	8,41 „	7,39 „	1,02 „	18,80 „

Şi aceste determinări arată importante deosebiri, care provin numai din conţinutul diferit în substanţe organice — humificate sau în curs de humificare.

Umiditatea solului

Foarte probabil, cea mai însemnată influenţă se manifestă în condiţiile de umiditate ale solului. Sub soc este umbră complectă, adăpost contra vânturilor, iar buruieni nu apar. Unde socul lipseşte, solul este încălzit şi uscat de soare, uscat deasemenea de vânturi şi de graminee.

Determinări repetate de umiditate nu am putut executa, din cauza situației defavorabile a arboretelor. De aceia, din acest punct de vedere ne mulțumim aci numai cu aceste precizări și ne referim la lucrarea noastră anterioară asupra influenței subarboretului de Crataegus, asupra umidității solului în cursul perioadei de vegetație.

Cercetările noastre, deși executate numai asupra unora dintre caracteristicele solului, sunt totuși concludente pentru a recunoaște solul de sub adăpostul subarboretului de soc, ca mult mai apropiat de starea solului forestier ideal, decât cel neacoperit de acest subarboret, înierbat.

Ferit de acțiunea de uscare a vântului, a razelor solare și a gramineelor (marele consumator al apei solului), acoperit de un strat afânat de humus și de pământ humos, cu o compacitate mai scăzută și o afânare sensibil mai ridicată (decât în cazul solului înierbat), solul de sub asociația continuă de soc oferă un substrat mult mai favorabil desvoltării vieții microflorei, micro și macrofaunei caracteristice solului forestier, precum și — mai ales — desvoltării pădurii însăși, decât solul înierbat.

Cea mai bună exteriorizare a intensificării vieții în acest sol — ca rezultantă a ameliorării întregului complex al condițiilor fizice și în parte chimice —, este activitatea animală din stratul superficial al solului acoperit de subarboret:

Solul pare — acolo unde adăpostul subarboretului este bine realizat, ca frământat de această activitate: este răscolit, străbătut în toate direcțiile de canale, mărunțit, etc.

Subarboretul de soc asigură astfel solului arboretului de salcâm, adăpostul cel mai bun în contra tuturor factorilor, cari altfel i-ar reduce capacitatea de a întreține viața vegetală.

Această capacitate de a întreține viața vegetală, cercetările pedologice o pot admirabil stabili, studiind activitatea bacteriană a solului — adică: intensitatea vieții micro-florei solului. Iar silvicultorul poate stabili această capacitate, studiind intensitatea vieții pădurii însăși.

In lipsa, provizorie, a posibilităților de a studia micro-biologia solului, ne mulțumim numai cu observațiuni asupra arboretului.

Din descrierea arboretului din pădurea Hereasca, am văzut că în porţiunile acoperite de soc, arborii sunt mai bine desvoltaţi — atât în înălţime cât şi în diametru — decât cei din porţiunile inierbate.

Porţiunile inierbate fiind în genere puţin intinse, nu putem da aici cifre medii caracteristice. Ne limităm la precizările făcute la descrierea arboretului (pag. 635).

In arboretul din pădurea Cazota, asociaţia de soc neformând un subarboret continuu, ci numai tufe şi boschete izolate, efectul asupra desvoltării arboretului nu se poate constata. E şi explicabil, deoarece efectele salutare ale subarboretului — îndeosebi asupra umidităţii solului — se realizează numai când subarboretul oferă solului un adăpost neintrerupt.

⁂

Studiul de faţă se sprijină pe un material documentar relativ restrâns. Pentru certitudinea concluziilor noastre ar fi fost necesar să cercetăm mai multe cazuri. Acestea lipsindu-ne însă, ne-am mulţumit cu indicaţiile cazurilor ce am prezintat — indicaţii care, deşi restrânse, sunt suficiente totuşi pentru a ne documenta asupra importanţei şi liniilor mari ale problemei.

Rămâne de văzut, măsura în care constatările noastre — cele dela pădurea Hereasca mai ales, sunt valabile şi pentru alte staţiuni, îndeosebi pentru regiuni lipsite de condiţii favorabile de umiditate.

De aceea, considerăm lucrarea de faţă, ca o semnalare şi o caracterizare în linii mari a problemei.

Este indicat ca aceia, cărora le este încredinţată practica silvică, să urmărească problema în multiplele staţiuni în care activează.

In lipsa unui organ special de experimentaţie, este binevenit ca, la ocoalele silvice în care problema subarboretului în arboretele de salcâm, se pune pe scară importantă (fie că sunt staţiuni variate, fie că regiunea prezintă caracter de uniformitate), să se facă încercări, pe suprafeţe mici, de a introduce socul prin însămânţare — în arboretele de salcâm; în staţiuni umede (depresiuni, văi, lunci), lucrarea se poate executa pe scară mare, fără teamă de nereuşită. Evident, pe nisipuri sărace, lipsite de argilă, încercările ar fi inutile.

Care este limita la care sfârşeşte posibilitatea de menţinere a subarboretului de soc şi la care începe domeniul subarboretului de Crataegus sau Crataegus-Evonymus-Ligustrum; care sunt momentul şi modalitatea cea mai indicată de introducere a acestor subarborete; care sunt efectele lor asupra arboretului, în multiplele cazuri de staţiune, consistenţă, vârstă, revoluţie, etc., acestea sunt probleme pe care numai o întinsă şi variată experimentaţie le poate rezolvă.

De aceea, repetăm, este indicat ca la această experimentaţie să contribuie şi ocoalele silvice avizate la cultura pe scară întinsă a salcâmului, instalând cât mai multe suprafeţe de cercetări. Indeosebi aceste suprafeţe să fie astfel instalate, încât să se poată stabili o comparaţie între arboretul cu subarboret şi cel fără subarboret.

Laboratorul de pedologie forestieră al C. A. P. S., prin personalul său, a început însuşi instalarea de suprafeţe de experimentaţie în acest sens.

Pentru experimentaţia dela ocoale, stăm la dispoziţie cu informaţii, cercetări, etc.

Asupra problemelor discutate în acest studiu, ne rezervăm datoria de a reveni, mai târziu, cu noui documentări.

Le problème du sous-étage dans les peuplements de robinier

Le sous-étage de sureau

(Travail effectué dans le laboratoire de pédologie forestière
de l'Administration des forêts de l'État).

La culture du robinier a pris dans le dernier temps des proportions notables et selon toutes les probabilités, elle se developpera encore davantage.

Cependant on attribue à cette culture un caractère provisoire à cause de son mauvais comportement dans la seconde et dans les suivantes générations.

Tandis que la culture du robinier est très rémunératrice dans la première révolution, dans la seconde, la production en matière des peuplements provenus de rejets et de drajons, peut être réduite à une dixième et dans la troisième révolution, presque nulle.

On admettait comme cause principale de ce facheux phénomène: l'épuisement du sol: étant donné son accroissement rapide, cette essence serait capable d'en extraire une grande quantité de substances nutritives. Cependant dans les sols riches en argile et en matières nutritives, tels qu'on les rencontre dans la plaine roumaine, on n'arrive pas si aisément à l'épuisement.

La réduction de la productivité doit être attribuée à l'absence de toute opération d'amélioration des peuplements et à la dégradation physique du sol à cause du faible recouvrement que lui procure le robinier.

Les auteurs pensent que l'introduction d'un sous-étage dans les peuplements de robinier et la pratique de quelques travaux culturals, pourraient éviter la dégradation du sol et assurer une végétation bien plus vigoureuse dans la deuxième et troisième révolution.

Le problème du sous-étage dans les peuplements de robinier est bien difficile à résoudre, vue la concurrence excessive que cette essence exerce dans le sol. Peu nombreuses sont les espèces forestières qui puissent supporter cette concurrence.

Les auteurs ont pu observer que dans les forêts de robinier sur des sols frais, s'installe, par voie naturelle, un sous-étage de sureau (Sambucus nigra); même dans les forêts situées dans la steppe ou dans l'avant-steppe on trouve souvent des exemplaires de sureau. D'autre part si l'humidité du sol manque, ces sont Crataegus, Evonymus et Ligustrum qui apparaissent disséminés et qui pourraient former un sous-étage dans les peuplements de robinier.

En partant de ces constatations, M. M. Chiriță et Munteanu étudient le sous-étage de sureau, afin de préciser son influence sur l'état du sol et sur le développement du peuplement.

Le résultat de ces recherches montre qu'à l'abris du sureau, le sol des peuplements du robinier est moins tassé, ça veut dire qu'il possède un espace lacunaire plus grand et une compacité réduite; en même temps il est plus riche en humus que le sol couvert d'herbes du même peuplement.

Là ou le sureau s'est installé, le sol est bien abrité, préservé contre la végétation herbacée et par conséquant, plus frais que dans les portions couvertes d'herbes. L'accroissement du robinier autant en diamètre qu'en hauteur est plus vigoureux dans le cas de l'existence d'un sous-étage bien formé de sureau.

S'appuyant sur les recherches dont les résultats se trouvent aux pages 638—643 les auteurs proposent l'introduction du sureau comme sous-étage dans tous les peuplements de robinier végétant sur des sols humides et des sols frais, — et en même temps dans une mesure plus réduite, à titre d'expérience, — dans les endroits bénéficiant des conditions moins favorables d'humidité.

Das Problem des Unterholzes im Akazien-Bestand.

Holunder als Unterholz.

(Mitteilung aus dem bodenkundlichen Laboratorium der staatlichen Forstverwaltung).

In Rumänien wurde die Akazie in letzter Zeit immer mehr angebaut, und aller Wahrscheinlichkeit nach wird ihre Kultur in nächster Zeit noch zunehmen. Diese Bewegung hat indess einen provisorischen Charakter, weil der Wuchs der Akazie auf gleichem Boden im zweiten und den folgenden Umtrieben, einen nicht zufriedenstellenden Gang anzeigt. Während der Akazien-Anbau im ersten Umtrieb meistens äusserst rentabel ist, fällt der Zuwachs des folgenden Bestandes,

hervorgegangen aus Stock- und Wurzelausschlägen manchmal um das zehn- und mehrfache des Mutterbestandes, um im dritten Umtriebe fast ganz zu versagen. Es ist die Ansicht ausgesprochen worden, dass die Ursache dieses Rückganges Bodenerschöpfung sei. In der Tat verbraucht die schnellwüchsige Akazie in kurzer Zeit bedeutende Mengen von Nährstoffen des bestockten Bodens. Indess in der rumänischen Ebene, dort wo der Boden Ton- und Nährstoffreich ist, kann der erwähnten Bodenauszehrung eine besondere Bedeutung nicht zuerkannt werden. Die vornehmlichen Ursachen der Zuwachsabnahme im Akazien-Niederwald sind folgende: der Mangel an nötigen Erziehungshieben (Reinigungshiebe und Durchforstungen) und die physikalische Degradierung des Bodens, welche sich aus der unvollkommenen Bedeckung desselben durch den Bestand ergibt. Die Verfasser sind der Ansicht, dass durch Unterbauung der Akazienbestände die physikalischen Degradierung des Bodens gesteuert und der Zuwachs namentlich im zweiten und dritten Umtriebe, auch infolge der erwähnten Erziehungshiebe gehoben werden würde. Indess scheint die Lösung des Unterbauproblems der Akazienbestände recht schwierig. In der Tat gibt die intensive Konkurrenz der Akazienwurzeln zu denken. Es sind nur wenige Holzarten welche dieser Konkurrenz gewachsen sind. Im Auwald und auf Boden die nicht allzutrocken sind, erscheint des öfteren im Akazienbestand der Holunder (Sambucus nigra) als Unterholz. Selbst in den Wäldern der Steppe und der Vorsteppe kann man vielfach Exemplare von Holunder finden, welche zufriedenstellende Wuchsleistungen aufweisen. Auch Crataegus, Evonymus u. Ligustrum finden sich hie und da im Bestand verstreut.

Die Verfasser meinen dass auf feuchten und frischen Boden Holunder als Unterholz angezeigt, hingegen auf trockenen Böden das Crataegus- u. Crataegus-Evonymus Ligustrum-Unterholz am Platze seien. Im vorliegenden Aufsatze beschäftigen sie sich mit dem Holunderunterholz und untersuchen den Einfluss welchen dasselbe auf Bodenzustand und Zuwachsgang des Bestandes ausüben. Die Untersuchungsergebnisse sind folgende: dort wo sich Unterholz von Holunder eingefunden hat, ist der Boden lockerer (die Hohlräume sind im Ganzen grösser, die Bodendichtigkeit geringer) und humusreicher als begrünter Boden desselben Bestandes. Unter Holunder ist der Boden besser gedeckt, Unkrautwuchs ist nicht vorhanden. Demgemäss ist der Boden feuchter als in den begrünten Partien, dort wo jedes Unterholz fehlt. Desgleichen ist Stärken- und Höhenzuwachs des Akazienbestandes, soweit er mit Holunder unterstellt ist, grösser und lebhafter. Die Untersuchungsergebnisse finden sich auf Seiten 638-643. Auf Grund dieser Ergebnisse schlagen die Verfasser vor, Akazienbestände mit Holunder zu unterbauen soweit der Boden feucht oder frisch ist und desweiteren, wenigstens versuchsweise und auf kleineren Flächen auch dort, wo in der rumänischen Ebene die Feuchtigkeit des Bodens nicht gerade zufriedenstellend ist.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

DAREA DE SEAMA A CONSILIULUI TECHNIC AL PADURILOR PE ANUL 1931

de A. I. IONESCU

Consiliul Technic al pădurilor satisfăcând şi o dispoziţie a legii — art. 55 din legea pentru administrarea pădurilor — dar şi o nevoe de mult timp resimţită de cercurile specialiştilor, şi-a dat publicităţii a doua sa dare de seamă, aceia pe anul 1931.

Din intreaga expunere se desprinde o fermă hotărire de apărare a legalităţii in materie silvică inscrisă in actualele legiuiri forestiere ale ţării precum şi cele mai noi concepţii in aplicarea principiilor şi regulelor de technică şi cultură silvică. Departe de specialistul de altă dată, rece şi rigid ca şi textul sau formula fără viaţă aplicată, izolat în turnul de fildeş al ideilor sale învăţate din cărţi sau al construcţiilor sale technice ipotetice, desprins de orice legătură cu viaţa reală a pădurii şi ignorând nevoile profunde şi copleşitoare ale proprietarilor de păduri, consiliul a putut găsi in ştiinţa şi vasta sa experienţă, dar mai cu seamă in adânc înţelegătorul său suflet, puterea şi curajul de a interpreta şi adapta textele de legi şi principiile ştiinţei la pulsul totdeauna nou şi extrem de interesant al vieţei şi nevoilor pădurilor Ţării.

Din intreaga dare de seamă reese cu evidenţă preocuparea de fiece moment a Consiliului de a nu-şi limita activitatea sa numai la rezolvarea cazurilor izolate ce i s'au prezentat spre examinare, ci de a face şi acea operă de coordonare, de ansamblu, inspirat dintr'o concepţie unitară şi constructivă a principiilor şi textelor, care să creieze legea silvică de mâine și să traseze drumuri noi și fecunde pentru politica forestieră a țării.

Față de importanța problemelor, hotărît și de front atacate de Consiliu, față de amploarea desvoltărilor și nivelul strict științific pe care-l găsim la fiece pas în tratarea chestiunilor, este incontestabil că această dar de seamă iese din cadrul obicinuit ce-l au asemenea lucrări și marchează un pas înainte în realizările acestui înalt for al administrației silvice.

Darea de seamă — al cărei cuprins îl dăm mai jos în părțile esențiale — este împărțită în capitole în legătură cu marile postulate de politică, economic și technică silvică: conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor.

AMENAJAREA PĂDURILOR

Conform art. 3 din Codul silvic, coroborat cu art. I și II din Legea modificatoare a acestui Cod, amenajamentul are de scop:

a) fixarea condițiunilor și modului de exploatare al pădurii;

b) stabilirea posibilității în vederea continuității exploatării produselor principale, tinzând la realizarea posibilității normale;

c) a asigura regenerarea pădurii cu specii de valoare proprii regiunii;

d) producerea lemnului de lucru și de construcție în locurile unde natura terenului și esențelor vor permite aceasta.

Stabilirea prin amenajament a posibilității în modul prescris de lege, este aplicarea principiului continuității cu raport susținut, pe care Consiliul îl consideră ca principiu fundamental în exploatarea pădurilor Statului și ale tuturor fundațiunilor și persoanelor juridice de drept public sau de drept privat. Acest principiu a fost definitiv câștigat pentru politica forestieră a tuturor Statelor din lume cu o bună gospodărie publică, fiind înscris în legile lor organice, ca o obligațiune de interes general.

Și doctrina silvică este unanimă în această privință. Cităm: *Prof. Dr. Max Endres*, spune: „Acest punct de vedere pentru Stat, Comună și Corporațiuni, pentru proprietarii particulari, cari voluntar sau obligați trebue să trăiască din renta pădurii lor, este de o hotăritoare importanță" (Forstpolitik pag. 463). *Prof. Dr. Weber*: „Pentru exploatările forestiere de mari întinderi, ca și în proprietatea mare a Statului și a comunelor, gospodăria silvică bazată pe principiul raportului susținut anual este o necesitate pozitivă, dela care principial nimeni nu se poate indepărta nepedepsit, dar care în ceia ce privește menținerea strictă a egalității cantității de produse anuale este și trebue să fie supusă la modificări" (Die Bedeutung des Waldes und die Aufgabe der Forstwirtschaft. Handbuch der Forstwissenschaft. Vol. I pag. 163). *Prof. G. Huffel* în tratatul său „Economie Forestière" Vol. III, numește pădurea exploatată pe bază de raport susținut „pădurea amenajată prin excelență".

Consiliul socotește că nu e o utopie a urmări, cu perzistență obținerea raportului susținut în exploatare, în regenerare și amelioraraa totală a fondului de producție, sol și arboret și către acest ideal de economie publică și de prevedere socială s'au indreptat toate recomandațiunile sale.

Este evident că între raportul susținut, către care se tinde și „continuitatea în tăeri" așa cum se preconizează prin Codul Silvic, nu se poate face confuziune, chiar când continuității i se mai adaugă calificarea de „riguroasă". In marea lor majoritate pădurile țării sunt anormale și până se va obține raportul susținut, legiuitorul ca și Consiliul Technic înțeleg că astăzi trebue să adoptăm ideia continuității în exploatări cu acele sacrificii, cât cu putință mai neînsemnate, — dar în orice caz mult mai mici și mai puțin periculoase decât desființarea totală a continuității. Fiindcă, dacă, prin absurd, o propunere — care în nici un caz n'ar fi românească — ar cere să exploateze mâine toate pădurile țării, cari au ajuns și au depășit vârsta exploatabilității — ne ntrebăm, cu grije, cari vor fi consecințele sociale ale crizei de lemn, pe care, apoi, va trebui să o trăim.

Este evident că această obligațiune — continuitatea în tăeri — fiindcă legiuitorul a impus-o oricăror persoane juridice, proprietarilor publici și de utilitate publică — Consiliul a cerut-o numai acestora ; dar ce infinite avantagii ar avea proprietarul pădurii particulare și economia generală a țării, dacă acel proprietar s'ar convinge că este absurd și periculos a realiza în scurt timp un venit în disproporție cu capitalul pe care-l reprezintă pădurea sa?

Cu acest înțeles Consiliul a căutat să introducă, măcar în parte, ideia continuității și în exploatarea pădurilor particulare, — fiindcă indiscutabil — o lucrare de amenajament este o operă și culturală și economică.

Consiliul, fidel apărător al legii şi credincios acestui principiu de ordine şi de prevedere, impus de Codul Silvic ca o măsură de interes obştesc, a avizat pentru respingerea tuturor acelor amenajamente ale pădurilor Statului şi ale altor persoane morale cu caracter public sau de utilitate publică, ale composesoratelor administrate de Stat din Ardeal şi ale moşnenilor codevălmaşi, in care se propunea exploatarea pădurilor in revoluţii tranzitorii urmate de perioade de aşteptare. Citām cazul unei păduri composesorale din Ardeal pentru care amenajamentul propunea codru cu tăeri rase, revoluţia normală 80 de ani, tăerea intr'un an, perioada de aşteptare 79 ani.

In cazurile in care Consiliul a fost pus in faţa unor amenajamente intocmite fără continuitate, in scop ca Statul să poată pune in exploatare pe termene scurte suprafeţe păduroase, vândute sau tratate spre vânzare, cu mult mai mari decât suprafaţa corespunzătoare posibilităţii fixată in raport cu revoluţia adoptată ca normală. Consiliul s'a văzut nevoit a aviza la respingerea acestor amenajamente, întrucât dacă actul administrativ poate fi generator de situaţii noui juridice, nu poate însă în nici un caz justifica un tratament neeconomic şi anticultural şi — pe deasupra — adoptat in neconformitate cu legea.

Consiliul nu găseşte incompatibilitate, cum se încearcă a se susţine de unii, între cerinţele continuităţii şi cerinţele rentabilităţii exploatării, dând insă rentabilităţii cel mai economic şi social sens, care singur poate fi admis într'o administraţie forestieră de Stat sau altă persoană morală cu caracter de perpetuitate.

Pentru a se ajunge la un „optimum" de armonie intre continuitate şi rentabilitate, Consiliul nu recomandă calea simplistă şi empirică a măririi disproporţionate a suprafeţei de exploatat anual ce duce la acel sistem de „Colonială lichidare a pădurilor" cum l-a numit Consiliul în darea de seamă anterioară, sau „Raubbau" cum foarte sugestiv il numesc Germanii — exploatare prădalnică, — ci recomandă, că acest optimum să se obţină pe calea metodelor celor mai raţionale de cultură şi technică în creiarea, creşterea şi exploatarea arboretelor, prin raţionalizarea integrală a exploatării ceiace va duce la reducerea preţului de cost al produselor lemnoase, prin industrializarea şi valorificarea comercială la maximum a materialelor, prin creiarea de drumuri, etc.

Consiliul găseşte că o armonizare între interesele foarte legitime şi economice ale rentabilităţii şi cerinţele principiului continuităţii, aşa după cum s'a arătat mai sus (adică continuitate cu raport susţinut în exploatare, regenerare şi ameliorare) se poate realiza într'o mare măsură prin aplicarea art. 4 din legea pentru administrarea pădurilor, pădurile de pe aceleaşi bazine putând fi puse în valoare, pe bază de amenajamente comune, Statul putându-se asocia cu orice instituţii publice sau private, composesorate, moşneni. Societăţi de orice fel şi particulari, în vederea amenajării şi exploatării în comun.

Consiliul, în unanimul acord al tuturor specialiştilor, repetă elementarul adevăr economic că o exploatare rentabilă a pădurilor bazată pe amenajarea lor raţională este, în funcţie în primul rând de reţeaua mijloacelor de transport. Peste 300.000 ha., păduri seculare din proprietatea Statului (Darea de seamă 1928 Casa Pădurilor) şi o suprafaţă însemnată din proprietatea particulară, nu pot fi amenajate şi puse în valoare din cauza lipsei de drumuri.

Consiliul constată că în acest domeniu nu s'a făcut nici un pas. El crede că, e timpul să trecem la realizări cu toată criza actuală. La acest scop se va ajunge şi printr'o întinsă aplicare a sistemului de asociaţiuni şi exploatări pe bază de amenajamente comune, despre care se face menţiune în art. 4 din legea pentru administrarea pădurilor mai sus citat. Proprietăţile mici şi mijlocii din regiunile muntoase ale ţărei numai pe această cale vor putea fi puse în valoare.

Raţiunea de a fi a oricărui amenajament este necesitatea de a reglementa în timp şi loc totalitatea gospodăriei dintr'o pădure, astfel ca scopul ei să poată fi atins în gradul cel mai înalt posibil.

Practic, în amenajarea unei păduri cu continuitate, se realizează această reglementare a gospodăriei, printr'un calcul al posibilităţii şi a unei ordine a exploatărilor şi regenerărilor, prestabilită printr'un plan special bine chibzuit; ducerea la bun sfârşit a acestor planuri de exploatare constitue cea dintâi caracteristică a unei gospodării raţionale şi ordonate.

Următor acestui principiu de ştiinţifică amenajare, Consiliul n'a admis punctul de vedere al acelor amenajişti cari au prezentat amenajamente fără planuri generale şi speciale de exploatare, pe motiv că regenerarea fiind naturală trebue lăsat amenajistului libertate de acţiune.

Dacă s'a recomandat în cazul aplicării regimului codrului, — întocmirea unui plan general în care să se stabilească liniile schematice ale unei revoluţii de codru, care să arate clar intenţiile de ansamblu ale amenajistului, planul special de exploatare însă este cu atât mai necesar, fiind, cum s'a arătat mai sus, de esenţa însăşi a amenajamentului.

Noţiunea de posibilitate este indisolubil legată de noţiunea de amenajament sau regulament de exploatare. Determinarea posibilităţii este indiscutabil, partea esenţială, caracteristică, dar şi cea mai dificilă din tot complexul technic — economic ce-l constitue un amenajament.

Consiliul constată că în multe din amenajamentele şi regulamentele de exploatare ce i s'au prezentat, nu s'a dat toată atenţiunea şi nu s'a pus la contribuţiune în rezolvarea acestei însemnate probleme toată ştiinţa şi judiciozitatea economistului dedublat de technicianul specialist. In marea majoritate a cazurilor posibilitatea s'a calculat simplu pe suprafaţă, rare ori concepţia capitalului de exploatare a preocupat pe amenajist. Consiliul nu poate cita decât foarte puţine cazuri, în cari prin amenajament să se fi făcut o comparaţie, pe bază de date certe între capitalul normal de exploatare şi capitalul de material existent.

S'a stabilit numai *taxaţiunea exploatărilor*, adică ce suprafaţă, volum sau număr de arbori să dea anual pădurea în virtutea dispoziţiunilor din amenajament, fără ca amenajistul să-şi fi pus şi să fi rezolvat problema dacă aplicarea acestei taxaţiuni garantează continuitatea exploatării, permanenţa indefinită a producţiunii lemnoase, dacă producţiunea recoltată efectiv nu cumva este superioară capacităţii reale de producţiune şi prin aceasta, — să mergem la o epuizare a capitalului lemnos.

Consiliul, fără să aibă pretenţia ca într'o dare de seamă ca cea de faţă să facă critica diferitelor metode de calculul posibilităţii, recomandă posibilitatea pe volum, deoarece:

a) corect calculată şi aplicată, conduce spre starea normală a unei păduri amenajate;

b) prezintă o mare supleţă, ceiace o face utilizabilă în toate formele de exploatare şi în toate stările mai mult sau mai puţin depărtate de starea normală a pădurii;

c) reduce la minimum sacrificiile de exploatabilitate, şi asigură continuitatea şi raportul susţinut, atunci când exploatarea se face pe aceste baze.

Este evident că la acest ideal se poate ajunge numai după ce se vor executa ridicările in plan ale proprietăţilor forestiere, parcelarul topografic al tipurilor de arborete stabilitate in raport cu toţi factorii de producţie în cele mai mici amănunte şi in sfârşit după ce se vor alcătui table de producţie locale controlate un lung şir de ani cu rezultatele date de volumele obţinute pe suprafeţele exploatate.

Deoarece întocmirea unor astfel de amenajamente, cu posibilitatea pe volum, este legată de lucrări ce urmează a se executa in timp, până a avea astfel de amenajamente, pădurile trebuesc a fi impărţite in serii constituite in raport cu condiţiuni unitare de arborete climat, sol şi expoziţie sau, pe cât posibil, sensibil aceleaşi.

In seria astfel obţinută, posibilitatea stabilită pe suprafaţă, deşi nu va realiza raportul strict susţinut, dar se poate admite că va asigura randamentul în materie aproximativ constant şi, in nici un caz, nu va produce o micşorare a capitalului lemnos, în totdeauna greu reparabil.

Consiliul, bazat pe constatările făcute, găseşte că tablele (tarifele) de cubaj bavareze, tablele (tarifele) de producţiune germane, tablele de coeficienţi de formă bavareze şi celelalte table străine: Schindler, Schwappach, etc. utilizate pentru pădurile noastre, duc la date greşite pe care nu s'ar putea baza calculul posibilităţilor acestor păduri fără un serios pericol de atacarea a însăşi capitalului de exploatare, toate aceste table neputând fi aplicabile la arborete crescute in condiţiuni de producţiune cu totul diferite decât condiţiunile pădurilor germane unde tablele au fost intocmite. De aceia Consiliul recomandă ca fără întârziere Administraţia silvică a Statului să procedeze la întocmirea tablelor de cubaj şi de producţiune aplicabile pădurilor din ţara noastră, ridicându-se prin această operă şi prestigiul ştiinţei silvice naţionale.

Consiliul şi acum ca şi în prima sa dare de seamă, e de părere că atâtea tipuri de lucrări de amenajare înscrise în lege: amenajament, regulament de exploatare, studiu sumar, şi „anumitul studiu" din art. 6 C. S. alin. 2 sunt inutile, şi în legiuirile şi administraţia silvică a altor ţări, cu o inaintată gospodărie forestieră, nu există, ele constituind un obstacol, în calea acelor tendinţe de raţională unificare şi perfectare a lucrărilor de amenajare pentru toate categoriile de păduri supuse regimului silvic, tendinţă ce se afirmă în toate ţările ce fac o reală politică de amenajarea pădurilor lor şi către care trebue să îndreptăm şi gospodăria silvică a ţării noastre.

Din acest punct de vedere Consiliul constată că s'a făcut un pas înainte prin aplicarea Deciziunii Ministeriale No. 214475/930 care desfiinţează studiile sumare şi notele statistice.

Dacă însă desfiinţarea notelor statistice se putea face printr'o simplă Decizie Ministerială, nu tot acelaş lucru, se putea face şi cu studiile sumare creiate pe bază de lege prin art. 6 din Codul Silvic pentru pădurile sub 25 ha. şi întinse prin art. IV din legea modificatoare a Codului Silvic la pădurile sub 100 de hectare, exceptându-se pădurile din regiunea muntoasă, cari până la 25 ha. rămân a fi exploatate tot pe bază de studii sumare, desfiinţarea pe cale de decizie ne fiind conformă cu legea, puterea executivă făcând numai aplicaţiunea legilor iar nu desfiinţându-i normele şi situaţiunile juridice noui creiate prin ele.

Pentru a se marca un real progres în legiferarea silvică, Consiliul repetă propunerea făcută în darea de seamă anterioară, ca dispoziţiunile respective din Codul Silvic şi legea sa modificatoare să se unifice şi modifice în sensul ca exploatarea oricărei păduri supusă regimului silvic să se facă pe bază numai de amenajament, care urmează a fi restrictiv pentru proprietarul public sau de utilitate publică, în ceiace priveşte condiţiunile exploatărilor, sau mai puţin restrictiv (înţelegând continuitatea periodică a tăerilor) pentru proprietarul particular.

Aceste modificări ale legilor mai sus menţionate sunt cu atât mai necesare şi urgente, cu cât inadvertenţa legiuitorului silvic, atât a celui din 1910 — C. Silvic, — cât şi a celui din 1920 — legea modificatoare a Codului Silvic, — de a nu fi edictat sancţiuni şi împotriva acelor proprietari şi exploatatori cari ar fi exploatat pădurile lor fără studiu sumar sau contra dispoziţiunilor ce el cuprinde, în cazurile când pentru exploatarea pădurilor lor legea îi obligă la întocmirea numai a unui astfel de studiu, — lasă pădurile sub 100 de hectare la deal şi şes şi sub 25 ha. la munte, păduri ce reprezintă un procent de circa 20% din totalul pădurilor ţării, deşi supuse regimului silvic, la un regim de completă libertate în exploatări, ceiace nu va rămâne în scurt timp, fără urmări grave pentru conservarea şi regenerarea acestor păduri cari tocmai prin mica lor suprafaţă sunt mai mult expuse ruinei şi defrişărilor prin exploatări ce scapă de sub controlul sever al legii.

Şi pericolul este cu atât mai iminent, cu cât Curtea de Casaţie prin Decizia sa No. 169/1930 şi despre care Consiliul a făcut menţiunea cuvenită şi în darea de seamă anterioară, a statuat că sancţiunile prevăzute de art. 7 din Codul Silvic sunt aplicabile numai proprietarilor şi exploatatorilor când işi exploatează pădurile fără amenajament sau regulament de exploatare şi, prin consecinţă, potrivit principiului că pedepsele nu pot fi create decât prin lege, ele nu se pot întinde pe cale de analogie şi în cazurile vizate de art. 4 din legea modificatoare a Codului Silvic.

Consiliul de comun acord, cu întreaga doctrină şi cu legea înţelege să facă din amenajamentul unei păduri adevăratul şi unicul ei Statut organic din care să decurgă în mod firesc, totalitatea operaţiunilor ce privesc exploatarea, regenerarea, conservarea, cultura şi ameliorarea întregei păduri pentru ca numai aşa întregul organism viu de producţiune ce-l constitue pădurea cu toţi factorii ei productivi având la bază un program unitar bine chibzuit, armonic în toate detaliile sale, asigurând ordinea în toate operaţiunile fără să distrugă iniţiativa, clar şi precis în dispoziţiunile pe care le prescrie şi in scopurile pe care le urmăreşte, poate da maximum de randament din fiecare arboret component şi în acelaş timp se poate realiza în întreaga pădure armonia cea mai justă între interesul privat şi interesului general care trebue să domnească în economia oricărei păduri.

Din acest punct de vedere, Consiliul constată necesitatea de a fi ţinut la curent cu rezultatele obţinute prin aplicarea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare avizate, prin constatări făcute pe teren de organele Regimului silvic.

Pădurea este ruinată în totalitatea forţelor ei de producţiune prin operaţiunile greşite, schimbările de orientare brusce, dualitatea, confuzia, dezordinea ce rezultă dintr'o schimbare la timpuri prea scurte, a amenajamentului sau regulamentului de exploatare, sau a dispoziţiunilor ce acestea cuprinde, de aceia amenajametului sau regulamentului de exploatare trebue să i se asigure continuitatea şi stabilitatea in acţiunea lor directivă, pentru o durată oarecare, pentru această durată amenajamentul sau regulamentul de exploatare trebuind să fie definitiv şi executoriu. Dealtfel acesta a şi fost scopul urmărit de art. 5 din Codul silvic, care dispune ca amenajamentul sau regulamentul de exploatare odată aprobat nu se mai poate modifica decât după aceleaşi reguli şi cu aceleaşi forme în cari a fost făcut şi numai la epoca de revizuire ce neapărat se va fixa printr'însul.

Pornind dela aceste principii cardinale în practica executării şi aplicării amenajamentului sau regulamentului de exploatare. Consiliul

a) a avizat pentru respingerea acelor amenajamente sau regulamente de exploatare întocmite numai pentru o parte din pădure, restul pădurii rămânând neamenajat sau rămânând să facă obiectul altui sau altor amenajamente sau regulamente de exploatare. Sistemul amenajamentelor pe serii constituit fără nici un criteriu de technică, cultură şi economie silvică, aceste serii corespunzând de fapt părţilor de pădure vândută spre exploatare, Consiliul le condamnă, fiindcă astfel de constituiri în serii urmăresc eludarea legii;

b) a avizat pentru respingerea cererilor de anularea amenajamentelor sau regulamentelor de exploatare, ce s'au motivat cu vânzările făcute ulterior amenajării întregei păduri, la fel avizând şi pentru respingerea amenajamentelor sau regulamentelor de exploatare pentru fiecare lot în parte rezultat din vânzare. Instrăinările în total sau în parte, ce duc la divizarea proprietăţii nu sunt urmate ipso facto de caducitatea şi — în consecinţă — de anularea amenajamentului sau regulamentului de exploatare aflat în vigoare în momentul divizării proprietăţii, acest amenajament sau regulament de exploatare rămânând acelaş pe toată durata revoluţiei oricare ar fi modificările juridice variate pe care le-ar primi în drept şi fapt proprietatea pădurii, orice convenţiune contrarie fiind nulă şi de nul efect, ca fondată pe o cauză neilicită contrarie unei dispoziţiuni de ordine publică;

c) continuu preocupat de nevoile culturale ale pădurii şi apreciind necesităţile inexorabile pe care neprevăzutul le poate impune în orice activitate omenească, Consiliul a avizat pentru admiterea cererilor de schimbare în ordinea tăerilor aşa cum era prevăzută în planurile speciale ale amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare, schimbări ce nu constituiau de fapt decât măsuri de bună aplicare a acestor planuri speciale în sensul urmărit de amenajament sau regulament de exploatare, fără să ducă la perturbări profunde în economia lor, ceiace ar fi constituit modificări în sensul art. 5 din Codul silvic, cari nu s'ar fi putut admite decât în conformitate cu prevederile acestui articol. Cererile ce duceau la asemenea modificări, înainte de termenul revizuirii şi cari sub diverse motive nu urmăreau decât realizarea într'o perioadă mai scurtă a materialului lemnos exploatabil, au fost respinse.

Consiliul a hotărît să nu înceteze a atrage atenţiunea forurilor superioare asupra nevoilor mari pe cari economia forestieră a ţării le are şi asupra măsurilor ce sunt de luat pentru împlinirea acestor nevoi, repetă recomandaţiunea făcută şi în darea de seamă trecută, că o gospodărie raţională în pădurile Statului nu poate exista şi o mărire continuă a productivităţii şi veniturilor nu se poate realiza, fără amenajarea regulată şi ştiinţifică a acestor păduri şi că cea dintâi grijă ce trebue să preocupe administraţia silvică, este ca să amenajeze în cel mai scurt timp posibil, pădurile neamenajate ale Statului şi cele administrate de Stat.

Obligaţiunea de interes general impusă prin art. 2 din C. S., după care Statul şi moşnenii nu-şi pot exploata pădurile lor decât în baza unui amenajament, să devie o realitate iar dispoziţiunea din art. 6, al. 2 al acestui cod care încuviinţează ca până la facerea amenajamentelor, pădurile Statului şi ale moşnenilor să poată fi exploatate pe baza unui anumit studiu făcut de Minister, dispoziţiune care nefiind limitată în timp n'a făcut altceva decât să întârzie peste limita admisibilă intrarea în legalitate pentru pădurile Statului şi moşneneşti, să fie desfiinţată ne mai găsindu-şi nici o justificare după 21 de ani dela punerea în aplicare a actualului Cod Silvic.

Cu atât mai mult este inadmisibil ca pădurile comunale să continue a fi exploatate pe bază de autorizaţiuni speciale, păduri pentru cari dispoziţiunile art. 6, alin. 2 nici nu se poate aplica.

Următor acestor convingeri ale sale, Consiliul:

a) a avizat pentru respingerea cererii CAPS, de a i se aproba să exploateze pe 1931 şi 1932 posibilitatea la 120.000 hectare păduri din cele 20 ocoale silvice ale Basarabiei, pe baza unor simple memorii de constituire în serii. Dacă măsura excepţională a exploatării pădurilor din Basarabia pe baza memoriilor de constituire în serii s'a putut admite imediat după Unire, această măsură în nici un caz nu mai poate fi prelungită şi de aci înainte pentru o suprafaţă de: 120.000 ha. păduri supuse la toate excesele, şi cu posibilităţi depăşite cum sunt pădurile din Basarabia, fără o periclitare a intereselor permanente ale acestor păduri dintr'o provincie al cărui procent păduros este realmente sub 4%.

b) a avizat la respingerea unui plan special prezentat de CAPS. pentru exploatarea unei păduri ce trebuia amenajată, planul special constituind numai un capitol al amenajamentului, capitol ce nu poate lua singur fiinţă legală în afară de amenajamentul din care trebue să facă parte şi care urma să fie întocmit şi prezentat. De asemenea a avizat pentru respingerea unui studiu de exploatare, a 31 memorii justificative pentru operaţiuni culturale şi 5 memorii de „Completarea planurilor speciale" cari toate tindeau fie la prelungirea puterii de a dispoza a vechilor studii de exploatare sau amenajamente, fie la întârzierea amenajării definitive a pădurii.

In cursul anului 1931 s'a avizat pentru aprobarea asupra 135 amenajamente ale Statului, cuprinzând o suprafaţă păduroasă de 123.800 ha.; dacă adăogăm această suprafaţă la cea de 1.041.000 ha. amenajată până la 1931, obţinem suprafaţa totală de 1.164.800 ha. păduri ale Statului amenajate până în prezent, ceiace reprezintă un procent de 60% păduri amenajate din totalul pădurilor Statului.

Trebue să observăm că un număr mare din aceste amenajamente nu sunt definitive, iar lucrări de revizuiri nu s'au executat de loc.

Pe regime situaţia se prezintă astfel:

I. Regimul codrumului:
  a) Codru grădinărit 560 ha.
  b) Codru cu tăeri succesive 50.000 ha.
  c) Codru cu tăeri rase 26.370 ha.

II. Regimul crângului simplu 45.500 ha.
III. Regimul crângului compus 1.370 ha.

Este unanim admis că Statul, ca reprezentant al intereselor generale şi ca mare proprietar public de păduri, care ca un bun gospodar, urmăreşte să realizeze din pădurile sale maximum de material lemnos de cea mai mare utilitate posibilă, asigurând exploatării continuitate şi permanenţă, continuu progresivă sub raportul productivităţii integrale dar cu păstrarea neatinsă a substanţei pădurii, trebue să producă lemn de mari dimensiuni sau lemn de lucru şi de construcţie, deci să aplice pădurilor sale, — cu excepţia celor de prea mică întindere — exploatabilitatea economică şi revoluţiile calculate la această exploatabilitate cu regimul codrului, acolo unde desigur solul, clima şi esenţele cari compun arboretele permit o astfel de producţiune. Această obligaţiune este inscrisă in mod expres în art. 3 din Codul nostru silvic nu numai pentru pădurile Statului ci și pentru toate pădurile la care amenajamentul este obligatoriu. In Codul forestier Francez, la capitolul „Despre amenajament" există un singur articol — 15 — care foarte laconic dispune că toate pădurile Statului sunt supuse unui amenajament regulat pe cale de decrete ale Președintelui Republicei, iar prin ordonanța din August 1827 se arată că amenajamentele vor fi orânduite mai ales în vederea produselor în materie și creșterii pădurilor în codru, deci în vederea producțiunii lemnului de mari dimensiuni.

Dacă comunelor și celorlalte categorii de proprietari de păduri cari prin Codul silvic au obligațiunea de a exploata pădurile numai pe bază de amenajament, nu li s'ar putea impune cu strictețe conducerea pădurilor lor la revoluții lungi de codru spre a produce lemn de lucru și de construcție, pentru asemenea proprietari această dispoziție a legii constituind un desiderat către care amenajamentul trebue să tindă cu toate mlădierile posibile pe care le comportă infinitatea de situațiuni intâlnite dela caz la caz, pentru Stat însă, după cum am arătat mai sus, obligațiunea e de interes general și trebue respectată — cu excepția pădurilor de mică suprafață — în toate cazurile în care solul, clima și esențele permit regimul codrului.

Nu este locul ca în această dare de seamă, Consiliul să vie cu date și cifre statistice cu care el să demonstreze adevărul ce pe toți trebue să ne îngrijeze: „Consumăm mai mult lemn de lucru și de construcție decât producem, cu deosebire lemn de stejar". Spre a nu deveni tributari străinătății într'un viitor mai mult sau mai puțin apropiat pentru o materie primă așa de indispensabilă vieței cum e lemnul de lucru și de construcție și — ceiace e aproape iminent — spre a nu se slei rezervele lemnoase de stejar de mari dimensiuni din dealurile și câmpia românească, Consiliul recomandă CAPS-ului ca, trecând peste nevoile financiare de moment care actualmente îi copleșesc aproape întreaga activitate și având în față viitorul și interesele generale ale țării să înceapă o politică a producțiunii lemnului de lucru și de construcție în pădurile sale, în special a lemnului de stejar și în acest scop să pue de acord prevederile din amenajamentele pădurilor sale, fie cele existente fie cele ce se vor mai executa de aci înainte, cu imperativele de economie forestieră de Stat mai sus expuse.

Art. 3 al. b, din Codul Silvic, prevede că pentru pădurile particulare supuse regimului silvic este obligatoriu întocmirea numai a unui regulament de exploatare iar mai departe prin art. 3 al. 2-lea, arată că regulamentul de exploatare se va face in vederea conservării acestor păduri şi a regenerării lor cu specii de valoare proprii regiunii în care vor fi situate. Atunci când legiuitorul silvic din 1910 prin sus menţionatul art. a stabilit ce scop are amenajamentul, deşi conservarea pădurilor fusese scopul principal ce-l urmărise instituirea regimului silvic şi a exploatării amenajate, în redactarea art. 3 al. 1, n'a enumărat totuşi conservarea pădurii printre ţelurile urmărite de amenajament, deoarece conservarea pădurii, fiind o consecinţă imediată a regenerării susţinute şi a reglementării pe bază de continuitate a exploatării, ambele în mod expres formulate în art. 3 al. 1, ca constituind părţi organice ale amenajamentului, nu s'ar mai fi putut trece în coprinsul acestui art. fără ca prin aceasta textul să nu fi suferit din punct de vedere al conciziei şi preciziei pe care trebue să le aibă orice text de lege bine alcătuit.

Situaţia n'a mai fost aceiaşi când a fost vorba de regulament de exploatare; aci legiuitorul găsindu-se în materia de drept comun a dreptului de proprietate, a înţeles că exploatarea pădurilor particulare să fie numai într'o atât restrânsă şi reglementată cât e necesar să se asigure conservarea acelor păduri şi regenerarea lor cu specii de valoare proprii regiunii în care vor fi situate, introducând deci noţiunea generală a exploatării reglementată în interesul general prin conservarea, regenerarea şi ameliorarea susţinută a pădurii, în locul reglementării bazată pe continuitatea în exploatări. Şi de această dată legiuitorul silvic a statuat fără nici o restricţiune că interesele generale ale protejării pădurilor trebue să primeze faţă de interesele particulare şi prin urmare i-a lăsat Consiliului Technic al pădurilor dreptul integral de a examina orice regulament de exploatare în lumina acestui principiu şi de a face din regulamentul de exploatare o adevărată lucrare de amenajare cu o reală reglementare a exploatărilor după un plan special întocmit după toate regulele pe care ştiinţa le cere, regulament de exploatare care oricari ar fi nevoile materiale de moment ale proprietarului particular, nu s'ar putea transforma într'un simplu permis de tăere ce ar duce la arbitrar şi la ruina pădurilor ţării. Către această stare vor duce sfaturile de liberalism economic rău înţeles al acelor specialişti care susţin că singurul scop al amenajării pădurilor este „să asigure proprietarilor folosinţa cea mai convenabilă şi că ar fi de discutat chestiunea întrucât pretenţiunea de a impune unor anumiţi proprietari obligaţiunea costisitoare de a întocmi pentru pădurile lor amenajamente este justificată sau nu.

Consiliul nu încetează să atragă atenţiunea asupra datoriei ce o au amenajiştii de arăta proprietarilor particulari de păduri, că dacă ei au tot dreptul să ţie mobilizat în pădure minimum de capital lemnos de exploatare care să-i fructifice cu maximum de procent de capitalizare, cu alte cuvinte să-şi exploateze pădurea lor după o exploatabilitate comercială, n'au însă de loc dreptul să lichideze acest capital, că este o eroare de a crede că fac un rău plasament mărind capitalul lemnos de exploatare, ci din contră fac un plasament sigur şi destul de productiv — mai ales în timpurile acestea — că este o eroare economică de neertat a proprietarilor nechibzuiţi de a exploata pădurea înainte chiar de termenul exploatabilităţii financiare. N'au fost puţine regulamente de exploatare dintre cele supuse Consiliului spre avizare, în cari, păduri de sute de hectare, pentru care — dat fiind proprietarul — tratamentul indicat ar fi fost crângul simplu bazat însă pe adevărata exploatabilitate financiară stabilită de ştiinţa amenajamentului şi care nu se poate realiza decât între 25 şi 30 de ani, au fost totuşi propuse a fi exploatate în crâng simplu cu revoluţii de 12 şi sub 12 ani, chiar, din care câţiva ani representând aşa zisa „revoluţie tranzitorie" corespunzătoare timpului de tăere, iar restul „perioada de aşteptare", prevalându-se de unele dispoziţii regulamentare pentru a obţine o asemenea exploatare cu „exploatabilitatea technică" în vederea producţiunii haracilor şi a coajei de tăbăcit.

Şi în trecuta dare de seamă ca şi în prezenta, Consiliul se ridică cu vehemenţă în contra sistemului, devenit de stil în regulamentele de exploatare particulare, prin care se urmăreşte lichidarea într'un timp scurt atât a materialului exploatabil cât şi a celui neexploatabil, dar care mai poate fi comerciabil, deci pe care se mai poate obţine un preţ fie el oricât de derizoriu, sistem ce n'a putut deveni regulă în exploatarea pădurilor particulare, decât prin reaua interpretare a textului de lege mai sus menţionat — art. 3 din C. Silvic şi denaturarea completă a noţiunei de revoluţie tranzitorie. Numai consideraţiuni culturale şi economice bine întemeiate duc la adoptarea unei revoluţiuni transitorii, de o durată mai scurtă decât revoluţia normală şi cu tendinţa de a se putea intra în revoluţia normală la expirarea revoluţiei tranzitorii. Rămâne ştiinţei amenajistului de a putea aprecia avantagiile şi inconvenientele fiecăreia dintre soluţiunile posibile, de a pune în balanţă şi de a alege aceia dintre soluţiuni care va duce la cele mai puţin şi mai mici sacrificii de exploatabilitate.

In practică însă, avându-se în vedere aproape exclusiv numai interesele financiare de moment ale proprietarului, care voeşte să-şi transforme în bani în cel mai scurt timp posibil întregul material lemnos din pădurea sa, se prescrie în regulament exploatarea pădurii într'unul sau câţiva ani şi spre a-i da procedeului o bază quasi ştiinţifică şi quasi legală, denumeşte acest termen de lichidare comercială „revoluţie tranzitorie", ceiace constitue o profundă şi culpabilă ignoranţă pe care Consiliul o semnalează şi înţelege să rămână la adevărata interpretare şi aplicare a art. 2 alin. 3 din regulamentul legei modificatoare a Codului Silvic oricare ar fi criticile ce i s'ar aduce, având convingerea că face aceasta numai în interesul conservării şi regenerării pădurilor, în interesul prestigiului şi conştiinţei profesionale care trebuesc să rezide la întocmirea oricărui amenajament.

Consiliul s'a pronunţat pentru aprobare în cursul anului 1931 asupra 198 regulamente de exploatare privind o suprafaţă de 12390 hectare păduri particulare. Dintre acestea, în 10 regulamente întocmite pentru o suprafaţă de 3100 hectare, s'a adoptat regimul codrului: în 188 regulamente, pentru o suprafaţă de 1.15 ha. regimul crângului compus şi pentru 9288.85 ha. regimul crângului simplu.

Consiliul atrage atenţiunea cu un minut mai devreme asupra nevoiei pe care economia naţională o are ca şi o parte din pădurile particulare ale ţării să fie îndreptate spre producţiunea lemnului de lucru, deci spre conducerea lor la codru. Spre a se realiza acest scop, în afara mijloacelor de convingere pe calea unei întinse propagande făcută printre proprietarii de păduri, Consiliul cere şi aplicarea art. 11 al. d, din Codul Silvic în sensul ca să se reducă la jumătate cotele fixate pentru impozitul agricol la pădurile amenajate şi cultivate în codru pentru producerea lemnului de lucru şi de construcţie aşa cum există şi în alte ţări, — deasemenea mai propune ca o lege specială, privitoare la creditul forestier să asigure proprietarilor de păduri cultivate în codru posibilitatea de a recurge la credit.

PĂDURI DE PROTECȚIE

Toate legiuirile silvice inspirate dela o mai serioasă preocupare de interesele generale, împart pădurile supuse regimului silvic în două categorii: o primă categorie a pădurilor supuse regimului silvic de drept comun și, o a doua categorie, a pădurilor supuse regimului silvic de drept special, regim cu un caracter mai restrictiv decât primul și în cari se coprind pădurile de protecție propriu zise. Așa avem Legea Austriacă cu dispozițiuni speciale pentru „Schutzwald" și „Bannwald"; legea federală elvețiană care supune pădurile de protecție particulare la aceleași reguli la cari sunt supuse pădurile publice; legea prusiană din 1875 — cu privire la pădurile de protecție în care se precizează cazurile când vor fi decretate măsuri speciale de protecție pentru prevenirea pericolelor; legea bavareză din 1896 — în care se arată că anume păduri sunt de protecție și cari sunt restricțiunile speciale impuse în folosința acestor păduri: legile din Württemberg, Gotha, Baden cari deasemenea stabilesc ce păduri sunt de protecție și care este regimul legal, în special pentru pădurile de munte mergându-se cu restricțiunea până la fixarea revoluției care nu poate fi scoborâtă sub 120 de ani; legea ungară XXXI 1879 — care dispune ca felul de adminstrare și exploatare al pădurilor de protecție va fi hotărît de Minister, arătând restricțiunile speciale impuse acestor păduri; legea franceză din 28 April 1922 — relativă la pădurile de protecție (loi Chauveau) care imparte pădurile în două categorii: 1) păduri supuse singurelor dispozițiuni actuale din codul forestier și 2) păduri de protecție, supuse pentru cauză de utilitate publică, la un regim special restrictiv cu privire la amenajament, pășunat, regimul exploatărilor, etc.; legile suedeză din 1903 și norvegiană din 1908 — legi speciale pentru pădurile de protecție — coprind dispozițiuni foarte restrictive pentru această categorie de păduri.

In toate aceste legiuiri pădurea de protecție a fost scoasă de sub regimul comun corespunzător categoriei de proprietari forestieri din care face parte și a fost privită ca o entitate aparte, fără nici o considerație la categoria de proprietari căreia aparține, necesitând un regim de protecție special și sever spre a asigura în condiţiuni mai eficace salvarea intereselor generale strâns legate de soarta acelor păduri, ce au un rol covârşitor în protecţia solului naţional, conservarea frumuseţilor lui naturale, higiena şi salubritatea publică, apărarea naţională, circulaţia publică.

Legiuitorul nostru silvic n'a procedat la fel, ci s'a mulţumit pur şi simplu să nu vorbească nimic cu privire la pădurile de protecţie din proprietatea Statului şi celorlalte categorii de proprietari publici sau de utilitate publică pentru care amenajamentul este obligatoriu conform art. 2 din Codul silvic, lăsându-le prin urmare să urmeze regimul comun instituit de lege pentru asemenea păduri — deci explotare pe bază de amenajament întocmit conform art. 3 din Codul silvic, iar cu privire la pădurile de protecţie din proprietatea particulară, arătate prin art. 1 al. f, din acest Cod ca „zise de protecţie", deşi legiuitorul, trecându-le într'un aliniat aparte al textului de lege respectiv, a înţeles desigur că aceste păduri au şi caractere aparte cari le diferenţiază de celelalte păduri particulare supuse regimului silvic, totuşi nu specifică altceva nimic decât că sunt supuse regimului silvic, păstrându-li-se deci caracterul lor juridic în sensul legei silvice, de păduri particulare supuse regimului silvic, fără absolut nici o altă restricţiune, deci lăsându-le să urmeze regimul silvic de drept comun al pădurilor, particulare şi anume exploatare pe bază de regulament, conform art. 2 al. b, şi art. 3 al. 2 din Cod. silv. Afară de aceasta, Codul nostru silvic n'are nici o dispoziţie cu privire la declararea şi delimitarea pe teren a pădurii de protecţie, cu privire la dreptul ce trebue să-l aibă statul ca representant al intereselor generale ca, din oficiu, prin organele sale expres autorizate de lege şi după o procedură stabilită să declare de protecţie acele păduri ce sunt necesare a fi constituite ca atare.

Este o lacună de mare importanţă în legea silvică românească, care, am putea spune, a ignorat complet instituţia pădurii de protecţie, lacună ce cată a fi împlinită prin modificarea şi completarea textelor respective în sensul în care s'a legiferat şi în alte ţări cu o gospodărie silvică înaintată, luându-se ca model legiferarea elveţiană al cărei merit este a fi subordonat complet intereselor generale interesele particulare ale proprietarilor, mergându-se până acolo încât în legea silvică din 1917 a cantonului Neufchâtel s'a prevăzut exproprierea pentru cauză de utilitate publică a pădurilor de protecţie concepţie ce-l determinase şi pe legiuitorul nostru constituant din 1917 să prevadă în faimosul art. 19 modificat din constituţie, printre cauzele de utilitate publică şi împădurirea şi creiarea de zone de protecţie a pădurilor, dispoziţiuni ce s'au suprimat — şi rău s'a făcut — în art. 19 din actuala Constituţie.

Consiliul găseşte de absolută necesitate ca la modificarea şi completarea legii cu privire la pădurile de protecţie, în afară de cazurile prevăzute de art. 1 al. f. din Codul silvic, e nevoe să se prescrie măsuri de protecţie şi în:

a) pădurile situate la limita superioară a vegetaţiei forestiere şi în jurul golurilor de munte;

b) pădurile situate pe pante repezi şi destinate a garanta buna desvoltare a oraşelor şi satelor şi funcţionarea stabilimentelor industriale învecinate cari utilizează energia apelor;

c) pădurile a căror menţinere este necesară pentru protejarea malurilor râurilor şi acelea a căror conservare este necesară pentru asigurarea regimului regulat al apelor şi al protecţiunii isvoarelor minerale din perimetrele balneo-climaterice;

d) pădurile necesare apărării naţionale;

e) pădurile declarate „monumente ale naturii" conform legii speciale publicată în Monitorul Oficial No. 148/930. Este necesar ca regimul special al pădurii de protecţie să se întindă şi asupra păşunilor împădurite. Consiliul în cele câteva cazuri de amenajare de păduri de protecţie ce i s'au supus spre avizare, trecând peste lacunele legii, fără consideraţiunea de proprietar, având în vedere exclusiv asigurarea îndefinitivă şi permanentă a stării împădurite, precum şi scopul urmărit prin protecţie a respins orice propunere de tăeri rase, sau oricari tratamente, cari nu se întemeiau pe exploatabilitatea fizică.

Pe lângă aceasta, legea Codului Silvic mai trebue completată cu dispoziţiuni privitoare la delimitarea prealabilă pe teren a pădurilor de protecţie în sensul celor spuse mai sus.

(Va urma)

Le rapport du conseil technique des forêts pour l'année 1931.

Le conseil technique des forêts a présenté au ministère d'agriculture et des domaines le rapport annuel sur son activité pendant l'année 1931, avec des conclusions et propositions concernant la conservation, la régénération et l'amélioration des forêts du pays.

Dans le premier chapitre, le conseil traite principalement la très impor-

tante question de l'harmonie et de l'équilibre entre les intérêts légitimes du rendement financier et les exigences du principe de la continuité des exploitations.

Le conseil technique fait une objective critique de la pratique des aménagistes et insiste sur les lacunes observées dans les divers procédés employés pour déterminer la possibilité.

L'administration des forêts a le devoir d'établir des tarifs de cubage et des tables de productions en rapport avec les conditions de végétation du pays.

La consommation de bois d'oeuvre dépasse de beaucoup la production de ce matériel de première nécéssité, spécialement en ce qui concerne le chêne. Comme les particuliers, propriétaires de forêts, n'ont pas l'intérêt à produire de gros bois d'oeuvre et ne peuvent y être contraints; comme l'on ne peut pas compter beaucoup sur les communes et sur les établissements publics dans cette direction, l'État, grand propriétaire de forêts — 1.942.000 ha. — a le devoir, en tant que représentant des intérêts permanents du pays, de produire de gros bois d'oeuvre, donc d'aménager ses forêts sur le principe de l'exploitation économique et par l'application du régime de la futaie.

Le conseil technique expose ensuite succintement la situation des forêts appartenant aux propriétaires particuliers, qui, — soit par nécessité immédiate, soit par ignorance, — les ont exploités souvent même avant l'époque de l'exploitabilité commerciale et dans une période de vraie liquidation de quelques années seulement.

Dans le deuxième chapitre, après un exposé sommaire de droit forestier comparé, concernant les idées consacrées sur l'institution de la forêt de protection, on s'occupe de la législation forestière roumaine. On fait ressortir les lacunes du „code forestier" au sujet du régime spécial qui doit être appliqué à ces forêts de protection et on propose des mesures à prendre.

Les derniers chapitres seront publiés dans le n-ro prochain de la revue.

Bericht des technischen Forstrates für das Jahr 1931.

Der technische Forstrat hat dem Ackerbau- und Domänen-Ministerium den jährlichen Bericht über seine Tätigkeit für das Jahr 1931 samt Schlussfolgerungen und Vorschläge in Bezug auf die Erhaltung, Wiederaufforstung und Melorierung der Landesforste, vorgelegt.

Im ersten Kapitel behandelt der Rat das sehr wichtige Problem der Harmonie und des Gleichgewichtes zwischen den Interessen der Rentabilität und den Ansprüchen des Nachhaltigkeitsprinzips.

Der Rat macht eine objektive Kritik der Einrichtungs-Methoden und besteht auf die bemerkten Lücken bei den verschiedenen für die Bestimmung des Jahresetats gebrauchten Verfahren.

Da der Nutzholzverbrauch dieses sehr notwendigen Materials die Produktion überschreitet, besonders was die Eiche anbelangt-einerseits: anderseits, da man in Betracht zieht, dass die Privatbesitzer nicht gezwungen werden können Nutzholz zu produzieren; da man schliesslich in dieser Hinsicht auf die Produktion Gemeindewälder und öffentlichen Anstalten nicht rechnen kann, hat der Staat — als grosser Besitzer und Vertreter der ständigen Interessen des Landes — die

Pflicht, Nutzholz zu produzieren, infolgedessen seine Wälder auf dem Prinzip des absoluten Haubarkeitsalter und durch die Anwendung des Hochwaldbetriebs zu regeln.

Nach einer kurz zusammengefassten Darlegung des allgemeinen Forstrechtes in Bezug auf die Schutzwälder, beschäftigt sich der Rat im zweiten Kapitel mit der rumänischen forstlichen Gesetzgebung indem er in dieser Frage din Lücken des forstlichen Gesetzbuches hervortreten macht und die Massnahmen die angetroffen werden müssten, vorschlägt.

Die 2 letzten Kapitel werden in der nächsten Nummer der Zeitschrift veröffentlicht.

SERVICIUL DE CASSĂ

de P. A. GRUNAU

Reorganizarea pe bază comercială a Casei Pădurilor a necesitat în rândul întâi o schimbare radicală a modului de manipulare a fondurilor, indiferent dacă era vorba de încasări sau de plăţi. Inainte vreme, când exploatarea pădurilor se făcea prin antrepriză, plata materialului se putea face prin intermediul organelor fiscale ordinare, căci pentru sumele mari de care în genere era vorba se puteau suporta deplasările repetate şi formalităţile greoae cerute de către aceste organe. Pentru vânzări mai mici însă, aceleaşi formalităţi însemnau o perdere de timp neproporţionată cu valoarea obiectului cumpărat. Aşa dar, cu ocazia nouii întocmiri a lucrurilor prin care în mod principial se urmăreşte desfacerea materialului în regie după taxe dinainte stabilite şi adeseori în cantităţi relativ mici, modalitatea de mai înainte nu mai putea dăinui.

Cum am spus, o nouă organizare a serviciului de cassă se impune. In principiu trebue cerut, pe de o parte o cât mai culantă servire a publicului, pe de altă parte degrevarea agentului tehnic de lucrări de cancelarie ocasionate prin mânuirea banului şi totdeodată garantarea mânuirii cinstite. In sfârşit comptabilitatea trebue astfel organizată, încât situaţiunea financiară a unităţilor administrative (a ocoalelor) în orice moment să poată fi stabilită exact şi cu cea mai mare înlesnire.

Vreau să examinez, dacă noua organizare a C. A. P. S. satisface aceste condiţiuni.

O broşură editată de C. A. P. S. ne spune: La ocoalele silvice, funcţiunea de cassier se va îndeplini de şeful de ocol (pag. 58, Norme de comptabilitate). Aceasta de sigur înseamnă o mare înlesnire pentru public, prea evidentă ca să mă opresc asupra ei. Şi mai implică aceiaşi dispoziţie un alt avantaj. Prin concentrarea în mâinile şefului de ocol al tuturor operaţiunilor băneşti şi a comptabilităţii lor, situaţia, din punct de vedere financiar şi economic, a fiecărui ocol va fi limpede oricând. Inainte de vreme, unitatea „ocol" din punctul de vedere financiar nici nu exista. Avantajul însă, dublul avantaj este prea scump plătit prin inconvenientul de care este legat. Prin această orânduire a lucrurilor, şeful de ocol este deturnat dela principala sa ocupaţiune de silvicultor, de cultivator al pădurii. In primul rând suntem chemaţi a creea, a face, a ingriji, a conserva pădurile, iar această chemare reclamă presenţa cât mai neîntreruptă a organelor silvice pe teren. Destule sunt lucrările care le renţin la birou, pentru a nu fi ingrijorat de această nouă povară care le instrăinează şi mai mult terenului.

Se pare totuşi că situaţiunea reală este alta. In adevăr, tot în normele menţionate (pag. 181) citim următoarele: „Şeful de ocol, după verificare, emite ordinul de încasare după normele arătate mai sus, iar casierul primeşte suma şi eliberează chitanţa de primire". Aşa dar există, pe lângă şeful de ocol, un cassier. După informaţiunile mele aşa şi este: cassierul este un brigadier. De unde ar resulta că ingrijorarea de care a fost vorba mai sus rămâne fără obiect. De fapt însă se ştie că brigadierul-cassier nu trebue să încaseze nici o sumă fără ordinul de încasare al şefului de ocol. Prin urmare, dacă nu vrem să expunem publicul la întârzieri ca şi înaintea actualei reforme, şeful de ocol este imobilisat în cancelarie cel puţin în zilele fixate pentru vânzare. Şi chiar dacă ţinem seamă de acea dispoziţiune care caută să inlăture în parte acest inconvenient, înfiinţând aşa numitele bonuri de pădure cu procedura lor simplificată, totuşi rămâne o altă obiecţiune ce trebue făcută actualei orânduiri.

Raporturile între inginerul silvic (agent de producţiune) şi între comptabil nu trebue să fie raporturi de subordonare, ci de coordonare. Câtă vreme comptabilul stă sub ordinele şefului de ocol, independenţa lui în mânuirea banului public nu este garantată şi orice bănueli şi suspiciuni — justificate sau nu — sunt posibile.

Vedem dar că organizarea actuală, dacă este avantajoasă, pentru public, lasă de dorit din punctul de vedere al intereselor primordiale ale serviciului cari — lucrul nu se poate în destul repeta — cer ca inginerul silvic să lucreze mai ales pe teren. Iar ceeace este adevărat pentru inginerul silvic, este adevărat şi pentru subordonaţii lui. Nu putem susţine că am avea pădurari, brigadieri şi conductori destui, ca să ne putem permite a îi detaşa din serviciul pentru care sunt pregătiţi şi destinaţi, dându-le însărcinări streine de chemarea lor. Da, nici inginerul silvic, nici cei subordonaţi lui nu sunt chemaţi a mânui bani şi a umple registre de comptabilitate, ci rostul lor e în pădure, acolo avem nevoe de ei.

Situaţiunea este şi mai mult agravată prin modalitatea ce s'a adoptat pentru desfacerea materialului, adică prin vânzarea cu amănuntul, după taxe dinainte stabilite şi pe măsură ce se ivesc amatori. D'aci urmează că desfacerea materialului resultat dintr'o operaţiune oarecare va fi prelungită peste măsură. De ce s'ar grăbi cumpărătorul, dacă este sigur că, ceeace îi trebue, găseşte ori când. Cunosc un caz — şi câte n'or fi de acestea — în care doi ani după efectuarea unei pretinse tăeri secundare materialul resultat încă nu era complect ridicat. Trunchiuri şi butuci pretutindeni, urme de căcuţe, făgaşe adânci, pământ bătătorit, aşchii din belşug împrăştiate,.., iată tabloul ce se înfăţişa spectatorului, numai urme de tineret nu se găseau nicăeri. In asemenea condiţiuni regenerarea pădurii, îngrijirea ei raţională va fi ilusorie. De aceea, pentru orice silvicultor cu simţ practic golirea promptă a parchetelor, fie că e vorba de crânguri simple sau compuse, fie de tăeri în codru este una din primele îndatoriri ale lui.

Pentru acest cuvânt prelungirea de vânzare, îngăduită altădată — poate şi astăzi ? — antreprenorului de peste un an după terminarea exploatării era absolut anticulturală. Şi anticulturală este şi modalitatea de vânzare ce a fost adoptată acum în urmă. E adevărat că inconvenientul semnalat ar putea fie evitat, dacă materialul provenit dintr'o operaţiune oarecare s'ar scoate imediat din parchete, aşezându-l în marginea lor, pe drumuri şi linii sau prin poeni şi goluri. Dar cine admite asemenea lucrări suplimentare cari ar necesita cheltueli a căror utilitate nu este plausibilă pentru toată lumea.

Dar eşire din această situaţiune nu este posibilă ? Eu socot că da. Putem să garantăm girarea şi comptabilitatea bănească riguroasă, fără ca să deturnăm personalul silvic de orice grad dela chemarea sa şi fără ca să compromitem interesele culturale ale pădurii.

În primul rând să nu ignorăm principiul divisiunii muncii care stăpâneşte lumea şi care are drept corolar specialisarea. De ce avem noi silvicultorii pretenţiunea a fi atotştiutori : cultivatori ai pământului, naturalişti, economişti, jurişti, constructori de case, de drumuri şi căi ferate, electricieni şi câte altele şi acum şi comptabili. De ce să nu ne vedem de treaba noastră care este acea exprimată prin titlul pe care-l purtăm, prin titlul de silvicultor, de făuritor al pădurii. Oare n'ar fi o operă frumoasă care să ne mulțămească pe deplin și cu care ne-am putea cu drept mândri, dacă am sădi pădurea pretutindeni unde nu trebue să lipsească și dacă am face ca toate pădurile să fie în stare înfloritoare, să producă cea ce ar corespunde posibilităților staționale. Să ne vedem de treabă noastră și altor specialiști să le lăsăm pe a lor. Comptabilitatea, mânuirea fondurilor bănești, să le lăsăm specialiștilor în materie.

Dar cheltuelile aud că mi se obiectează ! Sigur, cheltuiala trebue să fie chizbuită, insă nu trebue să mergem până acolo incât să avem pretenția a produce fără a cheltui. Lucrul nu e posibil, și dacă se încearcă, nu poate da resultate bune. Ințelepciunea poporului francez a făurit cuvântul : „pour faire des oeufs brouillés il faut casser des oeufs".

In ce privește mânuirea fondurilor bănești, de sigur angajarea unui specialist ar fi mai costisitoare decât girarea aceleași afaceri prin inginerul silvic, prin brigadieri și pădurari. Totuși, cheltuiala s'ar putea menține în limite tolerabile, dacă un comptabil ar funcționa pentru mai multe ocoale. Avem inspectori de control ambulanți, de ce să nu dislocăm și pe comptabil dela un ocol la altul ? ! Bănuesc oarecare nedumerire la cetitor. Ele ar fi justificate, dacă s'ar păstra actualul sistem de desfacerea lemnului cu amănuntul și pe măsură ce se ivesc cumpărători. Dar aceasta nu e necesar și nu e nici recomandabil. Mai mult, modalitatea adoptată astăzi întrucâtva este chiar antilegală. Legea comptabilității generale în mod principial statuează ca vânzările la stat, comune, etc., să se facă pe cale licitativă. Este adevărat că se prevăd și excepțiuni, dar este discutabil dacă vânzările ce se efectuează de Administrația Pădurilor beneficiază de regimul excepțional. Sistemul adoptat nu e nici recomandabil, căci stabilirea unilaterală de către organele administrative a prețurilor nu oglindește întotdeauna valoarea reală a mărfurilor, și adeseaori vânzătorul va fi păgubit. Numai concurența amatorilor atribue mărfurilor prețul potrivit pentru o anumită localitate și pentru un timp determinat. Astfel, statul are tot interesul a-și rândui punerea în valoare a lemnului intr'un alt mod decât până acum, iar necesitatea păstrării actualului sistem nu e nici de cum peremptorie.

Din cele expuse rezultă în mod logic necesitatea ca Administrația Pădurilor Statului să adopte ca modalitate de vânzare cea licitativă, oprind cu desăvârșire vânzarea după taxe, sau limitându-o la acele casuri rare, când prin amânarea satisfacerei unei nevoi urgente (incendii, ruperi de poduri, etc.) inconveniente mari ar rezulta pentru societate. In principiu însă agentul tehnic de orice grad, trebue să fie oprit a mânui banul public. In vederea însă că comptabilul nu poate funcţiona simultan pentru mai multe ocoale, negreşit vânzările licitative trebuesc fixate în mod rotativ.

Să presupunem operaţia de exploatare a unui parchet terminată. După inventariarea materialului se vor forma listele de plată cari vor fi achitate de comptabil la trecerea lui prin localitate, iar din tot materialul inventariat se vor forma loturi mari, mijlocii şi mici, cum cer interesele locale, făcându-se şi publicaţiile necesare.

In ziua fixată toţi amatorii au tot interesul a se prezinta la licitaţie fiindcă ştiu că până la viitorul termen nu vor avea posibilitatea de a-şi satisface nevoile. Astfel fiind, există probabilitatea ca majoritatea materialului să fie vândută într'o singură zi şi ca parchetul să fie golit neîntârziat. Tot astfel se va proceda la celelalte ocoale pentru cari funcţionează un comptabil, stabilindu-se termenele de licitaţie de către organele administrative în înţelegere cu cele financiare. Aşa fiind, comptabilul va trece odată sau de două ori pe lună la fiecare ocol, făcând cu această ocazie şi plăţile ce sunt de făcut şi primind şi sumele ce eventual şi în mod excepţional au fost încasate. Negreşit, comptabilitatea materialului rămân în sarcina organelor administrative. In acest fel controlul este mutual şi cum nu se poate mai riguros şi desăvârşit.

Pentru ca sistemul să funcţioneze în plin şi bine, se înţelege că educaţiunea populaţiunei trebue făcută. Instrucţiuni trebuesc date, pentru ca ea să se supue normelor pe cari le considerăm utile atât pentru gestiunea technică (vezi exemplul de mai sus) cât şi pentru cea financiară.

Cred că avantajele organizaţiunii schiţate sunt evidente şi ar justifica încercarea de a o pune în practică.

Le service de caisse.

L'auteur examine la modalité d'encaissement et celle de mise en valeur du bois et trouve que les agents techniques sont trop occupés par les devoirs qui leur sont imposés par la vente du bois et la manipulation des fonds.

Aussi critique-t-il la vente à raison d'une taxe établie d'avance et propose la vente licitative pour des coupes entières.

Cette modalité donnerait des résultats plus favorables pour le vendeur et impliquerait maintes avantages d'ordre technique et administratif.

Das Kassengebahren.

Verfasser unterzieht das bestehende Kassengebahren und die Art der Holzverwertung einer Prüfung und ist der Ansicht, dass das forstliche Personal zu sehr von den ihm in dieser Beziehung obliegenden Pflichten in Anspruch genommen ist.

Auch beanstandet er den Tax-verkauf und schlägt das Aktionsverfahren für ganze Schläge vor, ein Verfahren welches für den Verkäufer günstigere Resultate gäbe und ausserdem verwaltungstechnische Vorteile biete.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

INCEPUTURILE DREPTULUI PENAL SILVIC IN TRANSILVANIA

de OTTO WITTING

Drept cele mai vechi dispozițiuni generale, cu valoare de lege, ce ni s'au păstrat, in domeniul codului penal silvic, ar putea fi considerat, pentru Transilvania, „Decretum Tripartitum" de Werböczius, iar pentru Sași, un decret al „Națiunii săsești" din anul 1546.

Aceste dispozițiuni se pot considera ca inceputuri ale dreptului penal silvic din Transilvania.

I. *Werböczius, Decretum Tripartitum.*

Acesta este intâiul cod al fostei Ungarii și Transilvanii, in care s'au strâns obiceiurile pământului ale secolelor trecute, introduse apoi obligatorii pentru intreaga țară.

Acest cod cuprinde la Partea III, titlul 33, următoarele două articole:

In textul original	*In traducere*
§ 4. Nam prohibitio cum speciali et expresso overe facta, ne in segetibus, aut pratis vel	§ 4. Căci prohibițiunea specială decretată pentru anumite delicte (delicte de pășunat), ca

silvis [1]), damna inferantur ad Colonos duntaxat ejus loci, in cujus territorio hujusmodi segetes, silvae, vel prata adjacent refertur. Extranei enim non onus inhibitionis, sed damni quantitatem solvere tenentur.	nimeni să nu cauzeze stricăciuni sămănăturilor, livezilor sau pădurilor [1]), se referă numai la ţăranii (neliberi, Coloni) acelui loc, în al cărui ţinut se află aceste semănături, păduri sau livezi. Străinii nu vor plăti pedepsele fixate pentru nerespectarea acestei prohibiţiuni, ci cantitatea pagubei cauzate.
§ 5. Ubi autem Colonus furtim, vel manifesti manu violenta silvam succiderit, vel arbores ejus decorticaverit, et ibidem comprehendi poterit, omnia Bona sua secum habita, amittet, et in super in Homagio suo pro violentia convincentur.	§ 5. In cazul când, ţăranul (neliber) ar tăia lemne pe furiş, sau pe faţă şi cu forţa, sau ar cauza stricăciuni arborilor, şi dacă ar putea fi prins asupra faptului, îşi va pierde toate obiectele găsite asupra lui, urmărit fiind pe deasupra şi pentru violenţă.

§ 4. Specifică în consecinţă faptul că, ţăranul băştinaş, în cazul unei contravenţiuni silvice era supus unei pedepse, străinii însă erau obligaţi la despăgubiri.

Felul şi cantitatea pedepsei nu este indicată.

§ 5. Dispune secvestrarea tuturor uneltelor, cari au servit la comiterea delictelor, ca topoare, unelte, căruţe, animale, etc. acelor delicvenţi, cari au fost prinşi asupra faptului, precum şi urmărirea şi pedepsirea lor. Rezultă în consecinţă faptul, că nu se cunoşteau şi nu să urmăreau decât delictele flagrante.

Dispoziţiunile acestui Decret au luat fiinţă, sub presiunea spiritului oligarhic al acestor timpuri, în sensul căruia se acordau şi recunoşteau toate drepturile nobilimei, în timp ce ţăranul şi restul supuşilor suportau sarcinile, fără a beneficia de drepturile cari constituiau privilegiul celor dintâi.

---

[1] Păşunatul era oprit în sensul prezentului Decret, în special în pădurile cu fructificaţie abundentă: aşa de exemplu pădurile de stejar şi fag. In acestea păduri accesul animalelor de casă era oprit cu desăvârşire

Decretul dispunea pedepsirea şi ingrădirea tuturor drepturilor ne-nobililor, nespecificând insă dacă prin cuvântul de străin (extraneus) se înţeleg sau nu şi nobilii străini de localitate, trataţi la fel cu nenobili localnici.

Acesta răpea drepturi şi punea in fară de lege pe supuşii nenobili, acordând libertăţi numai nobililor. Graţie acestor stări, supuşii au avut de suportat secole dearândul, cătuşele grele ale robiei.

II. *Hotărârea Naţiunii Săseşti din anul 1546*

Originalul acestei hotărâri se păstrează in arhiva municipiului Sibiu şi a Naţiunei Săseşti din Sibiu [2]), având următorul text:

In original	*In traducere*
1. Quod sylvarum ob conservationem ubique inter dominos saxones sic observandum constitutum, ut quicunque interdiu in Maiorem aliquam sylvam ingressus fuerit, indeque ligna secuerit, aut abduxerit, penalis effectus sit, iuxta prohibitionem ibidem constituam,	1. In ce priveşte conservarea pădurilor, s'a hotărît a se ţine in vedere intre toţi domnii Saşi, ca să grijească, ca oricine ar călca ziua intr'o pădure mai mare, ar tăia lemne acolo, sau le-ar transporta de acolo, urmează să fie pedepsit in sensul prohibiţiunei specificate aici (in textul „Hotărîrei").
2. Si vero nocte aliquis hoc fecerit et quandocunque consecutus, tamquam fur habendus.	2. Dacă cineva va face aceasta noaptea, şi dacă va fi prins, se va considera hoţ.
3. Maiores vero sylvae furtive accesae, de quolibet plaustro unum florenum, quandocunque assequutus fuerit.	3. Dacă insă se va călca, pe furiş, in păduri mai mari, se va plăti un florin de fiecare car, de câte ori respectivul ar fi prins.
4. Ligna autem cremabilia si quis abstulerit, si libere non deprehensus abierit, liber esse debet, sin autem deprehensus fuerit, debet puniri quantum plaustrum unum vendi solet.	4. Dacă cineva ar fi sustras lemne de foc, şi dacă a scăpat liber, are să rămână liber. Dacă insă a fost prins, trebue pedepsit cu atâta, cu cât se vinde, de obiceiu, un car de lemne.

---

2) Vezi procesele verbale al Cons. Municipiului Sibiu, volum. IV, pag. 9.

Aliniatul intâiu conţine motivarea măsurilor ce urmează, declarând că toate măsurile luate au in vedere conservarea pădurilor.

In opoziţie cu aliniatul 2, aici se face deosebire între delictul silvic comis ziua şi cel comis noaptea. Acesta din urmă se pedepsea mai aspru.

In sensul aliniatului 3, care se referă evident la lemnul de construcţie, delicventul se pedepseşte numai în cazul când a fost prins asupra faptului.

Aliniatul 4, tratând despre sustragerea lemnelor de foc, dispune pedepsirea delicventului numai in căzul, când a fost prins asupra faptului, şi la locul comiterii delictului. Dacă a părăsit acest loc, nefiind prins, nu mai putea fi pedepsit.

Pedeapsa era totdeauna în bani, şi anume pentru un car de lemne de construcţie, un florin, iar pentru lemnele de foc, se plătea echivalentul lor comercial.

Pedepsele erau deci deosebit de uşoare, în opoziţie cu grozavele pedepse corporale aplicate în acele timpuri delicvenţilor 3).

In acest Decret, nu se vorbeşte incă despre despăgubirile pentru daunele cauzate. Nu se vorbeşte apoi nici despre păşunile silvice, nici despre fructele arborilor forestieri, (deşi acestea constituiau produsele principale de mare importanţă economică în acelea vremuri). Aceasta omitere din decret, se datoreşte probabil faptului, că exploatarea acestor resurse a fost reglementată anterior.

La fel nu s'a luat nici o măsură faţă de instrăinarea lemnelor fasonate şi pregătite pentru transport, în timp ce, acest punct a fost amănunţit tratat de către legiuirile străine din acele vremuri.

---

3) Astfel se hotărise în anul 1583 în comuna Turnişor din Jud. Sibiu, de a se spânzura de arborii prejudiciaţi de el, locuitorii com. Paplaca (vezi O. Witting, Die Geschichte der Forstwirtschaft, pag. 32).

Comuna Szarvkö, situată în Nordul vechii Ungarii hotăreşte, să se pedepsească toţi infractorii, cari ar îndrăzni să pună foc pădurii, legându-li-se mâinile şi picioarele şi aşezându-se de trei ori deasupra focului.

Acel delicvent, care a înstrăinat materialele fasonate, era obligat a le restitui, transportându-le la locul de unde le-a ridicat, punând în locul cuiului din capul osii carului propriul său deget. (vezi Tagányi, Erdészeti oklevéltár Vol. I pag. 33).

In anul 1772, se aplică locuitorului Safte din Poplaca, 40 lovituri de băţ, pentru furt de stejari tineri din stejerişul Sibiului (Jungwald); vezi arhiva municipiului Sibiu ş. a. m. d.

Măsurile poliției forestiere de pe acele vremuri, erau deci foarte primitive, fapt care arată valoarea relativ redusă a produselor forestiere din acele timpuri, când pădurile erau în abundență.

Importanță mult mai pronunțată prezentau pădurile din punct de vedere al vânătoarei, îndeletnicire practicată pe o scară întinsă de către clasa conducătoare de pe vremuri. Aceasta ne-o confirmă faptul că întâia lege, independentă și generală, pentru reglementarea vânatului, valabilă pentru întreagă țară, atât în Ungaria cât și în Transilvania, s'a decretat de către Wladislaw II, în anul 1504 (art. 18 din Lege V.), adică la o dată mult anterioară legiurilor silvice.

Concepția străveche, că produsele pădurii ar constitui un bun comun al tuturor, utilizabile fără restricțiuni de ori și cine, în ori și ce timp, fusese deci, deja în secolul al 16-lea, demult perimată și înlăturată în Transilvania.

Astfel lupta pe care a dus-o silvicultura contra nepriceperii și releivoinței, este străveche, creind o tradiție și tendință în conservarea pădurilor.

Un brusc contrast, față de această tradiție, îl formează azi „realizările" reformei agrare, precum și urmările crizei economice mondiale, postbelice.

Rareori sau niciodată tendința de distrugere a pădurilor, n'a luat proporții mai catastrofale ca astăzi.

Transformarea pădurilor în izlazuri, precum și numărul înspăimântător al delictelor, provocate de situația socială și politică-economică, primejduesc în măsură extremă existența pădurilor.

Acestea sunt marile probleme economice care își așteaptă soluționarea în cadrul programului general economic al timpurilor postbelice.

Les commencements du droit pénal forestier en Transylvanie.

En Transylvanie le „Decretum tripartitum" de Werböczius et un autre décret „de la nation saxonne" de 1546 contiennent les plus anciennes dispositions générales de droit pénal forestier, qui nous sont parvenues.

L'auteur présent parallèlement le texte original (en latin) et la traduction pour démontrer qu'en Trasylvanie déjà depuis le XVI-ème siècle, l'ancienne conception de res nullius en matière de forêt, était abolie.

Il y a presque 400 ans qu'en Transylvanie les forêts ne sont plus consi-

dérées comme des biens communs, utilisables sans restriction par tout le monde et en tout temps.

Ça veut dire que la lutte contre les abus envers les forêts est initiée depuis longtemps et l'esprit de conservation est devenu déjà une tradition.

Die Anfänge des forstlichen Strafrechtes in Transsylvanien.

Das „Decretum tripartitum" von Werböczius sowie ein Dekret „sächsischer Nation" aus dem Jahre 1546 dürfen als die ältesten allgemeinen forstlichen Strafbestimmungen mit Gesetzkraft angesehen werden.

Verfasser teilt Originaltext und Uebersetzung der erwähnten Dekrete mit, um zu beweisen, dass in Transsylvanien schon im sechzenten Jahrhundert die frühere kommunistische Auffassung des Waldeigentums, welche die Forstprodukte jederzeit und jedem ohne jedwede Beschränkung zuerkannte, nicht mehr bestanden hat.

So sei denn der Kampf gegen Unvernunft und bösen Willen in Transsylvanien schon längst aufgenommen worden und eine Ueberlieferung und Tendenz geschaffen zum Schutz der Wälder.

CURAŢIRILE

de HORIA MANOLE

Tendinţa proprietarilor forestieri — stat sau particulari — benevolă ori impusă, este de a reîmpăduri, artificial — unde e cazul — suprafeţele exploatate, sau distruse de război.

In sprijinul ei, a căutat fiecare să planteze, cât mai mult teren devastat.

Ceeace interesează, încă, este numărul pueţilor prinşi, pe hectar, fără a se da întreaga atenţiune (după cum am putut vedea, pe alocuri) felului în care se prezintă plantaţia, după 2—3—7 ani dela terminarea campaniilor.

Se ştie, în deobşte, cât de uşor se instalează esenţele mai copleşitoare.

In unele regiuni din ţară, cum ar fi Moldova, invaziunea mesteacănului, plopului şi aninului este atât de activă, încât o plantaţie de răşinoase — fiind vorba de regiunile muntoase — dă mai mult de lucru şi ocazie la cheltueli, ulterior, decât ar costa plantaţia propriu zisă.

Se poate face uşor, o idee, despre ceeace reprezintă degajarea plantaţiunilor, dacă ne gândim şi la acţiunea smeurişului, murişului şi ierbii, cari conlucrează, cu esenţele copleşitoare, la punerea stăpânirii pe sol.

Curăţirea plantaţiunilor este tot atât de importantă, ca şi plantaţia însăşi.

Operaţia trebue făcută, adesea, de trei ori, până ce se ajunge la încheerea stării de masiv, iar neglijarea operaţiunii se traduce printr'o apreciabilă pierdere viitoare, a rentabilităţii solului, care — şi aşa — este destul de mică.

In ultimii zece ani, s'a urmărit cu tenacitate, precum am arătat, numai campaniile propriu zise de regenerări artificiale.

Este timpul să se procedeze, de către toţi, câţi au executat asemenea lucrări, la revizuirea suprafeţelor plantate, cu scopul de a le degaja, de tot ce împiedică buna desvoltare a pueţilor.

Altminteri, este prea mare și nejustificată, cheltuiala ce s'a făcut cu lucrările de regenerare artificială.

Ar fi foarte recomandabil să se reducă, pentru un an, sau doi, din intensitatea plantațiunilor, cu scopul de a se putea aplica, cei în cauză, la operațiile de curățiri, afectând, în acest scop, personal și fonduri materiale, cari ar fi fost destinate numai campaniilor de plantații.

Bine înțeles, numai acolo unde curățirile justifică, o modificare a planului de regenerare, deja întocmit.

In orice caz, curățirile merită toată atenția. Deaceea le semnalez.

Les nettoiements.

Dans les dernières dix années, les régénérations artificielles ont pris une grande étendue. Maintenant il faut penser au nettoiement de toutes ces surfaces boisées, afin de permettre un libre développement aux essences précieuses.

L'opération doit être répétée plusieurs fois avant la réalisation de l'état de massif serré.

La négliger, ce serait réduire le rendement futur des forêts. Et si la préoccupation de faire avancer les travaux de replantation, empêche celles de nettoiement, l'auteur estime qu'il serait indiqué même de réduire les premiers à la faveur des derniers.

Die Reinigungshiebe.

In den letzten zehn Jahren wurden die künstlichen Aufforstungen allen Ernstes betrieben. Es wäre nun an der Zeit die aufgeforsteten Flächen auf ihre Zusammensetzung zu prüfen, um aus dem Bestand alles zu entfernen was die gedeihliche Entwicklung der Pflänzlinge hindern könnte.

Arbeiten mit solcher Zielsetzung müssen oft dreimal nacheinander unternommen werden, bevor man zum endgültigen Schluss der Bestände kommt. Werden dieselben vernachlässigt, so bedeutet das einen beträchtlichen Verlust für die zukünftige Bodenproduktion.

Es wäre deshalb empfehlenswert, ein oder zwei Jahre die Aufforstungen etwas zurückzustellen, um die oben erwähnten Arbeiten ausführen zu können, d. h. um Arbeitskräfte und Geldmittel, welche bisher nur für Aufforstungsarbeiten vorgesehen waren, nun jenen Arbeiten zuwenden zu können.

CRONICA

CONGRESE-CONFERINȚE

CONFERINȚA LEMNULUI LA VIENA

Comitetul Permanent. — Reducerea exportului. — Interesele României.

Prin conferința lemnului întrunită la Viena în ziua de 9 Iunie c. — în urma sugestiunilor Ligei Națiunilor — care a întrunit 28 state importatoare și exportatoare de lemn, s'a recunoscut necesitatea organizării comerțului internațional de lemn. Divergența de procedură și, mai ales, atitudinea echivocă a delegatului Rusiei Sovietice au împiedicat înțelegerea unanimă a țărilor participante.

Totuși, statele din sud-estul Europei (Austria. Cehoslovacia, Letonia Jugoslavia, Polonia și România), ca o primă înfăptuire și ca o etapă către o înțelegere generală, au semnat la 11 Iunie c. un acord principial prin care se angajau să acționeze în comun pentru ameliorarea comerțului de lemn.

In acest scop, s'a dat mandat delegațiunii cehoslovaciei să întocmească

un proiect de statut pentru înființarea unui birou permanent al statelor semnatare, și

un proiect de acord referitor la reglementarea exportului de lemnărie.

Aceste lucrări fiind terminate, statele semnatare ale acordului s'au întrunit din nou la Viena, la 8 Septembrie c. Letonia, care nu a participat la noua conferință, a motivat absența prin aceea că organizarea internă a elementelor interesate în economia forestieră nu era terminată.

Procedându-se la reexaminarea situațiunii comerțului internațional de lemne — care din zi în zi se agravează — delegații celor cinci țări prezente (Austria. Cehoslovacia Jugoslavia, Polonia și România) s'au declarat hotărîți de a colabora efectiv la măsurile apreciate că vor conduce la asanare.

In cadrul planului de activitate internațională recomandat de Liga Națiunilor, s'a înființat un comitet permanent al producției, industriei și comerțului de lemn, („Comité Permanent International de la Production, de l'Industrie et du Commerce du Bois:".

Obiectivele pe cari „Comitetul Permanent" și le propune spre înfăptuire sunt, în esență, următoarele:

1. Studierea conjuncturii pieţei internaţionale a lemnului şi adaptarea exportului de lemn la posibilităţile de plasament;

2. Prepararea acordurilor cari vor regula: condiţiunile de export şi import ale lemnului, preţurile, concurenţa reciprocă supraveghind, în acelaş timp, execuţia şi controlul acestor acorduri.

3. Intreprinderea de acţiuni comune de ordin economic, în special în chestiuni de politică comercială, transporturi, tarife vamale, etc.;

4. Reprezentarea ţărilor membre la conferinţele internaţionale, întrucât au atingere cu probleme de producţie, comerţ şi industrie forestieră;

5. Studierea condiţiunilor de unificare a uzanţelor comerciale ale lemnului, nomenclaturei vamale, etc.

Sediul acestui comitet permanent a fost stabilit la Viena, înfiinţându-se un birou propriu, de natură a asigura realizarea programului propus, cheltuelile urmând a fi suportate de ţările aderente, proporţional cu exportul de lemnărie ce fac.

Deocamdată, potrivit art. 2, ca delegaţi din partea României au fost desemnaţi d-nii M. Drăcea şi A. Anhauch, iar biuroul a fost astfel alcătuit:

Preşedinte: Contele Ostrowski (Polonia.

Vice-Preşedinţi: Contele Colloredo-Mansfeld (Austria) şi M. Drăcea (România).

In ce priveşte chestiunea reducerii exportului de lemne, — soluţie preconizată, de asemeni, la Geneva cu prilejul consultării experţilor — delegaţii celor cinci ţări participante au hotărît că o atare soluţiune nu poate fi pusă în aplicare atât timp, cât o o parte din ţările exportatoare de lemn nu au aderat încă la acţiunea întreprinsă de statele din Sud-Estul Europei.

S'a apreciat ca util întocmirea unui proect de acord relativ la reglementarea exportului şi importului de răşinoase, conţinând principiile pe baza cărora, cele şase state înţeleg să colaboreze cu celelalte state exportatoare şi importatoare de lemn.

Principiul conducătorilor la alcătuirea ambelor statute a fost de a se da posibilitatea colaborării şi aderării atât a statelor exportatoare, cât şi a celor importatoare de lemn, în care scop biroul comitetului permanent, în primele două şedinţe, a şi schiţat programul de lucru pentru a se lua diversele ţări (grupe de ţări) cari n'au aderat încă la uniune.

Astfel, într'un interview al Contelui K. Ostrowski [1]) găsim următorul pasagiu care defineşte programul „Comitetului Permanent": „In toate lucrările şi concepţiile noastre am fost conduşi totdeauna de principiul stabilit deja în Iunie c. şi anume ca statele importatoare şi exportatoare să poată adera oricând, cu drepturi egale, la celula noastră de organizare".

* * *

Urmărind cifrele statistice, exportul de lemn al României pe primele şase luni ale anului 1932, înregistrează pierderi ce depăşesc 40% din volumul exportat în 1931.

Cauzele acestei descreșteri a exportului stau atât în reducerea continuă a consumului, cât mai ales în restricțiile de tot felul ce se opun la plasarea lemnului românesc pe diverse debușeuri străine (Ungaria, Franța, Italia, Elveția, etc.). Ca urmare firească, prețurile înregistrează deasemeni scăderi în continuu.

Trebue să subliniem că exportul forestier românesc în acest an, față de 1931, înregistrează pierderi mult mai mari decât Jugoslavia, Cehoslovacia și Polonia.

Exportul de lemn fiind una din sursele importante de alimentare a comerțului exterior al României, este în interesul nostru să colaborăm la eforturile ce se fac pentru creearea unor condițiuni mai prielnice comerțului international de lemne.

Dat fiind caracterul pur economic al acțiunei întreprinse de țările semnatare ale acordului dela Viena, este necesar a se înființa cât de urgent posibil organul chemat să acționeze în cadrul programului de lucru al „Comitetului Permanent" și să aplice măsurile destinate a reglementa exportul de lemn al României.

E nevoe să relevăm o idee fundamentală care a apărut totdeauna în discuție și care rezultă și din interviewul amintit, că recenta conferință dela Viena și rezultatele ei sunt o emanațiune a inițiativei organizațiunilor private din țările aderente, care au nevoe de recunoașterea și sprijinul statului, dar pentru reușita mișcării de asanare — trebue să să-și păstreze caracterul particular.

Gh. I. Ionescu.

AL DOILEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE CARBON-CARBURANT [1].

Milano 1—5 Octombrie 1932

Congresul international de Carbon-Carburant de la Milano a avut o reușită deplină.

Au participat 26 națiuni, din cari 15 cu reprezentanți oficiali. S'au făcut 47 comunicări și au fost 267 adeziuni. Organizarea lucrările Congresului și primirea delegaților a fost făcută, sub președenția D-lui Dr. Ing. Guiseppe Garla, de către Touring Clubul Italian, în mod magistral. D-l Serafino de Capitani, inginer Consilier al Touring Clubului Italian a jucat rolul principal în aceasta realizare.

Le exprimăm aci, mulțumirile și felicitările noastre.

Comunicările și discuțiunile Congresului pot fi privite din trei puncte de vedere:

I. — Considerațiuni Generale.
II. — Comunicări importante.
III. — Interesul chestiunei carbonului-carburant pentru România.

---

[1] „Neue Freie Presse" Nr. 24.426 din 13 Septembrie 1932.

I.

Consideratiuni Generale.

1. Țările cari n'au petrol în subsolul lor pot înlocui benzina în motoarele cu explozie, gazeificând lemnul, cărbunele de lemn, resturile de cultura agricolă, în special cocenii de porumb, turba, lignitul, huila, antracitul.

2. Înlocuirea se poate face producând gazeificarea direct cu ajutorul gazogenului, sau gazeificând în uzine.

Gazeificarea directă se aplică la motoarele fixe industriale, la cele de pe tractoare, autocamioane, automobile, etc.

S'a studiat și s'a ajuns la rezultatul că în țările unde gazeificarea se poate face în uzină, este mai bine și mai practic să se aplice această metodă.

Gazul se pune în tuburi de oțel, fretate, la presiune de 200—250 atmosfere. Gazul ce un vehicul poate lua fără să fie jenat, este suficient pentru a parcurge o distanță de 100—120 km. Greutatea acestor tuburi este de circa 250 Kgr. Gazul, înainte de a ajunge în motor, trece printr'un reducător de presiune.

Francezii au făcut astfel de experiențe, cu câteva din autobuzele ce circulă la Paris și au obținut bune rezultate.

Chestiunea ce rămâne de rezolvat este aprovizionarea: 1) crearea de uzine pentru gazeificare, 2) depozite de gaz la distanțe utile.

3. Țările cari n'au petrol, pot în caz de răsboiu cu ajutorul gazeificării materiilor prime carbon-carburante ce posedă, să-l înlocuiască.

In timp de pace pot lucrà ca, treptat, treptat, să scape de importul benzinei pe această cale a gazeificării, cum și la pregătirea aparatului industrial, care să poată lua desvoltarea necesară la nevoi urgente.

4. Dacă până azi înlocuirea benzinei nu s'a făcut, ea se datorește:

a) prețului mic al benzinei,

b) ușurinței ei de aprovizionare,

c) motoarelor, ce sunt făcute pentru benzină; gazul în general dă o forță de 30% mai mică de cât benzina, pentru acelaș motor și presiune (4—4.5 atmosfere).

d) Capitalurilor imense ce sunt investite în industria petrolului.

5. Pentru coordonarea activității desfășurată în diferitele țări cum și pentru propaganda în țările unde ea este necesară, există Comitetul Internațional Permanent de Carbon-Carburant la Paris (10°) 7 ter Cours des Petites Ecuries.

II.

Comunicări importante.

1. Fabricarea alcoolului din lemn dădea până acum un procent de 6 litri pentru 100 Kgr. lemn uscat; acum se obține până la 24 litri alcool de 96 grade.

2. In Germania se lucrează la înlocuirea benzinei cu cărbunele pulverizat, la motorii instalațiunilor fixe, ai navigațiunii și tracțiunii automobile, reducând consumația la 2000 calorii pentru un cal vapor oră, față de 3000—4000—5000 calorii în diferitele tipuri de turbine cu vapori alimentate cu cărbune.

---

1) In principiu, se înțelege prin carbon-carburant, Carbonul de origină vegetală sau minerală, care poate produce o energie termodinamică.

3. Metoda de control grafic al funcționării gazogenului.

4. Lemnul de oțetar carbonizat dă un cărbune mai ușor decât cel obținut din lemne tari, dar are calitățile celor mai buni cărbuni vegetali.

Cărbunele analizat a dat următoarele rezultate:

	lemn rotund	despicat
Umiditate	4.4%	3.3%
Cenușe	3.2 „	2.9 „
Materii volatile (cuprinzând și umezeală)	8 „	8 „
Puterea calorifică	7658	7965

Cărbunele de oțetar se aprinde ușor, prezintă o ardere regulată, fără scântei, fum și miros urît. Intrebuințat drept carburant, cărbunele dă o gazeificare perfectă.

Oțetarul poate fi întrebuințat astfel pentru reîmpăduriri, având o creștere repede și o rusticitate mare.

5. Ungaria întrebuințează gazogenul pentru tractoarele agricole. Gazul este produs din coceni de porumb.

6. Un amestec de 70% benzină, 15% alcool, 15% benzol, dă un carburant ce poate fi substitut benzinei curate, fără modificări, în toți motorii.

III.

Interesul chestiunei Carbonului-Carburat pentru România.

1. Fața de marea cantitate de resturi de la exploatarea pădurilor și care este foarte variabilă după cum regiunea este mai mult sau mai puțin accesibilă, este necesar a se lua măsuri ca aceste resturi să fie carbonizate.

Acest lucru se poate face cu bocșele obișnuite sau cu cuptoare metalice.

Cum cuptoarele metalice cer importul lor, noi ne având încă o industrie a lor, deși fabricația lor nu este prea complicată, cred că se va putea lucra pentru un început cu bocșele clasice și cari dau până azi rezultate mulțumitoare.

Pentru experiențe este nevoe a se procura una sau mai multe baterii de cuptoare metalice.

In ce privește gazogenul, este necesar să se cumpere câteva gazogene fixe, cari să fie întrebuințate la fabricele de cherestea sau tâmplărie mecanică, ce există sau se vor mai înființa. Mai poate fi întrebuințat gazogenul cu lemn și cărbune de lemn pentru diferitele industrii, luminatul electric, la autocamioane, în special cele ce transportă lemn.

2. Turba, lignitul, antracitul, huila din subsolul nostru sunt materii prime importante calitativ și cantitativ pentru a fi întrebuințate drept carbon-carburant. Industria și știința românească găsesc în acest domeniu un larg câmp de activitate națională și internațională.

Afirmația că, în ziua când chestiunea carbonului-carburant va fi rezolvată complect va fi o nenorocire pentru România, țara producătoare de petrol, este greșită. România trebue să-și pună în valoare armonic toate produsele sale și numai această armonie îi va da adevărata sa splendoare.

* * *

Touring Clubul Italian din Milano a organizat pentru congresiști o incântătoare excursie la lacul Côme. Natura, templul Volta, auto-strada Milano-Côme, carele alegorice ale culesului viilor, Vila Carlota, masa dela Hotelul de Est, Ceaiul dela Grand Hotel de Ballagia, autocarele confortabile și atmosfera de spirit și suflet internațional formează un tot ce nu poate fi uitat.

Primăria din Milan a făcut o recepție distinsă și plăcută în palatul Marino, oferind un lunch, iar Touring Clubul Italian a dat un prânz la Odeon.

S'a vizitat Institutul de Chimie Industrială al Școalei Politechnice din Milano, fabrica Scaglia de gazogene pentru cărbune de lemn și de cuptoare metalice pentru carbonizarea lemnului, etc.

Termin, aducând mulțumiri Ministerului de Agricultură și Domenii, C. A. P. S.-ului și Societății Progresul Silvic, pentru delegația ce au binevoit a-mi da de a participa la Congres.

Nicolae Nedelcovici

CRONICA DIVERSĂ

EXCURSIA SOC. „PRIETENII NATURII" A NATURALIȘTILOR IEȘENI IN DOBROGEA

In intervalul 2—10 Iulie 1932, soc. „Prietenii Naturii" a naturaliștilor dela universitatea din Iași, a făcut o foarte reușită excursie de studii în Dobrogea de Nord, sub conducerea d-lor profesori Ion Atanasiu și C. Motaș și a harnicului președinte Băcescu.

Excursia, pe lângă caracterul pur naturalist (geologic, botanic și zoologic), a avut, în urma dorinței participanților, și un caracter pedologic și silvic.

In cest scop, precum și pentru a se acorda excursii sprijinul necesar pentru condițiile dobrogene, „Prietenii Naturii" s'au adresat Casei Autonome a Pădurilor Statului, cu rugămintea de a se delega un reprezentant al acestei instituții, pentru latura pedologică-silvică a excursiei și de a se oferi serviciile organizațiilor noastre silvice din Dobrogea de Nord.

Direcțiunea generală C. A. P. S., apreciind cu toată înțelegerea, sensul înalt al colaborării naturaliștilor cu silvicultorii, a răspuns cu toată bunăvoința, însărcinând cu organizarea concursului solicitat, pe d-l Ing. Const. Chiriță.

D-sa, însoțit de d-l Ing. Bălănică și cu concursul inimos al d-lor ingineri Petcu și Roșculeț (Niculițel), Bărbulescu (Tulcea) și Burculeț (Babadag), a reușit să asigure excursiei „Prietenilor Naturii" toată contribuția pe care C. A. P. S. o putea acorda.

Traseul excursiei a fost: Isaccea—M-rea Cocoș—Niculițel—Somova—Tulcea—Beștepe—Mahmudia—Dunavăț—Dranov — pe Razelm la Jurilofca — apoi Babadag—Constanța—Agigea.

Intr'o atmosferă de studiu și bună dispoziție, excursioniștii au parcurs traseul stabilit, cu sufletul dornic de a cunoaște caracteristicele dobrogene și de a lua cu ei cât mai mult din noutățile întâlnite la tot pasul. Și, nu mai puțin, linia peisagiului, cromatismul întinsurilor uscate, al dealurilor și al apelor, dogoarea atmosferei de miez de vară și întreg farmecul drumurilor dobrogene.

Și s'au mai întors „Prietenii Naturii", în frunte cu admirabilii lor conducători, și cu alt dar, mai puțin așteptat: acela al amintirii unei admirabile camaraderii și al unei spontane prietenii. Cu oamenii, cu natura pe care au căutat-o și, ne bucurăm, cu pădurea dobrogeană.

Căci, spre satisfacția și chiar surprinderea noastră, pe tot parcursul excursiei naturaliștii ieșeni au arătat un interes viu problemelor naturaliste în legătură cu solul și pădurea.

Prin expuneri de ansamblu și caracterizări locale, prin demonstrații pe profile de soluri și în arboretele întâlnite, d-l Ing. Chiriță a căutat să introducă pe studenții naturaliști în știința solului și în viața pădurii, desprinzând din realitățile pedologice și silvice ale Dobrogei, tot ceeace ar fi putut interesa pe excursionistul cercetător al naturii.

Asemenea colaborări intelectuale și sufletești, ale silvicultorilor cu acela cari activează în cercuri ce se ating cu acelea ale realităților noastre forestiere, trebuesc salutate cu tot entuziasmul și cu îngrijire cultivate.

„Prietenii Naturii" sunt astăzi și prietenii convinși ai pădurii și ai slujitorilor ei. Spre cinstea lor și a noastră.

Red.

LEMNUL DREPT COMBUSTIBIL PENTRU CAMIOANE

Din inițiativa Soc. proprietarilor de păduri din Bavaria s'a ținut în München în fața unei numeroase asistențe compuse din funcționarii superiori din Ad-ția silvică și profesorii Instit. de Experimentație Forestieră, o demonstrație cu un camion, ce întrebuințează drept combustibil gaz de lemn, în loc de arolul 1) obișnuit de până acum.

Camionul care servește la încercările întreprinse este un vechicul de 2½ tone greutate și 65 P. S. Spre a fi întrebuințat în acest scop i s'au adăugat noui dispozitive prin cari a mai câștigat în greutate aprox. 450 kgr. Sarcina obișnuită ce

---

1) Aral e amestec de 60% benzină și 40% benzol.

este capabil de a transporta este de 3—3½ tone. Mai înainte de a-l adapta la noul combustibil camionul a fost rulat 96.000 km. Astfel că azi se pot face prin comparaţie socotelile de rentabilitate a materiei de conbustiune consumată înainte şi acum. Rezultatele obţinute vorbesc în mod categoric în favoarea gazului de lemn.

Inainte, când alimentarea motorului se făcea cu aral, motorul consuma pe 1000 km. 33 litri benzină în valoare aprox. de lei 450. Intrebuinţând gazul de lemn, pe suta de km sunt necesare 100 kgr. aşchii de lemn mărunte, în valoare de numai 100 lei. Un avantaj bănesc enorm faţă de aral. Travaliul şi iuţeala camionului nu sunt de loc reduse. Punerea în mişcare a camionului însă necesită max. 5 minute. Incolo, s'a dovedit a fi tot aşa de bun combustibilul de lemn ca şi benzina. Condiţia ce lemnul are de îndeplinit este să fie bine uscat şi mărunt.

Nu se ştie până acum care specie de lemn este de preferat, lucru ce se va dovedi pe cale de experimentaţie practică.

Pentru camioanele, mai grele decât acesta de 2½ tone, ce este relativ uşor, economiile ce s'ar face sunt şi mai mari. Adaptarea la acest fel de combustibil a motorului este relativ uşoară şi necostisitoare. In orice caz cheltuelile de transformare la camionul încercat s'au acoperit în 3 luni din economiile făcute prin adaptarea gazului de lemn. Noulle dispozitive aplicate sunt: un cuptor retortă de destilat lemnul şi unul de înaltă temperatură pentru lichefierea gazului obţinut în retortă.

Prin această nouă întrebuinţare ce i se dă lemnului, el câştigă în însemnătate ca produs brut. In Germania se speră că întrebuinţând pe o scară mai întinsă gazul de lemn drept combustibil pentru camioane, să se reducă considerabil cota de import a benzinei ce cumpăneşte greu în balanţa comerţului exterior german.

V. A. S.

— R E C E N Z I I —

Wilhelm Winkler.

Principii de Statistică. Partea I. Statistica teoretică.

Noțiunii de statistică i s'a dat în decursul vremurilor interpretări diferite. La început era metoda reprezentării numerice a „curiozităților ce se petrec într'o țară". De ex. numărul locuitorilor, a soldaților, a corăbiilor, etc., de care dispunea statul respectiv. Mai târziu prin astronomul și matematicianul belgian Quetelet st. primește denumirea de „fizica societății omenești". După Qu. populația unei țări nu este o minoritate a ci- fiindcă aceasta se mărește sau micșorează după legi naturale, cari din lipsă de metode științifice de observare nu se puteau până atunci cunoaște. Meritul de a descoperi aceste procedee îi revine lui. Evoluția noțiunei nu se oprește aci. Nici Qu. nu a întrezărit întregul câmp de activitate al statisticei de oarece el se referea la un domeniu restrâns al ei, anume cel social. Această concepție îngustă a noțiunii s'a lărgit mai târziu în mod neașteptat, — în special în vremurile mai noui când, metodele st. au găsit un larg câmp de aplicare în domeniile economice, — și prin aceasta și-a dobândit caracterul de adevărată știință. Motivarea acestei calități a st. nu mai este astăzi grea de făcut.

Toate fenomenele inclusiv cele economice și sociale se petrec după legi și reguli bine determinate, dar numărul acestor fenomene infinit de mare și variat nu permite să descoperim aceste reguli sau legi la prima vedere. Mai mult ni se pare că toate fenomenele s'ar petrece într'un mod absolut neregulat sau arbitrar.

Din acest complex de fenomene ce apar ca un chaos, Statistica dispune de metode cu a căror ajutor scoate în evidență caracteristicul adică regula generală după care se petrec sau tind a se petrece aceste fenomene. Observarea lor metodică, gruparea, compararea și prezentarea lor în timp și spațiu, revine statisticei. Este deci st. o știință? Se răspunde că atâta vreme cât ea are un domeniu și procedee de studiu proprii este greșit a considera ca o simplă metodă de cercetare, cu atât mai mult că în acest domeniu își are exclusivitatea și independența metodelor de studiu și experimentație, cari astăzi se aplică în toate ramurile științei de studiu.

Studiul ce formează obiectul acestei recenzii și de care am crezut de bine să vorbesc, spre a-i înțelege mai bine rostul, numai după o așa lungă introducere, tratează în mod teoretic tocmai aceste metode ale Statisticei. Amintim dela început că pe un profan în materie, cartea lui W. — ca orice publicațiune statistică — îl va respinge. Formulele matematice, numeroasele tablouri din text, date pentru aplicațiunile practice ale teoriilor expuse, și variatele diagrame în cari sunt prezentate rezultatele obținute, cer, din partea cititorului profan multă insistență și aprofundate cunoștințe de matematic superioare, pentru a le înțelege. Cursul lui W. nu se adresează însă acestora fiindcă pentru marele public d-sa a tipărit deja o lucrare elementară în care sunt expuse cu mult talent și pe înțelesul turor toate teoriile abstracte ale statisticei *).

Principiile de st. teoretică sunt scrise pentru viitorii statisticieni și sub acest raport întrece toate publicațiunile de specialitate de până acum. Winkler știe și poate ce vrea. Sunt două mari calități pentru un autor. In afară de expunerea clară a subtilităților statistice teoretice și a calculelor de matematică superioară, pentru a se face cât mai lămurit cititorilor săi, d-sa dă pas cu pas exemple practice, cari au darul ca cititorului, care a urmărit, cu creionul în mână, demonstrațiile făcute, să-i cimenteze în memorie rostul și adevăratul sens practic al teoriilor expuse.

Alegerea celor mai interesante exemple, stilul scurt și relativ ușor nemțesc precum și calitatea de a insista asupra lucrurilor numai atâta cât trebuie face ca toate speculațiunile matematice să fie urmărite cu un interes din ce în ce mai mai viu și să stârnească curiozitatea întrebuințării practice a acelor subtile teorii. Fraza este scurtă, adânc gândită și comparațiile cele mai plastice posibile.

Pe lângă aceste merite pedagogice, autorul, după cum transpiră din întregul conținut al cărții, n'a scris acest tratat de tehnică statistică numai din nevoia de a scrie sau de dragul de a deveni autor, ci din dorința sinceră de a îndruma pe calea cea dreaptă pe toți aceia cari doresc a deveni staticieni. Autorul s'a izbit deja de multe greutăți în cariera sa și știe să le dea și unde trebuie să insiste mai mult. Pentru aceștia, opera d-lui W., care nu este o compilație sau o lucrare de suprafață, devine piatra de bază a pregătirii lor.

Interesant este de știut de ce condiționează W. aprofundarea acestei științe. Doritorii de a deveni statisticieni trebuie;

1) să cunoască matematici sup. Cultura matem. primită în liceu este insuficientă.

2) să poată citi cel puțin 4 limbi moderne (engleza, germana, franceza și italiana).

A doua condiție este tot atât de importantă ca prima. Dacă se cere să cunoști matematicile, numai cu ajutorul cărora poți pătrunde în subtilitățile de calcul ale metodelor statistice, apoi aceste metode nu le poți cunoaște decât posedând cel puțin limbile amintite. Ce-i drept nici una din națiunile mari nu-și poate revindica dreptul de a fi ridicat singură și cultivat caracterul de știință al st. Progresul s'a realizat dintr'o colaborare între cei mai de seamă gânditori ai statisticei. Publicațiunile cele mai de seamă ale acestora nu sunt însă traduse într'o singură limbă. Cea mai bună dovadă este însăși tratatul de față care conține o neîntreruptă serie de trimiteri la publicațiuni streine.

După cum am văzut din însăși definiția statisticei, toate studiile trebuie să fie bazate pe comparații cât mai numeroase și variate, fiindcă numai atunci ne putem da seama de caracterul și importanța datelor. Colaborarea internațională a statisticei își are numai și numai aici origina. Institutele de conjunctură economică existente au ajuns la concluzia că un fenomen economic studiat numai într'un singur ținut (țară) este incomplet abordat din acest motiv își extind cercetările asupra tuturor țărilor, cel puțin de pe continentul respectiv. Fără a cunoaște prin urmare cele mai importante limbi orice strădanie de a face statistici devine zadarnică.

A. expune esența teoriilor din cartea

---

*) W. Winkler: Statistik. Quelle & Meyer, Leipzig 1925. (In Wissenschaft und Bildung No. 201).

d-lui W. insemnează a face un rezumat de neînțeles. Ele de altfel sunt cât se poate de scurt și lămurit tratate de autor. Amintim doar de fantastica technică statistică aplicată în acest domeniu al cifrelor. Totul cu ajutorul mașinilor. Chiar și culegerea datelor. Tablourile plicticoase sunt suprimate. Din numeroasele procedee mecanice se recomandă așa numitul „Lockenkartenverfahren”, care constă din a culege datele pe o fișă de un format dinainte stabilit, pe care se aplică niște găuri după o anumită regulă. Aceste fișe sunt apoi clasificate și datele ce conțin centralizate numai de mașini cu ajutorul cărora se obțin rezultatele dorite.

Nu avem cunoștinți dacă acest procedeu se aplică în domeniul forestier. Dar față de avantagiile ce prezintă asupra metodelor vechi credem că în curând acest procedeu se va introduce și aici.

V. Sabău

M. Ebel.
„*La pépinière*”, 280 pag.
Librairie agricole, Paris. 1932.

Autorul, profesor de cultura arborilor fructiferi și de ornament, expune mijloacele de înmulțire și creștere în pepinieră, a celor mai importante specii și varităţi de arbori fructiferi, de ornament și forestieri.

Sub formă de reguli, de note practice — într'un stil ușor — însoțite de fotografii reușite, se ocupă de: semănături (reproducție sexuată), marcotage, butășire și grefări (reproducțiuni asexuate).

La capitolul „Semănături” (54 pag.) se studiază sămânța și solul, indicând importante măsuri de conservat și mărit facultatea germinativă a semințelor, precum și condițiunile ce trebuesc îndeplinite de sol, ca să germineze ușor semințele.

Capitolul nu e lipsit de note interesante pentru forestieri.

Ocupându-se de marcotaje (proprietatea ramurilor cari atingând solul emit rădăcini adventive) în 38 pag. se examinează toate procedeele cunoscute și citează ca apte:

Picea, Thuia, Cupressus Law., Morus, Acer, Alnus, ulmul, teiul, etc.

Butășirea, în 42 pag., o expune sub toate formele cunoscute și menționează că deși Tsuga, Abies, Picea, dau rădăcini ușor, cresc însă încet și prin grefări și semănături se obțin rezultate mai bune. Arată că butășesc bine:

Thuia, Taxus, sălciile (excepție Salix caprea după Poskin), plopii (excepție plopul tremurător după Poskin), platanul, ulmul, etc.

Deși inaplicabil în păduri, totuși, grefajul (sudarea a 2 tipuri de plante diferite și formarea unei singure plante) e interesant expus, precizând că are de scop numai păstrarea unor caractere imposibile de reținut prin alt mijloc de înmulțire. Pentru arbori forestieri se perpetuează numai caracterele frunzelor (frunze purpurii la fag, argintate la frasin, etc.).

Reușita e asigurată numai pentru dicotiledonate, cu oarecare afinitate între ele și numai dacă zonele generatice coincid.

Se pot grefa: fagul, mesteacănul (ramuri plângătoare), frasinul, salcâmul, carpenul, Aesculus, platanul, Abies, Cedrus, Cupressus Law., Biota, etc.

După expunerea mijloacelor de reproducție, se enumără regulele de amenajarea pepinierii — chiar și pentru principalele specii forestiere — dând indicațiuni prețioase pentru expedierea și comercializarea produselor.

În general, o carte interesantă pentru unele chestiuni practice, ce nu pot fi detaliate în tratatele speciale și foarte utilă relativ la producerea arborilor fructiferi, cari nu trebuie să lipsească chiar dintr'o pepinieră forestieră.

I. Guran

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 6 Iunie 1932.

Perrin

Impressions forestières de Yougoslavie.

Impresii forestiere din Jugoslavia.

Pentru a strânge legăturile directe cu silvicultorii francezi, facultatea agronomico-forestieră din Zagreb şi-a manifestat dorinţa de a asculta o serie de conferinţe asupra silviculturii franceze.

Insărcinat de guvernul francez să răspundă acestei dorinţe, d-l Perrin a beneficiat de acest prilej şi a vizitat principalele regiuni împădurite din Jugoslavia, fiind primit peste tot cu „o surâzătoare cordialitate".

A. ne împărtăşeşte din impresiile sale, insistând în special asupra pădurilor de stejar din Slavonia.

Acestea formează pe malul stâng al Savei o bandă lungă de 300 km., dela Zagreb la porţile Belgradului. Au o suprafaţă de circa 200.000 ha .în majoritate proprietatea comunelor şi particularilor.

Vegetează alături cu porumbul, care pare a indica optimul climatic pentru pedunculat. Stejarul din Slavonia este o rasă nobilă, trunchiul se continuă până 'n vârful arborelui. Fructificaţia este abundentă încă din vârsta mijlocie, cu periodicitatea 3—4 ani, aşa că regenerarea e uşoară şi sigură, vârsta 200-28 0ani, diam. 0,70—1,50 m., înălţimile până la 40 m. şi vol. la ha. 400—800 m^3., atingând excepţional şi 1000 m^3.

Regenerarea se face printr'o singură tăere rasă, sau prin două tăeri distanţate la 6—10 ani, după ce cu 5 ani mai înainte s'a pregătit terenul pentru primirea ghindei.

Răriturile sunt tardive şi slabe, rărituri în etajul dominat, la mari intervale. Incep la 35—40 ani şi se repetă la intervale de 10—15 ani, luându-se de fiecare dată 20—30 m^3 la ha. In etajul de sus nu se intervine, decât când arboretul a ajuns să aibă numai un singur etaj. Astfel masivele se menţin strânse şi arborii cresc drepţi, având cercuri anuale regulate şi dese. Lemnul de valoare se vinde cu preţuri chiar de peste 2000 lei m^3.

Acest stejar cu reputaţie europeană dispare însă încetul cu încetul. Dispariţia a început să se manifeste din 1909, de când cu primul atac al insectei „Microsphaera alphitoides", flagel, care dela 1909 la 1925 a parcurs 40.000 ha. şi a cauzat tăerea a 1.750.000 m^3.

Chestiunea dispariţiei stejarului a început să fie studiată serios abia după războiu. Părerile au fost împărţite, socotindu-se a fi cauza atacurilor de: Lymantria dispar, Miorosphaera, Armillaria mellea. Abia în

1929. d-nii Marcovici şi Manoilovici, foşti elevi ai şcoalei dela Nancy, au conchis că soluţia problemei este de ordin forestier. Consecinţele pagubelor cauzate de paraziţi ar fi fost mai mici, dacă arboretele de stejar ar fi fost în trecut tratate şi rărite, aşa cum e nevoe pentru o esenţă care cere multă îngrijire şi multă lumină.

Autorul spune că avut impresia netă, de a se găsi în faţa unui caz caracteristic, când acţiunea omenească a întrerupt echilibrul asociaţiei forestiere, şi conchide, că numai printr'o silvicultură mai conformă cu legile biologiei vegetale, decât cea din trecut, se vor salva admirabilele păduri de stejar din Slavonia.

Léon Schaeffer

La méthode de corrélation appliquée à la construction des tarifs de cubage.

Metoda corelaţiei aplicată la construcţia tarifelor de cubaj.

Metoda corelaţiei are de scop de a căuta, dacă există vreo relaţie de creştere între două fenomene, faţă de cari nu se dispune, decât de un mic număr de observaţii. Ea permite să se caute probabilitatea unei cauze comune sau a unei relaţii directe dela cauză la efect între acele fenomene.

Autorul aplică această metodă la construcţia unui tarif de cubaj, ajungând totuşi la concluzia, că procedeul grafic e preferabil pentru raţiunile următoare:

a) E mai simplu, mai rapid şi tot aşa de exact;

b) Anunţă imediat pe operator asupra limitelor, în interiorul cărora problema comportă o soluţie;

c) Graţie supleţei sale permite să se adopte o linie curbă, adesea mai exactă, decât calculele bazate pe ipoteza unei proporţionalităţi riguroase între volum şi suprafaţa terieră.

A. Arnould.

Les forêts et la taxe à la production.

Pădurile şi taxa la producţie.

La sarcinele fiscale ce grevează aşa de greu pădurile, se 'ncearcă a se adăuga alta, numită „taxa la producţie", o taxă unică, menită a înlocui taxa asupra cifrei de afaceri.

A. demonstrează absurditatea acestei taxe. Este o eroare să se creadă, că la vânzarea parchetului se poate uşor atinge totalitatea producţiei, căci dacă începutul filierii este uşor de prins, sfârşitul este însă nedeterminat (ultimele faze ale transform. lemnului).

Roger Ducamp.

Aux déserts sahariens habités

Nr. 7 Iulie 1932.

Perrin.

Impressions forestières de Yougoslavie. — (Suite).

Impresii forestiere din Jugoslavia. (Continuare).

In continuarea articolului început în Nr. precedent al revistei autorul se ocupă de „karstul jugoslav", partea sudică a lanţului dinaric, constituit din calcare secundare, mai mult sau mai puţin compacte, supuse la climate de tip mediteranean.

Acest karst cu relief frământat, cu soluri superficiale şi unde vegetaţia, defavorizată de factorii higrometici şi edafici manifestă o particulară sensibilitate la acţiunile biotice, se prezintă sub două aspecte şi anume:

a) Karstul împădurit, pe înălţimile din interior ale ţării, cu anotimpul uscat scurt sau nul, unde pădurea a putut să subsiste aproape pretutindeni, intactă şi frumoasă. Acest karst al Croaţiei meridionale formează tranziţia naturală între pădurile de molid ale Slavoniei şi pădurile de amestec al Bosniei.

b) Karstul desgolit, la poalele înălţimilor, pe litoralul croat, în Dalmaţia, în Bosnia meridională, în Herzegovina şi pe o parte din Muntenegru, unde formaţiile lemnoase şi chiar ierboase au suferit în cursul secolelor o evoluţie regresivă şi foarte adesea au dispărut pe suprafeţe enorme.

Arătând, care este solul, climatul şi flora karstului, autorul studiază succesiv caracteristicele ecologice, botanice şi forestiere ale acestui ţinut. Articolul va urma.

Tesser.

Étages forestiers et échelons de végétation.

Etaje forestiere şi trepte de vegetaţie, în ţinuturile pe cari le traversează Iserul şi, în partea de jos a confluentului său Ronul, din valea Iserului până în Mediterana.

Pe măsură, ce se înaintează în latitudine sau altitudine, compoziţia pădurilor, ca şi a covorului vegetal de sub ele şi din intervalele dintre ele, se transformă, la început prin rărirea, apoi prin dispariţia speciilor, cari au importanţa lor maximă în urmă, şi în acelaş timp, prin apariţia de noui specii, cari vor găsi optimul lor înainte.

În regiunea, pe care o studiază, autorul crede, că această transformare s'ar produce pe 3 paliere: mediteranean, muntos şi alpin şi că, fiecăruia din aceste 3 paliere îi corespunde o mare asociaţie, care se dislocă în sus şi în jos. Această dublă dislocare a condus pe autor să distingă trepte urcătoare şi trepte coborîtoare şi să stabilească oarecare corespondenţă între aceste trepte de vegetaţie ale subarboretului şi succesiunea etajelor şi subetajelor forestiere, conchizând, că fiecare specie vegetală are — de cele mai multe ori — în fiecare etaj sau subdiviziune de etaj, un compartiment particular, care trebue să fie cunoscut, dacă vrem să-i precizăm valoarea fitografică. Astfel se va putea ajunge să se distingă în fiecare subdiviziune de etaj, reactivi sau asociaţii, cari vor indica silvicultorului gradul de fertilitate al solului şi prin urmare tipul de pădure. Autorul a pus jaloanele problemei.

Joubert.

Biologie de l'Yf et des Taxies.

Biologia tissei şi a taxaceelor.

Autorul, pornind dela părerea sa, expusă şi în alte articole, că numai prin studiul biologiei esenţelor forestiere de o parte şi prin studiul biologiei formaţiilor forestiere în evoluţie, de alta, silvicultorii pot nădăjdui să contribue în mod efectiv la cercetarea şi stabilirea legilor ştiinţei silvice, face în acest articol un aşa zis studiu de gen: biologie de esenţă forestieră, mai mult o încercare.

Alege tisa pentru acest studiu, căci — deşi tissa şi în genere taxaceele par de un slab interes pentru silvicultor, privită din punctul de vedere de mai sus, studiul său devine din cele mai interesante.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 6, 1932

P. Dufiloy

Législation forestière comparée.

Legislaţie silvică comparată.

Autorul, un silvicultor francez, a ţinut, sub auspiciile soc. for. belgiene, o conferinţă referindu-se la subiectul de mai sus.

Fiecare naţiune, într'o măsură diferită, — după caracterul şi obiceiurile ei, dar mai ales după condiţiunile forestiere, climaterice şi topografice, a trebuit să ia măsuri împotriva defrişărilor, cari aduc, după ele, dezastroase repercusiuni.

Arată, în linii generale, cari sunt situaţiunile cari impun, în diferite ţări, interzicerea defrişărilor şi reglementarea tăerilor în pădurile aparţinând persoanelor particulare.

Indică Italia, ţara care are cea mai completă lege pentru protecţia pădurilor, iar Polonia şi Cehoslovacia, acelea unde s'a împins la maximum amestecul statului în proprietatea particulară.

Nici un cuvânt despre legislaţia silvică din România.

P. Le Monnier

Essai sur l'avenir de la carbonisation en forêt.

Încercări asupra viitorului carbonizării în pădure.

Cărbunii de lemn, folosiţi până azi, nu corespund necesităţilor reale ale aparatelor generatoare de gaz carburant. Ei prezintă marele inconvenient de a fi obţinuţi la o temperatură de cel puţin 500°, ceeace face ca să se piardă 40% din cărbunele lemnului.

Prin diferite experienţe de laborator s'a isbutit să se obţină, la 290°, un cărbune numit cărbune brun, cu o pierdere mai mică de cărbune şi care să furnizeze: maximum de energie, gazul carburant cel mai bogat, cel mai adaptat pentru folosirea lui în motorii cu explozie.

Rămânea să se găsească mijloacele technice capabile să realizeze în pădure fabricarea acestui cărbune brun, folosindu-se de nişte mici uzine, puse pe roate.

Pentru aceasta însă, a trebuit să se părăsească ideea fabricării cărbunelui în bucăţi, căutându-se să se producă brichete de cărbune.

Se pare că azi se pot obţine aceste brichete pe cale practică, cu o energie de 50% mai mare şi un randament dublu faţă de cărbunele de lemn obţinut pe calea obişnuită până azi.

⁂

Influence de l'origine des graines sur la croissance de l'épicéa.

Influenţa originii seminţelor asupra creşterii molidului.

Se reproduce rezumatul şi concluziunile studiului d-lui M. Nägeli, publicat în tomul XVII al Analelor staţiunii federale elveţiene de cercetări silvice.

⁂

Loi relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers. Discutions parlementaires. (Suite).

Legea relativă la protecţiunea pădurilor aparţinând particularilor. — Desbaterile parlamentare. (Urmare).

Nr. 7, 1932.

Ulrich Ducellier:

Pratique raisonnée de l'éclaircie dans les futaies feuillues. (5 pag.).

Practicarea raţională a răriturilor în codrul de foioase.

Pentru ca metoda franceză a tratamentului codrului de foioase cu însămânţare naturală şi rărituri, să corespundă şi din punctul de vedere al cerinţelor de azi ale pieţii — urmează ca răriturile să fie în aşa fel îndrumate, încât să obţinem arbori selecţionaţi şi de mari dimenduni. Această selecțiune ar începe dela vârsta de 50 ani și ar dura până la termenul revoluției, când ar rămâne în picioare un număr de circa 120 arbori la ha.

A. Poskin:

La culture du chêne en Belgique. (23 pag.).

Cultura stejarului în Belgia.

După ce se face monografia celor două specii de stejari cari se găsesc în pădurile acestei țări: Quercus pedunculata și Q. sessiliflora, se arată importanța culturii stejarului în Belgia și se dă, în legătură cu aceasta, anumite reguli de cultură.

Dr. Paul Ledoux:

Aperçu sur l'état de la question de la protection de la Nature au Brésil intertropical. (6 pag.).

Se dă o privire generală asupra rezervelor de masive forestiere existente azi în Brazilia intertropicală, stabilite cu ocazia delimitării teritoriilor necesare pentru a proteja regiunile de unde se captează apele destinate orașelor.

Se atrage atențiunea lumii științifice asupra varietății și interesului incontestabil ce prezintă aceste rezerve din punct de vedere biologic.

G. Delevoy:

Essais d'engrais phosphatés en pépinière. (8 pag.).

Experiențe cu îngrășăminte fosfatice în pepiniere.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 7, 1932

H. Biolley:

Forêt et pluviosité.

Pădurea și pluviozitatea (5 p.).

Autorul se referă la articolul d-lui Moreillon, publicat sub acelaș titlu, în Nr. 1/932 din acest jurnal.

D-l Moreillon se înșeală când afirmă că distribuția pădurilor ar depinde de următorii 4 factori principali: factorul climateric, f. orografic, f. geologic și f. economic.

La rându-i, d. Biolley pretinde că nu există țară în care, ținând seama de importanța conservării pădurilor, să le poată da numai în seama factorilor mai sus amintiți. A trebuit, de o parte legislația restrictivă în ce privește folosința acestor bunuri, iar pe de altă parte, știința și instrucțiunea asupra rolului pădurii în general.

D-l M. examinează, unilateral, numai fenomenul precipitării, crezând numai în măsurătorile pluviometrice și că pluviozitatea n'ar fi influențată de prezența pădurilor. Căci, dacă măsurătorile pluviometrice ne informează, într'o măsură oarecare asupra cantității de apă căzută într'un loc determinat, ele nu ne desvălue nimic asupra originii precipitațiunilor.

Regimul ploilor rezultă din fenomene complexe: fenomene cari pot fi grupate în 3 faze principale: saturația atmosferei, condensarea și precipitarea.

Apoi, d-l B. se mărginește să examineze dacă și cum intervine pădurea în fiecare din aceste trei faze.

A. Pillichody:

Le rôle de la forêt dans les sagnes du Jura (6 p.).

Rolul pădurii în regiunile mocirloase ale Jurei.

Munții Jura nu sunt, cum s'ar crede, lipsiți de variație, de contrast. Terenurile mocirloase din Ht. Jura sunt numai o probă.

Origina lor trebue căutată în epoca glaciară. Acești munți au cunoscut un regim glaciar, pur jurasic, desfășurând cu această ocazie, efectele analoage observate în Alpi. Graţie gheţarilor s'au acumulat pe fundul marilor platouri, resturile pământoase ale activităţii gheţarilor, al căror efect a fost astuparea crăpăturilor, faliilor, etc. Apele, ne mai putându-se scurge, s'au acumulat, formând lacuri, cari, — în generalitatea lor, ne fiind prea adânci, la reîntoarcerea vegetaţiei, — au fost invadate de plante acuatice şi sfârşind prin a se astupa şi constitui aceste mlaştini.

Astăzi, unele din ele sunt susceptibile de a fi redate culturii agricole, prin executarea lucrărilor de drenare. Altele, nu pot fi drenate, pentrucă cheltuelile ar întrece foloasele ce s'ar trage de pe aceste terenuri agricole. Împădurirea acestor terenuri, din a doua categorie, le-ar asana. Esenţele folosite ar fi, în primul rând, molidul, care se găseşte în optimum său climateric, apoi, sorbul păsăresc, sălciile, pinul de munte. Se cunosc, în Jura, locuri, altă dată mlăştinoase, azi asanate şi puse în valoare prin împădurire.

H. Badoux:

En Italie. Activité de la milice forestière en 1931.

În Italia. Activitatea miliţiei forestiere în 1931.

Se face o dare de seamă asupra publicaţiei: la milizia forestale nell'anno IX; editată de Comandamentul legiunilor miliţiei silvice italiene.

M. D. P.:

Futaie régulière et méthode du contrôle (2 p.).

Codrul regulat şi metoda controlului.

Mersul creşterilor.

P. Grivaz:

Les explossifs dans l'exploitation des bois. (3 p.).

Explosivele în exploatările silvice.

Nr. 8, 1932.

I. L. Nagel:

Forêt et pluviosité. (2 pag.).

Pădurea şi pluviozitatea.

Referindu-se la un articol publicat într'un număr precedent al acestui Jurnal autorul aduce, deasemenea, o observaţie care dovedeşte influenţa pădurii asupra pluviozităţii: Trecând dimineaţa pe o şosea, care şerpuia când în teren deschis când în regiuni împădurite, a putut observa că şoseaua era umedă în locurile unde era pădure, încât lăsa impresia să fi ploat. Foile arborilor erau acoperite de minuscule picături de rouă. Îndată însă ce drumul părăsea pădurea şi umezeala de pe ei, dispărea.

H. Badoux:

Étendue et distribution des forêts en Grèce.

Întinderea şi distribuirea pădurilor în Grecia.

Se dau date după o lucrare a d-lui H. P. Kontos, şeful serviciului silvic din Grecia.

A. Borley:

Dommages causés par les ours dans les forêts des Carpathes. (2 pag.).

Pagube cauzate de urşi în pădurile din Carpaţi.

Este vorba de rana caracteristică şi unică în felul ei, pe care o provoacă urşii pe trunchiurile răşinoaselor, jupuindu-le căutând primăvara, în momentul sevei ascendente, straturile cambiale cari constituesc organele de circulaţie ale sevei.

A. Har.

SILVA, Iulie.

Nr. 27.

Dr. Erwin Bucholz, Eberswalde.

Das forstliche und holzwirtschaftliche Forschungswesen in der U. R. S. S. R.

Institute de cercetare a chestiunilor de economie forestieră şi de economia lemnu- în Rusia sovietică (S. S. S. R.).

Planurile economice ale Rusiei sovietice, cari cuprind şi desvoltarea cât mai mare a producţiunii forestiere, necesită fireşte studii pregătitoare cât mai întinse. Raţionalizarea şi mecanisarea lucrărilor de recoltarea şi de transportul lemnului, organizarea potrivită a muncii în general şi multe alte chestiuni trebuesc prealabil studiate, căci experienţele făcute şi adunate în occident în bună parte nu sunt aplicabile în Rusia.

Aşa fiind, au fost create institute de cercetări cari — în număr de nouă au fost repartizate asupra ţării întregi şi cărora au fost fixate anumite programe de studii. Aceste institute, cu tendinţe practice nu trebuesc confundate cu institutele similare ale şcolilor forestiere cu tendinţe ştiinţifice.

Ca şi în alte domenii, aşa şi în cel forestier, lipsa de elemente pregătite pentru studiul şi resolvarea chestiunilor amintite este mult simţită. Aşa dar, până acum, institutele în chestiune n'au servit de loc sau prea puţin cauza intensificării exploatărilor forestiere.

Nr. 28.

Prof. Dr. Wittich:

Für oder wider den Kahlschlag?

Pentru sau contra tăerilor rase?

Autorul, ca introducere, critică schematismul în resolvarea problemelor de cultură forestieră. Intrebarea, dacă suntem pentru sau contra regenerării naturale, de ex., este fundamental greşită. In unele cazuri, da; în altele, ba. Condiţiunile locale sunt determinante. Abordând chestiunea propusă discuţiunei W. stabileşte că aprecierea tăerilor rase — de altfel ca a oricărei operaţiuni în pădure — poate fi făcută din punctul de vedere economic, din punctul de vedere al gestiunei tehnice şi în fine din cel al înrâuririi asupra solului. Negreşit, linia de demarcaţie între diferitele feluri de înrâuriri nu este totdeauna precisă. Chiar în ipoteza că înrâurirea asupra solului nu s'ar face simţită în nici un fel, totuşi întrebarea de mai sus: pro sau contra nu este la locul ei, căci condiţiunile locale trebuesc respectate. Urmează exemple. Inrâuririle locale, determinante mai ales pentru gestiunea technică, neputând fi tăgăduite, adversarii tăerilor rase recurg la o teză mai mult închipuită decât reală, la teza care pretinde că orice desvelire a solului este desastroasă pentru constituţia lui fizică şi chimică, cuvânt pentru care tăerile rase în mod principial trebuesc înlăturate.

Această teorie este lipsită de orice raţionament. Desvelirea solului exercită înrâuriri când favorabile, când foarte defavorabile asupra acestuia. Aşa dar, şi din acest punct de vedere nu trebue generalisat. Chestiunea tăerilor rase considerată de mulţi ca simplă, este, din contra, foarte complexă.

Aut. stabileşte apoi o deosebire între consecinţele directe şi indirecte ale desvelirei solului. Cele din urmă sunt de natură secundară şi isvorâtă din particularităţi speciale ale arboretelor provenite din tăeri rase. Urmează exemple. In ce priveşte înrâuririle directe, ele sunt foarte variabile, după natura solului şi arboretului, dar totdeauna identice pentru acelaşi sol şi acelaş arboret. Oportunitatea tăerilor rase deci trebue judecată de la cas la cas şi după toate condițiunile determinante: atât cele economice și cele gestionare cât și cele pedologice. Aceasta idee principală autorul o desvoltă prin exemple luate de pe diferite puncte ale Europei centrale.

In continuare W. relevează greșeala care adeseori se face când este vorba a se aprecia urmările tăerilor rase: faptul de a compara situațiuni cari nu sunt comparabile. Urmează iarăși exemple.

In sfârșit, W. menționează o altă eroare. Mulți condamnă tăerile rase, fiindcă ar fi „contra naturam", fiindcă în pădurea virgină n'am găsi o evoluțiune paralelă. Această concepție a fost de altfel și de alții și mai de mult combătută. In pădurile de raport nu trebue să ne obstinăm a imita natura inconstientă, ci trebue să conducem evoluțiunea după interesele noastre și pe baza legilor naturale pe care am știut să le descoperim.

Nr. 29.

W. Schmidt, Direktor der forstlichen Versuchsanstalt Leukoran.

Betrachtungen über den Urwald.

Reflecțiuni asupra pădurii virgine.

In referire la o lucrare a doctorului K. M. Müller: „arhitectura, creșterea și regenerarea pădurilor din sudestul Europei" și la recensiunea acestui studiu, datorită D-lui K. Rubner, aut., față de nepotrivirea părerilor emise de către acești doi autori, dă dreptate amândurora, motivând aceasta prin faptul că observațiunile neconcordante ale lor au fost făcute în diverse tipuri de pădure, iar că fiecare cercetător a văzut bine în tipul pe care l'a studiat. Urmează apoi descrierea diferitelor tipuri de pădure virgină din Rusia și modalitatea lor de regenerare în mod normal sau după intervențiunea unei calamități incendiare.

Nr. 30.

D. Fehér.

Einige Bemerkungen zum Kahlschlagsproblem.

Câteva observațiuni asupra problemei tăerilor rase.

Autorul, care într'un articol precedent a făcut o comunicare asupra înrâurire vieței bacteriene și a mișcării azotulu din sol în urma desvelirei acestuia, pricinuită prin aplicarea tăerilor rase, publică noui resultate ale lucrărilor lui, atât în pădure cât și în laboratoriu, care confirmă pe cele d'intâi. (E vorba d- înviorarea vieței bacteriene din solur desvelite și de sporirea nitrificațiunii). El insistă că lucrările lui nu au fost de loc limitate la anumite specii lemnoase — cum pare a crede profesorul Lang — ci au o valoare absolut generală.

Nr. 30.

Richard Lang, in München.

Ueber die standortliche Bedeutung der Nitrifikation des Waldbodens.

Despre însemnătatea stațională a nitrificării solului forestier.

Referindu-se la articolul lui Fehér de mai sus, aut. crede că nu numai fenomenul nitrificațiunei trebue socotit ca hotărâtor în deslegarea problemei tăerilor rase — aceasta în casurile mai mult ori mai puțin normale — ci potrivirea necesară între climă, sol și specie.

Nr. 31/32.

Oberforstrat Zimmerle, Stuttgart.

Aufnahmergebnisse von Anbauversuchen mit Föhren verschiedener Herkunft. Aus dem forstlichen Versuchswesen Württembergs.

Resultatele încercărilor de cultură cu pin de proveniență diferită.

Obiectul încercărilor: pin de Hessa (şesul Rhinului şi al râului Main), pin din Franţa (Aurillac, Cantal) şi pin din Rusia (Lituania sau Letonia). — Autorul încercărilor: Dr. Bühler. Începutul încercărilor: 1904. Observaţiunile, făcute în 8 puncte ale fostului regat Württemberg, asupra tuturor elementelor determinante pentru cantitatea şi calitatea creşterilor au fost continuate până în anul 1931.

Din numeroasele date, grupate în tablouri şi grafice, autorul ajunge la următoarea conclusiune generală.

Din punctul de vedere al formei fusului şi al energiei de creştere, provenienţa rusească trebue recomandată (pentru Württemberg!); celelalte două provenienţe ar trebui refusate. Totuşi, opinează că pinul indigen (cel din Württemberg) — care din nenorocire n'a fost supus cercetărilor comparative — nu urmează a fi înlocuit în măsură mai mare.

Tot asemenea trebue relevat—chestiunea care în rândul întâi a determinat pe Bühler a face încercarea despre care a fost vorba — că din seminţele din Hessa au provenit mai multe elemente cu fusuri strâmbe, decât din seminţele provenite din alt regiuni.

Nr. 35.

Eine neue Verwertung der Holzfaser

O nouă valorificare a lemnului (a fibrei lemnoase).

In forma epistolară inginerul civil Robert Lippmann din Hannovra aduce următoarele la cunoştinţa publicului.

O nouă invenţie în domeniul valorificării lemnului. Lemnul poate fi diferenţiat (chimic şi fisic) astfel încât să rezulte nişte fibre care pot fi toarse şi ţesute ca ori ce alte fibre vegetale şi cari vor înlătura de pe pieţele europene fibra exotică „iută". Avantaje: cheltueli minime de fabricaţiune: preţul represintă numai 35% din acela ce se cere şi se plăteşte ca materie primă pentru pânză de împachetat, pentru saci, pentru căptuşeală de ziduri (interioare), canevas pentru ţesut covoare, pentru şorţuri şi costume întregi de muncitori, etc.

Speciile lemnoase şi debitele ce pot fi întrebuinţate: brad, molift, pin, fag, anin, mesteacăn, tei, plop, plută, ulm; piese mărunte, crăci şi vârfuri, lăturoae, deşeuri rămase din debitarea lemnului în fabrici.

Pentru statele europene invenţiunea cea nouă înseamnează o considerabilă şi rentabilă lărgire a utilisării materialului prim, iar pe de altă parte scutirea de plată a importului pentru iută. În ipoteza că importul iutei s'ar reduce la jumătate din ceace este astăzi, economic pentru ţările de mai sus ar represinta 12 Miliarde Lei.

Cercetările urmate în direcţia aceasta datează de acum 10 ani şi mai bine. Teoreticeşte problema a fost resolvată de mult, aplicaţiunea practică însă a intrat în domeniul realisărilor deabia în timpul din urmă, după ce maşinile şi organisaţiunile necesare, precum şi procedeele de lucru au fost inventate şi stabilite.

„Silva" reproduce scrisoarea de mai sus şi insistă asupra importanţei invenţiunei care promite mult mai mult pentru gospodăriile silvice, decât încercările ce au fost făcute spre a găsi întrebuinţări pentru lemn care ar duce la concurarea, fie a industriilor carbonifere, fie a celor agricole.

⁂

FORSTARCHIV.

Nr. 9. 1 Mai 1932.

J. Liese.

Ist Rüsternholz imprägnierfähig?

Este lemnul de ulm impregnabil?

Experienţele făcute in laboratorul de conservarea lemnului, din Charlotenburg, cu impregnarea a 4000 traverse de ulm au dat rezultate mulţumitoare. Faptul este important mai ales că lemnul de ulm abundă pe piaţă din cauza extracţiunei lui în urma calamităţii suferite. Extenziunea impregnării insă este funcţie de cererea căilor ferate.

Seeger.

Intrammon und Locron, zwei neue Flammschutzmittel.

Intrammon şi Locron, două mijloace de apărare contra focului.

Marea societate pe acţiuni „I. G. Farbenindustrie" a pus pe piaţă două mijloace de apărare contra focului. Intrammonul servă atât la impregnare cât şi la vopsirea exterioară. Locromul are numai această din urmă întrebuinţare. Ambele măresc siguranţa construcţiilor în lemn. Ilustrează avantagiile prin 4 fotografii.

Nr. 10. 15 Mai 1932.

W. Tischendorf.

Die wichtigsten Veröffentlichungen auf dem Gebiete der Holzmassenermittlung der letzten Zeit.

Cele mai importante publicaţiuni din ultimul timp în domeniul dendrometriei.

Autorul trece în revistă scrierile mai importante în chestiune de dendrometrie din anii 1930—1931.

J. Krahl-Urban.

Bekämpfung des Eichenmehltaus.

Combaterea ruginei stejarului.

După experienţele făcute in regiunea Feriemwalde în anii 1928—1931, s'a ajuns la concluzia că din cele 3 preparate de pucioasă existente în comerţ sunt mai bune: obişnuitul sulf pulverizat şi sulful Erisimors. Combaterea trebue făcută imedit ce au apărut primele semne ale cupercii.

Nr. 11. 1 Iulie 1932.

H. Hering.

Forstmänner um Goethe.

Silvicultorii în jurul lui Goethe.

Autorul arată în deosebi legătura de prietenie a lui Goethe cu Johann Heinrich Jung şi Heinrich von Cotta, cu cari se întreţinea adesea asupra diverselor chestiuni de geologie şi minerologie. Aduce în dovadă mai multe însemnări zilnice ale lui Goethe.

G. Brunn.

Festigkeitseigenschaften alten Kiefernbauholzes.

Proprietăţile tăriei la lemnul vechi de pin din construcţie.

Făcându-se încercări asupra tăriei lemnului de pin la câteva bucăţi ce au stat în apă peste 100 ani ca piloţi de poduri s'a ajuns la concluzia că posedă încă valori normale, deci că se pot întrebuinţa în acelaşi scop şi mai departe.

J. Bungert.

Planaufstellung und Rechnungslegung als Hilfsmittel zur Leistungssteigerung.

Programul şi contabilitatea ca mijloace pentru mărirea randamentului.

Se arată în esenţă că cea mai bună

metodă pentru ridicarea randamentului este întocmirea unui plan cu divizarea muncii în elementele sale componente și ținerea contabilității pe aceste elemente.

Nr. 12. 15 Iunie 1932.

H. H. Hilf und E. G. Strehlke.

Im Lande des grünen Goldes.

III. Forstliches Forschungs — und Bildungswesen.

Ïn țara aurului verde. III. Institutele de cercetări și învățământul forestier.

Se continuă expunerea făcută în trecut, arătându-se ce se lucrează în Rusia din punct de vedere al cercetărilor științifice cari au de scop final ridicarea economică prin desvoltarea forțelor naturale și independența față de streinătate. Mulțimea institutelor de cercetări și metodele de lucru dovedesc aceasta. Se arată organizarea a 5 institute de cercetări forestiere și a 2 școli superioare forestiere vizitate de autori.

Nr. 13. 1 Iulie 1932.

I. Schubert.

Kalte Juninächte in Norddeutschland und der Frostschutz im Walde.

Nopți reci de Iunie în Nordul Germaniei și protecția contra gerului în pădure.

Din observațiile asupra temperaturii celei mai joase în luna Iunie la diversele stațiuni din nordul Germaniei pe timpul 1872—1890, s'a constat o oscilațiune între — 1° (Eberswalde) și — 5.2° (Kurwien). Arboretul apără contra gerului de Iunie, temperatura scăzând în câmp deschis de 50 de ori până la sau sub 1°, iar în pădure numai de 14 ori.

Antonin Nemec.

Über den Chlorgehalt des Bodens und die Wirkung von chlorhaltigen Kalisalzen auf das Fichtenwachstum in den Forstbaumschulen.

Despre conținutul în clor al solului și acțiunea sărurilor de potasiu care conțin și clor asupra creșterii molidului în pepinieră.

După experiențele făcute în anii 1929-1930, s'a ajuns la concluzia că acțiunea vătămătoare a îngrășămintelor, ce conțin cloruri de potasă, asupra creșterii molizilor în pepinieră, se observă numai la solurile cari dela natură conțin în o mare măsură clor solubil în apă. Se dau 4 tabele.

Nr. 14. 15 Iulie 1932.

H. Frhr. von Geyr.

Nochmals: Rhabdocline.

Încă odată: Rhabdoclinya.

Răspunde obiecțiunilor ridicate de Liese și Tubeuf asupra diverselor sale articole publicate în revista „Deutsche Forstwirt" despre combaterea ciupercii duglasului.

I. Liese.

Bemerkungen zu vorstehenden Ausführungen.

Observațiuni la relatările precedente.

Răspunde polemicii de mai sus, susținând punctele sale de vedere.

Theo Rhode.

Das Vordringen der Rhabdocline-Schütte in Deutschland.

Pătrunderea Rhabdocliniei în Germania.

Expune observațiile institutului de botanică din Hann-Münden asupra ciupercii duglasului dând o hartă cu distribuția apariției atacului în Germania.

Nr. 15, 1 August 1932.

H. Mayer-Wegelin.

Ästigkeit und Ästung.

Crăcile şi curăţirea lor.

Arată diversele feluri de curăţirea crăcilor dela elagajul natural până la curăţirea artificială în scopul ameliorării formei trunchiurilor.

F. Hudeczek.

Tafeln zur graphischen Ermittlung des Massenzuwachsprozentes.

Tabele pentru aflarea grafică a procentului de creştere în volum.

Infăţişează două tabele grafice servind la determinarea procentului de creştere în volum.

Nr. 16, 15 August 1932.

C. Wagner.

Von Blendersaumschlag.

Despre tăerea în margine de masiv.

Autorul scoate în evidenţă superioritatea modalităţii de exploatare care-ţi permite să pătrunzi în arboret cu regenerarea în bande mici succesive începând dela marginea pădurii şi să observi strict executarea scopului fixat. Este singura modalitate care permite o ordine sistematică şi posibilitatea de ajutorare pe cale artificială acolo unde nu vine regenerarea naturală.

M. Seeger.

Natürliche Begründung von Tannenmischbeständen im Gneisgebiet des badischen Forstamts Emmedingen.

Crearea naturală a arboretelor de brad în amestec cu alte specii în ţinutul de gneis al ocolului silvic „Emmedingen" din Baden.

După ce autorul descrie condiţiunile geologice, însuşirile solului, flora, condiţiunile climaterice, anii de fructificaţie (bradul la 2—3 ani, stejarul şi fagul parţial la câte 3 ani, pe expoziţii sudice fagul aproape anual, accerineele anual) înfăţişează technica regenerării, astfel ca să se poată obţine aproape 100% regenerare naturală în orice amestec dorit. Aceasta datorit în special suprafeţelor mici pe cari se lucrează şi anilor de sământă favorabili. Pentru reuşită se folosesc la maximum expoziţiile. Vârfurile şi piscurile pentru amestec de răşinoase cu foioase. Spre a crea condiţiuni favorabile fagului faţă de brad şi stejar, se începe regenerarea pe porţiunile înclinate dinspre Nord-Est astfel ca să se poată regula prin diverse forme (pană şi alte scobituri) pătrunderea vântului şi luminei.

W. Baak und, H. H. Hill.

Die Nachzucht der Douglasie.

Creşterea duglasului.

Expune rezultatul experienţelor făcute cu recoltarea seminţelor de duglas şi semănatul lor în Biesenthal. Arată necesitatea de a recolta sământă proprie, timpul cel mai potrivit fiind 10—12 Sept. Semănatul cel mai bun este cel de toamnă, puieţii de toamnă (demonstrează cu o fotografie) fiind de două ori mai puternici şi mai înnalţi ca cei rezultaţi din semănatul de primăvară. Cei de primăvară 14 cm., cei de toamnă 24 cm.; 100 buc. din cei de prim. 115 gr., din cei de toamnă 275 gr.).

Tr. I. H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 11, Iunie 1932.

Prof. Dr. Lemmel

Adam Schwappach.

Anul acesta, la 9 Febr. a murit Schwappach, în vârstă de 80 ani.

Il putem numi cu drept, nu numai nestorul silviculturii germane cum spune autorul ci chiar titanul acestei silviculturi, în urma activității variate ce cuprinde aproape toate ramurile silviculturii: dendrometrie (celebrele table de producție și cubaj), politica forestieră, administrație, silvicultură (introducerea și cultivarea speciilor exotice, cercetări asupra semințelor forestiere), protecția pădurilor, vânătoare, istoria silviculturii.

Făcându-se cunoscut în străinătate, multe institute forestiere străine l-au ales membru de onoare.

O listă la sfârșitul articolului, însumând peste 300 articole, ne arată și dovedește cât de nețărmurită a fost activitatea lui Schwappach.

Rudolf Geiger și Hans Amann.

Forstmeteorologische Messungen in einem Eichenbestand.

Măsurători forestiero-meteorologice într'un arboret de stejar (Partea V-a, încheere).

După câteva considerațiuni asupra măsurătorilor meteorologice cu mijloace termo-electrice, se dă câteva concluziuni rezultate din măsurătorile făcute într'un arboret de stejar. Măsurătorile s'au făcut în trei regiuni deosebite: deasupra solului la aproximativ 3 m. în stratul coronar (19 m.) și deasupra coronamentelor (26 m.). Rezultatele arată că în zilele cu soare la ora 5.15 a. m. în regiunea coronamentelor temperatura este cea mai scăzută, pe când deasupra solului e cu 1/5 grad mai cald. Pe la ora 6.40 se observă o egalizare a temperaturilor în toate trei straturile. Urmează apoi o perioadă de turburări până la ora 2 p. m. când temperaturile revin din nou la același grad.

Karl Grug.

Durchforstungskarten.

Hărți pentru rărituri.

Pentru a se avea în evidență în ori ce moment situația arboretelor din punctul de vedere al răriturilor se întocmesc așa zisele hărți — planuri de rărituri. Autorul descrie cum trebuiesc făcute însemnările mai bine, așa cum reese din practica d-sale.

Heft 12, Iunie 1932.

Richard Lang.

Der Humus als Ganzes.

Humusul ca un tot.

Înțelesul și semnificația ce s'a dat humusului în decursul timpului a fost variabilă. Azi, sub cuvântul humus trebuie să înțelegem totalitatea acelor părți-resturi de plante și animale descompuse sau pe cale de descompunere. Humusul nu cuprinde numai substanțe organice, ci și cenușă.

Cât privește litiera ea poate fi considerată ca compusă din un amestec de plante viețuitoare, pătura moartă și humus.

Gruschwitz.

Sägekontrolltabellen.

Table de control pentru joagăre-fierăstraie.

Pentru mărirea rentei pădurii, perfecționarea joagărelor prin găsirea formei celei mai potrivite de dinți, cum și lungimea, lățimea și curbura cea mai bună a fierăstrăului, se crede a fi de mare importanță.

Rezultatele comparate ale cercetărilor făcute în mai multe școale ar indica joagărul cu cel mai mare randament de lucru.

R. Weinkauff.

Nochmals die Ertragssteigerung durch Erziehung.

Iarăș despre mărirea rentei prin îngrijirea arboretelor.

Autorul răspunde criticilor făcut de dr.

Dietrich și Puster în revistele Sylva și Forstwissenschaftliches Centralblatt, relativ la propunerea ce d-sa a făcut pentru mărirea rentei forestirere prin aplicarea unei noi metode de răritură (Sylva No. 31, 34 1913).

Obiecției dr. Dietrich, că experiențele singulare făcute de autor nu-l îndreptățesc a crede în succesul acestei propuneri, răspunde autorul, că numai cercetări pe baze științifice și practice urmează să stabilească care e efectul metodei propuse.

Heft 13, Iulie 1932.

Sven Petrini.

Der Lanforser Bestand.

Arboretul Lanforser.

Pentru a se stabili în ce fel este aplicabilă noua metodă de tratament a lui C. Wagner, tăieri în marginea masivului (Blendersaumschlag), în Suedia, Institutul de cercetări forestiere respectiv, a aplicat această metodă, începând din 1914, arboretului Lanforser.

Arboretul era compus din 90% molift și 10% pin, fiind situat la 150 m. altitudine, într'un ținut cu 780 mm. precipitațiuni, și o temperatură medie anuală de 10°. Coeficientul de umiditate de 55,7, cele mai multe precipitațiuni căzând în timpul verei.

Concluziunile la care s'a ajuns sunt puțin favorabile acestui tratament. În primul rând solul este puțin favorabil regenerărei naturale, apoi fructificația nefăcându-se în fiecare an așa cum cere metoda, intervin mari deranjuri în realizarea posibilităței. Direcția vânturilor periculoase, face să nu se poată urma direcția nord care este recomandată.

Dr. V. Butovitsch.

Das Flugvermögen des grossen braunen Rüsselkäfers.

Putința da a sbura a lui Hylobius abietis.

Cercetările făcute de „institutul zoologic al școalei superioare de silvicultură din Eberswalde" asupra lui Hylobius abietis conduc la următoarele concluziuni: Sborul insectei începe la 1—2 săptămâni dela apariție, de obicei în luna Mai, scăzând treptat până ce ajunge nul în mijlocul verei. Sboruri în mase mari se observă numai la început. Sborul este lung și departe. Când este vânt, urmează direcția lui, iar pe timp frumos se îndreaptă către locurile cu tăeri proaspăte, depozite de lemne, herăstraie. În timpul zilei sborul este mai activ imediat după masă. Putința de a sbura nu depinde de sex și este tot așa de activ și la cei necopulați cât și la cei ce au depus ouăle deja.

Pentru practică se recomandă să se facă gropile cursă din vreme și pe cât se poate în marginea masivului ce urmează a fi ocrotit. Materialul doborât să se transporte înainte de începerea sborului.

Heft 14, Iulie 1932.

W. Gerhard.

Grundsätzliches zur Rüsselkäferfrage

Consideratiuni principiale asupra problemei Hylobius

In combaterea acestei calamități, din cauză că nu se cunoaște complect biologia insectei s'au făcut și se fac încă o mulțime de greșeli.

Cercetări noi vor trebui să completeze și să aducă un răspuns definitiv asupra multor chestiuni ce sunt încă neclare.

Iată o serie de întrebări ce așteaptă un răspuns; când începe sborul insectei, pe ce timp are loc, ce atacă, când și pe ce vreme are loc atacul.

Selma Ruoff.

Stratigraphie und Entwicklung einiger Moore des bayerischen Waldes in Ver-

ndung mit der Waldgeschichte des Gebietes.

Stratigrafia şi evoluţia câtorva turbării din „Bayerischer Wald" în legătură cu istoria pădurii din această regiune.

Pentru studiul genetic al pădurilor, pentru stabilirea modului cum a evoluat pădurea în decursul timpurilor, cercetarea turbăriilor aduce din zi în zi noi lumini.

Aceste cercetări se bazează pe analizarea polenului depozitat în turbă, polen care datează de mii de ani şi s'a păstrat în perfectă stare putându-se deduce dela ce specie provine.

În articolul de faţă se prezintă cercetările ce s'a făcut în opt turbării. (Articolul urmează).

Heft 15, August 1932.

Dr. Franz Hartmann.

Untersuchungen über Ursachen und Gesetzmässigkeit exzentrischen Dickenwachstums bei Nadel — und Laubbäumen.

Cercetări asupra cauzelor şi legilor creşterii excentrice în grosime la răşinoase şi foioase.

Pentru explicarea creşterii excentrice în grosime s'au lansat de diferiţii cercetători trei teorii, cari într'o măsură păreau acceptabile.

Cea mai plauzibilă explicaţie era a lui Metzger, bazată pe principiul rezistenţei mecanice sub influenţa vântului.

A doua teorie lansată de Jaccard (cercetări noi asupra cauzelor creşterii în grosime la arbori) voia să stabilească o legătură între capacitatea de a conduce [illegible] tulpinei şi creşterea excentrică. [illegible]d multe explicaţiuni din care cea [illegible] importantă „care este forţa ce urcă [illegible] în arbore", nu poate fi admisă.

[illegible] a treia numită a geotropismului încearcă a explica fenomenul prin acţiunea gravităţei.

Cercetările autorului arată că nu există nici o legătură cauzală între gravitate şi formarea ţesuturilor. (Articolul va urma).

Selma Ruoff.

Stratigraphie und Entwicklung einiger Moore des bayerischen Waldes in Verbindung mit der Waldgeschichte des Gebietes.

Stratigrafia şi evoluţia câtorva turbării din Bayerischer Wald în legătură cu istoria pădurii din această regiune.

Rezultatul analizelor polinice a 8 turbării din partea de est a Bavariei duce la concluziunile următoare: Compoziţia pădurilor din împrejurimi a variat în decursul vremurilor.

Astfel avem la început o perioadă de predominare a pinului. După aceasta urmează o preponderenţă a alunului. După alun se răspândeşte mult fagul şi apoi bradul. Azi avem o predominare a moliftului.

Răspândirea verticală a speciilor, cu mici variaţii, se arată a fi fost foarte apropiată de cea de azi.

W. Zwölfer.

Zur Unterscheidung von Spannerpuppen aus der Kieferwaldbiocönose, nebst Bemerkungen über eine Massenvermehrung des Beerkrautspanner, Boarmia crepuscularia Schiff.

Pentru deosebirea lui Bupalus piniarius L. din biocenaza pădurei de pin, şi observaţii asupra unei înmulţiri în massă a lui Boarmia crepuscularia.

Din cauza asemănării ce există între Bupalus piniarius şi o serie de insecte înrudite, determinarea lui după caracterizările de până acum era groaie și nesigure.

Autorul dă o chee pentru determinat, care se bazează pe felul cum este formată partea finală a pupei, numită cremastru.

In legătură cu Boarmia crepuscularia autorul arată că este gazda a două insecte ichneumonide de mare valoare în combaterea lui Panolis flammea și Bupalus piniarius.

Dr. Franz Hartmann.

Untersuchungen über Ursachen und Gesetzmässigkeit exzentrischen Dickenwachstums bei Nadel — und Laubbäumen.

Cercetări asupra cauzelor și legilor creșterii excentrice în grosime la rășinoase și foioase.

In continuare, se caută a se stabili legile după care se formează inelele excentrice la rășinoase. In cercetările făcute se disting tulpinile verticale de cele înclinate (plagiatrope). S'a ajuns la concluzia că intensitatea formării inelelor excentrice atât într'un caz cât și 'n celălalt este în funcție de înclinare. La tulpinile înclinate inelele excentrice sunt o combinație de lemn tors cu excentric.

In legătură cu principiul corelativității autorul a făcut o mulțime de cercetări spre a vedea ce influență are asupra excentricității.

A. V. R.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 4. — Aprilie 1932.

Ing. Dr. Erich Stenczel.

Die Wirtschaftlichkeit von Weg- und Bahnbauten.

Rentabilitatea instalațiilor de drumuri și căi ferate.

La întocmirea proiectelor de instalații de acest gen nu se lua până
considerare decât în linii generale
viitor de exploatare. Rentabilitatea
însă o avem numai în cazul când:
costul instalației + chelt. de exp
= minimum.

In lucrarea de față autorul se
de influența ce o are panta asupra
tuielilor de transport, în care scop
formula acestor cheltueli (Transp
tenformel):

$$K = N.\ k.\ fm.\ s.$$

K — cheltueli totale de transport

N — cantitatea de mărfuri netto tr
portate pe panta m‰.

fm — factor de pantă.

k — costul unitar (Einheitspreis);
prezintă costul transportului unităț
marfă pe unitate de lungime de dru
pe o pantă determinată (de regulă
orizontală).

Stabilirea lui k se face servindu-se
datele contabilității unei întreprinder
milare ca organizare și mărime.

Factorul fm. în ipoteza invariabili
cheltuelilor de tracțiune cu sarcin
panta este:

Q — sarcina de tracțiune normal

q — sarcina de tracțiune deter
de panta maximă aflată în traseu.

Analizând părțile componente ale ch
tuelilor de tracțiune, autorul ajunge
concluzia că unele (deservirea și între
nerea motorului: conducerea, supra
gherea și paza) variază aproape
cu factorul de pantă, altele însă (amorti
zarea, întreținerea vagonetelor, a infra
structurei) rămân constante. For
chelt. de transport devine:

$$K = N.\ s.\ k\ \frac{0.0p\ (Q-q) + q}{q}$$

în care fracțiunea e numită factor
de pantă Fm.

Cum în instalații de transport de
industrial partea cheltuielilor de tracț

constante e mică, se poate aplica cu destulă precizie primul factor Im.

La finele lucării se arată cum se stabilește suma rentabilității (Wirtschaftlichkeitssumme) aducându-se cheltuielile de exploatare prin scontare la data terminării lucrărilor de construcție, sau stabilindu-se cota anuală de amortizare a cheltuielilor de construcție.

Heft 5/6, Maiu—Iunie 1932.

Dr. Ing. Fritz Hudeczek,

Bestandeshöhen und Ertragstafeln. Ein Beitrag zur Frage der Massenermittlung mit Hilfe der Ertragstafeln.

Inălțimile arboretelor și tablele de producție.

Contribuțiune la chestiunea determinării volumului prin ajutorul tablelor de producție.

In determinarea volumului arboretelor prin ajutorul tablelor de producție ne servim de 3 elemente: vârsta, fertilitatea și consistența. Ca măsură a fertilității considerăm înălțimea medie a arboretului.

Autorul studiază întrucât determinarea volumului pe baza înălțimii medii este îndreptățită, cât de mari sunt erorile comise și cum se pot elimina.

Se utilizează tablele locale întocmite de Guttenberg. Materialul pentru cercetări provine din amenajarea pădurilor zwalder (Alpii calcaroși ai Austriei de Jos și Știriei), alcătuite din amestec de molift, brad și fag.

Cercetând influența diverșilor factori asupra volumului arboretelor, autorul ajunge la următoarele concluzii:

1. Determinarea volumului cu ajutorul tablelor de producțiune locale se poate aplica cu succes unei sume destul de mari de arborete (eroarea medie = 9%). Aplicată la un singur arboret metoda nu dă precisiune suficientă (eroarea medie = ± 20%), fapt care se explică prin particularități locale și individuale.

2. Influența cea mai mare o are expozițiunea și anume: la aceeași vârstă și acelaș volum de material înălțimile arboretelor scad cu creșterea insolației și a puterii vântului.

3. Alți factori, ca: vârsta, consistența, fertilitatea, etc. nu influențează aproape cu nimic rezultatele.

4. Influența datorită expoziției se poate corecta prin reducerea sau mărirea volumelor obținute cu un procent anumit.

Ing. Dr. Fr. Worschitz,

Angaben zur röntgenographischen Qualitätsprüfung der Hölzer.

Zweiter Teil.

„Contribuțiuni la cercetarea calității pieselor de lemn prin röntgenografie". Partea II-a [1]).

La baza stabilirii densității materiale a pieselor de lemn stau două fenomene fizice: absorbțiunea și reflexiunea razelor Röntgen. Pe absorbțiune se bazează:

a) procedeul radiografic (Photozellenverfahren) — utilizează efectul fotochimic al razelor ce străbat piesa.

b) procedeul prin ionizare (Jonnometerverfahren) — utilizează efectul fotoelectric al acelorași raze.

Pe reflexiune se bazează:

c) procedeul prin măsurarea luminii descompuse (Spektrometerverfahren).

Din cauze technice procedeele a și c se aplică la piese până la 15 cm. grosime, pe când procedeul b e mai potrivit pieselor de dimensiuni mai mari.

Se descrie numai procedeul radiografic. Razele Röntgen se obțin prin ajutorul tuburilor anticatodice Wolfram (V=cca 69.000). Piesele de lemn sunt grupate în

---

1) A se vedea partea I în Centralblatt din 1931, pag. 342—361.

categorii de 5.10 și 15 cm. grosime, stabilindu-se pentru fiecare categorie intensitatea luminoasă ce dă efect fotochimic optim. Efectul fotochimic se înregistrează pe un film Röntgen. Mijlocul de comparație il dau oscilațiile galvanometrului unei photo-celule (Photozelle).

Servindu-se de anumite diagrame se poate face:

a) comparația între o piesă de anumită densitate materială și alta a cărei densitate nu e cunoscută.

b) determinarea densității materiale absolute a pieselor de lemn.

G. Ș.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Iunie 1932.

Tangerman.

Zur Frage des Eichenverjüngungsverfahrens im Lehrrevier Freienwalde.

Asupra problemii modului de regenerare a stejarului în ocolul de aplicație Freienwalde.

In ocolul F. până în 1883 regenerările în masivele de fag și gorun se făceau pe cale naturală aplicându-se met. lui Hartig (tăieri închise) ceiace nu convenea reg. gorunului. De atunci încoace s'au introdus tăieri de însămânțare deschise, aplicate în special în anii de ghindă; stimulându-se prin aceasta reg. gorunului în ce privește proporția speciilor. Perioada de reg. era foarte lungă, 20—30 ani.

Möller a critica noua metodă aplicată. După părerea sa, ar fi trebuit a se adopta o metodă scurtă de reg. care convine de minune Quercineelor. Actualul șef de Ocol apără procedeul aplicat de predecesorul său combătând punct cu punct criticile lui Möller. Intre altele el afirmă că:

1) Gorunul suferă de geruri târzii și o perioadă scurtă ar fi fost fatală reg.

2) Tăerile prea forte ar fi desavanta reg. fagului în proporția dorită.

3) Anii de sămânță a gorunului foarte rari, ceiace influențează asupra duratei de regenerare.

4) Tăerile prea deschise aduc înburuenirea solului, deci o jenare în reg. gorunului.

5) Trunchiurile de stejar se vând exclusiv ca lemn de furnir. Se cerca deci a se crește trunchiuri groși și fără noduri ceiace numai într'o perioadă lungă de regenerare era posibil.

Von Bülow.

Pekarecer Kieferndurchforstung und Lichtung, mit Fichtenunterbau.

Răritura și tăerea de punere în lumină dela pin combinată cu introducerea de subarboret de molid. (Continuare din trecut).

Se dau rezultatele începând cu 1910, aplicării acestei rărituri, în comparație cu tabelele lui Schwappach și subliniază avantajele acestei met. prin prisma rezultatelor obținute. In acest Institutul de Experimentație Forestieră din Eberswalde a cercetat cu ajutorul met. științifice creșterile în volum. S stabilit că atacul puternic al masivului au a adus micșorări însemnate în valoarea lui.

Dr. R. Albert.

Beitrag zur Kenntnis der Molkenböden. II.

Contribuție la cunoașterea solurilor „Molken" din Prusia.

Publicația face parte din studiile Forest. din Eberswalde. Se cercet pe cale de analize de laborator dacă mația acestor soluri este legată de anumită rocă. Pe baza analizelor ce, mecanice şi mineralogice se înclină a se crede că de obiceiu aceste soluri se formează pe loes şi gresie.

O. H. Curschmann.

Beobachtungen über natürlichentstandene Saumverjüngung bei der Buche.

Observaţii asupra regenerării naturale în margine de masiv de fag.

Regenerarea naturală sub margine de masiv a fagului în ocolul Schelfwerder se face foarte bine. Metoda de regenerare cea mai potrivită ar fi adaptarea „tăerilor sub margine de masiv" (Blendersaumschlag) ale lui Wagner, care prezintă mai multe avantagii decât tăerile succesive. Forma şi progresiunea tăerilor să se aplice după localităţi.

V. A. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 6 Juni 1932.

† *Kantonsoberförster Fritz Graf, St. Gallen.*

Präsident des Schweizerischen Forstvereins.

† Inspectorul silvic Fritz Graf, St. Gallen. Preşedintele societăţii forestiere elveţiene.

La 26 Aprilie 1932, preşedintele Soc. forestiere elveţiene Fritz Graf, a trecut întru cele veşnice.

In serviciu a fost un silvicultor distins. Urmele activităţii sale se văd pretutindeni.

Ca preşedinte al Soc. forestiere a fost un îndrumător şi un înfăptuitor fără pereche.

Hch. Tanner.

Gerbstoffuntersuchungen an schweizerischen Fichtenrinden.

Cercetări cu privire la taninul din coaja de molift din Elveţia.

Ca să umple un gol simţit în literatură şi totdeodată să contribue şi la înflorirea unor ramuri de producţie naţională, Staţiunea de experimentaţie elveţiană. (Secţia II industria piele.) a luat iniţiativa să cerceteze cantitatea de tanin, aflată în coaja molidului şi a altor specii din Elveţia.

La luarea probelor de coajă, s'a ţinut seama de expoziţie, altitudine, sol şi vârsta arborilor.

Din numeroasele cercetări făcute rezultă: Coaja molidului din Elveţia e tot aşa de bună ca şi cea provenită din alte ţări, dacă nu e chiar superioară. Cel mai mare procent de tanin îl dă coaja de molift între 40 şi 60 ani. Coaja cea mai bună e cea cărnoasă, fără început de ritidom.

Pe soluri profunde şi fertile se găsesc arbori cu coaja netedă şi cărnoasă. Altitudinea nu joacă aproape niciun rol în privinţa cantităţii de tanin.

Cea mai mare cantitate de tanin se obţine din coaja arborilor tăeaţi primăvara. De pe arbori, coaja se scoate în bucăţi lungi de 1 m. şi late cât este coaja arborelui desfăşurată după generatrice.

Se usucă la aer liber cu partea cărnoasă în afară. Condiţie esenţială e ca să nu fie expusă ploilor, căci se dizolvă taninul şi pierde şi coloarea.

Coaja de tăbăcit de molift e un produs accesoriu al pădurilor, care nu trebue neglijat. Dacă se combină extragerea ei, cu exploatările pentru lemn de hârtie se aduc beneficii maxime atât industriei hârtiei, industriei tăbăcitului, cât şi economiei forestiere.

No. 7-8, Iulie August, 1932.

Otto *Winkler* St. Gallen.

Der Nussbaum in der Schweiz auf dem Aussterbeetat?

Impuținarea nucului comun în Elveția.

Nucul comun atât de răspândit pe vremuri în Elveția își impuținează continuu numărul.

Prima lovitură a primit-o în timpul revoluției franceze, când nu s'a mai bucurat de protecția legei.

A doua lovitură a primit-o la introducerea cartofului în Europa, întrucât din acel timp s'a intensificat cultura agricolă. A treia lovitură a primit-o în timpul răsboiului mondial, când s'au tăeat peste 20.000 m³ lemn de nuc, celace face cam 1/7 din numărul total al nucilor din Elveția sau 1/4 din volumul lor.

In timpul din urmă s'a întocmit o statistică a nucului comun din această țară, cu o hartă în vederea cunoașterii cât mai amănunțită a răspândirii sale și în special pentru cunoașterea mersului împuținării sale.

In urma acestor studii s'au luat măsuri pentru intensificarea culturii nucului comun în Elveția.

H. Arthur Meyer.

Über den Verlauf des Stärkezuwachses als Funktion des Durchmessers.

Mersul creșterii în grosime ca funcțiune a diametrului.

Se studiază creșterea în grosime a arborelui având în vedere vârsta, starea de desvoltare a arboretului, tratamentul, etc. și în special timpul necesar pentru trecerea dintr'o clasă de diametre în alta superioară, în pădurile tratate în codru grădinărit, după metoda controlului a lui Biolley.

E. Hepz.

Die Föhrenaufforstung von Fürgangen (Oberwallis).

Impădurirea cu pin silvestru din Fürgangen. Oberwallis

In 1895--1897 s'a împădurit cu pin silvestru un teren cu altitudinea de 1100-1200 m. la Fürgangen în Oberwallis.

Sământa s'a adus din Darmstadt. La început plantația a crescut bine. Mai târziu a fost doborîtă de zăpadă. Arborii proveniți de la pinii autohtoni de vecinătate au crescut însă încet, dar continuu. Azi au forme și dimensiuni frumoase, pe când cei proveniți de la Darmstadt sunt numai resturi de trunchiuri cu câteva ramuri în urma doboriturilor provocate de zăpadă.

Se constată că și forma și persistența acelor pe ramuri e diferită.

Intrucât aria de vegetație a pinului silvestru e foarte întinsă, atât în înălțime cât și în lățime, se recomandă, ca la împăduriri sământa acestei specii să se culeagă din imediata apropiere a locului de împădurit.

The Royal Englisch Forestry Society. Fiftieth Anniversary Meeting. Juni 6-th —11-th 1932. London and Hexham.

Societatea forestieră engleză. Aniversarea de 50 ani. Iunie 6—11, 1932. Londra și Hexham.

Societatea forestieră engleză și-a sărbătorit 50 de ani de existență. Au fost 320 invitați din Colonii și Europa. Cu acest prilej s'au vizitat parcurile familiei regale cu arbori exotici și din Europa foarte frumoși în vârstă de 150—300 ani. S'au vizitat apoi și păduri de fag, castan și stejar. Regenerările în ochiuri cu rezultate foarte bune.

Wettbewerb.

Zur Erlangung von Entwürfen für neuzeitliche Holzhäuser.

Concurs pentru obţinerea de tipuri noui de case de lemn.

In vederea sporirei întrebuinţării lemnului în Elveţia şi ameliorarea condiţiunilor de muncă, Uniunea lucrătorilor de lemn şi cu societatea industriaşilor elveţieni, au anunţat un concurs pentru planuri de locuinţe de lemn.

In condiţiunile afişate pentru întocmirea planurilor, se cere ca locuinţele să fie confortabile şi eftine, ca să poate fi accesibile şi populaţiei nevoiaşe.

In comisiunea care va examina planurile sunt: arhitecţii, ingineri silvici şi civili şi antreprenori de lucrări.

M. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena, Martie 1932.

Nr. 27.

Die neuen russischen Holzpreise.

Noile preţuri ruseşti ale lemnului.

Pentru anul 1932, Ruşii au reuşit să contracteze cu un sindical englez „Timber Distributors Ltd." vânzarea a 450 mil standards cherestea. In numărul acesta, se fac cunoscute preţurile la care s'a încheiat transacţia.

Nr. 28.

Die Tarifermässigung der oesterreichischen Bundesbahnen für Exportholz.

Reducerea tarifară pe căile ferate austriace, la exportul lemnului.

In scop de a ajuta exportul lemnului şi pentru a mări puterea de concurenţă a produselor lemnoase, Austria a acordat noui reduceri tarifare cu începere dela 27. II. 1932.

Reducerile sunt diferite, variind după destinaţia materialului: în mediu, variază între 10 şi 15%.

Ca articol de fond, găsim — reprodusă după „Buletinul C. A. P. S." — cronica pieţei lemnului de pe Februarie 1932, din România.

Nr. 30/32 este consacrat propagandei lemnului. Intr'o sumă de articole se pledează pentru mărirea consumului lemnului: construcţii, case, ambalaj, etc.

No. 41, publică decretul Consiliului de Miniştri francez din 26. III. 1932, prin care se fixeaxă contingentele de lemnărie atribuite diverselor ţări la importul Franţei, pe al II-lea trimestru.

Nr. 42.

Paul Weiss, Paris.

Die neue Basis für die Holzeinfuhr nach Frankreich.

Noua bază la importul de lemn al Franţei.

O corespondenţă din Paris, prin care se dă informaţiuni asupra regimului instaurat de guvernul francez la importul de lemnărie.

Grija de a proteja lemnul indigen, s'a tradus prin ridicarea de noui bariere în calea produselor similare străine: mărirea taxelor vamale, instituirea de permise de import, reducerea contingentelor, etc.

Nr. 49 conţine convenţia de clearing încheiată între Austria şi Franţa.

Nr. 52. Lucrările conferinţei lemnului — convocată de Liga Naţiunilor, la 25 Aprilie 1932 — a găsit un puternic ecou în toate ţările interesate în industria şi comerţul lemnului.

Un rezumat al primelor lucrări, se publică şi în acest număr.

Nr. 53. Se continuă publicarea lucrărilor în legătură cu conferinţa lemnului dela Geneva.

Se reproduce, astfel referatul d-lui dr. Richard Schuller, prezidentul conferinţei.

Raportul conține diverse sugestiuni, prin care autorul crede posibilă o cooperare cu rezultate practice în domeniul comerțului internațional forestier.

*

Nr. 56.

Italiens Holzeinfuhr im Jahre 1931.

Importul de lemn al Italiei în anul 1931.

Descreșterea importului lemnăriei a marcat în Italia, în 1931, o scădere de 25% față de 1930. Astfel, importul cherestelei a fost de 879.140 tone, față de 1.182.011 tone în 1930. Lemnul de foc importat a atins volumul de 191.161 tone, iar în 1930 se importase 271.871 tone, adică cu 29.4% mai multe.

Nr. 57/59 aduce informațiuni privitor la conversațiile angajate, de Rusia, România, Polonia și Jugoslavia asupra comerțului european de lemn tare (stejar).

Găsim, de asemeni, articole asupra: tratativelor duse de Austria cu Ungaria, industriei placajelor în Turcia, etc.

Nr. 63. Pe baza recomandărilor făcute de experții consultați în Aprilie, de Liga Națiunilor, delegația austriacă — pe baza mandatului primit — anunță o conferință internațională a lemnului la Viena, pentru zilele de 9—12 Iunie 1932.

Programul conferinței este comentat amănunțit, atât de redacția revistei „Int. Holzmarkt", cât și de inginerul R. Kramer din Graz.

Gh. I. I.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Caetul No. 3 Martie 1932.

Professor Dr. Rubner, Tharandt.

Der Nebelniederschlag im Wald und seine Messung.

Ceața în pădure și măsurarea ei.

Autorul semnalează mai întâi importanța apei sub toate formele pentru pădure. Dintre aceste forme însă, ceața a fost cel mai puțin studiată. Süring a numit aceasta precipitare orizontală. Ea nu este în genere în cantitate mare și de aceea nu este de temut, dar rezultatele cercetărilor de până acum nu sunt sigure. Primele cercetări s'au făcut în America în anul 1899. In 1902/903 Marloeth duce cercetările mai departe în Africa de Sud. In urmă, s'au ocupat de această chestiune Schubert, Linke și Schmidt. Aceștia a ajuns la concluzia că problema precipitatului orizontal interesează cercetările forestiere dar aparatele de măsurătoare sunt prea rudimentare și foarte puțin eficace. De aceia Profesorul Dr. Alt, Directorul stațiunei meteorologice din Dresda a propus folosirea unor bastoane de sticlă atașate la un pluviometru și acoperite pentru adăpostire contra oricărui alt precipitat vertical. Aparatul astfel construit dă rezultate satisfăcătoare dar nu pot scăpa pe deîntregul de influența ploii sau zăpezii adusă de vânt. Cantitatea de ceață în timpul lunilor de vegetație Mai-Septembrie este foarte redusă. In zilele de ceață se întâmplă în unele locuri în pădure ca ceața să fie mai apreciabilă decât locuri deschise. Rezultatele cercetărilor făcute de Linke, deși relative din cauza suprafeței reduse, arată totuși cât de mare poate fi influența binefăcătoare a ceței din pădure în zilele cețoase.

Cercetările lui Schubert au arătat că la precipitatele însemnate ale pădurii iau o parte destul de însemnată și precipitate orizontale. Constatările lui Descombes că precipitatele orizontale în regiunea muntoasă ar fi egale cu celelalte precipitate, în unele cazuri chiar cu mult peste acestea, nu pare verosimilă Profesorului Rubner. Acesta crede că numai observațiuni, făcute în cât mai multe regiuni muntoase ar putea da rezultate satisfăcătoare.

Oberförster Dr. E. Brückner şi Dr. R. Jöhn.

Über Wurzelausbildung verschiedener Holzarten in Böden des osthüringischen Bundsandsteingebietes.

Despre desvoltarea rădăcinei diferitelor esenţe în solurile argilo-nisipoase din regiunea de răsărit a Thuringiei.

Staţiunea de cercetări a avut să studieze multe probleme, dar într'acestea, problema degenerării solurilor ocupa primul plan. Cercetările au fost foarte intense şi la ele au colaborat mulţi, între care şi Dr. W. Hoppe. Rezultatul cercetărilor face parte dintr'o lucrare mai mare care se va publica sub îngrijirea lui G. Kraus, W. Wobst şi G. Gärtner dela institutul agronomic din Tharandt. Din această mare lucrare deocamdată se publică numai rezultatele cu privire la Thuringia şi anume concluziile pe cari le dau acele cercetări cu privire la formarea rădăcinilor la diferite esenţe în raport cu însuşirile solului.

Barth, Inspector silvic.

Die Autohaltung der Forstamtsvorstände im Freistaat Sachsen und ihre wirtschaftliche Vorteile für den Staat.

Automobilul şefilor serviciului silvic în Saxonia şi avantajele lui economice pentru stat.

Inginerul silvic ca reprezentant al unui servici are să se ocupe de chestiuni technice, administrative şi comerciale. Pentru toate acestea el trebue să se deplaseze foarte mult. Cel mai indicat mijloc de locomoţie acolo unde procentul de şosele bine întreţinute este mare este automobilul şi menţiunea lui în servciul silvic al statului nu este păgubitoare faţă de folosul pe care îl aduce.

C. D.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini forestiere).

Caetul V. 1932.

Dr. I. Tuzson.

Picea excelsa var. glauca.

Pe un loc cu panta dulce, sol uscat şi bătut de soare, altitudine de 300 m. s'a încercat această specie acum 35 de ani. Azi, plantaţia vegetează bine, având o înălţime medie de 18 m. şi diametru tener de 33 cm. Este o varietate xerofită a molidului. Într'un masiv rar de cer, din apropierea plantaţiei s'a instalat deja un seminiş natural de P. glauca, care vegetează mulţumitor. Molidul (P. excelsa) este o specie de munte şi cere pentru buna lui desvoltare o atmosferă umedă şi rece. Că var. glauca se găseşte la altitudini atât de joase şi pe un sol uscat şi bătut de soare, se explică prin faptul că porii acelor sunt astupaţi cu ceară, ceeace îngreuiează evaporaţia. Arboretul produce deja sământă bună.

T. Tarbágyi.

Este rentabilă împădurirea?
(Iniţiativa unui mare latifundiar).

Este vorba de solurile nisipoase şi cele mlăştinoase. Împădurirea nisipurilor a fost începută de mult, iar astăzi producţia în lemn a acestora întrece valoarea produselor agricole obţinute în trecut.

Împădurirea solurilor mlăştinoase fiind o operaţie grea şi costisitoare nu este nici decum rentabilă pentru moment. Facerea şanţurilor, de 120 cm. lăţime şi 80 cm. adâncime, distanţate la 2.50—3.00 m. apoi plantarea cu butaşi de Populus canadensis, pe marginea şanţurilor, sunt operaţiuni foarte costisitoare. În cazul nisipurilor extrem de sărace, se dau următoarele cifre raportate la jug. cad.:

a) Lucrările de plantare cu puieţi de salcâm	40.70 P.
b) Cheltuelile investite timp de 25 ani (curăţ. rărit. expl)	380.30 „
Total	421.00 P.
c) Veniturile realizate timp de 25 ani	1242.00 P.
Beneficiu net	821.00 P.

ceeace revine pentru 1 an şi jug. cad. 33.00 P. (960 lei).

Dr. P. Magyar.

Asupra articolelor în privinţa împăduririi „Alföldului".

Se susţine că datorită secărilor artificiale clima Alföldului s'a schimbat. Adevărul este că clima acestei regiuni n'a fost niciodată umedă şi nu se poate vorbi numai decât de o uşoară schimbare defavorabilă pentru vegetaţie a climatului local, datorită căruia plantele au devenit mai xerofite. Caracterul de deşert al unora dintre plantele cari se găsesc aci este ceva excepţional, pe când în stepa rusească este ceva normal. Rolul transpiraţiei plantelor, în ceeace priveşte influenţa ei asupra climei, este foarte greu de precizat, mai cu seamă când este vorba de complexe mari forestiere.

M. Földváry.

Monumentele naturale din regiunea Mecsek.

Se propun anumite măsuri pentru protecţia unor exemplare excepţionale de castan şi stejar precum şi declararea ca monumente ale naturii a unor arborete.

Păreri asupra pagubelor produse de vânat.

1. Pagubele produse de vânatul mare să fie suportate de toţi arendaşii din jurul regiunii păgubite.
2. Pagubele produse de vânatul mic nu se pot sancţiona prin întocmirea unor reguli generale, ele trebuesc discutate în fiecare caz aparte.
3. Eliberarea permiselor de port armă să fie condiţionată şi pe mai departe.

Caetul VI. 1932.

Bugetul.

In Parlamentul Ungar se critică faptul că pentru împădurirea „Alföldului" s'au prevăzut sume prea mici. Se cere o colaborare mai strânsă cu Austria care importă multe produse ale Ungariei. S'a propus deasemenea desfiinţarea convenţiei încheiate cu România, în 1930, deoarece în România nu se poate face nici un export.

I. Vági.

Formarea materiilor organice în sol, legătura între aceasta şi materiile anorganice din sol, apoi relaţiile cu clima.

Autorul trece în revistă întreaga gamă a materiilor organice cari intră în compunerea humusului. Se schitează în linii generale formarea humusului şi diferite procedee pentru separarea elementelor componente ale humusului.

Articol în continuare.

M. Földvári.

Monumentele naturale din regiunea Mecsek.

Continuare.

Păreri asupra pagubelor produse de vânat.

Studii economico-cinegetice.

Continuare.

I. K.

INFORMAŢIUNI

— Prin Decizia Ministerială dela Jurn. No. 18376/932, D-l Ing. Subinspector silvic Aurelian Ionescu, dela Insp. de Regim silvic Bucureşti se transferă în Ad-ţia centrală C. A. P. S., iar D-l Ing. subinspector E. Dămăceanu trece în locul D-sale la Insp. de regim silvic Brăila.

— Prin Decizia Ministerială No. 1339 din 1932 se transferă în interes de serviciu, D-nii Ingineri St. Teodorescu de la conducerea ocolului silvic Jiblea în centrala C. A. P. S., Theo Vydinlwschi dela ocolul silvic M-rea Caşin la Jiblea; iar D-l Corneliu Rotaru de la ocolul Acadânlar la conducerea ocolului silvic M-rea Caşin pe ziua de 1 Oct. 1932.

— D-l Ing. subinsp. silv. Gh. Chercea se transferă dela Direcţia Reg. Silvică Piteşti în Ad-ţia centrală C. A. P. S. prin Decizia dela Jurn. No. 37372 din 1932 pe ziua de 5 Oct. a. c.

Prin Decizia dela Jurn. No. 37744/932 se transferă după cerere D-nii Ingineri: Alex. Butoiu dela Ocolul silvic Văleni de Munte la Direcţia Reg. Bucureşti; Vasile Lazăr din central C. A. P. S. la Ocolul silvic Văleni de Munte; I. Dascălescu dela Ocolul Gruiu la Dir. Bucureşti; Gh. Ceacâreanu dela Dir. Bucureşti la Ocolul Gruiu; Mihăescu Ion I de la Ocolul Măcin în Direcţia Bacău. D. Galbenu dela Ocolul Pârscov la Ocolul Măcin; C. Dumitrescu dela Ocolul Scorţeni la Ocolul Pârscov; A. Hălmăgeanu dela Ocolul Ocniţa la Ocolul Stoiceni; V. Trandafirescu dela Ocolul Bravicea la Dir. Chişinău şi D. V. Ionescu dela Dir. Iaşi la Ocolul Bravicea, pe ziua de 15 Oct. a. c.

Prin decizie ministerială s'a oprit vânătoarea:

— oricărei specii de vânat, până la 1 Oct. 1934. pe teritoriul comunei Bencecul de Sus, jud. Timiş

— oricărei specii de vânat pe terenul comunei Şinca Veche din jud. Făgăraş până când se va arenda dreptul de vânat pe acest teren.

— tuturor speciilor de vânat, pentru anii 1932 şi 1933, pe terenurile comunelor Varadia de Mureş, Juliţa şi Mocioni din jud. Arad.

— epurilor — până la 1 Nov. 1934, pe terenul com. Bucovăţ, jud. Timiş.

— epurilor, pentru anii 1932 şi 1933, pe terenul com. Foen şi Cruceni, jud. Timiş.

— epurilor şi potârnichilor, până la 1 Nov. 1933, pe terenurile com. Băneasa şi Pietre, jud. Vlaşca.

— epurilor, pe termen de 2 ani, în comunele: Fierbinţi de Jos, de Sus, de Mijloc, Stroeşti, Sărindarul şi Micşuneşti Mari, jud. Ilfov.

— oricărui fel de vânat pe terenurile comunelor Potău şi Domeşeni, jud. Satu Mare, timp de 2 ani.

—potârnichilor, în cuprinsul jud. Mureş, pe timp de 3 ani, iar a epurilor pe tot cursul anului curent, pe teritoriile de vânat ale următoarelor comune: Sila Nirajului, Călugăreni, Măghirani, Cândul Dămieni, Simbriaşi Vadu; Ihod, Mitreşti, Varjoat, Bara, Eremieni, Drojdii, Dumitreşti, Răgmani, Ghineşti, Adrianul Mare, Sărăţeni, Abud, Văduş, Tripteinic, Pogăceana, Răciu, Milăşel, Urmeniş şi Tirimin.

— epurilor şi ţapilor roşii, pe timp de 2 ani, în cuprinsul jud. Sălaj, pe teritoriul următoarelor comune:

a) Plasa Zalău: Mocirla, Moigrad şi Brebia.

b) Plasa Jibou: Romita, Brusturi, Lupoaia, Borza, Greaca, Jac, Ciglean, Ciocmani, Turbuţa şi Traneş.

c) Plasa Cehul Silvaniei: Babţa, Corni, Bicaz, Carţa de sus, Strenţ, Săliştea, Odeşti, Băiţa, Bârsăul de sus şi Bârsăul de jos.

d) Plasa Simleul Silvaniei: Valea Ungurului, Valea Ternei, Hălmăgd, Aleuş, Plopiş, Drighiu, Zalnoc, Dumuslău şi Camăr.

e) Plasa Tăşnad: Săcăşeni, Cheja, Orbou, Cehal şi Cehăluţ.

— epurilor şi a vânatului nobil, pe perioada 1932—34, pe terenul de vânătoare al comunei Climăuţi, jud. Rădăuţi.

— epurilor şi potârnichilor, pe termen de 2 ani, pe teritoriul comunei Barateaz, jud. Timiş.

— fazanilor, pe timp de 2 ani, în jud. Târnava Mare şi Mică.

— fazanilor, pe timp de 3 ani, pe tot teritoriul jud. Alba.

— epurilor şi potârnichilor, pe timp de 2 ani, pe teritoriile comunelor: Manoleasa, Văculeşti, Suharău şi Daratani jud. Dorohoi. Deasemenea pe teritoriul comunei Vârful Câmpului.

— tuturor speciilor, pe anul 1932, pe terenurile comunelor: Buciumi-Bogdăneşti, jud. Bacău.

— potârnichilor pentru anii 1932 şi 33, în judeţele: Orhei, Lăpuşna, Tighina, Cetatea Albă, Ismail, Cahul.

—potârnichilor, pentru anul 1932, în jud. Alba, Cojocna şi Someş.

— epurilor, pe timp de 2 ani, pe teritoriul comunei Bulci, jud. Severin.

— oricărui fel de vânat, pe timp de 2 ani, pe teritoriile comunelor: Măgureni, Flămânda, Traian, Seaca, Cioara, Vânătorii, Liat, Viişoara, Suhaia, Fântânele, Năsturelu, Bragadiru şi Zimnicea din jud. Teleorman.

— oricărei specii, pe timp de doi ani în plantaţia Comarova, ocolul silvic Murfaltar, jud. Constanţa.

— oricărei specii, pe timp de doi ani pe teritoriul comunelor: Hălneag, Sona şi Teişul vechi, jud. Braşov.

— oricărei specii, pe timp de doi ani pe teritoriul comunelor: Vucova şi Blajova, jud. Timiş-Torontal.

— potârnichilor, în Bucovina, tot anul 1932. Impuşcarea epurilor e permisă numai între 1 Oct. — 31 Dec. 1932.

Prin Deciz. Minist. 15310/932 s'au dat următoarele restricţiuni de vânătoare:

1) Se aplică dispoziţiunile art. 35 din L. Vânătoarei în judeţul Prahova şi Constanţa conform căruia vinderea, cumpărarea şi transportarea vânatului se va putea face numai pe baza unui certificat de provenienţă eliberat de arendaşul sau proprietarul dreptului de vânătoare, de unde provine acest vânat, certificat vizat de comuna respectivă.

2) Se opreşte vânătoarea epurilor până la 1 Oct. 19-4 pe terenul com. Bărcioaia din jud. Putna.

3) Se opreşte vânătoarea epurilor şi

potârnichilor până la 15 Ian. 1933 în întreg jud. Hunedoara.

4) Se revine în parte asupra Deciz. Minist. No. 19991/931, lăsându-se liberă vânătoarea epurilor pe terenurile comunelor: Lutiţa, Dejuţiu, Forţeni, Căpelniţa, Satu Mare, Mătăşeni, Dealul Cireşeni, Vlăhiţa, Doboeni, Tăureni, Mujna, Zetea, Ocna de sus, Ocna de jos, Corund, Atia şi Hotarul dinspre răsărit pe şoseaua Brăteşti Zetea a comunelor Brăteşti şi Cârnoviţa din jud. Odorhei.

Prin Decizia Ministerială No. 14987, se opreşte vânătoarea potârnichilor până la 1 Noembrie 1933 pe terenurile com.: Urziceni, Mânăsia, Borâneşti, Coşereni, Speteni, Bărcăneşti şi Alexeni din jud Ialomiţa.

Prin Deciz. Minist. No. 14576/932 se opreşte vânătoarea tuturor speciilor pe terenurile comunei Neudorf din jud. Timiş, — până la 1 Noembrie 1934.

Prin Deciz. Minist. No. 14614/932, se opreşte vânătoarea tuturor speciilor pe terenurile com. Crevedia Mare şi Căscioarele din jud. Vlaşca şi Malul Spart, Bucşani din jud. Ilfov, — până la 1 Noembrie 1933.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13546 din 1932 dată asupra avizului Consiliului permanent se dispune următoarele:

1) Aplicarea art. 35 din L. V. pentru terenurile comunelor din tot judeţul Mehedinţi.

2) Aplicarea art. 35 din L. V. pentru întreg jud. Botoşani.

3) Se dispune aplicarea sancţiunilor prevăzute în art. 73 şi 76 din L. V. pentru toţi acei care contravin dispoziţiunilor art. 35 din L. V.

4) Se aplică art. 35 din L. V. pe întreg teritoriul jud. Timiş Torontal.

Prin Decizia dela Jurn. No. 4610/932 dată asupra avizului Consiliului permanent s'a dispus ca vânătoarea sitarilor pentru întreaga Bucovină să nu se poată face de cât la pândă seara la zbor şi nicidecum la picior cu câini sau cu hăitaşi prin bătae.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13547/932 dată asupra avizului Cons. permanent s'a dispus:

1) Se interzice pe timp de 2 ani vânătoarea fazanului prin orice mijloace pe tot timpul anului în Moldova, Dobrogea, Basarabia şi Muntenia şi pe toate terenurile (Păduri, loc de cultură, bălţi, etc.) oricare ar fi natura proprietăţii.

2) Se va permite vânătoarea fazanilor (cocoşii) numai pe terenurile unde s'au făcut colonizări, la cererea proprietarului (arendaş) şi numai în vederea proporţionării sexelor.

3) Acei care vor contraveni dispoziţiunilor de mai sus, vor suferi pedepsele prevăzute în art. 77 şi 89 din L. V.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13039 din 1932 şi la propunerea camerei de agricultură a jud. Constanţa, Consiliul dispune oprirea distrugerei dihorilor în com. Ovidiu, jud. Constanţa.

Prin Deciz. dela Jurn. No. 13546 dată asupra aviz. Cons. Permanent se dispune ridicarea restricţiunilor prevăzute prin Decizia dela Jurn. No. 7983/931 pentru terenurile comunelor: Silindia, Satul Mic, Luguzou şi Ecroşeni.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13176 din 1932, se dispune ridicarea restricţiunilor fixate prin Jurn. No. 3526/931 (Decizie) pentru comunele Schöndorf, Engelsbrunn, Guttenbrunn, Seghentau şi Cruceni, jud. Arad.

Prin Decizia dela Jurn. No. 5522/932 se revine asupra restricţiunilor fixate prin decizia dela Jurn. No. 123/932 pentru terenul com. Slobozia Clinceni.

Prin Decizia dela Jurn. No. 12060/932 se revine asupra restricțiunilor fixate prin Decizia dela Jurn. No. 3510/930 pentru com. Seciani jud. Timiș.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13549/932 pe baza avizului Cons. Permanent se admite arendașilor dreptului de vânătoare a terenurilor com. Curbănești Ilfov să poată începe vânarea potârnichilor dela 24 Sept. a. c. numai pentru acest teren unde au făcut colonizări.

In complectarea deciziunilor Ministeriale privind restricțiunile de vânătoare (oprirea vânătoarei pe anumite terenuri) se înțelege prin oprirea tuturor speciilor de vânat numai vânatul util autohton exceptându-se deci vânatul răpitor și stricător cum și vânatul de pasaj (prepelițe, cristei, rațe, gâște, sitari, porumbei, etc.), afară de cazul când în mod expres s'au prevăzut restricțiuni asupra acestui fel de vânat.

Dăm aceste lămuriri pentru a evita interpretarea greșită ce se dă de către [illegible] vânători de a cuprinde în aceste restricțiuni și vânatul răpitor și de pasaj, interpretare ce nu poate fi în interesul ocrotirii vânatului și nici în scopul urmărit de aceste măsuri.

A APARUT:

LES CONDITIONS FORESTIÈRES DE LA ROUMANIE de D-nii ingineri silvici D. A. Sburlan și Gh. I. Ionescu.

Prețul: 60 lei.

Cartea se poate obține dela autori Bulev. Take Ionescu 31, București III.

GLOSA PADURII de Ing. Victor Precup.

1932, Tip. „Minerva", Bistrița. 1[illegible] pag.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA OCTOMBRIE, 1932

I. Piața internă

București

Prețul lemnului de foc, in lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Sud
Fag	6.000	6.300
Cer uscat	6.700	7.100

In țară, lemnul de foc s'a plătit — pe vagonul de 10 tone — la stația de încărcare, la următoarele prețuri (lei):

	Fag	Stejar	Divtari
Lugoș	—	4.100	—
Caransebeș	3.000	—	—
Moldova Veche	3.500	—	—
Căiuți	2.800	2.700	—
Slobozia	—	6.200	—
Caracal	6.000	—	3.500
T. Severin	—	4.800	—
Craiova	4.500	5.000	4.900
Sibiu	4.200	3.000	—
Crăștie	2.400	—	2.300
Bazargic	—	7.000	—

II. Piața externă

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 15 Octomvrie 1932. Baza 24 mm. prețurile în pengöe, la granița ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 52
Molid „ „ „	68— 70
„ B. W. (construcție)	90— 92
Material de geluit	78— 80
Lețuri și căpriori	50— 52

Șipci

Șipci scurte de 1 m. 26; 1.25 m. 29; 1.50 m. 32; 2 m. 36; 2.50 m. 32; 3 m. 46; 3.50 m. 44 pengőe.

Molid cl. V român lată	48— 50
Brad „ „ „ „	40— 42
Jaluzele	28— 32
Cioplitură	28— 30

Manele de 7—8 cm. 22—24 fileri; de 9—11 cm. 28—30 fileri bucata

Tombant scurt 3—3,50 m	—
Marfă îngustă	—

Marfă în cântar lată — pro vagon — 500, 600, 770 pengőe.

Lemnul de foc românesc, la:

Békéscsaba	311.60 P
Csongrád	351.60 P.
Debrecen	286.60 P.
Lokoshaza	321.60 P.
Makó	336.60 P.
Szeged	336.60 P.

(După **„Magyar Fakereskedö"**)

Viena

14 Septemvrie 1932

Prețul pe mc în schillingi, paritate ab vagon stația de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Bușteni (Blochholz), 4—6 m dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid și brad, **ab Viena:**	
Molid de tâmplărie (Tischlerware) 13 mm	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware) 16 mm	92
Dulgherie (Bauware), 26 mm. 18—32 cm. 4—6 m.	47
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm 16 cm	48
Scânduri de lăzi (Kistenware)	39
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	50
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	51
Lețuri (Latten) 4—6 m. 20/50 mm	50

Buşteni de foioase etc., ab staţia de incărcare:
Plop, dela 30 cm. . . . . —
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m. . . . . —
Frasin, dela 30 cm, 3—6 m . . . . —
Plop (Schwarzpappel) dela 25 cm. . . . . —

(După „Int. Holzmarkt").

Praga

10 Octombrie 1932

Preţul pe mc in coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m. cel puţin 8 cm. la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad 10—14 şi 15—19 cm 100—110 Kc; 20—24, 112—120 Kc: ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm. 105—115 Kc: 20—24 cm. 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad, 1 m. dela 7 cm. 90—105 Bc. ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1.60—190 Kc. metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I. 26 mm. 18—24 cm. 550—580 Kc; 25—32 cm, 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm. 3—6 m. 8—14 cm. 180—200 Kc. ab Praga.

(După „Carpathia").

Franta

Preţuri pe mc. In franci fr., In prima jumătate a lunii Octomvrie 1932: partizi In vagoane complete, staţia de Incărcare pe reţeaua principală:

Brad.

Provenienţa: Ain.

Frize şi dulapi, debitări obişnuite, 245—255; căpriori de 3—7 m. 236—245; cherestea de construcţie, după comandă, lungă, 240—280; parchete 7.50 fr. m²; scânduri de 27 mm. 230—2240.

Provenienţa: Isère.

Dulapi şi frize, 260—270; căpriori, 250—260; scânduri 27 mm. construcţie, 260—270; scânduri de lăzi, 250—260.

Molid, din Savoia:
Sc. 15, 18, 35 mm: cl. I. 550 fr.; cl. II. 500 fr.
Sc. s mm.: cl. I şi II. 475 fr.; cl. III. 260 fr.
Marfă de cofrage 230/235.

(După „La Mercuriale des Bois").

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 151 din 1920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi regulamentele pentru exploatarea pădurilor mai jos menţionate:

a) Măgura şi La Constantin Duţu, judeţul Argeş, proprietatea Elisabeta I. Popescu, în suprafaţă de 5140 mp. Regimul crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Fundul Văii, judeţul Tutova, proprietatea Moştenitorii C. Angelescu în suprafaţă de 10.2000 ha. Regimul crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Hliboca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Alex. Hlinca, în suprafaţă de 1.8000 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

d) Costineşti, judeţul Rădăuţi, proprietatea Chrisciuc Maria, în suprafaţă de 1.9.00 ha. Regimul Codru grădinărit. Reoluţia normală 90 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar.

e) Hliboca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Onufrei Panteline, în suprafaţă de 6.6 00 ha. Regimul grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar.

f) Pol Rubotin, judeţul Hotin, proprietatea Afanasie Popov, în suprafaţă de 5500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

g) Pol Rubotin, judeţul Hotin, proprietatea Agripina Banari, în suprafaţă de 6.800 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

h) Pol Rubotin, judeţul Hotin, proprietatea Samoil Banari, în suprafață de 7000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Dealul Berleascai, județul Gorj, proprietatea Dumitru Pojoreanu, în suprafață de 1 1545 ha. Regimul crâng cu 300 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

j) Siliștea, județul Argeș, proprietatea Spiridon Popescu, în suprafață de 5376 mp. Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

k) Malu, județul Argeș, proprietatea Nicolae T. Dobre, în suprafață de 2500 mp. Regimul codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

l) Cireșeanca, jud. Buzău, proprietatea Preot Al. Popescu în suprafață de 2.500 ha. Regim crâng simplu. Revoluția 14 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția lei 300 de fiecare ha.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menționate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) G. I. Sisești.

No. 66864/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hilișeu-Curți, pendinte de comuna Hilișeu, județul Dorohoi, proprietatea Doamnei Eugenia Brăilescu, în suprafață de 262 ha. 1993 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea o suprafață de 118 ha. în 5 ani.

b) Regulamentul pentru operațiuni culturale al pădurii Pancești, județul Roman, proprietatea Bisericii Sf. Treime din comuna Poenari, județul Roman, în suprafață de 106 ha. 3300 mp. Operațiunile culturale constau în curățiri și extragerea rezervelor uscate și deperisante. Ele se fac numai în cadrul amenajamentului acelei păduri aflat în vigoare.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dudu, județul Olt, proprietatea Doamnei Maria Căpitan Petrescu, în suprafață de 26 ha. 1000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 10 ani. exploatarea în doi ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Goleasca Bananul, județul Argeș, proprietatea Rada Constantin Voicu, în suprafață de 1600 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Podeacul și Bardosul, județul Buzău, proprietatea Ion Dragu, în suprafață de 3062 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 27 ani. Exploatarea în 2 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Foaie în Fir, județul Mehedinți, proprietatea Maria I. Tudose, în suprafață de 1 ha. 4940 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cireașa, județul Vâlcea, proprietatea Const. Dumitru, în suprafață de 1 ha. 4400 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi Septembrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Gheimegeanu.

No. 200293/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hereşti, judeţul Ilfov, proprietatea Radu Stolojan, în suprafaţă de 160 ha. 1480 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 15 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Droci, judeţul Muscel, proprietatea Stan Bondor, în suprafaţă de 1 ha. 0200 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bobocească şi Călugărească, judeţul Muscel, proprietatea Grigore N. D. Grigore, în suprafaţă de 2 ha. 0100 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piscul Porcului, judeţul Muscel, proprietatea Ştefan Constantinescu şi Ioana C. Bondoc, în suprafaţă de 7500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exloatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Rancociovului, judeţul Muscel, proprietatea Elisabeta I. N. Ciorobea, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Călugărească, judeţul Muscel, proprietatea Ion Gh. Macioc, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumbrava, judeţul Muscel, proprietatea Ion D. Traşcu, în suprafaţă de 2 ha. 0400 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pacioreanca, judeţul Muscel, proprietatea Alexandrina D. Cristescu, în suprafaţă de 1 ha. 2000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Spitari şi Vârful Şindrilei, judeţul Buzău, proprietatea Gh. Constantinescu, în suprafaţă de 4 ha. 1711 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2—4 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Brancoanca, judeţul Muscel, proprietatea Elisabeta Iacobescu şi alţii, în suprafaţă de 7060 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Caleanu, judeţul Muscel, proprietatea Maria C. Popescu, în suprafaţă de 4500 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piscul Scoarţei, judeţul Muscel, proprietatea Const. Boboc, în suprafaţă de 1 ha. 3000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulament pentru exploatare al pădurii Cracul Rusului, judeţul Muscel proprietatea Maria T. Alexandrescu în suprafaţă de 2 ha. Regim Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menţionate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată azi 27 Septembrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Gheimegeanu.

No. 204105.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Mărculești**, pendinte de comuna Mărculești, județul Ialomița, proprietatea D-lui N. N. Seceleanu, în suprafață de 312 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 24 ani. Exploatarea în 24 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Vlădiceni**, pendinte de comuna Girov, județul Neamț, proprietatea D-lui P. D. Miuț și alții 298, în suprafață de 218 ha. 6659 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea conform planului special. Cu această ocaziune amenajamentul ce fusese revizuit în 1921 (M. Oficial 44/921) se anulează.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Zăvoiul Crovu**, pendinte de comuna Crovu, Jud. Dâmbovița, proprietatea Așezămintelor Brâncovenești, în suprafață de 131 ha. 8000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani cu excluderea plantației de salcâm.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Ciuceanet**, pendinte de comuna Focuari, Județul Prahova, proprietatea Doamnei Elena Trăznea Greceanu, în suprafață de 81 ha. 13.6 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 8 ani conform modificărilor Consiliului Technic aviz Nr. 925/929.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea Ursoaici**, pendinte de comuna Valea Călugărească, Județul Prahova, proprietatea D-lui Petre P. Orbescu, în suprafață de 31 ha. 6950 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 4 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Poiana Morarului**, Județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Mihail Florescu, în suprafața de 5500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Vâlceana Mare**, Județul Olt, proprietatea D-lui Iorefiei Buiculescu în suprafața de 4 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în doi ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Cireșanca**, Județul Buzău, proprietatea D-lui Constantin V.Adoi, în suprafața de 5012 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în șase ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Palaluica**, Județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Gh. Lupescu și Ștefan Ionescu în suprafața de 2 ha. 3000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Potoc Valea Tâmpei**, Județul Dâmbovița, proprietatea D-lui Haralambie Gh. Chivulescu, în suprafață de 1 ha. 1100 mp. Regimul Crâng. Revoluția 25 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dealul Folișorului** etc., proprietatea D-lui Marin Sasiu și Safta M. Sasiu, în suprafață de 9 ha. 4 34 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea conform cap. 11 din Regulament.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dealul Pădurii**, Județul Argeș, proprietatea Ion Oprea, în suprafața de 1 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dealul Viilor** etc. Județul Argeș, proprietatea Vasile M. Bunel, în suprafață de 1 ha. 2322 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Gileasca Banului** Lot. 1, Județul Argeș, proprietatea Ioan Marin Oprea, în suprafața de 1900 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea Tatei** etc., Județul Dâmbovița, proprietatea I. N. Ignătoiu și alții 4, în suprafață de 4 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția 70 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menționate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Septembrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Gheimegeanu.

No. 200.291/1932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Herebeu, județul Rădăuți proprietatea Gh. Bidocea, în suprafață de 13 ha. 56 ari. Regimul Codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani, posibilitatea 50 m. c. la hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lozna Pilat, județul Dorohoi, proprietatea Preot Const. Filineanu, în suprafață de 7 ha. 16 ari. Regimul Crâng simplu. Revoluția normala 25 ani. Exploatarea în 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Iarovița, județul Rădăuți, proprietatea Zet Mecheta, în suprafață de 2 ha. 63 arii. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani, extrăgându-se 50 mc. la ha. cu perioadă de așteptare de 10 ani după exploatare.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciurdiu, județul Rădăuți, proprietatea Filip și Maria Foișuk, în suprafață de 17 ha. 90 ani, extrăgându-se 50 mc. la ha, iar după o perioadă de exploatare de 4 ani și alta de așteptare de 13 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Orofteana, județul Dorohoi, proprietatea Ep. Sft. Spiridon, în suprafață de 45 ha. 75 ari. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 4 ani, posibilitatea anuală 10 ha. 79 ari. Revizuirea în anul 1936 după exploatarea ultimului parchet.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Halice, județul Rădăuți, proprietatea D-lui Ion Dubiac, în suprafață de 12 ha. 65 ari. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 9 ani, posibilitatea 50 mc. la ha. Rotațiunea de 10 ani din care în primul an se va parcurge cu exploatarea întreagă pădure, iar următorii 9 ani ca perioadă de așteptare.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căldăruși, județul Muscel, proprietatea Ion Gheorghescu-Dobrești, în suprafață de 1 ha 26 ari. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Masa de Piatră, județul Muscel, proprietatea Moștenitorilor Pătrășcani, în suprafață de 2 ha. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea într'un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea lui Ban, județul Muscel, proprietatea Vasile N. Francu, în suprafață de 40 ari. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Bisericei, județul Dolj, proprietatea Bisericei Filiala Albești, în suprafață de 1 ha. 53 ari pădure. Regimul Crâng. Revoluția normală 6 ani perioada de exploatare 6 ani în primul an se vor extrage arborii deperisanți. Revizuirea după 6 ani.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Teișul, județul Prahova proprietatea Alexandru și Ion Rășcanu, în suprafață de 105 ha. 22 ari. Regimul crâng. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în doi ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coada Mangi-Negrești, județul Muscel, proprietatea Ion Gh. Ciorobea, în suprafață de 2 ha. 49 ari. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea într'un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Teis, județul Olt, proprietatea C. V. Marinescu, în suprafață de 62 ha. 5266 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 26 ani. Exploatarea în 13 ani.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Coasta lui Mihai**, judeţul Argeş, proprietatea Const. Buşă, în suprafaţă de 4573 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Pleşu**, judeţul Rădăuţi, proprietatea Petru şi Nicolae Aniei, în suprafaţă de 4 ha. 47 ari. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani extrăgându-se în primul an 50 mc. la ha. şi urmând apoi o perioadă de aşteptare de 10 ani.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Lozna**, judeţul Dorohoi, proprietatea Mihail Chiforic, în suprafaţă de 3 ha. 5989 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform cap. II din Regulament.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menţionate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Septembrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 204109.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor compossesoratului **Ciumani**, pendinte de comuna Ciumani, judeţul Ciuc, proprietatea Compossesoratului Ciumani, în suprafaţă de 3773 ha. 6600 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani cu posibilitatea aşezată în diferite parcele după metoda de amenajament a claselor de vârstă.

b) Amenajamentul pădurii **Căpâlniţa**, pendinte de comuna Căpâlniţa, judeţul Odorhei, proprietatea Compossesoratului Căpâlniţa, în suprafaţă de 1182 ha. 5900 mp. din care 1174 ha. 5700 mp. pădure curată. Regimul Codru cu tăiere rasă în seria de Molid A şi succesivă cu 2 tăieri la 10 ani interval în seria de stejar B. Revoluţia normală 90 ani, în seria A şi 80 ani în seria B. Exploatarea în 90 ani şi 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii **De Sus** etc. pendinte de comuna Hendorf judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Comunei Hendorf, în suprafaţă de 754 ha. 6000 mp. Regimul Crâng în seriile I şi III cu revoluţia de 40 ani, Codru cu două tăieri succesive la 20 ani interval. Revoluţia 80 ani în seria II-a. Codru grădinărit revoluţia 80 ani în seria IV-a.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Pârâul Balauri**, judeţul Hunedoara, proprietatea Ion Măruş lui Ion în suprafaţă de 2 ha. 3098 mp. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 60 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Vlesuri**, judeţul Mureş, proprietatea Şcoalei reformate din comuna Stlia, în suprafaţă de 5 ha. 7600 mp. pădure curată. Regimul codru cu tăiere rasă. Revoluţia normală 60 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Buzaei, Pârâul Bradatului**, judeţul Trei Scaune, proprietatea Mihail şi Alexandru Mikeş, în suprafaţă de 66 ha. 1800 mp. pădure curată. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 5 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dealul Mare**, judeţul Mureş, proprietatea Ileana Ferdinand Monteinov, în suprafaţă de 44 ha. 1091 mp. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 5 ani a suprafeţei exploatabile de 21 ha. 8215 mp.

i) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii **Cantonul Pădura-**

rului, județul Târnava Mare, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din comuna Seica Mare, în suprafață de 23 ha. 300 mp. din care 18 ha. 1900 mp. pădure curată. Regimul crângului simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Balta**, județul Arad, proprietatea Ludovic Solymosi, în suprafață de 500 ha. 6000 mp. pădure curată. Regimul crângului simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani, câte 5 ha. 6100 mp. anual din Seria II-a. Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menționate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. V. Nițescu.

No. 217.667.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii **Domeniul Coroanei Regia Borca**, compus din ocoalele Borca Neagră și Sabasa, pendinte de comunele Borca, Fărcașa și Madei, județul Neamț, proprietatea Statului la uzufructuar Domeniul Coroanei, în suprafață de 2291 ha. 2840 mp. din care 2030 ha. 6100 mp. afectat pădurei 18 serii de Exploatare. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 60 ani, posibilitatea fixată pe volum și suprafață. Recomandările din avizele Consiliului Technic 911/932 și 1190/932 făcând parte integrantă din amenajament.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii **Bucșani**, pendinte de comuna Bucșani, județul Vlașca, proprietatea Eforiei Spitalelor civile București, în suprafață de 293 ha. 6341 mp. Regimul Crângul compus. Revoluția normală [illegible] ani. Exploatarea în 35 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Boldimaneasa-Cornățeanca**, pendinte de comuna Micești, județul Muscel, proprietatea Doamnei Elena Ch. Clopeanu și D-lui Constantin Moruță, în suprafață de 350 ha. 2000 mp. din care 330 ha. 2000 mp. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 16 ani. Exploatarea în 16 ani conform planului special.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Budeasa**, pendinte de comuna Budeasa, județul Argeș, proprietatea D-lui Avocat Dumitrescu, în suprafață de 213 ha. 7.35 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Exploatarea în 14 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Strâmba**, pendinte de comuna Strâmba, județul Vlașca, proprietatea D-lor E. și D. Pulopulo, în suprafață de 238 ha. 5940 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 5 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Darvari**, pendinte de comuna Darvari, județul Ilfov, proprietatea D-lui I. I. Niculescu Dorobanțu, în suprafaţă de 248 ha. Regimul 2 serii de crâng. Revoluţia normală 5 ani, pentru seria de zăvoi şi 10 ani pentru seria de şleau exploatarea în 2 ani şi 10 ani în seria de şleau.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mihăeşti, judeţul Muscel, proprietatea Costica Iorgulescu, în suprafaţă de 84 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în un an cu specificarea că după 15 Aprilie nu se mai pot tăia decât arborii de gorun.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Tărcăniţa, judeţul Dolj, proprietatea D. Popescu, în suprafaţă de 9 ha. 9800 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Uleşti, judeţul Ialomiţa, proprietatea Marius Roşca, în suprafaţă de 50 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 7 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Obrajaca, judeţul Buzău, proprietatea Stan Ghiţă, în suprafaţă de 3 ha. 1500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în 8 ani.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumitracheasca, judeţul Muscel, proprietatea Ion Rădulescu, în suprafaţă de 1 ha. 5.00 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Călugărului, judeţul Muscel, proprietatea Maria C. D. Toma, în suprafaţă de 1 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată azi 14 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 217671.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Epureni, pendinte de comuna Epureni, judeţul Tutova, proprietatea Doamnei Suzana D. Eremia şi a fraţilor Tiberiu, Mihai, Ovidiu şi Horatiu D. Eremia, în suprafaţă de 601 ha. 1200 mp. din care 523 ha. 0380 mp. împădurită. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 13 ani, efectuându-se şi completarea regenerării prevăzută în avizul Consiliului Technic Nr. 1250/932. Din punct de vedere al calificărei legale pădurea rămâne supusă Regimului silvic pe baza art. 1 al. j. Cod silvic.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vârful Câmpului la Puhari, pendinte de comuna Vârful Câmpului, judeţul Dorohoi, proprietatea Doamnei Maria Lt. Colonel Balaiş şi D-lui General Gh. Moruzzi, în suprafaţă de 193 ha. 4436 mp. din care 161 hectare 8586 mp. pădure propriu zisă. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 6 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cuiuchia, judeţul Caliacra, proprietatea Petre Gavrilof, în suprafaţă de 91 ha. 5400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 11 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Aniul, judeţul Ilfov, proprietatea Mănăstirei Cernica, în suprafaţă de 9 ha. 6.00 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea intermitentă cu o periodicitate de 25 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Plopi Slăviteşti, judeţul Teleorman, proprietatea Arghira Fr. Fântâneanu, în suprafaţă de 4 ha. 5000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia de 16 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Capaţâna, judeţul Râmnicul Sărat, proprietatea Gheorghe P. Mărgărit, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul crâng cu 200 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sipotele-Baduleasca, judeţul Teleorman, proprietatea Iarian Constantinescu, în suprafaţă de 3 ha. 1720 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia 15 ani, exploatarea în trei ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Miaca Văjietoarea Ochiul, judeţu Dâmboviţa, proprietatea Eliza Gh. Barozzi, în suprafaţă de 6 ha. [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în doi ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zabarlana, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Vasile Gr. Mocanu, în suprafaţă de 7200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea într'un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Lontei, judeţul Muscel, proprietatea Loznnei şi D-lui Adligeam, în suprafaţa de 5 ha. 4400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pacoleanca, judeţul Muscel, proprietatea D-lor Nic. N. Matea, Ion Matea şi Maria Zgârdea, în suprafaţă de [illegible] mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lapuseanca, judeţul Muscel, proprietatea Mihail Gh. Iordăchescu, în suprafaţă de 2 ha. 5200 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lapuseanca, jud. Muscel, proprietatea Joiţa N. Gh. Ancua, în suprafaţă de 2 ha. [illegible] mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pososeaca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Dumitru N. Popescu, în suprafaţă de 7500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pososeaca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nic. N. Marinescu, în suprafaţă de 99.3 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Minte, judeţul Rădăuţi, proprietatea Cosma Trebuciuski, în suprafaţă de 6 ha. 6300 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, extrăgându-se 50 mc. pe an din arborii mai groşi de 30 cm. diametru.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ialoviciosra, judeţul Rădăuţi, proprietatea Popine Maria şi alţi patru, în suprafaţă de 1 ha. 2700 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, extrăgându-se 50 mc. pe an din arborii mai groşi de 30 cm. diametru.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Octombrie 1933 în cabinetul nostru,

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Gheimegeanu.

No. [illegible]/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Mărăcinele, judeţul Dolj, proprietatea Bisericei Madona Dudu din Craiova, în suprafaţă de 1061 ha. [illegible] mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stănceşti, judeţul Botoşani, proprietatea Jeana Calimachi, în suprafaţă de 312 ha. [illegible] mp. Regimul

Crâng. Revoluția normală 30 ani, revoluția tranzitorie de 15 ani începând din 1935 și curățirile efectuându-se în intervalul 1931—1935.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Tatei, județul Dâmbovița, proprietatea comunei [illegible], în suprafață de 463 ha. din care 451 hectare pădure curată. Regim Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani exploatarea conform planului special.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stana, județul Fălciu. proprietatea D-lui Anton Constantin, în suprafață de   Regimul 2 serii de crâng. Revoluția normală 20 ani, pentru seria I-a și 8 ani pentru seria II-a; iar cea tranzitorie respectiv de 13 ani și 4 ani. Revizuirea după opt ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Ustuboiului, județul Argeș, proprietatea Văduva Gh. Marinescu, în suprafață de 16.0 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rovinari, județul Gorj, proprietatea Dumitru Costescu, în suprafață de 4 ha. 5135 mp. Regim crâng. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cojasca, județul Dâmbovița, proprietatea Maria V. Chiovreanu, în suprafață de 4 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Blindarului și Scaunele, județul Argeș, proprietatea Maria D. Todorache, în suprafață de 6400 mp. Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea doi ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stejeretul, județul Argeș, proprietatea Alcone M. Căpușaru, în suprafață de 1290 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pacioiul, județul Muscel, proprietatea Ion Tărlescu, în suprafață de 4160 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în ani.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Dealului, județul Muscel, proprietatea Gh. I. Sandu, în suprafață de 2800 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Micești Stoicești, județul Muscel, proprietatea Ioana Stoicescu, în suprafață de 4 ha. 1000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lăpușanca, județul Muscel, proprietatea Gh. V. Ene, în suprafață de 2 ha. 5200 mp. Regimul Crâng cu 180 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus exceptând cel de la punctul d se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. V. Nițescu.

No. 23759/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Slobozia Comareștilor, județul Storojineț, proprietatea Doamnei Maria Kraigher, în suprafață de 570 ha. 6900 mp. Regimul Seria I-a Codru cu 2 tăieri succesive, revoluția normală 0 ani. Seria II-a crâng simplu cu revoluția normală de 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dumbrava Câmpul Boilor, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Ohaba-Timiș, în suprafață de 169 ha. 2800 mp. Regimul codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 60 ani. Exploatarea în 60 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Şipote, județul Rădăuți, proprietatea I. Stolarciuc, în suprafață de 16 ha. 63 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani realizându-se 5 mc. la hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sarascula, județul Cluj, proprietatea bisericei greco catolice din comuna Ugruț, în suprafață de 1 ha. 1500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Păcurarului, județul Cluj, proprietatea Sabin Grigore, în suprafața de 51 ha. 4500 mp. Regimul crâng cu 40 arbori rezervă la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatându-se câte cca 1.62 ha. anual.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 228563/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor de mai jos:

a) Cracul Colțului, județul Gorj, proprietatea Ion Bogdan, în suprafață de 3640 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

b) Balta cu Ghiocei, județul Vâlcea, proprietatea General C. Oprescu, în suprafață de hectare 600 mp. Regimul Crâng. Revoluția normala 25 ani. Exploatarea în un an.

c) Botoi, județul Gorj, proprietatea Vasile Economu, în suprafață de 15 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea conform avizului Consiliului technic 570/932.

d) Buloești, județul Neamț, proprietatea I. V. Stan, în suprafață de 12 ha. 2400 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

e) Fundurile, județul Prahova, proprietatea Petre Petrescu, în suprafață de 4 hectare 9600 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani.

f) Piscul cu Parul, județul Argeș, proprietatea Florea T. Călugărescu, în suprafață de 7500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Obrajeasca, județul Buzău, proprietatea Joița Tudor Ghiță, în suprafață de 4 hectare 2900 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 2 ani.

h) Cireșanca, județul Buzău, proprietatea Nic. I. M. Pădureiu, în suprafața de 2500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în un an.

i) Capul Piscului Fântânei, județul Dâmbovița, proprietatea Marin I. Ciobanu, în suprafață de 4198 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Valea Tâmpei, județul Dâmbovița, proprietatea Nicolae D. I. Nicolae, în suprafață de 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Dealul Stârcului, județul Dâmbovița, proprietatea Ion Petre, în suprafață de 2 ha. 1129 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Baleanca-Potoc, județul Dâmbovița, proprietatea Benedict Stănescu, în suprafață de 3 ha. 0134 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în un an.

n) Piscul Prodelei, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. Năstase și alți 4 în suprafață de 5 ha. 9500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în un an.

o) Lapalmaca, județul Dâmbovița, proprietatea Chiriachița D. Soare, în suprafață de 3 ha. 1877 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

p) Vârful Calinoaiei, județul Dâmbovița, proprietatea Const. V. Fălităreţu, în suprafață de 2400 mp. Regim Crâng. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Octombrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 229563.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI II — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă.
Imprumuturi la membrii in contul
salariului, imprumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen
in condiţiuni avantajoase.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. Rădulescu M.
Ioan P. Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M.
Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N.
Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Emanoil C. C.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Stănescu Stan
Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU
—
BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

ANUL XLIV, Nr. 12 DECEMBRIE, 1932

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Studiul monografic al fiziologiei salcâmului şi glădiţei . . . . *Dr. C. Georgescu*

Probleme administrative:

Darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931 (sfârşit) . . . . *A. I. Ionescu*

Documentări — Comentarii:

Istoricul pădurilor Eforiei Spitalelor Civile . . *M. P. Florescu*
Evaluările exagerate la pădurile expropriate prin reforma agrară în Transilvania . . . . *I. Zeicu*
Origina numirilor silvice româneşti . . . . . *D. A. Sburlan*

Cronica:

Congresul Uniunii internaţionale a institutelor de cercetări forestiere . . . . *Red.*
Cercul studenţesc de studii forestiere . . . . *I. Popescu-Zeletin*
I. R. O. M. . . . . *I. P. Zeletin*
O nouă revistă . . . . *Red.*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informaţiuni. — Pagini mercuriale: Bursa lemnului în Noembrie şi Decembrie 1932 *Societatea „Progresul Silvic". — „Cercul de Studii forestiere".*
Publicaţiuni: Decizii ministeriale.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA - B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREŞTI

XLIVme Année. No. 12, Décembre, 1932

XLIV. Jahrgang. Nr. 12, Dezember, 193

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

SOMMAIRE

Études-Comptes-rendus:

Étude monographique de la physiologie du Robinia pseudo-acacia L. et du Gleditschia triachantos . *Dr. C. Georgescu*

Problèmes administratifs:

Le rapport du conseil technique des forêts pour l'année 1931 . . . . . . *A. I. Ionescu*

Documentations-Commentaires:

L'historique des forêts de l'éphorie des hôpitaux civiles de Bucureşti . . . *M. P. Florescu*

Les évaluation exagérées pour les forêts expropriées par la réforme agraire en Transsylvanie . . . . . . *I. Zeicu*

L'origine de quelques dénominations forestières roumaines . . . . *D. A. Sburlan*

Chronique.—Récensions.—Revue des revues.

Informations. — Pages mercuriales.

Soc. „Progresul Silvic"

Publications: Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

Rumänische Zeitschrift für Forstw

INHALT:

Abhandlungen:

Monographische Untersuchung der Physiologie der Robinie und der Gleditschia triachantos . . . . *Dr. C. Georgescu*

Verwaltungsfragen:

Bericht des technischen Forstrates für das Jahr 1931 . . . . *A. I. Ionescu*

Mitteilungen.

Die Geschichte der im Besitz der Civil-Spitäler in Bucureşti befindlichen Forsten . . . . *M. P. Florescu*

Übertriebene Abschätzung der durch die Agrarreform enteigneten Waldungen . . . . *I. Zeicu*

Herkunft forstlichen Benennungen in der rumänische Sprache . . . . *D. A. Sburlan*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften

Nachrichten.—Holzmarkt.—„Progresul silvic"

Vereinsangelegenheiten. — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

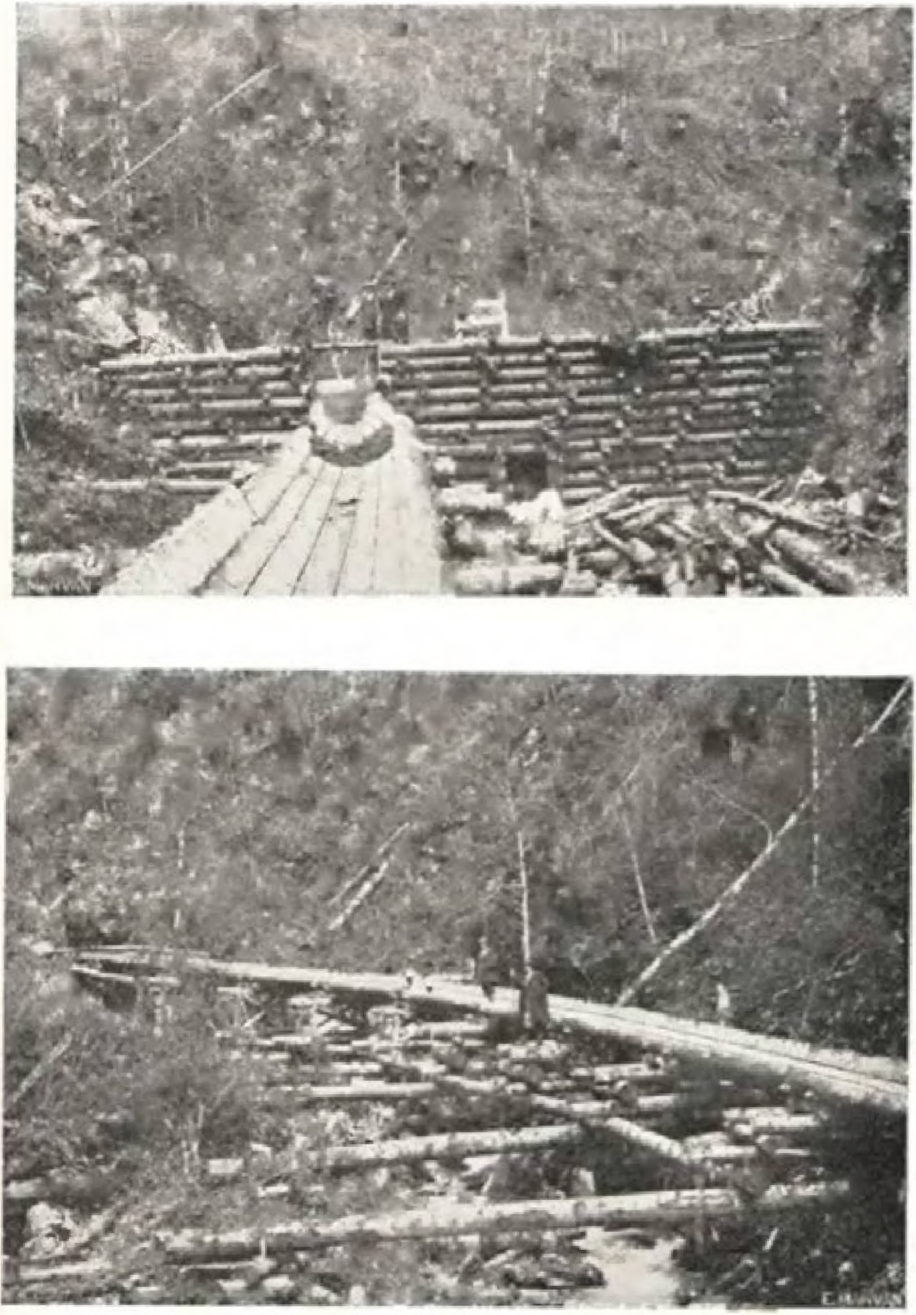

Scocuri de apă in Carpaţii păduroşi (Maramureş, Valea Râului).
Glissoire humides dans les Carpathes de Maramureş (Valea Râului).
Wasserriesen in den Waldkarpathen (Maramureş, Valea Râului).

STUDII — REFERATE

STUDIUL MONOGRAFIC AL FIZIOLOGIEI SALCÂMULUI ŞI GLADIŢEI

MIŞCAREA ZILNICĂ A STOMATELOR

de Dr. C. GEORGESCU

Cunoaşterea fiziologiei speciilor forestiere este punctul de plecare al oricărei chestiuni de silvicultură. Problemele importante de silvicultură sunt legate în însemnată măsură de caracterele fiziologice ale esenţelor.

Astfel, unul din cazurile cele mai cunoscute din literatură, anume insuccesul introducerii laricelui în staţiuni inferioare, se datoreşte particularităţilor sale fiziologice, cari în condiţiunile climaterice ale acestor staţiuni joase nu-şi găsesc posibilitatea îndeplinirii lor în mod armonios: stânjenirea funcţiunilor fiziologice ale laricelui aduce această specie într'o stare de predispoziţie maladivă, care permite instalarea mult temutei ciuperci „Peziza Wilkomminii".

Dintre funcţiunile fiziologice ale speciilor, în legătură cu cultura forestieră ne preocupă în primul rând transpiraţiunea şi asimilaţia.

Fiziologia vegetală a luat în ultimul timp o mare desvoltare, astfel că astăzi suntem destul de bine informaţi în chimia şi fizica fenomenelor vitale ce se petrec în plante. Nu tot acelaşi lucru însă este când dorim a afla fiziologia speciilor în parte. Viitorul fiziologiei trebue căutat în problemele de monografie, care să ne furnizeze prin rezolvarea lor un material bogat documentar asupra modului cum se îndeplinesc funcţiunile plantelor de cultură sub influenţa factorilor exteriori variabili.

In studiul de faţă, printr'o serie de cercetări bazate pe observaţiuni şi experimentări, se caută a se lămuri fiziologia salcâmului şi a glădiţei, aceste două esenţe de însemnătate pentru cultura silvică.

In această monografie, nu vom relua discuţiunea teoretică a fenomenelor acestora, care în mecanismul general de funcţionare la plante se presupun cunoscute; acestea se vor discuta numai întru atât cât pot privi o monografie.

Pentru scopurile noastre nu se pot alege ca metode de cercetare, decât acelea, cari permit urmărirea fenomenelor în natură şi în acelaşi timp şi cercetarea unui număr mare de plante. Experienţe greoaie de laborator cari îşi au înţelesul lor în alte scopuri, nu îşi găsesc utilizare.

Generalităţi asupra fiziologiei aparatului stomatic.

Atât pentru studiul fenomenului de asimilaţie, cât şi pentru acel al transpiraţiunii, prezintă un deosebit interes fiziologic aparatul stomatar al speciilor studiate, de care ne vom ocupa în studiul ce urmează şi care trebue privit ca o comunicare provizorie.

Stomatele sunt organe de ventilaţie ale plantelor. Fiecare stomată constă din două celule în formă de boabe de fasole, ce stau faţă în faţă şi sunt situate la nivelul epidermei, căreia îi aparţin. Intre cele două celule ale stomatei se află o mică deschidere, care dă într'o cameră zisă substomatică, ce comunică la rândul ei cu spaţiile intercelulare din plantă.

La salcâm şi glădiţă aflăm, — ca la majoritatea plantelor terestre, — stomate numai pe faţa inferioară a frunzelor precum şi în epiderma lujerilor tineri, cari şi-au format peridermul.

Prin numeroase experienţe se poate face demonstraţia, că stomatele îndeplinesc rolul unor canale de schimb între sistemul intercelular şi atmosferă. Stomatele îşi îndeplinesc misiunea într'un mod activ: ele sunt capabile să închidă sau să deschidă canalul de comunicaţie graţie unor procese complicate de excitaţie, asupra cărora nu este cazul să stăruim aci.

Prin închiderea sau deschiderea stomatelor este de aşteptat ca procesele de asimilaţie şi transpiraţie, cari se bazează tocmai pe schimburi de gaze şi vapori de apă între atmosfera internă a plantelor și atmosfera externă, să fie regulate după necesitățile permanente ale plantelor. In acest scop, deci, este de absolută nevoie, ca înainte de a cerceta fenomenele de asimilație și transpirație, să cunoaștem mecanismul de funcționare zilnic al stomatelor.

Metode pentru măsurarea stării stomatelor.

Din numeroasele metode indicate in literatura de specialitate nu vom descrie decât pe acelea a căror aplicare am găsit-o ca fiind practică și în conformitate cu țelurile noastre.

Metoda cea mai simplă este să deslipim repede cu pinseta porțiuni din epiderma inferioară a frunzelor și să le cufundăm în alcool absolut; stomatele astfel fixate se pot cerceta la microscop.

Această metodă nu se poate aplica la salcâm, din cauză că epiderma inferioară se deslipește extrem de greu de mesophylul frunzei; până se face preparația microscopică trece un interval de timp prea mare, pentru ca să se poată face măsurători in numărul suficient in vederea obținerii unei valori valabile medii. Pe de altă parte, chiar dacă se aplică, ceeace se poate face la glădiță, porțiunile cercetate sunt așa de mici în raport cu limbul frunzei, încât nu ne putem da seama cu adevărat de modul cum se prezintă stomatele in totalitatea lor pe suprafața unei frunze.

Măsurarea stării de deschidere a stomatelor se mai poate face cu ajutorul hârtiei de cobalt (Hârtia de filtru inmuiată într'o soluție de 3% de clorură de cobalt). In acest scop se ia hârtia de cobalt, care in stare uscată are o culoare albăstruie și se aplică pe suprafața inferioară a frunzei, iar deasupra ei se pune apoi un geam pentru a o feri de contactul direct cu atmosfera. Sub influența vaporilor de apă, ce ies din frunză prin stomate, hârtia de cobalt se colorează în roz; după timpul necesar ca hârtia să ia o anumită gradație de colorațiune putem măsura gradul de deschidere al stomatelor. Această metodă, preconizată de Stahl este greu de aplicat la salcâm și glediță, unde avem de a face cu frunze compuse și pe cari este deci imposibil de aplicat exact hârtia de cobalt. Pe de altă parte, metoda este destul de greoaie și nu permite observarea și măsurarea simultană a unui număr mare de frunze, așa cum este necesar pentru cercetări de asemenea natură.

Pentru experiențele noastre se pretează într'un mod deosebit de lesnicios metoda infiltrației descrisă de botanistul vienez Molisch.

Frunzele supuse cercetării se cufundă în alcool, petrol sau alt lichid infiltrant. Dacă frunzele au stomatele deschise, lichidul trece prin stomate în spațiile intercelulare și ele devin transparente. Deci, prin această metodă ne dăm seama dacă stomatele sunt sau nu deschise. Deobiceiu nu toată suprafața unei frunze se lasă infiltrată, fapt care ne arată că nu toate stomatele ei sunt deschise și deci avem posibilitatea a aprecia suprafața în procente în raport cu limbul, pe care stomatele sunt deschise. Pentru ca să avem un mod unitar de apreciere a stomatelor deschise, vom socoti suprafața infiltrată în procente din 20 în 20 la sută.

Metoda indicată ne oferă numeroase avantaje, din care motiv a fost aleasă pentru măsurarea deschiderii stomatare (aperturii). Ea ne dă posibilitatea să măsurăm apertura deodată pe întreaga suprafață a limbului și nu ne vom mărgini numai la cercetarea unei porțiuni din aceasta, așa după cum se petrece în cazul utilizării altor metode. Operațiunea infiltrației durează câteva secunde, după care se face imediat și observațiunea, așa că într'un interval de timp scurt se execută un număr mare de măsurători; rezultatele obținute prin metoda infiltrației au fost în bună parte verificate și pe cale microscopică.

Un inconvenient important al acestei metode, este că nu ne dă posibilitatea să apreciem gradul de deschidere al stomatelor, ci ne arată numai numărul de stomate deschise în acelaș timp, pe suprafața unui anumit limb.

Pentru scopurile noastre, am putut să aplicăm metoda, abia după ce s'a găsit de d-l V. Melanide, asistentul nostru, un lichid ușor infiltrabil în frunze; d-sa a pregătit lichidul de infiltrat din uleiu de floarea soarelui (70%) dizolvat în benzină ușoară.

Experiențele au fost făcute împreună cu d-l V. Melanide la Brănești, în cursul lunei August, când paralel s'a notat temperatura și umiditatea relativă a aerului, din 2 în 2 ceasuri.

Condițiunile climaterice s'au menținut aproape egale în tot cursul acestei luni, afară de câteva zile de ploaie sau înnourate și au avut mersul următor.

Soarele a răsărit între orele 5—5½ și a apus între orele 7—7½. Temperatura medie zilnică a variat între 24°—28° C., iar umiditatea relativă a aerului, în zilele senine, a fost în medie de 45—55%; în zilele umede, umiditatea a avut valori de peste 60%. Mersul variațiunii zilnice se menține în acelaşi ritm în tot cursul timpului ales. Dimineața, la răsăritul soarelui, avem temperaturi de 10°—18° C.; între orele 7—10 temperatura se urcă după o linie foarte inclinată, apoi dela orele 10 ridicarea temperaturii se face mai lent până la orele 12—14, când se realizează maximul de 30°—34° C. In timp de ploaie sau de zi înourată, maximul de temperatură este aproape de ora 12. După ora maximului, temperatura scade către apusul soarelui, când atinge valori de 18°—20° C.

Umiditatea relativă variază într'un mod analog și invers cu temperatura. Dimineața, între orele 7—8, avem umiditatea cea mai ridicată (80—90%), după care urmează o scădere bruscă până la orele 10, de când scăderea are un mers lent. Valoarea minimă zilnică de 30—40% este realizată între orele 17—18. In zilele cu ploaie sau nouri, umiditatea se menține ridicată toată ziua.

Aplicarea metodelor de măsurare a aperturii.

1. — Categorii de frunze.

Dat fiind că frunzele unei specii sunt diferite din punct de vedere al morfologiei lor și că aceasta la rândul ei este în dependență de pozițiunea frunzelor pe lujeri și felul cum au fost și sunt luminate, se înțelege că pentru asemenea măsurători este cazul să se facă mai multe categorii de frunze; pe această cale se tinde să se ajungă la acele unități morfologice, cari la un moment dat să arate aceiaș funcționare a mecanismului stomatelor lor.

In urma măsurătorilor făcute, am ajuns să distingem următoarele categorii de frunze: frunze de arbori și frunze de plantule.

Apoi, acestea se împart în: frunze tinere și frunze adulte, și, în fine, frunze de umbră și frunze de soare.

Aceste categorii au fost cercetate la salcâm separat în acelaș timp, iar din fiecare categorie s'au făcut aprox. 5—10 măsurători pentru ca să se obțină o medie. Pentru ca să se aibă timp suficient dela o măsurătoare la cealaltă, ele se făceau la un interval din 2 în 2 ore dinainte de răsăritul soarelui până după apus; în timpul nopței se făcea o singură măsurătoare, la orele 22 sau 24.

2. — Tipuri de plante.

In literatură găsim o împărțire a plantelor în trei tipuri, după modul cum arată mișcarea zilnică a stomatelor. frunzele lor. Un prim tip este acel al **mesophytelor** cu frunza subţire, ale căror stomate în timpul zilei sunt deschise, iar noaptea sunt închise; în timpul marei uscăciuni din orele cele mai calde ale zilei, stomatele lor se închid parţial sau total. In acest tip putem oarecum clasifica din acest punct de vedere salcâmul.

Al doilea tip aparţine unor grupe de plante cu frunze groase, la cari stomatele, în condiţiuni favorabile, pot rămâne deschise ziua şi noaptea; în condiţiuni nefavorabile, stomatele se închid în orele de după amiază către seară; în acest tip putem încadra glediţa.

Această clasificare însă nu are o mare valoare, dat fiind că acest mod de comportare nu se poate menţine decât în anumite condiţiuni exterioare; odată cu schimbarea condiţiunilor climaterice urmează că se va modifica şi modul de reacţionare a mecanismului stomatar.

Măsurătorile noastre ne arată mai curând că în natură stomatele se mişcă intr'un mod foarte neregulat. Dacă totuşi există o oarecare regularitate, apoi aceasta nu se poate găsi decât prin cercetări cât mai intensive cu una şi aceeaşi plantă şi la care să se diferenţieze cât mai multe categorii de frunze, cari apoi trebuesc măsurate separat şi paralel.

3. — Frunze de arbori şi frunze de plantule.

Frunzele de arbori, fiind situate la înălţimi de peste 2 m. dela sol, sunt supuse unor condiţiuni mai mici de variaţiune a factorilor exteriori decât ale plantulelor. Insolaţia puternică a solului face ca frunzele inferioare ale plantulelor în cursul zilei să se prezinte cu un procent redus de stomate deschise: această diferenţă, din cauza poziţiei speciale a pepinierei, unde s'au făcut măsurătorile, se accentuiază în orele de dimineaţă, când soarele este puternic.

In aceleaşi condiţiuni exterioare avem un procent mai mare de stomate deschise pe unitatea de suprafaţă la frunzele de plantule decât pe acelea ale arborilor.

4. — Frunze tinere şi frunze mature.

Intre frunzele tinere şi mature la arbori avem variaţiuni neînsemnate în ceeace priveşte modul de funcţionare al mecanismului stomatelor. Această diferenţă se accentuiază la plantule, unde frunzele adulte stau în cursul zilei mai puţin deschise decât cele tinere.

Această diferenţă se poate datori, cum s'a arătat mai sus, condiţiunii speciale de aşezare în raport cu solul a acestor frunze mature inserate spre baza axului puietului. Diferenţa de comportare a stomatelor frunzelor tinere şi mature se menţine însă şi la plantulele puse în ghivece şi menţinute la nivel ridicat: această diferenţă, prin urmare, este şi urmarea faptului că frunzele mature dela plantulă sunt frunze primordiale, adică de o natură diferită morfologică de celelalte frunze tinere, care sunt frunze definitive.

5. — Frunze de umbră şi frunze de soare.

Aceste categorii de frunze se comportă în mod cu totul diferit, atât cele provenite dela arbori cât şi cele dela plantule, tinere sau mature.

Frunzele de soare dela salcâm în zilele înourate sau cu ploaie se deschid dimineaţa şi se închid seara.

In zilele normale de vară din August avem următorul mod de funcţionare a mecanismului stomatelor: frunzele îşi deschid stomatele după 15—30 minute dela răsăritul soarelui, indiferent dacă sunt lovite direct de razele solare, ori că primesc lumina difuz. Stomatele stau deschise până la ora 12, când se închid complect sau parţial. Ora acestui minim zilnic variază şi este în funcţie de mersul umidităţii relative în raport cu temperatura (factor hidrotermic): minimul poate avea loc între orele 12—14.

În cursul orelor de dimineaţă, sau după amiază, mai înregistrăm mişcări de închidere cu minimul în jurul orele 9—10, 16. Seara, stomatele se închid odată cu apusul soarelui.

Mişcarea de închidere şi de deschidere de seara şi dimineaţa se face sub influenţa luminei. Stomatele reacţionează într'un interval de 15 —30 minute; frunzele adulte sunt ceva mai puţin sensibile, reacţiunea lor este de 30—60 minute, astfel că după un ceas dela răsăritul soarelui marea majoritate a frunzelor unui arbore sunt deschise.

Mişcarea de închidere de seară se face cu puţin înainte de răsăritul soarelui; desigur că acest fapt este în concordanţă cu scăderea intensităţii luminoase sub un anumit minim. In cazul însă când în orele de după amiază a avut loc pe la orele 16 un minim, mişcarea de închidere se amână până după răsăritul soarelui.

Dacă aceste frunze sunt aduse brusc la intuneric, atunci stomatele se inchid după un interval de 15—30 minute, ceeace inseamnă că stomatele constituesc un mecanism destul de puţin sensibil şi cu o reacţie tardivă.

Mişcarea de seară şi de dimineaţă se poate intârzia resp. grăbi. Astfel, in diminețele răcoroase, când avem o mare depunere de rouă, stomatele stau inchise până la ora 8.

Mişcarea de închidere de seară se îndeplineşte mult mai precis, decât cea de deschidere de dimineaţă: chiar în cazurile de mare umiditate atmosferică, când stomatele se deschid in cursul nopţii, la ora apusului soarelui se inchid pentru un timp scurt.

Variaţiunile de închidere din cursul orelor de dimineaţă sunt în funcţie de momentele de inflexiune ale temperaturii şi umidităţii relative. Alteori, aceste mişcări de închidere se pot interpreta ca mişcări autotropice, cari sunt urmarea unui fototropism sau hidrotropism al stomatelor, petrecut în plante in un mod brusc. Astfel, după mişcarea de deschidere după răsăritul soarelui, urmează o oscilaţie de închidere, cu un minim în jurul orelor 7—8; iar după mişcarea de închidere dela prânz, avem o oscilaţiune după amiază, cu un minim de deschidere pe la orele 16.

Mişcarea stomatelor la frunzele de soare de salcâm se poate arăta în mod schematic prin diagrama I.

6. — Frunze de umbră.

Aceste frunze dela arborii maturi în zilele noroase rămân deschise toată ziua ca şi frunzele de soare.

In zilele senine, stomatele se deschid in orele de dimineaţă când ating maximul, rămân deschise până la orele de amiază, după care apoi se închid treptat.

Deschiderea de dimineaţă se face deodată cu frunzele de soare, închiderea de seară are loc ceva mai înaintea celor de soare. Frunzele de umbră cari stau deschise toată ziua (in zilele înourate) arată o slabă tendinţă de închidere la prânz. In orele de dimineaţă şi cele de după amiază avem deasemenea variaţiuni de închidere parţiale.

Fără a stărui mai mult, ne limităm a arăta aceste variaţiuni în schema alăturată. (Diagr. II).

Deosebirea între frunzele tinere şi cele mature se accentuiază la frunzele de umbră; frunzele tinere având un aparat stomatar mai sensibil.

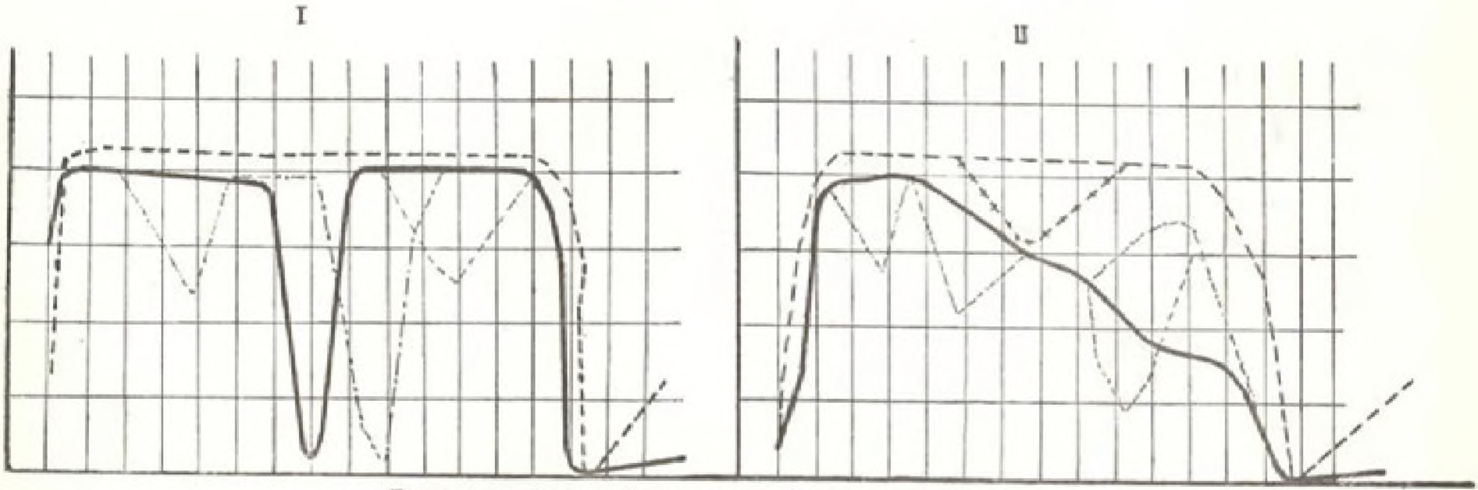

Diagramele I şi II. Schema mişcării stomatelor la salcâm.

I. Frunze de soare. II. Frunze de umbră.

—: Tipul principal (de vreme frumoasă).

- - -: Tipul secundar (de vreme înourată sau ploaie).

—·—·—: Variaţiuni ale tipului principal.

+ + +: Variaţiuni ale tipului secundar.

7. — Frunze de soare umbrite.

Frunzele de soare umbrite în mod artificial printr'un acoperiș, lăsând laturile libere, se comportă în cursul zilei ca și frunzele de umbră (cu mici excepțiuni), așa încât variațiunea în natură a acestor categorii de frunză se datorește condițiunilor diferite de luminare, iar nu atât structurii lor morfologice diferite.

8. — Inchiderea stomatelor după rănirea frunzelor.

Dacă se rănește rachisul principal al frunzelor, atunci la un interval de 20—60 minute stomatele se închid. Frunzele de salcâm se ofilesc foarte repede, când stomatele se redeschid în parte, sau pot rămâne închise, când ofilirea e bruscă. După această operațiune de rănire, foliolele frunzelor descriu mișcări heliotropice neregulate.

9. — Frunzele îngălbenite de toamnă.

Aceste frunze arată într'o mare proporție stomatele închise.

10. — Lujeri tăiați sub apă.

Dacă se taie lujeri sub apă, — ceeace este necesar pentru experiențele de transpirație, — atunci frunzele își păstrează mișcarea stomatelor, pe un interval de 24 ore, nealterată, ca și în cazul când lujerii ar fi rămas pe arbore. Acest fapt de extremă importanță ne arată, că experiențele de transpirație cu lujeri cufundați în apă ne dau condițiunile de transpirație naturale.

11. — Modul de comportare a stomatelor la glădiță.

Dacă la salcâm avem de înregistrat numeroase variațiuni, la glădiță, stomatele arată, în genere, un mers mai regulat al mecanismului lor. Deasemenea, avem de înregistrat o sensibilitate mai redusă la variațiunile factorilor exteriori decât la salcâm.

Frunzele de diferite categorii se deschid dimineața, apoi stau în aceiaș stare de dimineață până seara, după care se închid. Frunzele adulte, aproape de sfârșitul evolutiv al vieții lor arată stomatele, în tot cursul zilei și nopței, cu un procent de 30—40% din suprafața limbului lor, deschise. Față de această stare ele au variațiuni minimale de deschidere.

12. — Raporturi între deschiderea stomatară și transpirație, la salcâm.

Transpirațiunea se măsoară prin metoda cântăririi. In acest scop se detașează sub apă porțiuni de lujer cu frunze din diferitele categorii și se pun într'un vas cu apă, cu partea lor inferioară. Aceste vase cu lujeri se lasă să transpire și apoi se cântăresc din 2

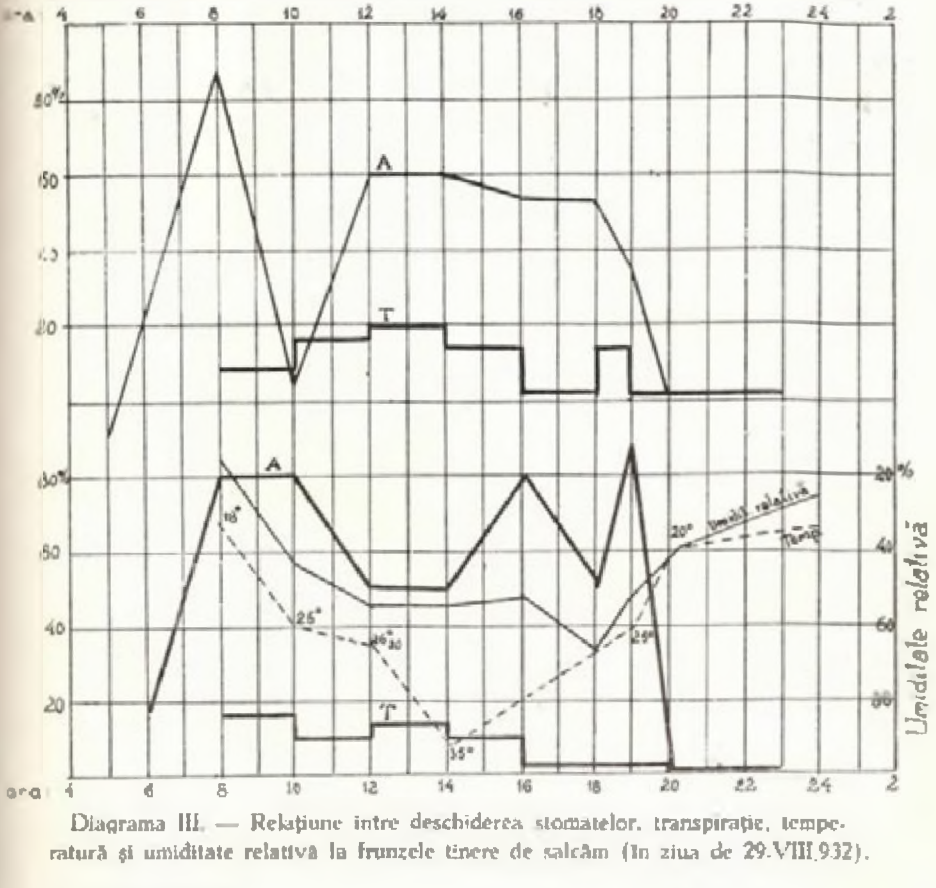

Diagrama III. — Relațiune între deschiderea stomatelor, transpirație, temperatură și umiditate relativă la frunzele tinere de salcâm (In ziua de 29.VIII.932).

A: curba aperturii.

T: curba transpirației [cantitatea de apă la 100 gr. substanță uscată (frunze)].

in 2 ore simultan cu timpul, când se fac măsurătorile aperturii stomatelor.

Urmărind in acelaş timp funcţionarea mecanismului de inchidere şi deschidere a stomatelor şi transpiraţiunea diferitelor categorii de frunze, nu aflăm nici un raport de dependenţă, după cum ne-am aştepta. Experienţele noastre nu fac decât să confirme cele cunoscute deja in literatură şi anume că transpiraţia salcâmului, ca şi a altor plante este în funcţie în primul rând de condiţiunile generale de evaporaţie ale apei in atmosferă (temperatură, stare de umiditate, etc.) şi in al doilea rând de starea stomatelor.

Mersul transpiraţiunii la salcâm, după cum se va vedea într'un studiu următor, este în cursul unei zile foarte regulat. Transpiraţiunea cea mai mare este în timpul maximului de temperatură, adică in orele de amiază. Transpiraţiunea incepând dela orele de dimineaţă creşte până la amiază, indiferent dacă in acest interval mecanismul stomatelor a funcţionat in acelaş sens sau a avut perioade de inchideri. Chiar inchiderea maximă a stomatelor la frunzele de soare dela orele dela amiază nu influenţează mersul zilnic al transpiraţiunii, care este in acelaş interval de timp, maximă.

Aceste raporturi se oglindesc în diagrama III, care corespunde unei situaţii reale din una din zilele lunei August şi care ne poate oglindi starea medie.

Din diagrama IV, vedem că există o proporţionalitate între faptul că frunzele tinere transpiră mai puternic şi că la acestea avem de regulă, după cum s'a arătat un procent mai mare de stomate deschise. Transpiraţiunea mare a frunzelor tinere trebue însă pusă mai ales pe seama faptului că la acestea avem pe lângă transpiraţia stomatară şi una cuticulară. In zilele înourate (30. VIII, diagrama IV) cu toate că stomatele sunt deschise, transpiraţia e redusă.

Concluziuni.

Experienţele şi măsurătorile făcute arată că la salcâm şi, mai puţin, la glediţă, avem un mers zilnic de închidere şi deschidere foarte neregulat. Pentru fiecare categorie de frunze se poate insă desena o schemă diagramică, care să arate jocul zilnic posibil al aperturii.

In linii generale, stomatele ne dau încă un indiciu de clasificare a salcâmului în categoria mesophytelor, iar a glediţei între plantele slab xerophyte.

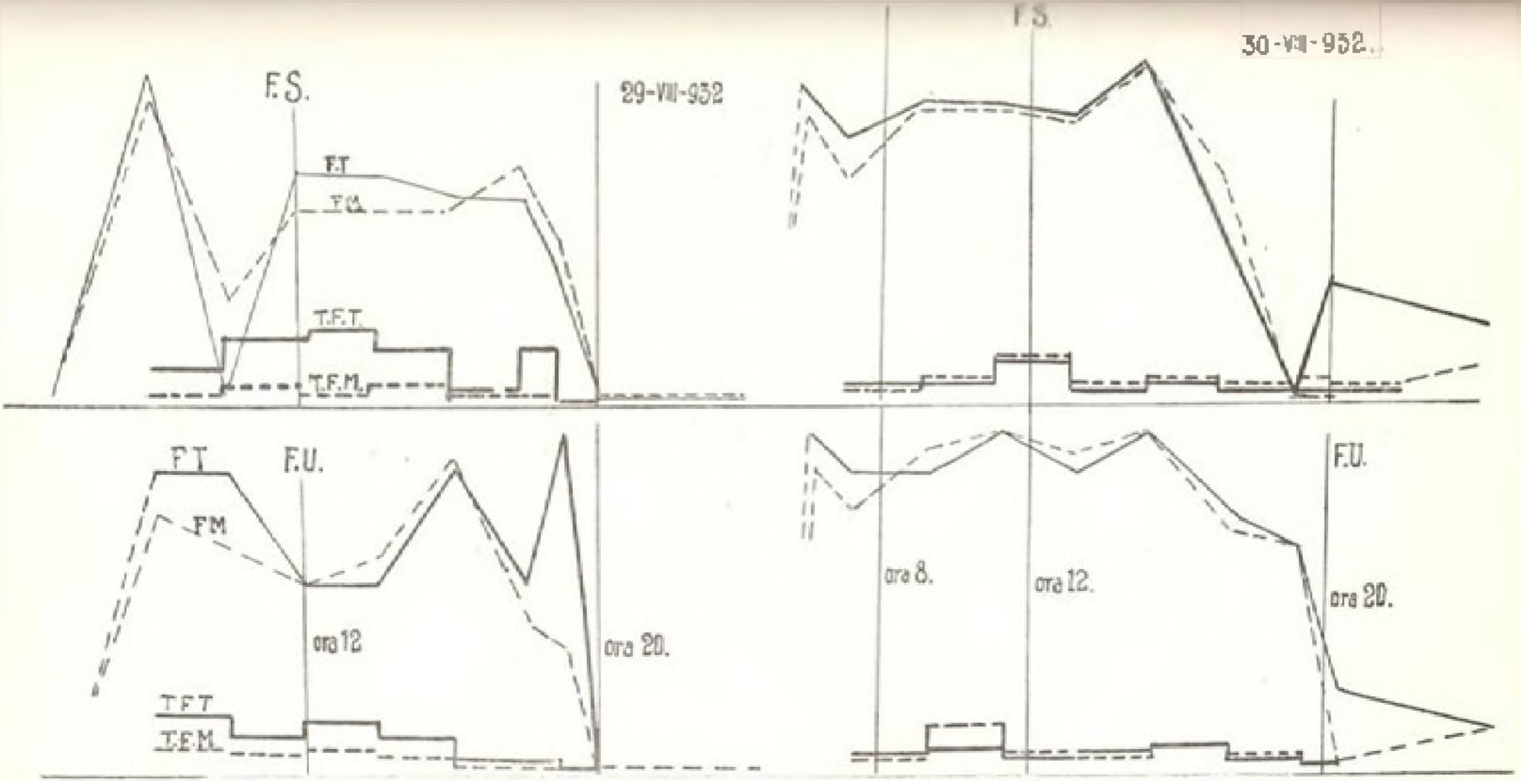

Diagrama IV. — Funcţionarea mecanismului stomatar şi transpiraţia frunzelor tinere şi mature, de soare şi umbră, în zilele de 29.VIII şi 30.VIII, la salcâm. (Prima zi cu soare, a doua cu nor).

F.S. Frunze de soare. — Frunze tinere (F.T.). - - - Frunze mature (F.M.).
F.U. Frunze de umbră. ▬ Transpirarea frunzelor tinere (T.F.T.) ▬ ▬ ▬ Transpirarea frunzelor mature (T.F.M.)

Aceste cercetări ne arată că mişcarea stomatelor frunzelor lujerilor tăiaţi şi puşi in apă pentru măsurătorile transpiraţiunii, prin metoda cântăririi, corespunde mişcării stomatelor frunzelor lujerilor nedetaşaţi de pe arbori.

Prin urmare, experienţele de acest mod, asupra transpiraţiunii la salcâm şi glediţă, nu mai au nevoie a ţine seamă de starea stomatelor, ca un factor diferit de condiţiunile normale ale frunzelor.

Măsurători simultane ale transpiraţiunii şi mişcării aperturii stomatelor ne arată că curba reprezentând transpiraţia zilnică nu merge paralel cu aceea a mişcării stomatelor. Rostul stomatelor ar fi deci, nu acela de a regula mersul transpiraţiunii zilnice, ci mai mult de a opri ca evaporaţia apei să nu atingă valori prea mari, cari ar dăuna mersului plantei. Astfel, la frunzele de soare dela salcâm, inchiderea stomatelor la amiază, face desigur ca acele plante să transpire mai puţin. Această inchidere nu împiedica însă, ca, în acest interval, să avem totuşi cea mai mare valoare a transpiraţiei zilnice.

Frunzele umbrite de soare dela plantule arată o mişcare a stomatelor analoagă cu aceea a frunzelor de umbră, deci variaţiunea mişcării zilnice a stomatelor se datoreşte în primul rând condiţiunilor exterioare şi in al doilea rând diferenţelor morfologice ale frunzelor.

Literatură:

Molisch H. Das Offnen und Geschlossensein der Spaltenöffnungen Zeitschrift f. Botanik Bd. IV. pag. 106.

Stalfelt M. G. Planta 1929.

Lottfield I. V. Carnegie Inst. Washington Publ. 314 (1921).

Linsbauer: Flora 109, pag. 100 (1916).

Kostytschew: Lehrbuch der Pflanzenphysiologie, pg. 144 (1931), precum şi manualele de fizilologie: Iost, Lepeschkin, etc.

Étude monographique de la physiologie du Robinia pseudo-acacia L. et du Gleditschia triachantos.

Le mouvement diurne des stomates.

Les expériences et les mesurages faits ont montré que la marche de l'ouverture et de la fermeture des stomates est tout à fait irrégulière chez le robinier, moins irrégulière chez Gleditschia.

Mais on peut quand même reconnaitre des grouppes morphologiques des feuilles qui donnent à peu près le même diagramme.

En générale, la manière dont les stomates s'ouvrent, nous donne aussi un indice pour la classification du robinier dans la catégorie des mésophytes et celle du Gleditschia parmi les xérophytes.

Une autre constatation encore a été faite sur les feuilles des axes coupées et introduites avec l'extrémite inférieure dans l'eau (en vue de recherches concernant la transpiration): l'ouverture de leurs stomates a la même marche que celles des feuilles des axes non détachées de l'arbre.

Des mesurages faits simultanément sur la transpiration et sur le mouvement de l'ouverture des stomates, montrent que dans des conditions extérieures modérées de température, les stomates n'ont pas une importance appréciable dans la transpiration; par contre, elles font sentir leur influence décisive quand ces conditions deviennent excessives, surtout à midi: alors elles entrent en fonction et empêchent que la transpiration dépasse une certaine mesure, tout en permettant que la courbe, représentant les variations de cette transpiration, y réalise son maximum.

Monographische Untersuchung der Physiologie der Robinie und der Gleditschia triachantos.

Der tägliche Gang der Spaltöffnungen.

Versuche und Messungen haben gezeigt dass Robinie und — im geringeren Masse — Gleditschia triachantos täglich einen sehr unregelmässigen Gang der Schliessung und Öffnung der Spaltöffnungen aufweisen. Für jede morphologische Blatt-Kategorie (Sonnen-, Schatten-, Primordialblätter) aber kann man den möglichen täglichen Wechsel der Apertur diagrammatisch festlegen.

Im Allgemeinen geben uns die Spaltöffnungen einen Fingerzeig bezüglich der Einordnung der Robinie in die Kategorie der Mesophyten, Gleditschia aber in jene der angehenden Xerophyten.

Die angestellten Versuche lassen erkennen, dass der Gang der Spaltöffnungen an Blättern von Trieben, welche, zwecks Messung der Verdunstung durch Abwiegen, in ein Wassergefäss gestellt wurden, derselbe ist wie jener an Blättern von nicht abgetrennten Trieben.

Daraus folgt, dass bei Versuchen dieser Art über die Verdunstung der Robinie und der Gleditschia es nicht mehr nötig ist, dem Stand der Spaltöffnung als inem vom normalen Zustand unterschiedlichen Faktor besondere Beachtung zu schenken.

Gleichzeitige Messungen der Verdunstung und des Ganges der Apertur der Spaltöffnungen haben gezeigt, dass bei gemässigten Temperaturverhältnissen die Spaltöffnungen keinen bedeutenden Einfluss ausüben.

Demnach scheint es dass die Spaltoffnungen nur dazu sind, einer übermässigen Verdunstung vorzubeugen, da eine solche der normalen Entwickelung der Pflanze schaden würde.

Daraus folgt dass bei den Lichtblättern der Robinie die Schliessung der Spaltöffnungen am Mittag die Verringerung der Verdunstung bedingt. Diese Schliessung hindert aber nicht, dass, in diesem Zeitraum die tägliche Verdunstung eine maximale ist.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

DAREA DE SEAMA A CONSILIULUI TECHNIC AL PADURILOR PE ANUL 1931

de A. I. IONESCU

REGENERAREA, CULTURA ŞI AMELIORAREA PADURILOR

In trecuta dare de seamă, Consiliul a scos in evidenţă in ce măsură legiuitorul nostru silvic, dealungul activităţii sale legislative, a fost preocupat de problema conservării şi regenerării pădurilor. Instituirea regimului silvic este în esenţă legiferarea obligaţiunii de interes general al conservării şi regenerării pădurilor.

Cu tot acest regim, care pe scara restricţiunilor este unul dintre cele mai înaintate din Europa, Consiliul nu poate trece peste constatarea, care de altfel e sigur că a fost făcută de toţi cei ce au avut un rol, fie el cât de modest, în gospodăria ţării, că încă subsistă şi sub ochii noştri cauzele de ruină ale multora dintre pădurile noastre, în special cele dela munte, cu tot cortegiul lor de consecinţe nefaste pentru economia generală şi locală, particulară şi publică. Alături de regenerări artificiale, de reîmpăduriri executate cu enorme sacrificii băneşti şi după toate regulele ştiinţei şi technicei, noui suprefeţe păduroase se depopulează, unele dispar ca păduri propriu zise, altele se degradează, se ruinează, toate victime ale aceloraşi abuzuri cari, începând cu multe decenii inapoi şi continuând până astăzi, au cauzat ruina atâtor păduri pe care acum, cu multe sacrificii, căutăm a le reface. Aceste abuzuri sunt tăerile rase pe suprafeţe întinse, fie că nu sunt urmate concomitent de regenerarea artificială, fie că, dacă sunt, asemenea regenerări nu duc la rezultatul dorit.

Pentru ce atâtea sforţări, atâta risipă de energie şi de bani, consacrate unor reconstituiri de al căror viitor nimeni nu ne poate asigura, dacă sistemele greşite ale trecutului îşi mai urmează totuşi opera lor nefastă fără întrerupere, la adăpostul unui văl de quasi ştiinţă neînlăturat de textele de lege, în realitate însă de rutină înapoiată, de concepţie sălbatecă despre dreptul de proprietate şi de totală inconştienţă despre pericolul ce ne bate la uşă.

Sunt încă mulţi — cărora Consiliul le dă sfatul să studieze mai serios problema — cari susţin că amenajamentul bazat pe o metodă de tratament ce se sprijină pe regenerarea naturală este superflu, ba chiar o greşeală pentru pădurile de munte; se admite de aceşti specialişti că în asemenea cazuri singura modalitate de exploatare consistă în a tăia ras suprafeţe mari, căci numai aşa, zic ei, exploatarea este rentabilă şi se pot amortiza investiţiunile făcute în mijloacele de transport şi de industrializare. Pentru un beneficiu aleatoriu se distrug complet pădurile unei întregi regiuni în câţiva ani, fără să se gândească cineva la dificultăţile enorme pe care le va întâlni — de multe ori nu profitorul de astăzi căci el scapă de rigorile legii, — ci Statul, ca representant al intereselor generale, cu reconstituirea lor pe calea împăduririlor artificiale, în cele mai multe cazuri după ce solul a suferit complete schimbări, a fost spălat de ape şi de zăpezi a fost brăzdat de ravene ce au devenit noui surse de alimentaţie ale torenţilor în bazinele lor de recepţie, aşa că spre a deveni stăpâni pe situaţie e nevoe de lucrări costisitoare de corecţiune în locuri altă dată protejate de masivele distruse cu atâta uşurinţă.

Consiliul, cu tot riscul de a i se imputa că stărue prea mult asupra acestei importante probleme de silvicultură şi economie naţională, nu încetează de a arăta, în special acelora ce privesc pădurea numai prin prisma technicei pusă în serviciul exclusiv al beneficiului comercial, că pădurea, fiind un organism viu, colectiv, o asociaţie superioară de micro-, macro-floră şi faună ce coexistă intr'o interdependenţă absolută şi permanentă, nu numai a elementelor componente între ele dar şi între aceste elemente şi mediul ambiant fizic, sol şi climă, odată ce dispar arborii, elementul primordial al asociaţiunii, dispare şi organismul colectiv cu toată această lume imensă de organisme infinite care trăesc unite prin nenumărate şi inextricabile legături de convieţuire. Tăerile rase sunt urmate de disoluţiunea acestei magnifice şi complicate asociaţiuni, elementele ei componente încetând de a mai coexista aşa că specialistul este pus în faţa unei probleme aproape imposibil de rezolvat, aceia de a reconstitui şi reasocia toate elementele disociate, deci de a reproduce din nou pădurea. Este o greutate aproape insurmontabilă de a mai putea găsi pe calea regenerării artificiale tipul de asociaţie optim pentru staţiunea dată, vechiul tip natural de arboret corespunzător staţiunei fiind dispărut pentru totdeauna prin tăerea rasă.

Consiliul, din lungul şir de observaţiuni, pe care le-a putut culege în destul de îndelungata şi experimentata lui activitate profesională, ca şi din rezultatele la care s'a ajuns de cercetători consacraţi în materie, poate să afirme fără teamă de a-i se putea dovedi contrariul, că pădurile artificiale, chiar acelea ce se pot da ca exemple de bună reuşită fie în ţară, fie aiurea, şi cari sub raportul asociaţiei sunt incomplete fiind în general de aceiaşi specie şi vârstă, nu pot egala nici odată pădurile provenite pe calea regenerării lor naturale. Rezistenţa lor redusă faţă de vânturi şi zăpezi, neechilibrarea anuală între materia lemnoasă medie produsă şi materia lemnoasă medie deperisantă, productivitatea medie redusă atât sub raportul cantităţii cât şi sub raportul calităţii producţiunii, costul integral de producţiune disproporţionat mai ridicat faţă de cel din pădurile provenite pe calea regenerărilor naturale şi, în consecinţă, redusa lor rentabilitate faţă de cele din urmă, inferioritate ce apare şi mai eloquentă dacă ne raportăm la nestabilitatea şi riscurile pe care le prezintă producţiunea lemnoasă pe calea arboretelor artificiale, — iată atâtea cauze peremtorii pentru care pădurea obţinută pe calea regenerărilor artificiale este inferioară pădurii permanente (Dauerwald) obţinută pe calea regenerărilor naturale.

Dacă pe lângă criticele de mai sus aduse tăerilor rase şi regenerărilor artificiale ce le urmează ca o consecinţă, Consiliul mai are în vedere şi următoarele considerente deduse din stările de fapt ecologice, phytogeografice şi phytosociologice ale ţării noastre şi anume :

1. Condiţiunile staţionale locale edafice şi climatice infinit de variate şi coprinzând întreaga scară tot aşa de infinit gradată a vegetaţiei forestiere începând dela limita ei inferioară până la limita ei superioară, condiţiuni ce în general pentru ţara noastră se găsesc în sau aproape de optimul lor forestier, — dovada o avem între altele şi în varietatea florei noastre forestiere de tipuri de arborete:

cum prin regenerare trebue să tindem a cunoaşte constituţia ce urmează a fi dată fiecărui arboret in parte spre a corespunde tipului optim de arboret al staţiunii locale în care lucrăm şi a-i asigura perpetuitatea prin regenerarea lui pe loc, ajunge să ne apropiem de acest optim în condiţiunile variate pe care le intâlnim in ţara noastră, pe calea regenerării naturale, singura cale prin care fără dificultăţi şi sacrificii băneşti reuşim să captăm continuu şi integral toate energiile oferite de mediul producţiunii silvice. Prin regenerările artificiale n'am reuşi decât să reducem calităţile staţionale optime din zona forestieră a ţării noastre, iar prin arboretul creiat să ne depărtăm de arboretul optim corespunzător staţiunii.

2. Pădurile ţării noastre fiind constituite numai din 18% molid — şi din acest procent mai puţin de ⅓ sunt pure de molid — celelalte ⅔ fiind în amestec cu fagul, bradul, etc. — iar restul pădurilor ţării adică 82% constituite dintr'o infinitate de amestecuri naturale compuse din fag, brad, stejar pedunculat, gorun, frasin, ulm, paltin, cer, gărniţă, carpen, tei, anin, plop, salcie, etc. — rezultă că regenerarea naturală este cea indicată pentru cea mai mare parte din pădurile ţării faţă de esenţele din care sunt compuse, şi se impune pentru a menţine starea lor de amestec, ştiut fiind că este universal recunoscut că valoarea arboretelor amestecate întrece cu mult pe aceea a arboretelor pure.

3. Esenţe de valoare de plină lumină, care să ceară din primii ani ai tinereţii o descoperire completă avem numai laricele, care nu ocupă decât cca. 4000 ha. din pădurile ţării. Stejarul şi frasinul, deşi cu temperament robust, au totuşi nevoe de adăpost în cei dintâi ani ai vieţei, fie din cauza gerurilor târzii, fie din cauza vânturilor uscate şi prea calde, fie din cauza lipsei de precipitate. Celelalte principale esenţe, cari constituesc masivele noastre fiind cu temperament ce variază dela „aproape robust" trec prin „intermediar" şi apoi până la „delicat" propriu zis, au toate nevoie în tinereţea lor fragedă de adăpost şi această nevoe este mai accentuată sau mai atenuată după durata perioadei de vegetaţie, după intensitatea medie locală de lumină, după fertilitatea solului, etc. — în consecinţă, regenerarea naturală, — singura care utilizează pentru tinerile plante adăpostul arborilor rămaşi in picioare, până la noi tăieri, este cea indicată in pădurile noastre.

4. In regiunea dealurilor şi câmpia ţării noastre, unde lipsa precipitatelor atmosferice în timpul perioadei de vegetaţie este de

temut, şi din această cauză apa din sol disponibilă pentru plante intereseaza într'un mare grad, prin tăerea rasă descoperindu-se complet solul pentru o perioadă de timp oarecare, stratele sale superficiale, şi în special humusul, din cauza încălzirii directe a razelor solare şi a vânturilor, se usucă şi prin aceasta devine nefavorabilă pentru tinerele plantaţiuni ce sunt serios ameninţate de pericolul uscăciunii. Ceva mai mult, prin ridicarea gradului de căldură şi uscăciune a stratelor superficiale ale solului, ca urmare a tăerii rase, conţinutul în humus al acestor staţiuni descreşte, concentraţia lor în săruri creşte, fenomen ce determină capacitatea solului de a întreţine vegetaţia forestieră, care lâncezeşte, să se micşoreze sau să dispară, după gradul de concentraţie al acestor săruri în straturile accesibile rădăcinilor plantelor. Fenomenul este de o extremă importanţă pentru solurile de stepă şi antestepă unde, în regenerarea şi refacerea arboretelor trebue să se utilizeze adăpostul natural al arboretelor existente.

Rezultă incontestabil, nu numai pentru specialişti dar şi pentru ori cine se pretinde că este preocupat într'o măsură oarecare de interesele generale şi permanente ale pădurii, concluzia că în afară de cazurile când motive şi împrejurări excepţionale reclamă şi impun creiarea artificială a noului arboret, regenerarea naturală să fie adoptată ca un comandament al culturii noastre forestiere pentru toate regiunile ţării. Ori unde se poate vorbi astăzi despre o ştiinţă silvică, despre o gospodărie raţională a pădurilor, regenerarea naturală trece pe primul plan şi ştiinţa silvică universală este astăzi aproape unanimă în a susţine acest sistem. Consiliul nu citează decât pe câţiva dintre autorii cu reputaţie ştiinţifică consacrată, cari s'au făcut purtătorii de cuvânt ai acestui impunător curent de a baza permanenţa culturii forestiere pe regenerarea naturală a pădurilor — Gayer (Waldbau), Borggreve (Holzzucht), Wagner (Räumliche Ordnung und Plentersaumsystem), Möller und Wiebecke (Dauerwald), Engler (Die heutigen Grundsätze und Ziele des Waldbaues), Lorey Biolley, Badoux, Paszczosski, Jolyet, etc.

Potrivit acestor principii — după cum am arătat — astăzi adoptate ca fundamentale în silvicultură şi bazat şi pe dispoziţiunile art. 1, din regulamentul pentru aplicarea legii din 1920 modificatoare a Codului Silvic, în care se prevede că amenajamentele şi regulamentele de exploatare vor adopta regimul şi modalitatea de tratament „care să asigure în mod neîndoios regenerarea pădurii pe cale naturală" reglementându-se cazurile când se poate admite tăerea rasă urmată de regenerarea artificială şi limitând suprafaţa destinată a se tăia ras anual dintr'o pădure, Consiliul,

a) a avizat pentru respingerea cererilor făcute a se schimba modalitatea de tratament a codrului cu tăeri succesive, deci cu regenerarea naturală, în codru cu tăeri rase pe suprafeţe concentrate, deci cu regenerarea artificială, pe motivul că valoarea materialului nu asigură amortizarea capitalului necesar instalaţiunilor de transport şi că tăerile succesive scumpesc considerabil costul exploatărilor. Consiliul a recomandat că dacă soluţiunile pentru rezolvarea acestor importante probleme economice interesează nevoile actuale — materiale şi particulare ale proprietarilor respectivi — Stat şi alţi proprietari publici, — aceste soluţiuni interesează mai ales nevoile obşteşti şi permanente ale generaţiilor ce succed şi pe care statul le reprezintă, nevoi ce nu cu arborete artificiale, costisitoare a căror valoarea utilizabilă, faţă de cele naturale, este redusă la $^1/_2$ sau chiar la $^1/_3$, pot fi satisfăcute şi aceasta numai în cazul când norocul a făcut ca arboretele să fi putut rezista calamităţilor naturale până la vârsta lor exploatabilă. Că soluţiunile trebuesc găsite în asociaţiile despre care vorbeşte art. 4 din legea pentru administrarea pădurilor, în organizarea unui credit forestier pe termene lungi, în emiteri de obligaţiuni, în aplicarea raţională a metodelor de cultură şi exploatare păstrând însă la bază regenerarea naturală a arboretelor producătoare;

b) a avizat pentru respingerea acelor amenajamente sau regulamente de exploatare întocmite pentru păduri — cele mai multe din Ardeal — ale căror populamente erau compuse — la munte — din amestec de molid, brad şi fag — iar în regiunea dealurilor — de stejar, fag şi diverse, cu stări de desvoltare variind dela seminţiş la codru bătrân şi în care se propunea tăerea rasă — totdeauna în perioade scurte — şi regenerarea artificială, recomandând adoptarea acelor metode de tratament ce duc la regenerarea naturală, ajutată sau completată — la nevoe — şi de mijloace artificiale, însă totdeauna apropiate de sistemele naturale;

c) nu a admis acele propuneri de a se exploata ras păduri de câmpie constituite după tipul stejar, degradate prin păşunat excesiv prin tăeri la intervale scurte, incendii şi atacuri succesive de omizi (Liparis dispar) şi de Oidium (Microsphaera quercina) tăerea rasă urmând apoi a fi succedată de defrişare, cultură agricolă câţiva ani şi apoi reimpădurirea artificială cu pueţi de salcâm. Consiliul nu numai că găseşte că sistemul este neeconomic şi în contrazicere cu principiile silviculturii, dar mai socoteşte că sistemul constitue şi un pericol pentru conservarea pădurilor din intreaga regiune de câmpie a ţării, deoarece duce la sigure şi definitive defrişări punând pe proprietar în situaţia să aleagă între amenda prescrisă de legiuitor pentru defrişare — amendă ce intârzie ani dearândul a fi pronunţate de justiţie dacă între timp delictul nu se amnestiază — şi renta pământului mărită prin cultura agricolă.

d) a avizat pentru admiterea propunerilor de tăeri urmate de regenerări artificiale în acele păduri cari, — depărtate de optimul lor silvicultural corespunzător staţiunii date, prin exploatări ruinătoare din trecut — au ajuns a fi constituite din esenţe de mică valoare ca mesteacăn, plop, alun, în cea mai mare parte — fag şi carpen in mică proporţie, — esenţe ce trebuesc a fi înlocuite cu altele de mai mare valoare proprii regiunii în care se găseşte situată pădurea.

S'au prezentat Consiliului numeroase lucrări cu propuneri de a se aplica crâng simplu — deci de a se face regenerarea prin lăstari şi drajoni — în păduri cu vârste de peste 45—50 de ani şi in cari — potrivit planului de exploatare — multe din arborete ar fi venit in rând de tăere la vârste înaintate când facultatea de lăstărire ar fi fost nulă sau aproape nulă şi deci regenerarea în esenţele de valoare preexistente exploatării, compromisă. In unele lucrări s'a propus rezervarea a 20—40 seminceri spre „a se completa regenerarea" cu puieţi din sământă produsă din aceşti arbori, fără a se prescrie vreo operaţie pentru îngrijirea lor în vederea fructificării, pentru pregătirea terenului de sub arborii rezervaţi, în vederea însămânţării.

Deasemenea, de către persoane morale proprietare de păduri s'au prezentat amenajamente pentru păduri de stejar în amestec cu fag, carpen şi tei ca esenţe mai principale, cu vârste de 40—50 de ani, făcându-se propunere de a se aplica crângul compus, — cu revoluţia normală de 30—40 de ani pentru elementul crâng şi 90—120 de ani pentru elementul rezervă; pentru acest din urmă element — in afară de prescrierea lăsării in picioare a 40—80 de arbori la hectar — nici o altă preocupare cu privire la constituirea lui, in vederea rolului cultural ce-l are de a perpetua indefinit elementul „codru" pe care rezerva il constitue în acest sistem mixt de exploatare al crângului compus și de a subveni cu completări prin sămânță la perderile suferite in regenerare prin degradarea tulpinelor generatoare de lăstari, aceiași inexistentă preocupare constatându-se și cu privire la rolul economic-financiar, — ce-l are rezerva de a produce lemn de lucru intr'o cât mai mare proporție și in timpul cel mai scurt posibil propriu insă la cele mai multe și mai utile intrebuințări ce se cer pe piață, mărind implicit și randamentul in bani al fondului forestier productiv din care rezerva face parte integrantă.

Atât crângurile simple cât și crângurile compuse propuse de amenajiști a fi aplicate in condițiuni ca cele de mai sus expuse în mod cu totul empiric, — fără nici o metodă, fără nici o preocupare de a se respecta principii fundamentale de regenerarea pădurilor, au fost și sunt cauza principală a devalorizării, dacă nu a ruinării, multora din pădurile noastre din regiunea dealurilor și a câmpiei. Inmulțirea esențelor secundare in dauna stejarului și pe alocurea a frasinului, care au fost slab reprezentate in etajul dominant al rezervei iar in etajul dominat au fost copleșite de esențele secundare cari, datorit temperamentului lor, consistenței, coronamentelor lor ca și condițiunilor staționale de vegetație avantajoase, desvoltându-se prielnic și-au apropiat coronamentele tinzând a forma masiv inchis in etajul dominant al rezervei și reușind de timpuriu să-l formeze și in etajul dominant al crângului, așa că in asemenea cazuri regenerarea și menținerea stejarului, fie ca semințiș, fie ca lăstar, era o imposibilitate, mai ales in lipsa oricăror operațiuni culturale cari, să degajeze stejarul in timpul celor 30—40 de ani din revoluția de crâng; — invadarea plopului, a plopului tremurător și plopului negru ce produc lemn de puțină valoare, ca și a arbuștilor și subarbuștilor diverși, in parchetele exploatate in cari majoritatea tulpinelor fiind bătrâne și epuizate nu au mai lăstărit; dispariția treptată a stejarului prin neregenerarea lui, consecință a nelăstăririi tulpinelor provenite din arbori cu vârste prea înaintate spre a mai fi putut păstra integrală facultatea lor de lăstărire, a nefructificării seminceerilor deteriorați și lăsați intr'o culpabilă stare de neîngrijire, a neînsămânțării naturale chiar acolo unde rezervele ar fi fructificat din cauză nepregătirii solului, — iată unde am ajuns prin nefuncționarea normală și susținută a mecanismului regenerării in crângurile simple și compuse din pădurile țării. S'au prezentat Consiliului amenajamente și regulamente de exploatare intocmite având de bază regimul codrului cu tratamentul tăeri succesive, în care însă se propunea :

a) tăerea de însămânțare să se facă la o vârstă când arborii nu puteau fi încă apți de a da sământă multă și bună;

b) tăerea de însămânțare să se facă în masivele închise strânse, compacte, fără să se treacă mai întâi printr'o fază preparatorie în care timp prin tăeri potrivite — zise preparatorii — să se pregătească arborii pentru fructificare — să se facă solul apt pentru însămânțare, să se elimine esențele a căror regenerare n'o dorim și să se pregătească arborii pentru starea izolată în care vor fi lăsați prin tăerile de regenerare :

c) să se treacă dela tăerea de însămânțare de a dreptul la tăerea definitivă după un interval de timp — rotația — de 4—5 ani, interval prea scurt pentru ca în el să se fi putut produce însămânțarea, ba chiar să fi putut avea vreun an de sământă abundentă, sau dacă însămânțarea naturală s'a putut obține, tinerile semințișuri, — fără nici o considerație de esență, de climat local, de sol, — să poată fi descoperite brusc și pe toată suprafața parcelei însămânțată :

d) să se conteze în mod absolut numai pe regenerarea prin sământă căzută natural din arborii seminceri, fără să se prevadă că eventual această însămânțare poate fi incompletă sau chiar imposibilă atunci când arborii sunt prea tineri, când anii de sământă sunt rari sau când condițiile de sol și climă sunt defavorabile, și în aceste cazuri să se procedeze la regenerări sub masiv, folosindu-se astfel de toate avantagiile sistemului regenerării naturale și înlăturând toate desavantagiile sistemului tăerilor rase urmate de regenerări artificiale propriu zise. Aceste erori sau lipsuri esențiale ale amenajamentelor sau regulamentelor de exploatare, împreună cu totala neaplicare a preceptelor de cultură silvică în îngrijirea tinerilor semințișuri, au compromis regenerările în multe din pădurile tratate în codru cu tăeri succesive din țara noastră, ceeace a adus pe de o parte la critica acerbă ce se face pe nedrept acestui sistem și pe de altă parte la critica și mai neîntemeiată ce se face însăși sistemului regenerărilor naturale.

Dacă Consiliul și-a spus clar și hotărît punctul său de vedere cu privire la regenerările naturale, care trebuesc să constitue pentru viitor cheia de boltă a silviculturii naționale puse pe adevărate baze ştiinţifice, el nu poate să nu remarce totodată şi marea importanţă pe care o prezintă regenerările, împăduririle şi repopulările artificiale pentru ameliorarea şi mărirea domeniului nostru forestier ca şi pentru economia generală a ţării.

Asemenea lucrări în ţara noastră sunt necesare:

1. pentru a ajuta şi completa regenerările naturale în pădurile tratate în oricare dintre cele trei regime de bază: codru, crâng compus şi crâng simplu;

2. pentru a repopula suprafeţele rămase despădurite de pe urma tăerilor rase pe suprafeţe mari ale pădurilor virgine din trecut şi a căror suprafaţă nefiind cunoscută, Consiliul recomandă a se face inventarierea lor;

3. pentru crearea pe cale artificială de subetaje în arboretele constituite din esenţe de lumină şi cari nu reuşesc să-şi instaleze subetaje naturale cu ajutorul propriilor lor seminţe,

4. pentru a ajuta şi grăbi constituirea stării de masiv prin completarea seminţişurilor insuficient distribuite pe suprafaţa regenerată;

5. pentru restaurarea masivelor degradate din cauza tăerilor în crâng simplu la vârste înaintate sau la revoluţiuni prea scurte, a tăerilor în crâng compus cu rezerva rău constituită şi neîngrijită, a aplicării de tratamente nepotrivite pentru arborete faţă cu condiţiunile de sol şi climă în care trăesc, faţă de esenţele ce le compun şi tratamentul ce li s'a aplicat în trecut, a păşunatului abuziv, a delictelor, incendiilor, etc.;

6. pentru mărirea valorii şi randamentului masivelor prin introducerea de noui şi preţioase esenţe în raport cu staţiunea sau prin sporirea procentului acelor specii ce faţă cu condiţiile staţionale corespund în cel mai înalt grad exploatabilităţii adoptate;

7. pentru sporirea producţiunii masivelor prin repopulare poenilor şi golurilor ce n'au sau nu pot avea vreo întrebuinţare în gospodăria pădurii;

8. pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate în vederea protecţiunii solului şi regulării regimul apelor, terenuri ce au însemnată suprafaţă;

9. pentru ameliorațiuni funciare şi punerea în valoare pe calea culturii forestiere a terenurilor neproductive ce nu pot fi afectate nici unei altfel de culturi, cum sunt multe terenuri din zona inundabilă a Dunării, mlaştinele, sărăturile, stepele, solurile epuizate, stinse, etc.;

10. pentru amelioraţiuni pastorale.

In vederea îndeplinirei programului de regenerări, împăduriri şi repopulări artificiale in pădurile Statului pe anul 1931, CAPS spre a corespunde şi menirei sale ca şi obligaţiunilor ce îi sunt fixate prin legea pentru administrarea pădurilor în art. 5 al. a, c şi e, a supus avizării, devizele acestor lucrări concentrate în devize generale pe cele 11 Direcţiuni regionale din exterior. Aceste devize prevedeau in total:

I) Semănături:

a) directe de stejar pe	1620 ha.
b) idem de răşinoase pe	190 „
c) sub masiv, cu stejar pe	360 „
d) sub masiv, cu răşinoase pe	180 „
e) complectări cu stejar pe	90 „
f) „ „ răşinoase pe	210 „

II) Plantaţiuni:

a) In poeni şi tăeri rase cu pueţi de stejar pe . .	840 ha.
b) In poeni şi tăeri rase cu pueţi de salcâm pe . .	6250 „
c) In poeni şi tăeri rase cu pueţi de molid . . .	4160 „
d) In poeni şi tăeri rase cu pueţi de diverse foioase	1360 „
e) Sub masiv cu pueţi de răşinoase şi foioase . .	15 „
f) Complectări de vechi plantaţiuni cu pueţi de răşinoase şi foioase pe	760 „

III) Pepiniere:

a) Semănături.	220 ha.
b) repicări pe	42 „

IV) Recoltări de seminţe forestiere circa 1.000.000 kgr. din care 600.000 kgr. ghindă, 100.000 kgr. şi 300.000 kgr. diverse foioase, din care cea mai mare parte salcâm.

Este indiscutabil că unele cifre sunt impresionante cum ar fi spre exemplu cantităţile de seminţe forestiere prevăzute a fi realizate prin recoltarea în cursul unui singur an.

Consiliul nu cunoaşte însă ce s'a putut realiza din toate aceste prevederi şi cere insistent a i se arăta cu ocaziunea înaintării devizelor şi memoriilor viitoare de împăduriri realizările prevederilor din lucrările de acest gen anterior aprobate.

De asemenea s'au supus Consiliului spre avizare devizele concentrate pe secţiile silvice pendinte de Direcţia Regimului silvic, precum şi devizele Direcţiunii silvice Bistriţa, care administrează pădurile celor 44 comune grănicereşti din Ardeal, în care 4500 de hectare păduri virgine au rămas neregenerate din cauza, în special a păşunatului.

Consiliul găsind întemeiate consideraţiunile phytogeografice, ecologice şi silvicole pe care CAPS. îşi sprijină lucrările propuse prin devize, consideraţiuni ce privesc întreaga suprafaţă a ţării împărţită pe cele trei regiuni de munte, de deal şi de câmpie, mai face şi următoarele recomandaţiuni pe care şi le-a exprimat şi prin avizele respective :

a) toate lucrările de împăduriri şi reîmpăduriri artificiale să aibă la bază controlul permanent al amenajamentului, care este sinteza organizării raţionale a întregei producţiuni pe care o reprezintă pădurea, organizare care în primul rând are în vedere cultura intensivă, raţională şi integrală a pădurii ;

b) lucrările deşi bazate pe programe anuale, totuşi, spre a avea asigurată o susţinută continuitate după un plan de ansamblu întocmit pe baza nevoilor reale ale pădurilor ţării şi posibilităţilor de realizare, trebuesc să fie prevăzute într'un program decenal de restaurare şi edificare forestieră, controlându-se an cu an rezultatele obţinute şi verificându-se ce s'a făcut şi ce mai e de făcut până la realizarea deplină a programului stabilit ;

c) provenienţa pueţilor şi seminţelor trebue să intereseze într'un mare grad pe restauratorul sau cultivatorul forestier. Insuccesul multora dintre lucrări, lâncezirea şi apoi degradarea arboretelor artificiale, se datoresc de cele mai multe ori puţinei atenţiuni ce se dă acestei importante probleme. Este stabilit, că puieţii ieşiţi din sămânţa provenită din chiar staţiunea locală în care se lucrează, — provenienţă indigenă — sunt cu mult superior puieţilor proveniţi dintr'o sămânţă străină, şi anume sunt mai rezistenţi la atacurile de insecte şi boli criptogamice, la intemperii, cu o creştere mai viguroasă, o formă mai regulată. Pueţii produşi în pepinierele aşezate cât mai aproape de locul de plantat, pe lângă faptul că sunt mai eftini (nu se adaugă ambalajul şi transportul dela distanţe mari), dar plantaţi, dau rezultate cu mult mai bune decât puieţii produşi din pepiniere depărtate ;

d) întrucât metodele cele mai apropiate de natură sunt cele care în general se adaptează în cel mai înalt grad condiţiunilor în care se lucrează şi dau şi cele mai sigure rezultate, semănăturile să fie regula ori de câte ori se lucrează sub masiv pentru completarea regenerărilor naturale şi ameliorarea arboretelor, iar în teren deschis numai din stejar; plantaţiunile să fie rezervate la reimpădurirea în munte a parchetelor tăiate ras; în staţiunile în care condiţiunile de sol şi climă n'ar fi favorabile germinaţiei seminţelor şi creşterii tinerilor seminţişuri, când seminţele şi tinerile plante sunt serios expuse la diferite cauze de distrugere: când, dată fiind esenţa, plantaţia s'a dovedit a fi singura indicată, cum ar fi spre exemplu salcâmul;

e) semănăturile, de regulă, să se facă în teren lucrat, examinându-se cu multă atenţie dela caz la caz adâncimea la care trebue să fie mobilizat solul şi dacă mibilizarea trebue făcută pe toată suprafaţa sau numai parţial. Să se renunţe la semănăturile în cuiburi in teren compact şi înţelenit. Semănăturile cu molid in cuiburi, în parchete inburuenite, să fie înlăturate cu desăvârşire;

f) oportunitatea întrebuinţării pueţilor repicaţi trebue apreciată cu multă judiciozitate. Pentru plantaţiuni importante unde tinerile plante au de luptat cu circumstanţe defavorabile, repicare pueţilor de molid şi de stejar este necesară. Plantaţiile cu pueţi scoşi din pădure n'au nici o şansă de reuşită şi trebuesc evitate.

Problema regenerării, restaurării şi culturii pădurilor din câmpia cu păduri şi stepa ţării, s'a pus Consiliului în anul 1931 cu mai multă acuitate decât în anul precedent, ca o consecinţă a nevoiei tot mai resimţită ca şi pădurii din câmpie şi stepă să i se dea caracterul de pădure de producţiune cu puteri şi insuşiri de permanenţă, astfel ca producţiunea lemnoasă ea însă-şi să intereseze şi să constituie singurul criteriu al intensităţii culturii pe terenul ce i s'a destinat in raport cu celelalte culturi ale solului, curmându-se astfel cu o nenorocită stare de lucruri a trecutului, când pădurea din câmpie şi din stepă era o tolerată, dacă nu o sarcină, ce in orice caz nu putea trece mai mult decât un bun ce trebuia lăsat in mod nelimitat la discreţia şi arbitrarul unei agriculturi extensive rău inţeleasă. Şi pentru aceste păduri se pune de acum intreaga problemă a producţiunii care, bazată fiind pe captarea continuă şi integrală a energiilor şi substanţelor oferite silviculturii de factorii de producţiune astfel ca pe fiecare unitate de întindere a pădurii să obţinem optimum de producţiune corespunzător staţiunii şi esenţelor, implică la bază regenerarea, restaurarea şi cultura raţională a acestor păduri.

Consiliul, în cazurile în cari i s'a prezentat, a dat întotdeauna soluţiunea pe care principiile de bază ale silviculturii moderne adaptate la condiţiunile speciale ale cazului cercetat, au indicat-o a fi cea mai bună.

Amenajamentul trebue să se subordoneze culturii pădurilor, iar tratamentul adoptat trebue să fie în primul rând un tratament cultural. Tratamentul cultural, fără a putea nesocoti trecutul — pe care de cele mai multe ori e chemat să-l îndrepteze fără să-l înlăture, cum e cazul pădurilor noastre de câmpie şi de stepă — prepară întotdeauna viitorul şi de aceia, nepierzând nici odată din vedere obiectul către care ţinteşte, va trebui să-şi adapteze toată acţiunea, toate intervenţiile sale la necesitatea de fiecare moment de restaurare şi ameliorarea continuă a arboretului, pus prin greşeli ale trecutului in condiţiuni cu totul defavorabile de desvoltare şi producţiune; tratamentul cultural în câmpiile şi stepa noastră cu stări infinit nuanţate şi gradate de ruină, degenerare, degradare, trebue să fie şi restaurator. Este însă vorba de pădure, de un organism viu foarte greu de condus şi tratat, pus în condiţiuni ambiante ce coexistă într'o interdependenţă indisolubilă, in care trebue să ne ferim de aventuri de procedeuri riscante, care ne pot duce la eşec. Trebue procedat cu multă precauţiune, cu multă moderaţie şi aceasta e cu atât mai necesar cu cât in silvicultură reacţiunile nu sunt imediate ci totdeauna depărtate în timp şi foarte greu de prevăzut spre a putea lua măsuri de îndreptare. Mediul ambiant al pădurilor din câmpia şi stepa ţării noastre fiind in general constituit din elemente foarte variabile de climă şi de sol, cu tendinţe din ce in ce mai accentuate spre excesivitatea climatului şi spre defertilizarea solului, e foarte uşor a-l altera prin acţiunile noastre nesilviculturale dar foarte greu a-l mai restabili. De aceea, orice tratament cultural în pădurile din câmpie şi stepa noastră trebue să fie prin excelenţă şi conservator.

Amenajarea şi întreaga cultură a acestor păduri trebue fundată pe cunoaşterea profund experimentală a unităţilor phytosociologice cari sunt tipurile de arborete, ce prin asociere dau tipul de pădure; şi cum trebue să tindem a cunoaşte constituţia ce urmează a fi dată fiecărui arboret în parte, într'o staţiune dată, spre a obţine maximum accesibil şi mulţumit in creştere şi a-i asigura permanenţa de producţiune prin regenerarea pe loc, tipurile naturale de arborete, pe care le găsim astăzi în câmpie şi stepă, sunt singurele în stare a ne indica alegerea esenţelor ca şi a metoadelor de regenerare cele mai apropiate ansamblului de condiţiuni date pentru staţiunea în care lucrăm, că deci, de ştiinţa, de observaţia şi experienţa profundă a specialistului depinde putinţa ca în opera de regenerare, de restaurare şi ameliorare a pădurii de câmpie şi stepă să reconstituim tipul primordial de asociaţie ale esenţelor, in care stejarul a jucat rolul principal, şi dificultăţile vor fi cu atât mai mari cu cât vicisitudinile trecutului au făcut să dispară multe din elementele asociaţiei, găsind de multe ori astăzi fără nici o idee preconcepută, fără a ne pronunţa pentru una sau alta din şcoli, pentru unul sau altul dintre curente, cu concluziile trase numai din experienţe şi din observaţia obiectivă a stărilor reale de lucruri, ajungem să cunoaştem — cel puţin cu aproximaţie — aceea ce silvicultura raţională îşi poate propune să realizeze dintr'o pădure de câmpie sau stepă, fiind totdeauna sigur că pădurea însăşi ne-a putut da cele mai bune indicaţiuni pentru o trata bine, regenera, restaura, ameliora şi a o pune în optimul ei de producţiune.

In cadrul acestor imperative de silvicultură experimentală şi pozitivă, Consiliul pentru amenajamentele şi regulamentele de exploatare întocmite pentru păduri din câmpie şi stepă şi care i s'au supus spre avizare a dat următoarele îndrumări:

1) în împăduriri, reîmpăduriri şi restaurări de masive să se întrebuinţeze speciile autohtone şi anume:

a) pentru tipul şleau cu stejar pedunculat din lunci şi câmpia cu regimul ploilor moderat, să se dea totdeauna preferinţă culturii stejarului pedunculat în amestec cu frasinul, ulmul, carpenul, teiul, jugastrul şi alte acerinee.

Propunerile de a se înlocui pădurea de stejar cu pădurea artificială de salcâm, sau de a se întregi masivul cu salcâm, au fost respinse, fiind neculturale şi neeconomice.

b) pentru tipul de şleau cu cer, cu gârniţă, cu tufă râioasă de pe terasele şi din interiorul câmpiei în spre stepă, unde încep forme de degradare hidrografică a solului care prezintă tendinţe spre uscăciune, aceiaşi preferinţă pentru stejar în amestec cu jugastru, teiul, arţarul tătărăsc, măr, păr, diferiţi arbuşti xerofili (salbă moală, paţachină, etc.).

c) pentru tipul de stepă, unde formele de degradare hidrografică ale solului sunt accentuate, uscăciunea fiind regula, concentraţia de săruri din sol mare, precipitaţiuni atmosferice sub

500 mm. anual, temperaturi excesiv de ridicate vare, vânturi continue şi geruri uscate ce măresc evaporaţia apei din sol şi transpiraţia plantelor, toate condiţiuni ambiante ce fac dificilă existenţa vegetaţiilor arborescente, tot împăduriri cu stejar în amestec cu esenţe ce cresc în mod spontan în arboretele autohtone: Carpinus duinensis, Acer campestre, A. tataricum, Pyrus communis, Pyrus malus, Prunus mahaleb şi diverşi arbuşti xerofili au dat cele mai bune rezultate. Salcâmul, ce s'a propus in multe cazuri să înlocuiască stejarul, trebue înlăturat şi admis cel mult numai ca esenţă provizorie.

2) Refacerea pădurilor din câmpie impune ca necesare pentru crângurile din această regiune şi următoarele măsuri:

a) interzicerea cu desăvârşire a păşunatului;

b) mărirea revoluţiunilor actuale până la 25—30 de ani, pentru a ameliora condiţiunile de vegetaţie printr'o mai mare protecţie a solului şi pentru a mări cantitatea şi calitatea lemnului produs;

c) conversiunea în codru a celor mai multe din crângurile de şleau ale statului şi ale celorlalţi proprietari cu caracter public din zona forestieră şi ante-stepă a câmpiei, crânguri care actualmente au un foarte redus randament sub raportul productivităţii, neproducând în medie decât 10% lemn de lucru de mici dimensiuni, de slabă valoare, iar restul de 90% lemn de foc şi acela destul de redus cantitativ la unitatea de suprafaţă;

d) să se renunţe cu desăvârşire la modul cum s'a aplicat până acum crângul compus în ţara noastră şi in consecinţă şi în pădurile de câmpie. Ignorându-se totalmente principiul că aplicaţiunea crângului compus nu poate avea loc decât numai în staţiunile în care rezerva se găseşte în optimul său climatic şi edafic, nerespectându-se regulele cu caracter cultural, technic şi economic cari trebuesc avute in vedere cu privire la vârsta arboretelor ce trebuesc tratate în crâng compus, la alegerea esenţelor ce trebue să intre în rezervă, la origina arborilor de rezervă şi însuşirilor lor bio-silvice, la numărul şi repartiţia rezervelor precum şi la lucrările culturale şi technice necesare pentru pregătirea, crearea şi întreţinerea lor, s'a ajuns la starea deplorabilă de ruină în care se găsesc crângurile compuse de astăzi, în deosebi cele din regiunea de câmpie.

Pe viitor, dacă consideraţiuni culturale, economice şi financiare ar mai duce la alegerea acestui regim, el să fie rezervat numai staţiunilor cu climat local dulce, cu sol fresc, fertil şi profund, dacă proprietarul respectiv vrea să obţină produse valoroase ca esenţe.

dimensiuni şi însuşiri technologice şi să fructifice capitalul angajat cu un procent de capitalizare remunerator.

Aşa zisul „plan de balivaj" să constitue adevăratul plan de exploatare al elementului „codru" din regimul mixt al crângului compus, fiind şi aci tot aşa de necesar ca şi planul de exploatare în regimul codrului.

Pentru restaurarea acestor ruinate crânguri compuse din câmpie — ca şi ale celor din regiunea dealurilor de altfel, este absolut necesar a se trece la repopulări naturale şi artificiale prin care se va obţine:

a) înlocuirea tulpinelor „moarte" din cauza vârstei înaintate şi lăstăririlor repetate, prin indivizi viguroşi şi proveniţi din sământă;

b) reconstituirea rezervei din etajul dominant cu elemente alese şi provenite din sământă;

c) ameliorarea arboretului prin introducerea esenţelor preţioase şi de o mai mare rentabilitate, proprii regiunii;

d) reîmpădurirea locurilor goale din interiorul pădurii cari nu pot fi menţinute ca atare, neproducătoare de venit;

e) mărirea integrală a forţelor de producţiune ale întregului fond producător, sol şi arboret.

CONSERVAREA DOMENIULUI FORESTIER AL ŢARII

Exproprierile. Problema Pastorală.

In darea de seamă precedentă, Consiliul a făcut o amplă expunere asupra prejudiciilor grave pe care reaua aplicare a dispoziţiunilor legei agrare cu privire la exproprierea de păduri pentru înfiinţare sau completarea islazurilor comunale, le-a adus patrimoniului forestier al ţării şi economiei generale naţionale. Consiliul a pus în discuţiune aceiaşi problemă şi înaintea Consiliului Superior silvic în prima sa sesiune ordinară din Ianuarie 1931, prezentând, printr'unul din membrii săi, un referat, asupra căruia Consiliul Superior silvic, însuşindu-şi integral vederile şi concluziile Consilului Technic, a avizat la:

1) oprirea, fără întârziere a exproprierilor şi defrişărilor din păduri pentru constituirea de islazuri comunale pe tot teritoriul ţării. Pentru împlinirea acestui desiderat urmează a se întocmi un text de lege, care să oprească orice expropriere şi defrişare de păduri;

2) islazurile aflate pe terenuri superficiale, abrupte, erozibile şi în pante mari, improprii practicei păşunatului, să se destine ca păduri comunale prin repopulare cu esenţe forestiere a suprafeţelor defrişate.

Impădurirea se va face pe cheltuiala comunelor şi cu concursul Statului;

3) să se extindă dispoziţiunile art. 15 din Codul silvic la toate pădurile ţării, indiferent de natura proprietarului, esenţa şi vârsta pădurii;

4) să se pună la dispoziţia Direcţiei Islazurilor şi organelor agricole mijloacele necesare pentru conservarea şi ameliorarea păşunelor existente;

5) până la întocmirea unui text de lege pentru oprirea exproprierilor, Consiliul este de părere ca organele competinte să găsească mijloacele practice, pentru ca în toatee cazurile de expropieri de păduri pentru înfiinţări de islazuri să nu se dea hotărâri definitive înainte de a se lua avizul Consiliului Technic al Pădurilor;

6) deasemenea să se destine ca păduri comunale şi islazurile cari prin prezenţa lor, dăunează căilor de comunicaţie C. F. R. şi şoselelor naţionale sau judeţene:

In cursul anului 1931, pădurile ţării n'au fost mai liniştite; noui amputări din trupul lor, aşa de sălbatec mutilat în ultimul deceniu, au fost încercate, recurgându-se la aceleaşi abateri dela dispoziţiunile din lege, ca şi în trecut. Cauza de utilitate naţională pe care legiuitorul agrar a pus-o la baza înfiinţării sau completării păşunilor comunale cu sacrificiul unei părţi din patrimoniul forestier al ţării, a continuat şi în 1931 să fie deformată de cei ce erijându-se în apărători şi susţinători ai intereselor obşteşti, au ascuns în realitate interesele lor personale sau interesele unui grup iresponsabil în faţa adevăratelor interese generale.

Consiliul, credincios slujitor al intereselor generale, s'a opus şi în 1931 atacurilor neîntrerupte şi în afară de lege ce s'au dat pădurii, proteguitoare a agriculturii şi ocrotitoare a însăşi existenţei acelora ce i-au cerut şi nu încetează încă de a-i mai pretinde noui şi mari sacrificii, cere cu insistenţă să se aducă la îndeplinire propunerile formulate la începutul acestui capitol şi cari exprimă şi avizul unanim al Consiliului Superior silvic convocat în sesiunea ordinară din Ianuarie 1931.

* * *

Problema pastorală în ţara noastră pe lângă caracterul ei social-agrar trebue în mod serios privită şi ca o problemă a cărei bună soluţionare interesează în deaproape conservarea, cultura şi ameliorarea pădurilor ţării, cu restaurarea munţilor şi dealurilor şi ameliorarea funciară a câmpiei pe calea împăduririlor.

Una dintre cauzele principale ale micşorării masivului nostru forestier prin compromiterea regenerării, ale reducerei lente şi progresive a productivităţii sale şi ale degenerării de cele mai multe ori iremediabilă a arboretelor, o constitue păşunatul în păduri. Pădurile moşnenilor şi răzeşilor, pădurile din câmpia şi stepa ţării, sunt exemple profund edificatoare de imensul rău pe care păşunatul îl aduce pădurilor. Este evident că situaţia a devenit intolerabilă şi nu poate continua mai departe fără o gravă prejudiciere a economiei naţionale.

Dată fiind întinderea actuală — considerabilă am putea spune — a suprafeţei islazurilor din ţară, cari raţional îngrijite şi ameliorate ar putea hrăni de trei şi de patru ori mai multe vite decât astăzi, nu se mai poate găsi nici o justificare pentru a se practica mai departe păşunatul în păduri, pentru a nu se intra hotărît, fără nici o teamă că s'ar putea leza vreunul din interesele economiei noastre zootechnice sau că s'ar lovi în vreunul din interesele sociale în legătură cu mijloacele de subsistenţă sau de conservarea puterii de producţiune a clasei noastre ţărăneşti, în aplicarea integrală şi urgentă cel puţin a dispoziţiunilor actuale din Codul silvic cu privire la păşunatul în păduri, dispoziţiuni ce aşteaptă să fie respectate încă din 1910 — dela punerea în aplicare a actualului Cod silvic, — dacă nu cum a propus Consiliul în darea de seamă trecută: „Ca domeniului forestier să i se constitue, pe cale de lege riguros aplicată granițe impenetrabile pentru practica păşunatului şi aceasta în pădurile ţării, indiferent de proprietar". Problema pastorală nu se mai poate astăzi concepe a putea fi soluţionată, — în special în munte — fără a se pune serios bazele unei economii silvico-pastorale, întemeiată însă pe principiul emancipării desăvârşite a pădurii faţă de păşune, coexistând totuşi sub acelaş regim unitar de protecţie, regimul silvic, aşa cum astăzi există în Elveţia, unde păşunile împădurite sunt tratate ca „păduri" şi urmează ca şi ele absolut acelaşi regim de protecţie şi de îngrădire a proprietăţii. Consiliul, rămânând ca şi în toate celelalte propuneri şi îndrumări ale sale, în cadrul strict al realităţilor din ţara noastră, ferindu-se de o ideologie prezumţioasă şi stearpă, propune ca prin analogie cu „economia alpestră" din Alpii Elveţieni să se inaugureze şi „economia carpatină" în munţii noştri atât de darnic înzestraţi de natură şi proprii — mai proprii chiar decât Alpii — unei gospodării pastorale care raţional amenajată poate fi realmente mijloc de propăşire şi bogăţie pentru întreaga populaţiune muntenească şi din colinele înalte şi poalele muntelui. Consiliul propune însă ca îndrumarea acestei vaste economii, care necesită amenajări şi ameliorațiuni cari exced cu mult puterile de restaurare şi de creaţie ale generaţiei actuale, să fie lăsată silvicultorului, deoarece câmpul de acţiune al acestei exploatări se exercită în terenuri intim legate de pădure, deoarece întreaga viaţă fizică, mecanică şi biologică a muntelui, indisolubil legat de pădure, el o cunoaşte, şi tot el este cel care prin permanentul lui contact cu pădurea din munte cunoaşte profund populaţia rurală din munte, viaţa lui materială ca şi viaţa lui morală, toate elemente — şi singurele elemente de bază — pe care se poate constitui o economie pastorală în munte.

În cursul anului 1931, Consiliul a avut să avizeze asupra unui număr de 44 studii de transformare în păşune împădurită (fr. „Pâturage boisé" sau „Près bois"; germ. Wiehweide) privind o suprafaţă totală de 10.380 ha. din care 3.070 ha. aproximativ s'a rezervat pădurii şi 7.310 ha. păşunii, deci procentul de împădurire al păşunii revine la 30% în medie.

Consiliul găseşte că este necesar a face câteva precizări, cari exprimă şi punctul său de vedere, cu privire la unele noţiuni şi metode fundamentale pentru amenajiştii noştri, asupra cărora după cum rezultă din cercetarea lucrărilor prezentate — părerile, concepţiile şi, ca urmare, metoadele technice întrebuinţate, nu sunt destul de bine fixate.

Păşunile în legătură cu pădurea se subdivid în:

1) păşunile de munte sau alpine cari sunt păşunile înalte din golurile de munţi;

2) păşunile împădurite, de cari se ocupă din ce în ce mai mult economia pastorală modernă şi cari sunt adevărate asociaţii de teren cu păşune şi fâneţe şi pădure formând parcele, buchete, zone şi perdele; terenurile cu păşune şi fâneţe formând obiectul culturii şi amelioraţiunii pastorale iar pădurea făcând obiectul exclusiv al silviculturii.

Consiliului nu i s'a prezentat nici o lucrare de amenajarea unor asemenea păşuni şi — ca recomandaţiuni — se referă la aceia ce a spus mai inainte cu privire la economia pastorală de munte ce trebue inaugurată în ţara noastră.

Sistemul silvico-pastoral al păşunilor împădurite, după rezultatele date in Elveţia şi Savoia, după începuturile aşa de fericit realizate de Italia în cadrul impresionantului ei program de restaurarea economiei montane, după perspectivele aşa de mari deschise de via acţiune întreprinsă în Franţa şi în mai toate statele cu civilizaţie înaintată pentru extensiunea păşunilor împădurite şi în regiunile în afară de munte, transformându-se toate islazurile comunale ruinate, cele mai multe din terenurile neproductive, cele temporal sterile şi degradate, în păduri din care se vor afecta păşunatului numai acele porţiuni cu teren propriu pentru o asemenea folosinţă şi ,după părerile unei intregi pleiade de specialişti, este menit acest sistem să revoluţioneze nu numai economia pastorală, dar să deschidă noui şi imense perspective pentru revalorizarea unei bune părţi din pământul ţării prin împăduriri şi reîmpăduriri, asociind interesele creşterii vitelor, cu interesele silviculturii şi pentru reintregirea patrimoniului forestier al ţării aşa de adânc încercat prin exproprierile ce s'au făcut şi se mai fac încă pentru constituirea de islazuri comunale.

Consiliul işi va face datoria până la capăt şi pentru această mare operă de economie forestieră şi economie socială, veghind ca ea să se facă după cele mai raţionale programe ,după cele mai bune studii de transformare şi amenajamente silvico-pastorale.

* * *

Prin art. 53 din legea pentru administrarea pădurilor se dă în competinţa Consiliului avizarea asupra tuturor lucrărilor de technică şi cultură silvică necesare a fi făcute în toate pădurile ţării, oricare ar fi proprietarul căruia aparţine pădurea, iar prin art. 55 din aceiaşi lege se prevede pentru Consiliu obligaţiunea ca la sfârşitul fiecărui an să supună Ministerului o dare de seamă cu concluzii şi propuneri privitoare la conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor.

Având in vedere deci că legea face din Consiliul Technic al Pădurilor organul unic, special şi competent care are a da sub formă de avize directivele culturale şi technice pentru toate pădurile ţării, ceva mai mult, prin dispozițiunile art. 55, dându-se exclusiv în sarcina Consiliului obligațiunea ca la finele fiecărui an să supună Ministerului o dare de seamă privitoare la conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor, s'a atribuit acestui Consiliu și rolul de for technic central pentru toate administrațiile silvice și private ale țării care să coordoneze și să îndrumeze cea mai însemnată parte din politica forestieră a țării, aceia privitoare la conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor, având chiar obligația să pue concluzii și să facă propuneri în această privință.

Pentru ca scopul urmărit de lege să fie atins; pentru ca instituțiunea Consiliului Technich al Pădurilor să poată fi viabilă și într'o continuă legătură cu realitățile și nevoile ce pădurile țării le prezintă pe între coprinsul lor;

pentru ca acest Consiliu să se poată pronunța în chestiunile ce i se supun spre rezolvare în deplină cunoștință de cauză, sprijinindu-se pe date și observațiuni culese la fața locului, și pentru ca în sfârșit Consiliul să poată fi pus în măsură să aprecieze rezultatele obținute prin aplicarea la pădure a lucrărilor asupra cărora el și-a dat avizul și astfel documentat să poată trage concluziunile cele mai juste și să facă propunerile cele mai judicioase cu privire la conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor, Consiliul a găsit necesar să facă o serie de descinderi și cercetări pe teren.

In acest scop, și în limita timpului ce l-a putut avea la dispoziție, pentru asemenea cercetări, în cursul anului 1931 a examinat la fața locului următoarele probleme:

1) Impăduririle cu salcâm în stepa țării (jud. Brăila).

2) Regenerarea și refacerea pădurilor de stejar tratate în codru din câmpia românească:

3) Rezultatele obținute în regenerarea, cultura și ameliorarea arboretelor prin aplicarea amenajamentului în pădurile Domeniului Reșița;

Consiliul, pătruns de importanța covârșitoare ce o prezintă metoda documentării la fața locului în silvicultura modernă, știință eminamente experimentală și de aplicațiune riguroasă a disciplinelor technico-biologice, și-a propus pentru viitor să mărească numărul cercetărilor pe teren în cadrul unui program adequat menirii și scopului pe care el îl urmărește.

* * *

Consiliul își încheie a doua sa dare de seamă cu convingerea că toate observațiunile, concluziunile și propunerile formulate de el în coprinsul acestei expuneri, vor fi ținute în seamă de forul competent și aduse la îndeplinire în limitele posibilităților politice, sociale și economice ale țării, toate aceste observațiuni, conclusiuni și propuneri, având ca unic țel conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor țării.

Le rapport du conseil technique des forêts pour l'année 1931.

Dans la seconde partie de son rapport, le conseil technique s'occupe:

a. — de la régénération, de la culture et de l'amélioration des forêts;

b. — de la conservation du domaine forestier.

a. — Partant de la constatation que les forêts obtenues par voie des régénérations naturelles présentent des avantages sous beaucoup de points de vue, par comparaison à celles provenues de repopulations artificielles, le conseil recomande aux propriétaires et aux aménagistes d'adopter le procedé de la repopulation naturelle et insiste que celle-ci soit à l'avenir la directive de la sylviculture nationale.

Cependant le conseil remarque aussi l'importance que présentent les régénérations artificielles pour l'amélioration et l'agrandissement de notre domaine forestier, aussi que pour l'économie générale du pays; et pour ce motif on passe en revue les cas dans lesquels il serait indiqué de faire appel à cette méthode; même on donne des détails pour son application dans la pratique.

Ensuite le conseil technique traite la question des forêts de la plaine, où la methode d'aménagement doit marquer un prononcé esprit conservatif.

b. — „La conservation du domaine forestier" est intimement liée à deux problèmes d'actualités: les expropriations et la question pastorale.

En ce que concerne les expropriations, les conclusions du rapport sont:

— le défrichement des forêts expropriées pour la constitution des pâturages communaux, doit être interdit au plus vite;

— les pâturages situés sur des terraines superficiels et érosifs doivent être destinés comme forêts communales, pour qu'ils soient immédiatement boisés.

Le problème pastorale chez nous, en dehors de son caractere social-agraire, doit être considéré aussi comme une question dont la solution interesse la conservation, la culture et l'amélioration des forêts du pays, ainsi que la restauration des terraines de montagnes et indirectement l'amélioration fonciaire de la plaine. C'est pour cela que le conseil préconise, vue l'expérience faite dans les Alpes, l'institution d'une „économie carpathine" dans nos montagnes si riches et si bien dotées par la nature.

Bericht des technischen Forstrates für das Jahr 1931.

In zweiten Teil seines Berichtes beschäftigt sich der technische Rat mit folgenden zwei Fragen:

a) Verjüngung, Erziehung und Veredelung forstlicher Bestände;

b) Erhaltung des forstlichen Besitzstandes.

a) Ausgehend von der Tatsache, dass die auf natürlichen Wege verjüngten Forsten gegenüber denen, welche künstlich verjüngt sind, vielfache Vorteile aufweisen, empfiehlt der T. R. sowohl Forstbesitzern als auch Einrichtern, gegebenen Falls die natürliche Verjüngung zu wählen und dringt darauf, dieselbe in Zukunft als Richtschnur nationaler Forstkultur zu betrachten.

Indess wird auch auf die Wichtigkeit hingewiesen, welche des künstliche Verfahren für etwelge Veredelung der Forsten hat, für die Mehrung des nationalen Forstbesitzes, sowie für die allgemeine Forstwirtschaft. Es werden die Fälle aufgezählt, in welchen dieses Verfahren an des Stelle ist und praktische Ratschläge für dessen Ausführung gegeben.

Des weiteren beschäftigt sich der Rat mit dem Problem der Forsten des Flachlandes. Deren Einrichtung muss sich natürlich harmonisch der üblichen Forstkultur anpassen, die zuwählende Betriebsart aber soll möglichst konservativer Natur sein.

b) Die Erhaltung des forstlichen Besitzstandes steht in engster Beziehung zum Problem der Gegenwart: Enteignung und Weidegang.

Bezüglich den Enteignung kommt der T. R. zu folgenden Schlussfolgerungen:

— Sofortige Sistierung der Waldausstockung in der Absicht Gemeindeweiden zu schaffen.

— Die auf flachgründigen Böden gelegenen Weideplätze, auf solchen, welche zu Runsenbildungen neigen und demgemäss ungeeignet für den Weidegang sind, sollen als Gemeindewälder ausgeschieden und sofort aufgeforstet werden.

Das Weideproblem in Rumänien, interessant vom agrar-socialen Standpunkt, ist ausserdem ein Problem, dessen richtige Lösung in engster Verbindung steht mit der Erhaltung, Erziehung und Veredelung der Landesforsten, mit der Restauration des Geländes im Gebirge und im Hügellande und schliesslich mit der Bodengesundung im Flachlande auf dem Wege der Aufforstung.

Deshalb und auf Grund der in den schweitzer Alpen mit der „Alpenwirtschaft" gemachten Erfahrungen schlägt der T. R. vor, auch in unseren, von der Natur so reich ausgestatteten und für die Weidewirtschaft überaus geeigneten Bergen, eine „Karpathenwirtschaft" einzuführen.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

ISTORICUL PADURILOR EFORIEI SPITALELOR CIVILE DIN BUCUREŞTI

de M. P. FLORESCU
Ing. insp. g-ral silvic

La 20 Aprilie 1932, s'au sărbătorit 100 ani de când a luat fiinţă Eforia Spitalelor civile, prin o decizie a generalului Kiseleff, din 2 Aprilie 1932, care reunea fondaţiile: Colţea, Pantelimon şi Iubirea de oameni (Filantropia).

Cum în urma exproprierei moşiilor au mai rămas numai pădurile care constituie azi, una din resursele principale, pentru ameliorarea în mare parte, a uneia dintre cele mai importante instituţii de asistenţă publică românească, facem şi pentru cititorii „Revistei Pădurilor" o mică dare de seamă asupra acestei instituţiuni, şi în special asupra originii pădurilor, după actele de donaţie.

Datele ce vor urma sunt un extras din darea de seamă intocmită cu prilejul serbării centenarului din 1932 care a avut loc în amfiteatrul spitalului Coltea în prezenţa M. S. Regelui Carol II şi care cu această ocazie a spus:

„Sărbătorind, cu adâncă evlavie, cinstirea de 100 de ani de activitate a Eforiei spitalelor civile, sărbătorim în acelaş timp întreaga istorie a desvoltării medicinei şi asistenţei sociale în ţara noastră.

Intemeindu-se prin daniile pornite din sufletul milos al boierilor noştri de altă dată, această instituţiune a ştiut în decursul unui intreg veac să-şi facă pe deplin datoria, pentru binele şi îngrijirea celor oropsiţi şi bolnavi.

Ctitoria aceasta, curat boerească, poate să apară în acestă zi de ultrademocraţie, un anacronism. Dar acest anacronism este adânc românesc, este un produs chiar al sufletului intregului nostru neam.

Aşezământul acesta este un semn că numai printr'o iniţiativă adânc simţită, printr'o iniţiativă pornită din adâncul sufletului, se vor face opere, cari vor fi veşnic nepieritoare.

Sunt şi Eu complet de acord, că loviturile pe cari necesităţile sociale le-au dat Eforiei spitalelor civile, vor trebui într'o zi să fie pe deplin reparate, căci nu se poate ca pentru un anumit interes să se pericliteze sănătatea unei naţii întregi.

Inchinându-Mă cu adâncă emoţiune în faţa Voevozilor şi acelora, cari şi-au jertfit pe de o parte averea, viaţa şi toată munca lor pentru propăşirea acestei instituţiuni, cred că pot declara cu toată conştiinţa, că Eforia spitalelor civile a binemeritat dela Patrie". (Aplauze furtunoase şi prelungite).

Cele două instituţiuni, cari au constituit baza Eforiei Spitalelor, au fost înfiinţate de familiile Cantacuzino şi Ghika şi au luat fiinţă odată cu mănăstirile Colţea şi Pantelimon.

Intre anii 1695—1714, Spătarul Mihail Cantacuzino, fratele Domnitorului Şerban Cantacuzino, întemeiază mănăstirea Colţea şi pe lângă ea primul spital din Ţara Românească cu un număr de 24 paturi.

Curând după aceasta, între anii 1735—1750, Grigore al II-lea Ghika Voevod zideşte mănăstirea Pantelimonului şi pe lângă această mănăstire întemeiază un spital cu 12 paturi pentru boli obişnuite şi un spital pentru bolnavi de ciumă şi lingoare.

In jurul acestor două ctitorii, prin daniile urmaşilor fundatorilor şi altor donatori, s'au închegat fundaţiunile Colţea şi Pantelimon.

Pe la 1813, un alt grup de boeri, în frunte cu marele Ban Grigore Băleanu, la îndemnul doctorului Constantin Caracaş, medic al Capitalei, înfiinţează cel de al treilea spital din ţară, cu un număr de 20 paturi către care au mers mai cu seamă daniile negustorilor şi căruia i se zicea la început spitalul Iubirea de Oameni iar mai târziu Filantropia.

Până la 1832 aceste trei fundaţiuni au fost gospodărite separat, potrivit cu actele lor de fundaţiune.

Prin ofisul generalului Kiseleff, din 2 Aprilie 1832, aceste 3 fundaţiuni au fost reunite într'o Eforie a Spitalelor, numindu-se ca efori: vornicul Mihail Ghika, logofătul Mihail Racoviţă, căminarul Alecu Ghika, iar „ca om al meşteşugului" doctorul Piqolo.

In acest fel se respecta voinţa fundatorilor ca fundaţiunile Colţea şi Pantelimon să fie administrate de către descendenţii familiilor donatoare, familia Racoviţă representând în linie femenină familia spătarului Mihail Cantacuzino. Fiecare din cele trei fundaţiuni continuau încă să fie adimnistrate separat sub controlul Eforiei Spitalelor.

In 1847, domnitorul Gh. Bibescu lărgeşte şi mai mult cadrul Eforiei înfiinţată la 1832 şi trece sub controlul ei administraţia tuturor spitalelor din ţară.

Prin această nouă formaţiune se desfiinţează de fapt administraţiile separate de până atunci ale Colţei, Pantelimonului şi Iubirea de Oameni şi se dă Eforiei o organizaţiune cu caracter de instituţiune de stat: Domnitorul aprobă bugetul, iar cheltuelile erau supuse controlului în acelaş fel ca şi cheltuelile Statului.

Sub caimacanul Alexandru Dimitrie Ghika, după plângerea representanţilor ctitoriei Pantelimonului, această fundaţiune este însă scoasă de sub administraţia Eforiei spitalelor şi încredinţată unei adminstriaţiuni aparte, aşa cum era înainte de 1832. Numai în anul 1860 fundaţiunea Pantelimonului intră din nou în Eforia spitalelor.

Caracterul de administraţie publică pe care Domnitorul Bibescu il dăduse Eforiei spitalelor a condus la etatizarea completă a acestei instituţiuni, care dela 1860—1864, deşi continuând a fi administrată de efori ca şi în trecut, funcţionează ca o direcţiune anexă a Ministerului de Interne.

La 1864 însă, Eforia se constitue din nou cu un patrimoniu distinct de acel al Statului, cu caracter de instituţie de utilitate publică, sub denumirea de Eforia Spitalelor Civile. Legea din 16 Oct. 1864, care restabileşte caracterul acesta al Eforiei, hotărăşte că bugetul ei să fie supus votului Adunării Deputaţilor ca şi bugetul statului, administrarea bunurilor sale urmând a se face după normele administraţiei bunurilor statului cu aplicarea legei contabilităţii publice şi controlul Curţei de Conturi pentru verificarea gestiunii financiare.

Dela această dată toate legislaţiile sanitare au hotărît şi consfinţit această organizare sub care Eforia Spitalelor Civile funcţionează şi astăzi.

Situaţia pădurilor din trecut.

Cu prilejul expoziţiei din 1906, de către Mihail Tănăsescu, fost inspector silvic al pădurilor Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, s'a întocmit statistica avuţiilor Eforiei, din care rezultă că la acea dată, Eforia spitalelor Civile, poseda 142 proprietăţi răspândite în 17 judeţe, având o suprafaţă de: 221.240 ha., din care 71.427 ha. păduri, iar restul teren de cultură, bălţi, goluri de munţi, etc.

Spicuiri din origina proprietăţilor, în special a pădurilor.

Ceia ce interesează, la aceste proprietăţi, este însăşi origina lor, distinctă, şi pentru că suntem la un moment istoric, credem că ne facem o pioasă datorie, de a reaminti numele donatorilor pentru o parte din păduri:

Albeşti cu munţii (Argeş) — Cumpărată de Eforie la 1905. Până la această dată Eforia avea numai 1/4 din drepturi.

Buneşti Urlueşti (Argeş) — dăruită Schitului Găeşti de jupâneasa Stanca, consoarta lui Drăghici Vornicul dela Floreşti, fata lui Stroe Bugheanu.

Cârciuma de la Pripoare (Argeş) — Inchinată Schitului Cornet de Mareş-Băjescu vel ban.

Clăbucet Bușteni (Argeș) — Dăruit Mânăstirei Fedeleșoi de către Egumenul Ghenadie.

Coarneș (Argeș) — Închinată Schitului Cornet de Mareș Băjescu vel ban.

Dănești (Argeș) — Dăruită Mânăstirei Pantelimon de biv. vel. Serdar — Sandu-Bucșenescu.

Fedeleșoi Runcu (Argeș) — Dăruit Schitului Fedeleșoi de Mitropolitul Varlam și Zamfira.

Lunca Mărghia (Argeș) — Dăruită mânăstirei Titiricus, de către Spătarul Mihail Cantacuzino și trecută Eforiei cu ocazia secularizării averilor mânăstirești.

Rădăcinești (Argeș) — Dăruită Schitului Berislăvești, de către Sandu-Bucșenescu, vel Stolnic.

Ciofrângeni-Poenari (Argeș) — Dăruit Schitului Berislăvești de Sandu Bucșenescu.

Rătești Ralet. — Dăruit de Vornicul Dimitrie Ralet, Spitalului Ralet.

Rociu (Argeș). — Dăruit Schitului Berislăvești de Sandu Bucșenescu — Vel Stolnic.

Tonca-Grebla-Groși (Argeș) — Dăruită Mânăstirei Cornet, de părintele Oreste Călugărul și fratele său Popa Vâlcu.

Vatra Schitului Berislăvești (Argeș) — Dăruit Schitului Berislăvești, de Sandu Bucșenescu Vel Stolnic.

Vatra schitului Cornet (Argeș) — Dăruit schitului Cornet de Mareș Băjescu Vel Vornic.

Catiaș (Buzău) — Dăruită schitului Târgușoru de moșneni Mileșești pe timpul Egumenului Partenie.

Cobia (Dâmbovița) — După chrisovul lui Radu Vodă din 15 Martie 1608 se arată că după ce Badea Stolnicului Bolosin a zidit Mânăstirea Cobia a înzestrat-o și cu această moșie.

Găeseni (Dâmbovița) — Închinat schitului Găiseni de Șerban Voivod și de Radu Postelnicu (1621 și 1696).

Ghinești (Dâmbovița) — Dăruit de Prahulea Stolnicu — Din anul 1615, Iulie 2, există hrisovul lui Radu Vodă, Fiul lui Mihnea Vodă, prin care se confirmă această danie.

Intorsura (Dolj) — aparține de Mânăstirea Fedeleșoi.

Armești (Ialomița) — Donat prin testamentul din 19 Februarie 1886 de Iordache Zossima.

Călărași-Lichiaești și Cărmuleasa (Ialomița) — După hrisovul lui Grigore Voevod din 1784, a fost dăruită Mânăstirei Colțea de Mihail Cantacuzino.

Carașani de jos (Ialomița) — Dăruită Spitalului Colțea de Const. Donescu, prin testamentul olograf din 12 Iulie 1864.

Dor mărunt și Persica Morlari (Ialomița — Parte din ac. propr. e dăruită de Grigorie Ghica Voivod, Mânăstirei, Pantelimon.

Luciu Giorgeni (Ialomița) — Cumpărată de Eforie la 1878 de la Colonelul D. Crețulescu și la 1895 dela Alex. Leuș.

Chirnogi (Ilfov) — In mare parte danie Pantelimonului de către Grigorie Ghica Voevod.

Pantelimon (Ilfov) — a fost făcut danie Mânăstirei și ospiciului Pantelimon de Mitropolitul Chir. Neofit, după cartea de hotărnicie din 2 Mai 1753 a lui Const. Brâncoveanu vel logofăt și Ștefan Văcărescu, vel vistiernic.

Preasna (Poiana) (Ilfov) — Inchinată Mânăstirei Sinaia și la secularizare, trecută la Eforie.

Vărăști-Dascălu (Ilfov) — Inchinată Mânăstirei Pantelimon de Ionichie Monahul, după hrisovul din 28 Iunie 1795 a lui Scarlat Gr. Ghica Vodă.

Clăbucet (Muscel) — Inchinat Mânăstirei Pantelimon de Grigorie Ghica B. W. W. la 1752.

Ciomăgești (Olt) — Aparține de donația Schitului Șerbănești Morunglavu.

Ceaușoia și Colții lui Balbe (Prahova) — Donat de Spătarul Mihail Cantacuzino Mânăstirea Colței.

Mânecionle, Negrașu, Fundurile, Zileștea și Trestieni (Prahova) — Dăruită schitului Sinaia, de către Spătarul Mihail Cantacuzino.

Piscul Leurzei (Prahova) — Dăruit Schitului Barbu de Pantazi biv vel Medelnicer.

Pleșuva mare, Pleșuva mică (Prahova) — Depind de donația schitului Târgșor.

Podul chiei (Prahova) — Inchinată mânăstirei Brebu de Voivodul Matei Basarab.

Pornăreanca și Doftănicțul (Prahova) — a aparținut schitului Poiana.

Prislopie de pe Doftana — Dăruit de spătarul Mihail Cantacuzino Mânăstirei Colței.

Schiulești (Prahova) — Dăruit la 1700 schitului Sinaia de 2 moșneni. Băcărea.

Slănic (Prahova) — Dăruit Mânăstirei Colțea de Spătarul Mihail Cantacuzino.

Slobozia-Vrăjitoarea (Prahova) — dăruit Mânăstirei Sinaia, de popa Preda, fiul Postelnicului Patrașcu din Câmpina.

Hanul (Prahova) — dăruit Mâanăstirei Colțea de Spătarul Mihail Cantacuzino.

Plancești-Deduleștі (Prahova) — Dăruit schitului Pantelimon de către Vel Vornicul Constantin Năsturel-Herescu.

Șatu (Munte) (Prahova) — Dăruit Mânăstirei Sinaia de Popa Vlad.

Unghia Mare (Prahova) — Dăruit Mânăstirei Culțea de Spătarul Mihail Cantacuzino.

Verbilău (Prahova) Idem.

Vatra Schitului Poiana (Prahova) — Donată la 1688 de Spătarul Toma Cantacuzino, odată cu zidirea mânăstirei.

Vatra Schitului Brebu (Prahova) — Inchinată Schitului Brebu, de cătrei Matei Basarab.

Carlogani (Romanați) — Dăruită Schitului Șerbănești Morunglavu, de către Monachul Metodie Morunglaveanu.

Horezu (Romanați) — idem.

Morunglavu (Romanați) — idem.

Cozănești (Teleorman) — Dăruită Mânăstirei Pantelimon parte de Domnița Bălașa, fica lui Const. Basarab-Brâncoveanu.

Drăcșani (Teleorman) — Dăruită Eforiei la 1886 de D-na Ecaterina Vlădoianu.

Gărăgău (Teleorman) — Dăruită Eforiei de Principesa Kaltzov Masalki, născută Ghica (Dora D'Istria).

Licuriciu (Teleorman) — Fosta proprietate a Mânăstirei Pantelimon, zidită la 1735 de Grigorie Ghica II. W. W. fost Domn al țării și dăruită Mânăstirei de Slugerul Pană și Mihail Contescu.
Mândra și Șasa (Vâlcea) — Dăruit schitului Cornet de moșnenii Cristea și Oprea.
Mugaș (Vâlcea). — Fosta propr. schitului Cornet.
Ocnele Mari (Vâlcea) — Dăruită Mânăstirei Pantelimon de Matei Ghica Vodă.
Titirecîu (Vâlcea). — Dăruită schitului Titireciu de Constantin Vel Căpitan.
Vatra Schitului Șerbănești (Vâlcea) — Dăruit de Monachul Metodie Morunglăveanu.
Bădeni (Zădăriciu) (Vlasca) — prin hrisovul lui Radu Vodă.
Dețani (Vlașca) — dăruită Mânăstirei Pantelimon de Barbu Văcărescu vel Ban.
Bucșani de jos (Vlașca) — dăruită mânăstirei Pantelimon prin zapisul lui Enache Băleanu din 29 Iunie 1794.

Acestea sunt câteva spicuiri din cele mai importante donații, din care rezulta origina tuturor proprietăților Eforiei.

* * *

Cu privire la conținutul actelor de donație, s'au reprodus de subsemnatul în revista Pădurilor No. 6 din Iunie 1925, câteva anateme, față de acei care vor schimba destinația acestor bunuri și care totuși nu le-au respectat cu prilejul reformei agrare căci moșiile aproape integral au fost expropriate.

Cu prilejul votării constituției din 1923, pădurile Eforiei, erau amenințate prin acel faimos articol 132, de a fi transformate în păduri comunale ca și ale Statului.

Din fericire, interpretarea care s'a dat art. 132 din Constituție, a salvat pădurile Statului cât și ale Eforiei Spitalelor civile, — ceia ce onorează pleiadă Silvicultorilor din 1923/1924 cari au contribuit la aceasta.

Concomitent de către G. G. Mârzescu Ministrul Sănătății Publice, prin legea din 26 Mai 1928, și publicată în M. O. din 1 Iulie 1923, s'a salvat integral pădurile Eforiei Spitalelor civile, lucru documentat și publicat de subsemnatul în Revista Pădurilor No. 7/8 din Iulie—August 1923.

Iar mai apoi, prin Jurnalul consiliului de Miniștri din 28 Ian. 1924, se desvolta mai pe larg principiile legii din 26 Mai 1923, publicată și aceasta tot în Revista Pădurilor No. 2 din Febr. 1924.

Totuşi, cum pentru islazurile comunale, a fost necesar a se jertfi şi pădurile Eforiei, suprafaţa lor a diminuat mult faţă de cea prevăzută în statistica din 1906 a Inspectorului silvic M. Tănăsescu.

Din darea de seamă oficială, întocmită cu prilejul centenarului din 1932, rezultă că întinderea totală a pădurilor Eforiei este de

51.622 Ha., situate în regiunile de şes, deal şi munte. Mare parte din aceste păduri sunt neexploatate. Din aceste sunt:
8.475 Ha. păduri de şes, de stejar şi alte esenţe din care aproximativ 5.000 Ha. neexplotate.
14.369 Ha. păduri de deal, de esenţa fag, stejar şi altele, dintre care 9.000 Ha. neexploatate.
29.778 Ha. păduri de munte, jumătate răşinoase şi jumătate fag, din care circa 22.900 Ha. neexploatate.

Pentru administrarea şi controlul acestor păduri, personalul de gestiune, după budgetul de pe 1932, care coincide cu prilejul Serbării acestui centenar al Eforiei, este compus din: un Director al pădurilor, 6 Şefi de circumscripţie, şi 162 brigadieri, secretari şi pădurari, retribuiţi în total cu 2.528.400 lei anual, venitul brut al pădurilor fiind de 13.000.000 lei, — astfel că revine ca venit net 200 lei pe an şi Hectar.

L'historique des forêts de „L'éphorie des hôpitaux civiles" de Bucuresti.

Cette année, 1932, on a fêté l'anniversaire d'un siecle depuis la fondation de „l'éphorie des hopitaux civiles" qui a réuni les établissement de jadis: Colţea, Pantelimon et Filantropia.

A la suite de l'application de la réforme agraire, il ne resta à l'éphorie, de tous ses immeubles ruraux que les forétts seulement, qui du reste constituent aujourd'hui une de ses principales ressources pour l'entretien de cette importante institution d'assistance publique.

L'auteur fait une description de l'organisation de son service forestier et insiste spécialement sur l'origine de la propriété de quelques forets, en se guidant d'après les actes de donation.

Die Geschichte der im Besitz der Civil-Spitäler in Bucureşti befindlichen Forsten.

Dieses Jahr sind es 100 Jahres her, dass die Ephorie der Civil-Spitäler besteht. Dieselbe ist hervorgegangen aus der Vereinigung der Stiftungen: Colţea, Pantelimon und Philantropie.

Infolge der Domänenenteignung sind heute die Forsten die bedeutendste Einkunftsquelle einer der wichtigsten öffentlichen Stiftungen in Rumänien.

Verfasser berichtet über die Organisation des Forstdienstes dieser Institution und des weiteren über die Schenkungsakten welche dem Forstbesitz zu Grunde liegen.

EVALUARILE EXAGERATE LA PADURILE EXPROPRIATE PRIN REFORMA AGRARA IN TRANSILVANIA

de I. ZEICU
Ing. Insp. G-ral Silvic

In „Revista Pădurilor" No. 7 din luna Iulie a. c., colegul nostru I. Fonai, Ing. Insp. G-ral Silvic, a publicat un articol intitulat „Probleme de reformă silvică", in care, plecând dela ideea că pădurile reprezintă cea mai indicată proprietate pentru etatizare, conchide că legea pentru Reforma Agrară din România a urmărit acest scop, numai că a 2-a fază a improprietăririi l-a zădărnicit, dând proprietățile in mâinile comunelor, care nu sunt în stare a colectiva pădurile destinate prin natura lor a forma un tezaur național. Ca urmare, se distrug pădurile comunale fără a se mai regenera și fără a se putea folosi populația de ele, mai ales că ea le refuză din cauza cheltuelilor prea mari ce i se cer, ca: preț de expropriere, defalcare, amenajare, administrare, pază, etc. și preferă a cumpăra lemne dela C. A. P. S. și a lua pășunile dela stat cu arendă. Autorul ajunge astfel, la concluzia, că noi silvicultorii, in ora a 12-a, să acționăm, fără a mai cere legi și regulamente noi, ci aplicând, altfel, legea pentru Reforma Agrară și anume, în sensul de a nu institui comuna ca proprietară ci ca uzufructuară, rămânând Statul proprietar, care ar intabula in cărțile funduare servitute vecinică pe seama comunelor.

Evident, întreg articolul vizează numai stările din Ardeal și Banat, singurele provincii unde s'au creiat prin reforma agrară păduri comunale.

Noi privim însă problema din alt punct de vedere. De aceea in cele ce urmează vom lămuri și laturile cari duc la alte concluziuni.

Da, suntem și noi de acord, că Statul este cel mai indicat proprietar pentru pădurile unei țări. Dar nu această premisă a determinat pe legiuitor a trece pădurile în prima fază a exproprierii asupra Statului, ci faptul, că opera de însemnătate revoluționară a exproprierii nu se putea face, decât de către Stat, prin organele sale. Nu necesitatea Statului de a ajunge la proprietăţi rurale a primat, ci cererea imperativă a păturii ţărăneşti, care deodată cu încheerea răsboiului a cerut să se închee şi pagina vieţii economice de până aci, reformând distribuţia de proprietate în sensul, ca echitatea socială, care a pecetluit la conferinţele de pace drepturile de autodeterminare a celor oropsiţi, să se resimtă şi în vetrele ţăranilor, nu numai în mod individual prin împroprietărirea lor cu pământ cultivabil, ci şi pentru aşezările săteşti, nucleele rurale, cari din lipsă de mijloace se prezentau sub toată critica, faţă cu viaţa altor centre înfloritoare de alături.

In angrenajul general de satisfacerea păturii ţărăneşti, intrând pe planul întâi proprietăţile Statului, era normal ca Statul să exproprieze în întregime proprietăţile rurale ce se găseau în mâna absenteiştilor şi a diferitor instituţiuni publice, tocmai pentru a le supune aceloraşi jertfe ca şi pe proprietăţile Statului. Aceasta n'a făcut-o, însă cu intenţiunea primordială de a aduna pădurile şi păşunile în mânile sale. De aceea nu se poate spune că cele 2 faze ale Reformei Agrare: exproprierea şi împroprietărirea ar fi avut cauzalităţi diferite. Nu ni se va putea arăta nici un singur caz în care să se fi făcut vreo expropriere a unei proprietăţi absenteiste, sau de a instituţiunilor vizate de art. 6 din Legea pentru Reforma Agrară din Ardeal, fără ca ea să nu fi fost provocată de cererile de împroprietărire ale celor interesaţi.

A se spune, că comunele nu sunt în stare a colectiva pădurile, înseamnează a disconsidera realitatea şi istoria, care a determinat pe legiuitor a creea şi complecta prin reforma agrară pădurile comunale. Nu legea pentru Reformă Agrară a dat naştere ideei de păduri comunale în Ardeal, căci ele au existat şi până aci, în unele ţinuturi. Legea de Reformă Agrară n'a conceput alta, decât dreptatea socială de-a se da păduri comunale şi satelor cari din cauza tratamentului vitreg din trecut, au rămas fără păduri, sau cu păduri insuficiente.

Acei ce-au văzut pădurile satelor din jurul Braşovului şi a Sibiului — nu numai pe celea ale satelor locuite de Saşi, ci şi pe ale satelor locuite de Români — nu vor putea afirma că pădurile comunale n'ar putea fi ireproşabil administrate, dând, nu numai lemnul necesar gospodăriilor ţărăneşti, ci chiar veniturile cele mai esenţiale pentru comune, cari graţie lor, s'au putut emancipa prin diferite lucrări edilitare de interes general: pavaj, lumină electrică, apeduct, etc.

Nu trebue să ne gândim, atunci când vorbim de păduri comunale, numai decât la micile păduri ale satelor din regiunile unde sătenii erau iobagi la nobilii proprietari, căci acestea sunt provenite din păduri urbariale pe cari le-au primit sătenii cu ocazia segregării în așa hal de degradare, încât au convenit a le lăsa comunei, pentru că ei individual nu aveau decât cheltueli zadarnice cu administrația unui bun ce nu aducea venit. Nici nu e permis a face deducție din felul de administrație a pădurilor comunale din cei câțiva ani de după răsboiu, asupra viitorului. Administrație criticabilă s'a făcut de comune nu numai în materie de păduri, ci și în materie de alte avuții, fapt, care se datorește moravurilor sociale de după răsboiu. Ori cine va intra însă în pădurile comunale și va cerceta cu de-amănuntul situația lor, va constata faptul îmbucurător, că, în general, s'a plantat în ultimii 5—6 ani, mult mai mult, decât în 30 de ani dinainte de războiu.

* * *

Confirmăm și noi faptul, că în multe locuri populația refuză să ia în primire pădurile și pășunile comunale ce i s'a dat prin expropriere, fiindcă, de fapt, mai eftin le vine lemnul cumpărat cu preț de tarif dela Stat, s'au arenda pășunatului. A ne mulțumi însă cu formula simplă de retrocedarea terenurilor, asupra statului, nu însemnează o acțiune de salvare aplicată în ceasul din urmă, ci din contră, acest fapt ne califică ca pe niște vinovați cari nu au curajul a pune degetul pe rană.

Nu ne este permis a primi pur și simplu, ca ban bun, faptul, că sătenii refuză a lua în primire pădurea, sau pășunea, ci trebue să cercetăm cu de-amănuntul adevăratele cauze cari îi îndeamnă ca pădurile și pășunile, după cari s'au sbătut secole de-arândul, să le refuze astăzi, când aievea li se predau.

Cheltuelile de administrație și pază, sau amenajare, nu joacă rol, căci nici Statul nu le poate elimina, ci cel mult reduce într'o măsură neînsemnată. In schimb, cauza esențială a refuzului se rezumă la evaluare, care s'a făcut în mod vinovat, de către unii experți. Legea spune clar în art. 50 și 52, că la stabilirea prețului se va lua de bază media prețurilor din ultimii 5 ani înainte de 1913, considerând, la păduri, leul egal cu coroana, iar la pășuni leul egal cu 2 coroane. Or, astăzi există cazuri când comisiunile de expropriere și curțile de Apel au stabilit prețuri de 3.000—7.000

lei la 1 jug. cad. şi 1.000—3.000 lei pentru 1 jug. de păşune. Aplicând la aceste cifre indicele de scumpete, ar urma că 1 jug. de pădure de acest fel să se vândă azi cu 120.000—240.000 lei, iar păşunea cu 80.000—240.000 lei, ceace denotă o vădită exagerare. Afirmăm categoric, că aceste păduri au fost evaluate în multe cazuri, chiar mai scump, decât le-ar putea obţine populaţia astăzi din mână liberă.

Cum ne-am putea explica altfel gestul sătenilor, când delegaţii lor au fost aceia cari au cerut la expropriere pădurile şi păşunile, ei au alergat la nenumărate desbateri, le-au luat în primire în mod provizoriu şi au şi folosit parchetele normale de până aci, depunând valoarea lor, iar azi, când li se dă în primire definitiv, să le refuze oare numai de dragul de-a le vedea în mâna Statului ca patron, sau administrator ideal? Realitatea este, că ei au cerut a li se da pădurile in condiţiunile fixate de legea pentru Reformă Agrară, şi la desbaterile Comisiunilor de Ocol sau Judeţeană s'au şi calculat preţurile legale, cu cari erau de acord. Ulterior s'a găsit insă chiţibuşul de a se putea admite apelul, la desbaterea căruia nu au putut lua parte delegaţii sătenilor, sau chiar luând parte, nu aveau puterea de a influenţa sentinţa care se ghida după expertiza unor oameni inconştienţi.

Legea Camerilor Agricole fixase odată ca să se intocmească un tablou al experţilor în materie de agricultură, silvicultură şi zootechnie, dar — durere — ele nu s'au intocmit şi astfel am ajuns să vedem cum unele instanţe au recurs la persoane absolut necompetente (învăţători sau antreprenori răsăriţi după răsboiu) cari au prezentat expertize compromiţătoare. Hotăririle Curţilor de Apel conform legii ne mai putând fi atacate pe nici o cale, este evident că ţărănimea, care de multe ori nici nu avea cunoştinţă de aceste preţuri, să refuze pădurile abea in momentul când li se comunica sumele cu cari sunt debitaţi in contul preţului.

Dece să tăcem noi, corpul silvic, astăzi şi să nu arătăm pe adevăraţii autori, dacă ei sunt streini de corp? Sau, chiar dacă există câte unul, dintre colegi, care s'a pretat la jocul proprietarilor, dece să planeze asupra intregului Corp ura şi dece nu am vedea măcar pe unul în faţa judecăţii, care să-i ridice pentru viitor dreptul de a mai putea face expertize. Enigmatic este tocmai faptul, că din şirul lung al experţilor tot numai unul, sau doi monopolizau acest gen de lucrări.

Nu trebue să uităm un lucru, că mulţi dintre proprietarii cu evaluări exagerate, sunt absenteişti, cari după ce au încercat a ne discredita în faţa tuturor instanţelor internaţionale, ne dau şi a 2-a lovitură forţându-ne de a le plăti pădurile cu preţuri mai mari de cât le-ar putea valoriza azi.

In faţa acestor situaţii, ne mai putem oare bucura, că pădurile rămân în mâna Statului? Şi aceasta ar fi doar numai părerea neoficială, căci Ministerul perzistă în a forţa comunele să primească pădurile, având în această materie şi avizul avocaţilor No. 1292 din 29 Septembrie 1932, care conchide, că comuna nu ar avea dreptul de a renunţa, căci prin renunţare devine discutabil şi dreptul de expropiere. Evident, nu putem discuta legalitatea acestui punct de vedere, dar constatăm faptul, că adesea în vecini cu pădurile evaluate la preţurile acestea exagerate, se găseşte şi câte o pădure de-a Statului, la care, neavând cine să tragă sforile, evaluările s'au făcut legal pe preţurile dinainte de războiu.

Să ne mai mirăm atunci de spiritul de revoltă a ţăranilor, când ei văd cu ochii, că pentru proprietăţile nobililor sunt nevoiţi a plăti de 10 ori mai mult decât se plătesc proprietăţile Statului?

* * *

Nu cred că există silvicultor conştient, care să nu dorească a se spori cât mai mult procentul pădurilor Statului. Când avem însă în Legea administrării pădurilor art. 5 pct. c. care urmăreşte tocmai acest scop şi când în urma grelelor referinţe economice de azi, sunt atâtea domenii silvice de vânzare, cu preţuri chiar mai mici decât sunt preţurile de expropriere, dece să fim mărinimoşii cari să acoperim neregulele şi să le trecem asupra Statului, instituind arendă vecinică, adică servitute, câtă vreme legea de Reformă Agrară ţinteşte tocmai la desfiinţarea ei?

Concluziile nu pot fi altele, decât revizuirea evaluărilor şi pedepsirea experţilor cari au lucrat cu desconsiderarea realităţilor. Tacerea — cum ştim — denotă doar complicitate, iar cinstea Corpului nostru nu poate decât să câştige, dacă înţelegem a demasca pe cei vinovaţi, mai ales în cazul de faţă, unde marea majoritate este străină de Corpul Silvic.

Les évaluations exagérées pour les forêts expropriées par la réforme agraire en Transsylvanie.

M. l'inspecteur forestier I. Fonay, dans un article publié, il y a quelque temps, dans la revue, s'est occupé de forêts et de pâturages expropriées pour les communes rurales, et qui ont été refusées par celles-ci, à cause de leur prix trop élevé.

Il était d'avis que tous ces biens refusés, soient incorporés au domaine de l'état.

L'auteur du présent articole exprime son opinion contraire: il faut respecter la destination donnée à ces forêts, mais soumettre le prix d'évaluation à une révision, parce que ces sont seulement les prix fautivement élevés qui expliquent les refus des communes.

La revision et, eventuellement, la correction des fautes, doivent etre faites par le corps des ingénieurs forestiers d'autant plus que les évaluations exagérées sont dues à des personnes qui ne sont pas de la spécialité.

Übertriebene Abschätzung der durch die Agrarreform enteigneten Waldungen.

Herr Forstinspektor I. Fonai hat vor einiger Zeit einen Artikel veröffentlicht, in welchem er sich dahin äussert, dass jene Waldungen und Hutweiden, deren Übernahme von den betreffenden Gemeinden wegen zu hoher Abschätzung verweigert wird, dem Forstbesitz des Staates einzuverleiben seien.

In Gegensatz hiezu giebt Verfasser vorliegenden Aufsatzes der Meinung Ausdruck, die betreffenden Waldungen seien dem Enteignungsgesetz gemäss ihrer Bestimmung zu bewahren, jedoch sei die Abschätzung einer gründliche Revision zu unterziehen; die Weigerung der in Betracht kommenden Gemeinden, erwähnte Waldungen zu übernehmen, finde ihre Erklärung einzig und allein in dem zu hohen Schätzungspreis.

Die Revision und die eventuelle Eruierung der Fehler wäre die Pflicht des Forstingenieurs-Korps und dies umsomehr, als die übertriebene Schätzungen zum grössten Teil solchen Personen zur Last fallem, welche dem Forstdienst nicht angehören.

ORIGINA NUMIRILOR SILVICE ROMANEŞTI

de D. A. SBURLAN

Numirile pe cari le poartă arborii şi arbuştii pădurilor noastre sunt legate strâns de evoluţia istorică a neamului românesc. Trăind în decursul veacurilor în mijlocul naturii, poporul nostru a putut păstra curat sau foarte puţin alterat, numele latin al tuturor arborilor mai de seamă. Puţinele numiri împrumutate din limba slavonă, turcă, etc. au intrat mai târziu în patrimoniul limbii noastre, ca urmare a convieţuirii strămoşilor noştri în mijlocul acestor noroade.

I. Din cele peste 60 numiri de arbori şi arbuşti cercetate, 40 sunt de origină latină, 16 slave (paleo-slave, ruseşti, sârbeşti, bulgăreşti, cehe), 4 turco-arabe, 1 grec, 1 unguresc, 1 albanez şi 2 necunoscute *).

Unele din aceste numiri au semnificaţie identică în limba de origină; altele sunt însă deduse din cuvinte sau noţiuni similare.

1. Sunt de origină latină: agriş (dela agru ?); alun (Avellana), anin (Alnus), arţar (Acer), carpin (Carpinus), castan (Castanea), cer (Cerris), cireş (Cerasus) corn (Cornus), ederă (Hedera), fag (Fagus), frasin (Fraxinus), gheorghinar (Georginus), ienuper (Juniperus), iasomie (Jasminum), jep, jneapăn (probabil tot de la Juniperus?), jugastru (de la jugum?), leandru (Oleander), măr (Malus), mesteacăn (de la masticare? a amesteca, în înţelesul că mesteacănul apare diseminat (amestecat) printre alte esenţe), mosmon (Mespilus?), nuc (Nucum), păducel (de la peduculus = păduche?), păr (Pirus), pin (Pinus), platan şi paltin (Platanus), plop (Populus), prun (Prunus), rug (Rubus), salcie (Salix), sânger (de la sangis = sânge?), soc (Sambucus), tei (Tilia), tuia şi tufan (tuia), ulm (Ulmus), vâsc (Viscum), viţă (Vitis), zadă (Taeda).

2. Sunt de origină slavă: agud (sl. jagodi), dafin (bulg. dafni), dracilă (rus. dracie = măracine), gorun (de la gora = munte, pădure), gârniţă (sârb. graniţa), gutui (rus. gutei), molift (bulg. molidv?), moşdrean (ceh. modrjn), plută (slav. pluti), răchită (slav. rakyta), scoruş (slav. oskoruşa), scumpie (de la slav. skonpu = scump) stejar (sârb. stejer = trunchiu; în l. română stejer sau steajer se numeşte stâlpul din mijlocul ariei, pe care se înfăşură frânghia, la treeratul cerealelor cu animalele), tisă (slav. tisa), vişin (bulg. visni).

3. Sunt de origină turco-araba: dud (dud), liliac (leila'c), salcâm (salkym).

---

*) Expunerea de mai sus nu are pretenţia unui studiu de filologie. Cuvintele sunt culese din dicţionarele d-lor Adamescu şi Candrea, Şăineanu şi „Histoire de la langue roumaine" a d-lui Densuşianu, şi prezintate ca acolo.

4. **De origină ungară:** coacăz (kokoiza).

5. **De origină greacă:** smeur (?).

6. **De origină necunoscută:** afin, brad (albanez, brat?), măceș.

II. Origina celorlalte cuvinte privitoare la pădure este următoarea:

1. **Latine:** pădure (dela padule, paludem), rariște (de la rarus), pășune (pastionem), fâneață, fânat, de la fân (foenum), arbore (arbor), pom (pomus), rădăcină (radicina), trunchiu (troncus), ramură (ramus), nod (nodul), frunză (frondem), foaie (folia), floare (florem), fruct (fructus), sămânță (sementia), ghindă (glandem), lemn (lignum), scoarță (cortex), măduva (medula), rășină (resina), par (palus), secure (securis), ferăstrău (ferrum serrae), scândură (scandula), veșted (viscidus), uscat (ex-sucatus), etc.

2. **Slave:** dumbravă (donbrava, dela donbu = arbore); tulpină (de la trupu, trupina = trunchiu); cracă, creangă (bulg. ?), coajă (slav. coja), șleau (ceh. șlak = drept, lung), stâlp (slav. stulpu), topor (slav. toporu), grindă (slav grenda); dranița (rus), buruiană (rus.), bălărie (byliie = buruiană).

3. **Albaneze** (iliro-tracice?): codru (Kodră = munte); copac (kopaci = trunchiu), ghimpe (ghiămp), bunget (bung = stejar).

4. Lăstar de origină **neo-greacă**; ciont, ciot (csonk) **ungară**; șindrilă (Schindel) **germană**. Origina cuvintelor buturugă și crâng nu am putut-o afla.

III. Cuvintele de topografie următoare sunt de origină:

1. **Latină:** câmpie, câmp (campus), munte (montem), culme (culmen), margine (marginem), râu (rirus), vale (vallis), etc.

2. **Slavă:** ocol (okolu = cerc, dela kolo = roată), podgorie (de la podu = sub, gora = munte), isvor (isvoru), laz (laz = canal), smârc (smrucu = canal), scoc (skoku = săritură); baltă (balta), pod (podu), vârf (vruhu), etc.

3. Hotar e de origină **ungurească** (hotár); uluc (uluk) **turcească**; jilip derivă probabil din Schlitt, Schlittweg, drum de alunecare, etc.

L'origine de quelques dénominations forestières roumaines.

Les dénominations de nos arbres et de nos arbustes sont intimement liées à l'évolution historique du peuple roumain.

Il a su garder la forme pure ou peu altérée de noms latin pour la plupart des arbres.

Néanmoins des dénominations empruntées ou slave, turque, etc. sont entrées aussi dans le patrimoine de la langue roumaine, comme suite de la longue cohabitation avec les peuples envahissants.

L'auteur examine 65 noms des arbres et arbustes et constate que 40 ont une origine latine, 16 sont slaves, 4 turco-arabes, 1 grec, 1 hongrois, 1 albanais et deux d'origine inconnue.

Les unes de ces dénominations ont encore leurs significations primitives dans les langues d'origine; les autres ne les ont plus conservées.

Herkunft forstlicher Benennungen in der rumänischen Sprache.

Die Benennungen der Bäume und Sträucher unserer Wälder stehen in engster Beziehung zu der geschichtlichen Entwicklung des rumänischen Volkes.

Unser Volk hat den Lateinischen vieler der wichtigsten Bäume entweder rein oder nur wenig entstellt bewahrt. Indess auch Benennungen, welche der slawischen, der türkischen oder anderen Sprachen entlehnt sind — eine Folge des längeren oder kürzeren Zusammenlebens mit den eingebrochenen Völkern — sind in unsere Sprache aufgenommen worden.

Verfasser untersucht 65 Benennungen von Bäumen und Sträuchern und stellt fest, dass 40 lateinischen, 16 slawischen, 4 türkisch-arabischen, 1 ungarischen, 1 albanischen Ursprungs sind.

Die Herkunft zweier derselben ist unbekannt.

Einige dieser Benennungen haben in der Sprache welcher sie entlehnt sind, auch heute noch dieselbe Bedeutung; andere aber haben eine solche geändert.

C R O N I C A

CONGRESE-CONFERINȚE

Congresul Uniunii internaționale a Institutelor de cercetări forestiere.

Intre 5 și 10 Septembrie a. c. s'a ținut, la Nancy, Congresul U. I. I. C. F. la care au participat, prin reprezentanții lor, 35 de țări.

Printre subiectele desbătute in congres a figurat in primul rând chestiunea metodelor indicate a fi intrebuințate in pietele de experiențe. Apoi: organizarea recoltei și controlului semințelor forestiere, unificarea descrierii stațiunilor și a nomenclaturii pedologice și in sfârșit creiarea unei bibliografii internaționale.

După cum se obșinuește, participanții s'au constituit in secțiuni, după specialitate, pentru discutarea problemelor puse in desbatere.

Astfel s'au format următoarele cinci secțiuni:

Ecologie și silvicultură: președinte: Stoklasa (Cehoslovacia).

Referenți: Wiedemann (Germania), Munns (America), Schmied (Austria), Delevoy (Belgia), Bédard (Canada), Ilvessalo (Finnlanda), Ou (Franța), Macdonald (Anglia), Jedlinski (Polonia), Kvapil și Konsel (Cehoslovacia).

Technologia forestiera; președinte: Gėneau (Franța).

Referenți: Ohsawa (Japonia), Sevilla Penalva (Spania), Sugiura (Japonia), Ugrenovici (Jugoslavia), Worschitz (Ungaria).

Chestiuni tropicale și mediteraneene; președinte: Peyerimhoff (Franța).

Referenți: Peyerimhoff, Unwin (Cipru), Challot (Maroc), Bianchi, Co

Reimpădurirea și resturarea munților, președinte, A Bedart (Canada).

Referenți: Boodt, Nemec, Weis.

Pedologie și climatologie forestieră; președinte: W (Danemarca).

Referenți: Bornebusch (Danemarca), Feher (Ungaria), Lang (Germania), Maran, Nemec, Weis.

(După ce referatele prezentate congresului vor fi date publicității, le vom aduce la cunoștința cetitorilor revistei, pe cale de recenzii).

In timpul Congresului s'au făcut şi două exercursiuni de studii în pădurile din regiunea Lorenei.

Prima a fost la pădurea de Haye (din care o parte este afectată şcoalei de ape şi păduri dela Nancy). Ea avea ca obiect studiul conversiunii crângului compus, după metoda clasică predată în şcoală.

A doua, la pădurea Ban d'Étival, în reg. Vosgilor unde un codru de pin silvestru de 140—170 ani, de origină naturală, situat pe un versant sudic, face obiectul operaţiunilor de regenerare sub formă de tăieri rase cu benzi alterne dirigate după linia de cea mai mare pantă.

Explicaţii pe teren au dat dd. Perrin (la pădurea Haye) şi Guinier (la Ban d'Étival).

In ziua de 10 Sept. congresul şi-a ţinut adunarea plenară, când s'au decis următoarele:

— Viitorul Congres va avea loc în Ungaria, în 1936.

— Biuroul permanent, pentru perioada 1 Ianuarie 1933—31 Decembrie 1936, este constituit, astfel:

Preşedinte: Roth (Ungaria).
Vice preşedinte: Munns (St. Unite).
Membri: Fabricius (Germania)
Sir Robinson (Anglia)
Ilvessalo (Finlanda)
Guinier (Franţa)
Pavari (Italia)
Badoux (Elveţia).

— Comisiunea de trei, pentru studiul descrierii arboretelor şi metodelor de cercetări forestiere:

Fabricius (Germania)
Guilbaud (Anglia)
Oudin (Franţa).

— Comisiunea bibliografică:

Weber (Germania)
Troup (Anglia)
Perrin (Franţa)
Jedlinski (Polonia)
Flury (Elveţia).

— Secretar general al Uniunii: D-l Sven Petrini.

In seara de 10 Sept. un banchet prezidat de Inspectorul general Fortunet — reprezentantul Ministrului Agriculturii şi Directorului general al apelor şi pădurilor — a încheiat congresul.

Numărul şi calitatea participanţilor, amploarea discuţiilor la care au dat naştere lucrările prezentate în comisiuni, importanţa moţiunilor votate precum şi toasturile rostite la banchet au dovedit succesul deplin al Congresului.

Continuul schimb de vederi între reprezentanţii cei mai calificaţi ai silviculturii mondiale va contribui la progresul ştiinţei forestiere, dar nu mai puţin şi la evidenţierea adevărului, că aceste conferinţe servesc însăşi cauza păcii.

Red.

Cercul studențesc de studii forestiere

Cercul de studii forestiere al Societății Elevilor Ingineri Silvici, fundat în toamna anului 1930, cu mult entusiasm tineresc, și-a inaugurat al III-lea an de activitate printr'o conferință închinată memoriei fostului ei președinte de onoare, N. G. Popovici, ținută de D-l Prof. Dr. M. Drăcea, directorul general al C. A. P. S-lui.

Conferința a avut loc în amfiteatrul mare al Școalei Politechnice „Regele Carol II", în ziua de 25 Noembrie 1932, în fața unui numeros auditoriu compus din profesori, ingineri și studenți.

Deschizând prima ședință a cercului studențesc de studii, D-l N. Ghelmeziu, președintele societății, evocă figura marelui dispărut N. G. Popovici și arată solicitudinea de care s'a bucurat societatea și studenții din partea fostului lor Decan. În încheere, mulțumește D-lui Prof. Dr. Drăcea pentru bunăvoința cu care a primit să conferențieze.

⁂

„Nu puteți Dv. tineretul să faceți un gest mai frumos, la începutul cursurilor acestei școli — începe D-l Prof. Drăcea — decât să vă îndreptați gândul către această mare figură a silviculturii românești: N. G. Popovici. Vi se cuvin laude frumoase, pe bună dreptate, pentru avântul Dv."

„Este o datorie pentru noi, cari am trăit lângă acest om, să legăm firul unui trecut plin de zbucium. Este o datorie pentru mine, să fac să apară, și mai cu seamă să trăiască în sufletul Dv., patriotismul, energia și înțelepciunea acestui om".

Generația lui N. G. Popovici se confundă cu începuturile silviculturii românești, și ea este aceia care sub imperiul culturii franceze caută să ridice și să consolideze prestigiul unei meserii.

În Franța și în centrul Europei, silvicultura fiind tutelată de suprema putere a statului — Regele — a putut să se bucure de multă atenție și de aceia îi găsim originea cu multe secole în urmă. Tinerilor români formați la lumina acestei silviculturi, le revine greaua sarcină de a munci și a pune bazele silviculturii noastre naționale. Din mijlocul lor — spre 1900 — se desprinde N. G. Popovici, ca element chemat să stea în capul serviciului pădurilor și să-l organizeze.

....„Popovici vine ca un clocot de vulcan cu forță uriașă, care voia să ne ridice în sus spre idealurile din Apus, apare ca un mare organizator în serviciu, intră în sufletul oamenilor, îi animează și peste tot — în activitatea sa — se vede această permanentă și neîncetată tendință de a ridica omul, lucrarea și tot ceea ce înconjoară prestigiul forestier".

.....Popovici era energic, avea un temperament — am putea spune — de general, de animator, știa să ordone, să impună, să strângă și să plaseze într'un singur gest, un corp tânăr, să-l atragă în sus spre bine și totdeauna către bine".

Popovici este acela care opune o rezistență susținută capitalismului străin venit să lichideze rezervele păduroase ale țării — în special acele de stejar.

Apoi obosit, de multe lupte, caută odihnă dar pentru foarte puțin timp, căci în curând, el își dirijează atenția către o altă activitate, către școală.

„...Și atunci, cu adânca lui înțelepciune, Popovici se îndreaptă spre învățământul forestier, provocând o epocă de renaștere al acestui învățământ, epocă pe care o putem cuprinde între 1904 și marele război".

„...In această epocă l'am cunoscut noi cei mai mulți. Invățământul capătă o nouă înfățișare, este un corp profesoral și un corp studențesc, este o mișcare de regenerare în care a trăit și cel ce vă vorbește.

Spre sfârșitul carierii, adică după războiul mondial, Popovici se dedică vieții politice. Această activitate este caracterizată prin elanul cu care susține problemele mari și este primul dintre parlamentari care în adresa de răspuns la mesagiul tronului, afirmă existența problemelor forestiere (1927). Meritul lui mare este de a fi știut să facă politica interesului obștesc, nevoind — niciodată — însă să atragă corpul silvic în politică, înjosindu-l.

„...Toată activitatea lui Popovici se poate rezuma într'o formulă lapidară: muncă, cinste și pricepere.

„...Cinstea — caracteristica fundamentală a sufletului său, a fost în el personificată și curată ca și cristalul, astfel că la sfârșitul carierei sale închide ochii ca cel mai sărac om".

„...Dacă veți sufla cenușa acestei jumătăți de secol, veți găsi diamantul care a strălucit și va străluci în silvicultura română".

„...Veți găsi în acest trecut al silviculturii românești, pilde înălțătoare, și acela dela care veți putea lua cele mai multe pilde, este N. G. Popovici".

I. Popescu-Zeletin

I. R. O. M.

Sâmbătă 12 Noembrie 1932, ora 18, a avut loc la Institutul românesc de organizare științifică a muncii (I. R. O. M.) conferința D-lui Dr. Edmond Landauer, vice președinte al Comitetului internațional de organizare științifică a muncii, cu subiectul „De unde trebue să pornească un industriaș care vrea să-și raționalizeze întreprinderea".

Conferința s'a ținut la sediul I. R. O. M.-lui din str. Clemenceau 6 și a fost urmată de discuțiuni la care au luat parte D-nii ingineri: N. Vasilescu-Karpen, Th. Fieșinescu, Stavri Cunescu, Stratilescu, Gh. Popescu, St. Mihăescu, Casassovici și Isărescu.

Raționalizarea întreprinderilor cere din primul loc, adaptarea activității propuse spre raționalizare — timpului — și nu poate fi aplicată decât întreprinderilor, care prin natura produselor lor tind a avea o durabilitate. Din acest motiv, activitatea întreprinderilor trebue supusă unui riguros program (program zilnic, săptămânal, lunar, anual și chiar pe un deceniu).

Prevederea este unul din elementele fundamentale ale raționalizării.

Acuzațiunile aduse raționalizării de a fi cauza crizei și șomajului actual, cad ca nefiind fondate. Greșală mare s'a făcut raționalizându-se producțiunea și neglijându-se complect rationalizarea consumației: de aci decurge supraproducția in toate domeniile.

O intreprindere se raționalizează prin desvoltarea armoniei a tuturor elementelor componente (om, mașina, piață).

Perfecționarea mașinismului nu înseamnă raționalizare.

Din potrivă, raționalizarea se ocupă cu desvoltarea armonică a tututuror factorilor unei întreprinderi; mărește producțiunea in unitatea de timp și remunerează mai bine pe lucrător și patron.

Nici odată o activitate nu va fi perfect raționalizată, deoarece raționalizarea este in funcție directă cu progresul general, dela care împrumută ideile carei convin și este deci mereu in evoluție.

In esență, raționalizarea se poate introduce:

a) în intreprinderile existente unde, in timp, va trebui să armonizeze echilibrul factorilor determinanți (om, mașină, debușeu).

b) in întreprinderile ce iau ființă, și unde, dela inceput, se poate încerca o activitate rațional organizată.

In încheere, conferențiarul crede că am trecut punctul critic al crizei economice, și dacă atmosfera este încă neclară, ea se datorește, în mare parte, și lipsei de încredere în forțele noastre productive, tocmai atunci când ele activează in țara românească cu bogății recunoscute.

I. P. Zeletin

CRONICĂ DIVERSĂ

O NOUĂ REVISTĂ

Sub conducerea D-lui Ing. V. Precup, apare la Bistrița „Revista Graniței Năsăudene", ca străjer al intereselor celor 44 comune din fostul district de graniță al Năsăudului.

In editorialul publicat în Nr. 1, revista își precizează scopul:

— să informeze obiectiv, sincer și adevărat asupra administrației averilor grănicerești și să apere aceste averei;

— să fie un organ care să ajute introducerea celei mai cinstite administrații posibile la instituțiile acestor averi,

— să facă educația populației dela graniță, servindu-i cunoștințe din toate domeniile,

Pentru ca să realizeze propunerile, conducătorii revistei fac un apel către toți intelectualii de graniță, de orice naționalitate și către toți descendenții grăniceri, să contribue la desăvârșirea operii începute, „cu tot ceeace științа și puterile îi ajută".

Salutăm cu simpatie apariția unei noi publicații românești in Ardeal, felicităm pe conducători pentru curajul și stăruința de care dau dovadă și urăm isbândă și viață lungă „Revistei graniței Năsăudene".

Red.

— RECENZII —

Dr. D. A. Sburlan et G. I. Ionesco.

Les conditions forestières de la Roumanie
— Production, industrie et commerce du bois —
80 pages, 16 tabelles, une carte. Prix 60 lei. Bucarest, Imprimerie de l'Etat. 1932.

Colegii noştri d-nii: D. Sburlan şi Gh. Ionescu sunt dintre puţinii silvicultori pătrunşi de lăudabila năzuinţă, de a promova scrisul şi problema silvică românească.

Ambii sunt răscolitori de publicaţii şi de statistici oficiale, autohtone sau străine şi cu un remarcabil spirit de analiză şi sinteză, — familiarizaţi cu înţelegerea problemelor economico-politice la ordinea zilei — culeg date şi cifre, pe cari le strâng în mănunchiuri utile.

De cifrele şi datele culese şi elaborate de d-nii Sburlan şi Ionescu s'a folosit oficialitatea noastră în cele două reuniuni de experţi în comerţul şi industria lemnului, ce-au avut loc sub egida Societăţii Naţiunilor, la Geneva şi Viena în cursul anului 1932. Şi nu este tocmai uşoară această meticuloasă muncă de culegere de cifre, care fără un studiu serios şi fără spirit de discernământ remarcabil, poate duce la deducţii şi concluzii eronate şi păgubitoare.

Nu avem deaface propriu zis cu un studiu larg al unor probleme de silvicultură şi cei, cari au vrut să vadă în titlul broşurii „Condiţiunile forestiere ale României", o lucrare de proporţii mari şi de studii profunde a cadrului în care trăeşte pădurea şi silvicultura românească, atât în ce priveşte elementele naturii (sol, clima, esenţe, etc.), cât şi în ce priveşte elementele legate de acţiunea omului (fenomenele economico-politice şi financiare), au putut vedea în prefaţa lucrării că năzuinţele autorilor au fost altele.

Anume: „Tinta uvrajului nostru este de a prezenta succint cel mai mare număr posibil de informaţii cu privire la producţia, industria şi comerţul lemnului României, utilizând toate publicaţiile statistice şi de specialitate, pe care le-am cunoscut".

Dacă se poate găsi o inconsecvenţă la autori între titlul şi cuprinsul broşurei este însă o perfectă consecvenţă între subtitlu: Producţia, industria şi comerţul lemnului", declaraţia făcută în prefaţă şi cuprinsul cărţii, care are un caracter pur informativ.

Aşa dar categoric, nu studiu, ci informaţii. Şi din acest punct de vedere autorii au reuşit cu prisosinţă să dea în cele 80 de pagini un bogat material documentar, cernut, sistematizat şi comentat.

aşa ca să poată fi destul de util şi nouă tuturor şi străinătăţii.

O privire numai asupra tablei de materii ne arată, că in cele 6 capitole ale broşurii, tema îmbrăţişată de autori a fost complect tratată.

Lăsăm amănuntele lucrării în seama celor ce o vor ceti, mărginindu-ne să rezumăm concluziile autorilor, cari au oferit şi această înlesnire cetitorilor:

1) Prin întinderea şi constituţia pădurilor, România este o ţară exportatoare de lemn;

2) Se remarcă şi în România tendinţa generală de depăşire a posibilităţii;

3) Nu putem şi nu trebue să ne aşteptăm, ca producţia lemnului la noi să mai atingă cifrele din 1925—1928;

4) In ce priveşte industria forestieră, e necesar să se încurajeze producţia articolelor fabricate (finizate);

5) E necesar să se adapteze capacitatea de lucru a fabricelor la producţia normală a pădurilor şi să se împiedice printr'o politică de stat creiarea de noi instalaţii;

6) Punerea în valoare a fagului este o problemă capitală.

7) Comerţul de lemn al României se sprijină pe lemnul de răşinoase, de care n'avem prea mari rezerve şi

8) In ce priveşte pieţele exterioare, am menţinut: Egiptul, Grecia, Ungaria şi am pierdut terenul în Anglia, Franţa, Italia.

E necesar să asigurăm lemnului nostru un regim de preferinţă prin tratate comerciale.

Ne unim cu părerea recenzentului „Mercator" din Curentul dela 6 Aug. 1932, care este împotriva intervenţiei Statului în creiarea de noi instalaţii forestiere. Statul poate să nu ajute, dar nu să împiedece creiarea de noi întreprinderi forestiere, cari se vor putea susţine, atât cât vor fi serios conduse şi administrate, şi nu vor putea ameninţa producţia pădurilor, atât timp cât Statul va duce o politică fermă de respectare a posibilităţilor.

Recenzentul din Curentul acuză însă gratuit pe autori, că neglijează concurenţa Rusiei, când la pag. 57 se scrie clar:

„O restabilire a situaţiei din 1926-1928 nu mai pare posibilă, căci consumaţia mărită de după războ a fost un fenomen pasager, şi concurenţa absolută a lemnului sovietic va fi de aici înainte de neînlăturat.

Noi salutăm cu plăcere apariţia broşurii d-lor Sburlan şi Ionescu şi subscriem la aprecierea recenzentului din „Internationaler Holzmarkt" No. 121, din 8 Oct. a. c., care consideră cartea „un exemplar demn de imitat, în ce priveşte rezumarea clară a tuturor datelor, ce se pot avea într'o ţară asupra economiei forestiere şi a lemnului".

La o eventuală nouă ediţie, autorii vor îngriji să facă unele mici îndreptări, ca de ex.:

a) La pag. 9, stepa din sudul Basarabiei se chiamă Bugeac.

b) La pag. 16, autorii întrebuinţează impropriu termenul de „posibilitate normală", care nu reprezintă creşterea anuală, decât la pădurile normale, în sensul amenajamentului;

c) Tablourile dela pag. 17 şi 19 trebuiau făcute şi pe suprafeţe, nu numai pe m³ şi ar fi comparabile, numai dacă cifrele ar avea acelaş sorginte. Creşterea normală anuală a pădurilor nu se poate evalua uşor — cum spun autorii — din tablourile menţionate.

Chestiunea determinării creşterilor pe an şi ha. este o problemă foarte grea la noi, ce-şi aşteaptă încă rezolvarea.

In determinarea producţiei efective a pădurilor nu s'a făcut încă şi nu se poate determina, nu numai din motivele arătate de autori la pag. 18 jos. Sunt deci aleatorii cifrele date de autori asupra producției din 1930, socotită la 21.7 milioane m³, adică 3.3 m³ pe an și hectar.

c) La capit. III „Comerțul Lemnului", se dau amănunte foarte interesante, dar cu prea mare desvoltare față de proporția broșurii, în ce privește: a) politica comercială înainte și după războiu, b) dificultățile de valută, etc., etc.

Lucrarea în general este cu deosebire interesantă.

Tipărită cu litere mai mari, cu unele fotografii și diagrame, broșura ar fi fost și mai atractivă pentru cititor; iar faptul că este scrisă în franțuzește, va găsi cititori și consultatori printre străini, scăzându-i însă șansele pentru Românii cari nu știu limba lui Corneille.

N. N. Caragea.

R. Hickel.

Dendrologie forestière.

Edit. Paul Lechevalier, Paris, 1932. 256 pag., 25 planches, 75 fr. fr.

Această lucrare nu este o dendrologie completă, care să trateze toți arborii și arbuștii, așa cum a încercat s'o facă altădată, d-l Mouillefert, dar într'un mod cu totul incomplet. D-l Hickel însăși ne-o spune, prezentându-ne-o mai mult ca o completare a Florii forestiere a lui Mathieu care, la rându-i se raportează, mai ales, la speciile indigene. D-l Hickel tratează în lucrarea d-sale, în special exoticele, cari ar putea fi folosite la crearea arboretelor forestiere; cele indigene sunt tratate numai sumar.

Autorul începe printr'o scurtă dar completă, introducere asupra exoticelor, căutând să justifice principiul întrebuințării lor la lucrările de împădurire în regiunile streine de locul lor de origină. Această lămurire o crede cu atât mai necesară, cu cât exoticele, dacă au partizani convinși, au și adversari „intransigenți, ireductibili".

Această ostilitate arătată exoticelor, își are sursa, în mare parte, în felul cum s'a predat învățământul silvic în școala din Nancy, care nu lua în seamă cercetările și încercările făcute în această direcțiune de Duhamel du Monceau, Michaux, Vilmorin și alții. Așa, Mathieu, Fliche, Boppe, Broilliard credeau că Franța nu are nevoie de specii forestiere din alte țări, streine ei.

De altfel, aceeaș ostilitate întâlneau exoticele și în Germania, în ciuda cercetărilor lui Wangenheim. A trebuit ca însuși Bismark, sub influența lui John Booth, să se intereseze de exotice, pentru ca, forestierii germani, la rându-le, să se ocupe de ele.

Este adevărat că Franța, prin situația sa geografică, are o floră mai variată decât țările septentrionale și meridionale, că această floră conține specii lemnoase de primul ordin și că acestea au fost multă vreme aproape suficiente nevoilor țării. Cu toate acestea, nu trebue să se considere această floră drept „un paradis terestru forestier".

Franța are nevoie de anumite specii și calități de lemne, cari nu există în cuprinsul teritoriului ei.

In acest timp, există în alte puncte de pe glob, regiuni cu climat similar, unde se găsesc specii prețioase și cari din anumite puncte de vedere nu au nimic analog cu cele indigene. De ce să fie importate și pentru ce să nu fie cultivate, atunci când această posibilitate a fost dovedită?

Este un fapt bine cunoscut că flora actuală a Europei este foarte săracă, în comparație cu aceia a Asiei, a Americii de nord și chiar cu a ei însăși din era terțiară. Repartiția actuală a speciilor „este departe de a fi rezultatul factorilor ecologici actuali, ci acela al circumstanțelor perioadelor anterioare". Mica desvoltare a ariilor actuale a unor specii, ca, de exemplu, pinul cembra, nu se poate explica, totuși, ca fiind rezultatul climatului actual. Cultivând anumite specii, n'am face decât să le reintroducem într'un anumit loc. Deasemenea, în mult puncte, există diferită bariere naturale, cari sunt singurele piedici cari se opun la expansiunea unor specii și pe cari noi le-am putea trece cu multă ușurință.

Pentru ce atâta xenophobie fața de arborii forestieri, când în multe alte ramuri de activitate ca arboricultura, agricultura, creșterea păsărilor, vânătoarea, s'a făcut, de mult, progrese uimitoare? In agricultură, de exemplu, flora a fost așa de amestecată încât, pentru anumite specii, azi nu se mai știe țara lor de origină.

Ceva mai mult, se întâmplă ca o specie introdusă să găsească, în noua sa patrie, condițiuni de vegetație mai favorabile, în special în ce privește concurența altor specii, sau absența dușmanilor lor.

Din fericire, proprietarii particulari, ținând seamă de rezultatele obținute cu folosirea unor specii exotice în parcuri, au începu să le utilizeze și la împăduriri cu scopul de a crea arborete forestire. Mai târziu și statul francez a început să folosească unele exotice (pinul austriac, pinul negru de Corsica, cedrul) la reîmpădurirea bazinelor torențiale din Alpi.

Autorul mai ține să risipească un echivoc: Nu este vorba ca, în pădurile actuale, speciile de valoare ca: molidul, bradul, stejarul, fagul, să fie înlocuite prin altele „luate din cele patru colțuri ale globului". Este vorba de îmbogățirea florii actuale, folosind alte specii noui, în împăduriri artificiale, în general, în regiunile unde speciile indigene, de talie mare, lipsesc. De exemplu: Bretania, are o floră săracă; n'are nici carpin și nici conifere. „Totuși, ea este ținutul de elecțiune al coniferelor".

Astăzi toate țările au pornit pe calea introducerii exoticelor, obținându-se rezultate remarcabile. În emisferul austral s'a introdus, de mult timp, un mare număr de specii, din cari unele, ca pinul maritim, au luat o extensiune considerabilă.

Cu toate acestea, nu trebue să considerăm arborii exotici drept un panaceu universal. „Multe sunt locurile unde nu se va găsi ceva mai bun decât speciile indigene. In altele, din contră, s'ar putea avantajos folosi, deodată, exoticele". Căci ce se urmărește în general într'o lucrare de împădurire? Lemnul de lucru. Acest scop, în unele cazuri, nu poate fi atins, într'un timp suficient de scurt, cu speciile indigene; sau, s'ar putea obține, scoțându-le din aria lor, devenind în acest caz adevărate exotice (pinul silvestru, laricele, etc.). Deci, este cazul să se găsească acea specie cu creștere repede și producție mare. Cine ar putea rivaliza în acest caz cu Abies grandis, Sequoia sempervirens, Douglasul! Afară de aceasta, o specie poate fi folosită și atunci când ne prezintă lemn cu calități ce diferă de cele ale speciilor indigene (Carya, Thuya), sau când se distinge prin aptitudini de a prospera în condițiuni deosebit de defavorabile — fie din punct de vedere climateric, fie din acele al naturii solului. Taxodium este folosit cu mult succes, în sudul Franței, pretutindeni unde esențele indigene dau rezultate insuficiente sau aleatorii. Tot în această ordine de idei, se remarcă rezultatele surprinzătoare obținute, în emisferul sudic, în coloniile engleze. Deasemenea, se pot găsi printre exotice, arbori cari rezistă vitelor, vânatului, mai bine decât speciile indigene; sau, nu au decât prea puţini paraziţi (animali sau vegetali). Infine, unele specii ca salcâmul sunt specii ameliorante, fixătoare de azot.

După ce face un istoric al exoticelor în Franţa, autorul „aruncă o privire de ansamblu asupra florii ţinuturilor de unde este posibil să se facă împrumuturi de specii". Astfel: „Emisferul Nord este acela care a furnizat până 'n prezent, va furniza încă — chiar şi celui dela Sud — aproape totalitatea vegetalelor de introdus". Aici se disting trei regiuni:

a) Europa, Asia occidentală şi Africa de Nord

b) Asia Orientală.

c) America de Nord.

a) Din prima regiune, partea de N. E. şi mai ales de E. a Europii oferă cel mai mare număr de specii. Pornind din Italia, „formele se diferenţiază din ce în ce. Fără ca să dispară speciile occidentale, apar altele: pini, brazi, stejari, carpeni, etc. Diversitatea se accentuiază încă în Asia Mică şi Caucaz, unde, ceva mai mult, apar tipuri noui: Pterocarya, Cedrii, Liquidambar".

b) Asia, împreună cu Westul Americii de Nord, sunt regiunile cele mai bogate în specii. In Asia orientală găsim specii cari convin celor mai septentrionale latitudini, celor mai mari altitudini; altele, pentru regiunile temperate, reci sau calde.

c) America de Nord prezintă două subgrupe: Coasta Atlanticului şi Coasta Pacificului. In grupul estic se disting două zone de conifere, separate printr'o alta de foioase. Grupul de W., se prelungeşte şi în tot Mexicul, până în Guatemala.

Emisferul Sudic este departe de a ne da aceleaşi posibilităţi ca cel Nordic. Aceasta, mai întâiu din cauza inegalităţii repartizării uscatului şi a oceanelor, apoi, pentru faptul că în emisferul Austral, regiunile temperate ocupă un loc cu totul restrâns. Flora acestui emisfer este complet diferită. Din Africa de Sud nu-i nimic de ales. Acelaş lucru se poate spune de America de Sud, excepţie făcând regiunea Anzilor Chileni.

Dar, între atâtea specii, cum vom putea deosebi pe acelea cari ar putea să ne dea rezultatele cele mai interesante şi cari ar merita să fie folosite? La această întrebare, autorul ne arată că numai experienţa poate să spuie ultimul cuvânt. Dar, şi rezultatele experienţelor „nu au decât o valoare locală". „Nu este cazul în asemenea materie să interpolăm". „Nu ajunge, pentru a pute afirma şansele de reuşită ale unei specii — într'un loc determinat — să comparăm caracteristicile ecologice şi meteorologice ale ţinutului de origină şi ale celui unde se introduce". Se cunosc cazuri unde specii, aparţinând unei aceleiaşi regiuni şi unde creşteau amestecate, se comportă foarte diferit, în afară de aria lor naturală de vegetaţie. Pinus pinea rezistă mai bine la Nord, decât Pinus halepensis. Unele specii fac probă de o elasticitate deconcertantă. Ex. ni-l oferă Pinus laricio de Corsica, care dă excelente rezultate în Belgia.

Datele furnizate de geo-botanişti nu sunt în această privinţă mai puţin nesigure. Să nu se ataşeze prea mare importanţă diviziunilor zonale, fundate, mai ales, pe date meteorologice, ca acelea imaginate de Mayr. „Limita termică a arborilor este foarte departe de a coincide cu izotermele; alţi factori joacă un rol — câteodată — preponderent, cum de ex. vânturile.

Intr'un cuvânt, experienţa directă, singură ne poate iniţia complet asupra condiţiunilor ecologice necesare unei specii.

In ce priveşte lucrarea însăşi, autorul

ne arată că scopul ei este: să inițieze pe silvicultori asupra esențelor forestiere exotice susceptibile de a fi folosite avantajos în împăduriri: să învețe să le cunoască, dându-se caracteristicile lor forestiere (exigențe, rapiditate de creștere, calitatea produselor); să semnaleze acele specii cari nu prezintă nici-un interes de a fi cultivate.

Nu a crezut necesar să dea pentru fiecare, o descriere botanică completă, dar s'a străduit să semnaleze caracterele esențiale cari disting o specie de alta vecină cu ea, — insistând deci asupra caracterelor diferențiale. Pentru aceasta, a avut în vedere, nu numai caracterele florilor, fructelor și foilor, ci și mugurii, ramurele tinere — „caractere precise și comode, utilizabile și iarna și de aceeaș importanță cași primele". Acesta-i un fapt pe care „botaniștii descriptivi îl uită adesea".

S'a dat apoi mai multă importanță coniferelor, cari sunt folosite pe o scară mai întinsă și cari cuprind o proporție mai mare de specii al căror lemn este susceptibil de întrebuințări diverse.

Afară de Indexul familiilor, Indexul alfabetic al speciilor descrise sau menționate, Indexul tablourilor de determinare, — lucrarea mai este însoțită de 25 planșe, desemnate de însăși autorul cărții. De altfel, d-l Hickel ține să menționeze că dendrologia forestieră pe care o prezintă lumii forestiere și celei care se interesează de pădure, nu este o lucrare de compilație: descrierile, figurile și detaliile date pentru fiecare specie — afară de indicațiunile speciale — sunt fructul observațiunilor sale.

Incheiem aceste rânduri, lăsând locul penei autorizate a d-lui Ph. G., care, prezentând lucrarea d-lui Hickel, scrie*)

„Dendrologia forestieră este opera „unui forestier naturalist, care a consacrat cariera sa studiului arborilor și care face ca forestierii să beneficieze de „lunga sa experiență. Această excelentă „lucrare răspunde — dincolo de ceeace „se putea aștepta — unei nevoi pe care „a creiat-o în literatura franceză, lipsa „oricărei cărți descriptive consacrate exoticelor".

Ar. Harolemb

---

*) Revue des Eaux et Forêts — Nr 8/932.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS,

No. 8 August 1932.

Perrin H.:

Impressions forestières de Yougoslavie (fin).

Impresiuni forestiere din Jugoslavia (sfârşit).

Autorul continuă publicarea impresiilor şi observaţiilor culese asupra pădurilor din Karstul desgolit şi asupra reimpăduririlor de pe acest Karst conchizând, că problema împăduririlor în acest ţinut este tot atât de dificilă, pe cât e de vastă.

Aci pădurea progresează încet... Administraţia forestieră iugoslavă a făcut după războiu eforturi meritorii, împădurind în 10 ani 11600 ha. şi ferind de păşunat 265.500 ha.. Produce 20 milioane pueţi anual în acest scop, dar pentru a împăduri în 50 de ani cele 500.000 ha al Karstului desgolit, efortul va trebui încă mărit.

Roger Ducamp:

Valeur des pluies et taux de boisement.

Valoarea ploilor şi procentul de împădurire.

Consideraţii în jurul controversei, dacă pluviozitatea este funcţie numai de altitudine, sau şi de procentul de împădurire. Autorul susţine, că valoarea lamei de apă — orcare ar fi — a cărei origine se datoreşte împăduririi este proporţională cu volumul coronamentelor pădurii, deci cu masa de frunze. In condiţii egale, valoarea lamei de apă va fi mai mare într'un codru grădinărit, decât într'un masiv regulat, va fi mai mică într'un crâng şi redusă de tot într'un tufăriş rar, în sterile şi lande.

Pe măsură ce ne ridicăm în altitudine, rolul pădurii în materie de condensare se găseşte puţin câte puţin şi câteodată complect mascat de acela mult mai puternic, pe care-l joacă coborîrea temperaturii, corespunzând măririi altitudinii.

Marcel Volmerange.

L'age de majorité de l'arbre.

Vârsta majoratului arboretului.

Este vârsta exploatabilităţii comerciale. Atunci valoarea lemnului este sinteza tuturor elementelor, cari concură la formarea substanţei lemnoase şi la valoarea sa economică.

Această vârstă de 30 de ani, care marchează sfârşitul perioadei tinereţii şi începutul perioadei, în cursul căreia fiecare individ lemnos e chemat să procure produsele solului, pe care le-a acumulat, este propriu zis vârsta majoratului arboretului.

M. Versepuy:

De la valeur des graines.

Despre valoarea semințelor.

Autorul discută asupra stabilirii valorii unei sămânțe după procentajul la secțiune, procentajul răsăririi în germinator, curățenia seminței, valoarea culturală (produsul cuantumului germinativ prin cuantumul (de puritate), energia germinativă și cuantumul higrometric, conchizând, că toți acești factori servesc la formarea unei opinii asupra seminței, dar, dacă între acești factori există o oarecare apropiere, să evităm a crede într'un paralelism complect.

Sunt și alți factori, după cari se mai poate aprecia valoarea seminței, printr'o rutină îndelungată și anume: culoarea, gustul și mirosul seminței.

V. H.:

Les forêts assurées contre le feu par les mutualistes.

Pădurile asigurate contra focului prin asociații mutuale.

Incendiile sunt o calamitate pentru pădurile din Sudul Franței, mai ales. Problema asigurării pădurilor contra incendiilor este și actuală și de mare interes în Franța.

Autorul se ocupă de creiarea unei Societăți de asigurarea pădurilor sub egida Casei Centrale a Mutualității Agricole, reproducând și comentând articolele din proectul de statut.

A. Granger:

Les plantations du parc de Versailles.

Plantațiile din parcul de la Versailles.

Autorul arată modificările suferite de parcul dela Versailles dela creiarea lui sub Ludovic al XIII-lea și până azi, când sunt necesare alte modificări în compoziția arborilor. Pentru aceasta trebue pregătită opinia publică, gata să strige împotriva „vandalismului" îndată, ce securea ar pătrunde în aceste vestigii ale trecutului, și să i se explice, că e preferabil a se interveni treptat și câte puțin, decât a se ajunge la o doborîre totală și la replantare.

G. Huffel:

La détresse des forêts allemandes.

Situația dureroasă a pădurilor Germaniei.

Criza scăderii prețului lemnului e mare în Germania.

Autorul dă câteva date statistice, din care se vede, că actualmente prețul de vânzare al lemnului cu coajă nu acoperă nici cheltuelile de exploatare și scoatere din pădure. Astfel 26% din pământul Germaniei nu mai dă nici un venit net.

E. Hubault:

Traitement de massifs attaqués par un Lepidoptère au moyen d'une insecticide pulverulent.

Tratamentul masivelor atacate de un Lepidopter cu ajutorul unui insecticid pulverulent.

E vorba de un insecticid, fabricat de o firmă germană, care a fost întrebuințat cu succes împotriva unui atac de Noctuella Panolis griseovariegata Goez în arboretele de pin silvestru din împrejurimile Nurenbergului.

No. 9 Septembrie 1932.

Jean Prioton.

Le causse du Larzac et ses forêts.

Platoul calcaros Larzac și pădurile sale. (Prima parte).

E platoul calcaros cel mai mare din așa zisa „Țara calcarelor", la sud de Masivul Central. Acoperă circa 1 million Km^2.

Autorul se ocupă cu studiul acestui

platou calcaros. In ordine: Cap. I: geografia, istoria, viața economica. Cap. II: Teritoriu de studiu, geologic, hidrografie, climat. (Va urma).

A. Jooubert.

Biologie de l'if et des taxées.

Biclogia tissei și taxaceelor.

Se continuă și stărșeste art. început in No. de Iulie 1932, făcându-se un studiu general asupra ariei de vegetație a tissei in Franța și Nordul Africei.

Tissa e un rășinos de umbră, nu de climat umed (aria sa mediteranee este deosebit de mare), nici de ținuturi cu căderi de apă abundente(ceiace nu e acelaș lucru cu climat umed). E un rășinos de subarboret, de formații forestiere speciale, de mare progresivitate. Aria sa de vegetație s'a restrâns considerabil. In emisferul boreal taxaceele se prezintă ca un grup geologic străvechiu, pe cale de dispariție.

Condițiunile vieții sociale normale a tissei — singurul rășinos de umbră, ce există azi — pot — crede autorul — să ne conducă la cunoaștrea formațiunilor forestiere normale, care trebue să-i fi dat această umbră.

I. Salvador.

A propos des bois de sapin des Pyrénées.

Despre pădurile de brad din Pirinei.

Autorul arată, că bradul din Pirinei este tot așa de bun pentru construcții, ca și bradul din alte ținuturi și că pe nedrept fusese înlăturat din caetul de sarcini pentru reconstruirea caselor distruse de inundații in Sudul Franței.

M. Sagot-Lesage.

Sur les moyens de réalisation d'une politique forestière nationale.

Asupra mijloacelor de realizare unei politici forestiere naționale.

G. Huffel.

Le mouvement forestier à l'étranger.

Mișcarea forestieră in străinătate. Suedia.

Școala forestieră a Suediei, reorganizată in 1914, este una dintre cele mai vechi din lume. Și-a sărbătorit centenarul in 1928.

Alături de școală este o stațiune de cercetări forestiere, înființată in 1902, sub conducerea profesorului Hesselman.

D-l Huffel se ocupă de ultimul din cele 26 volume de „comunicări" ale Stațiunii, cel apărut in 1931 și in special de cele 4 studii importante despre: a) Umiditatea climatului Suediei și influența acestei umidități asupra solului, vegetației și pădurilor. b) Studii asupra tipurilor de sol și asupra relațiunilor lor cu condițiunile hidrologice in terenurile forestiere din Nordul Suediei, c) Rezultatele experimentării in Suedia a unei metode de amenajament, preconizată altădată in Germania de D-l Cr. Wagner, și d) Cercetări asupra faptului, dacă in Nordul Suediei pădurile sunt amenințate de progresul actual al turbăriilor mlăștinoase.

N. Nedelcovici.

La nécessité d'une association des propriétaires de forêts en Roumanie.

Necesitatea unei asociații a proprietarilor de păduri in România.

Autorul preconizează o asociație similară celei din Elveția și o crede posibilă

No. 10 Octombrie 1932.

Jean Prioton.

Le causse du Larzac et ses forêts. (2-me partie).

Platoul calcaros din Larzac şi pădurile sale. (Partea II-a).

In ac. parte aut. se ocupă de pădurile din Larzac, făcând mai întâi istoricul lor şi apoi ocupându-se special şi în parte de pădurile de stejar pubescent şi pădurile de fag. Articolul va urma.

L. Pardé.

La nouvelle méthode d'éclaircie, appliquée dans la forêt domaniale de Bellême (Orne).

Noua metodă de rărituri, aplicată în pădurea Statului Bellême (Orne).

O metodă, despre care s'a mai scris în R. d. E. et F. în 1930 şi 1931.

D-l Pardé a vrut să cunoască la faţa locului — împreună cu elevii Şcoalei dela Barres modul de aplicare al acestei metode, inovată din necesitatea de a se oferi comerţului lemne de stejar mai mult groase, decât lungi. Odată ce arborii au ajuns 14—15 m. înălţime, urma să fie trataţi în aşa fel, ca să crească apoi mai mult în grosime, decât în lungime. Experienţele s'au făcut în condiţii favorabile în p. Bellême.

Metoda nu se poate aplica, decât acolo unde există un subetaj de fag natural sau — dacă e nevoe — creiat artificial.

Când arboretul a ajuns la 50—60 ani (când are 14—15 m. înălţime) o primă răritură va lăsa în picioare 600 stejari la ha., bine aleşi depărtaţi unul de altul la 4 m. Aceşti stejari vor fi însemnaţi cu vopsea.

Răriturile — la 6 ani până la 80 ani şi la 12 ani după 80 ani — vor fi conduse astfel, încât să lase în picioare deasupra subetajului complect de fag, 300 de stejari la vârsta de 100 de ani, 150 la 150 de ani plus 20 fagi; 120 stej. la 200 de ani, vârsta revoluţiei.

La momentul tăerii de însămânţare va fi suficient să se extragă subarboretul de fag, iar tăerea secundară şi definitivă se vor face după regulele obicinuite.

La exploatabilitate cei 200 stejari vor reprezenta 700 m³.

Aut., considerând, că experienţele sunt la început, nu poate trage concluzii pro sau contra metodei. Va trebui timp îndelungat, până ce experienţele să dea rezultate definitive asupra: cantităţii lemnului produs, a calităţii lemnului, asupra randamentului total în bani, influenţii exercitată asupra stării solului şi regenerării.

Experienţele în orce caz sunt de mare interes şi ar trebui — spune aut. încercate şi în alte păduri. De asemenea ar trebui să se încerce dacă fagul n'ar putea fi înlocuit de carpin în subetaj.

In concluzie, autorul crede, că nu trebue grăbită o generalizare.

A. Oudin.

Organisation des observations actinométriques, entreprises par la St. de Recherches de l'Ec. N. d. E. et Forêts.

Organizarea observaţiunilor actionometrice, întreprinde Staţiunea de Cercetări a Scoalei dela Nancy.

Pornind dela importanţa luminozităţii asupra vegetaţiei, St. de Cercet. a organizat observatoare actinometrice în toate regiunile Franţei, introducându-se actinometrul Bellani, a cărui descriere o face autorul. Deşi observaţiunile au început să se facă din 1922, totuşi rezultatele nu se pot publica, trebuind încă verificate.

Pierre Buffault.

Poteaux de mine landais.

Pari de mină din Lande.

Parii de mină cu coajă formau până în ultimele luni unul din elementele cele mai importante ale industriei şi comerţului pădurilor din Lande. Ei se transportau în Anglia. Criza a diminuat acest comerţ, lovind în proprietarii pădurilor landeze.

Numai prin exportul întins al parilor de mină se puteau efectua numeroasele rărituri, ce sunt la baza tratam. pinului maritim.

A. Joubert.

La forêt marocaine.

Pădurea marocană.

D-l Bondy, dir. general al pădurilor din Maroc, publică o serie de studii forestiere, concepute într'un spirit cu totul nou şi bazate în învăţăminte diverse.

Aut. se ocupă de primul din aceste studii: „Opera Serviciului Forestier în Maroc". E un studiu general, ce prezintă concepţia care a ghidat la întemeierea serviciului forestier aci; analizează situaţia forestieră a ţării, dă relaţii amănunţite asupra organizaţiei înfăptuite şi rezultatelor obţinute.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Une théorie mathématique des invasions d'insectes.

O teorie matematică a invaziei insectelor.

Teorie complicată şi cu rezultate — în aplicaţie — neconcludente. D-l Hubault crede totuşi, că cercetările trebuiesc continuate, căci, orice studiu amănunţit este interesant (!). Soluţia căutată, adică prevederea invaziei insectelor, va da la iveală observaţii repetate şi exacte.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIERE DE BELGIQUE.

No. 8. — 1932.

A. Poskin.

La culture du chêne en Belgique (10 pag.).

Cultura stejarului în Belgia.

In continuarea articolului din numărul precedent al revistei, se dă directivele de cultură pentru codrul de vârste multiple, conversiunea crângului simplu şi câteva observaţiuni practice importante.

H. Colleaux.

Le domaine boisé de Tervueren. (7 pag.)

Descrierea domeniului.

H. Colleaux.

Une novelle méthode de calcul du volume des arbres abattus. (8 pag.).

O nouă metodă pentru calcularea volumului arborilor doborîţi.

Se reproduce articolul d-lui G. di Tella publicat în Nr. 6/932 din revista italiană l'Alpe. Este vorba de aplicarea în dendrometrie a teoremei bine cunoscută în mecanică, datorită matematicianului Guidino: Volumul unui solid determinat de rotaţiunea unei figuri plane în jurul unei axe situată în planul său, este dat de produsul suprafeţei suszisei figuri plane cu circonferenţa pe care o descrie centrul său de gravitate.

D-l A. Mathiesen, profesor de dendrometrie la Universitatea letonă din Tartu a găsit aplicarea ei în dendrometrie, deducând următoarea regulă: volumul trunchiului unui arbore doborît este dat de cele 3/4 ale produsului sumei diametrelor măsurate din metru în metru începând dela bază, cu diametrul care imparte în două aria planului meridian

No. 9/932.

Gobiet.

Le déboisement au Congo belge (8 pag.).

Despădurirea Congului belgian.

Congo se despădureşte. Cu toate că harta, întocmită în 1931 de Direcţiunea Agriculturii, arată că partea lui orientală numită Katanga, ar fi completamente împădurită, după studiile d-lui Delevoy rezultă că procentul de împădurire nu depăşeşte 30%, chiar în partea cea mai împădurită a Congoului.

Zonele cele mai ameninţate sunt: zona tropicală şi zona economică, adică acea ce se găseşte în regiunea căilor de evacuare sau din apropierea centrelor populate.

A. Jaquemin.

Note sur l'accroissement du Douglas en Belgique.

Asupra creşterii douglasului în Belgia (13 pag.).

Date rezultate din analizarea unui singur arbore.

M. G.

La production forestière en Russie soviétique (5 pag.).

Producţia forestieră în Rusia Sovietică.

Azi Rusia exportă 1/5 din producţia sa. Executarea planului de desvoltarea căilor de comunicaţie îi va permite să-şi mărească întinderea suprafeţei de exploatare şi în consecinţă disponibilităţile de export.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9-10, 1932.

S. Aubert.

Le reboisement du Chalet Brûlé (3 p.).

In munţii Jura, la o altitudine de 1300-1380 m., se află pădurea cu acest nume care a fost defrişată în partea ei superioară.

După 18 ani dela defrişare, vegetaţia reluându-şi singură cursul, se găseşte în plină desvoltare, în faza lemnelor albe în frunte cu sorbul păsăresc este prima fază a reîmpăduririi. Ici şi colo se observă câte un molid — elementul de viitor — prin locurile unde pătura erbacee marchează o densitate mai mică, la adăpostul sorbilor şi în vecinătatea vechilor tulpini ale arborilor doborîţi.

A. Remy.

L'emploi des gabions dans les travaux de défense contre les torrents. (3 pag.).

Folosirea gabioanelor la lucrările de apărare contra torenţilor.

Gabioanele sunt niste saci de sârmă împletită — galvanizată — umplute cu pietre de diferite mărimi...

Pot fi folosite la lucrările de corecţiunea torenţilor mici, precum şi în lucrările complimentare ca praguri şi pentru protecţia malurilor ca pinteni.

Au avantajul de a prezenta uşurinţă în executarea lucrărilor, necerând o mână de lucru special; se pot folosi materiale de mică dimensiune; costă puţin faţă de cheltuelile ce se fac cu lucrările în piatră cioplită; se adaptează bine în situaţii diverse, prin faptul că acestor gabioane li se poate da lungimi diferite.

M. D. P.

Futaie régulière et méthode du contrôle. (2 pag.).

Codru regulat şi metoda controlului.

Explicaţii complimentare asupra unui articol publicat, de acelaş autor, într'un număr precedent al aceleeaşi reviste: explicaţii provocate de unele reflecţii făcute asupra-i de d-l J. Peter în Nr. 8/932 din acest jurnal.

A. Har.

SILVA.

Octombre, No. 43.

Prof. Dr. E. Wedekind (Hann.-Munden). (Nach Versuchen von Wolfgang Reischel).

Charakterisierung der Holzarten durch den Magnetismus ihrer Aschen.

Caraterisarea speciilor forestiere prin magnetismul cenuşelor lor.

Aut. atrage atenţiunea asupra unor cercetări de dată recentă cari au drept obiect relaţiunile ce există între magnetismul şi constituţia corpurilor anorganice, asupra „Magnetochimiei" şi afirmă că ideile ce se găsesc la baza acestor cercetări îşi pot găsi aplicaţiunea şi în ştiinţa silvică.

Pornind de la faptul că în cenuşa lemnelor se găsesc întotdeauna cantităţi mici de combinaţiuni de fer, a căutat a afla, dacă acest fapt determină o perceptibilă magnetisare a lor şi dacă pentru diversele specii lemnoase există deosebiri manifeste şi constante. Rezultatul cercetărilor a fost positiv: toate felurile de cenuşă cercetate până acuma sunt magnetice (feromagnetice), astfel încât speciile forestiere (cercetate până acuma) pot fi caracterisate pe baza constantelor lor magnetice şi la nevoie pot fi şi identificate.

Evident că pentru a nu ajunge la concluziuni greşite, lemnele supuse examinării, trebue să provină de pe acelaş sol. Wedekind descrie apoi modul de procedură pe care l-a urmat în cercetările sale.

Dintre resultatele obţinute menţionăm următoarele: Cenuşile sunt diferenţiate prin culoare (brad: sur-cafeniu, fag: galben sur, frasin: aproape alb, etc.). Cenuşa laricelui este maximal magnetic, cea de mesteacăn minimal.

Insfârşit se mai menţionează o altă observaţie: cenuşile au proprietatea interesantă de a produce efecte „catalatice". Prin „catalasa" se înţelege facultatea unor materii biologice dar şi pur chimice de a se descompune spontan prin liberare de oxigen.

FORSTARCHIV.

No. 17, 1 Sept. 1932.

W. Erteld.

Rohhumusbekämpfung durch Kalkdüngung in Altenbeken.

Combaterea humusului brut prin îngrăşăminte de calcar în Altenbeken.

Expune rezultatele cercetărilor întreprinse în Oc. silvic Altenbeken (Prusia) în urma însărcinării staţiunii de experienţe din Eberswalde. Cercetările s'au îndreptat în direcţia determinării valorii „pH" şi a altor forme de activitate a solului, asupra compoziţiei şi descrierii florei şi asupra creşterilor.

C. Hampe.

Aufarbeitungszeiten für weissgeschältes Fichtenpapierholz.

Timpul necesar prelucrării lemnului de molid pentru hârtie.

Operaţia cojirii lemnului de molid destinat fabricaţiunii hârtiei trece din ce în ce mai mult asupra producătorului (proprietarului pădurii). De aceea studiul amănunţit al muncii ce se depune în această operaţie este de mare importanţă. Autorul înfăţişează 6 tabele cu timpul întrebuinţat în diversele componente ale operaţiei de cojire.

No. 18, 15 Sept. 1932.

Theo Rohde.

Die Folgen des Rhabdocline-Befalls in Deutschen Douglasienbeständen.

Consecinţele atacului de Rabdoclinia în arboretele germane de duglas.

Din cercetările institutului botanic Hann. Münden, se ajunge în rezumat la concesiunile următoare: 1. Atacul acestei ciuperci apare neregulat în diverşi ani, considerând arborele individual. În arboretul total aceste neregularităţi se compensează. Nu s'a putut stabili ce anume cond. atmosferice favorizează atacul. 2. La arborii atacaţi continuu s'a putut stabili o micşorare a inelelor anuale şi a înălţimei verticilelor. 3. Arboretele nu au fost descompletate, astfel că existenţa nu este periclitată.

H. Frhr. v. Geyr.

Rhabdocline-Bekämpfung.

Combaterea Rabdoclinei.

În ce priveşte combaterea acestei ciuperci rămâne la punctele sale de vedere arătate în art. precedente.

No. 19, 1 Oct. 1932.

Richard Lang.

Zum Wesen des thermischen Optimums.

Contribuţiuni la esenţa optim-ului termic.

Fără să încerce a ataca teoria zonelor de vegetaţie a lui Mayr care-şi păstrează valabilitatea sa, arată că nu numai căldura este determinantă în constituirea acestor zone ci şi apa — din precipitaţii şi apa freatică — care influenţează enorm condiţiunile de vegetaţie. Esenţele prezintă, în bune condiţiuni de vegetaţie, oriunde un optimum—optimum relativ — care nu trebue confundat cu optimul termic.

H. Hering.

Deutschlands Aussenhandel mit Holz im 1. Halbjahr 1932.

Comerţul extern de lemn în Germania în prima ½ a anului 1932.

Autorul documentează cu cifre scăderea comerţului extern prin comparaţia ce o face cu prima ½ anului 1931, pentru produsele păduroase în genere şi în special pentru: lemnul rotund de răşinoase, lemnul debitat, pastă de hârtie, furnir, etc.

No. 20, 15 Oct. 1932.

O. Fuchs.

Verbesserungen beim Bringen des Holzes.

Anrückwege mit Laderampen.

Îmbunătăţiri la transportul lemnului: drumuri de scoatere cu rampe de încărcare.

În preocuparea continuă de a asigura cât mai bine regenerarea, trebue să ne preocupăm de scosul materialului din pădure. Lemnul trebue scos pe un sistem de drumuri cari pe de o parte să lase în urma lor regenerarea; iar pe de altă parte materialul să se strângă la un loc. Acest loc trebue să fie prevăzut cu rampe de încărcare, cari mai ales în ţinuturile unde abundă piatra se fac cu puţină cheltuială. Se dau 7 fotografii.

H. Gläser.

Neue Erfahrungen mit Werkzeugen für den Hauungsbetrieb.

Noui experienţe cu unelte de lucru pentru exploatare.

Autorul trece în revistă uneltele ce au mai fost experimentate dela ultimul raport sumar în ce priveşte: grifajul, scosul buturilor, doborîtul, relativ la fierăstrae, topoare, unelte de cojit, de măsurat şi numerotat.

C. Hampe.

Das Schälen von Nadelhölzern.

Cojirea lemnelor de rășinoase.

Infăţişează 7 tabele şi 3 diagrame în care se găsesc cifre în legătură cu timpul întrebuinţat la cojirea molidului, bradului şi pinului, la diverse dimensiuni şi cu diverse unelte.

K. Storch.

Wie lässt sich der Brennholzabsatz fördern.

Cum se poate uşura desfacerea lemnului de foc.

Expune patru cazuri diferite de modul cum cumpărătorul ajunge în posesia bonului de vânzare spre a-l preda agentului în pădure, dela cazul cel mai compucat cu aprobarea Direcţiei (când necesita 12 zile) la cazul cel mai simplu al desfacerii în pădure de către „Förster" conform listei dată de ocol (când necesită 1 zi).

Francke.

Folgen ungenauer Messgeräte.

Consecinţele uneltelor de măsurat neprecise.

Uneltele de măsurat trebuesc controlate şi lucrătorul învăţat cum să măsoare, altfel vom obţine pentru una şi aceiaşi piesă diverse dimensiuni.

D. Hoyer.

„Freiwilliger Arbeitsdienst in der Forstwirtschaft".

Muncă de bună voe în economia forestieră.

Referindu-se la un articol cu acelaşi titlu din No. 6/932, autorul arată că spre deosebire de încercările făcute în Ocolul silvic Massin, în „Waldhof-Tepmylle" munca se depune câte 6 ore pe zi şi este considerată ca scop principal, nu ca un mijloc în scopul educaţiei fizice şi spirituale a tinerilor. Plăcerea şi voinţa de muncă sunt mai bine stimulate astfel.

Tr. I. H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 17. — September 1932.

Dr. J. Köstler.

Finnischen Sägewerke.

Herăstraie finlandeze.

Exportul activ de cherestea (70% pin, 30% molid) pe care-l face Finlanda (anual se exportă în jurul cifrei de 5 mil. m. c.), a adus cu sine perfecţionarea şi raţionalizarea instalaţiilor menite să debiteze această cherestea cu cele mai reduse cheltueli.

Astfel, transportul se face în general mai mult pe apă, ajutând la aceasta aşezarea întregei instalaţii pe mici peninsule. In interiorul halei gaterilor transportul se face aproape automat. De aci cherestea este condusă prin mijloace mecanice în şoproane pentru sortat şi standardizat.

Dr. Frantz Hartmann.

Untersuchungen über Ursachen und Gesetzmässigkeit exzentrischen Dickenwachstums bei Nadel-und Laubbäumen (Continuare).

Cercetări asupra cauzelor şi legilor creşterii excentrice în grosime la răşinoase şi foioase.

In numărul de faţă autorul prezintă cercetările făcute asupra creşterii excentrice la foioase. Comparând rezultatele de faţă cu cele găsite pentru răşinoase, rezultă că la foioase partea excentrică ocupă totdeauna partea de deasupra (epitrof), pe când la foioase, partea de jos (hipotrof).

Explicând cum se formează aceste excentricităţi autorul spune că la foioase este datorit mai mult unei acţiuni de tensiune, contrar celor găsite la răşinoase, unde era vorba de compresiune.

Heft 18. Septemvrie 1932.

Dr. V. Pechmann.

Beiträge zur Geschichte der Forstwirtschaft im oberbayerischen Hochgebirge.

Contribuțiuni la istoria economiei silvice în munții Bavariei superioare.

Cercetând diferite archive din sec. 16, autorul ne dă o schițare a felului cum s'a pus în valoare pădurile.

Gospodăriile țărănești consumau cantități de lemne mult mai mari decât azi. Un consumator important erau salinele din sudul Bavariei. Lemnul de foc era de asemenea căutat, azi aproape peste tot înlocuit de cărbuni. Multe industrii întrebuințau pentru nevoile lor cărbuni de lemn. Între produsele secundare căutate era rășina, cerută de fabricile de bere și de cismari. Pășunatul era foarte răspândit.

Dr. Franz Hartmann.

Untersuchungen über Ursachen und Gesetzmässigkeit exzentrischen Dickenwachstums bei Nadel—und Laubbäumen. (Sfârșit).

Cercetări asupra cauzelor și legilor creșterii excentrice în grosime la rășinoase și foioase.

După ce, în continuare, se ocupă de câteva cazuri tipice din multele cercetări ce a făcut, autorul ajunge la următoarele concluziuni:

1) Nu există nici o legătură cauzală între lemnul de reacție și tulpinele expuse la tensiune sau compresiune.

2) Influența gravitației asupra modului de dispunere a excentricității este nulă.

3) Formarea lemnului de reacție (excentric) se explică prin turburarea echilibrului intern al plantei.

4) Pentru prima dată se stabilește formarea de lemn excentric în interiorul coronamentului la rășinoase.

5) La foioase lemnul de reacțiune are o culoare galben albuie până la galben cenușiu, el este mai tare, are un procent mare de contracție și este mai permeabil pentru lumină.

Ant. V. Rad.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft 7/8. — Iulie-August 1932.

Lemmingen.

Die forstlichen Lehrkanzeln der Hochschule für Bodenkultur in Not.

Catedrele silvice ale Școalei Superioare pentru Cultura solului în lipsuri.

Din cauza lipsei de mijloace, învățământul silvic suferă mult. Majoritatea catedrelor se văd nevoite să înceteze de a mai cumpăra cărți și de a primi scrieri științifice periodice, cari de 40—60 ani se primiau regulat. Cele mai multe din experiențele curente și cercetările experimentale nu se mai fac. Au devenit imposibile și excursiunile, afară de cele ce se fac în împrejurimile imediate ale Wienei.

Suferă mai mult catedrele, a căror activitate e bazată pe lucrări de laborator.

Dr. W. Sedlaczek.

Verbreitung und Befallsdichte des Schwammspinners im Burgenland im Jahre 1931.

Răspândirea și intensitatea atacului Lymantria dispar, în Burgenland.

Institutul de experimentație forestieră din Mariabrunn și-a luat sarcina de a studia mersul calamității produse de Lymantria dispar în Burgenland.

Ca bază de plecare pentru combatere institutul propune cartarea regiunii atacate pentru a se putea stabili influența condițiilor staționale asupra biologiei insectei și a dușmanilor ei.

Precizează și programul său de lucru in această problemă.

Dr. W. Ripper.

Schwammspinnerbekämpfung 1931/32.

Combaterea lui Lymantria dispar in 1931/932.

După ce arată că atacul lui Lymantria dispar s'a întins anul acesta în pădurile atacate din Burgenland, cu toate măsurile de combatere și existența Tachinelor, autorul se preocupă de mijloacele de intensificare a combaterii. Recomandă pentru acoperirea ouălor acestei insecte emulsiunea de carbolineum de 10% concentrație, fiind de 3 ori mai eftină decât petrolul.

Pentru a nu se confunda ouăle tratate cu cele netratate se adaogă carbolineului substanțe colorante.

Heft 9/10 Sept —Oct. 932.

Dr. H. Schönwiese.

Aus der Praxis der Bewertung und Verhütung von Wildschäden an Waldbeständen.

Din practica estimației vătămărilor prin vânat și a protecției arboretelor in contra lor.

Se arată modul de estimare al materialului vătămat prin ajutorul unor tabele întocmite de autor.

In ce privește protecția in contra vătămărilor prin vânat, se recomandă împrejmuirea ca cel mai sigur mijloc pentru protecția arboretelor și tinerelor plantațiuni in contra cojirii și a mijdririi. Celelalte mijloace au efecte slabe și adeseori numai locale.

Dr. Ing. E. Schimitschek.

*Forstentomologische und forstschützliche Untersuchungen aus dem Gebiete von Lunz. II *).*

Cercetări de entomologie și de protecție forestieră in regiunea Lunz. Partea II *).

Autorul prezintă cercetările efectuate pe versantul nordic a lui Scheiblingstein privitoare la influența condițiunilor climatice din tăiere rasă și din masiv asupra biologiei lui Ips typographus L., Pityogenes chalcographus L. și altor câteva insecte.

Se ajunge la concluziile următoare:

In masiv, desvoltarea lui Ips typographus este încetinită prin temp. joase și umiditate atmosferică ridicată.

Atacul lui Pityogenes chalcographus se produce și singur fără a fi precedat de un atac a lui Ips typographus, și aceasta mai cu deosebire pe versanții nordici răcoroși, unde Ips typographus nu-și găsește condițiuni de căldură favorabile pentru desvoltare.

Roitul la Pityogenes chalcographus are loc numai in zile cu temp. de peste + 20° C. între orele 9—18.

Depunerea ouălor in tăiere rasă se face într'o măsură extrem de redusă din cauza temperaturii prea urcate (35—44° C.) a zonei cambiale a arborilor.

La finele lucrării se studiază temperaturile cambiale și ale solului pe liziera cu diferite expoziții. Se constată că pe liziera dinspre W. S. W. (chiar pe versant nordic) din cauza insolației mari condițiunile pentru germinația semințelor și creșterea tinerelor plante sunt puțin prielnice.

In ce privește pârlitura scoarței se

---

*) Partea I a se vedea in Zeitschr. f. angew. Entomologie 1931 Bd. XVIII. S. 460—491.

constatată, că e mai frequentă pe liziere expuse către W. S. W., şi are loc în special primăvara.

Furstliche Rundschau.
Dr. E. Koller.
Synthetischer Holz (Masonit).
Lemn sintetic (masonit).

În fabricile de cherestea din America şi în ultimul timp şi în Suedia, deşeurile îşi găsesc o întrebuinţare destul de rentabilă — lemn sintetic (masonit, după numele inventatorului W. Mason).

Deşeurile, mărunţite în acelaş mod ca la prepararea hârtiei, sunt supuse într'un cilindru de explozie la o presiune până la 175 Atm. Sub această presiune ele sunt aruncate apoi din cilindru, operaţie care produce desfacerea lor în fibre. Presate apoi în prese hidraulice ele dau plăci de coloare galbenă-aurie, perfect omogene, durabile, nesupuse la variaţiuni de dimensiune sub influenţa umidităţii, uşor de prelucrat, având rezistenţa lemnului.

Întrebuinţările sunt cele mai multiple — construcţiuni de case, caroserii, mobila, avioane, plăci de isolare, etc.

G. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH

Caetul IV.

E. Ostwald.
Zur Waldrentenfrage.
În chestiunea rentei forestiere.

Prima parte a studiului se ocupă să dovedească că formula cunoscută a rentei forestiere e aplicabilă pădurii ideale, nu celei reale, ceia ce înseamnă, în ultimă analiză, că e inexistentă pentru viaţa practică.

După ce arată divergenţa opiniilor autorilor asupra felului cum trebue să se aplice şi care sunt contrazicerile unora din aceste opinii, trece mai departe să combată afirmaţiunea care se face, că ideia rentei forestiere se integrează în aceia a celei mai mari rente a solului: pentru Ostwald acest lucru nu e adevărat nici în cazul respectării revoluţiei financiare, fapt pe care voeşte să-l dovedească expunând unele inconsecvenţe care par a reieşi din formulele matematice.

În general, autorul, în această parte a studiului său, combate pe toţi susţinătorii teoriei rentei solului: Pressler, Judeich, Heyer, Endres, etc., dar polemizează în special cu Reinhold şi cu ideile expuse de acesta în cartea sa „Grundriss der forstlichen Betribslehre". Concluzia: economia forestieră trebue să se sprijine, nu pe principiul rentei maxime a solului, ci pe acela al rentei forestiere „celei mai mari în raport cu capitalul funciar dat" (sol şi arboret, care e şi el capital fix, nu circulant cum îl vede teoria rentei solului).

În partea finală, — după ce proclamă necesitatea modificării formulelor — arată o cale, în afara calculelor pretenţioase matematice, spre a obţine valoarea rentei forestiere maxime. Găsim în aceste indicaţiuni propunerea de a se renunţa la ideia revoluţiei şi la utilizarea procentului forestier, apoi ideia „controlului" în stabilirea posibilităţii, exprimată în „unităţi de valoare", în fine, ideia scindării produselor pădurii în „rente consumabile" şi „rente acumulabile" în „fondul de rezervă".

R. Trebing.
Die Faustmannsche Bodenwertformel und die Forsteinrichtung.
Formula lui Faustmann şi amenajamentul.

Obiecţiunile sale asupra formulei valorii solului (formula lui Faustmann) le-a expus Ostwald şi cu altă ocazie. La acea expunere răspunde acum Trebloq: Ostwald greşeşte când afirmă că sunt inconsecvenţe în calculele matematice şi exemplele pe care le-a construit în sprijinul afirmărilor sale, au la bază viţiul unor greşite interpretări; ele se referă numai la un alt moment al procesului producţiei forestiere, sunt însă în cadrul teoriei rentei maxime a solului şi nu există contrazicere, dacă formula de calcul se aplică în sensul preconizat de Endres.

R. Schaber.

Forstliche Erläuterungen zu den natürlichen Wuchsgebieten Thüringens.

Lămuriri de ordin silvic asupra ariilor naturale de vegetaţie ale Turingiei.

Pornind de la o monografie agrogeologică făcută mai înainte de Vater şi Kraus, autorul examinează cele 16 ţinuturi în care se poate împărţi Turingia pe considerente geologice şi le descrie din punct de vedere orografic, climateric, agrogeologic şi silvofitografic. Lucrare minuţioasă dar de interes local.

Krieger. Necrologul marelui silvicultor, activului scriitor, aprigului polemist care a fost Eugen Ostwald.

V. N. S.

Heft 5.

Oberforstm. Putscher.

Standorts-und Bestandsbonitierung in Sachsen.

Clasificarea staţiunii şi a arboretului după bonitate în Saxonia.

Printr'o decizie ministerială din 1930, „bonitatea arboretului" o particularitate a amenajărilor în Saxonia, a fost înlocuită prin „bonitatea staţiunii". Prin aceasta însă urmează să se renunţe la tabelele lui Pressler, întocmite pe această „bonitate a arboretelor".

O comisiune instituită în 1929 a opinat să se folosească pentru nevoile amenajamentelor, scara înălţ. medii, dedusă din tabelele de producţie ale lui Gerhardt (1923).

Putscher examinează avantajele nouei metode propuse şi arată că renunţarea la tablele lui Pressler, după 60 ani de întrebuinţare e compensată prin unificarea metodelor de studiu, în cadrul amenajamentului, în toate ţările germane.

A. Weissker.

Zur Ertragstafelfrage in Sachsen.

În legătură cu problema tablelor de producţie în Saxonia.

Cu ocazia schimbării metodelor de clasificare după bonitate a pădurilor în Saxonia, s'a pus şi problema tabelelor de producţie, de care să se poată face uz în amenajament, în locul celor ale lui Pressler. Autorul, studiind aplicabilitatea tablelor lui Gerhardt în diverse regiuni ale Saxoniei, le-a găsit foarte bune, în special pentru rărituri practicate în regiuni muntoase (Erzgebirge). Wobst un alt cercetător, arătase că aceleaşi table nu dau bune rezultate în regiunea colinelor joase, unde recomandă să se întocmească tabele de producţie locale.

Oficiul de amenajare saxon lucrează actualmente pentru punerea la punct a tabelelor lui Gerhardt, stabilind coef. de corecţie pentru diversele ţinuturi de vegetaţie ale ţării.

Heft 6.

Dr. Wappes.

Die Vorschläge des Reichssparkommissars zur Reform von Forstverwaltungen.

Propunerile comisarului pentru economii, asupra administraţiilor forestiere.

Şi în Germania se caută obţinerea de

economii, prin orice mijloc. In acest scop guvernul german a numit un expert, Dr. Raab, care să cerceteze gospodăria diverselor ţări. Wappes cercetează în cadrul acestui articol observaţiile expertului, în legătură cu problema ad-ţiei forestiere. Plecând dela valoarea pădurilor, Raab cercetează rentabilitatea acestora şi semnalează cauzele scăderii venitului net, stabilind „coeficienţi de exploatare, (Betriebskoeffizient) pentru adţiile din diferite ţări germane. Wappes insistă pentru introducerea sistemelor comerciale în ţinerea contabilităţii şi pentru instruirea continuă şi conştiincioasă a personalului. Cât despre reforme, raţionalizare, etc., autorul crede că acestea nu se pot obţine dela o zi la alta şi că trebuie ca personalul silvic să fie în sfârşit lăsat să lucreze pentru gospodăria productivă, nu pentru promovarea oricăror teorii ultra-raţionalizante.

A. v. Vietinghoff-Riesch.
Vogelschutz-und Waldhygiene.

Protecţia păsărilor şi igiena pădurilor.

Autorul arată importanţa păsărilor de toate neamurile, în combaterea animalelor vătămătoare pădurilor şi descrise mijloacele cele mai potrivite pentru adăpostirea, sporirea, colonizarea lor, etc.

D. A. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Nr. 9. September 1932.

Jahresversammlung der schweizer. Forstvereins in Zürich vom 26 und 27 August 1932.

Adunarea anuală a Societăţii forestiere elveţiene de la 26 şi 27 August 1932 în Zürich.

După cetirea raportului comitetului permanent al Societăţii, membrii au vizitat ocolul silvic al şcoalei superioare de silvicultură din Zürich.

In pădure le-a vorbit profesorul Schädelin despre:

Wozu dient das Lehrrevier?

La ce foloseşte ocolul silvic al Şcoalei?

Ocolul silvic al Şcoalei sup. de silvicultură din Zürich, a luat naştere la 1 Iulie 1927 prin cumpărarea pădurii Albisrieden.

Pădurea fiind cumpărată de curând, nu se pot da date cu privire la rezultatul lucrărilor începute. Arată însă la ce foloseşte ocolul şcoalei:

1) In primul rând, la practica elevilor. Pentru şcoala de silvicultură pădurea este tot atât de necesară, după cum este laboratorul pentru chimist.

Silvicultura elveţiană trebue să-şi facă apoi cercetările sale proprii. Nu mai trebue să trăească din cunoştinţele de împrumut ale silviculturii internaţionale. Viitorii silvicultori elveţieni trebuesc deprinşi a aplica din şcoală învăţămintele teoretice.

Cunoştinţele practice se pot lua însă şi din excursii. In Cantonul Zürich şcoala de silvicultură a fost întotdeauna bine primită. De sigur va fi primită la fel şi mai târziu în special pentru practica răriturilor şi a lămuririlor pentrucă ocolul şcoalei nu dispune de arborete regulate. Nu trebue să abuzeze însă de dreptul de oaspe.

2) In al doilea rând, ocolul şcoalei va trebui să servească pentru aplicaţiuni la silvicultură şi amenajament, din care să se tragă concluziuni pentru silvicultura elveţiană.

3) In al treilea rând, ocolul şcoalei trebue să servească pentru cercetările profesorilor. Numai cu cetitul din cărţi, cu practica din tinereţe şi cu excursiile de studii nu e suficient, căci pe lân-

gă știință, silvicultura în aplicare e o artă.

4) In afară de acestea, după cum proveniența seminței are importanță în crearea arboretelor, tot astfel și proveniența ideilor pentru viitorul pădurilor naționale.

H. Knuchel.

Über Stärkenstufen- und Stärkeklassenbildung.

Despre formarea categoriilor și claselor de diametre.

In economia forestieră elvețiană, în locul metodelor de amenajament bazate pe compartimente s'a adoptat metoda controlului. Trecerea la această metodă s'a făcut așa și din cauza lipsei de înțelegere dintre scopurile urmărite de silvicultură și amenajament. De acum înainte silvicultorul elvețian va trebui să se străduească pentru perfecționarea chestiunilor de detaliu.

Prin adoptarea metodei controlului s'a obținut mai multă libertate, dar s'a părăsit schema claselor normale de vârstă, care ne dădea o idee justă de felul cum e constituit capitolul lemnos de exploatare.

Acum totul se lasă la aprecierea silvicultorului. Această libertate trebue însă îngrădită, ca în loc de ordine să nu ne pomenim cu desordine în pădure.

De sigur nu ține nimeni să se introducă formule noui din gospodăria forestieră a altor țări. Se urmărește numai ca silvicultorul să aibe clar în minte scopul urmărit: Să obțină maximum de material lemnos de cea mai bună calitate din orice loc, și să scoată din pădure numai posibilitatea anuală.

De aceia, pentru controlul echilibrului, ce trebue să existe între producție și exploatare, s'a introdus inventarierea arboretelor din 10 în 10 ani. Cu acest prilej se cunoaște mărimea capitalului lemnos de exploatare, compoziția și creșterea arboretului.

Intrebarea ce se pune însă la executarea acestei inventarieri este:

1) De la ce diametru în sus să începem inventarierea?

2) Ce categorii de diametri să alegem?

3) Ce clase de diametrii oferă cel mai mare avantagiu la lucru?

Din practica de până aci se constată, că diametrul de la care se începe cu inventarierea variază cu intensitatea gospodăriei forestiere, cu dimensiunile arborilor și cu mărimea capitalului lemnos de exploatare.

De obicei se începe de la 16—18 cm. diametru, fiindcă numărul arborilor subțiri influențează puțin asupra volumului arboretului. Uneori se scoboară până la 10 cm., dar aceasta însemnează lux în cheltueli de muncă și capital.

In coprinsul articolului se dau date și se arată diagrame cu privire la alegerea diametrului inferior pentru inventariere în raport cu suprafața terieră și volumul arboretelor.

(urmează)

Ehrung eines Forstmannes.

Sărbătorirea unui silvicultor.

Pentru munca neprecupețită depusă de Inspectorul silvic Dr. F. Fankhauser în stingerea torentului Trachtbach, Consiliul Comunal din Brienz și societatea forestieră din cantonul Berna au pus o placă cu inscripția: „Dr. F. Fankhauser, inspector silvic federal, animatorul împăduririlor în Elveția. Comuna Brienz, Soc. forest. din Berna" și l-au sărbătorit cum se cuvine.

Nr. 10, Oktober, 1932.

H. Knuchel:
Über Stärkenstufen- und Stärkeklassenbildung (Schluss).

Despre formarea categoriilor și claselor de diametre (sfârșit).

1) Construirea categoriilor de diametre.

Acum 30 ani, în Elveția, diametrul lemnului tăiat se măsura în zoli întregi în lungimea în picioare. Mai târziu, precisiunea în măsurătoare a fost mărită. S'a cerut să se măsoare din cm. în cm. fără coaje sau chiar din 0,5 în 0,5 cm.

Această precisiune însă e greu de obținut din cauza umflării lemnului, din cauza resturilor de liber, din imprecisiunea compasului forestier, etc., și dă naștere la nemulțumiri în executarea contractelor din comerțul lemnului.

In picioare, arborii se măsoară, aproape pretutindeni în Elveția, din 2 în 2 cm.

Pentru amenajament se măsoară cu o rotunzime de 1, 2 sau 5 cm.

Avantagiile rotunjirii de 5 cm., întrebuințată de metoda controlului, sunt:

1) Ușurință în inventariere,

2) Impuținarea tabelelor și calculelor la jumătate,

3) Mărimea precisiunii în calcul.

Autorul propune o rotunjire de 4 cm.

1) Dă aproape aceiași precisiune ca cea de 2 cm. (Rezultatele sunt cu 6% mai mari la măsurătoarea din 4 în 4 cm decât la cea din 2 în 2 cm.).

2) Permite gruparea măsurătorilor anterioare din 2 în 2 cm.

2) Constituirea claselor de diametre.

In urma inventarierii întregului arboret se simte nevoia ca să se împartă capitalul lemnos în mai multe clase de diametre, ca să ne orientăm asupra formării sortimentelor și deci a valorii arboretelor.

In această ordine de idei, Biolley împarte arboretele în trei clase de diametre, după modelul silviculturii franceze:

17,5—32,4 cm. — lemn subțire
32,5—52,4 cm. — lemn mijlociu
57,5 cm. în sus — lemn gros.

Cerințele pieței și compoziția pădurii pot impune însă și o altă împărțire.

Această metodă ne permite să ne dăm seama cum e alcătuit arboretul și la ce diametre se va adăuga creșterea. Deci în ce mod va spori pădurea în valoare odată cu creșterea în materie.

Având în vedere cercetările sale, autorul propune 5 clase de diametrii:

16—24 cm. — 2 categorii de 4 cm.
24—36 cm. — 2 „ „ „
36—52 cm. — 4 „ „ „
52—72 cm. — 5 „ „ „
72 cm. în sus.

Această măsură să se generalizeze apoi în întreaga țară ca să se permită studii comparative nu numai în coprinsul unei păduri, dar și de la pădure la pădure.

M. Rad.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD ZEITUNG.

Aprilie, 1932.

Dr. Eckstein, Eberswalde.
Zur Biologie des Hausbockes, Hylotrupes bajulus L.

Asupra biologiei lui Hylotrupes bajulus.

Câteva complectări la biologia lui Hylotrupes baj. despre care autorul a mai scris și în alte numere ale revistei. (vezi

No. 52, 1920).

Hylotrupes baj. trăeşte deobiceiu în lemnul lucrat, în grinzi, mobile, etc.. Sboară în Iunie, depune, în Iulie, ouăle din care în 7—8 zile ies larvele. Se cunosc doi paraziţi ai acestei insecte.

Dr. Hesmer, Eberswalde.

Die Bedeutung von Waldbränden für Aufbau und Verjüngung europäischer Urwälder.

Rolul jucat de incendiu la refacerea şi regenerarea pădurilor virgine din Europa.

Un nou răspuns al d-rului Hesmer în jurul „teoriei focului" emisă de dr. Müller, teorie care a dat naştere în ultimul timp la o serie de polemici.

Pe scurt, autorul găseşte insuficienţa teoriei în lipsa de argumentaţie şi dovezi pozitive.

Dr. F. Eidmann, Buitenzorg.

Die niederländisch-indische forstliche Versuchsstation in Buitenzorg (Iava).

Staţiunea de cercetări forestiere din Buitenzorg. (Iava).

Cu ocazia instalării în noul local, autorul face istoricul înfiinţării şi desvoltării la care a ajuns institutul de cercetări din Buitenzorg.

Deşi a luat fiinţă relativ de scurt timp (1909), prin munca depusă de conducători şi graţie mijloacelor de care dispun a ajuns unul din primele institute de cercetări forestiere din lume, dispunând de o serie de secţii cu laboratoarele şi toate cele necesare cercetărilor moderne, precum şi organe de publicaţie.

Mai 1932.

Ing. Hans Schwarz, Wien.

Die klimatischen Bedingungen des besten Gedeihens der amerikanischen Schwarznuss (Juglans nigra) im Optimum ihres natürlichen Verbreitungsgebietes in Nordamerika als Anbauweiser dieser Holzart für Europa.

Condiţiile climaterice ale maximului de prosperitate a nucului american în optimum de vegetaţie în aria sa naturală din America de Nord ca indicator pentru cultivarea acestei specii în Europa.

Începând cu fixarea graniţelor geografice ale regiunilor din America de Nord care prezintă pentru nucul american „optimul climateric", autorul stabileşte în general caracterul climateric al acestui optim, dând apoi în cifre pe fiecare din factori.

Din paralela pe care o face între clima regiunilor din America de Nord şi a celor din Europa care prezintă asemănări, (determinate având în vedere caracteristicele stabilite), autorul crede că în următoarele regiuni din Europa se poate cultiva nucul american cu rezultat satisfăcător: regiunile joase ale m. Cantabrici, în Sud-Estul Franţii la oarecare depărtare de coastele mării, în Italia de Nord, vestul Jugo-Slaviei, Albania, Grecia şi Bulgaria (exceptând coastele de S-E).

Dr. A. Wobst, Steinbach.

Beiträge zur Fortentwicklung des sächischen Forsteinrichtungsverfahrens.

Contribuţii la desvoltarea metodei de amenajare saxonă.

(Lucrare premiată de universitatea din Tharandt şi publicată în trei numere consecutive ale acestei reviste, fiind însă de dimensiuni deosebit de mari, ne vom mărgini la câteva cuvinte, recomandând-o în mod deosebit).

Dela răsboiu s'au făcut în amenajamentul saxon o întreagă serie de înoiri cari au adus după ele alte probleme și întrebări cari se cer a fi complectate.

Autorul își propune, din analiza desvoltării luate sub influența literaturii publicate, îndeosebi a lui C. Wagner și a străduințelor lui Bernhard de a înlocui principiul uniformității pădurilor (în special de molift) tinzând spre regimul pădurilor de amestec, să stabilească progresele făcute.

Din noile idei și sisteme, asupra modului de plantare, combinare, îngrijire și regenerare, constau problemele noi care s'au ivit în legătură cu amenajarea, ordinea de exploatare, conducerea tăierilor și reglementarea posibilităților, probleme capitale din punct de vedere practic și științific, pe care autorul caută să le fixeze pe o bază teoretică, numai așa putându-și păstra scopul și drumul pe care trebuie să se desvolte.

Intre factorii care pot determina desvoltarea procedeelor în amenajament autorul deosibește două grupe:

a) silviculturale — de taxație

b) economice.

Din multele probleme pe care le poate ridica amenajamentul silvic, autorul se ocupă în mod deosebit numai de cele cari în Saxonia necesită o mai mare desvoltare, și anume:

I. Bazele de taxare în amenajament.

II. Reglementarea în spațiu (d. Räumliche Ordnung), — executare de planuri speciale.

III. Reglementarea posibilităților — cantitățile de lemn tăiat.

Iunie.

Dr. Baader, Giessen.

Der Stand der Forsteinrichtung von heute.

Stadiul actual al amenajamentului.

Amenajamentul silvic în stadiul de azi teoreticește se poate împărți în:

a) știința organizației economice.

b) știința reglementării posibilităților.

c) știința exploatării technice — cultura pădurii (Waldaufbau), la cari se mai poate adăoga amenajamentul aplicat.

Aceste ramuri au devenit cu timpul fiecare o disciplină aparte, cu complexul ei de probleme.

Din analiza în parte a fiecăreia din aceste disciplini, urmărind evoluția până în ziua de azi, autorul arată ce schimbări s'au făcut și discută problemele ridicate de literatura ultimilor ani. (C. Wagner).

Dr. M. Seeger, Emmendigen.

Gibt es einen Produkktionsfaktor Zeit?

Este timpul un factor de producție?

In literatura forestieră nouă, alături de sol, muncă și capital apare și „timpul" socotit de mulți ca al patrulea factor de producție. In modul cum este considerat „timpul" ca factor de producție, se pot deosebi două categorii. Prima exprimă timpul prin influența pe care aceasta o are de exp. asupra „calculului dobânzii compuse" (Borgmann), sau Endres „cel mai important factor al rentabilității silvice la aceleași împrejurări, este timpul", mai departe C. Wagner găsește o datorie a amenajamentului silvic să stabilească, în cazuri date cât i se poate atribui „timpului" ca factor de producție. Cea de a doua categorie consideră timpul direct ca factor.

Godbersen face următoarea clasificație: a) factori „materiali" sol și capital; b) factori „abstracți" muncă și timp

Alții refuză complect „timpului" această proprietate de factor de producție, la care se asociază și autorul, spunând că timpul poate folosi ca unitate de măsurare a efectului celor 3 factori, sol, capital și muncă, a relațiilor, în ce cantitate și calitate sunt de luat în procesul de producție ca să se obție un maximum de folos.

Scurtarea timpului se bazează pe o schimbare a alegerii, ordonării și întrebuințării fact. de producție, însă în așa fel ca să nu constituească primejduirea viitoare a unuia din factori. În silvicultură însă această scurtare a timpului este foarte restrânsă, producția fiind prea condiționată de factori climaterici, chimici, fizici, biologici.

Iulie.

Dr. Bender, Giessen.

Betriebswirtschaftslehre und Forsteinrichtung.

Gospodăria exploatării raționale și amenajamentul silvic.

Articolul cuprinde câteva discuții în jurul celor susținute de G. Reinhold care și-a propus în cartea sa „Grundriss der forstl. Betriebswirtschaftslehre" (Principiile științei economice a exploatărilor forestiere, Berlin 1931), să încadreze în sistemul didactic silvic această știință cu caracter general.

După ce redă pe scurt conținutul cărții lui Reinhold, autorul comentează luând în acelaș timp și atitudini în legătură cu următoarele probleme.

a) Raporturi între „amenajament" și „gospodăria exploatării raționale".

b) Principiul „raportului susținut" și „gospodăria silvică".

c) Legăturile dintre „economic" și „tehnic" în „gospodăria silvică".

Mai departe combate pe Reinhold care desparte complect „ordinea în spațiu" (d. räumliche Ordnung) de „amenajament", spunând că acesta trebuie privită ca o ramură specializată a amenajamentului care trebuie predată în școli și nicidecum la un loc cu „silvicultura" ca în sistemul didactic actual.

Dr. R. Lipp, Darmstadt.

Ums Wirtschaftsziel.

Apropos de idealul economiei.

Prin măsurile de raționalizare acomodată crizei actuale s'a redus numărul personalului și lucrătorilor cu ziua, în mod simțitor, mărindu-se astfel și mai mult numărul celor fără lucru.

Autorul pledează pentru mărirea taxelor vamale, în felul acesta creindu-se lemnului intern avantaje care s'ar răsfrânge asupra întregii economii naționale germane.

Hans Braun, Oberammergau.

Die leicht verlegbare Hängebahn.

Funicular ușor instalabil.

Un răspuns la aplicarea „funicularului suspendat" construit de Kohlshorn și descris în această revistă în No. 1 Ianuarie 1932.

Autorul spune că în urma probelor făcute, rezultatul este cu mult depărtat de cel preconizat de constructor.

August.

Dr. Eichhorn, Karlsruhe.

Die Bilanz der Jahre Philipp.

Bilanțul anilor lui Philipp.

Autorul face un „bilanț psychologic" al activității și măsurilor luate în timpul conducerii districtului silvic Baden de către consilierul silvic de stat, Philipp.

F. Graner.

Dobel, Rentkammerseite und Klosterseite.

De partea casei de venituri sau de partea mănăstirii din Dobel.

Despărțirea satului Dobel din timpuri istorice în două părți, a dat naștere la neînțelegeri asupra exploatării unei păduri, neînțelegeri cari se continuă și azi.

Dr. Möbius,

Ein neues Verfahren zur Holzzellstoffgewinnung.

O nouă metodă de obţinere a celulozii.

Această nouă metodă constă în înlăturarea inconvenienţelor opuse de răşinoase la prepararea celulozii. Metoda chimică a fost găsită în institutul silvic Hann-Münden de către profesorii Wedekind şi Engel.

Th. Rad.

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 2, Februarie 1932.

Editorial. Permissive self help for the lumber industry.

Ajutor propriu admisibil pentru industria lemnului.

Editorul şef ţine de drept şi cu cale acţiunea marilor industriaşi de lemne, îndreptată spre modificarea sau chiar abrogarea legilor existente contra trusturilor: legi cari împiedică numai stabilirea preţurilor şi efectuarea echilibrului între producţiune şi consum.

Ralph C. Bryant:

More practical aid and information: the sine qua non for private forestry development in the southern pine region.

Mai mult sprijin practic şi informaţie: sine qua non-ul desvoltării silviculturii private din regiunea sudică de pini.

După autor, e mai urgentă nevoie de a face cunoscut proprietarilor particulari de păduri metodele şi uneltele cele mai probate ale exploatărilor silvice, decât a scrie teze avântate, abstracte, pe care publicul nu le înţelege, prin urmare nici nu le poate aplica.

A. S. Boisfontaine:

The small mill—its awakening and development.

Ferestrău mic — naşterea şi desvoltarea lui.

Mai mult decât jumătate din producţiunea de cherestea a statelor sudice provine din ferestraie mici, în parte portabili. Acestea au avantaje incontestabile, care le asigură existenţa şi însemnătatea, dar au şi multe desavantaje care rezultă în demoralizarea pieţelor.

P. A. Herbert:

The gouvernmental organization and the financing of forest communities in the south.

Organizaţiunea guvernamentală şi finanţele comunelor forestiere din Sud.

Autorul crede, că problema impozitelor după terenuri păduroase exploatate şi părăsite, priveşte mai mult specialistul în finanţe, decât pe silvicultor. De aceea, la legiferarea silvică, dacă nu vrea să rămână legea o literă moartă, silvicultorul trebue să consulte şi pe expertul financiar.

F. G. Wilson:

Wisconsin's county forest program.

Programul statului Wisconsin pentru păduri judeţene.

În Wisconsin, terenurile păduroase exploatate şi părăsite pentru a evita plătirea impozitului, revin judeţului şi nu statului; fapt ce complică situaţia. Circa 160.000 ha. e suprafaţa acestor terenuri. Autorul face cunoscut măsurile luate de către stat pentru resolvarea acestei probleme.

C. Edward Behre:

Somme aspects of the forest planting situation in the northeast.

Câteva aspecte ale situației plantațiunilor din nord-est.

In partea nordestică a U. S. A. anual din fiecare 5 ha. teren agricol părăsit, numai 1 ha. se restituie pădurii prin plantație. Autorul, arătând importanța enormă a acestei probleme, ține necesar ca prin îmbunătățirea metodelor de plantare și prin reducerea costului, plantațiile să se facă într'un ritm mai accelerat.

A. L. Mac Kinney and C. F. Korstian:

Felling, girdling and poisoning undesirable trees in forest stands.

Tăierea, cercuirea și otrăvirea arborilor inutili din arborete.

Comparând aceste trei metode din punctul de vedere al timpului și al cheltuielilor, autorul dă prioritate otrăvirii.

Roy Headley:

Recent mechanical and other innovations in national forest fire control.

Cele mai recente inovațiuni mecanice și alte reforme în combaterea incendiilor silvice.

In 1931, suprafața arsă a rămas sub media ultimilor 5 ani. Cauza acestui fapt este desvoltarea organizării, dar mai ales îmbunătățirea uneltelor și construirea drumurilor și potecilor de apărare. Autorul dă câteva indicații relativ la evoluția viitoare.

J. D. Coffman:

Opportunities in park work.

Oportunități de activitate în parcuri naționale.

Desvoltarea parcurilor naționale a luat așa de mari dimensiuni, încât autorul recomandă a instrui specialiști pentru conducerea lor technică și administrativă. Schițează programul de studiu al viitorului „ofițer de parc", care între altele va trebui să învețe și Glaciația, Vulcanologia, Archeologia, Paleontologia, Antropologia, Ethnologia, lucrările în muzeu inclusiv technica preparărilor, etc.

Edward C. M. Richards:

Somme impressions of European forestry.

Câteva impresii despre silvicultura europeană.

Un elogiu la adresa silvicultorilor din Europa.

Autorul, dela psychologia generală a publicului față de pădure, peste principiile și metodele silviculturii, până la simplul fapt că în Europa n'a văzut hârtiile și murdăriile aruncate lângă drumuri, obicinuite în America, e încântat de tot. Constată că America e încă departe de gradul de desvoltare al silviculturii europene.

James L. Averell:

American forest literature from a bibliography point of view.

Literatura forestieră americană din punct de vedere bibliografic.

Secția de cercetare a Serviciului Forestier din U. S. A. adună toate cărțile și articolele literaturii forestiere din America de Nord. După secționare, au rămas pentru a se înregistra și clasifica aprox. 33.000 lucrări cu caracter silvic. Mari greutăți fac articolele cu titluri obscure, care nu reflectează potrivit conținutul. Autorul roagă pe viitorii autori de a lua în considerare acest fapt.

Warren F. Hale:

Drowned forests.

Păduri înecate.

Pe țărmurile Oceanului Atlantic din America de Nord, 10—20 m. sub nivelul apei s'au descoperit rămășițele unei păduri străvechi, compuse din speciile Strobus, Tsuga, fag şi cedru alb sudic. Cauza innecării nu s'a stabilit încă; câţiva geologi sunt de părere că în urma topirii gheţarilor imenşi din epoca glacială, cari după estimaţie ar fi acoperit 6 milioane mile pătrate, având o grosime medie de 1000 m., nivelul mării s'a ridicat cu aprox. 70 m. Aceste păduri preistorice dau atât silvicultorilor cât şi geologilor şi paleontologilor o ocazie rară pentru studiu.

Henry Schmitz:
Some problems in forest education.

Câteva probleme ale educaţiei forestiere.

Educaţia forestieră din America Nordică fiind încă prea recentă, are multe neajunsuri notorii. Autorul propune câteva îndreptări cu vedere la pregatirea elevilor, cari doresc să intre în serviciul statului.

F. Páll.

L'ALPE.

No. 2—3. 1932.

L'attività della milizia nazionale forestale nell' anno IX.

Activitatea miliţiei naţionale forestiere în anul IX.

După raportul generalului Agostini, rezultă că în anul 1931 s'a plantat 42 milioane de puieţi şi s'a semănat 254.000 kg. de sămânţă.

Aldo Andreocci.
Criteri di sistemazione montana.

Criterii de sistematizare la munte. (5 pag.).

Articolul începe prin a arăta pagubele cauzate de fenomenul torenţial şi în special de înălţarea continuă a albiilor cursurilor de apă.

Lucrările de întreprins în vederea preîntâmpinării şi vindecării răului sunt acelea de fixarea albiei şi împădurirea versanţilor.

Se arată că barajele de reţinere sunt eficace pentru motivul că dau rezultate imediate, aşteptând ca lucrările din basinul de recepţie să manifesteze în rându-le eficacitatea lor.

Se vorbeşte în fine şi de situaţiile când sunt posibile plajele de depozit.

Francesco Caldart.
L'abete va scomparendo.

Bradul este pe cale de dispariţie. (7 pag.).

Este vorba de regresiunea bradului din văile reavene şi de pe versanţii nordici din masivul păduros Sila, regresiune care se atribue invaziunii fagului.

Ugo Volanti.
I limiti di convenienza dei Miglioramenti dei pascoli montani.

Limitele în cari este posibil să se facă lucrări de ameliorațiune pastorală. (7 pag.).

Lucrările trebuesc justificate de avantagiile directe sau indirecte ce prezintă. Se arată aceste avantagii, iar dintr'un exemplu ales în acest scop, autorul deduce că cheltuelile nu trebue să depăşească 1300—1700 lire de cap de vită mare.

Ulderico Tegani.
I torrenti di Messina.

Torenţii dela Mesina. (8 pag.).

Se face descrierea peisagiilor torenţiale din jurul oraşului Mesina şi arătarea lucrărilor.

Mario Zucchini.

Avvicendamento colturale e miglioramento dei prati e dei pascoli nell' Appennino centrale.

Asolament cultural și ameliorarea fânețelor și pășunilor din Apeninii centrali. (6 pag.).

C. Magno.

Esperimenti sul trapianto estivo del Pino Nero.

Experiențe asupra repicajului de vară al pinului negru. (2 pag.).

Repicajul dela sfârșitul lui Septembrie a dat o pierdere de 18% puieți de 15 cm. înălțime medie, cu creșterea anuală în înălțime de 6—10 cm.

Repicajul din Aprilie a dat o pierdere de25% și puieți de 10 cm. înălțime medie, și cu creșterea anuală în înălțime de 1—6 cm.

No. 4—5 932.

A. Marendi.

Il valore economico delle latifoglie à legname pregiato. (7 pag.).

Despre valorea economică a esențelor foioase cari produc un lemn căutat.

Italia cheltuește anual 20 milioane lire pentru a cumpăra lemne exotice, dar cari ar putea fi înlocuite, în mare parte, cu lemnele unor specii foioase indigene.

L. Senni.

Il noce: Juglans regia (7 pag.).

O monografie a nucului. Italia produs în 1930 — circa 224.000 quintale de nuci.

Penaroli,

Gli olmi (7 pag.).

Ulmii.

Se dă caraterele botanice ale diferitelor specii de ulm, cum și distribuția lor în Italia. Se arată maladiile și paraziții lor

Aldo Pavari.

Lo spaccasassi o Bagolaro.

Celtis Australis (6 pag.).

Cum și unde vegetează, calitățile și folosințele lui. Sfaturi în vederea culturii lui din punct de vedere industrial.

Alessandro de Philippis.

I ciliegi selvatici (5 pag.).

Cireșii sălbateci.

În Italia, 4 specii spontane. Descrierea lor. Prunus avium, Pr. cerasus, Pr. mahaleb și Pr. padus.

Prunus avium este preconizat în terenurile permeabile din Castanetum și din partea inferioară a fagetumului.

Adriano Fiori.

Cenni botanici sur genere Acer (7 pag.).

Caracterele botanicee ale genului Acer.

Aldo Pavari.

Gli Aceri nella selvicoltura italiana. (9 pag.).

Acerineele în silvicultura italiană.

Din cele 5 specii de arțar din Italia, autorul face descrierea a 2 grupuri: un grup hydrofil și de munte: Ac. platanoides, Ac. pseudoplatanus și Ac. opalus; altul, xerophil: Ac. campestre și Ac. monospessulanum.

Acer platanoides ar fi tipic de climat rece (Picetum), caracteristic Europei septentrionale și orientale; Acer pseudoplatanus, din contra, este occidental și meridional.

Se face monografia fiecărei specii.

Andrea Giacoble.

I frassini (7 pag.).

Frasinii.

O punere la punct a chestiunii frasinilor: caracterele lor botanice, produsele şi folosirea lor în lucrările de reîmpădurire din terenurile dificile.

Puccher Passavalli.

Le principali malattie degli Aceri, dei frassini e dei noci (7 pag.).

Principalele maladii ale acerineelor, frasinilor şi nucilor.

A. Har.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini forestiere).

Caetul 7, 8.

Dr. G. Lunez

Problemele crizei din economia forestieră mondială.

Pădurile au pierdut pretutindeni din rentabilitatea lor, iar criza generală se resimte grav şi în economia forestieră a tuturor ţărilor.

Soluţiile propuse pentru remedierea crizei, se împart în două categorii:

1) Măsuri cu caracter politic (Protejarea produselor interne, plasarea supraproducţiei pe pieţele străine, schimbarea tarifelor de transport pe C. F. R. şi apă, scăderea impozitelor, înfiinţări de sindicate de lemne, restabilizarea creditului forestier, etc.).

2) Măsuri cu caracter economic (aplicarea regenerărilor naturale, schimbarea speciilor şi creare de masive amestecate, ridicarea revoluţiei, împădurirea terenurilor goale şi necultivate, îmbunătăţirea solului, standardizarea produselor forestiere şi a procedeurilor întrebuinţate etc.).

Aplicarea măsurilor cu caracter economic este datoria proprietarilor de păduri cari însă fără o politică bine dirijată a conducătorilor statelor nu pot păşi la realizări.

St. Vági:

Despre formarea materiei organice din sol, legătura acestora cu materiile anorganice din sol şi cu clima.

Formarea „humusului saturat" (Mullhumus) depinde în primul rând de factorii climei. Este o formaţie caracteristică regiunilor semi-aride şi semi-humide. Humusul saturat din cernoziomul stepei ruse, prezintă o reacţiune neutră, se dizolvă în apă, formând o dispersiune grosolană. Conţine 55% carbon. Il găsim şi într'o climă perhumidă pe soluri numite rendzine. Saturaţia în acest caz este provocată de Ca.

„Humuşul nesaturat" (acid) are o puternică acţiunea asupra profilului solului. Prin mărirea acidităţii se formează solurile cenuşii de pădure, semi-podzolite şi podzoluri. Aciditatea se datoreşte hidrogenului disociat din grupul COOH. Formarea acestui humus se datoreşte în mare parte ciupercilor şi mucegaiurilor. Bacteriile din sol n'au aproape nici un rol. Conţine 62% carbon. Impiedică regenerarea pădurilor.

„Humusul brut" putrezeşte foarte greu şi formează o crustă rezistentă, aproape de suprafaţa solului. Desfundarea numai a solului nu ajută cu nimic în cazul regenerării. In Danemarca, aceste soluri au fost cultivate mai întâi timp de 3—4 ani cu plante agricole şi îngrăşate cu cantităţi mari de calciu, apoi s'a procedat la împădurire.

Dr. D. Fehér:

Problema biologiei solurilor într'o silvicultură modernă.

(Conferinţă ţinută de autor în Finlanda şi Suedia în 1932).

Autorul caută să răspundă pe bază de

cercetări minuțioase de laborator, la următoarele chestiuni:

1) Producția de acid carbonic din sol.

2) Schimbul de materii azotoase.

3) Cum se comportă (calitativ și cantitativ) bacteriile și protozoarele din sol, în legătură cu factorii ecologici din jurul lor.

Cercetările s'au făcut în 15 regiuni de experiență, distribuite în Ungaria, Germania și țările nordice.

Producția în acid carbonic variază periodic în raport în special cu temperatura și umiditatea solului. Când acești factori împreună cu aerisirea solului sunt într'o proporție optimă, producția în acid carbonic este mult favorizată (vara). În ceea ce privește puterea de asimilare a vegetației, aceasta este mai mare în cazul unei tăieri rase decât în cazul tăerilor succesive (lumina).

Se poate spune mai departe că cea mai mare cantitate de azot în sol găsim la sfârșitul verii. Experiența arată că atunci când un maximum de bacterii nitrificante coincide cu un minimum al procesului de denitrificare, urmează imediat sau cel mai târziu, după 1—2 săptămâni, o majorare a cantității de azotați din sol. Activitatea bacteriilor cari acumulează azotul este puternic influențată de pH-ul solului.

Gh. Ronat.

Pădurea și impozitul agricol.

Pădurea nu poate să suporte decât un sistem de impunere, bazat pe principii economice iar nu pe fiscalitate.

Anuitatea solului arată azi pretutindeni valori negative. Este clar că impozitul agricol care se plătește azi se bazează pe anuități fictive ale solului.

Agricultorul poate să se acomodeze întrucâtva cerințelor timpurilor (gosp. intensive și extensive), iar o fabrică dacă nu mai rentează se include. Altfel este cu pădurea, în care se investește de la creiare și până la exploatare, când proprietarul pădurii nu mai poate influența asupra factorilor cari determină în acel moment rentabilitatea pădurii.

Soluția: Impozitul să se plătească ulterior și sub formă de impozit pe venit sau cifra de afaceri. În felul acesta, proprietarul plătește un impozit real, iar într'un caz de criză generală, impozitul mărit față de posibilitatea de plată se va putea repartiza în mod just între proprietar și consumator.

I. Kon.

SUMARSKI LIST.

N. 6, Iunie 1932.

Drag. S. Petrovic.

Tablele coeficienților de formă și volumelor pentru pinul negru în masivul Morihovo.

Cu ocazia întocmirii unui amenajament, autorul a stabilit pentru masivul Morihovo, un tarif de cubaj cu două intrări (diametru și înălțime) și o tablă a coeficienților de formă.

Ing. A. Panov:

Paltinul în Bosnia.

Exemplarele de Acer pseudoplatanus și Acer optusatum crescute în Bosnia, în aceste vremuri de depreciere generală, sunt căutate încă la preț ridicat.

Lemnul lor se întrebuințează în industria mobilelor — placaj — și comportă o mare atenție, atât la doborîre cât și la transport. Se prelucrează în străinătate din cauza lipsei fabricelor de furnir în Jugoslavia.

Ing. T. Spanovic:

Regenerarea pădurilor inundate.

Se expun procedeele cele mai eficace pentru regenerarea pădurilor inundate, formate în majoritate din plop și salcie.

No. 7. Iulie 1932.

Ing I Suric:

Asupra beneficiului antreprizei.

Analiza formulelor lui Bartha și Waszner arată că prima, deși mai corectă, este mai puțin întrebuințată, în timp ce a doua, mai puțin corectă, mai complicată, este mai mult întrebuințată.

No. 8-9. August-Septembrie 1932.

Asupra timpului plantațiunilor în special cu pueți înfrunziți.

Se expune rezultatul încercărilor făcute în pepiniera facultății forestiere din Zagreb, prin transplantarea pueților înfrunziți. Încercările s'au făcut cu pueți de: Fraxinus excelsior și americana, larice, ulm, paltin, etc., de unu și doi ani cu o înălțime medie de 18 cm.

Ținându-se pueții bine ambalați 6 zile și apoi plantați, s'a observat un foarte mic procent de neprindere.

Dr. Iosif Balen.

Chestiunea semințelor forestiere.

Se tratează problema semințelor forestiere din punct de vedere al politicei de stat.

Streten Rosic

Regularizarea scurgerii apelor în viiturile torențiale.

Inspirat de Scipion Gras, autorul face descrierea unui nou sistem de reținere parțială a materiilor solide în viiturile torențiale.

Între baraj și „Labirint”, în viiturile mari, materiale solide se depun pentru ca de îndată ce apa se limpezește, ele să fie antrenate din nou, fără a mai cauza stricăciuni.

I. P. Z.

LESOVODSCA MISAL

(Gândul silvicultorului).

Organul de publicitate trimestrial al Soc. silvicultorilor academicieni bulgari.

Anul I. Nr. 1.

T. Dimitroff.

Legislația forestieră.

Autorul trece în revistă istoria legislației forestiere a popoarelor mai vechi, civilizate și a celei din Bulgaria și analizează mijloacele de care trebue să se servească un popor tânăr în materie de legislație forestieră, atunci când caută să asigure condițiile favorabile realizării unui progres în domeniul economiei sale forestiere.

V. Stoianoff.

Pășunatul în păduri.

Se discută problema pășunatului în păduri, din punctul de vedere forestier și economic.

Pe baza statisticelor se arată, că în Bulgaria nu există nici o posibilitate să fie hrănite atâtea animale câte sunt în prezent.

Producția anuală de plante furajere ajunge numai la 1/5 din numărul actual al vitelor, iar restul de 4/5 se nutrește prin pășunat.

Prin aceasta se cauzează pădurilor mari pagube în creșterea lemnului. Consecința: micșorarea producției.

Pentru reglementarea pășunatului se recomandă următoarele. — Separarea pădurii de pășune.

— Mărirea teritoriului de islazuri nu numai pe socoteala pădurilor ci și a terenurilor agricole.

— Îmbunătățirea stării plantelor din islazuri.

— Restrângerea numărului vitelor și în special al caprelor.

— Mărirea productivității animalelor domestice.

— Introducerea vacilor în locul caprelor.

Siracoff G.

Raționalizarea economiei noastre forestiere.

O ridicare a venitului net este posibilă numai printr'o ridicare a venitului brut și o micșorare a cheltuelilor. Cum venitul brut al pădurilor bulgare este extraordinar de mic (în ceeace privește pădurile aparținând Statului), — se urcă în mediu, pentru perioada 1926—1928, numai la 0,84 mc. și cca. 80 lei pe an și pe ha., — străduințele silvicultorilor bulgari trebue să se îndrepte spre ridicarea producțiunii, respectiv intensificarea economiei. Având în vedere condițiile din Bulgaria ,intensificarea economiei forestiere nu se poate face decât treptat și anume, începând cu creiarea câtorva ocoale model.

T. Ivanceff.

Criza în domeniul economiei rurale forstiere.

Criza economică generală a avut repercusiuni și în agricultură provocând un șomaj și printre lucrătorii rurali. O intensificare a economiei forestiere i-ar putea ajuta, dându-li-se de lucru în pădure. Mai târziu, mulți dintre ei ar deveni lucrători permanenți.

Pentru aceasta e necesar mai întâi să se pună la dispoziție capitaluri. Totuși, și acum trebue să se găsească mijloace pentru a se întrebuința lucrătorii la drumuri de pădure, construcții, lucrări culturale, etc.

Nr. 2, 1932.

T. Ivanceff.

Prețul lemnului în Bulgaria și bugetul secțiunii pădurilor din Ministerul de Agricultură bulgar.

Criza economică acută din ultimii ani a provocat o scădere a prețurilor la cele mai multe produse ale economiei naționale.

Lemnul face însă excepție (în Bulgaria).

Astfel, notând cu 100 prețurile din 1926, cele din 1931 sunt: 103,8 pentru scânduri și 99,4 pentru grinzi (de rășinoase). Lemnul de foc a scăzut însă cu 9,3%, iar cărbunele de lemn cu 12,7%.

D. Stefanoff.

Asupra regenerării naturale și împăduririi artificiale a suprafețelor incendiate din ocolul silvic Foten.

Cu puține excepții, regenerarea naturală pe întinsele suprafețe incendiare (21% din suprafața totală a ocolului) nu s'a făcut mai ales din cauza pășunatului oilor. Se observă însă pe porțiunile inaccesibile istalarea lui P. tremula. Salix silesiaca, sau chiar arborete tinere, de aceeași vârstă, deja închise, de Pinus silvestris.

Solul suprafețelor incendiate este deja sălbatăcit. Pe stațiunile cele mai rele stăpânește Brukentalia spiculifolia; pe altele ceva mai bune dar uscate: Cytisus hirsutum, Vaccinium vitis idaea și Genista rumelica; pe stațiunile mai noui: Vaccinium myrtillus, iar pe cele mai bune Rubus idaeus.

Impăduririle artificiale au început chiar dela creiarea ocolului, din 1911. Până în 1931 s'a lucrat pe o suprafaţă de 1600 ha, pentru care s'a întrebuinţat 1680 Kgr. de sămânţă (brad şi molid) şi circa 1.000.000 (un milion) puieţi de brad şi molid.

Până în 1915, lucrările de împădurire se făceau pe suprafeţe mici (100 ha în cinci ani), pentrucă erau cheltueli mari: 10.000 Leva p. ha.

In timpul răsboiului şi până în 1923 nu s'a făcut nimic. Dela această dată, lucrările s'au reluat mai cu intensitate, împădurindu-se 1700 de ha, cheltuindu-se 1.300.000 Leva. Pentrucă s'a lucrat însă fără nici o normă, rezultatele, cu rari excepţii, sunt nemulţumitoare.

Numai 80 ha pot fi considerate ca reuşite, ceeace înseamnă că un ha a costat (rotund) 16.000 leva. Aceste rezultate nefavorabile au fost cauzate numai de lipsa de organizaţie. Mai trebue avută în vedere şi seceta din 1928.

La recenzii găsim „Agenda silvicultorului", ediţia II-a, 1932, a dd. Prof. T. Dimitroff şi Stărsenoff. Conţine 200 pag. cu adnotaţiuni privitoare la păduri, vânat şi pescuit.

E o agendă în felul aceleia a dd. Prof. Stinghe şi Sburlan.

T. P.

INFORMAȚIUNI

AVIZ

Consiliul nostru de Ad-ţie, în şedinţa din 9.12.1932, a aprobat principial operaţia de cumpărare-vânzare in comision a loturilor de la Techirghiol, aparţinând membrilor Corpului Silvic.

Rugăm colegii care-i interesează această operaţie să ne remită cererile însoţite de planul lotului (cu suprafaţa, No. lotului, unde este situat) precum şi preţul.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor
a Corpului Silvic

— Rugăm insistent pe toţi colaboratorii noştri să ni trimită articolele (ori recenziile) scrise numai pe o singură faţă a hârtiei, şi de-i posibil, la maşină.

— Potrivit D. M. No. 17308/932 — vânătoarea epurilor, se va închide pentru ţara întreagă, în seara zilei de 31 Decembrie a. c.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor poate acorda autorizaţiuni speciale pentru intervalul 1—15 Ian. 1933, pe baza avizului motivat al Inspectoratului judeţean de vânătoare şi al Consiliului permament de vânătoare.

— Prin D. M. No. 16364/932 — s'au aplicat dispoziţiunile art. 35 din L. V. pentru întreg judeţul Turda.

— Prin D. M. 16801/932 s'a revenit în parte asupra Deciziei Minist. No. 3954/931 — permiţându-se vânătoarea mistreţilor cu începere dela 1 Ian. 1933 pe terenul Com. Vişeul de sus din Jud. Maramureş.

— Prin Dec. Min. No. 15573/932 — s'a oprit vânătoarea epurilor în întreg Jud. Caraş, până la 1 Oct. 1933.

Această restricţiune este prelungită, până la 1 Noembrie 1933, pentru comunele: Gornia, Berzasca, Mercina, Vrani, Ciuchici, Potoc, Măcovişte, Ramna, Bocşa Montană Oraviţa, Jurjova, Iertol, Iam Vrăniuţ, Petrilova, Secolar, Bozevici, Bocşa Română, Ciclova Montană şi Văliug.

Pe terenurile Comunelor: Câmpia, Gârnic, Răcăjdia, Sicheviţa şi Insula Ostrov (com. Moldova Veche). Vânătoarea epurilor în perioada 1 Oct.—31 Dec. 1933, se va putea face numai la picior şi numai de două ori pe săptămână.

— Prin Decizia Ministerială No. 16224/932 — s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat, până la 31 Dec. 1933, pe terenurile Comunelor Hernescova şi Stanciova din Jud. Timiş.

— Prin Deciz. Minist. No. 15692/932 — s'a oprit vânătoarea potârnichilor, până la 31 Dec. 1934, în întreg judeţul Romanaţi.

— Prin Deciz. Minist. 15678/932. s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor, până la 31 Dec. 1933, pe terenul Comunei Gaiul Mic din Judeţul Timiş.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA NOEMBRIE, 1932

I. Piaţa internă

Bucureşti

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.000	6.200	6.300
Cer rotund . .	6.700	7.000	7.100

In ţară, preţul lemnului de foc în luna Octombrie 1932, pe vagon la staţia de încărcare, a fost:

	Fag	Stejar	Div. tari
Botoşani	3.700	3.500	3.400
T.-Severin	—	5.000	—
Orăştie	2.700	—	—
Chişinău	—	7.000	—
Bazargic	—	7.300	—
Slobozia	—	6.400	—
Sibiu	4.300	3.500	—

II. Piaţa externă

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 15 Noembrie 1932. Baza 24 mm, preţurile în pengöe, la graniţa ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ tombant, fără cl. IV	100—105

Brad cl. IV românească	50— 52
Molid „ „	68— 70
„ B. W. (construcție)	90— 92
Material de geluit	78— 80
Lețuri și căpriori	50— 52

Şipci

Şipci scurte de 1 m. 26; 1,25 m. 29; 1,50 m. 32; 2 m. 36; 2,50 m. 32; 3 m. 46; 3,50 m. 44 pengöe.

Molid cl. V român lată	48— 50
Brad „ „ „	40— 42
Jaluzele	28 — 32
Cioplitura	28— 30

Manele de 7—8 cm. 22—24 fileri; de 9—11 cm. 28—30 fileri bucata.

Tombat scurt 3—3.50 m.	—
Marfă îngustă.	—

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 700 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la:

Békéscsaba	311.60 P.
Csongrád	351.60 P.
Debrecen	286.60 P.
Lököshaza.	321.60 P.
Makö	336.60 P.
Szeged	336.60 P.

(După „Magyar Fakereskedö")

Viena

Noembrie 1932.

Prețul pe mc. în schillingi, paritate ab vagon stația de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz), 4—6 m. dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid și brad, **ab Viena:**	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	92
Dulgherie (Bauware), 26 mm: 18—32 cm 4—6 m.	47
Dulpi (Gerüstpfosten) 50 mm. 16 cm.	48
Scânduri de lăzi (Kistenware)	39
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	50
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	51
Lețuri (Latten) 4—6 m. 20/50 mm.	50
Bușteni de foioase etc., ab stația de încărcare:	
Plop, dela 30 cm.	—
Stejar, dela 30 cm. 2—5 m.	—

Frasin, dela 30 cm, 3—6 m.	—
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm.	—

(După „Int. Holzmarkt")

Praga

10 Noembrie 1932

Preţul pe mc. în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m, cel puţin 8 cm. la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad 10—14 şi 15—19 cm., 100—110 Kc; 20—24, 112—120 Kc; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 0 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm. 105—115 Kc; 20—24 cm. 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad, 1 m. dela 7 cm. 90—105 Kc. ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1.60—1.90 Kc. metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I, 26 mm. 18—24 cm. 550—580 Kc; 25—32 cm. 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm. 3—6 m. 8—14 cm. 180—200 Kc. ab Praga.

(După „Carpathia")

Franţa

Preţuri pe mc. în franci fr., în prima jumătate a lunii Noembrie 1932; partizi în vagoane complete, staţia de încărcare pe reţeaua principală;

Brad.

Provenienţa: Ain.

Frize şi dulapi, debitări obişnuite, 245—255; căpriori de 3—7 m. 236-245; cherestea de construcţie, după comandă, lungă, 240—280; parchete 7.50 fr. m²; scânduri de 27 mm. 230—240.

Provenienţa: Isère.

Dulapi şi frize, 260—270; căpriori, 250—260; scânduri 27 mm., construcţie, 260—270; scânduri de lăzi, 250—260.

Molid, din Savoia:

Sc. 15, 18, 35 mm: cl. I, 550 fr.; cl. II, 500 fr.

Sc. 27 mm: cl. I şi II, 475 fr.; cl. III, 260 fr.

Marfă de cofrage 230/235.

(După „La Mercuriale des Bois")

B

LUNA DECEMBRIE, 1932.

I. Piaţa internă.

Bucureşti

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.600	6.800	6.900
Stejar	6.800	7.000	7.000
Cer	7.300	7.600	7.600

Preţul lemnului de foc în ţară, în luna Decembrie 1932, pe vagon, la staţia de încărcare:

	Fag.	Stejar	Div. tari
Chişinău	—	7.000	—
Bălţi	—	6.800	6.100
T. Măgurele	—	5.300	—
Lugoj	4.100	4.100	—
Moldova-Veche (port)	3.600	—	—
Mehadia	2.800	—	—
Dorohoi	—	3.200	—
Tecuci	5.200	—	—
Cugir	2.200	—	—
Făgăraş	4.100	—	—
T. Severin	—	4.300	—
Slobozia	6.200	6.400	—

II. Piaţa externă.

Buda-Pesta.

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 10 Decembrie 1932. Baza 24 mm, preţurile în pengöe, la graniţa ungară:

Molid tamplărie, fără B. W.	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 52
Molid cl. IV românească	68— 70
Molid B. W. (construcţie)	90— 92
Material de geluit	78— 80
Leţuri şi căpriori	50— 52

Şipci

Şipci scurte de 1 m, 26: 1,25 m. 29; 1,50 m. 32; 2m. 36; 2.50 m. 32; 3 m. 46; 3.50 m. 44 pengoe.

Molid cl. V român lată	48—50
Brad cl. V român lată	40—42

Jaluzele	27—32
Manele de 7—8 cm, 22—24 fileri; de 9—11 cm, 28—30 fileri bucata.	
Tombant scurt 3—3,50 m.	—
Marfă îngustă	—
Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 700 pengöe.	
Lemnul de foc românesc, la:	
Békéscsaba	311.60 P.
Csongrà	351.60 P.
Debrecen	286.60 P.
Lököshaza	321.60 P.
Makö	336.60 P.
Szeged	336.60 P.

(După „Magyar Fawereskedö")

Viena.

20 Decembrie 1932.

Preţul pe mc în schillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholb), 4—6 m. dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, ab Viena:	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	90
Dulgherie (Bauware), 26 mm: 18—32 cm. 4—6 m.	45
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm. 16 cm.	45
Scânduri de lăzi (Kistenware)	39
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m, 10/13—15/15	48
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	49
Leţuri (Latten) 4—6 m, 20/50 mm.	50
Buşteni de foioase etc., ab staţia de încărcare	
Plop, dela 30 cm.	—
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m.	—
Frasin, dela 30 cm, 3—6 m.	—
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm.	—

(După „Int. Holzmarkt").

Praga.

15 Decembrie 1932.

Preţul pe mc în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m, cel puţin 8 cm la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad 10—14 şi 15—19 cm. 100—110 Kc; 20—24, 112—120 Kc; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad și pin. 10—14 și 15—19 cm. 100—110 Kc; 20—24 cm, 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifolz) molid, 10% brad, 1 m. dela 7 cm. 90—105 Kc, ab Ritzenbuin.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiți pe două fețe, 1.60—1.90 Kc metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I, 26 mm. 18—24 cm, 550—580 Kc; 25—32 cm. 660—640 ab Praga.

Cherestea de construcție (Bauware) 13 mm, 3—6 m. 8—14 cm. 180—200 Kc, ab Praga.

(După „Carpathia”).

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

PROCES-VERBAL No. 27
al şedinţei de la 3 August 1932

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, Gh. Agapie, D. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr.*

Se citeşte şi se aprobă procesul verbal al şedinţei precedente.

1. — Se ridică şedinţa 5 minute în semn de omagiu pentru ilustrul dispărut N. G. Popovici şi pentru insp. g-l Ern. Gheorghiu.

D-l Prof. *P. Antonescu* ia cuvântul arătând meritele defuncţilor

Pentru a cinsti memoria ilustrului Prof. N. G. Popovici, se ia în discuţie programul omagial închinat defunctului şi propus de D-nii P. Ioan şi Andrei Ionescu.

Consiliul aprobă programul.

2. — Se coopteazâ D-l Dr. D. Drâmbă în Consiliul de Administraţie în locul regretatului N. G. Popovici.

3. — Consiliul hotărăşte ca să se treacă şi la înfăptuirea bustului lui Pietraru, în care scop se va cere D-lui Ing. Gh. Crăciunescu să trimeată datele necesare.

4. — Se hotărăşte ca Societatea să intervină la Ministerul Domeniilor pentru convocarea Consiliului superior silvic în Octombrie 1932, punându-se la ordinea de zi chestiunile ce n'au fost discutate în Adunarea Generală a Societăţii.

Se stabileşte ca lucrările sesiunii trecute a Consiliului Sup. Silvic să se publice în Revista Pădurilor.

5. — Se deleagă D-l Andrei Ionescu să susţină interesele Societăţii în faţa fiscului Municipiului Bucureşti.

6. — Se aprobă suma de 1000 lei D-lui Ing. Cezar Cristea pentru lucrarea „Luminişuri de pădure".

7. — S'a luat act de situaţia de la Govora.

8. — D-l *D. Ciurileanu* mulţumeşte Consiliului pentru spiritul de solidaritate cu care a intervenit în conflictul iscat la conducerea Cadastrului.

Şedinţa se ridică la orele 23½.

Preşedinte,
(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 28

al ședinței de la 7 Septembrie 1932

Ședința se deschide la orele 21½ sub președinția D-lui *C. P. Georgescu*, președinte, prezenți fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, V. Priboianu, V. N. Stinghe* și *M. Suhățeanu*.

1. — Consiliul deleagă pe D-nii V. Stinghe, V. Priboianu și M. Suhățeanu ca să întocmească un memoriu asupra tuturor îmbunătățirilor ce mai sunt necesare la Vila Sylva, așa cum rezultă din observațiile făcute de D-lor în vara aceasta.

2. — Se deleagă D-l D. Grozescu să execute drenajul chiar în toamna aceasta.

3. — Se deleagă D-nii: V. Priboianu, M. Suhățeanu și A. Ionescu să facă recepția lucrărilor parcului executate de către antreprenorul N. Gordon precum și instalațiile din restaurant.

3. — D-l Secretar general P. Ioan citește scrisoarea Societății către D-na N. G. Popovici prin care i se fac cunoscute hotărîrile Consiliului de a se destina în palatul Societății o sală de onoare în memoria def. N. G. Popovici unde i se vor așeza bustul și biblioteca, de a se da ocolului Leordeni numele dispărutului și a i se pune un bust la mormânt.

Camera de onoare se va aranja la timp.

Pentru numirea ocolului se vor face intervențiile necesare.

Pentru busturile la mormânt și la Societate se vor deschide liste de subscripție.

4. — Se deleagă D-l Andrei Ionescu să reprezinte Societatea la Congresul Corpului inferior silvic.

5. — Se respinge cererea D-nei Manciula de a i se concesiona bufetul.

Ședința se ridică la orele 22.30.

Președinte,
(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 29

al ședinței de la 28 Septembrie 1932

Ședința se deschide sub președinția D-lui *C. P. Georgescu*, președinte prezenți fiind D-nii: *A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, V. N. Stinghe.*

Se citesc și se aprobă procesele verbale ale ședințelor din 3 August și 7 Septembrie 1932.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Andrei Ionescu, care a reprezentat Societatea la Congresul Corpului silvic inferior, face o expunere asupra lucrărilor congresului și expune cele vorbite în numele Societății.

De asemenea D-l D. Grozescu dă referințe asupra lucrărilor acestui congres.

Consiliul luând act de cele arătate de D-nii D. Grozescu și Andrei Ionescu, îi roagă să facă propuneri scrise referitor la modul de conlucrare între Soc. Progresul Silvic și Asociația Corpului inferior silvic.

1. — Se deleagă D-l Prof. V. N. Stinghe, Vicepreședinte al Societății, să reprezinte Soc. Progresul Silvic la Congresul A. G. I. R. dela Brașov din 9—12 Octombrie crt.

2. — Se deleagă D-l N. Nedelcovici la Congresul de carbon carburant de la Milano, acordându-i-se 10.000 lei cheltueli de transport.

3. — Se deleagă D-l Președinte C. P. Georgescu să reprezinte Societatea la desvelirea monumentului Al. Constantinescu din Parcul Domeniilor.

4. — In privința bustului N. G. Popovici, Comisiunea însărcinată, să ia contact cu D-l Anastasescu — sculptor — și să refere asupra condițiunilor de angajare.

5. — *Consiliul* aprobă în principiu cererea Societății Inginerilor silvici de la Fondul Bis. Ort. Rom. din Bucovina de a se afilia ca regională Soc. Progresul Silvic și deleagă pe D-l M. P. Florescu să ia contact cu delegații numitei Societății pentru stabilirea modului de conlucrare.

6. — Se citește și se aprobă raportul comptabilului privitor la gestiunea Vilei Sylva pe sezonul 1932.

7. — Asupra cererii D-lui Ing. Răuță de a i se acorda un ajutor pentru lucrarea tipărită, se va recomanda C. A. P. S., Societatea nedispunând de fonduri.

8. — Se aprobă să locuiască gratuit în Cămin pe timpul examenelor la Secția silvică a Școlii Politecnice din București, D-l Mircea Chirițescu, fiul D-lui Ing. M. D. Chirițescu.

9. — *Consiliul* respinge cererile D-lui D. Gr. Bartolu de a i se acorda un loc în Cămin fiului d-sale, student la drept, precum și cererea brigadierului Nică Călin, pentru fiul său, întrucât nu întrunesc condițiunile de admitere fixate în Regulamentul de funcționare al Căminului.

Ședința se ridică la orele 23½.

Președinte,
(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 30

Ședința de la 12 Octombrie 1932

Prezenți D-nii: N. N. Caragea, I. Ciurileanu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, V. Priboianu și St. Rodoteatu.

Neîntrunindu-se numărul necesar de membri nu s'a putut ține ședința.

Președinte,
(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 31

al şedinţei dela 2 Noembrie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşidenţia D-lui C. P. Georgescu prezenţi fiind D-nii: *N. N. Carapca, M. P. Florescu, D .Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodotescu, V. N. Stinghe. D. A. Sburlan.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei dela 28 Septembrie crt. şi se aprobă.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l V. N. Stinghe raportează Consiliului asupra Congresului General A. G. I. R. dela Braşov la care D-sa a reprezentat Societatea. iar D-l C. P. Georgescu asupra delegaţiei ce a avut la desvelirea bustului Al. Constantinescu din Parcul Domeniilor. Sos. Kisselef.

1. — *Consiliul* aduce mulţumiri D-lui N. Nedelcovici pentru raportul său dela Congresul de carbon carburant dela Milano. la care a participat în calitate de delegat al Soc. Progresul Silvic.

2. — *Consiliul* hotărăşte să se trimită D-nei N. G. Popovici, 10 numere din Revista Pădurilor cu necrologul def. N. G. Popovici şi să se considere abonată pe viaţă la Revista Pădurilor, onorific.

3. — *Consiliul* roagă pe D-l Preşedinte să intre în tratative cu D-na Canicov, reprezentanta sculptorului D. Anastasescu din Paris. privitor la efectuarea busturilor N. G. Popovici şi Gh. Pietraru.

Pentru strângerea fondurilor necesare, se hotărăşte să se publice apelul de subscripţie în Revista Pădurilor şi să se trimită Listele de subscripţie la Direcţii şi Ocoale spre a se colecta cel puţin 2000 lei de ocol şi 4000 de Direcţie.

Se citeşte scrisoarea D-lui Gh. Crăciunescu privitor la iniţiativa luată de a se ridica monumentul Pietraru. Comisiunea însărcinată cu ridicarea monumentelor Popovici şi Pietraru se completează cu D-l Ing. Insp. silvic Gh. Crăciunescu.

4. — La invitaţia Direcţiei Culturii din Ministerul Instrucţiunii Publice. Consiliul deleagă pe D-l Prof. V. N. Stinghe să reprezinte Societatea noastră.

5. — D-l *V. Priboianu* expune chestiunea recepţiei parcului dela Vila Sylva.

D-nii Andrei Ionescu şi D. Grozescu arată că. Comisia de recepţie nu a putut să se înţeleagă asupra chestiunii dacă arbuştii ce urmează să se planteze cad sau nu în sarcina antreprenorului N. Gardon. şi supune această chestiune discuţiunii Consiliului spre a decide.

D-l *Preşedinte* arată că nu intră în obligaţia D-lui Gardon cumpărarea arbuştilor, ci numai plantarea lor, aşa s'a convenit la încheerea contractului.

Consiliului hotărăşte ca aceiaşi Comisie să rămână mai departe pentru desăvârşirea parcului, iar puieţii să fie predaţi de Soc. Progresul Silvic, D-l Gardon urmând să execute lucrarea în contul său plătindu-i-se numai deplasarea.

6. — Se citeşte întâmpinarea D-lui Ing. Eug. Vâlceanu privitoare la Congresul *Agir* şi moţiunea referitoare la regimul apelor votată de acel congres.

D-l D. Grozescu arată că era necesar să ia parte câţi mai mulţi ingineri silvici la acest congres, mai ales că se discuta Legea corpului technic care ne interesează de aproape.

D-l Rodoteatu propune ca chestiunile discutate la congresele noastre să se pună şi la *Agir.*

D-l Stinghe crede că această chestiune este prea importantă şi trebue să o discutăm pe larg în şedinţele Societăţii noastre.

D-l D. Grozescu cere să se pună la ordinea zilei chestiunea intrării în Legea corpului technic a inginerilor silvici.

7. — D-l *Andrei Ionescu* arată că la contractul de închiriere încheiat cu C.A.P.S. nu s'a plătit taxa de înregistrare nici de *Caps* care are obligaţia prin contract, nici de Societate. Spre a nu ne expune la eventuale amenzi, trebue să se achite această taxă cât mai neîntârziat.

D-l *Grozescu* propune şi Consiliul admite ca D-nii Andrei Ionescu şi Rodoteatu să studieze chestiunea şi să prezinte referat.

8. — Consiliul aprobă să locuiască gratuit la cămin conf. regulamentului, D-nii: Const. Pârvulescu, fiul decedatului ing. silvic Gr. Pârvulescu şi Aurel Irimescu, fiul brigadierului silvic Irimescu, pe tot timpul cât vor urma studiile la secţia silvică a şcolii Politechnice din Bucureşti.

9. — Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lor Ing.: Const. Amzărescu, Const. Fedeleş, Const. Fedorovici, Dan Ciolacu, Oprică Anghel, C. Al. Ghica şi N. Rucăreanu.

10. Din lipsa de fonduri, Consiliul respinge cererea de ajutor a fostului intendent.

1. — D-l D. Grozescu, propune să nu se închirieze sala pe mai multe seri deodată. Se hotărăşte să se facă un tarif al sălii care să fie mai urcat pentru sărbători decât în zilele de lucru.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, Secretar General,

(ss) *C. P. Georgescu* (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 32

al şedinţei dela 16 Noembrie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşedinţia D-lui V. N. Stinghe, vice preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *N. N. Caragea, D. Drâmbă, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, V. N. Priboianu, V. Rodoteatu, V. N. Stinghe.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei dela 2 Noembrie şi se aprobă

1. — D-l *P. Ioan* dă explicaţii asupra constituirii unui sindicat al exploatatorilor de păduri.

2. — D-l *Andrei Ionescu* cere să se treacă la realizarea deziderateior exprimate în moţiunile Adunării generale din 1932.

3. — D-l *Horia Lazăr* arată că D-l Ministru vrea să aibă mai întâiu părerile Corpului silvic asupra legilor ce urmează să se alcătuiască.

4. — D-l *P. Ioan* spune că s'a comunicat de către C.A.P.S. D-lui Ministru al Domeniilor că e nevoe de votarea a 5 legi şi anume:

a) Modificarea Codului silvic;

b) Legea pentru organizarea Corpului silvic;

c) Legea pentru emisiune de rentă pentru cumpărarea de păduri.

d) Legea pentru înzestrarea cu păduri a Școlii Politechnice.

e) Legea pentru înființarea institutului de cercetări forestiere.

Se numesc următoarele comisiuni pentru elaborarea acestor legi.

1. Pentru Codul silvic D-nii: A. Eliescu, P. Antonescu, H. Lazăr, M. Drăcea, M. Suhățeanu, P. Ioan, și Andrei Ionescu.

2. Pentru legea organizării corpului silvic D-nii: P. Ioan, St. Rodoteatu A. Ionescu, D. Grozescu și V. Priboianu.

3. Pentru emisiune de rentă D-nii: P Ioan, V. Priboianu și D. Grozescu.

4. Pentru legile în legătură cu școala D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, D. Drâmbă și H. Lazăr.

D-l Aurel Eliescu crede că modificarea ar trebui să pornească dela înlăturarea piedicilor întâmpinate în executarea legilor actuale.

5. Se institue o comisie compusă din D-nii: St. Rodoteatu și Andrei Ionescu care să pregătească memoriile de prezentat eventual Ministerului cu privire la încadrarea membrilor corpului technic în funcțiuni administrative.

6. D-l P. Ioan arată că la Cămin nu este ordine și curățenie.

D-l *V. Priboianu* spune că nu se respectă regulamentul căminului. Sunt domni ingineri cari stau în permanență la cămin fără să plătească.

Comitetul de Direcție va lua măsuri să se respecte regulamentul cu strictețe. Ameliorarea căminului să se facă când vor fi bani.

7. Domnii *Andrei Ionescu* și *Rodoteatu* citesc referatele privitoare la plata taxei de înregistrare la contractul de închiriere cu *Caps*.

După discuțiuni la cari au luat parte D-nii: H. Lazăr, Aurel Eliescu, V. Stinghe și V. Priboianu s'a amânat hotărîrea pentru ședința viitoare.

Ședința se ridică la orele 21½.

p. Președinte
(ss) *V. N. Stinghe*

Secretar General
(ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 33

al ședinței de la 30 Noembrie 1932

Ședința se deschide la orele 21½ sub președinția D-lui *C. P. Georgescu*, președinte, prezenți fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe și D. Sburlan.*

1. Luându-se în discuțiune chestiunea taxei de înregistrare în contractul de închiriere cu C. A. P. S., după discuțiuni la cari au luat parte D-nii: C. P. Georgescu, P Ioan, D. Grozescu, Andrei Ionescu și St. Rodoteatu, *Consiliul* hotărăște să se amâne plata acestei taxe, urmând a se lua lămuriri și de la Min. de Finanțe.

2. — În privința legii pentru apărarea titlului de inginer, după ample discuțiuni la cari iau parte D-nii: P. Antonescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, V. Stinghe, St. Rodoteatu, se hotărăște ca în privința titulaturii din lege pentru școala de silvicultură să se spună: Școala de silvicultură dela Brănești și București, Consiliul rămânând în principiu de acord cu proectul întocmit de Comi-

siunea specială a A .G. I. R. din care fac parte colegii Andrei Ionescu şi St. Rodoteatu.

3. — D-l *P. Ioan* dă relaţii asupra vechei iniţiative pentru ridicarea monumentului lui Th. Petraru şi propune să se mulţumească D-lui Crăciunescu pentru relaţiile date.

Pentru executarea busturilor N. G. Popovici şi Th. Pietraru s'a tratat cu sculptorul Anastasescu diplomat al Şcoalei Beaux Arts din Paris, cu care s'a convenit ca să execute 5 busturi (3 Popovici şi 2 Petraru) cu preţul de 320.000 lei.

D-l Andrei Ionescu expune proectul de angajament cu D-l Anastasescu, care se aprobă, aşa cum se propune, urmând ca la şedinţa viitoare, D-sa să prezinte convenţia definitivă pentru ratificare.

4. — D-l *P. Ioan* anunţă Consiliul că Direcţia Generală C.A.P.S. a amânat eliberarea sumelor pentru educaţia copiilor de ingineri silvici până la noi dispoziţiuni.

Urmează discuţiuni asupra acestei chestiuni la care iau parte D-nii: P. Antonescu, H. Lazăr, St. Rodoteatu, D. Grozescu, C. P. Georgescu: nu se poate lua o hotărârea definitivă înainte ca Ministerul de Finanţe să fi tranşat chestiunea.

5. — Se citeşte scrisoarea de demisiune din Consiliu a D-lui Ing. G. Agapie.

Consiliul respinge demisiunea în unanimitate.

6. — D-l *Andrei Ionescu* arată că D-l Ministru al Domeniilor a aprobat în principiu moţiunea Consiliului Superior silvic din 1931.

Consiliul roagă pe D-l Andrei Ionescu să prezinte un referat în această chestiune.

7. — D-l *P. Ioan* propune să se facă demersuri pentru ca pavilionul de la Techirghiol să fie cedat Societăţii „Progresul Silvic". Deasemenea propune să se cumpere lotul D-lui Casanova spre a mări intrarea la Pavilion.

D-l *M. Drăcea* propune să se cumpere mai multe loturi pe malul mării sau chiar la Eforie.

Consiliul aprobă cumpărarea lotului Casanova de la Techirghiol pe preţul de 10.000 lei.

8. — Se aprobă înscrierea în Societate a D-lor ingineri: Const. Iacomi pe ziua de 1 Ianuarie 1932: Victor Niculescu, Gh. Constantinescu şi G. N. Predescu pe ziua de 1 Ianuarie 1933 şi a D-lui Dr. Ion Popu, Directorul Soc. Intreprinderile Forestiere din Cluj pe ziua de 1 Ianuarie 1933.

9. — D-l Preşedinte citeşte invitaţia Secţiunei de Fitopatologie a Institutului de cercetări agronomice al României şi roagă membrii Consiliului să ia parte la conferinţele asupra ruginei.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, p. Secretar General,

(ss) *C. P. eGorgescu* (ss) *Andrei Ionescu*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

In ziua de 3 Decembrie 1932, s'a pus bazele „Cercului de Studii forestiere" al Societăţii „Progresul Silvic", cu care ocazie s'a dresat următoarea comunicare, acoperită de 34 iscălituri:

Domnule Preşedinte,

Subsemnaţii membri ai Societăţii „Progresul Silvic", la convocarea D-lui Vice-preşedinte V. Stinghe, ne-am întrunit în ziua de 3 Decembrie la sediul societăţii şi în spiritul art. 4 al. 1 din Statute au pus bazele unui cerc de studii forestiere, care va purta denumirea: „Cercul de studii forestiere al Societăţii Inginerilor Silvici, Progresul Silvic".

El urmăreşte să desvolte spiritul de cercetare şi observaţie la membrii săi şi să-i deprindă cu disciplina ştiinţifică în lucrări şi expuneri, să aducă contribuţiuni la întemeerea unei Silviculturi româneşti pe bază de investigaţiuni pozitive şi să ridice prestigiul ştiinţific al profesiunei de inginer silvic.

In centrul preocupărilor Cercului se va afla ideea adevărului ştiinţific, iar purtătorul de cuvânt va fi numai slujitorul modest al acestui adevăr.

Cercul voeşte să afle totdeauna lucrul probat, experimentat, măsurat şi nu se va pierde în speculaţiuni pe tema propunerilor organizatorii, pe cari le lasă conferinţelor de congrese şi adunării generale.

Membrii cari au pus bazele Cercului, prin adeziunea lor, în deplină cunoştinţă de cauză, şi-au luat obligaţia să frecventeze regulat şedinţele cercului şi să conferenţieze cel puţin odată pe an.

Comunicările vor dura minimum ½ şi maximum ¾ oră. Cele mai scurte vor fi complectate cu recenzii detaliate asupra cuprinsului unei meritorii publicaţiuni recente silvice.

Comunicările se vor preda biroului, scrise, spre a fi întrunite într'o „Arhivă a cercului de studii forestiere".

Şedinţele se vor ţine — deocamdată — din două în două săptămâni, Marţi la ora 7 seara, în sala mare a Societăţii. Prima va avea loc la 13 Decembrie 1932.

Lista primelor 10 conferinţe s'a stabilit după cum urmează:

1. — Dr. C. Georgescu 13 Decembrie 1932.
Contribuţiuni la monografia fiziologică a salcâmului şi glădiţei.
2. — Dr. C. Chiriţă 10 Ianuarie 1933.
Problema solului în silvicultura română.

3. — M. Petcuț 17 Ianuarie.
Vegetația forestieră de pe terasele râurilor dintre Dunăre și Carpați.

4. — M. Rădulescu 31 Ianuarie.
Împăduririle în Dobrogea.

5. — Dr. Traian Ionescu-Heroiu 14 Februarie.
Ideea de colaborare în disciplina raționalizării.

6. — Prof. V. Stinghe 28 Februarie
Experimentație forestieră.

7. — I. Pocșeneanu 14 Martie.
Problema obștilor moșnenești.

8. — Dr. D. Sburlan 28 Martie
Aspecte din industria lemnului în Suedia.

9. — Popescu-Salcie 25 Martie
Observațiuni în legătură cu distilarea lemnului.

10. — Andrei Ionescu 2 Mai
Raționalizarea în producția forestieră.

Expunându-vă cele ce preced, vă rugăm Domnule Președine să binevoiți a aduce la cunoștința tuturor membrilor Societății Progresul Silvic această inițiativă, pentru ca cei ce sunt convinși de foloasele ce se pot trage din ea, să adere cât mai neîntârziat.

Nici o obligațiune materială nu va fi impusă membrilor Cercului: în schimb rugăm Societatea să susțină cu mijloacele sale modestele cheltueli ale cercului: rechizite, corespondență, afișe, invitațiuni.

Cea dintâi ședință a avut loc Marți 13 Decembrie. A vorbit D-l Dr. C. schimb, rugăm Societatea să susțină cu mijloacele sale modestele cheltueli ale diței. Conferința este publicată în întregime în corpul acestei reviste.

În aceeași ședință, au mai luat cuvântul D-l Dr. C. Chiriță și D-l prof. M. Drăcea arătând importanța studiului D-lui Dr. Georgescu, în special pentru pădurile din câmpia română.

Nic. Rucăreanu

Erată

La pag. 850:
Rândul 5 de jos în sus se va înlocui cu:
Georgescu, despre: Contribuțiuni la monografia fiziologică a salcâmului și glă-

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţia Regimului Silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic.

Având în vedere art. 2 din codul silvic,

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/930,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tisa, judeţul Vaslui, proprietatea Liviu Sadoveanu, în suprafaţă de 13 ha. 4500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 5 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei Dauja, judeţul Botoşani, proprietatea Calliopi Pys St. Grigoriu, în suprafaţă de 95 ha. 3000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 6 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Olaru, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Stan Ştefănescu, în suprafaţă de 5179 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Nemţoaica, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Stamate Dumitru Sora, în suprafaţă de 4800 mp. Regimul Crâng. Revoluţia 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Galea Aninoasa, judeţul Argeş, proprietatea Ion Gr. Vintilă, în suprafaţă de un ha. Regimul codru cu 3 tăieri succesive la 5 ani interval. Revoluţia normală 60 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Naniceşti Lot. 3, jud. Argeş, proprietatea Gh. I. Negoescu, în suprafaţă de un ha. 5000 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vâlceana Mare, judeţul Argeş, proprietatea Teodor Gh. Algiu, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul Crâng rezervându-se 20 arbori stejar ca seminceri. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Avrămeşti, judeţul

Vâlcea, proprietatea Elisabeta I. Turbatu, în suprafață de 6130 mp. Regimul Crâng Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Crucea lui Bucel, județul Muscel, proprietatea Gh. M. Petrică, în suprafață de 3000 mp. Regimul Crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Droaei, județul Muscel, proprietatea Gheorghe N. Enache, în suprafață de 5800 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluția noramală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea lui Mir, județul Muscel, proprietatea Const. Mărunță, în suprafață de 6400 mp. Regim Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Boboceanca Călugăroasca, județul Muscel, proprietatea Const. Gh. Dumitrescu, în suprafață de ha. 4000 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4. — Se aprobă de noi anularea amenajamentului pădurii Ibăneștii de pe moșia Ibănești, județul Dorohoi, proprietatea Obștei Ibănești, în suprafață de 1093 hectare care au fost aprobat cu Decizia Ministerială Nr. 13846/922, publicată în Monitorul Oficial Nr. 124/922.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Noembrie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. V. Nițescu.

No 233433/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Farca anca, județul Vlașca, proprietatea Virginia Gr. Constantinescu, în suprafața de 29 ha. 3180 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normala 20 ani. Exploatarea în 5 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cornzeanca, județul Vlașca, proprietatea N. Lahovary, în suprafață de 186 ha. 4100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția 12 ani. Exploatarea în 6 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Clivești, județul Cernăuți, proprietatea Rosa Goldner și alți 2, în suprafața de 96 ha. 2600 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Comănești, județul Vlașca, proprietatea N. Lakovary, în suprafață de 1 ha. 3600 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Verbanți, Județul Cernăuți, proprietatea Elena Liscowacka, în suprafața de 7800 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvolul Săteni, județul Dâmbovița, proprietatea Elena N. Cosacescu, în suprafața de 11 ha. 3600 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normala 6 și 15 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hrobi, județul Rădăuți, proprietatea Filip și Maria Trufin, în suprafața de 15 ha. 5600 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în 7 ani, marcarea făra de șeful ocolului.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hostinca, județul Rădăuți, proprietatea Dumitru a lui Ioan și Parasca Gavrilașciuc, în suprafață de 24 ha. 8155 mp. Regimul Codru grădinărit, exploatarea în 7 ani, marcarea făcându-se de șeful ocolului.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Criva, județul Gorj, pro prietatea I. L. Popescu, in suprafață de 3500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bucureasa, județul Gorj, proprietatea Maria N. Drăgoescu, în suprafață de 2 ha. 8500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pesteana de sus, județul Gorj, proprietatea Ion St. Negomirescu, în suprafață de 3 ha. 8040 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Oboga, județul Romanați, proprietatea Gh. I. Ciontescu, în suprafață de 4 ha. 1400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Exploatarea în 2 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hulea, județul Putna, proprietatea Preot Gr. Mazare, în suprafață de 7 ha. 3500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Budeasa-Pauleasa, județul Argeș, proprietatea Maria Pr. Petre Auca, în suprafață de 4 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Codreni, județul Dorohoi, proprietatea Nic. Scutelnicul, în suprafață de 2 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 4 ani.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Frunza, județul Dorohoi, proprietatea Alex. Tinta, în suprafață de 2 ha. 0300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

r) Regulamentul de exploatare al pădurii Frunza, județul Dorohoi, proprietatea Mih. Al. Tinta, în suprafață de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Frunza, județul Dorohoi, proprietatea Dumitru Alex. Tinta, în suprafață de 2 ha. Regim crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

ș) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpățâna, jud. R. Sărat, proprietatea Marița Alex. Barbu, în suprafață de 2460 mp. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar și fag la ha. Rev. normală 20 ani, pentru crâng și 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 5 ani.

t) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpățâna, jud. R. Sărat, proprietatea Zamfir Chircu, în suprafață de 2550 mp. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar și fag la ha. Revoluția normală 20 ani și 80 ani pentru rezerve. Exploatarea în 5 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Dată astăzi 14 Noembrie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 241773.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Lucrările de revizuirea amenajamentului pădurii Revna, județul Cernăuți, în suprafață de 2904 ha. 96 ari, proprietatea fondului bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, Seria A, suprafața 1932,91 ha. Seria B, suprafața 972,05 ha. Codru cu tăieri succesive în ambele serii. Revoluția normală 100 ani în seria A și 80 ani în seria B, posibilitatea normală anuală stabilindu-se pe suprafață și volum conform aprecierilor din avizele Cons. Technic Nr. 777/931 și 1174/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

b) Lucrările de revizuirea amenajamentului pădurei Jucica, județul Cernăuți, în suprafață de 2868,25 ha. proprietatea fondului bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, Seria A cu suprafața de 1760,10 ha., Seria B, cu suprafața de 1096,91 ha. Codru cu 3 tăieri succesive. Exploatabilitatea economică. Revoluția normală 100 ani, în ambele serii. Seria C 11,24 ha. crâng simplu cu revoluția normală 3 ani. Seria D în suprafaţă de 40.28 ha., rezervată ca parc pentru excursioniştii Cernăuţi. La primele 3 serii posibilitatea normală se fixează pe volum şi suprafaţă conform avizelor Cons. Technic 860/931 şi 1175/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

c) Lucrările de revizuirea amenajamentului pădurei **Breaza**, judeţul C. Lung, în suprafaţă de 5612.04 ha., proprietatea fondului bisericesc Ortodox Român al Bucovinei. Regim Codru cu tăere rasă, revoluţia normală 120 ani divizată în 6 perioade cu posibilitate mixtă conform avizelor cons. technic 869/931 şi 1170/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

d) Lucrările de revizuire a amenajamentului pădurii **Iliseşti**, judeţul Suceava şi C. Lung, proprietatea fondului bisericesc OOrtodox Român din Bucovina, în suprafaţă de 4158.69 ha. Exploatabilitatea economica. Regim codru cu tăeri succesive posibilitate mixtă conform precizărilor din avizele Consiliului Technic Nr. 870/931 şi 1173/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

e) Lucrările de revizuire a amenajamentului pădurii ocolului silvic **Solotin**, judeţul Rădăuţi, în suprafaţă de 14395 ha. 70 ari, proprietatea fondului Ofrtodox Român din Bucovina. Două serii de Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 120 ani, divizată în 6 perioade de exploatare posibilitatea mixta conform precizărilor din avizele Consiliului Technic Nr. 778/931 şi 1176/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Poenarii Rali**, judeţul Prahova, proprietatea Dr. C. Leonte, în suprafaţă de 80 ha. 6800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Eforia**, judeţul R. Sărat, proprietatea Gh. Pavel, în suprafaţă de 5000 mp. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 5 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Capatina**, judeţul R. Sărat, proprietatea Tase N. Dobre, în suprafaţă de 2500 mp. Regim Crâng cu 200 orzerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi pentru rezerve 80 ani, exploatarea în 5 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Căpatina**, judeţul R. Sărat, proprietatea Radu C. Mustaţea, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul crâng cu 75 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 15 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Căpăţina**, judeţul R. Sărat, proprietatea Gh. Carp, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi pentru rezerve 80 ani, exploatarea în 5 ani.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Căpaţina**, judeţul R. Sărat, proprietatea Alex. Nica, în suprafaţă de 5006 mp. Regim Crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi pentru rezerve 80 ani. Exploatarea în 5 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Căpăţâna**, judeţul R. Sărat, proprietatea Ioana T. Nica, în suprafaţă de 2460 mp. Regimul Crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normala 20 ani şi 80 ani pentru rezerve. Exploatarea în 5 ani.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Căpaţâna**, Jud. R. Sărat, proprietatea Iacob Dumitrescu, în suprafaţă de 1,5000 ha. Regimul Crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normala 20 ani şi 80 ani pentru rezerve. Exploatarea în 10 ani.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Pişio**, judeţul Rădăuţi, proprietatea Petru şi Nic. Anici, în suprafaţă de 4,4700 ha. Regim Codru grădinarit. Revoluţia normala 90 ani.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Budeni**, judeţul Rădăuţi, proprietatea Boiciuc Mecheta, în suprafaţă de 1,6600 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Rosianei**, judeţul Rădăuţi, proprietatea Sencariuc Vasile, în suprafaţă de 1,2300 ha. Regim Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lipovăţi, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan Sencarciuc şi alţii, în suprafaţă de 1,0429 ha. Regim codru grădinărit.

t) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Socole, judeţul Rădăuţi, proprietatea Reghina Rosenberg şi alţii, în suprafaţă de 8,2000 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

ţ) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Riza Hentariora, judeţul Rădăuţi, proprietatea Maria Moscal a lui Ignat, în suprafaţă de 9972 mp. Regim Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

u) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kicerca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Petra şi Fedora Burac, în suprafaţă de 5.8400 mp. Regim Codru grădinărit.

v) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kicerca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan al lui Alexa Raicale, în suprafaţă de 2 ha. 7275 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

w) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kicerca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Bubriec Parasca, în suprafaţa de 3 ha. 5300 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

x) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kicerca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Cvil Proslan, în suprafaţă de 2 ha. 4900 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normala 90 ani.

Art. 2. — Exploatările în pădurile particulare de sub alineatele o—x inclusiv vor urma conform prevederilor studiilor respective aprobate, marcările făcându-se sub controlul şefului de ocol silvic respectiv.

Art. 3. — Revizuirea tuturor amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu
No. 201773.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Bistreţu Seria VII-a, pendinte de comuna Bistreţu, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 630 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cetăţiuia seria III-a, pendinte de comuna Nadl a, judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţa de 332 ha. 4300 mp. Regimul Codru cu 3 tăieri succesive. Revoluţia normala 81 ani. Exploatarea în 81 ani.

c) Amenajamentul pădurii Turcescu, pendinte de comuna Satul Mare, judeţul Durostor, propritatea Statului, în suprafaţă de 133 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Căscioarele, judeţul Vlaşca şi Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1302 ha. Trei serii de exploatare: Una de Codru cu 4 tăieri progresive, cu revoluţia de 100 ani şi posibilitatea pe volum şi două de crâng cu revoluţii de câte 26 ani.

e) Amenajamentul pădurii Babeni-Deduleşti-Tigolul, etc. Seria IIIa Coline, jud. R. Sărat, proprietatea Statului, în suprafaţă de 4081 ha. Regimul Codru cu 2 tăieri progresive. Revoluţia normală 103 ani. Exploatarea în 103 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cernica seria V-a, pendinte de comuna Cernica-Tânganu, judeţul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 473 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ceatal Cula, pendinte de comuna Paudaclia.

județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 645. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoalele Amara, județul R. Sărat, proprietatea Statului, în suprafața de 92 ha. 3000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Domeniul Bertești seria XXIV, pendinte de comuna Gârluți, jud. Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 353 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

j) Amenajamentul pădurii Potel seria XVII-a, pendinte de comuna Dăbuleni, jud. Romanați, proprietatea Statului, în suprafață de 828 ha. 5393 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 15 ani.

k) Amenajamentul pădurii Dealul Bătrân, pendinte de comuna Zagon, județul Trei Scaune, proprietatea Statului, în suprafață de 2325 ha. din care [illegible] pădure. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 241783

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Șerbăuți, județul Suceava, proprietatea D-lui Emanuel Baron Kapri, în suprafață de 392 ha. Regimul Codru simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Urlatu, județul Ilfov, proprietatea D-nei Rozana I. Gheorghiade, în suprafață de 66 ha. 6000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 4 ani în intervalul 1936/1937—1939/1940 pentru produse principale.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Benea, județul Dâmbovița proprietatea Pantazi, în suprafață de 2 ha. 6384 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Capațâna, județul Râmnicul Sărat, proprietatea Andrei Avram, în suprafață de 2500 mp. Regimul Crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani și 80 ani pentru rezerve. Exploatarea în 5 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Costeleva, județul Rădăuți, proprietatea Trufin Pordei, în suprafață de 2 ha. 5700 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cosileva, județul Rădăuți, proprietatea Ana Simion Macoviciuc, în suprafață de 1 ha. 4000 mp. Regimul Codru grădinărit.

Art. 2. — Exploatarea la pădurile menționate în aliniatele e și f se va face conform studiilor respective iar marcarea arborilor de extras se va face sub controlul șefului de ocol respectiv.

Art. 3. — Revizuirea tuturor Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 241.777.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Salamaş şi alte 11 trupuri, judeţul Odorhei, proprietatea Composesoratului Zetea, în suprafaţă de 7465 ha. 6700 mp. din care 7320 ha. 0200 mp. împădurită. Regimul Codru cu tăieri succesive în seriile B şi C şi tăieri rase în seria A fiind adoptată pentru seria B o revoluţie normală de 90 ani, pentru seria C — 100 ani, iar pentru seria A — 80 ani.

b) Amenajamentul pădurei Comunei Tăşnad, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Tăşnad, în suprafaţă de 534 ha. 6500 mp. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezerve.

c) Amenajamentul pădurii Dumbrava Câmpul Boilor, jud. Timiş-Torontal, proprietatea comunei Sinercig, în suprafaţă de 114 ha. 6800 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive la zece ani interval. Revoluţia normală 60 ani. Exploatarea în 60 ani.

d) Amenajamentul pădurei Ciumeşti, jud. Sălaj, proprietatea comunei Ciumeşti, în suprafaţă de 62 ha. 7700 mp. Regimul Crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, posibilitatea 2 ha. 0900 mp.

e) Amenajamentul pădurii Salvan, judeţul Maramureş, proprietatea oraşului Sighet, în suprafaţă de 102 ha. 1600 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 120 ani, realizându-se numai creşterea anuală.

f) Amenajamentul pădurei Şiria, jud. Arad, proprietatea foştilor urbarialişti în suprafaţă de 233 ha. 9700 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 40 ani, exploatându-se anual cca 5 ha. 8400 mp.

g) Amenajamentul pădurii La Marii şi Dealul Caizdului, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bisericei Evanghelice Luterane din comuna Archita, în suprafaţă de 65 ha. 6586 mp. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive la 4 ani interval. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani.

h) Amenajamentul pădurii Dumbrava, jud. Cluj, proprietatea d-lor Bekes Piroska şi Bekes Irina, în suprafaţă de 51 ha. 2300 mp. Regim: Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatări anual conform studiului.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentului de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 241.779

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dârja-Birt, pendinte de comuna Dârja, judeţul Someş, proprietatea Victoria Locinsek şi Emma [illegible], în suprafaţă de 62 ha. 0280 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală [illegible] ani, posibilitatea periodică.

b) Amenajamentul pădurii Cioru, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Racoviţa, în suprafaţă de 46 ha. 9100 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii Berecuta, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Composesoratului de pădure din comuna Berecuta, în suprafaţă de 6 ha. 6600 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pârâul Mlăştinos Solomaşa, judeţul Odorhei, proprietatea comunei Beziu, în suprafaţă de 18 ha. 4145 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Faţa Citerii, judeţul Someş, proprietatea Ioan Bajou, în suprafaţă de 9 ha. 2000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Citera, judeţul Someş, proprietatea Grigore Murşeanu, în suprafaţă de 9 ha. 2000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în doi ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Teiului, judeţul Hunedoara, proprietatea Ion Codreanu Birău, în suprafaţă de 2 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor şi amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 241.781

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sânger, pendinte de comuna Sânger, judeţul Turda, proprietatea Moştenitorilor Alexandru Betegh, în suprafaţă de 664 ha. 9600 mp. Regimul: Seria I-a 36 ha. 5500 mp. Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Seria II-a 25 ha. 2800 mp. salcâm. Revoluţia normală 8 ani. Seria III-a 1 ha. 8000 mp. Codru cu tăieri rase cu revoluţia 50 ani începând cu perioadă de aşteptare. Exploatarea conform avizului Cons. Technic 132/931 care face parte integrantă din regulament.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Larga, pendinte de comuna Dofteana, judeţul Bacău, proprietatea d-lui Emil Gh. Ghika Comăneşti, în suprafaţă de 1979 ha. 9700 mp. din care 1848 ha. 4500 mp. pădure curată. Regimul Codru cu două tăieri succesive cu regenerarea simultană a două afectaţii şi revoluţia 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii Darja, judeţul Cluj, proprietatea Augustin Morar şi alţii, în suprafaţă de 86 ha. 4500 mp. Regim Crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 20 ani, posibilitatea periodică.

d) Amenajamentul pădurii Stejerişul, judeţul Odorhei, proprietatea Bisericei reformate din Etiseni, în suprafaţă de 1 ha. 5369 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Neciu Veronica şi Neciu Vasile lui Zaharia, în suprafaţă de 8 ha. 6000 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Buzgar Gheorghe, în suprafaţă de 3 ha. 800 mp. Regimul Crâng. Revoluţia 40 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stejeriş, judeţul Trei Scaune, proprietatea Francisc Fodor, în suprafaţă de 7 ha. 3200 mp. Regim Crâng. Revoluţia 40 ani, exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zeiroa, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Soc. Anonime Oituz, în suprafaţă de 5 ha. 2580 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală [illegible] ani. Exploatarea în 2 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Popienştilor, judeţul Braşov, proprietatea Victor Gherase Popica, în suprafaţa de 8 ha. 6300 mp. Regim Codru cu 3 tăieri succesive. Revoluţia normală [illegible] ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Marinca Ion a Cârjei, în suprafaţa de 7 ha. 6100 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Neciu Gheorghe Petruvut, în suprafaţă de 7 ha. 6300 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dosul lui Mojoatea, judeţul Hunedoara, proprietatea Marina Bunea, în suprfaţă de 4 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 60 ani. Exploatare în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Gola Gheorghe lui Grigore, în suprafaţa de 3 ha. 8000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Văd. Oara Gavrilă lui Vasile, în suprafaţă de 3 ha. 1000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normala 40 ani. Exploatarea în un n.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 243.363.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Cânipe, seria XXX-a judeţul Durostor, propr. Statului, în suprafaţa de 490 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arabagilar seria XIV-a, jud. Durostor, proprietatea Statului în suprafaţă de 512 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mraconia-Eşelniţa, jud. Severin, proprietatea Statului, în suprafaţa de 10621 ha. Regimul trei serii de codru cu tăieri rase şi una de protecţie. Revoluţia normală 80 ani, în primele trei serii cu posibilitate pe suprafaţă şi exploatabilitatea fizică în ultima serie.

d) Amenajamentul pădurii Ahmatlar seria XVI-a, jud. Durostor, propr. Statului, în suprafaţa de 540 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Caracuz, seria IX-a, jud. Durostor, propr. Statului, în suprafaţa de 503 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea u 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Caracuz Corbeşti, seria VI-a, judeţul Durostor, propr. Statului în suprafaţa de 200 ha. Regim Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Cocea Arman, seria XXI-a, jud. Durostor, propr. Statului, în suprafaţă de 502 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Atchiol, seria XXXI-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţa de 510 ha. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Aigara-Pandaclar, seria VI-a, judeţul

Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 600 ha. Regimul Crâng. simplu Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

j) Amenajamentul pădurii Kioso Abdi, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 449 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

k) Amenajamentul pădurii Sucuingiuc, seria XXXXI-a, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 685 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

l) Amenajamentul pădurii Diuz Orman, seria III-a, județul Durostor proprietatea Statului, în suprafață de 400 ha. Regim Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

m) Amenajamentul pădurii Zarnici, seria II-a, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 450 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 30 ani.

n) Amenajamentul pădurii Hamadas, seria XX-a, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 544 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

o) Amenajamentul pădurii Toemnachioi, seria XXXXII-a, județul Durostor, proprietatea Statului în suprafața de 655 ha. Regim Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

p) Amenajamentul pădurii Ursoaia, Brânca și Cumpăna, seria III-a, județul Turda, proprietatea Statului, în suprafața de 2963 ha. 6900 mp. Regimul Codru cu tăieri rase urmate de regenerare pe care artificială. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

q) Amenajamentul pădurii Caracuz Mielu Negru, seria VIII-a, proprietatea Statului, județul Durostor, în suprafața de 505 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatare în 30 ni.

r) Amenajamentul pădurii Damadas, seria XXI-a; Dogular, jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 544 ha. Regim Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

s) Amenajamentul pădurii Poenile de sub Munte, județul Maramureș, proprietatea Statului, în suprafața totală de 16558 ha. 6300 mp. din care 12271 ha. 9900 pădure. Seria I și II în suprafață de 5151 ha. și 6161 ha. Codru cu tăieri rase și revoluția normală 100 ani. Seria III, 1.469 ha. Codru grădinărit extrăgându-se arborii ajunși la limita vegetației, deperisanți sau rupți de vânt.

t) Amenajamentul pădurii Rahova de Jos, seria IX-a, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 441 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

u) Amenajamentul pădurei Sarcilar, seria XVIII-a, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 605 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

v) Amenajamentul pădurei Rachitis, seria III-a, județul Neamț, proprietatea Statului în suprafață de 300 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere progresive. Revoluția normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani.

w) Amenajamentul pădurii Bovna, seria XXXVIII-a, jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafața de 120 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluția normală 8 ani. Exploatarea în 8 ani, revizuirea după 8 ani.

x) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Oltului, seria VII-a, jud. Olt, propr. Statului în suprafață de 220 ha. 1600 mp. din care 114 ha. 3000 mp. pădure. Regim Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

z) Amenajamentul pădurii Barca-Valea Mare, seria I, județul Olt, proprietatea Statului, în suprafață de 255 ha. 4500 mp. din care 260 ha. 1800 mp. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea tuturor amenajamentelor de mai sus a căror revoluție trece de 10 ani se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată azi 18 Noembrie în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 246.907.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Borșeni-Totorești, județul Neamț, proprietatea Dan Sp. Irimescu, în suprafață de 80 ha. 5600 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 25 ani. exploatarea în 6 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rușii lui Assan, jud. Vlașca, proprietatea Andrei Rădulescu, în suprafață de 50 ha. 2001 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 3 ani.

c) Regulamentul pentru operațiuni culturale al pădurii Bârsești-Corboni, județul Gorj, proprietatea Băncei Comerțului Tg.-Jiu, în suprafață de 56 ha. 8000 mp. Exploatarea se va face conform avizului Consiliului Technic 291 din 5 Martie 1932.

d) Amenajamentul pădurei Lunca Dumești, județul Vaslui, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iași, în suprafață de 60 ha. Regim Crâng. Revoluția normală 4 ani. Exploatarea în 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mihăița, județul Dolj, proprietatea d-nei Constanța Căpitan C. Grigorescu, în suprafață de 73,24 ha. Regimul Crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghinoiul, jud. Buzău, proprietatea Iancu Cristea, în suprafață de un ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 14 ani. Exploatarea în 3 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Porcului, jud. Vâlcea, proprietatea Dumitru I. Călinoiu, în suprafață de 9600 mp. Regimul Crâng cu 20 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Costuleni trupul Unghiul Crucei, județul Lăpușna, proprietatea Gheorghe Plugaru, în suprafață de 8 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 5 ani. Exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stogoarele și Tuțulea, județul Buzău, proprietatea Ion Iorgulescu, în suprafață de un ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor și amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 246.909.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă.
Imprumuturi la membrii in contul salariului, imprumuturi pe gaj de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen in condiţiuni avantajoase.

TABLA DE MATERII
A
„REVISTEI PADURILOR" PE ANUL 1932

—:—

		Pag.
Agapie (G.)	„Probleme administrative": Discuţiune asupra mijloacelor de realizare a raportului susţinut — —	129
Antonescu (Petre) şi D. Grozescu	„Probleme administrative": Situaţia forestieră a României pe anul 1930 — — — — — — — — —	322
Bălănică (T. P.) şi C. D. Chiriţă	„Studii-referate": Importanţa economică a subarboretului în pădurile din câmpia română — — —	439
Caragea (N. N.)	„Documentări-Comentarii": Arnaldo Mussolini — —	221
Chiriţă (C. D.) şi T. P. Bălănică	„Studii-referate": Importanţa economică a subarboretelui în pădurile din câmpia română — — —	439
Chiriţă (C. D.) şi R. D. Munteanu	„Studii-referate": Problema subarboretelui în arboretele de salcâm — — — — — — — — — — —	627
Chiriţescu-Arva (Prof. M.)	„Studii-referate": Pădurea şi problema irigaţiei aeriene în agricultură — — — — — — — — — —	93
Clain (Daniel)	„Probleme administrative": O părere asupra celor discutate în adunarea generală a Soc. „Progresul Silvic", din anul 1931 — — — — — — —	215
Comşia (A. M.)	„Documentări-Comentarii": Aspecte forestiere din Canada — — — — — — — — — — — — —	340
Cretzoiu (P.)	„Studii-referate": Contribuţii la cunoaşterea florii pădurilor din regiunea văii Cernei — — — —	199
Cristea (Cezar)	„Probleme administrative": Politica, amnistierea delictelor silvice şi militarizarea corpului silvic —	551
Dumitrescu (I.)	„Studii referate": Ienuperul. Rolul lui în păduri şi păşuni — — — — — — — — — — — — —	10
Fedorovici (C.)	„Documentări-Comentări": Organizarea Comisiunilor de ridicări în plan, ataşate direcţiilor silvice regionale — — — — — — — — — — —	470

Pag.

Florescu (M. P.) „Documentări-Comentarii": Istoricul pădurilor Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti — — — — — — 779
Fonai (I.) „Probleme administrative": Probleme de reformă silvică — — — — — — — — — — — — — 459
Gárdony (L. Nagy) „Documentări-Comentarii": Observaţiuni asupra articolului „Cubajul arboretelor după metoda lui Zetzsche" — — — — — — — — — — — 141
Georgescu (Dr. C.) şi C. D. Ionescu-Bărlad „Studii-referate": Asupra staţiunilor de Pinus cembra din Carpaţii României — — — — — — — — 531
Georgescu (Dr. C.) „Studii-referate": Studiul monografic al fiziologiei salcâmului şi gledişei — — — — — — — — — 739
Ghervasie (P. C.) „Documentări-Comentarii": Determinarea volumului arboretelor bazaţi pe diametrul minim al cioatei 555
Grozescu (D.) şi Petre Antonescu „Probleme administrative": Situaţia forestieră a României pe anul 1930 — — — — — — — — — — 322
Grunau (P. A.) „Probleme administrative": Serviciul de casă — — 570
Guran (I.) „Documentări-Comentarii": Clasarea butucilor de răşinoase — — — — — — — — — — — — — — 223
Guran (I.) „Documentări-Comentarii": Terminologie dendrometrică — — — — — — — — — — — — — 351
Haralamb (A.) „Documentări-Comentarii": Asupra Castanului din Oltenia — — — — — — — — — — — — — 463
Ionescu (A. I.) „Probleme administrative": Darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931 — 649
Ionescu (A. I.) „Probleme administrative": Darea de seamă a Consiliului Technic al Pădurilor pe 1931 — — — 755
Ionescu (Gh. I.) Anul forestier 1931 — — — — — — — — — — — — 1
Ionescu-Bărlad (C. D.) şi Dr. C. Georgescu „Studii-referate": Asupra staţiunilor de Pinus cembra din Carpaţii României — — — — — — — — 531
Manole (Horia) „Documentări-Comentarii": Rentabilitatea de astăzi a industriei forestiere — — — — — — — — 137
Manole (Horia) „Documentări-Comentarii": Situaţia dificilă a pădurilor — — — — — — — — — — — — — — — 353
Manole (Horia) „Documentări-Comentarii": Curăţirile — — — — 687
Matheiuş (Otto) „Probleme administrative": Problema impunerilor forestiere în România — — — — — — — — — — 29
Munteanu (R. D.) şi C. D. Chiriţă „Studii-referate": Problema subarboretului în arboretele de salcâm — — — — — — — — — — — 627
Nedelcovici (N.) „Documentări-Comentarii": Importanţa înzestrării pădurilor cu o reţea de drumuri împietruite şi mijloacele prin care s'ar putea înfăptui — — — 144
N.-B. (G.) „Documentări-Comentarii": Cercul de studii forestiere 43

Pag.

Nicolau-Bârlad (Gh.) „Documentări-Comentarii": Dare de seamă sumară asupra activităţii C. d. S. F. pe anul 1930—31
Pop (Dr. Emil) „Studii-referate": Date noi cu privire la răspândirea genurilor Pinus şi Picea în Transilvania — — 303
Radu (Petre P.) „Studii-referate": Comparaţie între tariful de cubaj pentru stejarul din pădurea Căscioarele şi tabelele generale ale lui Schwappach pentru aceeaşi specie — — — — — — — — — — — — 205
Rădulescu (Ant. V.) „Documentări-Comentarii": In chestiunea uscării ulmului — — — — — — — — — — — — 231
Sburlan (D. A.) „Documentări-Comentarii": Origina numirilor silvice româneşti — — — — — — — — — — 793
Ştefănescu (Al.) „Probleme administrative": Cultura işi exploatarea pădurilor în raport cu vânătoarea — — — — 544
Vasiliu (V. V.) „Documentări-Comentarii": Experienţe în pepiniere asupra acoperirii solului cu carton gudronat — 37
Vasiliu (V. V.) „Documentări-Comentarii": Transportul puieţilor la munte — — — — — — — — — — — — 348
Witting (Otto) „Documentări-Comentarii": Inceputurile dreptului penal silvic în Transilvania — — — — — — 676
Zoicu (I.) „Documentări-Comentarii": Evaluările exagerate la pădurile expropriate prin reforma agrară în Transilvania — — — — — — — — — — 787

Cronica

Presa despre serbarea arborelui — — — — — — *V. Lazăr* — — — 233
Sărbătorirea unui veteran camarad — — — — — *Th. Păiş* — — — 359
Sădirea arborilor la Iaşi — — — — — — — — *C. Cristea* — — — 362
Adunarea Generală a Soc. „Progresul Silvic" din anul 1932 — — — — — — — — — — — *Red* — — — — — 476
Cronica internaţională a lemnului — — — — — — *Gh. I. Ionescu* — — 476
Al doilea congres de carbon-carburant — — — — *N. Nedelcovici* — 479
Fapte pentru cultul recunoştinţei — — — — — — *Tr. I. H.* — — — 563
Excursia profesorilor şi studenţilor dela facultatea silvică din Brno — — — — — — — — — *Dr. C. G. şi A. I. I.* 564
Conferinţa lemnului la Viena — — — — — — — — *Gh. I. Ionescu* — 684
Al doilea congres internaţional de carbon-carburant *N. Nedelcovici* — 686
Excursia Soc. „Prietenii Naturii" a naturaliştilor ieşeni în Dobrogea — — — — — — — — — — *Red* — — — — — 689
Lemnul drept combustibil pentru camioane — — — *V. A. S* — — — 690
Congresul Uniunii internaţionale a Institutelor de cercetări forestiere — — — — — — — — — — — *Red.* — — — — 796
Cercul studenţesc de studii forestiere — — — — *I. Popescu-Zeletin* 798
I. R. O. M. — — — — — — — — — — — — — *I. P.-Zeletin* — — 799
O nouă revistă — — — — — — — — — — — — *Red.* — — — — 800

Pag.

Jurisprudenţa

Asupra impozitului agricol — — — — — — — — — C. D. — — — — 49
Jurisprudenţa la legislaţia silvică — — — — — — — C. D. — — — — 357

Recenzii

Autorul	*Lucrarea recenzată*	*Recenzentul*	Pag.
Gr. Antipa	L'occupation ennemie de la Roumanie et ses conséquences économiques et sociales — —	*At. Haralamb* — —	51
Albert Fron	Exploitation des bois — — —	*George Bădescu* —	146
Fr. Krzysik	Dolozy rosvój szkod.. — — —	*D. A. S.* — — —	148
Robert Charles Gut	L'outillage des bûcherons en Suisse — — — — — — —	*N. Nedelcovici* —	148
Robert Charles Gut	Guide pour l'affûtage des scies passe-partout — — — — —	*N. Nedelcovici* —	148
Karl Vanselow	Natürlicher Verjüngung im Wirtschaftswald — — — — — —	*Gr.* — — — — — —	235
V. Hulin	La culture pastorale: Les régions pastorales françaises —	*A. Haralamb* — —	365
Société des Nations	Le problème du bois — — —	*D. A. Sburlan* — —	481
Dr. Emil Mehl	Über die Anwendung nationalökonomischer Grundbegriffe, besonders von Wert und Preis, Kapital und Rente auf Probleme der Forstwirtschaft	*A. I. Ionescu* — —	573
Wilhelm Winkler	Principii de statistică. Partea I. Statistica teoretică — — —	*V. Sabău* — — —	492
M. Ebel	La pepinière — — — — — — —	*I. Guran* — — —	494
Dr. D. A. Sburlan et G. I. Ionescu	Les conditions forestières de la Roumanie — — — — — —	*N. N. Caragea* —	803
R. Hickel	Dendrologie forestière — — —	*At. Haralamb* — —	806

Revista Revistelor

Revue des eaux et forêts — — — — — — — — — — *N. N. Car.* 54, 150, 239, 368, 484, 576, 695, 807
Bulletin de la Société forestière de Franche-Comté et des provinces de l'Est — — — — — — — *N. N. Car.* — — 56, 152, 371, 486, 579
Bulletin de la Société centrale forestière de Belgique *A. H.* — 60, 153, 241, 373, 487, 580, 697, 811

		Pag.
Journal forestier suisse	*A. H.*	153. 242. 374 488. 581. 699 812
Silva	* * *	61. 154. 243 376. 489. 581 701. 813
Forstarchiv	*Tr. I.-H.*	62. 155 378. 491 704. 813
Forstwissenschaftliches Centralblatt	*Gr. E.*	63. 156
Forstwissenschaftliches Centralblatt	*Ant. V. Răd.*	158. 244. 382 492. 586. 706 815
Centralblat für das gesamte Forstwesen	*M. P.*	66. 159 245 384
Centralblat für das gesamte Forstwesen	G. Ș.	494. 816 587. 710
Zeitschrift für Forst-und Jagdwesen	*Dr. C. G.*	61. 161 246 385
Zeitschrift für Forst-und Jagdwesen	*V. A. S.*	387 588 712
Tharandter forstliches Jahrbuch	C. *D.*	68. 163 247. 388 590. 716
Tharandter forstliches Jahrbuch	*V. N. S.*	818
Tharandter forstliches Jahrbuch	*D. A. S.*	819
Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen	*M. Răd.*	69. 164. 250 389. 495. 591 713. 820
Allgemeine Forst-und Jagdzeitung	*Th. Răd.*	165. 251 391 497. 822
Internationaler Holzmarkt	*G. I. I.*	70. 167 498 715
Empire Forestry Journal	*D. A. S.*	71
Journal of Forestry	*P. Páll*	72. 252 391 592. 826
L'alpe	*V. N. S.*	74. 168 254. 393 595

		Pag.
L'alpe	*A. Har.*	828
Erdészeti Lapok	*I. K.*	76, 168, 255 394, 500, 599 717, 830
Lesnika Práce	*Red.*	77
Lesnika Práce	*V. L.*	169, 395
Sumarski List	*V. L.*	170, 396
Sumarski List	*I. P. Z.*	831
Sylwan	*V. L.*	170
Buletinul Şcoalei Politechnice	*Cezar Crisca*	600
Lesovodnen Misal	*T. P.*	832

Informaţiuni

Pag. 78, 173, 275, 398, 502, 603, 719, 835.

Necroloage

	Pag.
Ioan Timoc	171
Ioan Diaconescu	257
N. Iftodor	503
N. Ghiban	504
N. G. Popovici	527
Ernest Gheorghiu	605

Pagini Mercuriale

Pag.: 81, 175, 277, 399, 506, 606, 723, 836.

Soc. „Progresul Silvic"

	Pag.
Desbateri	179, 282 509 610, 842
„Un Memoriu", de Aureliu Eliescu	280
Dare de seamă a consiliului de Administraţie pe anul 1931	402

C. E. A. C. S.

	Pag.
Convocare	80
Raportul Consiliului de Administraţie pe 1931. — Bilanţul	261

Publicaţiuni

	Pag.
Deciziuni ministeriale	84, 190, 290 430, 512, 617 726, 851

TUTUL PO NIC
BRA V

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. Rădulescu M.
Ioan P. Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M.
Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N.
Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.
Antonescu P.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Condrea G.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Emanoil C. C.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate nu înapoiază

Institutul de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4